ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΘΑΥΜΑΤΩΝ

Κεφάλαια **1** έως **10**

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Αυτά είναι Μαθήματα Θαυμάτων. Τα Μαθήματα αυτά είναι απαραίτητα. Μόνο ο χρόνος που θα τα κάνεις είναι προαιρετικός. Ελεύθερη βούληση δεν σημαίνει ότι μπορείς να καθορίσεις το περιεχόμενο αυτών των μαθημάτων. Σημαίνει μόνο ότι μπορείς να επιλέξεις αυτό που θέλεις να κάνεις σε μια δεδομένη στιγμή. Αυτά τα Μαθήματα δεν έχουν στόχο να διδάξουν την σημασία της αγάπης, διότι αυτό είναι πέρα από αυτό που μπορεί να διδαχθεί. Εν τούτοις, έχουν στόχο να απομακρύνουν τα εμπόδια στην επίγνωση της παρουσία της αγάπης, η οποία είναι η φυσική σου κληρονομιά. Το αντίθετο της αγάπης είναι ο φόβος, αλλά αυτό που περιλαμβάνει τα πάντα δεν μπορεί να έχει αντίθετο.

Αυτή η σειρά μαθημάτων μπορεί να συνοψιστεί πολύ απλά με τον εξής τρόπο:

Τίποτα το πραγματικό δεν μπορεί να απειληθεί.

Τίποτα το μη πραγματικό δεν υπάρχει.

Εδώ βρίσκεται η γαλήνη του Θεού.

Κεφάλαιο 1

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ

I. Αρχές Θαυμάτων

1. Δεν υπάρχει βαθμός δυσκολίας στα θαύματα. Το ένα δεν είναι πιο «δύσκολο» ή «μεγαλύτερο» από το άλλο. Όλα είναι τα ίδια. Όλες οι εκφράσεις αγάπης είναι στον υπέρτατο βαθμό.

2. Τα θαύματα από μόνα τους δεν έχουν σημασία. Το μόνο πράγμα που έχει σημασία είναι η Πηγή τους, η Οποία είναι πέρα από κάθε αξιολόγηση.

3. Τα θαύματα συμβαίνουν φυσικά σαν εκφράσεις αγάπης. Το πραγματικό θαύμα είναι η αγάπη που τα εμπνέει. Με αυτή την έννοια οτιδήποτε προέρχεται από αγάπη είναι θαύμα.

4. Όλα τα θαύματα σημαίνουν ζωή, και ο Θεός είναι ο Δότης της ζωής. Η Φωνή Του θα σε καθοδηγεί πολύ συγκεκριμένα. Θα σου ειπωθεί ό,τι χρειάζεται να ξέρεις.

5. Τα θαύματα είναι συνήθειες, και θα πρέπει να είναι ακούσια. Δεν θα πρέπει να βρίσκονται κάτω από συνειδητό έλεγχο. Τα συνειδητά επιλεγμένα θαύματα μπορεί να πάρουν λάθος κατεύθυνση.

6. Τα θαύματα είναι φυσικά. Όταν δεν συμβαίνουν κάτι δεν πάει καλά.

7. Τα θαύματα είναι δικαίωμα του καθενός, αλλά πρώτα είναι απαραίτητος ο εξαγνισμός.

8. Τα θαύματα είναι θεραπευτικά διότι συμπληρώνουν κάποια έλλειψη · εκτελούνται από αυτούς που προσωρινά έχουν περισσότερα, για εκείνους που προσωρινά έχουν λιγότερα.

9. Τα θαύματα είναι ένα είδος ανταλλαγής. Όπως όλες οι εκφράσεις αγάπης, οι οποίες είναι πάντα θαυματουργές με την πραγματική τους έννοια, η ανταλλαγή αυτή αντιστρέφει τους φυσικούς νόμους. Φέρνουν περισσότερη αγάπη και στον δότη αλλά και στον αποδέκτη.

10. Η χρήση των θαυμάτων σαν θεάματα με σκοπό να προκαλέσουν πίστη είναι μια παρανόηση του σκοπού τους.
11. Η προσευχή είναι το μέσον των θαυμάτων. Είναι ένα μέσο επικοινωνίας των δημιουργημάτων με τον Δημιουργό τους. Με την προσευχή λαμβάνεται η αγάπη, και με τα θαύματα εκφράζεται.

12. Τα θαύματα είναι σκέψεις. Οι σκέψεις μπορεί να αντιπροσωπεύουν το χαμηλό ή το σωματικό επίπεδο εμπειρίας, ή το ανώτερο ή πνευματικό επίπεδο εμπειρίας. Οι μεν δημιουργούν ον φυσικό κόσμο, και οι δε δημιουργούν τον πνευματικό κόσμο.

13. Τα θαύματα είναι και αρχή και τέλος, και γι αυτό τροποποιούν την χρονική σειρά. Πάντα είναι επιβεβαιώσεις αναγέννησης, οι οποίες φαίνεται ότι πηγαίνουν προς τα πίσω αλλά στην πραγματικότητα πηγαίνουν μπροστά. Ακυρώνουν το παρελθόν στο παρόν, κι έτσι απελευθερώνουν το μέλλον.

14. Τα θαύματα φέρνουν μαρτυρίες της αλήθειας. Είναι πειστικά διότι προέρχονται από την βεβαιότητα. Χωρίς την βεβαιότητα εκφυλίζονται σε μαγεία, η οποία είναι άνευ νου και γι αυτό καταστροφική· ή μάλλον, μη δημιουργική χρήση του νου.

15. Κάθε μέρα θα πρέπει να είναι αφιερωμένη στα θαύματα. Ο σκοπός του χρόνου είναι να σε καταστήσει ικανό να χρησιμοποιείς τον χρόνο δημιουργικά. Γι αυτό είναι ένα διδακτικό μέσο και ένα μέσο για ένα σκοπό. Ο χρόνος θα πάψει να υπάρχει όταν δεν είναι πια χρήσιμος στην διευκόλυνση της μάθησης.

16. Τα θαύματα είναι διδακτικές τεχνικές για να αποδεικνύουν ότι είναι το ίδιο ευλογημένο να δίνεις όπως και το να λαμβάνεις. Αυξάνουν, την ίδια στιγμή, την δύναμη του δότη και παρέχουν δύναμη στον αποδέκτη.

17. Τα θαύματα υπερβαίνουν το σώμα. Είναι αιφνίδιες μετακινήσεις προς το αόρατο, πέρα από το σωματικό επίπεδο. Γι αυτό το λόγο θεραπεύουν.

18. Το θαύμα είναι υπηρεσία. Είναι η υπέρτατη υπηρεσία που μπορείς να προσφέρεις σε κάποιον άλλο. Είναι ένας τρόπος ν' αγαπάς τον πλησίον σου σαν τον εαυτό σου. Αναγνωρίζεις την δική σου αξία και του πλησίον σου ταυτόχρονα.

19. Τα θαύματα ενοποιούν τους νόες εν Θεώ. Βασίζονται στην συνεργασία μιας και η Υιότητα είναι το σύνολο όλων όσων δημιούργησε ο

Θεός. Τα θαύματα, λοιπόν, αντανακλούν τους νόμους της αιωνιότητας, όχι του χρόνου.

20. Τα θαύματα αφυπνίζουν την επίγνωση ότι το πνεύμα, όχι το σώμα, είναι ο ιερός βωμός της αλήθειας. Αυτή είναι η αναγνώριση που οδηγεί στην θεραπευτική δύναμη του θαύματος.

21. Τα θαύματα είναι φυσικά σημάδια συγχώρεσης. Μέσα από τα θαύματα δέχεσαι την συγχώρεση του Θεού επεκτείνοντας την στους άλλους.

22. Τα θαύματα συνδέονται με τον φόβο μόνο εξαιτίας της πεποίθησης ότι το σκοτάδι μπορεί και κρύβει. Πιστεύεις ότι ό,τι δεν μπορούν να δουν τα μάτια του σώματός σου δεν υπάρχει. Αυτό οδηγεί στην άρνηση της πνευματικής όρασης.

23. Τα θαύματα επανατοποθετούν την αντίληψη σε σωστή βάση και δίνουν σε όλα τα επίπεδα την αληθινή τους διάσταση. Αυτό είναι θεραπευτικό διότι η ασθένεια προέρχεται από τη σύγχυση των επιπέδων.

24. Τα θαύματα σου δίνουν την ικανότητα να θεραπεύεις τους ασθενείς και να ανασταίνεις τους νεκρούς διότι εσύ είσαι αυτός που έφτιαξε την ασθένεια και τον θάνατο, κι έτσι μπορείς να τα καταργήσεις και τα δύο. Εσύ είσαι ένα θαύμα, ικανό να δημιουργεί καθ΄ομοίωσιν του Δημιουργού σου. Όλα τα άλλα είναι δικός σου εφιάλτης, και δεν υπάρχουν. Μόνο οι δημιουργίες του φωτός είναι αληθινές.

25. Τα θαύματα είναι μέρος μιας αλληλοεξαρτώμενης αλυσίδας συγχώρεσης η οποία, όταν ολοκληρωθεί είναι η Επανόρθωση. Η Επανόρθωση λειτουργεί όλη την ώρα και σε όλες τις διαστάσεις του χρόνου.

26. Τα θαύματα απεικονίζουν την ελευθερία από τον φόβο. Επανόρθωση σημαίνει «καταργώ». Η κατάργηση του φόβου είναι βασικό κομμάτι της Επανορθωτικής αξίας των θαυμάτων.

27. Το θαύμα είναι μια συμπαντική ευλογία από τον Θεό μέσα από μένα προς όλους τους αδερφούς μου. Είναι προνόμιο αυτών που έχουν συγχωρεθεί, να συγχωρούν.

28. Τα θαύματα είναι ένας τρόπος απελευθέρωσης από τον φόβο. Η αποκάλυψη επιφέρει μια κατάσταση του νου όπου ο φόβος έχει καταργηθεί. Τα θαύματα, λοιπόν, είναι ένα μέσο και η αποκάλυψη είναι ο σκοπός.

29. Τα θαύματα υμνούν τον Θεό μέσα από σένα. Τον υμνούν τιμώντας τα δημιουργήματά Του, θαυμάζοντας την τελειότητά τους. Θεραπεύουν διότι αρνούνται την ταύτιση με το σώμα και επιβεβαιώνουν την ταύτιση με το πνεύμα.

30. Αναγνωρίζοντας το πνεύμα, τα θαύματα διορθώνουν τα επίπεδα αντίληψης και τα ευθυγραμμίζουν. Αυτό θέτει το πνεύμα στο κέντρο, από όπου μπορεί να επικοινωνεί απευθείας.

31. Τα θαύματα θα πρέπει να εμπνέουν ευγνωμοσύνη, όχι δέος. Θα έπρεπε να ευχαριστείς τον Θεό γι αυτό που πραγματικά είσαι. Τα τέκνα του Θεού είναι ιερά και το θαύμα τιμά την ιερότητά τους, η οποία μπορεί να κρυφτεί αλλά ποτέ να χαθεί.

32. Εγώ εμπνέω όλα τα θαύματα, τα οποία είναι απλά διαμεσολαβητές. Μεσολαβούν υπέρ της ιερότητάς σου και κάνουν την αντίληψη σου ιερή. Τοποθετώντας σε πέρα από τους φυσικούς νόμους σε εξυψώνουν στην σφαίρα της ουράνιας τάξης. Σε αυτή την τάξη είσαι τέλειος.

33. Τα θαύματα σε τιμούν επειδή είσαι άξιος αγάπης. Διώχνουν τις ψευδαισθήσεις για τον εαυτό σου και κάνουν ορατό το φως μέσα σου. Έτσι, σε εξαγνίζουν από τα λάθη σου ελευθερώνοντας σε από τους εφιάλτες σου. Ελευθερώνοντας το νου σου από την αιχμαλωσία στις ψευδαισθήσεις, επαναφέρουν την πνευματική σου υγεία.

34. Τα θαύματα επαναφέρουν το νου στην πληρότητά του. Αποκαθιστώντας την έλλειψη εγκαθιδρύουν την απόλυτη και τέλεια προστασία. Το σθένος του πνεύματος δεν αφήνει χώρο για αυθαίρετες εισβολές.

35. Τα θαύματα είναι εκφράσεις αγάπης, αλλά μπορεί τα αποτελέσματα τους να μην είναι πάντα ορατά.

36. Τα θαύματα είναι παραδείγματα σωστού τρόπου σκέψης. Ευθυγραμμίζουν τις αντιλήψεις σου με την αλήθεια όπως την δημιούργησε ο Θεός.

37. Το θαύμα είναι μια διόρθωση από μένα για τον εσφαλμένο τρόπο σκέψης. Ενεργεί σαν καταλύτης, διαλύοντας την εσφαλμένη αντίληψη και αναδιοργανώνοντάς την με σωστό τρόπο. Αυτό σε θέτει κάτω από την αρχή της Επανόρθωσης, εκεί όπου η αντίληψη θεραπεύεται. Μέχρι να συμβεί αυτό, η γνώση της Θεϊκής Τάξης είναι αδύνατη.

38. Το Άγιο Πνεύμα είναι ο μηχανισμός των θαυμάτων. Αυτό αναγνωρίζει και τις δημιουργίες του Θεού και τις δικές σου ψευδαισθήσεις. Με την ικανότητά Του να αντιλαμβάνεται ολιστικά και όχι επιλεκτικά ξεχωρίζει το σωστό από το λάθος .

39. Τα θαύμα διαλύει το σφάλμα διότι το Άγιο Πνεύμα αναγνωρίζει το σφάλμα σαν λάθος ή μη πραγματικό. Αυτό είναι το ίδιο σαν να λέμε ότι όταν αντιλαμβάνεσαι το φως, το σκοτάδι αυτόματα εξαφανίζεται.

40. Το θαύμα αναγνωρίζει τον κάθε ένα σαν αδερφό δικό σου και δικό μου. Είναι ένας τρόπος να αντιλαμβάνεσαι την συμπαντική σφραγίδα του Θεού.

41. Η ολότητα είναι το αντιληπτό συστατικό των θαυμάτων. Έτσι, διορθώνουν, ή θεραπεύουν το νου από την εσφαλμένη αντίληψη της έλλειψης.

42. Μια πολύ σημαντική συνεισφορά των θαυμάτων είναι η δύναμή τους στο να σε απελευθερώνουν από την ψευδή αίσθηση της απομόνωσης, της στέρησης και της έλλειψης.

43. Τα θαύματα προέρχονται από μια θαυματουργή κατάσταση του νου, ή από μια κατάσταση ετοιμότητας σε θαύματα.

44. Το θαύμα είναι έκφραση εσωτερικής επίγνωσης του Χριστού και της αποδοχής της Επανόρθωσης Του.

45. Το θαύμα δεν χάνεται ποτέ. Μπορεί να αγγίξει πολλούς ανθρώπους που δεν έχεις καν συναντήσει, και να προκαλέσει αφάνταστες αλλαγές σε καταστάσεις τις οποίες ούτε καν γνωρίζεις.

46. Το Άγιο Πνεύμα είναι το ανώτατο διάμεσο επικοινωνίας. Τα θαύματα δεν περιλαμβάνουν αυτόν τον τύπο επικοινωνίας, διότι είναι προσωρινά εργαλεία επικοινωνίας. Όταν επιστρέψεις στην αρχική μορφή επικοινωνίας σου με τον Θεό μέσω της άμεσης αποκάλυψης, η ανάγκη για θαύματα θα έχει τελειώσει.

47. Το θαύμα είναι ένα εκπαιδευτικό εργαλείο που μειώνει την ανάγκη του χρόνου. Δημιουργεί ένα διάλλειμα έξω από τις καθιερωμένες αντιλήψεις για τον χρόνο που δεν υπόκειται στους συνήθεις νόμους του χρόνου. Με αυτή την έννοια είναι άχρονο.

48. Το θαύμα είναι το μόνο μέσο άμεσα διαθέσιμο σε σένα για να ελέγχεις το χρόνο. Μόνο η αποκάλυψη το υπερβαίνει, η οποία δεν έχει καμία σχέση με τον χρόνο.

49. Το θαύμα δεν κάνει καμία διάκριση ανάμεσα σε βαθμούς εσφαλμένης αντίληψης. Είναι ένα εργαλείο διόρθωσης της αντίληψης, αποτελεσματικό, άσχετα με τον βαθμό ή την κατεύθυνση του σφάλματος. Αυτή είναι και η αληθινή του έλλειψη διακρίσεων.

50. Το θαύμα συγκρίνει αυτό που έχεις φτιάξει με την δημιουργία, και αποδέχεται σαν αληθινά όσα είναι σύμφωνα με αυτήν και απορρίπτει ως ψευδή όσα δεν συμφωνούν.

II. Αποκάλυψη, Χρόνος και Θαύματα

1. Η αποκάλυψη επιφέρει πλήρη αλλά προσωρινή ακύρωση της αμφιβολίας και του φόβου. Αντανακλά την αρχική μορφή επικοινωνίας ανάμεσα στον Θεό και την δημιουργία Του, περιλαμβάνοντας την εξαιρετικά προσωπική αίσθηση δημιουργίας που μερικές φορές αναζητείται στις σωματικές σχέσεις. Η σωματική εγγύτητα δεν μπορεί να πετύχει κάτι τέτοιο. Τα θαύματα, όμως, είναι γνήσια διαπροσωπικά, και επιφέρουν την πραγματική εγγύτητα προς τους άλλους. Η αποκάλυψη σε ενώνει απευθείας με τον Θεό. Τα θαύματα σε ενώνουν απευθείας με τον αδερφό σου. Κανένα από αυτά – είτε η αποκάλυψη ή τα θαύματα – δεν πηγάζει από την συνειδητότητα αλλά και τα δύο βιώνονται εκεί. Η συνειδητότητα είναι η κατάσταση που επιφέρει δράση, παρόλο που η ίδια δεν την εμπνέει. Είσαι ελεύθερος να πιστεύεις ό,τι επιλέξεις, και αυτό που επιλέγεις γίνεται μάρτυρας σε αυτό που πιστεύεις.

2. Η αποκάλυψη είναι έντονα προσωπική και η ερμηνεία της δεν μπορεί να γίνει κατανοητή κυριολεκτικά. Γι αυτό και οποιαδήποτε προσπάθεια να περιγραφεί με λέξεις είναι αδύνατη. Η αποκάλυψη επιφέρει μόνο εμπειρία. Τα θαύματα, από την άλλη, επιφέρουν δράση. Είναι πιο χρήσιμα τώρα εξαιτίας της διαπροσωπικής τους φύσης. Σε αυτή την φάση μάθησης, το να επιτελείς θαύματα είναι σημαντικό διότι η ελευθερία από τον φόβο δεν μπορεί να σου επιβληθεί χωρίς την συναίνεσή σου. Η αποκάλυψη είναι κυριολεκτικά άρρητη διότι είναι μια εμπειρία ανείπωτης αγάπης.

3. Το δέος θα πρέπει να αποδίδεται στην αποκάλυψη, στην οποία αρμόζει σωστά και απόλυτα. Δεν αρμόζει στα θαύματα γιατί μια κατάσταση δέους φανερώνει λατρεία, υπονοώντας έτσι ότι κάποιος κατώτερος στέκεται ενώπιον του Δημιουργού του. Είσαι μια τέλεια δημιουργία, και θα πρέπει να βιώνεις δέος μόνο ενώπιον της Παρουσίας του Δημιουργού της τελειότητας. Άρα, το θαύμα είναι ένα σημάδι αγάπης ανάμεσα σε ίσους. Οι ίσοι δεν θα πρέπει να βρίσκονται σε δέος ο ένας προς τον άλλο γιατί το δέος φανερώνει ανισότητα. Γι αυτό είναι μια μη αρμόζουσα στάση προς εμένα. Ένας μεγαλύτερος αδερφός δικαιούται τον σεβασμό για την μεγαλύτερη εμπειρία του, και υπακοή για την μεγαλύτερη σοφία του. Επίσης δικαιούται την αγάπη επειδή είναι αδελφός, και αφοσίωση εφόσον είναι αφοσιωμένος. Μόνο η δική μου αφοσίωση προς εσένα με κάνει να δικαιούμαι την δική σου αφοσίωση. Δεν έχω τίποτα που να μη μπορείς κι εσύ να κατορθώσεις. Δεν έχω τίποτα που να μην προέρχεται από τον Θεό. Η διαφορά μεταξύ μας είναι ότι δεν έχω τίποτα άλλο (τίποτα που δεν προέρχεται από τον Θεό). Αυτό με τοποθετεί σε μια κατάσταση που υπάρχει και σε σένα σαν δυνατότητα.

4. Το «Κανένας άνθρωπος δεν έρχεται στον Πατέρα εκτός μέσω εμού» δεν σημαίνει πως με οποιοδήποτε τρόπο είμαι ξεχωριστός ή διαφορετικός από εσένα εκτός από μέσα στον χρόνο, και ο χρόνος δεν υπάρχει στην πραγματικότητα. Αυτή η δήλωση έχει νόημα σε σχέση κάθετου άξονα παρά οριζόντιου. Εσύ βρίσκεσαι κάτω από εμένα και εγώ βρίσκομαι κάτω από τον Θεό. Στην πορεία της «εξύψωσης», βρίσκομαι ψηλότερα διότι χωρίς εμένα η απόσταση ανάμεσα στον Θεό και τον άνθρωπο θα ήταν υπερβολικά μεγάλη για να την διανύσεις. Γεφυρώνω την απόσταση σαν

μεγαλύτερος αδερφός σου που είμαι, από την μία, αλλά και σαν Υιός του Θεού από την άλλη. Η αφοσίωσή μου στους αδερφούς μου με έχει θέσει επικεφαλής της Υιότητας, την οποία καθιστώ πλήρη διότι τη μοιράζομαι με εσένα. Αυτό μπορεί να φαίνεται ότι έρχεται σε αντίφαση με την δήλωση «Εγώ και ο Πατέρας μου είμαστε ένα,» αλλά υπάρχουν δύο τμήματα στην δήλωση αυτή που αναγνωρίζουν ότι ο Πατέρας είναι σπουδαιότερος.

5. Οι αποκαλύψεις εμπνέονται έμμεσα από εμένα διότι βρίσκομαι κοντά στο Άγιο Πνεύμα, και επαγρυπνώ ως προς την δεκτικότητα – αποκάλυψης των αδερφών μου. Έτσι, μπορώ να μεταφέρω προς αυτούς περισσότερα από ό,τι μπορούν μόνοι τους να τραβήξουν, προς τον εαυτό τους. Το Άγιο Πνεύμα μεσολαβεί για την επικοινωνία από το υψηλότερο πεδίο προς το χαμηλότερο, κρατώντας το κανάλι από τον Θεό προς εσένα ανοιχτό για την αποκάλυψη. Η αποκάλυψη δεν είναι αμφίδρομη. Κατευθύνεται από τον Θεό προς εσένα, αλλά όχι από εσένα προς τον Θεό.

6. Το θαύμα ελαχιστοποιεί την ανάγκη του χρόνου. Στο επίμηκες ή οριζόντιο πεδίο η αναγνώριση της ισότητας των Υιών του Θεού φαίνεται ότι εμπλέκει άπειρο χρόνο. Όμως, το θαύμα συνεπάγεται μια αιφνίδια μεταστροφή της αντίληψης από οριζόντια σε κάθετη. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα μια παύση – ένα διάκενο – από το οποίο και ο δότης και ο αποδέκτης αναδύονται πιο μακριά στον χρόνο από ότι θα μπορούσαν να είχαν κάνει σε άλλη περίπτωση. Άρα, το θαύμα έχει την μοναδική ιδιότητα να καταργεί το χρόνο στο μέτρο που καθιστά το διάστημα το χρόνου που διανύει, μη αναγκαίο. Δεν υπάρχει σχέση ανάμεσα στον χρόνο που χρειάζεται για να γίνει ένα θαύμα και στον χρόνο που καλύπτει. Το θαύμα αναπληρώνει την μάθηση που σε άλλη περίπτωση θα χρειαζόταν χιλιάδες χρόνια. Αυτό το κάνει αναγνωρίζοντας την θεμελιώδη απόλυτη ισότητα δότη και αποδέκτη στην οποία βασίζεται το θαύμα. Το θαύμα συντομεύει τον χρόνο καταρρίπτοντάς τον, εκμηδενίζοντας έτσι κάποια διαστήματα μέσα σε αυτόν. Όμως, αυτό το κάνει μέσα στο ευρύτερο πλαίσιο της χρονικής ακολουθίας.

III. Επανόρθωση και Θαύματα

1. Βρίσκομαι επικεφαλής της διαδικασίας της Επανόρθωσης, την οποία ανέλαβα ο ίδιος να ξεκινήσω. Όταν προσφέρεις ένα θαύμα σε οποιονδήποτε από τους αδερφούς μου, το προσφέρεις στον εαυτό σου και σε μένα. Ο λόγος που βρίσκεσαι πριν από εμένα είναι ότι εγώ δεν χρειάζομαι τα θαύματα για την δική μου Επανόρθωση, αλλά βρίσκομαι στα νώτα σου σε περίπτωση που αποτύχεις προσωρινά. Ο δικός μου ρόλος στην Επανόρθωση είναι η ακύρωση όλων των σφαλμάτων που σε άλλη περίπτωση δεν θα μπορούσες να διορθώσεις. Όταν έχεις αποκατασταθεί στην αναγνώριση της αρχικής σου κατάστασης, τότε φυσιολογικά γίνεσαι μέρος της Επανόρθωσης και εσύ ο ίδιος. Καθώς θα μοιράζεσαι την απροθυμία μου να δεχτώ την ύπαρξη σφάλματος μέσα σε σένα και στους άλλους, θα πρέπει να ενταχτείς στην μεγάλη σταυροφορία διόρθωσής του· άκουσε την φωνή μου, μάθε να ακυρώνεις το σφάλμα και ενήργησε για να το διορθώσεις. Η δύναμη να κάνεις θαύματα σου ανήκει. Εγώ θα σου παρέχω τις ευκαιρίες να τα πραγματοποιήσεις, αλλά θα πρέπει να είσαι έτοιμος και πρόθυμος. Η πραγματοποίηση τους θα επιφέρει βεβαιότητα ως προς την ικανότητα, διότι η βεβαιότητα έρχεται μέσω της επίτευξης. Η ικανότητα είναι το δυναμικό, η επίτευξη είναι η έκφρασή του, και η Επανόρθωση, η οποία είναι η φυσική κατάσταση των τέκνων του Θεού, είναι ο σκοπός.

2. Το «Ο Ουρανός και η γη θα εκπνεύσουν» σημαίνει ότι δεν θα συνεχίσουν να υφίστανται σαν ξεχωριστές καταστάσεις. Ο λόγος μου, ο οποίος είναι η ανάσταση και η ζωή, δεν θα εκπνεύσει διότι η ζωή είναι αιώνια. Είσαι το έργο του Θεού, και τα έργα Του είναι εξολοκλήρου αξιαγάπητα και απόλυτα στοργικά. Έτσι πρέπει ο κάθε άνθρωπος να σκέφτεται για τον εαυτό του μέσα στην καρδιά του, γιατί έτσι είναι η πραγματικότητά του.

3. Αυτοί που έχουν συγχωρεθεί είναι το μέσον για την Επανόρθωση. Έχοντας γεμίσει από το πνεύμα, ανταποδίδουν την συγχώρεση. Αυτοί που έχουν απελευθερωθεί πρέπει να ενταχθούν στο εγχείρημα απελευθέρωσης των αδερφών τους, διότι αυτό είναι το σχέδιο της

Επανόρθωσης. Τα θαύματα είναι ο τρόπος με τον οποίο οι νόες που υπηρετούν το Άγιο Πνεύμα ενώνονται μαζί μου για την σωτηρία ή την απελευθέρωση όλων των δημιουργημάτων του Θεού.

4. Είμαι ο μόνος που μπορεί να πραγματοποιεί θαύματα χωρίς διάκριση διότι είμαι η Επανόρθωση. Εσύ έχεις ένα ρόλο να επιτελέσεις στην Επανόρθωση, τον οποίο θα σου τον υπαγορεύσω εγώ. Ρώτησε με ποια θαύματα να πραγματοποιήσεις. Αυτό σε γλυτώνει από άσκοπη προσπάθεια, διότι θα ενεργείς κάτω από άμεση επικοινωνία. Η απρόσωπη φύση του θαύματος είναι ένα θεμελιώδες συστατικό, διότι με καθιστά ικανό να κατευθύνω την εφαρμογή του, και κάτω από την δική μου καθοδήγηση τα θαύματα οδηγούν σε μια υψηλή προσωπική εμπειρία αποκάλυψης. Ένας καθοδηγητής δεν ελέγχει αλλά καθοδηγεί, αφήνοντάς σε σένα το αν θα ακολουθήσεις. Το «Μη εισενέγκεις ημάς εις πειρασμόν» σημαίνει «Αναγνώρισε τα σφάλματα σου και επέλεξε να τα εγκαταλείψεις ακολουθώντας την καθοδήγησή μου.»

5. Το σφάλμα δεν μπορεί, πραγματικά, να απειλήσει την αλήθεια, η οποία πάντα μπορεί να το υπερνικήσει. Το σφάλμα είναι το μόνο που στην πραγματικότητα είναι ευάλωτο. Είσαι ελεύθερος να ιδρύσεις το βασίλειό σου όπου θεωρείς ότι αρμόζει, αλλά η σωστή επιλογή είναι αναπόφευκτη αν θυμηθείς αυτό:

Το πνεύμα βρίσκεται σε κατάσταση χάριτος για πάντα.
Η πραγματικότητά σου είναι μόνο πνεύμα.
Άρα βρίσκεσαι σε κατάσταση χάριτος για πάντα.

Η Επανόρθωση ακυρώνει όλα τα σφάλματα από αυτή την άποψη, κι έτσι ξεριζώνει την πηγή του φόβου. Όποτε βιώνεις τον καθησυχασμό του Θεού σαν απειλή , είναι επειδή υπερασπίζεσαι κάποια πίστη τοποθετημένη σε λάθος μέρος ή προς λάθος κατεύθυνση. Όταν αυτό το προβάλλεις στους άλλους τους φυλακίζεις, αλλά μόνο στον βαθμό στον οποίο ενισχύεις τα σφάλματα που έχουν κάνει. Αυτό τους καθιστά επιρρεπείς στις διαστρεβλώσεις και άλλων(καταστάσεων), εφόσον η δική τους αντίληψη

για τον εαυτό τους είναι παραμορφωμένη. Ο εργάτης των θαυμάτων μπορεί μόνο να τους ευλογεί, και αυτό καταργεί τις διαστρεβλώσεις τους και τους απελευθερώνει από την φυλακή.

6. Ανταποκρίνεσαι σε αυτό που αντιλαμβάνεσαι, και έτσι όπως αντιλαμβάνεσαι έτσι θα συμπεριφέρεσαι. Ο Χρυσός Κανόνας σου ζητά να κάνεις στους άλλους ό,τι θα ήθελες να κάνουν αυτοί σε σένα. Αυτό σημαίνει ότι η αντίληψη και των δύο πρέπει να είναι η σωστή. Ο Χρυσός Κανόνας είναι ο κανόνας για την σωστή συμπεριφορά. Δεν γίνεται να συμπεριφέρεσαι σωστά εκτός κι αν αντιλαμβάνεσαι σωστά. Εφόσον εσύ και ο πλησίον σου είσαστε ίσα μέλη μιας οικογένειας, όπως αντιλαμβάνεσαι και τους δύο έτσι και θα συμπεριφέρεσαι και προς τους δύο. Θα πρέπει να προεκτείνεις την αντίληψη της δικής σου ιερότητας και στην ιερότητα των άλλων.

7. Τα θαύματα προέρχονται από ένα νου που είναι έτοιμος γι αυτά. Και όντας ενωμένος αυτός ο νους επεκτείνεται προς τους πάντες, ακόμα και όταν αυτός που πραγματοποιεί το θαύμα δεν το συνειδητοποιεί ο ίδιος. Η απρόσωπη φύση των θαυμάτων υπάρχει διότι η Επανόρθωση η ίδια είναι ένα, ενώνοντας όλα τα δημιουργήματα με τον Δημιουργό τους. Σαν έκφραση αυτού που πραγματικά είσαι, το θαύμα θέτει το νου σε κατάσταση χάριτος. Ο νους τότε καλωσορίζει με φυσικότητα τον Οικοδεσπότη εντός και τον ξένο. Όταν φέρεις μέσα τον ξένο, τότε αυτός γίνεται αδερφός σου.

8. Αν το θαύμα θα έχει κάποια επίδραση στους αδερφούς σου που μπορεί να μην αναγνωρίσεις, δεν πρέπει να σε απασχολεί. Τα θαύμα πάντα θα σε ευλογεί. Τα θαύματα που δεν σου ζητείται να πραγματοποιήσεις δεν έχουν χάσει την αξία τους. Εξακολουθούν να είναι εκφράσεις της δικής σου κατάστασης χάριτος, αλλά η δράση για την πραγματοποίηση του θαύματος πρέπει να ελέγχεται από μένα εξαιτίας της πλήρους επίγνωσής μου ως προς το όλο σχέδιο. Η απρόσωπη φύση του νου που είναι προσηλωμένος στα θαύματα διασφαλίζει την χάρη σου, αλλά μόνο εγώ βρίσκομαι σε θέση να γνωρίζω που μπορούν να χορηγηθούν.

9. Τα θαύματα είναι επιλεκτικά μόνο με την έννοια ότι κατευθύνονται προς αυτούς που μπορούν να τα χρησιμοποιήσουν για τον εαυτό τους.

Εφόσον αυτό κάνει αναπόφευκτο το ότι θα επεκταθούν και σε άλλους, σφυρηλατείται μια ισχυρή αλυσίδα Επανόρθωσης. Όμως, αυτή η επιλεκτικότητα δεν λαμβάνει υπόψη το μέγεθος του ίδιου του θαύματος, διότι η ιδέα του μεγέθους υπάρχει μόνο σε ένα επίπεδο που από μόνο του είναι μη πραγματικό. Εφόσον το θαύμα στοχεύει στην επανόρθωση της επίγνωσης της πραγματικότητας, δεν θα ήταν χρήσιμο αν εξαρτιόταν από νόμους που κυβερνούν το σφάλμα το οποίο στοχεύει να διορθώσει.

IV. Η Διαφυγή από το Σκοτάδι

1. Η διαφυγή από το σκοτάδι περιλαμβάνει δύο στάδια: Πρώτον, την αναγνώριση ότι το σκοτάδι δεν μπορεί να κρύψει. Αυτό το βήμα συνήθως περιλαμβάνει φόβο. Δεύτερον, την αναγνώριση ότι δεν υπάρχει τίποτα που να θέλεις να κρύψεις ακόμα κι αν μπορούσες. Αυτό το βήμα φέρνει την διαφυγή από τον φόβο. Όταν γίνεις πρόθυμος να μην κρύβεις τίποτα, τότε όχι μόνο θα είσαι δεκτικός στην επικοινωνία, αλλά θα καταλαβαίνεις την ειρήνη και την χαρά.

2. Η ιερότητα ποτέ δεν μπορεί να κρυφτεί πραγματικά στο σκοτάδι, αλλά μπορείς να έχεις αυταπάτες γι αυτό. Αυτή η αυταπάτη σε κάνει να φοβάσαι διότι μέσα στην καρδιά σου συνειδητοποιείς ότι αυτό ***είναι*** μια πλάνη, και καταβάλλεις τεράστιες προσπάθειες για να διασφαλίσεις την πραγματικότητά της. Το θαύμα θέτει την πραγματικότητα εκεί όπου ανήκει. Η πραγματικότητα ανήκει μόνο στο πνεύμα, και το θαύμα αναγνωρίζει μόνο την αλήθεια. Επομένως διαλύει τις ψευδαισθήσεις για τον εαυτό σου, και σε θέτει σε κοινωνία με τον εαυτό σου και τον Θεό. Το θαύμα βοηθά στην Επανόρθωση θέτοντας το νου στην υπηρεσία του Αγίου Πνεύματος. Αυτό διασφαλίζει την ορθή λειτουργία του νου και διορθώνει τα σφάλματά του, τα οποία είναι μόνο ελλείψεις αγάπης. Ο νους σου μπορεί να διακατέχεται από ψευδαισθήσεις, αλλά το πνεύμα είναι αιώνια ελεύθερο. Αν ένας νους αντιλαμβάνεται κάτι δίχως αγάπη, τότε ότι αντιλαμβάνεται είναι ένα άδειο κέλυφος χωρίς να έχει επίγνωση του εσώτερου πνεύματος που βρίσκεται εντός. Η Επανόρθωση όμως

επαναφέρει το πνεύμα στην θέση που του αρμόζει. Ο νους που υπηρετεί το πνεύμα ***είναι*** άτρωτος.

3. Το σκοτάδι είναι έλλειψη φωτός όπως η αμαρτία είναι έλλειψη αγάπης. Δεν έχει αυθεντικές ιδιότητες από μόνο του. Είναι ένα παράδειγμα «ελλιπούς»πίστης, από την οποία μόνο σφάλμα μπορεί να προκύψει. Η αλήθεια είναι πάντα σε αφθονία. Εκείνοι που αντιλαμβάνονται και αναγνωρίζουν ότι έχουν τα πάντα δεν έχουν κανένα είδος ανάγκης. Ο σκοπός της Επανόρθωσης είναι να επαναφέρει τα πάντα σε σένα · ή καλύτερα, να τα επαναφέρει στην επίγνωσή σου. Σου δόθηκαν τα πάντα όταν δημιουργήθηκες, όπως δόθηκαν και στον κάθε έναν.

4. Η κενότητα που προκαλείται από τον φόβο πρέπει αντικατασταθεί από την συγχώρεση. Αυτό εννοεί η Βίβλος με το «Δεν υπάρχει θάνατος,» και ο λόγος που απέδειξα ότι ο θάνατος δεν υπάρχει. Ήρθα για να εκπληρώσω το νόμο ερμηνεύοντάς τον εκ νέου. Ο νόμος ο ίδιος, αν γίνει σωστά κατανοητός, προσφέρει μόνο προστασία. Είναι εκείνοι που δεν έχουν ακόμα αλλάξει το νου τους που έφεραν σε αυτόν την ιδέα «της κόλασης με το πυρ το εξώτερον». Σε διαβεβαιώνω ότι θα δώσω μαρτυρία για όποιον με αφήσει, και στον βαθμό που θα το επιτρέψει. Οι μαρτυρίες σου αποδεικνύουν την πίστη σου, κι έτσι την ισχυροποιούν. Εκείνοι που είναι μάρτυρες για μένα, εκφράζουν μέσω των θαυμάτων τους, ότι έχουν εγκαταλείψει την πίστη στην στέρηση για χάρη της αφθονίας που έχουν μάθει ότι τους ανήκει.

V. Η Ολότητα και το Πνεύμα

1. Το θαύμα μοιάζει πολύ με το σώμα στο ότι και τα δύο είναι βοηθήματα εκμάθησης για την διευκόλυνση μιας κατάστασης στην οποία θα καταστούν μη αναγκαία. Όταν φτάσουμε στην αρχική κατάσταση του πνεύματος της απευθείας επικοινωνίας, ούτε το σώμα ούτε το θαύμα θα υπηρετούν κάποιο σκοπό. Όμως, όσο πιστεύεις ότι βρίσκεσαι σε ένα σώμα, μπορείς να επιλέξεις ανάμεσα στα κανάλια

έκφρασης που είναι χωρίς αγάπη και σε αυτά που είναι θαυματουργά. Μπορείς να φτιάξεις ένα άδειο κέλυφος, αλλά έτσι δεν μπορείς να εκφράσεις απολύτως τίποτα. Μπορείς να περιμένεις, να καθυστερήσεις, να παραλύσεις τον εαυτό σου, ή να μειώσεις την δημιουργικότητά σου σχεδόν στο τίποτα. Αλλά δεν μπορείς να την καταργήσεις. Μπορείς να καταστρέψεις το μέσον επικοινωνίας, αλλά όχι το δυναμικό σου. Δεν δημιούργησες εσύ τον εαυτό σου.

2. Η βασική απόφαση του νου που κατευθύνεται από τα θαύματα δεν είναι να περιμένει στον χρόνο περισσότερο από ότι είναι απαραίτητο. Ο χρόνος μπορεί να αναλώνει όπως και να αναλώνεται. Ο εργάτης των θαυμάτων, λοιπόν, δέχεται με χαρά τον παράγοντα που ελέγχει τον χρόνο. Αναγνωρίζει ότι κάθε χρονική κατάρρευση φέρνει τους πάντες πιο κοντά στην απώτερη απελευθέρωση από τον χρόνο, στην οποία ο Υιός και ο Πατέρας είναι ένα. Η ισότητα δεν υποδηλώνει ισότητα στο ***τώρα.*** Όταν όλοι αναγνωρίσουν ότι έχουν τα πάντα, οι ατομικές συνεισφορές στην Υιότητα δεν θα είναι πια απαραίτητες.

3. Όταν έχει ολοκληρωθεί η Επανόρθωση, όλα τα ταλέντα θα είναι μοιρασμένα σε όλους τους Υιούς του Θεού. Ο Θεός δεν μεροληπτεί. Όλα Του τα τέκνα έχουν την ολοκληρωτική Αγάπη Του, και όλα Του τα δώρα δίνονται ελεύθερα, εξίσου σε όλους. Το «Εκτός κι αν γίνετε σαν μικρά παιδιά» σημαίνει ότι αν δεν αναγνωρίσετε πλήρως ότι βασίζεστε ολοκληρωτικά στον Θεό, δεν θα μπορέσετε να γνωρίσετε την πραγματική δύναμη του Υιού στην αληθινή σχέση του με τον Πατέρα. Η μοναδικότητα των Υιών του Θεού δεν προέρχεται από εξαίρεση και αποκλεισμό αλλά από συμμετοχή όλων. Όλοι μου οι αδελφοί είναι μοναδικοί. Αν πιστεύουν ότι στερούνται κάτι, η αντίληψή τους διαστρεβλώνεται. Όταν συμβαίνει αυτό βλάπτονται οι σχέσεις ολόκληρης της οικογένειας του Θεού, ή της Υιότητας

4. Στο τέλος, κάθε μέλος της οικογένειας του Θεού πρέπει να επιστρέψει. Το θαύμα καλεί όλους να επιστρέψουν διότι τους ευλογεί και τους τιμά, ακόμα κι αν κάποιος είναι απών πνευματικά. Το «Ο Θεός δεν εμπαίζεται» δεν είναι προειδοποίηση παρά καθησυχασμός. Ο Θεός ***θα μπορούσε*** να περιγελαστεί αν κάποια από τις δημιουργίες Του στερείτο ιερότητας. Η δημιουργία είναι ολοκληρωμένη, και το χαρακτηριστικό

της ολότητας είναι η ιερότητα. Τα θαύματα είναι επιβεβαιώσεις της σχέσης Υιού προς Πατέρα, η οποία είναι μια κατάσταση πληρότητας και αφθονίας.

5. Ό,τι είναι αληθινό είναι αιώνιο, και δεν μπορεί να αλλάξει ή να υποστεί αλλαγές. Το πνεύμα είναι, λοιπόν, αναλλοίωτο διότι είναι ήδη τέλειο, αλλά ο νους μπορεί να επιλέξει τι θέλει να υπηρετήσει. Ο μόνος περιορισμός που έχει στην επιλογή του είναι ότι δεν μπορεί να υπηρετεί δύο αφέντες. Αν επιλέξει να κάνει κάτι τέτοιο, (να υπηρετεί δύο αφέντες) ο νους μπορεί να γίνει το μέσο με το οποίο το πνεύμα δημιουργεί παράλληλα με τη δική του δημιουργία. Αν δεν επιλέξει ελεύθερα να κάνει κάτι τέτοιο, διασφαλίζει μεν το δημιουργικό του δυναμικό, αλλά θέτει τον εαυτό του κάτω από έλεγχο τυραννικό παρά κάτω από την μία Αρχή. Το αποτέλεσμα είναι να αιχμαλωτίζει, διότι τέτοιες είναι οι προσταγές των τυράννων. Το να αλλάξεις το νου σου σημαίνει να τον θέσεις στην διάθεση της ***αληθινής*** Αρχής.

6. Το θαύμα είναι ένα σημάδι ότι ο νους έχει επιλέξει να οδηγηθεί από μένα στην υπηρεσία του Χριστού. Η αφθονία του Χριστού είναι το φυσικό αποτέλεσμα της επιλογής να Τον ακολουθήσεις. Όλες οι ρηχές ρίζες πρέπει να ξεριζωθούν, διότι δεν είναι αρκετά βαθιές για να σε στηρίξουν. Η ψευδαίσθηση ότι οι ρηχές ρίζες μπορεί να βαθύνουν, κι έτσι να μπορούν να σε κρατήσουν, είναι μία από τις διαστρεβλώσεις στην οποία στηρίζεται το αντίστροφο του Χρυσού Κανόνα. Καθώς αυτές οι ψευδείς βάσεις καταργούνται, η ισορροπία φαίνεται πως χάνεται προσωρινά. Εν τούτοις, τίποτα δεν είναι πιο ασταθές από έναν αντεστραμμένο προσανατολισμό. Ούτε μπορεί κάτι που τον κρατά αντεστραμμένο να συντελέσει σε αυξημένη σταθερότητα.

VI. Η Ψευδαίσθηση των Αναγκών

1. Εσύ που θέλεις την γαλήνη μπορείς να την βρεις μόνο με την απόλυτη συγχώρεση. Κανένας δεν μπορεί να μάθει τίποτα εκτός κι αν θέλει να το μάθει και πιστεύει ότι το χρειάζεται κατά κάποιο τρόπο. Αν και η έλλειψη

δεν υπάρχει στην δημιουργία του Θεού, είναι πασιφανής σε αυτό που έχεις φτιάξει εσύ. Μάλιστα, αυτή είναι και η κύρια διαφορά ανάμεσά τους. Η έλλειψη υπονοεί ότι επιθυμείς να βρισκόσουν σε μια καλύτερη κατάσταση διαφορετική από ότι είσαι τώρα. Μέχρι τον «διαχωρισμό», που είναι και η σημασία της «πτώσης», τίποτα δεν βρισκόταν σε έλλειψη. Δεν υπήρχαν καθόλου ανάγκες. Οι ανάγκες προκύπτουν μόνο όταν υποβάλεις τον εαυτό σου σε στέρηση. Ενεργείς σύμφωνα με μια συγκεκριμένη σειρά αναγκών την οποία εσύ έχεις καταρτίσει. Αυτό, με την σειρά του εξαρτάται από το τι αντιλαμβάνεσαι ότι είσαι.

2. Η αίσθηση διαχωρισμού από τον Θεό είναι η μόνη έλλειψη που πραγματικά χρειάζεσαι να διορθώσεις. Αυτή η αίσθηση του διαχωρισμού ποτέ δεν θα είχε προκύψει αν εσύ δεν είχες παραμορφώσει την αντίληψή σου για την αλήθεια, αντιλαμβανόμενος έτσι τον εαυτό σου σε έλλειψη. Η ιδέα της ιεράρχησης αναγκών προέκυψε διότι, έχοντας κάνει αυτό το θεμελιώδες σφάλμα, είχες ήδη θρυμματίσει τον εαυτό σου σε επίπεδα με διαφορετικές ανάγκες. Καθώς ενοποιείσαι γίνεσαι ένα, και οι ανάγκες σου γίνονται κατά τον ίδιο τρόπο ένα. Οι ενοποιημένες ανάγκες οδηγούν σε ενοποιημένη δράση, διότι αυτό προκαλεί έλλειψη σύγκρουσης.

3. Η ιδέα διαφορετικών αναγκών, η οποία είναι επακόλουθο του αρχικού σφάλματος ότι κάποιος μπορεί να είναι διαχωρισμένος από τον Θεό, χρειάζεται διόρθωση στο δικό της επίπεδο πριν το σφάλμα της αντίληψης επιπέδων διορθωθεί ολοκληρωτικά. Δεν μπορείς να συμπεριφέρεσαι αποτελεσματικά ενώσω λειτουργείς σε διαφορετικά επίπεδα. Όμως, όσο το κάνεις αυτό, η διόρθωση πρέπει να εφαρμοστεί κάθετα από κάτω προς τα πάνω. Αυτό επειδή νομίζεις ότι ζεις στον χώρο, όπου ιδέες όπως «πάνω» και «κάτω» έχουν νόημα. Τελικά ο χώρος είναι εξίσου χωρίς νόημα όπως ο χρόνος. Και τα δύο είναι απλές πεποιθήσεις.

4. Ο πραγματικός σκοπός αυτού του κόσμου είναι να τον χρησιμοποιήσεις για να διορθώσεις την απιστία σου. Ποτέ δεν θα μπορείς να ελέγξεις τις επιδράσεις του φόβου εσύ ο ίδιος, διότι εσύ είσαι αυτός που έφτιαξε τον φόβο και πιστεύεις σε αυτό που έφτιαξες. Στην συμπεριφορά, αν και όχι κατ' ουσία μοιάζεις με τον Δημιουργό σου, ο Οποίος έχει απόλυτη πίστη στις δημιουργίες Του διότι Αυτός τις δημιούργησε. Η πίστη παράγει την αποδοχή της ύπαρξης. Αυτός είναι ο λόγος που μπορείς να πιστεύεις αυτό

που κανένας άλλος δεν πιστεύει ότι είναι αληθινό. Είναι αληθινό για σένα επειδή εσύ το έφτιαξες.

5. Όλες οι πλευρές του φόβου είναι αναληθείς διότι δεν υπάρχουν σε δημιουργικό επίπεδο, άρα δεν υπάρχουν καθόλου. Ο βαθμός στον οποίο είσαι πρόθυμος να υποβάλλεις τις πεποιθήσεις σου σε αυτή την δοκιμασία, σε αυτό τον βαθμό οι αντιλήψεις σου θα διορθώνονται. Ξεκαθαρίζοντας το ψεύτικο από το αληθινό, το θαύμα έχει αυτή την πορεία:

Η τέλεια αγάπη αποβάλλει τον φόβο.
Αν ο φόβος υπάρχει,
Τότε δεν υπάρχει τέλεια αγάπη.

Αλλά:

Μόνο η τέλεια αγάπη υπάρχει.
Αν υπάρχει φόβος,
Προξενεί μια κατάσταση που δεν υπάρχει.

Πίστεψέ το αυτό και θα είσαι ελεύθερος. Μόνο ο Θεός μπορεί να στηρίξει αυτή την λύση, και αυτή η πίστη **είναι** το δώρο Του.

VII. Διαστρεβλώσεις της Παρόρμησης για Θαύματα

1. Οι διαστρεβλωμένες αντιλήψεις σου κατασκευάζουν ένα πυκνό κάλυμμα πάνω από την παρόρμηση για θαύματα, κάνοντας έτσι δύσκολο να φτάσουν στην επίγνωσή σου. Η σύγχυση των παρορμήσεων για θαύματα με τις σωματικές παρορμήσεις είναι μια σημαντική διαστρέβλωση της αντίληψης. Οι σωματικές παρορμήσεις είναι παρορμήσεις θαυμάτων σε λάθος κατεύθυνση. Όλη η αληθινή ευχαρίστηση έρχεται από το να πράττεις το Θέλημα του Θεού. Και αυτό διότι το να μην την πράττεις είναι άρνηση του Εαυτού. Η άρνηση του Εαυτού καταλήγει στις ψευδαισθήσεις, ενώ η διόρθωση του σφάλματος

φέρνει την απελευθέρωση από αυτές. Μην έχεις αυταπάτες και πιστεύεις ότι μπορείς να σχετιστείς με ειρήνη με τον Θεό και τους αδελφούς σου χρησιμοποιώντας οτιδήποτε που να προέρχεται απέξω.

2. Παιδί του Θεού, δημιουργήθηκες για να δημιουργείς το καλό, το ωραίο και το ιερό. Μην το ξεχνάς αυτό. Η Αγάπη του Θεού, για ακόμα λίγο, πρέπει να εκφράζεται μέσα από ένα σώμα προς ένα άλλο, διότι η όραση είναι ακόμα τόσο θολή. Μπορείς να χρησιμοποιήσεις το σώμα σου με τον καλύτερο τρόπο για να σε βοηθήσει να διευρύνεις την αντίληψή σου έτσι ώστε να μπορέσεις να πετύχεις την πραγματική όραση, για την οποία τα μάτια του σώματος δεν είναι ικανά. Η μόνη αληθινή χρησιμότητα του σώματος είναι να μάθεις να κάνεις αυτό.

3. Οι φαντασιώσεις είναι μια παραμορφωμένη μορφή όρασης. Οι φαντασιώσεις κάθε είδους είναι παραμορφώσεις, διότι πάντα επιχειρούν την διαστρέβλωση της αντίληψης προς το μη πραγματικό. Οι πράξεις που προκύπτουν από τις διαστρεβλώσεις είναι κυριολεκτικά οι αντιδράσεις εκείνων που δεν γνωρίζουν τι κάνουν. Η φαντασίωση είναι μια προσπάθεια να ελέγξεις την πραγματικότητα σύμφωνα με ψευδείς ανάγκες. Όταν διαστρεβλώνεις την πραγματικότητα με οποιοδήποτε τρόπο, αντιλαμβάνεσαι καταστροφικά. Οι φαντασιώσεις είναι ένα μέσον για να κάνεις ψευδείς συσχετισμούς και να προσπαθείς να αποκομίζεις ευχαρίστηση από αυτές. Αλλά παρόλο που μπορείς να αντιλαμβάνεσαι ψευδείς συσχετισμούς, ποτέ δεν θα μπορέσεις να τους κάνεις πραγματικούς, παρά μόνο για τον εαυτό σου. Πιστεύεις σε ό,τι φτιάχνεις. Αν προσφέρεις θαύματα, θα είσαι εξίσου δυνατός στην πίστη σου σ' αυτά. Η δική σου δύναμη της βεβαιότητας θα στηρίζει τότε και την πίστη του αποδέκτη των θαυμάτων. Οι φαντασιώσεις γίνονται ολότελα αχρείαστες μόλις η απόλυτα ικανοποιητική φύση της πραγματικότητας γίνει προφανής και στον δότη και στον αποδέκτη. Η πραγματικότητα «χάνεται» μέσω του σφετερισμού εξουσίας, ο οποίος προκαλεί τυραννία. Όσο έστω και ένας «σκλάβος» παραμένει πάνω στην γη, η απελευθέρωσή σου δεν είναι ολοκληρωμένη. Η απόλυτη αποκατάσταση της Υιότητας είναι ο μόνος στόχος του θαυματουργού νου.

4. Αυτά είναι μαθήματα για την εκπαίδευση του νου. Κάθε μάθηση απαιτεί συγκέντρωση της προσοχής και μελέτη. Μερικά από τα

μεταγενέστερα μέρη αυτών των μαθημάτων βασίζονται πάρα πολύ σε αυτά τα πρώτα, γι αυτό η προσεκτική μελέτη τους είναι απαραίτητη. Επίσης θα τα χρειαστείς για προετοιμασία. Χωρίς αυτή, μπορεί να φοβηθείς πολύ ό,τι ακολουθεί και να μην το χρησιμοποιήσεις εποικοδομητικά . Εν τούτοις, καθώς μελετάς αυτά τα πρώτα εδάφια, θα αρχίσεις να βλέπεις μερικές από τις σημασίες που θα ενισχυθούν αργότερα.

5. Μια γερή βάση είναι απαραίτητη εξαιτίας την σύγχυσης ανάμεσα στον φόβο και στο δέος, στην οποία έχω ήδη αναφερθεί, και η οποία εμφανίζεται συχνά. Έχω πει ότι το δέος δεν αρμόζει στους Υιούς του Θεού, διότι δεν θα πρέπει να βιώνεις δέος στην παρουσία ίσων σου. Όμως, έχω ήδη τονίσει ότι το δέος είναι πρέπον στην Παρουσία του Δημιουργού σου. Διευκρίνισα προσεκτικά τον δικό μου ρόλο στην Επανόρθωση δίχως να τον υπερτιμήσω ή υποτιμήσω. Επίσης προσπαθώ να κάνω το ίδιο και με τον δικό σου. Έχω τονίσει ότι το δέος δεν είναι η κατάλληλη αντίδραση προς εμένα εξαιτίας της ενυπάρχουσας ισότητάς μας. Κάποια από τα μεταγενέστερα βήματα σε αυτά τα μαθήματα, όμως, περιλαμβάνουν μια πιο άμεση προσέγγιση του Ίδιου του Θεού. Δεν θα ήταν συνετό να αρχίσουμε με αυτά τα βήματα δίχως προσεκτική προετοιμασία, γιατί θα υπήρχε σύγχυση του δέους με τον φόβο, και το βίωμα θα ήταν περισσότερο τραυματικό παρά ευεργετικό. Η θεραπεία στο τέλος είναι από τον Θεό. Τα μέσα γι'αυτήν σου εξηγούνται προσεκτικά. Η αποκάλυψη μπορεί κατά διαστήματα να σου αποκαλύπτει το τέλος αλλά για να φτάσεις σ' αυτό, τα μέσα είναι αναγκαία.

Κεφάλαιο 2

Ο ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΗ

Ι. Η Προέλευση του Διαχωρισμού

1. Η επέκταση είναι μια βασική όψη του Θεού την οποία έδωσε και στον Υιό Του. Στην δημιουργία, ο Θεός επέκτεινε τον Εαυτό Του στις δημιουργίες Του και τους εμφύσησε με την ίδια Βούληση αγάπης να δημιουργούν. Όχι μόνο έχεις δημιουργηθεί πλήρης, αλλά έχεις δημιουργηθεί και τέλειος. Δεν υπάρχει κενό μέσα σου. Χάρη στην ομοιότητά με τον Δημιουργό σου είσαι δημιουργικός. Κανένα παιδί του Θεού δεν γίνεται να χάσει αυτή την ικανότητα διότι είναι έμφυτη μέσα σε αυτό που είναι, αλλά μπορεί να την χρησιμοποιήσει ανάρμοστα μέσω της προβολής. Η ανάρμοστη χρήση της επέκτασης, δηλαδή η προβολή, συμβαίνει όταν πιστέψεις ότι υπάρχει κάποιο κενό ή έλλειψη μέσα σε σένα, και ότι μπορείς να το καλύψεις με τις δικές σου ιδέες αντί για την αλήθεια. Αυτή η διαδικασία περιλαμβάνει τα ακόλουθα βήματα:
Πρώτον, πιστεύεις ότι αυτό που δημιούργησε ο Θεός μπορεί να αλλάξει μέσω του δικού σου νου.
Δεύτερον, πιστεύεις ότι αυτό που είναι τέλειο μπορεί να καταστεί ατελές ή και ελλιπές.
Τρίτον, πιστεύεις ότι μπορείς να διαστρεβλώσεις τις δημιουργίες του Θεού, συμπεριλαμβανομένου και του εαυτού σου.
Τέταρτον, πιστεύεις ότι μπορείς να δημιουργήσεις τον εαυτό σου, και ότι η κατεύθυνση της δικής σου δημιουργίας εξαρτάται από σένα.

2. Αυτές οι αλληλοσχετιζόμενες διαστρεβλώσεις αναπαριστούν μια εικόνα του τι συνέβη πραγματικά στον διαχωρισμό, ή στην «παρακαμπτήριο του φόβου». Τίποτα από όλα αυτά δεν υπήρχε πριν τον διαχωρισμό, ούτε υπάρχει στην πραγματικότητα και τώρα. Όλα όσα δημιούργησε ο Θεός είναι σαν Αυτόν. Η επέκταση, όπως την έχει αναλάβει ο Θεός, είναι παρόμοια με την εσωτερική ακτινοβολία που κληρονομούν τα παιδιά του Πατέρα από Αυτόν. Η πραγματική της πηγή είναι εσωτερική. Αυτό ισχύει για τον Υιό όπως και για τον Πατέρα.

Με αυτή την έννοια η δημιουργία περιλαμβάνει και την δημιουργία του Υιού από τον Θεό, και τις δημιουργίες του Υιού όταν ο νους του είναι θεραπευμένος. Αυτό απαιτεί την προίκιση του Υιού από τον Θεό με ελεύθερη βούληση, επειδή όλη η δημιουργία αγάπης δίνεται ελεύθερα σαν μια συνεχόμενη ροή, στην οποία όλες οι όψεις είναι ίδιες.

3. Ο Κήπος της Εδέμ ή η κατάσταση πριν τον διαχωρισμό, ήταν μια κατάσταση του νου κατά την οποία δεν υπήρχε καμιά ανάγκη. Όταν ο Αδάμ άκουσε τα «ψέματα του όφη», όλα όσα άκουσε ήταν αναληθή. Δεν χρειάζεται να συνεχίσεις να πιστεύεις αυτό που δεν είναι αλήθεια εκτός και αν αυτή είναι η επιλογή σου. Όλα αυτά μπορούν στην κυριολεξία να εξαφανιστούν με το ανοιγόκλειμα του ματιού διότι είναι απλά μια λάθος αντίληψη. Αυτό που βλέπουμε στα όνειρα φαίνεται σαν αληθινό. Όμως η Βίβλος λέει ότι ο Αδάμ έπεσε σε βαθύ ύπνο, και πουθενά δεν αναφέρεται ότι ξύπνησε. Ο κόσμος ακόμα δεν έχει βιώσει κάποια μεγάλου εύρους αφύπνιση ή αναγέννηση. Μια τέτοια αναγέννηση είναι αδύνατον να συμβεί όσο συνεχίζεις να προβάλεις ή να δημιουργείς εσφαλμένα. Εξακολουθεί να βρίσκεται μέσα σου η ιδιότητα να επεκτείνεσαι όπως και ο Θεός επέκτεινε το Πνεύμα Του σε σένα. Στην πραγματικότητα, αυτή είναι και η μόνη σου επιλογή, επειδή η ελεύθερη βούληση σου δόθηκε για να βιώνεις την χαρά δημιουργώντας το τέλειο.

4. Όλος ο φόβος τελικά ανάγεται στην βασική παρεξήγηση ότι έχεις την ικανότητα να σφετερίζεσαι την δύναμη του Θεού. Φυσικά, ούτε μπορείς ούτε μπορούσες ποτέ να έχεις κάνει κάτι τέτοιο. Εδώ βρίσκεται η πραγματική βάση της διαφυγής σου από τον φόβο. Η διαφυγή επιτυγχάνεται όταν αποδεχτείς την Επανόρθωση, που σε καθιστά ικανό να συνειδητοποιήσεις ότι τα σφάλματά σου ποτέ δεν συνέβησαν πραγματικά. Μόνο όταν ο Αδάμ έπεσε σε βαθύ ύπνο, άρχισε να έχει εφιάλτες. Αν ένα φως ξαφνικά ανάψει όταν κάποιος κοιμάται και βλέπει ένα τρομακτικό όνειρο, αρχικά μπορεί να ερμηνεύσει το φως σαν μέρος του ονείρου του και να το φοβηθεί. Όμως, όταν ξυπνήσει, αντιλαμβάνεται σωστά το φως ως απαλλαγή του από το όνειρο, και δεν του αποδίδει πια πραγματικότητα. Αυτή η απελευθέρωση δεν εξαρτάται από τις ψευδαισθήσεις. Η γνώση που διαφωτίζει όχι μόνο σου χαρίζει την ελευθερία, αλλά και σου δείχνει ξεκάθαρα ότι είσαι ελεύθερος.

5. Ό,τι ψέματα και να πιστεύεις δεν αφορούν το θαύμα, το οποίο μπορεί να θεραπεύσει οποιοδήποτε από αυτά με ίση ευκολία. Δεν κάνει διακρίσεις ανάμεσα σε εσφαλμένες αντιλήψεις . Η μοναδική του έγνοια είναι να διακρίνει ανάμεσα στην αλήθεια από την μία, και το σφάλμα από την άλλη. Μερικά θαύματα μπορεί να φαίνεται ότι έχουν μεγαλύτερο μέγεθος από άλλα. Αλλά θυμήσου την πρώτη αρχή σε αυτά τα μαθήματα, δεν υπάρχει βαθμός δυσκολίας στα θαύματα. Στην πραγματικότητα μένεις απόλυτα ανεπηρέαστος από όλες τις εκφράσεις έλλειψης αγάπης. Αυτές μπορεί να προέρχονται από σένα και από τους άλλους, από εσένα προς τους άλλους ή από τους άλλους προς εσένα. Η ειρήνη είναι μια ιδιότητα έμφυτη μέσα σε σένα. Δεν μπορείς να την βρεις έξω. Η ασθένεια είναι μια μορφή εξωτερικής αναζήτησης. Η υγεία είναι εσωτερική γαλήνη. Σε καθιστά ικανό να παραμένεις ακλόνητος από την έλλειψη αγάπης που έρχεται από τα έξω και σου δίνει την ικανότητα, μέσω της αποδοχής σου στα θαύματα, να διορθώσεις τις συνθήκες που προέρχονται από την έλλειψη αγάπης στους άλλους.

II. Η Επανόρθωση σαν Άμυνα

1. Μπορείς να κάνεις οτιδήποτε σου ζητήσω. Σου έχω ζητήσει να κάνεις θαύματα, και έχω ξεκαθαρίσει ότι αυτά είναι φυσικά, διορθωτικά, θεραπευτικά, και συμπαντικά. Δεν υπάρχει τίποτα που δεν μπορούν να επιτύχουν αλλά δεν μπορούν να εκδηλωθούν μέσα στο πνεύμα της αμφιβολίας ή του φόβου. Όταν φοβάσαι οτιδήποτε, αναγνωρίζεις την δύναμή του να σε βλάψει. Θυμήσου ότι εκεί όπου είναι η καρδιά σου, εκεί βρίσκεται και ο θησαυρός σου. Πιστεύεις σε ό,τι δίνεις αξία. Αν φοβάσαι, αξιολογείς εσφαλμένα. Η κατανόηση σου αναπόφευκτα θα αξιολογεί λανθασμένα, και δίνοντας σε όλες τις σκέψεις την ίδια δύναμη, αναπόφευκτα θα καταστρέφει την γαλήνη. Γι αυτό η Βίβλος μιλά για την «Ειρήνη του Θεού που βρίσκεται υπεράνω κάθε κατανόησης ». Αυτή η ειρήνη είναι εντελώς αδύνατον να διαταραχτεί από ανθρώπινα σφάλματα οποιουδήποτε είδους. Αρνείται την δύναμη σε ό,τι δεν προέρχεται από τον Θεό να σε επηρεάσει με οποιοδήποτε τρόπο. Αυτή είναι η σωστή χρήση της άρνησης. Δεν χρησιμοποιείται για να κρύψει οτιδήποτε, αλλά χρησιμοποιείται για να διορθώσει το σφάλμα. Φέρνει

όλα τα σφάλματα στο φως, και εφόσον το σφάλμα και το σκοτάδι είναι το ίδιο, διορθώνει αυτόματα το σφάλμα.

2. Η αληθινή άρνηση είναι ένα πολύ ισχυρό προστατευτικό εργαλείο. Μπορείς και θα έπρεπε να αρνείσαι κάθε πεποίθηση ότι το σφάλμα μπορεί να σε βλάψει. Αυτό το είδος άρνησης δεν είναι στρατηγική συγκάλυψης, αλλά είναι στρατηγική διόρθωσης. Η ορθότητα σκέψης σου εξαρτάται από αυτό. Η άρνηση του σφάλματος είναι μια πολύ ισχυρή υπεράσπιση της αλήθειας, αλλά η άρνηση της αλήθειας έχει σαν αποτέλεσμα την εσφαλμένη δημιουργία, τις προβολές του εγώ. Στην υπηρεσία του ορθού νου η άρνηση του σφάλματος ελευθερώνει το νου, και επαναφέρει την ελευθερία της θέλησης. Όταν η θέληση είναι πραγματικά ελεύθερη δεν είναι δυνατόν να δημιουργεί εσφαλμένα, διότι αναγνωρίζει μόνο την αλήθεια.

3. Μπορείς να υπερασπίζεσαι την αλήθεια όπως και το σφάλμα. Θα είναι ευκολότερο να καταλάβεις τα μέσα όταν ξεκαθαρίσεις την αξία του στόχου σου. Το ερώτημα είναι για τι πράγμα χρησιμοποιούνται. Ο κάθε ένας υπερασπίζεται τον θησαυρό του, και το κάνει αυτό, αυτόματα. Οι πραγματικές ερωτήσεις είναι, ποιος είναι ο θησαυρός σου, και πόσο τον εκτιμάς; Μόλις μάθεις να λαμβάνεις υπόψη σου αυτές τις ερωτήσεις σε σχέση με όλες σου τις πράξεις, θα έχεις λίγη δυσκολία στο να ξεκαθαρίσεις τα μέσα. Τα μέσα βρίσκονται στην διάθεσή σου όποτε τα ζητήσεις. Μπορείς, όμως, να εξοικονομήσεις χρόνο αν δεν παρατείνεις την διάρκεια αυτού του βήματος υπερβολικά. Η σωστή εστίαση θα συντομέψει αυτό το βήμα πάρα πολύ.

4. Η Επανόρθωση είναι η μόνη άμυνα που δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί καταστροφικά επειδή δεν είναι ένα εργαλείο που έφτιαξες εσύ. Η αρχή της Επανόρθωσης λειτουργούσε ήδη πριν αρχίσει η Επανόρθωση. Η αρχή ήταν αγάπη και η Επανόρθωση ήταν μια πράξη αγάπης. Οι πράξεις δεν ήταν απαραίτητες πριν τον διαχωρισμό, διότι η πίστη στην ιδέα του χρόνου και του χώρου δεν υπήρχε. Μόνο μετά τον διαχωρισμό σχεδιάστηκαν η Επανόρθωση και οι συνθήκες για την εκπλήρωσή της. Τότε χρειάστηκε μια άμυνα τόσο εξαίσια που να μην γίνεται να χρησιμοποιηθεί με λάθος τρόπο, παρόλο που μπορεί να μην γίνει αποδεκτή. Η άρνησή της, όμως, δεν θα μπορούσε να την μετατρέψει σε

ένα όπλο επίθεσης, το οποίο είναι ένα έμφυτο χαρακτηριστικό άλλων αμυνών. Άρα η Επανόρθωση γίνεται η μόνη άμυνα που δεν είναι δίκοπο μαχαίρι. Μπορεί μόνο να θεραπεύει.

5. Η Επανόρθωση δημιουργήθηκε μέσα στην πεποίθηση του χρόνου και του χώρου για να βάλει κάποιο όριο στην ανάγκη για αυτή την ίδια την πεποίθηση, και να ολοκληρώσει τελικά την μάθηση. Η Επανόρθωση είναι το τελικό μάθημα. Η μάθηση από μόνη της, όπως οι αίθουσες στις οποίες διαδραματίζεται, είναι προσωρινή. Η ικανότητα για μάθηση δεν έχει αξία όταν οι αλλαγές δεν είναι πια αναγκαίες. Οι αιώνια δημιουργικοί δεν έχουν τίποτα να μάθουν. Μπορείς να μάθεις να βελτιώνεις τις αντιλήψεις σου, και μπορείς να γίνεσαι διαρκώς όλο και καλύτερος μαθητής. Αυτό θα σε φέρνει όλο και σε μεγαλύτερο συντονισμό με την Υιότητα· αλλά αυτή η ίδια η Υιότητα είναι μια τέλεια δημιουργία και η τελειότητα δεν είναι θέμα διαβαθμίσεων. Μόνο όσο υπάρχει ακόμα πίστη στις διαφορές, έχει νόημα η μάθηση.

6. Η εξέλιξη είναι μια διαδικασία στην οποία φαίνεται ότι προχωράς από την μια βαθμίδα στην επόμενη. Διορθώνεις τα προηγούμενα λανθασμένα βήματά σου προχωρώντας μπροστά. Αυτή η διαδικασία είναι στ'αλήθεια ακατανόητη με κοσμικούς όρους, διότι επιστρέφεις καθώς προχωράς. Η Επανόρθωση είναι το εργαλείο με το οποίο μπορείς να ελευθερώνεσαι από το παρελθόν καθώς προχωράς μπροστά. Ακυρώνει τα λάθη του παρελθόντος, κι έτσι δεν χρειάζεται να επανασχεδιάζεις εκ νέου τα βήματά σου χωρίς να προχωράς προς την επιστροφή σου. Με αυτή την έννοια η Επανόρθωση εξοικονομεί χρόνο, αλλά όπως και το θαύμα το οποίο υπηρετεί, δεν τον καταργεί. Όσο υπάρχει ανάγκη για Επανόρθωση, υπάρχει και ανάγκη για τον χρόνο. Αλλά η Επανόρθωση σαν ολοκληρωμένο σχέδιο έχει μια μοναδική σχέση με τον χρόνο. Μέχρι να ολοκληρωθεί η Επανόρθωση, οι διάφορες φάσεις της θα προχωρούν μέσα στον χρόνο, αλλά η όλη Επανόρθωση στέκει στο τέλος του. Σε εκείνο το σημείο η γέφυρα της επιστροφής έχει ολοκληρωθεί.

7. Η Επανόρθωση είναι μια απόλυτη δέσμευση. Μπορεί ακόμα να θεωρείς ότι αυτό συνδέεται με απώλεια, ένα λάθος που όλοι οι διαχωρισμένοι Υιοί του Θεού κάνουν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο. Είναι

δύσκολο να πιστέψεις ότι μια άμυνα που δεν επιτίθεται είναι η καλύτερη άμυνα. Αυτό εννοούσα με το «οι πράοι θα κληρονομήσουν την γη». Στην κυριολεξία θα την κατακτήσουν χάρη στην δύναμή τους. Μια αμφίδρομη άμυνα είναι εκ φύσεως ανίσχυρη ακριβώς επειδή έχει δύο αιχμές, και μπορεί να στραφεί εναντίον σου εντελώς απροσδόκητα. Αυτή η πιθανότητα δεν είναι δυνατόν να ελεγχθεί, παρά μόνο με θαύματα. Το θαύμα κατευθύνει την άμυνα της Επανόρθωσης προς την δική σου προστασία, και καθώς γίνεσαι όλο και πιο ασφαλής αποδέχεσαι το φυσικό σου ταλέντο να προστατεύεις του άλλους, γνωρίζοντας τον εαυτό σου και ως αδελφό και ως Υιό.

III. Ο Βωμός του Θεού

1. Η Επανόρθωση μπορεί να γίνει δεκτή μέσα σου, μόνο απελευθερώνοντας το εσωτερικό φως. Από τότε που συνέβη ο διαχωρισμός, οι άμυνες έχουν χρησιμοποιηθεί σχεδόν ολοκληρωτικά ***ενάντια*** στην Επανόρθωση στηρίζοντας έτσι τον διαχωρισμό. Αυτό γενικά εμφανίζεται ως ανάγκη για προστασία του σώματος. Οι πολλές σωματικές φαντασιώσεις με τις οποίες καταπιάνεται ο νους προέρχονται από την διαστρεβλωμένη πεποίθηση ότι το σώμα μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως μέσο επίτευξης της «επανόρθωσης». Η αντίληψη του σώματος ως ναού είναι μόνο το πρώτο βήμα για την διόρθωση αυτής της διαστρέβλωσης διότι μεταβάλλει μόνο ένα μέρος της. ***Όντως*** αναγνωρίζει ότι η Επανόρθωση είναι αδύνατη με τους όρους του υλικού κόσμου. Το επόμενο βήμα, όμως, είναι να συνειδητοποιήσεις ότι ένας ναός δεν είναι καθόλου μια κατασκευή. Η αληθινή ιερότητα βρίσκεται μέσα στον εσωτερικό βωμό γύρω από τον οποίο είναι δομημένη η κατασκευή. Η έμφαση σε ωραίες κατασκευές είναι σημάδι του φόβου για την Επανόρθωση, και μια απροθυμία να φτάσεις στον ίδιο τον βωμό. Η αληθινή ομορφιά του ναού δεν φαίνεται με τα μάτια του σώματος. Η πνευματική όραση από την άλλη, δεν μπορεί να δει την κατασκευή καθόλου επειδή είναι η τέλεια όραση. Μπορεί, όμως, να δει τον βωμό πεντακάθαρα.

2. Η Επανόρθωση, για να είναι απόλυτα αποτελεσματική, ανήκει στο κέντρο του εσωτερικού βωμού, όπου καταργεί τον διαχωρισμό και

επαναφέρει την ολότητα του νου. Πριν τον διαχωρισμό ο νους ήταν άτρωτος στον φόβο, διότι ο φόβος δεν υπήρχε. Και ο διαχωρισμός και ο φόβος είναι εσφαλμένες δημιουργίες που πρέπει να καταργηθούν για την επανόρθωση του ναού, και για το άνοιγμα του βωμού ώστε να δεχτεί την Επανόρθωση. Αυτό θεραπεύει τον διαχωρισμό τοποθετώντας μέσα σε σένα την μόνη αποτελεσματική άμυνα ενάντια σε όλες τις σκέψεις διαχωρισμού και σε καθιστά απόλυτα απρόσβλητο.

3. Η αποδοχή της Επανόρθωσης από όλους είναι μόνο ζήτημα χρόνου. Αυτό μπορεί να φαίνεται ότι αντικρούει την ελεύθερη βούληση εξαιτίας της αναπόφευκτης τελικής απόφασης, αλλά δεν είναι έτσι. Μπορείς να χρονοτριβείς και είσαι ικανός για τεράστια αναβλητικότητα, αλλά δεν μπορείς να αποκοπείς εντελώς από τον Δημιουργό σου, ο Οποίος έθεσε τα όρια στην ικανότητά σου να δημιουργείς εσφαλμένα. Μια φυλακισμένη θέληση γεννά μια κατάσταση η οποία, όταν φτάσει στα άκρα, γίνεται εντελώς ανυπόφορη. Η αντοχή στον πόνο μπορεί να είναι μεγάλη, αλλά δεν είναι χωρίς όρια. Στο τέλος όλοι αρχίζουν ν' αναγνωρίζουν, αν και αμυδρά, ότι πρέπει να υπάρχει ένας καλύτερος τρόπος. Καθώς αυτή η αναγνώριση ενισχύεται, γίνεται μια κρίσιμη καμπή. Αυτό εν τέλει αφυπνίζει την πνευματική όραση, ενώ παράλληλα αποδυναμώνει την επένδυση στην σωματική όραση. Αυτή η εναλλασσόμενη επένδυση σε δύο επίπεδα αντίληψης συνήθως βιώνεται σαν σύγκρουση, κάποιες φορές ιδιαίτερα έντονη. Αλλά το αποτέλεσμα είναι τόσο βέβαιο όσο και ο Θεός.

4. Η πνευματική όραση στην κυριολεξία δεν μπορεί να δει σφάλμα, και απλά αναζητά την Επανόρθωση. Όλες οι λύσεις που αναζητούν τα μάτια του σώματος διαλύονται. Η πνευματική όραση κοιτά προς τα μέσα και αναγνωρίζει αμέσως ότι ο βωμός έχει μολυνθεί και χρειάζεται να επισκευαστεί και να προστατευτεί. Έχοντας πλήρη επίγνωση της σωστής άμυνας, παραβλέπει όλες τις άλλες, προσπερνώντας το σφάλμα με κατεύθυνση προς την αλήθεια. Χάρη στην δύναμη αυτής της όρασης, ο νους έρχεται στην υπηρεσία της. Αυτό αποκαθιστά την δύναμη του νου και τον καθιστά όλο και περισσότερο μη ικανό να ανέχεται τις καθυστερήσεις, συνειδητοποιώντας ότι έτσι προσθέτει περισσότερο μη απαραίτητο πόνο. Το αποτέλεσμα είναι ο νους να γίνεται όλο και πιο

ευαίσθητος σε αυτό που κάποτε θεωρούσε σαν απλές εισβολές μικροενοχλήσεων.

5. Τα παιδιά του Θεού δικαιούνται την τέλεια απόλαυση που έρχεται με την απόλυτη εμπιστοσύνη. Μέχρι να το πετύχουν, αναλώνουν τους εαυτούς τους και τις δημιουργικές τους δυνάμεις σε ανώφελες προσπάθειες να νιώσουν πιο άνετα χρησιμοποιώντας ακατάλληλα μέσα. Αλλά τα πραγματικά μέσα βρίσκονται ήδη στην διάθεσή τους, και δεν απαιτούν καμιά προσπάθεια από μέρους τους. Η Επανόρθωση είναι το μόνο δώρο αντάξιο του βωμού του Θεού, εξαιτίας της ίδιας της αξίας του βωμού. Δημιουργήθηκε τέλειος και του αξίζει απόλυτα να λαμβάνει τελειότητα. Ο Θεός και τα δημιουργήματα Του εξαρτώνται απόλυτα ο Ένας από τον Άλλο. Αυτός βασίζεται σε αυτά ***επειδή*** τα δημιούργησε τέλεια. Τους έδωσε την γαλήνη Του ώστε να μην γίνεται να διαταραχτούν ή να εξαπατηθούν. Όποτε νιώθεις φόβο απατάσαι, και ο νους σου δεν μπορεί να υπηρετήσει το Άγιο Πνεύμα. Αυτό σε αφήνει να λιμοκτονείς στερώντας σου τον άρτο τον επιούσιο. Ο Θεός νοιώθει μοναξιά χωρίς τους Υιούς Του, και αυτοί νοιώθουν μοναξιά χωρίς Αυτόν. Πρέπει να μάθουν να βλέπουν τον κόσμο σαν μέσο θεραπείας του διαχωρισμού. Η Επανόρθωση είναι η εγγύηση ότι στο τέλος θα το πετύχουν.

IV. Η Θεραπεία σαν Απελευθέρωση από τον Φόβο

1. Τώρα δίνουμε έμφαση στην θεραπεία. Το θαύμα είναι το μέσον, η Επανόρθωση είναι η αρχή, και η θεραπεία είναι το αποτέλεσμα. Όταν μιλούμε για «ένα θαύμα θεραπείας» σημαίνει ότι συνδυάζουμε δύο επίπεδα πραγματικότητας με ανάρμοστο τρόπο. Η θεραπεία δεν είναι θαύμα. Η Επανόρθωση, ή το τελικό θαύμα, είναι το φάρμακο και κάθε τύπος θεραπείας είναι αποτέλεσμα. Το είδος του σφάλματος στο οποίο εφαρμόζεται η Επανόρθωση δεν έχει καμία σχέση. Κάθε θεραπεία είναι βασικά η απελευθέρωση από τον φόβο. Για να την αναλάβεις δεν πρέπει

να φοβάσαι ο ίδιος. Δεν κατανοείς την θεραπεία εξαιτίας του ίδιου σου του φόβου.

2. Ένα πολύ σημαντικό βήμα στο σχέδιο της Επανόρθωσης είναι να καταργήσεις το σφάλμα σε όλα τα επίπεδα. Η ασθένεια ή η «εσφαλμένη κατάσταση του νου» είναι το αποτέλεσμα της σύγχυσης επιπέδων υπό την έννοια ότι πάντα συνεπάγεται ότι αυτό που είναι λανθασμένο σε ένα επίπεδο μπορεί να επηρεάσει αρνητικά ένα άλλο. Επανειλημμένα έχουμε αναφερθεί στα θαύματα ως μέσο διόρθωσης της σύγχυσης επιπέδων επειδή όλα τα λάθη πρέπει να διορθωθούν στο επίπεδο το οποίο συμβαίνουν. Μόνο ο νους είναι ικανός να διαπράξει σφάλμα. Το σώμα μπορεί να ενεργήσει εσφαλμένα, μόνο επειδή έχει ανταποκριθεί σε εσφαλμένη σκέψη. Το σώμα δεν μπορεί να δημιουργεί, και η άποψη ότι μπορεί, είναι ένα θεμελιώδες σφάλμα, που προξενεί όλα τα σωματικά συμπτώματα. Κάθε σωματική ασθένεια αντιπροσωπεύει την πίστη στην μαγεία. Η όλη διαστρέβλωση που δημιούργησε την μαγεία βασίστηκε στην πίστη ότι υπάρχει δημιουργική ικανότητα στην ύλη, την οποία ο νους δεν μπορεί να ελέγξει. Αυτή η πλάνη μπορεί να λειτουργήσει σε δύο μορφές: μπορεί να υπάρξει η λανθασμένη πεποίθηση ότι ο νους μπορεί να δημιουργήσει εσφαλμένα μέσα στο σώμα, ή ότι το σώμα μπορεί να δημιουργήσει εσφαλμένα μέσα στο νου. Αν γίνει ξεκάθαρο ότι ο νους, ο οποίος είναι το μοναδικό επίπεδο δημιουργίας, δεν μπορεί να δημιουργεί πέρα από τον εαυτό του, τότε καμία σύγχυση δεν χρειάζεται να συμβεί.

3. Μόνο ο νους μπορεί να δημιουργεί διότι το πνεύμα έχει ήδη δημιουργηθεί, και το σώμα είναι ένα εργαλείο μάθησης για το νου. Τα εργαλεία μάθησης από μόνα τους δεν είναι μαθήματα. Ο σκοπός τους είναι απλά να διευκολύνουν την μάθηση. Το περισσότερο που μπορεί να κάνει η λανθασμένη χρήση ενός εργαλείου μάθησης είναι να αποτύχει να διευκολύνει την εκπαίδευση. Από μόνο του δεν έχει την δύναμη να εισαγάγει μαθησιακά σφάλματα. Το σώμα, αν κατανοηθεί σωστά, μοιράζεται την απρόσβλητη ιδιότητα της Επανόρθωσης σε αμφίδρομη εφαρμογή. Και αυτό δεν συμβαίνει διότι το σώμα είναι ένα θαύμα, αλλά επειδή δεν είναι εκ φύσεως επιρρεπές σε παρερμηνείες. Το σώμα είναι απλά μέρος της εμπειρίας σου στον υλικό κόσμο. Οι ικανότητες του μπορεί να υπερεκτιμηθούν και συχνά υπερεκτιμούνται. Εν τούτοις, είναι

σχεδόν αδύνατον να αρνηθείς την ύπαρξή του σ' αυτό τον κόσμο. Όσοι κάνουν κάτι τέτοιο εμπλέκονται σε μια ιδιαίτερα άνευ αξίας μορφή άρνησης. Ο όρος «άνευ αξίας» εδώ υπονοεί ότι δεν είναι απαραίτητο να προστατεύεις το νου αρνούμενος αυτό που δεν έχει αξία. Αν κάποιος αρνείται αυτή την ατυχή πλευρά της δύναμης του νου, τότε αρνείται και την ίδια την δύναμη.

4. Όλα τα υλικά μέσα που δέχεσαι ως γιατρικά για τις σωματικές ασθένειες εισάγουν ξανά τις αρχές της μαγείας. Αυτό είναι το πρώτο βήμα στην πεποίθηση ότι το σώμα φτιάχνει τις δικές του ασθένειες. Το δεύτερο λανθασμένο βήμα είναι να προσπαθείς να το θεραπεύσεις με μη δημιουργικά μέσα. Όμως, δεν συνεπάγεται πως η χρήση τέτοιων μέσων για διορθωτικούς σκοπούς είναι κάτι κακό. Μερικές φορές η ασθένεια έχει τόσο ισχυρή επιρροή μέσα στο νου που καθιστά το άτομο προσωρινά μη δεχτικό στην Επανόρθωση. Σε αυτή την περίπτωση μπορεί να είναι συνετό να χρησιμοποιήσουμε μια συμβιβαστική προσέγγιση του νου και του σώματος, κατά την οποία, προσωρινά, αποδίδουμε πίστη θεραπευτικής ικανότητας σε κάτι που προέρχεται από έξω. Και αυτό γιατί το τελευταίο πράγμα που θα βοηθήσει ένα νου που δεν βρίσκεται σε ορθή κατάσταση, ή που ασθενεί, είναι μια αύξηση φόβου. Ήδη βρίσκεται σε μια κατάσταση εξασθένησης εξαιτίας του φόβου. Αν εκτεθεί πρόωρα σε ένα θαύμα, μπορεί να καταληφθεί από πανικό. Αυτό είναι πιθανόν να συμβεί όταν η αντεστραμμένη αντίληψη έχει καθιερώσει την πίστη ότι τα θαύματα είναι τρομακτικά.

5. Η αξία της Επανόρθωσης δεν βρίσκεται στο τρόπο με τον οποίο εκφράζεται. Μάλιστα, αν χρησιμοποιηθεί με ειλικρίνεια, αναπόφευκτα θα εκφραστεί με όποιο τρόπο είναι ο πιο χρήσιμος για τον αποδέκτη. Αυτό σημαίνει ότι ένα θαύμα, για να είναι απόλυτα αποτελεσματικό πρέπει να εκφραστεί σε μια γλώσσα που ο αποδέκτης να μπορεί να καταλάβει δίχως φόβο. Αυτό δεν σημαίνει ότι είναι απαραίτητα το υψηλότερο μέσο επικοινωνίας για το οποίο είναι ικανός. Σημαίνει, όμως, ότι αυτό είναι το υψηλότερο μέσο επικοινωνίας για το οποίο είναι ικανός τώρα. Ο όλος στόχος του θαύματος είναι να υψώσει το επίπεδο επικοινωνίας, και όχι να το χαμηλώσει αυξάνοντας τον φόβο.

V. Το Έργο του Εργάτη των Θαυμάτων

1. Πριν ετοιμαστούν να αναλάβουν την λειτουργία τους σε αυτό τον κόσμο οι εργάτες των θαυμάτων, είναι βασικό να καταλάβουν πλήρως τον φόβο για την απελευθέρωση. Ειδάλλως μπορεί να καλλιεργούν ασυναίσθητα την πεποίθηση ότι η απελευθέρωση είναι αιχμαλωσία, μια άποψη που είναι ήδη πολύ διαδεδομένη. Αυτή η παρεξήγηση προκύπτει με την σειρά της από την πεποίθηση ότι η βλάβη μπορεί να περιοριστεί στο σώμα. Αυτό συμβαίνει εξαιτίας του υποβόσκοντος φόβου ότι ο νους μπορεί να βλάψει τον εαυτό του. Κανένα από αυτά τα σφάλματα δεν έχει βάση, διότι οι εσφαλμένες δημιουργίες του νου δεν υπάρχουν στην πραγματικότητα. Αυτή η αναγνώριση είναι καλύτερο προστατευτικό εργαλείο από οποιαδήποτε άλλη μορφή σύγχυσης επιπέδων, διότι εισάγει την διόρθωση στο επίπεδο του σφάλματος. Είναι βασικό να θυμόμαστε ότι μόνο ο νους μπορεί να δημιουργεί, και ότι η διόρθωση ανήκει στο επίπεδο της σκέψης. Επιπροσθέτως, για να ενισχύσουμε μια προγενέστερη δήλωση, το πνεύμα είναι ήδη τέλειο άρα δεν χρειάζεται διόρθωση. Το σώμα δεν υπάρχει, παρά μόνο σαν εργαλείο μάθησης για το νου. Αυτό το εργαλείο μάθησης δεν υπόκειται από μόνο του σε σφάλματα, διότι δεν μπορεί να δημιουργήσει. Είναι, λοιπόν, προφανές ότι η προτροπή προς το νου να παραιτηθεί από τις εσφαλμένες δημιουργίες του, είναι η μόνη εφαρμογή της δημιουργικής ικανότητας που έχει πραγματικό νόημα.

2. Μαγεία είναι η απρόσεκτη ή διαστρεβλωμένη χρήση του νου. Τα υλικά φάρμακα είναι μορφές από «ξόρκια», αλλά αν φοβάσαι να χρησιμοποιήσεις το νου σου για να θεραπεύσεις, δεν θα πρέπει να το επιχειρήσεις. Και μόνο το γεγονός ότι φοβάσαι κάνει το νου σου ευάλωτο σε διαστρεβλωμένη δημιουργία. Επομένως είναι πολύ πιθανόν να παρεξηγήσεις όποια θεραπεία μπορεί να συμβεί, και εφόσον η εγωκεντρικότητα και ο φόβος συνήθως συμβαίνουν μαζί, μπορεί να μην καταφέρεις να δεχτείς την αληθινή Πηγή της θεραπείας. Υπ'αυτές τις συνθήκες, είναι ασφαλέστερο για σένα να βασιστείς προσωρινά σε θεραπευτικά μέσα του υλικού κόσμου, γιατί αυτά δεν γίνεται να τα

παρερμηνεύσεις ως δικές σου δημιουργίες. Όσο επιμένει η αίσθηση ότι είσαι ευάλωτος, δεν θα πρέπει να επιχειρήσεις να εκτελέσεις θαύματα.

3. Έχω ήδη πει ότι τα θαύματα είναι εκφράσεις του νου πού είναι προσανατολισμένος στα θαύματα, και αυτή η κατάσταση σημαίνει ορθότητα του νου. Όσοι βρίσκονται σε ορθή κατάσταση του νου, δεν υπερυψώνουν ούτε υποτιμούν το νου του εργάτη των θαυμάτων ή του αποδέκτη των θαυμάτων. Όμως, σαν διόρθωση, το θαύμα δεν χρειάζεται να περιμένει τον ορθότητα του νου του αποδέκτη. Μάλιστα, σκοπός του είναι να τον επαναφέρει στον ορθό νου. Είναι πάντως βασικό, ο εργάτης των θαυμάτων να βρίσκεται σε ορθό νου, έστω για λίγο, ειδάλλως δεν θα μπορέσει να επαναφέρει τον ορθό νου σε κάποιον άλλο.

4. Ο θεραπευτής που βασίζεται στην δική του ετοιμότητα βάζει σε κίνδυνο την κατανόησή του. Είσαι απόλυτα ασφαλής όσο δεν σε απασχολεί καθόλου η ετοιμότητά σου, αλλά διατηρείς συνεχή εμπιστοσύνη στην δική μου. Αν η διάθεση σου για θαύματα δεν λειτουργεί σωστά, αυτό συμβαίνει επειδή έχει εισβάλλει ο φόβος στην ορθότητα του νου σου και την έχει αντιστρέψει. Όλες οι μορφές της μη ορθότητας του νου είναι αποτέλεσμα της άρνησης σου να δεχτείς την Επανόρθωση για τον εαυτό σου. Αν την δεχτείς, βρίσκεσαι σε θέση να αναγνωρίζεις ότι αυτοί που χρειάζονται θεραπεία είναι απλά εκείνοι που δεν έχουν συνειδητοποιήσει ότι η ορθότητα του νου είναι η θεραπεία.

5. ***Η μόνη ευθύνη του εργάτη των θαυμάτων είναι να δεχτεί την Επανόρθωση για τον εαυτό του.*** Αυτό σημαίνει ότι αναγνωρίζεις ότι ο νους είναι το μόνο επίπεδο δημιουργίας , και ότι τα σφάλματά του θεραπεύονται από την Επανόρθωση. Μόλις το δεχτείς αυτό, ο νους μπορεί μόνο να θεραπεύει. Όταν αρνηθείς στο νου σου οποιοδήποτε αρνητικό δυναμικό και αποκαταστήσεις τις καθαρά εποικοδομητικές του δυνάμεις, τοποθετείς τον εαυτό σου σε μια θέση που ακυρώνει την σύγχυση επιπέδων των άλλων. Τότε το μήνυμα που τους δίνεις είναι η αλήθεια, ότι δηλαδή και ο δικός τους νους είναι δημιουργικός κατά τον ίδιο τρόπο, και ότι οι εσφαλμένες δημιουργίες τους δεν μπορούν να τους βλάψουν. Επιβεβαιώνοντας αυτό απελευθερώνεις το νου από την

υπερεκτίμηση του δικού του μαθησιακού εργαλείου και επαναφέρεις το νου στην θέση του μαθητή που του αρμόζει.

6. Θα πρέπει να τονίσουμε ξανά ότι το σώμα δεν μαθαίνει, όπως και δεν δημιουργεί. Σαν μαθησιακό εργαλείο, απλά ακολουθεί τον μαθητή, αλλά αν του δοθεί λανθασμένα πρωτοβουλία, γίνεται σοβαρό εμπόδιο στην ίδια την μάθηση που πρέπει να διευκολύνει. Μόνο ο νους μπορεί να φωτιστεί. Το πνεύμα είναι ήδη φωτισμένο και το σώμα από μόνο του είναι πολύ συμπαγές. Παρόλα αυτά, ο νους μπορεί να φέρει την φώτιση του στο σώμα αναγνωρίζοντας ότι δεν είναι αυτό ο μαθητής, και έτσι ανεπίδεκτο μάθησης. Εν τούτοις, το σώμα εύκολα ευθυγραμμίζεται με ένα νου που έχει μάθει να κοιτά πέρα από αυτό, προς το φως.

7. Η διορθωτική μάθηση πάντα αρχίζει με την αφύπνιση του νου, και την απομάκρυνση από την πίστη στην σωματική όραση. Αυτό συχνά συνεπάγεται φόβο, διότι φοβάσαι αυτό που θα σου δείξει η πνευματική σου όραση. Είπα και πριν ότι το Άγιο Πνεύμα δεν μπορεί να δει σφάλμα, και ότι είναι ικανό να βλέπει μόνο πέρα από αυτό, προς την άμυνα της Επανόρθωσης. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι αυτό μπορεί να προκαλέσει δυσφορία, όμως αυτή η δυσφορία δεν είναι η τελική έκβαση της αντίληψης. Όταν επιτραπεί στο Άγιο Πνεύμα να δει τον βεβηλωμένο βωμό, Αυτό στρέφεται αμέσως προς την Επανόρθωση. Τίποτα από ό,τι αντιλαμβάνεται, δεν είναι δυνατόν να προκαλέσει φόβο. Όλα όσα απορρέουν από την πνευματική επίγνωση απλά διοχετεύονται προς διόρθωση. Η δυσφορία προκαλείται μόνο και μόνο για να φέρει στην επίγνωση την ανάγκη για διόρθωση.

8. Ο φόβος προς την θεραπεία προκύπτει τελικά από την απροθυμία να δεχτείς ότι η θεραπεία είναι αναγκαία. Αυτό που βλέπουν τα μάτια του σώματος δεν είναι διορθωτικό, και ούτε το σφάλμα μπορεί να διορθωθεί με κάποιο μέσο που γίνεται ορατό από αυτά. Όσο πιστεύεις σε ότι σου λένε τα μάτια του σώματος, οι προσπάθειες σου για διόρθωση θα παίρνουν λάθος κατεύθυνση. Η πραγματική όραση επισκιάζεται, διότι δεν αντέχεις να δεις το δικό σου βεβηλωμένο βωμό. Αλλά εφόσον ο βωμός έχει βεβηλωθεί, η κατάστασή σου γίνεται διπλά επικίνδυνη εκτός κι αν την αντιληφθείς.

9. Η θεραπεία είναι μια ικανότητα που αναπτύχθηκε μετά τον διαχωρισμό, πριν από τον οποίο δεν ήταν απαραίτητη. Όπως όλες οι πτυχές της πίστης στο χρόνο και τον χώρο, είναι και αυτή προσωρινή. Όμως, όσο παραμένει ο χρόνος, η θεραπεία χρειάζεται σαν μέσο προστασίας. Αυτό συμβαίνει διότι η θεραπεία βασίζεται στην φιλευσπλαχνία, και η φιλευσπλαχνία είναι ένας τρόπος να αντιλαμβάνεσαι την τελειότητα κάποιου άλλου ακόμα κι αν δεν την αντιλαμβάνεσαι μέσα σε σένα. Οι περισσότερες από τις πιο ευγενείς αντιλήψεις για τις οποίες είσαι ικανός τώρα εξαρτώνται από τον χρόνο. Η φιλευσπλαχνία είναι πραγματικά μια αμυδρή αντανάκλαση της αγάπης που περιλαμβάνει και αγκαλιάζει τα πάντα και βρίσκεται πολύ πιο πέρα από οποιαδήποτε μορφή φιλευσπλαχνίας μπορείς να συλλάβεις προς το παρόν. Η φιλευσπλαχνία είναι ουσιαστική για την ορθότητα του νου με την περιορισμένη έννοια που μπορείς να πετύχεις τώρα.

10. Η φιλευσπλαχνία είναι ένας τρόπος να βλέπεις κάποιον σαν να έχει ήδη υπερβεί κατά πολύ τα πραγματικά επιτεύγματά του μέσα στον χρόνο. Εφόσον η δική του σκέψη είναι λανθασμένη δεν μπορεί να δει την Επανόρθωση για τον εαυτό του, ειδάλλως δεν θα χρειαζόταν την φιλευσπλαχνία. Η φιλευσπλαχνία που του χαρίζεται είναι από την μια πλευρά η αναγνώριση ότι χρειάζεται βοήθεια, και από την άλλη η αναγνώριση ότι θα την δεχτεί. Και οι δύο αυτές αντιλήψεις υποδηλώνουν την εξάρτησή τους από τον χρόνο, κάνοντας προφανές ότι η φιλευσπλαχνία ακόμα βρίσκεται εντός των περιορισμών αυτού του κόσμου. Είπα και πριν ότι μόνο η αποκάλυψη υπερβαίνει τον χρόνο. Το θαύμα, σαν έκφραση φιλευσπλαχνίας, μπορεί μόνο να τον επισπεύσει. Εν τούτοις, πρέπει να γίνει κατανοητό, ότι όποτε προσφέρεις ένα θαύμα σε κάποιον άλλο, συντομεύεις τα βάσανα και των δυο σας. Αυτό αποτελεί μια αναδρομική όπως και προοδευτική επανόρθωση.

Α. Οι Ειδικές Αρχές των Εργατών των Θαυμάτων

11.(1) Το θαύμα καταργεί την ανάγκη για έγνοιες κατωτέρου επιπέδου. Εφόσον είναι ένα διάλλειμα εκτός πλαισίου χρόνου, οι συνηθισμένες θεωρίες του χώρου και του χρόνου, δεν ισχύουν εδώ. Όταν κάνεις ένα θαύμα, εγώ θα κανονίζω και τον χώρο και τον χρόνο για να προσαρμοστούν σε αυτό.

12.(2) Είναι πολύ βασικό να γίνει μια ξεκάθαρη διάκριση ανάμεσα σε αυτό που είναι δημιουργημένο και σε ό,τι είναι φτιαγμένο. Όλες οι μορφές θεραπείας βασίζονται σε αυτή την θεμελιώδη διόρθωση στην αντίληψη επιπέδων.

13.(3) Ποτέ μην συγχέεις την λανθασμένη και την ορθή κατάσταση του νου. Αν απαντάς σε οποιαδήποτε μορφή σφάλματος με κάτι άλλο εκτός από επιθυμία για θεραπεία, είναι μια έκφραση αυτής της σύγχυσης.

14.(4) Το θαύμα είναι πάντα μια άρνηση αυτού του σφάλματος και μια επιβεβαίωση της αλήθειας. Μόνο η ορθότητα του νου μπορεί να διορθώνει με τρόπο αληθινά αποτελεσματικό. Στην πραγματικότητα, ό,τι δεν έχει πραγματικό αποτέλεσμα, δεν έχει ούτε αληθινή ύπαρξη. Το αποτέλεσμά του λοιπόν, είναι το κενό. Όντας χωρίς ουσιαστικό περιεχόμενο, είναι επιρρεπές στην προβολή.

15. (5) Η δύναμη προσαρμογής επιπέδων του θαύματος εισάγει την ορθή αντίληψη για θεραπεία. Μέχρι να συμβεί αυτό η θεραπεία δεν μπορεί να γίνει κατανοητή. Η συγχώρεση είναι μια κενή χειρονομία εκτός κι αν περιλαμβάνει διόρθωση. Χωρίς αυτή, περιέχει κυρίως κρίση, παρά θεραπεία.

16. (6) Συγχώρεση προσανατολισμένη στα θαύματα, είναι **μόνο** η διόρθωση. Δεν έχει κανένα στοιχείο κρίσης. Η δήλωση «Πατέρα συγχώρεσε τους γιατί δεν γνωρίζουν τι κάνουν» με κανένα τρόπο δεν αξιολογεί το τι κάνουν. Είναι μια έκκληση στον Θεό να θεραπεύσει

το νου τους. Δεν υπάρχει καμιά αναφορά στην έκβαση του σφάλματος. Αυτό δεν έχει σημασία.

17. (7) Η νουθεσία «Να έχετε ένα νου» είναι η δήλωση της ετοιμότητας για αποκάλυψη. Το αίτημά μου «Κάνετε αυτό φέρνοντας στην μνήμη σας εμένα» είναι έκκληση συνεργασίας των εργατών των θαυμάτων. Οι δύο αυτές δηλώσεις δεν βρίσκονται στο ίδιο επίπεδο πραγματικότητας. Μόνο το τελευταίο περιλαμβάνει κάποια επίγνωση του χρόνου, εφόσον το να θυμάσαι σημαίνει ότι ανακαλείς το παρελθόν στο παρόν. Ο χρόνος βρίσκεται κάτω από την δική μου καθοδήγηση, αλλά η αιωνιότητα ανήκει στον Θεό. Μέσα στον χρόνο υπάρχουμε ο ένας για τον άλλο και μαζί με τον άλλο. Στην αιωνιότητα συνυπάρχουμε με τον Θεό.

18.(8) Μπορείς να κάνεις πολλά για την δική σου θεραπεία και των άλλων αν όποτε υπάρξει μια κατάσταση που χρειάζεται βοήθεια, σκέφτεσαι με αυτόν τον τρόπο:

Είμαι εδώ μόνο για να βοηθήσω.

Είμαι εδώ για να εκπροσωπήσω Αυτόν ο Οποίος με έστειλε.

Δεν χρειάζεται ν' ανησυχώ για το τι να πω ή το τι να κάνω, διότι Εκείνος ο Οποίος με έστειλε θα με καθοδηγεί.

Είμαι ικανοποιημένος να βρίσκομαι όπου επιθυμεί Αυτός, γνωρίζοντας ότι Αυτός πηγαίνει εκεί μαζί μου.

Θα θεραπευτώ καθώς Τον αφήνω να με διδάσκει να θεραπεύω.

VI. Φόβος και Σύγκρουση

1. Το ότι φοβάσαι φαίνεται ότι συμβαίνει παρά την θέλησή σου· σαν να είναι κάτι πέρα από τον έλεγχό σου. Εν τούτοις, έχω ήδη πει ότι μόνο οι δημιουργικές πράξεις θα έπρεπε να είναι ακούσιες. Εγώ μπορώ να αναλάβω τον έλεγχο σε όλα όσα δεν έχουν σημασία, ενώ η καθοδήγησή μου θα οδηγεί όλα όσα έχουν, αν εσύ το επιλέξεις. Τον φόβο δεν μπορώ

να τον ελέγξω, αλλά μπορεί να τεθεί υπό τον δικό σου έλεγχο. Ο φόβος με εμποδίζει να σου δώσω τον δικό μου έλεγχο. Η παρουσία του φόβου δείχνει ότι έχεις υψώσει σκέψεις σωματικές στο επίπεδο του νου. Αυτό τις αποσπά από τον έλεγχό μου, και σε κάνει να νιώθεις προσωπικά υπεύθυνος γι αυτές. Αυτή είναι μια προφανής σύγχυση επιπέδων.

2. Δεν καλλιεργώ την σύγχυση επιπέδων, αλλά εσύ πρέπει να επιλέξεις να την διορθώσεις. Δεν μπορείς να δικαιολογήσεις την παρανοϊκή συμπεριφορά λέγοντας ότι δεν μπορείς να κάνεις αλλιώς. Γιατί θα πρέπει να συναινείς σε παρανοϊκή σκέψη; Εδώ υπάρχει μία σύγχυση που καλά θα έκανες να δεις καθαρά. Μπορεί να πιστεύεις ότι είσαι υπεύθυνος για ό,τι κάνεις, αλλά όχι για ό,τι σκέφτεσαι. Η αλήθεια είναι ότι είσαι υπεύθυνος για ό,τι σκέφτεσαι, διότι μόνο σε αυτό το επίπεδο μπορείς να ασκήσεις την επιλογή σου. Το τι κάνεις προέρχεται από αυτό που σκέφτεσαι. Δεν μπορείς να διαχωρίσεις τον εαυτό σου από την αλήθεια «δίνοντας» αυτονομία στην συμπεριφορά. Αυτή ελέγχεται από μένα αυτόματα αμέσως μόλις εναποθέσεις αυτό που σκέφτεσαι κάτω από την καθοδήγησή μου. Όποτε φοβάσαι, είναι ένα σίγουρο σημάδι ότι έχεις επιτρέψει στο νου σου να δημιουργήσει εσφαλμένα και δεν επέτρεψες σε μένα να τον καθοδηγήσω.

3. Δεν έχει νόημα να πιστεύεις ότι το να ελέγξεις την έκβαση της λανθασμένης σκέψης μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την θεραπεία. Όταν φοβάσαι έχεις επιλέξει εσφαλμένα. Αυτός είναι ο λόγος που νιώθεις υπεύθυνος γι αυτό. Πρέπει ν'αλλάξεις το νου σου, όχι την συμπεριφορά σου, και αυτό **είναι** ζήτημα προθυμίας. Δεν χρειάζεσαι καθοδήγηση παρά μόνο στο επίπεδο του νου. Η διόρθωση ανήκει μόνο στο επίπεδο όπου είναι δυνατή η αλλαγή. Η αλλαγή δεν σημαίνει τίποτα στο επίπεδο του συμπτώματος, όπου δεν μπορεί να λειτουργήσει.

4. Η διόρθωση του φόβου **είναι** δική σου ευθύνη. Όταν ζητάς απελευθέρωση από τον φόβο, υπονοείς ότι δεν είναι δική σου η ευθύνη. Αντί γι αυτό, θα έπρεπε να ζητάς, βοήθεια στις συνθήκες που έχουν προκαλέσει τον φόβο. Αυτές οι συνθήκες μπορεί να περιλαμβάνουν μια προθυμία να είσαι διαχωρισμένος. Σε αυτό το επίπεδο μπορείς να **κάνεις** κάτι. Είσαι υπερβολικά ανεκτικός στην περιπλάνηση του νου, και παθητικά συναινείς στις λανθασμένες δημιουργίες του νου σου. Το

συγκεκριμένο αποτέλεσμα δεν έχει σημασία, αλλά το θεμελιώδες σφάλμα έχει. Η διόρθωση είναι πάντα η ίδια. Πριν επιλέξεις να κάνεις οτιδήποτε, ρώτησέ με αν η επιλογή σου βρίσκεται σε συμφωνία με την δική μου. Αν είσαι σίγουρος ότι είναι, δεν θα υπάρχει φόβος.

5. Ο φόβος είναι πάντα σημάδι έντασης, που προκύπτει κάθε φορά που αυτό που θέλεις έρχεται σε σύγκρουση με αυτό που κάνεις. Αυτή η κατάσταση προκύπτει με δύο τρόπους: Πρώτα, μπορεί να επιλέγεις να κάνεις αλληλοσυγκρουόμενα πράγματα, είτε συγχρόνως, είτε διαδοχικά. Αυτό παράγει συγκρουόμενη συμπεριφορά, η οποία σου είναι ανυπόφορη διότι το μέρος του νου που θέλει να κάνει κάτι άλλο εξαγριώνεται. Δεύτερον, μπορεί να συμπεριφέρεσαι όπως νομίζεις ότι πρέπει, αλλά χωρίς να θέλεις απόλυτα να το κάνεις αυτό. Αυτό παράγει συνεπή συμπεριφορά, αλλά περιλαμβάνει μεγάλη ένταση. Και στις δύο περιπτώσεις, ο νους και η συμπεριφορά βρίσκονται σε δυσαρμονία, και το αποτέλεσμα είναι μια κατάσταση στην οποία κάνεις αυτό που δεν θέλεις απόλυτα να κάνεις. Αυτό εγείρει μια αίσθηση εξαναγκασμού που συνήθως προκαλεί οργή, και έπειτα είναι πολύ πιθανόν ν'ακολουθήσει προβολή. Κάθε φορά που υπάρχει φόβος, είναι επειδή δεν έχεις αποφασίσει. Άρα ο νους σου είναι διχασμένος, και η συμπεριφορά σου αναπόφευκτα γίνεται αλλοπρόσαλλη. Η διόρθωση σε επίπεδο συμπεριφοράς μπορεί να μετατοπίσει το σφάλμα από τον πρώτο στον δεύτερο τύπο, αλλά δεν θα εξαλείψει τον φόβο.

6. Είναι δυνατόν να φτάσεις σε μια κατάσταση στην οποία να φέρεις το νου σου κάτω από την δική μου καθοδήγηση χωρίς να καταβάλλεις συνειδητή προσπάθεια, αλλά αυτό συνεπάγεται μια προθυμία που δεν έχεις αναπτύξει ακόμα. Το Άγιο Πνεύμα δεν μπορεί να ζητήσει περισσότερα από όσα είσαι πρόθυμος να κάνεις. Η δύναμη να τα κάνεις προέρχεται από την δική σου αδιαίρετη απόφαση. Δεν υπάρχει ένταση όταν κάνεις το Θέλημα του Θεού μόλις αναγνωρίσεις ότι είναι επίσης και δικό σου. Το μάθημα εδώ είναι αρκετά απλό, αλλά συνήθως παραβλέπεται. Γι αυτό θα το επαναλάβω, προτρέποντάς σε να ακούσεις. Μόνο ο νους σου μπορεί να παράγει φόβο. Το κάνει αυτό κάθε φορά που βιώνει σύγκρουση ως προς το τι θέλει, παράγοντας αναπόφευκτο πόνο διότι αυτό που θέλει να κάνει και αυτό που κάνει

βρίσκονται σε δυσαρμονία. Αυτό μπορεί να διορθωθεί μόνο αν αποδεχτείς ένα ενοποιημένο στόχο.

7. Το πρώτο διορθωτικό βήμα για την διόρθωση και εξάλειψη του λάθους είναι να γνωρίσεις πρώτα ότι η σύγκρουση είναι μια έκφραση φόβου. Λέγε στον εαυτό σου ότι κατά κάποιο τρόπο επέλεξες να μην αγαπάς, ειδάλλως ο φόβος δεν θα είχε προκύψει. Τότε η όλη διαδικασία της διόρθωσης γίνεται μια απλή σειρά πρακτικών βημάτων μέσα στην ευρύτερη διαδικασία της αποδοχής της Επανόρθωσης σαν θεραπεία. Αυτά τα βήματα μπορούν να συνοψισθούν με αυτό τον τρόπο:

Γνώρισε πρώτα ότι αυτό είναι φόβος.

Ο φόβος προκύπτει από έλλειψη αγάπης.

Η μόνη γιατρειά για την έλλειψη αγάπης είναι η απόλυτη αγάπη.

Η απόλυτη αγάπη είναι η Επανόρθωση.

8. Έχω τονίσει ότι το θαύμα, ή η έκφραση της Επανόρθωσης, είναι πάντα σημάδι σεβασμού ***από*** τους άξιους **προς** τους άξιους. Η αναγνώριση αυτής της αξίας αποκαθίσταται με την Επανόρθωση. Είναι ολοφάνερο, λοιπόν, ότι όταν φοβάσαι, έχεις τοποθετήσει τον εαυτό σου σε μια θέση όπου χρειάζεσαι Επανόρθωση. Έχεις κάνει κάτι χωρίς αγάπη, έχοντας επιλέξει δίχως την αγάπη. Αυτή ακριβώς είναι η κατάσταση για την οποία προσφέρεται η Επανόρθωση. Η ανάγκη για γιατρικό ενέπνευσε την καθιέρωση της. Όσο αναγνωρίζεις μόνο την ανάγκη για γιατρικό, θα παραμένεις φοβισμένος. Όμως, αμέσως μόλις το δεχτείς, έχεις καταργήσει τον φόβο. Έτσι συμβαίνει η αληθινή θεραπεία.

9. Όλοι βιώνουν φόβο. Και όμως, με πολύ λίγη ορθή σκέψη θα καταλάβαινες γιατί εμφανίζεται ο φόβος. Λίγοι είναι αυτοί που εκτιμούν την πραγματική δύναμη του νου, και κανένας δεν παραμένει σε πλήρη επίγνωση αυτής της δύναμης όλη την ώρα. Όμως, αν ελπίζεις να γλυτώσεις από τον φόβο υπάρχουν κάποια πράγματα που θα πρέπει να συνειδητοποιήσεις, και μάλιστα πολύ καλά. Ο νους είναι πολύ ισχυρός, και ποτέ δεν χάνει την δημιουργική του δύναμη. Ποτέ δεν κοιμάται. Κάθε στιγμή δημιουργεί. Είναι δύσκολο να αναγνωρίσεις ότι σκέψη και πίστη

συνδυάζονται σε ένα κύμα δύναμης που μπορεί στην κυριολεξία να κινήσει βουνά. Με πρώτη ματιά φαίνεται πως το να πιστεύεις ότι διαθέτεις τόσο μεγάλη δύναμη είναι αλαζονικό, αλλά αυτός δεν είναι ο πραγματικός λόγος που δεν το πιστεύεις. Προτιμάς να πιστεύεις ότι οι σκέψεις σου δεν μπορούν να ασκήσουν πραγματική επιρροή διότι στην πραγματικότητα τις φοβάσαι. Αυτό μπορεί να καταπραΰνει την αίσθηση των ενοχών σου, αλλά το κόστος θα είναι να αντιλαμβάνεσαι το νου ως ανήμπορο. Αν πιστεύεις ότι αυτό που σκέφτεσαι δεν παράγει αποτελέσματα μπορεί να πάψεις να το φοβάσαι, αλλά το πιο πιθανό είναι και να μην το σέβεσαι. *Δεν* **υπάρχουν** αδρανείς σκέψεις. Κάθε σκέψη παράγει μορφή σε κάποιο επίπεδο.

VII. Αιτία και Αποτέλεσμα

1. Μπορεί ακόμα να παραπονιέσαι για φόβο, και παρόλα αυτά να επιμένεις να κάνεις τον εαυτό σου να φοβάται. Έχω ήδη τονίσει, ότι δεν μπορείς να μου ζητήσεις να σε απαλλάξω από φόβο. Εγώ γνωρίζω ότι αυτός δεν υπάρχει, αλλά εσύ όχι. Αν παρενέβαινα ανάμεσα στις σκέψεις σου και τα αποτελέσματά τους, τότε θα έκανα επικίνδυνα πειράματα με τον βασικό νόμο της αιτίας και του αποτελέσματος του πιο σημαντικού νόμου που υπάρχει. Και δεν θα σε βοηθούσα καθόλου αν υποβίβαζα την δύναμη της δικής σου σκέψης. Αυτό θα ερχόταν σε άμεση αντίθεση με τον σκοπό αυτών των μαθημάτων. Θα σε βοηθούσε πολύ περισσότερο να σου υπενθυμίσω ότι δεν προφυλάσσεις αρκετά προσεκτικά τις σκέψεις σου. Μπορεί να αισθάνεσαι ότι σε αυτό το σημείο να χρειαζόσουν ένα θαύμα για να μπορέσεις να κάνεις κάτι τέτοιο, πράγμα το οποίο είναι απόλυτα σωστό. Δεν είσαι συνηθισμένος με τον τρόπο σκέψης που παράγει θαύματα, αλλά μπορείς να εκπαιδευτείς να σκέφτεσαι με τέτοιο τρόπο. Όλοι οι εργάτες των θαυμάτων χρειάζονται αυτό το είδος εκπαίδευσης.

2. Δεν μπορώ να επιτρέψω να αφήσεις το νου σου χωρίς επιτήρηση, διότι τότε δεν θα μπορείς να με βοηθήσεις. Η εργασία με τα θαύματα συνεπάγεται πλήρη συνειδητοποίηση της δύναμης της σκέψης για να

μπορέσεις έτσι να αποφύγεις την εσφαλμένη δημιουργία. Ειδάλλως θα πρέπει να γίνει ένα θαύμα για την εξισορρόπηση του νου, μια κυκλική διαδικασία που δεν υποστηρίζει την κατάρρευση του χρόνου στην οποία στοχεύει το θαύμα. Ο εργάτης των θαυμάτων πρέπει να έχει την αληθινή αιτία και το αποτέλεσμα στην επίγνωση του, σαν μια απαραίτητη προϋπόθεση για να συμβεί το θαύμα.

3. Και τα θαύματα και ο φόβος προέρχονται από σκέψεις. Αν δεν είσαι ελεύθερος να διαλέξεις το ένα, τότε δεν είσαι ελεύθερος να διαλέξεις και το άλλο. Διαλέγοντας το θαύμα, έχεις απορρίψει τον φόβο, έστω προσωρινά. Φοβάσαι τους πάντες και τα πάντα. Φοβάσαι τον Θεό, εμένα και τον εαυτό σου. Έχεις αντιληφθεί εσφαλμένα, ή έχεις δημιουργήσει εσφαλμένα Εμάς, και πιστεύεις σε αυτό που έφτιαξες. Δεν θα το είχες κάνει αυτό αν δεν φοβόσουν τις δικές σου σκέψεις. Οι φοβισμένοι υποχρεωτικά δημιουργούν εσφαλμένα, διότι αντιλαμβάνονται λάθος την δημιουργία. Όταν δημιουργείς εσφαλμένα βρίσκεσαι σε πόνο. Η αρχή της αιτίας και του αποτελέσματος τώρα γίνεται ένας πραγματικός επιταχυντής, αν και μόνο προσωρινά. Στην πραγματικότητα η «Αιτία» είναι ένας όρος που κανονικά ανήκει στον Θεό, και το «Αποτέλεσμά» Του είναι ο Υιός Του. Αυτό συνεπάγεται μια σειρά σχέσεων Αιτίας και Αποτελέσματος εντελώς διαφορετική από εκείνες πού εισάγεις στην εσφαλμένη δημιουργία. Η θεμελιώδης σύγκρουση σε αυτό τον κόσμο, λοιπόν, βρίσκεται ανάμεσα στην δημιουργία και την εσφαλμένη δημιουργία. Όλος ο φόβος είναι ολοφάνερος στην δεύτερη περίπτωση, και όλη η αγάπη στην πρώτη. Άρα η σύγκρουση είναι ανάμεσα στην αγάπη και τον φόβο.

4. Έχω ήδη πει ότι πιστεύεις ότι δεν μπορείς να ελέγξεις τον φόβο γιατί τον έφτιαξες εσύ ο ίδιος, και η πίστη σου σε αυτόν φαίνεται ότι τον θέτει εκτός δικού σου ελέγχου. Όμως, κάθε προσπάθεια να διαλύσεις το σφάλμα επιχειρώντας την κυριαρχία σου πάνω στον φόβο είναι ανώφελη. Μάλιστα, επιβεβαιώνει την δύναμη του φόβου μόνο και μόνο με την αξίωση ότι πρέπει να κυριαρχηθεί. Η πραγματική λύση βασίζεται εξ ολοκλήρου στην υπεροχή μέσω της αγάπης. Στο ενδιάμεσο διάστημα, όμως, η αίσθηση σύγκρουσης είναι αναπόφευκτη, εφόσον έχεις

τοποθετήσει τον εαυτό σου σε μια θέση όπου πιστεύεις στην δύναμη αυτού που δεν υπάρχει.

5. Το τίποτα και τα πάντα δεν γίνεται να συνυπάρχουν. Το να πιστεύεις στο ένα σημαίνει ότι αρνείσαι το άλλο. Ο φόβος στην πραγματικότητα δεν είναι τίποτα και η αγάπη είναι τα πάντα. Όποτε το φως εισέρχεται στο σκοτάδι, το σκοτάδι καταργείται. Αυτό που πιστεύεις είναι αληθινό για σένα. Υπ'αυτή την έννοια ο διαχωρισμός *έχει* συμβεί, και το να το αρνείσαι σημαίνει ότι απλά χρησιμοποιείς με λανθασμένο τρόπο την άρνηση. Εν τούτοις, το να επικεντρώνεσαι στο σφάλμα είναι μόνο άλλο ένα σφάλμα. Η αρχική διορθωτική διαδικασία είναι ν'αναγνωρίσεις προσωρινά ότι υπάρχει κάποιο πρόβλημα, αλλά μόνο σαν ένδειξη ότι χρειάζεται άμεση διόρθωση. Αυτό καθιερώνει μια κατάσταση του νου, στην οποία η Επανόρθωση μπορεί να γίνει αποδεκτή χωρίς καθυστέρηση. Θα πρέπει, εν τούτοις, να τονίσουμε ότι στο τέλος δεν είναι δυνατός κανένας συμβιβασμός ανάμεσα στο τίποτα και στο τα πάντα. Ο χρόνος είναι βασικά ένα εργαλείο, με το οποίο θα καταργηθεί κάθε συμβιβασμός όσον αφορά αυτό το θέμα. Φαινομενικά και μόνο καταργείται σταδιακά, διότι ο χρόνος ο ίδιος περιλαμβάνει διαλείμματα που δεν υπάρχουν. Η λανθασμένη δημιουργία το κατέστησε αυτό αναγκαίο ως διορθωτικό εργαλείο. Η δήλωση «Διότι ο Θεός αγάπησε τόσο πολύ τον κόσμο ώστε του έδωσε τον μοναδικό αγαπητό Του Υιό, έτσι ώστε όποιος πιστέψει σε αυτόν να μην χαθεί και να έχει αιώνια ζωή» χρειάζεται μόνο μια μικρή διόρθωση για να έχει νόημα μέσα σε αυτό το πλαίσιο · «Αυτός τον έδωσε ***στον*** μοναδικό αγαπητό Του Υιό.»

6. Θα πρέπει να σημειώσουμε με προσοχή ότι ο Θεός έχει μόνο ***έναν*** Υιό. Αν όλη η δημιουργία είναι Υιοί Του, ο κάθε ένας πρέπει να είναι αδιαίρετο μέρος όλης της Υιότητας. Η Υιότητα μέσα στην Ενότητά της υπερβαίνει το σύνολο των μερών της. Εν τούτοις, αυτό δεν είναι ξεκάθαρο όσο οποιοδήποτε από τα μέρη της λείπει. Γι αυτό η σύγκρουση δεν μπορεί να επιλυθεί εξ ολοκλήρου, μέχρι όλα τα μέρη της Υιότητας να έχουν επιστρέψει. Μόνο τότε μπορεί να γίνει κατανοητή η σημασία της ολότητας με την πραγματική έννοια. Οποιοδήποτε μέρος της Υιότητας μπορεί να πιστεύει στο σφάλμα ή στην ατέλεια αν το επιλέξει. Όμως, αν

κάνει κάτι τέτοιο, πιστεύει στη ύπαρξη του τίποτα. Η διόρθωση αυτού του σφάλματος είναι η Επανόρθωση.

7. Έχω ήδη μιλήσει εν συντομία για την ετοιμότητα, αλλά ίσως εδώ χρειάζεται να προσθέσω και κάτι ακόμα. Η ετοιμότητα είναι μόνο η προϋπόθεση για την πραγματοποίηση. Αυτά τα δύο δεν θα πρέπει να συγχέονται. Μόλις συμβεί μια κατάσταση ετοιμότητας, υπάρχει συνήθως κάποιος βαθμός επιθυμίας για πραγματοποίηση, αλλά αυτό δεν σημαίνει πως είναι και αδιαίρετος. Αυτή η κατάσταση(ετοιμότητας) δεν υπονοεί τίποτε περισσότερο από κάποιο δυναμικό για αλλαγή του νου. Η αυτοπεποίθηση δεν μπορεί να αναπτυχθεί πλήρως μέχρι να πραγματοποιηθεί η κυριαρχία. Έχουμε ήδη επιχειρήσει να διορθώσουμε το βασικό σφάλμα ότι μπορούμε να κυριαρχήσουμε στον φόβο, και έχουμε ήδη τονίσει ότι η μόνη πραγματική κυριαρχία συμβαίνει μέσω της αγάπης. Η ετοιμότητα είναι μόνο η αρχή της αυτοπεποίθησης. Μπορεί να θεωρείς ότι αυτό συνεπάγεται ότι απαιτείται κάποιο τεράστιο χρονικό διάστημα ανάμεσα στην ετοιμότητα και την κυριαρχία, αλλά ας σου υπενθυμίσω ότι ο χρόνος και ο χώρος βρίσκονται κάτω από τον δικό μου έλεγχο.

VIII. Το Νόημα της Έσχατης Κρίσης

1. Ένας από τους τρόπους με τους οποίους μπορείς να διορθώσεις την σύγχυση ανάμεσα στο θαύμα και την μαγεία είναι να θυμηθείς ότι δεν δημιούργησες εσύ τον εαυτό σου. Έχεις την τάση να το ξεχνάς αυτό όταν γίνεσαι εγωκεντρικός, και αυτό σε βάζει σε μια θέση όπου η πίστη στην μαγεία είναι ουσιαστικά αναπόφευκτη. Η θέλησή σου να δημιουργείς σου δόθηκε από τον Δημιουργό σου, ο Οποίος εξέφραζε την ίδια Θέληση στην δημιουργία Του. Εφόσον η δημιουργική ικανότητα υπόκειται στο νου, όλα όσα δημιουργείς είναι αναγκαστικά θέμα θέλησης. Εξυπακούεται ακόμα, πως ό,τι και να δημιουργήσεις από μόνος σου είναι αληθινό στην δική σου όραση, όχι όμως και στο Νου του Θεού. Αυτή η βασική διάκριση οδηγεί κατευθείαν στην αληθινή σημασία της ‘Εσχατης Κρίσης.

2. Η Έσχατη Κρίση είναι μια από τις ποιο απειλητικές ιδέες σύμφωνα με τον τρόπο σκέψης σου. Αυτό συμβαίνει διότι δεν την καταλαβαίνεις. Η κρίση δεν είναι ιδιότητα του Θεού. Απέκτησε ύπαρξη μόνο μετά τον διαχωρισμό, όταν έγινε ένα από τα πολλά εργαλεία μάθησης στο συνολικό σχέδιο. Ακριβώς όπως ο διαχωρισμός συνέβη πριν από εκατομμύρια χρόνια, η Έσχατη Κρίση θα διαρκέσει σε μια παρομοίως εκτεταμένη περίοδο, και ίσως ακόμα μεγαλύτερη. Η διάρκειά της όμως, μπορεί να συντομευτεί κατά πολύ από τα θαύματα, το εργαλείο για την συντόμευση αλλά όχι για την κατάργηση του χρόνου. Αν ένας επαρκής αριθμός αποκτήσει την κατάσταση θαύματος του νου, αυτή η σύντομη διαδικασία μπορεί να γίνει ουσιαστικά ανεκτίμητη. Είναι βασικό, όμως, να ελευθερωθείς από τον φόβο γρήγορα, διότι πρέπει να αναδυθείς από την σύγκρουση αν πρόκειται να φέρεις γαλήνη σε άλλους νόες.

3. Η Έσχατη Κρίση γενικά θωρείται σαν μια διαδικασία που την αναλαμβάνει ο Θεός. Στην πραγματικότητα θα την αναλάβουν οι αδελφοί μου με την βοήθειά μου. Είναι μια τελική θεραπεία και όχι μια απονομή τιμωρίας, όσο και να νομίζεις ότι είναι δίκαιη. Η τιμωρία είναι μια ιδέα εντελώς αντίθετη με την ορθή κατάσταση του νου, και ο στόχος της Έσχατης Κρίσης είναι να επαναφέρει σε σένα την ορθή κατάσταση του νου. Η Έσχατη Κρίση θα μπορούσε να ονομαστεί διαδικασία σωστής αξιολόγησης. Απλά σημαίνει ότι όλοι τελικά θα καταλάβουν τι είναι άξιο και τι όχι. Μετά από αυτό, η ικανότητα επιλογής θα στηρίζεται πραγματικά στην λογική. Μέχρι να γίνει αυτή η διάκριση, όμως, οι ταλαντεύσεις ανάμεσα στην ελεύθερη και την δεσμευμένη θέληση δεν μπορεί παρά να συνεχίζονται.

4. Το πρώτο βήμα προς την ελευθερία συνεπάγεται ένα ξεκαθάρισμα ανάμεσα στο λάθος από το σωστό. Αυτή είναι μια διαδικασία διαχωρισμού με την δημιουργική έννοια, και αντανακλά την αληθινή σημασία της Αποκάλυψης. Όλοι στο τέλος θα κοιτάξουν τις δικές τους δημιουργίες και θα επιλέξουν να διατηρήσουν μόνο ό,τι είναι καλό, ακριβώς όπως ο Θεός κοίταξε ό,τι είχε δημιουργήσει και ήξερε ότι ήταν καλό. Σε αυτό το σημείο, ο νους μπορεί ν'αρχίσει να κοιτά με αγάπη τις δικές του δημιουργίες χάρη στην αξία τους. Την ίδια στιγμή ο νους θα

αποποιηθεί αναπόφευκτα τις λανθασμένες δημιουργίες του οι οποίες, άνευ πίστης, δεν θα υπάρχουν πια.

5. Ο όρος «Έσχατη Κρίση» είναι τρομακτικός όχι μόνο επειδή έχει προβληθεί πάνω στον Θεό, αλλά εξαιτίας της σύνδεσης του «έσχατου» με τον θάνατο. Αυτό είναι ένα εξαιρετικό παράδειγμα αντιστροφής της αντίληψης. Αν η σημασία της Έσχατης Κρίσης εξεταστεί αντικειμενικά, γίνεται φανερό ότι είναι πραγματικά η πύλη στην ζωή. Κανένας που ζει με φόβο δεν είναι πραγματικά ζωντανός. Η δική σου έσχατη κρίση δεν μπορεί να απευθύνεται στον εαυτό σου, διότι δεν είσαι δική σου δημιουργία. Μπορείς, όμως, να την εφαρμόσεις ουσιαστικά οποιαδήποτε στιγμή σε όλα όσα έχεις φτιάξει, και να διατηρήσεις στην μνήμη σου μόνο ό,τι είναι δημιουργικό και καλό. Δίχως άλλο αυτό θα σου υπαγορέψει η ορθή κατάσταση του νου σου. Ο σκοπός της ύπαρξης του χρόνου είναι μόνο και μόνο για να σου «δώσει χρόνο» να πετύχεις αυτή την κρίση (την έσχατη). Είναι η δική σου τέλεια κρίση για τις δικές σου τέλειες δημιουργίες. Όταν όλα όσα κρατάς είναι αξιαγάπητα, δεν υπάρχει λόγος να παραμένει ο φόβος μέσα σου. Αυτός είναι ο ρόλος σου στην Επανόρθωση.

Κεφάλαιο 3

Η ΑΝΤΙΛΗΨΗ ΤΗΣ ΑΘΩΟΤΗΤΑΣ

I. Επανόρθωση χωρίς θυσίες

1. Ένα ακόμα σημείο πρέπει να γίνει απόλυτα ξεκάθαρο πριν μπορέσει να εξαλειφθεί κάθε υπόλειμμα φόβου σε σχέση με τα θαύματα. Αυτό που εξασφάλισε την Επανόρθωση δεν ήταν η σταύρωση, ήταν η ανάσταση. Πολλοί ειλικρινείς Χριστιανοί το έχουν παρεξηγήσει αυτό. Όποιος είναι ελευθερωμένος από την πίστη στην έλλειψη δεν μπορεί να κάνει αυτό το λάθος. Αν δούμε την σταύρωση από αυτή την αντεστραμμένη άποψη, όντως φαίνεται σαν ο Θεός να επέτρεψε, ακόμα και να ενθάρρυνε έναν από τους Υιούς Του να υποφέρει διότι αυτός ήταν καλός. Αυτή η ιδιαίτερα ατυχής ερμηνεία, η οποία προέκυψε από προβολή, έχει οδηγήσει πολλούς ανθρώπους να φοβούνται πικρά τον Θεό. Τέτοιες αντιθρησκευτικές απόψεις μπαίνουν σε πολλές θρησκείες. Όμως οι αληθινοί Χριστιανοί θα έπρεπε να σταματήσουν και να ρωτήσουν «Πως είναι δυνατόν να συμβαίνει κάτι τέτοιο;» Είναι δυνατόν ο Θεός ο Ίδιος να είναι ικανός για τέτοιου είδους σκέψη για την οποία Αυτός ο Ίδιος έχει δηλώσει ότι είναι ανάξια για τον Υιό Του;

2. Η καλύτερη άμυνα, όπως πάντα, δεν είναι να επιτεθείς την άποψη κάποιου άλλου, αλλά να προστατεύσεις την αλήθεια. Δεν είναι συνετό να δέχεσαι οποιαδήποτε άποψη αν χρειάζεται να αντιστρέψεις ένα ολόκληρο σύστημα αναφοράς για να την δικαιώσεις. Αυτή η διαδικασία είναι οδυνηρή στις πιο δευτερεύουσες εφαρμογές της και πραγματικά τραγική σε ευρύτερη κλίμακα. Η καταδίωξη πολύ συχνά καταλήγει σε μια προσπάθεια να «δικαιώσεις» την τρομερή παρεξήγηση ότι ο Θεός ο Ίδιος καταδίωξε τον Ίδιο Του τον Υιό για χάρη της σωτηρίας. Οι λέξεις από μόνες τους δεν έχουν σημασία. Αυτό ήταν ιδιαίτερα δύσκολο να ξεπεραστεί διότι, παρόλο που το λάθος το ίδιο δεν είναι δυσκολότερο να διορθωθεί από οποιοδήποτε άλλο, πολλοί έχουν δείξει απροθυμία να το ξεφορτωθούν εξαιτίας της σημαντικής αξίας του ως άμυνα. Σε πιο ήπιες μορφές κάποιος γονέας λέει, «Αυτό με πονάει περισσότερο από ό,τι πονάει εσένα», και νιώθει αθωωμένος όταν χτυπά ένα παιδί. Πιστεύεις πως ο Πατέρας μας πραγματικά σκέφτεται με αυτόν τον τρόπο; Είναι

πολύ βασικό να απαλλαγείς από τέτοιες σκέψεις για να σιγουρευτούμε ότι τίποτα τέτοιο δεν παραμένει στο νου σου. Εγώ δεν «τιμωρήθηκα» επειδή ***εσύ*** ήσουν κακός. Το μάθημα της καλοσύνης που διδάσκει η Επανόρθωση, χάνεται αν μολυνθεί με αυτό το είδος της διαστρέβλωσης.

3. Η δήλωση «Η εκδίκηση είναι δική μου, είπε ο Κύριος» είναι μια παρεξήγηση με την οποία κάποιος μεταθέτει το δικό του «κακό» παρελθόν στον Θεό. Το «κακό» παρελθόν δεν έχει καμιά σχέση με τον Θεό. Αυτός δεν το δημιούργησε και δεν το στηρίζει. Ο Θεός δεν πιστεύει στην ανταπόδοση. Ο Νους Του δεν δημιουργεί με αυτό τον τρόπο. Δεν κρατά εναντίον σου τις «κακές» σου πράξεις. Είναι ποτέ δυνατόν να τις κρατούσε ενάντια σε μένα; Σιγουρέψου πόσο εντελώς αδύνατη είναι αυτή η υπόθεση, και πόσο προκύπτει ολοκληρωτικά από προβολή. Αυτό το είδος σφάλματος είναι υπεύθυνο για μια σειρά από σχετικά σφάλματα, συμπεριλαμβανομένης και της πίστης ότι ο Θεός απέρριψε τον Αδάμ και τον εξεδίωξε από τον Κήπο της Εδέμ. Γι αυτό πολλές φορές ίσως πιστεύεις ότι σε κατευθύνω λάθος. Έχω κάνει κάθε προσπάθεια να χρησιμοποιήσω λόγια που είναι σχεδόν αδύνατον να υποστούν διαστρέβλωση, αλλά πάντα έχεις την δυνατότητα να παραμορφώνεις τα σύμβολα αν το επιθυμείς.

4. Η θυσία είναι μια έννοια εντελώς άγνωστη στον Θεό. Προκύπτει αποκλειστικά από τον φόβο, και οι φοβισμένοι άνθρωποι μπορεί να γίνουν κακεντρεχείς. Η οποιαδήποτε είδους θυσία αποτελεί μια παραβίαση της νουθεσίας μου να είστε ελεήμονες όπως και ο Πατέρας σας στον Ουρανό είναι ελεήμων. Υπήρξε δύσκολο σε πολλούς Χριστιανούς να συνειδητοποιήσουν ότι αυτό ισχύει για τον εαυτό τους. Οι καλοί δάσκαλοι ποτέ δεν τρομοκρατούν τους μαθητές τους. Το να τρομοκρατείς σημαίνει ότι επιτίθεσαι, και αυτό έχει σαν αποτέλεσμα την απόρριψη αυτού που προφέρει ο δάσκαλος. Το αποτέλεσμα είναι η αποτυχία της μάθησης.

5. Σωστά με έχουν ονομάσει «ο Αμνός του Θεού που πήρε πάνω του τις αμαρτίες του κόσμου», αλλά εκείνοι που αναπαριστούν τον αμνό με κηλίδες αίματος δεν κατανοούν την σημασία του συμβόλου. Η σωστή του σημασία είναι ότι είναι ένα πολύ απλό σύμβολο που μιλά για την αθωότητά μου. Το λιοντάρι και ο αμνός που είναι ξαπλωμένοι μαζί

συμβολίζουν ότι η δύναμη και η αθωότητα δεν βρίσκονται σε σύγκρουση, αλλά ζουν με φυσικότητα ειρηνικά. Το «Ευλογημένοι είναι οι αγνοί στην καρδιά διότι θα δουν τον Θεό» είναι ένας άλλος τρόπος να πούμε το ίδιο πράγμα. Ένας αγνός νους γνωρίζει την αλήθεια και αυτή είναι η δύναμή του. Δεν συγχέει την καταστροφή με την αθωότητα διότι συνδέει την αθωότητα με την δύναμη, και όχι με την αδυναμία.

6. Η αθωότητα είναι ανίκανη να θυσιάσει οτιδήποτε, διότι ο αθώος νους έχει τα πάντα και αγωνίζεται μόνο για να προστατέψει την ολότητά του. Δεν μπορεί να προβάλλει. Μπορεί μόνο να τιμά τους άλλους νόες, διότι η τιμή είναι ο φυσικός χαιρετισμός εκείνων που αληθινά αγαπιούνται προς τους άλλους που είναι σαν αυτούς. Ο αμνός «πήρε πάνω του τις αμαρτίες του κόσμου» με την έννοια ότι η κατάσταση αθωότητας, ή χάριτος, είναι αυτή στην οποία η έννοια της Επανόρθωσης είναι απόλυτα προφανής. Η Επανόρθωση είναι εξ ολοκλήρου αναμφίβολη. Είναι απόλυτα ξεκάθαρη διότι υπάρχει στο φως. Μόνο οι προσπάθειες να την κρύψουν στο σκοτάδι την έχουν κάνει απρόσιτη σε εκείνους που δεν επιλέγουν να δουν.

7. Η ίδια η Επανόρθωση ακτινοβολεί μόνο αλήθεια. Άρα εκπροσωπεί την απουσία κινδύνου και εκπέμπει μόνο ευλογία. Δεν θα μπορούσε να το κάνει αυτό αν απέρρεε από οτιδήποτε άλλο εκτός από τέλεια αθωότητα. Η αθωότητα είναι σοφία διότι δεν έχει επίγνωση του κακού, και το κακό δεν υπάρχει. Έχει, όμως, απόλυτη επίγνωση για κάθε τι αληθινό. Η ανάσταση απέδειξε ότι τίποτα δεν μπορεί να καταστρέψει την αλήθεια. Το καλό μπορεί να αντέξει σε κάθε μορφή κακού, όπως το φως καταργεί τις μορφές του σκοταδιού. Επομένως η Επανόρθωση είναι το τέλειο μάθημα. Είναι η τελική απόδειξη ότι όλα τα άλλα μαθήματα που δίδαξα είναι αληθινά. Αν μπορείς να δεχτείς αυτή την μία γενίκευση τώρα, δεν θα υπάρξει ανάγκη να μάθεις από πολλά μικρότερα μαθήματα. Αν το πιστέψεις αυτό απελευθερώνεσαι από όλα τα σφάλματα.

8. Η αθωότητα του Θεού είναι η αληθινή κατάσταση του νου του Υιού Του. Σε αυτή την κατάσταση ο νους σου γνωρίζει τον Θεό, διότι ο Θεός δεν είναι συμβολικός· είναι Πραγματικότητα. Γνωρίζοντας τον Υιό Του έτσι όπως είναι, συνειδητοποιείς ότι η Επανόρθωση, όχι η θυσία, είναι το μόνο δώρο που αρμόζει στο βωμό του Θεού, εκεί όπου δεν ανήκει τίποτα άλλο

εκτός από την τελειότητα. Η κατανόηση των αθώων είναι αλήθεια. Αυτός είναι ο λόγος που οι βωμοί τους ακτινοβολούν πραγματικά.

II. Τα Θαύματα σαν Μέσον Ορθής Αντίληψης

1. Έχω δηλώσει ότι οι βασικές ιδέες που αναφέρονται σε αυτά τα μαθήματα δεν έχουν διαβαθμίσεις. Συγκεκριμένες θεμελιώδεις έννοιες δεν μπορούν να γίνουν κατανοητές με βάση τα αντίθετα τους. Είναι αδύνατον να συλλάβεις το φως και το σκοτάδι ή τα πάντα και το τίποτα σαν αλληλοεξαρτώμενες πιθανότητες. Ή είναι όλα σωστά ή λάθος. Είναι βασικό να καταλάβεις ότι ο τρόπος σκέψης σου θα είναι λανθασμένος μέχρι να αφοσιωθείς στο ένα ή το άλλο. Βέβαια, μια σταθερή αφοσίωση στο σκοτάδι και το τίποτα είναι αδύνατη. Δεν έχει υπάρξει ποτέ κανένας που στην ζωή του δεν βίωσε ***κάποιο*** φως και ***κάποιο*** *(κάποια εμπειρία)*κάτι. Κανένας, λοιπόν, δεν είναι ικανός να αρνηθεί εντελώς την αλήθεια, ακόμα κι αν πιστεύει ότι είναι.

2. Η αθωότητα δεν είναι μονομερής ιδιότητα. Δεν είναι πραγματική ***μέχρι*** να γίνει καθολική. Οι εν μέρει αθώοι έχουν την τάση να είναι αρκετά ανόητοι μερικές φορές. Μόνο όταν η αθωότητά τους γίνει αντίληψη πραγμάτων συμπαντικής εμβέλειας γίνεται σοφία. Η αθώα ή ορθή αντίληψη σημαίνει ότι ποτέ δεν αντιλαμβάνεσαι εσφαλμένα και ότι πάντα βλέπεις σωστά. Πιο απλά, σημαίνει ότι δεν βλέπεις ποτέ αυτό που δεν υπάρχει, και βλέπεις πάντα αυτό που υπάρχει.

3. Όταν σου λείπει η εμπιστοσύνη για το τι θα κάνει κάποιος, επιβεβαιώνεις την πεποίθηση σου ότι αυτός δεν βρίσκεται σε ορθό νου. Αυτή δεν είναι καθόλου μια στάση που βασίζεται στα θαύματα. Επίσης έχει την καταστροφική άρνηση της δύναμης του θαύματος. Το θαύμα αντιλαμβάνεται τα πάντα έτσι όπως είναι. Αν δεν υπάρχει τίποτα άλλο εκτός από την αλήθεια, η ορθή κατάσταση της όρασης δεν βλέπει παρά μόνο την τελειότητα. Έχω πει ότι μόνο ό,τι δημιουργεί ο Θεός ή ό,τι δημιουργείς εσύ με το ίδιο Θέλημα υπάρχει πραγματικά. Αυτό, λοιπόν,

είναι το μόνο που βλέπουν οι αθώοι. Δεν υποφέρουν από διαστερβλωμένη αντίληψη.

4. Φοβάσαι το Θέλημα του Θεού διότι έχεις χρησιμοποιήσει τον δικό σου νου, τον οποίο Εκείνος δημιούργησε όμοιο με τον δικό Του, για να δημιουργήσεις εσφαλμένα. Ο νους μπορεί να δημιουργεί εσφαλμένα μόνο αν πιστεύει ότι δεν είναι ελεύθερος. Ένας «αιχμάλωτος» νους δεν είναι ελεύθερος διότι έχει καταλειφθεί, ή εμποδιστεί, από τον ίδιο του τον εαυτό. Επομένως είναι περιορισμένος και η θέληση δεν είναι ελεύθερη να εκδηλωθεί. Το να είσαι ένα σημαίνει να έχεις ένα νου και μια θέληση. Όταν η Θέληση της Υιότητας και του Πατέρα είναι ένα, η τέλεια αρμονία τους είναι ο Παράδεισος.

5. Τίποτα δεν μπορεί να επικρατήσει ενάντια σε κάποιο Υιό του Θεού που εμπιστεύεται την φροντίδα του πνεύματός του στα Χέρια του Πατέρα του. Κάνοντας αυτό, ο νους αφυπνίζεται από τον ύπνο του και θυμάται τον Δημιουργό του. Κάθε αίσθηση διαχωρισμού εξαφανίζεται. Ο Υιός του Θεού είναι τμήμα της Αγίας Τριάδας, αλλά η Ίδια η Τριάδα είναι ένα. Δεν υπάρχει σύγχυση μέσα στα Επίπεδα Της, διότι έχουν ένα Νου και ένα Θέλημα. Αυτός ο ενοποιημένος σκοπός δημιουργεί τέλεια ολοκλήρωση και εξασφαλίζει την ειρήνη του Θεού. Όμως αυτό το όραμα μπορεί να γίνει αντιληπτό μόνο από τους πραγματικά αθώους. Επειδή οι καρδιές τους είναι αγνές, οι αθώοι υπερασπίζονται την ορθή αντίληψη αντί να αμύνονται ενάντια σε αυτή. Έχοντας κατανοήσει το μάθημα της Επανόρθωσης έχουν απαλλαγεί από επιθυμία για επίθεση, άρα βλέπουν αληθινά. Αυτό εννοεί η Βίβλος όταν λέει, «Όταν αυτός εμφανιστεί (ή γίνει αντιληπτός) εμείς θα είμαστε σαν αυτόν, διότι θα τον βλέπουμε όπως είναι.»

6. Ο τρόπος για να διορθώσεις τις διαστρεβλώσεις είναι να αποσύρεις την πίστη σου από αυτές και να την επενδύσεις μόνο σε ό,τι είναι αληθινό. Δεν μπορείς να κάνεις αληθινό το αναληθές. Αν είσαι πρόθυμος να δεχτείς ό,τι είναι αληθινό σε όλα όσα αντιλαμβάνεσαι, τότε επιτρέπεις να γίνει αληθινό για σένα. Η αλήθεια ξεπερνά κάθε σφάλμα, και εκείνοι που ζουν μέσα στο σφάλμα και στην κενότητα ποτέ δεν μπορούν να βρουν ανακούφιση που να διαρκεί. Αν αντιλαμβάνεσαι ορθά ακυρώνεις τις λάθος αντιλήψεις για τον εαυτό σου και για τους άλλους συγχρόνως.

Επειδή τους βλέπεις έτσι όπως είναι, τους προσφέρεις την αποδοχή για την αλήθεια τους έτσι ώστε να μπορέσουν να την δεχτούν και οι ίδιοι για τον εαυτό τους. Αυτήν την θεραπεία επιφέρει το θαύμα.

III. Αντίληψη εναντίον Γνώσης

1. Μέχρι στιγμής, έχουμε δώσει έμφαση στην αντίληψη, και έχουμε πει πολύ λίγα για την γνώση. Αυτό συμβαίνει διότι η αντίληψη πρέπει να μπει σε ορθή βάση πριν μπορέσεις να γνωρίσεις οτιδήποτε. Το να γνωρίζεις σημαίνει ότι είσαι σίγουρος. Η αβεβαιότητα δείχνει ότι δεν γνωρίζεις. Η γνώση είναι δύναμη διότι είναι βέβαιη, και η βεβαιότητα είναι δύναμη. Η αντίληψη είναι προσωρινή. Σαν ιδιότητα της πίστης στον χώρο και τον χρόνο, υπόκειται είτε στον φόβο είτε στην αγάπη. Οι διαστρεβλωμένες αντιλήψεις παράγουν φόβο και οι ορθές προωθούν την αγάπη, αλλά καμία από τις δύο δεν φέρνει την βεβαιότητα διότι όλη η αντίληψη ποικίλει. Γι αυτό και δεν είναι γνώση. Η ορθή αντίληψη είναι η βάση για την γνώση, αλλά το να γνωρίζεις είναι η επιβεβαίωση της αλήθειας και βρίσκεται πέρα από κάθε αντίληψη.

2. Όλες σου οι δυσκολίες προέρχονται από το γεγονός ότι δεν αναγνωρίζεις τον εαυτό σου, τον αδελφό σου ή τον Θεό. Το να αναγνωρίζεις σημαίνει να «γνωρίζεις ξανά», υπονοώντας ότι ήξερες από πριν. Μπορείς να δεις με πολλούς τρόπους διότι η αντίληψη χρησιμοποιεί την ερμηνεία, και αυτό σημαίνει ότι δεν είναι ούτε ολοκληρωμένη ούτε συνεπής. Το θαύμα, όντας ένας τρόπος να αντιλαμβάνεσαι, δεν είναι γνώση. Είναι η σωστή απάντηση σε μια ερώτηση, αλλά όταν γνωρίζεις δεν ρωτάς. Το να θέτεις τις ψευδαισθήσεις υπό αμφισβήτηση, είναι το πρώτο βήμα στην κατάργησή τους. Το θαύμα, ή η σωστή απάντηση, τις διορθώνει. Εφόσον οι αντιλήψεις αλλάζουν, η εξάρτησή τους από τον χρόνο είναι προφανής. Το πώς αντιλαμβάνεσαι την κάθε χρονική στιγμή καθορίζει ό,τι κάνεις, και οι πράξεις συμβαίνουν μέσα στον χρόνο. Η γνώση είναι άχρονη, διότι η βεβαιότητα δεν είναι αμφισβητήσιμη. Γνωρίζεις όταν έχεις πάψει να κάνεις ερωτήσεις.

3. Ο νους που ρωτά αντιλαμβάνεται τον εαυτό του μέσα στον χρόνο, επομένως ψάχνει για μελλοντικές απαντήσεις. Ο κλειστός νους πιστεύει ότι το μέλλον και το παρόν θα είναι τα ίδια. Αυτό εξασφαλίζει μια φαινομενικά σταθερή κατάσταση που είναι συνήθως μια προσπάθεια να εξισορροπήσει έναν θεμελιώδη φόβο ότι το μέλλον θα είναι χειρότερο από το παρόν. Αυτός ο φόβος αναχαιτίζει κάθε τάση για ερώτηση και αμφισβήτηση.

4. Η ορθή όραση είναι η φυσική αντίληψη της πνευματικής όρασης, αλλά εξακολουθεί να είναι μια διόρθωση, παρά ένα γεγονός. Η πνευματική όραση είναι συμβολική, και επομένως δεν είναι εργαλείο για την γνώση. Είναι, όμως, ένα μέσο ορθής αντίληψης, το οποίο προκαλείται με το θαύμα. Ένα «όραμα του Θεού» είναι μάλλον ένα θαύμα παρά μια αποκάλυψη. Το γεγονός ότι η αντίληψη αναμιγνύεται έστω και ελάχιστα αφαιρεί αυτή την εμπειρία από την σφαίρα της γνώσης. Αυτός είναι ο λόγος που τα οράματα, όσο ιερά και να είναι, δεν έχουν διάρκεια.

5. Η Βίβλος σου λέει να γνωρίσεις τον εαυτό σου ή να είσαι βέβαιος. Η βεβαιότητα είναι πάντα εκ Θεού. Όταν αγαπάς κάποιον τον έχεις αντιληφθεί έτσι όπως είναι, και αυτό σου δίνει την δυνατότητα να τον γνωρίσεις. Μέχρι να τον αντιληφθείς πρώτα έτσι όπως είναι, δεν μπορείς να τον γνωρίσεις. Όσο κάνεις ερωτήσεις γι αυτόν υπονοείς ξεκάθαρα ότι δεν γνωρίζεις τον Θεό. Η βεβαιότητα δεν απαιτεί δράση. Όταν λες ότι ενεργείς με βάση την γνώση, τότε πραγματικά συγχέεις την γνώση με την αντίληψη. Η γνώση παρέχει την δύναμη για δημιουργική σκέψη, αλλά όχι για την ορθή πράξη. Η αντίληψη, τα θαύματα και οι πράξεις έχουν πολύ στενή σχέση. Η γνώση είναι το αποτέλεσμα αποκάλυψης και προκαλεί μόνο σκέψη. Ακόμα και στην πιο πνευματική της μορφή η αντίληψη περιλαμβάνει και το σώμα. Η γνώση προέρχεται από τον βωμό μέσα σου και είναι άχρονη διότι είναι βέβαιη. Το να αντιλαμβάνεσαι την αλήθεια δεν είναι το ίδιο με το να την γνωρίζεις.

6. Η ορθή αντίληψη είναι απαραίτητη πριν μπορέσει ο Θεός να επικοινωνήσει άμεσα με τους βωμούς Του, τους οποίους εγκατέστησε στους Υιούς Του. Εκεί μπορεί να επικοινωνήσει την βεβαιότητά Του, και η γνώση Του θα φέρει αναμφισβήτητα την ειρήνη. Ο Θεός δεν είναι ξένος προς του Υιούς Του, και οι Υιοί Του δεν είναι ξένοι ο ένας προς τον άλλον.

Η γνώση προηγείτο και της αντίληψης και του χρόνου, και στο τέλος θα αντικαταστήσει και τα δύο. Αυτή είναι η πραγματική σημασία του «Άλφα και του Ωμέγα, της αρχής και του τέλους», και του « Εγώ είμαι πριν τον Αβραάμ». Η αντίληψη μπορεί και πρέπει να σταθεροποιηθεί, αλλά η γνώση είναι σταθερή. Το «Να φοβάσαι τον Θεό και να τηρείς τις εντολές Του» γίνεται «Γνώρισε τον Θεό και δέξου την βεβαιότητά Του.»

7. Αν επιτίθεσαι στο σφάλμα μέσα σε κάποιον άλλον, τότε θα βλάψεις τον εαυτό σου. Δεν μπορείς να γνωρίσεις τον αδελφό σου όταν του επιτίθεσαι. Η επίθεση γίνεται πάντα εναντίον κάποιου ξένου. Τον κάνεις εσύ ξένο με το να τον αντιλαμβάνεσαι λανθασμένα, κι έτσι δεν μπορείς να τον γνωρίσεις. Και επειδή τον έχεις κάνει ξένο τον φοβάσαι. Όταν τον αντιληφθείς σωστά, τότε θα μπορείς να τον γνωρίσεις. Δεν υπάρχουν ξένοι στην δημιουργία του Θεού. Για να δημιουργείς κι εσύ έτσι όπως Αυτός δημιούργησε μπορείς να δημιουργείς μόνο ό,τι γνωρίζεις, και επομένως να το δέχεσαι σαν δικό σου. Ο Θεός γνωρίζει τα παιδιά Του με απόλυτη βεβαιότητα. Τα δημιούργησε γνωρίζοντάς τα. Τα αναγνωρίζει τέλεια. Όταν αυτά δεν αναγνωρίζουν το ένα το άλλο, δεν αναγνωρίζουν ούτε Αυτόν.

IV. Σφάλμα και Εγώ

1. Οι ικανότητες που έχεις τώρα είναι μόνο σκιές της πραγματικής σου δύναμης. Όλες σου οι τωρινές λειτουργίες είναι διαιρεμένες και επιδέχονται αμφισβήτηση και αμφιβολία. Αυτό συμβαίνει διότι δεν είσαι βέβαιος για το πώς να τις χρησιμοποιήσεις, επομένως δεν είσαι ικανός για την γνώση. Ακόμα, δεν είσαι ικανός για την γνώση διότι ακόμα μπορείς να αντιλαμβάνεσαι χωρίς αγάπη. Η αντίληψη δεν υπήρχε πριν ο διαχωρισμός εισάγει διαβαθμίσεις, απόψεις και παύσεις. Το πνεύμα δεν έχει επίπεδα, και όλη η σύγκρουση προκύπτει από την αντίληψη των επιπέδων. Μόνο τα Επίπεδα της Τριάδας μπορούν να έχουν ενότητα. Τα επίπεδα που έχουν δημιουργηθεί από τον διαχωρισμό δεν γίνεται παρά να συγκρούονται. Αυτό συμβαίνει διότι δεν έχουν νόημα το ένα για το άλλο.

2. Η συνειδητότητα, το επίπεδο αντίληψης, ήταν η πρώτη διάσπαση που εισήχθη μέσα στο νου μετά από τον διαχωρισμό, κάνοντας τον νου περισσότερο να αντιλαμβάνεται παρά να δημιουργεί. Η συνειδητότητα πολύ σωστά ορίζεται ως τομέας του εγώ. Το εγώ είναι μια λανθασμένη προσπάθεια του νου σου, να αντιλαμβάνεσαι τον εαυτό σου έτσι όπως επιθυμείς να είσαι, αντί για το πως είσαι πραγματικά. Εν τούτοις, μπορείς να γνωρίζεις τον εαυτό σου μόνο έτσι όπως είναι πραγματικά, διότι αυτό είναι το μόνο για το οποίο μπορείς να είσαι βέβαιος. Όλα τα άλλα ***είναι*** υπό αμφισβήτηση.

3. Το εγώ, η όψη αμφισβήτησης του εαυτού μετά τον διαχωρισμό, που κατασκευάστηκε και δεν δημιουργήθηκε, είναι ικανό να κάνει ερωτήσεις αλλά όχι να αντιλαμβάνεται ουσιαστικές απαντήσεις, διότι αυτές χρειάζονται γνώση που δεν μπορεί να γίνει αντιληπτή (από το εγώ). Επομένως, ο νους βρίσκεται σε σύγχυση, διότι μόνο η Ενότητα του νου δύναται να είναι χωρίς σύγχυση. Ένας διαχωρισμένος ή διχασμένος νους ***πρέπει*** να βρίσκεται σε σύγχυση. Είναι αναγκαστικά αβέβαιος για το ποιος είναι. Πρέπει να βρίσκεται σε σύγκρουση διότι βρίσκεται σε ασυμφωνία με τον εαυτό του. Αυτό κάνει τις πλευρές του ξένες την μία προς την άλλη, και αυτή είναι η ουσία της επιρρέπειας στον φόβο, κατά την οποία η επίθεση είναι πάντα δυνατή. Έχεις κάθε λόγο να νιώθεις φοβισμένος έτσι όπως αντιλαμβάνεσαι τον εαυτό σου. Αυτός είναι ο λόγος που δεν μπορείς να ξεφύγεις από τον φόβο μέχρι να συνειδητοποιήσεις ότι δεν δημιούργησες εσύ τον εαυτό σου και ούτε θα μπορούσες. Ποτέ δεν θα μπορέσεις να κάνεις τις εσφαλμένες αντιλήψεις σου αληθινές, και η δημιουργία σου βρίσκεται πέρα από το σφάλμα σου. Γι αυτό πρέπει εν τέλει να επιλέξεις να θεραπεύσεις τον διαχωρισμό.

4. Την ορθή κατάσταση του νου δεν πρέπει να την συγχέεις με το νου που γνωρίζει, επειδή αυτή ισχύει μόνο στην ορθή αντίληψη. Μπορείς να βρίσκεσαι σε ορθή ή λανθασμένη κατάσταση του νου, και ακόμα και αυτό υπόκειται σε διαβαθμίσεις, δείχνοντας καθαρά ότι δεν αφορούν την γνώση. Ο όρος «ορθή κατάσταση του νου» χρησιμοποιείται σωστά ως η διόρθωση για την «λανθασμένη κατάσταση του νου», και εφαρμόζεται στην κατάσταση του νου που επιφέρει ακριβή αντίληψη. Η ορθή αντίληψη είναι προσανατολισμένη στα θαύματα διότι θεραπεύει την λανθασμένη

αντίληψη, και αυτό είναι πραγματικά ένα θαύμα σχετικά με το πώς αντιλαμβάνεσαι τον εαυτό σου.

5. Η αντίληψη πάντα περιλαμβάνει κάποια λανθασμένη χρήση του νου, διότι φέρνει το νου σε κατάσταση αβεβαιότητας. Ο νους είναι πολύ δραστήριος. Όταν επιλέγει να είναι διαχωρισμένος επιλέγει να αντιλαμβάνεται. Μέχρι τότε επιθυμεί μόνο να γνωρίζει. Έπειτα μπορεί μόνο να επιλέγει διφορούμενα, και ο μόνος τρόπος να βγει από την αμφιβολία είναι η καθαρή αντίληψη. Ο νους επιστρέφει στην σωστή του λειτουργία μόνο όταν επιθυμεί να γνωρίζει. Αυτό τον θέτει στην υπηρεσία του πνεύματος, όπου η αντίληψη μετατρέπεται. Ο νους επιλέγει να διχάζει τον εαυτό του όταν επιλέγει να φτιάξει τα δικά του επίπεδα. Αλλά δεν θα μπορούσε να διαχωριστεί ολοκληρωτικά από το πνεύμα, διότι από το πνεύμα αντλεί ολόκληρη την δύναμή του για να κατασκευάζει ή να δημιουργεί. Ακόμα και στην εσφαλμένη δημιουργία ο νους επιβεβαιώνει την Πηγή του, ειδάλλως θα σταματούσε να υπάρχει. Αυτό είναι αδύνατον, διότι ο νους ανήκει στο πνεύμα το οποίο δημιούργησε ο Θεός, επομένως είναι αιώνιο.

6. Η ικανότητα να αντιλαμβάνεσαι έδωσε δυνατότητα «ύπαρξης» στο σώμα, διότι πρέπει να αντιλαμβάνεσαι ***κάτι*** και ***με*** κάτι. Αυτός είναι ο λόγος που η αντίληψη περιλαμβάνει μια ανταλλαγή ή ερμηνεία, που η γνώση δεν χρειάζεται. Η ερμηνευτική λειτουργία της αντίληψης, μια παραμορφωμένη μορφή δημιουργίας, σου επιτρέπει, λοιπόν, να ερμηνεύεις το σώμα ως εαυτό σου σε μια προσπάθεια να διαφύγεις από την σύγκρουση που έχεις προξενήσει. Το πνεύμα, το οποίο γνωρίζει, δεν θα μπορούσε να συμφιλιωθεί με αυτή την απώλεια δύναμης, διότι δεν είναι ικανό για το σκοτάδι. Αυτό καθιστά το πνεύμα σχεδόν απρόσιτο στο νου και απόλυτα απρόσιτο στο σώμα. Επομένως, το πνεύμα γίνεται αντιληπτό ως απειλή, διότι το φως καταργεί το σκοτάδι απλά δείχνοντας σου ότι δεν βρίσκεται εκεί. Η αλήθεια πάντα ξεπερνά το σφάλμα με αυτό τον τρόπο. Αυτό δεν μπορεί να γίνει μια ενεργητική διαδικασία διόρθωσης διότι, όπως έχω ήδη τονίσει, η γνώση δεν πράττει τίποτα. Μπορεί να γίνει αντιληπτή ως ο επιτεθείς, αλλά δεν γίνεται να επιτεθεί. Αυτό που εσύ αντιλαμβάνεσαι ως επίθεση της, είναι η δική σου

ακαθόριστη αναγνώριση ότι η γνώση πάντα μπορεί να επιστρέψει στην μνήμη σου, εφόσον δεν έχει ποτέ καταστραφεί.

7. Ο Θεός και οι δημιουργίες Του πάντα παραμένουν ασφαλείς , και επομένως γνωρίζουν ότι δεν υπάρχει καμιά εσφαλμένη δημιουργία. Η αλήθεια δεν μπορεί να αντιμετωπίσει σφάλματα που θέλεις. Εγώ ήμουν ένας άνθρωπος που θυμήθηκε το πνεύμα και την γνώση του. Ως άνθρωπος δεν επιχείρησα να αντιδράσω στο σφάλμα με την γνώση, αλλά να διορθώσω το σφάλμα από την ρίζα του. Απέδειξα και την αδυναμία του σώματος και την δύναμη του νου. Ενώνοντας την θέλησή μου με εκείνη του Δημιουργού μου, θυμήθηκα φυσικά το πνεύμα και τον πραγματικό του σκοπό. Δεν μπορώ να ενώσω την δική σου θέληση με του Θεού, για σένα, αλλά μπορώ να διαγράψω όλες τις εσφαλμένες αντιλήψεις από το νου σου αν εσύ τον φέρεις κάτω από την καθοδήγησή μου. Μόνο οι λανθασμένες αντιλήψεις σου στέκουν εμπόδιο στον δρόμο σου. Χωρίς αυτές η επιλογή σου είναι βέβαιη. Η υγιής αντίληψη επιφέρει και υγιή επιλογή. Δεν μπορώ να διαλέξω εγώ για σένα, αλλά μπορώ να σε βοηθήσω να πάρεις την δική σου σωστή απόφαση. Το «Πολλοί καλούνται αλλά λίγοι είναι οι εκλεκτοί» θα έπρεπε να είναι, «Όλοι καλούνται αλλά λίγοι επιλέγουν ν' ακούσουν». Επομένως, δεν επιλέγουν σωστά. Οι «εκλεκτοί» είναι απλά εκείνοι που επιλέγουν σωστά συντομότερα. Οι ορθοί νόες μπορούν να το κάνουν αυτό τώρα, και θα βρουν ανάπαυση μέσα στην ψυχή τους. Ο Θεός σε γνωρίζει μόνο μέσα στην ειρήνη, και αυτή είναι η πραγματικότητά σου.

V. Πέρα από την Αντίληψη

1. Έχω πει ότι οι ικανότητες που έχεις είναι μόνο σκιές της πραγματικής σου δύναμης, και ότι η αντίληψη, η οποία εκ φύσεως βασίζεται στην κρίση, άρχισε μόνο μετά τον διαχωρισμό. Από τότε κανένας δεν είναι σίγουρος για τίποτα. Έχω ήδη διευκρινίσει ότι η ανάσταση ήταν το μέσον επιστροφής στην γνώση, η οποία επιτεύχθηκε από την ένωση της δικής μου θέλησης με του Πατέρα. Τώρα μπορούμε να ορίσουμε την διάκριση που θα ξεκαθαρίσει κάποιες από τις μετέπειτα δηλώσεις μας.

2. Μετά τον διαχωρισμό, οι λέξεις «δημιουργώ» και «φτιάχνω» είναι σε σύγχυση. Όταν φτιάχνεις κάτι, το κάνεις εξαιτίας κάποιας συγκεκριμένης αίσθησης έλλειψης ή ανάγκης. Οτιδήποτε έχει φτιαχτεί για ένα συγκεκριμένο σκοπό δεν έχει πραγματική δυνατότητα γενίκευσης . Όταν φτιάχνεις κάτι για να συμπληρώσεις κάποια έλλειψη που έχεις αντιληφθεί, σιωπηλά υπονοείς ότι πιστεύεις στον διαχωρισμό. Το εγώ έχει εφεύρει πολλά ευφυή συστήματα σκέψης γι αυτό τον σκοπό. Κανένα από αυτά δεν είναι δημιουργικό. Η εφευρετικότητα είναι χαμένη προσπάθεια ακόμα και στην ευφυή της μορφή. Η πολύ εξειδικευμένη φύση της εφεύρεσης δεν είναι αντάξια της αφηρημένης δημιουργικότητας των δημιουργιών του Θεού.

3. Η γνώση, όπως ήδη έχουμε παρατηρήσει, δεν οδηγεί σε πράξεις. Η σύγχυση ανάμεσα στην πραγματική σου δημιουργία και σε αυτό που έχεις φτιάξει για εαυτό σου είναι τόσο έντονη που είναι στην κυριολεξία αδύνατον να γνωρίζεις τίποτα. Η γνώση είναι πάντα σταθερή, και είναι ολοφάνερο ότι εσύ δεν είσαι. Παρόλα αυτά, είσαι απόλυτα σταθερός έτσι όπως σε δημιούργησε ο Θεός. Με αυτή την έννοια, όταν η συμπεριφορά σου είναι ασταθής, διαφωνείς με την ιδέα του Θεού για την δημιουργία σου. Μπορείς να το κάνεις αυτό, αν το επιλέξεις, αλλά αν ο νους βρισκόταν σε ορθή κατάσταση, δεν θα ήθελες καθόλου να το κάνεις.

4. Η θεμελιώδης ερώτηση που κάνεις συνέχεια στον εαυτό σου δεν μπορεί να απευθύνεται καθόλου στον εαυτό σου. Συνεχώς ρωτάς τι είναι αυτό που είσαι. Αυτό υπονοεί ότι η απάντηση δεν είναι μόνο μία που γνωρίζεις, αλλά επίσης ότι βρίσκεται και στην δικαιοδοσία σου να την απαντήσεις. Εν τούτοις, δεν μπορείς να αντιληφθείς τον εαυτό σου σωστά. Δεν έχεις εικόνα που να γίνει αντιληπτή. Η λέξη «εικόνα» πάντα σχετίζεται με την αντίληψη, και δεν είναι μέρος της γνώσης. Οι εικόνες είναι συμβολικές και συμβολίζουν κάτι άλλο. Η ιδέα της «αλλαγής της εικόνας σου» αναγνωρίζει την δύναμη της αντίληψης, αλλά υπονοεί, ακόμα, ότι δεν υπάρχει κάτι σταθερό για να γνωρίσεις.

5. Η γνώση δεν υπόκειται σε ερμηνεία. Μπορεί να προσπαθήσεις να «ερμηνεύσεις» το νόημα, αλλά αυτό είναι πάντα ανοιχτό στο σφάλμα διότι αναφέρεται στην ***αντίληψη*** του νοήματος. Τέτοιες αντιφάσεις είναι το αποτέλεσμα των προσπαθειών να θεωρείς τον εαυτό σου

διαχωρισμένο και μη διαχωρισμένο ταυτόχρονα. Είναι αδύνατον να έχεις μια τόσο θεμελιώδη σύγχυση χωρίς να αυξάνεται η γενική σου σύγχυση ακόμα περισσότερο. Ο νους σου μπορεί να έχει γίνει πολύ ευφυής, αλλά όπως συμβαίνει πάντα όταν η μέθοδος και το περιεχόμενο είναι διαχωρισμένα, αναλώνεται μάταια στο να δραπετεύσει από κάπου που είναι αδύνατον. Η ευφυϊα είναι ολοκληρωτικά διαχωρισμένη από την γνώση, επειδή η γνώση δεν την χρειάζεται. Ο ευφυής τρόπος σκέψης ***δεν*** είναι η αλήθεια που θα σε ελευθερώσει, όμως είσαι ελεύθερος από την ανάγκη να καταπιαστείς με αυτόν όταν είσαι πρόθυμος να τον εγκαταλείψεις .

6. Η προσευχή είναι ο μόνος τρόπος για να ζητήσεις κάτι. Είναι το μέσον των θαυμάτων. Αλλά η μόνη προσευχή που έχει νόημα είναι για συγχώρεση, διότι αυτοί που έχουν συγχωρεθεί έχουν τα πάντα. Μόλις γίνει αποδεκτή η συγχώρεση, η προσευχή. με την συνηθισμένη έννοια, είναι εντελώς χωρίς νόημα. Η προσευχή για συγχώρεση δεν είναι τίποτα άλλο από ένα αίτημα να μπορέσεις να αναγνωρίσεις αυτό που ήδη έχεις. Επιλέγοντας την αντίληψη αντί για την γνώση, έθεσες τον εαυτό σου σε μια θέση που θα μπορούσες να μοιάσεις στον Πατέρα σου μόνο μέσα από την αντίληψη του θαύματος. Έχεις χάσει την γνώση ότι εσύ ο ίδιος είσαι ένα θαύμα του Θεού. Η δημιουργία είναι η Πηγή σου και η μόνη σου αληθινή λειτουργία.

7. Η δήλωση «Ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο κατ' εικόνα και ομοίωσή Του» χρειάζεται επανερμηνεία. Η «εικόνα» μπορεί να γίνει κατανοητή ως «σκέψη», και η «ομοίωση» ως «όμοιας ιδιότητας». Ο Θεός δημιούργησε το πνεύμα με την δική Του Σκέψη και με ιδιότητα σαν την δική Του. ***Δεν*** υπάρχει τίποτα άλλο. Η αντίληψη, από την άλλη πλευρά, είναι αδύνατη χωρίς κάποια πίστη στο «περισσότερο» ή το «λιγότερο». Εμπεριέχει επιλεκτικότητα σε κάθε επίπεδο. Η αντίληψη είναι μια συνεχής διαδικασία αποδοχής και απόρριψης, οργάνωσης και αποδιοργάνωσης, μετακίνησης και αλλαγής. Η αξιολόγηση είναι ένα βασικό κομμάτι της αντίληψης, διότι οι κρίσεις είναι απαραίτητες για να μπορέσεις να επιλέξεις.

8. Τι συμβαίνει στις αντιλήψεις αν δεν υπάρχουν κρίσεις, παρά μόνο τέλεια ισότητα; Η αντίληψη καθίσταται αδύνατη. Την αλήθεια γίνεται

μόνο να την γνωρίζεις. Είναι εξίσου αληθινή ολόκληρη, και γνωρίζοντας οποιοδήποτε κομμάτι από αυτήν σημαίνει ότι την γνωρίζεις ολόκληρη. Μόνο η αντίληψη εμπεριέχει μερική επίγνωση. Η γνώση υπερβαίνει τους νόμους που κυβερνούν την αντίληψη, διότι η μερική γνώση είναι αδύνατη. Είναι όλη ένα και δεν έχει χωριστά κομμάτια. Εσύ που είσαι πραγματικά ένα με αυτή δεν χρειάζεται παρά να γνωρίσεις τον εαυτό σου και η γνώση σου θα είναι πλήρης. Το να γνωρίζεις το θαύμα του Θεού σημαίνει να Τον γνωρίζεις.

9. Η συγχώρεση είναι η θεραπεία της αντίληψης του διαχωρισμού. Είναι απαραίτητη η σωστή αντίληψη του αδελφού σου, διότι οι νόες έχουν επιλέξει να βλέπουν τους εαυτούς τους ως διαχωρισμένους. Το πνεύμα γνωρίζει τον Θεό απόλυτα. Αυτή είναι η θαυματουργή του δύναμη. Το γεγονός ότι ο κάθε ένας έχει ολόκληρη αυτή την δύναμη είναι μια κατάσταση εντελώς ξένη για τον τρόπο σκέψης αυτού του κόσμου. Ο κόσμος πιστεύει ότι αν κάποιος έχει τα πάντα, τότε δεν απομένει τίποτα άλλο. Αλλά τα θαύματα του Θεού είναι τόσο καθολικά όσο και οι Σκέψεις Του διότι ***είναι*** οι Σκέψεις Του.

10. Η προσευχή χρειάζεται όσο διαρκεί η αντίληψη. Εφόσον η αντίληψη βασίζεται στην έλλειψη, εκείνοι που αντιλαμβάνονται δεν έχουν δεχτεί απόλυτα την Επανόρθωση και δεν έχουν παραδοθεί απόλυτα στην αλήθεια. Η αντίληψη βασίζεται σε μια διαχωρισμένη κατάσταση, έτσι ώστε όποιος αντιλαμβάνεται έστω και λίγο να χρειάζεται θεραπεία. Η επικοινωνία, όχι η προσευχή, είναι η φυσική κατάσταση εκείνων που γνωρίζουν. Ο Θεός και το θαύμα Του είναι αχώριστοι. Πόσο όμορφες αλήθεια είναι οι Σκέψεις του Θεού που ζουν μέσα στο φως Του! Η αξία σου είναι πέρα από κάθε αντίληψη διότι είναι πέρα από κάθε αμφιβολία. Μην αντιλαμβάνεσαι τον εαυτό σου με διαφορετικό φως. Γνώρισε τον εαυτό σου στο Ένα Φως όπου το θαύμα που είσαι είναι απόλυτα καθαρό.

VI. Η Κρίση και το Πρόβλημα της Εξουσίας

1. Έχουμε ήδη συζητήσει την Έσχατη Κρίση, αλλά όχι με αρκετές λεπτομέρειες. Μετά την Έσχατη Κρίση, δεν θα υπάρξει άλλη. Η κρίση είναι συμβολική διότι πέρα από την αντίληψη δεν υπάρχει κρίση. Όταν η Βίβλος λέει «Μην κρίνετε ίνα μην κριθείτε», σημαίνει ότι αν κρίνεις την πραγματικότητα των άλλων δεν θα μπορέσεις ν' αποφύγεις να κρίνεις την δική σου.

2. Η επιλογή να κρίνεις παρά να γνωρίζεις είναι η αιτία της απώλειας της γαλήνης. Η κρίση είναι η διαδικασία στην οποία βασίζεται η αντίληψη, αλλά όχι η γνώση. Το έχω ξανασυζητήσει αυτό σε σχέση με την επιλεκτικότητα της αντίληψης, τονίζοντας ότι η αξιολόγηση είναι η προφανής αναγκαία της προϋπόθεση. Η κρίση πάντα περιέχει απόρριψη. Ποτέ δεν δίνει έμφαση μόνο στις θετικές όψεις αυτού που κρίνει, είτε σε σένα ή στους άλλους. Ό,τι αντιλαμβάνεσαι και το απορρίπτεις, ή το κρίνεις και ανακαλύπτεις ότι το θέλεις, παραμένει μέσα στο νου σου επειδή το έχεις συλλάβει με την αντίληψη. Μία από τις ψευδαισθήσεις από την οποία υποφέρεις είναι η πίστη ότι αυτό που έχεις κρίνει δεν έχει καμία επίπτωση. Αυτό δεν είναι αλήθεια εκτός κι αν πιστεύεις ότι αυτό το οποίο έκρινες δεν υπάρχει. Προφανώς δεν πιστεύεις κάτι τέτοιο, ειδάλλως δεν θα το είχες κρίνει. Εν τέλει δεν έχει σημασία αν η κρίση σου είναι σωστή ή όχι. Και στις δύο περιπτώσεις βάζεις την πίστη σου στο μη πραγματικό. Αυτό δεν γίνεται να το αποφύγεις σε καμία μορφή κρίσης, διότι σημαίνει ότι η πραγματικότητα είναι δική σου για να επιλέξεις ***από αυτή.***

3. Δεν μπορείς να διανοηθείς την καταπληκτική απελευθέρωση και την βαθιά γαλήνη που έρχεται όταν αντιμετωπίσεις τον εαυτό σου και τους αδελφούς σου ολοκληρωτικά χωρίς κρίση. Όταν αναγνωρίσεις τι είσαι και τι είναι οι αδελφοί σου, θα συνειδητοποιήσεις ότι το να τους κρίνεις με οποιοδήποτε τρόπο δεν έχει κανένα απολύτως νόημα. Στην πραγματικότητα, κάθε νόημά τους χάνεται ακριβώς ***επειδή*** τους κρίνεις. Κάθε αβεβαιότητα προέρχεται από την πίστη ότι βρίσκεσαι κάτω από τον εξαναγκασμό της κρίσης. Δεν χρειάζεσαι κρίση για να οργανώσεις την

ζωή σου, και σίγουρα δεν την χρειάζεσαι για να οργανώσεις τον εαυτό σου. Στην παρουσία της γνώσης κάθε κρίση αυτόματα αναστέλλεται, και αυτή είναι η διαδικασία που δίνει την δυνατότητα στην αναγνώριση να αντικαταστήσει την αντίληψη.

4. Φοβάσαι πάρα πολύ όλα όσα έχεις αντιληφθεί αλλά έχεις αρνηθεί να αποδεχτείς. Πιστεύεις ότι, εφόσον έχεις αρνηθεί να τα αποδεχτείς, έχεις χάσει τον έλεγχο πάνω τους. Αυτός είναι ο λόγος που τα βλέπεις σε εφιάλτες, ή με ευχάριστες μεταμφιέσεις σε αυτό που φαίνεται ότι είναι τα πιο ευτυχισμένα σου όνειρα. Τίποτα από αυτά που έχεις αρνηθεί να αποδεχτείς δεν μπορεί να έρθει στην επίγνωσή σου. Δεν είναι επικίνδυνα από μόνα τους. Αλλά τα έχεις κάνει να φαντάζουν επικίνδυνα σε σένα.

5. Όταν αισθάνεσαι κουρασμένος, είναι επειδή έχεις κρίνει τον εαυτό σου ως ικανό να κουράζεται. Όταν κοροϊδεύεις κάποιον, είναι επειδή τον έχεις κρίνει ως ανάξιο. Όταν κοροϊδεύεις τον εαυτό σου, τότε πρέπει να κοροϊδεύεις και τους άλλους, αν όχι για κανένα άλλο λόγο, μόνο και μόνο επειδή δεν μπορείς ν' αντέξεις στην ιδέα ότι είσαι πιο ανάξιος από ό,τι αυτοί. Όλο αυτό σε κάνει να νιώθεις κουρασμένος διότι είναι ουσιαστικά αποκαρδιωτικό. Στην πραγματικότητα, δεν είσαι ικανός να νιώθεις κούραση, αλλά είσαι πολύ ικανός να εξαντλείς τον εαυτό σου. Η ένταση της ακατάπαυστης κρίσης είναι στην κυριολεξία ανυπόφορη. Είναι περίεργο που μια ικανότητα τόσο εξουθενωτική, σου είναι τόσο βαθιά αγαπητή. Όμως, αν επιθυμείς να είσαι ο συγγραφέας της πραγματικότητας, θα επιμένεις στην κρίση. Ακόμα, θα βλέπεις την κρίση με φόβο, αφού πιστεύεις ότι μια μέρα θα χρησιμοποιηθεί εναντίον σου. Αυτή η πεποίθηση μπορεί να υπάρχει μόνο στο βαθμό που πιστεύεις στην αποτελεσματικότητα της κρίσης ως όπλο άμυνας για την δική σου εξουσία.

6. Ο Θεός προσφέρει μόνο έλεος. Τα λόγια σου θα πρέπει να αντανακλούν μόνο έλεος, διότι αυτό έχεις λάβει και αυτό πρέπει να δίδεις. Η δικαιοσύνη είναι ένα προσωρινό μέσο, ή μια προσπάθεια να σου διδάξει την σημασία του ελέους. Περιέχει κρίση μόνο και μόνο επειδή είσαι ικανός για αδικία.

7. Έχω μιλήσει για διαφορετικά συμπτώματα, και σε αυτό το επίπεδο υπάρχει μια σχεδόν ατέλειωτη ποικιλία. Όμως, υπάρχει μόνο μια αιτία

για όλα αυτά: το πρόβλημα της εξουσίας. Αυτό είναι «η ρίζα κάθε κακού». Κάθε σύμπτωμα που φτιάχνει το εγώ περιέχει μια αντίφαση, διότι ο νους είναι διχασμένος ανάμεσα στο εγώ και στο Άγιο Πνεύμα, έτσι ώστε ό,τι και να φτιάχνει το εγώ να είναι ατελές και αντιφατικό. Αυτή η αστήρικτη θέση είναι αποτέλεσμα του προβλήματος εξουσίας το οποίο, αφού δέχεται την μία ασύλληπτη σκέψη ως λογικό του αξίωμα , μπορεί να παράγει μόνο ιδέες που είναι ασύλληπτες.

8. Το πρόβλημα της εξουσίας είναι στην πραγματικότητα ζήτημα προέλευσης. Όταν έχεις πρόβλημα εξουσίας, αυτό συμβαίνει διότι πιστεύεις ότι είσαι ο συγγραφέας του εαυτού σου και προβάλλεις την αυταπάτη σου στους άλλους. Και τότε αντιλαμβάνεσαι την κατάσταση σαν οι άλλοι κυριολεκτικά να σε αντιμάχονται για να σου πάρουν τη πηγή της προέλευσης σου. Αυτό είναι το βασικό σφάλμα όλων όσων πιστεύουν ότι έχουν καταχραστεί την δύναμη του Θεού. Αυτή η πίστη είναι πολύ τρομακτική γι αυτούς, αλλά καθόλου δεν απασχολεί τον Θεό. Όμως, είναι πρόθυμος να την ακυρώσει, όχι για να τιμωρήσει τα παιδιά Του, αλλά μόνο και μόνο επειδή Αυτός γνωρίζει ότι αυτή τους κάνει δυστυχισμένους. Στις δημιουργίες του Θεού έχει δοθεί η αληθινή τους Προέλευση, αλλά εσύ προτιμάς να είσαι ανώνυμος όταν επιλέγεις να διαχωρίσεις τον εαυτό σου από τον Συγγραφέα σου. Όντας αβέβαιος για την αληθινή σου Προέλευση, πιστεύεις ότι η δημιουργία σου είναι ανώνυμη. Αυτό σε αφήνει σε μια θέση όπου το να πιστεύεις ότι δημιούργησες τον εαυτό σου, μοιάζει κατανοητό. Η διένεξη για την προέλευση έχει αφήσει μια τέτοια αβεβαιότητα μέσα στο νου σου που μπορεί ακόμα και να αμφιβάλλει για το αν υπάρχεις στ’ αλήθεια.

9. Μόνο εκείνοι που παραιτούνται ολοκληρωτικά από κάθε επιθυμία να απορρίπτουν μπορούν να γνωρίσουν ότι είναι αδύνατη η δική τους απόρριψη. Δεν έχεις καταχραστεί την δύναμη του Θεού, αλλά την ***έχεις*** χάσει. Ευτυχώς, όταν χάνεις κάτι δεν σημαίνει πως αυτό έχει χαθεί. Απλά σημαίνει ότι δεν θυμάσαι που είναι. Η ύπαρξή του δεν εξαρτάται από την ικανότητά σου να το αναγνωρίσεις, ούτε ακόμα και να το εντοπίσεις. Είναι δυνατόν να κοιτάς την πραγματικότητα χωρίς να κρίνεις και απλά να γνωρίζεις ότι είναι εκεί.

10. Η ειρήνη είναι φυσικό κληροδότημα του πνεύματος. Ο καθένας είναι ελεύθερος να αρνηθεί ή να αποδεχτεί την κληρονομιά του, αλλά δεν είναι ελεύθερος να ορίσει τι είναι η κληρονομιά του. Το πρόβλημα για το οποίο ο καθένας πρέπει ν'αποφασίσει είναι το θεμελιώδες ζήτημα της προέλευσης. Όλος ο φόβος έρχεται στο τέλος, και μερικές φορές από πολύ ύπουλες διαδρομές, από την άρνηση της Πατρότητας. Η προσβολή δεν είναι ποτέ προς τον Θεό, αλλά μόνο προς εκείνους οι οποίοι Τον αρνούνται. Το να αρνείσαι την Πατρότητα Του σημαίνει πως αρνείσαι στον εαυτό σου τον λόγο για την ειρήνη σου, έτσι ώστε να βλέπεις τον εαυτό σου μόνο σε κομμάτια. Αυτή η παράξενη αντίληψη ***είναι*** το πρόβλημα της εξουσίας.

11. Δεν υπάρχει κανένας που να μην νιώθει με τον ένα ή τον άλλο τρόπο φυλακισμένος. Αν αυτό είναι το αποτέλεσμα της δικής του ελεύθερης βούλησης τότε πρέπει να θεωρεί ότι βούληση του δεν είναι ελεύθερη, ειδάλλως η κυκλική λογική αυτής της θέσης θα ήταν προφανής. Η ελεύθερη βούληση πρέπει να οδηγεί στην ελευθερία. Η κρίση πάντα φυλακίζει διότι διαχωρίζει κομμάτια πραγματικότητας σύμφωνα με την ασταθή κλίμακα των επιθυμιών. Οι επιθυμίες δεν είναι γεγονότα. Το να επιθυμείς σημαίνει ότι υπονοείς ότι η βούληση δεν είναι αρκετή. Εν τούτοις, κανένας που να έχει ορθό νου δεν πιστεύει ότι το να επιθυμεί είναι εξίσου πραγματικό με το να βούλεται. Αντί να λες «Αναζητείστε πρώτα την Βασιλεία των Ουρανών», λέγε, «Να ***θέλετε*** πρώτα την Βασιλεία των Ουρανών», και θα έχεις πει, «Γνωρίζω τι είμαι και αποδέχομαι την δική μου κληρονομιά».

VII. Δημιουργώντας Εναντίον της Εικόνας του Εαυτού

1. Κάθε σύστημα σκέψης πρέπει να έχει ένα σημείο εκκίνησης. Αρχίζει είτε με μια κατασκευή ή με μία δημιουργία, μια διαφορά που έχουμε ήδη συζητήσει. Η ομοιότητά τους βρίσκεται στην δύναμή τους σαν θεμέλιοι λίθοι. Η διαφορά τους έγκειται στο τι βασίζεται πάνω σε αυτά. Και τα δύο είναι ακρογωνιαίοι λίθοι για το σύστημα πίστης σύμφωνα με το οποίο ζει κάποιος. Είναι λάθος να πιστεύεις ότι ένα σύστημα σκέψης βασισμένο σε

ψεύδη είναι αδύναμο. Τίποτα από ό,τι έχει φτιάξει ένα παιδί του Θεού δεν είναι άνευ δύναμης. Είναι πολύ βασικό να το συνειδητοποιήσεις αυτό, ειδάλλως δεν θα μπορέσεις να ξεφύγεις από την φυλακή που έχεις φτιάξει.

2. Δεν μπορείς να επιλύσεις το πρόβλημα εξουσίας υποτιμώντας την δύναμη του νου σου. Αν κάνεις κάτι τέτοιο εξαπατάς τον εαυτό σου, και αυτό θα σε βλάψει επειδή πραγματικά κατανοείς την δύναμη του νου. Ακόμα συνειδητοποιείς ότι δεν γίνεται να τον εξασθενήσεις όπως δεν μπορείς να εξασθενήσεις τον Θεό. Ο «διάβολος» είναι μια τρομακτική ιδέα επειδή φαίνεται πως είναι υπερβολικά ισχυρός και πάρα πολύ δραστήριος. Γίνεται αντιληπτός ως μια δύναμη που μάχεται τον Θεό, πολεμώντας Τον για να διεκδικήσει την ιδιοκτησία των δημιουργιών Του. Ο διάβολος εξαπατά με ψέματα, και χτίζει βασίλεια στα οποία τα πάντα έρχονται σε άμεση αντίθεση με τον Θεό. Παρόλα αυτά, μάλλον ελκύει τους ανθρώπους παρά τους απωθεί, και είναι πρόθυμοι να του «πουλήσουν» τις ψυχές τους σε αντάλλαγμα δώρων χωρίς πραγματική αξία. Αυτό δεν βγάζει απολύτως κανένα νόημα.

3. Έχουμε συζητήσει και πριν για την πτώση ή τον διαχωρισμό, αλλά η σημασία του πρέπει να γίνει απόλυτα κατανοητή. Ο διαχωρισμός είναι ένα σύστημα σκέψης αρκετά πραγματικό μέσα στον χρόνο, όχι όμως και στην αιωνιότητα. Όλα τα πιστεύω είναι αληθινά για αυτόν που τα πιστεύει. Ο καρπός μόνο ενός δένδρου ήταν «απαγορευμένος» στον συμβολικό κήπο. Αλλά ο Θεός δεν γίνεται να τον είχε απαγορεύσει, αλλιώς δεν θα ήταν δυνατόν να φαγωθεί. Αν ο Θεός γνωρίζει τα παιδιά Του, και σε διαβεβαιώνω πως τα γνωρίζει, θα τα έβαζε ποτέ σε μια τέτοια θέση όπου θα ήταν δυνατή η καταστροφή τους; Το «απαγορευμένο δένδρο» ονομάστηκε «δένδρο της γνώσης». Όμως ο Θεός δημιούργησε την γνώση και την έδωσε ελεύθερα στις δημιουργίες Του. Σε αυτό τον συμβολισμό έχουν δοθεί πολλές ερμηνείες, αλλά μπορείς να είσαι βέβαιος ότι όποια ερμηνεία βλέπει είτε τον Θεό ή τις δημιουργίες Του ως ικανές να καταστρέψουν τον δικό Τους σκοπό, σφάλλει.

4. Το να τρως από τον καρπό του δένδρου της γνώσης είναι μια συμβολική έκφραση για τον σφετερισμό της ικανότητας για αυτοδημιουργία. Αυτή είναι η μοναδική έννοια κατά την οποία ο Θεός και οι δημιουργίες Του δεν είναι συν-δημιουργοί. Η πεποίθηση ότι είναι, υπονοείται στην «αντίληψη του εαυτού», ή στην τάση του εαυτού να φτιάχνει μια εικόνα του εαυτού

του. Οι εικόνες γίνονται αντιληπτές, όχι γνωστές. Η γνώση δεν μπορεί να εξαπατήσει, αλλά η αντίληψη μπορεί. Μπορεί να αντιλαμβάνεσαι τον εαυτό σου ως αυτό-δημιουργό, αλλά δεν μπορείς να κάνεις κάτι περισσότερο από το να το πιστεύεις . Δεν μπορείς να το κάνεις αληθινό. Και, όπως έχω πει και πριν, όταν τελικά αντιληφθείς ορθά δεν γίνεται να μην χαρείς που δεν μπορείς . Μέχρι τότε, όμως, η πίστη ότι μπορείς είναι η ακρογωνιαία λίθος του συστήματος σκέψης σου, και όλες οι άμυνες σου χρησιμοποιούνται για να επιτεθούν στις ιδέες που μπορεί να το φέρουν αυτό στο φως. Ακόμα πιστεύεις ότι είσαι μια εικόνα δικής σου κατασκευής. Ο νους σου έχει διαχωριστεί από το Άγιο Πνεύμα σε αυτό το σημείο, και δεν υπάρχει λύση όσο πιστεύεις το μόνο πράγμα που είναι στην κυριολεξία αδιανόητο. Αυτός είναι ο λόγος που δεν μπορείς να δημιουργείς και είσαι γεμάτος φόβο γι αυτό που φτιάχνεις.
5. Ο νους μπορεί να κάνει την πίστη στον διαχωρισμό πολύ πραγματική και πολύ τρομακτική, και αυτή η πίστη είναι ο «διάβολος». Είναι ισχυρός, δραστήριος, καταστροφικός και ξεκάθαρα σε αντίθεση με τον Θεό, διότι αρνείται κυριολεκτικά την Πατρότητά Του. Κοίταξε την ζωή σου και δες τι έχει φτιάξει ο διάβολος. Αλλά συνειδητοποίησε ότι όλο αυτό το κατασκεύασμα θα καταρρεύσει στο φως της αλήθειας, διότι είναι θεμελιωμένο σε ένα ψέμα. Η δημιουργία σου από τον Θεό είναι το μόνο Θεμέλιο που δεν γίνεται να διασαλευθεί, διότι το φως βρίσκεται σε αυτό. Το σημείο εκκίνησής σου είναι η αλήθεια, και πρέπει να επιστρέψεις στην Αρχή σου. Πολλά έχουν ειπωθεί από τότε, και τίποτα δεν έχει γίνει πραγματικά. Ο Εαυτός σου βρίσκεται ακόμα μέσα στην ειρήνη, παρόλο που ο νους σου βρίσκεται σε σύγκρουση. Δεν έχεις ακόμα διανύσει μεγάλη απόσταση στο ταξίδι για την επιστροφή, γι αυτό νιώθεις τόσο φόβο. Καθώς πλησιάζεις προς την Αρχή σου, αισθάνεσαι τον φόβο καταστροφής του συστήματος σκέψης σου σαν να είναι ο φόβος του θανάτου. Δεν υπάρχει θάνατος αλλά υπάρχει μια πίστη σε αυτόν.
6. Το κλαδί που δεν αποφέρει καρπούς θα κοπεί και θα μαραθεί. Να χαίρεσαι γι αυτό! Το φως θα λάμψει από το αληθινό Θεμέλιο της ζωής, και το δικό σου σύστημα σκέψης θα σταθεί διορθωμένο. Δεν γίνεται να σταθεί διαφορετικά. Εσύ που φοβάσαι την σωτηρία επιλέγεις τον θάνατο. Η ζωή και ο θάνατος, το φως και το σκοτάδι, η γνώση και η αντίληψη, δεν συμφιλιώνονται. Αν πιστεύεις ότι γίνεται να συμφιλιωθούν σημαίνει ότι πιστεύεις ότι δεν μπορούν να συμφιλιωθούν ο Θεός με τον Υιό Του. Μόνο

η ενότητα της γνώσης είναι ελεύθερη από σύγκρουση. Το Βασίλειό σου δεν βρίσκεται σε αυτό τον κόσμο διότι σου εδόθη πέρα από αυτό τον κόσμο. Μόνο σε αυτό τον κόσμο έχει νόημα η ιδέα του προβλήματος εξουσίας. Τον κόσμο τον έχει εγκαταλείψει η αλήθεια και όχι ο θάνατος και την αλήθεια μπορούν να την γνωρίσουν όλοι αυτοί για τους οποίους δημιουργήθηκε η Βασιλεία, και τους οποίους περιμένει.

Κεφάλαιο 4

ΟΙ ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΓΩ

Εισαγωγή

1. Η Βίβλος λέει ότι θα πρέπει να βαδίσεις με έναν αδελφό δύο φορές περισσότερο από όσο σου ζητά. Σίγουρα δεν σου προτείνει να τον καθυστερήσεις στο ταξίδι του. Ούτε και η αφοσίωση σε κάποιον αδελφό μπορεί να σε καθυστερήσει. Μπορεί μόνο να οδηγήσει σε αμοιβαία πρόοδο. Το αποτέλεσμα της γνήσιας αφοσίωσης είναι η έμπνευση, μία λέξη που αν γίνει σωστά κατανοητή είναι το αντίθετο της κόπωσης. Το να είσαι εξαντλημένος σημαίνει ότι είσαι εκτός πνεύματος, αλλά το να είσαι εμπνευσμένος σημαίνει ότι είσαι εντός πνεύματος. Το να είσαι εγωκεντρικός σημαίνει ότι είσαι εκτός πνεύματος, αλλά όταν είσαι επικεντρωμένος στον Εαυτό, με την σωστή έννοια σημαίνει ότι είσαι εμπνευσμένος ή εντός πνεύματος. Οι πραγματικά εμπνευσμένοι είναι φωτισμένοι και δεν κατοικούν στο σκοτάδι.

2. Μπορείς να μιλάς από το πνεύμα ή από το εγώ, κατ' επιλογή. Αν μιλάς από το πνεύμα έχεις επιλέξει «Ησύχασε και γνώρισε ότι είμαι ο Θεός». Αυτά τα λόγια είναι εμπνευσμένα διότι αντανακλούν την γνώση. Αν μιλάς από το εγώ αποκηρύσσεις την γνώση αντί να την επιβεβαιώνεις, και επομένως θέτεις τον εαυτό σου εκτός πνεύματος. Μην ξεκινάς άχρηστα ταξίδια, διότι αυτά είναι πραγματικά μάταια. Το εγώ μπορεί να τα επιθυμεί, αλλά το πνεύμα δεν μπορεί να ταξιδέψει σε αυτά διότι ποτέ δεν επιθυμεί να αποχωριστεί από την Πηγή του.

3. Το ταξίδι προς τον σταυρό θα πρέπει να είναι το τελευταίο «αχρείαστο ταξίδι». Μην εμμένεις σε αυτό, αλλά σβήσε το από το μυαλό σου σαν να έχει ήδη γίνει. Αν μπορέσεις να το αποδεχτείς ως το τελευταίο δικό σου αχρείαστο ταξίδι, θα είσαι επίσης ελεύθερος να ενωθείς με την ανάστασή μου. Μέχρι να το κάνεις αυτό η ζωή σου πραγματικά θα αναλώνεται.

Απλά θα επαναλαμβάνει τον διαχωρισμό, την απώλεια δύναμης, τις μάταιες απόπειρες του εγώ να αποκαταστήσει τον εαυτό του και τελικά την σταύρωση του σώματος, ή τον θάνατο. Αυτές οι επαναλήψεις είναι ατέλειωτες μέχρι να παραιτηθείς εθελοντικά από αυτές. Μην κάνεις το αξιολύπητο σφάλμα να «στηριχτείς στον παλιό βάναυσο σταυρό.» Το μόνο μήνυμα της σταύρωσης είναι ότι μπορείς να ξεπεράσεις τον σταυρό. Μέχρι τότε είσαι ελεύθερος να σταυρώνεις τον εαυτό σου όσο συχνά επιλέγεις. Αυτό δεν είναι το ευαγγέλιο που είχα σκοπό να σου προσφέρω. Έχουμε άλλο ένα ταξίδι να κάνουμε, και αν διαβάσεις αυτά τα μαθήματα προσεκτικά θα σε βοηθήσουν να ετοιμαστείς να το κάνεις.

I. Σωστή Διδασκαλία και Σωστή Μαθητεία

1. Ένας καλός δάσκαλος αποσαφηνίζει τις δικές του ιδέες και τις ενδυναμώνει διδάσκοντάς τες. Δάσκαλος και μαθητής είναι ίδιοι στην μαθησιακή διαδικασία. Βρίσκονται στο ίδια βαθμίδα μάθησης, κι αν δεν μοιράζονται τα μαθήματά τους τότε δεν θα είναι πειστικά. Ένας καλός δάσκαλος πρέπει να πιστεύει στις ιδέες που διδάσκει, αλλά πρέπει και να ικανοποιεί και μια άλλη προϋπόθεση· πρέπει να πιστεύει στους μαθητές στους οποίους προσφέρει τις ιδέες.

2. Πολλοί περιφρουρούν τις ιδέες τους διότι θέλουν να προστατέψουν τα συστήματα σκέψης τους όπως είναι, ενώ η μάθηση σημαίνει αλλαγή. Η αλλαγή είναι πάντα τρομακτική για τους διαχωρισμένους, διότι δεν μπορούν να την συλλάβουν σαν μια κίνηση προς την θεραπεία του διαχωρισμού. Πάντα την αντιλαμβάνονται σαν μια κίνηση προς περαιτέρω διαχωρισμό, διότι ο διαχωρισμός ήταν η πρώτη εμπειρία αλλαγής που είχαν. Πιστεύεις ότι αν δεν επιτρέψεις να εισέλθει καμία αλλαγή στο εγώ σου, θα βρεις γαλήνη. Αυτή η θεμελιώδης σύγχυση είναι δυνατή μόνο αν υποστηρίζεις ότι το ίδιο σύστημα σκέψης μπορεί να σταθεί πάνω σε δύο βάσεις. Τίποτα από το εγώ δεν μπορεί να φτάσει το πνεύμα, και τίποτα από το πνεύμα δεν μπορεί να φτάσει το εγώ. Το πνεύμα δεν μπορεί ούτε να ενδυναμώσει το εγώ ούτε να μειώσει την

σύγκρουση μέσα σε αυτό. Το εγώ ***είναι*** μία αντίφαση. Ο εαυτός σου και ο Εαυτός του Θεού ***βρίσκονται*** σε αντίθεση. Αντιτίθενται ως προς την πηγή, την κατεύθυνση και την έκβαση. Είναι ουσιωδώς ασυμφιλίωτοι, διότι το πνεύμα δεν μπορεί να αντιλαμβάνεται, και το εγώ δεν μπορεί να γνωρίζει. Άρα δεν βρίσκονται σε επικοινωνία και ούτε ποτέ θα βρεθούν. Παρόλα αυτά, το εγώ μπορεί να μάθει, ακόμα και αν ο κατασκευαστής του παραπλανηθεί. Δεν μπορεί, όμως, να κατασκευάσει το απόλυτα άψυχο μέσω αυτό που δίνει την ζωή.

3. Το πνεύμα δεν χρειάζεται να διδαχθεί, αλλά το εγώ πρέπει. Η μάθηση τελικά γίνεται αντιληπτή ως τρομακτική διότι οδηγεί στην παράδοση στο φως του πνεύματος,και όχι στην καταστροφή του εγώ,. Αυτή είναι η αλλαγή που το εγώ φοβάται, διότι δεν συμμερίζεται την ευσπλαχνία μου. Το μάθημά μου ήταν σαν το δικό σου, και επειδή το έμαθα μπορώ να το διδάξω. Δεν θα επιτεθώ ποτέ στο εγώ σου, αλλά προσπαθώ να σου δείξω πώς προέκυψε το σύστημα σκέψης του. Όταν σου θυμίσω την αληθινή σου δημιουργία, το εγώ σου δεν γίνεται παρά να ανταποκριθεί με φόβο.

4. Η διδασκαλία και η μάθηση είναι τώρα οι μεγαλύτερες δυνάμεις σου, διότι σε καθιστούν ικανό να αλλάξεις το νου σου και να βοηθήσεις και άλλους ν' αλλάξουν τον δικό τους. Το να αρνείσαι να αλλάξεις το νου σου δεν θα αποδείξει ότι ο διαχωρισμός δεν συνέβη. Ο ονειρευτής που αμφισβητεί την πραγματικότητα του ονείρου του ενώ ακόμα ονειρεύεται δεν θεραπεύει πραγματικά τον διχασμένο νου του. Ονειρεύεσαι ένα διαχωρισμένο εγώ και πιστεύεις σε ένα κόσμο βασισμένο πάνω σ' αυτό. Αυτό είναι για σένα πολύ πραγματικό. Δεν μπορείς να το αναιρέσεις χωρίς να αλλάξεις τον νου σου. Αν είσαι πρόθυμος να απαρνηθείς τον ρόλο σου ως φρουρός του συστήματος σκέψης σου και το αφήσεις σε μένα, εγώ θα το διορθώσω πολύ ευγενικά και θα σε οδηγήσω πίσω στον Θεό.

5. Κάθε καλός δάσκαλος ελπίζει να δώσει στους μαθητές του τόσα πολλά από αυτά που έχει μάθει ώστε αυτοί μια μέρα να μην τον χρειάζονται πια. Αυτός είναι ο αληθινός στόχος του δασκάλου. Είναι αδύνατον να πείσεις το εγώ γι αυτό, διότι αυτός ο στόχος πηγαίνει ενάντια σε όλους τους δικούς του νόμους. Αλλά να θυμάσαι ότι οι νόμοι είναι φτιαγμένοι για να προστατεύουν την διαιώνιση του συστήματος στο οποίο πιστεύει ο

νομοθέτης τους. Είναι φυσικό για το εγώ να προσπαθήσει να προστατέψει τον εαυτό του εφόσον το έφτιαξες, αλλά δεν είναι φυσικό για σένα να θέλεις να υπακούς τους νόμους του εκτός κι αν ***εσύ*** τους πιστεύεις. Το εγώ δεν μπορεί να κάνει αυτή την επιλογή εξαιτίας της φύσης της προέλευσής του. Εσύ μπορείς, εξαιτίας της φύσης της δικής σου προέλευσης.

6. Τα εγώ μπορούν οποιαδήποτε στιγμή να συγκρουστούν, αλλά το πνεύμα δεν μπορεί να συγκρουστεί καθόλου. Αν αντιλαμβάνεσαι κάποιο δάσκαλο σαν απλά ένα «μεγαλύτερο εγώ» θα φοβάσαι, διότι το να μεγεθύνεις ένα εγώ σημαίνει ότι αυξάνεις την ανησυχία για τον διαχωρισμό. Εγώ θα διδάσκω μαζί σου και θα ζω μαζί σου αν εσύ σκέφτεσαι μαζί με μένα, αλλά ο στόχος μου θα είναι πάντα να σε απαλλάξω από την ανάγκη για δάσκαλο. Αυτό είναι το αντίθετο από τον στόχο ενός δασκάλου που είναι προσανατολισμένος προς το εγώ. Αυτός απασχολείται με την επίδραση που έχει το εγώ του πάνω σε άλλα εγώ, και επομένως ερμηνεύει την αλληλεπίδρασή τους ως μέσο διατήρησης του εγώ. Δεν θα μπορούσα να αφιερωθώ στην διδασκαλία αν το πίστευα αυτό, και εσύ δεν θα γίνεις αφοσιωμένος δάσκαλος όσο το πιστεύεις. Συνεχώς γίνομαι αντιληπτός ή ως ένας πολύ δοξασμένος δάσκαλος ή ως τελείως ακατάλληλος, αλλά δεν δέχομαι για μένα καμία από τις δύο αυτές αντιλήψεις.

7. Η αξία σου δεν ορίζεται από την διδασκαλία ή την μάθηση. Η αξία σου είναι καθιερωμένη από τον Θεό. Όσο το αμφισβητείς αυτό όλα όσα κάνεις θα είναι γεμάτα φόβο, ιδιαίτερα όποια κατάσταση ενισχύει την πίστη στην ανωτερότητα και την κατωτερότητα. Οι δάσκαλοι πρέπει να είναι υπομονετικοί και να επαναλαμβάνουν τα μαθήματά τους μέχρι να μαθευτούν. Εγώ είμαι πρόθυμος να το κάνω αυτό, διότι δεν έχω δικαίωμα να βάλω όρια σε αυτά που θα μάθεις. Πάλι, τίποτα από όσα κάνεις ή σκέφτεσαι ή επιθυμείς ή φτιάχνεις δεν είναι αναγκαία για να θεμελιώσουν την αξία σου. Αυτό το σημείο δεν είναι διαπραγματεύσιμο παρά μόνο στις ψευδαισθήσεις. Το εγώ σου ποτέ δεν βρίσκεται σε κίνδυνο διότι ο Θεός δεν το δημιούργησε. Το πνεύμα σου ποτέ δεν βρίσκεται σε κίνδυνο διότι το δημιούργησε Αυτός. Κάθε σύγχυση γι αυτό το θέμα είναι αυταπάτη, και καμιά μορφή αφοσίωσης δεν είναι δυνατή όσο διαρκεί αυτή η αυταπάτη.

8. Το εγώ προσπαθεί να εκμεταλλευτεί όλες τις καταστάσεις και να τις χρησιμοποιήσει ως μορφές επαίνου για τον εαυτό του για να ξεπεράσει τις αμφιβολίες του. Θα παραμείνει με αμφιβολίες όσο εσύ πιστεύεις την ύπαρξή του. Εσύ που το έφτιαξες δεν μπορείς να το εμπιστευτείς, διότι με τον ορθό σου νου αναγνωρίζεις ότι δεν είναι αληθινό. Η μόνη υγιής νοητικά λύση είναι να μην προσπαθείς να αλλάξεις την πραγματικότητα, πράγμα το οποίο είναι πραγματικά μια τρομακτική προσπάθεια, αλλά να την δεχτείς έτσι όπως είναι. Είσαι μέρος της πραγματικότητας, η οποία στέκει αναλλοίωτη και απρόσιτη για το εγώ σου αλλά αντίθετα, εύκολα προσιτή για το πνεύμα. Όταν φοβάσαι, ησύχασε και γνώρισε ότι ο Θεός είναι αληθινός, και εσύ είσαι ο αγαπημένος Του Υιός με τον οποίο Αυτός είναι πολύ ευχαριστημένος. Μην αφήνεις το εγώ σου να το αμφισβητεί αυτό, διότι το εγώ δεν μπορεί να γνωρίζει αυτό που βρίσκεται πολύ πιο πέρα από την εμβέλειά του, όπως είσαι εσύ.

9. Ο Θεός δεν είναι ο συγγραφέας του φόβου. Εσύ είσαι. Εσύ επέλεξες να δημιουργήσεις ανόμοια με Αυτόν, και επομένως έφτιαξες τον φόβο για τον εαυτό σου. Δεν έχεις γαλήνη διότι δεν εκπληρώνεις την λειτουργία σου. Ο Θεός σου έδωσε μια πολύ υψηλή λειτουργία που δεν την εκπληρώνεις. Το εγώ σου έχει επιλέξει να φοβάται αντί να την εκπληρώνει. Όταν αφυπνιστείς δεν θα μπορείς να το καταλάβεις αυτό, επειδή είναι εντελώς απίστευτο. ***Μην πιστεύεις το απίστευτο τώρα.*** Οποιαδήποτε προσπάθεια να αυξήσεις την αξιοπιστία του σημαίνει ότι αναβάλεις απλά το αναπόφευκτο. Η λέξη «αναπόφευκτο» είναι τρομακτική για το εγώ, αλλά χαρμόσυνη για το πνεύμα. Ο Θεός είναι αναπόφευκτός, και εσύ δεν μπορείς να Τον αποφύγεις περισσότερο από ό,τι Αυτός μπορεί να αποφύγει εσένα.

10. Το εγώ φοβάται την χαρά του πνεύματος, διότι μόλις την βιώσεις θα σταματήσεις να προστατεύεις το εγώ, και δεν θα επενδύεις καθόλου στον φόβο. Τώρα αυτή η επένδυση είναι πολύ μεγάλη διότι ο φόβος είναι ένας μάρτυρας του διαχωρισμού, και το εγώ σου χαίρεται όταν έχεις μαρτυρίες γι αυτό. Άφησέ το πίσω! Μην το ακούς και μην το προφυλάσσεις. Άκου μόνο τον Θεό, ο Οποίος είναι ανίκανος για απάτη όπως είναι και το πνεύμα που δημιούργησε.Απελευθέρωσε τον ευαυτό σου και απελευθέρωσε και άλλους. Μην παρουσιάζεις μία ψευδή και ανάξια

εικόνα του εαυτού σου στους άλλους, και μην δέχεσαι και ο ίδιος μια τέτοια εικόνα γι αυτούς.

11. Το εγώ έχει κτίσει ένα άθλιο και αφιλόξενο σπίτι για σένα, διότι δεν μπορεί να κτίσει κάτι άλλο. Μην προσπαθείς να κάνεις αυτό το πανάθλιο σπίτι να κρατήσει. Η αδυναμία του είναι η δύναμή σου. Μόνο ο Θεός θα μπορούσε να φτιάξει ένα σπίτι αντάξιο των δημιουργιών Του, που έχουν επιλέξει να το αφήσουν αδειανό κάνοντας έξωση στον εαυτό τους. Παρόλα αυτά το σπίτι Του θα στέκει για πάντα έτοιμο για σένα όταν επιλέξεις να εισέλθεις σε αυτό. Γι αυτό μπορείς να είσαι απόλυτα σίγουρος. Ο Θεός δεν είναι ικανός να δημιουργήσει το φθαρτό όπως το εγώ δεν είναι ικανό να φτιάξει το αιώνιο.

12. Με το εγώ σου δεν μπορείς να κάνεις τίποτα για να σώσεις τον εαυτό σου ή τους άλλους, αλλά με το πνεύμα σου μπορείς να κάνεις τα πάντα για την σωτηρία και των δύο. Η ταπεινοφροσύνη είναι ένα μάθημα για το εγώ, όχι για το πνεύμα που αναγνωρίζει την ακτινοβολία του και με χαρά σκορπίζει το φως του παντού. Οι πράοι θα κληρονομήσουν την γη διότι το εγώ τους είναι ταπεινό, και αυτό τους δίνει μια πιο αληθινή αντίληψη. Η Βασιλεία των Ουρανών είναι δικαίωμα του πνεύματος, του οποίου το κάλλος και η αξιοπρέπεια είναι πολύ πιο πέρα από κάθε αμφιβολία, πέρα από την αντίληψη, και στέκει για πάντα ως σφραγίδα της Αγάπης του Θεού για τις δημιουργίες Του, οι οποίες είναι απόλυτα άξιες Εκείνου και μόνο Εκείνου. Τίποτα άλλο δεν είναι ικανοποιητικά αντάξιο σαν δώρο σε μια δημιουργία του Ίδιου του Θεού.

13. Εγώ θα αντικαταστήσω το εγώ σου αν το επιθυμείς, αλλά ποτέ το πνεύμα σου. Ένας πατέρας αφήνει με ασφάλεια ένα παιδί σε ένα μεγαλύτερο αδελφό που έχει δείξει ότι είναι υπεύθυνος, αλλά αυτό δεν δημιουργεί σύγχυση για την καταγωγή του παιδιού. Ο αδελφός μπορεί να προστατεύει το σώμα και το εγώ του παιδιού, αλλά δεν συγχέει τον εαυτό του με τον πατέρα επειδή το κάνει αυτό. Μπορείς να μου εμπιστευτείς το σώμα σου και το εγώ σου μόνο επειδή αυτό σου δίνει την δυνατότητα να μην απασχολείσαι με αυτά, και με αφήνει να σου διδάξω πόσο ασήμαντα είναι. Δεν θα μπορούσα να καταλάβω την σημασία που έχουν αυτά για σένα αν κι εγώ κάποτε δεν είχα μπει στον πειρασμό να τα πιστέψω ο ίδιος. Ας αναλάβουμε να μάθουμε αυτό το μάθημα μαζί έτσι ώστε να

μπορέσουμε να απελευθερωθούμε από αυτά μαζί. Χρειάζομαι αφοσιωμένους δασκάλους που να μοιράζονται τον στόχο μου για την θεραπεία του νου. Το πνεύμα δεν έχει καμία ανάγκη για προστασία από σένα ή από μένα. Να θυμάσαι αυτό:

Σε αυτόν τον κόσμο δεν χρειάζεται να έχεις δοκιμασίες

επειδή εγώ έχω ξεπεράσει τον κόσμο. Γι'αυτό θα έπρεπε να χαίρεσαι.

II. Το Εγώ και η Ψευδής Αυτονομία

1. Είναι λογικό να ρωτάς πως ο νους μπόρεσε ποτέ να φτιάξει το εγώ. Μάλιστα, είναι η καλύτερη ερώτηση που θα μπορούσες ποτέ να κάνεις. Όμως, δεν έχει νόημα να δώσεις απάντηση με όρους του παρελθόντος διότι το παρελθόν δεν έχει σημασία, και η ιστορία δεν θα υπήρχε αν τα ίδια σφάλματα δεν επαναλαμβάνονταν και στο παρόν. Στη γνώση εφαρμόζεται η αφηρημένη σκέψη διότι η γνώση είναι εξ ολοκλήρου απρόσωπη, και τα παραδείγματα είναι άσχετα για την κατανόησή της. Αντίθετα, η αντίληψη είναι πάντα συγκεκριμένη, επομένως πολύ χειροπιαστή.

2. Ο κάθε ένας φτιάχνει ένα εγώ ή έναν εαυτό για τον ίδιο, ο οποίος υπόκειται σε τεράστιες παραλλαγές εξαιτίας της αστάθειάς του. Ακόμα, φτιάχνει ένα εγώ για όλους όσους αντιλαμβάνεται, το οποίο είναι εξίσου ευμετάβλητο. Αυτή η αλληλεπίδραση είναι μια διαδικασία που αλλάζει και τους δύο, διότι δεν φτιάχτηκαν από το Αναλλοίωτο, ούτε μαζί με Αυτό. Είναι σημαντικό να συνειδητοποιήσεις ότι αυτή η μεταβολή μπορεί και πραγματικά συμβαίνει το ίδιο γρήγορα όταν η αλληλεπίδραση συμβαίνει μέσα στο νου, όσο και όταν εμπεριέχει σωματική εγγύτητα. Όταν σκέφτεσαι ένα άλλο εγώ είναι το ίδιο αποτελεσματικό στην αλλαγή της σχετικής αντίληψής του όσο και όταν συναλλάσσεσαι σωματικά μαζί του. Δεν θα μπορούσε να υπάρχει καλύτερο παράδειγμα για το ότι το εγώ είναι μόνο μια ιδέα και όχι ένα γεγονός.

3. Η δική σου κατάσταση του νου είναι ένα καλό παράδειγμα για το πώς φτιάχτηκε το εγώ. Όταν έδιωξες μακριά σου την γνώση είναι σαν μην την είχες ποτέ. Αυτό είναι τόσο φανερό που κάποιος χρειάζεται μόνο να το αναγνωρίσει για να δει ότι όντως συμβαίνει. Αν αυτό συμβαίνει στο παρόν, γιατί να προκαλεί έκπληξη το ότι συνέβη και στο παρελθόν; Η έκπληξη είναι μια λογική αντίδραση στο πρωτόγνωρο, όχι όμως και σε κάτι που συμβαίνει συνεχώς. Αλλά μην ξεχνάς ότι ο νους δεν χρειάζεται να λειτουργεί με αυτό τον τρόπο, ακόμα κι αν δουλεύει με αυτό τον τρόπο τώρα.

4. Σκέψου την αγάπη που έχουν τα ζώα στα παιδιά τους, και την ανάγκη που νιώθουν να τα προστατέψουν. Αυτό συμβαίνει διότι τα θεωρούν κομμάτι από τον εαυτό τους. Κανένας δεν διώχνει κάτι που το θεωρεί κομμάτι του εαυτού του. Εσύ αντιδράς στο εγώ σου με τρόπο πολύ παρόμοιο με του Θεού προς τις δημιουργίες Του, με αγάπη, προστασία, και ευσπλαχνία. Οι αντιδράσεις σου προς τον εαυτό που έφτιαξες δεν είναι απρόσμενες. Μάλιστα, μοιάζουν κατά πολύ με το πώς θα αντιδράς μια μέρα στις αληθινές σου δημιουργίες, οι οποίες είναι το ίδιο άχρονες με σένα. Το ερώτημα δεν είναι πως αντιδράς στο εγώ, αλλά το τι πιστεύεις ότι είσαι. Οι πεποιθήσεις είναι μια λειτουργία του εγώ, και όσο η καταγωγή σου είναι ανοιχτή σε διάφορα πιστεύω, την προσεγγίζεις από την άποψη του εγώ. Όταν η διδασκαλία δεν θα είναι πια απαραίτητη τότε απλά θα γνωρίζεις τον Θεό. Η πίστη ότι υπάρχει ένα άλλος τρόπος αντίληψης είναι η πιο υψηλή ιδέα για την οποία είναι ικανός ο τρόπος σκέψης του εγώ. Και αυτό διότι περιέχει ένα υπαινιγμό αναγνώρισης ότι το εγώ δεν είναι ο Εαυτός.

5. Ο κλονισμός του συστήματος σκέψης του εγώ γίνεται αντιληπτός ως οδυνηρός, παρόλο που αυτό δεν είναι καθόλου πραγματικό. Τα μωρά ουρλιάζουν με οργή αν τους πάρεις ένα μαχαίρι ή το ψαλίδι, παρόλο που μπορεί να κάνουν κακό στον εαυτό τους αν δεν τους το πάρεις. Με αυτή την έννοια είσαι ακόμα μωρό. Δεν έχεις καμία αίσθηση πραγματικής αυτό -συντήρησης, και πολύ πιθανόν να αποφασίσεις ότι χρειάζεσαι ακριβώς αυτό που θα σε βλάψει περισσότερο. Όμως, είτε το αναγνωρίζεις τώρα είτε όχι, έχεις συμφωνήσει να συνεργαστείς στην προσπάθεια να γίνεις και ακίνδυνος και χρήσιμος, ιδιότητες που πρέπει να πηγαίνουν μαζί. Η

συμπεριφορά σου ακόμα και προς αυτό είναι αναγκαστικά συγκρουόμενη διότι κάθε συμπεριφορά βασίζεται στο εγώ. Αυτό δεν θα διαρκέσει. Κάνε υπομονή για λίγο και θυμήσου ότι η έκβαση είναι το ίδιο βέβαιη όσο και ο Θεός.

6. Μόνο αυτοί που έχουν μια αληθινή αίσθηση αφθονίας μπορούν να είναι αληθινά ευσπλαχνικοί. Αυτό είναι φανερό όταν αναλογιστείς τι συμβαίνει. Για το εγώ, το να δίνεις οτιδήποτε υπονοεί ότι θα χρειαστεί να μείνεις χωρίς αυτό. Όταν συνδέεις την προσφορά με την θυσία, δίνεις μόνο διότι πιστεύεις ότι κατά κάποιο τρόπο θα πάρεις κάτι καλύτερο, και επομένως θα τα καταφέρεις και χωρίς αυτό που δίνεις. «Το να δίνεις για να πάρεις» είναι ένας νόμος του εγώ από τον οποίο είναι αδύνατον να ξεφύγεις, ο οποίος πάντα αξιολογεί τον εαυτό του σε σχέση με άλλα εγώ. Επομένως είναι συνεχώς υπέρ-απασχολημένος με την πίστη στην ένδεια η οποία και το προκάλεσε. Η όλη αντίληψή του για τα άλλα εγώ ότι είναι πραγματικά, είναι μόνο μια προσπάθεια να πείσει τον εαυτό του ότι και αυτό είναι πραγματικό. Η «αυτοεκτίμηση» με τους όρους του εγώ δεν σημαίνει τίποτα περισσότερο από ότι το εγώ έχει παραπλανήσει τον εαυτό του στο να δεχτεί την πραγματικότητά του, και είναι επομένως προσωρινά λιγότερο αρπαχτικό. Αυτή η «αυτοεκτίμηση» είναι πάντα ευάλωτη στο άγχος, ένας όρος που αναφέρεται σε κάθε απειλή που γίνεται αντιληπτή για την ύπαρξη του εγώ.

7. Το εγώ στην κυριολεξία ζει με συγκρίσεις. Η ισότητα είναι πέρα από το πεδίο κατανόησής του, και η ευσπλαχνία καθίσταται αδύνατη. Το εγώ δεν δίνει ποτέ από αφθονία, διότι φτιάχτηκε ως υποκατάστατο αυτής. Γι αυτό και η ιδέα του «παίρνω» εκδηλώθηκε στο σύστημα σκέψης του εγώ. Οι ορέξεις είναι μηχανισμοί «απόκτησης», και αντιπροσωπεύουν την ανάγκη του εγώ να επιβεβαιώσει τον εαυτό του. Αυτό ισχύει το ίδιο για τις ορέξεις του σώματος όσο και για τις ονομαζόμενες «υψηλότερες ανάγκες του εγώ». Οι ορέξεις του σώματος δεν είναι σωματικές σε προέλευση. Το εγώ θεωρεί το σώμα ως σπίτι του, και προσπαθεί να ικανοποιηθεί μέσω του σώματος. Αλλά η ιδέα ότι συμβαίνει αυτό είναι μία απόφαση του νου, ο οποίος έχει βρεθεί σε απόλυτη σύγχυση ως προς το τι είναι δυνατόν.

8. Το εγώ πιστεύει ότι είναι εντελώς μόνο του, πράγμα το οποίο είναι απλά άλλος ένας τρόπος για να περιγράψει την άποψη του για την

προέλευση του. Αυτή είναι μία τόσο τρομακτική κατάσταση που το μόνο που μπορεί να κάνει είναι να στραφεί προς άλλα εγώ και να προσπαθήσει να ενωθεί μαζί τους σε μια αδύναμη προσπάθεια εξακρίβωσης της ταυτότητας του, ή να τους επιτεθεί σε μια εξίσου αδύναμη προσπάθεια επίδειξης δύναμης. Όμως, δεν είναι ελεύθερο να αμφισβητήσει τον προηγούμενο συλλογισμό του, διότι αυτός ο συλλογισμός είναι η θεμελίωσή του. Το εγώ είναι η πίστη του νου ότι είναι εντελώς μόνο του. Οι ασταμάτητες προσπάθειες του εγώ να κερδίσει την αναγνώριση του πνεύματος και να εξασφαλίσει έτσι την δική του ύπαρξη είναι άχρηστες. Το πνεύμα δεν γνωρίζει το εγώ. Δεν του επιτίθεται, απλά δεν μπορεί να συλλάβει καθόλου την ύπαρξή του. Ενώ και το εγώ δεν γνωρίζει το πνεύμα, αντιλαμβάνεται όμως ότι απορρίπτεται από κάτι σπουδαιότερο από το ίδιο. Αυτός είναι ο λόγος που η αυτό – εκτίμηση, με τους όρους του εγώ, πρέπει να είναι απατηλή. Οι δημιουργίες του Θεού δεν δημιουργούν μύθους, παρόλο που κάποιες δημιουργικές προσπάθειες μπορεί να μετατραπούν σε μυθολογία. Μπορεί να το κάνει αυτό, όμως, μόνο κάτω από μία προϋπόθεση· αυτό που φτιάχνει δεν είναι πια δημιουργικό. Οι μύθοι είναι εξ ολοκλήρου προϊόντα αντίληψης, και τόσο διφορούμενοι σε μορφή και χαρακτηριστικά καλού και κακού στην φύση τους που ακόμα και οι πιο καλοπροαίρετοι από αυτούς περιέχουν έννοιες που προκαλούν φόβο.

9. Οι μύθοι και η μαγεία είναι πολύ στενά συνδεμένοι, εφόσον οι μύθοι σχετίζονται με την καταγωγή του εγώ, και η μαγεία με τις δυνάμεις που αποδίδει το εγώ στον εαυτό του. Τα μυθολογικά συστήματα περιλαμβάνουν γενικά κάποια περιγραφή για την «δημιουργία», και αυτό το συνδέουν με την συγκεκριμένη μορφή μαγείας της. Η αποκαλούμενη «μάχη για την επιβίωση» είναι μόνο ο αγώνας του εγώ να διατηρηθεί, και η δική του ερμηνεία για την προέλευσή του. Αυτή η προέλευση συνήθως συνδέεται με την σωματική γέννηση, διότι είναι δύσκολο να υποστηρίξει ότι το εγώ υπήρχε πριν από εκείνο το χρονικό σημείο. Οι πιο «φιλόθρησκα» προσανατολισμένοι προς το εγώ μπορεί να πιστεύουν ότι η ψυχή προϋπήρχε, και ότι θα συνεχίσει να υπάρχει μετά από ένα προσωρινό διάλειμμα μέσα στην ζωή του εγώ. Μερικοί ακόμα πιστεύουν ότι το σώμα θα τιμωρηθεί γι αυτό το «διάλειμμα». Όμως, η σωτηρία δεν

ισχύει για το πνεύμα, το οποίο δεν βρίσκεται σε κίνδυνο και δεν χρειάζεται να διασωθεί.

10. Η σωτηρία δεν είναι τίποτα περισσότερο από «ορθότητα του νου», πράγμα το οποίο δεν είναι η Ενότητα του Νου του Αγίου Πνεύματος, αλλά μία κατάσταση που πρέπει πρώτα να επιτευχθεί πριν μπορέσει να αποκατασταθεί η Ενότητα του Νου. Η ορθότητα του νου οδηγεί στο επόμενο βήμα αυτόματα, διότι η ορθή αντίληψη δεν περιέχει επίθεση, και επομένως η εσφαλμένη κατάσταση του νου εξαλείφεται. Το εγώ δεν μπορεί να επιζήσει χωρίς κρίση, κι έτσι καταργείται ανάλογα. Ο νους, τότε, έχει μόνο μία κατεύθυνση προς την οποία μπορεί να κινηθεί. Η κατεύθυνσή του είναι πάντα αυτόματη, διότι δεν γίνεται παρά να οδηγηθεί από το σύστημα σκέψης προς το οποίο προσχωρεί.

11. Πάρα πολλές φορές πρέπει να τονίζουμε ότι η διόρθωση της αντίληψης είναι απλά ένα προσωρινό εργαλείο. Είναι απαραίτητη μόνο επειδή η εσφαλμένη αντίληψη είναι ένα εμπόδιο προς την γνώση, ενώ η σωστή αντίληψη είναι ένα σκαλοπάτι προς αυτή. Η όλη αξία της ορθής αντίληψης βρίσκεται στην αναπόφευκτη συνειδητοποίηση ότι ***καμία*** αντίληψη δεν είναι αναγκαία. Αυτό αφαιρεί το εμπόδιο ολοκληρωτικά. Μπορεί να ρωτήσεις πως γίνεται αυτό όσο φαίνεται πως ζεις σ’ αυτό τον κόσμο. Αυτή είναι μία εύλογη ερώτηση. Για να μπορέσεις να την καταλάβεις πραγματικά όμως, πρέπει να είσαι προσεκτικός. Ποιος είναι το «εσύ» που ζει στον κόσμο; Το πνεύμα είναι αθάνατο, και η αθανασία είναι μια διαρκής κατάσταση. Είναι το ίδιο αληθινή τώρα όπως ήταν και θα είναι πάντα, διότι δεν περιλαμβάνει καμία απολύτως αλλαγή. Δεν είναι ένα συνεχές, ούτε γίνεται κατανοητή συγκρίνοντάς την με κάποιο αντίθετο. Η γνώση ποτέ δεν εμπεριέχει συγκρίσεις. Αυτή είναι η κύρια διαφορά της από όλα τα άλλα που μπορεί να καταλαβαίνει ο νους.

III. Αγάπη χωρίς Σύγκρουση

1. Είναι δύσκολο να καταλάβεις τι σημαίνει πραγματικά το «Η Βασιλεία των Ουρανών βρίσκεται εντός σου». Και αυτό διότι δεν είναι κατανοητό για το εγώ, το οποίο το ερμηνεύει σαν κάτι από έξω να περιέχεται εντός, και αυτό δεν σημαίνει τίποτα. Η λέξη «εντός» δεν είναι απαραίτητη. Η Βασιλεία των Ουρανών ***είναι*** εσύ. Τι άλλο ***εκτός*** από εσένα δημιούργησε ο Δημιουργός, και τι άλλο ***εκτός*** από σένα είναι η Βασιλεία Του; Αυτό είναι το όλο μήνυμα της Επανόρθωσης· ένα μήνυμα που μέσα στην ολότητά του υπερβαίνει το σύνολο των μερών του. Και εσύ επίσης έχεις μια Βασιλεία που δημιούργησε το πνεύμα σου. Δεν έχει πάψει να δημιουργεί εξαιτίας των ψευδαισθήσεων του εγώ. Οι δημιουργίες σου δεν είναι περισσότερο ορφανές από πατέρα από ό,τι εσύ. Το εγώ σου και το πνεύμα σου δεν θα είναι ποτέ συν-δημιουργοί, αλλά το πνεύμα σου και ο Δημιουργός σου πάντα θα είναι. Να είσαι βέβαιος ότι οι δημιουργίες σου είναι το ίδιο ασφαλείς όσο και εσύ.

Η Βασιλεία των Ουρανών είναι τέλεια ενωμένη και τέλεια προστατευμένη, και το εγώ δεν θα επικρατήσει επάνω της.

Αμήν.

2. Αυτό είναι γραμμένο σε μορφή προσευχής διότι είναι χρήσιμο σε στιγμές πειρασμού. Είναι μια διακήρυξη ανεξαρτησίας. Θα το βρεις πολύ χρήσιμο αν το καταλάβεις πλήρως. Ο λόγος που χρειάζεσαι την βοήθειά μου είναι επειδή έχεις αρνηθεί τον δικό σου Οδηγό και επομένως χρειάζεσαι καθοδήγηση. Ο δικός μου ρόλος είναι να διαχωρίζω το αληθές από το ψευδές, και έτσι η αλήθεια να μπορεί να εισχωρήσει μέσα από τα εμπόδια που έχει στήσει το εγώ και να μπορέσει να λάμψει μέσα στο νου σου. Μπροστά στην ενωμένη δύναμή μας το εγώ δεν μπορεί να επικρατήσει.

3. Τώρα πια είναι σίγουρα φανερός ο λόγος που το εγώ θεωρεί το πνεύμα «εχθρό» του. Το εγώ προήλθε από τον διαχωρισμό, και η συνέχεια της ύπαρξής του εξαρτάται από την συνεχιζόμενη πίστη σου στον

διαχωρισμό. Το εγώ πρέπει να σου προσφέρει κάποιο είδος ανταμοιβής για να κρατήσεις αυτή την πίστη. Το μόνο που μπορεί να προσφέρει είναι μια αίσθηση προσωρινής ύπαρξης, η οποία αρχίζει με την δική της αρχή και τελειώνει με το δικό της τέλος. Σου λέει ότι αυτή η ζωή είναι η ύπαρξή σου διότι είναι η δική του. Ενάντια σε αυτή την αίσθηση προσωρινής ύπαρξης το πνεύμα σου προσφέρει την γνώση της μόνιμης και ακλόνητης ύπαρξης. Κανένας που έχει βιώσει αυτή την αποκάλυψη δεν μπορεί να πιστεύει πια απόλυτα στο εγώ. Πως μπορούν οι πενιχρές του προσφορές σε σένα να επικρατήσουν ενάντια στο λαμπρό δώρο του Θεού;

4. Εσύ που ταυτίζεσαι με το εγώ σου δεν μπορείς να πιστέψεις ότι ο Θεός σε αγαπά. Δεν αγαπάς αυτά που έφτιαξες, και αυτά που έφτιαξες δεν αγαπούν εσένα. Όντας φτιαγμένο από την άρνηση του Πατέρα, το εγώ δεν έχει καμία υπακοή στον κατασκευαστή του. Δεν μπορείς να διανοηθείς την αληθινή σχέση που υπάρχει ανάμεσα στον Θεό και τις δημιουργίες Του εξαιτίας του μίσους για τον εαυτό που έφτιαξες. Προβάλλεις στο εγώ την απόφαση να είσαι διαχωρισμένος και αυτό συγκρούεται με την αγάπη που αισθάνεσαι για το εγώ εφόσον το έφτιαξες εσύ. Καμία αγάπη σε αυτόν τον κόσμο δεν είναι χωρίς αυτή την αντίφαση, και εφόσον κανένα εγώ δεν έχει βιώσει αγάπη χωρίς αντίφαση, αυτό είναι κάτι πέρα από την κατανόησή του. Η αγάπη θα εισέλθει αμέσως σε όποιο νου το θέλει πραγματικά, αλλά πρέπει να το θέλει πραγματικά. Αυτό σημαίνει ότι το θέλει χωρίς αμφιταλαντεύσεις, και ότι αυτού του είδους η επιθυμία είναι εξ ολοκλήρου χωρίς την «τάση για απόκτηση» του εγώ.

5. Υπάρχει ένα είδος εμπειρίας τόσο διαφορετικό από όλα όσα μπορεί να προσφέρει το εγώ, που δεν θα θέλεις ποτέ να την καλύψεις ή να την κρύψεις ξανά. Είναι απαραίτητο να επαναλάβω ότι η πίστη σου στο σκοτάδι και στο να κρύβεις είναι ο λόγος που δεν μπορεί να εισέλθει το φως. Η Βίβλος δίνει πολλές αναφορές στα ανυπολόγιστα δώρα που προορίζονται για σένα, αλλά τα οποία πρέπει να τα ζητήσεις. Αυτός δεν είναι όρος με τον τρόπο που το εγώ θέτει όρους. Είναι η θεσπέσια κατάσταση αυτού που είσαι.

6. Καμία δύναμη εκτός από την δική σου θέληση δεν είναι αρκετά δυνατή ή άξια για να σε καθοδηγήσει. Σε αυτή είσαι τόσο ελεύθερος όσο και ο

Θεός, και έτσι πρέπει να παραμείνεις για πάντα. Ας ζητήσουμε από τον πατέρα στο όνομά μου να σε κρατήσει γνώστη της Αγάπης Του για σένα και της δικής σου γι Αυτόν. Αυτός ποτέ δεν απέτυχε να απαντήσει σε αυτό το αίτημα, διότι ζητά μόνο ό,τι έχει ήδη θελήσει. Εκείνοι που καλούν πραγματικά, πάντα εισακούγονται. Μην έχεις άλλους θεούς πλην Αυτού διότι ***δεν υπάρχουν*** άλλοι.

7. Δεν σου έχει περάσει ποτέ από το νου να εγκαταλείψεις κάθε ιδέα που είχες και αντιτίθεται στην γνώση. Κρατάς χιλιάδες μικρά θραύσματα φόβου που εμποδίζουν τον Ιερό Ένα να εισέλθει. Το φως δεν μπορεί να εισχωρήσει μέσα από τοίχους που κατασκευάζεις για να το εμποδίσουν, και ποτέ δεν θα θελήσει να καταστρέψει κάτι που εσύ έχεις φτιάξει. Κανένας δεν μπορεί να δει μέσα από ένα τοίχο, αλλά εγώ μπορώ να περάσω γύρω από αυτόν. Πρόσεχε τα θραύσματα φόβου στον νου σου, γιατί δεν θα μπορείς να μου ζητήσεις να κάνω κάτι τέτοιο. Μπορώ να σε βοηθήσω μόνο έτσι όπως μας δημιούργησε ο Πατέρας μας. Θα σε αγαπώ και θα σε τιμώ και θα τρέφω απόλυτο σεβασμό για ό,τι έχεις φτιάξει, αλλά δεν θα το υπερασπίζομαι εκτός κι αν είναι αλήθεια. Δεν θα σε απαρνηθώ ποτέ όπως και ο Θεός δεν θα σε απαρνηθεί, αλλά πρέπει να περιμένω όσο επιλέγεις να απαρνείσαι εσύ τον εαυτό σου. Κι επειδή περιμένω με αγάπη και όχι με ανυπομονησία, είναι βέβαιο πως θα με ζητήσεις αληθινά. Θα έρθω να ανταποκριθώ σε ένα και μοναδικό ξεκάθαρο κάλεσμα.

8. Παρατήρησε προσεκτικά και δες τι είναι αυτό που ζητάς πραγματικά. Να είσαι απόλυτα ειλικρινής με τον εαυτό σου σε αυτό, διότι δεν πρέπει να κρύβουμε τίποτα ο ένας από τον άλλο. Αν θέλεις πραγματικά να προσπαθήσεις να το κάνεις αυτό, έχεις κάνει το πρώτο βήμα προς την προετοιμασία του νου σου ώστε να εισέλθει ο Ιερός Ένας. Θα προετοιμαστούμε γι αυτό μαζί, διότι μόλις Αυτός έρθει, θα είσαι έτοιμος να με βοηθήσεις να ετοιμάσουμε και άλλους νόες γι Αυτόν. Για πόσο θα Του αρνείσαι το Βασίλειό Του;

9. Μέσα στο νου σου, αν και το εγώ το αρνείται, βρίσκεται η διακήρυξη της απελευθέρωσης σου. ***Ο Θεός σου έχει δώσει τα πάντα.*** Αυτό και μόνο το γεγονός σημαίνει ότι το εγώ δεν υπάρχει, και αυτό το κάνει να νιώθει βαθύ φόβο. Στην γλώσσα του εγώ, το «να έχεις» και «να είσαι» είναι

διαφορετικά, αλλά για το Άγιο Πνεύμα είναι το ίδιο. Το Άγιο Πνεύμα γνωρίζει ότι και ***έχεις*** τα πάντα και ***είσαι*** τα πάντα. Οποιαδήποτε διάκριση αυτού του είδους έχει νόημα μόνο όταν η ιδέα της «απόκτησης», η οποία υπονοεί κάποια έλλειψη, έχει γίνει ήδη αποδεκτή. Αυτός είναι ο λόγος που δεν κάνουμε καμιά διάκριση ανάμεσα στο να ***έχεις*** την Βασιλεία του Θεού και το να ***είσαι*** η Βασιλεία του Θεού.

10. Η ηρεμία του να είσαι η Βασιλεία του Θεού, η οποία στον υγιή νου σου είναι απόλυτα συνειδητή, εξορίζεται ανηλεώς από το μέρος του νου που κυβερνά το εγώ. Το εγώ είναι απελπισμένο επειδή αντιτίθεται σε κυριολεκτικά αήττητες δυνάμεις, είτε είσαι κοιμισμένος είτε ξύπνιος. Αναλογίσου πόση επαγρύπνηση ήσουν πρόθυμος να ασκήσεις για να προστατέψεις το εγώ, και πόση λίγη για να προστατέψεις τον ορθό νου σου. Ποιος άλλος εκτός από έναν παρανοϊκό θα αναλάμβανε να πιστέψει αυτό που δεν είναι αλήθεια, και έπειτα να προστατεύει αυτή του την πίστη με κόστος την αλήθεια;

IV. Αυτό δεν χρειάζεται να Συμβαίνει

1. Αν δεν ακούς την Φωνή για τον Θεό, αυτό συμβαίνει διότι δεν επιλέγεις να ακούσεις. Το ότι ***όντως*** ακούς την φωνή του εγώ φαίνεται από την διάθεσή σου, τα συναισθήματά σου και την συμπεριφορά σου. Όμως αυτό θέλεις. Αυτό αγωνίζεσαι να κρατήσεις, και επαγρυπνείς να σώσεις. Ο νους σου είναι γεμάτος με σχέδια για να σώσεις το πρόσωπο του εγώ σου, και δεν αναζητάς το πρόσωπο του Χριστού. Το γυαλί μέσα στο οποίο το εγώ αναζητά να δει το πρόσωπό του είναι πραγματικά σκοτεινό. Πως αλλιώς μπορείς να στηρίξεις το κόλπο της ύπαρξής του παρά με τους καθρέφτες; Αλλά από σένα εξαρτάται που θα κοιτάξεις να βρεις τον εαυτό σου.

2. Έχω πει ότι δεν μπορείς να αλλάξεις το νου σου αλλάζοντας την συμπεριφορά σου, αλλά έχω επίσης πει επανειλημμένα, ότι ***μπορείς*** ν' αλλάξεις το νου σου. Όταν η διάθεσή σου σού λέει ότι έχεις επιλέξει εσφαλμένα, και αυτό συμβαίνει όποτε δεν είσαι χαρούμενος, τότε *να*

ξέρεις ότι ***δεν χρειάζεται να συμβαίνει αυτό***. Σε κάθε περίπτωση που έχεις σκεφτεί λανθασμένα για κάποιον αδελφό που δημιούργησε ο Θεός, αντιλαμβάνεσαι εικόνες που φτιάχνει το εγώ σου μέσα σε ένα θολωμένο γυαλί. Αναλογίσου με ειλικρίνεια τι έχεις σκεφτεί που δεν θα είχε σκεφτεί ο Θεός, και τι δεν έχεις σκεφτεί που ο Θεός θα ήθελε να σκεφτείς. Ψάξε ειλικρινά για αυτό που έχεις κάνει και ανάλογα και γι αυτό που δεν έκανες, και έπειτα άλλαξε το νου σου ώστε να σκέφτεται μαζί με το Νου του Θεού. Αυτό μπορεί να σου φαίνεται δύσκολο να το κάνεις, αλλά είναι πολύ πιο εύκολο από το να προσπαθείς να σκεφτείς εναντίον του. Ο νους σου είναι ένα με το Νου του Θεού. Επειδή το αρνήθηκες αυτό και σκέπτεσαι διαφορετικά έχεις δώσει συνοχή στο εγώ σου, αλλά κυριολεκτικά δίχασες το νου σου. Ως στοργικός αδελφός, νοιάζομαι βαθιά για το νου σου, και σε προτρέπω να ακολουθήσεις το παράδειγμά μου και όταν κοιτάς τον εαυτό σου και τον αδελφό σου, να βλέπεις και στους δύο τις θεσπέσιες δημιουργίες ενός θεσπέσιου Πατέρα.

3. Όταν είσαι λυπημένος, *να ξέρεις ότι* ***δεν χρειάζεται να συμβαίνει αυτό***. Η κατάθλιψη προέρχεται από μία αίσθηση στέρησης από κάτι που θέλεις και δεν έχεις. Να θυμάσαι ότι κανείς δεν σου στερεί τίποτα, παρά μόνο οι δικές σου αποφάσεις, και έπειτα αποφάσισε διαφορετικά.

4. Όταν είσαι αγχωμένος, συνειδητοποίησε ότι το άγχος προέρχεται από ιδιοτροπία του εγώ, και *να ξέρεις ότι* ***δεν χρειάζεται να συμβαίνει αυτό***. Να επαγρυπνείς εναντίον των προσταγών του εγώ.

5. Όταν νιώθεις ένοχος, θυμήσου ότι το εγώ έχει πραγματικά παραβιάσει τους νόμους του Θεού, ***εσύ*** όμως, όχι. Άφησε τις «αμαρτίες» του εγώ σε μένα. Γι αυτό υπάρχει η Επανόρθωση. Αλλά μέχρι ν' αλλάξεις το νου σου όσον αφορά εκείνους που έχει πληγώσει το εγώ σου, η Επανόρθωση δεν μπορεί να σε απελευθερώσει. Όσο νιώθεις ένοχος το εγώ σου έχει τον έλεγχο, διότι μόνο το εγώ μπορεί να βιώσει ενοχή. ***Αυτό δεν χρειάζεται να συμβαίνει***.

6. Παρατήρησε το νου σου για τους πειρασμούς του εγώ, και μην εξαπατάσαι από αυτό. Δεν σου προσφέρει τίποτα. Όταν έχεις παραιτηθεί από αυτήν την εκούσια κατάσταση απομάκρυνσης από την έμπνευση, θα δεις πως ο νους σου μπορεί να εστιάζει και να ανυψώνεται πάνω από την

κόπωση και να θεραπεύεται. Όμως δεν επαγρυπνείς αρκετά ενάντια στις απαιτήσεις του εγώ έτσι ώστε να μπορέσεις να αποδεσμευτείς από αυτό. ***Αυτό δεν χρειάζεται να συμβαίνει***.

7. Μπορείς εύκολα να αποκτήσεις την συνήθεια να έρχεσαι σε επαφή με τον Θεό και τις δημιουργίες Του αν αρνηθείς ενεργά να αφήσεις το νου σου να ξεγλιστρήσει. Το πρόβλημα δεν βρίσκεται στην συγκέντρωση· είναι στην πίστη ότι κανένας, συμπεριλαμβανομένου και του εαυτού σου, δεν αξίζει συνεπή προσπάθεια. Συμπαρατάξου μαζί μου ενάντια σε αυτή την αυταπάτη, και μην επιτρέπεις σε αυτή την επαίσχυντη πίστη να σε τραβά πίσω. Οι αποκαρδιωμένοι είναι άχρηστοι στον εαυτό τους και σε μένα, αλλά μόνο το ***εγώ μπορεί*** ν' αποκαρδιώνεται.

8. Έχεις στ'αλήθεια αναλογιστεί πόσες ευκαιρίες είχες για να χαρείς, και πόσες από αυτές αρνήθηκες; Δεν υπάρχει όριο στην δύναμη ενός Υιού του Θεού, αλλά αυτός μπορεί να περιορίσει την έκφραση της δύναμής του όσο το επιλέξει. Ο νους σου και ο δικός μου μπορούν να ενωθούν για να εκδιώξουν με την λάμψη τους το εγώ, απελευθερώνοντας την δύναμη του Θεού σε όλα όσα σκέφτεσαι και πράττεις. Μην εφησυχάζεις για τίποτα λιγότερο από αυτό, και αρνήσου να δεχτείς οτιδήποτε άλλο ως στόχο σου. Παρατήρησε το νου σου προσεκτικά για τυχόν πεποιθήσεις που εμποδίζουν αυτή την επίτευξη, και απομακρύνσου από αυτές. Το πόσο καλά το κάνεις αυτό θα το κρίνεις από τα ίδια σου τα συναισθήματα, διότι αυτή είναι η μόνη ορθή χρήση της κρίσης. Η κρίση, όπως όλες οι άλλες άμυνες, μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να επιτεθεί ή για να προστατέψει · για να βλάψει ή για να θεραπεύσει. Το εγώ ***θα πρέπει*** να κριθεί και να βρεθεί ελλιπές εκεί. Χωρίς την δική σου υποστήριξη, προστασία και αγάπη, το εγώ δεν μπορεί να υπάρξει. Άφησέ το να κριθεί ειλικρινά και τότε πρέπει να αποσύρεις την υποστήριξη, την προστασία και την αγάπη από αυτό.

9. Είσαι ένας καθρέπτης της αλήθειας, στην οποία ο Θεός ο Ίδιος λάμπει μέσα σε τέλειο φως. Στο σκοτεινό γυαλί του εγώ δεν χρειάζεται παρά να πεις, «Δεν θα κοιτάξω εκεί διότι γνωρίζω ότι αυτές οι εικόνες δεν είναι αληθινές.» Έπειτα άφησε τον Ιερό Ένα να λάμψει επάνω σου ειρηνικά, γνωρίζοντας ότι αυτό και μόνο αυτό πρέπει να συμβαίνει. Ο Νους Του έλαμψε πάνω σου την στιγμή της δημιουργίας σου και έφερε τον νου σου

σε ύπαρξη. Ο Νους Του ακόμα λάμπει επάνω σου και πρέπει να λάμπει και μέσα από σένα. Το εγώ σου δεν μπορεί να Τον εμποδίσει από το να λάμπει επάνω σου, αλλά μπορεί να εμποδίσει εσένα από το να Τον αφήσεις να λάμψει μέσα από σένα.

10. Η Πρώτη Έλευση του Χριστού είναι απλά άλλο ένα όνομα για την δημιουργία, διότι ο Χριστός είναι ο Υιός του Θεού. Η Δευτέρα Έλευση του Χριστού δεν σημαίνει τίποτα περισσότερο από το τέλος της κυριαρχίας του εγώ και τη θεραπεία του νου. Εγώ δημιουργήθηκα όμοιος με σένα στην Πρώτη, και σε έχω καλέσει να ενωθείς μαζί μου στην Δεύτερη. Εγώ είμαι επί κεφαλής της Δευτέρας Παρουσίας, και η κρίση μου, η οποία χρησιμοποιείται μόνο για προστασία, δεν μπορεί να είναι λανθασμένη διότι ποτέ δεν επιτίθεται. Η δική σου μπορεί να είναι τόσο διαστρεβλωμένη ώστε να πιστεύεις ότι έκανα λάθος που σε επέλεξα. Σε διαβεβαιώνω ότι αυτό είναι ένα λάθος του εγώ σου. Μην το παρερμηνεύεις ως ταπεινότητα. Το εγώ σου προσπαθεί να σε πείσει ότι αυτό είναι αληθινό ενώ εγώ δεν είμαι, διότι αν είμαι πραγματικός, τότε το ίδιο είσαι και εσύ. Αυτή η γνώση, και σε διαβεβαιώνω ότι αυτή ***είναι*** γνώση, σημαίνει ότι ο Χριστός έχει έρθει μέσα στο νου σου και τον έχει θεραπεύσει.

11. Δεν επιτίθεμαι στο εγώ σου. Εργάζομαι με τον ανώτερο νου σου, τον οίκο του Αγίου Πνεύματος, είτε εσύ είσαι κοιμισμένος ή ξύπνιος, ακριβώς όπως το εγώ κάνει με τον κατώτερο νου σου, ο οποίος είναι ο δικός του οίκος. Εγώ είμαι η επαγρύπνησή σου σε αυτό, διότι βρίσκεσαι σε πολύ μεγάλη σύγχυση για ν' αναγνωρίσεις την ίδια σου την ελπίδα. Δεν κάνω λάθος. Ο νους σου θα επιλέξει να ενωθεί με τον δικό μου, και μαζί είμαστε ανίκητοι. Ανάστησα τους νεκρούς γνωρίζοντας ότι η ζωή είναι μία αιώνια ιδιότητα όλων όσων δημιούργησε ο ζων Θεός. Γιατί πιστεύεις ότι μου είναι δυσκολότερο να εμπνεύσω αυτούς που βρίσκονται εκτός πνεύματος ή να σταθεροποιήσω τους ασταθείς; Εγώ δεν πιστεύω ότι υπάρχει βαθμός δυσκολίας στα θαύματα · εσύ το πιστεύεις. Έχω στείλει το κάλεσμά μου και εσύ θα απαντήσεις. Κατανοώ ότι τα θαύματα είναι φυσικά, διότι είναι εκφράσεις αγάπης. Το κάλεσμά μου είναι τόσο φυσικό όσο και η απάντησή σου, που είναι εξίσου αναπόφευκτη.

V. Η Ψευδαίσθηση Σώμα του Εγώ

1. Τα πάντα συνεργάζονται για το καλό. Δεν υπάρχουν εξαιρέσεις παρά μόνο στην κρίση του εγώ. Το εγώ επαγρυπνεί ως προς τι θα επιτρέψει να φτάσει στην επίγνωση, και αυτός δεν είναι ο τρόπος με τον οποίο λειτουργεί ένας ισορροπημένος νους. Το εγώ χάνει ακόμα περισσότερο την ισορροπία του διότι κρατά μακριά από την επίγνωσή σου το πρωταρχικό του κίνητρο, και δίνει εξέχουσα σημασία στον έλεγχο παρά στην νοητική υγεία. Το εγώ έχει κάθε λόγο να κάνει κάτι τέτοιο, σύμφωνα με το σύστημα σκέψης από το οποίο προήλθε η ύπαρξή του, και το οποίο συνεχίζει να υπηρετεί. Η υγιής κρίση αναπόφευκτα θα έκρινε κατά του εγώ, και πρέπει να εξαλείφεται από το εγώ προς όφελος της αυτό-συντήρησής του.

2. Μία κύρια πηγή της ασταθούς κατάστασης του εγώ είναι η έλλειψη διάκρισης ανάμεσα στο σώμα και στις Σκέψεις του Θεού. Οι Σκέψεις του Θεού δεν γίνονται δεκτές από το εγώ, διότι υποδεικνύουν ξεκάθαρα στην μη ύπαρξη του ίδιου του εγώ. Το εγώ, επομένως, είτε τις διαστρεβλώνει ή αρνείται να τις δεχτεί. Όμως, δεν μπορεί να τις κάνει να πάψουν να υπάρχουν. Γι αυτό προσπαθεί να καλύψει όχι μόνο τις «απαράδεκτες» παρορμήσεις του σώματος, αλλά και τις Σκέψεις του Θεού, διότι και τα δύο είναι απειλητικά γι αυτό. Έχοντας κύριο μέλημά του την δική του αυτό-συντήρηση μπροστά στην απειλή, το εγώ τα αντιλαμβάνεται ως ίδια. Και εφόσον τα αντιλαμβάνεται ως ίδια, το εγώ επιχειρεί να σωθεί από τον αφανισμό, πράγμα που θα γίνει σίγουρα με την παρουσία της γνώσης.

3. Οποιοδήποτε σύστημα σκέψης που συγχέει τον Θεό με το σώμα πρέπει να είναι παρανοϊκό. Και όμως, αυτή η σύγχυση είναι βασική για το εγώ, που κρίνει μόνο σε σχέση με το αν απειλείται ή όχι. Κατά μία έννοια ο φόβος του εγώ για τον Θεό είναι τουλάχιστον λογικός, εφόσον η ιδέα Εκείνου το αποβάλλει. Αλλά ο φόβος για το σώμα, με το οποίο το εγώ ταυτίζεται τόσο στενά, δεν έχει καμία λογική.

4. Το σώμα είναι η κατοικία του εγώ από δική του επιλογή. Είναι η μόνη ταύτιση με την οποία το εγώ νιώθει ασφαλές, εφόσον η ευπάθεια του

σώματος είναι το καλύτερο επιχείρημά του ότι δεν μπορεί να είσαι μέρος του Θεού. Αυτή είναι η πίστη που το εγώ ενισχύει με προθυμία. Και όμως, το εγώ μισεί το σώμα, διότι δεν μπορεί να δεχτεί ότι είναι αρκετά καλό για να είναι η κατοικία του. Εδώ είναι που ο νους πραγματικά τα χάνει. Ενώ του έχει πει το εγώ ότι αυτός είναι στην πραγματικότητα μέρος του σώματος και ότι το σώμα είναι ο προστάτης του, τώρα του λέει πάλι ότι το σώμα δεν μπορεί να τον προστατέψει. Επομένως ο νους ρωτά, «Που μπορώ να πάω για προστασία;» και το εγώ απαντά, «Έλα σε μένα.». Ο νους τότε, και όχι χωρίς λόγο, υπενθυμίζει στο εγώ ότι το ίδιο επέμενε ότι είναι ταυτισμένο με το σώμα, επομένως δεν υπάρχει νόημα να απευθυνθεί σε ***αυτό*** για προστασία. Το εγώ δεν έχει πραγματική απάντηση σε αυτό διότι δεν υπάρχει, αλλά έχει μία τυπική λύση. Εξαλείφει την ερώτηση από την επίγνωση του νου. Μόλις φύγει η ερώτηση από την επίγνωση προκαλείται πραγματικά ανησυχία, αφού δεν υπάρχει πλέον η ερώτηση για να απαντηθεί.

5. Αυτή είναι η ερώτηση που ***πρέπει*** να ερωτηθεί: «Που πρέπει να πάω για προστασία;» Το «Αναζήτησε και θα βρεις» δεν σημαίνει ότι θα πρέπει να αναζητάς απελπισμένα στα τυφλά κάτι που δεν θα αναγνωρίσεις. Η αναζήτηση έχει νόημα όταν γίνεται, οργανώνεται και καθοδηγείται συνειδητά. Ο στόχος πρέπει να είναι ξεκάθαρος στην μορφή του και να φυλάσσεται ζωντανός στο νου. Η μάθηση και η θέληση για μάθηση είναι αδιαχώριστες. Μαθαίνεις καλύτερα όταν πιστεύεις ότι αυτό που προσπαθείς να μάθεις έχει αξία για σένα. Εν τούτοις, όλα όσα θέλεις να μάθεις μπορεί να μην έχουν αξία που να διαρκεί. Πραγματικά, πολλά από τα πράγματα που θέλεις να μάθεις μπορεί να τα επιλέγεις ***επειδή ακριβώς*** η αξία τους δεν θα διαρκέσει.

6. Το εγώ νομίζει ότι είναι προτέρημα να μην αφοσιώνεται σε τίποτα που να είναι αιώνιο, διότι το αιώνιο πρέπει να προέρχεται από τον Θεό. Η αιωνιότητα είναι η μία λειτουργία που το εγώ έχει προσπαθήσει να αναπτύξει, αλλά συστηματικά αποτυγχάνει. Το εγώ συμβιβάζεται με την έννοια του αιώνιου, όπως κάνει και με όλα τα θέματα που αγγίζουν το πραγματικό ερώτημα με οιοδήποτε τρόπο. Με το να ασχολείται με παρεμφερή θέματα, ελπίζει να κρύψει το αληθινό ερώτημα και να το κρατήσει έξω από το νου. Η χαρακτηριστική διαρκής ενασχόληση του εγώ

με ασήμαντα πράγματα συμβαίνει γι αυτόν ακριβώς τον σκοπό. Οι ανησυχίες για προβλήματα που έχουν δημιουργηθεί με τρόπο που τα καθιστά άλυτα είναι ένα από τα αγαπημένα τεχνάσματα του εγώ για την παρεμπόδιση της προόδου της μάθησης. Όμως, σε όλες αυτές τις τακτικές αντιπερισπασμού, η μόνη ερώτηση που δεν ρωτάται ποτέ από εκείνους που τις ακολουθούν είναι, «Για ποιο λόγο;» Αυτή είναι η ερώτηση που πρέπει ***εσύ*** να μάθεις να ρωτάς σε σχέση με το κάθε τι. Ποιος είναι ο σκοπός; Όποιος και να είναι, θα κατευθύνει αυτόματα τις προσπάθειές σου. Όταν έχεις πάρει μια απόφαση για τον σκοπό, τότε, έχεις πάρει απόφαση και για την μελλοντική σου προσπάθεια, μία απόφαση που θα παραμείνει ενεργή εκτός κι αν αλλάξεις γνώμη.

VI. Οι Ανταμοιβές του Θεού

1. Το εγώ δεν αναγνωρίζει την αληθινή πηγή της «απειλής», και αν συνδέσεις τον εαυτό σου με το εγώ, δεν καταλαβαίνεις την κατάσταση έτσι όπως είναι πραγματικά. Μόνο η αφοσίωση σου σε αυτό δίνει στο εγώ οποιαδήποτε δύναμη έχει επάνω σου. Έχω μιλήσει για το εγώ σαν να είναι κάτι ξέχωρο, που ενεργεί από μόνο του. Αυτό ήταν απαραίτητο για να σε πείσω ότι δεν μπορείς να το παραμερίσεις έτσι ανάλαφρα και ξένοιαστα, και ότι πρέπει να συνειδητοποιήσεις πόση από την σκέψη σου κατευθύνεται από το εγώ. Δεν μπορούμε όμως να το αφήσουμε να συνεχίσει έτσι με ασφάλεια, διότι θα θεωρείς τον εαυτό σου ότι βρίσκεται αναγκαστικά σε σύγκρουση όσο είσαι εδώ, ή όσο πιστεύεις ότι είσαι εδώ. Το εγώ δεν είναι τίποτα περισσότερο από ένα κομμάτι του τι πιστεύεις για τον εαυτό σου. Η άλλη σου ζωή συνεχίζεται χωρίς διακοπή, και πάντα ήταν, είναι και θα είναι απόλυτα ανεπηρέαστη από τις προσπάθειές σου να αποσυνδεθείς από αυτή.

2. Ενώ μαθαίνεις να διαφεύγεις από τις ψευδαισθήσεις, κάτι που δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάς είναι το χρέος προς τον αδελφό σου. Είναι το ίδιο χρέος που οφείλεις και σε μένα. Όποτε ενεργείς εγωιστικά προς κάποιον άλλο, πετάς την χάρη του χρέους σου και της ιερής αντίληψης που αυτό θα έφερνε. Ο όρος «ιερή» μπορεί να χρησιμοποιηθεί εδώ διότι καθώς

μαθαίνεις πόσα πολύ οφείλεις σε όλη την Υιότητα, η οποία συμπεριλαμβάνει και μένα, τόσο πλησιάζεις προς την γνώση όσο είναι αυτό δυνατόν με την αντίληψη. Το κενό είναι τότε τόσο μικρό που η γνώση μπορεί εύκολα να το διασχίσει και να το εξαλείψει για πάντα.

3. Μου έχεις ακόμα πολύ λίγη εμπιστοσύνη, αλλά θα αυξάνει καθώς θα στρέφεσαι προς εμένα όλο και περισσότερο για καθοδήγηση αντί για το εγώ σου. Τα αποτελέσματα θα σε πείθουν σταδιακά όλο και περισσότερο ότι αυτή είναι η μόνη υγιής επιλογή που μπορείς να κάνεις. Κανένας που να έχει μάθει από την εμπειρία του ότι κάποια επιλογή φέρνει γαλήνη και χαρά ενώ η άλλη φέρνει χάος και καταστροφή δεν χρειάζεται περεταίρω πειθώ. Το να μαθαίνεις μέσα από ανταμοιβές είναι πιο αποτελεσματικό από το να μαθαίνεις μέσα από τον πόνο, διότι ο πόνος είναι μία ψευδαίσθηση του εγώ, και ποτέ δεν μπορεί να προκαλέσει κάτι παραπάνω από ένα προσωρινό αποτέλεσμα. Οι ανταμοιβές του Θεού, όμως, αναγνωρίζονται αμέσως ως αιώνιες. Εφόσον αυτή η αναγνώριση γίνεται από σένα και όχι από το εγώ, η ίδια η αναγνώριση διασφαλίζει ότι εσύ και το εγώ δεν μπορεί να είστε ταυτόσημοι. Μπορεί να πιστεύεις ότι ήδη έχεις δεχτεί αυτή την διαφορά, αλλά σίγουρα δεν είσαι ακόμα καθόλου πεπεισμένος. Το γεγονός ότι πιστεύεις ότι πρέπει να διαφύγεις από το εγώ αυτό δείχνει · αλλά δεν μπορείς να ξεφύγεις από το εγώ με το να το ταπεινώνεις, να το ελέγχεις ή να το τιμωρείς.

4. Το εγώ και το πνεύμα δεν γνωρίζονται μεταξύ τους. Ο διαχωρισμένος νους δεν μπορεί να διατηρήσει τον διαχωρισμό παρά με το να αποσυνδεθεί. Κάνοντας αυτό, αρνείται όλες τις αληθινές φυσικές παρορμήσεις, όχι επειδή το εγώ είναι κάτι το διαχωρισμένο, αλλά επειδή εσύ θέλεις να πιστέψεις ότι ***εσύ*** είσαι διαχωρισμένος. Το εγώ είναι ένα τέχνασμα για να διατηρήσεις αυτή την πεποίθηση, αλλά ακόμα είναι μόνο δική σου η απόφαση να χρησιμοποιείς το τέχνασμα που το κάνει να διαρκεί.

5. Πως μπορείς να διδάξεις σε κάποιον την αξία κάποιου πράγματος που αυτός έχει σκόπιμα πετάξει; Πρέπει να το πέταξε διότι δεν πίστευε ότι άξιζε. Μπορείς μόνο να του δείξεις το πόσο δυστυχισμένος είναι χωρίς αυτό, και αργά-αργά να το φέρνεις πιο κοντά έτσι ώστε να μπορέσει να μάθει το πως η δυστυχία του μειώνεται όσο το πλησιάζει. Αυτό τον

διδάσκει να συσχετίζει την δυστυχία του με την απουσία του, και το αντίθετο της δυστυχίας με την παρουσία του. Σταδιακά γίνεται επιθυμητό καθώς αλλάζει γνώμη σε σχέση με την αξία του. Σε διδάσκω να συσχετίζεις την δυστυχία με το εγώ και την χαρά με το πνεύμα. Εσύ έχεις διδάξει τον εαυτό σου το αντίθετο. Ακόμα είσαι ελεύθερος να διαλέξεις, αλλά μπορείς πραγματικά να θέλεις τις ανταμοιβές του εγώ όταν οι ανταμοιβές του Θεού βρίσκονται μπροστά σου;

6. Για την ώρα, η εμπιστοσύνη μου σε σένα είναι μεγαλύτερη από την δική σου προς εμένα, αλλά δεν θα είναι πάντα έτσι. Η αποστολή σου είναι πολύ απλή. Σου ζητείται να ζήσεις έτσι που να αποδεικνύεις ότι δεν είσαι ένα εγώ, και εγώ δεν επιλέγω εσφαλμένα τα κανάλια του Θεού. Ο Ιερός Ένας συμμερίζεται την εμπιστοσύνη μου, και δέχεται τις αποφάσεις της Επανόρθωσής μου διότι η θέλησή μου ποτέ δεν είναι σε δυσαρμονία με την δική Του. Έχω πει και παλαιότερα ότι είμαι επικεφαλής της Επανόρθωσης. Αυτό συμβαίνει μόνο επειδή ολοκλήρωσα το ρόλο μου σ'αυτήν ως άνθρωπος, και τώρα μπορώ να τον ολοκληρώσω μέσω άλλων. Τα επιλεγμένα κανάλια μου δεν γίνεται ν' αποτύχουν, διότι θα τους δανείζω την δική μου δύναμη όταν η δική τους είναι ελλιπής.

7. Θα πορευτώ μαζί σου προς τον Ιερό Ένα, και μέσω της δική μου αντίληψης Αυτός μπορεί να γεφυρώσει το μικρό κενό. Η ευγνωμοσύνη σου προς τον αδελφό σου είναι το μόνο δώρο που θέλω. Θα το φέρω στον Θεό για σένα, γνωρίζοντας ότι όταν γνωρίζεις τον αδελφό σου ***σημαίνει ότι*** γνωρίζεις τον Θεό. Αν είσαι ευγνώμων προς τον αδελφό σου, είσαι ευγνώμων και προς τον Θεό για ό,τι δημιούργησε. Μέσω της ευγνωμοσύνης σου γνωρίζεις τον αδελφό σου, και μία στιγμή αληθινής αναγνώρισης κάνει τους πάντες αδελφούς σου διότι ο κάθε ένας από αυτούς προέρχεται από τον Πατέρα σου. Η αγάπη δεν κατακτά όλα τα πράγματα, επανορθώνει όμως όλα τα πράγματα. Εφόσον είσαι η Βασιλεία του Θεού μπορώ να σε οδηγήσω πίσω στις δικές σου δημιουργίες. Τώρα δεν τις αναγνωρίζεις, αλλά ό,τι έχει αποσυνδεθεί από σένα βρίσκεται ακόμα εκεί.

8. Καθώς πλησιάζεις έναν αδελφό πλησιάζεις εμένα, και όταν απομακρύνεσαι από αυτόν τότε εγώ γίνομαι απόμακρος για σένα. Η σωτηρία είναι ένα εγχείρημα συνεργασίας. Εκείνοι που αποσυνδέονται

από την Υιότητα δεν μπορούν να το αναλάβουν με επιτυχία, διότι αποσυνδέουν τους εαυτούς τους από μένα. Ο Θεός θα έρθει σε σένα μόνο καθώς Τον δίνεις στους αδελφούς σου. Μάθε πρώτα από αυτούς και θα είσαι έτοιμος ν' ακούσεις τον Θεό. Και αυτό επειδή η λειτουργία της αγάπης είναι μία.

VII. Δημιουργία και Επικοινωνία

1. Είναι ξεκάθαρο ότι ενώ το περιεχόμενο οποιασδήποτε συγκεκριμένης ψευδαίσθησης του εγώ δεν έχει σημασία, η διόρθωσή της είναι πιο χρήσιμο να γίνεται σε συγκεκριμένο πλαίσιο. Οι ψευδαισθήσεις του εγώ είναι αρκετά εξειδικευμένες, παρόλο που ο νους είναι εκ φύσεως αφηρημένος . Όμως, μέρος του νου γίνεται συγκεκριμένο όταν διασπάται. Το συγκεκριμένο μέρος πιστεύει στο εγώ, διότι το εγώ βασίζεται στο συγκεκριμένο. Το εγώ είναι κομμάτι του νου που πιστεύει ότι η ύπαρξή σου καθορίζεται από τον διαχωρισμό.

2. Όλα όσα αντιλαμβάνεται το εγώ είναι ένα διαχωρισμένο σύνολο, χωρίς τις σχέσεις που υποδηλώνουν το είναι. Το εγώ είναι επομένως εναντίον της επικοινωνίας, χρησιμοποιείται μάλλον για να εδραιώσει την κατάσταση διαχωρισμού παρά για να την καταργήσει. Το επικοινωνιακό σύστημα του εγώ βασίζεται στο δικό του σύστημα σκέψης, όπως και κάθε τι άλλο που αυτό υπαγορεύει. Η επικοινωνία του ελέγχεται από την ανάγκη του να προστατέψει τον εαυτό του, και θα διακόψει την επικοινωνία μόλις νιώσει απειλή. Αυτή η διακοπή είναι μία αντίδραση προς ένα συγκεκριμένο πρόσωπο ή πρόσωπα. Ο εξειδικευμένος τρόπος σκέψης του εγώ λοιπόν, έχει ως αποτέλεσμα μία πλαστή γενίκευση η οποία δεν είναι καθόλου αφηρημένη. Απλά αντιδρά με κάποιους συγκεκριμένους τρόπους σε όλα όσα αντιλαμβάνεται να έχουν σχέση μεταξύ τους.

3. Αντίθετα, το πνεύμα αντιδρά με τον ίδιο τρόπο σε όλα όσα γνωρίζει ότι είναι αληθινά, και δεν αντιδρά καθόλου σε οτιδήποτε άλλο. Ούτε κάνει

καμιά προσπάθεια να αποδείξει αυτό που είναι αληθινό. Γνωρίζει ότι αυτό που είναι αληθινό είναι όλα όσα δημιούργησε ο Θεός. Βρίσκεται σε ολοκληρωμένη και άμεση επικοινωνία με κάθε πλευρά της δημιουργίας, διότι βρίσκεται σε ολοκληρωμένη και άμεση επικοινωνία με τον Δημιουργό του. Αυτή η επικοινωνία είναι το Θέλημα του Θεού. Η δημιουργία και επικοινωνία είναι συνώνυμες. Ο Θεός δημιούργησε κάθε νου κοινωνώντας τον Νου Του σε αυτόν, καθιερώνοντάς τον έτσι για πάντα σαν ένα κανάλι για την υποδοχή του Νου Του και την Θέλησής Του. Εφόσον μόνο υπάρξεις όμοιας τάξης μπορούν να επικοινωνούν πραγματικά, οι δημιουργίες Του επικοινωνούν εκ φύσεως μαζί Του και σαν Αυτόν. Αυτή η επικοινωνία είναι τέλεια αφηρημένη, εφόσον η ποιότητά της είναι συμπαντική σε εφαρμογή και δεν υπόκειται σε καμία κρίση, καμία εξαίρεση, και σε καμία μεταβολή. Ο Θεός σε δημιούργησε από αυτήν και γι αυτήν. Ο νους μπορεί να διαστρεβλώσει την λειτουργία του, αλλά δεν μπορεί να αποδώσει στον εαυτό του λειτουργίες που δεν του έχουν δοθεί. Γι αυτό το λόγο ο νους δεν μπορεί να χάσει ολοκληρωτικά την ικανότητα να επικοινωνεί, ακόμα κι αν μπορεί ν' αρνείται να την χρησιμοποιήσει για χάρη του είναι.

4. Η ύπαρξη όπως και το είναι βασίζονται στην επικοινωνία. Η ύπαρξη, όμως, είναι συγκεκριμένη ως προς το πώς, τι και με ποιον κρίνει ότι αξίζει να επικοινωνήσει. Το είναι δεν κάνει καθόλου τέτοιες διακρίσεις. Είναι μία κατάσταση στην οποία ο νους βρίσκεται σε επικοινωνία με όλα όσα είναι αληθινά. Σε όποιο βαθμό επιτρέπεις σε αυτή την κατάσταση να περιορίζεται σε αυτό τον βαθμό περιορίζεις και την αίσθηση της δικής σου πραγματικότητας, η οποία γίνεται καθολική μόνο με την αναγνώριση όλης της πραγματικότητας μέσα στο ένδοξο περιεχόμενο της αληθινής της σχέσης μαζί σου. Αυτή είναι η πραγματικότητα σου. Μην την βεβηλώνεις και οπισθοχωρείς από αυτή. Είναι η αληθινή σου κατοικία, ο αληθινός σου ναός και ο αληθινός σου Εαυτός.

5. Ο Θεός, ο Οποίος περιλαμβάνει ολόκληρο το είναι, δημιούργησε υπάρξεις που έχουν τα πάντα ατομικά, αλλά που θέλουν να τα μοιράζονται για ν' αυξήσουν την χαρά τους.. Τίποτα αληθινό δεν μπορεί να αυξηθεί παρά μόνο αν το μοιράζεσαι. Γι αυτό σε δημιούργησε ο Θεός. Η Θεία Αφαίρεση* παίρνει χαρά με το να μοιράζεται. Αυτό σημαίνει η

δημιουργία. Το «πως», «τι» και το «σε ποιον» είναι άσχετα, διότι η αληθινή δημιουργία δίνει τα πάντα, εφόσον μπορεί να δημιουργεί μόνο σαν τον εαυτό της. Θυμήσου ότι στην Βασιλεία των Ουρανών δεν υπάρχει διαφορά ανάμεσα στο να ***έχεις*** και να ***είσαι*** όπως υπάρχει στην ύπαρξη. Στην κατάσταση του είναι ο νους δίνει τα πάντα, παντοτινά.

6. Η Βίβλος επανειλημμένα δηλώνει ότι πρέπει να υμνείς τον Θεό. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι θα πρέπει να Του λες πόσο θαυμάσιος είναι. Αυτός δεν έχει εγώ με το οποίο να δεχτεί τέτοιους επαίνους, ούτε αντίληψη με την οποία να τους κρίνει. Αλλά αν δεν συμμετέχεις στην δημιουργία, η χαρά Του δεν θα είναι ολοκληρωμένη επειδή η δική σου θα είναι ελλιπής. Και αυτό Εκείνος το γνωρίζει. Το γνωρίζει μέσα στο δικό Του Είναι και στην εμπειρία του βιώματος του Υιού Του. Η συνεχής εκπομπή της Αγάπης Του εμποδίζεται όταν τα κανάλια Του είναι κλειστά, και Αυτός είναι μόνος όταν οι νόες που δημιούργησε δεν επικοινωνούν πλήρως μαζί Του.

7. Ο Θεός έχει κρατήσει την Βασιλεία των Ουρανών για σένα, αλλά δεν μπορεί να μοιραστεί την χαρά Του μαζί σου μέχρι εσύ να την γνωρίσεις με ολόκληρο το νου σου. Η αποκάλυψη δεν είναι αρκετή, διότι είναι επικοινωνία μόνο ***από*** τον Θεό. Ο Θεός δεν χρειάζεται να Του επιστραφεί αποκάλυψη, πράγμα το οποίο θα ήταν σίγουρα αδύνατον, αλλά πραγματικά θέλει η αποκάλυψη να πάει και σε άλλους. Αυτό δεν μπορεί να γίνει με την πραγματική αποκάλυψη· το περιεχόμενό της δεν μπορεί να εκφραστεί, διότι είναι έντονα προσωπικό προς το νου ο οποίος την λαμβάνει. Μπορεί, όμως, να επιστραφεί από το νου προς άλλους νόες, μέσω της συμπεριφοράς που φέρνει η γνώση από την αποκάλυψη.

8. Ο Θεός υμνείται κάθε φορά που κάποιος νους μαθαίνει να είναι απόλυτα χρήσιμος. Αυτό είναι αδύνατον χωρίς να γίνει και απόλυτα ακίνδυνος, διότι οι δύο πίστεις πρέπει να συνυπάρχουν. Οι αληθινά χρήσιμοι είναι άτρωτοι, διότι δεν προστατεύουν το εγώ τους και επομένως τίποτα δεν μπορεί να τους βλάψει. Η χρησιμότητά τους είναι ο ύμνος τους προς τον Θεό. Και Αυτός θα ανταποδώσει τους ύμνους τους διότι είναι όμοιοι με Αυτόν, και μπορούν να χαίρονται και ν' αγαλλιάζουν μαζί. Ο Θεός πηγαίνει προς αυτούς και μέσα από αυτούς, και υπάρχει μεγάλη χαρά σε όλη την Βασιλεία. Κάθε νους που αλλάζει προσθέτει σε αυτή την

χαρά με την ατομική του προθυμία να την μοιραστεί. Οι πραγματικά χρήσιμοι είναι οι εργάτες των θαυμάτων του Θεού, τους οποίους καθοδηγώ εγώ μέχρι όλοι να ενωθούν μέσα στην χαρά της Βασιλείας των Ουρανών. Θα σε καθοδηγώ εκεί όπου μπορείς να βοηθήσεις αληθινά, και σε όποιον μπορεί ν’ ακολουθήσει την καθοδήγησή μου μέσα από σένα.

* Αφαίρεση: με τον όρο αυτό Τα Μαθήματα αναφέρονται στην κατάσταση ύπαρξης του Νου.

Κεφάλαιο 5

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΚΑΙ ΟΛΟΤΗΤΑ

Εισαγωγή

1. Το να θεραπεύεις κάποιον σημαίνει ότι τον κάνεις ευτυχισμένο. Σου έχω πει πόσες ευκαιρίες είχες για να δώσεις χαρά στον εαυτό σου, και πόσες έχεις αρνηθεί. Αυτό είναι το ίδιο σαν να σου λέω ότι έχεις αρνηθεί να θεραπεύσεις τον εαυτό σου. Το φως που σου ανήκει είναι το φως της χαράς. Η ακτινοβολία δεν συνδέεται με την θλίψη. Η χαρά προκαλεί μία πλήρη προθυμία να την μοιραστείς, και προωθεί την φυσική τάση του νου ν' ανταποκριθεί ως ένας. Εκείνοι που επιχειρούν να θεραπεύσουν χωρίς να είναι οι ίδιοι απόλυτα χαρούμενοι προκαλούν διαφορετικά είδη ανταπόκρισης ταυτόχρονα, και έτσι στερούν από τους άλλους την χαρά ν' ανταποκριθούν με όλη τους την καρδιά.

2. Για να είσαι εγκάρδιος πρέπει να είσαι χαρούμενος. Αν ο φόβος και η αγάπη δεν μπορούν να συνυπάρχουν, και αν είναι αδύνατον να είσαι απόλυτα φοβισμένος και να παραμένεις ζωντανός, η μόνη δυνατή απόλυτη κατάσταση είναι εκείνη της αγάπης. Δεν υπάρχει διαφορά ανάμεσα στην αγάπη και την χαρά. Επομένως, η μόνη δυνατή κατάσταση είναι της απόλυτης χαράς. Το να θεραπεύεις κάποιον ή το να τον κάνεις χαρούμενο είναι επομένως το ίδιο με το να ολοκληρώνεις και να κάνεις ένα. Γι αυτό δεν παίζει κανένα ρόλο σε ποιο μέρος της Υιότητας προσφέρεται η θεραπεία. Κάθε μέρος ωφελείται, και ωφελείται εξίσου.

3. Είσαι ευλογημένος από κάθε αγαθή σκέψη που κάνει οποιοσδήποτε αδελφός σου οπουδήποτε. Θα πρέπει και συ να θέλεις να τους ανταποδώσεις τις ευλογίες, από ευγνωμοσύνη. Δεν χρειάζεται να τους γνωρίζεις ατομικά, ή αυτοί να σε γνωρίζουν. Το φως είναι τόσο ισχυρό που ακτινοβολεί μέσα από όλη την Υιότητα και επιστρέφει ευχαριστίες στον Πατέρα που ακτινοβολεί την χαρά Του πάνω σε αυτή. Μόνο τα ιερά παιδιά του Θεού είναι αντάξια κανάλια της όμορφης χαράς Του, διότι μόνο αυτά είναι αρκετά όμορφα για να την κρατήσουν μοιράζοντάς την. Είναι αδύνατον ένα παιδί του Θεού να μην αγαπά τον

πλησίον του παρά μόνο όπως τον εαυτό του. Γι αυτό η προσευχή του θεραπευτή είναι:

Ας γνωρίσω αυτόν τον αδελφό όπως γνωρίζω τον εαυτό μου.

I. Η Πρόσκληση στο Άγιο Πνεύμα

1. Η θεραπεία είναι μία σκέψη μέσω της οποίας δύο νόες αντιλαμβάνονται την ενότητά τους και χαίρονται. Αυτή η χαρά καλεί κάθε μέρος της Υιότητας να χαρεί μαζί τους, και αφήνει τον Θεό να πάει σε αυτούς και να τους διαπεράσει. Μόνο ο θεραπευμένος νους μπορεί να βιώσει την διαρκή αποκάλυψη , διότι η αποκάλυψη είναι μία εμπειρία καθαρής χαράς. Αν δεν επιλέξεις να είσαι απόλυτα χαρούμενος, ο νους σου δεν μπορεί να έχει αυτό που δεν επιλέγει να είναι. Θυμήσου ότι το πνεύμα δεν γνωρίζει καμία διαφορά ανάμεσα στο να ***έχεις*** και να ***είσαι***. Ο ανώτερος νους σκέφτεται σύμφωνα με τους νόμους που υπακούει το πνεύμα, και επομένως τιμά μόνο τους νόμους του Θεού. Για το πνεύμα το να αποκτάς δεν έχει νόημα ενώ το να δίνεις είναι τα πάντα. Έχοντας τα πάντα, το πνεύμα κρατά τα πάντα δίνοντάς τα, και έτσι δημιουργεί έτσι όπως δημιούργησε ο Πατέρας. Ενώ αυτό το είδος σκέψης είναι εντελώς ξένο όσον αφορά το να έχεις πράγματα, ακόμα και για τον κατώτερο νου είναι αρκετά κατανοητό σε σχέση με τις ιδέες. Αν μοιραστείς μία ιδιοκτησία, πραγματικά διαιρείς την κυριότητα της. Αν όμως μοιραστείς μία ιδέα, δεν την υποβαθμίζεις ούτε την ελαττώνεις. Εξακολουθεί να είναι ακόμα δική σου ολόκληρη παρόλο που έχει δοθεί. Ακόμα, αν αυτός στον οποίο την δίνεις την δεχτεί ως δική του, την ενισχύει μέσα στο νου σου κι έτσι την αυξάνει και την ενδυναμώνει. Αν μπορείς να δεχτείς την σκέψη ότι ο κόσμος αποτελείται από ιδέες, η όλη πίστη στην λανθασμένη σύνδεση που κατασκευάζει το εγώ ανάμεσα στο να δίνεις και να χάνεις φεύγει.

2. Ας αρχίσουμε την διαδικασία της αφύπνισής μας με μερικές μόνο απλές ιδέες:

- *Οι σκέψεις ενδυναμώνονται με το να δίνονται.*
- *Όσο περισσότεροι πιστεύουν σ'αυτές, τόσο πιο ισχυρές γίνονται.*
- *Τα πάντα είναι μία ιδέα.*
- *Πως γίνεται, λοιπόν, να έχουν σχέση το να δίνεις με το να χάνεις;*

3. Αυτή είναι μία πρόσκληση προς το Άγιο Πνεύμα. Έχω ήδη πει ότι μπορώ να φτάσω ψηλά και να φέρω το Άγιο Πνεύμα κάτω σ' εσάς, αλλά μπορώ να Το φέρω μόνο μετά από δική σας πρόσκληση. Το Άγιο Πνεύμα βρίσκεται μέσα στον ορθό σου νου, όπως ήταν και στον δικό μου. Η Βίβλος λέει, «Είθε ο νους σου να είναι όπως ήταν και του Ιησού Χριστού» και χρησιμοποιεί αυτή την φράση ως ευλογία. Είναι η ευλογία του νου που παράγει θαύματα. Ζητά να μπορείς να σκέφτεσαι όπως σκεφτόμουν κι εγώ, και να ενωθείς μαζί μου στον Χριστικό τρόπο σκέψης.

4. Το Άγιο Πνεύμα είναι το μόνο μέρος της Αγίας Τριάδας που έχει συμβολική λειτουργία. Αναφέρεται ως ο Θεραπευτής, ο Παρηγορητής και ο Οδηγός. Περιγράφεται ακόμα και ως κάτι «ξεχωριστό», χωριστά από τον Πατέρα και από τον Υιό. Εγώ ο Ίδιος είπα, «Αν φύγω θα σας στείλω τον Παράκλητο και αυτός θα κατοικεί μαζί σας». Η συμβολική Του λειτουργία κάνει το Άγιο Πνεύμα δυσνόητο, διότι ο συμβολισμός είναι ανοιχτός σε διαφορετικές ερμηνείες. Ως άνθρωπος και επίσης σαν μία από τις δημιουργίες του Θεού, η ορθή μου σκέψη, προήλθε από το Άγιο Πνεύμα ή την Συμπαντική Έμπνευση, και μου δίδαξε πρώτιστα ότι αυτή η Έμπνευση είναι για όλους. Και εγώ ο ίδιος δεν θα μπορούσα να Την έχω αν δεν το γνώριζα αυτό. Η λέξη «γνωρίζω» είναι η κατάλληλη εδώ, διότι το Άγιο Πνεύμα είναι τόσο κοντά στην γνώση που την προσκαλεί· ή καλύτερα της επιτρέπει να έρθει. Έχω μιλήσει και πριν για την ανώτερη ή «αληθινή» αντίληψη, η οποία είναι τόσο κοντά στην αλήθεια που ο Θεός ο Ίδιος μπορεί να καλύψει αυτό το μικρό κενό. Η γνώση είναι ήδη έτοιμη να ρεύσει παντού, αλλά δεν μπορεί να εναντιωθεί. Επομένως μπορείς να την εμποδίσεις, αν και ποτέ δεν γίνεται να την χάσεις.

5. Το Άγιο Πνεύμα είναι ο Χριστικός Νους που έχει επίγνωση της γνώσης που βρίσκεται πέρα από την αντίληψη. Απέκτησε ύπαρξη με τον διαχωρισμό ως προστασία, εμπνέοντας συγχρόνως την αρχή της Επανόρθωσης. Πριν από τον διαχωρισμό δεν υπήρχε ανάγκη για

θεραπεία, διότι κανένας δεν ήταν χωρίς παρηγοριά. Η Φωνή του Αγίου Πνεύματος είναι το Κάλεσμα προς την Επανόρθωση, ή την επαναφορά της ακεραιότητας του νου. Όταν ολοκληρωθεί η Επανόρθωση και όλη η Υιότητα θεραπευτεί δεν θα υπάρχει κάλεσμα για επιστροφή. Αλλά ό,τι δημιουργεί ο Θεός είναι αιώνιο. Το Άγιο Πνεύμα θα παραμείνει με τους Υιούς του Θεού, για να ευλογεί τις δημιουργίες τους και να τους κρατά μέσα στο φως της χαράς.

6. Ο Θεός τίμησε ακόμα και τις διαστρεβλωμένες δημιουργίες των παιδιών Του επειδή αυτά τις έκαναν. Αλλά ακόμα, ευλόγησε τα παιδιά Του με ένα τρόπο σκέψης που θα μπορούσε να ανυψώσει τις αντιλήψεις τους τόσο ψηλά που σχεδόν θα μπορούσαν να φτάσουν πίσω σ' Αυτόν. Το Άγιο Πνεύμα είναι ο Νους της Επανόρθωσης. Εκπροσωπεί μία νοητική κατάσταση αρκετά κοντά στον Ένα Νου που η μεταφορά σε αυτόν καθίσταται επιτέλους δυνατή. Η αντίληψη δεν είναι γνώση, αλλά μπορεί να μεταφερθεί στην γνώση, ή να περάσει προς αυτή. Μπορεί εδώ να είναι πιο χρήσιμο να χρησιμοποιήσουμε την κυριολεκτική σημασία της «μεταφοράς», εφόσον το τελικό βήμα το κάνει ο Θεός.

7. Το Άγιο Πνεύμα, η Έμπνευση που την μοιράζεται όλη η Υιότητα, εισάγει ένα είδος αντίληψης στο οποίο πολλά στοιχεία είναι όμοια με εκείνα της ίδιας της Βασιλείας των Ουρανών:

Πρώτον, η συμπαντικότητα της είναι απόλυτα ξεκάθαρη, και κανένας από όσους την αποκτούν δεν θα μπορούσε να πιστέψει ούτε για μια στιγμή ότι όταν την μοιράζεται είναι δυνατόν να μην ωφελείται.

Δεύτερον, δεν είναι ικανή για επίθεση και επομένως είναι πραγματικά ανοιχτή. Αυτό σημαίνει ότι αν και δεν γεννά γνώση, δεν την εμποδίζει με κανένα τρόπο.

Τελικά, δείχνει τον δρόμο πέρα από την θεραπεία που φέρνει, και οδηγεί το νου πέρα από την δική του ολοκλήρωση, προς τα μονοπάτια της δημιουργίας. Σε αυτό το σημείο είναι που συμβαίνει επαρκής ποσοτική αλλαγή ώστε να παράγει μία πραγματικά ποιοτική μετατροπή.

II. Η Φωνή για τον Θεό

1. Η θεραπεία δεν δημιουργεί· η θεραπεία αποκαθιστά. Το Άγιο Πνεύμα προωθεί την θεραπεία με το να κοιτά πέρα από αυτή, και να βλέπει αυτό που ήταν τα παιδιά του Θεού πριν χρειαστεί η θεραπεία, και που θα γίνουν πάλι όταν θεραπευτούν. Αυτή η διαφοροποίηση στην χρονική ακολουθία θα πρέπει να είναι πολύ οικεία, διότι μοιάζει πολύ με την αλλαγή στην αντίληψη του χρόνου που εισάγει το θαύμα. Το Άγιο Πνεύμα είναι το κίνητρο για την θαυματουργική κατάσταση του νου· την απόφαση να θεραπεύσεις τον διαχωρισμό με το να τον αφήσεις να φύγει. Η θέλησή σου βρίσκεται ακόμα μέσα σου διότι ο Θεός την τοποθέτησε μέσα στο νου σου, και παρόλο που μπορείς να την κρατάς κοιμισμένη δεν μπορείς να την εξαλείψεις. Ο Θεός ο Ίδιος κρατά την θέλησή σου ζωντανή μεταδίδοντάς την από τον δικό Του Νου προς τον δικό σου για όσο υπάρχει χρόνος. Το ίδιο το θαύμα είναι μία αντανάκλαση αυτής της ένωσης του Θελήματος του Πατέρα και του Υιού.

2. Το Άγιο Πνεύμα είναι το πνεύμα της χαράς. Είναι το Κάλεσμα για επιστροφή με το οποίο ο Θεός ευλόγησε το νου των διαχωρισμένων Υιών Του. Αυτό είναι το έργο του νου. Ο νους δεν είχε κανένα κάλεσμα μέχρι τον διαχωρισμό, διότι πριν είχε μόνο «είναι», και δεν θα καταλάβαινε το Κάλεσμα για τον σωστό τρόπο σκέψης. Το Άγιο Πνεύμα είναι η Απάντηση του Θεού στο διαχωρισμό· το μέσο με το οποίο η Επανόρθωση θεραπεύει μέχρι την στιγμή που ολόκληρος ο νους να επιστρέψει στην κατάσταση του να δημιουργεί.

3. Η αρχή της Επανόρθωσης και ο διαχωρισμός άρχισαν την ίδια στιγμή. Όταν φτιάχτηκε το εγώ, ο Θεός τοποθέτησε μέσα στο νου, το Κάλεσμα προς την χαρά. Το Κάλεσμα είναι τόσο ισχυρό που το εγώ πάντα διαλύεται στο άκουσμά Του. Γι αυτό πρέπει να επιλέξεις ν' ακούς την μία από τις δύο φωνές μέσα σε σένα. Την μία την έφτιαξες μόνος σου, και δεν είναι του Θεού. Αλλά η άλλη σου δόθηκε από τον Θεό, ο Οποίος σου ζητά μόνο να την ακούς. Το Άγιο Πνεύμα βρίσκεται μέσα σε σένα με πολύ κυριολεκτική έννοια. Δική Του είναι η Φωνή που σε καλεί πίσω εκεί όπου βρισκόσουν πριν και θα είσαι ξανά. Ακόμα και σε αυτό τον κόσμο είναι δυνατόν να ακούς μόνο αυτή τη Φωνή και καμία άλλη. Χρειάζεται

προσπάθεια και μεγάλη προθυμία να μάθεις. Είναι το τελευταίο μάθημα που έμαθα εγώ, και οι Υιοί του Θεού είναι ίσοι μεταξύ τους ως μαθητές όπως και ως υιοί.

4. Εσύ ***είσαι*** η Βασιλεία των Ουρανών, αλλά έχεις αφήσει να εισέλθει στο νου σου η πίστη στο σκοτάδι και γι αυτό χρειάζεσαι ένα νέο φως. Το Άγιο Πνεύμα είναι η λάμψη που πρέπει να αφήσεις να εξορίσει την ιδέα του σκότους. Δική Του είναι η δόξα μπροστά στην οποία ο διαχωρισμός καταρρέει, και η Βασιλεία των Ουρανών εισρέει στους δικούς της. Πριν από το διαχωρισμό δεν χρειαζόσουν καθοδήγηση. Γνώριζες όπως θα γνωρίσεις και πάλι, αλλά έτσι όπως δεν γνωρίζεις τώρα.

5. Ο Θεός δεν καθοδηγεί, διότι Αυτός μπορεί να μοιράζεται μόνο τέλεια γνώση. Η καθοδήγηση περιέχει αξιολόγηση, διότι υπονοεί ότι υπάρχει ένας σωστός τρόπος και ένας λανθασμένος, ο ένας για να τον επιλέξεις και ο άλλος για να τον αποφύγεις. Επιλέγοντας τον ένα, παραιτείσαι από τον άλλον. Όταν επιλέγεις το Άγιο Πνεύμα, επιλέγεις τον Θεό. Ο Θεός δεν βρίσκεται μέσα σε σένα με την κυριολεκτική έννοια· εσύ είσαι ένα κομμάτι Του. Όταν επέλεξες να Τον αφήσεις Αυτός σου έδωσε μία Φωνή για να μιλά γι Αυτόν διότι Εκείνος δεν μπορούσε πια να μοιράζεται τη γνώση Του μαζί σου ανεμπόδιστα. Η άμεση επικοινωνία διακόπηκε διότι εσύ έφτιαξες μία άλλη φωνή.

6. Το Άγιο Πνεύμα σε καλεί και να θυμηθείς, αλλά και να ξεχάσεις. Έχεις επιλέξει να βρίσκεσαι σε μία κατάσταση αντίθεσης στην οποία είναι δυνατά τα αντίθετα. Το αποτέλεσμα είναι ότι υπάρχουν επιλογές που πρέπει να κάνεις. Στην ιερή κατάσταση η θέληση είναι ελεύθερη, έτσι ώστε η δημιουργική της δύναμη να είναι απεριόριστη και η επιλογή να μην έχει κανένα νόημα. Η ελευθερία επιλογής είναι η ίδια δύναμη όπως η δύναμη δημιουργίας, αλλά η εφαρμογή της είναι διαφορετική. Η επιλογή βασίζεται σε ένα διχασμένο νου. Το Άγιο Πνεύμα είναι ο ένας τρόπος επιλογής. Ο Θεός δεν άφησε τα παιδιά Του χωρίς παρηγοριά, παρόλο που αυτά επέλεξαν να Τον εγκαταλείψουν. Η φωνή που έβαλαν μέσα στο νου τους δεν ήταν η Φωνή για το Θέλημα Του, για την οποία μιλά το Άγιο Πνεύμα.

7. Η Φωνή του Αγίου Πνεύματος δεν προστάζει, επειδή δεν είναι ικανή για αλαζονεία. Δεν απαιτεί, επειδή δεν επιδιώκει τον έλεγχο. Δεν υπερνικά επειδή δεν επιτίθεται. Απλά υπενθυμίζει. Επιβάλλει μόνο εξαιτίας αυτού που σου υπενθυμίζει. Φέρνει στο νου σου τον άλλο τρόπο, παραμένοντας ήσυχη ακόμα και αναμεσίς όλης αυτής της αναταραχής που μπορεί να κατασκευάσεις. Η Φωνή του Θεού είναι πάντα ήσυχη, διότι μιλά για την ειρήνη. Η ειρήνη είναι ισχυρότερη από τον πόλεμο διότι θεραπεύει. Ο πόλεμος είναι διαίρεση, όχι αύξηση. Κανένας δεν κερδίζει από την διαμάχη. Τι κερδίζει ένας άνθρωπος αν κερδίσει όλο τον κόσμο και χάσει την ψυχή του; Αν ακούς λάθος φωνή ***έχεις*** χάσει την ψυχή σου από την επίγνωση σου. Δεν γίνεται να την χάσεις, αλλά γίνεται να μην την γνωρίζεις. Επομένως είναι «χαμένη» για σένα μέχρι να κάνεις την σωστή επιλογή.

8. Το Άγιο Πνεύμα είναι ο Οδηγός σου στο να επιλέγεις. Αυτό βρίσκεται στο μέρος του νου σου που πάντα μιλά για την σωστή επιλογή, διότι μιλά για τον Θεό. Είναι η εναπομένουσα επικοινωνία σου με τον Θεό, η οποία μπορεί να διακοπεί αλλά όχι να καταστραφεί. Το Άγιο Πνεύμα είναι το μέσο με το οποίο το Θέλημα του Θεού γίνεται στην γη όπως και στον Ουρανό. Και ο Ουρανός και η γη βρίσκονται μέσα σου, διότι το κάλεσμα και των δύο βρίσκεται μέσα στο νου σου. Η Φωνή του Θεού προέρχεται από τους δικούς σου βωμούς προς Αυτόν. Αυτοί οι βωμοί δεν είναι αντικείμενα· είναι η αφοσίωση σου. Τώρα όμως έχεις αφοσιωθεί αλλού. Η διαιρεμένη αφοσίωσή σου, σου έχει δώσει δύο φωνές, και εσύ πρέπει να επιλέξεις ποιο βωμό θέλεις να υπηρετείς. Το κάλεσμα στο οποίο απαντάς τώρα υπόκειται σε αξιολόγηση επειδή είναι μία απόφαση. Η απόφαση είναι πολύ απλή. Γίνεται με βάση ποιο κάλεσμα έχει περισσότερη αξία για σένα.

9. Ο δικός μου νους θα είναι πάντα σαν τον δικό σου, διότι δημιουργηθήκαμε ως ίσοι. Μόνο η απόφασή μου ήταν που μου έδωσε όλη την δύναμη στον Ουρανό και την γη. Το μοναδικό μου δώρο σε σένα είναι να σε βοηθήσω να πάρεις την ίδια απόφαση. Αυτή η απόφαση σημαίνει και την επιλογή να την μοιραστείς, διότι η ίδια η απόφαση ***είναι*** η απόφαση να μοιράζεσαι. Παίρνεται με το να δίνεις, και επομένως είναι η μόνη απόφαση που μοιάζει με την αληθινή δημιουργία. Εγώ είμαι το

πρότυπό σου για αποφάσεις. Αποφασίζοντας υπέρ του Θεού σου έδειξα ότι αυτή η απόφαση είναι εφικτή, και ότι μπορείς να την πάρεις.

10. Σε έχω διαβεβαιώσει ότι ο Νους που αποφάσισε για μένα βρίσκεται επίσης και μέσα σε σένα, και ότι μπορείς να τον αφήσεις να σε αλλάξει έτσι όπως άλλαξε κι εμένα. Αυτός ο Νους είναι ξεκάθαρος και δίχως αμφιβολίες, διότι ακούει μόνο μία Φωνή και απαντά μόνο με ένα τρόπο. Είσαι το φως του κόσμου μαζί με μένα. Η ανάπαυση δεν προέρχεται από τον ύπνο αλλά από την αφύπνιση. Το Άγιο Πνεύμα είναι το Κάλεσμα να αφυπνιστείς και να χαρείς. Ο κόσμος είναι πολύ κουρασμένος, διότι ο ίδιος είναι η ιδέα της κούρασης. Το χαρμόσυνο έργο μας είναι να τον ξυπνήσουμε στο Κάλεσμα για τον Θεό. Ο κάθε ένας θ' απαντήσει στο Κάλεσμα του Αγίου Πνεύματος, ειδάλλως η Υιότητα δεν μπορεί να είναι Ένα. Ποια άλλη καλύτερη λειτουργία θα μπορούσε να έχει οποιοδήποτε κομμάτι της Βασιλείας από αυτή που το αποκαθιστά σε τέλεια ενότητα; Άκου μόνο αυτό μέσα από το Άγιο Πνεύμα μέσα σου, και δίδασκε τους αδελφούς σου να το ακούν όπως σε διδάσκω εγώ.

11. Όταν σε βάζει σε πειρασμό η λάθος φωνή, κάλεσε εμένα να σου υπενθυμίσω πώς να θεραπεύεις με το να μοιράζεσαι την απόφασή μου και να την ισχυροποιείς. Καθώς μοιραζόμαστε αυτό τον στόχο, αυξάνουμε την δύναμη του που ελκύει ολόκληρη την Υιότητα, και την επαναφέρει στην ενότητα με την οποία δημιουργήθηκε. Θυμήσου ότι «ζυγός» σημαίνει «ένωση», και «φορτίο» σημαίνει «μήνυμα». Ας δούμε εκ νέου την σημασία του «Ο ζυγός μου είναι εύκολος και το φορτίο μου ελαφρύ» με αυτό τον τρόπο: « Ας ενωθούμε, διότι το μήνυμά μου είναι φως.»

12. Σε έχω κατευθύνει να συμπεριφέρεσαι όπως συμπεριφερόμουν εγώ, αλλά πρέπει να ανταποκριθούμε στον ίδιο Νου για να το κάνουμε αυτό. Αυτός ο Νους είναι το Άγιο Πνεύμα, του Οποίου το Θέλημα είναι πάντα του Θεού. Αυτό σε διδάσκει πώς να με έχεις σαν πρότυπο για την σκέψη σου, και επομένως να συμπεριφέρεσαι σαν εμένα. Η δύναμη του κοινού μας κινήτρου είναι πραγματικά απίστευτη, αλλά όχι ανεπίτευκτη. Αυτό που μπορούμε να πετύχουμε μαζί δεν έχει όρια, διότι το Κάλεσμα για τον Θεό είναι το Κάλεσμα για το απεριόριστο. Παιδί του Θεού, το μήνυμά μου είναι για σένα, για να το ακούσεις και να το προσφέρεις καθώς απαντάς στο Άγιο Πνεύμα μέσα σου.

III. Ο Οδηγός για την Σωτηρία

1. Ο τρόπος για ν' αναγνωρίσεις τον αδελφό σου είναι ν' αναγνωρίσεις το Άγιο Πνεύμα μέσα του. Έχω ήδη πει ότι το Άγιο Πνεύμα είναι η Γέφυρα για την μεταφορά της αντίληψης προς την γνώση, έτσι μπορούμε να χρησιμοποιούμε τους όρους σαν να σχετίζονται μεταξύ τους, διότι μέσα στον Νου Εκείνου συσχετίζονται. Αυτή η σχέση πρέπει να βρίσκεται μέσα στο Νου Του διότι, αν δεν ήταν έτσι, ο διαχωρισμός ανάμεσα στους δύο τρόπους σκέψης δεν θα μπορούσε να θεραπευτεί. Αυτό είναι μέρος της Αγίας Τριάδας, διότι ο Νους Του είναι εν μέρει δικός σου και εν μέρει του Θεού. Αυτό χρειάζεται διευκρίνιση, όχι όσον αφορά την δήλωση αλλά την εμπειρία.

2. Το Άγιο Πνεύμα είναι η ιδέα της θεραπείας. Όντας σκέψη, η ιδέα κερδίζει καθώς μοιράζεται. Όντας το Κάλεσμα ***για*** τον Θεό, είναι επίσης και ιδέα ***του*** Θεού. Εφόσον είσαι μέρος του Θεού είναι επίσης και δική σου ιδέα, όπως και όλων των δημιουργιών Του. Η ιδέα του Αγίου Πνεύματος μοιράζεται την ιδιότητα των άλλων ιδεών διότι ακολουθεί τους νόμους του σύμπαντος των οποίων είναι μέρος. Ισχυροποιείται με το να μοιράζεται. Αυξάνει καθώς εσύ την δίνεις στον αδερφό σου. Ο αδελφός σου δεν χρειάζεται να έχει επίγνωση του Αγίου Πνεύματος μέσα σε αυτόν ή μέσα σε σένα για να συμβεί αυτό το θαύμα. Μπορεί να έχει απομακρυνθεί από το Κάλεσμα για τον Θεό, όπως κι εσύ. Αυτή η απομάκρυνση θεραπεύεται και στους δύο σας καθώς εσύ αποκτάς επίγνωση του Καλέσματος για τον Θεό μέσα σ' αυτόν, και έτσι αναγνωρίζεις την ύπαρξή Του.

3. Υπάρχουν δύο διαμετρικά αντίθετοι τρόποι να βλέπεις τον αδελφό σου. Βρίσκονται και οι δύο μέσα στο νου σου, διότι εσύ είσαι αυτός που αντιλαμβάνεται. Βρίσκονται επίσης και στον δικό του, διότι εσύ αντιλαμβάνεσαι αυτόν. Δες τον μέσα από το Άγιο Πνεύμα μέσα στο νου του, και θα Τον αναγνωρίσεις και μέσα στον δικό σου. Αυτό που αναγνωρίζεις στον αδερφό σου το αναγνωρίζεις και στον εαυτό σου, και ό,τι μοιράζεσαι το ισχυροποιείς.

4. Η Φωνή του Αγίου Πνεύματος μέσα σου είναι αδύναμη. Αυτός είναι ο λόγος που πρέπει να Την μοιράζεσαι. Πρέπει να αυξηθεί σε δύναμη πριν μπορέσεις να Την ακούσεις. Είναι αδύνατον να Την ακούσεις μέσα σου όσο είναι τόσο αδύναμη μέσα στο νου σου. Δεν είναι αδύναμη από μόνη Της, αλλά περιορίζεται από την απροθυμία σου να Την ακούσεις. Αν κάνεις το σφάλμα να ψάξεις για το Άγιο Πνεύμα μέσα σου μόνος, οι σκέψεις σου θα σε τρομάξουν διότι, υιοθετώντας την οπτική του εγώ, αναλαμβάνεις ένα ταξίδι που είναι ξένο προς το εγώ με το εγώ για οδηγό. Αυτό είναι βέβαιο πως θα προκαλέσει φόβο.

5. Η καθυστέρηση είναι του εγώ, διότι ο χρόνος είναι δική του σύλληψη. Και ο χρόνος και η καθυστέρηση είναι χωρίς νόημα στην αιωνιότητα. Έχω πει και πριν ότι το Άγιο Πνεύμα είναι η Απάντηση του Θεού στο εγώ. Όλα όσα σου υπενθυμίζει το Άγιο Πνεύμα βρίσκονται σε άμεση αντίθεση με τις δοξασίες του εγώ, διότι οι ορθές και εσφαλμένες αντιλήψεις βρίσκονται σε αντίθεση. Το Άγιο Πνεύμα έχει το έργο να ακυρώσει αυτά που έχει φτιάξει το εγώ. Τα ακυρώνει στο ίδιο επίπεδο στο οποίο λειτουργεί το εγώ, ειδάλλως ο νους δεν θα μπορούσε να καταλάβει αυτή την αλλαγή.

6. Έχω τονίσει επανειλημμένα ότι το ένα επίπεδο του νου δεν είναι κατανοητό στο άλλο. Το ίδιο συμβαίνει και με το εγώ και το Άγιο Πνεύμα · με τον χρόνο και την αιωνιότητα. Η αιωνιότητα είναι μία ιδέα του Θεού, επομένως το Άγιο Πνεύμα την καταλαβαίνει απόλυτα. Ο χρόνος είναι μία πεποίθηση του εγώ, έτσι ο κατώτερος νους, ο οποίος είναι ο τομέας του εγώ, την δέχεται χωρίς αμφισβήτηση. Η μόνη πλευρά του χρόνου που είναι αιώνια είναι το ***τώρα***.

7. Το Άγιο Πνεύμα είναι ο Μεσολαβητής ανάμεσα στις ερμηνείες του εγώ και της γνώσης του πνεύματος. Η ικανότητά Του να χειρίζεται τα σύμβολα Του δίνει την ικανότητα να δουλέψει με τις πεποιθήσεις του εγώ στην δική του γλώσσα. Η ικανότητα Του να κοιτά πέρα από τα σύμβολα προς την αιωνιότητα Το καθιστά ικανό να καταλαβαίνει τους νόμους του Θεού, για τους οποίους μιλά. Επομένως μπορεί να επιτελεί την λειτουργία της εκ νέου ερμηνείας αυτών που φτιάχνει το εγώ, όχι με την καταστροφή αλλά με την κατανόηση. Η κατανόηση είναι φως, και το φως οδηγεί στην γνώση. Το Άγιο Πνεύμα είναι στο φως διότι βρίσκεται μέσα σε σένα που

είσαι φως, αλλά εσύ ο ίδιος δεν το γνωρίζεις. Επομένως είναι έργο του Αγίου Πνεύματος να σε ερμηνεύσει εκ νέου για λογαριασμό του Θεού.

8. Δεν μπορείς να καταλάβεις τον εαυτό σου μόνος σου. Αυτό συμβαίνει επειδή δεν έχεις κανένα νόημα αν δεν βρίσκεσαι στην δικαιωματική σου θέση στην Υιότητα, και η δικαιωματική θέση της Υιότητας είναι ο Θεός. Αυτή είναι η ζωή σου, η αιωνιότητά σου και ο Εαυτός σου. Αυτό σου υπενθυμίζει το Άγιο Πνεύμα. Αυτό βλέπει το Άγιο Πνεύμα. Αυτό το όραμα τρομάζει το εγώ διότι είναι τόσο γαλήνιο. Η ειρήνη είναι ο μεγαλύτερος εχθρός του εγώ διότι, σύμφωνα με την δική του ερμηνεία της πραγματικότητας, ο πόλεμος είναι η εγγύηση της επιβίωσής του. Το εγώ δυναμώνει με τις διαμάχες. Αν πιστεύεις ότι υπάρχει σύγκρουση θα αντιδράς οργισμένα, διότι η ιδέα του κινδύνου έχει εισέλθει στο νου σου. Η ίδια η ιδέα αυτή είναι μία έκκληση στο εγώ. Το Άγιο Πνεύμα επαγρυπνεί εξίσου με το εγώ στο κάλεσμα του κινδύνου, και του αντιτίθεται με την δύναμή Του, ακριβώς όπως το εγώ τον καλωσορίζει. Το Άγιο Πνεύμα ανταπαντά σε αυτό το καλωσόρισμα, με το δικό Του καλωσόρισμα προς την ειρήνη. Η αιωνιότητα και η ειρήνη είναι τόσο στενά συνδεδεμένες όσο είναι ο χρόνος με τον πόλεμο.

9. Η αντίληψη αντλεί νόημα από τις σχέσεις. Αυτές που αποδέχεσαι είναι οι βάσεις των πεποιθήσεών σου. Ο διαχωρισμός είναι απλά άλλος ένας όρος για ένα διαχωρισμένο νου. Το εγώ είναι το σύμβολο του διαχωρισμού, ακριβώς όπως το Άγιο Πνεύμα είναι το σύμβολο της ειρήνης. Αυτό που αντιλαμβάνεσαι στους άλλους το ισχυροποιείς στον εαυτό σου. Μπορείς να αφήνεις το νου σου να αντιλαμβάνεται εσφαλμένα, αλλά το Άγιο Πνεύμα επιτρέπει το νου σου να ερμηνεύσει εκ νέου τις διαστρεβλωμένες του αντιλήψεις.

10. Το Άγιο Πνεύμα είναι ο τέλειος Δάσκαλος. Χρησιμοποιεί μόνο αυτό που ο νους ήδη καταλαβαίνει για να σε διδάξει αυτό που δεν καταλαβαίνεις. Το Άγιο Πνεύμα μπορεί να διαχειριστεί έναν απρόθυμο μαθητή χωρίς να αντιτίθεται στο νου του, διότι μέρος αυτού είναι ακόμα υπέρ του Θεού. Παρά τις προσπάθειες του εγώ να κρύψει αυτό το κομμάτι, αυτό εξακολουθεί να είναι πολύ ισχυρότερο από το εγώ, παρόλο που το εγώ δεν το αναγνωρίζει. Το Άγιο Πνεύμα το αναγνωρίζει απόλυτα διότι είναι η δική Του κατοικία· το μέρος του νου όπου Αυτό βρίσκεται στο σπίτι

Του. Κι εσύ βρίσκεσαι στο σπίτι σου εκεί, διότι είναι ένα μέρος ειρήνης, και η ειρήνη είναι του Θεού. Εσύ που είσαι μέρος του Θεού δεν βρίσκεσαι στο σπίτι σου παρά μόνο μέσα στην ειρήνη Του. Αν η ειρήνη είναι αιώνια, τότε βρίσκεσαι στο σπίτι σου μόνο μέσα στην αιωνιότητα.

11. Το εγώ έφτιαξε τον κόσμο έτσι όπως τον αντιλαμβάνεται, αλλά το Άγιο Πνεύμα, ο νέος ερμηνευτής των όσων έφτιαξε το εγώ, βλέπει τον κόσμο ως διδακτικό εργαλείο για να σε φέρει σπίτι σου. Το Άγιο Πνεύμα πρέπει να αντιλαμβάνεται τον χρόνο, και να τον μεταφράζει εκ νέου σε κάτι το άχρονο. Πρέπει να εργαστεί μέσα από αντίθετα, διότι πρέπει να εργαστεί μαζί και για λογαριασμό ενός νου που βρίσκεται σε αντίθεση. Διόρθωνε και μάθαινε, και να είσαι ανοιχτός στην μάθηση. Δεν έχεις φτιάξει εσύ την αλήθεια, αλλά η αλήθεια μπορεί ακόμα να σε απελευθερώσει. Κοίταξε έτσι όπως βλέπει το Άγιο Πνεύμα, και κατανόησε όπως καταλαβαίνει Αυτό. Η κατανόησή του κοιτάζει προς τον Θεό μέσα από την δική μου ανάμνηση. Βρίσκεται πάντα σε επικοινωνία με τον Θεό, και είναι μέρος δικό σου. Είναι ο Οδηγός σου στην σωτηρία, διότι κρατά τη θύμηση πραγμάτων του παρελθόντος αλλά και του μέλλοντος, και τα φέρνει στο παρόν. Κρατά αυτή την χαρά ευγενικά μέσα στο νου σου, και ζητά μόνο να την αυξάνεις στο Όνομά Του μοιράζοντάς την για να αυξήσει την χαρά Του μέσα σου.

IV. Διδασκαλία και Θεραπεία

1. Αυτό που έχει κρύψει ο φόβος είναι ακόμα μέρος δικό σου. Η προσχώρηση στην Επανόρθωση είναι η διέξοδος από τον φόβο. Το Άγιο Πνεύμα θα σε βοηθήσει να ερμηνεύσεις εκ νέου όλα όσα αντιλαμβάνεσαι ως τρομακτικά, και θα σε διδάξει ότι μόνο ό,τι είναι γεμάτο αγάπη είναι αληθινό. Η αλήθεια είναι πέρα από την δική σου ικανότητα να καταστρέφεις, αλλά ολοκληρωτικά μέσα στην ικανότητα σου να αποδέχεσαι. Σου ανήκει διότι, ως επέκταση του Θεού που είσαι, την δημιούργησες μαζί με Αυτόν. Είναι δική σου διότι είναι μέρος από σένα, ακριβώς όπως εσύ είσαι μέρος του Θεού διότι Αυτός σε δημιούργησε. Τίποτα που είναι καλό δεν μπορεί να χαθεί διότι προέρχεται από το Άγιο

Πνεύμα, την Φωνή για δημιουργία. Τίποτα που να μην είναι καλό δεν δημιουργήθηκε ποτέ, κι επομένως δεν μπορεί να προστατευτεί. Η Επανόρθωση είναι η εγγύηση της ασφάλειας της Βασιλείας, και η ένωση της Υιότητας είναι η προστασία της. Το εγώ δεν μπορεί να επικρατήσει ενάντια στην Βασιλεία επειδή η Υιότητα είναι ενωμένη. Ενώπιον της παρουσίας εκείνων που ακούν το Κάλεσμα του Αγίου Πνεύματος να ενωθούν, το εγώ ξεθωριάζει και ακυρώνεται.

2. Ό,τι φτιάχνει το εγώ το κρατά για τον εαυτό του, και γι αυτό είναι χωρίς δύναμη. Η ύπαρξή του δεν μοιράζεται. Δεν πεθαίνει· απλά δεν γεννήθηκε ποτέ. Η σωματική γέννηση δεν είναι μία αρχή· είναι μία συνέχεια. Όλα όσα συνεχίζονται έχουν ήδη γεννηθεί. Θα αυξάνονται όσο είσαι πρόθυμος να επιστρέψεις το μη θεραπευμένο κομμάτι του νου σου στο ανώτερο κομμάτι, επιστρέφοντας το αδιαίρετο στην δημιουργία. Εγώ έχω έρθει να σου δώσω τις βάσεις, έτσι ώστε οι σκέψεις σου να σε καταστήσουν πραγματικά ελεύθερο. Έχεις κουβαλήσει το φορτίο των αμοίραστων ιδεών που είναι πολύ αδύναμες για να αυξηθούν, αλλά έχοντάς τες φτιάξει εσύ δεν κατάλαβες τον τρόπο με τον οποίο καταργούνται. Δεν μπορείς να ακυρώσεις τα σφάλματα του παρελθόντος μόνος σου. Δεν θα αφανιστούν από το νου σου χωρίς την Επανόρθωση, μία θεραπεία που δεν είναι δικής σου κατασκευής. Η Επανόρθωση πρέπει να γίνει κατανοητή ως μία αγνή πράξη μοιράσματος. Αυτό εννοούσα όταν είπα ότι ακόμα και σε αυτόν τον κόσμο είναι δυνατόν ν' ακούς μόνο μία Φωνή. Αν εσύ είσαι μέρος του Θεού και η Υιότητα είναι Ένα, δεν γίνεται να περιορίζεσαι στον εαυτό που βλέπει το εγώ.

3. Κάθε σκέψη αγάπης που έλαβε χώρα σε οποιοδήποτε μέρος της Υιότητας ανήκει σε κάθε μέρος της. Μοιράζεται ***διότι*** είναι της αγάπης. Το μοίρασμα είναι ο τρόπος δημιουργίας του Θεού, όπως επίσης και δικός σου. Το εγώ μπορεί να σε κρατά σε εξορία από την Βασιλεία των Ουρανών, αλλά μέσα στην Βασιλεία την ίδια δεν έχει καμία δύναμη. Οι ιδέες του πνεύματος δεν αφήνουν το νου που τις σκέφτεται, ούτε είναι δυνατόν να συγκρουστούν μεταξύ τους. Όμως, οι ιδέες του εγώ μπορούν να συγκρούονται διότι συμβαίνουν σε διαφορετικά επίπεδα και περιλαμβάνουν ακόμα αντίθετες σκέψεις του ίδιου επίπεδου. ***Είναι αδύνατον να μοιράζεσαι σκέψεις που βρίσκονται σε αντίθεση μεταξύ***

τους. Μπορείς μόνο να μοιράζεσαι τις σκέψεις που είναι του Θεού και αυτές που κρατά Αυτός για σένα. Και από τέτοιες σκέψεις αποτελείται η Βασιλεία των Ουρανών. Οι υπόλοιπες παραμένουν μαζί σου μέχρι το Άγιο Πνεύμα να τις ερμηνεύσει εκ νέου στο φως της Βασιλείας, κάνοντάς τες κι αυτές, αντάξιες μοιράσματος. Όταν έχουν εξαγνιστεί επαρκώς, τότε Αυτό σου επιτρέπει να τις μοιραστείς. Η απόφαση να τις μοιραστείς ***είναι*** ο εξαγνισμός τους.

4. Εγώ άκουσα μία Φωνή διότι κατάλαβα ότι δεν μπορούσα να πετύχω την Επανόρθωση για τον εαυτό μου μόνος μου. Το ν'ακούς μία Φωνή σημαίνει ότι έχεις αποφασίσει να Την μοιράζεσαι γιατί μόνο έτσι Την ακούς ο ίδιος. Ο Νους που ήταν μέσα σε μένα ακόμα έλκεται ακαταμάχητα από κάθε νου δημιουργημένο από τον Θεό, διότι η Ολότητα του Θεού είναι η Ολότητα του Υιού Του. Δεν γίνεται να πάθεις κακό, και δεν θέλεις να δείξεις στον αδερφό σου τίποτα άλλο εκτός από την ολότητά σου. Δείξε του ότι δεν μπορεί να σε βλάψει και μην κρατάς τίποτα εναντίον του, ειδάλλως το κρατάς εναντίον του εαυτού σου. Αυτό είναι το νόημα του «γύρισε και το άλλο μάγουλο».

5. Η διδασκαλία γίνεται με πολλούς τρόπους, πάνω απ' όλα με παράδειγμα. Η διδασκαλία θα πρέπει να είναι θεραπεία, διότι είναι το μοίρασμα ιδεών και η αναγνώριση ότι το να μοιράζεσαι ιδέες σημαίνει ότι τις ενδυναμώνεις. Δεν γίνεται να ξεχάσω την ανάγκη μου να διδάσκω αυτά που έχω μάθει, η οποία δημιουργήθηκε μέσα μου ***επειδή*** έμαθα. Καλώ εσένα να διδάσκεις αυτό που έχεις μάθει, διότι πράττοντας το μπορείς να βασίζεσαι σε αυτό. Κάντο αυτό στο όνομά μου διότι το όνομά μου είναι το Όνομα του Υιού του Θεού. Αυτά που έχω μάθει σου τα δίνω ελεύθερα, και ο Νους που ήταν μέσα σε μένα χαροποιείται όταν επιλέγεις να τον ακούς.

6. Το Άγιο Πνεύμα επιτυγχάνει την Επανόρθωση σε όλους μας με την ακύρωση, κι επομένως ανασηκώνει το φορτίο που έχεις θέσει μέσα στο νου σου. Ακολουθώντας Το οδηγείσαι πίσω στον Θεό όπου ανήκεις, και πως αλλιώς μπορείς να βρεις τον δρόμο εκτός από το να πάρεις και τον αδελφό σου μαζί σου; Ο δικός μου ρόλος στην Επανόρθωση δεν είναι ολοκληρωμένος μέχρι να λάβεις κι εσύ μέρος σ'αυτήν και να την προσφέρεις. Καθώς διδάσκεις θα μαθαίνεις. Ποτέ δεν θα σε αφήσω ούτε

θα σε απαρνηθώ, διότι αν σε εγκατέλειπα θα σήμαινε πως απαρνούμαι τον εαυτό μου και τον Θεό που με δημιούργησε. Απαρνείσαι τον εαυτό σου και τον Θεό αν απαρνείσαι οποιονδήποτε από τους αδελφούς σου. Πρέπει να μάθεις να τους βλέπεις έτσι όπως είναι, και να καταλάβεις ότι κι αυτοί ανήκουν στον Θεό όπως κι εσύ. Πως θα μπορούσες να συμπεριφερθείς καλύτερα στον αδελφό σου από το να παραδώσεις στον Θεό ό,τι είναι δικό Του;

7. Η Επανόρθωση σου δίνει την δύναμη ενός θεραπευμένου νου, *αλλά* η δύναμη της δημιουργίας είναι του Θεού. Επομένως, αυτοί που έχουν συγχωρεθεί πρέπει να αφοσιωθούν πρώτα στην θεραπεία διότι, έχοντας λάβει την ιδέα της θεραπείας, πρέπει να την δίνουν για να την κρατήσουν. Η πλήρης δύναμη της δημιουργίας δεν μπορεί να εκφραστεί όσο οποιαδήποτε ιδέα του Θεού παρακρατείται από την Βασιλεία των Ουρανών. Η κοινή θέληση της Υιότητας είναι ο μόνος δημιουργός που μπορεί να δημιουργήσει σαν τον Πατέρα, διότι μόνο οι ολοκληρωμένοι μπορούν να σκέφτονται ολοκληρωμένα, και από τη σκέψη του Θεού δεν λείπει τίποτα. Ό,τι σκέφτεσαι και δεν είναι μέσω του Αγίου Πνεύματος ***είναι*** ελλιπές.

8. Πως γίνεται εσύ που είσαι τόσο ιερός να υποφέρεις; Όλο σου το παρελθόν έχει φύγει εκτός από την ομορφιά του, και δεν έχει μείνει τίποτα άλλο από μία ευλογία. Έχω σώσει όλες σου τις καλοσύνες και κάθε σκέψη αγάπης που έκανες ποτέ. Τις έχω εξαγνίσει από τα σφάλματα που έκρυβαν το φως τους, και τις κράτησα για σένα μέσα στην δική τους τέλεια λάμψη. Είναι πέρα από την καταστροφή και πέρα από την ενοχή. Προήλθαν από το Άγιο Πνεύμα μέσα σου, και γνωρίζουμε ότι αυτά που δημιουργεί ο Θεός είναι αιώνια. Μπορείς στ'αλήθεια ν'αναχωρήσεις γαλήνια διότι σε αγάπησα όπως αγάπησα τον εαυτό μου. Πορεύσου με την ευλογία μου και για την ευλογία μου. Κράτησέ την και μοίρασέ την, έτσι ώστε να είναι πάντα δική μας. Εναποθέτω την ειρήνη του Θεού μέσα στην καρδιά σου και μέσα στα χέρια σου, για να την κρατάς και να την μοιράζεσαι. Η καρδιά είναι αγνή για να την κρατήσεις, και τα χέρια είναι δυνατά για να την δίνουν. Δεν γίνεται να χάσουμε. Η κρίση μου είναι τόσο ισχυρή όσο η σοφία του Θεού, στου Οποίου την

Καρδιά και τα Χέρια έχουμε την ύπαρξη μας. Τα ήσυχα παιδιά Του είναι οι ευλογημένοι Υιοί Του. Οι Σκέψεις του Θεού είναι μαζί σου.

V. Η Χρήση της Ενοχής από το Εγώ

1. Ίσως κάποιες από τις αντιλήψεις μας να ξεκαθαρίσουν και να αποκτήσουν πιο προσωπική σημασία αν ξεκαθαριστεί η χρήση της ενοχής από το εγώ. Το εγώ έχει έναν σκοπό, ακριβώς όπως και το Άγιο Πνεύμα. Ο σκοπός του εγώ είναι ο φόβος, διότι μόνο οι φοβισμένοι μπορεί να είναι εγωιστές. Η λογική του εγώ είναι άμεμπτη όπως και το Αγίου Πνεύματος, διότι ο νους σου έχει τα μέσα στην διάθεσή του για να πάρει το μέρος του Ουρανού ή της γης, όπως επιλέξει. Αλλά πάλι, θυμήσου ότι και οι δύο αυτές καταστάσεις είναι μέσα σου.

2. Στον Ουρανό δεν υπάρχει ενοχή, διότι η Βασιλεία των Ουρανών επιτυγχάνεται μέσω της Επανόρθωσης, η οποία σε απελευθερώνει για να δημιουργήσεις. Η λέξη «δημιουργώ» είναι κατάλληλη εδώ διότι, μόλις αυτό που έχεις φτιάξει ακυρωθεί από το Άγιο Πνεύμα, το ευλογημένο καθαρό υπόλοιπο αποκαθίσταται και επομένως συνεχίζει την δημιουργία. Αυτό που είναι αληθινά ευλογημένο είναι ανίκανο να προκαλέσει ενοχή, κι επομένως προκαλεί χαρά. Αυτό το κάνει απρόσβλητο από το εγώ διότι η ειρήνη του είναι ακαταμάχητη. Είναι άτρωτο από την διάσπαση διότι είναι ολοκληρωμένο. Η ενοχή είναι ***πάντα*** διασπαστική. Οτιδήποτε προκαλεί φόβο είναι διχαστικό διότι υπακούει στους νόμους του διχασμού. Το εγώ, εκτός από σύμβολο του διαχωρισμού, είναι επίσης και το σύμβολο της ενοχής. Η ενοχή δεν προέρχεται καθόλου από τον Θεό. Είναι το σύμβολο της επίθεσης στον Θεό. Αυτή η ιδέα έχει νόημα μόνο για το εγώ, αλλά μην υποτιμάς την δύναμη της πίστης του εγώ σε αυτή. Αυτό είναι το πιστεύω από το οποίο στην πραγματικότητα προέρχεται όλη η ενοχή.

3. Το εγώ είναι το μέρος του νου που πιστεύει στον διχασμό. Πως θα μπορούσε ένα κομμάτι του Θεού να διασπαστεί από τον εαυτό του χωρίς

να πιστεύει ότι Του επιτίθεται; Μιλήσαμε και παλαιότερα για το πρόβλημα της εξουσίας έτσι όπως βασίζεται στην ιδέα του σφετερισμού της δύναμης του Θεού. Το εγώ πιστεύει ότι αυτό έκανες διότι πιστεύει ότι αυτό ***είναι*** εσύ. Αν ταυτίζεσαι με το εγώ, τότε πρέπει να αντιλαμβάνεσαι τον εαυτό σου ως ένοχο. Όποτε ανταποκρίνεσαι στο εγώ σου θα βιώνεις ενοχή, και θα φοβάσαι την τιμωρία. Το εγώ είναι κυριολεκτικά μία τρομακτική σκέψη. Όσο γελοία και να είναι η ιδέα της επίθεσης στον Θεό για τον υγιή πνευματικά νου, ποτέ μην ξεχνάς ότι το εγώ δεν είναι υγιές πνευματικά. Αντιπροσωπεύει ένα σύστημα ψευδαισθήσεων, και μιλά για λογαριασμό του. Όταν ακούς την φωνή του εγώ σημαίνει πως πιστεύεις ότι είναι δυνατόν να επιτεθείς στον Θεό, και ότι έχεις αποσπάσει ένα κομμάτι Του από Αυτόν. Ακολουθεί φόβος εκδίκησης, επειδή η δριμύτητα της ενοχής είναι τόσο έντονη που πρέπει να προβληθεί.

4. Ό,τι δέχεσαι μέσα στο νου σου είναι πραγματικό για σένα. Η αποδοχή σου είναι που το κάνει πραγματικό. Αν ενθρονίσεις το εγώ μέσα στο νου σου, τότε αυτή η άδειά σου να εισέλθει το κάνει πραγματικότητά σου. Αυτό συμβαίνει διότι ο νους είναι ικανός να δημιουργεί πραγματικότητα ή να κατασκευάζει ψευδαισθήσεις. Είπα και πριν ότι πρέπει να μάθεις να σκέφτεσαι μαζί με τον Θεό. Το να σκέφτεσαι μαζί με Αυτόν σημαίνει ότι σκέφτεσαι σαν Αυτόν. Αυτό προκαλεί χαρά, όχι ενοχή, διότι είναι φυσικό. Η ενοχή είναι ένα σίγουρο σημάδι ότι ο τρόπος σκέψης σου είναι αφύσικος. Ο αφύσικος τρόπος σκέψης πάντα συνοδεύεται από ενοχή, διότι είναι η πίστη στην αμαρτία. Το εγώ δεν αντιλαμβάνεται την αμαρτία ως έλλειψη αγάπης, παρά μόνο σαν αναμφίβολη πράξη επίθεσης. Αυτό είναι αναγκαίο για την επιβίωση του εγώ διότι, μόλις αντιληφθείς την αμαρτία ως έλλειψη, αυτόματα θα επιχειρήσεις να επανορθώσεις την κατάσταση. Και θα επιτύχεις. Το εγώ αυτό το θεωρεί καταδίκη, αλλά εσύ πρέπει να μάθεις να το θεωρείς ελευθερία.

5. Ο νους που δεν έχει ενοχές δεν γίνεται να υποφέρει. Όντας λογικός, ο νους θεραπεύει το σώμα διότι έχει θεραπευτεί ***ο ίδιος***. Ο υγιής νους δεν μπορεί να διανοηθεί την ασθένεια διότι δεν μπορεί να διανοηθεί την επίθεση προς οποιονδήποτε ή οτιδήποτε. Είπα και παλαιότερα ότι η ασθένεια είναι μία μορφή μαγείας. Μπορεί να ήταν καλύτερα να πούμε ότι είναι μία μορφή μαγικής λύσης. Το εγώ πιστεύει ότι με το να τιμωρεί

τον εαυτό του θα κατευνάσει την τιμωρία του Θεού. Εν τούτοις, ακόμα και σε αυτό είναι αλαζονικό. Αποδίδει στον Θεό πρόθεση τιμωρίας, και έπειτα παίρνει αυτή την πρόθεση σαν δικό του προνόμιο. Προσπαθεί να σφετεριστεί όλες τις λειτουργίες του Θεού έτσι όπως τις αντιλαμβάνεται, διότι αναγνωρίζει ότι μόνο την ολοκληρωτική πίστη μπορεί να την εμπιστευτεί κανείς.

6. Το εγώ δεν μπορεί να αντιτεθεί στους νόμους του Θεού περισσότερο από ότι εσύ, αλλά μπορεί να τους ερμηνεύσει ανάλογα με το τι θέλει, ακριβώς όπως κι εσύ. Αυτός είναι ο λόγος που η ερώτηση, «Τι θέλεις;» πρέπει ν' απαντηθεί. Την απαντάς κάθε λεπτό και κάθε δευτερόλεπτο, και κάθε στιγμή απόφασης είναι μία κρίση κάθε άλλο παρά αναποτελεσματική. Τα αποτελέσματά της θα ακολουθούν άμεσα μέχρι ν'αλλάξει η απόφαση. Να θυμάσαι, όμως, ότι οι ίδιες οι εναλλακτικές που υπάρχουν είναι αμετάβλητες. Το Άγιο Πνεύμα, όπως το εγώ, είναι μία απόφαση. Μαζί αυτά τα δύο αποτελούν όλες τις εναλλακτικές που μπορεί να δεχτεί και να υπακούσει ο νους. Το Άγιο Πνεύμα και το εγώ είναι οι μόνες επιλογές που είναι ανοιχτές για σένα. Ο Θεός δημιούργησε την μία, κι επομένως δεν μπορείς να την εξαλείψεις. Εσύ έφτιαξες την άλλη, άρα μπορείς να την ακυρώσεις. Μόνο ό,τι δημιουργεί ο Θεός είναι αμετάκλητο και αμετάβλητο. Ό,τι έφτιαξες εσύ μπορεί πάντα να αλλάξει διότι, όταν δεν σκέφτεσαι σαν τον Θεό, στην πραγματικότητα δεν σκέφτεσαι καθόλου. Οι αυταπάτες δεν είναι πραγματικές σκέψεις, παρόλο που μπορεί να τις πιστεύεις. Αλλά κάνεις λάθος. Η λειτουργία της σκέψης προέρχεται από τον Θεό και βρίσκεται μέσα στον Θεό. Σαν μέρος της δικής Του σκέψης, εσύ ***δεν μπορείς*** να σκέφτεσαι χωριστά από Αυτόν.

7. Ο παράλογος τρόπος σκέψης είναι διαταραγμένη σκέψη. Ο Θεός ο Ίδιος διευθετεί την σκέψη σου διότι η σκέψη σου είναι δημιουργημένη από Αυτόν. Τα αισθήματα ενοχής είναι πάντα σημάδι ότι δεν το γνωρίζεις αυτό. Επίσης δείχνουν ότι πιστεύεις ότι μπορείς να σκέφτεσαι χώρια από τον Θεό, και ότι αυτό θέλεις. Κάθε διαταραγμένη σκέψη συνοδεύεται από ενοχή από την σύλληψή της, και στηρίζεται στην ενοχή για την συνέχισή της. Η ενοχή είναι αναπόφευκτη από εκείνους που πιστεύουν ότι διευθετούν τις δικές τους σκέψεις, και άρα πρέπει να υπακούν τις προσταγές τους. Αυτό τους κάνει να νιώθουν υπεύθυνοι για τα σφάλματα

τους χωρίς ν' αναγνωρίζουν ότι, με το να αποδέχονται αυτή την ευθύνη, αντιδρούν ανεύθυνα. Αν η μοναδική ευθύνη του εργάτη των θαυμάτων είναι να δεχτεί την Επανόρθωση για τον εαυτό του, και σε διαβεβαιώνω ότι αυτή είναι, τότε η ευθύνη για ***ό,τι*** επανορθώνεται δεν μπορεί να είναι δική σου. Το δίλημμα δεν μπορεί να επιλυθεί παρά μόνο αν δεχτείς την λύση της ακύρωσης. Θα ***ήσουν*** υπεύθυνος για τα αποτελέσματα όλου του λανθασμένου τρόπου σκέψης σου αν αυτός δεν γινόταν ν'ακυρωθεί. Ο σκοπός της Επανόρθωσης είναι να διατηρεί το παρελθόν μόνο σε εξαγνισμένη μορφή. Αν δεχτείς την θεραπεία για την διαταραγμένη σκέψη, μία θεραπεία που η αποτελεσματικότητα της είναι αναμφίβολη, πως είναι δυνατόν να παραμείνουν τα συμπτώματα της;

8. Η συνεχής απόφαση να παραμένεις διαχωρισμένος είναι ο μόνος πιθανός λόγος για να συνεχίζεις να έχεις αισθήματα ενοχής. Αυτό το έχουμε ξαναπεί και παλαιότερα, αλλά δεν δώσαμε έμφαση στα καταστροφικά αποτελέσματα της απόφασης. Κάθε απόφαση του νου θα επηρεάζει και την συμπεριφορά και τα βιώματα. Αυτό που θέλεις, αυτό περιμένεις. Αυτό δεν είναι αυταπάτη. Ο νους σου ***πραγματικά*** φτιάχνει το μέλλον σου, και θα το στρέψει προς την ολοκληρωμένη δημιουργία οποιαδήποτε στιγμή αυτός δεχτεί πρώτα την Επανόρθωση. Επίσης θα επιστρέψει στην πλήρη δημιουργία την στιγμή που θα έχει γίνει αυτό. Έχοντας παραιτηθεί από την διαταραγμένη σκέψη του, η ορθή διευθέτηση της σκέψης γίνεται προφανής.

VI. Χρόνος και Αιωνιότητα

1. Ο Θεός με την γνώση Του δεν περιμένει, αλλά η Βασιλεία των Ουρανών είναι ελλιπής όσο ***εσύ*** περιμένεις. Όλοι οι Υιοί του Θεού περιμένουν την επιστροφή σου, όπως κι εσύ περιμένεις την δική τους. Η καθυστέρηση δεν έχει σημασία στην αιωνιότητα, αλλά είναι τραγική στον χρόνο. Έχεις επιλέξει να βρίσκεσαι στον χρόνο παρά στην αιωνιότητα, κι επομένως πιστεύεις ότι ***είσαι*** μέσα στον χρόνο. Εν τούτοις η επιλογή σου είναι και ελεύθερη και μπορεί να αλλάξει. Δεν ανήκεις στο χρόνο. Η θέση σου είναι μόνο στην αιωνιότητα, εκεί όπου ο Θεός σε τοποθέτησε για πάντα

2. Τα αισθήματα ενοχής διατηρούν τον χρόνο. Προκαλούν φόβους εκδίκησης και εγκατάλειψης, κι επομένως επιβεβαιώνουν ότι το μέλλον θα είναι σαν το παρελθόν. Αυτή είναι η συνέχιση του εγώ. Το να πιστεύεις ότι δεν μπορείς να ξεφύγεις από αυτό δίνει στο εγώ μία ψευδή αίσθηση ασφάλειας. Αλλά και μπορείς και πρέπει. Ο Θεός σου προσφέρει γι ανταλλαγή την συνέχιση της αιωνιότητας. Όταν επιλέξεις να κάνεις αυτή την ανταλλαγή, την ίδια στιγμή ανταλλάσσεις την ενοχή με την χαρά, τον φθόνο με την αγάπη, και τον πόνο με την γαλήνη. Ο δικός μου ρόλος είναι μόνο να απαλλάξω την θέλησή σου από τις αλυσίδες και να την απελευθερώσω. Το εγώ σου δεν μπορεί να δεχτεί αυτή την ελευθερία, και θα αντιτίθεται όποτε μπορεί και με οποιοδήποτε δυνατό τρόπο. Και εσύ, ως ο κατασκευαστής του, αναγνωρίζεις τι μπορεί να κάνει διότι εσύ του έδωσες την δύναμη να το κάνει.

3. Να θυμάσαι πάντα την Βασιλεία των Ουρανών, και να θυμάσαι ότι εσύ που είσαι μέρος της Βασιλείας δεν γίνεται να χαθείς. Ο Νους που ήταν μέσα σε μένα, ***είναι*** μέσα σε σένα, διότι ο Θεός δημιουργεί με τέλεια δικαιοσύνη. Άφησε το Άγιο Πνεύμα να σου θυμίζει πάντα την δικαιοσύνη Του, και άφησε εμένα να σε διδάξω το πώς να την μοιράζεσαι με τους αδελφούς σου. Πως αλλιώς μπορεί να σου δοθεί η ευκαιρία να την διεκδικήσεις για τον εαυτό σου; Οι δύο φωνές μιλούν για διαφορετικές ερμηνείες του ίδιου πράγματος, συγχρόνως· ή σχεδόν συγχρόνως, διότι το εγώ πάντα μιλά πρώτο. Οι εναλλασσόμενες ερμηνείες δεν ήταν απαραίτητες μέχρι που φτιάχτηκε η πρώτη.

4. Το εγώ μιλά κρίνοντας, και το Άγιο Πνεύμα αντιστρέφει την απόφασή του, όπως σε αυτό τον κόσμο, ένα ανώτερο δικαστήριο έχει την δύναμη να αναιρέσει την απόφαση ενός κατώτερου δικαστηρίου. Οι αποφάσεις του εγώ είναι πάντα λανθασμένες, διότι βασίζονται στο σφάλμα για το οποίο φτιάχτηκαν να στηρίξουν. Τίποτα από ό,τι αντιλαμβάνεται το εγώ δεν ερμηνεύεται σωστά. Και όχι μόνο μνημονεύει τις Γραφές για τον δικό του σκοπό, αλλά και τις ερμηνεύει έτσι ώστε να μαρτυρούν υπέρ αυτού. Η Βίβλος είναι κάτι τρομακτικό κατά την κρίση του εγώ. Και εφόσον την αντιλαμβάνεται ως τρομακτική, την ερμηνεύει τρομακτικά. Όντας φοβισμένος, δεν επικαλείσαι το Ανώτερο Δικαστήριο διότι πιστεύεις ότι και η δική του κρίση θα είναι και αυτή εναντίον σου.

5. Υπάρχουν πολλά παραδείγματα για το πως οι ερμηνείες του εγώ είναι παραπλανητικές, αλλά μερικά είναι αρκετά για να δείξουν το πώς το Άγιο Πνεύμα μπορεί να τις ερμηνεύσει εκ νέου, με το δικό Του φως.

6. «Όπως σπείρεις, έτσι και θα θερίσεις». Το Άγιο Πνεύμα αυτό το ερμηνεύει, ότι αυτό που θεωρείς άξιο καλλιέργειας, αυτό θα καλλιεργείς στον εαυτό σου. Η κρίση σου για το τι είναι άξιο, το καθιστά άξιο για σένα.

7. Το «Η εκδίκηση είναι δική μου, είπε ο Κύριος» ερμηνεύεται εύκολα αν θυμηθείς ότι οι ιδέες αυξάνονται μόνο με το να μοιράζονται. Αυτή η δήλωση τονίζει ότι η εκδίκηση δεν μπορεί να μοιραστεί. Επομένως δώσε την στο Άγιο Πνεύμα, ο Οποίος θα την εξαλείψει από μέσα σου διότι δεν ανήκει στο νου σου, ο οποίος είναι μέρος του Θεού.

8. Το «Θα ελέγξω τις αμαρτίες των πατέρων ως την τρίτη και τέταρτη γενεά», έτσι όπως ερμηνεύεται από το εγώ, είναι ιδιαίτερα μοχθηρό. Γίνεται απλά μία προσπάθεια εγγύησης της επιβίωσης του εγώ. Για το Άγιο Πνεύμα, αυτή η δήλωση σημαίνει ότι μπορεί να ερμηνεύσει εκ νέου στις νεώτερες γενεές αυτό που οι προηγούμενες είχαν παρερμηνεύσει, και έτσι να απελευθερώσει τις σκέψεις από την ικανότητα να παράγουν φόβο.

9. Το «Οι διεφθαρμένοι θα χαθούν» γίνεται μία δήλωση Επανόρθωσης, αν η λέξη «χαθούν» γίνει κατανοητή ως «ακυρωθούν». Κάθε σκέψη μη αγάπης πρέπει να ακυρωθεί, μία λέξη που το εγώ δεν μπορεί ούτε καν να καταλάβει. Για το εγώ, το να ακυρώνω σημαίνει να καταστρέφω. Το εγώ δεν θα καταστραφεί διότι είναι κομμάτι της σκέψης σου, αλλά επειδή είναι μη δημιουργικό και επομένως δεν μοιράζεται, θα ερμηνευτεί εκ νέου για να σε απελευθερώσει από τον φόβο. Το κομμάτι του νου σου που έχεις δώσει στο εγώ απλά θα επιστρέψει στην Βασιλεία των Ουρανών, εκεί όπου ανήκει ολόκληρος ο νους σου. Εσύ μπορείς να καθυστερείς την ολοκλήρωση της Βασιλείας, αλλά δεν μπορείς να εισάγεις την αντίληψη του φόβου μέσα σε αυτή.

10. Δεν χρειάζεται να φοβάσαι ότι θα σε καταδικάσει το Ανώτερο Δικαστήριο. Απλά θα σε απαλλάξει από τις κατηγορίες εναντίον σου. Δεν μπορεί να υπάρχει κατηγορητήριο εναντίον κάποιου παιδιού του Θεού,

και κάθε μάρτυρας ενοχής των δημιουργημάτων του Θεού φέρει ψευδείς μαρτυρίες για τον Θεό τον Ίδιο. Κάνε με χαρά προσφυγή για όλα όσα πιστεύεις στο Ανώτερο Δικαστήριο του Θεού, διότι αυτό μιλά εκ μέρους Του, άρα λέει την αλήθεια. Θα σε απαλλάξει από τις κατηγορίες εναντίον σου, όσο προσεκτικά και να τις έχεις κατασκευάσει. Η υπόθεση για έναν ανόητο μπορεί να έχει αποδείξεις που στηρίζουν την κατηγορία όχι όμως για τον Θεό. Το Άγιο Πνεύμα δεν θα τις ακούσει, διότι Αυτό μπορεί μόνο να φέρει αληθείς μαρτυρίες. Η ετυμηγορία Του θα είναι πάντα «δική σου είναι η Βασιλεία των Ουρανών», διότι το Άγιο Πνεύμα σου δόθηκε για να σου θυμίζει τι είσαι.

11. Όταν είπα « Έχω έρθει σαν φως στον κόσμο,» εννοούσα ότι ήρθα για να μοιραστώ το φως μαζί σου. Θυμήσου την αναφορά μου στο σκοτεινό γυαλί του εγώ, και θυμήσου ακόμα, ότι είπα, «Μην κοιτάς εκεί». Είναι ακόμα αλήθεια ότι το που κοιτάς για να βρεις τον εαυτό σου εξαρτάται από σένα. Η υπομονή σου με τον αδερφό σου είναι η υπομονή σου με τον εαυτό σου. Δεν αξίζει υπομονή ένα παιδί του Θεού; Εγώ σου έδειξα άπειρη υπομονή διότι η θέλησή μου είναι αυτή του Πατέρα μας, από τον Οποίο έμαθα την άπειρη υπομονή. Η Φωνή Του βρισκόταν μέσα σε μένα όπως είναι και σε σένα, και σου μιλά για υπομονή προς την Υιότητα στο Όνομα του Δημιουργού της.

12. Τώρα πρέπει να μάθεις ότι μόνο η απεριόριστη υπομονή παράγει άμεσα αποτελέσματα. Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο ο χρόνος ανταλλάσσεται με την αιωνιότητα. Η απεριόριστη υπομονή καλεί την απεριόριστη αγάπη, και παράγοντας αποτελέσματα στο ***τώρα***, καθιστά τον χρόνο μη απαραίτητο. Έχουμε πει επανειλημμένα ότι ο χρόνος είναι ένα εργαλείο μάθησης που θα καταργηθεί όταν δεν θα είναι πια χρήσιμο. Το Άγιο Πνεύμα, που μιλά για τον Θεό μέσα στον χρόνο, επίσης γνωρίζει ότι ο χρόνος δεν έχει νόημα. Αυτό σου το υπενθυμίζει κάθε στιγμή του χρόνου που περνά, διότι είναι η ειδική Του λειτουργία να σε επαναφέρει στην αιωνιότητα και να παραμείνει εκεί ευλογώντας τις δημιουργίες σου. Αυτή είναι η μόνη ευλογία που μπορείς να δώσεις αληθινά, διότι το Άγιο Πνεύμα είναι αληθινά ευλογημένο. Εφόσον σου έχει δοθεί ελεύθερα από τον Θεό, κι εσύ πρέπει να Το δίνεις όπως Το έλαβες.

VII. Η Απόφαση για τον Θεό

1. Πιστεύεις στ' αλήθεια πως μπορείς να φτιάξεις μια φωνή που να πνίξει την Φωνή του Θεού; Πιστεύεις πραγματικά ότι μπορείς να επινοήσεις ένα σύστημα σκέψης που να μπορεί να σε διαχωρίζει από Αυτόν; Πιστεύεις στ' αλήθεια ότι μπορείς εσύ να σχεδιάζεις την ασφάλεια και την χαρά σου καλύτερα από ό,τι Αυτός; Δεν χρειάζεται να είσαι ούτε προσεκτικός ούτε απρόσεκτος· απλά χρειάζεται να αφήσεις όλες σου τις έγνοιες σε Αυτόν που σε φροντίζει. Εσύ είσαι η φροντίδα Του διότι σε αγαπά. Η Φωνή Του σου υπενθυμίζει πάντα ότι όλη η ελπίδα είναι δική σου, χάρη στην δική Του μέριμνα. Δεν μπορείς να επιλέξεις να διαφύγεις από την φροντίδα Του διότι δεν είναι αυτό το Θέλημα Του, αλλά μπορείς να επιλέξεις να δεχτείς την φροντίδα Του και να χρησιμοποιήσεις την άπειρη δύναμη της φροντίδας Του για όλα εκείνα που δημιούργησε με αυτή.

2. Υπάρχουν πολλοί θεραπευτές που δεν θεράπευσαν τον εαυτό τους. Δεν έχουν κινήσει βουνά με την πίστη τους διότι η πίστη τους δεν ήταν ολοκληρωμένη. Μερικοί από αυτούς έχουν θεραπεύσει τους ασθενείς κάποιες φορές, αλλά δεν έχουν αναστήσει τους νεκρούς. Μόνο αν ο θεραπευτής θεραπεύσει τον εαυτό του, θα μπορεί να πιστεύει ότι δεν υπάρχει βαθμός δυσκολίας στα θαύματα. Δεν έχει μάθει ότι κάθε νους που δημιούργησε ο Θεός αξίζει εξίσου να θεραπευτεί ***διότι*** ο Θεός τον δημιούργησε ολοκληρωμένο. Σου ζητείται απλά να επιστρέψεις στον Θεό το νου έτσι όπως τον δημιούργησε Αυτός. Σου ζητά μόνο αυτό που Αυτός έδωσε, γνωρίζοντας ότι αυτή η προσφορά θα σε θεραπεύσει. Η νοητική υγεία είναι ολότητα, και η νοητική υγεία του αδελφού σου είναι η δική σου.

3. Γιατί ν'ακούς τα δίχως τέλος παρανοϊκά καλέσματα που νομίζεις ότι απευθύνονται σ' εσένα, όταν μπορείς να γνωρίζεις ότι η Φωνή του Θεού βρίσκεται μέσα σου; Ο Θεός εμπιστεύτηκε το Πνεύμα Του σε σένα, και σου ζήτησε να εμπιστευτείς το δικό σου σε Αυτόν. Θέλει να το κρατήσει σε τέλεια ειρήνη , επειδή είσαι από τον ίδιο νου και πνεύμα με Αυτόν. Ο αποκλεισμός του εαυτού σου από την Επανόρθωση είναι το τελευταίο αμυντικό ανάχωμα του εγώ για την συντήρηση της ύπαρξής του.

Αντανακλά και την ανάγκη του εγώ να διαχωρίζει, και την δική σου προθυμία να συμπαραταχτείς με την διαχωριστικότητα του. Αυτή η προθυμία σημαίνει ότι δεν θέλεις να θεραπευτείς.

4. Αλλά η ώρα είναι τώρα. Δεν σου έχει ζητηθεί να επεξεργαστείς το σχέδιο της σωτηρίας μόνος σου διότι, όπως σου είπα και πριν, το φάρμακο δεν θα μπορούσε να είναι δικής σου κατασκευής. Ο Θεός ο Ίδιος σου έδωσε την τέλεια Διόρθωση για όλα όσα έφτιαξες και δεν είναι σύμφωνα με το ιερό Του Θέλημα. Εγώ κάνω το σχέδιό Του απόλυτα σαφές σε σένα, και θα σου πω ακόμα και τον δικό σου ρόλο μέσα σ' αυτό, και το πόσο επείγον είναι να τον εκπληρώσεις. Ο Θεός θρηνεί για την «θυσία» των παιδιών Του που πιστεύουν ότι έχουν χαθεί γι Αυτόν.

5. Όποτε δεν είσαι απόλυτα χαρούμενος, είναι γιατί έχεις αντιδράσει με έλλειψη αγάπης σε κάποια από τις δημιουργίες του Θεού. Επειδή αυτό το αντιλαμβάνεσαι ως «αμαρτία» γίνεσαι αμυντικός διότι περιμένεις επίθεση. Η απόφαση να αντιδράσεις με αυτό τον τρόπο είναι δική σου, και επομένως μπορεί να ακυρωθεί. Δεν γίνεται να ακυρωθεί με μετάνοια με την συνήθη έννοια, διότι έτσι υπονοείται ενοχή. Αν επιτρέψεις στον εαυτό σου να νιώσει ένοχος, τότε μάλλον θα ενισχύσεις το σφάλμα και δεν θα επιτρέψεις σε αυτό να ακυρωθεί για λογαριασμό σου.

6. Η απόφαση δεν μπορεί να είναι δύσκολη. Αυτό είναι φανερό, αν συνειδητοποιήσεις ότι πρέπει ήδη να έχεις αποφασίσει να μην είσαι απόλυτα χαρούμενος αν έτσι νιώθεις. Επομένως, το πρώτο βήμα στην ακύρωση είναι ν' αναγνωρίσεις ότι ενεργά αποφάσισες εσφαλμένα, αλλά το ίδιο ενεργά μπορείς να αποφασίσεις και κάτι άλλο. Να είσαι πολύ σταθερός με τον εαυτό σου σε αυτό, και να κρατηθείς απόλυτα γνώστης της διαδικασίας της ακύρωσης, η οποία μεν δεν προέρχεται από σένα, βρίσκεται όμως μέσα σου διότι ο Θεός την τοποθέτησε εκεί. Ο δικός σου ρόλος είναι απλά να επιστρέψεις την σκέψη σου στο σημείο που έγινε το σφάλμα, και να το παραδώσεις ειρηνικά στην Επανόρθωση. Να λες αυτό στον εαυτό σου όσο πιο ειλικρινά μπορείς, και να θυμάσαι ότι το Άγιο Πνεύμα θα ανταποκριθεί πλήρως και στην παραμικρή σου πρόσκληση:

Πρέπει να έχω πάρει λάθος απόφαση, διότι δεν είμαι γαλήνιος.
Την απόφαση την πήρα μόνος μου, αλλά μπορώ επίσης να αποφασίσω διαφορετικά.
Θέλω να αποφασίσω διαφορετικά, επειδή θέλω να είμαι γαλήνιος.
Δεν νιώθω ένοχος, διότι το Άγιο Πνεύμα θα ακυρώσει όλες τις συνέπειες της λάθος απόφασής μου αν Του το επιτρέψω.
Επιλέγω να του Το επιτρέψω , αφήνοντας Το να αποφασίσει εκ μέρους μου τον Θεό .

Κεφάλαιο 6

ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Εισαγωγή

1. Η σχέση του θυμού με την επίθεση είναι προφανής, αλλά η σχέση του θυμού με τον φόβο δεν είναι πάντα τόσο φανερή. Ο θυμός έχει να κάνει πάντα με προβολή διαχωρισμού, ο οποίος τελικά πρέπει να γίνει αποδεκτός ως ευθύνη δική σου, παρά να κατηγορείς τους άλλους. Ο θυμός δεν μπορεί να εμφανιστεί εκτός κι αν πιστεύεις ότι έχεις δεχτεί επίθεση, ότι η ανταπόδοσή της είναι δικαιολογημένη, και ότι εσύ δεν είσαι με κανένα τρόπο υπεύθυνος γι αυτήν. Με αυτούς τους εντελώς παράλογους ισχυρισμούς, πρέπει να ακολουθεί και το εξίσου παράλογο συμπέρασμα ότι κάποιος αδελφός αξίζει την επίθεση περισσότερο από την αγάπη. Τι άλλο μπορείς να περιμένεις από παράλογους ισχυρισμούς εκτός από παράλογο συμπέρασμα; Ο τρόπος να ακυρώσεις ένα παράλογο συμπέρασμα είναι να αναλογιστείς την λογική του ισχυρισμού στον οποίο βασίζεται. Δεν **γίνεται** να δεχτείς επίθεση, η επίθεση δεν ***έχει*** καμία δικαιολογία, και εσύ ***είσαι*** υπεύθυνος γι αυτό που πιστεύεις.

2. Σου έχει ζητηθεί να πάρεις εμένα ως πρότυπο για μάθηση, εφόσον ένα ακραίο παράδειγμα είναι ιδιαίτερα χρήσιμο μαθησιακό εργαλείο. Όλοι διδάσκουν, και διδάσκουν όλη την ώρα. Αυτή είναι μία ευθύνη που αναλαμβάνεις αναπόφευκτα από την στιγμή που αποδέχεσαι οποιαδήποτε πεποίθηση, και κανένας δεν μπορεί να οργανώσει την ζωή του χωρίς κάποιο σύστημα σκέψης. Μόλις αναπτύξεις οποιοδήποτε σύστημα σκέψης, ζεις σύμφωνα με αυτό και το διδάσκεις. Η ικανότητά σου να υπακούς σε κάποιο σύστημα σκέψης μπορεί να έχει προσανατολιστεί λανθασμένα, αλλά εξακολουθεί να είναι μία μορφή πίστης και μπορεί να αλλάξει κατεύθυνση.

I . Το Μήνυμα της Σταύρωσης

1. Ας αναλογιστούμε πάλι την σταύρωση για σκοπούς μαθησιακούς. Δεν επέμεινα σε αυτή εξαιτίας των τρομακτικών συνειρμών με τους οποίους μπορεί να την συνδέσεις. Η μόνη έμφαση που έχει δοθεί μέχρι τώρα ήταν

η διευκρίνιση ότι δεν ήταν κάποια μορφή τιμωρίας. Όμως, τίποτα δεν μπορεί να εξηγηθεί μόνο με αρνητικούς όρους. Υπάρχει μία θετική ερμηνεία της σταύρωσης που είναι εξ ολοκλήρου δίχως φόβο, κι επομένως απόλυτα καλοσυνάτη στο μήνυμα που διδάσκει, αν γίνει σωστά κατανοητή.

2. Η σταύρωση δεν είναι τίποτα άλλο από ένα ακραίο παράδειγμα. Η αξία της, σαν την αξία οποιουδήποτε διδακτικού εργαλείου, βρίσκεται μόνο στο είδος μάθησης που διευκολύνει. Μπορεί να παρεξηγηθεί, όπως και παρεξηγήθηκε. Αυτό συμβαίνει μόνο επειδή οι φοβισμένοι έχουν την τάση να αντιλαμβάνονται φοβισμένα. Σου έχω ήδη πει ότι πάντα μπορείς να με επικαλείσαι για να μοιραστείς την απόφαση μου, κι έτσι να την κάνεις ισχυρότερη. Σου έχω επίσης πει ότι η σταύρωση ήταν το τελευταίο άχρηστο ταξίδι που χρειάστηκε να κάνει η Υιότητα, και ότι αντιπροσωπεύει την απελευθέρωση από τον φόβο σε όσους την καταλαβαίνουν. Ενώ πριν έδωσα έμφαση μόνο στην ανάσταση, ο σκοπός της σταύρωσης και το πώς οδήγησε στην ανάσταση δεν ξεκαθαρίστηκε. Παρόλα αυτά, συμβάλλει καθοριστικά στην ζωή σου, και αν την αναλογιστείς χωρίς φόβο, θα σε βοηθήσει να καταλάβεις τον ρόλο σου ως δάσκαλος.

3. Πιθανόν για χρόνια αντιδρούσες σαν να σταυρωνόσουν. Αυτή είναι μια χαρακτηριστική τάση των διαχωρισμένων, που πάντα αρνούνται να αναλογιστούν τι έχουν κάνει στον εαυτό τους. Η προβολή σημαίνει θυμό, ο θυμός δημιουργεί την επίθεση, και η επίθεση παράγει τον φόβο. Η αληθινή σημασία της σταύρωσης βρίσκεται στην ***φαινομενική*** ένταση της επίθεσης κάποιων Υιών του Θεού εναντίον κάποιων άλλων. Αυτό, φυσικά είναι αδύνατον, και πρέπει να γίνει απόλυτα κατανοητό ***ως*** αδύνατον. Ειδάλλως, δεν μπορώ να γίνω για σένα πρότυπο για μάθηση.

4. Η επίθεση, σε τελική ανάλυση, μπορεί να γίνει μόνο στο σώμα. Λίγες αμφιβολίες υπάρχουν για το ότι ένα σώμα μπορεί να επιτεθεί σε ένα άλλο, και μπορεί ακόμα και να το καταστρέψει. Εν τούτοις, αν η καταστροφή η ίδια είναι αδύνατη, οτιδήποτε μπορεί να καταστραφεί δεν μπορεί να είναι αληθινό. Επομένως, η καταστροφή του δεν δικαιολογεί τον θυμό. Στο βαθμό που πιστεύεις ότι ο θυμός είναι δικαιολογημένος, δέχεσαι ψευδείς ισχυρισμούς και τους διδάσκεις και σε άλλους. Το μήνυμα

της σταύρωσης είχε την πρόθεση να σε διδάξει ότι δεν είναι ανάγκη να αντιλαμβάνεσαι οποιαδήποτε μορφή επίθεσης όταν διώκεσαι, διότι ***δεν είναι δυνατόν*** να καταδιώκεσαι. Αν ανταποκριθείς με θυμό, τότε εξισώνεις τον εαυτό σου με αυτό που είναι δυνατόν να καταστραφεί, και επομένως βλέπεις τον εαυτό σου μέσα από μια παρανοϊκή οπτική.

5. Έχω ξεκαθαρίσει απόλυτα ότι κι εγώ είμαι σαν εσένα κι εσύ είσαι σαν εμένα, αλλά η θεμελιώδης ομοιότητά μας μπορεί να εκδηλωθεί μόνο μέσω της κοινής μας απόφασης. Είσαι ελεύθερος να αντιλαμβάνεσαι τον εαυτό σου ως διωκόμενο αν αυτό επιλέγεις. Όταν το κάνεις αυτό επιλέγεις να αντιδράς με αυτό τον τρόπο, όμως θυμήσου ότι κι εγώ καταδιώχτηκα σύμφωνα με την κρίση του κόσμου, κι ότι εγώ ο ίδιος δεν μοιράστηκα αυτή την κρίση για μένα. Και επειδή δεν την μοιράστηκα, δεν την ενδυνάμωσα. Επομένως πρόσφερα μία διαφορετική ερμηνεία της επίθεσης, αυτή που θέλω να μοιραστώ και μαζί σου. Αν την πιστέψεις, θα με βοηθήσεις να την διδάξω.

6. Όπως έχω πει και παλαιότερα, «Αυτό που διδάσκεις, αυτό μαθαίνεις.» Αν αντιδράς σαν να έχεις διωχθεί, τότε διδάσκεις την καταδίωξη. Αυτό δεν είναι ένα μάθημα που θα ήθελε να διδάξει ένας Υιός του Θεού αν πρόκειται να συνειδητοποιήσει την δική του σωτηρία. Αντί γι αυτό, δίδασκε την δική σου απόλυτη ασφάλεια, η οποία είναι η αλήθεια μέσα σου, και συνειδητοποίησε ότι αυτή ***δεν είναι δυνατόν*** να υποστεί επίθεση. Μην προσπαθείς να την προστατέψεις ο ίδιος, γιατί έτσι πιστεύεις ότι είναι δυνατόν να υποστεί επίθεση. Δεν σου ζητείται να σταυρωθείς, πράγμα το οποίο ήταν μέρος της δικής μου διδακτικής προσφοράς. Απλά σου ζητείται να ακολουθήσεις το παράδειγμά μου αντιμετωπίζοντας πολύ λιγότερο ακραίους πειρασμούς να αντιλαμβάνεσαι εσφαλμένα, και χωρίς να τους δέχεσαι ως ψευδείς δικαιολογίες για να εκδηλώνεις θυμό. Δεν γίνεται να υπάρχει δικαιολογία για το αδικαιολόγητο. Μην πιστεύεις ότι υπάρχει, και μην διδάσκεις ότι υπάρχει. Να θυμάσαι πάντα ότι θα διδάσκεις αυτό που πιστεύεις. Πίστευε μαζί με μένα, και θα γίνουμε ίσοι ως διδάσκαλοι.

7. Η ανάστασή σου είναι η αφύπνισή σου. Εγώ είμαι το πρότυπο για την αναγέννηση, αλλά η ίδια η αναγέννηση είναι απλά η αυγή μέσα στο νου σου αυτού που ήδη βρίσκεται εκεί. Ο Θεός ο Ίδιος το τοποθέτησε εκεί, άρα

είναι αληθινό για πάντα. Εγώ πίστεψα σε αυτό, και επομένως το δέχτηκα ως αληθινό για τον εαυτό μου. Βοήθησέ με να το διδάξω στους αδελφούς μας στο όνομα της Βασιλείας του Θεού, αλλά πρώτα πίστεψε ότι είναι η αλήθεια και για σένα, αλλιώς η διδασκαλία σου θα είναι λανθασμένη. Οι αδελφοί μου κοιμόντουσαν κατά την διάρκεια της επονομαζόμενης «αγωνίας στον κήπο», αλλά δεν μπορούσα να θυμώσω μαζί τους διότι ήξερα ότι δεν ***γινόταν*** να εγκαταλειφθώ.

8. Λυπάμαι όταν οι αδελφοί μου δεν μοιράζονται την απόφασή μου να ακούν μόνο μία Φωνή, διότι αυτό τους εξασθενεί ως διδασκάλους και ως μαθητές. Εν τούτοις, γνωρίζω ότι δεν γίνεται να προδώσουν πραγματικά τους εαυτούς τους ή εμένα, και ότι μέσα τους θα κτίσω τη εκκλησία μου. Δεν υπάρχει επιλογή σε αυτό, διότι μόνο εσύ μπορείς να είσαι το θεμέλιο της εκκλησίας του Θεού. Μια εκκλησία βρίσκεται εκεί που βρίσκεται ένας βωμός, και η παρουσία του βωμού είναι αυτό που κάνει την εκκλησία ιερή. Μία εκκλησία που δεν εμπνέει αγάπη έχει ένα κρυφό βωμό που δεν υπηρετεί τον σκοπό για τον οποίο το προόρισε ο Θεός. Πρέπει να ιδρύσω την εκκλησία Του πάνω σε σένα, διότι εκείνοι που με δέχονται ως πρότυπο είναι στην κυριολεξία μαθητές μου. Οι μαθητές είναι οπαδοί, και αν το πρότυπο που ακολουθούν έχει επιλέξει να τους σώσει από τον πόνο με κάθε τρόπο, τότε δεν είναι συνετό να μην τον ακολουθήσουν.

9. Εγώ επέλεξα, για χάρη δική σου και δική μου, να αποδείξω ότι και η πιο εξωφρενική επίθεση, σύμφωνα με την κρίση του εγώ, δεν έχει καμία σημασία. Έτσι όπως κρίνει αυτά τα πράγματα ο κόσμος, αλλά όχι έτσι όπως τα γνωρίζει ο Θεός, προδόθηκα, εγκαταλείφτηκα, μαστιγώθηκα, βασανίστηκα, και τελικά θανατώθηκα. Ήταν ξεκάθαρο ότι αυτό έγινε μόνο εξαιτίας της προβολής των άλλων πάνω σε μένα, εφόσον δεν έβλαψα κανέναν και θεράπευσα πολλούς.

10. Ακόμα είμαστε ίσοι ως μαθητές, παρόλο που δεν χρειάζεται να έχουμε τις ίδιες εμπειρίες. Το Άγιο Πνεύμα χαίρεται όταν μαθαίνεις από τις δικές μου εμπειρίες, και όταν αφυπνίζεσαι από αυτές. Αυτός είναι και ο μοναδικός τους σκοπός, και αυτός είναι ο μόνος τρόπος με τον οποίο μπορώ να είμαι η οδός , η αλήθεια και η ζωή. Όταν ακούς μόνο μία Φωνή ποτέ δεν καλείσαι να κάνεις θυσίες. Αντίθετα, όταν μπορείς και ακούς το Άγιο Πνεύμα μέσα σε άλλους μπορείς να μαθαίνεις από τις εμπειρίες

τους, και μπορείς να ωφελείσαι από αυτές χωρίς να τις βιώνεις άμεσα ο ίδιος. Αυτό συμβαίνει διότι το Άγιο Πνεύμα είναι Ένα, και όποιος το ακούει αναπόφευκτα οδηγείται να δείχνει τον δικό Του δρόμο σε όλους τους άλλους.

11. Δεν καταδιώκεσαι, όπως ούτε κι εγώ καταδιώχτηκα. Δεν σου ζητείται να επαναλάβεις τις δικές μου εμπειρίες διότι το Άγιο Πνεύμα, το Οποίο μοιραζόμαστε, το καθιστά μη αναγκαίο. Για να χρησιμοποιήσεις όμως τις δικές μου εμπειρίες δημιουργικά, πρέπει να ακολουθήσεις το παράδειγμά μου ως προς το πώς να τις αντιληφθείς. Οι αδελφοί μου και οι δικοί σου είναι συνεχώς απασχολημένοι στο να δικαιολογούν το αδικαιολόγητο. Το ένα μάθημα, που πρέπει να διδάξω όπως το έμαθα, είναι ότι καμία αντίληψη που δεν είναι σύμφωνη με την κρίση του Αγίου Πνεύματος δεν μπορεί να είναι δικαιολογημένη. Ανέλαβα να δείξω ότι αυτό ήταν αλήθεια σε μια ακραία περίπτωση, απλά για να αποτελέσει ένα καλό διδακτικό βοήθημα για εκείνους στους οποίους ο πειρασμός να ενδώσουν στον θυμό και την επίθεση δεν θα ήταν τόσο ακραίος. Θέλω, όπως και ο Θεός, να μην υποφέρει κανένας από τους Υιούς Του.

12. Η σταύρωση δεν μπορεί να μοιραστεί διότι είναι ένα σύμβολο προβολής, αλλά η ανάσταση είναι το σύμβολο του μοιράσματος διότι η αφύπνιση κάθε Υιού του Θεού είναι αναγκαία ώστε η Υιότητα να γνωρίσει την Ολότητά της. Αυτό και μόνο είναι γνώση.

13. Το μήνυμα της σταύρωσης είναι απόλυτα ξεκάθαρο:

Δίδασκε μόνο αγάπη, γιατί αυτό μόνο είσαι.

14. Αν ερμηνεύσεις την σταύρωση με οποιοδήποτε άλλο τρόπο, την χρησιμοποιείς σαν όπλο για επίθεση παρά σαν κάλεσμα για ειρήνη που ήταν ο προορισμός της. Οι Απόστολοι συχνά την παρεξήγησαν, για τον ίδιο λόγο που την παρεξηγούν όλοι. Η δική τους ατελής αγάπη τους έκανε ευάλωτους σε προβολή, και μίλησαν για την «οργή του Θεού» ως δικό Του όπλο εκδίκησης, λόγω του δικού τους φόβου. Και δεν μπόρεσαν να μιλήσουν για την σταύρωση χωρίς καθόλου θυμό, επειδή η δική τους αίσθηση ενοχής τους έκανε να θυμώνουν.

15. Αυτά είναι μερικά από τα παραδείγματα αντίστροφης σκέψης στην Καινή Διαθήκη, παρόλο που το ευαγγέλιό της είναι μόνο το μήνυμα της αγάπης. Αν οι Απόστολοι δεν είχαν νιώσει ένοχοι, ποτέ δεν θα είχαν αναφέρει ότι είπα, «Δεν ήρθα για να φέρω ειρήνη αλλά μάχαιρα». Αυτό είναι ξεκάθαρα το αντίθετο όλων όσων δίδαξα. Ούτε θα είχαν περιγράψει τις αντιδράσεις μου προς τον Ιούδα έτσι όπως έκαναν, αν με είχαν πραγματικά καταλάβει. Δεν θα μπορούσα να είχα πει, «Προδίδεις εσύ τον Υιό του ανθρώπου με ένα φιλί;» εκτός κι αν πίστευα στην προδοσία. Ολόκληρο το μήνυμα της σταύρωσης ήταν απλά ότι δεν το πίστευα. Η «τιμωρία» που λέχτηκε ότι επικαλέστηκα για τον Ιούδα ήταν ένα παρόμοιο λάθος. Ο Ιούδας ήταν αδελφός μου και ένας Υιός του Θεού, μέρος της Υιότητας όσο και εγώ ο ίδιος. Ήταν ποτέ δυνατόν να τον καταδικάσω ενώ ήμουν έτοιμος να αποδείξω ότι η καταδίκη είναι αδύνατη;

16. Όταν διαβάζεις τους Αποστόλους, να θυμάσαι ότι εγώ ο ίδιος τους είπα ότι υπήρχαν πολλά που θα τα καταλάβαιναν αργότερα, διότι δεν ήταν απόλυτα έτοιμοι να με ακολουθήσουν εκείνο τον καιρό. Δεν θέλω να επιτρέψω να εισέλθει καθόλου φόβος στο σύστημα σκέψης προς το οποίο σε καθοδηγώ. Δεν καλώ μάρτυρες, μόνο δασκάλους. Κανένας δεν τιμωρείται για αμαρτίες, και οι Υιοί του Θεού δεν είναι αμαρτωλοί. Οποιαδήποτε ιδέα τιμωρίας έχει να κάνει με την προβολή κατηγορίας , και ενισχύει την ιδέα ότι οι κατηγορίες είναι δικαιολογημένες. Το αποτέλεσμα είναι ένα μάθημα πάνω στην μομφή, διότι όλη η συμπεριφορά διδάσκει τα πιστεύω που την κινητοποιούν. Η σταύρωση ήταν το αποτέλεσμα ξεκάθαρα αντικρουόμενων συστημάτων σκέψης · το τέλειο σύμβολο της σύγκρουσης ανάμεσα στο εγώ και τον Υιό του Θεού. Αυτή η σύγκρουση φαίνεται το ίδιο αληθινή τώρα, και τα μαθήματά της πρέπει να μαθευτούν το ίδιο καλά όσο τότε.

17. Εγώ δεν χρειάζομαι ευγνωμοσύνη, αλλά εσύ χρειάζεται να αναπτύξεις την εξασθενημένη σου ικανότητα να είσαι ευγνώμων, αλλιώς δεν θα εκτιμάς τον Θεό. Αυτός δεν χρειάζεται την δική σου εκτίμηση, αλλά ***εσύ*** την χρειάζεσαι. Δεν μπορείς να αγαπάς αυτό που δεν εκτιμάς, διότι ο φόβος κάνει την εκτίμηση αδύνατη. Όταν φοβάσαι αυτό που είσαι

δεν το εκτιμάς, και επομένως θα το απορρίπτεις. Και το αποτέλεσμα θα είναι να διδάσκεις την απόρριψη.

18. Η δύναμη των Υιών του Θεού είναι παρούσα όλη την ώρα, διότι δημιουργήθηκαν ως δημιουργοί. Η επίδραση που έχουν ο ένας στον άλλο είναι δίχως όρια, και πρέπει να χρησιμοποιηθεί για την κοινή σωτηρία τους. Ο κάθε ένας πρέπει να μάθει να διδάσκει ότι όλες οι μορφές απόρριψης δεν έχουν νόημα. Ο διαχωρισμός είναι η ιδέα της απόρριψης. Όσο το διδάσκεις αυτό θα το πιστεύεις. Αυτός δεν είναι ο τρόπος που σκέφτεται ο Θεός, και εσύ πρέπει να σκέφτεσαι όπως Αυτός αν θέλεις να Τον γνωρίσεις ξανά.

19. Να θυμάσαι ότι το Άγιο Πνεύμα είναι ο Σύνδεσμος Επικοινωνίας ανάμεσα στον Θεό -Πατέρα και τους διαχωρισμένους Υιούς Του. Αν ακούσεις την Φωνή Του θα γνωρίσεις ότι δεν μπορείς να πληγωθείς ούτε να πληγώσεις, και ότι πολλοί είναι αυτοί που χρειάζονται την ευλογία σου για να τους βοηθήσει να μάθουν το ίδιο για τον εαυτό τους. Όταν αντιλαμβάνεσαι μόνο αυτή την ανάγκη σε αυτούς, και δεν ανταποκρίνεσαι σε καμία άλλη, θα έχεις διδαχθεί από εμένα και θα είσαι εξίσου έτοιμος να μοιραστείς αυτό που έμαθες με τους άλλους όπως κι εγώ.

II. Η Εναλλακτική Λύση στην Προβολή

1. Κάθε διχασμένος νους περιλαμβάνει κάποια απόρριψη ενός δικού του, τμήματος και αυτό ***είναι*** η πίστη στον διαχωρισμό. Η Ολότητα του Θεού, η οποία είναι η ειρήνη Του, δεν μπορεί να εκτιμηθεί παρά μόνο από ένα ολοκληρωμένο νου που αναγνωρίζει την Ολότητα της δημιουργίας του Θεού. Με αυτή την αναγνώριση γνωρίζει τον Δημιουργό του. Ο αποκλεισμός και ο διαχωρισμός είναι συνώνυμα, όπως είναι και ο διαχωρισμός με την αποσύνδεση. Έχουμε πει ξανά ότι ο διαχωρισμός ήταν και είναι αποσύνδεση(απομάκρυνση), και ότι μόλις συμβεί αυτό, η προβολή γίνεται η κύρια άμυνά του, ή το τέχνασμα που τον κάνει να συνεχίζεται. Ο λόγος, όμως, μπορεί να μην είναι τόσο εμφανής όσο νομίζεις.

2. Αυτό που προβάλλεις το αποποιείσαι, και επομένως δεν πιστεύεις ότι είναι δικό σου. Αποκλείεις τον εαυτό σου κρίνοντας ότι είσαι διαφορετικός από αυτόν πάνω στον οποίο προβάλλεις. Εφόσον έχεις ήδη κρίνει εναντίον αυτού που προβάλλεις, συνεχίζεις να του επιτίθεσαι διότι συνεχίζεις να τον κρατάς διαχωρισμένο. Κάνοντας αυτό ασυνείδητα, προσπαθείς να κρατήσεις έξω από την επίγνωσή σου το γεγονός ότι επιτέθηκες στον εαυτό σου, κι έτσι φαντάζεσαι ότι έχεις κάνει τον εαυτό σου ασφαλή.

3. Εν τούτοις, η προβολή πάντα θα σε βλάπτει. Ενισχύει την πίστη στον δικό σου διχασμένο νου, και ο μόνος της σκοπός είναι να συνεχίζει τον διαχωρισμό. Είναι αποκλειστικά ένα τέχνασμα του εγώ για να σε κάνει να νιώθεις διαφορετικός και ξεχωριστός από τους αδελφούς σου. Το εγώ το δικαιολογεί αυτό στην βάση του ότι σε κάνει να φαίνεσαι «καλύτερος» από αυτούς, αποκρύπτοντας έτσι ακόμα περισσότερο την ισότητά σου με αυτούς. Η προβολή και η επίθεση είναι αναπόφευκτα συνδεδεμένες, διότι η προβολή είναι πάντα ένα μέσο να δικαιολογείς την επίθεση. Ο θυμός είναι αδύνατος χωρίς προβολή. Το εγώ χρησιμοποιεί την προβολή μόνο για να καταστρέψει την αντίληψη του εαυτού σου και των αδελφών σου. Η διαδικασία αρχίζει με το να αποκλείει κάτι που υπάρχει μέσα σε σένα το οποίο εσύ δεν το θέλεις, και αυτό οδηγεί κατευθείαν στο να αποκλείει εσένα από τους αδελφούς σου.

4. Έχουμε μάθει, όμως, ότι ***υπάρχει*** μία εναλλακτική λύση για την προβολή. Για κάθε ικανότητα του εγώ υπάρχει μια καλύτερη χρήση, διότι οι ικανότητές του κατευθύνονται από το νου, ο οποίος έχει μία καλύτερη Φωνή. Το Άγιο Πνεύμα επεκτείνει και το εγώ προβάλλει. Όπως είναι αντίθετοι οι στόχοι τους, έτσι είναι και το αποτέλεσμα.

5. Το Άγιο Πνεύμα αρχίζει με το να σε αντιλαμβάνεται τέλειο. Γνωρίζοντας ότι αυτή η αντίληψη μοιράζεται, την αναγνωρίζει και σε άλλους, ισχυροποιώντας την έτσι και στους δύο. Αντί για θυμό αυτό προκαλεί αγάπη και στους δύο, διότι διασφαλίζει την συμμετοχή όλων. Το Άγιο Πνεύμα αντιλαμβάνεται την ισότητα, άρα αντιλαμβάνεται ίσες ανάγκες. Αυτό προσκαλεί αυτόματα την Επανόρθωση, διότι η Επανόρθωση είναι η μοναδική ανάγκη σε αυτό τον κόσμο που είναι παγκόσμια. Το να αντιλαμβάνεσαι τον εαυτό σου κατ' αυτό τον τρόπο

είναι ο μόνος τρόπος που μπορείς να βρεις την ευτυχία σε αυτό τον κόσμο. Αυτό συμβαίνει, επειδή είναι η αναγνώριση ότι δεν βρίσκεσαι σε αυτό τον κόσμο, που ***είναι*** δυστυχής.

6. Πως αλλιώς μπορείς να βρεις χαρά σε έναν τόπο δίχως χαρά παρά με την συνειδητοποίηση ότι δεν βρίσκεσαι εκεί; Δεν μπορεί να βρίσκεσαι κάπου όπου ο Θεός δεν σε έβαλε, και ο Θεός σε δημιούργησε ως μέρος δικό Του. Αυτός είναι ο τόπος όπου βρίσκεσαι, και αυτό που είσαι. Είναι ολοκληρωτικά αμετάβλητο. Είναι καθολική συμπερίληψη. Εσύ δεν μπορείς να το αλλάξεις αυτό, ούτε τώρα ούτε ποτέ. Είναι για πάντα αληθινό. Είναι για πάντα αληθινό. Δεν είναι πίστη, είναι Γεγονός. Όλα όσα δημιούργησε ο Θεός είναι εξίσου αληθή όσο Αυτός. Η αλήθεια τους βρίσκεται μόνο στην τέλεια συμπερίληψη τους μέσα σε Αυτόν ο Οποίος είναι τέλειος. Αν το αρνείσαι αυτό, σημαίνει πως αρνείσαι τον εαυτό σου και Αυτόν, εφόσον είναι αδύνατον να δεχτείς το ένα χωρίς το άλλο.

7. Η απόλυτη ισότητα της αντίληψης του Αγίου Πνεύματος είναι η αντανάκλαση της τέλειας ισότητας της γνώσης του Θεού. Η αντίληψη του εγώ δεν έχει το αντίστοιχο της στον Θεό, αλλά το Άγιο Πνεύμα παραμένει η Γέφυρα ανάμεσα στην αντίληψη και την γνώση. Με το να σου δίνει την ικανότητα να χρησιμοποιείς την αντίληψη με ένα τρόπο που να αντανακλά γνώση, εν τέλει θα την θυμηθείς. Το εγώ θα προτιμούσε να πιστεύει ότι αυτή η μνήμη είναι αδύνατη, όμως ***την δική σου*** αντίληψη είναι που καθοδηγεί το Άγιο Πνεύμα. Η αντίληψή σου θα τελειώσει εκεί όπου άρχισε. Τα πάντα συναντώνται μέσα στον Θεό, διότι τα πάντα δημιουργήθηκαν από Αυτόν και μέσα σ' Αυτόν.

8. Ο Θεός δημιούργησε του Υιούς Του επεκτείνοντας την Σκέψη Του, και κρατώντας τις επεκτάσεις της Σκέψης Του μέσα στο Νου Του. Όλες οι Σκέψεις Του είναι επομένως τέλεια ενοποιημένες μέσα στον εαυτό τους και αναμεταξύ τους. Το Άγιο Πνεύμα σε καθιστά ικανό να αντιλαμβάνεσαι αυτή την ολότητα ***τώρα***. Ο Θεός σε δημιούργησε να δημιουργείς. Δεν μπορείς να επεκτείνεις την Βασιλεία Του μέχρι που να γνωρίσεις την ολότητά της.

9. Οι σκέψεις αρχίζουν μέσα στο νου αυτού που τις σκέφτεται, από όπου επεκτείνονται προς τα έξω. Αυτό ισχύει τόσο για την Σκέψη του Θεού όσο

και για την δική σου. Επειδή ο νους σου είναι διχασμένος, μπορείς και να αντιλαμβάνεσαι όπως μπορείς και να σκέπτεσαι. Εν τούτοις, η αντίληψη δεν μπορεί να ξεφύγει από τους βασικούς νόμους του νου. Αντιλαμβάνεσαι με το νου σου και προβάλλεις τις αντιλήψεις σου προς τα έξω. Παρόλο που η αντίληψη οποιουδήποτε είδους είναι μη πραγματική, την έφτιαξες εσύ και επομένως το Άγιο Πνεύμα μπορεί να την χρησιμοποιήσει ωφέλιμα. Αυτός μπορεί να εμπνεύσει την αντίληψη και να την οδηγήσει προς τον Θεό. Αυτή η σύγκλιση φαίνεται ότι είναι μακριά στο μέλλον μόνο και μόνο επειδή ο νους σου δεν βρίσκεται σε πλήρη ευθυγράμμιση με αυτή την ιδέα, και γι αυτό δεν την θέλει τώρα.

10. Το Άγιο Πνεύμα χρησιμοποιεί τον χρόνο, αλλά δεν πιστεύει σ' αυτόν. Προερχόμενο από τον Θεό, χρησιμοποιεί τα πάντα για καλό, αλλά δεν πιστεύει σε ό,τι δεν είναι αληθινό. Εφόσον το Άγιο Πνεύμα είναι μέσα στο νου σου, ο νους σου μπορεί επίσης να πιστεύει μόνο ό,τι είναι αληθινό. Το Άγιο Πνεύμα μπορεί να μιλά μόνο γι αυτό, διότι μιλά για τον Θεό. Σου λέει να επιστρέψεις ολόκληρο το νου σου στον Θεό, επειδή ποτέ δεν Τον έχει αφήσει. Αν δεν Τον έχει αφήσει ποτέ, τότε χρειάζεται να το αντιλαμβάνεσαι αυτό για να έχει επιστρέψει. Η πλήρης επίγνωση της Επανόρθωσης, λοιπόν, είναι η αναγνώριση ότι ***ο διαχωρισμός ποτέ δεν συνέβη***. Το εγώ δεν μπορεί να επικρατήσει ενάντια σε αυτό διότι είναι μία ξεκάθαρη δήλωση ότι το εγώ ποτέ δεν υπήρξε.

11. Το εγώ μπορεί να δεχτεί την ιδέα ότι η επιστροφή είναι απαραίτητη διότι μπορεί πολύ εύκολα να κάνει την ιδέα να φαντάζει δύσκολη. Εν τούτοις, το Άγιο Πνεύμα σου λέει ακόμα ότι και η επιστροφή είναι μη αναγκαία, διότι αυτό που δεν συνέβη ποτέ δεν γίνεται να είναι δύσκολο. Όμως, εσύ μπορείς να ***κάνεις*** την ιδέα της επιστροφής και αναγκαία και δύσκολη. Εν τούτοις, είναι σίγουρα ξεκάθαρο ότι οι τέλειοι δεν χρειάζονται τίποτα, και δεν μπορείς να βιώσεις την τελειότητα σαν δύσκολο επίτευγμα, διότι αυτό είναι που είσαι. Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο πρέπει να αντιλαμβάνεσαι τις δημιουργίες του Θεού, φέρνοντας όλες τις αντιλήψεις σου στην μία και μοναδική γραμμή που βλέπει το Άγιο Πνεύμα. Αυτή η γραμμή είναι η άμεση γραμμή επικοινωνίας με τον Θεό, και αφήνει το νου σου να συγκλίνει με τον δικό Του. Δεν υπάρχει καμία σύγκρουση πουθενά σε αυτή την αντίληψη, διότι σημαίνει ότι όλη η

αντίληψη καθοδηγείται από το Άγιο Πνεύμα, του Οποίου ο Νους είναι σταθερά μέσα στον Θεό. Μόνο το Άγιο Πνεύμα μπορεί να επιλύσει την σύγκρουση, διότι μόνο το Άγιο Πνεύμα είναι ελεύθερο από σύγκρουση. Αυτό αντιλαμβάνεται μόνο ό,τι είναι αληθινό μέσα στο νου σου, και επεκτείνεται προς τα έξω μόνο σε ό,τι είναι αληθινό μέσα σε άλλους νόες.

12. Η διαφορά ανάμεσα στην προβολή του εγώ και την επέκταση του Αγίου Πνεύματος είναι πολύ απλή. Το εγώ προβάλλει για να αποκλείσει, κι επομένως για να εξαπατήσει. Το Άγιο Πνεύμα επεκτείνει αναγνωρίζοντας τον Εαυτό Του μέσα σε κάθε νου, κι επομένως τους αντιλαμβάνεται όλους ως ένα. Τίποτα δεν συγκρούεται με αυτή την αντίληψη, διότι όλα όσα αντιλαμβάνεται το Άγιο Πνεύμα είναι το ίδιο. Όπου και να κοιτάξει βλέπει τον Εαυτό Του, κι επειδή είναι ενοποιημένος πάντα προσφέρει ολόκληρη την Βασιλεία. Αυτό είναι το μοναδικό μήνυμα που Του έδωσε ο Θεός και για το οποίο πρέπει να μιλά, διότι αυτό ακριβώς είναι Αυτός. Η ειρήνη του Θεού βρίσκεται μέσα σε αυτό το μήνυμα, κι επομένως η ειρήνη του Θεού βρίσκεται μέσα σε σένα. Η μεγάλη ειρήνη της Βασιλείας λάμπει μέσα στο νου σου για πάντα, αλλά αυτή πρέπει να λάμψει και προς τα έξω για να αποκτήσεις την επίγνωσή της.

13. Το Άγιο Πνεύμα σου δόθηκε με τέλεια αμεροληψία, και μόνο όταν το αναγνωρίσεις αμερόληπτα μπορείς να Το αναγνωρίσεις πραγματικά. Το εγώ είναι λεγεώνα , αλλά το Άγιο Πνεύμα είναι Ένα. Το σκοτάδι δεν βρίσκεται πουθενά μέσα στην Βασιλεία, αλλά ο δικός σου ρόλος είναι μόνο να μην επιτρέψεις στο σκοτάδι να κατοικήσει μέσα στον δικό σου νου. Αυτή η ευθυγράμμιση με το φως είναι απεριόριστη, διότι είναι σε ευθυγράμμιση με το φως του κόσμου. Ο κάθε ένας από εμάς είναι το φως του κόσμου, κι ενώνοντας τους νόες μας με αυτό το φως διακηρύσσουμε την Βασιλεία του Θεού μαζί ως ένα.

III. Η Απελευθέρωση από την Επίθεση

1. Όπως έχουμε ήδη τονίσει, κάθε ιδέα αρχίζει μέσα στο νου αυτού που την σκέφτεται. Επομένως, ό,τι επεκτείνεται από το νου είναι ακόμα μέσα σε αυτόν, και γνωρίζει τον εαυτό του από ***αυτό το οποίο*** επεκτείνεται. Η λέξη «γνωρίζει» είναι σωστή εδώ, διότι το Άγιο Πνεύμα κρατά ακόμα την γνώση ασφαλή μέσα στο νου σου μέσω της αμερόληπτης αντίληψής Του. Με το να μην επιτίθεται σε τίποτε, δεν παρουσιάζει κανένα εμπόδιο στην επικοινωνία με τον Θεό. Επομένως, η ύπαρξη δεν απειλείται ποτέ. Ο νους σου που είναι καθ'ομοίωση του Θεού ποτέ δεν γίνεται να βεβηλωθεί. Το εγώ ποτέ δεν ήταν ούτε θα είναι μέρος από αυτόν, αλλά μέσα από το εγώ μπορείς να ακούσεις και να διδάξεις και να μάθεις ό,τι δεν είναι αληθινό. Έχεις διδάξει τον εαυτό σου να πιστεύει ότι δεν είσαι αυτό που είσαι. Δεν μπορείς να διδάξεις αυτό που δεν έχεις μάθει, και αυτό που διδάσκεις το ενδυναμώνεις στον εαυτό σου διότι το μοιράζεσαι. Κάθε μάθημα που διδάσκεις το μαθαίνεις.

2. Αυτός είναι ο λόγος που πρέπει να διδάσκεις μόνο ένα μάθημα. Αν θέλεις να ελευθερωθείς από την σύγκρουση, πρέπει να μαθαίνεις μόνο από το Άγιο Πνεύμα και να διδάσκεις μόνο μέσω Αυτού. Είσαι μόνο αγάπη, αλλά όταν το αρνείσαι, κάνεις αυτό που είσαι κάτι που πρέπει να το μάθεις για να το θυμηθείς. Είπα και πριν ότι το μήνυμα της σταύρωσης ήταν «Δίδασκε μόνο αγάπη, επειδή αυτό είσαι.» Αυτό είναι το μόνο μάθημα που είναι απόλυτα ενοποιημένο, διότι είναι το μόνο μάθημα που είναι ένα. Μόνο διδάσκοντάς το μπορείς να το μάθεις. «Έτσι όπως διδάσκεις, θα μαθαίνεις.» Αν αυτό είναι αλήθεια, και πραγματικά είναι, μην ξεχνάς ότι αυτό που διδάσκεις σε διδάσκει. Και αυτό που προβάλλεις ή επεκτείνεις, το πιστεύεις.

3. Η μοναδική ασφάλεια βρίσκεται στο να επεκτείνεις το Άγιο Πνεύμα, διότι καθώς βλέπεις την ευγένειά Του στους άλλους, ο δικός σου νους αντιλαμβάνεται τον εαυτό του ως απόλυτα ακίνδυνο. Μόλις το δεχτεί αυτό ολοκληρωτικά, δεν βλέπει καμιά ανάγκη να προστατεύει τον εαυτό του. Τότε αρχίζει να ανατέλλει σε αυτόν η προστασία του Θεού, διαβεβαιώνοντάς τον πως είναι απόλυτα ασφαλής για πάντα. Οι απόλυτα

ασφαλείς είναι απόλυτα αγαθοί. Ευλογούν διότι γνωρίζουν ότι είναι ευλογημένοι. Χωρίς την ανησυχία ο νους είναι απόλυτα καλός, και εφόσον επεκτείνει την αγαθοεργία ευεργετείται και ο ίδιος . Ασφάλεια σημαίνει απόλυτη απελευθέρωση από την επίθεση. Κανένας συμβιβασμός δεν είναι δυνατός σε αυτό. Αν διδάσκεις την επίθεση τότε την μαθαίνεις, και αυτό θα σε πληγώνει. Όμως αυτό το μάθημα δεν είναι αθάνατο, και μπορείς να ελευθερωθείς από αυτό με το να μην το διδάσκεις.

4. Εφόσον δεν γίνεται να ***μην*** διδάσκεις, η σωτηρία σου βρίσκεται στο να διδάσκεις το ακριβώς αντίθετο από όλα όσα πιστεύει το εγώ. Έτσι θα μάθεις την αλήθεια που θα σε απελευθερώσει, και θα σε κρατά ελεύθερο την ίδια στιγμή που οι άλλοι την μαθαίνουν από σένα. Ο μόνος τρόπος να έχεις ειρήνη είναι να διδάσκεις ειρήνη. Με το να διδάσκεις ειρήνη πρέπει να την μαθαίνεις και ο ίδιος, διότι δεν μπορείς να διδάσκεις κάτι από το οποίο ακόμα διαχωρίζεσαι. Μόνο έτσι μπορείς να κερδίσεις πίσω την γνώση που έδιωξες μακριά. Μια ιδέα που μοιράζεσαι πρέπει να την έχεις. Ξυπνάει μέσα στο νου σου μέσα από την σιγουριά της διδασκαλίας της. Όλα όσα διδάσκεις τα μαθαίνεις. Δίδασκε μόνο αγάπη, και μάθαινε ότι η αγάπη είναι δική σου και ότι είσαι αγάπη.

IV. Η Μόνη Απάντηση

1. Να θυμάσαι ότι το Άγιο Πνεύμα είναι η Απάντηση, όχι η ερώτηση. Το εγώ πάντα μιλάει πρώτο. Είναι ιδιότροπο και δεν έχει καλές προθέσεις γι αυτόν που το έφτιαξε. Πιστεύει, και σωστά, ότι ο κατασκευαστής του μπορεί να αποσύρει την υποστήριξή του από αυτό, οποιαδήποτε στιγμή. Αν είχε καλές προθέσεις για σένα, τότε θα χαιρόταν, όπως το Άγιο Πνεύμα θα χαρεί όταν σε έχει φέρει πίσω στην εστία σου και δεν θα χρειάζεσαι άλλο την καθοδήγηση Του. Το εγώ δεν θεωρεί τον εαυτό του ως μέρος δικό σου. Εδώ βρίσκεται το πρωταρχικό του σφάλμα, η βάση του όλου συστήματος σκέψης του.

2. Όταν ο Θεός σε δημιούργησε σε έκανε μέρος δικό Του. Αυτός είναι ο λόγος που η επίθεση είναι αδύνατη μέσα στη Βασιλεία. Εσύ έφτιαξες το εγώ δίχως αγάπη, κι επομένως ούτε κι αυτό σε αγαπά. Δεν θα μπορούσες να παραμείνεις μέσα στην Βασιλεία χωρίς αγάπη, και εφόσον η Βασιλεία ***είναι*** αγάπη, εσύ πιστεύεις ότι είσαι δίχως αυτή. Αυτό δίνει την δυνατότητα στο εγώ να θεωρεί τον εαυτό του διαχωρισμένο και έξω από αυτόν που το έφτιαξε, μιλώντας έτσι για το μέρος του νου σου που πιστεύει ότι ***εσύ*** είσαι διαχωρισμένος και έξω από το Νου του Θεού. Το εγώ, λοιπόν, έκανε την πρώτη ερώτηση που τέθηκε ποτέ, αλλά που ποτέ δεν μπορεί να απαντήσει. Αυτή η ερώτηση, «Τι είσαι;» ήταν η αρχή της αμφιβολίας. Το εγώ δεν έχει απαντήσει σε καμία ερώτηση από τότε, παρόλο που έχει κάνει και πολλές άλλες. Οι πιο επινοητικές δραστηριότητες του εγώ ποτέ δεν έχουν πετύχει κάτι περισσότερο από το να συγκαλύψουν και άλλο την ερώτηση, διότι εσύ έχεις την απάντηση και ***το εγώ σε φοβάται***.

3. Εσύ δεν μπορείς να καταλάβεις την σύγκρουση μέχρι να καταλάβεις πλήρως το βασικό γεγονός ότι το εγώ δεν μπορεί να γνωρίζει τίποτα. Το Άγιο Πνεύμα δεν μιλάει πρώτο, ***αλλά πάντα απαντά***. Όλοι Το έχουν επικαλεστεί για βοήθεια κάποια στιγμή, με τον ένα ή τον άλλον τρόπο, και τους έχει απαντήσει. Εφόσον το Άγιο Πνεύμα απαντά αληθινά, απαντά για πάντα, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι ο κάθε ένας έχει την απάντηση ***τώρα***.

4. Το εγώ δεν μπορεί ν' ακούσει το Άγιο Πνεύμα, πιστεύει όμως ότι μέρος του νου που το έφτιαξε είναι εναντίον του. Αυτό το ερμηνεύει ως μια δικαιολογία επίθεσης εναντίον του κατασκευαστή του. Πιστεύει ότι η καλύτερη άμυνα είναι η επίθεση, και θέλει να το πιστέψεις κι ***εσύ***. Μόνο αν το πιστέψεις αυτό θα συμπαραταχτείς μαζί του, και το εγώ χρειάζεται απελπισμένα συμμάχους, και όχι αδελφούς. Με το να αντιλαμβάνεται κάτι ξένο προς αυτό μέσα στο νου σου, το εγώ στρέφεται στο σώμα ως σύμμαχο, διότι το σώμα ***δεν*** είναι μέρος δικό σου. Αυτό κάνει το σώμα φίλο του εγώ. Είναι μία συμμαχία καθαρά και ξάστερα βασισμένη στον διαχωρισμό. Αν συμπαραταχτείς με αυτή την συμμαχία θα φοβάσαι, διότι θα συμπαρατάσσεσαι με μία συμμαχία φόβου.

5. Το εγώ χρησιμοποιεί το σώμα για να συνωμοτήσει εναντίον του νου σου, και επειδή το εγώ συνειδητοποιεί ότι ο «εχθρός» του μπορεί να δώσει τέλος και στους δυο τους απλά με το να αναγνωρίσεις ότι δεν είναι μέρος δικό σου, ενώνονται μαζί για επίθεση. Αυτή είναι ίσως η πιο παράξενη αντίληψη από όλες, αν αναλογιστείς τι στ' αλήθεια περιλαμβάνει. Το εγώ, που δεν είναι πραγματικό, επιχειρεί να πείσει το νου, που ***είναι*** πραγματικός, ότι ο νους είναι το μαθησιακό εργαλείο του εγώ· και ακόμα, ότι το σώμα είναι πιο πραγματικό από ό,τι είναι ο νους. Κανένας στα λογικά του δεν θα μπορούσε να πιστέψει κάτι τέτοιο, και κανένας, στα λογικά του, δεν το πιστεύει.

6. Άκου, λοιπόν, την μόνη απάντηση του Αγίου Πνεύματος σε όλες τις ερωτήσεις που κάνει το εγώ: Είσαι ένα παιδί του Θεού, ένα ανεκτίμητο μέρος της Βασιλείας Του, το οποίο Αυτός δημιούργησε ως μέρος δικό Του. Τίποτα άλλο δεν υπάρχει, και μόνο αυτό είναι πραγματικό. Έχεις επιλέξει έναν ύπνο στον οποίο έβλεπες κακά όνειρα, αλλά ο ύπνος δεν είναι αλήθεια και ο Θεός σε καλεί να ξυπνήσεις. Δεν θα έχει απομείνει τίποτα από το όνειρό σου όταν Τον ακούσεις, διότι θα ξυπνήσεις. Τα όνειρά σου περιέχουν πολλά από τα σύμβολα του εγώ και σε έχουν μπερδέψει. Όμως, αυτό συνέβαινε επειδή κοιμόσουν και δεν ήξερες. Όταν ξυπνήσεις θα δεις την αλήθεια γύρω σου και μέσα σου, και δεν θα πιστεύεις πια στα όνειρα διότι δεν θα έχουν πραγματικότητα για σένα. Εν τούτοις, η Βασιλεία και όλα όσα έχεις δημιουργήσει εκεί θα είναι πολύ πραγματικά για σένα, διότι είναι όμορφα και αληθινά.

7. Μέσα στην Βασιλεία, το που είσαι και το τι είσαι είναι απόλυτα βέβαιο. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία, διότι η πρώτη ερώτηση δεν τέθηκε ποτέ. Και εν τέλει, έχοντας απαντηθεί ολοκληρωτικά, ***ποτέ δεν υπήρξε***. ***Το είναι*** μόνο ζει μέσα στην Βασιλεία, όπου τα πάντα ζουν μέσα στον Θεό χωρίς αμφισβήτηση. Ο χρόνος που πέρασε ρωτώντας μέσα στο όνειρο δίνει την θέση του στην δημιουργία και την αιωνιότητα της. Είσαι τόσο βέβαιος όσο ο Θεός διότι είσαι τόσο αληθινός όσο Αυτός, αλλά αυτό που κάποτε ήταν βέβαιο μέσα στο νου σου, έχει γίνει τώρα μόνο η ικανότητα για βεβαιότητα.

8. Η εισαγωγή ικανοτήτων στο είναι ήταν η αρχή της αβεβαιότητας, διότι οι ικανότητες δείχνουν κάτι εν δυνάμει και όχι επιτεύγματα. Οι

ικανότητές σου είναι άχρηστες ενώπιον της παρουσίας των επιτευγμάτων του Θεού, καθώς και των δικών σου. Τα επιτεύγματα είναι αποτελέσματα που έχουν πραγματοποιηθεί. Όταν είναι τέλεια, οι ικανότητες δεν έχουν κανένα νόημα.
Είναι περίεργο τώρα που οι τέλειοι πρέπει να τελειοποιηθούν. Μάλιστα, αυτό είναι αδύνατον. Να θυμάσαι, όμως, ότι όταν θέτεις τον εαυτό σου σε μία αδύνατη κατάσταση, τότε πιστεύεις ότι το αδύνατον ***είναι*** δυνατόν.

9. Οι ικανότητες πρέπει να αναπτυχθούν πριν μπορέσεις να τις χρησιμοποιήσεις. Αυτό δεν ισχύει για ό,τι δημιούργησε ο Θεός, αλλά είναι η πιο καλή δυνατή λύση γι αυτό που έφτιαξες εσύ. Σε μία αδύνατη κατάσταση, μπορείς να αναπτύξεις τις ικανότητες σου μέχρι που να μπορούν να σε βγάλουν από αυτή. Έχεις έναν Οδηγό για το πώς να τις αναπτύξεις, αλλά δεν έχεις κανέναν άλλο που να προστάζει εκτός από τον εαυτό σου. Αυτό σε αφήνει υπεύθυνο της Βασιλείας, μαζί με έναν Οδηγό για να την βρεις και τα μέσα για να την κρατήσεις. Έχεις ένα πρότυπο ν' ακολουθείς που θα ισχυροποιεί την δική σου προσταγή, και ποτέ δεν θα την μειώνει με κανένα τρόπο. Επομένως θα διατηρείς την κεντρική θέση στην φανταστική σου σκλαβιά, η οποία από μόνη της φανερώνει ότι δεν είσαι πραγματικά σε κατάσταση σκλαβιάς.

10. Βρίσκεσαι σε μία αδύνατη κατάσταση μόνο και μόνο επειδή εσύ θεώρησες ότι ήταν δυνατόν να είσαι σε αυτή. ***Θα ήσουν όντως*** σε μία αδύνατη κατάσταση αν ο Θεός σου έδειχνε την τελειότητά σου, και ταυτόχρονα σου αποδείκνυε ότι σφάλλεις. Αυτό θα φανέρωνε ότι οι τέλειοι είναι ανεπαρκείς στο να φέρουν στον εαυτό τους την επίγνωση της τελειότητάς τους, και έτσι συμπαρατάσσονται με την άποψη ότι αυτοί που έχουν τα πάντα χρειάζονται βοήθεια και ως εκ τούτου είναι ανήμποροι. Αυτό είναι το είδος της «αιτιολογίας» με την οποία καταπιάνεται το εγώ. Ο Θεός, που γνωρίζει ότι οι δημιουργίες Του είναι τέλειες, δεν τις προσβάλλει. Αυτό θα ήταν το ίδιο αδύνατον όσο και η ιδέα του εγώ ότι έχει προσβάλλει Αυτόν.

11. Αυτός είναι ο λόγος που το Άγιο Πνεύμα ποτέ δεν προστάζει. Όταν προστάζεις σημαίνει πως ισχυρίζεσαι την ιδέα της ανισότητας , την οποία το Άγιο Πνεύμα αποδεικνύει ότι δεν υπάρχει. Η αφοσίωση στις αρχές είναι ένας νόμος του νου, και όλα όσα ο Θεός δημιούργησε είναι πιστά

στους νόμους Του. Η αφοσίωση σε άλλους νόμους είναι επίσης δυνατή, όχι όμως επειδή οι νόμοι είναι αληθινοί, αλλά επειδή τους έφτιαξες εσύ. Ποιο θα ήταν το όφελος αν ο Θεός σου αποδείκνυε ότι σκέφτεσαι παρανοϊκά; Μπορεί ο Θεός να χάσει την δική Του βεβαιότητα; Συχνά έχω πει ότι αυτό που διδάσκεις είσαι. Θα ήθελες ο Θεός να σε διδάσκει ότι έχεις αμαρτήσει; Αν Αυτός έθετε σε αντιπαράθεση τον εαυτό που έφτιαξες εσύ με την αλήθεια που δημιούργησε Αυτός για σένα, τι άλλο θα μπορούσε να γίνει παρά να φοβηθείς; Θα αμφέβαλλες κατά πόσο είσαι καλά στο νου σου, που είναι και το μόνο μέρος όπου μπορείς να βρεις την νοητική υγεία που Εκείνος σου έδωσε.

12. Ο Θεός δεν διδάσκει. Η διδασκαλία υπονοεί κάποια έλλειψη, που ο Θεός γνωρίζει ότι δεν υπάρχει. Ο Θεός δεν έχει συγκρούσεις. Η διδασκαλία στοχεύει στην αλλαγή, αλλά ο Θεός δημιούργησε μόνο το αμετάβλητο. Ο διαχωρισμός δεν ήταν κάποια απώλεια τελειότητας, ήταν μόνο μία αποτυχία στην επικοινωνία. Μια τραχιά και οξεία μορφή επικοινωνίας προέκυψε, και αυτή ήταν η φωνή του εγώ. Δεν μπόρεσε να καταστρέψει την ειρήνη του Θεού, αλλά μπόρεσε να καταστρέψει ***την δική σου*** γαλήνη. Ο Θεός δεν την εξάλειψε, διότι το να την εξαλείψει θα σήμαινε ότι επιτίθεται. Όντας υπό αμφισβήτηση, Αυτός δεν αμφισβήτησε. Απλά έδωσε την Απάντηση. Η Απάντησή Του είναι ο Δάσκαλός σου.

V. Τα Μαθήματα του Αγίου Πνεύματος

1. Όπως κάθε καλός δάσκαλος, το Άγιο Πνεύμα γνωρίζει περισσότερα από ό,τι εσύ τώρα, αλλά σε διδάσκει μόνο για να σε κάνει ίσον με Αυτό. Είχες ήδη διδάξει τον εαυτό σου εσφαλμένα, πιστεύοντας αυτό που δεν ήταν αλήθεια. Δεν πίστεψες στην δική σου τελειότητα. Θα σε δίδασκε ο Θεός ότι έφτιαξες ένα διχασμένο νου, ενώ γνωρίζει το νου σου μόνο ως ολοκληρωμένο; Αυτό που γνωρίζει ο Θεός είναι ότι τα κανάλια επικοινωνίας Του δεν είναι ανοιχτά σε Αυτόν, και έτσι δεν μπορεί να μεταδώσει την χαρά Του και να γνωρίζει ότι τα παιδιά Του είναι απόλυτα χαρούμενα. Η προσφορά της χαράς Του είναι μια διαδικασία που

συνεχίζεται διαρκώς, όχι μέσα στο χρόνο αλλά στην αιωνιότητα. Η επέκταση του Θεού προς τα έξω, όχι όμως και η ολότητά Του, μπλοκάρεται όταν η Υιότητα δεν επικοινωνεί μαζί Του ως ένα. Έτσι Αυτός σκέφτηκε, «Τα παιδιά μου κοιμούνται και πρέπει να ξυπνήσουν.»

2. Με ποιο άλλο τρόπο μπορείς να ξυπνήσεις γλυκά τα παιδιά, εκτός με μια απαλή Φωνή που δεν θα τα τρομάξει, παρά απλά θα τους θυμίσει ότι η νύχτα τέλειωσε και το φως έχει έρθει; Δεν τα πληροφορείς ότι οι εφιάλτες που τα τρόμαξαν τόσο πολύ δεν είναι αληθινοί, διότι τα παιδιά πιστεύουν στην μαγεία. Απλά τους διαβεβαιώνεις ότι είναι ασφαλή ***τώρα.*** Μετά τα εκπαιδεύεις ν' αναγνωρίσουν την διαφορά ανάμεσα στο να κοιμάται κανείς και στο να έχει ξυπνήσει, έτσι ώστε να καταλάβουν ότι δεν χρειάζεται να φοβούνται τα όνειρα. Κι έτσι όταν έρχονται τα κακά όνειρα, θα επικαλούνται τα ίδια το φως, για να τα διώξουν.

3. Ένας σοφός δάσκαλος διδάσκει μέσα από την προσέγγιση, όχι την αποφυγή. Δεν τονίζει τι πρέπει να αποφεύγεις για να μην πάθεις κακό, αλλά τι χρειάζεται να μάθεις για να έχεις χαρά. Αναλογίσου τον φόβο και την σύγχυση που θα βίωνε ένα παιδί αν του έλεγαν, «Μην το κάνεις αυτό γιατί θα πάθεις κακό και κινδυνεύεις· αλλά αν κάνεις αυτό στην θέση του θα γλυτώσεις από το κακό, θα είσαι ασφαλής, και τότε δεν θα φοβάσαι.» Σίγουρα είναι καλύτερα να χρησιμοποιήσεις τρεις λέξεις: «Κάνε μόνο αυτό!» Αυτή η απλή πρόταση είναι απόλυτα ξεκάθαρη, ευκολονόητη και εύκολη να τη θυμάσαι.

4. Το Άγιο Πνεύμα ποτέ δεν αναλύει τα σφάλματα διότι δεν τρομάζει τα παιδιά, και εκείνοι που τους λείπει η σοφία ***είναι*** παιδιά. Εν τούτοις, πάντα απαντά στο κάλεσμά τους, και η αξιοπιστία Του τους δίνει μεγαλύτερη ασφάλεια. Τα παιδιά ***όντως*** μπερδεύουν την φαντασία με την πραγματικότητα, και φοβούνται διότι δεν αναγνωρίζουν την διαφορά. Το Άγιο Πνεύμα δεν κάνει διακρίσεις ανάμεσα στα όνειρα. Απλά με την λάμψη Του τα διώχνει. Το φως Του είναι πάντα το Κάλεσμα προς αφύπνιση, ό,τι και να ονειρεύεσαι. Τίποτα που να διαρκεί δεν βρίσκεται στα όνειρα, και το Άγιο Πνεύμα, λάμποντας με το φως από τον Θεό τον Ίδιο, μιλά μόνο για ό,τι διαρκεί για πάντα.

Α. Για να Έχεις, Δίνε τα Όλα σε Όλους

1. Όταν το σώμα σου και το εγώ σου και τα όνειρά σου τελειώσουν, τότε θα γνωρίσεις ότι θα διαρκέσεις για πάντα. Ίσως πιστεύεις ότι αυτό θα το πετύχεις με τον θάνατο, αλλά τίποτα δεν επιτυγχάνεται μέσα από τον θάνατο, διότι ο θάνατος δεν είναι τίποτα. Τα πάντα επιτυγχάνονται μέσα από την ζωή, και η ζωή είναι του νου και μέσα στο νου. Το σώμα ούτε ζει ούτε πεθαίνει, διότι δεν μπορεί να περιέχει εσένα που είσαι ζωή. Αν μοιραζόμαστε τον ίδιο νου, τότε κι εσύ μπορείς να ξεπεράσεις τον θάνατο διότι τον ξεπέρασα εγώ. Ο θάνατος είναι μία προσπάθεια να επιλύσεις την σύγκρουση χωρίς να πάρεις καμία απόφαση. Όπως όλες οι άλλες αδύνατες λύσεις που επιχειρεί το εγώ, ***δεν θα λειτουργήσει.***

2. Ο Θεός δεν έφτιαξε το σώμα, επειδή μπορεί να καταστραφεί, κι επομένως δεν είναι της Βασιλείας των Ουρανών. Το σώμα είναι το σύμβολο αυτού που νομίζεις ότι είσαι. Είναι ξεκάθαρα ένα εργαλείο διαχωρισμού, κι επομένως δεν υπάρχει. Το Άγιο Πνεύμα, όπως πάντα, παίρνει ότι έχεις φτιάξει εσύ και το μεταφράζει σε εργαλείο μάθησης. Ξανά, όπως πάντα, ερμηνεύει εκ νέου αυτό που το εγώ χρησιμοποιεί ως επιχείρημα για τον διαχωρισμό, σε μία μαρτυρία εναντίον του. Αν ο νους μπορεί να θεραπεύει το σώμα, αλλά το σώμα δεν μπορεί να θεραπεύει το νου, τότε ο νους πρέπει να είναι ισχυρότερος από το σώμα. Κάθε θαύμα αυτό φανερώνει.

3. Έχω πει ότι το Άγιο Πνεύμα είναι ο υποκινητής των θαυμάτων. Πάντα σου λέει ότι μόνο ο νους είναι πραγματικός, διότι ο νους μπορεί να μοιράζεται. Το σώμα είναι διαχωρισμένο, κι επομένως δεν μπορεί να είναι μέρος από σένα. Το να είσαι ένας νους έχει νόημα, αλλά το να είσαι ένα σώμα δεν έχει νόημα. Σύμφωνα με τους νόμους του νου, λοιπόν, το σώμα δεν έχει κανένα νόημα.

4. Για το Άγιο Πνεύμα, δεν υπάρχει βαθμός δυσκολίας στα θαύματα. Αυτό σου είναι αρκετά οικείο τώρα, αλλά δεν έχει γίνει ακόμα πιστευτό. Επομένως, δεν το καταλαβαίνεις και δεν μπορείς να το χρησιμοποιήσεις. Έχουμε πάρα πολλά που πρέπει να εκπληρώσουμε για χάρη της

Βασιλείας των Ουρανών για να επιτρέψουμε σε αυτή την κρίσιμη αντίληψη να μας ξεφύγει. Είναι ένας πραγματικός θεμέλιος λίθος του συστήματος σκέψης που διδάσκω και θέλω να διδάξεις κι εσύ. Δεν μπορείς να κάνεις θαύματα χωρίς να το πιστεύεις αυτό, διότι είναι μία πίστη στην απόλυτη ισότητα. Μόνο ένα ίσο δώρο μπορεί να προσφερθεί στους ίσους Υιούς του Θεού, και αυτό είναι μία πλήρης εκτίμηση. Τίποτα περισσότερο και τίποτα λιγότερο. Χωρίς κάποια κλίμακα, ο βαθμός δυσκολίας δεν έχει νόημα, και δεν πρέπει να υπάρχει κλίμακα σε αυτό που προσφέρεις στον αδελφό σου.

5. Το Άγιο Πνεύμα, που οδηγεί στον Θεό, μεταφράζει την επικοινωνία σε ύπαρξη, ακριβώς όπως εν τέλει μεταφράζει την αντίληψη σε γνώση. Δεν χάνεις αυτό που επικοινωνείς. Το εγώ χρησιμοποιεί το σώμα για επίθεση, για ευχαρίστηση και για υπερηφάνεια. Η παράνοια αυτής της αντίληψης το κάνει πραγματικά τρομακτικό. Το Άγιο Πνεύμα βλέπει το σώμα μόνο σαν ένα μέσο επικοινωνίας, και εφόσον το να επικοινωνείς σημαίνει ότι μοιράζεσαι, τότε γίνεται κοινωνία. Ίσως νομίζεις ότι ο φόβος όπως και η αγάπη μπορεί να γίνει προϊόν κοινωνίας · και επομένως να μπορεί να μοιραστεί. Εν τούτοις, αυτό δεν είναι τόσο αληθινό όσο φαίνεται. Αυτοί που κοινωνούν φόβο προωθούν την επίθεση, και η επίθεση πάντα διασπά την επικοινωνία, και την κάνει αδύνατη. Τα εγώ ενώνονται μόνο σε προσωρινή συμμαχία, αλλά πάντα γι αυτό που το κάθε ένα μπορεί να αποκτήσει ***ξεχωριστά***. Το Άγιο Πνεύμα επικοινωνεί μόνο αυτό που ο κάθε ένας μπορεί να δώσει σε όλους. Ποτέ δεν παίρνει τίποτα πίσω, διότι θέλει να το κρατήσεις. Επομένως, η διδασκαλία Του αρχίζει με το μάθημα:

Για να έχεις, δίνε τα όλα σε όλους.

6. Αυτό είναι ένα πολύ προκαταρκτικό βήμα, και το μόνο που πρέπει να κάνεις για τον εαυτό σου. Δεν είναι καν απαραίτητο να ολοκληρώσεις το βήμα μόνος σου, αλλά είναι απαραίτητο να στραφείς προς αυτή την κατεύθυνση. Έχοντας επιλέξει να πας προς αυτή την κατεύθυνση, τοποθετείς τον εαυτό σου επικεφαλής του ταξιδιού, εκεί όπου εσύ και μόνο εσύ πρέπει να παραμένεις. Αυτό το βήμα μπορεί να φαίνεται πως αυξάνει την επίθεση παρά να την επιλύει, διότι είναι το αρχικό βήμα στην αντιστροφή της αντίληψής σου και στην ορθή της επαναφορά. Αυτό συγκρούεται με την ανάποδη αντίληψη που δεν έχεις εγκαταλείψει

ακόμα, ειδάλλως η αλλαγή στην κατεύθυνση δεν θα ήταν αναγκαία. Μερικοί παραμένουν σε αυτό το βήμα για πολύ καιρό, βιώνοντας πολύ έντονη σύγκρουση. Σε αυτό το σημείο μπορεί να προσπαθήσουν να δεχτούν την σύγκρουση, παρά να κάνουν το επόμενο βήμα προς την επίλυση της. Έχοντας κάνει το πρώτο βήμα, όμως, θα βοηθηθούν. Μόλις επιλέξουν αυτό που δεν μπορούν να ολοκληρώσουν μόνοι τους, δεν είναι πια μόνοι.

B. Για να Έχεις Ειρήνη, Δίδασκε Ειρήνη για να Την Μάθεις

1. Όλοι όσοι πιστεύουν στον διαχωρισμό έχουν ένα βασικό φόβο εκδίκησης και εγκατάλειψης. Πιστεύουν στην επίθεση και την απόρριψη, επομένως αυτό αντιλαμβάνονται, διδάσκουν και μαθαίνουν. Αυτές οι παρανοϊκές ιδέες είναι ξεκάθαρα αποτελέσματα αποσύνδεσης (διαχωρισμού) και προβολής. Αυτό που διδάσκεις είσαι, αλλά είναι ολοφάνερο ότι μπορεί να διδάσκεις εσφαλμένα, και επομένως μπορεί να διδάσκεις τον εαυτό σου λάθος. Πολλοί πίστεψαν ότι τους επιτέθηκα, παρόλο που ήταν ολοφάνερο ότι δεν το έκανα. Ένας παρανοϊκός μαθητής μαθαίνει παράξενα μαθήματα. Αυτό που πρέπει ν' αναγνωρίσεις είναι ότι όταν δεν μοιράζεσαι ένα σύστημα σκέψης το αποδυναμώνεις. Αυτοί λοιπόν που πιστεύουν σ' αυτό, το αντιλαμβάνονται σαν επίθεση εναντίον τους. Αυτό συμβαίνει διότι ο κάθε ένας ταυτίζεται με το σύστημα σκέψης του, και κάθε σύστημα σκέψης επικεντρώνεται σε αυτό που νομίζεις ότι είσαι. Αν το κέντρο του συστήματος σκέψης σου είναι αληθινό, μόνο η αλήθεια επεκτείνεται από αυτό. Αλλά αν στο κέντρο του βρίσκεται ένα ψέμα, μόνο η αυταπάτη προωθείται από αυτό.

2. Όλοι οι καλοί δάσκαλοι συνειδητοποιούν ότι μόνο η θεμελιώδης αλλαγή θα διαρκέσει, αλλά δεν αρχίζουν από αυτό το επίπεδο. Η ενδυνάμωση του κίνητρου για την αλλαγή είναι ο πρώτος και βασικός τους στόχος. Είναι επίσης και ο τελευταίος και ο τελικός. Η αύξηση του κίνητρου για την αλλαγή στον μαθητή είναι το μόνο που χρειάζεται να κάνει ο δάσκαλος για να εγγυηθεί την αλλαγή. Η αλλαγή στο κίνητρο

είναι μία αλλαγή του νου, και αυτό αναπόφευκτα θα παράγει θεμελιώδη αλλαγή διότι ο νους ***είναι*** θεμελιώδης.

3. Το πρώτο βήμα στην αντιστροφή ή στην διαδικασία κατάργησης είναι η κατάργηση της ιδέας της απόκτησης. Κατά αναλογία, το πρώτο μάθημα του Αγίου Πνεύματος ήταν «Για να έχεις, δίνε τα όλα σε όλους.» Είπα ότι αυτό μπορεί να αυξήσει προσωρινά την σύγκρουση, και τώρα μπορούμε να το διευκρινίσουμε περισσότερο. Σε αυτό το σημείο, το πόσο ίδια είναι το ***να έχεις*** και το ***να είσαι*** δεν έχει γίνει ακόμα αντιληπτό. Μέχρι να γίνει αντιληπτό, το ***να έχεις*** φαίνεται πως είναι το αντίθετο του ***να δίνεις.*** Επομένως, το πρώτο μάθημα φαίνεται σαν να περιέχει μία αντίφαση, εφόσον μαθαίνεται από έναν νου που βρίσκεται σε σύγκρουση. Αυτό σημαίνει συγκρουόμενα κίνητρα, κι έτσι το μάθημα δεν μπορεί να μαθευτεί με συνέπεια ακόμα. Επιπλέον, ο νους του μαθητή προβάλλει την δική του σύγκρουση, κι επομένως δεν αντιλαμβάνεται συνέπεια στο νου των άλλων, κάνοντάς τον καχύποπτο για τα κίνητρά τους. Αυτός είναι ο αληθινός λόγος που, από πολλές απόψεις, το πρώτο μάθημα είναι και το δυσκολότερο να μαθευτεί. Έχοντας ακόμα έντονη επίγνωση του εγώ στον εαυτό σου, και ανταποκρινόμενος πρωταρχικά στο εγώ των άλλων, διδάσκεσαι να αντιδράς και στα δύο σαν να μην είναι αληθινό αυτό που πιστεύεις.

4. Αντεστραμμένο όπως πάντα, το εγώ αντιλαμβάνεται το πρώτο μάθημα ως παρανοϊκό. Μάλιστα, αυτή είναι η μόνη του εναλλακτική εφόσον η άλλη πιθανότητα, που θα του ήταν πολύ λιγότερο αποδεκτή, θα ήταν προφανώς ότι ***αυτό***(το εγώ)είναι το παρανοϊκό. Η κρίση του εγώ, εδώ όπως πάντα, προκαθορίζεται από αυτό που είναι το ίδιο. Η θεμελιώδης αλλαγή θα συμβεί με την αλλαγή του νου αυτού που σκέπτεται. Εν τω μεταξύ, η αυξανόμενη καθαρότητα της Φωνής του Αγίου Πνεύματος κάνει αδύνατον για τον μαθητή να μην ακούσει. Για κάποιο διάστημα, λαμβάνει συγκρουόμενα μηνύματα και δέχεται και τα δύο.

5. Η διέξοδος από την σύγκρουση ανάμεσα σε δύο αντικρουόμενα συστήματα σκέψης είναι προφανώς να επιλέξεις το ένα και να παραιτηθείς από το άλλο. Αν ταυτιστείς με το δικό σου σύστημα σκέψης, και δεν μπορείς να ξεφύγεις από αυτό, και αν δεχτείς δύο συστήματα σκέψης που βρίσκονται σε πλήρη διαφωνία, η ειρήνη του νου είναι

αδύνατη. Αν διδάσκεις και τα δύο, πράγμα που σίγουρα θα κάνεις εφόσον τα δέχεσαι και τα δύο, τότε διδάσκεις την σύγκρουση και την μαθαίνεις. Εν τούτοις, πραγματικά θέλεις την ειρήνη, ειδάλλως δεν θα είχες επικαλεστεί την Φωνή για την ειρήνη να σε βοηθήσει. Το δικό Της μάθημα δεν είναι παρανοϊκό· η σύγκρουση, όμως, είναι.

6. Δεν μπορεί να υπάρξει καμία σύγκρουση ανάμεσα στην παράνοια και την πνευματική υγεία. Μόνο η μία από τις δύο είναι αληθινή, κι επομένως μόνο η μία είναι πραγματική. Το εγώ προσπαθεί να σε πείσει ότι εξαρτάται από εσένα να αποφασίσεις ποια φωνή είναι αληθινή, αλλά το Άγιο Πνεύμα σε διδάσκει ότι η αλήθεια δημιουργήθηκε από τον Θεό, και ότι η δική σου απόφαση δεν μπορεί να την αλλάξει. Καθώς αρχίζεις να συνειδητοποιείς την ήσυχη δύναμη της Φωνής του Αγίου Πνεύματος, και την τέλεια συνέπεια Της , τότε θα πρέπει να αρχίσει να ανατέλλει στο νου σου η σκέψη ότι προσπαθείς να καταργήσεις μια απόφαση που λήφθηκε ανεπιστρεπτί για σένα. Γι αυτό πρότεινα προηγουμένως να υπενθυμίζεις στον εαυτό σου να επιτρέψει στο Άγιο Πνεύμα να αποφασίσει εκ μέρους σου για τον Θεό .

7. Δεν σου ζητείται να πάρεις παρανοϊκές αποφάσεις, παρόλο που μπορεί να νομίζεις ότι αυτό συμβαίνει. Όμως, πρέπει να είναι παρανοϊκό να πιστεύεις ότι εξαρτάται από σένα να αποφασίσεις τι είναι οι δημιουργίες του Θεού. Το Άγιο Πνεύμα αντιλαμβάνεται την σύγκρουση ακριβώς έτσι όπως είναι. Επομένως, το δεύτερο μάθημά Του είναι:

Για να έχεις ειρήνη, δίδασκε ειρήνη για να την μάθεις .

8. Αυτό εξακολουθεί να είναι ένα προκαταρκτικό βήμα, εφόσον το ***να έχεις*** και το ***να είσαι*** δεν έχουν ακόμα εξισωθεί. Είναι, όμως, πιο προχωρημένο από το πρώτο βήμα, το οποίο είναι μόνο η αρχή της αντιστροφής της σκέψης. Το δεύτερο βήμα είναι μια θετική δήλωση του τι θέλεις. Αυτό, λοιπόν, είναι ένα βήμα προς την κατεύθυνση έξω από την σύγκρουση, εφόσον σημαίνει ότι έχουν ληφθεί υπόψη οι εναλλακτικές, και ότι η μία έχει επιλεγεί ως περισσότερο επιθυμητή. Εν τούτοις, ο όρος «περισσότερο επιθυμητή» υπονοεί ακόμα ότι το επιθυμητός έχει διαβαθμίσεις. Επομένως, παρόλο που αυτό το βήμα είναι βασικό για την τελική απόφαση, ξεκάθαρα δεν είναι το τελικό. Η έλλειψη βαθμού

δυσκολίας στα θαύματα δεν έχει γίνει αποδεκτή ακόμα, διότι τίποτα δεν είναι δύσκολο που είναι ***ολοκληρωτικά*** επιθυμητό. Το να επιθυμείς ***ολοκληρωτικά*** σημαίνει ότι δημιουργείς, και το να δημιουργείς δεν μπορεί να είναι δύσκολο αν ο Θεός ο Ίδιος σε δημιούργησε ως δημιουργό.

9. Το δεύτερο βήμα, λοιπόν, βρίσκεται ακόμα στην σφαίρα της αντίληψης, παρόλο που είναι ένα γιγάντιο βήμα προς την ενοποιημένη αντίληψη που αντανακλά την γνώση του Θεού. Καθώς κάνεις αυτό το βήμα και μένεις σταθερός σ'αυτή την κατεύθυνση, θα προωθείσαι προς το κέντρο του συστήματος σκέψης σου, όπου η θεμελιώδης αλλαγή θα συμβεί. Στο δεύτερο βήμα η πρόοδος είναι ασταθής, αλλά το δεύτερο βήμα είναι ευκολότερο από το πρώτο διότι ακολουθεί. Η συνειδητοποίηση ότι ***πρέπει*** ν' ακολουθεί είναι μια ένδειξη διευρυνόμενης επίγνωσης ότι το Άγιο Πνεύμα θα συνεχίσει να σε οδηγεί.

Γ. Να επαγρυπνείς Μόνο για τον Θεό και την Βασιλεία Του

1. Είπαμε και προηγουμένως ότι το Άγιο Πνεύμα αξιολογεί, και έτσι πρέπει να κάνει. Ξεχωρίζει το σωστό από το λανθασμένο μέσα στο νου σου, και σε διδάσκει πως να κρίνεις κάθε σκέψη που αφήνεις να εισέρχεται με την βοήθεια του φωτός που ο Θεός έβαλε εκεί. Ότι είναι σύμφωνο με αυτό το φως το κρατάει για να ενδυναμώνει την Βασιλεία μέσα σου. Ότι βρίσκεται εν μέρει σε συμφωνία με αυτό το δέχεται και το εξαγνίζει. Αλλά ό,τι βρίσκεται σε απόλυτη ασυμφωνία το αποβάλλει κρίνοντας το ακατάλληλο. Έτσι κρατά τη Βασιλεία απόλυτα συνεπή και τέλεια ενοποιημένη. Να θυμάσαι όμως, ότι αυτό που το Άγιο Πνεύμα απορρίπτει το εγώ το δέχεται. Αυτό συμβαίνει διότι βρίσκονται σε θεμελιώδη ασυμφωνία για τα πάντα, εφόσον βρίσκονται σε θεμελιώδη ασυμφωνία για το τι είσαι. Οι απόψεις του εγώ πάνω σε αυτό το ζωτικό θέμα ποικίλουν, και γι αυτό οδηγεί σε διαφορετικές διαθέσεις. Το Άγιο Πνεύμα ποτέ δεν έχει διαφοροποιήσεις σε αυτό το σημείο, και γι αυτό η μοναδική διάθεση που δημιουργεί είναι η χαρά. Την προστατεύει

απορρίπτοντας όλα όσα δεν ενισχύουν την χαρά, κι επομένως μόνο Αυτό μπορεί να σε κρατά απόλυτα χαρούμενο.

2. Το Άγιο Πνεύμα δεν σε διδάσκει να κρίνεις τους άλλους, διότι δεν θέλει να διδάσκεις το σφάλμα και να το μαθαίνεις και ο ίδιος. Δεν θα ήταν συνεπές αν σε άφηνε να ισχυροποιείς αυτό που πρέπει να μάθεις να αποφεύγεις. Μέσα στο νου του σκεπτόμενου, λοιπόν, Αυτό ***είναι*** που κρίνει, αλλά μόνο για να ενοποιήσει το νου έτσι ώστε να μπορεί να αντιλαμβάνεται χωρίς κρίση. Αυτό επιτρέπει στον νου να διδάσκει χωρίς να κρίνει και επομένως μαθαίνει να ***είναι*** χωρίς την κρίση. Η αναίρεση (ακύρωση) είναι απαραίτητη μόνο μέσα στο νου σου, έτσι ώστε να μην προβάλλεις αλλά να επεκτείνεις. Ο Θεός ο Ίδιος έχει καθιερώσει αυτά που μπορείς να επεκτείνεις με πλήρη ασφάλεια. Επομένως, το τρίτο μάθημα του Αγίου Πνεύματος είναι:

Να επαγρυπνείς μόνο για τον Θεό και την Βασιλεία Του.

3. Αυτό είναι ένα μείζον βήμα προς την ριζική αλλαγή. Εν τούτοις, έχει ακόμα μια πλευρά αντιστροφής της σκέψης, εφόσον υπονοεί ότι υπάρχει κάτι ***εναντίον*** του οποίου πρέπει να επαγρυπνείς. Είναι πιο προχωρημένο από το πρώτο μάθημα, το οποίο είναι απλά η αρχή της αντιστροφής της σκέψης, αλλά και από το δεύτερο, το οποίο είναι βασικά η αναγνώριση του τι είναι πιο επιθυμητό. Αυτό το βήμα, το οποίο ακολουθεί από το δεύτερο όπως το δεύτερο ακολουθεί από το πρώτο, τονίζει την διχοτόμηση ανάμεσα στο επιθυμητό και στο ανεπιθύμητο. Επομένως κάνει την τελική επιλογή αναπόφευκτη.

4. Ενώ το πρώτο βήμα φαίνεται πως αυξάνει τη σύγκρουση και το δεύτερο μπορεί ακόμα να προκαλεί σύγκρουση σε κάποιο βαθμό, αυτό το βήμα καλεί τη συνεπή επαγρύπνηση ενάντια στην σύγκρουση. Σου έχω ήδη πει ότι μπορείς να επαγρυπνείς εξίσου εναντίον του εγώ όσο και υπέρ του. Αυτό το μάθημα σε διδάσκει όχι μόνο ότι μπορείς, αλλά και ότι ***πρέπει.*** Δεν απασχολείται με βαθμό δυσκολίας, αλλά με ξεκάθαρη προτεραιότητα για επαγρύπνηση. Αυτό το μάθημα είναι ξεκάθαρο στο ότι διδάσκει ότι δεν πρέπει να υπάρχουν εξαιρέσεις, παρόλο που δεν αρνείται ότι ο πειρασμός να κάνεις εξαιρέσεις θα συμβεί. Εδώ, λοιπόν, καλείται η συνέπειά σου παρά το χάος. Εν τούτοις το χάος και η συνέπεια δεν

μπορούν να συνυπάρχουν για πολύ, εφόσον το ένα αποκλείει το άλλο. Για όσο χρειάζεται να επαγρυπνείς ενάντια σε κάτι, όμως, δεν αναγνωρίζεις αυτό τον αμοιβαίο αποκλεισμό, και ακόμα πιστεύεις ότι μπορείς να διαλέξεις οποιοδήποτε από τα δύο. Με το να διδάσκει ***τι*** να διαλέγεις, το Άγιο Πνεύμα εν τέλει θα σε διδάξει ότι δεν χρειάζεται να διαλέξεις καθόλου. Αυτό τελικά θα ελευθερώσει το νου σου από τη επιλογή, και θα τον κατευθύνει προς την δημιουργία μέσα στην Βασιλεία των Ουρανών.

5. Όταν επιλέγεις μέσω του Αγίου Πνεύματος οδηγείσαι στην Βασιλεία των Ουρανών. Δημιουργείς με την αληθινή σου ύπαρξη, αλλά αυτό που είσαι πρέπει να μάθεις να το θυμάσαι. Ο τρόπος να θυμηθείς ενυπάρχει μέσα στο τρίτο βήμα, που συγκεντρώνει τα μαθήματα που υπάρχουν στα άλλα, και πηγαίνει πέρα από αυτά προς την πλήρη αφομοίωση. Αν επιτρέψεις στον εαυτό σου να έχεις στο νου σου μόνο ό,τι έβαλε εκεί ο Θεός, αναγνωρίζεις το νου σου έτσι όπως τον δημιούργησε ο Θεός. Επομένως, τον δέχεσαι έτσι όπως είναι. Εφόσον είναι ολοκληρωμένος, διδάσκεις την ειρήνη ***διότι*** την πιστεύεις Το τελικό βήμα θα το κάνει για σένα ο Θεός, αλλά με το τρίτο βήμα με το οποίο το Άγιο Πνεύμα σε έχει προετοιμάσει για τον Θεό. Το ‘Αγιο Πνεύμα σε ετοιμάζει για την μετάφραση του ***να έχω*** στο ***να είμαι*** μέσα από την ίδια την φύση των βημάτων που πρέπει να κάνεις μαζί Του.

6. Πρώτα μαθαίνεις ότι το ***να έχεις*** βασίζεται στο να δίνεις, και όχι στο να αποκτάς. Έπειτα μαθαίνεις ότι μαθαίνεις αυτό που διδάσκεις, και ότι θέλεις να μάθεις την ειρήνη. Αυτή είναι η κατάσταση ταύτισης με την Βασιλεία εφόσον είναι η κατάσταση ***της*** Βασιλείας. Έχεις πιστέψει ότι είσαι δίχως την Βασιλεία, και επομένως, έχεις αποκλείσει τον εαυτό σου από αυτήν σύμφωνα με αυτό που πιστεύεις. Είναι επομένως βασικό να σε διδάξει ότι πρέπει να συμπεριλαμβάνεσαι, και ότι η πίστη σου ότι δεν συμπεριλαμβάνεσαι , είναι το μόνο πράγμα που πρέπει να αποκλείσεις.

7. Το τρίτο βήμα είναι για την προστασία του νου σου, αφού σου επιτρέπει να ταυτίζεσαι μόνο με το κέντρο, εκεί όπου ο Θεός τοποθέτησε τον βωμό στον Εαυτό Του. Οι βωμοί είναι πιστεύω, αλλά ο Θεός και οι δημιουργίες Του είναι πέρα από τις πίστεις διότι είναι πέρα από κάθε αμφισβήτηση. Η Φωνή για τον Θεό μιλά μόνο για την πίστη που υπάρχει πέρα από κάθε αμφιβολία, η οποία είναι η προετοιμασία για το ***είναι*** χωρίς αμφιβολίες.

Όσο η πίστη στον Θεό και στην Βασιλεία Του προσβάλλεται από οποιαδήποτε αμφιβολία μέσα στο νου σου, η τέλεια επίτευξή Του δεν είναι προφανής σε σένα. Γι αυτό πρέπει να επαγρυπνείς υπέρ του Θεού. Το εγώ μιλά εναντίον της δημιουργίας Του, και γι αυτό προκαλεί αμφιβολία. Δεν μπορείς να πας πέρα από την πίστη μέχρι να πιστέψεις απόλυτα.

8. Το να διδάσκεις όλη την Υιότητα χωρίς εξαίρεση αποδεικνύει ότι αντιλαμβάνεσαι την ολότητά της, και ότι έχεις μάθει ότι είναι ένα. Τώρα πρέπει να επαγρυπνείς για να κρατήσεις την ενότητά της μέσα στο νου σου διότι, αν αφήσεις να εισέλθει η αμφιβολία, θα χάσεις την επίγνωση της ολότητας της και δεν θα είσαι ικανός να την διδάξεις. Η ολότητα της Βασιλείας δεν εξαρτάται από την δική σου αντίληψη, αλλά η επίγνωσή σου για την ολότητά της εξαρτάται. Μόνο η επίγνωση σου χρειάζεται προστασία, εφόσον η ύπαρξη δεν μπορεί να απειληθεί. Εν τούτοις, μια πραγματική αίσθηση ύπαρξης δεν μπορεί να είναι δική σου όσο έχεις αμφιβολίες για το τι είσαι. Γι αυτό η επαγρύπνηση είναι βασική. Αμφιβολίες για την ύπαρξη δεν θα πρέπει να εισέρχονται στο νου σου, διότι δεν θα μπορείς να γνωρίσεις τι είσαι με βεβαιότητα. Η βεβαιότητα είναι του Θεού για σένα. Η επαγρύπνηση δεν είναι αναγκαία για την αλήθεια, αλλά είναι αναγκαία για να αντιμετωπιστούν οι ψευδαισθήσεις.

9. Η αλήθεια είναι χωρίς ψευδαισθήσεις και ως εκ τούτου βρίσκεται μέσα στην Βασιλεία. Όταν πέταξες έξω την αλήθεια είδες τον εαυτό σου σαν να ήσουν δίχως αυτή. Και με το να φτιάξεις ένα άλλο βασίλειο στο οποίο έδωσες αξία, δεν κράτησες ***μόνο*** την Βασιλεία του Θεού μέσα στο νου σου, με αποτέλεσμα να θέσεις ένα κομμάτι του νου σου έξω από αυτή. Αυτό που έφτιαξες έχει αιχμαλωτίσει την θέλησή σου, και σου έχει δώσει έναν ασθενή νου που πρέπει να θεραπευτεί. Η επαγρύπνησή σου ενάντια σε αυτή την ασθένεια είναι ο τρόπος να θεραπευτεί. Μόλις ο νους σου θεραπευτεί, ακτινοβολεί υγεία, κι επομένως διδάσκει θεραπεία. Αυτό σε διασφαλίζει ως δάσκαλο που διδάσκει σαν εμένα. Η επαγρύπνηση ζητήθηκε από μένα όπως και από σένα, και εκείνοι που επιλέγουν να διδάξουν το ίδιο πράγμα πρέπει να βρίσκονται σε συμφωνία για το τι πιστεύουν

10. Το τρίτο βήμα, λοιπόν, είναι μία δήλωση αυτού που θέλεις να πιστεύεις, και εμπεριέχει κάποια προθυμία να αφήσεις να φύγει κάθε τι άλλο. Το Άγιο Πνεύμα θα σε κάνει ικανό να κάνεις αυτό το βήμα, αν Τον ακολουθήσεις. Η επαγρύπνησή σου είναι το σημάδι ότι ***θέλεις*** Αυτό να σε καθοδηγεί. Η επαγρύπνηση δεν απαιτεί προσπάθεια, αλλά μόνο μέχρις ότου να μάθεις ότι η προσπάθεια η ίδια είναι μη αναγκαία. Έχεις ασκήσει μεγάλη προσπάθεια για να διατηρήσεις αυτό που έφτιαξες επειδή δεν ήταν αληθινό. Επομένως, τώρα πρέπει να στρέψεις την προσπάθειά σου εναντίον του. Μόνο αυτό μπορεί να καταργήσει την ανάγκη για προσπάθεια, και να καλέσει την ύπαρξή την οποία και ***έχεις*** και ***είσαι.*** Αυτή η αναγνώριση είναι εξ ολοκλήρου χωρίς προσπάθεια εφόσον είναι ήδη αλήθεια και δεν χρειάζεται καμιά προστασία. Βρίσκεται μέσα στην τέλεια ασφάλεια του Θεού. Επομένως, η ένταξη είναι καθολική και η δημιουργία είναι δίχως όρια.

Κεφάλαιο 7

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ

1. Το Τελευταίο Βήμα

1. Η δημιουργική δύναμη του Θεού και των δημιουργημάτων Του είναι απεριόριστη, αλλά αυτή δεν είναι μια αμφίδρομη σχέση. Επικοινωνείς πλήρως με τον Θεό, όπως Αυτός μαζί σου. Αυτή είναι μια συνεχής διαδικασία την οποία μοιράζεσαι, και επειδή την μοιράζεσαι, εμπνέεσαι να δημιουργείς σαν τον Θεό. Εν τούτοις, στην δημιουργία δεν βρίσκεσαι σε αμφίδρομη σχέση με τον Θεό, εφόσον Αυτός δημιούργησε εσένα αλλά εσύ δεν δημιούργησες Αυτόν. Σου έχω ήδη πει ότι μόνο από αυτή την άποψη η δημιουργική σου δύναμη διαφέρει από την δική Του. Ακόμα και σε αυτόν τον κόσμο υπάρχει ένας παραλληλισμός. Οι γονείς γεννούν τα παιδιά, αλλά τα παιδιά δεν γεννούν τους γονείς. Όμως, γεννούν τα δικά τους παιδιά, επομένως γεννούν κι αυτά όπως οι γονείς τους.

2. Αν δημιουργούσες εσύ τον Θεό και Αυτός δημιουργούσε εσένα, τότε η Βασιλεία δεν θα αυξανόταν δια μέσου της δημιουργικής της σκέψης. Άρα η δημιουργία θα ήταν περιορισμένη, κι εσύ δεν θα μπορούσες να είσαι συν-δημιουργός με τον Θεό. Όπως η δημιουργική Σκέψη του Θεού απορρέει από Αυτόν προς εσένα, έτσι και οι δικές σου δημιουργικές σκέψεις πρέπει να απορρέουν από σένα προς τις δημιουργίες σου. Μόνο με αυτόν τον τρόπο μπορεί όλη η δημιουργική δύναμη να επεκτείνεται προς τα έξω. Τα επιτεύγματα του Θεού δεν είναι δικά σου, αλλά τα δικά σου είναι σαν Εκείνου. Αυτός δημιούργησε την Υιότητα και εσύ την αυξάνεις. Έχεις την δύναμη να προσθέτεις στην Βασιλεία, όχι όμως και στον Δημιουργό της Βασιλείας. Διεκδικείς αυτή την δύναμη όταν επαγρυπνείς μόνο υπέρ του Θεού και της Βασιλείας Του. Με το να δεχτείς αυτή την δύναμη ως δική σου έχεις μάθει να θυμάσαι τι είσαι.

3. Οι δημιουργίες σου, σου ανήκουν, όπως κι εσύ ανήκεις στον Θεό. Είσαι μέρος του Θεού, όπως οι υιοί σου είναι μέρος των δικών Του Υιών. Το να

δημιουργείς σημαίνει ν' αγαπάς. Η αγάπη επεκτείνεται προς τα έξω απλά και μόνο επειδή δεν είναι δυνατόν να περιορίζεται. Όντας απεριόριστη δεν σταματά. Δημιουργεί για πάντα, αλλά όχι μέσα στον χρόνο. Οι δημιουργίες του Θεού υπήρχαν από πάντα, διότι Αυτός υπήρχε από πάντα. Οι δικές σου δημιουργίες υπήρχαν από πάντα, διότι μπορείς να δημιουργείς μόνο όπως δημιουργεί ο Θεός. Η αιωνιότητα είναι δική σου, διότι Αυτός σε δημιούργησε αιώνιο.

4. Το εγώ, από την άλλη πλευρά, πάντα απαιτεί αμφίδρομα δικαιώματα, επειδή είναι ανταγωνιστικό αντί να αγαπάει. Πάντα είναι πρόθυμο να παζαρέψει, αλλά δεν μπορεί να καταλάβει ότι το να είσαι σαν κάποιον άλλο σημαίνει ότι δεν είναι δυνατές οι δοσοληψίες. Για να κερδίσεις πρέπει να δίνεις, όχι να κάνεις δοσοληψίες. Όταν κάνεις δοσοληψίες περιορίζεις το να δίνεις, και αυτό δεν είναι το Θέλημα του Θεού. Το να θέλεις από κοινού με τον Θεό σημαίνει να δημιουργείς σαν Αυτόν. Ο Θεός δεν περιορίζει τα δώρα Του με κανένα τρόπο. Εσύ ***είσαι*** τα δώρα Του, κι επομένως τα δώρα σου πρέπει να είναι σαν τα δικά Του. Τα δώρα σου προς την Βασιλεία πρέπει να είναι όπως τα δικά Του δώρα προς εσένα.

5. Εγώ έδωσα μόνο αγάπη στην Βασιλεία διότι πίστεψα ότι ήταν αυτό που ήμουν. Αυτό που πιστεύεις ότι είσαι καθορίζει τα δώρα σου, και αν ο Θεός σε δημιούργησε επεκτείνοντας τον Εαυτό Του όπως εσύ, τότε κι εσύ μπορείς να επεκτείνεις τον εαυτό σου μόνο όπως Αυτός. Μόνο η χαρά αυξάνεται για πάντα, εφόσον η χαρά και η αιωνιότητα είναι αδιαχώριστες. Ο Θεός επεκτείνεται προς τα έξω πέρα από όρια και πέρα από τον χρόνο, κι εσύ που είσαι συν-δημιουργός με Αυτόν επεκτείνεις την Βασιλεία Του για πάντα και χωρίς περιορισμούς. Η αιωνιότητα είναι η ανεξίτηλη σφραγίδα της δημιουργίας. Οι αιώνιοι βρίσκονται σε ειρήνη και χαρά για πάντα.

6. Το να σκέφτεσαι σαν τον Θεό σημαίνει να μοιράζεσαι την βεβαιότητά Του για το τι είσαι, και το να δημιουργείς σαν Αυτόν σημαίνει να μοιράζεσαι την τέλεια Αγάπη που μοιράζεται Αυτός με σένα. Προς αυτό σε οδηγεί το Άγιο Πνεύμα, ώστε η χαρά σου να μπορεί να είναι ολοκληρωμένη διότι η Βασιλεία του Θεού είναι πλήρης. Έχω πει ότι το τελευταίο βήμα στην εκ νέου αφύπνιση της γνώσης, το κάνει ο Θεός. Αυτό είναι αλήθεια, αλλά είναι δύσκολο να εξηγηθεί με λέξεις διότι οι λέξεις

είναι σύμβολα, και τίποτα που είναι αληθές δεν χρειάζεται να εξηγηθεί. Εν τούτοις, το Άγιο Πνεύμα έχει το έργο να μεταφράζει το άχρηστο σε χρήσιμο, το δίχως νόημα σε αυτό που έχει νόημα, και το προσωρινό σε άχρονο. Άρα μπορεί να σου πει κάτι γι αυτό το τελικό βήμα.

7. Ο Θεός δεν κάνει βήματα, διότι τα επιτεύγματα Του δεν γίνονται σταδιακά. Αυτός δεν διδάσκει, διότι οι δημιουργίες Του είναι αμετάβλητες. Δεν κάνει τίποτα τελευταίος, διότι Αυτός δημιούργησε πρώτος και για πάντα. Πρέπει να γίνει κατανοητό ότι η λέξη «πρώτος» έτσι όπως εφαρμόζεται σε Αυτόν δεν είναι με την χρονική έννοια. Είναι πρώτος με την έννοια ότι Αυτός είναι ο Πρώτος στην Ίδια την Αγία Τριάδα. Αυτός είναι ο Πρωταρχικός Δημιουργός, διότι Αυτός δημιούργησε τους συν-δημιουργούς Του. Κι επειδή έπραξε έτσι, ο χρόνος δεν εφαρμόζεται ούτε γι Αυτόν ούτε σε ό,τι δημιούργησε. Το «τελευταίο βήμα» που θα το κάνει ο Θεός ήταν επομένως αληθινό στην αρχή, είναι αλήθεια τώρα, και θα είναι αλήθεια για πάντα. Ό,τι είναι άχρονο είναι πάντα εκεί, διότι η ύπαρξή του είναι αιώνια αμετάβλητη. Δεν θα αλλάξει με την αύξηση, διότι δημιουργήθηκε για να αυξάνει για πάντα. Αν εσύ το αντιλαμβάνεσαι ως μη αυξανόμενο, τότε δεν γνωρίζεις τι είναι. Ακόμα, δεν γνωρίζεις Ποιος το δημιούργησε. Ο Θεός δεν σου το αποκαλύπτει αυτό διότι ποτέ δεν ήταν κρυμμένο. Το φως Του ποτέ δεν ήταν κρυφό, διότι η Θέλησή Του είναι να το μοιράζεται. Πως μπορεί αυτό που μοιράζεται ολοκληρωτικά να παρακρατείται και μετά να αποκαλύπτεται;

II. Ο Νόμος της Βασιλείας

1. Το να θεραπεύεις είναι το μόνο είδος σκέψης σε αυτό τον κόσμο που μοιάζει με την Σκέψη του Θεού, εξαιτίας των στοιχείων που μοιράζονται. Όταν ένας αδελφός αντιλαμβάνεται τον εαυτό του ως ασθενή, τότε αντιλαμβάνεται τον εαυτό του ως μη ολοκληρωμένο, κι επομένως σε ανάγκη. Αν κι εσύ τον βλέπεις με αυτό τον τρόπο, τότε τον βλέπεις σαν να είναι απών από την Βασιλεία ή διαχωρισμένος από αυτή, καθιστώντας έτσι την ίδια την Βασιλεία κρυφή και για τους δύο σας. Η ασθένεια και ο

διαχωρισμός δεν είναι από τον Θεό, αλλά η Βασιλεία είναι. Αν αποκρύπτεις την Βασιλεία, αντιλαμβάνεσαι κάτι που δεν είναι από τον Θεό.

2. Το να θεραπεύεις, λοιπόν, σημαίνει να διορθώνεις την αντίληψη στον αδελφό σου και στον εαυτό σου, με το μοιράζεσαι το Άγιο Πνεύμα μαζί του. Αυτό σας τοποθετεί και τους δύο μέσα στην Βασιλεία, και επαναφέρει την ολότητά της μέσα στο νου σου. Αυτό αντανακλά την δημιουργία, διότι ενοποιεί καθώς αυξάνεται και αφομοιώνει καθώς επεκτείνεται. Αυτό που προβάλλεις ή επεκτείνεις είναι πραγματικό για σένα. Αυτός είναι ένας αμετάκλητος νόμος του νου σε αυτό τον κόσμο, αλλά και στην Βασιλεία. Όμως, το περιεχόμενο είναι διαφορετικό σε αυτό τον κόσμο, διότι οι σκέψεις που κυβερνά είναι πολύ διαφορετικές από αυτές της Βασιλείας. Οι νόμοι πρέπει να προσαρμόζονται στις περιστάσεις αν πρόκειται να διατηρήσουν την τάξη. Το αξιοσημείωτο χαρακτηριστικό των νόμων του νου έτσι όπως λειτουργούν σε αυτό τον κόσμο είναι ότι με το να τους υπακούς, και σε διαβεβαιώνω ότι πρέπει να τους υπακούς, μπορεί να φτάσεις σε διαμετρικά αντίθετα αποτελέσματα. Αυτό συμβαίνει διότι οι νόμοι έχουν προσαρμοστεί στις συνθήκες αυτού του κόσμου, στις οποίες τα διαμετρικά αντίθετα αποτελέσματα φαίνονται πιθανά διότι εσύ μπορείς να ανταποκρίνεσαι σε δύο συγκρουόμενες φωνές.

3. Έξω από την Βασιλεία, ο νόμος που επικρατεί μέσα (σε αυτή) προσαρμόζεται στο «Πιστεύεις ό,τι προβάλλεις προς τα έξω.» Αυτή είναι η μορφή διδασκαλίας του, διότι έξω από την Βασιλεία η μάθηση είναι πολύ σημαντική. Αυτή η μορφή υπονοεί ότι θα μαθαίνεις αυτό που είσαι από ό,τι έχεις προβάλλει πάνω στους άλλους, κι επομένως πιστεύεις πως αυτοί είναι. Μέσα στην Βασιλεία δεν υπάρχει διδασκαλία και μάθηση, διότι δεν υπάρχει καμία πίστη. Υπάρχει μόνο βεβαιότητα. Ο Θεός και οι Υιοί Του, μέσα στην βεβαιότητα της ύπαρξης, γνωρίζουν ότι είσαι αυτό που επεκτείνεις. Αυτή η μορφή του νόμου δεν προσαρμόζεται καθόλου, εφόσον είναι ο νόμος της δημιουργίας. Ο Θεός ο Ίδιος δημιούργησε το νόμο δημιουργώντας ***με*** αυτόν. Και οι Υιοί Του, που δημιουργούν σαν Αυτόν, τον ακολουθούν με χαρά, γνωρίζοντας ότι η αύξηση της Βασιλείας βασίζεται σε αυτόν, ακριβώς όπως βασίστηκε και η δική τους δημιουργία.

4. Οι νόμοι, για να είναι χρήσιμοι, πρέπει να μεταδίδονται. Επομένως, πρέπει να μεταφράζονται για εκείνους που μιλούν διαφορετικές γλώσσες. Εν τούτοις, ένα καλός μεταφραστής, παρόλο που πρέπει ν'αλλάξει την μορφή αυτού που μεταφράζει, ποτέ δεν αλλάζει το νόημα. Μάλιστα, όλος του ο σκοπός είναι ν' αλλάξει την μορφή έτσι ώστε να διατηρηθεί το αρχικό νόημα. Το Άγιο Πνεύμα είναι ο Μεταφραστής των νόμων του Θεού για εκείνους που δεν τους καταλαβαίνουν. Δεν θα μπορούσες να το κάνεις αυτό μόνος σου διότι ένας νους που βρίσκεται σε σύγκρουση δεν μπορεί να παραμένει πιστός σε ένα νόημα, κι επομένως θα το αλλάξει για να διατηρήσει την μορφή.

5. Ο σκοπός του Αγίου Πνεύματος στην μετάφραση είναι ακριβώς το αντίθετο. Αυτό μεταφράζει μόνο για να διατηρήσει το αρχικό νόημα με κάθε τρόπο και σε όλες τις γλώσσες. Επομένως, αντιτίθεται στην ιδέα ότι οι διαφορές στην μορφή έχουν σημασία, και πάντα τονίζει ***ότι αυτές οι διαφορές δεν έχουν σημασία.*** Η σημασία του μηνύματός Του είναι πάντα η ίδια · μόνο το νόημα έχει σημασία. Ο νόμος της δημιουργίας του Θεού δεν χρησιμοποιεί την χρήση της αλήθειας για να πείσει τους Υιούς Του για την αλήθεια. Η επέκταση της αλήθειας, που ***είναι*** ο νόμος της Βασιλείας, βασίζεται μόνο στην γνώση του τι είναι η αλήθεια. Αυτή είναι η κληρονομιά σου και δεν απαιτεί καθόλου μάθηση, αλλά όταν εσύ την απαρνήθηκες έγινες μαθητής αναγκαστικά.

6. Κανένας δεν αμφισβητεί την σχέση της μάθησης και της μνήμης. Η μάθηση είναι αδύνατη δίχως την μνήμη εφόσον κάτι πρέπει να είναι συνεπές για να μπορείς να το θυμηθείς. Γι αυτό η διδασκαλία του Αγίου Πνεύματος είναι ένα μάθημα στην θύμηση. Έχω ξαναπεί ότι Αυτός διδάσκει την θύμηση και την λησμονιά, αλλά την λησμονιά την διδάσκει μόνο για να κάνει την θύμηση συνεπή. Ξεχνάς για να μπορέσεις να θυμηθείς καλύτερα. Δεν θα καταλαβαίνεις τις μεταφράσεις Του ενώσω ακούς δύο τρόπους ερμηνείας τους. Επομένως, πρέπει να ξεχάσεις ή να αφήσεις να φύγει ο ένας για να κατανοήσεις τον άλλον. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος που μπορείς να μάθεις την συνέπεια, έτσι ώστε τελικά να ***είσαι*** συνεπής.

7. Τι μπορεί να σημαίνει η τέλεια συνέπεια της Βασιλείας για εκείνους που βρίσκονται σε σύγχυση; Είναι προφανές ότι η σύγχυση παρεμβαίνει στο

νόημα, κι επομένως εμποδίζει τον μαθητή να το εκτιμήσει. Δεν υπάρχει καμία σύγχυση στην Βασιλεία των Ουρανών, διότι εκεί υπάρχει μόνο ένα νόημα. Αυτό το νόημα προέρχεται από τον Θεό και ***είναι*** ο Θεός. Κι επειδή είναι επίσης κι εσύ, το μοιράζεσαι και το επεκτείνεις όπως έκανε και ο Δημιουργός σου. Αυτό δεν χρειάζεται μετάφραση διότι είναι απόλυτα κατανοητό, αλλά χρειάζεται επέκταση διότι ***σημαίνει*** επέκταση. Η επικοινωνία είναι απόλυτα άμεση και τέλεια ενοποιημένη. Είναι ολοκληρωτικά ελεύθερη, διότι τίποτα δυσαρμονικό δεν εισέρχεται ποτέ. Αυτός είναι ο λόγος που είναι η Βασιλεία του Θεού. Ανήκει σ' Αυτόν και επομένως είναι σαν Αυτόν. Αυτή είναι η πραγματικότητά , και τίποτα δεν μπορεί να την προσβάλλει.

III. Η Πραγματικότητα της Βασιλείας

1. Το Άγιο Πνεύμα διδάσκει ένα μάθημα, και το εφαρμόζει σε όλα τα άτομα και σε όλες τις καταστάσεις. Εφόσον είναι ελεύθερο από την σύγκρουση, μεγιστοποιεί όλες τις προσπάθειες και όλα τα αποτελέσματα. Διδάσκοντας την δύναμη της Βασιλείας του Θεού του Ίδιου, σε διδάσκει ότι όλη η δύναμη είναι δική σου. Η εφαρμογή της δεν έχει σημασία. Είναι πάντα στο μέγιστο. Η επαγρύπνησή σου δεν είναι αυτή που την διασφαλίζει ως δική σου, αλλά σου δίνει όμως την ικανότητα να την χρησιμοποιείς πάντα και με όλους τους τρόπους. Όταν είπα «Είμαι μαζί σου πάντα,» το εννοούσα κυριολεκτικά. Δεν είμαι απών για κανέναν σε καμία κατάσταση. Και επειδή είμαι πάντα μαζί σου, ***εσύ*** είσαι η οδός, η αλήθεια και η ζωή. Δεν έφτιαξες εσύ αυτή την δύναμη, όπως ούτε κι εγώ. Δημιουργήθηκε για να μοιράζεται, κι επομένως δεν έχει νόημα να γίνει αντιληπτή σαν να ανήκει σε κάποιον εις βάρος κάποιου άλλου. Μια τέτοια αντίληψη την καθιστά χωρίς νόημα περιορίζοντας ή παραβλέποντας την αληθινή και μοναδική της σημασία.

2. Το νόημα του Θεού παραμένει στην Βασιλεία, διότι εκεί το τοποθέτησε Αυτός. Δεν παραμένει μέσα στο χρόνο. Απλά αναπαύεται στην Βασιλεία διότι ανήκει εκεί, όπως κι εσύ. Πως μπορείς εσύ που είσαι το νόημα του

Θεού ν' αντιλαμβάνεσαι τον εαυτό σου ως απόντα από κει; Μπορείς να βλέπεις τον εαυτό σου ως διαχωρισμένο από την σημασία σου μόνο όταν τον βιώνεις ως μη αληθινό. Αυτός είναι ο λόγος που το εγώ είναι παρανοϊκό· σε διδάσκει ότι δεν είσαι αυτό που είσαι. Αυτό είναι τόσο αντιφατικό που είναι προφανώς αδύνατον. Επομένως είναι ένα μάθημα που δεν μπορείς να μάθεις πραγματικά, άρα ούτε και να το διδάξεις πραγματικά. Εν τούτοις, πάντα διδάσκεις. Επομένως, πρέπει να διδάσκεις κάτι άλλο, παρόλο που το εγώ δεν γνωρίζει τι είναι αυτό. Το εγώ, λοιπόν, συνεχώς καταλύεται, και υποπτεύεται τα κίνητρά σου. Ο νους σου δεν μπορεί να ενοποιηθεί συμμαχώντας με το εγώ, διότι ο νους δεν ανήκει σε αυτό. Εν τούτοις, αυτό που είναι «προδοτικό» για το εγώ είναι πιστό για την ειρήνη. Ο «εχθρός» του εγώ, είναι επομένως δικός σου φίλος.

3. Έχω ξαναπεί ότι ο φίλος του εγώ δεν είναι μέρος δικό σου, διότι το εγώ αντιλαμβάνεται τον εαυτό του ότι βρίσκεται σε πόλεμο και επομένως χρειάζεται συμμάχους. Εσύ που δεν βρίσκεσαι σε πόλεμο πρέπει να αναζητάς αδελφούς και ν' αναγνωρίζεις όλους όσους βλέπεις σαν αδελφούς, διότι μόνο οι ίσοι βρίσκονται σε ειρήνη. Εφόσον οι ίσοι Υιοί του Θεού έχουν τα πάντα, δεν γίνεται να ανταγωνίζονται. Εν τούτοις, αν αντιλαμβάνονται κάποιον από τους αδελφούς του ως οτιδήποτε άλλο εκτός από ίσο, τότε η ιδέα του ανταγωνισμού θα έχει εισέλθει στο νου τους. Μην υποτιμάς την ανάγκη σου να επαγρυπνείς ***εναντίον*** αυτής της ιδέας, διότι όλες οι συγκρούσεις σου προέρχονται από αυτή. ***Είναι*** η πεποίθηση ότι είναι δυνατόν να υπάρχουν συγκρουόμενα συμφέροντα, κι επομένως έχεις δεχτεί το αδύνατον ως αληθές. Είναι αυτό διαφορετικό από το να λες ότι αντιλαμβάνεσαι τον εαυτό σου ως μη πραγματικό;

4. Το να είσαι στην Βασιλεία σημαίνει απλά ότι εστιάζεις όλη την προσοχή σου σ' αυτήν. Όσο πιστεύεις ότι μπορείς να έχεις στραμμένη την προσοχή σου σε αυτό που δεν είναι αληθινό, δέχεσαι την σύγκρουση ως επιλογή σου. Είναι αυτό πραγματικά μια επιλογή; Φαίνεται σαν να είναι, αλλά τα φαινόμενα και η πραγματικότητα δεν είναι καθόλου τα ίδια. Εσύ που ***είσαι*** η Βασιλεία δεν σε απασχολούν τα φαινόμενα. Η πραγματικότητα είναι δική σου διότι είσαι η πραγματικότητα. Αυτός είναι ο τρόπος που το ***να έχεις*** και το ***να είσαι*** τελικά συμφιλιώνονται, όχι μέσα στην Βασιλεία, αλλά στο νου σου. Ο βωμός που υπάρχει εκεί είναι η μόνη

πραγματικότητα. Ο βωμός είναι απόλυτα καθαρός στην σκέψη, διότι είναι μια αντανάκλαση της τέλειας Σκέψης. Ο ορθός νους σου βλέπει μόνο αδελφούς, διότι βλέπει μόνο μέσα από το δικό του φως.

5. Ο Θεός ο Ίδιος έχει φωτίσει το νου σου, και κρατά τον νου σου φωτεινό με το φως Του επειδή ο νους σου είναι το φως Του. Αυτό είναι απόλυτα πέρα από κάθε αμφισβήτηση, και όταν ρωτάς παίρνεις την απάντηση. Η Απάντηση απλά διαλύει κάθε αμφισβήτηση, διασφαλίζοντας το γεγονός ότι το να ρωτάς για την πραγματικότητα σημαίνει ότι η αμφισβήτησή σου είναι άσκοπη. Αυτός είναι ο λόγος που το Άγιο Πνεύμα ποτέ δεν αμφισβητεί. Η μοναδική του λειτουργία είναι να διαλύει ό,τι είναι αμφισβητήσιμο και επομένως να οδηγεί στην βεβαιότητα. Οι βέβαιοι είναι απόλυτα γαλήνιοι, διότι δεν βρίσκονται σε αμφιβολία. Δεν κάνουν ερωτήσεις, διότι τίποτα το αμφισβητήσιμο δεν εισέρχεται στο νου τους. Αυτό τους κρατά σε τέλεια γαλήνη, επειδή αυτό είναι που μοιράζονται, γνωρίζοντας τι πραγματικά είναι .

IV. Η Θεραπεία ως Αναγνώριση της Αλήθειας

1. Η αλήθεια μπορεί μόνο να ***αναγνωριστεί*** και ***χρειάζεται*** να αναγνωριστεί. Η έμπνευση είναι του Αγίου Πνεύματος, και η βεβαιότητα είναι του Θεού σύμφωνα με του νόμους Του. Επομένως, και τα δύο προέρχονται από την ίδια Πηγή, εφόσον η έμπνευση προέρχεται από την Φωνή που μιλά για τον Θεό και η βεβαιότητα προέρχεται από τους νόμους του Θεού. Η θεραπεία δεν προέρχεται απευθείας από τον Θεό, ο Οποίος γνωρίζει τις δημιουργίες Του ως τέλεια ολοκληρωμένες. Εν τούτοις, η θεραπεία εξακολουθεί να είναι του Θεού, διότι ξεκινά από την Φωνή Του και τους νόμους Του. Είναι αποτέλεσμά τους, σε μια κατάσταση του νου που δεν Τον γνωρίζει. Αυτή η κατάσταση είναι άγνωστη σε Αυτόν κι επομένως δεν υπάρχει, αλλά εκείνοι που κοιμούνται δεν έχουν επίγνωση. Κι εφόσον δεν έχουν επίγνωση, δεν γνωρίζουν.

2. Το Άγιο Πνεύμα πρέπει να εργαστεί ***μέσα από*** εσένα για να σε διδάξει ότι βρίσκεται ***μέσα*** σε σένα. Αυτό είναι ένα ενδιάμεσο βήμα προς την γνώση ότι είσαι εν Θεώ επειδή αποτελείς μέρος Του. Τα θαύματα που εμπνέει το Άγιο Πνεύμα δεν μπορεί να έχουν βαθμό δυσκολίας, διότι κάθε μέρος της δημιουργίας ανήκει στην ίδια βαθμίδα. Αυτό είναι το Θέλημα του Θεού και το δικό σου. Οι νόμοι του Θεού το διασφαλίζουν αυτό, και το Άγιο Πνεύμα σου το υπενθυμίζει. Όταν θεραπεύεις, θυμάσαι τους νόμους του Θεού και ξεχνάς τους νόμους του εγώ. Έχω ξαναπεί ότι η λησμονιά είναι απλά ένας τρόπος να θυμάσαι καλύτερα. Επομένως δεν είναι το αντίθετο της θύμησης αν γίνει σωστά αντιληπτή. Όταν γίνει αντιληπτή εσφαλμένα, τότε εισάγει μια αντίληψη σύγκρουσης με κάτι άλλο, όπως κάνει κάθε εσφαλμένη αντίληψη. Αν γίνει σωστά αντιληπτή, τότε μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως διέξοδος από την σύγκρουση, όπως κάθε ορθή αντίληψη.

3. Το εγώ δεν θέλει να διδάξει σε όλους όλα όσα έχει μάθει, διότι αυτό θα ματαίωνε τον σκοπό του. Επομένως, στην πραγματικότητα δεν μαθαίνει καθόλου. Το Άγιο Πνεύμα σε διδάσκει να χρησιμοποιείς αυτό που έχει φτιάξει το εγώ, για να διδάξεις το αντίθετο από ό,τι έχει «μάθει» το εγώ. Το είδος της μάθησης του είναι το ίδιο άσχετο όσο και η συγκεκριμένη ικανότητα που χρησιμοποιήθηκε για την μάθηση. Το μόνο που χρειάζεται να κάνεις είναι να κάνεις την προσπάθεια να μάθεις, διότι το Άγιο Πνεύμα έχει έναν ενοποιημένο στόχο για την προσπάθεια. Αν διαφορετικές ικανότητες εφαρμόζονται για αρκετό διάστημα προς ένα στόχο, τότε οι ικανότητες οι ίδιες ενοποιούνται. Αυτό γίνεται επειδή κατευθύνονται προς μια κατεύθυνση, σε ένα δρόμο. Εν τέλει, λοιπόν, όλες συνεισφέρουν σε ένα αποτέλεσμα, και κάνοντάς το αυτό, τονίζεται περισσότερο η ομοιότητα τους και όχι οι διαφορές τους.

4. Άρα όλες οι ικανότητες θα πρέπει να παραδίδονται στο Άγιο Πνεύμα, το Οποίο κατανοεί το πώς να τις χρησιμοποιήσει σωστά. Αυτό τις χρησιμοποιεί μόνο για θεραπεία, διότι σε γνωρίζει μόνο ως ολοκληρωμένο. Θεραπεύοντας μαθαίνεις την ολότητα, και μαθαίνοντας την ολότητα μαθαίνεις να θυμάσαι τον Θεό. Εσύ Τον έχεις λησμονήσει, αλλά το Άγιο Πνεύμα καταλαβαίνει ότι η λησμονιά σου πρέπει να μεταφραστεί σε ένα τρόπο ενθύμησης.

5. Ο στόχος του εγώ είναι τόσο ενοποιημένος όσο του Αγίου Πνεύματος, και εξαιτίας αυτού οι στόχοι τους δεν μπορούν ποτέ να συμφιλιωθούν με κανένα τρόπο και σε κανένα βαθμό. Το εγώ πάντα επιδιώκει να διαιρεί και να διαχωρίζει. Το Άγιο Πνεύμα πάντα επιδιώκει να ενοποιεί και να θεραπεύει. Καθώς θεραπεύεις θεραπεύεσαι, διότι το Άγιο Πνεύμα δεν βλέπει βαθμό δυσκολίας στην θεραπεία. Η θεραπεία είναι ο τρόπος να αναιρέσεις την πίστη στις διαφορές, όντας ο μόνος τρόπος να αντιλαμβάνεσαι την Υιότητα ως ένα. Αυτή η αντίληψη βρίσκεται επομένως σε συμφωνία με τους νόμους του Θεού, ακόμα και σε μία κατάσταση του νου που δεν είναι σύμφωνη με την δική Του. Η δύναμη της ορθής αντίληψης είναι τόσο μεγάλη που φέρνει το νου σε συμφωνία με το Νου Εκείνου, διότι υπηρετεί την Φωνή Του, η οποία βρίσκεται μέσα σε όλους σας.

6. Το να νομίζεις ότι μπορείς να αντιτεθείς στην Βούληση του Θεού είναι μια αληθινή αυταπάτη. Το εγώ πιστεύει ότι μπορεί, και ότι μπορεί να σου προσφέρει την δική του «βούληση» ως δώρο. ***Δεν τη θέλεις.*** Αυτό δεν είναι δώρο. Δεν είναι τίποτα απολύτως. Ο Θεός σου έχει δώσει ένα δώρο που και το ***έχεις*** και ***είσαι.*** Όταν δεν το χρησιμοποιείς, ξεχνάς ότι το έχεις. Με το να μην το θυμάσαι, δεν γνωρίζεις τι είσαι. Η θεραπεία, λοιπόν, είναι ένας τρόπος προσέγγισης της γνώσης σκεπτόμενος σε συμφωνία με τους νόμους του Θεού, και αναγνωρίζοντας την παγκοσμιότητα τους. Δίχως αυτή την αναγνώριση, κάνεις αυτούς τους νόμους να μην έχουν νόημα για σένα. Εν τούτοις, οι νόμοι δεν είναι χωρίς νόημα, εφόσον όλο το νόημα περιέχεται σε αυτούς και μέσα από αυτούς.

7. Αναζήτησε πρώτα την Βασιλεία των Ουρανών, διότι εκεί λειτουργούν αληθινά οι νόμοι του Θεού, και μπορούν να λειτουργούν αληθινά διότι είναι οι νόμοι της αλήθειας. Αλλά αναζήτησε μόνο αυτό, διότι δεν μπορείς να βρεις τίποτα άλλο. ***Δεν υπάρχει*** τίποτα άλλο. Ο Θεός είναι το Παν μέσα στα πάντα με κυριολεκτική έννοια. Όλη η ύπαρξη βρίσκεται μέσα σε Αυτόν ο Οποίος είναι όλη η Ύπαρξη. Επομένως, εσύ βρίσκεσαι μέσα σε Αυτόν εφόσον η ύπαρξή σου είναι δική Του. Η θεραπεία είναι ένας τρόπος να ξεχάσεις την αίσθηση κινδύνου που σου έχει προκαλέσει το εγώ, με το να μην αναγνωρίζεις της ύπαρξή του (τον κίνδυνο) στον αδελφό σου. Αυτό ενδυναμώνει το Άγιο Πνεύμα και στους δυο σας, διότι είναι μια

άρνηση ν' αναγνωρίσεις τον φόβο. Η αγάπη χρειάζεται μόνο αυτή την πρόσκληση. Έρχεται ελεύθερα σε όλη την Υιότητα , όντας η ίδια αυτό που είναι η Υιότητα. Με την αφύπνισή σου μέσα σ' αυτή, απλά ξεχνάς αυτό που δεν είσαι. Αυτό σε καθιστά ικανό να θυμηθείς αυτό που είσαι.

V. Η Θεραπεία και το Αμετάβλητο του Νου

1. Το σώμα δεν είναι τίποτα περισσότερο από ένα πλαίσιο για αναπτυσσόμενες ικανότητες, που χρησιμοποιούνται όμως με έναν τελείως διαφορετικό τρόπο. ***Αυτή*** είναι μια απόφαση. Τα αποτελέσματα της απόφασης του εγώ σε αυτό το ζήτημα είναι τόσο φανερά που δεν χρειάζονται καμία επεξήγηση, αλλά η απόφαση του Αγίου Πνεύματος να χρησιμοποιεί το σώμα μόνο για επικοινωνία έχει μια τέτοια άμεση σύνδεση με την θεραπεία που πραγματικά χρειάζεται διευκρίνιση. Ο μη θεραπευμένος θεραπευτής προφανώς δεν κατανοεί το ίδιο του το λειτούργημα.

2. Μόνο οι νόες επικοινωνούν. Εφόσον το εγώ δεν μπορεί να εξαλείψει την παρόρμηση για επικοινωνία επειδή είναι επίσης και παρόρμηση για δημιουργία, μπορεί μόνο να σε διδάσκει ότι το σώμα μπορεί και να επικοινωνεί και να δημιουργεί, κι επομένως δεν χρειάζεται το νου. Με αυτό τον τρόπο το εγώ προσπαθεί να σε διδάξει ότι το σώμα μπορεί να ενεργεί σαν το νου, κι επομένως είναι αυτάρκες. Εν τούτοις, έχουμε μάθει ότι η συμπεριφορά δεν αποτελεί κάποιο επίπεδο ούτε για διδασκαλία ούτε για μάθηση, εφόσον μπορείς να ενεργείς σύμφωνα με αυτό που δεν πιστεύεις. Αν το κάνεις αυτό, όμως, θα σε εξασθενήσει ως δάσκαλο και μαθητή διότι, έχουμε επανειλημμένα τονίσει, ότι διδάσκεις αυτό που ***πραγματικά*** πιστεύεις. Ένα ασυνεπές μάθημα θα διδαχθεί και θα μαθευτεί πολύ δύσκολα. Αν διδάσκεις και την ασθένεια ***και*** την θεραπεία, είσαι και φτωχός διδάσκαλος και φτωχός μαθητής.

3. Η θεραπεία είναι μία ικανότητα που μπορεί να αναπτύξει ο κάθε ένας και πρέπει να την αναπτύξει αν είναι να θεραπευτεί. Η θεραπεία είναι η

μορφή επικοινωνίας του Αγίου Πνεύματος σε αυτό τον κόσμο, και η μόνη που Αυτό δέχεται . Δεν αναγνωρίζει καμία άλλη, διότι δεν δέχεται την σύγχυση του νου και του σώματος που έχει το εγώ. Οι νόες μπορούν να επικοινωνούν, αλλά δεν μπορούν να πληγώνουν. Το σώμα στην υπηρεσία του εγώ μπορεί να πληγώνει άλλα σώματα, αλλά αυτό δεν μπορεί να συμβεί εκτός κι αν υπάρχει ήδη σύγχυση σώματος με το νου. Και αυτή η κατάσταση επίσης μπορεί να χρησιμοποιηθεί είτε για θεραπεία ή για μαγεία, αλλά πρέπει να θυμάσαι ότι η μαγεία πάντα εμπεριέχει την πεποίθηση ότι η θεραπεία είναι βλαβερή. Αυτή η πεποίθηση είναι η απόλυτα παρανοϊκή βάση της, κι έτσι προχωρά με ανάλογο τρόπο.

4. Η θεραπεία μόνο ενδυναμώνει. Η μαγεία πάντα προσπαθεί να εξασθενεί. Η θεραπεία δεν αντιλαμβάνεται τίποτα στον θεραπευτή που να μην το μοιράζεται μαζί του ο κάθε ένας. Η μαγεία πάντα βλέπει κάτι «ιδιαίτερο» στον θεραπευτή, το οποίο πιστεύει ότι μπορεί να προσφέρει ως δώρο σε κάποιον που δεν το έχει. Μπορεί να πιστεύει ότι το δώρο προέρχεται από τον Θεό προς αυτόν, αλλά είναι ολοφάνερο ότι δεν καταλαβαίνει τον Θεό αν νομίζει ότι αυτός έχει κάτι που λείπει στους άλλους.

5. Το Άγιο Πνεύμα δεν λειτουργεί τυχαία, και η θεραπεία που είναι από Αυτό ***πάντα*** λειτουργεί. Τα αποτελέσματα θα ποικίλουν εκτός κι αν ο θεραπευτής θεραπεύει πάντα μέσω Αυτού. Εν τούτοις, η θεραπεία η ίδια είναι συνεπής, αφού μόνο η συνέπεια είναι ελεύθερη από συγκρούσεις, και μόνο οι ελεύθεροι από συγκρούσεις είναι ολοκληρωμένοι. Με το να δέχεται εξαιρέσεις και να αναγνωρίζει ότι μερικές φορές μπορεί να θεραπεύει και μερικές όχι, ο θεραπευτής προφανώς δέχεται την ασυνέπεια. Επομένως βρίσκεται σε σύγκρουση, και διδάσκει την σύγκρουση. Μπορεί οτιδήποτε που προέρχεται από τον Θεό να μην είναι για όλους, και για πάντα; Η αγάπη είναι ανίκανη για οποιαδήποτε εξαίρεση. Μόνο αν υπάρχει φόβος η ιδέα των εξαιρέσεων φαίνεται πως αποκτά κάποια σημασία. Οι εξαιρέσεις είναι τρομακτικές διότι είναι φτιαγμένες από τον φόβο. Ο «φοβισμένος θεραπευτής» είναι μια αντίφαση όρων, κι επομένως μια ιδέα στην οποία μόνο ένας νους που βρίσκεται σε σύγκρουση θα μπορούσε να βρει κάποιο νόημα.

6. Ο φόβος δεν χαροποιεί. Η θεραπεία, όμως, δίνει χαρά. Ο φόβος πάντα κάνει εξαιρέσεις. Η θεραπεία ποτέ. Ο φόβος προκαλεί απομόνωση, διότι εισάγει τον διαχωρισμό. Η θεραπεία πάντα παράγει αρμονία, διότι προέρχεται από την ενοποίηση. Είναι προβλέψιμη διότι είναι αξιόπιστη. Όλα όσα είναι του Θεού είναι αξιόπιστα, διότι όλα όσα είναι του Θεού είναι ολοκληρωτικά αληθινά. Η θεραπεία είναι αξιόπιστη διότι εμπνέεται από την Φωνή Του, και βρίσκεται σε συμφωνία με τους νόμους Του. Εν τούτοις, αν η θεραπεία είναι συνεπής τότε δεν μπορεί να γίνει κατανοητή με ασυνέπεια. Κατανόηση σημαίνει συνέπεια διότι Θεός σημαίνει συνέπεια. Εφόσον αυτή είναι η σημασία Του, είναι επίσης και η δική σου. Η δική σου σημασία δεν μπορεί να βρίσκεται σε ασυμφωνία με την δική Του, διότι ολόκληρη και η μοναδική σημασία σου προέρχεται από την δική Του και είναι σαν την δική Του. Ο Θεός δεν είναι δυνατόν να βρίσκεται σε ασυμφωνία με τον Εαυτό Του, κι εσύ δεν μπορεί να βρίσκεσαι σε ασυμφωνία με Αυτόν. Δεν μπορείς να διαχωρίσεις τον Εαυτό σου από τον Δημιουργό σου, ο Οποίος σε δημιούργησε μοιράζοντας την Ύπαρξή Του μαζί σου.

7. Ο μη θεραπευμένος θεραπευτής θέλει ευγνωμοσύνη από τους αδελφούς του, αλλά αυτός δεν είναι ευγνώμων προς αυτούς. Αυτό συμβαίνει διότι πιστεύει ότι αυτός τους δίνει κάτι, και δεν λαμβάνει κάτι εξίσου επιθυμητό σαν ανταπόδοση. Η διδασκαλία του είναι περιορισμένη διότι μαθαίνει τόσο λίγα. Το θεραπευτικό του μάθημα περιορίζεται από την ίδια του την αχαριστία, η οποία είναι ένα μάθημα για την ασθένεια. Η αληθινή μάθηση είναι συνεχής, και τόσο ουσιώδης στην δύναμή της γι αλλαγή ώστε ο Υιός του Θεού μπορεί ν’αναγνωρίσει την δύναμή του μέσα σε μια στιγμή και ν’ αλλάξει τον κόσμο αμέσως μετά. Αυτό συμβαίνει διότι, αλλάζοντας το νου του, έχει αλλάξει το πιο ισχυρό εργαλείο που του δόθηκε ποτέ για αλλαγή. Αυτό με κανένα τρόπο δεν αντικρούει το αμετάβλητο του νου έτσι όπως τον δημιούργησε ο Θεός, αλλά εσύ νομίζεις ότι τον έχεις αλλάξει όσο μαθαίνεις μέσω του εγώ. Αυτό σε θέτει σε θέση ανάγκης να μάθεις ένα μάθημα που φαίνεται αντιφατικό· πρέπει να μάθεις να αλλάζεις γνώμη για το νου σου. Μόνο με αυτό μπορείς να μάθεις ότι ***είναι*** αμετάβλητος.

8. Όταν θεραπεύεις, αυτό ακριβώς είναι που ***μαθαίνεις.*** Αναγνωρίζεις τον αμετάβλητο νου στον αδελφό σου συνειδητοποιώντας ότι αυτός δεν θα μπορούσε ποτέ να έχει αλλάξει το νου του. Αυτός είναι ο τρόπος να αναγνωρίσεις το Άγιο Πνεύμα μέσα του. Και είναι Το Άγιο Πνεύμα μέσα σ' αυτόν που ποτέ δεν αλλάζει το Νου Του. Αυτός ο ίδιος μπορεί να νομίζει ότι μπορεί, αλλιώς δεν θα αντιλαμβανόταν τον εαυτό του ως ασθενή. Επομένως δεν γνωρίζει τι είναι ο Εαυτός του. Αν εσύ βλέπεις μόνο το αναλλοίωτο μέσα σ' αυτόν δεν τον αλλάζεις πραγματικά. Αλλάζοντας τον δικό σου νου για τον δικό του ***εκ μέρους*** του, τον βοηθάς να καταργήσει την αλλαγή που το εγώ του νομίζει ότι έχει κάνει σ' αυτόν.

9. Όπως μπορείς και ν'ακούς δύο φωνές, έτσι μπορείς και να βλέπεις με δύο τρόπους. Ο ένας τρόπος σου δείχνει μια εικόνα, ή ένα είδωλο που μπορείς να λατρεύεις από φόβο, αλλά ποτέ δεν θ' αγαπήσεις. Ο άλλος σου δείχνει μόνο την αλήθεια, την οποία θα αγαπήσεις διότι θα την καταλάβεις. Η κατανόηση είναι εκτίμηση, διότι μπορείς να ταυτιστείς με αυτό που καταλαβαίνεις, και κάνοντάς το μέρος δικό σου, το έχεις δεχτεί με αγάπη. Έτσι σε δημιούργησε ο Θεός ο Ίδιος· με κατανόηση, εκτίμηση και αγάπη. Το εγώ είναι εντελώς ανίκανο να το καταλάβει αυτό, διότι δεν καταλαβαίνει τι φτιάχνει, και δεν το εκτιμά, ούτε το αγαπά. Ενσωματώνει για να αποσπάσει. Κυριολεκτικά πιστεύει ότι κάθε φορά που στερεί κάποιον από κάτι, αυτό αυξάνει. Συχνά έχω μιλήσει για την αύξηση της Βασιλείας των Ουρανών μέσα από τις δικές σου δημιουργίες, που μπορούν να δημιουργηθούν μόνο έτσι όπως κι εσύ. Όλη η δόξα και η τέλεια χαρά που ***είναι*** η Βασιλεία βρίσκονται μέσα σου για να την προσφέρεις . Δεν θα το ήθελες;

10. Δεν μπορείς να ξεχάσεις τον Πατέρα διότι εγώ είμαι μαζί σου, και εγώ δεν γίνεται να Τον ξεχάσω. Το να με ξεχάσεις σημαίνει ότι ξεχνάς τον εαυτό σου και Αυτόν που σε δημιούργησε. Οι αδελφοί μας λησμονούν. Γι αυτό χρειάζονται εσένα να τους υπενθυμίζεις εμένα και Αυτόν που με δημιούργησε. Μέσα από αυτή την υπενθύμιση, μπορείς να αλλάξεις το νου τους για τον εαυτό τους, όπως εγώ μπορώ να αλλάξω τον δικό σου. Ο νους σου είναι ένα τόσο ισχυρό φως που μπορεί να κοιτά τον δικό τους και να τον φωτίζει, όπως εγώ μπορώ να φωτίζω τον δικό σου. Δεν θέλω να

μοιραστώ το σώμα μου διότι αυτό σημαίνει ότι δεν μοιράζομαι τίποτα. Θα ήθελα να μοιραστώ μια ψευδαίσθηση με τα πιο ιερά τέκνα ενός ιερότατου Πατέρα; Όμως θέλω να μοιραστώ το νου μου μαζί σου διότι έχουμε ένα Νου, και αυτός ο Νους είναι δικός μας. Να βλέπεις μόνο αυτό το Νου παντού, διότι είναι παντού και στα πάντα. Είναι τα πάντα διότι συμπεριλαμβάνει όλα τα πράγματα μέσα του. Ευλογημένος να είσαι εσύ που αυτό μόνο αντιλαμβάνεσαι, διότι αντιλαμβάνεσαι μόνο αυτό που είναι αληθινό.

11. Έλα λοιπόν σε μένα, και μάθε για την αλήθεια που υπάρχει μέσα σου. Ο νους που μοιραζόμαστε μοιράζεται από όλους τους αδελφούς μας, και καθώς τους βλέπουμε όπως αληθινά είναι αυτοί θα θεραπεύονται. Άφησε το νου σου να λάμψει μαζί με τον δικό μου πάνω στο νου τους, και με την ευγνωμοσύνη μας προς αυτούς να τους κάνουμε γνώστες του φωτός μέσα τους. Αυτό το φως θα επιστρέψει με την λάμψη του και σε σένα και σε όλη την Υιότητα, διότι αυτό είναι το δώρο που αρμόζει να προσφέρεις στον Θεό. Αυτός θα το δεχτεί και θα το δώσει στην Υιότητα, διότι είναι αποδεκτό από Αυτόν και επομένως και από τους Υιούς Του. Αυτή είναι η αληθινή κοινωνία με το Άγιο Πνεύμα, που βλέπει τον βωμό του Θεού μέσα στον κάθε ένα, και φέρνοντάς το στην εκτίμησή σου, σε καλεί να αγαπήσεις τον Θεό και την δημιουργία Του. Εσύ μπορείς να εκτιμήσεις την Υιότητα μόνο ως ένα. Αυτό είναι μέρος του νόμου της δημιουργίας, κι επομένως κυβερνά κάθε σκέψη.

VI. Από την Επαγρύπνηση στην Ειρήνη.

1. Παρόλο που μπορείς να αγαπάς την Υιότητα μόνο ως κάτι που είναι ένα, μπορείς να την αντιλαμβάνεσαι σαν κατακερματισμένη. Όμως, είναι αδύνατον να βλέπεις κάτι σε ένα μέρος του και να μην το αποδώσεις και στο σύνολο. Αυτός είναι ο λόγος που η επίθεση δεν κάνει ποτέ διακρίσεις , και γι αυτό πρέπει να εξαφανιστεί εντελώς. Αν δεν εξαφανιστεί εντελώς, δεν εξαφανίζεται καθόλου. Ο φόβος και η αγάπη φτιάχνουν ή δημιουργούν, ανάλογα με το αν το εγώ ή το Άγιο Πνεύμα τα προκαλεί ή

τα εμπνέει, αλλά θα επιστρέψουν ***οπωσδήποτε*** στο νου αυτού που σκέπτεται και θα επηρεάσουν ολόκληρη την αντίληψή του. Αυτό περιλαμβάνει και την ιδέα του για τον Θεό, τις δημιουργίες Του και τις δικές του. Δεν θα εκτιμά καμία από Αυτές αν Τις σκέφτεται με φόβο. Θα Τις εκτιμά όλες αν τις σκέφτεται με αγάπη.

2. Ο νους που δέχεται την επίθεση δεν μπορεί να αγαπά. Και αυτό συμβαίνει διότι πιστεύει ότι μπορεί να καταστρέψει την αγάπη, κι επομένως δεν κατανοεί τι είναι η αγάπη. Αν δεν καταλαβαίνει τι είναι η αγάπη, δεν μπορεί να αντιληφθεί τον εαυτό του ικανό να αγαπήσει. Χάνεται η επίγνωση της ύπαρξης, δημιουργούνται συναισθήματα άσχετα με την πραγματικότητα και όλα καταλήγουν σε παντελή σύγχυση. Η σκέψη σου το έχει κάνει αυτό εξαιτίας της δύναμής της, αλλά η σκέψη σου μπορεί επίσης και να σε σώσει από αυτό διότι η δύναμή της δεν είναι δικής σου κατασκευής. Η ικανότητά σου να κατευθύνεις την σκέψη σου όπως εσύ επιλέγεις είναι μέρος της δύναμής της. Αν δεν πιστεύεις ότι μπορείς να το κάνεις αυτό, τότε έχεις αρνηθεί την δύναμη της σκέψης σου, κι επομένως την έχεις καταστήσει αδύναμη στην πίστη σου.

3. Η επινοητικότητα του εγώ για την αυτοσυντήρησή του είναι τεράστια, αλλά προέρχεται από την ίδια την δύναμη του νου που το εγώ αρνείται. Αυτό σημαίνει ότι το εγώ επιτίθεται σε αυτό που το συντηρεί, και αυτό έχει σαν αποτέλεσμα πολύ έντονο άγχος. Γι αυτό το εγώ ποτέ δεν αναγνωρίζει τι κάνει. Είναι απόλυτα λογικό αλλά ξεκάθαρα παρανοϊκό. Το εγώ χρησιμοποιεί σαν πηγή τροφοδοσίας του την μία πηγή που είναι εντελώς εχθρική προς την ύπαρξή του ***για*** την ύπαρξη του. Εφόσον φοβάται να αντιληφθεί την δύναμη αυτής της πηγής, αναγκάζεται να την υποτιμά. Αυτό απειλεί την ίδια του την ύπαρξη, μια κατάσταση που την βρίσκει ανυπόφορη. Παραμένοντας λογικό αλλά και παρανοϊκό συνάμα, το εγώ επιλύει αυτό το παντελώς παρανοϊκό δίλημμα με ένα εντελώς παρανοϊκό τρόπο. Δεν αντιλαμβάνεται την ***δική του*** ύπαρξη ως απειλούμενη με το να προβάλλει την απειλή πάνω ***σε σένα*** και να αντιλαμβάνεται την δική σου ύπαρξη ως ανύπαρκτη. Αυτό διασφαλίζει την διατήρηση του αν συμπαραταχτείς με αυτό, παρέχοντας την εγγύηση ότι δεν θα γνωρίζεις την ίδια σου την ασφάλεια.

4. Το εγώ δεν μπορεί να αντέξει να γνωρίζει τα πάντα. Η γνώση είναι καθολική, και το εγώ δεν πιστεύει στην ολότητα. Αυτή η απιστία είναι η προέλευσή του, και ενώ το εγώ δεν σε αγαπά ***είναι*** εν τούτοις, πιστό στους δικούς του προγόνους, γεννώντας έτσι όπως γεννήθηκε κι αυτό. Ο νους πάντα αναπαράγει όπως παράχθηκε. Εφόσον είναι προϊόν φόβου το εγώ αναπαράγει φόβο. Αυτή είναι η πίστη του, και αυτή η πίστη το κάνει ύπουλο στην αγάπη διότι εσύ ***είσαι*** αγάπη. Η αγάπη είναι η δύναμή σου, την οποία το εγώ πρέπει να αρνηθεί. Πρέπει ακόμα, να αρνηθεί όλα όσα σου δίνει αυτή η αγάπη ***διότι*** σου δίνει τα πάντα. Κανένας που έχει τα πάντα δεν θέλει το εγώ. Επομένως, ο ίδιος ο δικός του κατασκευαστής δεν το θέλει. Επομένως η απόρριψη είναι η μόνη απόφαση που θα μπορούσε να συναντήσει το εγώ, αν ο νους που το έφτιαξε γνώριζε τον εαυτό του. Κι αν αναγνώριζε οποιοδήποτε μέρος της Υιότητας, τότε ***πραγματικά*** θα γνώριζε τον εαυτό του.

5. Το εγώ επομένως αντιτίθεται σε κάθε εκτίμηση, κάθε αναγνώριση, κάθε υγιή αντίληψη και όλη την γνώση. Αντιλαμβάνεται την απειλή τους ως καθολική, διότι αισθάνεται ότι κάθε δέσμευση του νου είναι καθολική. Αναγκασμένο, λοιπόν, να αποστασιοποιείται από εσένα, είναι πρόθυμο να συνδεθεί με οτιδήποτε άλλο. Αλλά ***δεν υπάρχει*** τίποτα άλλο. Επομένως, ο νους μπορεί να φτιάχνει ψευδαισθήσεις, και αν το κάνει αυτό θα τις πιστεύει, διότι έτσι τις δημιούργησε.

6. Το Άγιο Πνεύμα ακυρώνει τις ψευδαισθήσεις χωρίς να τους επιτίθεται, διότι δεν μπορεί να τις αντιληφτεί καθόλου. Επομένως δεν υπάρχουν γι Αυτό. Επιλύει την φαινομενική σύγκρουση που γεννούν βλέποντας την σύγκρουση δίχως νόημα. Έχω πει και παλαιότερα ότι το Άγιο Πνεύμα αντιλαμβάνεται την σύγκρουση έτσι όπως είναι πραγματικά, και όντως ***είναι*** χωρίς νόημα. Το Άγιο Πνεύμα δεν θέλει από σένα να κατανοήσεις την σύγκρουση· θέλει να συνειδητοποιήσεις ότι, εφόσον η σύγκρουση δεν έχει κανένα νόημα, δεν γίνεται κατανοητή. Όπως έχω ήδη πει, η κατανόηση φέρνει την εκτίμηση και η εκτίμηση φέρνει την αγάπη. Τίποτα άλλο δεν μπορεί να γίνει κατανοητό, διότι τίποτα άλλο δεν είναι πραγματικό και επομένως τίποτα άλλο δεν έχει νόημα.

7. Αν κρατήσεις στο νου σου αυτό που προσφέρει το Άγιο Πνεύμα, τότε δεν γίνεται να επαγρυπνείς για τίποτα άλλο ***εκτός*** από τον Θεό και τη

Βασιλεία Του. Ο μόνος λόγος που μπορεί να το βρίσκεις αυτό δύσκολο να το δεχτείς είναι ότι μπορεί να εξακολουθείς να νομίζεις ότι υπάρχει κάτι άλλο. Η πίστη δεν απαιτεί επαγρύπνηση εκτός κι αν έχει συγκρούσεις. Αν είναι έτσι, τότε υπάρχουν αλληλοσυγκρουόμενα στοιχεία μέσα σε αυτή που έχουν οδηγήσει σε μια εμπόλεμη κατάσταση, άρα η επαγρύπνηση έχει καταστεί μείζονος σημασίας. Η επαγρύπνηση δεν έχει καμιά θέση στην ειρήνη. Είναι αναγκαία ενάντια σε πεποιθήσεις που δεν είναι αληθινές, και ποτέ δεν θα την είχε επικαλεστεί το Άγιο Πνεύμα αν εσύ δεν είχες πιστέψει στο αναληθές. Όταν πιστεύεις κάτι, το έχεις κάνει αληθινό για σένα. Όταν πιστεύεις αυτό που ο Θεός δεν γνωρίζει, η σκέψη σου φαίνεται πως αντικρούει την δική Του, και έτσι φαίνεται σαν να Του επιτίθεσαι.

8. Έχω τονίσει επανειλημμένα ότι το εγώ πιστεύει πραγματικά ότι μπορεί να επιτίθεται στον Θεό, και προσπαθεί να σε πείσει ότι αυτό το έχεις κάνει εσύ. Αν ο νους δεν μπορεί να επιτεθεί, τότε το εγώ προχωρά απόλυτα λογικά στην πίστη ότι πρέπει να είσαι ένα σώμα. Μην βλέποντάς σε έτσι όπως είσαι, μπορεί να βλέπει τον εαυτό του έτσι όπως θέλει να είναι. Γνώστης της αδυναμίας του, το εγώ θέλει την συμμαχία σου, αλλά όχι έτσι όπως είσαι πραγματικά. Επομένως το εγώ θέλει να δεσμεύσει το νου σου μέσα στο δικό του σύστημα ψευδαισθήσεων, γιατί αλλιώς το φως της κατανόησής σου θα το εξαφάνιζε. Δεν θέλει κανένα μέρος της αλήθειας, διότι το ίδιο το εγώ δεν είναι αληθινό. Αν η αλήθεια είναι καθολική, το μη αληθινό δεν γίνεται να υπάρχει. Η αφοσίωση σε ένα από τα δύο πρέπει να είναι ολική· δεν γίνεται να συνυπάρχουν μέσα στο νου σου χωρίς να τον διχάζουν. Εφόσον δεν μπορούν να συνυπάρξουν ειρηνικά, και αν εσύ θέλεις την ειρήνη, τότε πρέπει να παραιτηθείς από την ιδέα της σύγκρουσης μια για πάντα. Αυτό απαιτεί επαγρύπνηση μόνο για όσο δεν αναγνωρίζεις τι είναι αληθινό. Όσο πιστεύεις ότι δύο εξ ολοκλήρου αλληλοσυγκρουόμενα συστήματα σκέψης μοιράζονται την αλήθεια, η ανάγκη σου για επαγρύπνηση είναι προφανής.

9. Ο νους σου μοιράζει την υπακοή του ανάμεσα σε δύο βασίλεια, κι εσύ δεν είσαι απόλυτα αφοσιωμένος σε κανένα. Η ταύτισή σου με την Βασιλεία είναι εξ ολοκλήρου πέρα από κάθε αμφιβολία εκτός από όταν σκέφτεσαι παρανοϊκά. Αυτό που είσαι δεν διασφαλίζεται από την

αντίληψή σου, μάλιστα δεν επηρεάζεται καθόλου από αυτήν. Τα προβλήματα που αντιλαμβάνεσαι όσον αφορά τη ταυτότητα σου σε οποιοδήποτε επίπεδο δεν είναι προβλήματα που στηρίζονται σε γεγονότα. Είναι προβλήματα κατανόησης, εφόσον η παρουσία τους υπονοεί μια πίστη ότι αυτό που είσαι εναπόκειται στην δική σου απόφαση. Το εγώ το πιστεύει αυτό απόλυτα, εφόσον είναι εντελώς αφοσιωμένο σε αυτό. Δεν είναι αλήθεια. Το εγώ, επομένως, είναι απόλυτα αφοσιωμένο στο αναληθές, και αντιλαμβάνεται σε πλήρη αντίθεση με το Άγιο Πνεύμα και με την γνώση του Θεού.

10. Η ταυτότητα σου μπορεί να γίνει αντιληπτή με νόημα μόνο από το Άγιο Πνεύμα διότι η ύπαρξή σου ***είναι*** η γνώση του Θεού. Οποιαδήποτε πίστη δέχεσαι ξέχωρα από αυτό θα σου αποκρύπτει την Φωνή του Θεού μέσα σου, κι επομένως θα σου αποκρύπτει τον Θεό. Αν δεν αντιλαμβάνεσαι την δημιουργία Του αληθινά δεν θα μπορείς να γνωρίσεις τον Δημιουργό, εφόσον ο Θεός και οι δημιουργίες Του δεν είναι διαχωρισμένες. Η Ενότητα του Δημιουργού και της δημιουργίας είναι η ολότητά σου, η νοητική σου υγεία και η απεριόριστη δύναμή σου. Αυτή η απεριόριστη δύναμη είναι το δώρο του Θεού σε σένα, διότι είναι αυτό που είσαι. Αν αποσυνδέεις το νου σου από αυτή τότε αντιλαμβάνεσαι την πιο ισχυρή δύναμη στο σύμπαν ως αδύναμη, διότι δεν πιστεύεις ότι εσύ είσαι μέρος της .

11. Εφόσον αντιλαμβάνεσαι την δημιουργία του Θεού δίχως το δικό σου μέρος μέσα σ’ αυτήν, την βλέπεις ως αδύναμη, και αυτοί που βλέπουν τους εαυτούς τους αδύναμους, όντως επιτίθενται. Εν τούτοις, η επίθεση πρέπει να είναι τυφλή, διότι δεν υπάρχει τίποτα στο οποίο να επιτεθούν. Επομένως φτιάχνουν μορφές που τις αντιλαμβάνονται ως ανάξιες και τις επιτίθενται για την αναξιότητά τους. Αυτό είναι όλος ο κόσμος του εγώ. Ένα τίποτα. Δεν έχει νόημα. Δεν υπάρχει. Μην προσπαθείς να τον καταλάβεις διότι, αν το κάνεις, πιστεύεις ότι μπορεί να γίνει κατανοητός κι επομένως είναι άξιος της εκτίμησης και της αγάπης σου. Αυτό θα δικαίωνε την ύπαρξή του, η οποία δεν μπορεί να δικαιολογηθεί. Δεν μπορείς να δώσεις νόημα σε αυτό που δεν έχει κανένα. Αυτό μπορεί να είναι μόνο μια παρανοϊκή προσπάθεια.

12. Όταν επιτρέπεις στην παράνοια να εισέλθει στο νου σου αυτό σημαίνει ότι δεν έχει κρίνει την νοητική υγεία ως απόλυτα επιθυμητή. Αν θέλεις κάτι άλλο θα φτιάξεις κάτι άλλο, αλλά επειδή είναι κάτι άλλο, θα επιτίθεται στο σύστημα σκέψης σου και θα διαιρεί την πίστη σου. Δεν μπορείς να δημιουργείς σε αυτή την διαιρεμένη κατάσταση, και πρέπει να επαγρυπνείς ενάντια σε αυτή διότι μόνο η ειρήνη μπορεί να επεκταθεί. Ο διαιρεμένος νους σου εμποδίζει την επέκταση της Βασιλείας, και η επέκταση της είναι η χαρά σου. Αν δεν επεκτείνεις την Βασιλεία, τότε δεν σκέφτεσαι μαζί με τον Δημιουργό σου και δεν δημιουργείς έτσι όπως δημιούργησε Αυτός.

13. Μέσα σε αυτή την καταθλιπτική κατάσταση το Άγιο Πνεύμα σου υπενθυμίζει ευγενικά ότι είσαι θλιμμένος επειδή δεν εκπληρώνεις την λειτουργία σου ως συν-δημιουργός με τον Θεό, κι επομένως στερείς τον εαυτό σου από την χαρά. Αυτή δεν είναι επιλογή του Θεού, μόνο δική σου. Αν ο νους σου δεν είναι σύμφωνος με τον Νου του Θεού, τότε η θέληση σου θα είναι μια θέληση δίχως νόημα. Εν τούτοις, εφόσον η Θέληση του Θεού είναι αμετάβλητη, καμία σύγκρουση θελήσεων δεν είναι δυνατή. Αυτή είναι η απόλυτα συνεπής διδασκαλία του Αγίου Πνεύματος. Η δημιουργία, όχι ο διαχωρισμός, είναι η θέλησή σου ***διότι*** είναι και το Θέλημα του Θεού, και τίποτα που να αντιτίθεται σε αυτό δεν έχει κανένα απολύτως νόημα. Όντας ένα τέλειο δημιούργημα, η Υιότητα μπορεί μόνο να δημιουργεί τέλεια, επεκτείνοντας την χαρά με την οποία δημιουργήθηκε, και ταυτιζόμενη με τον Δημιουργό της και με τις δημιουργίες της, γνωρίζοντας ότι όλα Αυτά είναι Ένα.

VII. Η Ολότητα της Βασιλείας

1. Όποτε αρνείσαι μια ευλογία σε έναν αδελφό ***εσύ*** θα αισθάνεσαι στερημένος, διότι η άρνηση είναι τόσο ολική όσο η αγάπη. Είναι το ίδιο αδύνατον ν' αρνείσαι ένα μέρος της Υιότητας όσο και να την αγαπάς μόνο εν μέρει. Ούτε είναι δυνατόν να την αγαπάς καθολικά μόνο κάποιες φορές. Δεν μπορείς να είσαι ολοκληρωτικά αφοσιωμένος μερικές φορές

μόνο. Η άρνηση δεν έχει δύναμη από μόνη της, αλλά εσύ μπορείς να της δώσεις την δύναμη του νου σου, του οποίου η δύναμη είναι χωρίς όριο. Αν την χρησιμοποιείς για να αρνείσαι την πραγματικότητα, τότε η πραγματικότητα χάνεται για σένα. ***Η πραγματικότητα*** δεν μπορεί να εκτιμάται μόνο εν μέρει. Αυτός είναι ο λόγος που όταν αρνείσαι κάποιο μέρος από αυτή σημαίνει πως έχεις χάσει ολόκληρη την επίγνωση της. Εν τούτοις, η άρνηση είναι μια άμυνα, και επομένως είναι εξίσου δυνατό να χρησιμοποιηθεί θετικά όσο και αρνητικά. Αν χρησιμοποιηθεί αρνητικά θα είναι καταστροφική, διότι θα χρησιμοποιηθεί για επίθεση. Αλλά στην υπηρεσία του Αγίου Πνεύματος, μπορεί να σε βοηθήσει να αναγνωρίσεις μέρος της πραγματικότητας, κι έτσι να την εκτιμήσεις εξ ολοκλήρου. Ο νους είναι πολύ ισχυρός για να υπόκειται σε αποκλεισμό. Ποτέ δεν θα μπορέσεις να αποκλείσεις τον εαυτό σου από τις σκέψεις σου.

2. Όταν ένα αδελφός ενεργεί παρανοϊκά, σου προσφέρει μια ευκαιρία να τον ευλογήσεις. Η ανάγκη του είναι δική σου. Εσύ χρειάζεσαι την ευλογία που μπορείς να του προσφέρεις. Δεν υπάρχει τρόπος να την έχεις εκτός από το να την δώσεις. Αυτός ο είναι ο νόμος του Θεού, και δεν έχει εξαιρέσεις. Αυτό που αρνείσαι το στερείσαι, όχι επειδή σου λείπει, αλλά επειδή το έχεις αρνηθεί σε κάποιον άλλον και επομένως δεν έχεις την επίγνωση του μέσα σε σένα. Κάθε αντίδρασή σου καθορίζεται από ό,τι νομίζεις ότι είσαι, και αυτό που θέλεις να είσαι ***είναι*** αυτό που νομίζεις ότι είσαι. Αυτό που θέλεις να είσαι, λοιπόν, πρέπει να καθορίζει κάθε ανταπόκριση σου.

3. Δεν χρειάζεσαι την ευλογία του Θεού διότι την έχεις πάντα, χρειάζεσαι όμως την δική σου. Η εικόνα που έχει το εγώ για σένα είναι στερημένη, δίχως αγάπη και ευάλωτη. Δεν μπορείς να την αγαπήσεις. Όμως, μπορείς πολύ εύκολα να ξεφύγεις από αυτή την εικόνα αφήνοντάς την πίσω σου. Εσύ δεν είσαι εκεί και αυτή δεν είναι εσύ. Μην βλέπεις αυτή την εικόνα σε κανέναν, ειδάλλως την έχεις δεχτεί ***ως*** δική σου. Όλες οι ψευδαισθήσεις για την Υιότητα αποβάλλονται μαζί όπως φτιαχτήκανε και μαζί. Μην διδάσκεις σε κανέναν ότι είναι αυτό που δεν θα ήθελες εσύ να είσαι. Ο αδελφός σου είναι ο καθρέπτης στον οποίο βλέπεις την εικόνα του εαυτού σου για όσο χρόνο διαρκεί η αντίληψη. Και η αντίληψη θα

διαρκεί μέχρι η Υιότητα να γνωρίσει τον εαυτό της σαν ολότητα. Εσύ έφτιαξες την αντίληψη και αυτή θα διαρκεί για όσο χρόνο την θέλεις.

4. Οι ψευδαισθήσεις είναι επενδύσεις. Θα διαρκούν όσο διάστημα τους δίνεις αξία. Οι αξίες είναι σχετικές, αλλά είναι ισχυρές διότι είναι νοητικές κρίσεις. Ο μόνος τρόπος να αποβάλλεις τις ψευδαισθήσεις είναι να αποσύρεις κάθε επένδυσή σου από αυτές, και δεν θα έχουν πια αξία για σένα διότι θα τις έχεις βγάλει από το νου σου. Όσο τις περιλαμβάνεις μέσα σ' αυτόν, τους δίνεις ζωή. Μόνο που δεν υπάρχει τίποτα εκεί για να παραλάβει το δώρο σου.

5. Το δώρο της ζωής είναι δικό σου για να το δίνεις, διότι σου δόθηκε. Δεν έχεις επίγνωση του δώρου σου διότι δεν το δίνεις. Δεν μπορείς να δώσεις ζωή σε κάτι, εφόσον δεν μπορείς να το ζωοποιήσεις. Επομένως, δεν επεκτείνεις το δώρο που και ***έχεις*** και ***είσαι,*** άρα δεν γνωρίζεις την ύπαρξή σου. Όλη η σύγχυση προέρχεται από την μη επέκταση της ζωής, διότι δεν είναι αυτή η Θέληση του Δημιουργού σου. Δεν μπορείς να κάνεις κάτι ξέχωρα από Αυτόν, και ***πραγματικά*** δεν κάνεις τίποτα ξέχωρα από Αυτόν. Ακολούθησε την δική Του οδό για να θυμηθείς τον εαυτό σου, και δίδασκε την δική Του οδό για να μην ξεχάσεις τον εαυτό σου. Δίνε μόνο τιμή στους Υιούς του ζώντος Θεού, και λογάριασε τον εαυτό σου ανάμεσά τους με χαρά.

6. Μόνο η τιμή είναι το δώρο που αρμόζει σε εκείνους που ο Θεός ο Ίδιος δημιούργησε άξιους αυτής της τιμής , και τους οποίους Εκείνος τιμά. Δώσε τους τη εκτίμηση που τους παρέχει πάντα ο Θεός, διότι είναι οι αγαπημένοι Του Υιοί στους οποίους ευαρεστείται. Δεν γίνεται να είσαι διαχωρισμένος από αυτούς διότι δεν είσαι διαχωρισμένος από Αυτόν. Αναπαύσου στην Αγάπη Του και προστάτευσε την ανάπαυσή σου αγαπώντας. Όμως αγάπα όλα όσα δημιούργησε Αυτός, των οποίων είσαι μέρος, ειδάλλως δεν μπορείς να μάθεις για την ειρήνη Του και να δεχτείς το δώρο Του για σένα ως μέρος του εαυτού σου. Δεν γίνεται να γνωρίσεις την δική σου τελειότητα μέχρι να έχεις τιμήσει όλους εκείνους που δημιουργήθηκαν όμοιοι με σένα.

7. Ένα παιδί του Θεού είναι ο μόνος δάσκαλος που είναι αρκετά άξιος να διδάξει ένα άλλο παιδί του Θεού. Ένας Δάσκαλος βρίσκεται μέσα σε

όλους τους νόες και διδάσκει το ίδιο μάθημα σε όλους. Πάντα σε διδάσκει την ανεκτίμητη αξία κάθε Υιού του Θεού, διδάσκοντάς την με άπειρη υπομονή γεννημένη από άπειρη Αγάπη για την οποία Αυτός μιλάει. Κάθε επίθεση είναι ένα κάλεσμα για την υπομονή Του, εφόσον η υπομονή Του μπορεί να μεταφράζει την επίθεση ως ευλογία. Εκείνοι που επιτίθενται δεν γνωρίζουν ότι είναι ευλογημένοι. Επιτίθενται διότι πιστεύουν ότι είναι στερημένοι. Δίνε, λοιπόν, από την δική σου αφθονία, και δίδασκε τους αδελφούς σου την δική τους. Μην μοιράζεσαι τις ψευδαισθήσεις τους για ελλείψεις, ειδάλλως θα αντιλαμβάνεσαι τον εαυτό σου ως ελλιπή.

8. Η επίθεση ποτέ δεν θα μπορούσε να προωθήσει την επίθεση εκτός κι αν εσύ την αντιλαμβάνεσαι ως μέσον που σου στερεί κάτι που θέλεις. Εν τούτοις, δεν γίνεται να χάσεις τίποτα εκτός κι αν δεν του δίνεις εσύ αξία, κι επομένως δεν το θέλεις. Αυτό σε κάνει να νιώθεις ότι το στερείσαι, και με το να προβάλλεις την δική σου απόρριψη πιστεύεις τότε ότι σου το παίρνουν οι άλλοι. Πρέπει στ' αλήθεια να φοβάσαι αν πιστεύεις ότι ο αδελφός σου σού επιτίθεται για να αποσπάσει με την βία την Βασιλεία των Ουρανών από σένα. Αυτή είναι η έσχατη βάση για κάθε προβολή του εγώ.

9. Το εγώ, όντας το μέρος του νου σου που δεν πιστεύει ότι είναι υπεύθυνο για τον εαυτό του, και δεν συμμαχεί με τον Θεό, είναι ανίκανο να εμπιστευτεί. Προβάλλοντας την παράλογη πίστη του ότι έχεις προδώσει τον Δημιουργό σου, πιστεύει ότι οι αδελφοί σου, που είναι το ίδιο ανίκανοι γι αυτό όπως κι εσύ, (εννοεί να προδώσουν τον Δημιουργό) βρίσκονται εκεί έξω για να πάρουν τον Θεό από σένα. Όποτε ένας αδελφός επιτίθεται σε έναν άλλον, αυτό ***είναι*** που πιστεύει. Η προβολή πάντα βλέπει τις δικές σου επιθυμίες στους άλλους. Αν επιλέξεις να διαχωρίζεις τον εαυτό σου από τον Θεό, αυτό είναι που θα πιστεύεις ότι σου κάνουν οι άλλοι.

10. Εσύ ***είσαι*** το Θέλημα του Θεού. Μην δέχεσαι τίποτα άλλο ως θέλημα σου, ειδάλλως αρνείσαι αυτό που είσαι. Αν το αρνηθείς αυτό, τότε θα επιτίθεσαι, πιστεύοντας ότι έχεις δεχτεί επίθεση. Αν όμως βλέπεις την Αγάπη του Θεού μέσα σε σένα, τότε θα την βλέπεις παντού διότι ***είναι*** παντού. Δες την αφθονία Του μέσα σε όλους, και θα γνωρίσεις

ότι και εσύ βρίσκεσαι μέσα σε Εκείνον μαζί με αυτούς. Αυτοί είναι μέρος από σένα, όπως κι εσύ είσαι μέρος του Θεού. Είσαι τόσο μόνος όταν δεν το καταλαβαίνεις αυτό, όσο κι ο Θεός ο Ίδιος είναι μόνος όταν οι Υιοί Του δεν Τον γνωρίζουν. Η ειρήνη του Θεού βρίσκεται στο να το κατανοήσεις αυτό. Υπάρχει μόνο ένας τρόπος να ξεφύγεις από τον τρόπο σκέψης του κόσμου, ακριβώς όπως υπάρχει μόνο ένας τρόπος να είσαι μέσα σ' αυτόν. Να καταλαβαίνεις ολοκληρωτικά, κατανοώντας την ολότητα.

11. Αν αντιλαμβάνεσαι οποιοδήποτε κομμάτι του συστήματος σκέψης του εγώ ως απόλυτα παράλογο, απόλυτα απατηλό και εντελώς ανεπιθύμητο, τότε θα το έχεις αξιολογήσει σωστά ολόκληρο. Αυτή η διόρθωση σε καθιστά ικανό να αντιλαμβάνεσαι κάθε κομμάτι της δημιουργίας ως απόλυτα αληθινό, απόλυτα τέλειο και απόλυτα επιθυμητό. Θέλοντας αυτό και μόνο, θα ***έχεις*** αυτό και μόνο, και δίνοντας αυτό και μόνο θα ***είσαι*** αυτό και μόνο. Τα δώρα που δίνεις στο εγώ πάντα βιώνονται ως θυσίες, αλλά τα δώρα που δίνεις στην Βασιλεία είναι δώρα προς εσένα. Πάντα θα είναι πολύτιμα για τον Θεό διότι ανήκουν στους αγαπημένους Υιούς Του, οι οποίοι ανήκουν σε Αυτόν. Όλη η δύναμη και η δόξα είναι δικές σου διότι η Βασιλεία είναι δική Του.

VIII. Η Απίστευτη Πίστη

1. Έχουμε πει ότι δίχως προβολή δεν μπορεί να υπάρχει θυμός, αλλά είναι επίσης αλήθεια ότι χωρίς επέκταση δεν μπορεί να υπάρχει αγάπη. Αυτά αντανακλούν ένα θεμελιώδη νόμο του νου, κι επομένως κάποιον νόμο που πάντα βρίσκεται σε ισχύ. Είναι ο νόμος με τον οποίο δημιουργείς και δημιουργήθηκες. Είναι ο νόμος που ενοποιεί την Βασιλεία, και την κρατά μέσα στο Νου του Θεού. Για το εγώ, αυτός ο νόμος γίνεται αντιληπτός ως μέσο για να ξεφορτωθεί κάτι που δεν θέλει. Για το Άγιο Πνεύμα, είναι ο βασικός νόμος μοιράσματος, με τον οποίο δίνεις αυτό στο οποίο δίνεις αξία για να το κρατήσεις μέσα στο νου σου. Για το Άγιο Πνεύμα είναι ο νόμος της επέκτασης. Για το εγώ είναι ο νόμος της στέρησης. Επομένως παράγει αφθονία ή στέρηση, ανάλογα με το πώς επιλέγεις να τον

εφαρμόσεις. Αυτή η επιλογή εξαρτάται από σένα, αλλά δεν εξαρτάται από σένα να αποφασίσεις το αν θα κάνεις χρήση του νόμου ή όχι. Κάθε νους πρέπει ή να προβάλλει ή να επεκτείνει, διότι αυτός είναι ο τρόπος που ζει, και κάθε νους είναι ζωή.

2. Η χρήση της προβολής από το εγώ πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητή πριν μπορέσει να ακυρωθεί η αναπόφευκτη σχέση ανάμεσα στην προβολή και τον θυμό. Το εγώ πάντα προσπαθεί να διατηρήσει την σύγκρουση. Είναι πολύ επινοητικό στο να κατασκευάζει τρόπους που φαινομενικά ελαττώνουν την σύγκρουση, διότι δεν θέλει να βρεις την σύγκρουση τόσο ανυπόφορη ώστε να επιμείνεις να την καταργήσεις. Επομένως το εγώ προσπαθεί να σε πείσει ότι ***μπορεί*** να σε ελευθερώσει από την σύγκρουση, από φόβο μήπως και παρατήσεις το εγώ και ελευθερωθείς. Χρησιμοποιώντας την δική του παραμορφωμένη εκδοχή των νόμων του Θεού, το εγώ εκμεταλλεύεται την δύναμη του νου μόνο για να ματαιώσει τον αληθινό σκοπό του νου. Προβάλλει την σύγκρουση από τον δικό σου νου πάνω σε άλλους νόες, σε μια προσπάθεια να σε πείσει ότι εσύ έχεις ξεφορτωθεί το πρόβλημα.

3. Σε αυτή την προσπάθεια εμπεριέχονται δύο μείζονα σφάλματα. Πρώτον, για να μιλήσουμε με ακρίβεια, η σύγκρουση δεν μπορεί να προβληθεί διότι δεν γίνεται να μοιραστεί. Οποιαδήποτε προσπάθεια να κρατήσεις μέρος από αυτή και να ξεφορτωθείς ένα άλλο δεν σημαίνει τίποτα στην πραγματικότητα. Να θυμάσαι ότι ένας δάσκαλος που βιώνει σύγκρουση είναι και φτωχός δάσκαλος και φτωχός μαθητής. Τα μαθήματά του είναι μπερδεμένα, και η αξία της μετάδοσης τους είναι περιορισμένη εξαιτίας της σύγχυσής του. Το δεύτερο σφάλμα είναι η ιδέα ότι μπορείς να ξεφορτωθείς κάτι που δεν θέλεις με το να το δώσεις κάπου αλλού. Με το να το δίνεις το ***κρατάς.*** Η πεποίθηση ότι με το να το βλέπεις κάπου έξω από σένα το έχεις αποκλείσει από μέσα σου είναι μια πλήρης διαστρέβλωση της δύναμη της επέκτασης. Αυτός είναι ο λόγος που εκείνοι που προβάλλουν επαγρυπνούν για την δική τους ασφάλεια. Φοβούνται ότι οι προβολές τους θα επιστρέψουν και θα τους βλάψουν. Πιστεύοντας ότι έχουν απωθήσει τις προβολές τους από τον δικό τους νου, εξακολουθούν να πιστεύουν ότι οι προβολές τους προσπαθούν και πάλι να επιστρέψουν γλιστρώντας σιγά-σιγά μέσα. Εφόσον οι προβολές δεν

έχουν φύγει από το νου τους, είναι αναγκασμένοι να βρίσκονται σε συνεχή δραστηριότητα για να μην το αναγνωρίζουν αυτό.

4. Δεν μπορείς να διαιωνίζεις μια ψευδαίσθηση για κάποιον άλλον χωρίς να την διαιωνίζεις και για τον εαυτό σου. Δεν υπάρχει διαφυγή από αυτό, διότι είναι αδύνατον να θρυμματίσεις το νου. Το να θρυμματίζεις σημαίνει ότι σπας σε κομμάτια, και ο νους δεν μπορεί να επιτεθεί ούτε να υποστεί επίθεση. Η πεποίθηση ότι μπορεί, ένα σφάλμα που κάνει πάντα το εγώ, βρίσκεται κάτω από την όλη χρήση της προβολής. Δεν κατανοεί τι είναι ο νους, κι επομένως δεν καταλαβαίνει τι ***είσαι εσύ.*** Εν τούτοις η ύπαρξή του εξαρτάται από τον δικό σου νου, διότι το εγώ είναι δική σου πίστη. Το εγώ είναι μια σύγχυση ταυτότητας. Μην έχοντας ποτέ κάποιο συνεπές πρότυπο, ποτέ δεν εξελίχτηκε με συνέπεια. Είναι το προϊόν κακής εφαρμογής των νόμων του Θεού από στρεβλούς νόες που κάνουν λανθασμένη χρήση της δύναμής τους.

5. ***Μην φοβάσαι το εγώ.*** Βασίζεται στον δικό σου νου, κι έτσι όπως το έφτιαξες με το να πιστεύεις σε αυτό, έτσι μπορείς και να το καταργήσεις αποσύροντας την πίστη σου από αυτό. Μην προβάλεις την ευθύνη για αυτή σου την πίστη πάνω σε κάποιον άλλον, διότι έτσι θα διατηρήσεις αυτή την πίστη. Όταν είσαι πρόθυμος να δεχτείς την πλήρη ευθύνη για την ύπαρξη του εγώ, τότε θα έχεις αφήσει κατά μέρος κάθε θυμό και επίθεση, διότι αυτά προέρχονται από μια προσπάθεια να προβάλεις την ευθύνη για τα δικά σου σφάλματα. Αλλά έχοντας δεχτεί τα σφάλματα ως δικά σου, μην τα κρατάς. Δώσε τα γρήγορα στο Άγιο Πνεύμα για να τα εξαλείψει ολοκληρωτικά, έτσι ώστε όλες τους οι συνέπειες να εξαφανιστούν από το νου σου και από όλη την Υιότητα.

6. Το Άγιο Πνεύμα θα σε διδάξει να αντιλαμβάνεσαι πέρα από τις πεποιθήσεις σου, διότι η αλήθεια βρίσκεται πέρα από πεποιθήσεις και η δική Του αντίληψη είναι αληθής. Το εγώ μπορεί να λησμονηθεί εντελώς οποιαδήποτε στιγμή, διότι είναι μια ολότελα απίστευτη πίστη, και κανένας δεν μπορεί να κρατήσει μια πίστη την οποία έχει κρίνει ως απίστευτη. Όσο περισσότερα μαθαίνεις για το εγώ, τόσο περισσότερο συνειδητοποιείς ότι δεν μπορεί να γίνει πιστευτό. Αυτό που είναι απίστευτο δεν μπορεί να γίνει κατανοητό διότι δεν γίνεται να το πιστέψεις. Είναι προφανές ότι η αντίληψη που βασίζεται στο απίστευτο

δεν έχει νόημα, αλλά μπορεί να μην το αναγνωρίσεις σαν κάτι που είναι πέρα από την πίστη, επειδή φτιάχτηκε ***από*** την πίστη.

7. Ο σκοπός αυτών των μαθημάτων είναι να σε διδάξει ότι το εγώ είναι μη πιστευτό και θα είναι πάντα μη πιστευτό. Εσύ που έφτιαξες το εγώ πιστεύοντας στο απίστευτο δεν μπορείς να κάνεις αυτή την διάκριση μόνος σου. Με το να δεχτείς την Επανόρθωση για τον εαυτό σου, αποφασίζεις εναντίον της πίστης ότι μπορεί να είσαι μόνος σου. Διώχνεις έτσι την ιδέα του διαχωρισμού και επιβεβαιώνεις την αναγνώριση του εαυτού σου σαν μέρος της Βασιλείας. Αυτή η αναγνώριση της ταυτότητας σου βρίσκεται εξίσου πέρα από κάθε αμφιβολία όσο και πέρα από κάθε πίστη. Η ολότητά σου δεν έχει όρια διότι η ύπαρξη είναι το άπειρο.

IX. Η Επέκταση της Βασιλείας

1. Μόνο εσύ μπορείς να περιορίσεις την δημιουργική σου δύναμη, αλλά ο Θεός θέλει να την απελευθερώσεις. Δεν θέλει να στερείς άλλο τον εαυτό σου από τις δημιουργίες σου όπως δεν θέλει να στερείται ο Ίδιος από τις δικές Του. Μην παρακρατάς τα δώρα σου από την Υιότητα, ειδάλλως παρακρατείς τον εαυτό σου από τον Θεό! Η ιδιοτέλεια είναι του εγώ, αλλά η πληρότητα του Εαυτού είναι του πνεύματος διότι έτσι το δημιούργησε ο Θεός. Το Άγιο Πνεύμα βρίσκεται στο μέρος του νου που είναι ανάμεσα στο εγώ και στο πνεύμα, και μεσολαβεί ανάμεσά τους, ευνοώντας πάντα το πνεύμα. Για το εγώ αυτό είναι μεροληψία, και αντιδρά σαν να συσπειρώνονται εναντίον του. Για το πνεύμα αυτή είναι η αλήθεια, διότι γνωρίζει την πληρότητά του και δεν μπορεί να διανοηθεί κάποιο κομμάτι από το οποίο να είναι αποκλεισμένο.

2. Το πνεύμα γνωρίζει ότι η επίγνωση όλων των αδελφών του περιλαμβάνεται μέσα στην δική του, όπως περιλαμβάνεται και μέσα στον Θεό. Η δύναμη ολόκληρης της Υιότητας και του Δημιουργού της είναι επομένως η πληρότητα του πνεύματος, που καθιστά τις δημιουργίες του εξίσου ολοκληρωμένες και ίσες σε τελειότητα. Το εγώ δεν μπορεί να

επικρατήσει ενάντια σε μια ολότητα που περιλαμβάνει τον Θεό, και κάθε ολότητα ***πρέπει*** να περιλαμβάνει τον Θεό. Σε όλα όσα δημιούργησε ο Θεός δίδεται όλη η δύναμή Του, διότι είναι μέρος από Αυτόν και μοιράζεται την Ύπαρξή Του μαζί με Αυτόν. Η δημιουργία είναι το αντίθετο της απώλειας, όπως η ευλογία είναι το αντίθετο της θυσίας. Η ύπαρξη ***πρέπει*** να επεκτείνεται. Αυτός είναι ο τρόπος που διατηρεί την γνώση για τον εαυτό της. Το πνεύμα λαχταρά να μοιραστεί την ύπαρξή του όπως έκανε και ο Δημιουργός του. Δημιουργημένο μέσα από το μοίρασμα, η θέλησή του είναι να δημιουργεί. Δεν επιθυμεί να περιορίσει εντός Του τον Θεό, αλλά θέλει να επεκτείνει την Ύπαρξή Του.

3. Η επέκταση της Ύπαρξης του Θεού είναι η μόνη λειτουργία του πνεύματος. Η πληρότητά του δεν είναι δυνατόν να εμπεριέχεται κάπου, όπως δεν είναι δυνατόν να εμπεριέχεται πουθενά και η πληρότητα του Δημιουργού του. Η πληρότητα είναι επέκταση. Ολόκληρο το σύστημα σκέψης του εγώ εμποδίζει την επέκταση, κι έτσι εμποδίζει την μόνη σου λειτουργία. Επομένως εμποδίζει την χαρά σου, έτσι ώστε αντιλαμβάνεσαι τον εαυτό σου ως ανολοκλήρωτο. Πραγματικά ***είσαι*** ανολοκλήρωτος εκτός κι αν δημιουργείς, αλλά ο Θεός δεν γνωρίζει την μη ολοκλήρωση γι αυτό πρέπει να δημιουργείς. Εσύ μπορεί να μην γνωρίζεις τις δικές σου δημιουργίες, αλλά αυτό δεν μπορεί πια να παρέμβει στην πραγματικότητά τους όπως και η μη επίγνωση του πνεύματός σου δεν μπορεί να παρέμβει στην ύπαρξή του.

4. Η Βασιλεία επεκτείνεται αιώνια διότι είναι μέσα στο Νου του Θεού. Εσύ δεν γνωρίζεις την χαρά σου διότι δεν γνωρίζεις την ίδια την πληρότητα του Εαυτού σου. Αν αποκλείσεις κάποιο κομμάτι της Βασιλείας των Ουρανών από τον εαυτό σου, τότε δεν είσαι ολοκληρωμένος. Ένας διαχωρισμένος νους δεν μπορεί να συλλάβει την πληρότητά του, και χρειάζεται να εμφανιστεί σε αυτόν ένα θαύμα της ολότητάς του και να τον θεραπεύσει. Αυτό αφυπνίζει εκ νέου την ολότητα μέσα σε αυτόν, και τον επαναφέρει στην Βασιλεία χάρη στην αποδοχή της ολότητάς του. Η πλήρης εκτίμηση της πληρότητας του Εαυτού από το νου κάνει τον εγωισμό αδύνατο και την επέκταση αναπόφευκτη. Γι αυτό υπάρχει τέλεια ειρήνη στην Βασιλεία. Το πνεύμα εκπληρώνει την λειτουργία του, και μόνο η πλήρης εκπλήρωση είναι ειρήνη.

5. Οι δημιουργίες σου προστατεύονται για σένα διότι το Άγιο Πνεύμα, το Οποίο βρίσκεται μέσα στο νου σου, τις γνωρίζει και μπορεί να τις φέρει στην επίγνωση σου όποτε Το αφήσεις. Βρίσκονται εκεί ως μέρος της δικής σου ύπαρξης, διότι η ολοκλήρωση σου τις περιλαμβάνει. Οι δημιουργίες του κάθε Υιού του Θεού είναι δικές σου, διότι κάθε δημιουργία ανήκει σε όλους, εφόσον δημιουργήθηκε για την Υιότητα ως σύνολο.

6. Δεν έχεις αποτύχει να αυξήσεις την κληρονομιά των Υιών του Θεού, κι επομένως δεν έχεις αποτύχει να την διασφαλίσεις και για τον εαυτό σου. Εφόσον ήταν το Θέλημα του Θεού να την δώσει σε σένα, την έδωσε για πάντα. Εφόσον ήταν το Θέλημα Του να την έχεις για πάντα, Αυτός σου έδωσε τα μέσα για να την κρατήσεις. ***Και το έχεις κάνει αυτό.*** Η ανυπακοή στο Θέλημα του Θεού έχει νόημα μόνο για τους παρανοϊκούς. Στην πραγματικότητα είναι αδύνατη. Η πληρότητά του Εαυτού σου είναι το ίδιο απεριόριστη όπως του Θεού. Όπως Εκείνου, επεκτείνεται αιώνια και μέσα σε τέλεια ειρήνη. Η ακτινοβολία Του είναι τόσο έντονη που δημιουργεί με τέλεια χαρά, και μόνο οι ολοκληρωμένοι μπορούν να γεννηθούν από την Ολότητά Του.

7. Να είσαι βέβαιος ότι ποτέ δεν έχασες την Ταυτότητά σου και τις επεκτάσεις που Την διατηρούν μέσα σε ολότητα και ειρήνη. Τα θαύματα είναι μια έκφραση αυτής της βεβαιότητας. Είναι αντανακλάσεις και της ορθής ταύτισής σου με τους αδελφούς σου, και της επίγνωσής σου ότι η ταύτισή σου διατηρείται με την επέκταση. Το θαύμα είναι ένα μάθημα στην τέλεια αντίληψη. Περιλαμβάνοντας οποιοδήποτε μέρος της ολότητας μέσα στο μάθημα, έχεις συμπεριλάβει το όλον.

X. Η Σύγχυση του Πόνου και της Χαράς

1. Η Βασιλεία είναι το αποτέλεσμα βασικών αρχών σκέψης,(αξιωμάτων) ακριβώς όπως είναι κι αυτός ο κόσμος. Μπορεί να έχεις φέρει τον τρόπο συλλογισμού του εγώ στην λογική κατάληξή του, η οποία είναι η παντελής σύγχυση για τα πάντα. Αν πραγματικά έβλεπες αυτό το

αποτέλεσμα δεν θα το ήθελες. Ο μόνος λόγος που θα μπορούσες ποτέ να θέλεις κάτι από αυτό, είναι επειδή δεν το βλέπεις στο σύνολό του. Είσαι πρόθυμος να δεις τις αρχές του εγώ, αλλά όχι την λογική κατάληξή τους . Δεν είναι πιθανόν να έχεις κάνει το ίδιο και με τις αρχές του Θεού; Οι δημιουργίες σου είναι η λογική έκβαση των δικών Του αρχών. Η Σκέψη Του το έχει διασφαλίσει αυτό για σένα. Βρίσκονται ακριβώς εκεί όπου ανήκουν. Ανήκουν στο νου σου ως μέρος της ταύτισής σου με τον δικό Του, αλλά η κατάσταση του νου σου και η αναγνώριση του τι βρίσκεται μέσα σε αυτόν εξαρτάται από το τι πιστεύεις εσύ για το νου σου. Όποιες και να είναι αυτές οι πεποιθήσεις, είναι η βάση των αρχών που θα καθορίζει το τι δέχεσαι μέσα στο νου σου.

2. Είναι σίγουρα ξεκάθαρο ότι μπορείς να δεχτείς μέσα στο νου σου ό,τι δεν βρίσκεται εκεί, αλλά και να αρνηθείς αυτό που είναι εκεί. Εν τούτοις την λειτουργία που ο Θεός ο Ίδιος έδωσε στο νου σου μέσω του δικού Του μπορείς να την αρνηθείς αλλά όχι να την εμποδίσεις. Είναι η λογική έκβαση αυτού που είσαι πραγματικά. Η ικανότητα να βλέπεις ένα λογικό αποτέλεσμα εξαρτάται από την προθυμία σου να το δεις, αλλά η αλήθεια του δεν έχει καμία σχέση με την προθυμία σου. Η αλήθεια είναι το Θέλημα του Θεού. Όταν μοιράζεσαι το Θέλημα Του μοιράζεσαι ό,τι γνωρίζει Αυτός. Όταν αρνείσαι ότι το Θέλημα Του είναι δικό σου, αρνείσαι την Βασιλεία Του ***και*** την δική σου.

3. Το Άγιο Πνεύμα θα σε κατευθύνει μόνο έτσι ώστε να αποφεύγεις τον πόνο. Σίγουρα κανένας δεν θα είχε αντίρρηση γι αυτό τον στόχο αν τον αναγνώριζε. Το πρόβλημα δεν είναι το αν ό,τι λέει το Άγιο Πνεύμα είναι αλήθεια, αλλά το αν εσύ θέλεις να ακούσεις τι λέει. Δεν διακρίνεις το οδυνηρό από αυτό που σου φέρνει χαρά, και μάλιστα, έχεις την τάση να τα συγχέεις. Η κύρια λειτουργία του Αγίου Πνεύματος είναι να σε διδάξει να τα ξεχωρίζεις. Αυτό που φέρνει χαρά σε σένα είναι οδυνηρό για το εγώ, και όσο βρίσκεσαι σε αμφιβολία για το τι είσαι, θα βρίσκεσαι και σε σύγχυση όσον αφορά την χαρά και τον πόνο. Αυτή η σύγχυση είναι η αιτία της όλης ιδέας της θυσίας. Αν υπακούσεις το Άγιο Πνεύμα, εγκαταλείπεις το εγώ. Αλλά δεν θα έχεις θυσιάσει τίποτα. Αντίθετα, θα έχεις κερδίσει τα πάντα. Αν το πίστευες αυτό, δεν θα υπήρχε καμία σύγκρουση.

4. Αυτός είναι ο λόγος που χρειάζεται να αποδεικνύεις το προφανές στον εαυτό σου. Δεν είναι προφανές για σένα. Πιστεύεις ότι κάνοντας το αντίθετο από το Θέλημα του Θεού θα είναι καλύτερα για σένα. Επίσης πιστεύεις ότι είναι δυνατόν να ***κάνεις*** το αντίθετο από το Θέλημα του Θεού. Επομένως, πιστεύεις ότι μία αδύνατη επιλογή είναι δυνατόν για σένα, μια επιλογή που είναι ταυτόχρονα τρομακτική και επιθυμητή. Εν τούτοις, ο Θεός βούλεται. Δεν επιθυμεί. Η δική σου θέληση είναι το ίδιο ισχυρή με την δική Του διότι ***είναι*** δική Του. Μπορεί να επιθυμείς το αδύνατον, αλλά μπορείς να βούλεσαι μόνο μαζί με τον Θεό. Αυτή είναι η αδυναμία του εγώ και η δική σου δύναμη.

5. Το Άγιο Πνεύμα πάντα συμπαρατάσσεται μαζί σου και με την δύναμή σου. Όσο αποφεύγεις την καθοδήγησή Του με οποιοδήποτε τρόπο, θέλεις να είσαι αδύναμος. Εν τούτοις, η αδυναμία είναι τρομακτική. Τι άλλο, λοιπόν, μπορεί να σημαίνει αυτή η απόφαση, εκτός από το ότι θέλεις να είσαι φοβισμένος; Το Άγιο Πνεύμα ποτέ δεν ζητά θυσίες, το εγώ όμως πάντα ζητά. Όταν βρίσκεσαι σε σύγχυση και δεν μπορείς να διακρίνεις τα κίνητρα σου , αυτό μπορεί να συμβαίνει μόνο λόγω προβολής. Η προβολή είναι μια σύγχυση κινήτρων, και δεδομένης αυτής της σύγχυσης, η εμπιστοσύνη καθίσταται αδύνατη. Κανένας δεν υπακούει με χαρά έναν οδηγό που δεν εμπιστεύεται, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι ο οδηγός είναι αναξιόπιστος. Σε αυτή την περίπτωση, σημαίνει πάντα ότι αναξιόπιστος είναι αυτός που ακολουθεί. Όμως, και αυτό, είναι απλά θέμα της δικής του πίστης. Πιστεύοντας ότι μπορεί να προδίδει, πιστεύει ότι τα πάντα μπορούν να τον προδίδουν. Εν τούτοις, αυτό γίνεται μόνο επειδή αυτός έχει επιλέξει να ακολουθήσει μια ψευδή καθοδήγηση. Ανίκανος να την ακολουθήσει δίχως φόβο, την συνδέει με τον φόβο, και αρνείται να ακολουθήσει οποιαδήποτε καθοδήγηση εντελώς. Δεν είναι παράξενο που το αποτέλεσμα αυτή της απόφασης είναι η σύγχυση.

6. Το Άγιο Πνεύμα είναι απόλυτα αξιόπιστο, όπως κι εσύ. Ο Θεός ο Ίδιος σε εμπιστεύεται, άρα η αξιοπιστία σου είναι αναμφισβήτητη. Πάντα θα παραμένει πέρα από αμφισβήτηση, όσο και να το αμφισβητείς εσύ. Είπα και προηγουμένως ότι εσύ είσαι το Θέλημα του Θεού. Το Θέλημα Του δεν είναι μια ανόητη επιθυμία, και η ταύτισή σου με το Θέλημα Του δεν είναι προαιρετική, εφόσον είναι αυτό που είσαι. Το να μοιράζεσαι το Θέλημα

Του μαζί μου, στην πραγματικότητα δεν είναι κάτι που έχεις να το επιλέξεις , παρόλο που μπορεί να φαίνεται έτσι. Όλος ο διαχωρισμός βασίζεται σε αυτό το σφάλμα. Η μόνη διέξοδος από το σφάλμα είναι ν'αποφασίσεις ότι δεν χρειάζεται ν'αποφασίσεις τίποτα. Τα πάντα σου έχουν δοθεί με απόφαση του Θεού. Αυτή είναι το Θέλημα Του, και εσύ δεν μπορείς να το ακυρώσεις.

7. Ακόμα και η απελευθέρωση από το προνόμιο να παίρνεις λάθος αποφάσεις, που το εγώ περιφρουρεί με τόσο ζήλο, δεν επιτυγχάνεται από δική σου επιθυμία. Επιτεύχθηκε για σένα από το Θέλημα του Θεού, ο Οποίος δεν σε έχει αφήσει χωρίς υποστήριξη. Η Φωνή Του θα σε διδάξει πώς να ξεχωρίζεις τον πόνο από την χαρά, και θα σε οδηγήσει έξω από την σύγκρουση που έχεις φτιάξει. Δεν υπάρχει σύγχυση μέσα στο νου ενός Υιού του Θεού, του οποίου η θέληση πρέπει να είναι η Θέληση του Πατέρα, διότι η Θέληση του Πατέρα ***είναι*** ο Υιός Του.

8. Τα θαύματα βρίσκονται σε συμφωνία με το Θέλημα του Θεού, του Οποίου το Θέλημα δεν το γνωρίζεις διότι βρίσκεσαι σε σύγχυση για το τι θέλεις ***εσύ***. Αυτό σημαίνει ότι βρίσκεσαι σε σύγχυση για το τι είσαι. Αν είσαι το Θέλημα του Θεού και δεν το δέχεσαι, τότε αρνείσαι την χαρά. Το θαύμα είναι επομένως ένα μάθημα για το τι είναι η χαρά. Όντας ένα μάθημα στο μοίρασμα είναι ένα μάθημα στην αγάπη, η οποία ***είναι*** χαρά. Άρα κάθε θαύμα είναι ένα μάθημα στην αλήθεια, και προσφέροντας την αλήθεια μαθαίνεις την διαφορά ανάμεσα στον πόνο και την χαρά.

XI. Η Κατάσταση της Χάριτος

1. Το Άγιο Πνεύμα πάντα θα σε καθοδηγεί αληθινά, διότι η χαρά σου είναι και δική Του. Αυτή είναι το Θέλημα Του για τους πάντες διότι μιλά για την Βασιλεία του Θεού, η οποία ***είναι*** χαρά. Το να Το ακολουθείς είναι λοιπόν, το πιο εύκολο πράγμα στον κόσμο, και το μόνο πράγμα που είναι εύκολο, διότι δεν είναι αυτού του κόσμου. Είναι επομένως φυσικό. Ο κόσμος πάει ενάντια στην φύση σου, επειδή δεν βρίσκεται σε συμφωνία

με τους νόμους του Θεού. Ο κόσμος αντιλαμβάνεται βαθμούς δυσκολίας στα πάντα. Αυτό συμβαίνει διότι το εγώ δεν αντιλαμβάνεται τίποτα ως απόλυτα επιθυμητό. Αποδεικνύοντας στον εαυτό σου ότι δεν υπάρχει βαθμός δυσκολίας στα θαύματα, θα πειστείς ότι, στην φυσική σου κατάσταση, δεν υπάρχει καθόλου δυσκολία ***διότι*** είναι μια κατάσταση χάριτος.

2. Η χάρις είναι η φυσική κατάσταση κάθε Υιού του Θεού. Όταν δεν βρίσκεται σε κατάσταση χάριτος, είναι έξω από το φυσικό του περιβάλλον και δεν λειτουργεί καλά. Όλα όσα κάνει γίνονται κοπιαστικά, διότι δεν δημιουργήθηκε για το περιβάλλον που κατασκεύασε. Επομένως δεν μπορεί να προσαρμοστεί σε αυτό, ούτε να το προσαρμόσει σε αυτόν. Δεν υπάρχει νόημα στο να προσπαθεί. Ένας Υιός του Θεού είναι χαρούμενος μόνο αν γνωρίζει ότι είναι μαζί με τον Θεό. Αυτό είναι το μόνο περιβάλλον στο οποίο δεν θα βιώνει ένταση, διότι εκεί είναι που ανήκει. Είναι ακόμα το μόνο περιβάλλον που του αξίζει, διότι η δική του αξία είναι πέρα από ό,τι μπορεί να φτιάξει (ο Υιός).

3. Αναλογίσου το βασίλειο που έχεις φτιάξει εσύ και κρίνε δίκαια την αξία του. Αξίζει να είναι η κατοικία ενός παιδιού του Θεού; Προστατεύει την ειρήνη του και τον φωτίζει με την αγάπη του; Κρατά την καρδιά του ανέπαφη από τον φόβο, και του επιτρέπει να δίνει πάντα χωρίς καμιά αίσθηση απώλειας; Τον διδάσκει ότι το να δίνει είναι η χαρά του, και ότι ο Θεός ο Ίδιος τον ευχαριστεί όταν δίνει; Αυτό είναι το μόνο περιβάλλον στο οποίο μπορείς να είσαι χαρούμενος. Εσύ δεν μπορείς να το φτιάξεις, όπως δεν μπορείς να φτιάξεις και τον εαυτό σου. Έχει δημιουργηθεί για σένα, όπως εσύ δημιουργήθηκες γι αυτό. Ο Θεός προσέχει τα παιδιά Του και δεν τους αρνείται τίποτα. Εν τούτοις, όταν αυτά Τον αρνούνται δεν μπορούν να το καταλάβουν αυτό, επειδή αρνούνται τα πάντα στον εαυτό τους. Εσύ που θα μπορούσες να δώσεις την Αγάπη του Θεού σε όλα όσα βλέπεις, αγγίζεις και θυμάσαι, στην κυριολεξία αρνείσαι στον εαυτό σου τον Παράδεισο.

4. Σε καλώ να θυμηθείς ότι σε έχω επιλέξει να διδάσκεις την Βασιλεία ***στην*** Βασιλεία. Δεν υπάρχουν εξαιρέσεις σε αυτό το μάθημα, διότι το μάθημα ***είναι*** απουσία εξαιρέσεων. Κάθε Υιός που επιστρέφει στην Βασιλεία των Ουρανών με αυτό το μάθημα μέσα στην καρδιά του

έχει θεραπεύσει την Υιότητα και έχει δώσει τις ευχαριστίες του στον Θεό. Κάθε ένας που μαθαίνει αυτό το μάθημα έχει γίνει ο τέλειος δάσκαλος, διότι το έχει μάθει από το Άγιο Πνεύμα.

5. Όταν ένας νους έχει μόνο φως, γνωρίζει μόνο φως. Η ίδια του η ακτινοβολία λάμπει παντού γύρω του, και επεκτείνεται στο σκοτάδι άλλων νοών, μεταμορφώνοντας τους σε κάτι μεγαλειώδες . Το Μεγαλείο του Θεού είναι εκεί, για να το αναγνωρίσεις, να το εκτιμήσεις και να το γνωρίσεις. Ο Θεός δίνει μόνο ίσα. Αν αναγνωρίσεις το δώρο Του σε όλους, τότε έχεις αναγνωρίσει τι σου έχει δώσει. Τίποτα δεν είναι τόσο εύκολο να αναγνωρίσεις όσο η αλήθεια. Αυτή η αναγνώριση είναι άμεση, ξεκάθαρη και φυσική. Έχεις εκπαιδεύσει τον εαυτό σου να μην την αναγνωρίζει, και αυτό σου ήταν πολύ δύσκολο.

6. Έξω από το φυσικό σου περιβάλλον είναι πολύ δικαιολογημένο να ρωτάς. «Τι είναι η αλήθεια;» εφόσον η αλήθεια είναι το περιβάλλον από το οποίο και για το οποίο δημιουργήθηκες. Δεν γνωρίζεις τον εαυτό σου, διότι δεν γνωρίζεις τον Δημιουργό σου. Δεν γνωρίζεις τις δημιουργίες σου διότι δεν γνωρίζεις τους αδελφούς σου, οι οποίοι τις δημιούργησαν μαζί σου. Έχω ήδη πει ότι μόνο ολόκληρη η Υιότητα είναι άξια να είναι συν-δημιουργός με τον Θεό, διότι μόνο ολόκληρη η Υιότητα μπορεί να δημιουργεί σαν Αυτόν. Όποτε θεραπεύεις έναν αδελφό αναγνωρίζοντας την αξία του, αναγνωρίζεις την δύναμή του να δημιουργεί όπως και την δική σου. Δεν γίνεται να έχει χάσει αυτό που αναγνωρίζεις, κι εσύ πρέπει να έχεις την δόξα που βλέπεις σε αυτόν. Αυτός είναι ένας συν-δημιουργός μαζί με τον Θεό και μαζί σου. Αν αρνείσαι την δημιουργική του δύναμη, αρνείσαι και την δική σου και του Θεού ο Οποίος σας δημιούργησε.

7. Δεν μπορείς να αρνείσαι μέρος της αλήθειας. Δεν γνωρίζεις τις δημιουργίες σου διότι δεν γνωρίζεις τον δημιουργό τους. Δεν γνωρίζεις τον εαυτό σου διότι δεν γνωρίζεις τον δικό σου. Οι δημιουργίες σου δεν μπορούν να αποδείξουν την πραγματικότητά σου, περισσότερο από όσο μπορείς εσύ να αποδείξεις την πραγματικότητα του Θεού. Μπορείς, όμως, να ***γνωρίσεις*** και τις δύο. Η ύπαρξη γίνεται γνωστή μέσω μοιράσματος. Εφόσον ο Θεός μοιράστηκε την Ύπαρξή Του μαζί σου, μπορείς να Τον γνωρίζεις. Αλλά πρέπει να γνωρίζεις και όλα όσα Αυτός δημιούργησε, για να γνωρίσεις τι έχουν μοιραστεί. Χωρίς τον Πατέρα σου δεν θα γνωρίζεις

την πατρότητά σου. Η Βασιλεία του Θεού περιλαμβάνει όλους τους Υιούς Του και τα παιδιά τους, τα οποία είναι καθ'ομοίωσιν των Υιών όπως αυτοί είναι καθ'ομοίωσιν του Πατέρα. Γνώρισε, λοιπόν, τους Υιούς του Θεού, και θα γνωρίσεις όλη την δημιουργία.

Κεφάλαιο 8

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΟΥ ΓΥΡΙΣΜΟΥ

I. Η Κατεύθυνση των Μαθημάτων

1. Η γνώση δεν είναι το κίνητρο για να κάνεις αυτά τα μαθήματα. Το κίνητρο είναι η ειρήνη. Αυτή είναι η αναγκαία προϋπόθεση για γνώση μόνο και μόνο επειδή εκείνοι που βρίσκονται σε σύγκρουση δεν είναι γαλήνιοι, και η ειρήνη είναι η προϋπόθεση της γνώσης διότι είναι η κατάσταση της Βασιλείας. Η γνώση μπορεί να αποκατασταθεί μόνο όταν τηρείς τις προϋποθέσεις της. Αυτή δεν είναι μια συμφωνία που έφτιαξε ο Θεός , ο Οποίος δεν κάνει δοσοληψίες. Είναι απλά το αποτέλεσμα της κακής χρήσης των νόμων Του εκ μέρους μιας φανταστικής θέλησης που δεν είναι δική Του. Η γνώση ***είναι*** η Θέλησή Του. Αν αντιτίθεσαι στο Θέλημα Του, πως γίνεται να έχεις την γνώση; Σου έχω πει τι σου προσφέρει η γνώση, αλλά ίσως ακόμα δεν την θεωρείς ως απόλυτα επιθυμητή. Αν την θεωρούσες δεν θα ήσουν τόσο έτοιμος να την πετάς κάθε φορά που το εγώ ζητά την υποστήριξή σου.

2. Οι περισπασμοί του εγώ μπορεί να φαίνεται πως παρεμβάλλονται στην μάθηση σου, αλλά το εγώ δεν έχει δύναμη να σε περισπά εκτός κι αν εσύ του την δώσεις. Η φωνή του εγώ είναι μια αυταπάτη. Δεν μπορείς να περιμένεις ότι θα σου πει «Δεν είμαι αληθινό». Εν τούτοις, δεν σου ζητείται να διώξεις μόνος σου τις αυταπάτες σου. Απλά σου ζητείται να τις αξιολογήσεις σε σχέση με τις επιδράσεις που έχουν πάνω σου. Αν δεν τις θέλεις επειδή θα χάσεις την ειρήνη, τότε θα αφαιρεθούν από το νου σου για χάρη σου.

3. Κάθε ανταπόκριση στο εγώ είναι ένα κάλεσμα για πόλεμο, και ο πόλεμος σου στερεί πραγματικά την ειρήνη. Όμως σε αυτό τον πόλεμο δεν υπάρχει αντίπαλος. Αυτή είναι η επανερμηνεία της πραγματικότητας που πρέπει να κάνεις για να εξασφαλίσεις την ειρήνη, καθώς και η μόνη που χρειάζεται ποτέ να κάνεις. Εκείνους που αντιλαμβάνεσαι ως αντιπάλους είναι μέρος της ειρήνης σου, την οποία εγκαταλείπεις όταν

τους επιτίθεσαι. Πως είναι δυνατόν να έχεις αυτό που εγκαταλείπεις; Μοιράζεσαι για να έχεις, αλλά δεν το εγκαταλείπεις εσύ ο ίδιος . Όταν εγκαταλείπεις την ειρήνη, τότε αποκλείεις τον εαυτό σου από αυτή. Αυτή είναι μια κατάσταση τόσο ξένη προς την Βασιλεία, που καθιστά αδύνατο να καταλάβεις την κατάσταση που επικρατεί μέσα σε αυτή.

4. Τα περασμένα σου μαθήματα πρέπει να σε δίδαξαν λάθος πράγματα, απλά και μόνο επειδή δεν σε έχουν κάνει ευτυχισμένο. Μόνο και μόνο γι αυτό το λόγο η αξία τους είναι αμφισβητήσιμη. Αν η μάθηση στοχεύει στην αλλαγή, και αυτός είναι πάντα ο στόχος της, είσαι ικανοποιημένος με τις αλλαγές που σου έχει επιφέρει η μάθησή σου; Η δυσαρέσκεια με τα αποτελέσματα της μάθησης είναι ένα σημάδι μαθησιακής αποτυχίας, εφόσον σημαίνει ότι δεν απόκτησες αυτό που ήθελες.

5. Το μαθησιακό πρόγραμμα της Επανόρθωσης είναι το αντίθετο του προγράμματος που κατάρτισες εσύ για τον εαυτό σου, το ίδιο όμως και το αποτέλεσμά του. Αν το αποτέλεσμα του δικού σου προγράμματος σε έχει κάνει δυστυχισμένο, και εφόσον θέλεις ένα διαφορετικό, μια αλλαγή στο μαθησιακό σου πρόγραμμα είναι προφανώς απαραίτητη. Η πρώτη αλλαγή που θα εισάγουμε είναι μια αλλαγή στην κατεύθυνση. Ένα μαθησιακό πρόγραμμα για να έχει νόημα δεν μπορεί να είναι χωρίς συνέπεια. Αν είναι σχεδιασμένο από δύο δασκάλους, που ο κάθε ένας πιστεύει σε διαμετρικά αντίθετες ιδέες, δεν είναι δυνατόν να αποτελεί ένα ενιαίο σύνολο. Αν διεξάγεται από αυτούς τους δύο δασκάλους συγχρόνως, τότε ο ένας θα παρεμβαίνει στον άλλο. Αυτό οδηγεί σε αμφιταλαντεύσεις, αλλά όχι σε αλλαγή. Οι ασταθείς δεν έχουν κατεύθυνση. Δεν μπορούν να επιλέξουν το ένα διότι δεν μπορούν να αφήσουν το άλλο, ακόμα κι αν αυτό δεν υπάρχει. Το συγκρουόμενο πρόγραμμά τους, τους διδάσκει ότι ***όλες*** οι κατευθύνσεις υπάρχουν, και δεν τους παρέχει λογική βάση για να επιλέξουν.

6. Ο ολοκληρωτικός παραλογισμός ενός τέτοιου μαθησιακού προγράμματος πρέπει να αναγνωριστεί πριν γίνει δυνατή μια πραγματική αλλαγή στην κατεύθυνση. Δεν μπορείς να μαθαίνεις συγχρόνως από δύο δασκάλους που βρίσκονται σε πλήρη διαφωνία για τα πάντα. Το κοινό τους πρόγραμμα παρουσιάζει ένα αδύνατο μαθησιακό έργο. Σε διδάσκουν τελείως διαφορετικά πράγματα με εντελώς

διαφορετικούς τρόπους, που θα μπορούσαν να είναι πιθανά αν και οι δύο δεν σε δίδασκαν για τον εαυτό σου. Η πραγματικότητά σου παραμένει ανεπηρέαστη και από τους δύο, αλλά αν ακούς και τους δύο, ο νους θα διχάζεται για το ποια είναι η πραγματικότητά σου.

II. Η Διαφορά ανάμεσα στην Φυλάκιση και στην Ελευθερία

1. Υπάρχει μια λογική βάση για την επιλογή. Μόνο ένα Δάσκαλος γνωρίζει ποια είναι η πραγματικότητά σου. Αν ο σκοπός των μαθημάτων είναι το να μάθεις να αφαιρείς τα εμπόδια για αυτή την γνώση, τότε πρέπει να τα μάθεις από Αυτόν. Το εγώ δεν γνωρίζει τι προσπαθεί να διδάξει. Προσπαθεί να σε διδάξει τι είσαι χωρίς να γνωρίζει τι είσαι. Είναι ειδικό μόνο στην σύγχυση. Δεν κατανοεί τίποτα άλλο. Σαν δάσκαλος, λοιπόν, το εγώ βρίσκεται σε σύγχυση και προκαλεί ολοκληρωτική σύγχυση. Ακόμα κι αν μπορούσες να αγνοήσεις εντελώς το Άγιο Πνεύμα, πράγμα που είναι αδύνατον, ακόμα και τότε δεν θα μπορούσες να μάθεις τίποτα από το εγώ, διότι το εγώ δεν γνωρίζει τίποτα.

2. Υπάρχει κάποιος πιθανός λόγος να διαλέξεις ένα τέτοιο δάσκαλο; Μπορεί η απόλυτη περιφρόνηση των πάντων που διδάσκει να έχει κάποιο νόημα; Είναι αυτός ο δάσκαλος στον οποίο μπορεί να στραφεί ένα Υιός του Θεού για να βρει τον εαυτό του; Το εγώ ποτέ δεν σου έχει δώσει καμία λογική απάντηση σε τίποτα. Αξιολογώντας το βασιζόμενος στην εμπειρία σου από την διδασκαλία του, δεν θα έπρεπε αυτό και μόνο να του στερήσει το δικαίωμα να είναι ο μελλοντικός σου δάσκαλος; Εν τούτοις, το εγώ έχει κάνει πολύ περισσότερα για να βλάψει την μάθησή σου από αυτό και μόνο. Η μάθηση προκαλεί χαρά αν σε οδηγεί στο φυσικό σου μονοπάτι, και διευκολύνει την εξέλιξη αυτού που ήδη έχεις. Όταν διδάσκεσαι ενάντια στην φύση σου, όμως, θα χάνεις από αυτή την μάθησή διότι η μάθησή σου θα σε αιχμαλωτίζει. Η θέλησή σου είναι ***μέσα*** στην φύση σου, κι επομένως δεν μπορείς να πας ενάντια σε αυτή.

3. Το εγώ δεν μπορεί να σε διδάξει τίποτα όσο η θέληση σου είναι ελεύθερη, διότι δεν θα το ακούς. Δεν είναι η θέλησή σου να είσαι φυλακισμένος διότι η θέλησή σου είναι ελεύθερη. Αυτός είναι ο λόγος που το εγώ είναι η άρνηση της ελεύθερης βούλησης . Ποτέ δεν είναι ο Θεός Αυτός που σε εξαναγκάζει διότι Αυτός μοιράζεται το Θέλημα Του μαζί σου. Η Φωνή Του διδάσκει μόνο σύμφωνα με το Θέλημα Του. Αυτό όμως δεν είναι μάθημα του Αγίου Πνεύματος επειδή είναι αυτό που ***είσαι***.(το Θέλημα Του) Το μάθημα είναι ότι η δική σου θέληση και του Θεού δεν γίνεται να είναι σε ασυμφωνία διότι είναι ένα. Αυτή είναι η ακύρωση όλων όσων επιχειρεί να διδάξει το εγώ. Δεν είναι λοιπόν μόνο η κατεύθυνση των μαθημάτων που πρέπει να είναι δίχως σύγκρουση, αλλά και το περιεχόμενο τους .

4. Το εγώ προσπαθεί να σε διδάξει ότι θέλεις να αντιτεθείς στο Θέλημα του Θεού. Δεν μπορείς να μάθεις αυτό το αφύσικο μάθημα, και η προσπάθεια να το μάθεις είναι μία παραβίαση της ίδιας σου της ελευθερίας, κάνοντάς σε να φοβάσαι την θέλησή σου ***διότι*** είναι ελεύθερη. Το Άγιο Πνεύμα αντιτίθεται σε οποιαδήποτε αιχμαλωσία της θέλησης ενός Υιού του Θεού, γνωρίζοντας ότι η Θέληση του Υιού του Θεού είναι και του Πατέρα. Το Άγιο Πνεύμα σε οδηγεί σταθερά στο μονοπάτι της ελευθερίας, και σε διδάσκει το πώς να αγνοείς ή να βλέπεις πέρα από όλα όσα θα σε καθυστερούσαν.

5. Έχουμε πει ότι το Άγιο Πνεύμα σε διδάσκει την διαφορά ανάμεσα στον πόνο και την χαρά. Αυτό είναι το ίδιο με το να λέγαμε ότι σου διδάσκει την διαφορά ανάμεσα στην φυλάκιση και την ελευθερία. Δεν μπορείς να κάνεις αυτή την διάκριση χωρίς Αυτό διότι έχεις διδάξει στον εαυτό σου ότι η φυλάκιση είναι ελευθερία. Πιστεύοντας ότι αυτά είναι το ίδιο, πώς μπορείς να τα ξεχωρίσεις; Μπορείς να ζητήσεις από το κομμάτι του νου σου που σε δίδαξε να πιστεύεις ότι είναι τα ίδια, να σε διδάξει ότι είναι και διαφορετικά;

6. Η διδασκαλία του Αγίου Πνεύματος παίρνει μόνο ***μια*** κατεύθυνση και έχει μόνο ***ένα*** στόχο. Η κατεύθυνσή Του είναι η ελευθερία και ο στόχος Του είναι ο Θεός. Εν τούτοις δεν μπορεί να συλλάβει τον Θεό χωρίς εσένα, διότι δεν είναι Θέληση του Θεού να ***είναι*** δίχως εσένα. Όταν έχεις μάθει ότι η θέλησή σου είναι και του Θεού, τότε δεν μπορεί πια να θέλεις να

είσαι δίχως Αυτόν περισσότερο από ό,τι Αυτός θα μπορούσε να θέλει να είναι δίχως εσένα. Αυτή είναι η ελευθερία και αυτή είναι η χαρά. Αν το αρνηθείς αυτό στον εαυτό σου, αρνείσαι στον Θεό την Βασιλεία Του, επειδή Αυτός σε δημιούργησε γι αυτό.

7. Όταν είπα, « Όλη η δύναμη και η δόξα είναι δικές σου διότι η Βασιλεία των Ουρανών είναι δική Του» εννοούσα αυτό: Η Θέληση του Θεού είναι χωρίς όρια, και όλη η δύναμη και η δόξα βρίσκονται μέσα σε αυτή. Είναι απεριόριστη σε ισχύ, σε αγάπη και σε ειρήνη. Δεν έχει όρια διότι η επέκτασή της είναι χωρίς όρια, και περιλαμβάνει όλα τα πράγματα διότι δημιούργησε όλα τα πράγματα. Δημιουργώντας όλα τα πράγματα τα έκανε μέρος της. Εσύ είσαι το Θέλημα του Θεού διότι έτσι δημιουργήθηκες. Αφού ο Δημιουργός σου δημιουργεί μόνο σαν τον Εαυτό Του, είσαι σαν Αυτόν. Είσαι μέρος Εκείνου ο Οποίος είναι όλη η δύναμη και η δόξα, κι επομένως είσαι το ίδιο απεριόριστος όσο Αυτός.

8. Τι άλλο μπορεί το Άγιο Πνεύμα να επικαλεστεί για να αποκαταστήσει την Βασιλεία του Θεού εκτός από την δύναμη και την δόξα; Η έκκλησή Του, λοιπόν, είναι απλά σε αυτό που είναι η Βασιλεία, και για την αναγνώριση αυτού που πραγματικά είναι. Όταν το αναγνωρίσεις αυτό, τότε αυτόματα φέρνεις αυτή την αναγνώριση σε όλους, διότι θα τους ***έχεις*** αναγνωρίσει όλους. Με την δική σου αναγνώριση αφυπνίζεις και την δική τους, και μέσα από την δική τους επεκτείνεται και η δική σου. Η αφύπνιση ρέει εύκολα και χαρούμενα μέσα στην Βασιλεία, σαν απάντηση προς το Κάλεσμα για τον Θεό. Αυτή είναι η φυσική ανταπόκριση κάθε Υιού του Θεού προς την Φωνή που μιλά για τον Δημιουργό του, διότι είναι η Φωνή για τις δημιουργίες του και για την δική του επέκταση.

III. Η Ιερή Συνάντηση

1. Δόξα στον ύψιστο Θεό, και σε σένα διότι αυτή είναι η Θέλησή Του. Ζήτησε και θα σου δοθεί, διότι ήδη ***έχει*** δοθεί. Ζήτησε το φως και μάθε ότι ***είσαι*** φως. Αν θέλεις κατανόηση και φώτιση θα την μάθεις, διότι η

απόφασή σου να την μάθεις είναι και η απόφαση σου να ακούς τον Δάσκαλο που γνωρίζει το φως, κι επομένως μπορεί να σου το διδάξει. Δεν υπάρχει όριο στην μάθησή σου διότι δεν υπάρχει όριο στο νου σου. Δεν υπάρχει όριο στην διδασκαλία Του διότι Αυτός δημιουργήθηκε για να διδάσκει. Κατανοώντας τέλεια την λειτουργία Του, την εκπληρώνει τέλεια, διότι αυτή είναι η χαρά Του και η δική σου το ίδιο.

2. Η τέλεια εκπλήρωση της Θέλησης του Θεού είναι η μόνη χαρά και ειρήνη που μπορείς να γνωρίσεις απόλυτα, διότι είναι η μόνη λειτουργία που μπορεί να βιωθεί ολοκληρωτικά. Όταν αυτό επιτευχτεί, λοιπόν, δεν θα υπάρχει καμιά άλλη εμπειρία. Εν τούτοις, η επιθυμία για κάποια άλλη εμπειρία θα εμποδίζει την επίτευξη της, διότι το Θέλημα του Θεού δεν γίνεται να σου επιβληθεί δια της βίας, μιας και είναι εμπειρία απόλυτης προθυμίας. Το Άγιο Πνεύμα καταλαβαίνει πώς να το διδάξει αυτό, αλλά εσύ δεν το καταλαβαίνεις. Αυτός είναι ο λόγος που Το χρειάζεσαι, και που ο Θεός σου Το έδωσε. Μόνο η δική Του διδασκαλία θα απελευθερώσει την δική σου θέληση προς την Θέληση του Θεού, ενώνοντάς την με την δύναμη και την δόξα Του και διασφαλίζοντάς τες ως δικές σου. Τις μοιράζεσαι όπως τις μοιράζεται και ο Θεός, διότι αυτό είναι το φυσικό αποτέλεσμα της ύπαρξής τους.

3. Το Θέλημα του Πατέρα και του Υιού γίνονται Ένα, με την επέκτασή Τους. Η επέκτασή Τους είναι το αποτέλεσμα της Ενότητάς Τους, και κρατά αδιάσπαστη την ενότητά τους επεκτείνοντας το κοινό Τους Θέλημα. Αυτή είναι η τέλεια δημιουργία από τους τέλεια δημιουργημένους από κοινού με τον τέλειο Δημιουργό. Ο Πατέρας πρέπει να δίνει πατρότητα στον Υιό Του, διότι η δική Του Πατρότητα πρέπει να επεκτείνεται προς τα έξω. Εσύ που ανήκεις στον Θεό έχεις την ιερή λειτουργία της επέκτασης της Πατρότητάς Του με το να μην θέτεις καθόλου όρια σε αυτήν. Άφησε το Άγιο Πνεύμα να σε διδάξει πώς να το κάνεις αυτό, διότι έτσι μπορείς να γνωρίσεις τι σημαίνει αυτό μόνο από τον Ίδιο τον Θεό.

4. Να θυμάσαι ότι όποιον και να συναντάς είναι μια ιερή συνάντηση. Όπως τον βλέπεις θα βλέπεις και τον εαυτό σου. Όπως του συμπεριφέρεσαι, θα συμπεριφέρεσαι και στον εαυτό σου. Όπως σκέφτεσαι γι αυτόν, έτσι θα σκέφτεσαι και για τον εαυτό σου. Ποτέ μην το

ξεχνάς αυτό, διότι μέσα σε αυτόν θα βρεις ή θα χάσεις τον εαυτό σου. Μην αφήνεις κανέναν χωρίς να του δίνεις την σωτηρία και να την δέχεσαι ο ίδιος. Διότι εγώ είμαι πάντα εκεί μαζί σου, για να σου υπενθυμίζω ***εσένα***.

5. Ο στόχος των μαθημάτων, άσχετα με τον δάσκαλο που επιλέγεις, είναι «Γνώρισε τον εαυτό σου». Δεν υπάρχει τίποτε άλλο να ψάξεις. Ο κάθε ένας ψάχνει για τον εαυτό του και για την δύναμη και την δόξα που νομίζει ότι έχει χάσει. Όποτε είσαι με οποιονδήποτε, έχεις άλλη μια ευκαιρία να τα βρεις. Η δύναμη και η δόξα σου βρίσκονται μέσα σ' αυτόν (στον αδελφό σου) διότι είναι δικές σου. Το εγώ προσπαθεί να τα βρει μόνο μέσα σε σένα, διότι δεν γνωρίζει που να ψάξει. Το Άγιο Πνεύμα σε διδάσκει ότι αν κοιτάς μόνο στον εαυτό σου δεν μπορείς να βρεις τον εαυτό σου, διότι αυτό δεν είναι αυτό που είσαι. Όποτε είσαι με έναν αδελφό, μαθαίνεις τι είσαι διότι διδάσκεις αυτό που είσαι. Αυτός θα ανταποκριθεί είτε με πόνο είτε με χαρά, ανάλογα με το ποιον δάσκαλο ακολουθείς. Αυτός θα φυλακιστεί ή θα απελευθερωθεί ανάλογα με την δική σου απόφαση, το ίδιο και εσύ. Ποτέ μην ξεχνάς την ευθύνη σου προς αυτόν, διότι είναι ευθύνη προς τον εαυτό σου. Δώσε σε αυτόν την θέση του στην Βασιλεία κι έτσι θα έχεις και την δική σου.

6. Την Βασιλεία των Ουρανών δεν μπορείς να την βρεις μόνος, κι εσύ που είσαι η Βασιλεία δεν μπορείς να βρεις τον εαυτό σου μόνος σου. Για να πετύχεις τον στόχο των μαθημάτων, λοιπόν, δεν μπορείς ν' ακούς το εγώ, του οποίου ο μόνος σκοπός είναι να ματαιώσει τον ίδιο του τον στόχο. Το εγώ βέβαια δεν το γνωρίζει αυτό, διότι δεν γνωρίζει τίποτα. Αλλά εσύ μπορείς να το γνωρίζεις αν είσαι πρόθυμος να δεις τι θέλει το εγώ να κάνει σε σένα. Αυτή είναι δική σου ευθύνη, διότι μόλις το δεις αυτό πραγματικά θα δεχτείς την Επανόρθωση για τον εαυτό σου. Ποια άλλη επιλογή θα μπορούσες να κάνεις; Έχοντας κάνει αυτή την επιλογή θα καταλάβεις γιατί κάποτε πίστευες ότι, όταν συναντούσες κάποιον άλλον, νόμιζες ότι ***ήταν*** κάποιος άλλος. Και κάθε ιερή συνάντηση στην οποία συμμετέχεις πλήρως θα σε διδάσκει ότι αυτό δεν είναι έτσι.

7. Μπορείς να συναντήσεις μόνο ένα μέρος του εαυτού σου διότι είσαι μέρος του Θεού, ο Οποίος είναι τα πάντα. Η δύναμη και δόξα Του είναι παντού, και δεν είναι δυνατόν να είσαι αποκλεισμένος από αυτές. Το εγώ

διδάσκει ότι η δύναμη σου βρίσκεται σε σένα και μόνο. Το Άγιο Πνεύμα διδάσκει ότι όλη η δύναμη είναι στον Θεό και ***επομένως*** και σε σένα. Το Θέλημα του Θεού είναι κανένας να μην υποφέρει. Δεν θέλει κανένας να υποφέρει για μια εσφαλμένη απόφαση. Αυτός είναι ο λόγος που σου έχει δώσει τα μέσα να την ακυρώσεις. Μέσω της δύναμης και της δόξας Του όλες οι λανθασμένες αποφάσεις σου εξαλείφονται ολοκληρωτικά, απελευθερώνοντας εσένα και τον αδελφό σου από κάθε σκέψη φυλάκισης που μπορεί να κάνει οποιοδήποτε μέρος της Υιότητας. Οι λανθασμένες αποφάσεις δεν έχουν δύναμη, διότι δεν είναι αληθινές. Η φυλάκιση που φαίνεται πως προκαλούν δεν είναι πιο αληθινή από ό,τι αυτές οι ίδιες.

8. Η δύναμη και δόξα ανήκουν μόνο στον Θεό. Το ίδιο κι εσύ. Ο Θεός δίνει οτιδήποτε Του ανήκει διότι δίνει από τον Εαυτό Του. Και τα πάντα Του ανήκουν. Η λειτουργία που σου έδωσε είναι να δίνεις και εσύ από τον εαυτό σου. Όταν την εκπληρώσεις τέλεια θα θυμηθείς τι ***έχεις*** από Αυτόν, και επομένως αυτό που ***είσαι*** μέσα Του. Δεν μπορεί να είσαι ανίσχυρος να το κάνεις, διότι αυτή είναι η δύναμη σου. Ο Θεός σου δίνει σαν δώρο την δόξα Του επειδή αυτό είναι ο Ίδιος. Δες αυτή την δόξα παντού για να θυμηθείς τι είσαι.

IV. Το Δώρο της Ελευθερίας

1. Αν η Θέληση του Θεού για σένα είναι η απόλυτη γαλήνη και χαρά, τότε αν δεν βιώνεις αυτό και μόνο σημαίνει ότι αρνείσαι να αναγνωρίσεις την Θέλησή Του. Η Θέληση Του δεν ταλαντεύεται, και παραμένει για πάντα αμετάβλητη. Όταν δεν είσαι σε γαλήνη αυτό μπορεί να συμβαίνει μόνο και μόνο επειδή δεν πιστεύεις ότι βρίσκεσαι μέσα σε Αυτόν. Και όμως Αυτός είναι το Παν μέσα σε όλα. Η ειρήνη Του είναι πλήρης, και εσύ πρέπει να συμπεριλαμβάνεσαι μέσα σ'αυτήν. Οι νόμοι του σε κυβερνούν διότι κυβερνούν τα πάντα. Δεν μπορείς να εξαιρεθείς από τους νόμους Του, αν και μπορείς να μην τους υπακούς. Εν τούτοις, αν κάνεις κάτι

τέτοιο, θα νιώθεις μόνος και αβοήθητος, διότι θα έχεις αρνηθεί τα πάντα στον εαυτό σου.

2. Έχω έρθει ως φως σε ένα κόσμο που όντως αρνείται στον εαυτό του τα πάντα. Αυτό το κάνει απλά με το να διαχωρίζει τον εαυτό του από τα πάντα. Επομένως είναι μια ψευδαίσθηση απομόνωσης, που στηρίζεται στον φόβο της ίδιας της μοναξιάς που ***είναι*** η ψευδαίσθησή της. Είπα ότι θα είμαι για πάντα μαζί σου, ακόμα και μέχρι το τέλος του κόσμου. Γι αυτό είμαι το φως του κόσμου. Αν είμαι μαζί σου στην μοναξιά του κόσμου, η μοναξιά φεύγει. Δεν μπορείς να υποστηρίζεις την ψευδαίσθηση της μοναξιάς του κόσμου αν δεν είσαι μόνος. Σκοπός μου, λοιπόν, εξακολουθεί να είναι να η υπέρβαση του κόσμου. Δεν του επιτίθεμαι, αλλά το φως μου τον διαλύει εξαιτίας αυτού που είναι. Το φως δεν επιτίθεται στο σκοτάδι, απλά το φωτίζει και αυτό χάνεται. Αφού το φως μου πηγαίνει παντού μαζί σου, τότε κι εσύ το φωτίζεις μαζί με μένα και αυτό χάνεται. Το φως γίνεται δικό μας, κι εσύ δεν μπορείς να κατοικείς πια στο σκοτάδι όπως και το σκοτάδι δεν μπορεί να βρίσκεται εκεί όπου πηγαίνεις. Όταν θυμάσαι εμένα, θυμάσαι τον εαυτό σου, και Αυτόν που με έστειλε σε σένα.

3. Βρισκόσουν στο σκοτάδι μέχρι που το Θέλημα του Θεού εκπληρώθηκε ολοκληρωτικά από κάθε μέρος της Υιότητας . Όταν έγινε αυτό, επιτεύχθηκε τέλεια από όλους. Πως αλλιώς θα μπορούσε να έχει επιτευχθεί τέλεια ; Η δική μου αποστολή ήταν απλά να ενώσει την θέληση της Υιότητας , με την Θέληση του Πατέρα αποκτώντας την επίγνωση της Θέλησης του Πατέρα εγώ ο ίδιος. Αυτή την επίγνωση ήρθα να σου δώσω, και το πρόβλημά σου να την αποδεχτείς είναι και το πρόβλημα αυτού του κόσμου. Η επίλυση του είναι η σωτηρία, και με αυτή την έννοια ***είμαι*** η σωτηρία αυτού του κόσμου. Ο κόσμος λοιπόν με απεχθάνεται και με απορρίπτει, διότι ο κόσμος ***είναι*** η πίστη ότι η αγάπη είναι αδύνατη. Αν δεχτείς το γεγονός ότι είμαι μαζί σου, αρνείσαι τον κόσμο και δέχεσαι τον Θεό. Το θέλημα μου είναι το δικό Του, και η απόφασή σου να με ακούσεις είναι η απόφαση ν' ακούσεις την Φωνή Του και να κατοικείς μέσα στο Θέλημα Του. Όπως ο Θεός με έστειλε σε σένα, έτσι κι εγώ θα σε στείλω στους άλλους. Μαζί σου θα πορεύομαι προς

αυτούς κι έτσι θα μπορούμε να τους διδάσκουμε την ειρήνη και την ενότητα.

4. Δεν θεωρείς ότι ο κόσμος χρειάζεται την ειρήνη όσο την χρειάζεσαι κι εσύ; Δεν θέλεις να την δώσεις στον κόσμο τόσο όσο θέλεις και να την δεχτείς ; Γιατί αν δεν το κάνεις δεν θα τη λάβεις. Αν θέλεις να την πάρεις από μένα, πρέπει πρώτα να την δώσεις. Η θεραπεία δεν προέρχεται από κάποιον άλλον. Δέξου την καθοδήγηση από μέσα σου. Την καθοδήγηση πρέπει να την θέλεις, διαφορετικά δεν θα έχει κανένα νόημα για σένα. Αυτός είναι ο λόγος που η θεραπεία είναι ένα συλλογικό εγχείρημα. Εγώ μπορώ να σου πω τι να κάνεις, αλλά εσύ πρέπει να συνεργάζεσαι πιστεύοντας ότι ξέρω τι πρέπει να κάνεις. Μόνο τότε ο νους σου θα επιλέξει να με ακολουθήσει. Χωρίς αυτή την επιλογή δεν θα μπορούσες να θεραπευτείς διότι θα είχες αποφασίσει ενάντια στην θεραπεία, και αυτή η απόρριψη της απόφασής μου για σένα κάνει την θεραπεία αδύνατη.

5. Η θεραπεία αντανακλά την κοινή μας θέληση. Αυτό είναι προφανές όταν αναλογιστείς για τι πράγμα είναι η θεραπεία. Η θεραπεία είναι ο τρόπος με τον οποίο ξεπερνιέται ο διαχωρισμός. Ο διαχωρισμός ξεπερνιέται με την ενότητα. Δεν μπορεί να ξεπεραστεί διαχωρίζοντας. Η απόφαση να ενωθείς πρέπει να είναι ξεκάθαρη, ειδάλλως ο νους ο ίδιος θα είναι διχασμένος και όχι ολοκληρωμένος. Ο νους σου είναι το μέσον με το οποίο εσύ καθορίζεις την δική σου κατάσταση, διότι ο νους είναι ο μηχανισμός της απόφασης. Είναι η δύναμη με την οποία διαχωρίζεσαι ή ενώνεσαι, και ανάλογα βιώνεις πόνο ή χαρά. Η απόφασή μου δεν μπορεί να παραβλέψει την δική σου, διότι και η δική σου είναι το ίδιο ισχυρή με την δική μου. Αν δεν ήταν έτσι οι Υιοί του Θεού δεν θα ήταν ίσοι. Τα πάντα είναι δυνατά μέσα από την κοινή μας θέληση, αλλά η δική μου από μόνη της δεν μπορεί να σε βοηθήσει. Η θέλησή σου είναι τόσο ελεύθερη όσο και η δική μου, και ούτε ο Θεός ο Ίδιος δεν θα πήγαινε ενάντια σε αυτή. Εγώ δεν μπορώ να θελήσω κάτι που δεν θέλει ο Θεός. Μπορώ να σου προσφέρω την δύναμή μου για να κάνουμε την δική σου αήττητη, όμως αν αντιτεθώ στην απόφασή σου θα γίνω ανταγωνιστικός και θα παραβιάσω το Θέλημα του Θεού για σένα.

6. Καμία δημιουργία του Θεού δεν μπορεί να αντιτεθεί στην απόφασή σου, όπως και καμία δημιουργία του Θεού δεν μπορεί να αντιτεθεί στην δική Του Θέληση. Ο Θεός έδωσε δύναμη στην θέλησή σου, την οποία μπορώ ν' αναγνωρίσω μόνο προς τιμήν της δικής Του. Αν θέλεις να γίνεις σαν εμένα θα σε βοηθήσω, γνωρίζοντας ότι είμαστε όμοιοι. Αν θέλεις να είσαι διαφορετικός θα σε περιμένω μέχρι ν'αλλάξεις γνώμη. Μπορώ να σε διδάξω, αλλά μόνο εσύ μπορείς να επιλέξεις να ακούσεις την διδασκαλία μου. Πως αλλιώς είναι δυνατόν να γίνει, εφόσον η Βασιλεία του Θεού είναι ελευθερία; Η ελευθερία δεν μπορεί να μαθευτεί μέσω της τυραννίας οποιουδήποτε είδους, και η τέλεια ισότητα όλων των Υιών του Θεού δεν μπορεί να αναγνωριστεί μέσω της κυριαρχίας ενός νου πάνω σε κάποιον άλλον. Οι Υιοί του Θεού είναι ίσοι σε θέληση, εφόσον όλοι είναι το Θέλημα του Πατέρα τους. Αυτό είναι το μόνο μάθημα που ήρθα να διδάξω.

7. Αν η θέλησή σου δεν ήταν δική μου δεν θα ήταν ούτε του Πατέρα μας. Αυτό θα σήμαινε ότι έχεις φυλακίσει την δική σου, και δεν την αφήνεις ελεύθερη. Από μόνος σου δεν μπορείς να κάνεις τίποτα, διότι μόνος σου ***είσαι*** ένα τίποτα. Εγώ είμαι τίποτα χωρίς τον Πατέρα και εσύ είσαι τίποτα χωρίς εμένα, γιατί με το να αρνείσαι τον Πατέρα αρνείσαι τον εαυτό σου. Θα σε θυμάμαι πάντα, και στην θύμησή μου για σένα βρίσκεται και η δική σου θύμηση για τον εαυτό σου. Στην δική μας θύμηση του ενός για τον άλλον βρίσκεται και θύμησή μας για τον Θεό. Και σε αυτή την ανάμνηση βρίσκεται η ελευθερία σου διότι η ελευθερία σου είναι σ' Αυτόν. Ενώσου, λοιπόν, μαζί μου υμνώντας Αυτόν και εσένα τον οποίο δημιούργησε. Αυτό είναι το δικό μας δώρο ευγνωμοσύνης προς Αυτόν, το οποίο θα το μοιραστεί με όλες τις δημιουργίες Του, στις οποίες δίνει εξίσου ό,τι είναι αποδεκτό από Αυτόν. Η Θέλησή Του για όλους τους Υιούς Του είναι το δώρο της ελευθερίας που δέχεται ευπρόσδεκτα. Προσφέροντας ελευθερία θα ελευθερώνεσαι.

8. Η ελευθερία είναι το μόνο δώρο που μπορείς να προσφέρεις στους Υιούς του Θεού, εφόσον είναι μια αναγνώριση του τι είναι οι ίδιοι και του τι είναι Αυτός. Η ελευθερία είναι δημιουργία, διότι είναι αγάπη. Όποιον επιζητάς να φυλακίσεις δεν τον αγαπάς. Επομένως, όταν επιζητάς να φυλακίσεις κάποιον, συμπεριλαμβανομένου και του εαυτού σου, δεν τον

αγαπάς και δεν μπορείς να ταυτιστείς μαζί του. Όταν φυλακίζεις τον εαυτό σου δεν μπορείς να δεις την πραγματική σου ταύτιση με μένα και με τον Πατέρα. Η ταύτισή σου είναι και με τον Πατέρα ***και*** με τον Υιό. Δεν μπορεί να είναι μόνο με τον Ένα και όχι με τον Άλλο. Αν είσαι μέρος του Ενός, πρέπει να είσαι και μέρος του Άλλου επειδή Αυτοί είναι Ένα. Η Αγία Τριάδα είναι ιερή ***επειδή*** είναι Ένα. Αν αποκλείσεις τον εαυτό σου από αυτή την ενότητα, τότε αντιλαμβάνεσαι την Αγία Τριάδα ως διαχωρισμένη. Εσύ πρέπει να συμπεριλαμβάνεσαι μέσα σ' Αυτήν διότι Αυτή είναι τα πάντα. Αν δεν πάρεις την θέση σου μέσα σ' Αυτήν για να εκπληρώσεις την λειτουργία σου ως μέρος Της η Αγία Τριάδα θα είναι κι Αυτή τόσο στερημένη όσο κι εσύ. Κανένα μέρος Της δεν μπορεί παραμένει φυλακισμένο αν είναι να γίνει γνωστή η αλήθεια Της.

V. Η Αδιαίρετη Θέληση της Υιότητας

1. Είναι δυνατόν να είσαι χωρισμένος από την ταυτότητά σου και να είσαι γαλήνιος; Ο διαχωρισμός δεν είναι λύση· είναι αυταπάτη. Αυτοί που έχουν αυταπάτες πιστεύουν ότι η αλήθεια θα τους επιτεθεί, και δεν την αναγνωρίζουν διότι προτιμούν την αυταπάτη. Κρίνοντας την αλήθεια ως κάτι που δεν το θέλουν, αντιλαμβάνονται ψευδαισθήσεις που μπλοκάρουν την γνώση. Βοήθησέ τους προσφέροντάς τους τον ενοποιημένο νου σου για χάρη τους, όπως εγώ σου προσφέρω τον δικό μου για χάρη σου. Από μόνοι μας δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα, αλλά μαζί οι νόες μας συγχωνεύονται σε κάτι του οποίου η δύναμη είναι πολύ πιο πέρα από την δύναμη των ξεχωριστών τμημάτων του. Με το να μην είναι διαχωρισμένος, ο Νους του Θεού εδραιώνεται μέσα στον δικό μας σαν δικός μας. Αυτός ο Νους είναι αήττητος διότι είναι αδιαίρετος.

2. Η αδιαίρετη θέληση της Υιότητας είναι ο τέλειος δημιουργός, εφόσον βρίσκεται σε απόλυτη ομοιότητα με τον Θεό, του Οποίου είναι η Θέληση. Δεν γίνεται να εξαιρεθείς από αυτή αν θέλεις να καταλάβεις τι είναι αυτή και τι είσαι εσύ. Όταν πιστεύεις ότι η θέλησή σου είναι ξεχωριστή από την δική μου, τότε εξαιρείς τον εαυτό σου από την Θέληση του Θεού η οποία

είναι εσύ ο ίδιος. Εν τούτοις, το να θεραπεύεις εξακολουθεί να σημαίνει ότι ολοκληρώνεις. Επομένως, το να θεραπεύεις είναι να ενώνεσαι με εκείνους που είναι σαν εσένα, επειδή όταν αντιλαμβάνεσαι αυτή την ομοιότητα σημαίνει ότι αναγνωρίζεις τον Πατέρα. Αν η τελειότητα σου είναι σε Αυτόν και μόνο σε Αυτόν, πως είναι δυνατόν να το γνωρίζεις χωρίς να Τον αναγνωρίζεις ; Η αναγνώριση του Θεού είναι η αναγνώριση του εαυτού σου. Δεν υπάρχει διαχωρισμός από τον Θεό και την δημιουργία Του. Θα το συνειδητοποιήσεις αυτό όταν καταλάβεις ότι δεν υπάρχει διαχωρισμός ανάμεσα στην θέλησή σου και την δική μου. Άφησε την Αγάπη του Θεού να λάμψει επάνω σου με το να με αποδεχθείς. Η πραγματικότητά μου είναι δική σου και δική Του. Ενώνοντας το νου σου με τον δικό μου δηλώνεις την επίγνωση σου ότι η Θέληση του Θεού είναι Μία.

3. Η Ενότητα του Θεού και η δική μας δεν είναι διαχωρισμένες διότι η Ενότητά Του περιλαμβάνει και την δική μας. Όταν ενώνεσαι με μένα σημαίνει ότι αποκαθιστάς την δύναμή Του σε σένα διότι την μοιραζόμαστε. Σου προσφέρω μόνο την αναγνώριση της δικής Του δύναμης μέσα σου, αλλά σε αυτό βρίσκεται όλη η αλήθεια. Καθώς ενωνόμαστε, ενωνόμαστε μαζί Του. Δόξα στην ένωση του Θεού και των ιερών Του Υιών! Όλη η δόξα είναι σ' Αυτούς διότι ***είναι*** ενωμένοι. Τα θαύματα που κάνουμε φέρνουν μαρτυρίες της Θέλησης του Πατέρα για τον Υιό Του, και της χαράς που παίρνουμε όταν ενωνόμαστε με το Θέλημα του για εμάς.

4. Όταν ενώνεσαι μαζί μου ενώνεσαι χωρίς το εγώ, διότι εγώ έχω αποκηρύξει το εγώ στον εαυτό μου κι επομένως δεν μπορώ να ενωθώ με το δικό σου. Η ένωσή μας, λοιπόν, είναι ο τρόπος να αποκηρύξεις το εγώ μέσα σου. Η αλήθεια και στους δυο μας είναι πέρα από το εγώ. Η επιτυχία μας στην υπέρβαση του εγώ είναι εγγυημένη από τον Θεό, κι εγώ μοιράζομαι αυτή την βεβαιότητα και για τους δυο μας και για όλους μας. Φέρνω την ειρήνη του Θεού πίσω σε όλα τα παιδιά Του διότι την έλαβα από Αυτόν για όλους μας. Τίποτα δεν μπορεί να επικρατήσει ενάντια στην ενωμένη θέλησή μας διότι τίποτα δεν μπορεί να επικρατήσει ενάντια στην Θέληση του Θεού.

5. Θα ήθελες να ξέρεις το Θέλημα του Θεού για σένα; Ζήτησέ το από μένα που το γνωρίζω και θα το μάθεις. Δεν θα σου αρνηθώ τίποτα, όπως και ο Θεός δεν μου αρνιέται τίποτα. Δικό μας είναι απλά το ταξίδι του γυρισμού προς τον Θεό ο Οποίος είναι το σπίτι μας. Όποτε εισβάλει ο φόβος οπουδήποτε στον δρόμο προς την ειρήνη, αυτό γίνεται διότι το εγώ έχει επιχειρήσει να έρθει στο ταξίδι μαζί μας και δεν μπορεί να το κάνει. Το εγώ εξαγριώνεται νιώθοντας την ήττα, βλέπει απόρριψη και γίνεται εκδικητικό. Είσαι άτρωτος απέναντι στην εκδίκησή του επειδή είμαι μαζί σου. Σε αυτό το ταξίδι με έχεις επιλέξει σαν σύντροφό σου ***αντί για*** το εγώ. Μην επιχειρείς όμως να κρατηθείς και από τους δύο, γιατί θα παίρνεις διαφορετικές κατευθύνσεις και θα χάσεις τον δρόμο .

6. Ο δρόμος του εγώ δεν είναι δικός μου, όπως επίσης δεν είναι και δικός σου. Το Άγιο Πνεύμα έχει μια κατεύθυνση για όλους τους νόες, και αυτή που με δίδαξε είναι η δική σου. Ας μην χάσουμε από τα μάτια μας την καθοδήγηση Του εξαιτίας των ψευδαισθήσεων, διότι μόνο οι ψευδαισθήσεις κάποιας άλλης καθοδήγησης μπορούν να συγκαλύψουν αυτή για την οποία η Φωνή του Θεού μιλά σε όλους μας. Ποτέ μην παραχωρήσεις στο εγώ την δύναμη να αναμιχθεί στο ταξίδι. Δεν έχει καμία δύναμη, διότι το ταξίδι είναι ο δρόμος προς αυτό που είναι αληθινό. Άφησε πίσω σου όλες τις ψευδαισθήσεις, και προσπέρασε κάθε προσπάθεια του εγώ να σε καθυστερήσει. Πιάσε, λοιπόν, το χέρι μου διότι θέλεις να ξεπεράσεις το εγώ. Η δύναμή μου ποτέ δεν θα σου λείψει, κι αν επιλέξεις να την μοιραστείς θα τα καταφέρεις. Την δίνω πρόθυμα και με χαρά, επειδή σε χρειάζομαι όσο με χρειάζεσαι κι εσύ.

VI. Ο Θησαυρός του Θεού

1. Είμαστε η κοινή θέληση της Υιότητας , της οποίας η Ολότητα είναι για όλους. Αρχίζουμε το ταξίδι της επιστροφής ξεκινώντας μαζί, και συγκεντρώνουμε τους αδελφούς μας καθώς συνεχίζουμε μαζί. Κάθε όφελος στην δύναμη μας, προσφέρεται για όλους, έτσι ώστε να μπορέσουν να παραμερίσουν την αδυναμία τους και να προσθέσουν την

δύναμή τους σ' εμάς. Το καλωσόρισμα του Θεού μας περιμένει όλους μας, και Αυτός θα μας καλωσορίσει όπως σε καλωσορίζω εγώ. Μην ξεχνάς την Βασιλεία του Θεού για οτιδήποτε από όσα έχει να σου προσφέρει αυτός ο κόσμος.

2. Ο κόσμος δεν μπορεί να προσθέσει τίποτα στην δύναμη και την δόξα του Θεού και των ιερών Υιών Του, αλλά μπορεί να τυφλώσει τους Υιούς προς τον Πατέρα, αν αυτοί τον κοιτούν. Δεν μπορείς να κοιτάς τον κόσμο και να γνωρίσεις τον Θεό. Μόνο το ένα είναι αληθινό. Έχω έρθει για να σου πω ότι η επιλογή για το ποιο είναι αληθινό δεν είναι δική σου για να την κάνεις. Αν ήταν, θα είχες καταστρέψει τον εαυτό σου. Όμως ο Θεός δεν θέλησε την καταστροφή των δημιουργημάτων του, διότι τα έχει δημιουργήσει για την αιωνιότητα. Το Θέλημα Του σε έχει σώσει, όχι από τον εαυτό σου αλλά από την ψευδαίσθηση του εαυτού σου. Σε έχει σώσει ***για*** τον εαυτό σου.

3. Ας δοξάσουμε Αυτόν τον Οποίο ο κόσμος αρνείται, διότι στο δικό Του Βασίλειο ο κόσμος δεν έχει καμιά δύναμη. Κανένα δημιούργημα του Θεού δεν μπορεί να βρει χαρά σε τίποτα άλλο εκτός από το αιώνιο· όχι επειδή είναι στερημένο από οτιδήποτε άλλο, αλλά επειδή τίποτα άλλο δεν είναι αντάξιό του. Ό,τι δημιουργεί ο Θεός και οι Υιοί Του είναι αιώνιο, και μέσα σ' αυτό και αυτό μόνο είναι η χαρά τους.

4. Άκουσε την ιστορία του άσωτου Υιού, και μάθε ποιος είναι ο θησαυρός του Θεού και ο δικός σου. Αυτός ο υιός ενός στοργικού πατέρα έφυγε από το σπίτι του και θεώρησε ότι είχε κατασπαταλήσει τα πάντα για πράγματα χωρίς αξία εντελώς, παρόλο που τότε δεν καταλάβαινε την αναξιότητά τους. Ντρεπόταν να γυρίσει στον πατέρα του, διότι νόμιζε ότι τον είχε πληγώσει. Εν τούτοις, όταν ήρθε σπίτι του ο πατέρας του τον υποδέχτηκε με χαρά, διότι ο υιός ο ίδιος ***ήταν*** ο θησαυρός του πατέρα του. Δεν ήθελε τίποτα άλλο.

5. Ο Θεός θέλει μόνο τον Υιό Του διότι ο Υιός Του είναι ο μόνος θησαυρός Του. Εσύ θέλεις τις δημιουργίες σου όπως Αυτός θέλει τις δικές Του. Οι δημιουργίες σου είναι το δώρο σου προς την Αγία Τριάδα, δημιουργημένες με ευγνωμοσύνη για την δική σου δημιουργία. Δεν σε εγκαταλείπουν περισσότερο από ότι εσύ εγκατέλειψες τον Δημιουργό σου, παρά

επεκτείνουν την δημιουργία σου όπως ο Θεός επέκτεινε τον Εαυτό Του σε σένα. Είναι δυνατόν οι δημιουργίες του Θεού να βρίσκουν χαρά σε αυτό που δεν είναι πραγματικό; Και τι είναι πραγματικό εκτός από τις δημιουργίες του Θεού και εκείνες που είναι δημιουργημένες σαν τις δικές Του; Οι δικές σου δημιουργίες σε αγαπούν όπως εσύ αγαπάς τον Πατέρα σου για το δώρο της δημιουργίας. Δεν υπάρχει άλλο δώρο που να είναι αιώνιο, άρα δεν υπάρχει άλλο δώρο που να είναι αληθινό. Πως, λοιπόν, είναι δυνατόν να δέχεσαι οτιδήποτε άλλο ή να δίνεις κάτι άλλο, και να περιμένεις χαρά σε ανταπόδοση; Και τι άλλο εκτός από την χαρά είναι αυτό που θα ήθελες; Δεν έφτιαξες εσύ τον εαυτό σου ούτε και την λειτουργία σου. Εσύ έφτιαξες μόνο την απόφαση να είναι ανάξιος και για τα δύο. Παρόλα αυτά δεν μπορείς εσύ να κάνεις τον εαυτό σου ανάξιο διότι είσαι ο θησαυρός του Θεού, και αυτό στο οποίο Αυτός δίνει αξία είναι πολύτιμο. Η αξία του δεν μπορεί να αμφισβητηθεί, διότι η αξία του βρίσκεται στο ότι ο Θεός μοιράζεται τον Εαυτό Του με αυτό κι έτσι διασφαλίζει την αξία του για πάντα.

6. Η δική σου λειτουργία είναι να προσθέτεις στον θησαυρό του Θεού δημιουργώντας τον δικό σου. Η Θέλησή Του ***προς*** εσένα είναι η Θέλησή Του ***για*** εσένα. Αυτός δεν θα σου στερούσε την δημιουργία διότι η χαρά Του βρίσκεται σε αυτή. Δεν μπορείς να βρεις την χαρά παρά μόνο όπως την βρίσκει ο Θεός. Η χαρά Του γεννήθηκε όταν σε δημιούργησε, και επεκτείνει την Πατρότητά του σε σένα έτσι ώστε να μπορέσεις κι εσύ να επεκτείνεις τον εαυτό σου όπως Αυτός. Δεν το καταλαβαίνεις αυτό διότι δεν Τον καταλαβαίνεις. Κανένας που δεν δέχεται την λειτουργία του δεν μπορεί να καταλάβει τι είναι, και κανένας δεν μπορεί να δεχτεί την λειτουργία του παρά μόνο αν γνωρίζει τι είναι ***ο ίδιος***. Η δημιουργία είναι η Θέληση του Θεού. Η Θέλησή Του σε δημιούργησε για να δημιουργείς. Η θέλησή σου δεν δημιουργήθηκε ξέχωρα από την δική του, άρα πρέπει να βούλεσαι όπως βούλεται Αυτός.

7. Μια «απρόθυμη θέληση» δεν σημαίνει τίποτα, εφόσον είναι μια αντίφαση όρων που στην πραγματικότητα δεν σημαίνει τίποτα. Όταν νομίζεις ότι είσαι απρόθυμος να βούλεσαι μαζί με τον Θεό, τότε δεν σκέφτεσαι. Η Θέληση του Θεού ***είναι*** Σκέψη. Δεν γίνεται να μπορεί να αντικρουστεί ***από*** σκέψη. Ο Θεός δεν αντικρούει τον Εαυτό Του, και οι Υιοί

Του, που είναι σαν Αυτόν, δεν μπορούν να αντικρούουν τον εαυτό τους ούτε και τον Ίδιο. Εν τούτοις, η σκέψη τους είναι τόσο ισχυρή, ώστε μπορούν ακόμα και να φυλακίσουν τον νου του Υιού του Θεού, αν το επιλέξουν. Αυτή η επιλογή κάνει πραγματικά την λειτουργία του Υιού άγνωστη στον ίδιο, αλλά ποτέ στον Δημιουργό του. Και αφού δεν είναι άγνωστη στον Δημιουργό του, είναι εν δυνάμει για πάντα γνωστή και σε αυτόν.

8. Δεν υπάρχει παρά μόνο ένα ερώτημα που θα έπρεπε να κάνεις στον εαυτό σου· «Θέλω να γνωρίσω την Θέληση του Πατέρα μου για μένα;» Αυτός δεν θα την κρύψει. Μου την έχει αποκαλύψει διότι Του την ζήτησα, και έμαθα τι είχε ήδη δώσει. Η λειτουργία μας είναι να δουλεύουμε μαζί, διότι χωριστά δεν μπορούμε να λειτουργήσουμε καθόλου. Ολόκληρη η δύναμη του Υιού του Θεού βρίσκεται μέσα σε όλους μας, αλλά σε κανέναν από εμάς ξεχωριστά. Ο Θεός δεν θέλει να είμαστε μόνοι διότι ούτε ***Αυτός*** δεν θέλει να είναι μόνος. Γι αυτό δημιούργησε τον Υιό Του, και του έδωσε την δύναμη να δημιουργεί μαζί Του. Οι δημιουργίες μας είναι τόσο ιερές όσο εμείς, και εμείς είμαστε οι Υιοί του Θεού του Ίδιου τόσο ιεροί όσο και Αυτός. Μέσα από τις δημιουργίες μας επεκτείνουμε την αγάπη μας, κι έτσι αυξάνουμε την χαρά της Αγίας Τριάδας. Δεν το καταλαβαίνεις αυτό, διότι εσύ που είσαι ο θησαυρός του Ίδιου του Θεού δεν θεωρείς τον εαυτό σου πολύτιμο. Εφόσον έχεις αυτή την πίστη, δεν μπορείς να καταλάβεις τίποτα.

9. Μοιράζομαι με τον Θεό την γνώση της αξίας που σου έχει δώσει. Η αφοσίωση μου σε σένα δίνεται από Αυτόν, εφόσον γεννήθηκε από την γνώση του εαυτού μου και Εκείνου. Δεν μπορούμε να χωριστούμε. Αυτούς που ο Θεός ένωσε δεν γίνεται να διαχωριστούν, και ο Θεός έχει ενώσει όλους τους Υιούς Του με τον Εαυτό Του. Είναι δυνατόν να είσαι διαχωρισμένος από την ζωή και την ύπαρξή σου; Το ταξίδι σου προς τον Θεό είναι απλά η αφύπνιση της γνώσης του που βρίσκεσαι πάντα και του τι είσαι παντοτινά. Είναι ένα ταξίδι δίχως απόσταση προς ένα στόχο που δεν έχει αλλάξει ποτέ. Η αλήθεια μπορεί μόνο να βιωθεί. Δεν μπορεί να περιγραφεί και δεν μπορεί να εξηγηθεί. Εγώ μπορώ να σε κάνω να γνωρίσεις τις συνθήκες της αλήθειας, αλλά το βίωμα είναι από τον Θεό.

Μαζί μπορούμε να γνωρίσουμε τις συνθήκες της, αλλά η αλήθεια μόνη της θα ανατείλει σε σένα.

10. Αυτό που ο Θεός έχει θελήσει για σένα ***είναι*** δικό σου. Αυτός έχει δώσει την Θέλησή Του στον θησαυρό Του, και Αυτή (η Θέληση)είναι ο δικός του θησαυρός. Η καρδιά σου βρίσκεται εκεί όπου είναι ο θησαυρός σου, όπως και η δική Του. Εσύ που είσαι ο αγαπημένος του Θεού είσαι απόλυτα ευλογημένος. Μάθε το αυτό από μένα, και ελευθέρωσε την ιερή θέληση όλων εκείνων που είναι το ίδιο ευλογημένοι όπως εσύ.

VII. Το Σώμα σαν Μέσο Επικοινωνίας

1. Η επίθεση είναι πάντα σωματική. Όταν η επίθεση οποιασδήποτε μορφής εισέλθει στο νου σου τότε εξισώνεις τον εαυτό σου με το σώμα, εφόσον αυτή είναι η ερμηνεία του εγώ για το σώμα. Δεν χρειάζεται να επιτεθείς σωματικά για να δεχτείς αυτή την ερμηνεία. Την δέχεσαι απλά και μόνο με την πεποίθηση ότι η επίθεση μπορεί να σου αποφέρει κάτι που θέλεις. Αν δεν το πίστευες αυτό, η ιδέα της επίθεσης δεν θα ασκούσε καμία έλξη επάνω σου. Όταν εξισώνεις τον εαυτό σου με ένα σώμα πάντα θα βιώνεις κατάθλιψη. Όταν ένα παιδί του Θεού σκέφτεται για τον εαυτό του με αυτό τον τρόπο, τότε υποτιμά τον εαυτό του, και βλέπει και τους αδελφούς του το ίδιο υποτιμημένους. Εφόσον μπορεί να βρίσκει τον εαυτό του μόνο μέσα σε αυτούς, έχει αποκόψει τον εαυτό του από την σωτηρία.

2. Να θυμάσαι ότι το Άγιο Πνεύμα ερμηνεύει το σώμα μόνο ως μέσον επικοινωνίας. Εφόσον είναι ο Σύνδεσμος Επικοινωνίας ανάμεσα στον Θεό και τους διαχωρισμένους Υιούς Του, το Άγιο Πνεύμα ερμηνεύει όλα όσα έχεις φτιάξει στο φως του τι Αυτό το ίδιο είναι. Το εγώ διαχωρίζει μέσω του σώματος. Το Άγιο Πνεύμα προσεγγίζει μέσω αυτού τους άλλους. Εσύ δεν αντιλαμβάνεσαι τους αδελφούς σου έτσι όπως τους αντιλαμβάνεται το Άγιο Πνεύμα, διότι δεν θεωρείς τα σώματα ως ένα απλό μέσο σύνδεσης των νοών και της ένωσης τους με τον δικό σου και τον δικό μου. Αυτή η

ερμηνεία του σώματος θα σου αλλάξει εντελώς την γνώμη όσον αφορά την αξία του. Από μόνο του το σώμα δεν έχει καμία αξία.

3. Αν χρησιμοποιείς το σώμα για επίθεση, τότε είναι βλαβερό για σένα. Αν το χρησιμοποιείς για να φτάσεις το νου εκείνων που πιστεύουν ότι είναι σώματα, και να τους διδάξεις ***μέσω*** του σώματος ότι δεν είναι έτσι, τότε θα καταλάβεις τη δύναμη του νου που βρίσκεται μέσα σου. Αν χρησιμοποιείς το σώμα γι αυτό και μόνο, τότε δεν μπορεί να το χρησιμοποιείς για επίθεση. Στην υπηρεσία της ένωσης γίνεται ένα όμορφο μάθημα επικοινωνίας, που έχει αξία μέχρι να ***γίνει*** η επικοινωνία. Αυτός είναι ο τρόπος του Θεού να κάνει απεριόριστο αυτό που εσύ έχει περιορίσει. Το Άγιο Πνεύμα δεν βλέπει το σώμα έτσι όπως το βλέπεις εσύ, διότι γνωρίζει ότι η μόνη πραγματικότητα που υπάρχει στο κάθε τι είναι η υπηρεσία που προσφέρει στον Θεό για χάρη της λειτουργίας που του δίνει Εκείνος.

4. Η επικοινωνία δίνει τέλος στον διαχωρισμό. Η επίθεση τον προωθεί. Το σώμα είναι είτε όμορφο είτε άσχημο, ειρηνικό ή βάρβαρο, χρήσιμο ή βλαβερό, ανάλογα με την χρήση που του δίνεται. Και όποια χρήση έχεις δώσει στο δικό σου σώμα θα βλέπεις και στο σώμα κάποιου άλλου. Αν το σώμα γίνει ένα μέσον που δίνεις στο Άγιο Πνεύμα για να το χρησιμοποιήσει για χάρη της ένωσης της Υιότητας, τότε δεν θα βλέπεις τίποτα το υλικό σε αυτό εκτός από αυτό που είναι. Χρησιμοποίησέ το για την αλήθεια και θα το βλέπεις αληθινά. Αν το χρησιμοποιείς εσφαλμένα θα το παρανοείς, διότι ήδη θα το έχεις κάνει αυτό ***με το να*** το χρησιμοποιείς εσφαλμένα. Αν ερμηνεύεις οτιδήποτε ξεχωριστά από το Άγιο Πνεύμα, τότε δεν θα το εμπιστεύεσαι. Αυτό θα σε οδηγήσει στο μίσος, την επίθεση και την απώλεια της ειρήνης.

5. Εν τούτοις, κάθε απώλεια προέρχεται μόνο από την δική σου εσφαλμένη κατανόηση. Απώλεια οποιουδήποτε είδους είναι αδύνατη. Αλλά όταν βλέπεις κάποιον αδελφό ως σωματική οντότητα, τότε η δύναμη και η δόξα του είναι «χαμένες» για σένα και το ίδιο χαμένες θα είναι και οι δικές σου. Του έχεις επιτεθεί, αλλά πρώτα επιτέθηκες στον εαυτό σου. Μην τον βλέπεις με αυτό τον τρόπο για χάρη της δικής σου σωτηρίας, η οποία πρέπει να του φέρει και την δική του. Μην του επιτρέπεις να υποτιμά τον εαυτό του μέσα στο νου σου, αλλά ελευθέρωσε τον από την πίστη του στην μικρότητά του, και έτσι θα ελευθερωθείς και

εσύ. Είναι ιερός ως μέρος δικό σου. Κι εσύ είσαι ιερός, ως μέρος δικό μου. Το να επικοινωνείς με κάποιο μέρος του Θεού του Ίδιου σημαίνει ότι φτάνεις πολύ πιο πέρα από την Βασιλεία των Ουρανών, στον Δημιουργό της, μέσω της Φωνής Του την οποία έχει εξασφαλίσει ως μέρος δικό σου.

6. Να χαίρεσαι, λοιπόν, που από μόνος σου δεν μπορείς να κάνεις τίποτα. Δεν προέρχεσαι ***από*** σένα. Αυτός από τον Οποίο είσαι θέλει την δύναμη και την δόξα για σένα, με τις οποίες μπορείς τέλεια να εκπληρώσεις την Ιερή Του Θέληση για σένα όταν την αποδεχτείς για τον εαυτό σου. Αυτός δεν έχει αποσύρει τα δώρα Του από σένα, αλλά εσύ πιστεύεις ότι τα έχεις αποσύρει από Αυτόν. Μην αφήνεις κανέναν Υιό του Θεού να παραμένει κρυμμένος για χάρη του Ονόματος Εκείνου, διότι το Όνομά του είναι δικό σου.

7. Η Βίβλος λέγει, «Ο Λόγος (ή η σκέψη) έγινε σάρκα.» Μιλώντας κυριολεκτικά αυτό είναι αδύνατον, εφόσον φαίνεται να εμπλέκει την μετάφραση ενός επιπέδου πραγματικότητας σε κάποια άλλη. Τα διαφορετικά επίπεδα πραγματικότητας υπάρχουν μόνο φαινομενικά, ακριβώς όπως και τα διαφορετικά επίπεδα των θαυμάτων. Η σκέψη δεν μπορεί να γίνει σάρκα παρά μόνο με την πίστη, εφόσον η σκέψη δεν είναι σωματική. Εν τούτοις, η σκέψη είναι επικοινωνία, για την οποία μπορεί το σώμα να χρησιμοποιηθεί. Αυτή είναι η μόνη φυσιολογική χρήση του. Το να χρησιμοποιείς το σώμα μη φυσιολογικά σημαίνει ότι χάνεις από μπροστά σου τον σκοπό του Αγίου Πνεύματος, κι έτσι συγχέεις τον στόχο των μαθημάτων Του.

8. Δεν υπάρχει τίποτα πιο απογοητευτικό για έναν μαθητή όσο κάποια μαθήματα που δεν μπορεί να μάθει. Η αίσθηση της επάρκειας του δοκιμάζεται και στενοχωριέται. Το να βρίσκεσαι αντιμέτωπος με μια αδύνατη μαθησιακή κατάσταση είναι το πιο θλιβερό πράγμα στον κόσμο. Μάλιστα, αυτός είναι και ο τελικός λόγος που και ο ίδιος ο κόσμος είναι καταθλιπτικός. Τα μαθήματα του Αγίου Πνεύματος ποτέ δεν προκαλούν κατάθλιψη, διότι είναι μαθήματα χαράς. Όποτε η αντίδραση σου στην μάθηση είναι η κατάθλιψη, αυτό συμβαίνει επειδή έχει χαθεί από μπροστά σου ο αληθινός στόχος των μαθημάτων.

9. Σε αυτό τον κόσμο, ούτε καν το σώμα δεν γίνεται αντιληπτό ως ολοκληρωμένο. Ο σκοπός του γίνεται αντιληπτός ως θρυμματισμένος σε πολλές λειτουργίες με μικρή ή και καθόλου σχέση η μία με την άλλη, έτσι ώστε φαίνεται πως κυβερνάται από το χάος. Όταν καθοδηγείται από το εγώ, όντως ***κυβερνάται από το χάος***. Όταν όμως καθοδηγείται από το Άγιο Πνεύμα, δεν συμβαίνει αυτό. Γίνεται ένα μέσον με το οποίο εκείνο το μέρος του νου που προσπάθησες να διαχωρίσεις ***από*** το πνεύμα μπορεί να ξεπεράσει τις διαστρεβλώσεις του και να επανέλθει ***στο*** πνεύμα. Ο ναός του εγώ γίνεται, λοιπόν, ναός του Αγίου Πνεύματος, όπου η αφοσίωση σε Αυτόν αντικαθιστά την αφοσίωση στο εγώ. Κατ' αυτή την έννοια το σώμα γίνεται ένα ναός προς τον Θεό · η Φωνή Του ενοικεί σε αυτό κατευθύνοντας την χρήση στην οποία έχει τεθεί.

10. Η θεραπεία είναι το αποτέλεσμα της χρησιμοποίησης του σώματος αποκλειστικά για επικοινωνία. Εφόσον αυτό είναι το φυσιολογικό, θεραπεύει ολοκληρώνοντας, πράγμα το οποίο είναι επίσης φυσιολογικό. Ολόκληρος ο νους είναι ολοκληρωμένος, και η πίστη ότι μέρος από αυτόν είναι σωματικό, ή όχι νους, είναι μια αποσπασματική ή αρρωστημένη ερμηνεία. Ο νους δεν μπορεί να γίνει σωματικός, αλλά μπορεί να εκδηλωθεί μέσα από το σώμα αν το χρησιμοποιήσει για να διευρυνθεί. Όταν απλώνεται προς τα έξω, ο νους επεκτείνει τον εαυτό του. Δεν σταματά στο σώμα, διότι αν κάνει κάτι τέτοιο εμποδίζεται ο σκοπός του. Ένας νους που έχει μπλοκαριστεί, έχει επιτρέψει στον εαυτό του να είναι ευάλωτος σε επίθεση, διότι έχει στραφεί εναντίον του εαυτού του.

11. Η αφαίρεση των εμποδίων, λοιπόν, είναι ο μόνος τρόπος που εγγυάται την βοήθεια και την θεραπεία. Η βοήθεια και η θεραπεία είναι οι φυσιολογικές εκφράσεις ενός νου που λειτουργεί μέσα από το σώμα, αλλά όχι ***μέσα*** σε αυτό. Αν ο νους πιστεύει ότι στόχος του είναι το σώμα, τότε θα διαστρεβλώνει την δική του αντίληψη για το σώμα, και εμποδίζοντας την δική του επέκταση πέρα από αυτό, θα προκαλέσει ασθένεια ενθαρρύνοντας τον διαχωρισμό. Η αντίληψη του σώματος ως ξεχωριστή οντότητα δεν γίνεται παρά να υποθάλψει την ασθένεια, διότι αυτό δεν είναι αληθεια. Ένα μέσον επικοινωνίας χάνει την χρησιμότητά του αν χρησιμοποιηθεί για οτιδήποτε άλλο. Αν χρησιμοποιείς ένα μέσον

επικοινωνίας ως μέσον επίθεσης, τότε γίνεται μια προφανής σύγχυση για τον σκοπό του.

12. Το να επικοινωνείς σημαίνει να ενώνεις και το να επιτίθεσαι σημαίνει να διαχωρίζεις. Πως μπορείς να κάνεις και τα δύο με το ίδιο πράγμα συγχρόνως και να μην υποφέρεις; Η αντίληψη του σώματος μπορεί να ενοποιηθεί μόνο κάτω από ένα σκοπό. Αυτό απελευθερώνει το νου από τον πειρασμό να βλέπει το σώμα κάτω από πολλά πρίσματα οπτικής, και το παραδίδει ολοκληρωτικά στο Ένα Φως στο οποίο μπορεί πραγματικά να γίνει κατανοητό. Το να συγχέεις ένα μαθησιακό εργαλείο με τον στόχο των μαθημάτων είναι μια θεμελιώδης σύγχυση που εμποδίζει την κατανόηση και των δύο. Η μάθηση πρέπει να οδηγεί πέρα από το σώμα προς την επαναφορά της δύναμης του νου μέσα σε αυτό. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνο αν ο νους επεκτείνεται προς άλλους νόες, και δεν συγκρατείται στην επέκτασή του. Αυτή η συγκράτηση είναι η αιτία όλων των ασθενειών, διότι η λειτουργία του νου είναι μόνο η επέκταση.

13. Το αντίθετο της χαράς είναι η θλίψη. Όταν η μάθησή σου προωθεί την θλίψη αντί για την χαρά, τότε δεν μπορεί να ακούσεις τον χαρμόσυνο Διδάσκαλο του Θεού και να μάθεις τα δικά Του μαθήματα. Το να βλέπεις το σώμα ως οτιδήποτε άλλο εκτός από ένα μέσον επικοινωνίας σημαίνει ότι περιορίζεις το νου σου και βλάπτεις τον εαυτό σου. Επομένως η υγεία δεν είναι τίποτα άλλο από ένας ενοποιημένος σκοπός. Αν το σώμα τίθεται κάτω από τον σκοπό του νου, γίνεται ολοκληρωμένο διότι ο σκοπός του νου είναι ένας. Την επίθεση σαν σκοπό του σώματος μπορεί μόνο να την υποθέσει κανείς διότι ξεχωριστά από το νου το σώμα δεν έχει κανέναν απολύτως σκοπό.

14. Εσύ δεν περιορίζεσαι από το σώμα, και η σκέψη δεν μπορεί να γίνει σάρκα. Όμως ο νους μπορεί να εκδηλωθεί μέσα από το σώμα αν πάει πέρα από αυτό και δεν το ερμηνεύει ως περιορισμό. Όποτε βλέπεις κάποιον άλλο ως περιορισμένο σε σώμα ή από το σώμα, τότε επιβάλλεις αυτόν τον περιορισμό στον εαυτό σου. Είσαι πρόθυμος να το δεχτείς αυτό, όταν ο μοναδικός σου σκοπός στην μάθηση θα πρέπει να είναι το πώς να διαφύγεις από τους περιορισμούς; Το να αντιλαμβάνεσαι το σώμα ως μέσον επίθεσης και το να πιστεύεις ότι αυτό θα μπορούσε να έχει σαν αποτέλεσμα την χαρά, είναι μια ξεκάθαρη ένδειξη ενός αδύνατου

μαθητή. Έχει δεχτεί ένα μαθησιακό στόχο σε προφανή αντίθεση με τον ενοποιημένο στόχο των μαθημάτων, έναν στόχο που τον καθιστά ανίκανο να δεχτεί τον σκοπό των μαθημάτων ως δικό του.

15. Η χαρά είναι ενοποιημένος σκοπός, και ο ενοποιημένος σκοπός είναι μόνο του Θεού. Όταν ο δικός σου σκοπός ενοποιείται γίνεται δικός Του. Αν πιστεύεις ότι μπορείς να παρέμβεις στον δικό Του σκοπό, χρειάζεσαι σωτηρία. Έχεις καταδικάσει τον εαυτό σου, όμως η καταδίκη δεν είναι από τον Θεό. Άρα δεν είναι αληθινή. Ούτε και τα φαινομενικά της αποτελέσματα. Όταν βλέπεις έναν αδελφό ως σώμα, τον καταδικάζεις διότι έχεις καταδικάσει τον εαυτό σου. Όμως, αν κάθε καταδίκη είναι μη πραγματική, και πρέπει να είναι μη πραγματική εφόσον είναι μια μορφή επίθεσης, τότε δεν μπορεί ***να έχει*** κανένα αποτέλεσμα.

16. Μην επιτρέπεις στον εαυτό σου να υποφέρει από φανταστικά αποτελέσματα από κάτι που δεν είναι πραγματικό. Απελευθέρωσε το νου σου από την πίστη ότι αυτό είναι δυνατό. Η μόνη σου ελπίδα για απελευθέρωση βρίσκεται στο ότι αυτό είναι εντελώς αδύνατον. Αλλά ποια άλλη ελπίδα θα ήθελες; Η ελευθερία από τις ψευδαισθήσεις βρίσκεται μόνο στο να μην τις πιστεύεις. Δεν υπάρχει επίθεση, αλλά ***υπάρχει*** απεριόριστη επικοινωνία κι επομένως απεριόριστη δύναμη και ολότητα. Η δύναμη της ολότητας είναι η επέκταση. Μην δεσμεύεις την σκέψη σου μέσα σε αυτό τον κόσμο, και θα ανοίξεις το νου σου στην δημιουργία εν Θεώ.

VIII. Το Σώμα σαν Μέσο ή Σκοπός

1. Οι διαθέσεις προς το σώμα είναι οι διαθέσεις προς την επίθεση. Οι ορισμοί που δίνει το εγώ σε οτιδήποτε είναι παιδαριώδεις, και βασίζονται πάντα στο τι πιστεύει το ίδιο ***για*** το τι είναι το κάθε τι. Αυτό συμβαίνει διότι είναι ανίκανο για αληθινές γενικεύσεις, και εξισώνει ότι βλέπει με την λειτουργία που έχει αποδώσει το ίδιο. Δεν το εξισώνει με αυτό που ***είναι***. Για το εγώ το σώμα είναι κάτι ***με*** το οποίο μπορείς να επιτίθεσαι.

Εξισώνοντάς σε με το σώμα, σε διδάσκει ότι ***εσύ*** θα επιτεθείς με αυτό. Το σώμα, λοιπόν, δεν είναι η πηγή της δικής του υγείας. Η κατάσταση του σώματος βασίζεται αποκλειστικά στην δική σου ερμηνεία για την λειτουργία του. Οι λειτουργίες είναι μέρος της ύπαρξης μιας και ξεκινούν από αυτή, αλλά η σχέση δεν είναι αμφίδρομη. Το όλον προσδιορίζει το επιμέρους, αλλά το επιμέρους δεν προσδιορίζει το όλον. Εν τούτοις, το να γνωρίζεις εν μέρει σημαίνει ότι γνωρίζεις ολοκληρωτικά εξαιτίας της θεμελιώδους διαφοράς ανάμεσα στην γνώση και την αντίληψη. Στην αντίληψη το όλον είναι κατασκευασμένο από κομμάτια που μπορούν να διαχωρίζονται και να συναθροίζονται εκ νέου. Αλλά η γνώση ποτέ δεν αλλάζει, επομένως οι συναθροίσεις της παραμένουν ίδιες. Η ιδέα των εν μέρει – ολοκληρωμένων σχέσεων έχει έννοια μόνο στο επίπεδο της αντίληψης, όπου η αλλαγή είναι δυνατή. Αλλιώς, δεν υπάρχει διαφορά ανάμεσα στο μέρος και το όλον.

2. Το σώμα υπάρχει σε ένα κόσμο που φαίνεται πως περιέχει δύο φωνές που αντιμάχονται για την κατοχή του. Στην αντίληψη αυτής της συνάθροισης , το σώμα θεωρείται ικανό να εναλλάσσει συμμαχίες από την μία φωνή στην άλλη, αποδίδοντας έτσι νόημα στις ιδέες και της υγείας και της ασθένειας. Το εγώ, όπως πάντα, κάνει μια βασική σύγχυση ανάμεσα στο μέσο και τον σκοπό. Θεωρώντας το σώμα ως σκοπό, το εγώ δεν έχει καμιά αληθινή χρήση γι αυτό διότι το σώμα ***δεν*** είναι σκοπός. Πρέπει να έχεις παρατηρήσει ένα έντονο χαρακτηριστικό κάθε σκοπού που το σώμα έχει δεχτεί ως δικό του. Όταν τον πετυχαίνεις, ***δεν σε ικανοποιεί***. Αυτός είναι ο λόγος που το εγώ αναγκάζεται να εναλλάσσεται ακατάπαυστα από τον ένα στόχο στον άλλο, έτσι ώστε να συνεχίζεις να πιστεύεις ότι μπορεί ακόμα να σου προσφέρει κάτι.

3. Είναι ιδιαίτερα δύσκολο να ξεπεράσεις την πίστη του εγώ στο σώμα ως σκοπό, διότι είναι συνώνυμη με την πίστη στην επίθεση ως σκοπό. Το εγώ έχει μια σημαντική επένδυση στην ασθένεια. Αν είσαι ασθενής, πως είναι δυνατόν να αντιτεθείς στον σταθερή πίστη του εγώ ότι δεν είσαι άτρωτος; Αυτό είναι ένα ελκυστικό επιχείρημα από την άποψη του εγώ, διότι αποκρύπτει την προφανή επίθεση που υποβόσκει κάτω από την ασθένεια. Αν το αναγνώριζες αυτό και επίσης αποφάσιζες εναντίον της επίθεσης,

δεν θα μπορούσες να δίνεις αυτή την ψευδή μαρτυρία στους ισχυρισμούς του εγώ.

4. Είναι δύσκολο να αντιληφθείς την ασθένεια ως ψευδομαρτυρία, διότι δεν συνειδητοποιείς ότι είναι κάτι εντελώς ξένο με αυτό με το οποίο θέλεις να συμβαδίζεις. Αυτή η μαρτυρία, λοιπόν, είναι φαινομενικά αθώα και αξιόπιστη διότι δεν την έχεις εξετάσει διεξοδικά. Αν το είχες κάνει, δεν θα θεωρούσες την ασθένεια ως τόσο ισχυρό μάρτυρα υπέρ των απόψεων του εγώ. Μια πιο έντιμη δήλωση θα ήταν ότι εκείνοι που θέλουν το εγώ έχουν την προδιάθεση να το υπερασπίζονται. Επομένως, η επιλογή μαρτύρων τους θα πρέπει να είναι ύποπτη εξ αρχής. Το εγώ δεν καλεί μάρτυρες που θα διαφωνούσαν με την υπόθεση του, ούτε το Άγιο Πνεύμα κάνει κάτι τέτοιο. Έχω πει ότι η κρίση είναι η λειτουργία του Αγίου Πνεύματος, και είναι μια λειτουργία για την οποία είναι τέλεια εξοπλισμένο να εκπληρώνει. Το εγώ ως κριτής κάνει οτιδήποτε εκτός από αμερόληπτη κρίση. Όταν το εγώ καλεί ένα μάρτυρα, έχει ήδη κάνει αυτόν τον μάρτυρα σύμμαχό του.

5. Είναι αλήθεια ότι το σώμα δεν έχει καμιά λειτουργία από μόνο του, διότι δεν είναι σκοπός. Το εγώ, όμως, το καθιερώνει ως σκοπό, διότι, ως τέτοιο, η αληθινή λειτουργία του αποκρύπτεται. Αυτός είναι ο σκοπός όλων όσων κάνει το εγώ. Ο μόνος του στόχος είναι να μην γίνεται ορατή η λειτουργία των πάντων. Ένα ασθενές σώμα δεν βγάζει κανένα νόημα. Δεν θα μπορούσε να βγάλει κανένα νόημα διότι η ασθένεια δεν είναι αυτό για το οποίο υπάρχει το σώμα. Η ασθένεια έχει νόημα μόνο αν τα δύο βασικά αξιώματα πάνω στα οποία βασίζεται η ερμηνεία του εγώ για το σώμα είναι αληθινά· ότι δηλαδή το σώμα είναι για επίθεση, και ότι είσαι σώμα. Δίχως αυτά τα αξιώματα η ασθένεια είναι αδιανόητη.

6. Η ασθένεια είναι ένας τρόπος απόδειξης ότι είναι δυνατόν να πάθεις κακό. Είναι μια μαρτυρία της αδυναμίας σου, της ευπάθειάς σου, και της υπερβολικής σου ανάγκης να εξαρτάσαι από εξωτερική καθοδήγηση. Το εγώ το χρησιμοποιεί αυτό σαν το καλύτερο επιχείρημά του να χρειάζεσαι την ***δική του*** καθοδήγηση. Υπαγορεύει ατέλειωτες συνταγές για το πώς να αποφεύγεις τα καταστροφικά αποτελέσματα. Το Άγιο Πνεύμα, έχοντας τέλεια επίγνωση της ίδιας κατάστασης, δεν ασχολείται καθόλου με την ανάλυσή της. Αν τα δεδομένα είναι χωρίς νόημα δεν υπάρχει

νόημα στο να τα αναλύεις. Η λειτουργία της αλήθειας είναι να συλλέγει πληροφορίες που είναι αληθινές. Με ***όποιο*** τρόπο και να χειριστείς το σφάλμα αυτό δεν καταλήγει πουθενά. Όσο πιο περίπλοκα είναι τα αποτελέσματα, τόσο πιο δύσκολο μπορεί να είναι να αναγνωρίζεις την μηδαμινότητά τους, αλλά δεν είναι απαραίτητο να εξετάζεις όλα τις πιθανές εκβάσεις που προκύπτουν από τα αξιώματα για να τα κρίνεις σωστά.

7. Ένα μαθησιακό εργαλείο δεν είναι δάσκαλος. Δεν μπορεί να σου πει το πώς νιώθεις. Δεν γνωρίζεις πως νιώθεις διότι έχει δεχτεί την σύγχυση του εγώ, κι επομένως πιστεύεις ότι ένα μαθησιακό εργαλείο ***μπορεί*** να σου πει πως νιώθεις. Η ασθένεια είναι απλά άλλο ένα παράδειγμα της επιμονής σου να ζητάς καθοδήγηση από ένα δάσκαλο που δεν γνωρίζει την απάντηση. Το εγώ είναι ανίκανο να ξέρει το πώς νιώθεις. Όταν είπα ότι το εγώ δεν γνωρίζει τίποτα, είπα το μόνο πράγμα για το εγώ που είναι απόλυτα αληθινό. Αλλά υπάρχει ένα επακόλουθο· αν μόνο η γνώση έχει ύπαρξη και το εγώ δεν έχει γνώση, τότε το εγώ δεν έχει ύπαρξη.

8. Μπορείς πολύ δικαιολογημένα να ρωτήσεις πώς η φωνή από κάτι που δεν υπάρχει μπορεί να είναι τόσο επίμονη. Έχεις σκεφτεί την παραμορφωτική δύναμη που έχει κάτι που θέλεις, ακόμα κι αν αυτό δεν είναι πραγματικό; Υπάρχουν πολλά παραδείγματα για το πώς αυτό που θέλεις παραμορφώνει την αντίληψη. Κανένας δεν μπορεί να αμφισβητήσει την ικανότητα του εγώ στο να δημιουργεί ψεύτικες υποθέσεις. Ούτε κανείς μπορεί να αμφισβητήσει την προθυμία σου να ακούσεις μέχρι να επιλέξεις να μην δεχθείς τίποτα άλλο εκτός από την αλήθεια. Όταν αφήσεις κατά μέρος το εγώ, αυτό θα χαθεί. Η Φωνή του Αγίου Πνεύματος είναι τόσο ισχυρή όση η προθυμία σου να ακούσεις. Δεν μπορεί να είναι ισχυρότερη χωρίς να παραβιάσει την ελευθερία επιλογής σου, την οποία το Άγιο Πνεύμα επιδιώκει να επανορθώσει, και ποτέ να υποβιβάσει.

9. Το Άγιο Πνεύμα σε διδάσκει να χρησιμοποιείς το σώμα μόνο για να επικοινωνείς με τους αδελφούς σου, έτσι ώστε να μπορεί να διδάξει το μήνυμά Του μέσα από σένα. Αυτό θα τους θεραπεύσει κι επομένως θα θεραπεύσει κι εσένα. Ό,τι χρησιμοποιείται σε συμφωνία με την λειτουργία του έτσι όπως την θεωρεί το Άγιο Πνεύμα δεν μπορεί να

ασθενεί. Ό,τι χρησιμοποιείται με άλλο τρόπο, όμως, ασθενεί. Μην επιτρέπεις στο σώμα να είναι ο καθρέπτης ενός διχασμένου νου. Μην το αφήνεις να γίνει μια εικόνα της δικής σου αντίληψης της μικρότητας . Μην το αφήνεις ν' αντανακλά την απόφασή σου να επιτίθεσαι. Η υγεία είναι η φυσική κατάσταση των πάντων όταν η ερμηνεία αφήνεται στο Άγιο Πνεύμα, το Οποίο δεν αντιλαμβάνεται επίθεση πουθενά. Η υγεία είναι το αποτέλεσμα της απελευθέρωσης όλων των προσπαθειών να χρησιμοποιείς το σώμα δίχως αγάπη. Η υγεία είναι η αρχή μιας σωστής προοπτικής για την ζωή κάτω από την καθοδήγηση του Ενός Δασκάλου που γνωρίζει τι είναι η ζωή, εφόσον είναι η Φωνή της Ίδιας της Ζωής .

IX. Η Θεραπεία σαν Διορθωμένη Αντίληψη

1. Είπα πριν ότι το Άγιο Πνεύμα είναι η Απάντηση. Είναι η Απάντηση στα πάντα, διότι γνωρίζει ποια είναι η απάντηση για τα πάντα. Το εγώ δεν ξέρει τι είναι μια αληθινή ερώτηση, παρόλο που κάνει αναρίθμητες ερωτήσεις. Εν τούτοις, μπορείς να το μάθεις αυτό καθώς μαθαίνεις να αμφισβητείς την αξία του εγώ, και έτσι να εδραιώνεις την ικανότητά σου να αξιολογείς τις ερωτήσεις του. Όταν το εγώ σε βάζει σε πειρασμό για ασθένεια μην ζητάς από το Άγιο Πνεύμα να θεραπεύσει το σώμα, διότι αυτό θα σήμαινε απλά ότι παραδέχεσαι την πίστη του εγώ ότι το σώμα είναι ο σωστός στόχος της θεραπείας. Καλύτερα είναι να ζητήσεις να σε διδάξει το Άγιο Πνεύμα την ορθή ***αντίληψη*** του σώματος, επειδή μόνο η αντίληψη μπορεί να διαστρεβλώνεται. Μόνο η αντίληψη μπορεί να ασθενεί διότι μόνο η αντίληψη μπορεί να σφάλλει.

2. Η εσφαλμένη αντίληψη είναι η ευχή τα πράγματα να είναι έτσι όπως δεν είναι. Η πραγματικότητα των πάντων είναι απόλυτα ακίνδυνη, επειδή εντελώς ακίνδυνη είναι η κατάσταση της πραγματικότητας τους . Είναι επίσης και η κατάσταση της δικής σου επίγνωσης της πραγματικότητάς τους. Δεν χρειάζεται ν'αναζητάς την πραγματικότητα. Θα σε αναζητήσει αυτή και θα σε βρει όταν εκπληρώσεις τις προϋποθέσεις της. Οι προϋποθέσεις της είναι μέρος αυτού που είναι η πραγματικότητα. Και

αυτό το μέρος μόνο εξαρτάται από εσένα. Το υπόλοιπο θα γίνει από μόνο του. Χρειάζεται να κάνεις μόνο τόσα λίγα διότι το δικό σου μικρό κομμάτι είναι τόσο ισχυρό που θα σου φέρει το όλον. Δέξου, λοιπόν, το δικό σου μικρό κομμάτι, και άφησε το όλον να γίνει δικό σου.

3. Η ολότητα θεραπεύει διότι είναι του νου. Όλες οι μορφές ασθένειας, ακόμα και οι θανατηφόρες, είναι σωματικές εκφράσεις του φόβου για την αφύπνιση. Είναι προσπάθειες να ενισχυθεί ο ύπνος από φόβο για την αφύπνιση. Αυτός είναι ένας αξιολύπητος τρόπος προσπάθειας να μην δεις, κάνοντας τις ικανότητες της όρασης αναποτελεσματικές. Το «Αναπαύσου εν ειρήνη» είναι μια ευλογία για τους ζωντανούς, όχι για τους νεκρούς, διότι η ανάπαυση προέρχεται από την αφύπνιση και όχι από τον ύπνο. Ο ύπνος είναι μια απόσυρση· η αφύπνιση είναι ένωση. Τα όνειρα είναι ψευδαισθήσεις ένωσης, διότι αντανακλούν τις διαστρεβλωμένες δοξασίες του εγώ για το τι είναι η ένωση. Εν τούτοις, το Άγιο Πνεύμα, έχει κι Αυτό χρήση για τον ύπνο, και μπορεί να χρησιμοποιήσει τα όνειρα για χάρη της αφύπνισης αν Το αφήσεις.

4. Το πώς ξυπνάς είναι το σημάδι του πως έχεις χρησιμοποιήσει τον ύπνο. Σε ποιον τον έδωσες; Κάτω από την καθοδήγηση τίνος δασκάλου τον τοποθέτησες; Όποτε ξυπνάς αποθαρρυμένος, δεν τον είχες δώσει στο Άγιο Πνεύμα. Μόνο όταν ξυπνάς χαρούμενος έχεις αξιοποιήσει τον ύπνο σου σύμφωνα με τον σκοπό Του. Πραγματικά μπορείς να «ναρκωθείς» από τον ύπνο, αν τον έχεις χρησιμοποιήσει εσφαλμένα για χάρη της ασθένειας. Ο ύπνος δεν είναι μια μορφή θανάτου περισσότερο από ότι ο θάνατος είναι μια μορφή έλλειψης συνειδητότητας. Η ολοκληρωτική ασυνειδησία είναι αδύνατη. Μπορείς να αναπαύεσαι εν ειρήνη μόνο επειδή είσαι ξύπνιος.

5. Θεραπεία είναι η απελευθέρωση από τον φόβο του ξυπνήματος και η αντικατάσταση του με την απόφαση να ξυπνήσεις. Η απόφαση να ξυπνήσεις είναι η αντανάκλαση της θέλησης να αγαπάς, εφόσον όλη η θεραπεία έχει να κάνει με την αντικατάσταση του φόβου με την αγάπη. Το Άγιο Πνεύμα δεν μπορεί κάνει την διάκριση ανάμεσα σε βαθμούς σφαλμάτων, επειδή αν δίδασκε ότι μια μορφή αρρώστιας είναι πιο σοβαρή από την άλλη θα δίδασκε ότι ένα σφάλμα μπορεί να είναι πιο πραγματικό από το άλλο. Η λειτουργία Του είναι να διακρίνει μόνο

ανάμεσα στο ψεύτικο και το αληθινό, αντικαθιστώντας το ψεύτικο με το αληθινό.

6. Το εγώ, που πάντα θέλει να εξασθενεί το νου, προσπαθεί να τον διαχωρίσει από το σώμα σε μια προσπάθεια να τον καταστρέψει. Εν τούτοις, το εγώ στην πραγματικότητα πιστεύει ότι τον προστατεύει. Αυτό συμβαίνει διότι το εγώ πιστεύει ότι ο νους είναι επικίνδυνος, και ότι το να καθιστάς κάποιον χωρίς νου σημαίνει ότι τον θεραπεύεις. Αλλά είναι αδύνατον να καταστήσεις κάποιον χωρίς νου, εφόσον αυτό θα σήμαινε ότι εκμηδενίζεις κάτι που δημιούργησε ο Θεός. Το εγώ απεχθάνεται την αδυναμία, παρόλο που κάνει κάθε προσπάθεια να την προκαλέσει. Θέλει μόνο αυτό που μισεί και για το εγώ αυτό είναι απόλυτα λογικό. Εφόσον πιστεύει στην δύναμη της επίθεσης, θέλει την επίθεση.

7. Η Βίβλος σε παροτρύνει να είσαι τέλειος, να θεραπεύεις όλα τα σφάλματα, να μην θεωρείς καθόλου το σώμα ως διαχωρισμένο και να διεκπεραιώνεις όλα τα πράγματα στο όνομά μου. Αυτό δεν είναι μόνο το δικό μου όνομα, διότι μοιραζόμαστε κοινή ταυτότητα. Το Όνομα του Υιού του Θεού είναι Ένα, και παροτρύνεσαι να πράττεις τα έργα της αγάπης διότι μοιραζόμαστε αυτή την Ενότητα. Οι νόες μας είναι ολοκληρωμένοι διότι είναι ένα. Αν είσαι ασθενής, τότε απομακρύνεσαι από μένα. Εν τούτοις, δεν μπορείς να απομακρύνεσαι μόνο από μένα. Απομακρύνεσαι από τον εαυτό σου ***και*** από εμένα.

8. Σίγουρα έχεις αρχίσει να συνειδητοποιείς ότι αυτά είναι πολύ πρακτικά μαθήματα, και εννοούν ακριβώς ό,τι λένε. Δεν θα σου ζητούσα να κάνεις πράγματα που δεν μπορείς, και είναι αδύνατον εγώ να μπορούσα να κάνω πράγματα που δεν μπορείς κι εσύ να κάνεις. Παίρνοντας το αυτό σαν δεδομένο, και μάλιστα κυριολεκτικά, τίποτα δεν μπορεί να σε εμποδίσει από το κάνεις ακριβώς αυτό που ζητώ, και τα πάντα συνηγορούν ***υπέρ*** του να το κάνεις. Δεν σου θέτω κανένα περιορισμό διότι ο Ίδιος ο Θεός δεν σου θέτει κανέναν. Όταν περιορίζεις τον εαυτό σου δεν είμαστε ένας νους , και αυτό είναι ασθένεια. Εν τούτοις, η ασθένεια δεν είναι του σώματος, αλλά του νου. Όλες οι μορφές ασθένειας είναι σημάδια ότι ο νους είναι διχασμένος, και δεν αποδέχεται έναν ενοποιημένο σκοπό.

9. Η ενοποίηση του σκοπού, λοιπόν, είναι ο μόνος τρόπος θεραπείας του Αγίου Πνεύματος. Αυτό συμβαίνει διότι είναι το μόνο επίπεδο στο οποίο η θεραπεία έχει κάποιο νόημα. Ο επαναπροσδιορισμός του νοήματος ενός χαοτικού συστήματος σκέψης είναι ο τρόπος για να το θεραπεύσεις. Το δικό σου έργο είναι μόνο να εκπληρώσεις τις προϋποθέσεις για αυτό το νόημα, εφόσον το ίδιο πηγάζει από τον Θεό. Εν τούτοις, η επιστροφή σου σε αυτό που έχει νόημα είναι βασική στο δικό Του έργο, διότι το νόημα σου είναι μέρος του δικού Του. Η θεραπεία σου, λοιπόν, είναι μέρος της υγείας Του, εφόσον είναι μέρος της Ολότητάς Του. Αυτός δεν μπορεί να την χάσει, αλλά εσύ μπορεί να μην το γνωρίζεις. Εξακολουθεί όμως να είναι η Θέλησή Του για σένα, και η Θέλησή Του πρέπει να υπάρχει για πάντα, και για όλα τα πράγματα.

Κεφάλαιο 9

Η ΑΠΟΔΟΧΗ ΤΗΣ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΗΣ

I. Η Αποδοχή της Πραγματικότητας

1. Ο φόβος για το Θέλημα του Θεού είναι μία από τις πιο παράξενες πεποιθήσεις που έχει φτιάξει ο ανθρώπινος νους. Δεν θα μπορούσε να έχει συμβεί αν ο νους δεν είχε ένα πολύ σημαντικό διχασμό, κάνοντας έτσι δυνατόν να φοβάται αυτό που είναι ο ίδιος. Η πραγματικότητα δεν μπορεί να «απειλεί» τίποτα εκτός από τις ψευδαισθήσεις, εφόσον η πραγματικότητα μπορεί μόνο να στηρίξει την αλήθεια. Το ίδιο το γεγονός ότι το Θέλημα του Θεού, που είναι αυτό που είσαι, το αντιλαμβάνεσαι με φόβο, αποδεικνύει ότι ***όντως*** φοβάσαι αυτό που είσαι. Δεν φοβάσαι, λοιπόν, το Θέλημα του Θεού, αλλά το δικό σου.

2. Το δικό σου θέλημα δεν είναι του εγώ, και αυτός είναι ο λόγος που το εγώ είναι εναντίον σου. Αυτό που φαίνεται ότι είναι φόβος για τον Θεό είναι στην πραγματικότητα φόβος για την δική σου πραγματικότητα. Είναι αδύνατον να μάθεις κάτι με συνέπεια όταν είσαι σε κατάσταση πανικού. Αν ο σκοπός αυτών των μαθημάτων είναι να σε βοηθήσουν να θυμηθείς τι είσαι, κι αν πιστεύεις ότι αυτό που είσαι είναι τρομακτικό, τότε είναι επακόλουθο ότι δεν θα τα μάθεις. Εν τούτοις, ο λόγος που γίνονται αυτά τα μαθήματα είναι επειδή δεν ξέρεις ποιος είσαι.

3. Αφού δεν ξέρεις ποια είναι η πραγματικότητά σου, πως είσαι τόσο σίγουρος ότι είναι τρομακτική; Η συσχέτιση της αλήθειας με τον φόβο, που είναι σε μεγάλο βαθμό τεχνητή, είναι ιδιαίτερα ακατάλληλη για τους νόες εκείνων που δεν γνωρίζουν την αλήθεια. Όλο αυτό θα μπορούσε να σημαίνει ότι εσύ αυθαίρετα συνδέεις κάτι πέρα από την επίγνωσή σου με κάτι που δεν θέλεις. Άρα είναι προφανές ότι κρίνεις κάτι για το οποίο δεν έχεις ιδέα. Έχεις στήσει αυτή την παράξενη κατάσταση έτσι ώστε να είναι αδύνατον να ξεφύγεις από αυτή δίχως ένα Οδηγό που να γνωρίζει ***πραγματικά*** ποια είναι η πραγματικότητά σου. Ο σκοπός αυτού του Οδηγού είναι απλά να σου υπενθυμίσει τι θέλεις. Δεν προσπαθεί να σου

επιβάλλει μια ξένη θέληση. Απλά καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια μέσα στα όρια που Του θέτεις, να εδραιώσει ξανά την δική σου θέληση στην επίγνωσή σου.

4. Έχεις φυλακίσει την θέλησή σου πέρα από την επίγνωσή σου, εκεί όπου παραμένει, αλλά δεν μπορεί να σε βοηθήσει. Όταν είπα ότι η λειτουργία του Αγίου Πνεύματος είναι να ξεκαθαρίσει την αλήθεια από το ψέμα μέσα στο νου σου, εννοούσα ότι έχει την δύναμη να κοιτάξει μέσα σε αυτό που έχεις κρύψει και ν' αναγνωρίσει εκεί το Θέλημα του Θεού. Η δική Του αναγνώριση αυτού του Θελήματος μπορεί να το κάνει αληθινό για σένα διότι το Άγιο Πνεύμα είναι μέσα στο νου σου, κι επομένως είναι η πραγματικότητά σου. Αν η δική Του αντίληψη για τον νου σου φέρνει σε σένα την πραγματικότητά του, τότε το Άγιο Πνεύμα ***σε βοηθά*** να θυμηθείς τι είσαι. Η μόνη πηγή φόβου σε αυτή την διαδικασία είναι αυτό που νομίζεις ότι θα χάσεις. Εν τούτοις, αυτό που μπορείς ποτέ να έχεις, είναι μόνο αυτό που βλέπει το Άγιο Πνεύμα.

5. Πολλές φορές έχω τονίσει ότι το Άγιο Πνεύμα ποτέ δεν θα σου ζητήσει να θυσιάσεις τίποτα. Αλλά αν εσύ ζητάς την θυσία της πραγματικότητας του εαυτού σου, το Άγιο Πνεύμα πρέπει να σου υπενθυμίζει ότι δεν είναι αυτό το Θέλημα του Θεού επειδή δεν είναι το δικό σου. Δεν υπάρχει διαφορά ανάμεσα στο δικό σου θέλημα και του Θεού. Αν δεν είχες διχασμένο νου, θα αναγνώριζες ότι η λειτουργία της βούλησης είναι η σωτηρία επειδή είναι επικοινωνία.

6. Είναι αδύνατον να επικοινωνείς σε μια γλώσσα ξένη προς εσένα. Εσύ και ο Δημιουργός σου μπορείτε να επικοινωνείτε μέσω της δημιουργίας, επειδή αυτή και μόνο αυτή είναι η κοινή σας Βούληση. Ένας διχασμένος νους δεν μπορεί να επικοινωνεί, επειδή μιλά για διαφορετικά πράγματα στον ίδιο νου. Αυτό εξαφανίζει την ικανότητα επικοινωνίας απλά επειδή η συγκεχυμένη επικοινωνία δεν σημαίνει τίποτα. Κανένα μήνυμα δεν μπορεί να γίνει κατανοητό αν δεν βγάζει νόημα. Πόση λογική μπορεί να έχουν τα δικά σου μηνύματα, όταν ζητάς κάτι που δεν θέλεις; Κι όμως αυτό ακριβώς ζητάς , όσο φοβάσαι την ίδια σου την θέληση

7. Εσύ μπορεί να επιμένεις ότι το Άγιο Πνεύμα δεν σου απαντά, αλλά μπορεί να ήταν πιο συνετό να αναλογιστείς τι είδους αιτήματα κάνεις.

Δεν ζητάς μόνο αυτό που θέλεις. Αυτό συμβαίνει επειδή φοβάσαι ότι μπορεί και να το λάβεις, και πραγματικά θα το λάμβανες. Αυτός είναι ο λόγος που επιμένεις να ζητάς από τον δάσκαλο που δεν θα μπορούσε να σου δώσει αυτό που θέλεις. Από αυτόν ποτέ δεν μπορείς να μάθεις τι είναι αυτό που θέλεις, και αυτό σου δίνει την ψευδαίσθηση της ασφάλειας. Εν τούτοις δεν μπορείς να είσαι ασφαλής ***από*** την αλήθεια, αλλά μόνο ***μέσα*** στην αλήθεια. Η πραγματικότητα είναι η μόνη ασφάλεια. Η θέλησή σου είναι η σωτηρία σου επειδή είναι ίδια με τη θέληση του Θεού. Ο διαχωρισμός δεν είναι τίποτα άλλο από την πίστη ότι είναι διαφορετικές.

8. Κανένας ορθός νους δεν μπορεί να πιστεύει ότι το δικό του θέλημα είναι ισχυρότερο από του Θεού. Αν λοιπόν, κάποιος νους πιστεύει ότι το θέλημα του είναι διαφορετικό από το Θέλημα του Θεού , μπορεί μόνο να αποφασίσει ή ότι δεν υπάρχει Θεός ή ότι το Θέλημα του Θεού είναι τρομακτικό. Ο πρώτος περιγράφει τον άθεο και ο τελευταίος τον μάρτυρα, που πιστεύει ότι ο Θεός απαιτεί θυσίες. Και οι δύο αυτές παρανοϊκές καταστάσεις θα προκαλούν πανικό, επειδή ο άθεος πιστεύει ότι είναι μόνος, και ο μάρτυρας πιστεύει ότι ο Θεός τον σταυρώνει. Παρόλα αυτά, κανένας δεν θέλει ούτε την εγκατάλειψη ούτε τα αντίποινα, παρόλο που πολλοί ψάχνουν και για τα δύο. Γίνεται να ζητάς από το Άγιο Πνεύμα «δώρα» σαν και αυτά, και να περιμένεις πραγματικά ότι θα τα λάβεις; Δεν μπορεί να σου δώσει κάτι που δεν θέλεις. Όταν ζητάς από τον Συμπαντικό Χορηγό αυτό που δεν θέλεις, ζητάς κάτι που δεν μπορεί να δοθεί επειδή ποτέ δεν δημιουργήθηκε. Ποτέ δεν δημιουργήθηκε, επειδή ποτέ δεν ήταν αυτό που ήθελες για τον εαυτό σου .

9. Στο τέλος όλοι πρέπει να θυμηθούνε το Θέλημα του Θεού, διότι τελικά όλοι πρέπει να αναγνωρίσουν τον εαυτό τους. Αυτή η αναγνώριση είναι η αναγνώριση ότι το Θέλημα του Θεού και το δικό σου είναι ένα. Στην παρουσία της αλήθειας, δεν υπάρχουν άπιστοι ούτε και θυσίες. Μέσα στην ασφάλεια της πραγματικότητας, ο φόβος είναι ολότελα χωρίς νόημα. Το να αρνείσαι αυτό που υπάρχει μπορεί να προκαλεί φόβο μόνο ***φαινομενικά***. Ο φόβος δεν μπορεί να είναι πραγματικός δίχως αιτία, και ο Θεός είναι η μόνη Αιτία. Ο Θεός είναι Αγάπη και εσύ Τον θέλεις πραγματικά. Αυτή ***είναι*** η θέληση σου. Ζήτησε το και θα σου δοθεί, διότι θα ζητάς μόνο αυτό που σου ανήκει.

10. Όταν ζητάς από το Άγιο Πνεύμα κάτι που θα σε βλάψει δεν μπορεί να ανταποκριθεί επειδή τίποτα δεν μπορεί να σε βλάψει, άρα δεν ζητάς τίποτα. Κάθε επιθυμία που προέρχεται από το εγώ είναι μια επιθυμία για το τίποτα, και το να την ζητάς δεν είναι αίτημα. Είναι απλά μια άρνηση με την μορφή αιτήματος. Το Άγιο Πνεύμα δεν ασχολείται με την μορφή, εφόσον γνωρίζει μόνον ό,τι έχει νόημα. Το εγώ δεν μπορεί να ζητήσει τίποτα από το Άγιο Πνεύμα, επειδή η επικοινωνία ανάμεσα τους είναι ολοκληρωτικά αποτυχημένη. Εν τούτοις, μπορείς να ζητήσεις τα πάντα από το Άγιο Πνεύμα, διότι τα αιτήματά σου είναι πραγματικά εφόσον προέρχονται από τον ορθό νου σου. Θα αρνιόταν το Άγιο Πνεύμα το Θέλημα του Θεού; Και θα ήταν δυνατόν να μην το αναγνωρίσει στον Υιό Του;

11. Δεν αναγνωρίζεις την τεράστια σπατάλη ενέργειας που φέρνει η άρνηση της αλήθειας. Τι θα έλεγες για κάποιον που επιμένει να επιχειρεί το αδύνατο, πιστεύοντας ότι το να το κατορθώσει θα σημαίνει ότι είναι επιτυχημένος ; Η πίστη ότι πρέπει να έχεις αυτό που είναι αδύνατον για να είσαι χαρούμενος είναι σε απόλυτη αντίθεση με την αρχή της δημιουργίας. Ο Θεός δεν θα ήθελε να εξαρτάται η ευτυχία σου από αυτό που δεν θα μπορούσες να έχεις. Το γεγονός ότι ο Θεός είναι Αγάπη δεν απαιτεί πίστη, απαιτεί όμως αποδοχή. Είναι πραγματικά δυνατόν να αρνείσαι την πραγματικότητα, αν και είναι αδύνατον να την αλλάξεις. Όταν με τα χέρια σου σκεπάζεις τα μάτια σου, δεν θα μπορέσεις να δεις, επειδή παρεμβαίνεις στους νόμους που διέπουν την όραση. Αν αρνείσαι την αγάπη, δεν θα την γνωρίσεις επειδή η δική σου συνεργασία είναι ο νόμος για την ύπαρξη της. Δεν μπορείς να αλλάξεις νόμους που δεν έφτιαξες, και οι νόμοι της ευτυχίας δημιουργήθηκαν για σένα, όχι από σένα.

12. Κάθε προσπάθεια να αρνηθείς αυτό που ***υπάρχει*** πρέπει να είναι τρομακτική, και αν η προσπάθεια είναι έντονη θα προκαλεί πανικό. Το να επιθυμείς ενάντια στην πραγματικότητα, αν και αδύνατο, μπορεί να γίνει ένας πολύ επίμονος στόχος ακόμα κι αν δεν τον θέλεις. Αλλά αναλογίσου το αποτέλεσμα αυτής της παράξενης απόφασης. Αφοσιώνεις το νου σου σε αυτό που δεν θέλεις. Πόσο αληθινή μπορεί να είναι αυτή η αφοσίωση;

Αν δεν το θέλεις, τότε ποτέ δεν δημιουργήθηκε. Αν δεν δημιουργήθηκε ποτέ, δεν είναι τίποτα. Μπορείς πραγματικά να αφοσιωθείς στο τίποτα;

13. Ο Θεός με την αφοσίωσή Του σε σένα σε δημιούργησε αφοσιωμένο στα πάντα, και σου έδωσε αυτό ***στο οποίο*** είσαι αφοσιωμένος. Ειδάλλως δεν θα είχες δημιουργηθεί τέλειος. Η πραγματικότητα είναι τα πάντα, και εσύ έχεις τα πάντα επειδή είσαι αληθινός. Δεν μπορείς να φτιάξεις κάτι που δεν είναι πραγματικό επειδή η απουσία πραγματικότητας προκαλεί φόβο, και ο φόβος δεν μπορεί να δημιουργηθεί. Όσο πιστεύεις ότι ο φόβος είναι πιθανός, δεν θα δημιουργείς. Αντικρουόμενα επίπεδα πραγματικότητας κάνουν την πραγματικότητα δίχως νόημα, αλλά η πραγματικότητα ***είναι*** το ίδιο το νόημα.

14. Να θυμάσαι, λοιπόν, ότι μόνο το Θέλημα του Θεού είναι πάντα δυνατό, και τίποτα άλλο δεν πρόκειται να είναι ποτέ. Αυτή είναι η απλή αποδοχή της πραγματικότητας, επειδή μόνο αυτή είναι αληθινή. Δεν μπορείς να διαστρεβλώνεις την πραγματικότητα και να την γνωρίσεις στ' αλήθεια. Και αν όντως διαστρεβλώνεις την πραγματικότητα θα βιώνεις άγχος, θλίψη και τελικά πανικό, επειδή προσπαθείς να κάνεις τον εαυτό σου μη πραγματικό. Όταν νιώθεις αυτά τα πράγματα, μην προσπαθείς να ψάξεις για την αλήθεια έξω από τον εαυτό σου, διότι η αλήθεια μπορεί να είναι μόνο μέσα σου. Πες, λοιπόν:

Ο Χριστός βρίσκεται μέσα μου, και εκεί που είναι Αυτός εκεί πρέπει να είναι και ο Θεός, διότι ο Χριστός είναι μέρος Του.

II. Η Απάντηση στην Προσευχή

1. Όλοι όσοι έχουν χρησιμοποιήσει την προσευχή για να ζητήσουν κάτι έχουν βιώσει αυτό που φαίνεται σαν αποτυχία. Αυτό δεν είναι μόνο αλήθεια σε σχέση με συγκεκριμένα πράγματα που μπορεί να είναι βλαβερά, αλλά και σε σχέση με αιτήματα που συμφωνούν απόλυτα με αυτά τα μαθήματα. Ειδικά αυτό το τελευταίο μπορεί να ερμηνευτεί εσφαλμένα ως «απόδειξη» ότι τα μαθήματα αυτά δεν εννοούν αυτά που

λένε. Όμως, πρέπει να θυμάσαι ότι αυτά τα μαθήματα δηλώνουν επανειλημμένα ότι ο σκοπός τους είναι να απαλλαγείς από τον φόβο.

2. Ας υποθέσουμε, λοιπόν, ότι αυτό που ζητάς από το Άγιο Πνεύμα είναι αυτό που πραγματικά θέλεις, αλλά ακόμα το φοβάσαι. Αν αυτή είναι η περίπτωση, η πραγματοποίηση του δεν θα ***είναι*** πια αυτό που θέλεις. Αυτός είναι ο λόγος που δεν επιτυγχάνονται κάποιες μορφές θεραπείας, ακόμα και όταν επιτυγχάνεται η κατάσταση της θεραπείας. Κάποιο άτομο μπορεί να ζητά σωματική θεραπεία επειδή φοβάται την σωματική βλάβη. Την ίδια στιγμή, αν θεραπευόταν σωματικά, νοιώθοντας ότι απειλείται το σύστημα σκέψης του, ο φόβος θα γινόταν μεγαλύτερος από αυτόν (τον φόβο) που εκφράζεται σωματικά. Σε αυτή την περίπτωση δεν ζητά πραγματικά την απελευθέρωση από τον φόβο, αλλά την εξάλειψη κάποιου συμπτώματος που επέλεξε ο ίδιος. Επομένως, αυτό, δεν είναι καθόλου ένα αίτημα για θεραπεία.

3. Η Βίβλος τονίζει ότι κάθε προσευχή εισακούγεται, και αυτό είναι πραγματικά αλήθεια. Και μόνο το γεγονός ότι έχει ζητηθεί κάτι από το Άγιο Πνεύμα εγγυάται την απάντηση του. Εν τούτοις, είναι εξίσου βέβαιο ότι καμία απάντηση που δίδεται από Αυτό είναι τέτοια που θα αύξανε τον φόβο. Είναι πιθανόν η απάντησή Του να μην ακουστεί. Είναι αδύνατον, όμως, να χαθεί. Υπάρχουν πολλές απαντήσεις που έχεις ήδη λάβει αλλά δεν έχεις ακόμα ακούσει. Σε διαβεβαιώνω ότι σε περιμένουν.

4. Αν θέλεις να γνωρίσεις ότι οι προσευχές σου εισακούγονται, ποτέ μην αμφιβάλλεις για έναν Υιό του Θεού. Μην τον αμφισβητείς και μην τον καταδικάζεις, διότι η πίστη σου σε αυτόν είναι η πίστη σου στον εαυτό σου. Αν θέλεις να γνωρίσεις τον Θεό και την Απάντησή Του, πίστεψε σε μένα που η πίστη μου σε σένα δεν μπορεί να κλονιστεί. Μπορείς να ζητάς αληθινά από το Άγιο Πνεύμα, και να αμφισβητείς τον αδελφό σου; Πίστεψε ότι τα λόγια του είναι αληθινά εξαιτίας της αλήθειας που βρίσκεται μέσα του. Εσύ θα ενωθείς με την αλήθεια μέσα του, και τα λόγια του θα είναι αληθινά. Καθώς τον ακούς, θα ακούς εμένα. Το να είσαι προσεκτικός στο άκουσμα της αλήθειας είναι ο μόνος τρόπος να μπορέσεις να την ακούσεις τώρα, και τελικά να την γνωρίσεις.

5. Το μήνυμα που σου δίνει ο αδελφός σου εξαρτάται από σένα. Τι σου λέει; Τι θα ήθελες να σου πει; Η απόφασή σου γι αυτόν καθορίζει το μήνυμα που λαμβάνεις. Να θυμάσαι ότι το Άγιο Πνεύμα βρίσκεται μέσα του, και η Φωνή Του σου μιλά μέσα από αυτόν. Τι άλλο εκτός από την αλήθεια μπορεί να σου πει ένας τόσο ιερός αδελφός; Αλλά εσύ την ακούς; Ο αδελφός σου μπορεί να μην γνωρίζει ποιος είναι, αλλά υπάρχει ένας φως μέσα στο νου του που το γνωρίζει. Αυτό το φως μπορεί να λάμψει μέσα στο δικό σου, δίνοντας αλήθεια στα λόγια του και κάνοντάς σε ικανό να τα ακούσεις. Τα λόγια του είναι η απάντηση του Αγίου Πνεύματος σε σένα. Είναι η πίστη σου στον αδελφό σου αρκετά δυνατή για να σε αφήσει να ακούσεις;

6. Δεν μπορείς να προσεύχεσαι μόνο για το εαυτό σου όπως και δεν μπορείς να βρεις χαρά για τον εαυτό σου από μόνος σου. Η προσευχή είναι η εκ νέου δήλωση συμπερίληψης*, που κατευθύνεται από το Άγιο Πνεύμα σύμφωνα με τους νόμους του Θεού. Η σωτηρία σου έρχεται από τον αδερφό σου. Το Άγιο Πνεύμα επεκτείνεται από τον δικό σου νου προς τον δικό του, και απαντά σε ***σένα***. Και η απάντησή Του είναι μόνο γι αυτό που είσαι. Δεν θα γνωρίσεις την εμπιστοσύνη που έχω σε σένα εκτός κι αν την επεκτείνεις. Δεν θα εμπιστευθείς την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος, ούτε θα πιστέψεις ότι είναι για σένα παρά μόνο αν την ακούσεις στους άλλους. Πρέπει να είναι για τον αδελφό σου ***διότι*** είναι για σένα. Θα δημιουργούσε ο Θεός μια Φωνή μόνο για σένα; Θα μπορούσες να ακούσεις την απάντησή Του εκτός μόνο από όταν απαντά σε όλους τους Υιούς του Θεού; Άκου από τον αδελφό σου αυτό που θα ήθελες να ακούσω εγώ από εσένα, διότι δεν θα ήθελες να εξαπατηθώ.

7. Σε αγαπώ για την αλήθεια μέσα σου, όπως σε αγαπά κι ο Θεός. Οι αυταπάτες σου μπορεί να σε εξαπατούν, αλλά δεν μπορούν να εξαπατήσουν κι εμένα. Γνωρίζοντας τι είσαι, δεν γίνεται να αμφιβάλλω για σένα. Ακούω μόνο το Άγιο Πνεύμα μέσα σε σένα, που μου μιλά μέσα από σένα. Αν θέλεις να με ακούσεις, άκουσε τους αδελφούς μου στους οποίους μιλά η Φωνή του Θεού. Η απάντηση σε όλες τις προσευχές βρίσκεται εκεί. Θα την λάβεις καθώς ακούς την απάντηση μέσα σε όλους. Μην ακούς τίποτα άλλο ειδάλλως δεν θα ακούς αληθινά.

8. Πίστεψε στους αδελφούς σου διότι κι εγώ πιστεύω σε σένα, και θα μάθεις ότι η πίστη μου σε σένα δικαιώνεται. Πίστεψε σε μένα ***με το να*** πιστεύεις σε αυτούς, χάριν αυτού που τους έδωσε ο Θεός. Θα σου απαντήσουν αν μάθεις να ζητάς μόνο την αλήθεια από αυτούς. Μην ζητάς ευλογίες χωρίς να τους ευλογείς, γιατί μόνο με αυτόν τον τρόπο μπορείς να μάθεις πόσο ευλογημένος είσαι. Ακολουθώντας αυτό τον δρόμο αναζητάς την αλήθεια μέσα σου. Αυτός δεν οδηγεί πέρα από τον εαυτό σου αλλά προς τον εαυτό σου. Άκου μόνο την Απάντηση του Θεού μέσα στους Υιούς Του, και θα λαμβάνεις την δική σου απάντηση.

9. Το να δυσπιστείς σημαίνει ότι παρατάσσεσαι εναντίον, ή ότι επιτίθεσαι. Το να πιστεύεις σημαίνει να δέχεσαι, και να συμπαρατάσσεσαι. Το να πιστεύεις δεν σημαίνει ότι είσαι ευκολόπιστος, αλλά ότι δέχεσαι και εκτιμάς. Αυτό που δεν πιστεύεις δεν το εκτιμάς, και δεν μπορείς να είσαι ευγνώμων για κάτι στο οποίο δεν δίνεις αξία. Υπάρχει ένα τίμημα που θα πληρώσεις για την κρίση, διότι η κρίση είναι ο καθορισμός κάποιου τιμήματος. Και όπως το ορίσεις, έτσι θα το πληρώσεις.

10. Αν το να πληρώνεις ισούται με το να αποκτάς, θα ορίσεις το τίμημα για κάτι χαμηλά αλλά θα απαιτείς υψηλότερο αντάλλαγμα. Όμως ξεχνάς ότι το να ορίσεις μια τιμή σημαίνει ότι αποδίδεις αξία σε κάτι, έτσι ώστε αυτό που θα πάρεις πίσω να είναι ανάλογο με την κρίση σου για την αξία του. Αν για να δώσεις πρέπει να πληρωθείς, τότε δεν το αντιλαμβάνεσαι ως απώλεια, και αναγνωρίζεται η αμφίδρομη σχέση του δούναι και λαβείν. Άρα το τίμημα θα οριστεί υψηλό, εξαιτίας της αξίας της επιστροφής. Το τίμημα για την απόκτηση σημαίνει ότι χάνεις από μπροστά σου την αξία, κάνοντας έτσι αναπόφευκτο το να μην δίνεις αξία σε αυτό που λαμβάνεις. Δίνοντας του μικρή αξία, δεν θα το εκτιμάς και δεν θα το θέλεις.

11. Ποτέ μην ξεχνάς, λοιπόν, ότι ορίζεις την αξία αυτού που λαμβάνεις, και το κοστολογείς από αυτό που δίδεις. Το να πιστεύεις ότι είναι δυνατόν να πάρεις πολλά με μικρό κόστος σημαίνει ότι πιστεύεις ότι μπορείς να κάνεις παζάρια με τον Θεό. Οι νόμοι του Θεού είναι πάντα δίκαιοι και απόλυτα συνεπείς. Δίνοντας, λαμβάνεις. Αλλά το να λαμβάνεις σημαίνει ότι δέχεσαι, όχι ότι αποκτάς. Είναι αδύνατον να μην έχεις, αλλά είναι δυνατόν να μην γνωρίζεις ότι έχεις. Η αναγνώριση ότι έχεις είναι η

προθυμία να δίδεις, και μόνο με αυτή την προθυμία μπορείς να αναγνωρίσεις αυτό που έχεις. Επομένως, αυτό που δίνεις ισούται με την αξία που αποδίδεις σε αυτό που έχεις, εφόσον είναι το ακριβές μέτρο της αξίας που του αποδίδεις. Και αυτό, με την σειρά του, είναι το μέτρο για το πόσο το θέλεις.

12. Μπορείς, λοιπόν, να ζητάς από το Άγιο Πνεύμα μόνο με το να δίδεις σε Αυτό, και μπορείς να δίδεις σε Αυτό μόνο εκεί που Το αναγνωρίζεις. Αν Το αναγνωρίζεις μέσα στον κάθε ένα, αναλογίσου πόσα Του ζητάς, και πόσα θα λάβεις. Δεν θα σου αρνηθεί τίποτα διότι κι εσύ δεν Του έχεις αρνηθεί τίποτα, άρα μπορείς να μοιράζεσαι τα πάντα. Αυτός είναι ο τρόπος, ο μόνος τρόπος να έχεις την απάντησή Του, διότι η απάντησή Του είναι όλα όσα μπορείς να ζητάς και να θέλεις . Να λες, λοιπόν, στον κάθε ένα:

Επειδή θέλω να γνωρίσω τον εαυτό μου,

σε βλέπω ως Υιό του Θεού και αδελφό μου.

*συμπερίληψη,με την έννοια ότι είμαστε όλοι ΕΝΑΣ εαυτός και περιλαμβάνονται όλοι.

III. Η Διόρθωση του Σφάλματος

1. Η ετοιμότητα του εγώ όσον αφορά τα σφάλματα των άλλων εγώ δεν είναι το είδος της επαγρύπνησης που θα ήθελε το Άγιο Πνεύμα να έχεις. Το εγώ ασκεί έντονη κριτική ανάλογη με το είδος της «λογικής» που εκπροσωπεί. Καταλαβαίνει αυτό το είδος της λογικής, διότι έχει νόημα γι αυτό. Για το Άγιο Πνεύμα δεν έχει κανένα απολύτως νόημα.

2. Για το εγώ είναι καλό και σωστό να υποδεικνύεις τα σφάλματα και να τα «διορθώνεις». Αυτό είναι λογικό για το εγώ, το οποίο δεν γνωρίζει τι είναι τα σφάλματα και ποια είναι η διόρθωσή τους. Τα σφάλματα είναι από το εγώ, αλλά η διόρθωση των σφαλμάτων βρίσκεται στην παραίτηση

από το εγώ. Όταν διορθώνεις έναν αδελφό, του λες ότι έχει άδικο. Μπορεί εκείνη την στιγμή να μην βγαίνει κανένα νόημα από αυτά που λέει, και είναι σίγουρο ότι έτσι θα είναι αν μιλά από το εγώ του. Αλλά το δικό σου έργο εξακολουθεί να είναι να του πεις ότι έχει δίκιο. Δεν του το λες αυτό λεκτικά, αν αυτός μιλάει ανόητα. Χρειάζεται διόρθωση σε ένα άλλο επίπεδο, διότι το σφάλμα του είναι σε ένα άλλο επίπεδο. Εξακολουθεί να έχει δίκιο, διότι είναι ένας Υιός του Θεού. Το εγώ του πάντα κάνει λάθος, άσχετα με το τι κάνει ή λέει.

3. Αν υποδεικνύεις τα σφάλματα του εγώ του αδελφού σου τότε βλέπεις μέσα από το δικό σου εγώ, διότι το Άγιο Πνεύμα δεν αντιλαμβάνεται τα σφάλματά του. Αυτό ***πρέπει*** να είναι αλήθεια, εφόσον δεν υπάρχει καμιά επικοινωνία ανάμεσα στο εγώ και το Άγιο Πνεύμα. Στο εγώ δεν υπάρχει καμία λογική , και το Άγιο Πνεύμα δεν επιχειρεί να καταλάβει τίποτα που να προέρχεται από αυτό. Εφόσον δεν το καταλαβαίνει, δεν το κρίνει, γνωρίζοντας ότι τίποτα από ό,τι φτιάχνει το εγώ δεν σημαίνει κάτι.

4. Όταν αντιδράς με τον παραμικρό τρόπο στα σφάλματα, δεν ακούς το Άγιο Πνεύμα. Αυτό απλά τα έχει αγνοήσει, κι αν εσύ τους δίνεις προσοχή τότε δεν Το ακούς. Αν δεν Το ακούς, ακούς το εγώ σου και απέχεις από τη λογική όσο και ο αδελφός σου του οποίου τα σφάλματα αντιλαμβάνεσαι. Αυτό δεν μπορεί να είναι διόρθωση. Εν τούτοις, είναι κάτι περισσότερο από την έλλειψη διόρθωσης του. Είναι η παραίτηση από την διόρθωση του εαυτού σου.

5. Όταν ένας αδελφός συμπεριφέρεται παρανοϊκά, εσύ μπορείς να τον θεραπεύσεις μόνο με το να αντιληφθείς την νοητική του υγεία. Αν αντιλαμβάνεσαι τα σφάλματά του και τα δέχεσαι, δέχεσαι και τα δικά σου. Αν θέλεις να δώσεις τα δικά σου στο Άγιο Πνεύμα, πρέπει να το κάνεις αυτό και με τα δικά του. Μόνο αν αυτός γίνει ο μόνος τρόπος με το οποίο χειρίζεσαι όλα τα σφάλματα θα μπορείς να καταλάβεις πως ανατρέπονται όλα τα σφάλματα. Τι διαφορά έχει αυτό, από αυτό που σου λέω, ότι αυτό που διδάσκεις αυτό και μαθαίνεις; Ο αδελφός σου έχει τόσο δίκιο όσο κι εσύ, και αν εσύ νομίζεις ότι έχει άδικο καταδικάζεις τον εαυτό σου.

6. ***Εσύ*** δεν μπορείς να διορθώσεις τον εαυτό σου. Είναι, λοιπόν, δυνατόν να διορθώσεις κάποιον άλλον; Όμως, μπορείς να τον δεις αληθινά, διότι είναι δυνατόν να δεις και τον εαυτό σου αληθινά. Δεν εξαρτάται από σένα να αλλάξεις τον αδελφό σου, αλλά απλά να τον δεχτείς όπως είναι. Τα σφάλματά του δεν προέρχονται από την αλήθεια που βρίσκεται μέσα του, και μόνο αυτή η αλήθεια είναι δική σου. Τα σφάλματα του δεν μπορούν να το αλλάξουν αυτό, και δεν μπορούν να έχουν καμία απολύτως επίδραση στην αλήθεια μέσα σου. Το να αντιλαμβάνεσαι σφάλματα σε οποιονδήποτε, και το να αντιδράς σε αυτά σαν να είναι αληθινά, σημαίνει ότι τα κάνεις αληθινά για σένα. Δεν θα αποφύγεις να πληρώσεις το τίμημα γι αυτό, όχι επειδή θα τιμωρηθείς γι αυτό, αλλά μόνο γιατί ακολουθείς λάθος οδηγό κι επομένως θα χάσεις τον δρόμο σου.

7. Τα σφάλματα του αδελφού σου δεν προέρχονται από αυτόν, όπως και τα δικά σου. Αν δεχτείς τα σφάλματά του ως αληθινά, επιτίθεσαι στον εαυτό σου. Αν θέλεις να βρεις τον δρόμο σου και να τον κρατήσεις, να βλέπεις μόνο την αλήθεια δίπλα σου διότι πορευόσαστε μαζί. Το Άγιο Πνεύμα μέσα σε σένα συγχωρεί τα πάντα μέσα σε σένα και στον αδελφό σου το ίδιο. Τα δικά του σφάλματα συγχωρούνται μαζί με τα δικά σου. Η Επανόρθωση δεν είναι ξεχωριστά από την αγάπη. Η Επανόρθωση δεν μπορεί να είναι ξεχωριστά διότι προέρχεται από την αγάπη. Όποια προσπάθεια κάνεις για να διορθώσεις έναν αδελφό σημαίνει ότι είναι δυνατόν να υπάρξει διόρθωση από σένα, και αυτό μπορεί να είναι μόνο η αλαζονεία του εγώ. Η διόρθωση προέρχεται από τον Θεό, ο Οποίος δεν γνωρίζει τι είναι αλαζονεία.

8. Το Άγιο Πνεύμα συγχωρεί τα πάντα διότι ο Θεός δημιούργησε τα πάντα. Μην αναλαμβάνεις εσύ την δική Του λειτουργία, διότι έτσι θα ξεχάσεις την δική σου. Δέξου μόνο την λειτουργία της θεραπείας μέσα στον χρόνο, διότι αυτός είναι ο σκοπός του χρόνου. Ο Θεός σου έδωσε την λειτουργία να δημιουργείς μέσα στην αιωνιότητα. Δεν είναι ανάγκη να το μάθεις αυτό, αλλά χρειάζεται να μάθεις να το θέλεις. Γι'αυτό φτιάχτηκε όλη η μάθηση. Αυτή είναι η χρήση από το Άγιο Πνεύμα μιας ικανότητας που δεν χρειάζεσαι, αλλά όμως την έφτιαξες. Δώσε την σε Αυτό! Δεν καταλαβαίνεις πώς να την χρησιμοποιήσεις. Θα σε διδάξει πώς να βλέπεις τον εαυτό σου χωρίς κατάκριση, μαθαίνοντας να κοιτάς τα πάντα

δίχως αυτή. Η κατάκριση τότε δεν θα είναι αληθινή για σένα, και όλα σου τα σφάλματα θα συγχωρεθούν.

IV. Το Σχέδιο Συγχώρεσης του Αγίου Πνεύματος

1. Η Επανόρθωση είναι για όλους, διότι είναι ο τρόπος να ανατραπεί η πίστη ότι κάτι είναι μόνο για σένα. Το να συγχωρείς σημαίνει να παραβλέπεις. Κοίτα, λοιπόν, πέρα από το σφάλμα και μην αφήνεις την αντίληψή σου να μένει σ' αυτό, διότι θα το πιστεύεις. Δέξου ως αληθινό μόνο αυτό που είναι ο αδελφός σου, αν θέλεις να γνωρίσεις τον εαυτό σου. Αν αντιλαμβάνεσαι αυτό που δεν είναι, δεν μπορείς να γνωρίσεις ούτε τι είσαι κι εσύ, επειδή θα τον βλέπεις με λανθασμένο τρόπο. Να θυμάσαι πάντα ότι μοιράζεστε την Ταυτότητά σας, και ότι το μοίρασμά Της είναι η και η πραγματικότητά Της.

2. Έχεις κάποιο ρόλο να παίξεις στην Επανόρθωση, αλλά το σχέδιο της Επανόρθωσης είναι πέρα από σένα. Δεν καταλαβαίνεις πώς να παραβλέπεις τα σφάλματα, ειδάλλως δεν θα τα έκανες. Θα ήταν ακόμα άλλο ένα σφάλμα να πιστέψεις ότι είτε δεν τα κάνεις, ή ότι μπορείς να τα διορθώσεις δίχως έναν Οδηγό. Και αν δεν ακολουθείς αυτό τον Οδηγό, τα σφάλματά σου δεν θα διορθωθούν. Το σχέδιο δεν είναι δικό σου εξαιτίας των περιορισμένων ιδεών σου για το τι είσαι. Αυτή η αίσθηση περιορισμού είναι η αιτία από την οποία προέρχονται όλα τα σφάλματα. Ο τρόπος να τα ακυρώσεις, επομένως, δεν προέρχεται ***από*** σένα αλλά είναι ***για*** σένα.

3 Η Επανόρθωση είναι ένα μάθημα πώς να μοιράζεσαι, το οποίο σου δίδεται διότι ***έχεις λησμονήσει πώς να το κάνεις***. Το Άγιο Πνεύμα απλά σου υπενθυμίζει την φυσική χρήση των ικανοτήτων σου. Με το να ερμηνεύει εκ νέου την ικανότητα για επίθεση σε ικανότητα να μοιράζεσαι, ερμηνεύει αυτό που έχεις φτιάξει εσύ σε αυτό που δημιούργησε ο Θεός. Αν θέλεις να το πετύχεις αυτό μέσω Αυτού, δεν μπορείς να κοιτάς τις ικανότητές σου μέσα από τα μάτια του εγώ, διότι

έτσι θα τις κρίνεις όπως τις κρίνει αυτό. Σύμφωνα με την κρίση του εγώ είναι επικίνδυνες. Σύμφωνα με την κρίση του Αγίου Πνεύματος είναι χρήσιμες και σε βοηθούν.

4. Το εγώ, έχει κι αυτό ένα σχέδιο συγχώρεσης διότι εσύ το ζητάς, αν και όχι από τον σωστό διδάσκαλο. Το σχέδιο του εγώ, φυσικά, δεν έχει καμία λογική και δεν θα λειτουργήσει. Ακολουθώντας το δικό του σχέδιο απλά βάζεις τον εαυτό σου σε μια αδύνατη κατάσταση, στην οποία πάντα σε οδηγεί το εγώ. Το σχέδιο του εγώ είναι να σε κάνει να βλέπεις το σφάλμα πρώτα πολύ καθαρά, και μετά να το παραβλέπεις. Όμως πως μπορείς να παραβλέψεις κάτι που εσύ το έχεις κάνει πραγματικό; Βλέποντάς το καθαρά, το έχεις κάνει πραγματικό και δεν μπορείς να το παραβλέψεις. Εκεί είναι που το εγώ αναγκάζεται να καταφύγει σε «μυστήρια», επιμένοντας ότι πρέπει να δεχτείς αυτό που δεν έχει νόημα για να σωθείς. Πολλοί έχουν προσπαθήσει να το κάνουν αυτό στο όνομά μου, ξεχνώντας ότι από τον λόγο μου απορρέει τέλειο νόημα επειδή προέρχεται από τον Θεό. Είναι το ίδιο λογικός τώρα όσο ήταν πάντα, διότι μιλάει για ιδέες που είναι αιώνιες.

5. Η συγχώρεση που μαθαίνεται από μένα δεν χρησιμοποιεί τον φόβο για να καταργήσει τον φόβο. Ούτε κάνει πραγματικό το μη πραγματικό για να το καταστρέψει αργότερα. Η συγχώρεση μέσω του Αγίου Πνεύματος βρίσκεται απλά στο να βλέπει πέρα από το σφάλμα εξ αρχής, επομένως αυτό να παραμένει μη πραγματικό για σένα. Μην αφήνεις την πίστη ότι αυτό είναι πραγματικό να εισέλθει στο νου σου, ειδάλλως θα πιστεύεις και ότι πρέπει να εξαλείψεις αυτό που έχεις φτιάξει για να συγχωρεθείς. Αυτό που δεν έχει κανένα αποτέλεσμα δεν υπάρχει, και για το Άγιο Πνεύμα τα αποτελέσματα του σφάλματος είναι ανύπαρκτα. Με το να εξαλείφει όλα τα αποτελέσματά του με σταθερότητα και συνέπεια, παντού και από όλες τις απόψεις, διδάσκει ότι το εγώ δεν υπάρχει και το αποδεικνύει.

6. Ακολούθησε την διδασκαλία του Αγίου Πνεύματος στην συγχώρεση, λοιπόν, διότι η συγχώρεση είναι η λειτουργία Του και γνωρίζει πώς να την εκπληρώνει τέλεια. Αυτό εννοούσα όταν είπα ότι τα θαύματα είναι φυσικά, και όταν δεν συμβαίνουν κάτι δεν πάει καλά. Τα θαύματα είναι απλά το σημάδι της προθυμίας σου να ακολουθείς το σχέδιο της σωτηρίας

του Αγίου Πνεύματος, αναγνωρίζοντας ότι δεν κατανοείς τι είναι αυτό. Το δικό Του έργο δεν είναι δική σου λειτουργία, και μόνο αν το δεχτείς αυτό θα μπορέσεις να μάθεις ποια είναι η δική σου λειτουργία.

7. Η σύγχυση των λειτουργιών χαρακτηρίζει τόσο το εγώ που θα πρέπει ήδη να είσαι αρκετά εξοικειωμένος με αυτή τώρα. Το εγώ πιστεύει ότι όλες οι λειτουργίες του ανήκουν, παρόλο που δεν έχει ιδέα ποιες είναι αυτές. Αυτό είναι κάτι περισσότερο από απλή σύγχυση. Είναι ένας ιδιαίτερα επικίνδυνος συνδυασμός μεγαλείου και σύγχυσης που κάνει το εγώ να επιτίθεται σε όλα και σε όλους χωρίς κανένα απολύτως λόγο. Αυτό ακριβώς κάνει το εγώ. Είναι απρόβλεπτο στις αντιδράσεις του, διότι δεν έχει ιδέα τι αντιλαμβάνεται.

8. Αν δεν έχεις ιδέα του τι συμβαίνει, πόσο σωστά μπορείς να περιμένεις ότι θα αντιδράς; Μπορεί να αναρωτηθείς, άσχετα με το πως μπορεί να δικαιολογείς την αντίδραση σου, αν η μη προβλεψιμότητά του εγώ το τοποθετεί σε μια ισχυρή θέση ως καθοδηγητή σου. Θα σου επαναλάβω ότι τα προσόντα του εγώ σαν καθοδηγητής είναι ιδιαίτερα ατυχή, και ότι η επιλογή του σαν δάσκαλος της σωτηρίας είναι μια απόλυτα φτωχή επιλογή. Όποιος επιλέγει έναν εντελώς παρανοϊκό οδηγό πρέπει να είναι κι ο ίδιος εντελώς παρανοϊκός. Και δεν είναι αλήθεια ότι δεν συνειδητοποιείς ότι ο οδηγός είναι παρανοϊκός. Το συνειδητοποιείς, διότι το συνειδητοποιώ κι εγώ, και το κρίνεις με τα ίδια κριτήρια που το κρίνω και εγώ.

9. Το εγώ στην κυριολεξία ζει με δανεικό χρόνο, και οι μέρες του είναι μετρημένες. Μην φοβάσαι την Έσχατη Κρίση, παρά καλωσόρισέ την χωρίς να περιμένεις άλλο, διότι ο χρόνος του εγώ είναι «δανεισμένος» από την αιωνιότητά σου. Αυτή είναι η Δευτέρα Παρουσία που φτιάχτηκε για σένα όπως δημιουργήθηκε και η Πρώτη. Η Δευτέρα Παρουσία είναι απλά η επιστροφή της λογικής. Μπορεί αυτό να είναι ποτέ τρομακτικό;

10. Τι άλλο εκτός από την φαντασίωση μπορεί να προκαλεί φόβο, και ποιος στρέφεται στις φαντασιώσεις εκτός κι αν είναι απελπισμένος από την αναζήτηση της ικανοποίησης στην πραγματικότητα; Εν τούτοις, είναι βέβαιο ότι ποτέ δεν θα βρεις ικανοποίηση στις φαντασιώσεις, άρα λοιπόν η μόνη ελπίδα είναι να αλλάξεις την γνώμη σου για την πραγματικότητα.

Μόνο αν η απόφαση ότι η πραγματικότητα είναι τρομακτική είναι λάθος, τότε μπορεί ο Θεός να έχει δίκιο. Και σε διαβεβαιώνω ότι ο Θεός ***έχει*** δίκιο. Να χαίρεσαι, λοιπόν, που έκανες λάθος, αλλά αυτό συνέβη διότι δεν ήξερες ποιος ήσουν. Αν ήξερες, τότε δεν θα έκανες λάθος όπως δεν κάνει λάθος και ο Θεός.

11. Το αδύνατο μπορεί να συμβεί μόνο στις φαντασιώσεις. Όταν ψάχνεις για πραγματικότητα στις φαντασιώσεις δεν θα την βρεις. Τα σύμβολα των φαντασιώσεων είναι από το εγώ, και τέτοια θα βρεις πολλά. Αλλά μην ψάχνεις για νόημα σε αυτά. Δεν έχουν περισσότερο νόημα από ό,τι οι φαντασιώσεις μέσα στις οποίες υφαίνονται. Τα παραμύθια μπορεί να είναι ευχάριστα ή τρομακτικά, αλλά κανένας δεν λέει ότι είναι αλήθεια. Τα παιδιά μπορεί να τα πιστεύουν, κι έτσι, για λίγο, τα παραμύθια φαντάζουν αληθινά γι αυτά. Όμως, όταν αρχίσει να ανατέλλει η πραγματικότητα, οι φαντασιώσεις φεύγουν. Η πραγματικότητα εν τω μεταξύ δεν έχει φύγει. ***Η Δευτέρα Παρουσία είναι η επίγνωση της πραγματικότητας, όχι η επιστροφή της.***

12. Κοίταξε, παιδί μου, η πραγματικότητα είναι εδώ. Ανήκει σε σένα και μένα και στον Θεό, και είναι απόλυτα ικανοποιητική για όλους Εμάς. Μόνο αυτή η επίγνωση θεραπεύει, διότι είναι η επίγνωση της αλήθειας.

V. Ο Αθεράπευτος Θεραπευτής

1. Το σχέδιο του εγώ για την συγχώρεση χρησιμοποιείται πολύ περισσότερο από του Θεού. Αυτό συμβαίνει διότι το αναλαμβάνουν μη θεραπευμένοι θεραπευτές, και επομένως είναι του εγώ. Ας αναλογιστούμε τον μη θεραπευμένο θεραπευτή πιο προσεχτικά τώρα. Εξ ορισμού, αυτός προσπαθεί να δώσει κάτι που δεν έχει λάβει. Αν, για παράδειγμα, ένας μη θεραπευμένος θεραπευτής είναι ένας θεολόγος, τότε αυτός μπορεί να αρχίσει με τον συλλογισμό, «Είμαι ένας δυστυχισμένος αμαρτωλός, και το ίδιο είσαι κι εσύ.» Αν είναι ένας ψυχοθεραπευτής, είναι πιο πιθανόν ν'αρχίσει με την εξίσου παράλογη

πίστη ότι η επίθεση είναι πραγματική και γι αυτόν και για τον ασθενή, αλλά ότι αυτό δεν έχει σημασία για κανέναν τους.

2. Έχω πει επανειλημμένα ότι οι πεποιθήσεις του εγώ δεν μπορούν να μοιραστούν, γι αυτό και είναι μη πραγματικές. Πως γίνεται, λοιπόν, να γίνουν πραγματικές με το να τις «ξεσκεπάσεις»; Κάθε θεραπευτής που αναζητά τις φαντασιώσεις αντί για την αλήθεια δεν μπορεί να έχει θεραπευτεί, διότι δεν γνωρίζει που να ψάξει για την αλήθεια, κι επομένως δεν έχει την απάντηση για το πρόβλημα της θεραπείας.

3. Υπάρχει ένα πλεονέκτημα στο να φέρνεις τους εφιάλτες στην επίγνωση, αλλά μόνο για να διδάξεις ότι δεν είναι αληθινοί, και ότι όλα όσα περιέχουν δεν έχουν κανένα νόημα. Ο μη θεραπευμένος θεραπευτής δεν μπορεί να το κάνει αυτό διότι δεν το πιστεύει. Όλοι οι μη θεραπευμένοι θεραπευτές ακολουθούν το σχέδιο συγχώρεσης του εγώ με την μία ή την άλλη μορφή. Αν είναι θεολόγοι πολύ πιθανόν να καταδικάζουν τον εαυτό τους, να διδάσκουν την καταδίκη και να προασπίζονται κάποια τρομακτική λύση. Προβάλλοντας την καταδίκη πάνω στον Θεό, Τον κάνουν να φαντάζει εκδικητικός, και φοβούνται την εκδίκησή Του. Αυτό που κάνουν είναι απλά να ταυτίζονται με το εγώ, και με το να αντιλαμβάνονται τι κάνει ***αυτό,*** να καταδικάζουν τους εαυτούς τους εξαιτίας αυτής της σύγχυσης. Είναι κατανοητό ότι έχουν υπάρξει ανταρσίες ενάντια σε αυτή την αντίληψη, αλλά το να επαναστατείς εναντίον της σημαίνει ότι ακόμα πιστεύεις σε αυτή.

4. Κάποιες νεότερες μορφές του σχεδίου του εγώ είναι το ίδιο μη βοηθητικές όσο και οι παλαιότερες, διότι η μορφή δεν έχει σημασία και το περιεχόμενο δεν έχει αλλάξει. Σε μια από τις νεότερες μορφές, για παράδειγμα, κάποιος ψυχοθεραπευτής μπορεί να ερμηνεύει τα σύμβολα του εγώ σαν έναν εφιάλτη, κι έπειτα να τα χρησιμοποιεί για να αποδείξει ότι ο εφιάλτης είναι πραγματικός. Κάνοντάς τον αληθινό, μετά προσπαθεί να διαλύσει τις επιδράσεις του με το να υποτιμά την σπουδαιότητα του ονειρευτή. Αυτό θα ήταν θεραπευτική προσέγγιση αν ο ονειρευτής επίσης αναγνωριζόταν ως μη πραγματικός. Αν ο ονειρευτής όμως εξισώνεται με το νου, η διορθωτική δύναμη του νου μέσω του Αγίου Πνεύματος δεν γίνεται αποδεκτή. Αυτό είναι μια αντίφαση, ακόμα και με

τους όρους του εγώ, μια αντίφαση που την παρατηρεί ακόμα και μέσα στην σύγχυσή του.

5. Αν ο τρόπος να αντιμετωπίσεις τον φόβο είναι να μειώσεις την σπουδαιότητα του νου, τότε πως μπορεί αυτό να οικοδομήσει την δύναμη του εγώ; Τέτοιες προφανείς αντιφάσεις δικαιολογούν το γιατί κανένας δεν έχει εξηγήσει πραγματικά τι συμβαίνει στην ψυχοθεραπεία. Τίποτα δεν μπορεί να το εξηγήσει. Τίποτα πραγματικό δεν έχει συμβεί στον μη θεραπευμένο θεραπευτή, και αυτός πρέπει να μάθει από την δική του διδασκαλία. Το εγώ του πάντα θα αναζητά να κερδίσει κάτι από την κατάσταση. Ο μη θεραπευμένος θεραπευτής, επομένως, δεν γνωρίζει πώς να δίνει, συνεπώς δεν μπορεί να μοιράζεται. Δεν μπορεί να διορθώσει διότι δεν λειτουργεί διορθωτικά. Πιστεύει ότι εξαρτάται από αυτόν να διδάξει τον ασθενή τι είναι πραγματικό, παρόλο που ο ίδιος δεν το γνωρίζει.

6. Τι θα έπρεπε λοιπόν να γίνει; Όταν ο Θεός είπε, «Γενηθήτω φως,» ***έγινε*** φως. Μπορείς να βρεις το φως αναλύοντας το σκοτάδι, όπως κάνει ο ψυχοθεραπευτής, ή όπως ο θεολόγος, αναγνωρίζοντας το σκοτάδι στον εαυτό σου και ψάχνοντας για κάποιο μακρινό φως να το απομακρύνει, ενώ την ίδια στιγμή δίνεις έμφαση στην απόσταση; Η θεραπεία δεν είναι μυστηριώδης. Τίποτα δεν θα αλλάξει αν δεν γίνει πρώτα κατανοητό, εφόσον το φως ***είναι*** κατανόηση. Ένας «δυστυχισμένος αμαρτωλός» δεν μπορεί να θεραπευτεί χωρίς μαγικά, ούτε ένας «ασήμαντος νους» μπορεί να εκτιμά τον εαυτό του χωρίς μαγεία.

7. Και οι δύο μορφές προσέγγισης του εγώ, λοιπόν, καταλήγουν σε αδιέξοδο· στην χαρακτηριστική «αδύνατη κατάσταση» στην οποία οδηγεί πάντα το εγώ. Μπορεί κάποιον να τον βοηθά να του τονίσεις το που κατευθύνεται, αλλά η σημασία αυτής της υπόδειξης χάνεται, αν δεν βοηθηθεί να αλλάξει την κατεύθυνσή του. Ο μη θεραπευμένος θεραπευτής δεν μπορεί να το κάνει αυτό γι' αυτόν, εφόσον δεν μπορεί να το κάνει ούτε για τον εαυτό του. Στο μόνο που μπορεί να συνεισφέρει ο θεραπευτής είναι να παρουσιάσει ένα παράδειγμα κάποιου που βοηθήθηκε στο να αλλάξει την κατεύθυνση του, και που πια δεν πιστεύει σε κανενός είδους εφιάλτες. Επομένως, το φως μέσα στο νου του θα απαντήσει σ' αυτόν που ρωτά, ο οποίος πρέπει να αποφασίσει μαζί με τον

Θεό ότι υπάρχει φως ***επειδή*** το βλέπει. Και με αυτή του την αναγνώριση ο θεραπευτής γνωρίζει ότι αυτό είναι εκεί. Έτσι τελικά η αντίληψη μεταφράζεται σε γνώση. Ο εργάτης των θαυμάτων αρχίζει με το να αντιλαμβάνεται το φως, και με το να το επεκτείνει συνεχώς αναγνωρίζοντας το, να μεταφράζει την αντίληψή του σε βεβαιότητα. Τα αποτελέσματά του τον διαβεβαιώνουν ότι αυτό είναι εκεί.

8. Ο θεραπευτής δεν θεραπεύει· ***αφήνει την θεραπεία να γίνει.*** Αυτός μπορεί να δείξει το σκοτάδι αλλά δεν μπορεί να φέρει το φως μόνος του, διότι το φως δεν προέρχεται από αυτόν. Εν τούτοις, όντας ***για*** αυτόν, πρέπει επίσης να είναι και για τον ασθενή του. Το Άγιο Πνεύμα είναι ο μόνος Θεραπευτής. Αυτό κάνει την θεραπεία ξεκάθαρη σε κάθε κατάσταση στην οποία είναι ο Οδηγός. Εσύ μπορείς μόνο να Το αφήσεις να εκπληρώσει την λειτουργία Του. Δεν χρειάζεται βοήθεια γι αυτό. Θα σου πει ακριβώς τι να κάνεις για να βοηθήσεις κάποιον που σου στέλνει για βοήθεια, και θα μιλήσει σε αυτόν μέσα από σένα αν εσύ δεν ανακατευτείς. Να θυμάσαι ότι εσύ επιλέγεις τον οδηγό που θα σε οδηγήσει, και η λάθος επιλογή δεν θα σε βοηθήσει. Αλλά να θυμάσαι ακόμα, ότι η σωστή επιλογή θα σε βοηθήσει. Εμπιστεύσου το Άγιο Πνεύμα, διότι η λειτουργία Του είναι να βοηθά, και είναι από τον Θεό. Καθώς θα αφυπνίζεις άλλους νόες στο Άγιο Πνεύμα μέσω Αυτού, και όχι μέσα από σένα, θα καταλαβαίνεις ότι δεν υπακούς τους νόμους αυτού του κόσμου. Αλλά οι νόμοι στους οποίους υπακούς λειτουργούν. «Καλό είναι ό,τι λειτουργεί» είναι μια βάσιμη όμως ανεπαρκής δήλωση. Μόνο το καλό ***μπορεί*** να λειτουργήσει. Τίποτα άλλο δεν λειτουργεί καθόλου.

9. Αυτά τα μαθήματα προσφέρουν μια πολύ άμεση και απλή μαθησιακή κατάσταση, και παρέχουν τον Οδηγό ο Οποίος σου λέει τι να κάνεις. Αν το κάνεις, θα δεις ότι λειτουργούν. Τα αποτελέσματα τους είναι πιο πειστικά από ότι τα λόγια τους. Θα σε πείσουν ότι τα λόγια είναι αληθινά. Ακολουθώντας τον σωστό Οδηγό, θα μάθεις το πιο απλό από όλα τα μαθήματα:

Από τους καρπούς τους θα τους γνωρίσετε, και αυτοί θα γνωρίσουν τον εαυτό τους.

VI. Η Αποδοχή του Αδελφού σου

1. Πως μπορεί να αυξάνεται η επίγνωσή του Αγίου Πνεύματος μέσα σου παρά από τα αποτελέσματά Του; Δεν μπορείς να Το δεις με τα μάτια σου ούτε να Το ακούσεις με τα αυτιά σου. Με ποιο τρόπο, λοιπόν, μπορείς να Το αντιληφθείς; Αν εμπνέεις χαρά και οι άλλοι αντιδρούν σε σένα με χαρά, ακόμα και όταν εσύ ο ίδιος δεν την βιώνεις, τότε πρέπει να υπάρχει κάτι μέσα σου που είναι ικανό να την παράγει. Αν αυτό το κάτι είναι μέσα σου και μπορεί να παράγει χαρά, κι αν βλέπεις ότι πραγματικά το κάνει στους άλλους τότε εσύ το διαχωρίζεις από τον εαυτό σου.

2. Σου φαίνεται ότι το Άγιο Πνεύμα δεν παράγει συνεχώς χαρά μέσα σου μόνο και μόνο επειδή εσύ δεν προκαλείς διαρκή χαρά στους άλλους. Οι αντιδράσεις τους προς εσένα είναι οι δικές σου εκτιμήσεις για την συνέπεια Εκείνου. Όταν δεν είσαι συνεπής δεν θα προκαλείς πάντα χαρά, κι επομένως δεν θα αναγνωρίζεις πάντα την δική Του συνέπεια. Αυτό που προσφέρεις στον αδελφό σου το προσφέρεις σε Εκείνο, διότι το Άγιο Πνεύμα σε αυτό που δίνει, δεν μπορεί να ξεπεράσει την δική σου προσφορά. Αυτό δεν συμβαίνει επειδή Αυτό περιορίζει αυτό που δίνει, αλλά απλά και μόνο επειδή εσύ έχεις περιορίσει αυτό που λαμβάνεις. Η απόφαση να λαμβάνεις είναι η απόφαση να αποδέχεσαι.

3. Αν οι αδελφοί σου είναι μέρος από σένα, θα τους δεχτείς; Μόνο αυτοί μπορούν να σε διδάξουν τι είσαι, διότι η μάθησή σου είναι το αποτέλεσμα αυτού που τους δίδαξες. Αυτό που προσκαλείς μέσα τους , το προσκαλείς και στον εαυτό σου. Και καθώς το προσκαλείς γι αυτούς γίνεται πραγματικό και για σένα. Ο Θεός έχει μόνο έναν Υιό, και τους γνωρίζει όλους ως Ένα. Μόνο ο Θεός ο Ίδιος είναι περισσότερο από ότι είναι αυτοί αλλά αυτοί δεν είναι λιγότερο από ό,τι είναι Αυτός. Θέλεις να ξέρεις τι σημαίνει αυτό; Αν αυτό που κάνεις στον αδελφό μου το κάνεις και σε μένα, και αν όλα τα κάνεις για τον εαυτό σου διότι είμαστε μέρος από σένα, ό,τι κάνουμε εμείς ανήκει και σε σένα. Όλοι όσους δημιούργησε ο Θεός είναι μέρος από σένα και μοιράζονται την δόξα Του μαζί σου. Η δόξα Του ανήκει σε Αυτόν, αλλά είναι εξίσου και δική σου. Επομένως, δεν μπορεί να είσαι λιγότερο ένδοξος από ό,τι Εκείνος.

4. Ο Θεός είναι περισσότερα από όσα είσαι εσύ μόνο και μόνο επειδή Αυτός σε δημιούργησε, αλλά ούτε και αυτό δεν σου το στέρησε. Επομένως κι εσύ μπορείς να δημιουργείς όπως Αυτός, και ο χωρισμός σου δεν θα το αλλάξει αυτό. Ούτε το φως του Θεού ούτε το δικό σου θαμπώνει επειδή εσύ δεν βλέπεις. Επειδή η Υιότητα πρέπει να δημιουργεί ως ένα, θυμάσαι την δημιουργία όποτε αναγνωρίζεις μέρος της δημιουργίας. Κάθε μέρος της που θυμάσαι προσθέτει στην ολότητά σου επειδή κάθε μέρος ***είναι*** ολοκληρωμένο. Η ολότητα είναι αδιαίρετη, αλλά εσύ δεν μπορείς να μάθεις για την ολότητά σου μέχρι να την δεις παντού. Μπορείς να γνωρίσεις τον εαυτό σου μόνο έτσι όπως ο Θεός γνωρίζει τον Υιό Του, διότι η γνώση μοιράζεται με τον Θεό. Όταν αφυπνιστείς μέσα σε Αυτόν θα γνωρίσεις την μεγαλοσύνη σου αποδεχόμενος ότι είσαι απεριόριστος όπως και Αυτός. Αλλά εν τω μεταξύ θα αξιολογείς το μεγαλείο σου ανάλογα με το πώς αξιολογείς του αδελφού σου, και θα το αποδέχεσαι όσο αποδέχεσαι το δικό του.

5. Δεν έχετε αφυπνιστεί ακόμη, αλλά θα μάθετε πως. Πολύ απλά, το Άγιο Πνεύμα σας διδάσκει πως να αφυπνίζετε τους άλλους. Καθώς τους βλέπετε να αφυπνίζονται θα μάθετε τι σημαίνει αφύπνιση, και αφού έχετε επιλέξει να τους αφυπνίσετε, η ευγνωμοσύνη τους και η εκτίμησή τους γι αυτό που τους έχετε δώσει θα σας διδάξει την αξία του. Αυτοί θα γίνουν οι μάρτυρες της πραγματικότητά σας, όπως εσείς δημιουργηθήκατε μάρτυρες του Θεού. Εν τούτοις, όταν η Υιότητα συγκεντρωθεί και δεχτεί την Ενότητά της θα γίνει γνωστή από τις δημιουργίες της που μαρτυρούν την πραγματικότητά της όπως ο Υιός δίδει μαρτυρία για τον Πατέρα.

6. Τα θαύματα δεν έχουν θέση στην αιωνιότητα, διότι είναι διορθωτικά. Όμως, όσο χρειάζεσαι ακόμα θεραπεία, τα θαύματά σου είναι τα μόνα που μαρτυρούν για την πραγματικότητα που μπορείς να αναγνωρίσεις. Δεν μπορείς να κάνεις ένα θαύμα για σένα, διότι τα θαύματα είναι ένας τρόπος να δίνεις και να λαμβάνεις αποδοχή. Μέσα στον χρόνο το να δίνεις προηγείται, αν και στην αιωνιότητα αυτά συμβαίνουν συγχρόνως, και δεν γίνεται να διαχωριστούν. Όταν μάθεις ότι είναι τα ίδια, η ανάγκη για τον χρόνο παύει να υπάρχει.

7. Η αιωνιότητα είναι ένα είδος χρόνου με μόνη διάσταση το «πάντα». Αυτό δεν μπορεί να σημαίνει τίποτα για σένα μέχρι να θυμηθείς την ανοιχτή Αγκαλιά του Θεού, και τελικά να γνωρίσεις τον ανοιχτό Του Νου. Σαν Αυτόν, κι ***εσύ*** είσαι «πάντα»· μέσα στο Νου Του και με ένα νου σαν τον δικό Του. Μέσα στον ανοιχτό σου νου βρίσκονται οι δημιουργίες σου, σε τέλεια επικοινωνία γεννημένες από τέλεια κατανόηση. Αν μόνο μπορούσες να δεχτείς μια από αυτές δεν θα ήθελες πια τίποτα από ό,τι έχει να προσφέρει ο κόσμος. Οτιδήποτε άλλο θα ήταν εντελώς δίχως νόημα. Το νόημα του Θεού είναι μη ολοκληρωμένο χωρίς εσένα, κι εσύ είσαι ατελής χωρίς τις δημιουργίες σου. Δέξου τον αδελφό σου σε αυτόν τον κόσμο χωρίς να δέχεσαι τίποτα άλλο, διότι μέσα σ' αυτόν θα βρεις τις δημιουργίες σου που αυτός τις δημιούργησε μαζί με σένα. Ποτέ δεν θα γνωρίσεις ότι είσαι συν – δημιουργός με τον Θεό μέχρι να μάθεις ότι ο αδελφός σου είναι συν - δημιουργός με σένα.

VII. Οι Δύο Αξιολογήσεις

1. Το Θέλημα του Θεού είναι η σωτηρία σου. Δεν θα σου έδινε και τα μέσα να την βρεις; Αν Αυτός βούλεται να την έχεις, τότε πρέπει να το έχει κάνει δυνατόν και εύκολο για σένα να την αποκτήσεις. Οι αδελφοί σου είναι παντού. Δεν χρειάζεται να ψάξεις μακριά για την σωτηρία. Κάθε λεπτό και κάθε δευτερόλεπτο σου δίνει την ευκαιρία να σωθείς. Μην χάνεις αυτές τις ευκαιρίες, όχι επειδή δεν θα επιστρέψουν, αλλά διότι η καθυστέρηση της χαράς είναι αχρείαστη. Ο Θεός βούλεται τέλεια ευτυχία για σένα τώρα. Είναι, λοιπόν, δυνατόν να μην είναι αυτό και το δικό σου θέλημα; Και είναι δυνατόν αυτό να μην είναι και το θέλημα των αδελφών σου;

2. Σκέψου, λοιπόν, ότι σε αυτή την κοινή θέληση είστε όλοι ενωμένοι, και μόνο σ'αυτή. Μπορεί να υπάρχει διαφωνία σε όλα τα άλλα, αλλά όχι σε αυτό. Εδώ, είναι λοιπόν, που κατοικεί ειρήνη. Κι εσύ κατοικείς στην ειρήνη όταν το αποφασίζεις. Εν τούτοις, δεν μπορείς να κατοικείς στη ειρήνη παρά μόνο αν δεχτείς την Επανόρθωση, διότι η Επανόρθωση ***είναι***

ο δρόμος προς την ειρήνη. Ο λόγος είναι πολύ απλός, και τόσο φανερός που πολύ συχνά παραβλέπεται. Το εγώ φοβάται το φανερό, εφόσον το φανερό είναι το βασικό χαρακτηριστικό της πραγματικότητας. Όμως, ***εσύ*** δεν μπορείς να το παραβλέψεις εκτός κι αν δεν κοιτάς.

3. Είναι ολοφάνερο ότι αν το Άγιο Πνεύμα κοιτάζει με αγάπη όλα όσα αντιλαμβάνεται, τότε κοιτάζει με αγάπη κι εσένα. Η δική Του αξιολόγηση για σένα βασίζεται στην γνώση Του για το τι είσαι, άρα σε αξιολογεί αληθινά. Και αυτή η αξιολόγηση βρίσκεται στον δικό σου νου, διότι Αυτό είναι εκεί. Το εγώ είναι και αυτό μέσα στο νου σου, επειδή το αποδέχτηκες. Η αξιολόγηση του για σένα, όμως, είναι ακριβώς η αντίθετη από του Αγίου Πνεύματος, επειδή δεν σε αγαπά. Δεν γνωρίζει τι είσαι, και δεν έχει καθόλου εμπιστοσύνη σε ό,τι αντιλαμβάνεται επειδή οι αντιλήψεις του αλλάζουν διαρκώς. Το εγώ επομένως, στην καλύτερη περίπτωση γίνεται καχύποπτο, και στην χειρότερη μοχθηρό. Αυτή είναι η ακτίνα δράσης του. Δεν μπορεί να την υπερβεί εξαιτίας της αβεβαιότητάς του. Και ποτέ δεν μπορεί να πάει πιο πέρα από αυτή διότι ποτέ δεν μπορεί να ***είναι*** βέβαιο.

4. Επομένως, έχεις δυο συγκρουόμενες αξιολογήσεις για τον εαυτό σου μέσα στο νου σου, και δεν γίνεται και οι δύο να είναι αληθινές. Δεν συνειδητοποιείς πόσο απόλυτα διαφορετικές είναι αυτές οι αξιολογήσεις, διότι δεν καταλαβαίνεις πόσο ανώτερη είναι η αντίληψη του Αγίου Πνεύματος για σένα. Αυτό δεν εξαπατάται από ό,τι και αν κάνεις, διότι ποτέ δεν ξεχνά τι είσαι. Το εγώ εξαπατάται από όλα όσα κάνεις, ειδικά όταν ανταποκρίνεσαι στο Άγιο Πνεύμα, διότι εκείνες τις φορές η σύγχυσή του αυξάνει. Το εγώ, λοιπόν, το πιο πιθανόν είναι να σου επιτεθεί όταν αντιδράς με αγάπη, διότι σε έχει αξιολογήσει ανίκανο να αγαπάς και όταν το κάνεις πηγαίνεις ενάντια στην κρίση του. Το εγώ θα επιτεθεί στα κίνητρά σου αμέσως μόλις αυτά σαφέστατα δεν συμφωνούν με την αντίληψη του για σένα. Τότε είναι που θα αλλάξει απότομα από την καχυποψία στην μοχθηρότητα, επειδή αυξάνεται η αβεβαιότητά του. Όμως, πάλι δεν έχει νόημα να αντεπιτεθείς. Τι άλλο θα μπορούσε να σημαίνει αυτό εκτός από το ότι συμφωνείς με την αξιολόγηση του εγώ για το τι είσαι;

5. Αν επιλέγεις να βλέπεις τον εαυτό σου χωρίς αγάπη δεν θα είσαι ευτυχισμένος. Καταδικάζεις τον εαυτό σου, άρα πρέπει να θεωρείς τον εαυτό σου ανεπαρκή. Θα στρεφόσουν λοιπόν στο εγώ για να σε βοηθήσει να ξεφύγεις από μια αίσθηση ανεπάρκειας που έχει προκαλέσει το ίδιο, και πρέπει να την διατηρήσει για την συνέχιση της ύπαρξής του; Είναι δυνατόν να ξεφύγεις από την αξιολόγηση του για σένα χρησιμοποιώντας τις μεθόδους που χρησιμοποιεί και το ίδιο για να κρατήσει αυτή την εικόνα ανέπαφη;

6. Δεν μπορείς να αξιολογήσεις ένα παρανοϊκό σύστημα πεποιθήσεων από μέσα από αυτό. Η ακτίνα δράσης του το αποκλείει. Μπορείς μόνο να πας πιο πέρα από αυτό, να το κοιτάξεις από κάποιο σημείο όπου υπάρχει λογική και να δεις την ***αντίθεση.*** Μόνο από αυτή την αντίθεση μπορεί η παράνοια να χαρακτηριστεί ως παρανοϊκή. Με το μεγαλείο του Θεού μέσα σου, έχεις επιλέξει να είσαι μικρός και θρηνείς για την μικρότητά σου. Μέσα στο σύστημα που υπαγόρευσε αυτή την επιλογή ο θρήνος είναι αναπόφευκτος. Η μικρότητά σου θωρείται δεδομένη εδώ και δεν ρωτάς, «Ποιος την επέτρεψε;» Το ερώτημα δεν έχει κανένα νόημα μέσα στο σύστημα σκέψης του εγώ, διότι θα έθετε όλο αυτό το σύστημα σκέψης υπό αμφισβήτηση.

7. Έχω πει ότι το εγώ δεν γνωρίζει τι είναι μια αληθινή ερώτηση. Η έλλειψη γνώσης οποιουδήποτε είδους πάντα συνδέεται με την απροθυμία να γνωρίσεις, και αυτό προκαλεί μια ολοκληρωτική έλλειψη γνώσης απλά και μόνο επειδή η γνώση είναι ολοκληρωτική. Επομένως, όταν δεν αμφισβητείς την μικρότητά σου σημαίνει ότι αρνείσαι όλη την γνώση, και ότι κρατάς ανέπαφο όλο το σύστημα σκέψης του εγώ. Δεν μπορείς να κρατάς μέρος ενός συστήματος σκέψης, διότι αυτό μπορεί να αμφισβητηθεί μόνο από τα θεμέλια του. Και αυτό πρέπει να γίνει από κάπου πιο πέρα από αυτό, διότι μέσα του έχει πολύ ισχυρές βάσεις. Το Άγιο Πνεύμα κρίνει ενάντια στην πραγματικότητα του συστήματος σκέψης του εγώ απλά και μόνο διότι γνωρίζει ότι τα θεμέλια του δεν είναι αληθινά. Επομένως, τίποτα από όσα προκύπτουν από αυτό δεν έχει κάποιο νόημα. Το Άγιο Πνεύμα κρίνει κάθε πίστη που έχεις σε σχέση με το από πού προέρχεται. Αν προέρχεται από τον Θεό, γνωρίζει ότι είναι

αληθινή. Αν δεν προέρχεται από τον Θεό, γνωρίζει ότι δεν έχει κανένα νόημα.

8. Όποτε αμφισβητείς την αξία σου, να λες:

Ο Θεός ο Ίδιος δεν είναι ολοκληρωμένος δίχως εμένα.

Να το θυμάσαι αυτό κάθε φορά που μιλά το εγώ, και θα πάψεις να το ακούς. Η αλήθεια για σένα είναι τόσο υψηλή που τίποτα ανάξιο του Θεού δεν είναι αντάξιό σου. Διάλεξε, λοιπόν, ότι θέλεις σύμφωνα με αυτούς τους όρους , και μην δέχεσαι τίποτα που δεν θα πρόσφερες στον Θεό ως ολοκληρωτικά κατάλληλο γι Αυτόν. Δεν θέλεις τίποτα άλλο. Επέστρεψε το δικό σου μέρος σε Αυτόν, και Αυτός θα σου δώσει όλον τον Εαυτό Του σε ανταλλαγή για την επιστροφή αυτού που Του ανήκει και Τον ολοκληρώνει.

VIII. Η Μεγαλοσύνη ενάντια στη Μεγαλοσχημοσύνη

1. Το μεγαλείο είναι του Θεού, και μόνο δικό Του. Επομένως είναι και μέσα σε σένα. Όποτε αποκτάς αυτήν την επίγνωση, όσο αμυδρή και να είναι αυτή, εγκαταλείπεις το εγώ αυτόματα, διότι στην παρουσία του μεγαλείου του Θεού γίνεται απόλυτα φανερό πόσο ανούσιο είναι το εγώ. Όταν συμβαίνει αυτό, το εγώ, παρόλο που δεν το καταλαβαίνει, πιστεύει ότι έχει χτυπήσει ο «εχθρός» του, και επιχειρεί να προσφέρει δώρα για να σε παρακινήσει να επιστρέψεις στην δική του «προστασία». Το μόνο που μπορεί να προσφέρει είναι έναν φουσκωμένο εαυτό. Η μεγαλοσχημοσύνη του εγώ είναι η δική του εναλλακτική απέναντι στο μεγαλείο του Θεού. Εσύ ποιο θα διαλέξεις;

2. Η μεγαλοσχημοσύνη είναι πάντα η κάλυψη της απελπισίας. Είναι χωρίς ελπίδα επειδή δεν είναι πραγματική. Είναι μια προσπάθεια να αντιμετωπίσει την μικρότητά σου, βασισμένη στην πίστη ότι η μικρότητα είναι πραγματική. Χωρίς αυτή την πίστη η μεγαλοσχημοσύνη δεν έχει νόημα, και δεν θα την ήθελες. Η ουσία της μεγαλοσχημοσύνης είναι ανταγωνιστική, διότι πάντα περιέχει επίθεση. Είναι μια απατηλή προσπάθεια να υπερισχύσει, όχι όμως και να εξαλείψει. Είπαμε και πριν

ότι το εγώ ταλαντεύεται ανάμεσα στην καχυποψία και την μοχθηρότητα. Παραμένει καχύποπτο όσο εσύ απελπίζεσαι με τον εαυτό σου. Και γίνεται μοχθηρό όταν αποφασίσεις να μην ανέχεσαι τον αυτο-υποβιβασμό και αναζητάς την ανακούφιση. Τότε σου προσφέρει την ψευδαίσθηση της επίθεσης ως «λύση».

3. Το εγώ δεν καταλαβαίνει την διαφορά ανάμεσα στη μεγαλοσύνη και την μεγαλοσχημοσύνη, διότι δεν βλέπει καμία διαφορά ανάμεσα στην παρόρμηση για θαύματα και στις δικές του παράταιρες εγωικές πεποιθήσεις. Σου είπα ότι το εγώ έχει επίγνωση της απειλής προς την ύπαρξή του, αλλά δεν κάνει διακρίσεις ανάμεσα σε αυτά τα δύο πολύ διαφορετικά είδη απειλής. Η σοβαρότατη αίσθηση ευπάθειας του το καθιστά ανίκανο να κρίνει παρά μόνο με βάση την επίθεση. Όταν το εγώ βιώνει απειλή, η μόνη του απόφαση είναι ή να επιτεθεί τώρα ή να αποσυρθεί για να επιτεθεί αργότερα. Αν δεχτείς την μεγαλοσχημοσύνη που σου προσφέρει θα επιτεθεί αμέσως. Αν όχι, θα περιμένει.

4. Το εγώ ακινητοποιείται ενώπιον του μεγαλείου του Θεού, διότι το μεγαλείο Του διασφαλίζει την ελευθερία σου. Ακόμα και ο παραμικρός υπαινιγμός της πραγματικότητάς σου κυριολεκτικά οδηγεί το εγώ έξω από το νου σου, διότι παραιτείσαι από κάθε επένδυση σε αυτό. Το μεγαλείο είναι ολοκληρωτικά δίχως ψευδαισθήσεις, και εφόσον είναι αληθινό είναι και απόλυτα πειστικό. Όμως, η βεβαιότητα της πραγματικότητας δεν θα παραμείνει μαζί σου παρά μόνο αν δεν επιτρέψεις στο εγώ να της επιτεθεί. Το εγώ θα κάνει κάθε προσπάθεια να συνέλθει και να ενεργοποιηθεί ενάντια στην απελευθέρωσή σου. Θα σου λέει ότι είσαι παρανοϊκός, και θα ισχυρίζεται ότι το μεγαλείο δεν μπορεί να είναι μέρος δικό σου εξαιτίας της μικρότητας στην οποία πιστεύει. Παρόλα αυτά το μεγαλείο σου δεν είναι απατηλό διότι δεν το έφτιαξες εσύ. Εσύ έφτιαξες την μεγαλοσχημοσύνη και την φοβάσαι διότι είναι μια μορφή επίθεσης, αλλά το μεγαλείο σου προέρχεται από τον Θεό, ο Οποίος το δημιούργησε από την Αγάπη Του.

5. Από το μεγαλείο σου μπορείς μόνο να ευλογείς, διότι το μεγαλείο σου είναι η αφθονία σου. Ευλογώντας το κρατάς μέσα στο νου σου, προστατεύοντάς το από τις ψευδαισθήσεις και κρατώντας τον εαυτό σου μέσα στο Νου του Θεού. Να θυμάσαι πάντα ότι δεν μπορείς να βρίσκεσαι

πουθενά αλλού εκτός από το Νου του Θεού. Όταν το ξεχνάς αυτό, ***θα*** απελπίζεσαι και ***θα*** επιτίθεσαι.

6. Το εγώ εξαρτάται αποκλειστικά από την δική σου προθυμία να το ανεχτείς. Αν είσαι πρόθυμος να κοιτάξεις το μεγαλείο σου δεν θα απελπίζεσαι, κι επομένως δεν θα θέλεις το εγώ. Το μεγαλείο σου είναι η απάντηση του Θεού στο εγώ, διότι είναι αληθινό. Η μικρότητα και το μεγαλείο δεν μπορούν να συνυπάρξουν, ούτε είναι δυνατόν να εναλλάσσονται. Η μικρότητα και η μεγαλοσχημοσύνη μπορούν και πρέπει να εναλλάσσονται, εφόσον και τα δύο είναι ψεύτικα κι επομένως στο ίδιο επίπεδο. Επειδή το επίπεδο αυτό είναι το επίπεδο της αλλαγής, βιώνεται με μεταπτώσεις, με τις ακρότητες σαν κύρια χαρακτηριστικά του.

7. Η αλήθεια και η μικρότητα αρνούνται η μία την άλλη διότι το μεγαλείο είναι η αλήθεια. Η αλήθεια δεν ταλαντεύεται· είναι πάντα αληθινή. Όταν το μεγαλείο γλιστρά μακριά σου, το έχεις αντικαταστήσει με κάτι που εσύ έφτιαξες. Ίσως είναι η πίστη στην μικρότητα· ίσως είναι η πίστη στην μεγαλοσχημοσύνη. Εν τούτοις πρέπει να είναι παρανοϊκή διότι δεν είναι αληθινή. Το μεγαλείο σου ποτέ δεν θα σε εξαπατήσει, οι ψευδαισθήσεις σου όμως θα το κάνουν πάντα. Οι ψευδαισθήσεις είναι αυταπάτες. Δεν γίνεται να θριαμβεύσεις, αλλά ***να*** εξυψωθείς. Και μέσα στην εξυψωμένη σου κατάστασή αναζητάς άλλους σαν εσένα και αγαλλιάζεις μαζί τους.

8. Είναι εύκολο να διακρίνεις το μεγαλείο από την μεγαλοσχημοσύνη, επειδή στην αγάπη υπάρχει ανταπόδοση ενώ στην υπερηφάνεια όχι. Η περηφάνια δεν θα προκαλέσει θαύματα, κι επομένως θα σου στερήσει την αληθινή απόδειξη της πραγματικότητάς σου. Η αλήθεια δεν είναι ούτε ασαφής, ούτε κρυμμένη, αλλά το πόσο φανερή είναι για σένα βρίσκεται στην χαρά που φέρνεις στους μάρτυρες της, οι οποίοι σου την δείχνουν. Αυτοί επιβεβαιώνουν το μεγαλείο σου, αλλά όχι την περηφάνια σου διότι η υπερηφάνεια δεν μοιράζεται. Ο Θεός θέλει να βλέπεις αυτό που δημιούργησε επειδή αυτή είναι η χαρά Του.

9. Μπορεί το μεγαλείο σου να είναι αλαζονικό όταν ο Ίδιος ο Θεός είναι μάρτυρας του; Και τι μπορεί να είναι αληθινό όταν δεν έχει μάρτυρες; Τι καλό μπορεί να προέλθει από αυτό; Και αφού δεν μπορεί να βγει κανένα

καλό το Άγιο Πνεύμα δεν μπορεί να το χρησιμοποιήσει. Ό,τι Αυτό δεν μπορεί να το μεταμορφώσει σε Θέλημα του Θεού δεν υπάρχει καθόλου. Η μεγαλοσχημοσύνη είναι απατηλή, επειδή χρησιμοποιείται για να αντικαταστήσει το μεγαλείο σου. Εν τούτοις, αυτό που έχει δημιουργήσει ο Θεός δεν μπορεί να αντικατασταθεί. Ο Θεός είναι ατελής χωρίς εσένα επειδή το μεγαλείο Του είναι ολοκληρωτικό, και εσύ δεν είναι δυνατόν να λείπεις από αυτό.

10. Είσαι εντελώς αναντικατάστατος μέσα στο Νου του Θεού. Κανένας άλλος δεν μπορεί να γεμίσει το δικό σου μέρος, και όσο αφήνεις το δικό σου μέρος άδειο, η αιώνια θέση σου απλά περιμένει την επιστροφή σου. Ο Θεός, μέσα από την Φωνή Του, σου την θυμίζει, και ο Θεός ο Ίδιος κρατά τις επεκτάσεις σου ασφαλείς μέσα σε αυτήν. Όμως δεν τις γνωρίζεις μέχρι να επιστρέψεις σε αυτές. Δεν μπορείς να αντικαταστήσεις την Βασιλεία, όπως δεν μπορείς να αντικαταστήσεις και τον εαυτό σου. Ο Θεός, ο Οποίος γνωρίζει την αξία σου, δεν θέλει να γίνει αυτό, και έτσι δεν γίνεται. Η αξία σου είναι μέσα στο Νου του Θεού και επομένως όχι μόνο μέσα στον δικό σου. Η αποδοχή του εαυτού σου έτσι όπως σε δημιούργησε ο Θεός δεν είναι αλαζονεία, επειδή είναι η άρνηση της αλαζονείας. Η αποδοχή της μικρότητας είναι αλαζονεία, επειδή σημαίνει ότι πιστεύεις ότι η δική σου αξιολόγηση για τον εαυτό σου είναι πιο αληθινή από την δική Του.

11. Αν όμως η αλήθεια είναι αδιαίρετη, η εκτίμηση του εαυτού σου πρέπει να ***είναι*** του Θεού. Δεν καθιέρωσες εσύ την αξία σου και αυτή δεν χρειάζεται υπεράσπιση. Τίποτα δεν μπορεί να της επιτεθεί ή να επικρατήσει πάνω της. Δεν έχει διαβαθμίσεις. Απλά ***είναι***. Ρώτα το Άγιο Πνεύμα ποια είναι και θα σου πει, αλλά μην φοβηθείς την απάντησή Του, διότι αυτή προέρχεται από τον Θεό. Είναι μια απάντηση που σε εξυψώνει εξαιτίας της Πηγής της, που είναι αληθινή όπως και αυτή (η απάντηση). Άκου και μην αμφισβητείς αυτό που ακούς, διότι ο Θεός δεν εξαπατά. Αυτός θέλει να αντικαταστήσεις την πίστη του εγώ στην μικρότητα με την δική Του τιμητική Απάντηση σχετικά με αυτό που είσαι, έτσι ώστε να μπορέσεις να σταματήσεις να το αμφισβητείς και να το γνωρίσεις πραγματικά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

ΤΑ ΕΙΔΩΛΑ ΤΗΣ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ

Εισαγωγή

1. Τίποτα έξω από σένα δεν μπορεί να σου προκαλέσει φόβο ή αγάπη, διότι τίποτα δεν είναι έξω από σένα. Ο χρόνος και η αιωνιότητα βρίσκονται και τα δύο μέσα στο νου σου, και θα συγκρούονται μέχρι να αντιληφθείς τον χρόνο αποκλειστικά σαν το μέσο να ξανακερδίσεις την αιωνιότητα. Δεν μπορείς να το κάνεις αυτό όσο πιστεύεις ότι οτιδήποτε και να σου συμβαίνει προκαλείται από παράγοντες έξω από σένα. Πρέπει να μάθεις ότι ο χρόνος βρίσκεται αποκλειστικά στην δική σου διάθεση, και τίποτα στον κόσμο δεν μπορεί να πάρει αυτή την ευθύνη από σένα. Μπορεί μέσα στην φαντασία σου να παραβιάζεις τους νόμους του Θεού, αλλά δεν μπορείς να ξεφύγεις από αυτούς. Αυτοί καθιερώθηκαν για την δική σου προστασία και δεν είναι δυνατόν να παραβιαστούν, το ίδιο και η ασφάλειά σου.

2. Ο Θεός δεν δημιούργησε τίποτα άλλο εκτός από σένα και τίποτα άλλο εκτός από σένα δεν υπάρχει, διότι εσύ είσαι μέρος δικό Του. Και τι άλλο εκτός από Αυτόν μπορεί να υπάρχει; Τίποτα έξω από Αυτόν δεν μπορεί να συμβεί, διότι τίποτα εκτός από Αυτόν δεν είναι πραγματικό. Οι δικές σου δημιουργίες προσθέτουν σε Αυτόν όπως προσθέτεις κι εσύ, αλλά τίποτα δεν προστίθεται που να είναι διαφορετικό επειδή τα πάντα υπήρχαν από πάντα. Τι άλλο μπορεί να σε ενοχλήσει εκτός από το εφήμερο, και πως μπορεί το εφήμερο να είναι αληθινό αν εσύ είσαι η μόνη δημιουργία του Θεού και Αυτός σε δημιούργησε αιώνιο; Ο ιερός σου νους δημιουργεί όλα όσα σου συμβαίνουν. Από εσένα εξαρτάται η κάθε αντίδραση απέναντι σε όλα όσα αντιλαμβάνεσαι, επειδή ο νους σου καθορίζει τον τρόπο που αντιλαμβάνεσαι το κάθε τι.

3. Ο Θεός δεν αλλάζει την γνώμη Του για σένα, διότι Αυτός είναι βέβαιος για τον Εαυτό Του. Και αυτό που γνωρίζει Αυτός μπορείς να το γνωρίσεις, επειδή δεν το γνωρίζει μόνο για τον Εαυτό Του. Σε δημιούργησε για τον

Εαυτό Του, αλλά σου έδωσε και την δύναμη να δημιουργείς για τον εαυτό σου έτσι ώστε να είσαι σαν Αυτόν. Αυτός είναι ο λόγος που ο νους σου είναι ιερός. Μπορεί κάτι να υπερβεί την Αγάπη του Θεού; Μπορεί οτιδήποτε λοιπόν να υπερβεί την δική σου θέληση; Τίποτα δεν μπορεί να σε πλησιάσει πέρα από αυτήν επειδή αφού είσαι μέσα στον Θεό, συμπεριλαμβάνεις τα πάντα. Πίστεψέ το αυτό, και θα συνειδητοποιήσεις πόσα εξαρτώνται από σένα. Όταν κάτι απειλεί την ειρήνη του νου σου, αναρωτήσου, «Έχει αλλάξει ο Θεός την γνώμη Του για μένα;» Έπειτα αποδέξου την δική Του απόφαση, διότι είναι πραγματικά αμετάβλητη, και αρνήσου να αλλάξεις γνώμη για σένα. Ο Θεός ποτέ δεν θα αποφασίσει εναντίον σου, διότι θα είναι σαν να αποφασίζει ενάντια στον Εαυτό Του.

I. Στην Εστία σου, στον Θεό

1. Δεν γνωρίζεις τις δημιουργίες σου επειδή απλά όσο ο νους σου είναι διχασμένος θα αποφάσιζες εναντίον τους, και είναι αδύνατον να επιτίθεσαι σε αυτό που έχεις δημιουργήσει. Αλλά να θυμάσαι ότι αυτό είναι ***εξίσου αδύνατον και για τον Θεό.*** Ο νόμος της δημιουργίας είναι να αγαπάς τις δημιουργίες σου όπως τον εαυτό σου, επειδή είναι κομμάτι δικό σου. Επομένως, ότι δημιουργήθηκε είναι απόλυτα ασφαλές, επειδή οι νόμοι του Θεού το προστατεύουν με την Αγάπη Του. Όποιο μέρος του νου σου δεν το γνωρίζει αυτό έχει αυτό-εξοριστεί από την γνώση, επειδή δεν εκπληρώνει τις προϋποθέσεις της. Ποιος άλλος θα μπορούσε να το έχει κάνει αυτό εκτός από σένα; Αναγνώρισέ το αυτό με χαρά, επειδή σε αυτή την αναγνώριση βρίσκεται η συνειδητοποίηση ότι η εξορία σου δεν προέρχεται από τον Θεό, και επομένως δεν υπάρχει.

2. Βρίσκεσαι στην εστία στον Θεό, να ονειρεύεσαι την εξορία, απόλυτα όμως ικανός να ξυπνήσεις στην πραγματικότητα. Είναι αυτή η απόφασή σου; Αναγνωρίζεις, έχοντας την εμπειρία, ότι αυτό που βλέπεις στα όνειρα το θεωρείς πραγματικό όσο κοιμάσαι. Όμως, την στιγμή που ξυπνάς συνειδητοποιείς ότι όλα όσα σου φαινόταν ότι συνέβησαν στο όνειρο δεν συνέβησαν καθόλου. Αυτό δεν το θεωρείς παράξενο, παρόλο

που όλοι οι νόμοι που είναι σε ισχύ όσο είσαι ξύπνιος, παραβιάζονται όσο κοιμάσαι. Δεν είναι δυνατόν απλά να πηγαίνεις από το ένα όνειρο στο άλλο, χωρίς να ξυπνάς πραγματικά;

3. Θα σε ένοιαζε, λοιπόν, να συμφιλιώσεις αυτό που συνέβη σε αλληλοσυγκρουόμενα όνειρα, ή θα τα άφηνες και τα δύο εντελώς αν ανακάλυπτες ότι η πραγματικότητα δεν βρίσκεται σε συμφωνία με κανένα από αυτά; Δεν θυμάσαι πως είναι το να είσαι ξύπνιος. Όταν ακούς το Άγιο Πνεύμα μπορεί να νιώθεις καλύτερα επειδή αυτές τις στιγμές σου φαίνεται ότι είναι δυνατόν να αγαπάς, αλλά ακόμα δεν θυμάσαι ότι έτσι ήταν κάποτε. Και με αυτή την ενθύμηση θα γνωρίσεις ότι μπορεί να γίνει έτσι και πάλι. Αυτό που είναι δυνατόν να γίνει δεν έχει επιτευχθεί ακόμα. Εν τούτοις, αυτό που κάποτε ήταν έτσι, είναι έτσι και τώρα, αν είναι αιώνιο. Όταν θυμηθείς, θα γνωρίσεις ότι αυτό που θυμάσαι είναι αιώνιο, κι επομένως συμβαίνει τώρα.

4. Θα θυμηθείς τα πάντα την στιγμή που θα το επιθυμήσεις απόλυτα και ολοκληρωτικά, διότι αν το να επιθυμείς ολοκληρωτικά είναι να δημιουργείς, τότε θα έχεις επιθυμήσει να φύγει ο διαχωρισμός, επιστρέφοντας τον νου σου ταυτόχρονα στον Δημιουργό σου και στις δημιουργίες σου. Όταν τις γνωρίσεις δεν θα έχεις καμιά επιθυμία να κοιμηθείς, παρά μόνο τον πόθο να ξυπνήσεις και να είσαι χαρούμενος. Τα όνειρα θα είναι πλέον αδύνατα επειδή θα θέλεις μόνο την αλήθεια και με το να είναι επιτέλους η θέληση σου, γίνεται δική σου.

ΙΙ.Η Απόφαση να Λησμονήσεις

1. Αν πρώτα δεν γνωρίσεις κάτι δεν μπορείς να διαχωριστείς από αυτό. Η γνώση πρέπει να προηγείται του διαχωρισμού, έτσι ώστε ο διαχωρισμός να μην είναι τίποτα περισσότερο από μια απόφαση να λησμονήσεις. Τότε αυτό που έχει ξεχαστεί φαίνεται να είναι τρομακτικό, αλλά μόνο επειδή ο διαχωρισμός είναι μια επίθεση προς την αλήθεια. Τρομάζεις επειδή έχεις ξεχάσει. Έχεις αντικαταστήσει την γνώση με επίγνωση ονείρων επειδή

φοβάσαι τον διαχωρισμό, και όχι αυτό από το οποίο έχεις διαχωριστεί. Όταν αποδεχτείς αυτό από το οποίο έχεις διαχωριστεί τότε παύει να είναι τρομακτικό.

2. Εν τούτοις, όταν ελευθερώνεσαι από την σκέψη ότι είσαι διαχωρισμένος από την πραγματικότητα νοιώθεις κάτι περισσότερο από κάποια απλή έλλειψη φόβου. Σε αυτή την απόφαση βρίσκονται η χαρά, η γαλήνη και η δόξα της δημιουργίας. Πρόσφερε στο Άγιο Πνεύμα μόνο την προθυμία σου να θυμηθείς, διότι Αυτό διατηρεί την γνώση του Θεού και του εαυτού σου για σένα, περιμένοντας την δική σου αποδοχή. Άφησε με χαρά όλα όσα μπορεί να στέκονται εμπόδια στην θύμηση σου, διότι ο Θεός βρίσκεται στην μνήμη σου. Η Φωνή Του θα σου πει ότι είσαι μέρος από Αυτόν όταν είσαι πρόθυμος να Τον θυμηθείς και να γνωρίσεις ξανά την δική σου πραγματικότητα. Μην αφήσεις τίποτα από αυτόν τον κόσμο να καθυστερήσει την ενθύμηση Εκείνου, διότι σε αυτή την ενθύμηση βρίσκεται και η γνώση του εαυτού σου.

3. Το να θυμάσαι σημαίνει απλά ότι επαναφέρεις στο νου σου ***ό,τι ήδη βρίσκεται εκεί.*** Δεν φτιάχνεις εσύ αυτό που θυμάσαι· απλά δέχεσαι ξανά αυτό που είναι ήδη εκεί, αλλά το είχες απορρίψει. Η ικανότητα να δέχεσαι την αλήθεια σε αυτό τον κόσμο αποτελεί το αντιληπτικό αντίστοιχο της ικανότητας της δημιουργίας στην Βασιλεία. Ο Θεός θα κάνει το μερίδιο Του αν κάνεις το δικό σου, και η δική Του επιστροφή σε αντάλλαγμα με την δική σου είναι η ανταλλαγή της γνώσης με την αντίληψη. Τίποτα δεν υπάρχει πέρα από την δική Του Θέληση για σένα. Αλλά δήλωσε την θέλησή σου να Τον θυμηθείς, και ιδού! Αυτός θα σου δώσει τα πάντα αρκεί μόνο να το ζητήσεις.

4. Όταν επιτίθεσαι, αρνείσαι τον εαυτό σου. Συγκεκριμένα διδάσκεις τον εαυτό σου ότι είσαι κάτι που δεν είσαι. Η άρνηση της πραγματικότητας αποκλείει την αποδοχή του δώρου του Θεού, επειδή ήδη έχεις δεχτεί κάτι άλλο στην θέση του. Αν καταλάβεις ότι αυτό είναι πάντα μια επίθεση προς την αλήθεια, και ότι η αλήθεια είναι ο Θεός, θα συνειδητοποιήσεις γιατί αυτό είναι πάντα τρομαχτικό. Ακόμα, αν αναγνωρίσεις ότι είσαι μέρος του Θεού, θα καταλάβεις γιατί αυτό που συμβαίνει είναι να επιτίθεσαι στον εαυτό σου πρώτα.

5. Κάθε επίθεση είναι επίθεση προς τον Εαυτό. Δεν γίνεται να είναι κάτι άλλο. Προέρχεται από την δική σου απόφαση να μην είσαι αυτό που είσαι, άρα είναι μια επίθεση προς την ταυτότητά σου. Η επίθεση είναι επομένως ο τρόπος με τον οποίο χάνεται η ταυτότητά σου, διότι όταν επιτίθεσαι, έχεις ξεχάσει τι είσαι. Και αν η πραγματικότητά σου είναι του Θεού, τότε όταν επιτίθεσαι δεν Τον θυμάσαι. Αυτό δεν συμβαίνει επειδή Αυτός έχει φύγει, αλλά επειδή εσύ επιλέγεις αποφασιστικά να μην Τον θυμάσαι.

6. Αν συνειδητοποιούσες την ολοκληρωτική καταστροφή που προκαλεί αυτό στην ειρήνη του νου σου δεν θα ήταν δυνατόν να πάρεις μια τέτοια παρανοϊκή απόφαση. Την παίρνεις μόνο επειδή ακόμα πιστεύεις ότι μπορεί να σου δώσει κάτι που θέλεις. Άρα, λοιπόν, θέλεις κάτι άλλο εκτός από την ειρήνη του νου, αλλά δεν έχεις σκεφτεί τι πρέπει να είναι αυτό. Όμως, αν το δεις, το λογικό αποτέλεσμα της απόφασής σου είναι απόλυτα ξεκάθαρο. Με το να αποφασίζεις ενάντια στην πραγματικότητά σου, επαγρυπνείς εναντίον του Θεού και την Βασιλείας Του. Και αυτή η επαγρύπνηση είναι που σε κάνει να φοβάσαι να Τον θυμηθείς.

III. Ο Θεός της Ασθένειας

1. Δεν έχεις επιτεθεί στον Θεό και πραγματικά Τον αγαπάς. Μπορείς ν' αλλάξεις την πραγματικότητά σου; Κανένας δεν μπορεί να θέλει να καταστρέψει τον εαυτό του. Όταν νομίζεις ότι επιτίθεσαι στον εαυτό σου, αυτό είναι ένα σίγουρο σημάδι ότι μισείς αυτό που ***νομίζεις*** ότι είσαι. Και αυτό, και μόνο αυτό, μπορεί να δεχτεί επίθεση από σένα. Αυτό που νομίζεις ότι είσαι μπορεί να είναι πολύ μισητό, και αυτό που αυτή η παράξενη εικόνα σε οδηγεί να κάνεις μπορεί να είναι πολύ καταστροφικό. Όμως η καταστροφή δεν είναι περισσότερο πραγματική από ό,τι η ίδια η εικόνα, αν και εκείνοι που φτιάχνουν είδωλα, όντως τα λατρεύουν. Τα είδωλα δεν είναι τίποτα, αλλά οι λάτρεις τους είναι οι Υιοί του Θεού σε ασθένεια. Ο Θεός θέλει να απελευθερωθούν από την ασθένειά τους και να επιστρέψουν στο Νου Του. Αυτός δεν θα περιορίσει την δύναμή σου να

τους βοηθήσεις, διότι Αυτός σου την έχει δώσει. Μην την φοβάσαι, διότι αυτή είναι η σωτηρία σου.

2. Ποιος άλλος Παρηγορητής* μπορεί να υπάρχει για τα ασθενή παιδιά του Θεού εκτός από την δύναμή Του μέσα από σένα; Να θυμάσαι ότι δεν έχει σημασία σε ποιο μέρος της Υιότητας Αυτός γίνεται αποδεκτός. Πάντα γίνεται αποδεκτός για όλους, και όταν ο νους σου Τον λαμβάνει η ενθύμηση Του αφυπνίζεται σε όλη την Υιότητα. Θεράπευσε τους αδελφούς σου απλά με το να δεχτείς τον Θεό για αυτούς. Οι νόες σας δεν είναι διαχωρισμένοι, και ο Θεός έχει μόνο ένα κανάλι για θεραπεία διότι έχει μόνο έναν Υιό. Ο εναπομείνας σύνδεσμος Επικοινωνίας του Θεού με όλα Του τα παιδιά τα ενώνει μεταξύ τους, και με Αυτόν. Το να έχεις αυτή την επίγνωση σημαίνει ότι τους θεραπεύεις διότι αυτή είναι η επίγνωση ότι κανείς δεν είναι διαχωρισμένος, άρα κανείς δεν είναι ασθενής.

3. Το να πιστεύεις ότι ένας Υιός του Θεού μπορεί να είναι άρρωστος είναι σαν να πιστεύεις ότι ένα μέρος του Θεού μπορεί να υποφέρει. Η αγάπη δεν μπορεί να υποφέρει, διότι δεν μπορεί να επιτίθεται. Η ενθύμηση της αγάπης επομένως φέρνει μαζί της και την δυνατότητα να είσαι άτρωτος. Μην συμπαρατάσσεσαι με την ασθένεια όταν βρίσκεται μπροστά σου ένας Υιός του Θεού ακόμα κι αν αυτός πιστεύει σε αυτή, επειδή όταν αποδέχεσαι τον Θεό μέσα σε αυτόν αναγνωρίζεις την Αγάπη του Θεού που αυτός έχει λησμονήσει. Όταν τον αναγνωρίζεις σαν μέρος του Θεού του υπενθυμίζεις την αλήθεια για τον εαυτό του, την οποία αρνείται. Θα ήθελες εσύ να ενδυναμώσεις την άρνησή του για τον Θεό κι έτσι να πάψεις να βλέπεις τον εαυτό σου; Ή θα ήθελες να του υπενθυμίσεις την ολότητά του και να θυμηθείς τον Δημιουργό σου μαζί με αυτόν;

4. Το να πιστεύεις ότι ένας Υιός του Θεού είναι ασθενής σημαίνει ότι λατρεύεις το ίδιο είδωλο με εκείνον. Ο Θεός δημιούργησε αγάπη, όχι ειδωλολατρία. Όλες οι μορφές ειδωλολατρίας είναι καρικατούρες της δημιουργίας, που διδάσκονται από τόσο πολύ διχασμένους νόες που δεν μπορούν να γνωρίσουν ότι η δημιουργία μοιράζεται την δύναμη και ποτέ δεν την σφετερίζεται. Η ασθένεια είναι ειδωλολατρία, διότι είναι η πίστη ότι η δύναμη μπορεί να αφαιρεθεί από σένα. Αυτό, όμως, είναι αδύνατον, διότι είσαι μέρος του Θεού, ο Οποίος είναι όλη η δύναμη. Ένας ασθενής θεός πρέπει να είναι είδωλο, φτιαγμένο κατ' εικόνα αυτού που νομίζει ότι

είναι ο κατασκευαστής του. Και αυτό ακριβώς αντιλαμβάνεται το εγώ σε έναν Υιό του Θεού· έναν ασθενή θεό, αυτοδημιούργητο, αυτάρκη, πολύ μοχθηρό και πολύ ευάλωτο. Αυτό το είδωλο θέλεις να λατρεύεις; Αυτή την εικόνα επαγρυπνείς για να σώσεις; Στ' αλήθεια φοβάσαι να μην την χάσεις;

5. Κοίταξε ήρεμα το λογικό συμπέρασμα του συστήματος σκέψης του εγώ και κρίνε αν η προσφορά του είναι αυτό που πραγματικά θέλεις, διότι αυτό είναι που σου προσφέρει. Για να το αποκτήσεις είσαι πρόθυμος να επιτεθείς στην Θειότητα των αδελφών σου, κι έτσι να χάσεις από την όραση σου και την δική σου. Και είσαι ακόμη πρόθυμος να την κρατήσεις κρυμμένη, για να προστατέψεις ένα είδωλο που νομίζεις ότι θα σε σώσει από τους κινδύνους του οποίους εκπροσωπεί, αλλά δεν υπάρχουν.

6. Δεν υπάρχουν ειδωλολάτρες στην Βασιλεία των Ουρανών, αλλά υπάρχει μεγάλη εκτίμηση σε όλα όσα δημιούργησε ο Θεός, εξαιτίας της ήρεμης γνώσης ότι το κάθε ένα είναι μέρος δικό Του. Ο Υιός του Θεού δεν γνωρίζει είδωλα, γνωρίζει, όμως, τον Πατέρα του. Η υγεία σε αυτό τον κόσμο είναι το αντίστοιχο της αξίας στον Ουρανό. Δεν συνεισφέρω με την αξία μου αλλά με την αγάπη μου, διότι εσύ δεν δίνεις αξία στον εαυτό σου. Όταν δεν δίνεις αξία στον εαυτό σου, ασθενείς, αλλά η αξία που σου δίνω εγώ μπορεί να σε θεραπεύσει, διότι η αξία του Υιού του Θεού είναι μια. Όταν είπα, «Την ειρήνη μου δίνω σε σένα,» το εννοούσα. Η ειρήνη εκπορεύεται από τον Θεό μέσα από μένα προς εσένα. Είναι για σένα παρόλο που εσύ μπορεί να μην την ζητάς.

7. Όταν ένας αδελφός είναι ασθενής αυτό συμβαίνει διότι δεν ζητά ειρήνη, κι επομένως δεν γνωρίζει ότι την έχει. Η αποδοχή της ειρήνης είναι η άρνηση της ψευδαίσθησης, και η ασθένεια είναι ψευδαίσθηση. Εν τούτοις κάθε Υιός του Θεού έχει την δύναμη να αρνηθεί τις ψευδαισθήσεις οπουδήποτε μέσα στην Βασιλεία, απλά με το να τις αρνηθεί ολοκληρωτικά μέσα του. Μπορώ να σε θεραπεύσω διότι σε γνωρίζω. Γνωρίζω την αξία σου, και αυτή η αξία είναι που σε κάνει ολοκληρωμένο. Ένας ολοκληρωμένος νους δεν είναι ειδωλολατρικός, και δεν γνωρίζει συγκρουόμενους νόμους. Θα σε θεραπεύσω διότι απλά έχω μόνο ένα μήνυμα, και είναι αληθινό. Η πίστη σου σε αυτό θα σε κάνει ολοκληρωμένο, όταν έχεις πίστη σε μένα.

8. Δεν φέρνω το μήνυμα του Θεού με πλάνη, και θα το μάθεις αυτό καθώς μαθαίνεις ότι λαμβάνεις πάντα τόσο όσο δέχεσαι. Θα μπορούσες να δεχτείς την ειρήνη τώρα για τον κάθε έναν, και να τους προσφέρεις την τέλεια ελευθερία από όλες τις ψευδαισθήσεις επειδή άκουσες την Φωνή Του. Αλλά μην έχεις άλλους θεούς πριν από Αυτόν γιατί δεν θα ακούς. Ο Θεός δεν ζηλεύει τους θεούς που φτιάχνεις, αλλά εσύ ζηλεύεις. Θέλεις να τους σώσεις και να τους υπηρετείς, διότι πιστεύεις ότι αυτοί σε έφτιαξαν. Νομίζεις ότι αυτοί είναι ο πατέρας σου, διότι προβάλλεις πάνω τους το τρομακτικό γεγονός ότι τους έφτιαξες για να πάρουν την θέση του Θεού. Όμως όταν αυτοί φαίνεται πως σου μιλούν, να θυμάσαι ότι τίποτα δεν μπορεί να αντικαταστήσει τον Θεό, και ό,τι αντικαταστάσεις έχεις επιχειρήσει δεν είναι τίποτε.

9. Πολύ απλά, λοιπόν, μπορεί να πιστεύεις ότι φοβάσαι την ανυπαρξία, αλλά στην πραγματικότητα δεν φοβάσαι τίποτα. Και με αυτή την επίγνωση θεραπεύεσαι. Θα ακούσεις εκείνον τον θεό στον οποίο δίνεις προσοχή. Εσύ έφτιαξες τον θεό της ασθένειας, και φτιάχνοντάς τον κατέστησες τον εαυτό σου ικανό να τον ακούει. Όμως δεν τον δημιούργησες, επειδή δεν είναι το Θέλημα του Πατέρα. Επομένως δεν είναι αιώνιος και θα διαλυθεί για λογαριασμό σου την στιγμή που θα εκδηλώσεις την προθυμία σου να δέχεσαι μόνο το αιώνιο.

10. Αν ο Θεός έχει μόνο έναν Υιό, δεν υπάρχει παρά μόνο ένας Θεός. Εσύ μοιράζεσαι την πραγματικότητα μαζί με Αυτόν, διότι η πραγματικότητα είναι αδιαίρετη. Όταν δέχεσαι άλλους θεούς πριν από Αυτόν σημαίνει ότι τοποθετείς άλλες εικόνες πριν από τον εαυτό σου. Δεν συνειδητοποιείς πόσο ακούς τους θεούς σου, και πόσο επαγρυπνείς για χάρη τους. Εν τούτοις, υπάρχουν μόνο επειδή τους τιμάς. Θέσε τις τιμές εκεί που αρμόζουν, και η ειρήνη θα είναι δική σου. Είναι κληρονομιά σου από τον αληθινό σου Πατέρα. Δεν μπορείς να φτιάξεις τον Πατέρα σου, και ο πατέρας που έφτιαξες δεν έφτιαξε εσένα. Δεν οφείλεις τιμή στις ψευδαισθήσεις, διότι το να τις τιμάς σημαίνει ότι δεν τιμάς τίποτα. Όμως ούτε φόβο οφείλεις σε αυτές, διότι το τίποτα δεν μπορεί να είναι τρομακτικό. Έχεις επιλέξει να φοβάσαι την αγάπη επειδή είναι τελείως ακίνδυνη, κι εξαιτίας αυτού του φόβου είσαι πρόθυμος να εγκαταλείψεις την δική σου τέλεια χρησιμότητα και την δική σου τέλεια Βοήθεια.

11. Μόνο στον βωμό του Θεού θα βρεις την ειρήνη. Και αυτός ο βωμός βρίσκεται μέσα σου διότι ο Θεός τον έβαλε εκεί. Η Φωνή Του ακόμα σε καλεί να επιστρέψεις, και θα ακουστεί όταν εσύ θα σταματήσεις να βάζεις άλλους θεούς πριν από Αυτόν. Μπορείς να εγκαταλείψεις τον θεό της ασθένειας για τους αδελφούς σου· μάλιστα, αυτό πρέπει να κάνεις αν είναι να τον εγκαταλείψεις για τον εαυτό σου. Διότι αν βλέπεις τον θεό της ασθένειας οπουδήποτε, τον έχεις αποδεχτεί. Κι αν τον δεχτείς θα υποκλίνεσαι μπροστά του και θα τον λατρεύεις, διότι φτιάχτηκε ως αντικαταστάτης του Θεού. Αυτός είναι η πίστη ότι εσύ μπορείς να διαλέξεις ποιος θεός είναι αληθινός. Αν και είναι ξεκάθαρο ότι αυτό δεν έχει καμιά σχέση με την πραγματικότητα, είναι εξίσου ξεκάθαρο ότι έχει απόλυτη σχέση με την πραγματικότητα έτσι όπως την αντιλαμβάνεσαι.

*αναφέρεται στον Παράκλητο, το Πνεύμα το Άγιο

IV. Το Τέλος της Αρρώστιας

1. Όλη η μαγεία είναι μια προσπάθεια συμφιλίωσης του ασυμβίβαστου. Όλη η θρησκεία είναι η αναγνώριση ότι το ασυμβίβαστο δεν μπορεί να συμφιλιωθεί. Η ασθένεια και η τελειότητα είναι ασυμβίβαστες. Αν ο Θεός σε δημιούργησε τέλειο, είσαι τέλειος. Αν πιστεύεις ότι μπορείς να ασθενήσεις, τότε έχεις θέσει άλλους θεούς πριν από Αυτόν. Ο Θεός δεν βρίσκεται σε πόλεμο με τον θεό της ασθένειας που έφτιαξες, εσύ όμως βρίσκεσαι. Αυτός είναι το σύμβολο της απόφασης εναντίον του Θεού, κι εσύ τον φοβάσαι διότι αυτός δεν μπορεί να συμφιλιωθεί με το Θέλημα του Θεού. Αν του επιτεθείς , θα τον κάνεις αληθινό για σένα. Αλλά αν αρνηθείς να τον λατρέψεις σε όποια μορφή και να σου εμφανιστεί, και όπου νομίζεις ότι τον βλέπεις, θα εξαφανιστεί μέσα στο τίποτα από το οποίο φτιάχτηκε.

2. Η πραγματικότητα μπορεί να ανατείλει μόνο σε έναν καθαρό νου. Είναι πάντα εκεί για να γίνει αποδεκτή, αλλά η αποδοχή της εξαρτάται από την προθυμία σου να την έχεις. Για να γνωρίσεις την πραγματικότητα πρέπει

να είσαι πρόθυμος να αξιολογήσεις την μη πραγματικότητα γι αυτό που είναι. Το τίποτα το παραβλέπεις όταν το αξιολογείς σωστά, και εξαιτίας της ικανότητας σου να το αξιολογήσεις σωστά, το αφήνεις να φύγει. Η γνώση δεν μπορεί να ανατείλει σε ένα νου γεμάτο ψευδαισθήσεις, διότι η αλήθεια και οι ψευδαισθήσεις είναι ασυμβίβαστες. Η αλήθεια είναι καθολική, και δεν μπορεί να γίνει γνωστή σε ένα μόνο μέρος του νου.

3. Η Υιότητα δεν μπορεί να γίνει αντιληπτή ως εν μέρει ασθενής, γιατί αν την αντιλαμβάνεσαι με αυτόν τον τρόπο σημαίνει ότι δεν την αντιλαμβάνεσαι καθόλου. Αν η Υιότητα είναι Ένα, είναι Ένα από όλες τις απόψεις. Η Ενότητα δεν μπορεί να διαιρεθεί. Αν αντιλαμβάνεσαι άλλους θεούς ο νους σου είναι διχασμένος, και δεν θα μπορείς να περιορίσεις τον διχασμό, διότι είναι το σημάδι ότι έχεις απομακρύνει ένα μέρος του νου σου από το Θέλημα του Θεού. Αυτό σημαίνει ότι είναι εκτός ελέγχου. Το να είναι εκτός ελέγχου σημαίνει ότι είναι εκτός λογικής, και τότε ο νους όντως γίνεται παράλογος. Ερμηνεύοντας το νου εσφαλμένα, τον αντιλαμβάνεσαι να λειτουργεί εσφαλμένα.

4. Οι νόμοι του Θεού θα κρατούν το νου σου σε ειρήνη διότι η ειρήνη είναι το Θέλημά Του, και οι νόμοι του καθιερώθηκαν για να την στηρίζουν. Δικοί Του είναι οι νόμοι της ελευθερίας, αλλά δικοί σου είναι οι νόμοι της δουλείας. Εφόσον η ελευθερία και η δουλεία είναι ασυμβίβαστες, οι νόμοι τους δεν μπορούν να γίνουν κατανοητοί μαζί. Οι νόμοι του Θεού λειτουργούν μόνο για το καλό σου, και δεν υπάρχουν άλλοι νόμοι εκτός από τους δικούς Του. Όλα τα άλλα είναι απλά άνομα και επομένως χαοτικά. Εν τούτοις, ο Θεός ο Ίδιος προστατεύει όλα όσα δημιούργησε με τους νόμους Του. Ό,τι δεν υπόκειται σε αυτούς δεν υπάρχει. «Οι νόμοι του χάους» είναι ένας όρος δίχως νόημα. Η δημιουργία είναι τέλεια έννομη, και το χαοτικό είναι δίχως νόημα διότι είναι χωρίς τον Θεό. Έχεις «δώσει» την ειρήνη σου στους θεούς που έφτιαξες, αλλά αυτοί δεν βρίσκονται εκεί για να την πάρουν από σένα, και έτσι δεν μπορείς να τους την δώσεις.

5.Δεν είσαι ελεύθερος να παραιτηθείς από την ελευθερία, αλλά μόνο να την αρνηθείς. Δεν μπορείς να κάνεις αυτό που ο Θεός δεν έχει την πρόθεση να κάνει, διότι ό,τι Αυτός δεν έχει πρόθεση δεν συμβαίνει. Οι θεοί σου δεν φέρνουν χάος· εσύ τους αποδίδεις το χάος, και το δέχεσαι από αυτούς. Όλα αυτά δεν έγιναν ποτέ. Τίποτα άλλο εκτός από τους

νόμους του Θεού δεν υπάρχει, και τίποτα άλλο εκτός από το Θέλημα Του δεν πρόκειται να υπάρξει. Δημιουργήθηκες μέσω των νόμων Του και από το Θέλημα Του, και ο τρόπος της δημιουργίας σου σε καθιέρωσε δημιουργό. Αυτό που έχεις φτιάξει είναι τόσο ανάξιό σου που ποτέ δεν θα το ήθελες αν ήσουν πρόθυμος να το δεις έτσι όπως είναι. Δεν θα δεις απολύτως τίποτα. Και η όρασή σου θα κοιτάξει αυτόματα πέρα από αυτό, προς αυτό που υπάρχει μέσα σου και παντού γύρω σου. Η πραγματικότητα δεν μπορεί να εισβάλλει μέσα από τα εμπόδια που παρεμβάλλεις, αλλά θα σε αγκαλιάσει ολοκληρωτικά όταν τα αφήσεις να φύγουν.

6. Όταν έχεις βιώσει την προστασία του Θεού, η κατασκευή ειδώλων γίνεται αδιανόητη. Δεν υπάρχουν παράξενες εικόνες μέσα στο Νου του Θεού, και ό,τι δεν είναι μέσα στο Νου Του δεν μπορεί να είναι ούτε και στον δικό σου, επειδή έχετε ένα νου και αυτός ο νους ανήκει σε Αυτόν. Είναι δικός σου ***επειδή*** ανήκει σε Αυτόν, και γι' Αυτόν ιδιοκτησία σημαίνει να μοιράζεσαι. Κι αν είναι έτσι για Εκείνον, είναι έτσι και για σένα. Κανένας ψεύτικος θεός που εσύ επιχειρείς να παρεμβάλλεις ανάμεσα σε σένα και στην πραγματικότητά σου δεν επηρεάζει καθόλου την αλήθεια. Η ειρήνη είναι δική σου διότι σε δημιούργησε ο Θεός. Και Αυτός δεν δημιούργησε τίποτα άλλο.

7. Το θαύμα είναι μια πράξη ενός Υιού του Θεού που έχει αφήσει στην άκρη όλους τους ψεύτικους θεούς, και καλεί τους αδελφούς του να κάνουν το ίδιο. Είναι μια πράξη πίστης, επειδή είναι η αναγνώριση ότι ο αδελφός του μπορεί να κάνει κάτι τέτοιο. Είναι ένα κάλεσμα προς το Άγιο Πνεύμα μέσα στον νου του, ένα κάλεσμα που ενδυναμώνεται με την ένωση. Διότι ο εργάτης των θαυμάτων έχει ακούσει την Φωνή του Θεού, Την ενδυναμώνει μέσα σε έναν ασθενή αδελφό εξασθενίζοντας την πίστη του στην ασθένεια, την οποία δεν μοιράζεται μαζί του. Η δύναμη ενός νου μπορεί να λάμψει μέσα σε έναν άλλο, επειδή όλοι οι λύχνοι του Θεού άναψαν από τον ίδιο σπινθήρα. Είναι παντού και είναι αιώνιος.

8. Σε πολλούς παραμένει μόνο ο σπινθήρας, επειδή οι Μεγάλες Ακτίνες έχουν συσκοτιστεί. Ο Θεός όμως έχει κρατήσει τον σπινθήρα ζωντανό έτσι ώστε οι Ακτίνες να μην μπορούν ποτέ να ξεχαστούν εντελώς. Μόνο αν δεις τον μικρό σπινθήρα, θα μάθεις για το μεγαλύτερο φως, επειδή οι

Ακτίνες βρίσκονται εκεί αθέατες. Η αντίληψη του σπινθήρα θεραπεύει, αλλά η γνώση του φωτός δημιουργεί. Εν τούτοις, στον δρόμο της επιστροφής το μικρό φως πρέπει πρώτα να αναγνωριστεί, επειδή ο διαχωρισμός ήταν μια κάθοδος από το μεγαλείο προς την μικρότητα. Αλλά ο σπινθήρας είναι ακόμα τόσο καθαρός όσο το Μεγάλο Φως, επειδή είναι το εναπομείναν κάλεσμα της δημιουργίας. Ακούμπησε όλη σου την πίστη σε αυτό, και ο Θεός ο Ίδιος θα σου απαντήσει.

V. Η Άρνηση του Θεού

1. Οι τελετές του θεού της ασθένειας είναι παράξενες και πολύ απαιτητικές. Η χαρά ποτέ δεν επιτρέπεται, μιας και η κατάθλιψη είναι το σημάδι της υποταγής σ' αυτόν. Η κατάθλιψη σημαίνει ότι έχεις απαρνηθεί τον Θεό. Πολλοί φοβούνται την βλασφημία, αλλά δεν καταλαβαίνουν τι σημαίνει. Δεν καταλαβαίνουν ότι το να αρνούνται τον Θεό σημαίνει ότι αρνούνται την ίδια τους την Ταυτότητα, και με αυτή την έννοια ο μισθός της αμαρτίας ***είναι*** ο θάνατος. Η έννοια αυτή είναι κυριολεκτική· η άρνηση της ζωής αντιλαμβάνεται το αντίθετό της, όπως όλες οι μορφές άρνησης αντικαθιστούν αυτό που είναι με κάτι που δεν είναι. Κανένας δεν μπορεί πραγματικά να το κάνει αυτό, αλλά το ότι εσύ νομίζεις ότι μπορείς να το κάνεις και πιστεύεις ότι το έχεις κάνει είναι πέρα από κάθε αμφισβήτηση.

2. Όμως, μην ξεχνάς, ότι το να αρνείσαι τον Θεό αναπόφευκτα θα έχει σαν αποτέλεσμα την προβολή, και θα πιστεύεις ότι όχι εσύ αλλά ότι οι άλλοι το έχουν κάνει αυτό σε σένα. Πρέπει να λαμβάνεις το μήνυμα που δίνεις διότι αυτό είναι το μήνυμα που θέλεις. Μπορεί να πιστεύεις ότι κρίνεις τους αδελφούς σου από τα μηνύματα που σου δίνουν, αλλά εσύ τους έχεις κρίνει σύμφωνα με το μήνυμα που τους δίνεις. Μην αποδίδεις την άρνησή για χαρά σε αυτούς, ειδάλλως δεν θα μπορείς να δεις τον σπινθήρα μέσα τους που θα φέρει χαρά σε σένα. Είναι η άρνηση του σπινθήρα που φέρνει την κατάθλιψη, επειδή κάθε φορά που βλέπεις τον αδελφό σου δίχως αυτόν, αρνείσαι τον Θεό.

3. Η υποταγή στην άρνηση του Θεού είναι η θρησκεία του εγώ. Ο θεός της ασθένειας προφανώς απαιτεί την άρνηση της υγείας, επειδή η υγεία βρίσκεται σε άμεση αντίθεση με την δική του επιβίωση. Αλλά αναλογίσου τι σημαίνει αυτό για σένα. Μόνο όταν είσαι ασθενής κρατάς τους θεούς που έφτιαξες, διότι μόνο στην ασθένεια τους θέλεις. Η βλασφημία, λοιπόν, είναι ***αυτό*** – καταστροφική, όχι Θεό – καταστροφική. Σημαίνει ότι είσαι πρόθυμος να μην γνωρίσεις τον εαυτό σου με σκοπό να ασθενήσεις. Αυτή είναι η προσφορά που απαιτεί ο θεός σου επειδή αφού τον έφτιαξες μέσα από την παράνοιά σου, είναι μια παρανοϊκή ιδέα. Αυτός έχει πολλές μορφές, αλλά παρόλο που μπορεί να φαίνεται ότι είναι πολλά διαφορετικά πράγματα δεν είναι παρά μια ιδέα· - η άρνηση του Θεού.

4. Η ασθένεια και ο θάνατος φαίνεται πως εισήλθαν στο νου του Υιού του Θεού ενάντια στο Θέλημα Του. Η «επίθεση προς τον Θεό» έκανε τον Υιό Του να νομίζει ότι είναι ορφανός από Πατέρα, και μέσα στην κατάθλιψη του έφτιαξε τον θεό της κατάθλιψης. Αυτό ήταν η εναλλακτική του για την χαρά, επειδή δεν ήθελε να δεχτεί το γεγονός ότι, αν και ήταν δημιουργός, ο ίδιος είχε δημιουργηθεί. Ο Υιός όμως ***είναι*** αβοήθητος χωρίς τον Πατέρα, ο Οποίος είναι η μόνη του Βοήθεια.

5. Είπα και προηγουμένως ότι από μόνος σου δεν μπορείς να κάνεις τίποτα, αλλά δεν προέρχεσαι από σένα. Αν ήταν έτσι, αυτό που έχεις φτιάξει θα ήταν αληθινό, και δεν θα μπορούσες ποτέ να ξεφύγεις. Αυτό συμβαίνει διότι δεν έφτιαξες εσύ τον εαυτό σου ώστε να χρειάζεται να προβληματίζεσαι για το τίποτα. Οι θεοί σου δεν είναι τίποτα, επειδή ο Πατέρας σου δεν τους δημιούργησε. Δεν μπορείς να φτιάξεις δημιουργούς που να μην είναι σαν τον Δημιουργό σου, όπως ούτε κι Αυτός θα μπορούσε να έχει δημιουργήσει έναν Υιό που να μην είναι σαν Αυτόν. Αν δημιουργία σημαίνει μοίρασμα, τότε δεν μπορεί να δημιουργεί κάτι που να μην είναι σαν και αυτή. Μπορεί να μοιράζεται μόνο αυτό που είναι. Η κατάθλιψη είναι απομόνωση, άρα δεν θα μπορούσε να έχει δημιουργηθεί.

6. Υιέ του Θεού, δεν έχεις αμαρτήσει, αλλά έχεις πλανηθεί. Αυτό όμως μπορεί να διορθωθεί και ο Θεός θα σε βοηθήσει, γνωρίζοντας ότι δεν θα μπορούσες να αμαρτήσεις εναντίον Του. Εσύ Τον αρνήθηκες επειδή Τον αγαπούσες, γνωρίζοντας ότι αν αναγνώριζες την αγάπη σου γι Αυτόν, δεν θα μπορούσες να Τον αρνηθείς. Η άρνηση σου επομένως σημαίνει ότι

Τον αγαπάς, και ότι γνωρίζεις ότι και Αυτός σε αγαπά. Να θυμάσαι ότι αυτό που αρνείσαι κάποτε το γνώριζες. Και αν δέχεσαι την άρνηση, μπορείς να δεχτείς και την εξάλειψη της.

7. Ο Πατέρας σου δεν σε έχει αρνηθεί. Αυτός δεν αντεκδικείται, σε καλεί, όμως, να επιστρέψεις. Όταν νομίζεις ότι Αυτός δεν έχει απαντήσει στο κάλεσμά σου, εσύ δεν έχεις απαντήσει στο δικό Του. Σε καλεί από κάθε μέρος της Υιότητας, εξαιτίας της Αγάπης Του για τον Υιό Του. Αν ακούσεις το μήνυμά Του σου έχει απαντήσει, και θα μάθεις από Αυτόν αν ακούς ορθά. Η Αγάπη του Θεού είναι μέσα σε όλα όσα δημιούργησε, διότι ο Υιός Του είναι παντού. Κοίταξε με ειρήνη τους αδελφούς σου, και ο Θεός θα σπεύσει μέσα στην καρδιά σου με ευγνωμοσύνη για το δώρο σου προς Αυτόν.

8. Μην στρέφεσαι στον θεό της ασθένειας για θεραπεία αλλά μόνο στον Θεό της αγάπης, διότι η θεραπεία είναι η αναγνώριση Του. Όταν Τον αναγνωρίσεις θα μάθεις ότι Αυτός ποτέ δεν έπαψε να σε αναγνωρίζει, και ότι στην δική Του αναγνώριση έγκειται η ύπαρξή σου. Δεν είσαι άρρωστος και δεν μπορείς να πεθάνεις. Αλλά μπορεί να μπερδέψεις τον εαυτό σου με πράγματα που το παθαίνουν. Και να θυμάσαι, ότι το να παθαίνεις κάτι τέτοιο είναι βλασφημία, διότι σημαίνει ότι κοιτάς δίχως αγάπη τον Θεό και την δημιουργία Του, από την οποία Αυτός δεν μπορεί να διαχωριστεί.

9 . Μόνο ό,τι είναι αιώνιο μπορεί να αγαπηθεί, διότι η αγάπη δεν πεθαίνει. Ό,τι προέρχεται από τον Θεό είναι δικό Του για πάντα, κι εσύ είσαι του Θεού. Θα επέτρεπε Αυτός στον Εαυτό Του να υποφέρει; Και θα πρόσφερε Αυτός στον Υιό Του κάτι που στον Ίδιο δεν είναι αποδεκτό; Αν δεχτείς τον εαυτό σου έτσι όπως σε δημιούργησε ο Θεός, τότε θα είσαι ανίκανος να υποφέρεις. Όμως για να γίνει αυτό πρέπει να Τον αναγνωρίσεις ως Δημιουργό σου. Όχι επειδή θα τιμωρηθείς αν δεν το κάνεις. Απλά διότι η αναγνώριση του Πατέρα σου είναι η αναγνώριση του εαυτού σου έτσι όπως είσαι. Ο Πατέρας σου σε δημιούργησε ολοκληρωτικά δίχως αμαρτία, ολοκληρωτικά δίχως πόνο και βάσανα οποιουδήποτε είδους. Αν Τον αρνείσαι φέρνεις την αμαρτία, τον πόνο και τα βάσανα μέσα στο νου σου εξαιτίας της δύναμης που Αυτός του έδωσε. Ο νους σου είναι ικανός να

δημιουργεί κόσμους, αλλά επειδή είναι ελεύθερος μπορεί να αρνείται αυτό που δημιουργεί.

10. Δεν συνειδητοποιείς πόσα έχεις αρνηθεί στον εαυτό σου, και πόσο ο Θεός, με την Αγάπη Του, δεν θέλει να συμβαίνει αυτό. Όμως δεν παρεμβαίνει, διότι δεν θα γνώριζε τον Υιό Του αν αυτός δεν ήταν ελεύθερος. Αν παρέμβαινε θα σήμαινε ότι επιτίθεται στον Εαυτό Του, και ο Θεός δεν είναι παρανοϊκός. Όταν Τον αρνείσαι είσαι παρανοϊκός. Θα ήθελες Αυτός να μοιραζόταν την παραφροσύνη σου; Ο Θεός ποτέ δεν θα παύσει να αγαπά τον Υιό Του, και ο Υιός Του ποτέ δεν θα παύσει να Τον αγαπά. Αυτή ήταν η κατάσταση της δημιουργίας του Υιού Του, εδραιωμένη έτσι για πάντα μέσα στο Νου του Θεού. Το να το γνωρίζεις αυτό είναι σωφροσύνη. Να το αρνείσαι είναι παραφροσύνη. Ο Θεός έδωσε τον Εαυτό Του σε σένα την ώρα της δημιουργίας σου, και τα δώρα Του είναι αιώνια. Θα αρνιόσουν τον εαυτό σου σε Αυτόν;

11. Από τα δικά σου δώρα σε Αυτόν η Βασιλεία θα αποκατασταθεί στον Υιό Του. Ο Υιός Του απομάκρυνε τον εαυτό του από τα δώρα Του αρνούμενος να δεχτεί αυτό που είχε δημιουργηθεί γι αυτόν, και αυτό που είχε δημιουργήσει αυτός στο Όνομα του Πατέρα Του. Ο Ουρανός προσμένει την επιστροφή του, διότι δημιουργήθηκε σαν χώρος κατοικίας του Υιού του Θεού. Οπουδήποτε αλλού, ή σε οποιαδήποτε άλλη κατάσταση, δεν βρίσκεσαι σπίτι σου. Μην αρνείσαι στον εαυτό σου την χαρά που έγινε για σένα και στην θέση της δέχεσαι την δυστυχία που έφτιαξες για τον εαυτό σου. Ο Θεός σου έχει δώσει τα μέσα για να καταργήσεις αυτό που έχεις φτιάξει. Άκουσε, και θα μάθεις πώς να θυμηθείς τι είσαι.

12. Αν ο Θεός γνωρίζει τα παιδιά Του ως απόλυτα αναμάρτητα, είναι βλασφημία να τα αντιλαμβάνεσαι ως αμαρτωλά. Αν ο Θεός γνωρίζει τα παιδιά Του ως ολοκληρωτικά χωρίς πόνο, είναι βλάσφημο να αντιλαμβάνεσαι τον πόνο οπουδήποτε. Αν ο Θεός γνωρίζει ότι τα παιδιά Του είναι απόλυτα χαρούμενα, είναι βλάσφημο να πέφτεις σε κατάθλιψη. Όλες αυτές οι ψευδαισθήσεις, και οι πολλές μορφές που μπορεί να πάρει η βλασφημία, είναι αρνήσεις να δεχτείς την δημιουργία έτσι όπως είναι. Αν ο Θεός δημιούργησε τον Υιό Του τέλειο, έτσι πρέπει να μάθεις να τον βλέπεις για να μάθεις για την πραγματικότητά του. Και σαν μέρος της

Υιότητας , έτσι πρέπει να μάθεις να βλέπεις τον εαυτό σου για να μάθεις για την δική σου πραγματικότητα.

13. Μην αντιλαμβάνεσαι ό,τι δεν δημιούργησε ο Θεός γιατί έτσι Τον αρνείσαι. Η Πατρότητα είναι Δική Του, και μόνο επειδή Αυτός την έδωσε σε σένα είναι δική σου. Τα δικά σου δώρα προς τον εαυτό σου δεν έχουν νόημα, αλλά τα δικά σου δώρα προς τις δημιουργίες σου είναι σαν τα δικά Του, διότι δίδονται στο Όνομά Του. Αυτός είναι ο λόγος που οι δημιουργίες σου είναι τόσο πραγματικές όσο και οι δικές Του. Εν τούτοις, η πραγματική Πατρότητα πρέπει να αναγνωριστεί αν είναι ν'αναγνωριστεί και ο αληθινός Υιός. Πιστεύεις ότι τα αρρωστημένα πράγματα που έχεις φτιάξει είναι οι αληθινές σου δημιουργίες, επειδή πιστεύεις ότι οι αρρωστημένες εικόνες που αντιλαμβάνεσαι είναι οι Υιοί του Θεού. Μόνο αν δεχτείς την Πατρότητα του Θεού θα έχεις τα πάντα, διότι η Πατρότητά Του σου έδωσε τα πάντα. Γι αυτό όταν Τον αρνείσαι σημαίνει πως αρνείσαι τον εαυτό σου.

14. Η αλαζονεία είναι η άρνηση της αγάπης, επειδή η αγάπη θέλει να μοιράζεται ενώ η αλαζονεία θέλει να κρατά. Για όσο διάστημα σου φαίνεται πως και τα δύο είναι επιθυμητά, η ιδέα της επιλογής, η οποία δεν είναι από τον Θεό, θα παραμένει μαζί σου. Αν και αυτό δεν είναι αλήθεια στην αιωνιότητα είναι αλήθεια στον χρόνο, γι αυτό, όσο διαρκεί ο χρόνος μέσα στο νου σου θα υπάρχουν και οι επιλογές. Ο χρόνος ο ίδιος είναι κι αυτός επιλογή σου. Αν θέλεις να θυμηθείς την αιωνιότητα, πρέπει να κοιτάζεις μόνο ό,τι είναι αιώνιο. Αν αφήσεις τον εαυτό σου να απασχολείται με το εφήμερο, τότε ζεις μέσα στον χρόνο. Όπως πάντα, η επιλογή σου καθορίζεται από αυτό στο οποίο δίνεις αξία. Ο χρόνος και η αιωνιότητα δεν γίνεται να είναι και τα δύο αληθινά, διότι το ένα αντικρούει το άλλο. Αν δεχτείς σαν αληθινό, μόνο ό,τι είναι άχρονο τότε θα αρχίσεις να κατανοείς την αιωνιότητα και να την κάνεις δική σου.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: **Χριστίνα Τσιντέα**
ΔΙΟΡΘΩΣΗ – ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: **Παλαντζίδου Κέλλυ**

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΘΑΥΜΑΤΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ

11-20

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΘΑΥΜΑΤΩΝ

Κεφάλαια 11 έως 20

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Αυτά είναι Μαθήματα Θαυμάτων. Τα Μαθήματα αυτά είναι απαραίτητα. Μόνο ο χρόνος που θα τα κάνεις είναι προαιρετικός. Ελεύθερη βούληση δεν σημαίνει ότι μπορείς να καθορίσεις το περιεχόμενο αυτών των μαθημάτων. Σημαίνει μόνο ότι μπορείς να επιλέξεις αυτό που θέλεις να κάνεις σε μια δεδομένη στιγμή. Αυτά τα Μαθήματα δεν έχουν στόχο να διδάξουν την σημασία της αγάπης, διότι αυτό είναι πέρα από αυτό που μπορεί να διδαχθεί. Εν τούτοις, έχουν στόχο να απομακρύνουν τα εμπόδια στην επίγνωση της παρουσία της αγάπης, η οποία είναι η φυσική σου κληρονομιά. Το αντίθετο της αγάπης είναι ο φόβος, αλλά αυτό που περιλαμβάνει τα πάντα δεν μπορεί να έχει αντίθετο.

Αυτή η σειρά μαθημάτων μπορεί να συνοψιστεί πολύ απλά με τον εξής τρόπο:

Τίποτα το πραγματικό δεν μπορεί να απειληθεί.

Τίποτα το μη πραγματικό δεν υπάρχει.

Εδώ βρίσκεται η γαλήνη του Θεού.

Κεφάλαιο 11

Ο ΘΕΟΣ Ή ΤΟ ΕΓΩ.

Εισαγωγή.

1. Ή ο Θεός ή το εγώ είναι παράφρων. Αν εξετάσεις τα στοιχεία και των δύο πλευρών δίκαια, θα συνειδητοποιήσεις ότι αυτό πρέπει να είναι αλήθεια. Ούτε ο Θεός ούτε το εγώ προτείνουν ένα αποσπασματικό σύστημα σκέψης. Στο κάθε ένα υπάρχει εσωτερική συνέπεια, αλλά μεταξύ τους είναι διαμετρικά αντίθετα από όλες τις απόψεις, έτσι ώστε να είναι αδύνατη η εν μέρει υποταγή. Να θυμάσαι, ακόμα, ότι τα αποτελέσματά τους είναι το ίδιο διαφορετικά όπως και οι βάσεις τους, και δεν μπορείς να συμφιλιώσεις τις θεμελιωδώς ασυμβίβαστες φύσεις τους ταλαντευόμενος ανάμεσα τους. Τίποτα ζωντανό δεν είναι ορφανό από πατέρα, διότι ζωή σημαίνει δημιουργία. Επομένως, η απόφασή που παίρνεις είναι πάντα μια απάντηση στην ερώτηση, «Ποιος είναι ο πατέρας μου;» Και θα είσαι πιστός στον πατέρα που θα επιλέξεις.

2. Όμως τι θα έλεγες σε κάποιον που πίστεψε ότι αυτή η ερώτηση πραγματικά περιέχει σύγκρουση; Αν εσύ έφτιαξες το εγώ, τότε πως μπορεί το εγώ να έχει φτιάξει εσένα; Το πρόβλημα εξουσίας είναι ακόμα η μόνη πηγή σύγκρουσης, διότι το εγώ φτιάχτηκε από την επιθυμία του Υιού του Θεού να είναι αυτός ο πατέρας. Το εγώ, λοιπόν, δεν είναι τίποτα άλλο από ένα σύστημα ψευδαισθήσεων με το οποίο εσύ έφτιαξες τον δικό σου πατέρα. Μην γελιέσαι γι αυτό. Αυτό ακούγεται παράλογο όταν δηλώνεται με πλήρη ειλικρίνεια, αλλά το εγώ ποτέ δεν κοιτά με πλήρη ειλικρίνεια αυτό που κάνει. Όμως, αυτό είναι το παράλογο αξίωμα του, το οποίο είναι προσεκτικά κρυμμένο κάτω από την σκοτεινή θεμέλια λίθο του συστήματος σκέψης του. Και επομένως είτε το εγώ, που έφτιαξες εσύ, ***είναι*** ο πατέρας σου, είτε όλο το σύστημα σκέψης του δεν μπορεί να σταθεί.

3. Εσύ φτιάχνεις προβάλλοντας, αλλά ο Θεός δημιουργεί επεκτείνοντας. Ο ακρογωνιαίος λίθος της δημιουργίας του Θεού είσαι εσύ, διότι το σύστημα σκέψης Του είναι το φως. Να θυμάσαι τις Ακτίνες που είναι εκεί αθέατες. Όσο περισσότερο πλησιάζεις στο κέντρο του συστήματος σκέψης Του, τόσο πιο καθαρό γίνεται το φως. Όσο περισσότερο πλησιάζεις στην βάση του συστήματος σκέψης του εγώ, τόσο πιο σκοτεινός και δυσδιάκριτος γίνεται ο δρόμος. Ωστόσο, ακόμα κι ο μικρός σπινθήρας μέσα στο νου σου είναι αρκετός για να τον φωτίσει. Φέρε αυτό το φως άφοβα μαζί σου, και γενναία ανύψωνέ το πάνω από τα θεμέλια του συστήματος σκέψης του εγώ. Να είσαι πρόθυμος να το κρίνεις με απόλυτη ειλικρίνεια. Άνοιξε τον σκοτεινό ακρογωνιαίο λίθο του τρόμου πάνω στον οποίο βασίζεται, και φέρε τον έξω

στο φως. Τότε θα δεις ότι στηρίζεται πάνω σε κάτι που δεν έχει νόημα, και όλα όσα φοβάσαι βασίζονται στο τίποτα.

4. Αδερφέ μου, είσαι μέρος του Θεού και δικό μου. Όταν έχεις επιτέλους κοιτάξει την βάση του εγώ δίχως να τρομοκρατείσαι τότε θα έχεις επίσης κοιτάξει και τα δικά μας θεμέλια. Έρχομαι σε σένα από τον Πατέρα μας για να σου προσφέρω τα πάντα ξανά. Μην τα αρνείσαι για να κρατήσεις τον σκοτεινό θεμέλιο λίθο του εγώ κρυμμένο, διότι η προστασία του δεν θα σε σώσει. Σου δίνω τον φανό και θα πορευτώ μαζί σου. Δεν θα κάνεις μόνος σου αυτό το ταξίδι. Θα σε οδηγήσω στον αληθινό μας Πατέρα, ο Οποίος σε χρειάζεται, όπως κι εγώ. Δεν θα απαντήσεις στο κάλεσμα της αγάπης με χαρά;

1. Τα Δώρα της Πατρότητας.

1. Έχεις μάθει ότι χρειάζεσαι θεραπεία. Θα ήθελες να φέρεις οτιδήποτε άλλο στην Υιότητα, εφόσον αναγνωρίζεις την ανάγκη σου για θεραπεία πρώτα για σένα τον ίδιο; Διότι μέσα σ' αυτό βρίσκεται η αρχή της επιστροφής στην γνώση· το θεμέλιο πάνω στο οποίο ο Θεός θα βοηθήσει να κτιστεί ξανά το σύστημα σκέψης που μοιράζεσαι μαζί Του. Κάθε λιθάρι που θα τοποθετήσεις πάνω σε αυτό θα είναι ευλογημένο από Αυτόν, διότι θα επανορθώνεις την ιερή κατοικία του Υιού Του, εκεί όπου Αυτός βούλεται ο Υιός Του να είναι και όπου είναι πραγματικά. Σε όποιο τμήμα του νου του Υιού του Θεού επαναφέρεις αυτή την πραγματικότητα, την επαναφέρεις και στον εαυτό σου. Κατοικείς στο Νου του Θεού μαζί με τον αδελφό σου, διότι ο Θεός ο Ίδιος δεν θέλησε να είναι μόνος.

2. Το να είσαι μόνος σημαίνει ότι είσαι διαχωρισμένος από το άπειρο, αλλά πως γίνεται αυτό εφόσον το άπειρο δεν έχει τέλος; Κανένας δεν μπορεί να πάει πέρα από το απεριόριστο, διότι ό,τι δεν έχει όρια πρέπει να βρίσκεται παντού. Δεν υπάρχει ούτε αρχή ούτε τέλος στον Θεό, του Οποίου το σύμπαν είναι ο Εαυτός Του. Μπορείς εσύ να αποκλείσεις τον εαυτό σου από το σύμπαν, ή από τον Θεό ο Οποίος ***είναι*** το σύμπαν; Εγώ και ο Πατέρας μου είμαστε ένα με σένα, διότι εσύ είσαι μέρος από Εμάς. Πιστεύεις πραγματικά ότι κάποιο μέρος του Θεού θα μπορούσε να λείπει ή να είναι χαμένο γι Αυτόν;

3. Αν δεν ήσουν τμήμα του Θεού, το Θέλημα Του δεν θα ήταν ενοποιημένο. Μπορείς να διανοηθείς κάτι τέτοιο; Μπορεί μέρος του Νου Του να περιέχει το τίποτα; Αν το δικό σου μέρος στο Νου Του δεν μπορεί να καλυφθεί από κανένα άλλο εκτός από σένα, και η κάλυψή του ήταν η δημιουργία σου, δίχως εσένα θα υπήρχε ένα κενό μέρος στο Νου του Θεού. Η επέκταση δεν μπορεί να εμποδιστεί, και δεν έχει καθόλου κενά. Συνεχίζεται για πάντα, όσο και να την αρνείσαι. Η άρνηση της πραγματικότητάς της από σένα μπορεί να την κρατά μέσα στο χρόνο, αλλά όχι στην αιωνιότητα. Αυτός είναι ο λόγος που οι δημιουργίες σου δεν έχουν παύσει να επεκτείνονται, και γι αυτό τόσες πολλές περιμένουν την επιστροφή σου.

4. Η αναμονή είναι δυνατή μόνο μέσα στον χρόνο, αλλά ο χρόνος δεν έχει κανένα νόημα. Εσύ που έχεις καθυστερήσει μπορείς να αφήσεις τον χρόνο πίσω σου απλά αναγνωρίζοντας ότι ούτε η αρχή ούτε το τέλος δημιουργήθηκαν από τον Αιώνιο, ο Οποίος δεν τοποθέτησε κανένα όριο στην δημιουργία Του ούτε και σε αυτούς που δημιουργούν σαν Αυτόν. Εσύ δεν το γνωρίζεις αυτό απλά διότι έχεις προσπαθήσει να περιορίσεις αυτό που Εκείνος δημιούργησε, άρα πιστεύεις ότι όλη η δημιουργία είναι περιορισμένη. Πώς, λοιπόν, θα μπορούσες να γνωρίζεις τις δημιουργίες σου, αφού έχεις αρνηθεί το άπειρο;

5. Οι νόμοι του σύμπαντος δεν επιτρέπουν αντιφάσεις. Αυτό που ισχύει για τον Θεό ισχύει και για σένα. Αν εσύ πιστεύεις ότι είσαι απών από τον Θεό, θα πιστεύεις ότι κι Αυτός είναι απών από σένα. Το άπειρο δεν έχει νόημα χωρίς εσένα, κι εσύ δεν έχεις νόημα χωρίς τον Θεό. Δεν υπάρχει τέλος στον Θεό και στον Υιό Του, διότι εμείς ***είμαστε*** το σύμπαν. Ο Θεός δεν είναι ατελής, και δεν είναι άτεκνος. Επειδή Αυτός δεν θέλησε να είναι μόνος, δημιούργησε έναν Υιό σαν τον Ίδιο. Μην Του αρνείσαι τον Υιό Του, διότι η απροθυμία σου να δεχτείς την Πατρότητά Του, σου στερεί και την δική σου. Δες τις δημιουργίες Του ως Υιό Του, διότι οι δικές σου δημιουργήθηκαν προς τιμήν Του. Το σύμπαν της αγάπης δεν σταματά επειδή εσύ δεν το βλέπεις, ούτε τα μάτια σου έχασαν την ικανότητα να βλέπουν επειδή τα κρατάς κλειστά. Κοίταξε την δόξα της δημιουργίας Του, και θα μάθεις αυτό που ο Θεός έχει φυλάξει για σένα.

6. Ο Θεός σου έχει δώσει μια θέση μέσα στο Νου Του, που θα είναι δική σου για πάντα. Όμως, μπορείς να την κρατήσεις μόνο δίνοντάς την, έτσι όπως σου δόθηκε. Θα μπορούσες να μένεις μόνος σου εκεί, όταν ο λόγος που σου δόθηκε είναι ότι ο Θεός δεν ήθελε να είναι μόνος; Ο Νους του Θεού δεν γίνεται να ελαττωθεί. Μπορεί μόνο να αυξάνει, διότι όλα όσα δημιούργησε έχουν την λειτουργία να δημιουργούν. Η αγάπη δεν περιορίζει, και ό,τι δημιουργεί δεν είναι περιορισμένο. Η Θέληση του Θεού για σένα είναι να προσφέρεις δίχως όρια, διότι μόνο αυτό μπορεί να σου δώσει την χαρά Του την οποία θέλει να μοιράζεται μαζί σου. Η δική σου αγάπη είναι το ίδιο απεριόριστη όπως και η δική Του επειδή ακριβώς ***είναι*** δική Του.

7. Θα μπορούσε κάποιο τμήμα του Θεού να είναι δίχως την Αγάπη Του, και θα μπορούσε κάποιο κομμάτι της Αγάπης Του να περιοριστεί; Ο Θεός είναι η κληρονομιά σου, διότι ο Εαυτός Του είναι το μοναδικό Του δώρο. Πώς αλλιώς μπορείς εσύ να προσφέρεις εκτός σαν Αυτόν αν θέλεις να γνωρίσεις το δώρο Του σε σένα; Δίνε, λοιπόν, δίχως περιορισμούς και δίχως τέλος, για να μάθεις πόσα πολλά έχει προσφέρει Αυτός σε σένα. Η ικανότητά σου να Τον δεχθείς εξαρτάται από την προθυμία σου να προσφέρεις όπως Εκείνος. Η πατρότητά σου και ο Πατέρας σου είναι ένα. Ο Θεός βούλεται να δημιουργεί, και η βούληση σου είναι δική Του. Επομένως κι εσύ θέλεις να δημιουργείς, εφόσον η θέλησή σου προέρχεται από την δική Του. Και αφού είναι επέκταση της δική Του Θέλησης, είναι όμοια με την δική Του.

8. Όμως δεν γνωρίζεις αυτό που θέλεις. Αυτό δεν είναι παράξενο όταν συνειδητοποιήσεις ότι το να αρνείσαι σημαίνει ότι «δεν γνωρίζεις». Το Θέλημα του Θεού είναι να είσαι ο Υιός Του. Όταν το αρνείσαι αυτό αρνείσαι και το δικό σου θέλημα, κι επομένως δεν ξέρεις ποιο είναι. Πρέπει να ρωτάς ποιο είναι το Θέλημα του Θεού στα πάντα, επειδή αυτό είναι και το δικό σου θέλημα. Δεν το γνωρίζεις, αλλά το Άγιο Πνεύμα το θυμάται για σένα. Ρώτα Το, λοιπόν, ποιο είναι το Θέλημα του Θεού για σένα, και Αυτό θα σου αποκαλύψει το δικό σου. Χρειάζεται να επαναλαμβάνεται συχνά ότι δεν το γνωρίζεις. Όποτε σου φαίνεται ότι αυτό που σου λέει το Άγιο Πνεύμα είναι καταναγκαστικό, αυτό συμβαίνει μόνο επειδή εσύ δεν έχεις αναγνωρίσει το δικό σου θέλημα.

9. Η προβολή του εγώ κάνει την Βούληση του Θεού να φαίνεται σαν να είναι έξω από σένα, κι επομένως όχι δική σου. Με αυτή την ερμηνεία φαίνεται πως είναι δυνατόν να συγκρούονται η Βούληση του Θεού και η δική σου. Ο Θεός, λοιπόν, μπορεί να φαίνεται πως απαιτεί από σένα αυτό που δεν θέλεις να δώσεις, κι έτσι σου στερεί αυτό που θέλεις. Θα μπορούσε ο Θεός, ο Οποίος θέλει μόνο το θέλημα σου, να είναι ικανός για κάτι τέτοιο; Το θέλημα σου είναι η ζωή Του, την οποία σου έχει δώσει. Ακόμα και μέσα στον χρόνο δεν μπορείς να ζεις χώρια από Αυτόν. Ο ύπνος δεν είναι θάνατος. Αυτό που Εκείνος δημιούργησε μπορεί να κοιμάται, αλλά δεν μπορεί να πεθάνει. Το Θέλημα Του για τον Υιό Του είναι η αθανασία, και αυτό είναι και το θέλημα του Υιού Του για τον εαυτό του. Ο Υιός του Θεού δεν μπορεί να θέλει τον θάνατο του διότι ο Πατέρας του είναι ζωή, και ο Υιός Του είναι σαν Αυτόν. Η δημιουργία είναι το θέλημα σου ***επειδή*** είναι και δικό Του.

10. Δεν γίνεται να είσαι χαρούμενος παρά μόνο αν κάνεις αυτό που θέλεις πραγματικά, και δεν μπορείς να το αλλάξεις αυτό επειδή είναι αμετάβλητο. Είναι αμετάβλητο σύμφωνα με το Θέλημα του Θεού και το δικό σου, ειδάλλως το Θέλημα Του δεν θα επεκτεινόταν. Φοβάσαι να γνωρίσεις το Θέλημα του Θεού, επειδή πιστεύεις ότι δεν είναι δικό σου. Αυτή η πίστη είναι ολόκληρη η ασθένειά σου και ολόκληρος ο φόβος σου. Κάθε σύμπτωμα ασθένειας και φόβου προέρχεται από εδώ, διότι αυτή είναι η πεποίθηση που σε κάνει να μην ***θέλεις*** να γνωρίζεις. Πιστεύοντας το αυτό κρύβεσαι στο σκοτάδι, αρνούμενος ότι το φως είναι μέσα σου.

11. Σου ζητείται να εμπιστευτείς το Άγιο Πνεύμα μόνο και μόνο επειδή Σου μιλάει για σένα. Αυτό είναι η Φωνή του Θεού, αλλά ποτέ μην ξεχνάς ότι ο Θεός δεν θέλησε να είναι μόνος. Αυτός μοιράζεται την Θέλησή Του μαζί σου· δεν σου την επιβάλλει. Πάντα να θυμάσαι ότι αυτό που δίνει το κρατά, και έτσι τίποτα από όσα δίνει δεν μπορεί να έρχεται σε αντίφαση μαζί Του. Εσύ που μοιράζεσαι την ζωή Του πρέπει να την μοιραστείς για να την γνωρίσεις, διότι το μοίρασμα ***είναι*** γνώση. Ευλογημένος είσαι εσύ που μαθαίνεις ότι το να ακούς το Θέλημα του Πατέρα σου σημαίνει ότι γνωρίζεις το δικό σου. Διότι το θέλημα σου είναι να είσαι σαν Αυτόν, του Οποίου επίσης είναι το Θέλημα. Η Θέληση του Θεού είναι ο Υιός Του να είναι Ένας, κι ενωμένος μαζί

Του μέσα στην Ενότητά Του. Αυτός είναι ο λόγος που η θεραπεία είναι η αρχή της αναγνώρισης ότι η δική σου θέληση είναι η δική Του.

ΙΙ. Η Πρόσκληση για Θεραπεία.

1. Αν η ασθένεια είναι ο διαχωρισμός, η απόφαση να θεραπεύσεις και να θεραπευτείς είναι το πρώτο βήμα προς την αναγνώριση αυτού που πραγματικά θέλεις. Κάθε επίθεση είναι ένα βήμα απομάκρυνσης από αυτό, και κάθε σκέψη θεραπείας το φέρνει πιο κοντά. Ο Υιός του Θεού ***έχει*** και τον Πατέρα και τον Υιό, διότι ***είναι*** και ο Πατέρας και ο Υιός. Όταν ενώνεις ***το να έχεις*** με ***το να είσαι*** σημαίνει ότι ενώνεις την θέλησή σου με την δική Του, διότι Αυτός σε θέλει για τον Εαυτό Του. Κι εσύ θέλεις τον εαυτό σου γι Αυτόν διότι όταν Τον κατανοείς τέλεια, γνωρίζεις ότι δεν υπάρχει παρά μόνο μια Θέληση. Όμως, όταν επιτίθεσαι σε οποιοδήποτε μέρος του Θεού και της Βασιλείας Του η κατανόησή σου δεν είναι τέλεια, κι επομένως χάνεται αυτό που πραγματικά θέλεις.

2. Η θεραπεία, λοιπόν, γίνεται ένα μάθημα στην κατανόηση, και όσο πιο πολύ ασκείσαι τόσο καλύτερος δάσκαλος και μαθητής γίνεσαι. Αν έχεις αρνηθεί την αλήθεια, ποιοι θα μπορούσαν να είναι καλύτεροι μάρτυρες για την πραγματικότητά της από εκείνους που έχουν θεραπευτεί από αυτήν; Αλλά βεβαιώσου πως βάζεις και τον εαυτό σου ανάμεσα σε αυτούς, διότι με την προθυμία σου να ενωθείς μαζί τους εκπληρώνεται η θεραπεία σου. Κάθε θαύμα που εκπληρώνεις σου μιλά για την Πατρότητα του Θεού. Κάθε σκέψη θεραπείας που δέχεσαι, είτε από τον αδελφό σου ή μέσα στον δικό σου νου, σε διδάσκει ότι είσαι ο Υιός του Θεού. Σε κάθε βλαβερή σκέψη που κρατάς, όπου και να την αντιλαμβάνεσαι, βρίσκεται η άρνηση της Πατρότητας του Θεού και της Υιότητάς σου.

3. Και η άρνηση είναι τόσο καθολική όσο και η αγάπη. Δεν μπορείς να αρνηθείς μέρος του εαυτού σου, διότι τα υπόλοιπα θα φαίνονται διαχωρισμένα κι επομένως δίχως νόημα. Και όντας δίχως νόημα για σένα, δεν θα τα καταλαβαίνεις. Όταν αρνείσαι το νόημα κάποιου πράγματος σημαίνει ότι δεν μπορείς να το καταλάβεις. Μπορείς να θεραπεύσεις μόνο τον εαυτό σου, διότι μόνο ο Υιός του Θεού χρειάζεται θεραπεία. Την χρειάζεσαι διότι δεν κατανοείς τον εαυτό σου, κι επομένως δεν γνωρίζεις τι κάνεις. Έχοντας λησμονήσει την θέλησή σου, δεν γνωρίζεις τι πραγματικά θέλεις.

4. Η θεραπεία είναι ένα σημάδι ότι θέλεις να ολοκληρωθείς . Και αυτή η προθυμία ανοίγει τα αυτιά σου στην Φωνή του Αγίου Πνεύματος, του Οποίου το μήνυμα είναι η ολότητα. Αυτό θα σου δώσει την ικανότητα να πας πολύ πιο πέρα από την θεραπεία που θα αναλάβεις, διότι μαζί με την μικρή σου προθυμία να ολοκληρωθείς θα θέσει την δική Του ολοκληρωμένη Θέληση και θα κάνει και την δική σου καθολική. Τι είναι αυτό που δεν μπορεί να πετύχει ο Υιός του Θεού με την Πατρότητα του Θεού μέσα του; Ωστόσο η πρόσκληση

πρέπει να προέλθει από σένα, διότι έχεις σίγουρα μάθει ότι αυτόν που προσκαλείς σαν φιλοξενούμενό σου, αυτός και θα κατοικήσει μαζί σου.

5. Το Άγιο Πνεύμα δεν μπορεί να μιλήσει σε έναν αφιλόξενο οικοδεσπότη, διότι δεν θα ακουστεί. Ο Αιώνιος Καλεσμένος παραμένει, αλλά η Φωνή Του εξασθενίζει με ξένη συντροφιά. Το Άγιο Πνεύμα χρειάζεται την προστασία σου, μόνο και μόνο επειδή η φροντίδα σου είναι ένα σημάδι ότι Το θέλεις. Σκέψου σαν Αυτό έστω και στο ελάχιστο, και ο μικρός σπινθήρας θα μετατραπεί σε ένα λαμπερό φως που θα γεμίσει το νου σου έτσι ώστε να γίνει ο μοναδικός σου Καλεσμένος. Όποτε ζητάς από το εγώ να εισέλθει, μειώνεις το καλωσόρισμά του Αγίου Πνεύματος. Αυτό θα παραμείνει, αλλά εσύ θα έχεις παραταχθεί εναντίον Του. Όποιο ταξίδι κι αν επιλέξεις να κάνεις, το Άγιο Πνεύμα θα έρθει μαζί σου, περιμένοντας. Μπορείς με ασφάλεια να εμπιστευτείς την υπομονή Του, διότι δεν μπορεί να εγκαταλείψει ένα κομμάτι του Θεού. Όμως, χρειάζεσαι κάτι πολύ περισσότερο από υπομονή.

6. Ποτέ δεν θα αναπαυτείς μέχρι να γνωρίσεις την λειτουργία σου και να την εκπληρώσεις, διότι μόνο εκεί μπορεί η δική σου θέληση και του Πατέρα σου να είναι απόλυτα ενωμένες. Το να Τον έχεις σημαίνει ότι είσαι σαν Αυτόν, ο Οποίος σου έχει δώσει τον Εαυτό Του. Εσύ που έχεις τον Θεό πρέπει να είσαι σαν τον Θεό, διότι η λειτουργία Του έγινε δική σου μαζί με το δώρο Του. Προσκάλεσε αυτή την γνώση να επιστρέψει στο νου σου, και μην αφήσεις να εισέλθει τίποτα που να την αποκρύψει. Ο Καλεσμένος που σου έστειλε ο Θεός θα σε διδάξει πώς να το κάνεις αυτό, φτάνει εσύ να αναγνωρίσεις τον μικρό σπινθήρα και να τον αφήσεις να μεγαλώσει. Η προθυμία σου δεν χρειάζεται να είναι τέλεια, διότι η δική Του είναι. Αν μόνο Του προσφέρεις ένα μικρό χώρο, θα τον φωτίσει τόσο πολύ που με χαρά θα επιτρέψεις να αυξηθεί κι άλλο. Και με αυτή την αύξηση, θα αρχίσεις να θυμάσαι την δημιουργία.

7. Θέλεις να είσαι όμηρος του εγώ ή οικοδεσπότης του Θεού; Θα δεχτείς μόνο αυτόν που προσκαλείς. Είσαι ελεύθερος να αποφασίσεις ποιος θα είναι ο καλεσμένος σου, και για πόσο θα μείνει μαζί σου. Όμως αυτή δεν είναι πραγματική ελευθερία, διότι ακόμη εξαρτάται από το πώς τη βλέπεις. Το Άγιο Πνεύμα βρίσκεται εκεί, παρόλο που δεν μπορεί να σε βοηθήσει χωρίς την δική σου πρόσκληση. Και το εγώ δεν είναι τίποτα, είτε το προσκαλέσεις είτε όχι. Η πραγματική ελευθερία βασίζεται στο καλωσόρισμα της πραγματικότητας, και από τους καλεσμένους σου μόνο το Άγιο Πνεύμα είναι πραγματικό. Γνώρισε λοιπόν, Ποιος κατοικεί μαζί σου απλά αναγνωρίζοντας αυτό που ήδη είναι εκεί, και μην ικανοποιείσαι με φανταστικούς παρηγορητές, διότι ο Παράκλητος * του Θεού βρίσκεται μέσα σου.

*Ο *Παράκλητος στην Καινή Διαθήκη είναι το Πνεύμα το Άγιο. Η ίδια η λέξη σημαίνει αυτός που παρηγορεί, που εμψυχώνει.*

III. Από το Σκοτάδι στο Φως.

1. Όταν είσαι αποκαμωμένος θυμήσου ότι έχεις βλάψει τον εαυτό σου. Ο Παράκλητός σου θα σε αναπαύσει, αλλά εσύ δεν μπορείς. Δεν γνωρίζεις πώς, διότι αν το γνώριζες ποτέ δεν θα κουραζόσουν. Μόνο αν εσύ βλάψεις τον εαυτό σου είναι δυνατόν να υποφέρεις με οποιοδήποτε τρόπο, επειδή αυτό δεν είναι το Θέλημα του Θεού για τον Υιό Του. Ο πόνος δεν είναι από Αυτόν, διότι Αυτός δεν γνωρίζει επίθεση και η ειρήνη Του σε περιβάλλει σιωπηλά. Ο Θεός είναι γαλήνιος, διότι δεν υπάρχει σύγκρουση μέσα Του. Η σύγκρουση είναι η ρίζα κάθε κακού, διότι είναι τυφλή και δεν βλέπει σε ποιον επιτίθεται. Ωστόσο, πάντα επιτίθεται στον Υιό του Θεού, και ο Υιός του Θεού είσαι εσύ.

2. Ο Υιός του Θεού χρειάζεται πραγματικά εμψύχωση και παρηγοριά, διότι δεν γνωρίζει τι κάνει, πιστεύοντας ότι η θέλησή του δεν είναι δική του. Η Βασιλεία των Ουρανών είναι δική του, κι όμως αυτός περιπλανιέται άστεγος. Στο σπίτι του μαζί με τον Θεό είναι μόνος, και εν μέσω όλων των αδελφών του είναι δίχως φίλους. Θα άφηνε ο Θεός να είναι αλήθεια αυτό, όταν ο Ίδιος δεν θέλησε να είναι μόνος; Κι αν η θέλησή σου είναι δική Του αυτό δεν μπορεί να είναι αλήθεια για σένα, επειδή δεν είναι αλήθεια γι Αυτόν.

3. Ω παιδί μου, αν ήξερες τι θέλει ο Θεός για σένα, η χαρά σου θα ήταν πλήρης! Και ό,τι Εκείνος θέλει έχει ήδη γίνει, διότι ήταν αλήθεια από πάντα. Όταν έρθει το φως και πεις, «η Θέληση του Θεού είναι και δική μου,» θα δεις τόση ομορφιά που θα γνωρίζεις ότι δεν είναι από σένα. Από την χαρά σου θα δημιουργείς ομορφιά στο Όνομά Του, διότι η χαρά σου δεν θα μπορεί πια να περιοριστεί όπως δεν περιορίζεται και η δική Του. Ο ζοφερός, ψυχρός και μικρός σου κόσμος θα αφανιστεί στο τίποτα, και η καρδιά σου θα πλημμυρίσει τόσο πολύ από χαρά που θα αναπηδήσει στον Ουρανό, μέσα στην Παρουσία του Θεού. Δεν μπορώ να σου πω με τι μοιάζει αυτό, διότι η καρδιά σου δεν είναι έτοιμη. Μπορώ να σου πω, όμως, και να σου υπενθυμίζω συχνά, ότι αυτό που θέλει ο Θεός για τον Εαυτό Του το θέλει και για σένα, και αυτό που θέλει για σένα είναι δικό σου.

4. Ο δρόμος δεν είναι δύσκολος, αλλά ***είναι*** πολύ διαφορετικός. Δικός σου είναι ο δρόμος του πόνου, για τον οποίο ο Θεός δεν γνωρίζει τίποτα. Αυτός ο δρόμος είναι δύσκολος πραγματικά, και πολύ μοναχικός. Ο φόβος και η θλίψη είναι οι καλεσμένοι σου που πορεύονται μαζί σου σε όλη την διαδρομή. Αλλά το σκοτεινό ταξίδι δεν είναι ο δρόμος του Υιού του Θεού. Πορεύσου μέσα στο φως και μην βλέπεις τους σκοτεινούς συντρόφους, διότι δεν είναι κατάλληλοι σύντροφοι για τον Υιό του Θεού, ο οποίος δημιουργήθηκε ***από*** το φως και ***μέσα*** στο φως. Το Μέγα Φως πάντα σε περιβάλλει και λάμπει μέσα από σένα. Πώς μπορείς να βλέπεις τους σκοτεινούς συντρόφους μέσα σε ένα τέτοιο φως; Αν τους βλέπεις, αυτό γίνεται μόνο επειδή εσύ αρνείσαι το φως. Όμως αντί να αρνείσαι το φως αρνήσου αυτούς , διότι το φως είναι εδώ και ο δρόμος είναι καθαρός.

5. Ο Θεός δεν κρύβει τίποτα από τον Υιό Του, παρόλο που ο Υιός Του θέλει να κρύψει τον εαυτό του. Όμως, ο Υιός του Θεού δεν μπορεί να κρύψει την δόξα του, διότι ο Θεός τον θέλει να είναι ένδοξος, και του έδωσε το φως που λάμπει μέσα του. Ποτέ δεν θα χάσεις τον δρόμο σου, διότι ο Θεός σε οδηγεί. Όταν περιπλανιέσαι, το μόνο που κάνεις είναι να αναλαμβάνεις ένα ταξίδι που δεν είναι αληθινό. Οι σκοτεινοί σύντροφοι, ο σκοτεινός δρόμος, είναι όλα ψευδαισθήσεις. Στρέψου προς το φως, διότι ο μικρός σπινθήρας μέσα σου είναι μέρος ενός τόσο μεγάλου φωτός που μπορεί να σε τραβήξει μακριά από το σκοτάδι για πάντα. Διότι ο Πατέρας σου ***είναι*** ο Δημιουργός σου, κι εσύ ***είσαι*** σαν Αυτόν.

6. Τα παιδιά του φωτός δεν μπορεί να κατοικούν στο σκοτάδι, διότι το σκοτάδι δεν είναι μέσα τους. Μην γελιέσαι από τους σκοτεινούς εμψυχωτές, και ποτέ μην τους αφήνεις να εισέλθουν στο νου του Υιού του Θεού, διότι δεν έχουν θέση μέσα στο ναό Του. Όταν μπαίνεις στον πειρασμό να Τον αρνηθείς θυμήσου ότι ***δεν υπάρχουν*** άλλοι θεοί για να τους βάλεις μπροστά από Αυτόν, και δέξου την Θέλησή Του για σένα με γαλήνη. Διότι δεν μπορείς να την δεχτείς αλλιώς.

7. Μόνο ο Παράκλητος του Θεού μπορεί να σε εμψυχώσει και να σε παρηγορήσει. Μέσα στην γαλήνη του ναού Του, σε περιμένει για να σου δώσει την ειρήνη που είναι δική σου. Πρόσφερε την ειρήνη Του, για να μπορέσεις να εισέλθεις στο ναό και να την βρεις να σε περιμένει. Αλλά να είσαι άγιος στην Παρουσία του Θεού, ειδάλλως δεν θα γνωρίζεις ότι βρίσκεσαι εκεί. Διότι ό,τι είναι διαφορετικό από τον Θεό δεν μπορεί να εισέλθει μέσα στο Νου Του, επειδή δεν ήταν δική Του Σκέψη κι επομένως δεν Του ανήκει. Και ο νους σου πρέπει να είναι τόσο αγνός όσο ο δικός Του, αν θέλεις να γνωρίσεις τι σου ανήκει. Περιφρούρησε προσεκτικά το ναό Του, διότι Αυτός ο Ίδιος κατοικεί εκεί και διαμένει με ειρήνη. Δεν μπορείς να εισέλθεις στην Παρουσία του Θεού με τους σκοτεινούς συντρόφους δίπλα σου, αλλά ούτε και μόνος σου μπορείς να εισέλθεις. Όλοι οι αδελφοί σου πρέπει να εισέλθουν μαζί σου, διότι αν δεν τους δεχτείς ούτε κι ***εσύ*** μπορείς να εισέλθεις. Διότι δεν μπορείς να καταλάβεις την ολότητα εκτός κι αν είσαι ολοκληρωμένος, και αν ο Υιός του Θεού θέλει να γνωρίσει την Ολότητα του Πατέρα του, κανένα κομμάτι του δεν μπορεί να αποκλειστεί.

8. Μέσα στο νου σου μπορείς να δεχτείς ολόκληρη την Υιότητα και να την ευλογήσεις με το φως που της έδωσε ο Πατέρας σου. Τότε θα είσαι άξιος να διαμένεις μέσα στο ναό μαζί Του, διότι είναι η θέλησή σου να μην είσαι μόνος. Ο Θεός ευλόγησε τον Υιό Του για πάντα. Αν εσύ τον ευλογήσεις μέσα στον χρόνο, θα βρεθείς μέσα στην αιωνιότητα. Ο χρόνος δεν μπορεί να σε χωρίσει από τον Θεό αν τον χρησιμοποιήσεις για χάρη του αιώνιου.

IV. Η Κληρονομιά του Υιού του Θεού.

1. Ποτέ μην ξεχνάς ότι η Υιότητα είναι η σωτηρία σου διότι η Υιότητα είναι ο Εαυτός σου. Ως δημιουργία του Θεού είναι δική σου, και εφόσον σου ανήκει είναι και δική Του. Ο Εαυτός σου δεν χρειάζεται σωτηρία, αλλά ο νους σου χρειάζεται να μάθει τι είναι η σωτηρία. Δεν σώζεσαι ***από*** κάτι, όμως σώζεσαι ***για*** την δόξα. Η δόξα είναι κληρονομιά σου, που σου δόθηκε από τον Δημιουργό σου για να μπορείς να την επεκτείνεις. Όμως, αν μισείς μέρος του Εαυτού σου όλη σου η κατανόηση χάνεται, διότι κοιτάζεις αυτό που δημιούργησε ο Θεός ως εαυτό σου χωρίς αγάπη. Κι εφόσον αυτό που δημιούργησε Εκείνος είναι μέρος Του, τότε Του αρνείσαι την θέση Του μέσα στον Ίδιο του τον βωμό.

2. Θα μπορούσες να καταστήσεις τον Θεό άστεγο και να γνωρίζεις ότι βρίσκεσαι σπίτι σου; Μπορεί ο Υιός να αρνείται τον Πατέρα δίχως να πιστεύει ότι ο Πατέρας τον έχει αρνηθεί; Οι νόμοι του Θεού ισχύουν μόνο για την δική σου προστασία, και ποτέ δεν ισχύουν μάταια. Αυτό που βιώνεις όταν αρνείσαι τον Πατέρα σου εξακολουθεί να είναι για την δική σου προστασία, διότι η δύναμη της θέλησής σου δεν μπορεί να μειωθεί δίχως την παρέμβαση του Θεού εναντίον της, όμως οποιοσδήποτε περιορισμός της δύναμης σου δεν είναι Θέλημα Θεού. Επομένως, στρέψου μόνο προς την δύναμη που έδωσε ο Θεός για να σε σώσει, και να θυμάσαι ότι είναι δική σου ***επειδή*** είναι δική Του, κι ενώσου με τους αδελφούς σου μέσα στην ειρήνη Του.

3. Η ειρήνη σου βασίζεται στην έλλειψη ορίων της. Όταν περιορίζεις την ειρήνη που μοιράζεσαι, τότε ο Εαυτός σου παραμένει άγνωστος σε σένα. Κάθε βωμός προς τον Θεό είναι μέρος από σένα, διότι το φως που Αυτός δημιούργησε είναι ένα μαζί Του. Θα απόκοβες έναν αδελφό από το φως που είναι δικό σου; Δεν θα το έκανες αυτό αν συνειδητοποιούσες ότι μόνο τον δικό σου νου συσκοτίζεις. Καθώς τον φέρνεις πίσω, έτσι θα επιστρέφεις κι εσύ. Αυτός είναι ο νόμος του Θεού, για την προστασία της Ολότητας του Υιού Του.

4. ***Μόνο εσύ είσαι αυτός που μπορεί να στερήσει τον εαυτό σου από οτιδήποτε.*** Μην αντιστέκεσαι σε αυτή την συνειδητοποίηση, διότι είναι πραγματικά η αρχή της αυγής του φωτός. Να θυμάσαι ακόμα, ότι η άρνηση αυτού του απλού γεγονότος παίρνει πολλές μορφές, που πρέπει να μάθεις να τις αναγνωρίζεις και να τις αντιτίθεσαι σθεναρά, χωρίς καμία εξαίρεση. Αυτό είναι ένα κρίσιμο βήμα στην αφύπνιση. Οι αρχικές φάσεις αυτής της μεταστροφής είναι συχνά αρκετά οδυνηρές, διότι καθώς αποσύρεις τις κατηγόριες σου απέξω, υπάρχει μια ισχυρή τάση να τις φιλοξενείς μέσα σου. Είναι δύσκολο στην αρχή να συνειδητοποιήσεις ότι αυτό είναι ακριβώς το ίδιο πράγμα, διότι δεν υπάρχει καμία διάκριση ανάμεσα στο μέσα και στο έξω.

5. Αν οι αδελφοί σου είναι μέρος από σένα κι εσύ τους κατηγορείς για τις απώλειες σου, κατηγορείς τον εαυτό σου. Και δεν μπορείς να κατηγορείς τον εαυτό σου δίχως να κατηγορείς τους αδελφούς σου. Γι αυτό η κατηγόρια πρέπει να εξαλειφθεί, και να μην την βλέπεις πουθενά. Αν την θέσεις επάνω σου, τότε δεν μπορείς να γνωρίσεις τον εαυτό σου, διότι μόνο το εγώ κατηγορεί. Η αυτό – κατηγόρια επομένως, είναι ταύτιση με το εγώ, και μία άμυνα του όπως και το να κατηγορείς τους άλλους. ***Δεν μπορείς να εισέλθεις στην Παρουσία του Θεού αν επιτίθεσαι στον Υιό Του.*** Όταν ο Υιός Του υψώσει την φωνή του υμνώντας τον Δημιουργό του, θ' ακούσει την Φωνή που μιλά για τον Πατέρα του. Όμως ο Δημιουργός δεν μπορεί να υμνηθεί δίχως τον Υιό Του, διότι μοιράζονται την δόξα Τους και δοξάζονται μαζί.

6. Ο Χριστός βρίσκεται στον βωμό του Θεού, περιμένοντας να καλωσορίσει τον Υιό Του. Έλα, όμως, χωρίς καμία απολύτως καταδίκη, ειδάλλως θα πιστεύεις ότι η πόρτα είναι σφραγισμένη και δεν μπορείς να εισέλθεις. Η πόρτα δεν είναι σφραγισμένη, και είναι αδύνατον να μην μπορείς να εισέλθεις στο μέρος που ο Θεός θα ήθελε να βρίσκεσαι. Αγάπησε όμως τον εαυτό σου με την Αγάπη του Χριστού, διότι έτσι σε αγαπά ο Πατέρας σου. Μπορείς να αρνηθείς να εισέλθεις, αλλά δεν μπορείς να φράξεις την πόρτα που ο Χριστός κρατά ανοιχτή. Έλα σε μένα που σου κρατώ την πόρτα ανοιχτή, διότι όσο ζω δεν γίνεται να κλείσει, και ζω για πάντα. Ο Θεός είναι η ζωή μου και η δική σου, και Αυτός δεν αρνείται τίποτα στον Υιό Του.

7. Ο Χριστός περιμένει στον βωμό του Θεού την επανόρθωση του Εαυτού Του μέσα σου. Ο Θεός γνωρίζει τον Υιό Του ως απόλυτα άμεμπτο σαν τον Ίδιο, και προσεγγίζεται μέσω της εκτίμησης του Υιού Του. Ο Χριστός σε περιμένει να τον δεχτείς ως εαυτό σου, και την Ολότητά Του ως δική σου. Διότι ο Χριστός είναι ο Υιός του Θεού, ο Οποίος ζει μέσα στον Δημιουργό Του και λάμπει με την δόξα Του. Ο Χριστός είναι η επέκταση της Αγάπης και της ομορφιάς του Θεού, τόσο τέλειος όσο ο Δημιουργός Του και σε ειρήνη με Αυτόν.

8. Ευλογημένος είναι ο Υιός του Θεού του οποίου η λάμψη προέρχεται από τον Πατέρα του, και του οποίου την δόξα θέλει να την μοιραστεί έτσι όπως ο Πατέρας του την μοιράζεται μαζί του. Δεν υπάρχει καμιά κατάκριση στον Υιό, διότι δεν υπάρχει καμιά κατάκριση στον Πατέρα. Μοιραζόμενος την τέλεια Αγάπη του Πατέρα ο Υιός μοιράζεται ό,τι ανήκει σε Εκείνον, ειδάλλως δεν θα γνωρίζει ούτε τον Πατέρα ούτε τον Υιό. Ειρήνη σε σένα που αναπαύεσαι μέσα στον Θεό, και που μέσα σου αναπαύεται όλη η Υιότητα.

V. Οι «δυναμικές» του Εγώ.

1. Κανένας δεν μπορεί να ξεφύγει από τις ψευδαισθήσεις εκτός κι αν τις κοιτάξει, διότι το να μην τις κοιτάζει είναι ο τρόπος που προστατεύονται. Δεν υπάρχει ανάγκη να αποφεύγεις τις ψευδαισθήσεις τρομοκρατημένος, διότι δεν μπορεί να είναι επικίνδυνες. Είμαστε έτοιμοι να κοιτάξουμε από πιο κοντά το σύστημα σκέψης του εγώ διότι μαζί έχουμε το φως που θα το

διασκορπίσει, κι εφόσον συνειδητοποιείς ότι δεν το θέλεις, πρέπει να είσαι έτοιμος. Ας είμαστε πολύ ήρεμοι κάνοντας το αυτό, γιατί απλά αναζητούμε με ειλικρίνεια την αλήθεια. Οι «δυναμικές» του εγώ θα είναι το μάθημά μας για λίγο, διότι πρέπει να κοιτάξουμε πρώτα αυτό για να μπορέσεις μετά να δεις πιο πέρα από αυτό, εφόσον εσύ το έκανες αληθινό. Θα καταργήσουμε αυτό το σφάλμα ήσυχα μαζί, κι έπειτα θα κοιτάξουμε πέρα από αυτό προς την αλήθεια.

2. Τι άλλο είναι η θεραπεία εκτός από την απομάκρυνση όλων όσων στέκουν στον δρόμο της γνώσης; Και πώς αλλιώς μπορεί κάποιος να διασκορπίσει τις ψευδαισθήσεις εκτός από να τις δει κατάματα, χωρίς να τις προστατεύει; Μην φοβάσαι, λοιπόν, γιατί αυτό που θα κοιτάξεις είναι η πηγή του φόβου, κι αρχίζεις να μαθαίνεις ότι ο φόβος δεν είναι πραγματικός. Επίσης μαθαίνεις ότι τα αποτελέσματά του μπορούν να διαλυθούν απλά με το να αρνηθείς την πραγματικότητά τους. Το επόμενο βήμα είναι προφανώς να αναγνωρίσεις ότι τα αποτελέσματά του δεν υπάρχουν. Οι νόμοι δεν λειτουργούν στο κενό, και ό,τι οδηγεί στο τίποτα δεν έχει συμβεί. Αν η πραγματικότητα αναγνωρίζεται από την επέκτασή της, αυτό που οδηγεί στο τίποτα δεν θα μπορούσε να είναι αληθινό. Μην φοβάσαι, λοιπόν, να κοιτάξεις τον φόβο, διότι αυτός δεν μπορεί να γίνει ορατός. Η διαύγεια διαλύει την σύγχυση εξ ορισμού, και όταν κοιτάξεις το σκοτάδι μέσα από το φως το εξαφανίζεις.

3. Ας αρχίσουμε αυτό το μάθημα στις «δυναμικές του εγώ» κατανοώντας ότι ο όρος από μόνος του δεν σημαίνει τίποτα. Περιέχει αντίφαση εξ ορισμού, που άρα είναι δίχως νόημα. Ο όρος «δυναμικές» υπονοεί την δύναμη να κάνεις κάτι, και όλη η πλάνη του διαχωρισμού έγκειται στην πίστη ότι το εγώ ***έχει*** την δύναμη να κάνει κάτι. Το εγώ σε τρομάζει διότι το πιστεύεις. Όμως η αλήθεια είναι πολύ απλή:

Όλη η δύναμη είναι του Θεού.

Ό,τι δεν προέρχεται από Αυτόν δεν έχει την δύναμη να κάνει τίποτα.

4. Όταν εξετάζουμε το εγώ, λοιπόν, δεν έχουμε να κάνουμε με δυναμική αλλά με αυταπάτες. Σίγουρα μπορείς να μελετήσεις ένα σύστημα ψευδαισθήσεων χωρίς φόβο, διότι αυτό δεν μπορεί να έχει καμία επίδραση εφόσον η πηγή του δεν είναι αληθινή. Ο φόβος δεν έχει κανένα νόημα αν αναγνωρίσεις τον στόχο του εγώ, ο οποίος είναι τόσο ξεκάθαρα παράλογος ώστε κάθε προσπάθεια του αναλώνεται στο τίποτα. Ο στόχος του εγώ είναι σαφέστατα η αυτονομία του. Από την αρχή, λοιπόν, σκοπός του είναι να είναι διαχωρισμένο, αυτάρκες και ανεξάρτητο από κάθε άλλη δύναμη εκτός από την δική του. Αυτός είναι ο λόγος που είναι το σύμβολο του διαχωρισμού.

5. Κάθε ιδέα έχει ένα σκοπό, και ο σκοπός της είναι πάντα το φυσικό αποτέλεσμα αυτού που είναι. Το κάθε τι που προέρχεται από το εγώ είναι το φυσικό αποτέλεσμα του κεντρικού του πιστεύω, και ο τρόπος να εξαλείψεις τα αποτελέσματά του είναι απλά να αναγνωρίσεις ότι η πηγή τους δεν είναι

φυσική, εφόσον δεν συμφωνεί με την αληθινή σου φύση. Είπα προηγουμένως ότι όταν η θέλησή σου είναι αντίθετη με του Θεού αυτό είναι ευσεβής πόθος και όχι πραγματική θέληση. Η δική Του Θέληση είναι Μία ***διότι*** η επέκταση της Θέλησής Του δεν μπορεί να είναι διαφορετική από τον εαυτό της. Η πραγματική σύγκρουση που βιώνεις, λοιπόν, είναι ανάμεσα στις μάταιες επιθυμίες του εγώ και στην Θέληση του Θεού, την οποία μοιράζεσαι μαζί Του. Μπορεί αυτή να είναι μια αληθινή σύγκρουση;

6. Δική σου είναι η ανεξαρτησία της δημιουργίας, όχι η αυτονομία. Το δημιουργικό σου έργο βασίζεται στην ολοκληρωτική σου εξάρτηση από τον Θεό ο Οποίος μοιράζεται την λειτουργία Του μαζί σου. Με την προθυμία Του να την μοιράζεται, Αυτός έγινε το ίδιο εξαρτημένος από σένα όσο κι εσύ από Αυτόν. Μην αποδίδεις την αλαζονεία του εγώ σε Αυτόν ο Οποίος δεν βούλεται να είναι ανεξάρτητος από σένα. Αυτός σε έχει συμπεριλάβει μέσα στην δική Του Αυτονομία. Είναι δυνατόν να πιστεύεις ότι η αυτονομία έχει νόημα χώρια από Αυτόν; Η πίστη στην αυτονομία του εγώ σου κοστίζει την γνώση της εξάρτησής σου από τον Θεό, στην οποία βρίσκεται η ελευθερία σου. Το εγώ βλέπει κάθε εξάρτηση ως απειλητική, και έχει διαστρεβλώσει ακόμα και την λαχτάρα σου για τον Θεό σε κάποιο μέσον δικής του εδραίωσης. Αλλά μην γελιέσαι από τον τρόπο που ερμηνεύει την σύγκρουση σου.

7. Το εγώ πάντα επιτίθεται για χάρη του διαχωρισμού. Πιστεύοντας ότι έχει την δύναμη να το κάνει αυτό δεν κάνει τίποτα άλλο, διότι ο στόχος της αυτονομίας του ***δεν είναι*** τίποτα άλλο. Το εγώ βρίσκεται σε απόλυτη σύγχυση όσον αφορά την πραγματικότητα, αλλά δεν χάνει τον στόχο του από τα μάτια του. Επαγρυπνεί πολύ περισσότερο από σένα, διότι είναι απόλυτα σίγουρο για τον σκοπό του. Εσύ βρίσκεσαι σε σύγχυση επειδή δεν αναγνωρίζεις τον δικό σου σκοπό.

8. Πρέπει να αναγνωρίσεις ότι το τελευταίο πράγμα που το εγώ επιθυμεί είναι να συνειδητοποιήσεις ότι το φοβάσαι. Διότι αν το εγώ μπορούσε να προκαλέσει μέσα σου τον φόβο, θα μείωνε την ανεξαρτησία σου και θα εξασθενούσε την δύναμή σου. Ωστόσο, ο μόνος του ισχυρισμός για να σε κρατήσει υπάκουο προς αυτό είναι ότι μπορεί να σου δώσει δύναμη. Χωρίς αυτή την πίστη δεν θα το άκουγες καθόλου. Πώς, λοιπόν, μπορεί να συνεχιστεί η ύπαρξή του αν εσύ συνειδητοποιήσεις ότι, όταν το αποδέχεσαι, μειώνεις τον εαυτό σου και στερείσαι την δύναμη σου;

9. Το εγώ μπορεί και πραγματικά σου επιτρέπει να θεωρείς τον εαυτό σου υπεροπτικό, άπιστο, «αμέριμνο», απόμακρο, συναισθηματικά ρηχό, σκληρό, απαθή και ακόμα και απελπισμένο, αλλά όχι πραγματικά φοβισμένο. Η ελαχιστοποίηση του φόβου, αλλά όχι η κατάργησή του, είναι η συνεχής προσπάθεια του εγώ, και πραγματικά αυτή είναι μια ικανότητα στην οποία είναι πολύ επινοητικό. Πώς μπορεί να διακηρύσσει τον διαχωρισμό χωρίς να τον στηρίζει μέσω του φόβου, και πώς εσύ θα το άκουγες αν αναγνώριζες ότι αυτό πραγματικά κάνει;

10. Επομένως, η αναγνώρισή σου ότι αυτό που φαίνεται ότι σε διαχωρίζει από τον Θεό είναι μόνο ο φόβος, άσχετα με την μορφή που παίρνει και από το πώς το εγώ θέλεις να το βιώσεις, είναι η βασική απειλή για το εγώ. Με αυτή την επίγνωση, κλονίζονται τα θεμέλια του ονείρου αυτονομίας του. Διότι ενώ μπορεί να ενθαρρύνεις μια ψευδή ιδέα ανεξαρτησίας, δεν θα δεχτείς το κόστος του φόβου αν το αναγνωρίσεις. Όμως, αυτό είναι το κόστος, και το εγώ δεν μπορεί να το ελαχιστοποιήσει. Αν παραβλέπεις την αγάπη παραβλέπεις τον εαυτό σου, και πρέπει να φοβάσαι την μη πραγματικότητα ***διότι*** έχεις αρνηθεί τον εαυτό σου. Όταν πιστεύεις ότι έχεις επιτεθεί με επιτυχία στην αλήθεια, πιστεύεις ότι η επίθεση έχει δύναμη. Πολύ απλά, τότε, φοβάσαι τον ίδιο σου τον εαυτό. Και κανένας δεν θέλει να βρει αυτό που πιστεύει ότι θα τον κατέστρεφε.

11. Αν μπορούσε να επιτευχθεί ο στόχος του εγώ για αυτονομία, τότε ο σκοπός του Θεού θα ματαιωνόταν, κι αυτό είναι αδύνατον. Μόνο μαθαίνοντας τι είναι ο φόβος μπορείς τελικά να ξεχωρίσεις το δυνατό από το αδύνατο και το ψευδές από το αληθές. Σύμφωνα με την διδασκαλία του εγώ, ***ο δικός του*** στόχος μπορεί να επιτευχθεί και όχι ο στόχος του Θεού. Σύμφωνα με την διδασκαλία του Αγίου Πνεύματος, ***μόνο*** ο σκοπός του Θεού μπορεί να επιτευχθεί, κι αυτό έχει ήδη γίνει.

12. Ο Θεός εξαρτάται από σένα όσο κι εσύ εξαρτάσαι από Αυτόν, διότι η Αυτονομία Του συμπεριλαμβάνει και την δική σου, κι επομένως είναι ατελής χωρίς αυτήν. Μπορείς να διασφαλίσεις την αυτονομία σου μόνο όταν ταυτίζεσαι με Αυτόν, και εκπληρώνεις την πραγματική σου λειτουργία. Το εγώ πιστεύει ότι όταν εκπληρώνεις τον δικό του στόχο βρίσκεις την ευτυχία. Αλλά σου δίδεται να γνωρίζεις ότι η λειτουργία του Θεού είναι δική σου, και η ευτυχία δεν μπορεί να βρεθεί χωρίς την ενωμένη Θέλησή Σας. Αναγνώρισε μόνο ότι ο στόχος του εγώ, τον οποίο με τόση επιμέλεια έχεις κυνηγήσει, απλά σου έφερε φόβο, και θα είναι πια δύσκολο να ισχυριστείς ότι ο φόβος είναι ευτυχία. Το εγώ στηριζόμενο από τον φόβο, θέλει να το πιστέψεις αυτό. Όμως, ο Υιός του Θεού δεν είναι παράφρων, και δεν μπορεί να το πιστέψει. Την στιγμή που θα το αναγνωρίσει δεν θα το δεχτεί. Διότι μόνο οι παράφρονες θα διάλεγαν τον φόβο αντί για την αγάπη, και μόνο οι παράφρονες θα μπορούσαν να πιστέψουν ότι η αγάπη μπορεί να κερδηθεί με την επίθεση. Οι σώφρονες όμως συνειδητοποιούν ότι μόνο η επίθεση μπορεί να παράγει φόβο, από τον οποίο τους προστατεύει ολοκληρωτικά η Αγάπη του Θεού.

13. Το εγώ αναλύει· το Άγιο Πνεύμα δέχεται. Η εκτίμηση της ολότητας έρχεται μόνο μέσω της αποδοχής, διότι το να αναλύεις σημαίνει ότι κατακερματίζεις ή διαχωρίζεις. Η προσπάθεια να κατανοήσεις την ολότητα κατακερματίζοντάς την είναι προφανώς η χαρακτηριστική αντιφατική προσέγγιση του εγώ για τα πάντα. Το εγώ πιστεύει ότι η δύναμη, η κατανόηση και η αλήθεια έγκεινται στον διαχωρισμό, και για να στηρίξει αυτή την πίστη πρέπει να επιτεθεί. Μην γνωρίζοντας ότι αυτή η πίστη δεν μπορεί να εδραιωθεί, και διακατεχόμενο από τη έμμονη ιδέα της βεβαιότητας

ότι ο διαχωρισμός είναι η σωτηρία, το εγώ επιτίθεται στο κάθε τι που αντιλαμβάνεται κόβοντάς το σε μικρά ασύνδετα κομμάτια, δίχως ουσιαστικές σχέσεις, άρα δίχως νόημα. Το εγώ πάντα θα αντικαθιστά το νόημα με το χάος, διότι αν για το εγώ ο διαχωρισμός είναι η σωτηρία, τότε η αρμονία είναι απειλή.

14. Η ερμηνεία που δίνει το εγώ για τους νόμους της αντίληψης είναι αναπόφευκτα, το ακριβές αντίθετο από την ερμηνεία που δίνει το Άγιο Πνεύμα. Το εγώ εστιάζει στο σφάλμα και παραβλέπει την αλήθεια. Κάνει πραγματικό κάθε λάθος που αντιλαμβάνεται, και με χαρακτηριστικούς κυκλικούς συλλογισμούς καταλήγει ότι εξαιτίας του λάθους, είναι αδύνατον να έχει νόημα η συνεπής αλήθεια. Το επόμενο βήμα, λοιπόν, είναι προφανές. Αν η συνεπής αλήθεια είναι δίχως νόημα, τότε η ασυνέπεια πρέπει να είναι αληθινή. Κρατώντας το σφάλμα ξεκάθαρα μέσα στο νου, και προστατεύοντας ό,τι έχει μετατρέψει σε αληθινό, το εγώ προχωρά στο επόμενο βήμα του τρόπου σκέψης του: Το σφάλμα είναι αληθινό και η αλήθεια είναι το σφάλμα.

15. Το εγώ δεν κάνει καμιά προσπάθεια για να το καταλάβει αυτό, και προφανώς δεν είναι κατανοητό, αλλά κάνει συνεχώς κάθε προσπάθεια για να το αποδείξει. Με την ανάλυση επιτίθεται στο νόημα, και επιτυγχάνει έτσι να το παραβλέπει και να απομένει με μια σειρά θρυμματισμένων αντιλήψεων τις οποίες ενοποιεί για δικό του λογαριασμό. Αυτό, λοιπόν, γίνεται το σύμπαν που αντιλαμβάνεται. Και αντίστοιχα αυτό είναι το σύμπαν, που με την σειρά του, γίνεται η απόδειξη της δικής του πραγματικότητας.

16. Μην υποτιμάς την γοητεία που έχουν οι αποδείξεις του εγώ σε εκείνους που θέλουν να το ακούν. Η επιλεκτική αντίληψη επιλέγει τους μάρτυρές της προσεκτικά, και οι μάρτυρες της είναι συνεπείς. Το επιχείρημα υπέρ της παραφροσύνης είναι ισχυρό για τους παράφρονες. Διότι η αιτιολόγηση τελειώνει εκεί που αρχίζει, και κανένα σύστημα σκέψης δεν υπερβαίνει την πηγή του. Ωστόσο, η αιτιολόγηση που δεν έχει νόημα δεν μπορεί να αποδείξει τίποτα, κι αυτοί που έχουν πειστεί από αυτή πλανώνται. Μπορεί το εγώ να διδάξει αληθινά όταν παραβλέπει την αλήθεια; Μπορεί να αντιληφθεί αυτό που το ίδιο έχει αρνηθεί; Οι μάρτυρές του πραγματικά επικυρώνουν την άρνησή του, αλλά δεν επικυρώνουν την ανυπαρξία αυτών που έχει αρνηθεί. Το εγώ κοιτάζει κατευθείαν προς τον Πατέρα και δεν Τον βλέπει, διότι έχει αρνηθεί τον Υιό Του.

17. Δεν θα ήθελες να θυμηθείς τον Πατέρα; Δέξου τον Υιό Του και θα Τον θυμηθείς. Τίποτα δεν μπορεί να αποδείξει ότι ο Υιός Του είναι ανάξιος, διότι τίποτα δεν μπορεί να αποδείξει ότι ένα τέτοιο ψέμα είναι αληθινό. Κοιτώντας τον Υιό μέσα από τα μάτια του εγώ βλέπεις την απόδειξη ότι ο Υιός Του δεν υπάρχει, όμως εκεί όπου είναι ο Υιός πρέπει να είναι και ο Πατέρας. Δέξου αυτό που ο Θεός δεν αρνείται, και θα πάρεις την απόδειξη της αλήθειας του. Οι μάρτυρες του Θεού στέκουν μέσα στο φως Του και βλέπουν αυτό που Εκείνος δημιούργησε. Η σιωπή τους είναι το σημάδι ότι έχουν δει τον Υιό του Θεού, και μέσα στην Παρουσία του Χριστού δεν χρειάζεται να αποδείξουν

τίποτα, διότι ο Χριστός μιλά σε αυτούς για τον Εαυτό Του και για τον Πατέρα Του. Είναι σιωπηλοί διότι ο Χριστός τους μιλά, και αυτοί μιλούν με τα δικά Του λόγια.

18. Κάθε αδελφός που συναντάς γίνεται μάρτυρας για τον Χριστό ή για το εγώ, ανάλογα με το τι αντιλαμβάνεσαι σε αυτόν. Ο κάθε ένας σε πείθει γι αυτό που θέλεις να αντιληφθείς, και για την πραγματικότητα του βασιλείου για το οποίο έχεις επιλέξει να επαγρυπνείς. Το κάθε τι που αντιλαμβάνεσαι είναι ένας μάρτυρας του συστήματος σκέψης που θέλεις να είναι αληθινό. Κάθε αδελφός έχει την δύναμη να σε απελευθερώσει, αν επιλέξεις να είσαι ελεύθερος. Δεν μπορείς να δέχεσαι ψευδείς μαρτυρίες από αυτόν εκτός κι αν έχεις εγείρει ψευδείς μαρτυρίες εναντίον του. Αν αυτός δεν σου μιλάει για τον Χριστό, τότε εσύ δεν μίλησες για τον Χριστό σε αυτόν. Ακούς μόνο την δική σου φωνή, κι αν ο Χριστός μιλά μέσα από σένα, τότε θα Τον ακούς.

VI. Η Αφύπνιση στην Λύτρωση.

1. Είναι αδύνατον να μην πιστεύεις αυτό που βλέπεις, αλλά είναι εξίσου αδύνατον να βλέπεις αυτό που δεν πιστεύεις. Οι αντιλήψεις στηρίζονται στην εμπειρία, και η εμπειρία οδηγεί στην πίστη. Όταν παγιωθούν οι πεποιθήσεις, οι αντιλήψεις σταθεροποιούνται. Άρα, το αποτέλεσμα είναι να βλέπεις ***όντως*** αυτό που πιστεύεις. Αυτό εννοούσα όταν είπα, «Ευλογημένοι είστε εσείς που δεν έχετε δει και όμως πιστεύετε,» διότι εκείνοι που πιστεύουν στην ανάσταση θα την δουν. Η ανάσταση είναι ο πλήρης θρίαμβος του Χριστού πάνω στο εγώ, όχι μέσω της επίθεσης, αλλά μέσω της υπέρβασης. Διότι ο Χριστός όντως ανυψώνεται πάνω από το εγώ και όλα του τα έργα, και ανέρχεται στον Πατέρα και την Βασιλεία Του.

2. Προτιμάς να πάρεις μέρος στην ανάσταση ή στην σταύρωση; Προτιμάς να καταδικάσεις τους αδελφούς σου ή να τους ελευθερώσεις; Θα ήθελες να υπερβείς την φυλακή σου και να ανέλθεις στον Πατέρα; Αυτές οι ερωτήσεις είναι όλες το ίδιο, και απαντώνται μαζί. Έχει υπάρξει πολλή σύγχυση για το τι σημαίνει η αντίληψη, διότι η λέξη χρησιμοποιείται και για την επίγνωση και για την ερμηνεία της επίγνωσης. Ωστόσο, δεν μπορείς να έχεις επίγνωση δίχως την ερμηνεία, διότι αυτό που αντιλαμβάνεσαι ***είναι*** η δική σου ερμηνεία.

3. Αυτά τα μαθήματα είναι απολύτως σαφή. Αν εσύ δεν τα βλέπεις καθαρά, αυτό συμβαίνει διότι τα ερμηνεύεις λάθος, κι επομένως δεν τα πιστεύεις. Κι εφόσον η πίστη προσδιορίζει την αντίληψη, δεν αντιλαμβάνεσαι τι σημαίνουν και γι αυτό δεν τα δέχεσαι. Όμως, διαφορετικές εμπειρίες οδηγούν σε διαφορετικά πιστεύω, και αντίστοιχα σε διαφορετικές αντιλήψεις. Διότι οι αντιλήψεις μαθαίνονται ***μαζί*** με τα πιστεύω, και η εμπειρία όντως διδάσκει.

Σε οδηγώ σε ένα νέο είδος εμπειρίας έτσι ώστε να γίνεσαι όλο και λιγότερο πρόθυμος να αρνηθείς. Να μαθαίνεις για τον Χριστό είναι εύκολο, διότι το να αντιλαμβάνεσαι μαζί με Του δεν έχει καθόλου ένταση. Οι αντιλήψεις του είναι η φυσική κατάσταση της επίγνωσης σου, και μόνο οι διαστρεβλώσεις που εισάγεις εσύ σε κουράζουν. Άφησε τον Χριστό μέσα σου να ερμηνεύει για λογαριασμό σου, και μην προσπαθείς να περιορίσεις αυτό που βλέπεις με στενόμυαλα, περιορισμένα πιστεύω που είναι ανάξια του Υιού του Θεού. Διότι μέχρι ο Χριστός να έρθει στους δικούς Του, ο Υιός του Θεού θα βλέπει τον εαυτό του ως ορφανό από Πατέρα.

4. Είμαι η ανάσταση ***σου*** και η ζωή ***σου***. Ζεις μέσα σε μένα διότι ζεις μέσα στον Θεό. Και ο κάθε ένας ζει μέσα σε σένα, όπως κι εσύ ζεις μέσα στον κάθε έναν. Μπορείς, λοιπόν, να αντιλαμβάνεσαι ως ανάξιο έναν αδελφό και να μην αντιλαμβάνεσαι έτσι και εαυτό σου; Και μπορείς να αντιλαμβάνεσαι έτσι τον εαυτό σου και να μην αντιλαμβάνεσαι το ίδιο και τον Θεό; Πίστεψε στην ανάσταση διότι έχει επιτευχθεί, κι έχει επιτευχθεί σε σένα. Αυτό είναι τόσο αληθές τώρα όσο θα είναι πάντα, διότι η ανάσταση είναι το Θέλημα του Θεού, που δεν γνωρίζει ούτε χρόνο ούτε εξαιρέσεις. Αλλά μην κάνεις ούτε κι εσύ εξαιρέσεις, ειδάλλως δεν θα αντιλαμβάνεσαι τι έχει επιτευχθεί για σένα. Διότι ανερχόμαστε μαζί προς τον Πατέρα, όπως συνέβαινε στην αρχή, συμβαίνει και τώρα και θα συμβαίνει πάντα, διότι αυτή είναι η φύση του Υιού του Θεού όπως τον δημιούργησε ο Πατέρας του.

5. Μην υποτιμάς την δύναμη της αφοσίωσης του Υιού του Θεού, ούτε την δύναμη που έχει πάνω του ο θεός που λατρεύει. Διότι αυτός τοποθετεί τον εαυτό του στον βωμό του θεού του, είτε είναι ο θεός που έφτιαξε ο ίδιος, ή ο Θεός ο Οποίος τον δημιούργησε. Να γιατί η σκλαβιά του είναι τόσο απόλυτη όσο και η ελευθερία του, επειδή υπακούει μόνο στον θεό που έχει αποδεχτεί. Ο Θεός της σταύρωσης απαιτεί σταύρωση, και οι οπαδοί του υπακούν. Στο όνομά του σταυρώνουν τους εαυτούς τους, πιστεύοντας ότι η δύναμη του Υιού του Θεού γεννιέται από την θυσία και τον πόνο. Ο Θεός της ανάστασης δεν απαιτεί τίποτα, διότι δεν θέλει να σου αφαιρέσει τίποτα. Αυτός δεν απαιτεί υπακοή, διότι η υπακοή προϋποθέτει υποταγή. Αυτός θέλει μόνο να μάθεις την δική σου θέληση και να την ακολουθήσεις , όχι στο πνεύμα της θυσίας και της υποταγής, αλλά μέσα στο πνεύμα της χαράς και της ελευθερίας.

6. Η ανάσταση εμπνέει την πίστη σου με χαρά, διότι είναι το σύμβολο της χαράς. Όλη η δύναμη της βρίσκεται στο γεγονός ότι αντιπροσωπεύει αυτό που θέλεις να είσαι. Η ελευθερία να αφήσεις πίσω σου όλα όσα σε πληγώνουν και σε ταπεινώνουν και σε τρομάζουν δεν μπορεί να σου επιβληθεί δια της βίας, αλλά μπορεί να σου προσφερθεί μέσα από την χάρη του Θεού. Κι εσύ μπορείς να την δεχτείς με την χάρη Του, διότι ο Θεός είναι γενναιόδωρος προς τον Υιό Του, και τον δέχεται ως δικό Του δίχως αμφισβήτηση. Ποιος, λοιπόν, είναι ο ***δικός σου***; Ο Πατέρας σου έχει δώσει όλα όσα είναι δικά Του, και Αυτός ο Ίδιος είναι δικός σου μαζί με αυτά. Φύλαξέ τα μέσα στην

ανάστασή τους, ειδάλλως δεν θα αφυπνιστείς μέσα στον Θεό, περιβαλλόμενος με ασφάλεια με ό,τι είναι δικό σου για πάντα.

7. Δεν θα βρεις ειρήνη μέχρι να αφαιρέσεις όλα τα καρφιά από τα χέρια του Υιού του Θεού, και μέχρι να βγάλεις και το τελευταίο αγκάθι από το μέτωπό του. Η Αγάπη του Θεού περιβάλλει τον Υιό Του τον οποίον ο θεός της σταύρωσης καταδικάζει. Μην διδάσκεις ότι πέθανα μάταια. Δίδασκε καλύτερα ότι δεν πέθανα δείχνοντας ότι ζω μέσα σε σένα. Διότι η ακύρωση της σταύρωσης του Υιού του Θεού είναι το έργο της λύτρωσης, στην οποία ο καθένας έχει έναν ρόλο ίσης αξίας. Ο Θεός δεν κρίνει τον αθώο Υιό του. Πως θα μπορούσε, εφόσον έδωσε στον Υιό Του τον Ίδιο τον Εαυτό Του;

8. Έχεις καρφώσει τον εαυτό σου σε έναν σταυρό, και έχεις τοποθετήσει ένα αγκάθινο στεφάνι στο κεφάλι σου. Όμως, δεν μπορείς να σταυρώσεις τον Υιό του Θεού, διότι η Θέληση του Θεού δεν μπορεί να πεθάνει. Ο Υιός Του έχει λυτρωθεί από την δική του σταύρωση, και δεν μπορείς να καταδικάσεις σε θάνατο αυτόν στον οποίον ο Θεός έχει δώσει αιώνια ζωή. Το όνειρο της σταύρωσης κείτεται ακόμα βαρύ πάνω στα μάτια σου, αλλά αυτό που βλέπεις στα όνειρα δεν είναι η πραγματικότητα. Όσο αντιλαμβάνεσαι τον Υιό του Θεού ως σταυρωμένο, είσαι κοιμισμένος. Και όσο πιστεύεις ότι μπορείς να τον σταυρώσεις, θα βλέπεις μόνο εφιάλτες. Εσύ που αρχίζεις να ξυπνάς έχεις ακόμα επίγνωση των ονείρων, καθώς δεν τα έχεις ξεχάσει ακόμα. Η λησμονιά των ονείρων και η επίγνωση του Χριστού έρχονται μαζί με την αφύπνιση των άλλων για να μοιραστούν την λύτρωσή σου.

9. Θα αφυπνιστείς από το δικό σου κάλεσμα, διότι το Κάλεσμα για αφύπνιση βρίσκεται μέσα σου. Αν εγώ ζω μέσα σου, είσαι αφυπνισμένος. Όμως, πρέπει να δεις τα έργα που κάνω μέσα από σένα, ειδάλλως δεν θα αντιληφθείς ότι τα έχω κάνει για σένα. Μην θέτεις όρια σε αυτό που πιστεύεις ότι μπορώ να κάνω μέσα από εσένα, διαφορετικά δεν θα μπορείς να δεχτείς αυτό που μπορώ να κάνω ***για*** σένα. Ωστόσο, αυτό έχει ήδη γίνει, και μόνο αν δίδεις όλα όσα έχεις λάβει θα γνωρίσεις ότι ο λυτρωτής σου ζει, και ότι έχεις αφυπνιστεί μαζί του. Η λύτρωση αναγνωρίζεται μόνο όταν την μοιράζεσαι.

10. Ο Υιός του Θεού ***έχει σωθεί***. Φέρε μόνο αυτή την επίγνωση στην Υιότητα, και θα έχεις έναν ρόλο στην λύτρωση τόσο πολύτιμο όσο και ο δικός μου. Διότι και ο δικός σου ρόλος πρέπει να είναι σαν τον δικό μου εφόσον τον μαθαίνεις από μένα. Αν πιστεύεις ότι ο δικός σου ρόλος είναι περιορισμένος, περιορίζεις και τον δικό μου. Δεν υπάρχει σειρά δυσκολίας στα θαύματα διότι όλοι οι Υιοί του Θεού είναι ίσης αξίας, και η ισότητά τους είναι η ενότητά τους. Ολόκληρη η δύναμη του Θεού βρίσκεται μέσα σε κάθε τμήμα Του, και και τίποτα ενάντιο στην Θέλησή Του δεν είναι ούτε μεγάλο ούτε μικρό. Αυτό που δεν υπάρχει δεν έχει μέγεθος και δεν μπορεί να μετρηθεί. Για τον Θεό όλα είναι δυνατά. Και στον Χριστό έχει δοθεί να είναι όμοιος με τον Πατέρα.

VII. Η Κατάσταση της Πραγματικότητας

1. Ο κόσμος έτσι όπως τον αντιλαμβάνεσαι δεν μπορεί να έχει δημιουργηθεί από τον Πατέρα, διότι ο κόσμος δεν είναι έτσι όπως τον βλέπεις. Ο Θεός δημιούργησε μόνο το αιώνιο, ενώ ό,τι βλέπεις είναι φθαρτό. Επομένως, πρέπει να υπάρχει ένας άλλος κόσμος που δεν τον βλέπεις. Η Βίβλος μιλά για έναν νέο Ουρανό και μια νέα γη, όμως αυτό δεν είναι κυριολεκτικό, διότι ό,τι είναι αιώνιο δεν δημιουργείται ξανά. Το να αντιλαμβάνεσαι κάτι εκ νέου σημαίνει ότι απλά το αντιλαμβάνεσαι ξανά, εννοώντας ότι πριν, ή στο ενδιάμεσο, δεν το αντιλαμβανόσουν καθόλου. Ποιος, λοιπόν, είναι ο κόσμος που περιμένει για να τον αντιληφθείς όταν τον δεις;

2. Κάθε σκέψη αγάπης που είχε ποτέ ο Υιός του Θεού είναι αιώνια. Οι σκέψεις αγάπης που αντιλαμβάνεται ο νους του σε αυτόν τον κόσμο είναι η μοναδική πραγματικότητα αυτού του κόσμου. Είναι ακόμα αντιλήψεις, διότι ο ίδιος εξακολουθεί να πιστεύει ότι είναι διαχωρισμένος. Ωστόσο, είναι αιώνιες διότι είναι σκέψεις αγάπης. Και εφόσον είναι σκέψεις αγάπης είναι όμοιες με του Πατέρα, κι επομένως δεν μπορούν να πεθάνουν. Ο πραγματικός κόσμος μπορεί πραγματικά να γίνει αντιληπτός. Το μόνο που είναι απαραίτητο είναι η προθυμία να μην αντιλαμβάνεσαι τίποτα άλλο. Διότι αν αντιλαμβάνεσαι και το καλό και το κακό, τότε δέχεσαι και το ψεύτικο και το αληθινό και δεν κάνεις καμιά διάκριση ανάμεσα τους.

3. Το εγώ μπορεί να δει λίγο καλό, αλλά ποτέ μόνο το καλό. Αυτός είναι ο λόγος που οι αντιλήψεις του είναι τόσο ασταθείς. Δεν απορρίπτει εντελώς την καλοσύνη, διότι αυτό δεν θα το δεχόσουν. Αλλά πάντα προσθέτει κάτι που δεν είναι πραγματικό στο πραγματικό, κι έτσι συγχέει την ψευδαίσθηση με την πραγματικότητα. Διότι οι αντιλήψεις δεν μπορεί να είναι εν μέρει αληθείς. Αν πιστεύεις και στην αλήθεια και στην ψευδαίσθηση, τότε δεν μπορείς να ξεχωρίσεις ποια είναι η αλήθεια. Για να εξασφαλίσεις την προσωπική σου αυτονομία προσπάθησες να δημιουργήσεις με διαφορετικό τρόπο από τον Πατέρα σου, πιστεύοντας ότι αυτό που έφτιαξες είναι σε θέση να είναι διαφορετικό από Αυτόν. Όμως, το κάθε τι αληθινό ***είναι*** όμοιο με Αυτόν. Όταν αντιλαμβάνεσαι μόνο τον πραγματικό κόσμο θα οδηγηθείς στον αληθινό Ουρανό, διότι αυτό θα σε κάνει ικανό να τον κατανοήσεις.

4. Η αντίληψη της καλοσύνης δεν είναι γνώση, αλλά η άρνηση του αντίθετου της καλοσύνης σου επιτρέπει να αναγνωρίσεις μια κατάσταση στην οποία δεν υπάρχουν αντίθετα. Και αυτή ***είναι*** η κατάσταση της γνώσης. Δίχως αυτή την επίγνωση δεν έχεις εκπληρώσει τις προϋποθέσεις που απαιτούνται από την γνώση, και μέχρι να το κάνεις αυτό δεν θα γνωρίσεις ότι αυτή είναι ήδη δική σου. Κατασκεύασες πολλές ιδέες που έχεις παρεμβάλλει ανάμεσα σε σένα και τον Δημιουργό σου, και αυτές οι πεποιθήσεις είναι ο κόσμος έτσι όπως τον αντιλαμβάνεσαι. Η αλήθεια δεν απουσιάζει εδώ, αλλά είναι συσκοτισμένη. Δεν γνωρίζεις την διαφορά ανάμεσα σε αυτό που έχεις φτιάξει

και σε αυτό που δημιούργησε ο Θεός, επομένως δεν γνωρίζεις και την διαφορά ανάμεσα σε αυτό που έχεις φτιάξει και σε αυτό που ***εσύ*** έχεις δημιουργήσει. Το να πιστεύεις ότι μπορείς να αντιληφθείς τον πραγματικό κόσμο σημαίνει ότι πιστεύεις ότι μπορείς να γνωρίσεις τον εαυτό σου. Μπορείς να γνωρίσεις τον Θεό διότι αυτό είναι το Θέλημά Του. Ο πραγματικός κόσμος είναι όλα όσα έχει διαφυλάξει το Άγιο Πνεύμα από αυτά που έχεις κατασκευάσει, και το να αντιλαμβάνεσαι μόνο αυτό είναι σωτηρία, διότι είναι η αναγνώριση ότι μόνο η πραγματικότητα είναι αληθινή.

VIII.Το Πρόβλημα και η Απάντησή Του

1. Αυτά τα μαθήματα είναι πολύ απλά. Ίσως δεν νιώθεις ότι χρειάζεσαι μαθήματα τα οποία, τελικά, διδάσκουν ότι μόνο η πραγματικότητα είναι αληθινή. Το πιστεύεις αυτό όμως; Όταν αντιληφθείς τον αληθινό κόσμο, θα αναγνωρίσεις ότι δεν το πίστευες. Ωστόσο, η ταχύτητα με την οποία η νέα σου και η μόνη αληθινή αντίληψη θα μεταφραστεί σε γνώση δεν θα σου αφήσει παρά μόνο μια στιγμή για να συνειδητοποιήσεις ότι μόνο αυτή είναι αληθινή. Και τότε όλα όσα έφτιαξες εσύ θα ξεχαστούν· τα καλά και τα κακά, τα εσφαλμένα και τα αληθινά. Διότι καθώς ο Ουρανός και η γη γίνονται ένα, ακόμα και ο πραγματικός κόσμος θα εξαφανιστεί από τα μάτια σου. Το τέλος του κόσμου δεν είναι η καταστροφή του, αλλά η μετάφρασή του σε Παράδεισο. Η εκ νέου ερμηνεία του κόσμου είναι η μετατροπή όλης της αντίληψης σε γνώση.

2. Η Βίβλος σας λέει να γίνετε σαν μικρά παιδιά. Τα μικρά παιδιά αναγνωρίζουν ότι δεν καταλαβαίνουν αυτό που αντιλαμβάνονται, κι έτσι ρωτούν τι σημαίνει. Μην κάνεις το λάθος να πιστέψεις ότι καταλαβαίνεις αυτό που αντιλαμβάνεσαι, διότι θα χάσεις το νόημα του. Ωστόσο, το Άγιο Πνεύμα έχει διαφυλάξει το νόημα του για σένα, και αν Το αφήσεις να το ερμηνεύσει, θα σου επαναφέρει αυτό που πέταξες. Όμως, όσο πιστεύεις ότι γνωρίζεις το νόημα όσων αντιλαμβάνεσαι, δεν θα νοιώθεις την ανάγκη να το ζητάς από Αυτό.

3.Δεν γνωρίζεις το νόημα όσων αντιλαμβάνεσαι. Καμία σκέψη σου δεν είναι απόλυτα αληθινή. Αυτή η αναγνώριση αποτελεί ένα καλό ξεκίνημα. Δεν έχεις καθοδηγηθεί εσφαλμένα· δεν έλαβες καμία καθοδήγηση. Χρειάζεσαι απαραίτητα καθοδήγηση στην αντίληψη, επειδή δεν καταλαβαίνεις τίποτα. Αναγνώρισε το αυτό, αλλά μην το δέχεσαι, διότι η κατανόηση είναι η κληρονομιά σου. Οι αντιλήψεις μαθαίνονται, κι εσύ δεν είσαι άνευ Διδασκάλου. Ωστόσο, η προθυμία σου να μάθεις από Αυτόν εξαρτάται από την προθυμία σου να αμφισβητήσεις όλα όσα έχεις μάθει από μόνος σου, διότι εσύ που έμαθες λάθος δεν θα πρέπει εσύ να είσαι ο δάσκαλος του εαυτού σου.

4. Κανένας δεν μπορεί να στερήσει την αλήθεια από κανέναν άλλον εκτός από τον εαυτό του. Όμως, ο Θεός δεν θα σου αρνηθεί την Απάντηση που σου

έδωσε. Ζήτησε, λοιπόν, αυτό που είναι δικό σου, αλλά δεν το έφτιαξες εσύ, και μην αμύνεσαι ενάντια στην αλήθεια. Εσύ δημιούργησες το πρόβλημα στο οποίο ο Θεός έδωσε την απάντηση. Ρώτησε λοιπόν τον εαυτό σου κάτι πολύ απλό:

Θέλω το πρόβλημα ή την απάντηση;

Αποφάσισε υπέρ της απάντησης και θα την έχεις, διότι θα την δεις έτσι όπως είναι, και είναι ήδη δική σου.

5. Μπορεί να παραπονιέσαι ότι αυτά τα μαθήματα δεν είναι αρκετά συγκεκριμένα για να τα κατανοήσεις και να τα χρησιμοποιήσεις. Όμως ίσως δεν έχεις κάνει αυτό που συγκεκριμένα συνιστούν. Αυτά δεν είναι μαθήματα στο πεδίο των ιδεών, αλλά στο πεδίο της πρακτική τους εφαρμογής. Τίποτα δεν θα μπορούσε να είναι πιο συγκεκριμένο από το να σου λένε ότι, αν ζητήσεις θα λάβεις. Το Άγιο Πνεύμα θα απαντήσει σε κάθε συγκεκριμένο πρόβλημα όσο εσύ πιστεύεις ότι τα προβλήματα είναι συγκεκριμένα. Η απάντησή Του είναι και πολλές και μία, για όσο διάστημα εσύ πιστεύεις ότι το ένα είναι πολλά. Μπορεί να φοβάσαι την συγκεκριμένη Του απάντηση, από φόβο γι αυτό που νομίζεις ότι θα απαιτήσει από σένα. Ωστόσο, μόνο όταν ρωτάς θα μάθεις πως, ό,τι προέρχεται από τον Θεό δεν απαιτεί κάτι από σένα. Ο Θεός δίνει· δεν παίρνει. Όταν εσύ αρνείσαι να ζητήσεις, είναι επειδή πιστεύεις ότι το να ζητάς σημαίνει να παίρνεις και όχι να μοιράζεσαι.

6. Το Άγιο Πνεύμα θα σου δώσει μόνο ό,τι είναι δικό σου, και δεν θα πάρει τίποτα σε αντάλλαγμα. Διότι ό,τι είναι δικό σου είναι τα πάντα, και το μοιράζεσαι με τον Θεό. Αυτή είναι η πραγματικότητά του. Θα ήταν ικανό το Άγιο Πνεύμα, το Οποίο επιθυμεί μόνο να επανορθώνει, να παρερμηνεύσει την ερώτηση που πρέπει να κάνεις για να λάβεις την απάντησή Του; ***Έχεις*** ακούσει την απάντηση, αλλά έχεις παρεξηγήσει την ερώτηση. Πιστεύεις ότι ζητώντας καθοδήγηση από το Άγιο Πνεύμα ζητάς τη στέρηση.

7. Μικρό παιδί του Θεού, δεν καταλαβαίνεις τον Πατέρα σου. Πιστεύεις σε έναν κόσμο που παίρνει, διότι πιστεύεις ότι αποκτάς παίρνοντας. Και με αυτή την αντίληψη έχασες την θέα του πραγματικού κόσμου. Φοβάσαι τον κόσμο έτσι όπως τον βλέπεις, αλλά ο αληθινός κόσμος εξακολουθεί να είναι δικός σου φτάνει να τον ζητήσεις. Μην τον αρνείσαι στον εαυτό σου, διότι μόνο αυτός μπορεί να σε ελευθερώσει. Τίποτα που να προέρχεται από τον Θεό δεν σκλαβώνει τον Υιό Του τον οποίον δημιούργησε ελεύθερο και του οποίου η ελευθερία προστατεύεται από την Ύπαρξή Του. Ευλογημένος είσαι εσύ που είσαι πρόθυμος να ζητήσεις την αλήθεια δίχως φόβο, διότι μόνο έτσι θα μάθεις ότι η απάντησή Του είναι η απελευθέρωση από τον φόβο.

8. Όμορφο παιδί του Θεού, ζητάς μόνο αυτό που σου υποσχέθηκα. Πιστεύεις ότι θα σε εξαπατούσα; Η Βασιλεία των Ουρανών ***είναι*** μέσα σου. Πίστεψε ότι η αλήθεια είναι μέσα μου, διότι εγώ γνωρίζω ότι ***είναι*** μέσα σου. Οι Υιοί του Θεού δεν έχουν τίποτα που να μην το μοιράζονται. Ζήτησε την αλήθεια από

οποιονδήποτε Υιό του Θεού, και θα την έχεις ζητήσει από μένα. Δεν υπάρχει ούτε ένας από εμάς που να μην έχει την απάντηση μέσα του, για να την δώσει σε όποιον την ζητήσει.

9. Ζήτησε οτιδήποτε από τον Υιό του Θεού και ο Πατέρας του θα σου απαντήσει, διότι ο Χριστός δεν πλανάται για τον Πατέρα Του και ο Πατέρας Του δεν πλανάται γι Αυτόν. Μην πλανάσαι, λοιπόν, για τον αδελφό σου, και δες μόνο τις σκέψεις αγάπης του ως πραγματικότητά του, διότι με το να αρνηθείς ότι ο νους του είναι διχασμένος θα θεραπεύσεις τον δικό σου νου. Δέξου τον έτσι όπως τον δέχεται ο Πατέρας του και θεράπευσέ τον εν Χριστώ, διότι ο Χριστός είναι η δική του θεραπεία και η δική σου. Ο Χριστός είναι ο Υιός του Θεού ο Οποίος δεν είναι με κανένα τρόπο διαχωρισμένος από τον Πατέρα Του, του Οποίου κάθε σκέψη είσαι τόσο στοργική όσο και η Σκέψη του Πατέρα Του από την οποία δημιουργήθηκε. Μην πλανάσαι για τον Υιό του Θεού, γιατί έτσι θα πλανάσαι και για τον εαυτό σου. Και όταν πλανάσαι για τον εαυτό σου, πλανάσαι και για τον Πατέρα σου, για τον Οποίον καμία πλάνη δεν είναι δυνατή.

10. Στον πραγματικό κόσμο δεν υπάρχει ασθένεια, διότι δεν υπάρχει διαχωρισμός, ούτε διχασμός. Μόνο οι σκέψεις αγάπης αναγνωρίζονται, και επειδή κανένας δεν είναι δίχως την βοήθεια σου, η Βοήθεια του Θεού πηγαίνει μαζί σου παντού. Καθώς προθυμοποιείσαι να δεχτείς αυτή την Βοήθεια με το να Την ζητήσεις, θα Την δίδεις επειδή ακριβώς Την θέλεις. Τίποτε δεν θα είναι πέρα από την θεραπευτική σου δύναμη, διότι τίποτε δεν θα μείνει αναπάντητο απλά με το να το ζητήσεις. Ποια προβλήματα δεν θα εξαφανιστούν στην Παρουσία της Απάντησης του Θεού; Ζήτα, λοιπόν, να μάθεις την πραγματικότητα του αδελφού σου, διότι αυτή θα αντιλαμβάνεσαι σε αυτόν, και θα δεις την δική σου ομορφιά να αντανακλάται στην δική του.

11. Μην δέχεσαι την ασταθή αντίληψη που έχει ο αδελφός σου για τον εαυτό του διότι ο διχασμένος νους του είναι δικός σου, κι εσύ δεν θα δεχτείς την θεραπεία σου δίχως την δική του. Διότι μοιράζεστε τον πραγματικό κόσμο όπως μοιράζεστε και τον Ουρανό, και η δική του θεραπεία είναι και δική σου. Το να αγαπάς τον εαυτό σου σημαίνει να τον θεραπεύεις, και δεν μπορείς να αντιλαμβάνεσαι ένα μέρος σου ως ασθενές και να επιτυγχάνεις τον στόχο σου. Αδελφέ, θεραπεύουμε μαζί, όπως ζούμε και μαζί και αγαπούμε μαζί. Μην πλανάσαι για τον Υιό του Θεού, διότι αυτός είναι ένα με τον εαυτό του και ένα με τον Πατέρα Του. Αγάπησε αυτόν που είναι ο αγαπημένος του Πατέρα του, και θα μάθεις για την Αγάπη του Πατέρα προς εσένα.

12. Αν αντιλαμβάνεσαι προσβολή σε έναν αδελφό αφαίρεσε την προσβολή από τον νου σου, διότι προσβάλλεσαι από τον Χριστό και πλανάσαι γι Αυτόν. Θεράπευσε εν Χριστώ και μην προσβάλλεσαι από Αυτόν, διότι δεν υπάρχει προσβολή σε Αυτόν. Αν αυτό που αντιλαμβάνεσαι σε προσβάλλει, θίγεσαι από τον εαυτό σου και καταδικάζεις τον Υιό του Θεού τον οποίον ο Θεός δεν καταδίκασε. Άφησε το Άγιο Πνεύμα να απομακρύνει όλες τις προσβολές του Υιού του Θεού εναντίον του εαυτού του και μην αντιλαμβάνεσαι κανέναν

παρά μόνο μέσα από την δική Του καθοδήγηση, διότι Αυτό θα σε σώσει από κάθε καταδίκη. Δέξου την θεραπευτική Του δύναμη και χρησιμοποίησέ την για όλους όσους σου στέλνει, διότι το Άγιο Πνεύμα θέλει να θεραπεύσει τον Υιό του Θεού, για τον οποίον δεν πλανάται.

13. Τα παιδιά αντιλαμβάνονται τρομακτικά φαντάσματα και τέρατα και δράκους, και τρομάζουν. Όμως, αν ρωτήσουν κάποιον που εμπιστεύονται τι σημαίνουν αυτά που αντιλαμβάνονται, και είναι πρόθυμα να αφήσουν τις δικές τους ερμηνείες για χάρη της πραγματικότητας, ο φόβος τους φεύγει μαζί με αυτές. Όταν ένα παιδί βοηθηθεί να ερμηνεύσει το «φάντασμά» του σε κουρτίνα, το «τέρας» του σε σκιά, και τον «δράκο» του σε ένα όνειρο, τότε δεν φοβάται πια, και γελάει χαρούμενα με τον ίδιο του τον φόβο.

14. Εσύ, παιδί μου, φοβάσαι τους αδελφούς σου και τον Πατέρα σου και τον εαυτό σου. Αλλά απλά πλανάσαι γι αυτούς. Ρώτησε τι είναι αυτοί τον Δάσκαλο της πραγματικότητας, κι ακούγοντας την απάντησή Του, κι εσύ ο ίδιος θα γελάσεις με τους φόβους σου και θα τους αντικαταστήσεις με την γαλήνη. Διότι ο φόβος δεν βρίσκεται στην πραγματικότητα, αλλά στο νου των παιδιών που δεν καταλαβαίνουν την πραγματικότητα. Είναι μόνο η έλλειψη κατανόησης που τους τρομάζει, κι όταν μάθουν να αντιλαμβάνονται αληθινά δεν θα φοβούνται. Και γι αυτό θα ζητούν την αλήθεια πάλι όταν φοβηθούν. Δεν είναι η πραγματικότητα των αδελφών σου ή του Πατέρα σου ή του εαυτού σου που σε τρομάζει. Δεν γνωρίζεις τι είναι αυτοί, κι έτσι τους αντιλαμβάνεσαι σαν φαντάσματα και τέρατα και δράκους. Ρώτα τι είναι η πραγματικότητά τους το Άγιο Πνεύμα το Οποίο την γνωρίζει, κι Εκείνο θα σου πει τι είναι αυτοί. Διότι εσύ δεν τους καταλαβαίνεις, κι επειδή πλανάσαι από αυτό που βλέπεις χρειάζεσαι την πραγματικότητα για να διασκορπίσει τους φόβους σου.

15. Δεν θα ήθελες να ανταλλάξεις τους φόβους σου με την αλήθεια, αν αυτή η ανταλλαγή είναι δική σου φτάνει μόνο να την ζητήσεις; Διότι εφόσον ο Θεός δεν πλανάται για σένα, μόνο εσύ μπορείς να πλανάσαι για τον εαυτό σου. Όμως μπορείς να μάθεις την αλήθεια για τον εαυτό σου από το Άγιο Πνεύμα, που θα σε διδάξει ότι, ως μέρος του Θεού, η πλάνη για σένα είναι αδύνατη. Όταν αντιληφθείς τον εαυτό σου δίχως πλάνη, θα δεχτείς τον πραγματικό κόσμο στην θέση του ψευδούς που έφτιαξες. Κι έπειτα ο Πατέρας σου θα σκύψει προς εσένα και θα κάνει το τελευταίο βήμα για σένα, υψώνοντάς σε προς τον Ίδιον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

1. Η Κρίση του Αγίου Πνεύματος

1. Σου έχει ειπωθεί να μην κάνεις το σφάλμα πραγματικό, και ο τρόπος να το κάνεις αυτό είναι πολύ απλός. Αν θέλεις να πιστεύεις στο σφάλμα, τότε θα πρέπει να το κάνεις εσύ πραγματικό, επειδή από μόνο του δεν είναι. Αλλά η αλήθεια είναι πραγματική από μόνη της, και για να πιστέψεις σ' αυτήν ***δεν χρειάζεται να κάνεις τίποτα***. Κατανόησε ότι δεν ανταποκρίνεσαι άμεσα σε τίποτα, παρά μόνο στην δική σου ερμηνεία γι αυτό. Η ερμηνεία σου, λοιπόν, δικαιολογεί την αντίδραση. Γι αυτό το να αναλύεις τα κίνητρα των άλλων είναι επικίνδυνο για σένα. Αν αποφασίσεις ότι κάποιος πραγματικά προσπαθεί να σου επιτεθεί ή να σε εγκαταλείψει ή να σε υποδουλώσει, τότε θα αντιδράσεις σαν να το κάνει πραγματικά, και έτσι κάνεις το σφάλμα πραγματικό για σένα. Όταν ερμηνεύεις το σφάλμα του δίνεις δύναμη, και κάνοντας το αυτό θα παραβλέπεις την αλήθεια.

2. Η ανάλυση του κίνητρου του εγώ είναι πολύ περίπλοκη, πολύ ασαφής , και ποτέ δίχως την ανάμειξη του δικού σου εγώ. Η όλη διαδικασία αναπαριστά μια ξεκάθαρη προσπάθεια να αποδείξεις πόσο ικανός είσαι να καταλαβαίνεις αυτό που αντιλαμβάνεσαι. Αυτό φαίνεται από το γεγονός ότι αντιδράς στις ερμηνείες που δίνεις σαν να ήταν σωστές. Μπορεί, τότε, να ελέγχεις τις αντιδράσεις σου όσον αφορά την συμπεριφορά, αλλά όχι όσον αφορά τα συναισθήματα. Αυτό θα ήταν προφανώς ένας διχασμός ή μια επίθεση στην ακεραιότητα του νου σου, αντιπαραθέτοντας δύο επίπεδα το ένα εναντίον του άλλου.

3. Μόνο μια ερμηνεία κινήτρου είναι λογική. Κι επειδή είναι η κρίση του Αγίου Πνεύματος δεν απαιτεί καθόλου προσπάθεια από μέρους σου. Κάθε σκέψη αγάπης είναι αληθινή. Όλα τα άλλα είναι μια έκκληση για θεραπεία και βοήθεια, άσχετα με την μορφή που παίρνουν. Μπορεί κάποιος να είναι δικαιολογημένος όταν ανταποκριθεί με θυμό στην έκκληση ενός αδελφού για βοήθεια; Καμία άλλη αντίδραση δεν είναι κατάλληλη εκτός από την προθυμία να του την προσφέρεις, διότι αυτό και μόνο είναι που ζητά. Αν του προσφέρεις οτιδήποτε άλλο υποθέτεις ότι έχεις το δικαίωμα να επιτεθείς στην πραγματικότητά του ερμηνεύοντάς την έτσι όπως την βλέπεις εσύ. Ίσως ο κίνδυνος αυτής της ενέργειας να μην είναι προφανής ακόμη μέσα στο νου σου. Αν πιστέψεις ότι μια έκκληση για θεραπεία και βοήθεια είναι κάτι άλλο, τότε θα αντιδράσεις σε αυτό το κάτι άλλο. Άρα η ανταπόκρισή σου θα είναι ακατάλληλη για την πραγματικότητα έτσι όπως είναι, αλλά όχι και για την δική σου αντίληψη γι αυτήν.

4. Δεν υπάρχει τίποτα που να σε εμποδίζει να αναγνωρίσεις όλες τις εκκλήσεις για βοήθεια έτσι όπως είναι ακριβώς εκτός από την δική σου φανταστική ανάγκη να επιτίθεσαι. Μόνο αυτό είναι που σε κάνει πρόθυμο να ασχολείσαι με ατέλειωτες «μάχες» με την πραγματικότητα, στις οποίες αρνείσαι την πραγματικότητα της ανάγκης για θεραπεία κάνοντάς την μη πραγματική. Αν δεν ήσουν τόσο απρόθυμος να δεχτείς την πραγματικότητα έτσι όπως είναι δεν θα το έκανες αυτό, στερώντας την έτσι και από τον εαυτό σου.

5. Σίγουρα μια καλή συμβουλή είναι να σου πούμε να μην κρίνεις αυτό που δεν καταλαβαίνεις. Κανένας ο οποίος έχει κάποιο προσωπικό συμφέρον δεν είναι αξιόπιστος μάρτυρας, διότι η αλήθεια γι αυτόν έχει γίνει αυτό που εκείνος θα ήθελε να είναι. Αν δεν είσαι πρόθυμος να αντιληφθείς μια έκκληση για βοήθεια, αυτό συμβαίνει διότι είσαι απρόθυμος να δώσεις βοήθεια και να την λάβεις. Όταν αποτυγχάνεις να αναγνωρίσεις ένα κάλεσμα για βοήθεια σημαίνει πως αρνείσαι την βοήθεια. Θα ισχυριζόσουν ότι δεν την χρειάζεσαι; Ωστόσο αυτό συμβαίνει όταν αρνείσαι να αναγνωρίσεις την έκκληση ενός αδελφού για βοήθεια, διότι μόνο απαντώντας στην δική του έκκληση ***μπορείς*** να βοηθηθείς κι εσύ. Αν του αρνηθείς την βοήθειά σου δεν θα αναγνωρίσεις την Απάντηση του Θεού σε σένα. Το Άγιο Πνεύμα δεν χρειάζεται την βοήθειά σου για να ερμηνεύσει τα κίνητρα, όμως εσύ χρειάζεσαι την δική Του.

6. Μόνο η εκτίμηση είναι η κατάλληλη ανταπόκριση προς τον αδελφό σου. Του οφείλεις ευγνωμοσύνη και για τις σκέψεις αγάπης του και για την έκκλησή του για βοήθεια, διότι και τα δύο αυτά είναι ικανά να φέρουν στην επίγνωσή σου την αγάπη αν τα αντιληφθείς σωστά. Και όλη η αίσθηση έντασης που νιώθεις προέρχεται από τις προσπάθειές σου να μην κάνεις ακριβώς αυτό. Πόσο απλό, λοιπόν, είναι το σχέδιο του Θεού για την σωτηρία. Δεν υπάρχει παρά μόνο μια ανταπόκριση σύμφωνα με την πραγματικότητα, και η πραγματικότητα δεν δημιουργεί καμία σύγκρουση. Δεν υπάρχει παρά ένας Δάσκαλος της πραγματικότητας, ο Οποίος καταλαβαίνει ποια είναι. Αυτός δεν αλλάζει του Νου Του σχετικά με την πραγματικότητα διότι η πραγματικότητα δεν αλλάζει. Παρόλο που οι δικές σου ερμηνείες για την πραγματικότητα είναι δίχως νόημα μέσα στην διχασμένη σου κατάσταση, οι δικές Του παραμένουν πάντοτε αληθινές. Αυτός τις δίνει σε σένα ***διότι*** είναι για σένα. Μην επιχειρείς να «βοηθήσεις» έναν αδελφό με τον δικό σου τρόπο, διότι δεν μπορείς να βοηθήσεις τον εαυτό σου. Αλλά άκουσε το κάλεσμά του για την Βοήθεια του Θεού, και θα αναγνωρίσεις και την δική σου ανάγκη για τον Πατέρα.

7. Οι ερμηνείες που δίνεις για τις ανάγκες του αδελφού σου είναι η ερμηνεία που δίνεις για τις δικές σου ανάγκες. Με το να δίνεις βοήθεια την ζητάς, κι αν αντιληφθείς μόνο μια ανάγκη στον εαυτό σου θα θεραπευτείς. Διότι θα αναγνωρίσεις την Απάντηση του Θεού έτσι όπως Την θέλεις να είναι, και αν Την θέλεις αληθινά, θα γίνει δική σου αληθινά. Κάθε έκκληση που απαντάς στο Όνομα του Χριστού φέρνει την ενθύμηση του Πατέρα σου πιο κοντά στην

επίγνωσή σου. Για χάρη της δικής σου ανάγκης, λοιπόν, άκου κάθε κάλεσμα για βοήθεια έτσι όπως είναι, για να μπορέσει ο Θεός να απαντήσει σε ***σένα***.

8. Εφαρμόζοντας με όλο και μεγαλύτερη συνέπεια την ερμηνεία του Αγίου Πνεύματος για τις αντιδράσεις των άλλων, θα αποκτήσεις μια ολοένα αυξανόμενη επίγνωση ότι τα δικά Του κριτήρια είναι εξίσου εφαρμόσιμα σε σένα. Δεν είναι αρκετό να αναγνωρίσεις τον φόβο για να ξεφύγεις από αυτόν, παρόλο που η αναγνώριση είναι απαραίτητη για να δηλώσει την ανάγκη για διαφυγή. Το Άγιο Πνεύμα πρέπει να εξακολουθήσει να μεταφράζει τον φόβο σε αλήθεια. Αν μόλις αναγνώριζες τον φόβο έμενες με αυτόν τότε θα έκανες ένα βήμα μακριά από την πραγματικότητα, και όχι προς αυτήν. Ωστόσο, έχουμε επανειλημμένα τονίσει την ανάγκη να αναγνωρίσεις τον φόβο ως ένα βασικό βήμα στην εξάλειψη του εγώ, και να τον αντιμετωπίσεις χωρίς μεταμφιέσεις. Αναλογίσου πόσο καλά θα σε εξυπηρετήσει τότε η ερμηνεία του Αγίου Πνεύματος για τα κίνητρα των άλλων. Έχοντας διδάξει εσένα να δέχεσαι μόνο τις σκέψεις αγάπης στους άλλους και όλα τα άλλα να τα θεωρείς ως έκκληση για βοήθεια, σε διδάσκει έτσι ότι και ο φόβος ο ίδιος είναι μια έκκληση για βοήθεια. Αυτή είναι η πραγματική αναγνώριση του φόβου. Αν δεν τον προστατεύεις, το Πνεύμα το Άγιο θα τον ερμηνεύσει εκ νέου. Αυτή είναι η υπέρτατη αξία του να μάθεις να αντιλαμβάνεσαι την επίθεση ως κάλεσμα για βοήθεια. Έχουμε ήδη μάθει ότι ο φόβος και η επίθεση συνδέονται αναπόφευκτα. Αν μόνο η επίθεση προκαλεί φόβο, κι αν δεις την επίθεση ως κάλεσμα για βοήθεια, όπως και είναι, τότε η επίγνωση της μη πραγματικότητας του φόβου θα ανατείλει μέσα σου. Διότι ο φόβος είναι ένα κάλεσμα γι αγάπη, αναγνωρίζοντας ασυνείδητα αυτό που έχεις αρνηθεί.

9. Ο φόβος είναι ένα σύμπτωμα της δικής σου βαθιάς αίσθησης απώλειας. Αν όταν τον αντιλαμβάνεσαι στους άλλους μαθαίνεις να καλύπτεις την απώλεια, τότε η βασική αιτία του φόβου απομακρύνεται. Έτσι διδάσκεις τον εαυτό σου ότι ο φόβος δεν υπάρχει μέσα σου. Τα μέσα για την απομάκρυνσή του βρίσκονται μέσα σε σένα, και το αποδεικνύεις αυτό δίνοντάς τα. Ο φόβος και η αγάπη είναι τα μόνα συναισθήματα για τα οποία είσαι ικανός. Το ένα είναι εσφαλμένο, διότι είναι φτιαγμένο από την άρνηση· και η άρνηση εξαρτάται από την πίστη στο αντικείμενο της άρνησης για την ίδια της την ύπαρξη. Ερμηνεύοντας τον φόβο σωστά σαν μια επιβεβαίωση της υποκρυπτόμενης πίστης που καλύπτει, υπονομεύεις την χρησιμότητά του στην αντίληψή σου καθιστώντας τον άχρηστο. Οι άμυνες που δεν λειτουργούν καθόλου αποβάλλονται αυτόματα. Αν φέρεις στην επιφάνεια αυτό που κρύβει ο φόβος να κυριαρχήσει αναμφίβολα και ξεκάθαρα, τότε χάνει το νόημά του. Του αρνείσαι την δύναμη να κρύβει την αγάπη, πράγμα το οποίο είναι και ο μοναδικός του σκοπός. Το πέπλο που έχεις τραβήξει μπροστά από το πρόσωπο της αγάπης εξαφανίζεται.

10. Αν θελήσεις να κοιτάξεις την αγάπη, η οποία ***είναι*** η πραγματικότητα του κόσμου, τι άλλο καλύτερο θα μπορούσες να κάνεις από το να αναγνωρίζεις σε κάθε άμυνα εναντίον της, την υποκείμενη έκκληση ***για*** αυτήν; Και πώς αλλιώς

θα μπορούσες να μάθεις καλύτερα για την πραγματικότητά της από το να ανταποκριθείς στην έκκληση και να την προσφέρεις; Η ερμηνεία του Αγίου Πνεύματος για τον φόβο πραγματικά τον εξαφανίζει, διότι δεν μπορείς να αρνηθείς την επίγνωση της αλήθειας. Έτσι το Άγιο Πνεύμα αντικαθιστά τον φόβο με την αγάπη και μεταφράζει το σφάλμα σε αλήθεια. Κι έτσι θα μάθεις από Αυτό πώς να αντικαθιστάς το όνειρο του διαχωρισμού σου με την πραγματικότητα της ενότητας. Επειδή ο διαχωρισμός είναι μόνο η άρνηση της ενότητας, κι αν ερμηνευτεί σωστά, επιβεβαιώνει την αιώνια γνώση σου ότι η ενότητα είναι αληθινή.

II. Ο Τρόπος να Θυμηθείς τον Θεό.

1. Τα θαύματα είναι απλά η μετάφραση της άρνησης σε αλήθεια. Αν το να αγαπάς τον εαυτό σου σημαίνει να θεραπεύεις τον εαυτό σου, εκείνοι που είναι ασθενείς δεν αγαπούν τον εαυτό τους. Επομένως, ζητούν την αγάπη που θα τους θεράπευε, αλλά που οι ίδιοι την αρνούνται στον εαυτό τους. Αν γνώριζαν την αλήθεια για τον εαυτό τους δεν θα μπορούσαν να αρρωστήσουν. Άρα το έργο του εργάτη των θαυμάτων είναι ***να αρνηθεί την άρνηση της αλήθειας.*** Οι ασθενείς πρέπει να θεραπεύσουν τον εαυτό τους, διότι η αλήθεια βρίσκεται μέσα τους. Όμως, εφόσον την έχουν αποκρύψει, το φως από κάποιον άλλο νου πρέπει να λάμψει μέσα στον δικό τους επειδή αυτό το φως ***είναι*** δικό τους.

2. Το φως μέσα σε αυτούς λάμπει το ίδιο λαμπρά άσχετα με την πυκνότητα της ομίχλης που το καλύπτει. Αν δεν δώσεις καμιά δύναμη στην ομίχλη για να κρύψει το φως, αυτή δεν έχει καμία δύναμη από μόνη της. Διότι έχει δύναμη μόνο όταν ο Υιός του Θεού της την δώσει. Πρέπει λοιπόν ο ίδιος να την αποσύρει, αφού θυμηθεί ότι όλη η δύναμη είναι του Θεού. Μπορείς να το θυμηθείς αυτό για λογαριασμό όλης της Υιότητας. Μην επιτρέπεις στον αδελφό σου να μην θυμάται, διότι η λησμονιά του είναι και δική σου. Αλλά η ενθύμησή σου είναι και δική του, διότι δεν μπορείς να θυμηθείς τον Θεό μόνος. ***Αυτό είναι που έχεις ξεχάσει***. Το να αντιλαμβάνεσαι την θεραπεία του αδελφού σου ως θεραπεία του εαυτού σου είναι λοιπόν ο τρόπος να θυμηθείς τον Θεό. Διότι ξέχασες και τους αδελφούς σου μαζί με Αυτόν, και η Απάντηση του Θεού στην λησμονιά σου δεν είναι άλλη από τον τρόπο να θυμηθείς.

3. Στην ασθένεια να μην αντιλαμβάνεσαι τίποτα άλλο εκτός από άλλο ένα κάλεσμα γι αγάπη, και πρόσφερε στον αδελφό σου αυτό που πιστεύει ότι δεν μπορεί να προσφέρει στον εαυτό του. Όποια και να είναι η ασθένεια, δεν υπάρχει παρά μόνο μία ίαση. Θα ολοκληρώνεσαι όσο ολοκληρώνεις, διότι όταν αναγνωρίζεις στην ασθένεια την έκκληση για υγεία σημαίνει ότι και στο μίσος αναγνωρίζεις το κάλεσμα γι αγάπη. Το να δίνεις σε έναν αδελφό αυτό που θέλει πραγματικά σημαίνει ότι το δίνεις στον εαυτό σου, διότι ο Πατέρας σου θέλει να γνωρίσεις τον αδελφό σου όπως τον εαυτό σου. Απάντησε στο κάλεσμά του για αγάπη και παίρνεις απάντηση και στο δικό σου. Η θεραπεία είναι η Αγάπη του Χριστού για τον Πατέρα Του και για τον Εαυτό Του.

4. Θυμήσου τι είπαμε για τα τρομακτικά πράγματα που αντιλαμβάνονται τα μικρά παιδιά, που τα τρομοκρατούν επειδή δεν τα καταλαβαίνουν. Αν ζητήσουν φώτιση και την δεχτούν, οι φόβοι τους εξαφανίζονται. Αλλά αν κρύψουν τους εφιάλτες τους, τότε θα τους κρατήσουν. Είναι εύκολο να βοηθήσεις ένα αβέβαιο παιδί διότι αυτό αναγνωρίζει ότι δεν καταλαβαίνει τι σημαίνουν αυτά που αντιλαμβάνεται. Όμως, εσύ πιστεύεις ότι πραγματικά καταλαβαίνεις αυτά που αντιλαμβάνεσαι. Μικρό παιδί, κρύβεις το κεφάλι σου κάτω από τις βαριές κουβέρτες που έβαλες επάνω σου. Κρύβεις τους εφιάλτες σου στο σκοτάδι την ίδιας σου της ψευδούς βεβαιότητας, και αρνείσαι να ανοίξεις τα μάτια σου και να τους κοιτάξεις.

5. Ας μην φυλάμε τους εφιάλτες, διότι δεν είναι κατάλληλες προσφορές για τον Χριστό, άρα δεν είναι κατάλληλα δώρα ούτε και για σένα. Πέταξε τα σκεπάσματα και κοίταξε αυτό που φοβάσαι. Μόνο η προσμονή θα σε τρομάζει, διότι η πραγματικότητα του τίποτα δεν μπορεί να είναι τρομακτική. Ας μην το καθυστερούμε αυτό, διότι δεν θα μείνεις αβοήθητος μέσα στο όνειρο του μίσους, και η Βοήθεια βρίσκεται εδώ. Μάθε να ησυχάζεις αναμεσίς της αναταραχής, διότι η ησυχία είναι το τέλος της διαμάχης και αυτό είναι το ταξίδι προς την ειρήνη. Κοίταζε ευθέως κάθε εικόνα που έρχεται για να σε καθυστερήσει, διότι ο στόχος είναι αναπόφευκτος επειδή είναι αιώνιος. Ο στόχος της αγάπης δεν είναι παρά δικαίωμά σου, και σου ανήκει ανεξάρτητα από τα όνειρά σου.

6. Ακόμα θέλεις αυτό που βούλεται ο Θεός, και κανένας εφιάλτης δεν μπορεί να νικήσει τον σκοπό ενός παιδιού του Θεού. Διότι ο σκοπός σου σού δόθηκε από τον Θεό, και πρέπει να τον εκπληρώσεις διότι αυτό είναι το Θέλημά Του. Ξύπνα και θυμήσου τον σκοπό σου, διότι είναι και η δική σου θέληση να το κάνεις αυτό. Αυτό που έχει εκπληρωθεί για σένα πρέπει να είναι δικό σου. Μην αφήνεις το μίσος σου να σταθεί στον δρόμο της αγάπης, γιατί τίποτα δεν μπορεί ν΄ αντισταθεί στην Αγάπη του Χριστού για τον Πατέρα Του, ή στην Αγάπη του Πατέρα Του γι Αυτόν.

7. Λίγο ακόμα και θα με δεις, διότι δεν κρύβομαι επειδή ***εσύ*** κρύβεσαι. Θα σε βοηθήσω να αφυπνιστείς τόσο σίγουρα όπως αφύπνισα και τον εαυτό μου, διότι για σένα αφυπνίστηκα. Στην ανάστασή μου βρίσκεται η απελευθέρωσή σου. Η αποστολή μας είναι να ξεφύγουμε από την σταύρωση, όχι από την λύτρωση. Εμπιστεύσου την βοήθειά μου, διότι δεν πορεύτηκα μόνος, και θα πορεύομαι μαζί σου όπως και ο Πατέρας πορεύτηκε μαζί μου. Δεν γνωρίζεις ότι πορεύτηκα μαζί Του με ειρήνη; Και μήπως αυτό δεν σημαίνει ότι η ειρήνη ***μας*** συνοδεύει στο ταξίδι μας;

8. Δεν υπάρχει φόβος στην τέλεια αγάπη. Το μόνο που θα κάνουμε είναι να τελειοποιούμε σε σένα αυτό που ήδη είναι τέλειο μέσα σου. Δεν φοβάσαι το άγνωστο, αλλά το γνωστό. Δεν θα αποτύχεις στην αποστολή σου διότι εγώ δεν απέτυχα στην δική μου. Δείξε μου μόνο λίγη εμπιστοσύνη στο όνομα της απόλυτης εμπιστοσύνης που έχω εγώ σε σένα, και μαζί θα εκπληρώσουμε εύκολα τον στόχο της τελειότητας. Διότι η τελειότητα ***είναι***, και δεν μπορεί να

την αρνηθεί κανείς. Το να αρνείσαι την άρνηση της τελειότητας δεν είναι τόσο δύσκολο όσο να αρνείσαι την αλήθεια, και αυτό που μπορούμε να εκπληρώσουμε μαζί θα το πιστέψεις όταν το δεις εκπληρωμένο.

9. Εσύ που έχεις προσπαθήσει να εξορίσεις την αγάπη δεν το έχεις πετύχει, αλλά εσύ που επιλέγεις να εξορίσεις τον φόβο πρέπει να πετύχεις. Ο Κύριος είναι μαζί σου, αλλά δεν το γνωρίζεις. Όμως ο Λυτρωτής σου ζει, και κατοικεί μέσα σου μέσα στην ειρήνη από την οποία δημιουργήθηκε. Δεν θα αντάλλασσες την επίγνωση του φόβου με αυτή την επίγνωση; Όταν έχουμε ξεπεράσει τον φόβο – όχι κρύβοντάς τον, όχι ελαχιστοποιώντας τον, και ούτε αρνούμενοι την πλήρη σημασία του με οποιοδήποτε τρόπο – αυτό είναι που θα δεις. Δεν μπορείς να παραμερίσεις τα εμπόδια για την αληθινή όραση δίχως να τα κοιτάξεις, διότι το να τα παραμερίσεις σημαίνει ότι κρίνεις εναντίον τους. Αν θελήσεις να δεις, το Άγιο Πνεύμα θα κρίνει, και Αυτό θα κρίνει αληθινά. Όμως δεν μπορεί να διώξει με την λάμψη Του αυτό που κρατάς κρυμμένο, επειδή δεν του Το έχεις προσφέρει και δεν μπορεί να το πάρει από εσένα.

10. Επομένως αναλαμβάνουμε ένα οργανωμένο, καλά δομημένο και προσεκτικά σχεδιασμένο πρόγραμμα που έχει στόχο να μάθεις να προσφέρεις στο Άγιο Πνεύμα όλα όσα δεν θέλεις. Αυτό γνωρίζει τι να τα κάνει. Εσύ δεν καταλαβαίνεις πώς να χρησιμοποιήσεις αυτά που Εκείνο γνωρίζει. Ό,τι Του δίνεις και δεν προέρχεται από τον Θεό, φεύγει. Όμως πρέπει να το δεις και ο ίδιος με απόλυτη προθυμία, ειδάλλως η γνώση Του παραμένει άχρηστη για σένα. Σίγουρα θα μπορέσει να σε βοηθήσει, εφόσον η βοήθεια είναι ο μόνος Του σκοπός. Δεν είναι καλύτερα αντί να φοβάσαι τον κόσμο όπως τον αντιλαμβάνεσαι να κοιτάξεις την αιτία του φόβου και να την αφήσεις να φύγει για πάντα;

III. Η Επένδυση στην Πραγματικότητα

1. Κάποτε σου ζήτησα να πουλήσεις όλα τα υπάρχοντά σου και να τα δώσεις στους φτωχούς και να με ακολουθήσεις. Εννοούσα αυτό: Αν δεν επενδύεις σε τίποτα σε αυτό τον κόσμο, τότε μπορείς να διδάξεις στους φτωχούς πού βρίσκεται ο θησαυρός τους. Οι φτωχοί είναι απλά εκείνοι που έχουν επενδύσει λάθος, και είναι πραγματικά φτωχοί! Επειδή βρίσκονται σε ανάγκη, σου έχει δοθεί να τους βοηθήσεις, εφόσον είσαι ανάμεσά τους. Αναλογίσου το πόσο τέλεια θα μάθαινες το μάθημά σου αν ήσουν απρόθυμος να μοιραστείς την φτώχεια τους. Διότι η φτώχεια είναι έλλειψη, και υπάρχει μόνο μία έλλειψη εφόσον δεν υπάρχει παρά μία ανάγκη.

2. Ας πούμε ότι ένας αδελφός επιμένει να κάνεις κάτι που νομίζεις ότι δεν θέλεις να κάνεις. Η ίδια του η επιμονή θα έπρεπε να σου λέει ότι αυτός πιστεύει ότι η σωτηρία βρίσκεται εκεί. Αν επιμένεις να αρνείσαι και βιώνεις μία γρήγορη αντίδραση αντίθεσης, τότε πιστεύεις ότι η σωτηρία βρίσκεται στο να ***μην*** το κάνεις. Κάνεις τότε το ίδιο λάθος που κάνει και αυτός, και κάνεις το σφάλμα του αληθινό και για τους δυο σας. Η επιμονή σημαίνει ότι κάνεις επένδυση, και αυτό στο οποίο επενδύεις έχει πάντα σχέση με την ιδέα που έχεις για την σωτηρία. Η ερώτηση έχει πάντα δύο σκέλη · πρώτον, ***τι*** πρόκειται να σωθεί; Και δεύτερον, ***πώς*** μπορεί να σωθεί;

3. Όποτε θυμώνεις με έναν αδελφό, για οποιοδήποτε λόγο, τότε πιστεύεις ότι το εγώ πρόκειται να σωθεί, και ότι θα σωθεί με επίθεση. Αν αυτός επιτεθεί, τότε εσύ συμφωνείς με αυτή την πίστη· και αν επιτεθείς εσύ, τότε την ενισχύεις. ***Να θυμάσαι ότι εκείνοι που επιτίθενται είναι φτωχοί***. Η φτώχεια τους ζητά δώρα, και όχι περεταίρω ένδεια. Εσύ που θα μπορούσες να τους βοηθήσεις, σίγουρα ενεργείς καταστροφικά αν δεχτείς την φτώχεια τους ως δική σου. Αν δεν είχες επενδύσει όπως αυτοί, ποτέ δεν θα είχε περάσει από το νου σου να παραβλέψεις την ανάγκη τους.

4. ***Αναγνώρισε ότι δεν έχει σημασία***, και αν ο αδελφός σου ζητήσει κάτι «εξωφρενικό», κάνε το ***επειδή*** δεν έχει σημασία. Αν αρνηθείς, η αντίθεσή σου επιβεβαιώνει ότι πραγματικά έχει σημασία για σένα. Επομένως, μόνο εσύ είσαι που έχεις κάνει το αίτημα εξωφρενικό, και κάθε αίτημα ενός αδελφού είναι για σένα. Γιατί να επιμένεις να του το αρνείσαι; Γιατί όταν κάνεις κάτι τέτοιο σημαίνει πως αρνείσαι στον εαυτό σου και ενισχύεις την ένδεια και στους δύο. Αυτός ζητά την σωτηρία όπως κι εσύ. Η φτώχεια είναι του εγώ, και ποτέ του Θεού. Κανένα «εξωφρενικό» αίτημα δεν μπορεί να γίνει σε κάποιον που αναγνωρίζει τι είναι πολύτιμο και δεν θέλει να δεχτεί τίποτα άλλο.

5. Η σωτηρία είναι για το νου, και επιτυγχάνεται μέσω της ειρήνης. Είναι το μόνο πράγμα που μπορεί να σωθεί και ο μόνος τρόπος να το σώσεις. Οποιαδήποτε αντίδραση διαφορετική από την αγάπη προκαλεί σύγχυση για το «τι» και το «πώς» της σωτηρίας, και αυτή είναι η μόνη απάντηση. Ποτέ μην το χάσεις αυτό από μπροστά σου, και ποτέ μην επιτρέψεις στον εαυτό σου να πιστέψει ούτε για μια στιγμή ότι υπάρχει κάποια άλλη απάντηση. Διότι σίγουρα θα τοποθετήσεις τον εαυτό σου ανάμεσα στους φτωχούς, οι οποίοι δεν καταλαβαίνουν ότι κατοικούν μέσα στην αφθονία και ότι η σωτηρία έχει έρθει.

6. Η ταύτιση με το εγώ σημαίνει ότι επιτίθεσαι στον εαυτό σου και τον καθιστάς φτωχό. Αυτός είναι ο λόγος που όποιος ταυτίζεται με το εγώ νιώθει στερημένος. Αυτό που βιώνει τότε είναι απογοήτευση ή θυμός, διότι αυτό που έκανε ήταν να ανταλλάξει την αγάπη του Εαυτού με το αυτό-μίσος, και γι αυτό φοβάται τον ίδιο του τον εαυτό. Αλλά δεν το συνειδητοποιεί. Ακόμα και αν έχει απόλυτη επίγνωση του άγχους δεν αντιλαμβάνεται ότι η πηγή του είναι η ίδια η ταύτισή του με το εγώ, και πάντα προσπαθεί να το διαχειριστεί

κάνοντας κάποιου είδους παρανοϊκή «διευθέτηση» με τον κόσμο. Πάντα αντιλαμβάνεται αυτό τον κόσμο ως έξω από τον ίδιο, διότι αυτό είναι ζωτικής σημασίας για την προσαρμογή του σ' αυτόν. Δεν συνειδητοποιεί ότι αυτός φτιάχνει αυτόν τον κόσμο, γιατί δεν υπάρχει κόσμος έξω από αυτόν.

7. Αν μόνο οι σκέψεις αγάπης του Υιού του Θεού είναι η πραγματικότητα του κόσμου, τότε ο πραγματικός κόσμος πρέπει να βρίσκεται μέσα στο νου του. Οι παρανοϊκές σκέψεις του, επίσης, πρέπει να βρίσκονται και αυτές στο νου του, αλλά δεν μπορεί να αντέξει μια τέτοιου μεγέθους εσωτερική σύγκρουση. Ένας διαχωρισμένος νους κινδυνεύει, και η αναγνώριση ότι περιλαμβάνει μέσα του σκέψεις εντελώς αντιτιθέμενες μεταξύ τους, του είναι ανυπόφορη. Έτσι ο νους προβάλλει τον διχασμό, και όχι την πραγματικότητα. Όλα όσα αντιλαμβάνεσαι ως εξωτερικό κόσμο είναι απλά η προσπάθειά σου να διατηρήσεις την ταύτισή σου με το εγώ, διότι όλοι πιστεύουν ότι η ταύτιση είναι η σωτηρία. Ωστόσο, αναλογίσου τι έχει γίνει, διότι οι σκέψεις έχουν συνέπειες για αυτόν που τις κάνει. Βρίσκεσαι σε ασυμφωνία με τον κόσμο έτσι όπως τον αντιλαμβάνεσαι, διότι νομίζεις ότι είναι ανταγωνιστικός προς εσένα. Αυτή είναι αναγκαία συνέπεια αυτού που έχεις κάνει. Έχεις προβάλλει προς τα έξω ό,τι ανταγωνίζεται εκείνο που βρίσκεται μέσα σου, κι επομένως πρέπει να το αντιλαμβάνεσαι κατ' αυτό τον τρόπο. Γι αυτό πρέπει να συνειδητοποιήσεις ότι το μίσος βρίσκεται μέσα στο νου σου και όχι έξω από εσένα πριν μπορέσεις να απαλλαγείς από αυτό· και πρέπει επίσης να καταλάβεις γιατί πρέπει να απαλλαγείς από το μίσος πριν μπορέσεις να αντιληφθείς τον κόσμο όπως είναι πραγματικά.

8. Είπα και παλαιότερα ότι ο Θεός αγάπησε τόσο τον κόσμο που του έδωσε τον μονογενή του Υιό. Ο Θεός όντως αγαπά τον πραγματικό κόσμο, κι εκείνοι που αντιλαμβάνονται την πραγματικότητά του, δεν μπορούν να δουν τον κόσμο του θανάτου. Διότι ο θάνατος δεν είναι του πραγματικού κόσμου, στον οποίον τα πάντα αντανακλούν την αιωνιότητα. Ο Θεός σου έδωσε τον πραγματικό κόσμο σε αντάλλαγμα αυτού που έφτιαξες εσύ από τον διχασμένο νου σου, και που είναι το σύμβολο του θανάτου. Διότι αν πραγματικά μπορούσες να διαχωρίσεις τον εαυτό σου από τον Νου του Θεού θα πέθαινες.

9. Ο κόσμος που αντιλαμβάνεσαι είναι ένας κόσμος διαχωρισμού. Ίσως να είσαι πρόθυμος να δεχτείς ακόμα και τον θάνατο προκειμένου να αρνηθείς τον Πατέρα σου. Ωστόσο, Αυτός δεν επιθυμεί να κάνεις κάτι τέτοιο, επομένως αυτό δεν συμβαίνει. Ακόμα δεν μπορεί η θέλησή σου να στραφεί εναντίον Του, και γι αυτό δεν μπορείς να έχεις κανέναν έλεγχο πάνω στον κόσμο που έφτιαξες. Δεν είναι ένας κόσμος βούλησης διότι κυβερνάται από την επιθυμία να είναι διαφορετικός από τον Θεό, και αυτή η επιθυμία δεν είναι βούληση. Ο κόσμος που έφτιαξες είναι επομένως απόλυτα χαοτικός, και κυβερνάται από αυθαίρετους και παράλογους «νόμους», και χωρίς κανένα νόημα. Διότι είναι φτιαγμένος από αυτό που δεν θέλεις, και προβάλλεται από το νου σου επειδή τον φοβάσαι. Ωστόσο, αυτός ο κόσμος βρίσκεται μόνο μέσα στο νου του

κατασκευαστή του, μαζί με την πραγματική του σωτηρία. Μην πιστεύεις ότι βρίσκεται έξω από εσένα, διότι μόνο όταν αναγνωρίσεις που βρίσκεται θα αποκτήσεις έλεγχο επάνω του. Διότι πραγματικά έχεις έλεγχο πάνω στο νου σου, εφόσον ο νους σου είναι ο μηχανισμός της λήψης αποφάσεων.

10. Αν αναγνωρίσεις ότι όλες οι επιθέσεις που αντιλαμβάνεσαι βρίσκονται μέσα στον νου σου και πουθενά αλλού, τότε επιτέλους θα έχεις εντοπίσει την πηγή τους, και εκεί όπου αρχίζουν πρέπει και να τελειώνουν. Διότι σε αυτό το μέρος βρίσκεται επίσης και η σωτηρία. Ο βωμός του Θεού όπου κατοικεί ο Χριστός είναι εκεί. Έχεις βεβηλώσει τον βωμό, αλλά όχι και τον κόσμο. Ο Χριστός όμως έχει τοποθετήσει την Επανόρθωση πάνω στο βωμό για σένα. Φέρε τις αντιλήψεις που έχεις για τον κόσμο σε αυτό το βωμό, διότι είναι ο βωμός της αλήθειας. Εκεί θα δεις την όρασή σου να αλλάζει, κι εκεί θα μάθεις να βλέπεις αληθινά. Από αυτό το μέρος, όπου ο Θεός και ο Υιός Του κατοικούν με ειρήνη και όπου είσαι ευπρόσδεκτος, θα κοιτάξεις τα πάντα με ειρήνη και θα δεις τον κόσμο αληθινά. Όμως, για να βρεις αυτό το μέρος, πρέπει να εγκαταλείψεις την επένδυσή σου στον κόσμο έτσι όπως τον προβάλλεις, και να επιτρέψεις στο Άγιο Πνεύμα να επεκτείνει τον αληθινό κόσμο προς εσένα από το βωμό του Θεού.

IV. Αναζήτησε και θα Βρεις

1. Το εγώ είναι βέβαιο ότι η αγάπη είναι επικίνδυνη, και αυτό είναι πάντα η κεντρική του διδασκαλία. Ποτέ δεν το θέτει με αυτό τον τρόπο· αντίθετα, όλοι όσοι πιστεύουν ότι το εγώ είναι η σωτηρία φαίνεται πως είναι πολύ έντονα απασχολημένοι με την αναζήτηση της αγάπης. Ωστόσο, αν και το εγώ, ενθαρρύνει έντονα την έρευνα για την αγάπη, θέτει έναν όρο· να μην την βρεις. Οι υπαγορεύσεις του, λοιπόν, μπορούν να συνοψιστούν απλά ως: «Αναζήτησε και ***μην*** βρεις.» Αυτή είναι η μία υπόσχεση που σου δίνει το εγώ, και η μόνη που θα κρατήσει. Διότι το εγώ επιδιώκει τον στόχο του με φανατική επιμονή, και η κρίση του, αν και σοβαρά ανεπαρκής, είναι απόλυτα συνεπής.

2. Επομένως, η έρευνα που αναλαμβάνει το εγώ είναι καταδικασμένη σε αποτυχία. Κι εφόσον διδάσκει επίσης ότι αυτό είναι η ταυτότητά σου, η καθοδήγησή του σε οδηγεί σε ένα ταξίδι που πρέπει να καταλήγει στην αντίληψη της ήττας του εαυτού σου. Διότι το εγώ δεν μπορεί να αγαπά, και μέσα στην μανιώδη του έρευνα για αγάπη αναζητά αυτό που φοβάται να βρει. Η έρευνα είναι αναπόφευκτη διότι το εγώ είναι μέρος του νου σου, κι εξαιτίας της πηγής του δεν είναι απόλυτα διαχωρισμένο, ειδάλλως δεν θα μπορούσε να γίνει καθόλου πιστευτό. Διότι ο νους σου είναι που πιστεύει σε αυτό και του δίνει ύπαρξη. Όμως, πάλι ο νους σου είναι που έχει την δύναμη να αρνηθεί την ύπαρξη του εγώ, και σίγουρα θα το κάνεις αυτό όταν συνειδητοποιήσεις ακριβώς προς τα πού πηγαίνει το ταξίδι στο οποίο σε οδηγεί το εγώ.

3. Είναι σίγουρα προφανές ότι κανένας δεν θέλει να βρει αυτό που στο τέλος θα προκαλέσει την ήττα του. Όντας ανίκανο να αγαπήσει, το εγώ θα ήταν ολοκληρωτικά αδύναμο στην παρουσία της αγάπης, διότι δεν θα μπορούσε να ανταποκριθεί καθόλου. Τότε, θα πρέπει να εγκαταλείψεις την καθοδήγηση του, διότι θα γινόταν φανερό ότι δεν διδάχθηκες από αυτό την ανταπόκριση που χρειάζεσαι. Το εγώ επομένως θα διαστρεβλώσει την αγάπη, και θα σε διδάξει ότι η αγάπη πραγματικά προκαλεί τις αντιδράσεις που αυτό ***μπορεί*** να σου διδάξει. Αν ακολουθήσεις την διδασκαλία του λοιπόν, θα ψάχνεις για την αγάπη, αλλά δεν θα την αναγνωρίζεις.

4. Συνειδητοποιείς ότι το εγώ σε βάζει σε ένα ταξίδι που δεν γίνεται παρά να σε οδηγεί σε μια αίσθηση ματαιότητας και κατάθλιψης; Το να αναζητάς και να μην βρίσκεις κάθε άλλο παρά χαρά φέρνει. Αυτή είναι η υπόσχεση που θα ήθελες να κρατήσεις; Το Άγιο Πνεύμα σου προσφέρει μια άλλη υπόσχεση, και αυτή θα σε οδηγήσει στην χαρά. Διότι η δική Του υπόσχεση είναι πάντα, «Αναζήτησε και ***θα*** βρεις,» και κάτω από την δική Του καθοδήγηση δεν γίνεται να χάσεις. Δικό Του είναι το ταξίδι προς την εκπλήρωση, και τον στόχο που θέτει ενώπιον σου θα τον εκπληρώσει. Διότι Αυτό ποτέ δεν θα ξεγελάσει τον Υιό του Θεού τον οποίο αγαπά με την Αγάπη του Πατέρα.

5. ***Θα*** ξεκινήσεις ένα ταξίδι διότι σε αυτόν τον κόσμο δεν είσαι σπίτι σου. Και θα ψάξεις για το σπίτι σου είτε συνειδητοποιείς πού βρίσκεται είτε όχι. Αν πιστεύεις ότι βρίσκεται έξω από σένα η έρευνα θα είναι μάταιη, διότι θα το αναζητάς εκεί όπου δεν υπάρχει. Δεν θυμάσαι πώς να κοιτάξεις μέσα σου διότι δεν πιστεύεις ότι το σπίτι σου βρίσκεται εκεί. Όμως το Άγιο Πνεύμα το θυμάται για σένα, και θα σε καθοδηγήσει σπίτι σου διότι αυτή είναι η αποστολή Του. Καθώς εκπληρώνει την αποστολή Του θα σε διδάσκει την δική σου, διότι η αποστολή σου είναι ίδια με την δική σου. Οδηγώντας τους αδελφούς σου σπίτι Το ακολουθείς.

6. Κοίταξε τον Οδηγό που σου έδωσε ο Πατέρας σου, για να μάθεις ότι έχεις αιώνια ζωή. Διότι ο θάνατος δεν είναι το Θέλημα του Πατέρα σου ούτε το δικό σου, και μόνο ό,τι είναι αληθινό είναι το Θέλημα του Πατέρα. Δεν πληρώνεις κανένα τίμημα για την ζωή διότι αυτή σου δόθηκε, αλλά πληρώνεις τίμημα για τον θάνατο, και μάλιστα πολύ βαρύ. Αν ο θάνατος είναι ο θησαυρός σου, θα πουλήσεις τα πάντα για να τον αγοράσεις. Και θα πιστεύεις ότι τον έχεις αγοράσει, διότι θα έχεις πουλήσει όλα τ΄ άλλα. Ωστόσο, δεν μπορείς να πουλήσεις την Βασιλεία των Ουρανών. Η κληρονομιά σου δεν μπορεί ούτε να αγοραστεί ούτε να πουληθεί. Δεν υπάρχουν μέρη μέσα στην Υιότητα που να στερούνται την κληρονομιά τους, διότι ο Θεός είναι ολοκληρωμένος και όλες Του οι επεκτάσεις είναι σαν Αυτόν.

7. Η Επανόρθωση δεν είναι το τίμημα της ολότητάς σου, ***είναι***, όμως, το τίμημα της επίγνωσης της ολότητάς σου. Διότι αυτό που επέλεξες να «πουλήσεις» έπρεπε να φυλαχτεί για λογαριασμό σου, εφόσον εσύ δεν θα μπορούσες να το «αγοράσεις» πίσω. Όμως, πρέπει να επενδύσεις σε αυτό, όχι με χρήματα αλλά με πνεύμα. Διότι το πνεύμα είναι βούληση, και η βούληση

είναι το «τίμημα» της Βασιλείας. Η κληρονομιά σου περιμένει μόνο την αναγνώριση ότι έχεις λυτρωθεί. Το Άγιο Πνεύμα σε καθοδηγεί στην αιώνια ζωή, αλλά πρέπει να εγκαταλείψεις την επένδυσή σου στον θάνατο, ειδάλλως δεν θα δεις την ζωή παρόλο που είναι παντού γύρω σου.

V.Το Υγιές Πρόγραμμα των Μαθημάτων

1. Μόνο η αγάπη είναι ισχυρή διότι είναι αδιαίρετη. Οι ισχυροί δεν επιτίθενται διότι δεν βλέπουν καμία ανάγκη να κάνουν κάτι τέτοιο. Πριν μπορέσει να εισέλθει στο νου σου η ιδέα της επίθεσης, πρέπει να αντιλήφθηκες τον εαυτό σου ως αδύναμο. Επειδή επιτέθηκες στον εαυτό σου και πίστεψες ότι η επίθεση είχε αποτελέσματα, βλέπεις τον εαυτό σου αδύναμο. Επειδή δεν αντιλαμβάνεσαι τον εαυτό σου και τους αδελφούς σου ως ίσους, και θεωρείς τον εαυτό σου ως ασθενέστερο, επιχειρείς να «εξισορροπήσεις» την κατάσταση που έφτιαξες. Χρησιμοποιείς την επίθεση για να το πετύχεις επειδή πιστεύεις ότι η επίθεση κατάφερε να σε εξασθενήσει.

2. Αυτός είναι ο λόγος που η ιδιότητά σου να είσαι άτρωτος είναι τόσο σημαντική για την αποκατάσταση της νοητικής σου υγείας. Διότι αν δεχτείς ότι είσαι άτρωτος, αναγνωρίζεις ότι η επίθεση δεν έχει κανένα αποτέλεσμα. Παρόλο που έχεις επιτεθεί στον εαυτό σου, θα δείχνεις ότι τίποτα δεν συνέβη στην πραγματικότητα. Επομένως, με την επίθεση δεν πέτυχες τίποτα. Μόλις το συνειδητοποιήσεις αυτό δεν θα βλέπεις πια κανένα νόημα στην επίθεση, επειδή καταφανέστατα δεν λειτουργεί και δεν μπορεί να σε προστατεύσει. Ωστόσο, η αναγνώριση της ιδιότητας ότι είσαι άτρωτος έχει κάτι πολύ περισσότερο από αρνητική αξία. Εφόσον οι επιθέσεις εναντίον του εαυτού σου έχουν αποτύχει να σε καταστήσουν αδύναμο, τότε είσαι ακόμα δυνατός. Επομένως δεν έχεις καμιά ανάγκη να «εξισορροπήσεις» την κατάσταση για να θεμελιώσεις την δύναμή σου.

3. Δεν θα συνειδητοποιήσεις ποτέ την παντελή αχρηστία της επίθεσης εκτός κι αν αναγνωρίσεις ότι η επίθεση εναντίον του εαυτού σου δεν έχει κανένα αποτέλεσμα. Γιατί οι άλλοι όντως αντιδρούν στην επίθεση αν την αντιληφθούν, κι αν εσύ προσπαθήσεις να τους επιτεθείς δεν θα μπορέσεις παρά να το ερμηνεύσεις αυτό σαν ενίσχυση. Το μόνο μέρος που μπορείς να ακυρώσεις κάθε ενίσχυση είναι μέσα στον εαυτό σου. Διότι εσύ είσαι πάντα ο πρώτος στόχος της επίθεσής σου, κι αν αυτό δεν συμβεί ποτέ, τότε δεν έχει και συνέπειες.

4. Η Αγάπη του Αγίου Πνεύματος είναι η δύναμή σου, διότι η δική σου είναι διαιρεμένη κι επομένως αναληθής. Δεν μπορείς να εμπιστευτείς την δική σου αγάπη όταν της επιτίθεσαι. Δεν μπορείς να μάθεις για την τέλεια αγάπη με έναν διχασμένο νου, διότι ένας διχασμένος νους έχει καταστήσει τον εαυτό του φτωχό μαθητή. Προσπάθησες να κάνεις τον διαχωρισμό αιώνιο, διότι ήθελες να κρατήσεις τα χαρακτηριστικά της δημιουργίας, αλλά με το δικό σου

περιεχόμενο. Ωστόσο, η δημιουργία δεν προέρχεται από σένα, και οι φτωχοί μαθητές χρειάζονται πραγματικά ειδική διδασκαλία.

5. Έχεις μαθησιακές αναπηρίες με την κυριολεκτική έννοια του όρου. Υπάρχουν περιοχές στις μαθησιακές σου δυνατότητες που πάσχουν σε τέτοιο βαθμό ώστε μπορείς να προοδεύσεις μόνο κάτω από συνεπή, και ξεκάθαρη καθοδήγηση, που θα σου την παρέχει ένα Δάσκαλος ο Οποίος μπορεί να υπερβεί τις δικές σου περιορισμένες πηγές μάθησης. Αυτός γίνεται η Πηγή μάθησης σου διότι από μόνος σου δεν μπορείς να μάθεις. Αυτή η μαθησιακή κατάσταση στην οποία έχεις βάλει τον εαυτό σου είναι αδύνατη, και σε αυτή την κατάσταση χρειάζεσαι ξεκάθαρα έναν ειδικό Δάσκαλο και ένα ειδικό πρόγραμμα μαθημάτων. Οι αδύνατοι μαθητές δεν είναι καλή επιλογή ως δάσκαλοι, είτε για τους ίδιους ή για κάποιον άλλον. Πολύ δύσκολα θα μπορούσαν να εφαρμόσουν ένα πρόγραμμα μαθημάτων μέσω του οποίου θα ξεφύγουν από τους περιορισμούς τους. Αν καταλάβαιναν τι βρίσκεται πέρα από αυτούς, δεν θα είχαν μαθησιακές δυσκολίες.

6. Δεν γνωρίζεις το νόημα της αγάπης, και αυτό είναι το μειονέκτημά σου. Μην επιχειρείς να διδάξεις τον εαυτό σου αυτό που ο ίδιος δεν καταλαβαίνεις, και μην προσπαθείς να θέσεις μαθησιακούς στόχους εκεί όπου οι δικοί σου έχουν ξεκάθαρα αποτύχει. Ο μαθησιακός σου στόχος ήταν να ***μην*** μάθεις, κι αυτό δεν μπορεί να οδηγήσει σε επιτυχημένη μάθηση. Δεν μπορείς να μεταφέρεις αυτό που δεν έχεις μάθει, και η αδυναμία της ικανότητας να γενικεύεις είναι μία βασική μαθησιακή αποτυχία. Θα ζητούσες να μάθεις τον σκοπό των μαθησιακών βοηθημάτων από αυτούς που δεν έχουν μπορέσει να μάθουν; Δεν τον γνωρίζουν. Αν μπορούσαν να ερμηνεύσουν τα βοηθήματα σωστά, θα είχαν μάθει από αυτά.

7. Έχω πει ότι ο κανόνας του εγώ είναι «Αναζήτησε και μην βρεις». Μεταφρασμένο σε όρους μαθησιακούς αυτό σημαίνει, «Προσπάθησε να μάθεις αλλά μην το πετύχεις.» Το αποτέλεσμα αυτού του μαθησιακού στόχου είναι προφανές. Κάθε γνήσιο μαθησιακό βοήθημα, κάθε αληθινή διδασκαλία, και κάθε λογικός οδηγός μάθησης θα παρερμηνεύεται, εφόσον όλα αυτά έχουν τον σκοπό να διευκολύνουν την μάθηση στην οποία αυτό το παράξενο πρόγραμμα μαθημάτων αντιτίθεται. Αν προσπαθείς να μάθεις πώς να μην μάθεις, και ο στόχος της διδασκαλίας σου είναι η αποτυχία της , τι άλλο μπορείς να περιμένεις εκτός από την σύγχυση; Ένα τέτοιο πρόγραμμα μαθημάτων δεν βγάζει νόημα. Αυτό το εγχείρημα στην «μάθηση» έχει τόσο εξασθενήσει το νου σου που δεν μπορείς να αγαπάς, διότι τα μαθήματα που έχεις διαλέξει είναι εναντίον της αγάπης, και ισοδυναμούν με μαθήματα για το πώς να επιτίθεσαι στον εαυτό σου. Ένας συμπληρωματικός στόχος σε αυτά τα μαθήματα, είναι να μάθεις πώς να ***μην*** ξεπεράσεις τον διχασμό που στηρίζει την πίστη στον πρωταρχικό τους στόχο. Και δεν θα ξεπεράσεις τον διχασμό με αυτά τα μαθήματα, διότι ό,τι μαθαίνεις θα είναι υπέρ αυτού. Όμως, ο νους σου εναντιώνεται στην μάθησή σου όπως και η μάθησή σου εναντιώνεται στο νου σου, κι έτσι μάχεσαι εναντίον κάθε μάθησης και το

πετυχαίνεις, διότι αυτό είναι που θέλεις. Αλλά ίσως δεν συνειδητοποιείς, ούτε και τώρα, ότι υπάρχει κάτι που θέλεις να μάθεις, και ότι μπορείς να το μάθεις επειδή ***είναι*** επιλογή σου να το κάνεις.

8. Εσύ που έχεις προσπαθήσει να μάθεις αυτό που δεν θέλεις, τώρα πάρε κουράγιο, διότι παρόλο που το μαθησιακό πρόγραμμα που έθεσες στον εαυτό σου είναι πραγματικά θλιβερό, είναι απλά γελοίο αν το κοιτάξεις. Είναι δυνατόν ο τρόπος για να πετύχεις έναν στόχο να είναι να τον χάσεις; Παραιτήσου τώρα από την θέση του δασκάλου του εαυτού σου. Αυτή η παραίτηση δεν θα οδηγήσει σε κατάθλιψη. Είναι απλά το αποτέλεσμα μιας έντιμης αξιολόγησης όλων όσων έχεις διδάξει τον εαυτό σου, και των μαθησιακών αποτελεσμάτων που προέκυψαν. Κάτω από τις κατάλληλες μαθησιακές συνθήκες, τις οποίες δεν μπορείς ούτε να τις παρέχεις ούτε να τις καταλάβεις, θα γίνεις ένας άριστος μαθητής και ένας άριστος δάσκαλος. Αλλά αυτό δεν συμβαίνει ακόμα, και ούτε θα συμβεί μέχρι να αντιστραφεί όλη η μαθησιακή διαδικασία που έχεις εδραιώσει.

9. Το μαθησιακό σου δυναμικό, αν γίνει σωστά κατανοητό, είναι απεριόριστο διότι θα σε οδηγήσει στον Θεό. Μπορείς να διδάξεις τον δρόμο προς Αυτόν και να τον μάθεις και ο ίδιος, αν ακολουθήσεις τον Δάσκαλο που γνωρίζει τον δρόμο και καταλαβαίνει τα μαθήματα Του για να μπορέσει να τον μάθει. Αυτό το πρόγραμμα μαθημάτων είναι απόλυτα σαφές, διότι ο στόχος είναι αδιαίρετος και το μέσον και ο σκοπός βρίσκονται σε απόλυτη συμφωνία. Εσύ χρειάζεται μόνο να δώσεις την αδιαίρετη προσοχή σου. Όλα τα άλλα θα σου δοθούν. Διότι αληθινά θέλεις να μάθεις σωστά, και τίποτα δεν μπορεί να αντιτεθεί στην απόφαση του Υιού του Θεού. Η μάθησή του είναι τόσο απεριόριστη όσο κι εκείνος.

VI. Η Όραση του Χριστού

1. Το εγώ προσπαθεί να σε διδάξει πώς να κερδίσεις ολόκληρο τον κόσμο και να χάσεις την ψυχή σου. Το Άγιο Πνεύμα διδάσκει ότι δεν μπορείς να χάσεις την ψυχή σου και ότι δεν υπάρχει κάτι να κερδίσει κανείς σ' αυτόν τον κόσμο, διότι από μόνος του δεν ωφελεί σε τίποτα. Το να επενδύεις δίχως κέρδος σημαίνει σίγουρα ότι αποδυναμώνεις τον εαυτό σου, και το κόστος είναι υψηλό. Όχι μόνο δεν υπάρχει κέρδος στην επένδυση, αλλά το κόστος για σένα είναι τεράστιο. Διότι αυτή η επένδυση στοιχίζει την πραγματικότητα του κόσμου με το να αρνείται την δική σου, και δεν σου δίνει τίποτα γι αντάλλαγμα. Δεν μπορείς να πουλήσεις την ψυχή σου, αλλά μπορείς να πουλήσεις την επίγνωση της. Δεν μπορείς να αντιληφθείς την ψυχή σου, αλλά δεν θα την γνωρίσεις όσο αντιλαμβάνεσαι κάτι άλλο ως πολυτιμότερο.

2. Το Άγιο Πνεύμα είναι η δύναμή σου διότι σε γνωρίζει μόνο ως πνεύμα. Έχει απόλυτη επίγνωση ότι δεν γνωρίζεις τον εαυτό σου, και γνωρίζει τέλεια

πώς να σε διδάξει να θυμηθείς αυτό που είσαι. Επειδή σε αγαπά, θα σε διδάξει με χαρά αυτό που αγαπά, διότι θέλει να το μοιράζεται. Κι εφόσον σε θυμάται πάντα, δεν μπορεί να σε αφήσει να ξεχάσεις την αξία σου. Διότι ο Πατέρας ποτέ δεν παύει να Του θυμίζει τον Υιό Του, κι Αυτό ποτέ δεν παύει να θυμίζει στον Υιό τον Πατέρα. Ο Θεός βρίσκεται στην μνήμη σου χάρη σε Αυτό. Εσύ διάλεξες να ξεχάσεις τον Πατέρα σου αλλά δεν θέλεις πραγματικά να κάνεις κάτι τέτοιο, κι επομένως μπορείς να πάρεις μια άλλη απόφαση. Όπως ήταν η δική μου απόφαση, μπορεί να είναι και η δική σου.

3. Δεν θέλεις τον κόσμο. Το μόνο πράγμα με αξία σε αυτόν είναι όποιο κομμάτι του κοιτάζεις με αγάπη. Αυτό του δίνει την μόνη πραγματικότητα που θα έχει ποτέ. Η αξία του δεν βρίσκεται μέσα στον ίδιο, αλλά η δική σου βρίσκεται μέσα σε σένα. Όπως η αξία του εαυτού προέρχεται από την επέκταση του εαυτού, έτσι και η αντίληψη της αξίας του εαυτού προέρχεται από την επέκταση των σκέψεων αγάπης προς τα έξω. Κάνε τον κόσμο πραγματικό για σένα, διότι ο πραγματικός κόσμος είναι το δώρο του Αγίου Πνεύματος, άρα σου ανήκει.

4. Η διόρθωση είναι για όλους όσους δεν μπορούν να δουν. Η αποστολή του Αγίου Πνεύματος είναι να ανοίγει τα μάτια των τυφλών, διότι Αυτό γνωρίζει ότι αυτοί δεν έχουν χάσει την όρασή τους, αλλά απλά κοιμούνται. Θέλει να τους αφυπνίσει από τον ύπνο της λήθης στην θύμηση του Θεού. Τα μάτια του Χριστού είναι ανοιχτά, και Αυτός θα κοιτάξει αυτό που βλέπεις εσύ με αγάπη αν δεχτείς την όρασή Του ως δική σου. Το Άγιο Πνεύμα διαφυλάττει την όραση του Χριστού για κάθε Υιό του Θεού που κοιμάται. Με την δική Του όραση ο Υιός του Θεού είναι τέλειος, και λαχταρά να μοιραστεί την όρασή Του μαζί σου. Αυτό θα σου δείξει τον πραγματικό κόσμο διότι ο Θεός σου έδωσε τον Ουρανό. Μέσω Αυτού ο Πατέρας σου καλεί τον Υιό Του να θυμηθεί. Η αφύπνιση του Υιού Του αρχίζει με την επένδυσή του στον πραγματικό κόσμο, και με αυτή θα μάθει να επενδύει ξανά στον εαυτό του. Διότι η πραγματικότητα είναι ένα με τον Πατέρα και τον Υιό, και το Άγιο Πνεύμα ευλογεί τον πραγματικό κόσμο στο Όνομά Τους.

5. Όταν δεις αυτόν τον πραγματικό κόσμο, όπως σίγουρα θα τον δεις, τότε θα Μας θυμηθείς. Όμως, πρέπει να μάθεις το κόστος του ύπνου, και να αρνηθείς να το πληρώσεις. Μόνο τότε θα αποφασίσεις να αφυπνιστείς. Και τότε ο πραγματικός κόσμος θα ξεπεταχτεί μπροστά στα μάτια σου, διότι ο Χριστός ποτέ δεν κοιμήθηκε. Αυτός περιμένει να γίνει ορατός, διότι ο Ίδιος ποτέ δεν σε έχασε από τα μάτια Του. Αυτός κοιτάζει σιωπηλά τον πραγματικό κόσμο, τον οποίον θέλει να μοιραστεί μαζί σου διότι γνωρίζει την Αγάπη του Πατέρα γι Αυτόν. Και γνωρίζοντας αυτό, θέλει να σου δώσει ό,τι είναι δικό σου. Σε περιμένει μέσα σε τέλεια ειρήνη στο βωμό του Πατέρα Του, προσφέροντας σε σένα την Αγάπη του Πατέρα μέσα στο γαλήνιο φως της ευλογίας του Αγίου Πνεύματος. Διότι το Άγιο Πνεύμα θα οδηγήσει τον κάθε ένα σπίτι στον Πατέρα του, εκεί όπου ο Χριστός τον περιμένει ως Εαυτός του.

6. Κάθε παιδί του Θεού είναι ένα μέσα στον Χριστό, διότι η ύπαρξή του βρίσκεται μέσα στον Χριστό όπως και του Χριστού μέσα στον Θεό. Η Αγάπη του Χριστού για σένα είναι η Αγάπη Του για τον Πατέρα Του, την οποία γνωρίζει διότι γνωρίζει την Αγάπη του Πατέρα Του γι Αυτόν. Όταν το Άγιο Πνεύμα εν τέλει σε οδηγήσει στον Χριστό στον βωμό του Πατέρα Του, η αντίληψη συγχωνεύεται μέσα στην γνώση διότι η αντίληψη έχει γίνει τόσο άγια που η μετατροπή της σε αγιοσύνη είναι απλά η φυσική της επέκταση. Η αγάπη μεταφέρεται στην αγάπη δίχως καμία παρεμβολή, διότι οι δύο είναι ένα. Καθώς αντιλαμβάνεσαι όλο και περισσότερα κοινά στοιχεία σε όλες τις καταστάσεις, η εκπαίδευση κάτω από την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος αυξάνει και γενικεύεται. Σταδιακά μαθαίνεις να την εφαρμόζεις σε όλους και σε όλα, διότι η δυνατότητα εφαρμογής της είναι συμπαντική. Όταν αυτό επιτευχθεί, η αντίληψη και η γνώση θα μοιάζουν τόσο που θα μοιράζονται την ενοποίηση των νόμων του Θεού.

7. Αυτό που είναι ένα δεν μπορεί να γίνει αντιληπτό ως διαχωρισμένο, και η άρνηση του διαχωρισμού είναι η εκ νέου δήλωση της γνώσης. Στον βωμό του Θεού, η άγια αντίληψη του Υιού του Θεού διαφωτίζεται τόσο που το φως ρέει άφθονο μέσα της , και το πνεύμα του Υιού του Θεού λάμπει μέσα στο Νου του Πατέρα και γίνεται ένα με αυτό. Πολύ απαλά ο Θεός στέλνει το φως Του πάνω στον Εαυτό Του, γεμάτος αγάπη για την επέκταση του Εαυτού Του που είναι ο Υιός Του. Ο κόσμος δεν έχει κανένα σκοπό καθώς αφομοιώνεται μέσα στον σκοπό του Θεού. Διότι ο πραγματικός κόσμος έχει γλιστρήσει σιωπηλά μέσα στον Ουρανό, όπου το κάθε τι αιώνιο μέσα του υπήρχε από πάντα. Εκεί ο Λυτρωτής και ο λυτρωμένος ενώνονται μέσα στην τέλεια αγάπη του Θεού και του ενός για τον άλλον. Ο Ουρανός είναι το σπίτι σου, κι εφόσον βρίσκεται μέσα στον Θεό πρέπει να βρίσκεται και μέσα σε σένα.

VII. Κοιτάζοντας Μέσα σου

1. Τα θαύματα αποδεικνύουν ότι η μάθηση πραγματοποιήθηκε κάτω από την σωστή καθοδήγηση, διότι η μάθηση είναι αόρατη κι αυτό που έμαθε κανείς μπορεί να αναγνωριστεί μόνο από τα αποτελέσματά του. Η γενίκευσή της φαίνεται καθώς την χρησιμοποιείς σε όλο και περισσότερες καταστάσεις. Θα αναγνωρίσεις ότι έχεις μάθει ότι δεν υπάρχει βαθμός δυσκολίας στα θαύματα όταν τα εφαρμόσεις σε όλες τις καταστάσεις. Δεν υπάρχει κατάσταση που να μην εφαρμόζονται τα θαύματα, κι εφαρμόζοντάς τα σε όλες τις καταστάσεις θα κερδίσεις τον πραγματικό κόσμο. Διότι με αυτή την άγια αντίληψη θα ολοκληρώνεσαι, και έχοντας αποδεχτεί την Επανόρθωση για τον εαυτό σου θα ακτινοβολεί στον καθένα που σου στέλνει το Άγιο Πνεύμα για να τον ευλογήσεις. Σε κάθε παιδί του Θεού βρίσκεται η ευλογία Του, και η δική Του ευλογία προς εσένα βρίσκεται όταν ευλογείς τα παιδιά Του.

2. Ο καθένας στον κόσμο πρέπει να παίξει τον ρόλο του στην λύτρωσή του, για να αναγνωρίσει ότι ο κόσμος έχει λυτρωθεί. Δεν μπορείς να δεις το αόρατο. Όμως αν δεις τα αποτελέσματά του γνωρίζεις ότι πρέπει να είναι εκεί. Όταν αντιλαμβάνεσαι τι κάνει, αναγνωρίζεις την ύπαρξή του. Και από αυτό που κάνει, μαθαίνεις τι είναι. Δεν βλέπεις τις δυνάμεις σου, αλλά αποκτάς εμπιστοσύνη στην ύπαρξή τους καθώς αυτές οι δυνάμεις σου δίνουν την ικανότητα να ενεργείς. Και ***μπορείς*** να δεις τα αποτελέσματα των πράξεών σου.

3. Το Άγιο Πνεύμα είναι αόρατο, αλλά μπορείς να δεις τα αποτελέσματα της Παρουσίας Του, και μέσα από αυτά θα μάθεις ότι είναι εκεί. Αυτό που σου δίνει την ικανότητα να κάνεις προφανώς δεν είναι από αυτόν τον κόσμο, διότι τα θαύματα παραβιάζουν κάθε νόμο της πραγματικότητας έτσι όπως την κρίνει ο κόσμος. Κάθε νόμος του χρόνου και του χώρου, μεγέθους και μάζας υπερβαίνεται, διότι αυτό που το Άγιο Πνεύμα σε κάνει ικανό να κάνεις είναι ξεκάθαρα πέρα από όλους αυτούς τους νόμους. Όταν αντιληφθείς τα αποτελέσματά Του, θα καταλάβεις που πρέπει να βρίσκεται, και τελικά να γνωρίσεις τι είναι.

4. Δεν μπορείς να δεις το Άγιο Πνεύμα, αλλά μπορείς να δεις τις εκδηλώσεις Του. Και μόνο αν το κάνεις αυτό, θα συνειδητοποιήσεις ότι είναι εκεί. Τα θαύματα είναι οι μάρτυρες Του, και μιλούν για την Παρουσία Του. Αυτό που δεν μπορείς να δεις γίνεται πραγματικό για σένα μόνο από τις μαρτυρίες που μιλούν γι αυτό. Διότι μπορείς να αποκτήσεις την επίγνωση αυτού που δεν βλέπεις, και μπορεί να γίνει ακαταμάχητα πραγματικό για σένα καθώς η Παρουσία του εκδηλώνεται μέσα από σένα. Κάνε το έργο του Αγίου Πνεύματος, διότι μοιράζεσαι την λειτουργία Του. Όπως η λειτουργία σου στον Ουρανό είναι η δημιουργία, έτσι και η λειτουργία σου στην γη είναι η θεραπεία. Ο Θεός μοιράζεται την λειτουργία Του μαζί σου στον Ουρανό, και το Άγιο Πνεύμα μοιράζεται μαζί σου, την δική Του στην γη. Όσο πιστεύεις ότι έχεις άλλες λειτουργίες, τόσο θα έχεις ανάγκη διόρθωσης. Διότι αυτή η πίστη καταστρέφει την ειρήνη, και είναι ένας στόχος σε άμεση αντίθεση με τον σκοπό του Αγίου Πνεύματος.

5. Βλέπεις αυτό που προσδοκάς να δεις, και περιμένεις αυτό που προσκαλείς. Η αντίληψή σου είναι το αποτέλεσμα της πρόσκλησής σου, που έρχεται έτσι όπως το κάλεσες. Τίνος τις εκδηλώσεις θα ήθελες να βλέπεις; Για τίνος την παρουσία θα ήθελες να πειστείς; Διότι θα πιστέψεις σε αυτό που εκδηλώνεις, και με όποιο τρόπο βλέπεις προς τα έξω έτσι θα βλέπεις και μέσα σου. Μέσα στο νου σου βρίσκονται δύο τρόποι να κοιτάξεις τον κόσμο, και η αντίληψή σου θα αντανακλά την καθοδήγηση που έχεις επιλέξει.

6. Εγώ είμαι η εκδήλωση του Αγίου Πνεύματος, και όταν με βλέπεις είναι επειδή Το έχεις προσκαλέσει. Διότι θα σου στείλει τους δικούς Του μάρτυρες αν μόνο θελήσεις να τους δεις. Να θυμάσαι πάντα ότι βλέπεις αυτό που αναζητάς, επειδή αυτό που αναζητάς θα το βρίσκεις. Το εγώ βρίσκει αυτό που αναζητά, και μόνο αυτό. Δεν βρίσκει αγάπη, διότι δεν είναι αυτό που

αναζητά. Όμως, το να αναζητάς και να βρίσκεις είναι το ίδιο, κι αν αναζητήσεις δύο στόχους θα τους βρεις, αλλά δεν θα αναγνωρίσεις κανέναν. Θα θεωρήσεις ότι είναι το ίδιο επειδή θέλεις και τους δύο. Ο νους πάντα αγωνίζεται για την ολοκλήρωση, κι αν είναι διχασμένος και θέλει να διατηρήσει τον διχασμό, θα εξακολουθήσει να πιστεύει ότι έχει έναν στόχο κάνοντάς τον να φαίνεται πως είναι ένας.

7. Είπα πριν ότι αυτό που προβάλλεις ή επεκτείνεις εξαρτάται από σένα, αλλά πρέπει να κάνεις ή το ένα ή το άλλο, διότι αυτός είναι ο νόμος του νου, και πρέπει να κοιτάξεις μέσα σου πριν κοιτάξεις έξω. Καθώς κοιτάς μέσα σου, επιλέγεις τον οδηγό για να δεις. Έπειτα κοιτάζεις έξω και βλέπεις τους μάρτυρές του. Αυτός είναι ο λόγος που βρίσκεις αυτό που αναζητάς. Θα εκδηλώσεις αυτό που θέλεις μέσα σου, και θα το δεχθείς από τον κόσμο διότι το έβαλες εκεί με το να το θέλεις. Όταν νομίζεις ότι προβάλλεις αυτό που δεν θέλεις, αυτό συμβαίνει, επίσης, επειδή ***όντως*** το θέλεις. Αυτό οδηγεί απευθείας στην διάσπαση, επειδή αναπαριστά την αποδοχή δύο στόχων, όπου ο κάθε ένας από αυτούς γίνεται αντιληπτός σε διαφορετική θέση· διαχωρισμένοι μεταξύ τους επειδή τους έφτιαξες διαφορετικούς. Ο νους, τότε, βλέπει έναν διαιρεμένο κόσμο εξωτερικά, αλλά όχι μέσα του. Αυτό δίνει ακεραιότητα στην ψευδαίσθηση, και σε κάνει να πιστεύεις ότι επιδιώκει έναν μόνο στόχο. Ωστόσο, όσο αντιλαμβάνεσαι τον κόσμο διαχωρισμένο, δεν είσαι θεραπευμένος. Διότι το να είσαι θεραπευμένος σημαίνει ότι επιδιώκεις μόνο έναν στόχο, διότι έχεις αποδεχτεί μόνον έναν και θέλεις μόνο έναν.

8. Όταν θέλεις μόνο αγάπη δεν θα βλέπεις τίποτα άλλο. Η αντιφατική φύση των αποδείξεων που αντιλαμβάνεσαι είναι απλά η αντανάκλαση των αντιφατικών σου προσκλήσεων. Έχεις κοιτάξει το νου σου και αποδέχτηκες την αντίθεση εκεί, εφόσον εκεί την αναζήτησες. Αλλά μην πιστέψεις ότι οι αποδείξεις της αντίθεσης είναι αληθινές, διότι αυτές επιβεβαιώνουν μόνο την δική σου απόφαση σε σχέση με την πραγματικότητα, και σου επιστρέφουν τα μηνύματα που εσύ τους έδωσες. Η αγάπη, επίσης, αναγνωρίζεται από τους δικούς της αγγελιαφόρους. Αν εκδηλώνεις αγάπη, οι απεσταλμένοι της θα έρθουν σε σένα επειδή τους κάλεσες.

9. Η δύναμη της απόφασης είναι η μόνη ελευθερία που σου έχει απομείνει ως φυλακισμένος αυτού του κόσμου. Μπορείς να αποφασίσεις να τον δεις σωστά. Αυτό που έφτιαξες δεν είναι η πραγματικότητά του, διότι η πραγματικότητά του είναι μόνο αυτή που του δίνεις εσύ. Στην πραγματικότητα δεν μπορείς να δώσεις τίποτα άλλο εκτός από αγάπη σε όλους και σε όλα, και δεν μπορείς να λάβεις πραγματικά τίποτα άλλο εκτός από αγάπη από αυτούς. Αν νομίζεις ότι έχεις λάβει κάτι άλλο, είναι επειδή κοίταξες μέσα σου και νόμισες πως είδες εκεί την δύναμη να δώσεις κάτι άλλο από μέσα σου. Μόνο αυτή ήταν η απόφαση που καθόρισε αυτό που βρήκες, διότι ήταν η απόφαση γι αυτό που αναζητούσες.

10. Με φοβάσαι επειδή κοίταξες μέσα σου και φοβάσαι αυτό που είδες. Όμως, δεν μπορεί να είδες την πραγματικότητα, διότι η πραγματικότητα του νου

σου είναι η ομορφότερη από τις δημιουργίες του Θεού. Εφόσον προέρχεται μόνο από τον Θεό, η δύναμη και το μεγαλείο της θα μπορούσαν να σου φέρουν μόνο γαλήνη αν ***πραγματικά την έβλεπες.*** Αν φοβάσαι, αυτό συμβαίνει επειδή είδες κάτι που δεν βρίσκεται εκεί. Όμως, σ' αυτήν την ίδια θέση θα μπορούσες να δεις εμένα και όλους σου τους αδελφούς, μέσα στην τέλεια ασφάλεια του Νου που μας δημιούργησε. Διότι είμαστε εκεί μέσα στην ειρήνη του Πατέρα, ο Οποίος βούλεται να επεκτείνει την ειρήνη Του μέσα από σένα.

11. Όταν δεχτείς την αποστολή σου να επεκτείνεις την ειρήνη, θα βρεις ειρήνη, διότι εκδηλώνοντάς την θα την δεις. Οι άγιοι μάρτυρές της θα σε περιβάλλουν επειδή τους κάλεσες, και θα έρθουν σε σένα. Έχω ακούσει το κάλεσμά σου και έχω απαντήσει σε αυτό, αλλά εσύ δεν θα με δεις ούτε θα ακούσεις την απάντηση που αναζητάς. Αυτό συμβαίνει διότι ακόμα δεν θέλεις ***μόνο*** αυτό. Όμως, όσο γίνομαι πιο αληθινός για σένα, θα μαθαίνεις ότι πραγματικά θέλεις μόνο αυτό. Και θα με βλέπεις καθώς κοιτάζεις μέσα σου, και θα κοιτάξουμε μαζί τον πραγματικό κόσμο. Μέσα από τα μάτια του Χριστού, μόνο ο αληθινός κόσμος υπάρχει και μόνο ο αληθινός κόσμος μπορεί να γίνει ορατός. Ό,τι αποφασίζεις, αυτό και θα βλέπεις. Και το μόνο που θα βλέπεις είναι οι μαρτυρίες της απόφασής σου.

12. Όταν κοιτάξεις μέσα σου και με δεις, αυτό θα γίνει επειδή θα έχεις αποφασίσει να εκδηλώσεις την αλήθεια. Και καθώς την εκδηλώνεις θα την δεις και έξω και μέσα σου. Θα την δεις έξω ***επειδή*** πρώτα την είδες μέσα σου. Ό,τι βλέπεις έξω είναι κρίση αυτού που είδες μέσα σου. Αν είναι η δική σου κρίση θα είναι λανθασμένο, επειδή η κρίση δεν είναι δική σου λειτουργία. Αν είναι η κρίση του Αγίου Πνεύματος θα είναι σωστό, επειδή η κρίση ***είναι*** η δική Του λειτουργία. Μοιράζεσαι την λειτουργία Του μόνο κρίνοντας όπως κρίνει Αυτό, χωρίς να κρατήσεις καμία κρίση για τον εαυτό σου. Θα κρίνεις εναντίον του εαυτού σου, αλλά το Άγιο Πνεύμα θα κρίνει ***υπέρ*** σου.

13. Να θυμάσαι, λοιπόν, ότι όποτε κοιτάζεις έξω και αντιδράς αρνητικά σε αυτό που βλέπεις, τότε έχεις κρίνει τον εαυτό σου ανάξιο και τον έχεις καταδικάσει σε θάνατο. Η ποινή του θανάτου είναι ο έσχατος στόχος του εγώ, διότι αυτό πιστεύει απόλυτα ότι είσαι εγκληματίας, και σου αξίζει ο θάνατος όπως ο Θεός γνωρίζει ότι σου αξίζει η ζωή. Η ποινή του θανάτου ποτέ δεν εγκαταλείπει το νου του εγώ, διότι αυτή είναι που πάντα φυλάει για σένα στο τέλος. Θέλοντας να σε σκοτώσει εκφράζοντας έτσι αυτό που τελικά νοιώθει για σένα, σε αφήνει να ζεις μόνο και μόνο για να περιμένεις τον θάνατο. Θα σε βασανίζει όσο ζεις, αλλά το μίσος του δεν ικανοποιείται μέχρι να πεθάνεις. Διότι η καταστροφή σου είναι ο μοναδικός στόχος για τον οποίο εργάζεται, και ο μόνος με τον οποίο θα ικανοποιηθεί.

14. Το εγώ δεν είναι ένας προδότης του Θεού, προς τον Οποίο η προδοσία είναι αδύνατη. Αλλά είναι προδότης προς εσένα που πιστεύεις ότι έχεις προδώσει τον Πατέρα σου. Γι αυτό η κατάργηση της ενοχής είναι ένα βασικό κομμάτι της διδασκαλίας του Αγίου Πνεύματος. Διότι για όσο νιώθεις ένοχος

ακούς την φωνή του εγώ, που σου λέει ότι έχεις προδώσει τον Θεό, άρα σου αξίζει ο θάνατος. Θα νομίζεις ότι ο θάνατος προέρχεται από τον Θεό και όχι από το εγώ διότι, συγχέοντας τον εαυτό σου με το εγώ, πιστεύεις ότι θέλεις τον θάνατο. Και ο Θεός δεν σε σώζει από αυτό που θέλεις.

15. Όταν μπαίνεις στον πειρασμό να ενδώσεις στην επιθυμία του θανάτου, ***θυμήσου ότι εγώ δεν πέθανα***. Θα συνειδητοποιήσεις ότι αυτό είναι αλήθεια όταν κοιτάξεις μέσα σου και με ***δεις***. Θα ξεπερνούσα τον θάνατο μόνο για τον εαυτό μου; Και θα μου έδινε ο Πατέρας την αιώνια ζωή αν δεν την έδινε και σε σένα; Όταν μάθεις να με εκδηλώνεις, δεν θα βλέπεις τον θάνατο ποτέ. Διότι θα έχεις δει αυτό που είναι αθάνατο μέσα στον εαυτό σου, και καθώς θα κοιτάς έναν κόσμο που δεν μπορεί να πεθάνει θα βλέπεις μόνο το αιώνιο.

VIII. Η Έλξη της Αγάπης για την Αγάπη

1. Στ' αλήθεια πιστεύεις ότι μπορείς να σκοτώσεις τον Υιό του Θεού; Ο Πατέρας έχει κρύψει τον Υιό Του με μεγάλη ασφάλεια μέσα Του, και τον έχει κρατήσει μακριά από τις καταστροφικές σου σκέψεις, αλλά εσύ εξαιτίας τους, δεν γνωρίζεις ούτε τον Πατέρα ούτε τον Υιό. Επιτίθεσαι στον πραγματικό κόσμο κάθε μέρα, κάθε ώρα και κάθε λεπτό, και παρόλα αυτά εκπλήσσεσαι που δεν μπορείς να τον δεις. Αν αναζητάς την αγάπη με τον σκοπό να της επιτεθείς, ποτέ δεν θα την βρεις. Διότι αν η αγάπη είναι μοίρασμα, πώς μπορείς να την βρεις εκτός από μέσα από την ίδια; Πρόσφερέ την και θα έρθει σε σένα, διότι έλκεται από τον εαυτό της. Αν, όμως, προσφέρεις επίθεση, τότε η αγάπη θα παραμείνει κρυμμένη, διότι μπορεί να ζει μόνο μέσα στην ειρήνη.

2. Ο Υιός του Θεού είναι τόσο ασφαλής όσο ο Πατέρας του, διότι ο Υιός γνωρίζει την προστασία του Πατέρα του και δεν φοβάται. Η Αγάπη του Πατέρα του τον κρατά μέσα σε τέλεια γαλήνη, κι εφόσον δεν χρειάζεται τίποτα, δεν ζητά τίποτα. Όμως, βρίσκεται μακριά από σένα του οποίου είναι ο Εαυτός, διότι επέλεξες να του επιτίθεσαι κι εξαφανίστηκε από τα μάτια σου μέσα στον Πατέρα του. Αυτός δεν άλλαξε, άλλαξες, όμως, εσύ. Διότι ο διχασμένος νους και όλα του τα έργα δεν δημιουργήθηκαν από τον Πατέρα, και δεν θα μπορούσαν να ζήσουν μέσα στην γνώση Εκείνου.

3. Όταν έκανες ορατό αυτό που δεν είναι αληθινό, αυτό που ***είναι*** αληθινό έγινε αόρατο για σένα. Όμως, δεν μπορεί να είναι αόρατο πραγματικά, διότι το Άγιο Πνεύμα το βλέπει με τέλεια καθαρότητα. Είναι αόρατο για σένα διότι εσύ κοιτάζεις κάτι άλλο. Ωστόσο, δεν εξαρτάται από σένα να αποφασίσεις τι είναι ορατό και τι αόρατο, όπως δεν εξαρτάται από σένα να αποφασίσεις ποια είναι η πραγματικότητα. Αυτό που μπορεί να γίνει ορατό είναι αυτό που βλέπει το Άγιο Πνεύμα. Ο ορισμός της πραγματικότητας ανήκει στον Θεό, όχι σε σένα. Αυτός την δημιούργησε, κι Αυτός γνωρίζει ποιά είναι. Εσύ που γνώριζες, έχεις λησμονήσει, κι αν δεν σου έδινε ένα τρόπο να θυμηθείς, θα είχες καταδικάσει τον εαυτό σου στην λήθη.

4. Χάρη στην Αγάπη του Πατέρα σου δεν μπορείς ποτέ να Τον ξεχάσεις, διότι κανένας δεν μπορεί να ξεχάσει αυτό που ο Ίδιος ο Θεός έβαλε στην μνήμη του. Μπορεί να το αρνηθείς, αλλά δεν μπορείς να το χάσεις. Μία Φωνή θα απαντήσει σε κάθε ερώτηση που θα κάνεις, και μια όραση θα διορθώσει την αντίληψή όλων όσων βλέπεις. Διότι αυτό που έχεις κάνει αόρατο είναι η μόνη αλήθεια, και αυτό που δεν έχεις ακούσει είναι η μόνη Απάντηση. Ο Θεός θέλει να σε επανασυνδέσει με τον εαυτό σου, και δεν σε εγκατέλειψε στην δυστυχία σου. Περιμένεις μόνο Αυτόν, και δεν το γνωρίζεις. Όμως, η δική Του θύμηση λάμπει μέσα στο νου σου και δεν μπορεί να σβηστεί. Δεν βρίσκεται στο παρελθόν, ούτε και στο μέλλον, εφόσον υπάρχει παντοτινά.

5. Δεν έχεις παρά να ζητήσεις αυτή την μνήμη, και θα θυμηθείς. Ωστόσο, η θύμηση του Θεού δεν μπορεί να λάμψει σε ένα νου που την έχει εξαλείψει και θέλει να την κρατήσει έτσι. Διότι η θύμηση του Θεού μπορεί να ανατείλει μόνο σε ένα νου που επιλέγει να θυμηθεί, και που έχει εγκαταλείψει την παρανοϊκή επιθυμία να ελέγχει την πραγματικότητα. Εσύ που δεν μπορείς ούτε τον εαυτό σου να ελέγξεις δεν θα πρέπει να φιλοδοξείς να ελέγξεις το σύμπαν. Κοίταξε όμως τι έφτιαξες από αυτό, και αγαλλίασε που δεν είναι έτσι.

6. Υιέ του Θεού, μην ικανοποιείσαι με το τίποτα! Αυτό που δεν είναι πραγματικό δεν μπορεί να είναι ορατό και δεν έχει αξία. Ο Θεός δεν θα μπορούσε να προσφέρει στον Υιό Του κάτι που δεν έχει αξία, και ούτε ο Υιός Του θα μπορούσε να το λάβει. Λυτρώθηκες την ίδια στιγμή που νόμισες ότι Τον εγκατέλειψες. Ό,τι έφτιαξες ποτέ δεν υπήρξε, και είναι αόρατο διότι το Άγιο Πνεύμα δεν το βλέπει. Όμως, αυτό που βλέπει πραγματικά είναι και δικό σου για να το δεις, και μέσα από την όρασή Του θεραπεύεται η αντίληψή σου. Έχεις κάνει αόρατη την μόνη αλήθεια που κρατά αυτός ο κόσμος. Δίνοντας αξία στο τίποτα, αναζήτησες το τίποτα. Και κάνοντας το τίποτα πραγματικό για σένα, το είδες. ***Αλλά δεν είναι εκεί***. Και ο Χριστός είναι αόρατος σε σένα εξαιτίας αυτών που έκανες ορατά για τον εαυτό σου.

7. Ωστόσο, δεν έχει σημασία πόση απόσταση προσπάθησες να παρεμβάλλεις ανάμεσα στην επίγνωσή σου και την αλήθεια. Ο Υιός του Θεού μπορεί να είναι ορατός διότι μοιράζεται την όραση του. Το Άγιο Πνεύμα τον κοιτάζει, και δεν βλέπει τίποτα άλλο μέσα σε σένα. Αυτό που είναι αόρατο σε σένα είναι τέλειο στην δική Του όραση, και συμπεριλαμβάνει τα πάντα. Σε θυμήθηκε διότι δεν ξέχασε τον Πατέρα. Εσύ κοίταξες το μη πραγματικό και βρήκες την απελπισία. Όμως, εφόσον αναζητούσες το μη πραγματικό, τι άλλο θα μπορούσες να βρεις; Ο μη πραγματικός κόσμος ***είναι*** κάτι απελπιστικό, διότι ποτέ δεν γίνεται να υπάρχει. Κι εσύ που μοιράζεσαι την Ύπαρξη του Θεού μαζί Του δεν θα μπορούσες ποτέ να είσαι ικανοποιημένος δίχως την πραγματικότητα. Ό,τι δεν σου έδωσε ο Θεός δεν έχει καμιά δύναμη επάνω σου, και η έλξη της αγάπης για την αγάπη παραμένει ακαταμάχητη. Διότι είναι λειτουργία της αγάπης να ενώνει όλα τα πράγματα με την ίδια, και να κρατά όλα τα πράγματα μαζί επεκτείνοντας την ολότητά της.

8. Ο πραγματικός κόσμος σου δόθηκε από τον Θεό σε μια γεμάτη αγάπη ανταλλαγή για τον κόσμο που έφτιαξες και που βλέπεις. Πάρε τον μόνο από το χέρι του Χριστού και κοίταξέ τον. Η πραγματικότητά του θα κάνει όλα τα άλλα αόρατα, διότι η ολοκληρωμένη αντίληψη είναι να τον βλέπεις. Και καθώς τον κοιτάζεις θα θυμάσαι ότι πάντα ήταν έτσι. Το τίποτα θα γίνει αόρατο, διότι επιτέλους θα έχεις δει αληθινά. Η λυτρωμένη αντίληψη εύκολα μεταφράζεται σε γνώση, διότι μόνο η αντίληψη μπορεί να σφάλλει και αυτή ποτέ δεν υπήρξε. Όντας διορθωμένη δίνει την θέση της στην γνώση, η οποία είναι παντοτινά η μόνη πραγματικότητα. Η Επανόρθωση δεν είναι παρά ο δρόμος της επιστροφής σε αυτό που ποτέ δεν χάθηκε. Ο Πατέρας σου ποτέ δεν θα μπορούσε να παύσει να αγαπά τον Υιό Του.

Κεφάλαιο 13

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΧΩΡΙΣ ΤΗΝ ΕΝΟΧΗ

Εισαγωγή

1. Αν δεν ένιωθες ένοχος δεν θα μπορούσες να επιτίθεσαι, διότι η καταδίκη είναι η ρίζα της επίθεσης. Είναι η κρίση ενός νου από έναν άλλο ως ανάξιο αγάπης και άξιο τιμωρίας. Εδώ βρίσκεται ο διχασμός. Διότι ο νους που κρίνει αντιλαμβάνεται τον εαυτό του ως διαχωρισμένο από το νου που κρίνεται, πιστεύοντας ότι τιμωρώντας κάποιον άλλον, ο ίδιος θα διαφύγει την τιμωρία. Όλο αυτό δεν είναι παρά η απατηλή προσπάθεια του νου να αρνηθεί τον εαυτό του, και να ξεφύγει από την ποινή της άρνησης. Δεν είναι προσπάθεια να απελευθερώσει την άρνηση, αλλά να κρατηθεί πάνω σε αυτήν. Διότι η ενοχή είναι που έχει κρύψει τον Πατέρα από σένα, και η ενοχή είναι που σε έχει οδηγήσει στην παράνοια.

2. Η αποδοχή της ενοχής μέσα στο νου του Υιού του Θεού ήταν η αρχή του διαχωρισμού, όπως η αποδοχή της Επανόρθωσης είναι το τέλος του. Ο κόσμος που βλέπεις είναι το απατηλό σύστημα εκείνων που έχουν χάσει τα λογικά τους από την ενοχή. Κοίταξε προσεκτικά αυτό τον κόσμο, και θα συνειδητοποιήσεις ότι έτσι είναι. Διότι αυτός ο κόσμος είναι το σύμβολο της τιμωρίας, και όλοι οι νόμοι που φαίνεται ότι τον κυβερνούν είναι οι νόμοι του θανάτου. Τα παιδιά γεννιούνται μέσα από τον πόνο και με πόνο. Το μεγάλωμά τους συνοδεύεται από βάσανα, και μαθαίνουν για την θλίψη και τον διαχωρισμό και τον θάνατο. Ο νους τους φαίνεται πως είναι παγιδευμένος μέσα στον εγκέφαλό τους, και οι δυνάμεις του υποχωρούν όταν το σώμα τους πληγώνεται. Φαίνεται πως αγαπούν, όμως εγκαταλείπουν και εγκαταλείπονται. Φαίνεται πως χάνουν αυτό που αγαπούν, κι αυτό είναι ίσως η πιο παρανοϊκή πίστη από όλες. Και τα σώματά τους μαραίνονται και αγκομαχούν και κείτονται στο έδαφος, και δεν υπάρχουν πια. Δεν υπάρχει κανένας τους που να μην έχει σκεφτεί ότι ο Θεός είναι σκληρός.

3. Αν αυτός ήταν ο αληθινός κόσμος, τότε όντως ο Θεός ***θα ήταν*** σκληρός. Γιατί κανένας Πατέρας που θα υπέβαλλε τα παιδιά Του σε αυτό ως τίμημα της σωτηρίας δεν θα ήταν δυνατόν να ***είναι*** στοργικός. ***Η αγάπη δεν σκοτώνει για να σώσει.*** Αν το έκανε αυτό, τότε η επίθεση θα ήταν η σωτηρία, κι αυτή είναι η ερμηνεία του εγώ, και όχι του Θεού. Μόνο ο κόσμος της ενοχής θα το απαιτούσε αυτό, διότι μόνο οι ένοχοι μπορούν να το συλλάβουν. Το «αμάρτημα» του Αδάμ δεν θα μπορούσε να αγγίξει κανέναν, αν αυτός δεν είχε πιστέψει ότι ο Πατέρας ήταν που τον έδιωξε από τον Παράδεισο. Διότι με αυτή την πίστη η γνώση του Πατέρα χάθηκε, εφόσον μόνο εκείνοι που δεν Τον καταλαβαίνουν θα μπορούσαν να πιστέψουν κάτι τέτοιο.

4. Αυτός ο κόσμος ***είναι*** μια εικόνα της σταύρωσης του Υιού του Θεού. Και μέχρι να συνειδητοποιήσεις ότι ο Υιός του Θεού δεν μπορεί να σταυρωθεί, αυτός είναι ο κόσμος που θα βλέπεις. Ωστόσο, δεν θα το συνειδητοποιήσεις

αυτό μέχρι να δεχτείς την αιώνια αλήθεια ότι ο Υιός του Θεού δεν είναι ένοχος. Του αξίζει μόνο αγάπη διότι έχει δώσει μόνο αγάπη. Δεν μπορεί να καταδικαστεί διότι ποτέ δεν έχει καταδικάσει. Η Επανόρθωση είναι το τελευταίο μάθημα που χρειάζεται να μάθει, διότι του διδάσκει ότι, εφόσον ποτέ δεν αμάρτησε, δεν έχει ανάγκη από σωτηρία.

1. Η Αθωότητα και η Ικανότητα να είσαι Απρόσβλητος.

1. Νωρίτερα, είπα ότι το Άγιο Πνεύμα μοιράζεται τον στόχο όλων των καλών δασκάλων, των οποίων ο υπέρτατος στόχος είναι να καταστήσουν τον εαυτό τους μη απαραίτητο διδάσκοντας στους μαθητές τους όλα όσα ξέρουν. Το Άγιο Πνεύμα αυτό θέλει μόνο, διότι με το να μοιράζεται την Αγάπη του Πατέρα για τον Υιό Του, επιδιώκει να απομακρύνει όλη την ενοχή από το νου του, ώστε να μπορέσει να θυμηθεί τον Πατέρα του ειρηνικά. Η ειρήνη και η ενοχή είναι αντίθετες, και ο Πατέρας μπορεί να επανέλθει στην μνήμη μόνο με ειρήνη. Η αγάπη και η ενοχή δεν μπορούν να συνυπάρχουν, και το να δέχεσαι το ένα σημαίνει ότι αρνείσαι το άλλο. Η ενοχή κρύβει τον Χριστό από την όραση σου, διότι είναι η άρνηση της αθωότητας του Υιού του Θεού.

2. Μέσα στον παράξενο κόσμο που έχεις φτιάξει ο Υιός του Θεού ***έχει*** αμαρτήσει. Πως θα μπορούσες να τον δεις, λοιπόν; Κάνοντάς τον αόρατο, ο κόσμος της ανταπόδοσης ύψωσε το σκοτεινό σύννεφο της ενοχής που αποδέχτηκες, και το κρατάς με αγάπη. Διότι η αθωότητα του Χριστού είναι η απόδειξη ότι το εγώ ποτέ δεν υπήρξε, και ποτέ δεν μπορεί να υπάρξει. Δίχως ενοχή το εγώ δεν έχει καθόλου ζωή, και ο Υιός του Θεού ***είναι*** δίχως ενοχή.

3. Καθώς κοιτάζεις τον εαυτό σου και κρίνεις αυτό που κάνεις με ειλικρίνεια, μπορεί να μπεις στον πειρασμό να αναρωτηθείς πως γίνεται να είσαι χωρίς ενοχή. Όμως, αναλογίσου αυτό: Δεν είσαι δίχως ενοχή μέσα στον χρόνο, αλλά στην αιωνιότητα. Έχεις «αμαρτήσει» στο παρελθόν, αλλά δεν υπάρχει παρελθόν. Το πάντα δεν έχει καμία κατεύθυνση. Ο χρόνος φαίνεται πως πηγαίνει προς μία κατεύθυνση, αλλά όταν φτάσεις στο τέλος του θα ξετυλιχτεί σαν μακρύ χαλί απλωμένο στο παρελθόν από πίσω σου, και θα εξαφανιστεί. Όσο πιστεύεις ότι ο Υιός του Θεού είναι ένοχος θα περπατάς πάνω σε αυτό το χαλί, πιστεύοντας ότι οδηγεί στον θάνατο. Και το ταξίδι θα φαντάζει μακρύ και σκληρό και ανούσιο, διότι έτσι είναι.

4. Το ταξίδι το οποίο έχει επιβάλλει στον εαυτό του ο Υιός του Θεού είναι πραγματικά άχρηστο, αλλά το ταξίδι στο οποίο τον βάζει ο Πατέρας του είναι ένα ταξίδι χαράς κι απελευθέρωσης. Ο Πατέρας δεν είναι σκληρός, και ο Υιός Του δεν μπορεί να βλάψει τον εαυτό του. Η αντεκδίκηση που φοβάται και βλέπει ποτέ δεν θα τον αγγίξει, διότι παρόλο που πιστεύει σε αυτήν το Άγιο Πνεύμα γνωρίζει ότι δεν είναι αλήθεια. Το Άγιο Πνεύμα στέκει στο τέλος του χρόνου, όπου πρέπει να βρίσκεσαι κι εσύ διότι Αυτό είναι μαζί σου. Ήδη έχει ακυρώσει το κάθε τι που είναι ανάξιο του Υιού του Θεού, διότι αυτή

ήταν η αποστολή Του, που Του δόθηκε από τον Θεό. Και ό,τι δίνει ο Θεός υπάρχει από πάντα.

5. Θα με βλέπεις καθώς μαθαίνεις ότι ο Υιός του Θεού είναι χωρίς ενοχή. Αυτός πάντα έψαχνε την αθωότητά του, και την βρήκε. Διότι όλοι επιδιώκουν να ξεφύγουν από την φυλακή που έφτιαξαν, και δεν τους έχουν αρνηθεί τον δρόμο προς την απελευθέρωση. Εφόσον είναι μέσα τους, τον έχουν βρει. Το να τον βρουν είναι μόνο θέμα χρόνου, και ο χρόνος δεν είναι παρά μια ψευδαίσθηση. Διότι ο Υιός του Θεού είναι δίχως ενοχή τώρα, και η λαμπρότητα της αγνότητάς του λάμπει ανέπαφη για πάντα μέσα στο Νου του Θεού. Ο Υιός του Θεού πάντα θα είναι έτσι όπως δημιουργήθηκε. Αρνήσου τον κόσμο σου και μην τον κρίνεις, διότι η αιώνια αθωότητά του είναι μέσα στο Νου του Πατέρα του, και τον προστατεύει παντοτινά.

6. Όταν δεχτείς την Επανόρθωση για τον εαυτό σου, θα συνειδητοποιήσεις ότι δεν υπάρχει ενοχή στον Υιό του Θεού. Και μόνο καθώς τον βλέπεις δίχως ενοχή, θα μπορείς να καταλαβαίνεις την ενότητά του. Διότι η ιδέα της ενοχής φέρνει πίστη στην καταδίκη ενός από κάποιον άλλον, προβάλλοντας τον διαχωρισμό στην θέση της ενότητας. Μπορείς να καταδικάζεις μόνο τον εαυτό σου, και κάνοντάς το δεν μπορείς να γνωρίσεις ότι είσαι Υιός του Θεού. Έχεις αρνηθεί την κατάσταση της ύπαρξής του, η οποία είναι η τέλεια αθωότητα. Από αγάπη δημιουργήθηκε, και στην αγάπη κατοικεί. Η καλοσύνη και το έλεος πάντα τον ακολουθούν, διότι πάντα επεκτείνει την Αγάπη του Πατέρα του.

7. Καθώς αντιλαμβάνεσαι τους άγιους συντρόφους που ταξιδεύουν μαζί σου, θα συνειδητοποιείς ότι δεν υπάρχει κανένα ταξίδι, παρά μόνο αφύπνιση. Ο Υιός του Θεού, που δεν κοιμάται, έχει κρατήσει την πίστη στον Πατέρα του για λογαριασμό σου. Δεν υπάρχει δρόμος πάνω στον οποίο να ταξιδέψεις, ούτε και χρόνος για να τον περάσεις. Διότι ο Θεός δεν περιμένει τον Υιό Του μέσα στον χρόνο, όντας παντοτινά απρόθυμος να είναι δίχως αυτόν. Κι έτσι ήταν πάντα. Άφησε την αγιότητα του Υιού του Θεού να διώξει με την λάμψη της το σύννεφο της ενοχής που σκοτεινιάζει το νου σου, και δέξου την αγνότητά του για δική σου κι έτσι μάθε ότι ***είναι*** δική σου.

8. Είσαι άτρωτος διότι είσαι δίχως ενοχή. Μπορείς να κρατάς το παρελθόν μόνο μέσω της ενοχής. Διότι η ενοχή διασφαλίζει ότι θα τιμωρηθείς γι αυτό που έχεις κάνει, άρα βασίζεται στον μονοδιάστατο χρόνο, προχωρώντας από το παρελθόν στο μέλλον. Κανένας που να το πιστεύει αυτό δεν μπορεί να καταλάβει τι σημαίνει το «πάντα», επομένως η ενοχή σου στερεί την εκτίμηση της αιωνιότητας. Είσαι αθάνατος διότι είσαι αιώνιος, και το «πάντα» πρέπει να είναι τώρα. Η ενοχή, λοιπόν, είναι ένας τρόπος να κρατάς το παρελθόν και το μέλλον μέσα στο νου σου για να εξασφαλίσεις την συνέχιση του εγώ. Διότι αν αυτό που έχει γίνει θα τιμωρηθεί, η συνέχιση του εγώ είναι εγγυημένη. Όμως η εγγύηση της δικής σου συνέχισης είναι του Θεού, όχι του εγώ. Και η αθανασία είναι το αντίθετο του χρόνου, διότι ο χρόνος είναι περαστικός, ενώ η αθανασία είναι διαρκής.

9. Η αποδοχή της Επανόρθωσης σε διδάσκει τι είναι η αθανασία, διότι με την αποδοχή της αθωότητάς σου μαθαίνεις ότι το παρελθόν ποτέ δεν υπήρξε, άρα το μέλλον είναι αχρείαστο και δεν θα υπάρξει. Το μέλλον, μέσα στον χρόνο, είναι πάντα συνδεμένο με την εξιλέωση, και μόνο η ενοχή θα μπορούσε να εισάγει μια αίσθηση ανάγκης για εξιλέωση. Η αποδοχή της αθωότητας του Υιού του Θεού ως δική σου είναι επομένως ο τρόπος του Θεού να σου υπενθυμίζει τον Υιό Του, και τι είναι αυτός αληθινά. Διότι ο Θεός ποτέ δεν καταδίκασε τον Υιό Του, κι εφόσον είναι δίχως ενοχή είναι αιώνιος.

10. Δεν μπορείς να διαλύσεις την ενοχή κάνοντάς την αληθινή, και μετά να την επανορθώνεις. Αυτό είναι το σχέδιο του εγώ, που προσφέρει αυτό αντί της διάλυσης της. Το εγώ πιστεύει στην επανόρθωση μέσω επίθεσης, όντας απόλυτα αφοσιωμένο στην παρανοϊκή δοξασία ότι η επίθεση είναι σωτηρία. Κι εσύ που περιθάλπεις την ενοχή την πιστεύεις, διότι πώς αλλιώς θα μπορούσες να κρατάς με αγάπη αυτό που δεν θέλεις παρά από το να ταυτίζεσαι με το εγώ;

11. Το εγώ σε διδάσκει να επιτίθεσαι στον εαυτό σου διότι είσαι ένοχος, κι αυτό πρέπει να αυξάνει την ενοχή, διότι η ενοχή είναι το αποτέλεσμα της επίθεσης. Στην διδασκαλία του εγώ, λοιπόν, δεν υπάρχει διαφυγή από την ενοχή. Διότι η επίθεση κάνει την ενοχή πραγματική, κι αν είναι πραγματική ***δεν υπάρχει*** τρόπος να την ξεπεράσεις. Το Άγιο Πνεύμα την διαλύει απλά μέσω της ήρεμης αναγνώρισης ότι ποτέ δεν υπήρξε. Καθώς Αυτό κοιτάζει τον αθώο Υιό Του Θεού, γνωρίζει ότι αυτό είναι αλήθεια. Κι εφόσον είναι αλήθεια για σένα, δεν μπορείς να επιτίθεσαι στον εαυτό σου, επειδή δίχως την ενοχή η επίθεση είναι αδύνατη. Έχεις σωθεί λοιπόν, διότι ο Υιός του Θεού είναι δίχως ενοχή. Και όντας απόλυτα αγνός, είσαι άτρωτος.

II.Ο Αθώος Υιός του Θεού.

1. Ο απώτατος στόχος της προβολής είναι πάντα να ξεφορτωθεί την ενοχή. Ωστόσο, χαρακτηριστικά, το εγώ επιχειρεί να ξεφορτωθεί την ενοχή από την δική του άποψη μόνο, διότι αν και θέλει πολύ να την διατηρήσει ***εσύ*** το βρίσκεις ανυπόφορο, εφόσον η ενοχή σε εμποδίζει να θυμηθείς τον Θεό, για τον Οποίο ή έλξη είναι τόσο ισχυρή που δεν μπορείς να της αντισταθείς. Σε αυτό το θέμα, λοιπόν, συμβαίνει ο βαθύτερος διχασμός από όλους, διότι αν είναι να διατηρήσεις την ενοχή, όπως επιμένει το εγώ, ***δεν μπορείς να είσαι εσύ.*** Μόνο όταν σε πείσει ότι αυτό είναι εσύ θα μπορούσε το εγώ να σε κάνει να προβάλλεις την ενοχή, κι έτσι να την κρατάς μέσα στο νου σου.

2. Όμως, αναλογίσου πόσο παράξενη λύση είναι η διευθέτηση του εγώ. Προβάλλεις την ενοχή για να την ξεφορτωθείς, αλλά στην πραγματικότητα απλά την καλύπτεις. Όντως βιώνεις την ενοχή, αλλά δεν έχεις ιδέα το γιατί.

Αντίθετα, την συνδέεις με ένα αλλόκοτο συνονθύλευμα «ιδανικών του εγώ», τα οποία το εγώ ισχυρίζεται ότι τα έχεις προδώσει. Και δεν έχεις ιδέα ότι απορρίπτεις τον Υιό του Θεού βλέποντάς τον ως ένοχο. Πιστεύοντας ότι εσύ δεν είσαι πια εσύ, δεν συνειδητοποιείς ότι απορρίπτεις τον εαυτό σου.

3. Ο πιο σκοτεινός θεμέλιος λίθος σου κρατά την πίστη σου στην ενοχή και την εμποδίζει να ανέλθει στην επίγνωσή σου. Διότι σε αυτό το σκοτεινό και μυστικό τόπο βρίσκεται η συνειδητοποίηση ότι έχεις προδώσει τον Υιό του Θεού καταδικάζοντας τον σε θάνατο. Ούτε καν υποπτεύεσαι ότι αυτή η δολοφονική αλλά παρανοϊκή ιδέα βρίσκεται κρυμμένη εκεί, διότι η καταστροφική τάση του εγώ είναι τόσο έντονη που τίποτα άλλο εκτός από την σταύρωση του Υιού του Θεού δεν μπορεί τελικά να το ικανοποιήσει. Δεν γνωρίζει ποιος είναι ο Υιός του Θεού διότι είναι τυφλό. Όμως, έτσι κι αντιληφθεί οπουδήποτε την αθωότητα, θα προσπαθήσει να την καταστρέψει διότι φοβάται.

4. Μεγάλο μέρος της παράξενης συμπεριφοράς του εγώ ευθύνεται άμεσα στον ορισμό που δίνει για την ενοχή. Για το εγώ, ***οι αθώοι είναι ένοχοι***. Αυτοί που δεν επιτίθενται είναι «εχθροί» του διότι, μην δίνοντας αξία στην δική του ερμηνεία για την σωτηρία, είναι σε μια άριστη θέση να το αφήσουν να φύγει. Έχουν προσεγγίσει την πιο σκοτεινή και βαθιά θεμέλια λίθο της βάσης του εγώ, κι ενώ το εγώ μπορεί να αντέξει να το αμφισβητείς σε όλα τα άλλα, περιφρουρεί αυτό το ένα μυστικό με την ζωή του, διότι η ύπαρξή του εξαρτάται από την φύλαξη αυτού του μυστικού. Έτσι λοιπόν, αυτό το μυστικό είναι που πρέπει να κοιτάξουμε, διότι το εγώ δεν μπορεί να σε προστατεύσει ενάντια στην αλήθεια, και στην παρουσία της διασκορπίζεται.

5. Μέσα στο ήρεμο φως της αλήθειας, ας αναγνωρίσουμε την πίστη σου ότι έχεις σταυρώσει τον Υιό του Θεού. Δεν έχεις παραδεχτεί αυτό το «τρομερό» μυστικό διότι αν μπορέσεις να τον βρεις θα επιθυμούσες και πάλι να τον σταυρώσεις. Όμως αυτή η ευχή τον έχει κρύψει από σένα διότι είναι πολύ τρομακτική, κι έτσι φοβάσαι να τον βρεις. Έχεις χρησιμοποιήσει αυτή την ευχή για να σκοτώνεις τον εαυτό σου μην γνωρίζοντας ποιος είσαι, και ταυτιζόμενος με κάτι άλλο. Έχεις προβάλλει την ενοχή τυφλά και χωρίς διάκριση, αλλά δεν έχει ξεσκεπάσει την πηγή της. Διότι το εγώ πραγματικά θέλει να σε σκοτώσει, κι αν ταυτιστείς μαζί του, τότε πιστεύεις ότι ο στόχος του είναι και δικός σου.

6. Έχω πει ότι η σταύρωση είναι το σύμβολο του εγώ. Όταν ήρθε πρόσωπο με πρόσωπο με την αληθινή αθωότητα του Υιού του Θεού όντως επιχείρησε να τον σκοτώσει, και ο λόγος που έδωσε ήταν ότι η αθωότητα είναι βλασφημία προς τον Θεό. Για το εγώ, το ***εγώ*** είναι Θεός, και η αθωότητα πρέπει να μεταφραστεί ως τελική ενοχή που δικαιολογεί τον φόνο. Ακόμα δεν μπορείς να καταλάβεις ότι ο οποιοσδήποτε φόβος που μπορεί να βιώνεις σε σχέση με αυτά τα μαθήματα προέρχεται τελικά από αυτή την ερμηνεία, αν όμως αναλογιστείς τις αντιδράσεις σου σε αυτά θα πείθεσαι όλο και περισσότερο ότι έτσι είναι.

7. Αυτά τα μαθήματα έχουν δηλώσει ξεκάθαρα ότι ο στόχος τους για σένα είναι η ευτυχία και η γαλήνη. Ωστόσο, τα φοβάσαι. Σου έχει ειπωθεί επανειλημμένα ότι θα σε απελευθερώσουν, εσύ, όμως, μερικές φορές αντιδράς σαν να προσπαθούν να σε φυλακίσουν. Συχνά τα διώχνεις με μεγαλύτερη ετοιμότητα από ό,τι διώχνεις το σύστημα σκέψης του εγώ. Τότε σε κάποιο βαθμό, πρέπει να πιστεύεις ότι με το να μην μαθαίνεις αυτά τα μαθήματα προστατεύεις τον εαυτό σου. Και δεν συνειδητοποιείς ότι μόνο η αθωότητά σου ***μπορεί*** να σε προστατεύσει.

8. Η Επανόρθωση πάντα ερμηνεύεται ως η απελευθέρωση από την ενοχή, κι αυτό είναι σωστό αν το κατανοείς. Όμως, ακόμα κι όταν την ερμηνεύω για σένα, μπορείς να την απορρίψεις και να μην την δεχτείς για τον εαυτό σου. Ίσως να έχεις αναγνωρίσει την ματαιότητα του εγώ και των προσφορών του, αλλά παρόλο που δεν τις θέλεις, συνεχίζεις να μην βλέπεις ακόμη με χαρά την εναλλακτική λύση. Στην πιο ακραία περίπτωση, φοβάσαι την λύτρωση και πιστεύεις ότι θα σε σκοτώσει. Μην ξεγελιέσαι όσον αφορά το βάθος αυτού του φόβου. Διότι εσύ πιστεύεις ότι, στην παρουσία της αλήθειας, μπορεί να στραφείς εναντίον του εαυτού σου και να τον καταστρέψεις.

9. Μικρό παιδί, δεν είναι έτσι. Το «ένοχο μυστικό» σου δεν είναι τίποτα, κι αν θελήσεις να το φέρεις στο φως, το φως θα το διαλύσει. Και μετά, κανένα σκοτεινό σύννεφο δεν θα παραμείνει ανάμεσα σε σένα και την ενθύμηση του Πατέρα σου, διότι θα θυμηθείς τον αθώο Υιό Του, που δεν πέθανε διότι είναι αθάνατος. Και θα δεις ότι λυτρώθηκες μαζί του, και ποτέ δεν διαχωρίστηκες από αυτόν. Σε αυτή την κατανόηση βρίσκεται η ενθύμησή σου, διότι είναι η αναγνώριση της αγάπης δίχως φόβο. Θα υπάρξει μεγάλη χαρά στον Ουρανό με την επιστροφή σου στην εστία, και η χαρά θα είναι όλη δική σου. Διότι ο λυτρωμένος υιός του ανθρώπου είναι ο αθώος Υιός του Θεού, και στην αναγνώρισή του ***βρίσκεται*** η λύτρωσή σου.

III.Ο Φόβος για την Λύτρωση.

1. Μπορεί να αναρωτιέσαι γιατί είναι τόσο ζωτικής σημασίας να κοιτάξεις το μίσος σου και να συνειδητοποιήσεις το πλήρες μέγεθός του. Μπορεί, ακόμα, να νομίζεις ότι θα ήταν εύκολο για το Άγιο Πνεύμα να στο δείξει, και να το διασκορπίσει χωρίς εσύ να χρειάζεται να το φέρεις στην επίγνωσή σου. Ωστόσο, υπάρχει άλλο ένα εμπόδιο που έχεις παρεμβάλλει ανάμεσα σε σένα και στην Επανόρθωση. Έχουμε πει ότι κανένας δεν θα στηρίξει τον φόβο αν τον αναγνωρίσει. Όμως, σε αυτή την διαταραγμένη νοητική κατάσταση που

είσαι δεν φοβάσαι τον φόβο. Δεν σου αρέσει, αλλά δεν είναι η επιθυμία σου για επίθεση που σε τρομάζει πραγματικά. Δεν ενοχλείσαι από την εχθρότητά σου. Την κρατάς κρυμμένη διότι φοβάσαι περισσότερο αυτό που καλύπτει. Θα μπορούσες ακόμα και να κοιτάξεις την πιο σκοτεινή ακρογωνιαία λίθο του εγώ δίχως φόβο αν δεν πίστευες ότι, χωρίς το εγώ, θα εύρισκες κάτι μέσα σου το οποίο φοβάσαι ακόμα περισσότερο. Δεν φοβάσαι πραγματικά την σταύρωση. Η λύτρωση είναι αυτή που σε τρομάζει πραγματικά.

2. Κάτω από τα σκοτεινά θεμέλια του εγώ βρίσκεται η θύμηση του Θεού, και αυτό είναι που φοβάσαι πραγματικά. Διότι αυτή η θύμηση αμέσως θα σε επανέφερε στην σωστή σου θέση, και αυτή την θέση είναι που έχεις προσπαθήσει να αφήσεις. Ο φόβος σου για την επίθεση δεν είναι τίποτα σε σύγκριση με τον φόβο της αγάπης. Θα ήσουν ακόμη πρόθυμος να κοιτάξεις την άγρια επιθυμία σου ακόμη και να σκοτώσεις τον Υιό του Θεού, αν δεν πίστευες ότι σε σώζει από την αγάπη. Διότι αυτή η ευχή προκάλεσε τον διαχωρισμό, και εσύ την προστατεύεις διότι δεν θέλεις να θεραπευτεί ο διαχωρισμός. Συνειδητοποιείς ότι, αφαιρώντας το σκοτεινό σύννεφο που την καλύπτει, η αγάπη για τον Πατέρα σου θα σε υποχρέωνε να απαντήσεις στο Κάλεσμά Του και να αναπηδήσεις στον Ουρανό. Πιστεύεις ότι η επίθεση είναι η σωτηρία διότι θα σε εμπόδιζε από αυτό. Διότι ακόμα πιο βαθιά από τα θεμέλια του εγώ, και πιο δυνατή από ποτέ, βρίσκεται η έντονη και φλογερή αγάπη για τον Θεό, και η δική Του για σένα. Αυτό είναι που θέλεις να κρύψεις πραγματικά.

3. Για να μιλήσουμε ειλικρινά, δεν σου είναι πιο δύσκολο να πεις «αγαπώ» από ό,τι «μισώ»; Συνδέεις την αγάπη με αδυναμία και το μίσος με δύναμη, και η αληθινή σου δύναμη σου φαίνεται σαν πραγματική αδυναμία. Διότι δεν θα μπορούσες να ελέγξεις την χαρούμενη ανταπόκρισή σου στο κάλεσμα της αγάπης αν το άκουγες, και όλος ο κόσμος που νόμιζες ότι έφτιαξες θα εξαφανιζόταν. Το Άγιο Πνεύμα, λοιπόν, φαίνεται σαν να επιτίθεται στο φρούριό σου, διότι θα ήθελες να αποκλείσεις τον Θεό, ο Οποίος δεν θέλει να αποκλειστεί.

4. Έχεις κτίσει όλο το παρανοϊκό σύστημα σκέψης σου νομίζοντας ότι θα ήσουν αβοήθητος ενώπιον της Παρουσίας του Θεού, και θα ήθελες να σωθείς από την Αγάπη Του διότι νομίζεις ότι θα σε συνέθλιβε στο τίποτα. Φοβάσαι ότι θα σε παρέσερνε μακριά από τον εαυτό σου και ότι θα σε έκανε μικρό, διότι πιστεύεις ότι η σπουδαιότητα βρίσκεται στην περιφρόνηση, και ότι η επίθεση είναι μεγαλείο. Νομίζεις ότι έχεις φτιάξει ένα κόσμο που ο Θεός θα κατάστρεφε· και ότι αγαπώντας Τον , πράγμα που κάνεις, θα πετούσες αυτόν τον κόσμο μακριά, πράγμα που ***θα έκανες***. Επομένως, έχεις χρησιμοποιήσει τον κόσμο για να καλύψεις την αγάπη σου, και όσο πιο βαθιά πηγαίνεις στο σκοτάδι των θεμελίων του εγώ, τόσο πιο κοντά έρχεσαι στην Αγάπη που είναι κρυμμένη εκεί. ***Κι αυτό είναι που σε τρομοκρατεί***.

5. Μπορείς να δεχτείς την παράνοια διότι την έφτιαξες εσύ, αλλά δεν μπορείς να δεχτείς την αγάπη διότι αυτή δεν την έφτιαξες εσύ. Προτιμάς να είσαι

σκλάβος της σταύρωσης παρά ένας Υιός του Θεού στην λύτρωση. Ο ατομικός σου θάνατος φαίνεται πολύ πολυτιμότερος από την ζώσα ενότητά σου, διότι αυτό που σου δίδεται δεν σου είναι τόσο αγαπητό όσο αυτό που έφτιαξες εσύ. Φοβάσαι περισσότερο τον Θεό από το εγώ, και η αγάπη δεν μπορεί να εισέλθει εκεί που δεν είναι ευπρόσδεκτη. Αλλά το μίσος μπορεί, διότι εισέρχεται αυτόβουλα και δεν νοιάζεται για την δική σου θέληση.

6. Πρέπει να κοιτάξεις τις ψευδαισθήσεις σου και να μην τις κρατάς κρυφές, διότι δεν στηρίζονται σε δικά τους θεμέλια. Συγκαλυμμένες, μπορεί να φαίνεται ότι βασίζονται, κι επομένως να φαίνονται ότι είναι αυτάρκεις. Αυτή είναι η βασική ψευδαίσθηση πάνω στην οποία βασίζονται και όλες οι άλλες. Διότι κάτω από αυτές, και καλυμμένος όσο αυτές παραμένουν κρυφές, είναι ο νους της αγάπης που νόμισε ότι τις έφτιαξε με θυμό. Και ο πόνος σε αυτόν το νου όταν ξεσκεπαστεί είναι τόσο φανερός, που δεν θα μπορεί πια ν' αρνηθεί την ανάγκη του για θεραπεία. Και κανένα από τα κόλπα και τα παιχνίδια που του προσφέρεις δεν μπορούν να τον θεραπεύσουν, διότι εδώ βρίσκεται η πραγματική σταύρωση του Υιού του Θεού.

7. Και όμως δεν σταυρώνεται. Εδώ βρίσκονται και ο πόνος του και η θεραπεία του, διότι η όραση του Αγίου Πνεύματος είναι ελεήμων και η γιατρειά του γρήγορη. Μην κρύβεις το μαρτύριο σου από την όρασή Του, παρά φέρε το με χαρά σε Αυτό. Εναπόθεσε ενώπιον της αιώνιας σωφροσύνης του όλο σου τον πόνο, και άφησέ Το να σε θεραπεύσει. Μην αφήσεις ούτε ένα σημείο πόνου κρυμμένο από το φως Του, και ερεύνησε το νου σου προσεκτικά για τυχόν σκέψεις που μπορεί να φοβάσαι να ξεσκεπάσεις. Διότι Αυτό θα θεραπεύσει κάθε μικρή σκέψη που έχεις κρατήσει για να σε πληγώνει και θα την καθαρίσει από την μικρότητά της, επαναφέροντας της στο μεγαλείο του Θεού.

8. Κάτω από όλη την μεγαλοσχημοσύνη που κρατάς με τόση αγάπη είναι το αληθινό σου κάλεσμα για βοήθεια. Διότι κάνεις έκκληση γι αγάπη στον Πατέρα σου όπως και ο Πατέρας σου σε καλεί στον Εαυτό Του. Σε εκείνο τον τόπο που τον κρατάς κρυμμένο, μόνο εκεί, θα ενωθείς με τον Πατέρα ενθυμούμενος Αυτόν με αγάπη. Θα βρεις αυτόν τον τόπο της αλήθειας έτσι όπως τον βλέπεις στους αδελφούς σου, διότι αν και μπορεί να ξεγελούν τους εαυτούς του, λαχταρούν κι αυτοί σαν εσένα το μεγαλείο που είναι μέσα τους. Και μόλις το αντιληφθείς θα το καλωσορίσεις, και θα είναι δικό σου. Διότι το μεγαλείο είναι δικαίωμα του Υιού του Θεού, και καμία ψευδαίσθηση δεν μπορεί να τον ικανοποιήσει ή να τον σώσει από αυτό που είναι. Μόνο η αγάπη του είναι αληθινή, και θα είναι ικανοποιημένος μόνο με την πραγματικότητα του.

9. Σώσε τον από τις ψευδαισθήσεις του ώστε να μπορέσεις να δεχτείς το μεγαλείο του Πατέρα σου με γαλήνη και χαρά. Αλλά μην εξαιρείς κανέναν από την αγάπη σου, ειδάλλως θα κρύβεις ένα σκοτεινό μέρος μέσα στο νου σου όπου το Άγιο Πνεύμα δεν είναι ευπρόσδεκτο. Κι έτσι θα εξαιρείς τον εαυτό σου από την θεραπευτική Του δύναμη, διότι μην προσφέροντας ολοκληρωτική αγάπη δεν θα θεραπεύεσαι ολοκληρωτικά. Η θεραπεία πρέπει

είναι τόσο ολοκληρωτική όσο ο φόβος, διότι η αγάπη δεν μπορεί να εισέλθει εκεί όπου βρίσκεται έστω μία κηλίδα φόβου για να ταράξει την υποδοχή της.

10. Εσύ που προτιμάς τον διαχωρισμό από την σωφροσύνη δεν μπορείς να τον αποκτήσεις στην ορθή κατάσταση του νου σου. Ήσουν γαλήνιος μέχρι που ζήτησες μια ειδική χάρη. Και ο Θεός δεν σου την έκανε διότι το αίτημα ήταν ξένο προς Αυτόν, και δεν θα μπορούσες να τη ζητήσεις από έναν Πατέρα που αγαπά τον Υιό Του αληθινά. Επομένως τον έκανες ένα Πατέρα δίχως αγάπη, απαιτώντας από Αυτόν αυτό που μόνο ένας τέτοιος Πατέρας θα έδινε. Και η ειρήνη του Υιού του Θεού καταστράφηκε, διότι αυτός δεν καταλάβαινε πλέον τον Πατέρα του. Φοβόταν αυτό που ο ίδιος έφτιαξε, αλλά ακόμα περισσότερο φοβόταν τον αληθινό του Πατέρα, εφόσον επιτέθηκε στην ίδια του την ένδοξη ισότητα με Αυτόν.

11. Στην ειρήνη δεν χρειαζόταν τίποτα ούτε ζητούσε τίποτα. Στον πόλεμο απαιτούσε τα πάντα και δεν εύρισκε τίποτα. Διότι πώς θα μπορούσε η γλυκύτητα της αγάπης να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις του, εκτός από το να αποχωρήσει ειρηνικά και να επιστρέψει στον Πατέρα; Αν ο Υιός δεν επιθυμούσε να παραμείνει στην ειρήνη, δεν θα μπορούσε να παραμένει καθόλου. Διότι ένας σκοτεινιασμένος νους δεν μπορεί να ζει στο φως, και πρέπει να αναζητά έναν τόπο σκότους όπου να μπορεί να πιστεύει ότι βρίσκεται εκεί που δεν είναι. Ο Θεός δεν επέτρεψε να συμβεί αυτό. Ωστόσο, εσύ απαίτησες να συμβεί, κι επομένως πίστεψες ότι έτσι έγινε.

12. Το να «ξεχωρίζεις» σημαίνει να «απομονώνεις», κι έτσι να φτιάχνεις μοναξιά. Ο Θεός δεν σου έκανε κάτι τέτοιο. Θα μπορούσε να σε έχει διαχωρισμένο, ενώ γνωρίζει ότι η γαλήνη σου βρίσκεται στην Ενότητά Του; Αυτός σου αρνήθηκε μόνο το αίτημά σου για πόνο, διότι τα βάσανα δεν είναι δική Του δημιουργία. Έχοντας δώσει σε σένα την δημιουργία, δεν θα μπορούσε να σου την πάρει. Δεν θα μπορούσε παρά να απαντήσει στο παρανοϊκό αίτημά σου με μια υγιή απάντηση που θα κατοικούσε μαζί σου όσο εσύ βρίσκεσαι μέσα στην παράνοια. Και αυτό έκανε. Ο καθένας που ακούει την φωνή Του εγκαταλείπει την παράνοια. Διότι η απάντησή Του είναι το σημείο αναφοράς πέρα από τις ψευδαισθήσεις, από το οποίο μπορείς να κοιτάξεις πίσω προς αυτές και να τις δεις ως παρανοϊκές. Αναζήτησε μόνο αυτό το μέρος και θα το βρεις, διότι η Αγάπη είναι μέσα σου και θα σε οδηγήσει εκεί.

IV. Η Λειτουργία του Χρόνου.

1. Και τώρα ο λόγος που φοβάσαι αυτά τα μαθήματα θα πρέπει να είναι προφανής. Διότι αυτά είναι μαθήματα στην αγάπη, επειδή αφορούν εσένα. Σου έχει ειπωθεί ότι η λειτουργία σου σε αυτό τον κόσμο είναι η θεραπεία,

και ότι η λειτουργία σου στον Ουρανό είναι η δημιουργία. Το εγώ διδάσκει ότι η λειτουργία σου στην γη είναι η καταστροφή, και ότι δεν έχεις καμία απολύτως λειτουργία στον Ουρανό. Άρα θέλει να σε καταστρέψει εδώ και να σε θάψει εδώ, μην αφήνοντάς σου καμιά κληρονομιά εκτός από το χώμα από το οποίο νομίζει ότι φτιάχτηκες. Για όσο διάστημα είναι αρκετά ικανοποιημένο μαζί σου, σύμφωνα με την λογική του, σου προσφέρει την λήθη. Όταν εκδηλώνεται η αγριότητά του, σου προσφέρει την κόλαση.

2. Ωστόσο, ούτε η λήθη ούτε η κόλαση είναι τόσο ανεπιθύμητα για σένα όσο ο Ουρανός. Ο δικός σου ορισμός για τον Ουρανό ***είναι*** κόλαση και λήθη, και ο αληθινός Ουρανός είναι η μεγαλύτερη απειλή που νομίζεις ότι θα μπορούσες ποτέ να ζήσεις. Διότι η κόλαση και η λήθη είναι ιδέες που κατασκεύασες εσύ, και έχεις την τάση να αποδεικνύεις την πραγματικότητά τους για να εξασφαλίσεις την δική σου. Αν η πραγματικότητά τους τεθεί υπό αμφισβήτηση, τότε πιστεύεις ότι τίθεται υπό αμφισβήτηση και η δική σου. Διότι πιστεύεις ότι η επίθεση είναι η πραγματικότητά σου, και ότι η καταστροφή σου είναι η τελική απόδειξη ότι είχες δίκιο.

3. Κάτω από αυτές τις συνθήκες, δεν θα ήταν πιο επιθυμητό να έχεις κάνει λάθος, ακόμα και ξέχωρα από το γεγονός ότι όντως έκανες λάθος; Ενώ ένα επιχείρημα θα μπορούσε να είναι ότι ο θάνατος προϋποθέτει ότι ***υπήρξε*** ζωή, κανένας δεν θα ισχυριζόταν ότι αποδεικνύει ότι ***υπάρχει*** ζωή. Ακόμα και η προηγούμενη ζωή που θα μπορούσε να υποδεικνύει ο θάνατος, μόνο μάταιη θα μπορούσε να είναι εφόσον έπρεπε να καταλήξει έτσι, και χρειάζεται αυτό για να αποδείξει ότι κάποτε υπήρξε. Αμφισβητείς τον Ουρανό, αλλά αυτό δεν το αμφισβητείς. Όμως, θα μπορούσες και να θεραπεύεις και να θεραπεύεσαι αν το αμφισβητούσες αυτό. Και παρόλο που δεν γνωρίζεις τον Ουρανό, δεν θα ήταν περισσότερο επιθυμητός από τον θάνατο; Είσαι τόσο επιλεκτικός στην αμφισβήτηση σου όσο και στην αντίληψή σου. Ένας ανοιχτός νους είναι πιο έντιμος από αυτό.

4. Το εγώ έχει μια παράξενη δοξασία για τον χρόνο, και με αυτή την δοξασία είναι που μπορεί να αρχίσεις την αμφισβήτησή σου. Το εγώ επενδύει πολύ στο παρελθόν, και στο τέλος πιστεύει ότι το παρελθόν είναι η μόνη πλευρά του χρόνου που έχει νόημα. Να θυμάσαι ότι η έμφαση που δίνει στην ενοχή το καθιστά ικανό να διασφαλίσει την συνέχισή του κάνοντας το μέλλον σαν το παρελθόν, αποφεύγοντας έτσι το παρόν. Με την άποψη ότι στο μέλλον πρέπει να πληρώνεις για το παρελθόν, το παρελθόν γίνεται ο καθοριστικός παράγοντας του μέλλοντος, κάνοντάς τα συνεχή δίχως να παρεμβάλλεται το παρόν. Διότι το εγώ θεωρεί το παρόν ως μόνο μια σύντομη μετάβαση στο μέλλον, κατά την οποία φέρνει το παρελθόν στο μέλλον ερμηνεύοντας το παρόν με όρους του παρελθόντος.

5. Το «τώρα» δεν έχει κανένα νόημα για το εγώ. Το παρόν απλά του υπενθυμίζει τις παλιές πληγές, και αντιδρά στο παρόν σαν να ***ήταν*** παρελθόν. Το εγώ δεν μπορεί να ανεχτεί την απελευθέρωση από το παρελθόν, και παρόλο που το παρελθόν έχει τελειώσει το εγώ προσπαθεί να διατηρήσει την

εικόνα του αντιδρώντας σε αυτήν σαν να ήταν παρόν. Σου υπαγορεύει τις αντιδράσεις σου προς όλους όσους συναντάς έχοντας το παρελθόν ως σημείο αναφοράς, καλύπτοντας την παρούσα πραγματικότητα τους. Ουσιαστικά, αν ακολουθήσεις τις προσταγές του εγώ θα αντιδράσεις προς τον αδελφό σου σαν να είναι κάποιος άλλος, κι αυτό σίγουρα θα σε εμποδίσει να τον αναγνωρίσεις ως αυτό που είναι. Και θα πάρεις μηνύματα από αυτόν που θα προέρχονται από το δικό σου παρελθόν, επειδή κάνοντάς το πραγματικό στο παρόν, απαγορεύεις στον εαυτό σου να το ελευθερώσει. Έτσι αρνείσαι στον εαυτό σου το μήνυμα της απελευθέρωσης που ο κάθε αδελφός σου σού προσφέρει ***τώρα***.

6. Οι θολές φιγούρες από το παρελθόν είναι ακριβώς αυτές από τις οποίες πρέπει να ξεφύγεις. Δεν είναι πραγματικές, και δεν σε κρατούν καθόλου εκτός κι αν εσύ τις φέρνεις μαζί σου. Αυτές κουβαλούν τις κηλίδες του φόβου μέσα στο νου σου, και σε κατευθύνουν να επιτίθεσαι στο παρόν σε ανταπόδοση για ένα παρελθόν που δεν υπάρχει πια. Και αυτή η απόφαση είναι μια απόφαση μελλοντικού πόνου. Αν δεν μάθεις ότι ο πόνος από το παρελθόν είναι μια ψευδαίσθηση, θα επιλέγεις ένα μέλλον ψευδαισθήσεων και χάνεις τις πολλές ευκαιρίες για απελευθέρωση που θα μπορούσες να βρεις στο παρόν. Το εγώ θέλει να διατηρήσει τους εφιάλτες σου και να σε εμποδίσει από το να ξυπνήσεις και να δεις ότι αυτοί είναι παρελθόν. Θα αναγνώριζες μια άγια συνάντηση αν απλά την αντιλαμβανόσουν σαν μια συνάντηση με το δικό σου παρελθόν; Διότι δεν θα ήθελες να συναντήσεις κανέναν, και το μοίρασμα της σωτηρίας, που κάνει την συνάντηση αγία, θα έφευγε από μπροστά σου. Το Άγιο Πνεύμα σε διδάσκει ότι πάντα συναντάς τον εαυτό σου, και η συνάντηση είναι αγία διότι κι εσύ είσαι άγιος. Το εγώ σε διδάσκει ότι πάντα συναντάς το παρελθόν σου, κι εφόσον τα όνειρά σου δεν ήταν άγια, ούτε και το μέλλον μπορεί να είναι, και το παρόν δεν έχει κανένα νόημα.

7. Είναι προφανές ότι η αντίληψη του Αγίου Πνεύματος για τον χρόνο είναι ακριβώς αντίθετη από του εγώ. Ο λόγος είναι εξίσου ξεκάθαρος, διότι αντιλαμβάνονται τον στόχο του χρόνου διαμετρικά αντίθετα. Το Άγιο Πνεύμα ερμηνεύει τον σκοπό του χρόνου καθιστώντας την ανάγκη γι αυτόν μη αναγκαία. Θεωρεί την λειτουργία του χρόνου προσωρινή, εξυπηρετώντας μόνο την διδακτική Του λειτουργία, η οποία εξ ορισμού είναι προσωρινή. Η δική Του έμφαση δίδεται, λοιπόν, στην μόνη πλευρά του χρόνου που μπορεί να επεκταθεί προς το άπειρο, διότι το ***τώρα*** είναι η πιο κοντινή προσέγγιση στην αιωνιότητα που προσφέρει αυτός ο κόσμος. Η αρχή της εκτίμησης της αιωνιότητας βρίσκεται στην πραγματικότητα του «τώρα», δίχως παρελθόν ή μέλλον. Γιατί μόνο το «τώρα» είναι εδώ, και μόνο το «τώρα» παρουσιάζει τις ευκαιρίες για τις άγιες συναντήσεις στις οποίες μπορεί να βρεθεί η σωτηρία.

8. Το εγώ, από την άλλη, θεωρεί ότι η λειτουργία του χρόνου επεκτείνεται στην θέση της αιωνιότητας, διότι όπως και το Άγιο Πνεύμα, το εγώ ερμηνεύει τον στόχο του χρόνου σαν δικό του. Η συνέχιση του παρελθόντος και του μέλλοντος, κάτω από την δική του καθοδήγηση, είναι ο μόνος σκοπός που

αντιλαμβάνεται στον χρόνο το εγώ, και αποκλείει το παρόν έτσι ώστε να μην μπορεί να συμβεί κανένα κενό στην δική του συνέχιση. Η συνέχισή του, λοιπόν, θέλει να σε κρατήσει στον χρόνο, ενώ το Άγιο Πνεύμα θέλει να σε απελευθερώσει από αυτόν. Πρέπει να μάθεις να δέχεσαι Την δική Του ερμηνεία των μέσων της σωτηρίας, αν θέλεις να μοιραστείς και τον δικό Του στόχο της σωτηρίας για σένα.

9. Κι εσύ, επίσης, θα ερμηνεύεις την λειτουργία του χρόνου έτσι όπως ερμηνεύεις και την δική σου. Αν δεχτείς ότι η λειτουργία σου μέσα στον κόσμο του χρόνου είναι να θεραπεύεις, θα δώσεις έμφαση μόνο στην πλευρά του χρόνου κατά την οποία μπορεί να συμβεί η θεραπεία. Η θεραπεία δεν μπορεί να επιτευχθεί στο παρελθόν. Πρέπει να επιτευχθεί στο παρόν για να απελευθερώσει το μέλλον. Αυτή η ερμηνεία δένει το μέλλον με το παρόν, κι επεκτείνει το παρόν και όχι το παρελθόν. Αλλά αν ερμηνεύσεις την λειτουργία σου σαν καταστροφή, τότε θα χάσεις από την ορατότητα σου το παρόν και θα πιαστείς από το παρελθόν για να εξασφαλίσεις ένα καταστροφικό μέλλον. Και ο χρόνος θα είναι έτσι όπως τον ερμηνεύεις εσύ, γιατί από μόνος του δεν είναι τίποτε.

V.Τα Δύο Συναισθήματα

1. Έχω πει ότι δεν έχεις παρά δύο συναισθήματα, την αγάπη και τον φόβο. Το ένα είναι αναλλοίωτο αλλά ανταλλάσσεται συνεχώς, εφόσον προσφέρεται από το αιώνιο στο αιώνιο. Με αυτή την ανταλλαγή επεκτείνεται, διότι αυξάνει καθώς δίδεται. Το άλλο έχει πολλές μορφές, διότι το περιεχόμενο των ατομικών ψευδαισθήσεων διαφέρει πολύ. Όμως έχουν ένα πράγμα κοινό· είναι όλες παρανοϊκές. Είναι φτιαγμένες από εικόνες που δεν είναι ορατές, και από ήχους που δεν ακούγονται. Αυτές κατασκευάζουν έναν ιδιωτικό κόσμο που δεν μπορεί να μοιραστεί. Διότι έχουν νόημα παρά μόνο για τον κατασκευαστή τους, άρα δεν έχουν κανένα απολύτως. Σε αυτό τον κόσμο ο κατασκευαστής τους κινείται μόνος του, διότι μόνο αυτός τις αντιλαμβάνεται.

2. Ο κάθε ένας τους γεμίζει τον κόσμο του με φιγούρες από το ατομικό του παρελθόν, και γι αυτό οι ιδιωτικοί κόσμοι διαφέρουν. Ωστόσο, οι φιγούρες που βλέπει ο καθένας δεν ήταν ποτέ αληθινές, διότι είναι φτιαγμένες μόνο από τις δικές του αντιδράσεις προς τους αδελφούς του, και δεν περιλαμβάνουν τις δικές τους αντιδράσεις προς αυτόν. Επομένως, δεν καταλαβαίνει ότι αυτός τις έφτιαξε, και ότι δεν είναι ολοκληρωμένες. Διότι αυτές οι φιγούρες δεν έχουν μάρτυρες, εφόσον γίνονται αντιληπτές μόνο από έναν διαχωρισμένο νου.

3. Μέσα από αυτές τις παράξενες και θολές φιγούρες οι παράφρονες σχετίζονται με τον παρανοϊκό τους κόσμο. Διότι βλέπουν μόνο εκείνους που

τους θυμίζουν αυτές τις εικόνες, και με αυτές σχετίζονται. Έτσι επικοινωνούν με κάποιους που δεν είναι εκεί, κι αυτοί είναι που τους απαντούν. Και κανένας δεν ακούει την απάντησή τους εκτός από αυτόν που τους επικαλέστηκε, και αυτός και μόνο πιστεύει ότι του απάντησαν. Η προβολή φτιάχνει την αντίληψη, και δεν μπορείς να δεις πέρα από αυτήν. Επανειλημμένα επιτίθεσαι στον αδελφό σου, διότι είδες σε αυτόν μια θολή φιγούρα στον ιδιωτικό σου κόσμο. Κι έτσι πρέπει να επιτεθείς πρώτα στον εαυτό σου, διότι αυτό εναντίον του οποίου επιτίθεσαι δεν βρίσκεται στους άλλους. Η μόνη του πραγματικότητα βρίσκεται στο νου σου, και όταν επιτίθεσαι στους άλλους, στην κυριολεξία επιτίθεσαι σε κάτι που δεν είναι εκεί.

4. Αυτοί που έχουν αυταπάτες μπορεί να γίνουν πολύ καταστροφικοί, διότι δεν αναγνωρίζουν ότι έχουν καταδικάσει τον εαυτό τους. Δεν επιθυμούν να πεθάνουν, παρόλα αυτά δεν εγκαταλείπουν την καταδίκη. Κι έτσι απομονώνονται στους ιδιωτικούς τους κόσμους, όπου τα πάντα είναι διαταραγμένα, και όπου ό,τι είναι μέσα εμφανίζεται να είναι έξω. Όμως αυτό που είναι μέσα δεν το βλέπουν, επειδή δεν μπορούν ν' αναγνωρίσουν την πραγματικότητα των αδελφών τους.

5. Δεν έχεις παρά δύο συναισθήματα, όμως στον ιδιωτικό σου κόσμο αντιδράς στο κάθε ένα από αυτά σαν να ήταν το άλλο. Διότι η αγάπη δεν μπορεί να κατοικήσει σε έναν κόσμο διαχωρισμένο, όπου όταν έρχεται δεν αναγνωρίζεται. Αν νομίζεις ότι το δικό σου μίσος είναι ο αδελφός σου, τότε δεν τον βλέπεις. Ο κάθε ένας έλκεται κοντά σε αυτό που αγαπά, και οπισθοχωρεί από αυτό που φοβάται. Και αντιδράς με φόβο στην αγάπη, και απομακρύνεσαι από αυτήν. Ωστόσο, ο φόβος σε ελκύει, και πιστεύοντας ότι αυτός είναι αγάπη, τον καλείς σε σένα. Ο ιδιωτικός σου κόσμος είναι γεμάτος φιγούρες φόβου που έχεις προσκαλέσει σε αυτόν, και δεν βλέπεις όλη την αγάπη που σου προσφέρουν οι αδελφοί σου.

6. Καθώς κοιτάζεις με μάτια ανοιχτά τον κόσμο σου, πρέπει να σου έχει περάσει από το νου ότι έχεις οδηγηθεί στην τρέλα. Βλέπεις αυτό που δεν είναι εκεί, κι ακούς αυτό που δεν κάνει κανέναν ήχο. Οι εκδηλώσεις των συναισθημάτων σου είναι αντίθετες από τα ίδια τα συναισθήματα. Επικοινωνείς με τον κανένα, και είσαι απομονωμένος από την πραγματικότητα σαν να ήσουν μόνος μέσα σε ολόκληρο το σύμπαν. Μέσα στην τρέλα σου παραβλέπεις εντελώς την πραγματικότητα, και βλέπεις μόνο τον δικό σου διχασμένο νου όπου και να κοιτάξεις. Ο Θεός σε καλεί κι εσύ δεν ακούς, διότι είσαι υπεραπασχολημένος με την δική σου φωνή. Και δεν βλέπεις με την όραση του Χριστού, διότι βλέπεις μόνο τον εαυτό σου.

7. Μικρό παιδί, αυτό θέλεις να προσφέρεις στον Πατέρα σου; Διότι αν το προσφέρεις στον εαυτό σου, το ***προσφέρεις*** σε Εκείνον. Και Εκείνος δεν θα στο επιστρέψει, διότι είναι ανάξιό σου επειδή είναι ανάξιο Εκείνου. Όμως, θα ήθελε να σε απελευθερώσει από αυτό και να σου δώσει την ελευθερία σου. Η υγιής Απάντησή Του σου λέει ότι αυτό που πρόσφερες στον εαυτό σου δεν

είναι αληθινό, αλλά η δική Του προσφορά σε σένα ποτέ δεν έχει αλλάξει. Εσύ που δεν γνωρίζεις τι κάνεις μπορείς να μάθεις τι είναι η παράνοια, και να κοιτάξεις πέρα από αυτή. Σου έχει δοθεί να μάθεις το πώς να αρνηθείς την παράνοια, και να βγεις από τον ιδιωτικό σου κόσμο ειρηνικά. Θα δεις όλα όσα αρνήθηκες στους αδελφούς σου διότι τα αρνήθηκες στον εαυτό σου. Διότι θα τους αγαπήσεις, και πλησιάζοντάς τους θα τους τραβήξεις και προς το μέρος σου, και θα τους αντιληφθείς ως μάρτυρες στην πραγματικότητα που μοιράζεσαι με τον Θεό. Εγώ είμαι μαζί με αυτούς όπως είμαι και μαζί σου, και θα τους τραβήξουμε από τους ιδιωτικούς κόσμους τους, διότι έτσι όπως είμαστε ενωμένοι έτσι θέλουμε να ενωθούμε και μ΄ αυτούς. Ο Πατέρας μας καλωσορίζει όλους με χαρά, και χαρά είναι αυτό που θα έπρεπε να Του προσφέρουμε κι εμείς. Διότι κάθε Υιός του Θεού έχει δοθεί σε σένα στον οποίο ο Θεός έδωσε τον Εαυτό Του. Και τον Θεό είναι που πρέπει να τους προσφέρεις κι εσύ, για να αναγνωρίσεις το δώρο Του σε σένα.

8. Η όραση βασίζεται στο φως. Δεν μπορείς να δεις στο σκοτάδι. Όμως στο σκοτάδι, στον ιδιωτικό κόσμο του ύπνου, βλέπεις μέσα στα όνειρα παρόλο που τα μάτια σου είναι κλειστά. Κι εδώ είναι που βλέπεις αυτό που έφτιαξες. Αλλά άφησε το σκοτάδι να φύγει και δεν θα βλέπεις πια όλα όσα έφτιαξες, διότι η θέα τους βασίζεται στην άρνηση της όρασης. Όμως, με το να αρνείσαι την όραση δεν έπεται ότι δεν μπορείς να δεις. Αυτό όμως κάνει η άρνηση, διότι αρνούμενος, δέχεσαι την παράνοια, πιστεύοντας ότι μπορείς να φτιάξεις έναν ιδιωτικό κόσμο και να κυβερνάς την δική σου αντίληψη. Όμως για να γίνει αυτό, το φως πρέπει να αποκλειστεί. Τα όνειρα εξαφανίζονται όταν έρθει το φως και μπορείς να δεις.

9. Μην αναζητάς την όραση μέσω των ματιών σου, διότι έφτιαξες έτσι τον τρόπο που βλέπεις, ώστε να μπορείς να βλέπεις μέσα στο σκοτάδι, και σ΄ αυτό έχεις εξαπατηθεί. Πέρα από αυτό το σκοτάδι, κι όμως μέσα σου, βρίσκεται η όραση του Χριστού, ο Οποίος κοιτά τα πάντα μέσα στο φως. Η δική σου «όραση» προέρχεται από τον φόβο, όπως η δική Του από την αγάπη. Κι Αυτός βλέπει για σένα, ως μάρτυρας για τον πραγματικό κόσμο. Αυτός είναι η εκδήλωση του Αγίου Πνεύματος, κοιτώντας πάντα τον πραγματικό κόσμο, καλώντας τους μάρτυρές του και ελκύοντας τους προς τα σένα. Αυτός αγαπά αυτό που βλέπει μέσα σου, και θέλει να το επεκτείνει. Και δεν θα επιστρέψει στον Πατέρα μέχρι να έχει επεκτείνει την αντίληψη σου ακόμα και προς Αυτόν. Κι εκεί δεν υπάρχει πια αντίληψη, διότι Αυτός σε έχει επιστρέψει στον Πατέρα μαζί Του.

10. Δεν έχεις παρά δύο συναισθήματα, και το ένα το έφτιαξες εσύ και το άλλο σου δόθηκε. Το κάθε ένα είναι ένας τρόπος να βλέπεις, και διαφορετικοί κόσμοι προκύπτουν από τις διαφορετικές τους εικόνες. Δες μέσα από την όραση που σου δίδεται, διότι μέσα από την όραση του Χριστού Αυτός βλέπει τον Εαυτό Του. Και βλέποντας αυτό που είναι, γνωρίζει τον Πατέρα Του. Πέρα από τα πιο σκοτεινά σου όνειρα Αυτός βλέπει τον αθώο Υιό του Θεού μέσα σου, να λάμπει με τέλεια ακτινοβολία που δεν θαμπώνει από τα δικά

σου όνειρα. Κι αυτό θα βλέπεις κι ***εσύ*** καθώς κοιτάς μαζί Του, διότι η όρασή Του είναι το δικό Του δώρο αγάπης σε σένα, που Του έχει δοθεί από τον Πατέρα για σένα.

11. Το Άγιο Πνεύμα είναι το φως μέσα στο οποίο ο Χριστός αποκαλύπτεται. Και όλοι όσοι θέλουν να Τον αντικρύσουν μπορούν να Τον δουν, διότι έχουν ζητήσει το φως. Δεν θα Τον δουν μόνο, διότι Αυτός δεν είναι περισσότερο μόνος από ό,τι είναι αυτοί. Επειδή είδαν τον Υιό, έχουν ανυψωθεί μέσα σε Αυτόν στον Πατέρα. Και όλα αυτά θα τα καταλάβουν, διότι κοίταξαν μέσα τους και είδαν πέρα από το σκοτάδι τον Χριστό μέσα τους, και Τον αναγνώρισαν. Με την διαύγεια της δικής Του όρασης κοίταξαν τον εαυτό τους με αγάπη, βλέποντας τον έτσι όπως τον βλέπει το Άγιο Πνεύμα. Και με αυτή την όραση της αλήθειας μέσα τους, ήρθε όλη η ομορφιά του κόσμου να λάμψει επάνω τους.

VI.Βρίσκοντας το Παρόν

1. Το να αντιλαμβάνεσαι αληθινά σημαίνει να έχεις επίγνωση όλης της πραγματικότητας μέσω της επίγνωσης της δικής σου πραγματικότητας. Γι αυτό και μόνο τον λόγο καμία ψευδαίσθηση δεν μπορεί να εμφανιστεί μπροστά σου, διότι η πραγματικότητα δεν αφήνει καθόλου χώρο για κανένα σφάλμα. Αυτό σημαίνει ότι αντιλαμβάνεσαι έναν αδελφό μόνο έτσι όπως τον βλέπεις ***τώρα***. Το παρελθόν του δεν έχει καμία πραγματικότητα στο παρόν, άρα δεν μπορείς να το δεις. Οι περασμένες σου αντιδράσεις προς αυτόν επίσης δεν είναι εκεί, και αν αντιδράς σε αυτές, τότε δεν βλέπεις παρά μια εικόνα του που έφτιαξες εσύ και την αγαπάς αντί γι αυτόν. Όταν αμφισβητείς τις ψευδαισθήσεις, αναρωτήσου αν είναι στ' αλήθεια υγιές να αντιλαμβάνεσαι αυτό που κάποτε υπήρξε, σαν να είναι τώρα. Αν θυμάσαι το παρελθόν καθώς κοιτάς τον αδελφό σου, δεν θα μπορείς να αντιληφθείς την πραγματικότητα έτσι όπως είναι τώρα.

2. Το θεωρείς «φυσικό» να χρησιμοποιείς τις περασμένες εμπειρίες σου ως σημείο αναφοράς από το οποίο να κρίνεις το παρόν. Όμως, αυτό είναι ***αφύσικο*** διότι είναι πλάνη. Όταν έχεις μάθει να κοιτάς τον καθένα χωρίς καθόλου σημείο αναφοράς στο παρελθόν, είτε το δικό του ή το δικό σου έτσι όπως το αντιλήφθηκες, τότε θα μπορείς να μάθεις από αυτό που βλέπεις ***τώρα***. Διότι το παρελθόν δεν μπορεί να ρίξει καμιά σκιά για να σκοτεινιάσει το παρόν, ***εκτός κι αν εσύ φοβάσαι το φως***. Και μόνο αν το φοβάσαι θα διάλεγες να φέρνεις το σκοτάδι μαζί σου, και κρατώντας το μέσα στο νου σου, να φαίνεται σαν ένα σκοτεινό σύννεφο που σκεπάζει τους αδελφούς σου και καλύπτει την πραγματικότητά τους από μπροστά σου.

3. ***Αυτό το σκοτάδι είναι μέσα σου***. Ο Χριστός έτσι όπως σου αποκαλύπτεται τώρα δεν έχει καθόλου παρελθόν, διότι είναι αμετάβλητος, και μέσα στην σταθερότητά του βρίσκεται η απελευθέρωσή σου. Διότι αν Αυτός είναι έτσι όπως δημιουργήθηκε, δεν υπάρχει καμία ενοχή σ΄ Αυτόν. Κανένας σύννεφο ενοχής δεν έχει σηκωθεί για να Τον κρύβει, κι Αυτός αποκαλύπτεται στον κάθε ένα που συναντάς διότι Τον βλέπεις μέσα από τον Εαυτό Του. Το να αναγεννιέσαι σημαίνει να αφήνεις το παρελθόν να φύγει, και να κοιτάς δίχως κατάκριση το παρόν. Το σύννεφο που κρύβει τον Υιό του Θεού σε σένα ***είναι*** το παρελθόν, και αν θέλεις αυτό να περάσει και να φύγει, δεν θα πρέπει να το βλέπεις τώρα. Αν το βλέπεις τώρα μέσα στις ψευδαισθήσεις σου, δεν έχει φύγει από σένα, παρόλο που δεν βρίσκεται εκεί.

4. Ο χρόνος μπορεί να απελευθερώνει το ίδιο όπως και να φυλακίζει, ανάλογα με ποιανού την ερμηνεία χρησιμοποιείς. Το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον δεν είναι συνεχή, εκτός κι αν εσύ τους επιβάλεις την συνέχεια. Μπορείς να τα αντιλαμβάνεσαι ως συνεχή, και να τα κάνεις έτσι για σένα. Αλλά μην πλανάσαι, και πιστέψεις τότε πως έτσι είναι. Διότι το να πιστεύεις ότι η πραγματικότητα είναι αυτό που θα ήθελες να είναι σύμφωνα με την δική σου χρήση ***είναι*** πλάνη. Θα ήθελες να καταστρέψεις την χρονική συνέχεια χωρίζοντας την σε παρελθόν, παρόν και μέλλον για χάρη των δικών σου σκοπών. Θα ήθελες να προβλέπεις το μέλλον με βάση τις δικές σου περασμένες εμπειρίες, και να κάνεις σχέδια γι΄ αυτό ανάλογα. Όμως, πράττοντας έτσι ευθυγραμμίζεις το παρελθόν και το μέλλον, και δεν επιτρέπεις το θαύμα, το οποίο θα μπορούσε να παρεμβληθεί ανάμεσά τους, να σε ελευθερώσει και να ξαναγεννηθείς.

5. Το θαύμα σου δίνει την ικανότητα να βλέπεις τον αδελφό σου δίχως το παρελθόν του, κι έτσι να τον αντιλαμβάνεσαι ως αναγεννημένο. Τα σφάλματά του είναι όλα παρελθόν, και όταν τον αντιλαμβάνεσαι δίχως αυτά τον απελευθερώνεις. Κι εφόσον το δικό του παρελθόν είναι δικό σου, μοιράζεσαι αυτή την απελευθέρωση. Μην αφήνεις κανένα σκοτεινό σύννεφο από το παρελθόν σου να σου αποκρύψει τον αδελφό σου, διότι η αλήθεια βρίσκεται μόνο στο παρόν, και θα την βρεις αν την αναζητήσεις εκεί. Έχεις ψάξει γι αυτήν εκεί που δεν είναι, και ως εκ τούτου δεν την έχεις βρει. Μάθε λοιπόν, να την αναζητάς εκεί που βρίσκεται, και αυτή θα ανατείλει στα μάτια που βλέπουν. Το παρελθόν σου φτιάχτηκε με θυμό, κι αν το χρησιμοποιήσεις για να επιτεθείς στο παρόν, δεν θα δεις την ελευθερία που έχει το παρόν.

6. Η κρίση και η κατάκριση είναι πίσω σου, και μόνο αν δεν τις κουβαλάς μαζί σου, θα καταλάβεις ότι είσαι ελεύθερος από αυτές. Κοίταξε με αγάπη το παρόν, διότι αυτό κρατά τα μόνα πράγματα που είναι για πάντα αλήθεια. Όλη η θεραπεία βρίσκεται μέσα σε αυτό διότι η δική του συνέχεια είναι πραγματική. Επεκτείνεται προς όλες τις πλευρές της Υιότητας συγχρόνως, κι έτσι τις καθιστά ικανές να φτάνουν η μία την άλλη. Το παρόν υπήρχε πριν γεννηθεί ο χρόνος, και θα υπάρχει όταν αυτός έχει φτάσει στο τέλος του. Μέσα σε αυτό βρίσκονται όλα τα πράγματα που είναι αιώνια, και είναι ένα.

Η συνέχεια τους είναι άχρονη και η επικοινωνία τους αδιάσπαστη, διότι δεν διαχωρίζονται από το παρελθόν. Μόνο το παρελθόν μπορεί να διαχωρίζει, κι αυτό δεν είναι πουθενά.

7. Το παρόν σου προσφέρει τους αδελφούς σου στο φως που θα τους ένωνε μαζί σου, και θα σε απελευθέρωνε από το παρελθόν. Θα ήθελες, λοιπόν, να κρατάς το παρελθόν εναντίον τους; Διότι αν το κάνεις αυτό, επιλέγεις να παραμείνεις στο σκοτάδι που δεν είναι εκεί, κι αρνείσαι να δεχτείς το φως που σου προσφέρεται. Διότι το φως της τέλειας όρασης δίδεται ελεύθερα όπως και χορηγήθηκε ελεύθερα, και μπορεί να γίνει δεκτό μόνο δίχως κανένα όριο. Μέσα σε αυτό, όπου η γαλήνια διάσταση του χρόνου δεν αλλάζει, και όπου δεν βλέπεις αυτό που ήσουν, κοιτάς τον Χριστό και καλείς τους μάρτυρές του να λάμψουν επάνω σου ***διότι τους επικαλέστηκες***. Και δεν θα αρνηθούν την αλήθεια μέσα σου, διότι την έψαξες μέσα σ' αυτούς και την βρήκες εκεί.

8. Τώρα είναι η ώρα της σωτηρίας, διότι τώρα είναι η απελευθέρωση από τον χρόνο. Άπλωσε το χέρι σου προς όλους τους αδελφούς σου, κι άγγιξέ τους με το άγγιγμα του Χριστού. Μέσα στην άχρονη ένωση μαζί τους βρίσκεται η δική σου συνέχεια, αδιάσπαστη, διότι είναι απόλυτα μοιρασμένη. Ο αθώος Υιός του Θεού είναι μόνο φως. Δεν υπάρχει καθόλου σκοτάδι μέσα του πουθενά, διότι είναι ολοκληρωμένος. Κάλεσε όλους σου τους αδελφούς να γίνουν μάρτυρες της ολότητάς του, όπως εγώ καλώ εσένα να ενωθείς μαζί μου. Κάθε φωνή έχει τον δικό της ρόλο στο τραγούδι της λύτρωσης, στον ύμνο της χαράς και των ευχαριστιών για το φως προς τον Δημιουργό του φωτός. Το άγιο φως που εκπέμπεται από τον Υιό του Θεού είναι ο μάρτυρας ότι το φως του είναι από τον Πατέρα του.

9. Εξέπεμψε το φως σου στους αδελφούς σου σε ενθύμηση του Δημιουργού σου, διότι θα Τον θυμηθείς καθώς επικαλείσαι τους μάρτυρες της δημιουργίας Του. Αυτοί που θεραπεύεις φέρουν τις μαρτυρίες της δικής σου θεραπείας, διότι μέσα στην ολότητά τους θα δεις την δική σου. Και καθώς οι δικοί σου ύμνοι επαίνου και χαράς ανυψώνονται προς τον δημιουργό σου, Αυτός θα επιστρέψει τις ευχαριστίες σου με την καθαρή Απάντησή Του στο κάλεσμά σου. Διότι ποτέ δεν γίνεται να Τον καλέσει ο Υιός Του και το κάλεσμά Του να παραμείνει αναπάντητο. Το Κάλεσμά Του προς εσένα δεν είναι παρά το δικό σου κάλεσμα προς Αυτόν. Και μέσα σε Αυτόν σου δίδεται η απάντηση από την ειρήνη Του.

10. Παιδί του Φωτός, δεν γνωρίζεις ότι το φως είναι μέσα σου. Όμως θα το βρεις μέσα από τους μάρτυρές του, διότι έχοντας δώσει το φως σε αυτούς, αυτοί θα στο επιστρέψουν. Ο κάθε ένας που βλέπεις μέσα στο φως φέρνει το δικό σου φως πιο κοντά στην επίγνωσή σου. Η αγάπη πάντα οδηγεί στην αγάπη. Οι ασθενείς, που ζητούν αγάπη, είναι ευγνώμονες γι αυτήν, και μέσα στην χαρά τους λάμπουν με ιερές ευχαριστίες. Κι αυτό προσφέρουν σε σένα που τους έδωσες χαρά. Αυτοί είναι οι οδηγοί σου στην χαρά, διότι έχοντας λάβει την χαρά από σένα θα ήθελαν να την κρατήσουν. Τους έχεις καθιερώσει

ως οδηγούς προς την ειρήνη, διότι την έχεις εκδηλώσει σε αυτούς. Και βλέποντάς την, η ομορφιά της σε καλεί σπίτι.

11. Υπάρχει ένα φως που αυτός ο κόσμος δεν μπορεί να δώσει. Όμως, εσύ μπορείς να το δώσεις, έτσι όπως δόθηκε και σε σένα. Και καθώς το δίνεις, λάμπει προς τα έξω για να σε καλέσει από τον κόσμο να το ακολουθήσεις. Διότι αυτό το φως θα σε ελκύσει όσο τίποτε σε αυτό τον κόσμο. Και θα παραμερίσεις αυτό τον κόσμο για να βρεις έναν άλλο. Αυτός ο άλλος είναι ολόφωτος από αγάπη που του έχεις δώσει εσύ. Κι εδώ τα πάντα θα σου θυμίσουν τον Πατέρα σου και τον άγιο Του Υιό. Το φως είναι απεριόριστο, και απλώνεται σε όλον αυτό τον κόσμο με σιωπηλή χαρά. Όλοι εκείνοι που έφερες μαζί σου θα λάμψουν πάνω σου, κι εσύ θα λάμψεις πάνω τους με ευγνωμοσύνη διότι σε έφεραν εδώ. Το φως σου θα ενωθεί με το δικό τους με τόσο ισχυρή δύναμη, που θα ελκύσει τους άλλους να βγουν από το σκοτάδι καθώς τους κοιτάς.

12. Η αφύπνιση μέσα στον Χριστό ακολουθεί τους νόμους της αγάπης της ελεύθερης θέλησής σου, και της ήσυχης αναγνώρισης της αλήθειας μέσα σε αυτούς. Το φως πρέπει να σε ελκύσει με την θέλησή σου, και ένδειξη της προθυμίας είναι η προσφορά. Εκείνοι που δέχονται αγάπη από σένα γίνονται οι πρόθυμοι μάρτυρες για την αγάπη που τους έδωσες, και είναι αυτοί που σου την προσφέρουν. Στον ύπνο είσαι μόνος, και η επίγνωσή σου περιορίζεται στον εαυτό σου. Και αυτός είναι ο λόγος που έρχονται οι εφιάλτες. Ονειρεύεσαι την απομόνωση διότι τα μάτια σου είναι κλειστά. Δεν βλέπεις τους αδελφούς σου, και μέσα στο σκοτάδι δεν μπορείς να κοιτάξεις το φως που τους έδωσες.

13. Ωστόσο, οι νόμοι της αγάπης δεν αναστέλλονται επειδή εσύ κοιμάσαι. Κι εσύ τους ακολουθείς μέσα από όλους τους εφιάλτες σου, και είσαι πιστός στην προσφορά σου, διότι δεν ήσουν μόνος. Ακόμα και στον ύπνο ο Χριστός σε προστατεύει, διασφαλίζοντας τον αληθινό κόσμο για σένα όταν ξυπνήσεις. Αυτός έχει προσφέρει για σένα στο όνομά σου, και έχει προσφέρει τα δώρα που έδωσε. Ο Υιός του Θεού είναι ακόμα τόσο γεμάτος αγάπη όσο και ο Πατέρας Του. Σε συνοχή μαζί με τον Πατέρα του, δεν έχει καθόλου παρελθόν ξέχωρα από Αυτόν. Έτσι δεν έπαψε ποτέ να είναι ο μάρτυρας του Πατέρα του και του εαυτού του. Παρόλο που κοιμήθηκε, η όραση του Χριστού δεν τον άφησε. Κι έτσι, μπορεί να προσκαλέσει τους μάρτυρες που θα τον διδάξουν ότι ποτέ δεν κοιμήθηκε.

VII. Η Επίτευξη του Πραγματικού Κόσμου.

1. Κάθισε ήσυχα και κοίταξε τον κόσμο που βλέπεις, και πες στον εαυτό σου: «Ο πραγματικός κόσμος δεν είναι έτσι. Δεν έχει κτίρια και δεν υπάρχουν δρόμοι όπου περπατούν άνθρωποι μόνοι και διαχωρισμένοι. Δεν υπάρχουν μαγαζιά όπου οι άνθρωποι αγοράζουν ατέλειωτες λίστες από πράγματα που δεν χρειάζονται. Δεν φωτίζεται από τεχνητό φως, και η νύχτα δεν τον κυριεύει. Δεν υπάρχει μέρα που να λάμπει και σιγά – σιγά να σκοτεινιάζει. Δεν υπάρχει απώλεια. Τίποτα δεν υπάρχει που να μην λάμπει, και το καθετί λάμπει παντοτινά.»

2. Τον κόσμο που βλέπεις πρέπει να τον αρνηθείς, επειδή όταν τον βλέπεις στερείσαι ένα διαφορετικό είδος όρασης. ***Δεν μπορείς να βλέπεις και τους δύο κόσμους,*** διότι ο καθένας του συνεπάγεται ένα διαφορετικό είδος όρασης, και εξαρτάται από το τι αγαπάς. Η θέα του ενός είναι δυνατή επειδή έχεις αρνηθεί τον άλλο. Δεν είναι και οι δυο αληθινοί, όμως ο καθένας θα σου φαίνεται τόσο πραγματικός ανάλογα με το πόσο αγαπητός σου είναι. Και όμως η δύναμή τους δεν είναι η ίδια, διότι η πραγματική τους έλξη προς εσένα δεν είναι ίση.

3. Δεν θέλεις πραγματικά τον κόσμο που βλέπεις, διότι σε έχει απογοητεύσει από τότε που άρχισε ο χρόνος. Τα σπίτια που έκτισες ποτέ δεν σου παρείχαν καταφύγιο. Οι δρόμοι που έφτιαξες δεν σε έχουν οδηγήσει πουθενά, και καμία πόλη από αυτές που έκτισες δεν έχει αντέξει στην αμείλικτη φθορά του χρόνου. Τίποτε από ό,τι έφτιαξες εσύ δεν φέρει παρά μόνο το σημάδι του θανάτου. Μην το φυλάς με αγάπη, διότι είναι παλιό και κουρασμένο κι έτοιμο να ξαναγίνει σκόνη από την στιγμή που το έφτιαξες. Αυτός ο πονεμένος κόσμος δεν έχει την δύναμη να αγγίξει τον ζώντα κόσμο καθόλου. Δεν μπόρεσες να του το δώσεις αυτό, κι έτσι παρόλο που στρέφεσαι με λύπη από αυτόν, δεν μπορείς να βρεις μέσα σε αυτόν τον δρόμο που οδηγεί μακριά του σε έναν άλλο κόσμο.

4. Ωστόσο, ο πραγματικός κόσμος έχει την δύναμη να σε αγγίξει ακόμα κι εδώ, διότι τον αγαπάς. Κι αυτό που καλείς με αγάπη, αυτό θα έρθει σε σένα. Η αγάπη πάντα απαντά, εφόσον είναι ανίκανη να αρνηθεί ένα κάλεσμα για βοήθεια, ή να μην ακούσει τις κραυγές του πόνου που υψώνονται προς αυτήν από κάθε πλευρά αυτού του παράξενου κόσμου που έφτιαξες αλλά δεν θέλεις. Το μόνο που χρειάζεσαι για να παραδώσεις αυτό τον κόσμο και στην θέση του να λάβεις με χαρά αυτό που δεν έφτιαξες εσύ, είναι η προθυμία να μάθεις ότι αυτός που έφτιαξες εσύ είναι ψευδής.

5. Έσφαλλες για τον κόσμο διότι έκρινες λανθασμένα τον εαυτό σου. Από ένα τόσο διαστρεβλωμένο σημείο αναφοράς, τι θα μπορούσες να δεις; Όλη η όραση αρχίζει από αυτόν που αντιλαμβάνεται, ο οποίος κρίνει τι είναι σωστό και τι λάθος. Και αυτό που κρίνει λάθος δεν το βλέπει. Εσύ που θέλησες να κρίνεις την πραγματικότητα δεν μπορείς να την δεις, διότι κάθε φορά που εισέρχεται η κρίση, η πραγματικότητα ξεγλιστρά και χάνεται. Αυτό που είναι

εκτός νου ***είναι*** και εκτός όρασης, διότι αυτό που αρνείται κανείς βρίσκεται εκεί αλλά δεν το αναγνωρίζει. Ο Χριστός είναι ακόμα εκεί, παρόλο που δεν Τον γνωρίζεις. Η Ύπαρξη Του δεν εξαρτάται από την δική σου αναγνώριση. Αυτός μένει μέσα σου μέσα στο σιωπηλό παρόν, και σε περιμένει να αφήσεις το παρελθόν πίσω σου και να εισέλθεις μέσα στον κόσμο που σου προσφέρει με αγάπη.

6. Δεν υπάρχει κανένας σε αυτόν τον αποσπασματικό κόσμο που να μην έχει δει κάποιες αναλαμπές του άλλου κόσμου γύρω του. Όμως, για όσο ακόμα αποδίδει αξία στον δικό του κόσμο, θα αρνείται το όραμα του άλλου, υποστηρίζοντας ότι αγαπά αυτό που δεν αγαπά, και μην ακολουθώντας τον δρόμο που του υποδεικνύει η αγάπη. Η αγάπη οδηγεί με τόση χαρά! Καθώς Τον ακολουθείς, θα χαίρεσαι που έχεις βρει την συντροφιά Του, και που έμαθες από Αυτόν το χαρούμενο ταξίδι προς το σπίτι σου. Δεν περιμένεις παρά τον εαυτό σου. Η παράδοση αυτού του κόσμου και η ανταλλαγή των σφαλμάτων σου με την ειρήνη του Θεού δεν είναι παρά ***η δική σου*** θέληση. Και ο Χριστός πάντα θα σου προσφέρει την Θέληση του Θεού, σε αναγνώριση ότι την μοιράζεσαι μαζί Του.

7. Είναι το Θέλημα του Θεού τίποτα να μην αγγίζει τον Υιό Του εκτός από τον Ίδιο, και τίποτε άλλο να μην τον πλησιάζει. Αυτός είναι τόσο ασφαλής από τον πόνο όσο ο Θεός ο Ίδιος, ο Οποίος τον προστατεύει στο καθετί. Ο κόσμος γύρω του λάμπει με αγάπη διότι ο Θεός τον τοποθέτησε μέσα στον Εαυτό Του όπου δεν υπάρχει πόνος, και η αγάπη τον περιβάλλει δίχως τέλος και ψεγάδι. Η ειρήνη του δεν μπορεί να διαταραχθεί ποτέ. Μέσα σε τέλεια σωφροσύνη αντικρύζει την αγάπη, διότι είναι παντού γύρω του και μέσα του. Πρέπει να αρνηθεί τον κόσμο του πόνου την στιγμή που θ΄ αντιληφθεί ότι βρίσκεται στην αγκαλιά της αγάπης. Και από αυτό το σημείο ασφάλειας κοιτάζει ήσυχα γύρω του και αναγνωρίζει ότι ο κόσμος είναι ένα με αυτόν.

8. Η ειρήνη του Θεού υπερβαίνει την κατανόησή σου μόνο στο παρελθόν. Και όμως, ***είναι*** εδώ, και μπορείς να την καταλάβεις ***τώρα***. Ο Θεός αγαπά τον Υιό Του παντοτινά, και ο Υιός Του επιστρέφει στην Αγάπη του Πατέρα του παντοτινά. Ο πραγματικός κόσμος είναι η οδός που σε οδηγεί στην ενθύμηση αυτού του ενός πράγματος που είναι απόλυτα αληθινό και απόλυτα δικό σου. Διότι όλα τ΄ άλλα τα έχεις δανείσει στον εαυτό σου μέσα στον χρόνο, και θα ξεθωριάσουν. Αλλά αυτό το ένα πράγμα είναι πάντα δικό σου, εφόσον είναι το δώρο του Θεού προς τον Υιό Του. Η μόνη σου πραγματικότητα σου δόθηκε, και από αυτή σε δημιούργησε ο Θεός ένα μαζί Του.

9. Πρώτα θα ονειρευτείς την ειρήνη, κι έπειτα θα ξυπνήσεις μέσα σ΄ αυτήν. Η πρώτη σου ανταλλαγή αυτού που έφτιαξες εσύ με αυτό που θέλεις είναι η ανταλλαγή των εφιαλτών με τα χαρούμενα όνειρα αγάπης. Σε αυτά βρίσκονται οι ορθές αντιλήψεις σου, διότι το Άγιο Πνεύμα διορθώνει τον κόσμο των ονείρων, εκεί όπου βρίσκεται όλη η αντίληψη. Η γνώση δεν χρειάζεται καμιά διόρθωση. Όμως τα όνειρα της αγάπης οδηγούν στην γνώση. Μέσα σε αυτά δεν βλέπεις τίποτα τρομακτικό, και χάρη σ΄ αυτό, αυτά

είναι το καλωσόρισμα που προσφέρεις στη γνώση. Η αγάπη περιμένει το καλωσόρισμα, όχι στον χρόνο, και ο πραγματικός κόσμος δεν είναι παρά το καλωσόρισμά σου σε αυτό που πάντα υπήρχε. Επομένως το κάλεσμα της χαράς βρίσκεται μέσα σε αυτόν, και η χαρούμενη ανταπόκρισή σου είναι η αφύπνισή σου μέσα σε αυτό που δεν έχεις χάσει.

10. Να υμνείς, λοιπόν, τον Πατέρα για την τέλεια σωφροσύνη του παναγιότατου Υιού Του. Ο Πατέρας σου γνωρίζει ότι δεν έχεις ανάγκη από τίποτε. Στον Ουρανό έτσι είναι, διότι τι θα μπορούσες να χρειαστείς στην αιωνιότητα; Στον δικό σου κόσμο, όντως χρειάζεσαι πράγματα. Είναι ένας κόσμος ένδειας μέσα στον οποίο βρίσκεις τον εαυτό σου ***διότι*** είσαι σε κατάσταση έλλειψης. Μπορείς όμως να βρίσκεσαι σε ένα τέτοιο κόσμο; Δίχως το Άγιο Πνεύμα η απάντηση θα ήταν όχι. Ωστόσο, χάρη σε Αυτόν η απάντηση είναι ένα χαρμόσυνο ***ναι***! Σαν Μεσολαβητής ανάμεσα στους δύο κόσμους, γνωρίζει τι έχεις ανάγκη και τι δεν θα σε βλάψει. Η ιδιοκτησία είναι μια επικίνδυνη αντίληψη αν μείνει σε σένα. Το εγώ θέλει να έχει πράγματα για την σωτηρία, διότι η ιδιοκτησία είναι δικός του νόμος. Η ιδιοκτησία για λογαριασμό του είναι το θεμελιώδες δόγμα του εγώ, μια βασική θεμέλια λίθος στις εκκλησίες που κτίζει στον εαυτό του. Και ως βωμό του απαιτεί να αποθέσεις όλα τα πράγματα που σε προστάζει να αποκτήσεις, μην αφήνοντάς σου καμιά χαρά σε αυτά.

11. Όλα όσα σου λέει το εγώ σου ότι χρειάζεσαι, θα σε πληγώσουν. Διότι παρόλο που το εγώ σε παροτρύνει επανειλημμένα να αποκτάς, δεν σου αφήνει τίποτα, διότι αυτό που αποκτάς θα σου το ζητήσει απαιτητικά. Κι ακόμα και από τα ίδια τα χέρια που το κράτησαν σφικτά, θα αποσπαστεί με βία και θα εκσφενδονιστεί στη σκόνη. Διότι το εγώ εκεί που βλέπει την σωτηρία βλέπει τον διαχωρισμό, κι έτσι χάνεις ό,τι και να έχεις αποκτήσει στο όνομά του. Επομένως μην ρωτάς τον εαυτό σου τι χρειάζεσαι, διότι δεν γνωρίζεις, και η συμβουλή σου προς τον εαυτό σου θα σε πληγώσει. Διότι αυτό που νομίζεις ότι χρειάζεσαι απλά θα χρησιμεύσει για να ενισχύσει τον κόσμο σου εναντίον του φωτός, και να σε καταστήσει απρόθυμο να αμφισβητήσεις την αξία που μπορεί να έχει αυτός ο κόσμος για σένα.

12. Μόνο το Άγιο Πνεύμα γνωρίζει τι χρειάζεσαι. Διότι Αυτό θα σου δώσει όλα τα πράγματα που δεν θα γίνουν εμπόδια στον δρόμο προς το φως. Και τι άλλο θα μπορούσες να χρειάζεσαι; Μέσα στον χρόνο, Αυτό σου δίνει όλα τα πράγματα που χρειάζεται να έχεις, και θα τα ανανεώνει όσο τα χρειάζεσαι. Δεν θα σου πάρει τίποτε όσο το χρειάζεσαι. Ωστόσο, γνωρίζει ότι όλα όσα χρειάζεσαι είναι προσωρινά, και ότι θα διαρκέσουν μόνο μέχρι να παραιτηθείς από όλες σου τις ανάγκες και να συνειδητοποιήσεις ότι αυτές έχουν εκπληρωθεί. Επομένως, δεν κάνει καμιά επένδυση στα πράγματα που σου παρέχει, παρά μόνο διασφαλίζει ότι δεν θα τα χρησιμοποιήσεις για να καθυστερήσεις μέσα στον χρόνο. Γνωρίζει ότι εδώ δεν βρίσκεσαι σπίτι σου, και δεν θέλει καμία καθυστέρηση στην χαρμόσυνη επιστροφή σου στην εστία.

13. Άφησε, λοιπόν, όλες σου τις ανάγκες στο Άγιο Πνεύμα. Θα φροντίσει γι αυτές χωρίς να δώσει καμία απολύτως έμφαση σε αυτές. Ό,τι έρχεται σε σένα από το Άγιο Πνεύμα, έρχεται με ασφάλεια, διότι εξασφαλίζει ότι ποτέ δεν θα μπορεί αυτό να γίνει ένα σκοτεινό σημείο, κρυμμένο μέσα στο νου σου και φυλαγμένο εκεί για να σε πληγώσει. Κάτω από την δική Του καθοδήγηση θα ταξιδέψεις ανάλαφρος και θα οδηγηθείς στο φως, διότι η δική Του ματιά είναι πάντα εστιασμένη στο τέλος του ταξιδιού, το οποίο είναι και ο στόχος Του. Ο Υιός του Θεού δεν είναι ένας ταξιδιώτης μέσα από εξωτερικούς κόσμους. Όσο άγια και να γίνει η αντίληψή του, κανένας κόσμος έξω από τον ίδιο δεν κρατά την κληρονομιά του. Μέσα του δεν έχει ανάγκες, διότι το φως δεν χρειάζεται τίποτε παρά μόνο να λάμπει ειρηνικά, και ν΄ αφήνει από μέσα του τις ακτίνες να επεκτείνονται με ησυχία στο άπειρο.

14. Όποτε μπαίνεις στον πειρασμό να καταπιαστείς με ένα άχρηστο ταξίδι που θα σε οδηγούσε μακριά από το φως, θυμήσου τι θέλεις πραγματικά, και πες:

Το Άγιο Πνεύμα με οδηγεί στον Χριστό, και που αλλού θα ήθελα να πάω; Τι ανάγκη έχω εκτός από το να αφυπνιστώ μέσα σε Αυτόν;

15. Έπειτα, ακολούθησέ Το με χαρά, με πίστη και θα σε οδηγήσει με ασφάλεια μέσα από όλους τους κινδύνους που μπορεί να έχει στήσει μπροστά σου αυτός ο κόσμος, προς την γαλήνη του νου σου. Μην γονατίζεις μπροστά στους βωμούς θυσίας, και μην αναζητάς αυτό που σίγουρα θα χάσεις. Να είσαι ικανοποιημένος με αυτό που σίγουρα θα διατηρήσεις, και να μην είσαι ανήσυχος, διότι κάνεις ένα ήσυχο ταξίδι προς την ειρήνη του Θεού, εκεί όπου το Άγιο Πνεύμα θέλει να είσαι μέσα στην ησυχία.

16. Μέσα σε μένα έχεις ήδη ξεπεράσει κάθε πειρασμό που θα μπορούσε να σε καθυστερήσει. Βαδίζουμε μαζί στον δρόμο προς την ησυχία που είναι το δώρο του Θεού. Κράτησέ με, με αγάπη, διότι τι άλλο εκτός από τους αδελφούς σου μπορεί να χρειάζεσαι; Θα αποκαταστήσουμε σε σένα την ειρήνη του νου που πρέπει να βρούμε μαζί. Το Άγιο Πνεύμα θα σε διδάξει να αφυπνιστείς σε εμάς και στον εαυτό σου. Αυτή είναι η μόνη πραγματική ανάγκη που πρέπει να ικανοποιηθεί μέσα στον χρόνο. Η σωτηρία από τον κόσμο βρίσκεται μόνο εδώ. Την δική μου ειρήνη σου την δίνω. Πάρε την από μένα ανταλλάσσοντας με χαρά όλα όσα σου έχει προσφέρει αυτός ο κόσμος μόνο και μόνο για να σου τα πάρει. Και θα την απλώσουμε σαν ένα πέπλο φωτός στο πρόσωπο του λυπημένου κόσμου, μέσα στο οποίο κρύβουμε τους αδελφούς μας από τον κόσμο, και τον κόσμο από αυτούς.

17. Δεν μπορούμε να τραγουδήσουμε τον ύμνο της λύτρωσης μόνοι μας. Το έργο μου δεν είναι ολοκληρωμένο μέχρι να υψώσω κάθε φωνή μαζί με την δική μου. Κι εν τούτοις, δεν είναι δική μου, διότι όπως είναι το δώρο μου σε σένα, έτσι ήταν και το δώρο του Πατέρα σε μένα, δοσμένο μέσα από το Πνεύμα Του. Ο ήχος του θα εξορίσει την θλίψη από το νου του παναγιότατου Υιού του Θεού, όπου δεν γίνεται να κατοικεί. Η θεραπεία μέσα στον χρόνο

χρειάζεται, διότι η χαρά δεν μπορεί να εδραιώσει το αιώνιο βασίλειό της εκεί όπου διαμένει η θλίψη. Εσύ δεν κατοικείς εδώ, αλλά στην αιωνιότητα. Δεν ταξιδεύεις παρά μόνο στα όνειρά σου ενώ είσαι ασφαλής στο σπίτι σου. Δώσε τις ευχαριστίες σου σε κάθε μέρος δικό σου που έχεις διδάξει πώς να σε θυμηθεί. Έτσι δίνει ο Υιός του Θεού ευχαριστίες προς τον Πατέρα του για την αγνότητά του.

VIII. Από την Αντίληψη στην Γνώση

1. Όλη η θεραπεία είναι απελευθέρωση από το παρελθόν. Αυτός είναι ο λόγος που το Άγιο Πνεύμα είναι ο μόνος Θεραπευτής. Διδάσκει ότι το παρελθόν δεν υπάρχει, ένα γεγονός που ανήκει στην σφαίρα της γνώσης, και γι αυτό κανένας στον κόσμο δεν μπορεί να το γνωρίζει. Πραγματικά θα ήταν αδύνατον να βρίσκεσαι στον κόσμο με αυτή την γνώση. Διότι ο νους που το γνωρίζει αυτό ξεκάθαρα γνωρίζει ακόμα ότι διαμένει στην αιωνιότητα, και δεν κάνει καθόλου χρήση της αντίληψης. Επομένως δεν αναλογίζεται πού είναι, διότι η ιδέα του «πού» δεν σημαίνει τίποτε γι αυτόν. Γνωρίζει ότι είναι παντού, όπως και ότι έχει τα πάντα, παντοτινά.

2. Η μεγάλη πραγματική διαφορά ανάμεσα στην αντίληψη και την γνώση γίνεται προφανής αν αναλογιστείς αυτό: Δεν υπάρχει τίποτε το μερικό σε σχέση με την γνώση. Κάθε όψη είναι ολοκληρωμένη, και επομένως καμία όψη δεν είναι διαχωρισμένη. Εσύ είσαι μια όψη της γνώσης, εφόσον είσαι μέσα στο Νου του Θεού, ο Οποίος σε γνωρίζει. Όλη η γνώση πρέπει να είναι δική σου, διότι μέσα σε σένα είναι όλη η γνώση. Η αντίληψη, ακόμα και στο ανώτερο επίπεδό της, δεν είναι ποτέ ολοκληρωμένη. Ακόμα και η αντίληψη του Αγίου Πνεύματος, που είναι η τελειότερη δυνατή όσον αφορά την αντίληψη, δεν έχει νόημα στον Ουρανό. Η αντίληψη μπορεί να φτάσει παντού κάτω από την δική Του καθοδήγηση, διότι η όραση του Χριστού βλέπει τα πάντα μέσα στο φως. Ωστόσο, καμιά αντίληψη, όσο άγια και να είναι, δεν θα διαρκέσει για πάντα.

3. Η τέλεια αντίληψη, λοιπόν, έχει πολλά στοιχεία κοινά με την γνώση, κάνοντας την μετάβαση σε αυτήν δυνατή. Ωστόσο, το τελευταίο βήμα πρέπει να γίνει από τον Θεό, διότι το τελικό βήμα στην λύτρωσή σου, η οποία φαίνεται ότι είναι στο μέλλον, έγινε από τον Θεό στην δημιουργία σου. Ο διαχωρισμός δεν το έχει διακόψει. Η δημιουργία δεν μπορεί να διακοπεί. Ο διαχωρισμός είναι απλά ένας λανθασμένος σχηματισμός της πραγματικότητας, χωρίς καμία απολύτως επίδραση. Το θαύμα, ενώ δεν έχει καμία λειτουργία στον Ουρανό, χρειάζεται εδώ. Πλευρές της πραγματικότητας μπορούν ακόμα να γίνουν ορατές, και θα αντικαταστήσουν πλευρές της μη πραγματικότητας. Πλευρές της πραγματικότητας μπορούν να γίνουν ορατές στα πάντα και παντού. Όμως, μόνο ο Θεός μπορεί να τις συγκεντρώσει, στεφανώνοντας τες με το τελικό δώρο της αιωνιότητας ως ένα.

4. Χώρια από τον Πατέρα και τον Υιό, το Άγιο Πνεύμα δεν έχει καμία λειτουργία. Δεν είναι διαχωρισμένο από κανέναν από τους Δύο, όντας μέσα στο Νου και των Δύο, και γνωρίζοντας ότι ο Νους είναι Ένα. Είναι μια Σκέψη του Θεού, και ο Θεός Το έχει δώσει σε σένα διότι Αυτός δεν έχει καμία Σκέψη που να μην Την μοιράζεται. Το μήνυμά Του μιλάει μέσα στον χρόνο για την αιωνιότητα, κι αυτός είναι ο λόγος που η όραση του Χριστού κοιτάζει τα πάντα με αγάπη. Ωστόσο, ακόμα και η όραση του Χριστού δεν είναι η πραγματικότητά Του. Οι χρυσές όψεις της πραγματικότητας που αναδύονται στο φως κάτω από την στοργική ματιά Του είναι αποσπασματικές αναλαμπές του Ουρανού που βρίσκεται πέρα από αυτές.

5. Αυτό είναι το θαύμα της δημιουργίας· ***το ότι είναι μία για πάντα***. Κάθε θαύμα που προσφέρεις στον Υιό του Θεού δεν είναι παρά η ορθή αντίληψη μια όψης του όλου. Αν και κάθε όψη ***είναι*** το όλον, δεν μπορείς να το γνωρίσεις αυτό μέχρι να δεις ότι η κάθε όψη είναι η ίδια, αν την αντιληφθείς στο ίδιο φως και άρα μια. Έτσι, ο κάθε ένας που βλέπεις δίχως το παρελθόν σε φέρνει πιο κοντά στο τέλος του χρόνου φέρνοντας την θεραπευμένη και θεραπευτική όραση στο σκοτάδι, και κάνοντας τον κόσμο ικανό να δει. Διότι το φως πρέπει να έρθει στον σκοτεινιασμένο κόσμο για να κάνει την όραση του Χριστού δυνατή ακόμα κι εδώ. Βοήθησέ Τον να δώσει το δώρο του φωτός σε όλους όσους νομίζουν ότι περιπλανώνται μέσα στο σκοτάδι, κι άφησέ Τον να τους συγκεντρώσει μέσα στην ήσυχη ματιά Του που τους κάνει ένα.

6. Είναι όλοι το ίδιο· όλοι όμορφοι και ίσοι μέσα στην αγιότητα τους. Κι Αυτός θα τους προσφέρει στον Πατέρα Του έτσι όπως κι αυτοί προσφέρθηκαν σε Αυτόν. Υπάρχει ένα θαύμα, όπως υπάρχει και μία πραγματικότητα. Και κάθε θαύμα που κάνεις τα περιέχει όλα, όπως κάθε πλευρά της πραγματικότητας που βλέπεις συγχωνεύεται σιωπηλά μέσα στην μία πραγματικότητα του Θεού. Το μόνο θαύμα που υπήρξε ποτέ είναι ο παναγιότατος Υιός του Θεού, ο δημιουργημένος μέσα στην μία πραγματικότητα που είναι του Πατέρα του. Η όραση του Χριστού είναι το δώρο Του σε σένα. Η Ύπαρξή Του είναι το δώρο του Πατέρα Του σε Αυτόν.

7. Να είσαι ικανοποιημένος με την θεραπεία, διότι το δώρο του Χριστού μπορείς να το απονέμεις, και το δώρο του Πατέρα σου δεν μπορείς να το χάσεις. Πρόσφερε το δώρο του Χριστού σε όλους και παντού, διότι τα θαύματα, που προσφέρονται στον Υιό του Θεού μέσα από το Άγιο Πνεύμα, σε συντονίζουν με την πραγματικότητα. Το Άγιο Πνεύμα γνωρίζει το ρόλο σου στην λύτρωση, και το ποιοι σε αναζητούν και το πώς να τους βρεις. Η γνώση είναι πολύ πέρα από την δική σου ατομική έγνοια. Εσύ που είσαι μέρος αυτής και όλη αυτή, χρειάζεται μόνο να συνειδητοποιήσεις ότι είναι από τον Πατέρα, και όχι από σένα. Ο ρόλος σου στην λύτρωση σε οδηγεί σε αυτό αποκαθιστώντας την ενότητά της μέσα στο νου σου.

8. Όταν έχεις δει τους αδελφούς σου σαν τον εαυτό σου θα απελευθερωθείς στην γνώση, έχοντας μάθει να ελευθερώνεσαι μέσω Αυτού ο Οποίος γνωρίζει την ελευθερία. Ενώσου μαζί μου κάτω από το ιερό λάβαρο της διδασκαλίας

Του, και καθώς αυξανόμαστε σε ισχύ η δύναμη του Υιού του Θεού θα κινείται μέσα μας, και δεν θα αφήνουμε κανέναν δίχως το άγγιγμά της και κανένας δεν θα απομένει μόνος. Και ξαφνικά ο χρόνος θα τελειώσει, και θα ενωθούμε όλοι μέσα στην αιωνιότητα του Θεού του Πατέρα. Το άγιο φως που είδες έξω από τον εαυτό σου, σε κάθε θαύμα που πρόσφερες στους αδελφούς σου, θα σου επιστραφεί. Και γνωρίζοντας ότι το φως είναι μέσα σου, οι δημιουργίες σου θα είναι εκεί μαζί σου, έτσι όπως κι εσύ είσαι μέσα στον Πατέρα σου.

9. Όπως τα θαύματα σε αυτόν τον κόσμο σε ενώνουν με τους αδελφούς σου, έτσι και οι δημιουργίες σου εδραιώνουν την πατρότητά σου στον Ουρανό. Εσύ είσαι ο μάρτυρας της Πατρότητας του Θεού, κι Αυτός σου έχει δώσει την δύναμη να δημιουργείς τους μάρτυρες της δικής σου, η οποία είναι σαν την δική Του. Αν αρνηθείς έναν αδελφό εδώ, αρνείσαι τους μάρτυρες της πατρότητάς σου στον Ουρανό. Το θαύμα που δημιούργησε ο Θεός είναι τέλειο, όπως είναι τα θαύματα που έκανες στο Όνομά Του. Αυτά δεν χρειάζονται θεραπεία, ούτε κι εσύ, όταν τα δέχεσαι.

10. Όμως, σε αυτό τον κόσμο η τελειότητά σου δεν έχει μάρτυρες. Ο Θεός την γνωρίζει, αλλά εσύ δεν την γνωρίζεις, κι έτσι δεν μοιράζεσαι την δική Του μαρτυρία γι αυτήν. Ούτε κι εσύ είσαι μάρτυρας Εκείνου, διότι η πραγματικότητα μαρτυρείται ως ένα. Ο Θεός περιμένει την δική σου μαρτυρία για τον Υιό Του και για τον Ίδιο. Τα θαύματα που κάνεις πάνω στην γη αναδύονται στον Ουρανό και σ΄ Αυτόν. Αυτά μαρτυρούν αυτό που δεν γνωρίζεις, και καθώς φτάνουν τις πύλες του Ουρανού, ο Θεός θα τις ανοίξει. Διότι ποτέ Αυτός δεν θα άφηνε τον δικό Του αγαπημένο Υιό έξω από αυτές, και μακριά Του.

IX. Το Νέφος της Ενοχής

1. Η ενοχή παραμένει το μόνο πράγμα που κρύβει τον Πατέρα, διότι η ενοχή είναι επίθεση εναντίον του Υιού Του. Οι ένοχοι πάντα καταδικάζουν, και έχοντας κάνει αυτό πάντα θα καταδικάζουν, ενώνοντας το μέλλον με το παρελθόν όπως είναι ο νόμος του εγώ. Η πίστη σε αυτό το νόμο δεν αφήνει το φως να εισέλθει, διότι απαιτεί πίστη στο σκοτάδι και απαγορεύει την αφύπνιση. Οι νόμοι του εγώ είναι αυστηροί, και αυτοί που τους παραβιάζουν τιμωρούνται αυστηρά. Επομένως μην δείχνεις υπακοή στους νόμους του, διότι είναι νόμοι τιμωρίας. Κι εκείνοι που τους ακολουθούν πιστεύουν ότι είναι ένοχοι, άρα πρέπει να καταδικάζουν. Οι νόμοι του Θεού πρέπει να μεσολαβούν ανάμεσα στο μέλλον και στο παρελθόν, αν θέλεις να ελευθερωθείς. Η Επανόρθωση στέκει ανάμεσά τους, σαν ένας φωτεινός δαυλός που λάμπει τόσο δυνατά ώστε η αλυσίδα του σκότους στην οποία έδεσες τον εαυτό σου θα εξαφανιστεί.

2. Η απελευθέρωση από την ενοχή είναι η ολοκληρωτική ακύρωση του εγώ. ***Μην φοβίζεις κανέναν***, διότι η ενοχή του είναι δική σου, και υπακούοντας τις σκληρές εντολές του εγώ φέρνεις την καταδίκη του πάνω στον εαυτό σου, και δεν θα ξεφύγεις από την τιμωρία που προσφέρει σε εκείνους που το υπακούν. Το εγώ ανταμείβει την αφοσίωση σε αυτό με πόνο, διότι η πίστη σε αυτό ***είναι*** πόνος. Και η πίστη πρέπει να ανταμείβεται μόνο σε σχέση με την πεποίθηση στην οποία τοποθετήθηκε η πίστη. Η πίστη φτιάχνει την δύναμη της πεποίθησης, κι εκεί όπου επενδύεται καθορίζει την ανταμοιβή της. Διότι στην πίστη πάντα δίδεται αυτό που εκτιμά, και αυτό που εκτιμά επιστρέφεται σε σένα.

3. Ο κόσμος μπορεί να σου δώσει μόνο αυτό που του έδωσες, διότι εφόσον δεν είναι τίποτε άλλο εκτός από δική σου προβολή, δεν έχει νόημα ξέχωρα από αυτό που εσύ βρήκες σε αυτόν και στο οποίο έθεσες την πίστη σου. Αν είσαι πιστός στο σκοτάδι δεν θα βλέπεις, διότι η πίστη σου θα ανταμειφθεί όπως την έδωσες. ***Θα*** δεχτείς τον θησαυρό σου, κι αν θέτεις την πίστη σου στο παρελθόν, το μέλλον θα είναι σαν αυτό. Ό,τι φυλάς με αγάπη νομίζεις ότι είναι δικό σου. Η δύναμη της αξίας που του δίνεις θα το κάνει δικό σου.

4. Η Επανόρθωση φέρνει επαναξιολόγηση όλων όσων περιέθαλπες με αγάπη, διότι είναι το μέσον με το οποίο το Άγιο Πνεύμα μπορεί να διαχωρίζει το ψευδές από το αληθινό, το οποίο έχεις δεχτεί μέσα στο νου σου δίχως διάκριση. Επομένως δεν μπορείς να δίνεις αξία στο ένα χωρίς να δίνεις και στο άλλο, και η ενοχή έχει γίνει τόσο αληθινή για σένα όσο η αθωότητα. Δεν πιστεύεις ότι ο Υιός του Θεού είναι αθώος διότι βλέπεις το παρελθόν, και δεν βλέπεις αυτόν. Όταν κατακρίνεις έναν αδελφό λες, «Εγώ που ήμουν ένοχος επιλέγω να παραμείνω έτσι.» Έχεις αρνηθεί την ελευθερία του, και κάνοντάς το αυτό έχεις αρνηθεί την μαρτυρία της δικής σου ελευθερίας. Θα μπορούσες το ίδιο εύκολα να τον έχεις ελευθερώσει από το παρελθόν, και να σηκώσεις από το νου του το νέφος της ενοχής που τον δένει σε αυτό. Και στην ελευθερία του θα ήταν η δική σου.

5. Μην θέτεις την ενοχή επάνω του, διότι η ενοχή του βρίσκεται μέσα στην μυστική του σκέψη ότι αυτός το έχει κάνει αυτό σε σένα. Θα ήθελες, λοιπόν, να τον διδάξεις ότι έχει δίκιο μέσα στην πλάνη του; Η ιδέα ότι ο αθώος Υιός του Θεού μπορεί να επιτεθεί στον εαυτό του και να κάνει τον εαυτό του ένοχο είναι παρανοϊκή. ***Μην το πιστεύεις αυτό***, σε καμία μορφή, και για κανέναν. Διότι η αμαρτία και η κατάκριση είναι το ίδιο, και η πίστη στην μία σημαίνει πίστη και στην άλλη, και καλεί την τιμωρία αντί για την αγάπη. Τίποτα δεν μπορεί να δικαιολογήσει την παράνοια, και το να καλείς την τιμωρία στον εαυτό σου πρέπει να είναι παρανοϊκό.

6. Μην βλέπεις, λοιπόν, κανέναν ως ένοχο, κι έτσι θα επιβεβαιώσεις την αλήθεια της δικής σου αθωότητας. Σε κάθε κατάκριση που προσφέρεις στον Υιό του Θεού βρίσκεται και η πεποίθηση στην δική σου ενοχή. Αν θέλεις το Άγιο Πνεύμα να σε ελευθερώσει από αυτή, δέξου την δική Του προσφορά της Επανόρθωσης για όλους τους αδελφούς σου. Διότι έτσι μαθαίνεις τι είναι αλήθεια για σένα. Να θυμάσαι πάντα ότι είναι αδύνατον να καταδικάζεις τον Υιό του Θεού μόνο εν μέρει. Όλοι εκείνοι που βλέπεις ως ενόχους γίνονται οι μάρτυρες της δικής σου ενοχής, και θα την βλέπεις εκεί, διότι ***είναι*** εκεί μέχρι να καταργηθεί. Η ενοχή είναι πάντα μέσα στο νου σου, ο οποίος έχει καταδικάσει τον εαυτό του. Μην την προβάλλεις, διότι όσο το κάνεις αυτό, δεν μπορεί να καταργηθεί. Με τον κάθε ένα που απελευθερώνεις από την ενοχή η χαρά στον Ουρανό είναι μεγάλη, όπου οι μάρτυρες της πατρότητάς σου αγαλλιάζουν.

7. Η ενοχή σε τυφλώνει, διότι όσο βλέπεις έστω και μια κηλίδα ενοχής μέσα σου, δεν βλέπεις το φως. Και προβάλλοντάς την ο κόσμος φαίνεται σκοτεινός, και τυλιγμένος στην ενοχή σου. Πετάς ένα σκοτεινό πέπλο επάνω του, και δεν μπορείς να τον δεις διότι δεν μπορείς να κοιτάξεις μέσα σου. Φοβάσαι αυτό που θα έβλεπες εκεί, αλλά αυτό που φοβάσαι δεν βρίσκεται εκεί. ***Αυτό που φοβάσαι έχει φύγει***. Αν κοίταζες μέσα σου θα έβλεπες μόνο την Επανόρθωση, να λάμπει μέσα στην σιωπή και την γαλήνη πάνω στον βωμό προς τον Πατέρα σου.

8. Μην φοβάσαι να κοιτάξεις μέσα σου. Το εγώ σου λέει ότι όλα είναι μαύρα με την ενοχή μέσα σου, και σε διατάζει να μην κοιτάξεις. Αντί γι αυτό, σε διατάζει να κοιτάξεις τους αδελφούς σου, και να δεις την ενοχή σε αυτούς. Όμως, αυτό δεν μπορείς να το κάνεις χωρίς να παραμένεις τυφλός. Διότι εκείνοι που βλέπουν τους αδελφούς τους στο σκοτάδι, και ένοχους μέσα στο σκοτάδι με το οποίο τους τυλίγουν, φοβούνται πολύ να κοιτάξουν το φως μέσα τους. Μέσα σου δεν είναι αυτό που πιστεύεις ότι βρίσκεται εκεί, κι αυτό στο οποίο έθεσες την πίστη σου. Μέσα σου είναι το ιερό σημάδι της τέλειας πίστης που ο Πατέρας σου έχει σε σένα. Αυτός δεν σου δίνει την αξία που δίνεις εσύ στον εαυτό σου. Γνωρίζει τον Εαυτό Του, και γνωρίζει την αλήθεια μέσα σου. Γνωρίζει ότι δεν υπάρχει καμιά διαφορά, διότι Αυτός δεν γνωρίζει διαφορές. Μπορείς να βλέπεις την ενοχή εκεί όπου ο Θεός γνωρίζει ότι υπάρχει τέλεια αθωότητα; Μπορείς να αρνείσαι την γνώση Του, αλλά δεν

μπορείς να την αλλάξεις. Κοίταξε, τότε, το φως που Αυτός τοποθέτησε μέσα σου, και μάθε ότι αυτό που φοβόσουν ότι ήταν εκεί έχει αντικατασταθεί από την αγάπη.

X. Η Απελευθέρωση από την Ενοχή.

1. Είσαι εξοικειωμένος με την ιδέα ότι ο νους μπορεί να βλέπει την πηγή του πόνου εκεί που δεν βρίσκεται. Η αμφίβολη υπηρεσία μιας τέτοιας λανθασμένης τοποθέτησης είναι να κρύψει την αληθινή πηγή της ενοχής, και να κρατήσει μακριά από την επίγνωσή σου την πλήρη αντίληψη ότι είναι παρανοϊκή. Η λανθασμένη τοποθέτηση πάντα υποστηρίζεται από την ψευδαίσθηση ότι η πηγή της ενοχής, από την οποία εκτρέπεται η προσοχή, πρέπει να είναι αληθινή· και πρέπει να είναι τρομακτική, ειδάλλως δεν θα είχες μετατοπίσει την ενοχή πάνω σε αυτό που πίστεψες ότι θα είναι λιγότερο τρομακτικό. Επομένως είσαι πρόθυμος να κοιτάζεις όλων των ειδών τις «πηγές», φτάνει να μην είναι η βαθύτερη πηγή με την οποία δεν φέρουν καμία απολύτως πραγματική σχέση.

2. Οι παρανοϊκές ιδέες δεν έχουν καθόλου πραγματικές σχέσεις, και αυτός είναι ο λόγος που είναι παρανοϊκές. Καμία πραγματική σχέση δεν μπορεί να βασιστεί στην ενοχή, ούτε καν να κρατήσει μία κηλίδα της που να σπιλώνει την αγνότητα της. Διότι όλες οι σχέσεις που έχει αγγίξει η ενοχή χρησιμοποιούνται μόνο για να αποφύγουν το άτομο ***και*** την ενοχή. Τι παράξενες σχέσεις έχεις φτιάξει γι αυτό τον παράξενο σκοπό! Και ξέχασες ότι οι πραγματικές σχέσεις είναι άγιες, και ότι δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν καθόλου από σένα. Χρησιμοποιούνται μόνο από το Άγιο Πνεύμα, κι αυτό είναι που τις κάνει αγνές. Αν μεταθέσεις την ενοχή σου πάνω τους, το Άγιο Πνεύμα δεν μπορεί να τις χρησιμοποιήσει. Διότι, αρπάζοντας για τους δικούς σου σκοπούς αυτό που θα έπρεπε να έχεις δώσει σ΄ Αυτό, δεν μπορεί να το χρησιμοποιήσει για την απελευθέρωσή σου. Όποιος θέλει να ενωθεί με οποιοδήποτε τρόπο με οποιονδήποτε για την ατομική του σωτηρία δεν πρόκειται να την βρει σε αυτή την παράξενη σχέση. Δεν μοιράζεται, άρα δεν είναι πραγματική.

3. Σε όποια σχέση ενότητας με έναν αδελφό επιδιώξεις να θέσεις την ενοχή σου πάνω του, ή να την μοιραστείς μαζί του ή να αντιληφθείς την δική του, ***εσύ*** θα νιώσεις ένοχος. Και δεν θα βρεις ικανοποίηση και γαλήνη μαζί του, διότι η ένωση μαζί του δεν είναι πραγματική. Θα βλέπεις την ενοχή σε αυτή την σχέση διότι εσύ την έβαλες εκεί. Είναι αναπόφευκτο εκείνοι που υποφέρουν από ενοχή να επιχειρούν να την μεταθέσουν, διότι πιστεύουν πραγματικά σε αυτήν. Ωστόσο, αν και υποφέρουν, δεν θέλουν να κοιτάξουν μέσα τους και να την αφήσουν να φύγει. Δεν μπορούν να γνωρίζουν ότι αγαπούν, και δεν μπορούν να καταλάβουν τι σημαίνει ν΄ αγαπάς. Το κύριο μέλημά τους είναι να αντιλαμβάνονται την πηγή της ενοχής έξω από τον εαυτό τους, πέρα από τον δικό τους έλεγχο.

4. Όταν υποστηρίζεις ότι είσαι ένοχος αλλά η πηγή της ενοχής σου βρίσκεται στο παρελθόν, δεν κοιτάζεις μέσα σου. Το παρελθόν δεν είναι ***μέσα*** σου. Οι παράξενοι συσχετισμοί σου με αυτό δεν έχουν κανένα νόημα στο παρόν. Ωστόσο, τους αφήνεις να στέκουν ανάμεσα σε σένα και στους αδελφούς σου, με τους οποίους δεν βρίσκεις καθόλου πραγματικές σχέσεις. Είναι δυνατόν να περιμένεις να χρησιμοποιείς τους αδελφούς σου ως μέσον για να «επιλύσεις» το παρελθόν, και συγχρόνως να μπορείς να τους βλέπεις έτσι όπως είναι πραγματικά; Εκείνοι που χρησιμοποιούν τους αδελφούς τους για να λύσουν προβλήματα που δεν υπάρχουν δεν βρίσκουν την σωτηρία. Δεν θέλησες την σωτηρία στο παρελθόν. Θα επέβαλλες τις άσκοπες επιθυμίες σου στο παρόν, και θα ήλπιζες ότι θα βρεις την σωτηρία τώρα;

5. Αποφάσισε, λοιπόν, να μην είσαι έτσι όπως ήσουν. Μην χρησιμοποιείς καμία σχέση για να σε κρατήσει στο παρελθόν, αλλά με την κάθε μια, κάθε μέρα να γεννιέσαι ξανά. Ένα λεπτό, κι ακόμα λιγότερο, θα είναι αρκετό για να σε ελευθερώσει από το παρελθόν, και να παραδώσει το νου σου με γαλήνη στην Επανόρθωση. Όταν ο κάθε ένας είναι ευπρόσδεκτος σε σένα έτσι όπως εσύ θα ήθελες να είσαι ο ίδιος ευπρόσδεκτος στον Πατέρα σου, δεν θα βλέπεις καμιά ενοχή μέσα σου. Διότι θα έχεις δεχτεί την Επανόρθωση, η οποία έλαμπε μέσα σου όλο αυτό το διάστημα που εσύ ονειρευόσουν την ενοχή, και δεν ήθελες να κοιτάξεις μέσα σου και να την δεις.

6. Όσο πιστεύεις ότι η ενοχή είναι δικαιολογημένη με οποιοδήποτε τρόπο, στον οποιονδήποτε, ό,τι και να κάνει αυτός, δεν θα κοιτάζεις μέσα σου, όπου πάντα θα βρίσκεις την Επανόρθωση. Το τέλος της ενοχής δεν θα έρθει ποτέ όσο πιστεύεις ότι υπάρχει λόγος γι αυτήν. Διότι πρέπει να μάθεις ότι η ενοχή είναι πάντα ολοκληρωτικά παρανοϊκή, και δεν έχει λόγο. Το Άγιο Πνεύμα δεν επιδιώκει να εξαφανίσει την πραγματικότητα. Αν η ενοχή ήταν πραγματική, η Επανόρθωση δεν θα ήταν. Ο σκοπός της Επανόρθωσης είναι να εξαφανίσει τις ψευδαισθήσεις, όχι να τις καθιερώσει ως πραγματικές και μετά να τις συγχωρήσει.

7. Το Άγιο Πνεύμα δεν κρατά τις ψευδαισθήσεις μέσα στο νου σου για να σε τρομοκρατεί, και να σου τις δείχνει με τρομακτικό τρόπο για να σου αποδείξει από τι σε έχει σώσει. Αυτό από το οποίο σε έχει σώσει έχει φύγει. Μην αποδίδεις καθόλου πραγματικότητα στην ενοχή, και μην βλέπεις κανέναν λόγο γι αυτήν. Το Άγιο Πνεύμα κάνει αυτό που θέλει ο Θεός, και πάντα έτσι έκανε. Αυτό έχει δει τον διαχωρισμό, αλλά γνωρίζει την ενότητα. Αυτό διδάσκει την θεραπεία, αλλά γνωρίζει, επίσης, και την δημιουργία. Θα ήθελε να βλέπεις και να διδάσκεις όπως Αυτό, και μέσα από Αυτό. Ωστόσο, αυτό που Εκείνο γνωρίζει, εσύ δεν το γνωρίζεις, παρόλο που είναι δικό σου.

8. Τώρα σου έχει δοθεί να θεραπεύεις και να διδάσκεις, για να κάνεις ***τώρα*** αυτό που είναι να γίνει. Ακόμα δεν έχει γίνει στο τώρα. Ο Υιός του Θεού πιστεύει ότι είναι χαμένος στην ενοχή, μόνος σε έναν σκοτεινό κόσμο όπου ο πόνος τον πιέζει από παντού έξω. Όταν κοιτάξει μέσα του και δει την λάμψη εκεί, θα θυμηθεί πόσο τον αγαπά ο Πατέρας του. Και θα του φαίνεται

απίστευτο το ότι σκέφτηκε ποτέ πως ο Πατέρας του δεν τον αγαπούσε, και τον έβλεπε ως καταδικασμένο. Την στιγμή που θα συνειδητοποιήσεις ότι η ενοχή είναι παράλογη, εντελώς αδικαιολόγητη και απόλυτα δίχως λόγο, δεν θα φοβάσαι να κοιτάξεις την Επανόρθωση και να την δεχτείς ολοκληρωτικά.

9. Εσύ που ήσουν ανηλεής με τον εαυτό σου δεν θυμάσαι την Αγάπη του Πατέρα σου. Και κοιτάζοντας δίχως έλεος τους αδελφούς σου, δεν θυμάσαι πόσο Τον αγαπάς κι εσύ. Εν τούτοις, αυτό είναι παντοτινά αληθινό. Μέσα σου, μέσα σε λαμπρή ειρήνη, βρίσκεται η τέλεια αγνότητα με την οποία δημιουργήθηκες. Μην φοβάσαι να κοιτάξεις την όμορφη αλήθεια μέσα σου. Κοίταξε μέσα από το νέφος της ενοχής που σου θαμπώνει την όραση, και κοίτα πέρα από το σκοτάδι προς το άγιο μέρος όπου θα δεις το φως. Ο βωμός προς τον Πατέρα σου είναι τόσο αγνός όσο και Εκείνος ο Οποίος τον ανέγειρε στον Εαυτό Του. Τίποτα δεν μπορεί να σου στερήσει αυτό που ο Χριστός θέλει να δεις. Η δική Του Θέληση είναι σαν του Πατέρα Του, και προσφέρει έλεος σε κάθε παιδί του Θεού, έτσι όπως θα ήθελε να κάνεις κι εσύ.

10. Απελευθέρωνε από την ενοχή όπως θα ήθελες κι εσύ να απελευθερωθείς. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος να κοιτάξεις μέσα σου και να δεις το φως της αγάπης, να λάμπει το ίδιο σταθερά και βέβαια όπως ο Θεός ο Ίδιος αγαπά πάντα τον Υιό Του. ***Κι έτσι όπως και ο Υιός Του Τον αγαπά***. Δεν υπάρχει κανένας φόβος στην αγάπη, διότι η αγάπη είναι αθώα. Εσύ που πάντα αγαπούσες τον Πατέρα σου δεν μπορεί για κανένα λόγο να φοβάσαι να κοιτάξεις μέσα σου και να δεις την αγιότητα σου. Δεν μπορεί να είσαι έτσι όπως πίστευες ότι ήσουν. Η ενοχή σου είναι δίχως λογική διότι δεν είναι μέσα στο Νου του Θεού, εκεί που βρίσκεσαι εσύ. Κι αυτό ***είναι*** η λογική, την οποία το Άγιο Πνεύμα θέλει να σου επαναφέρει. Αυτό θα ήθελε να απομακρύνει μόνο τις ψευδαισθήσεις. Όλα τα άλλα θέλει να τα δεις. Και με την όραση του Χριστού Αυτό θέλει να σου δείξει την τέλεια αγνότητα που βρίσκεται πάντα μέσα στον Υιό του Θεού.

11. Δεν μπορείς να εισέλθεις σε πραγματική σχέση με κανέναν από τους Υιούς του Θεού εκτός κι αν τους αγαπάς όλους εξίσου. Η αγάπη δεν είναι ιδιαίτερη. Αν ξεχωρίσεις ένα κομμάτι της Υιότητας για την αγάπη σου, τότε επιβάλλεις την ενοχή σε όλες σου τις σχέσεις και τις κάνεις μη πραγματικές. Μπορείς να αγαπάς μόνο έτσι όπως αγαπά ο Θεός. Μην επιδιώκεις να αγαπάς διαφορετικά από Αυτόν, διότι δεν υπάρχει αγάπη ξέχωρα από την δική Του. Μέχρι να αναγνωρίσεις ότι αυτό είναι αλήθεια, δεν θα έχεις ιδέα για το τι είναι η αγάπη. Όποιος καταδικάζει έναν αδελφό δεν μπορεί να βλέπει τον εαυτό του αθώο και στην ειρήνη του Θεού. Αν είναι αθώος και γαλήνιος και δεν το βλέπει, τότε πλανάται, και δεν βλέπει τον εαυτό του. Σε αυτόν λέγω:

Κοίταξε τον Υιό του Θεού, δες την αγνότητά του και ησύχασε. Μέσα στην σιωπή κοίταξε την αγιότητα του, και πρόσφερε ευχαριστίες στον Πατέρα του που καμία ενοχή δεν τον άγγιξε ποτέ.

12. Καμία ψευδαίσθηση που κράτησες ποτέ εναντίον του δεν έχει αγγίξει την αθωότητά του με κανένα τρόπο. Η λαμπερή του αγνότητα, ολοκληρωτικά ανέπαφη από την ενοχή και ολοκληρωτικά γεμάτη αγάπη, είναι ολόφωτη μέσα σου. Ας τον κοιτάξουμε μαζί και ας τον αγαπήσουμε. Διότι μέσα στην αγάπη γι αυτόν βρίσκεται η αθωότητά σου. Αλλά κοίτα τον εαυτό σου, και η χαρά και η εκτίμηση γι αυτό που θα δεις θα εξορίσουν την ενοχή για πάντα. Σε ευχαριστώ, Πατέρα, για την αγνότητα του αγιότατου Υιού σου, τον οποίο έχεις δημιουργήσει αθώο παντοτινά.

13. Σαν εσένα, η πίστη μου και η πεποίθησή μου επικεντρώνονται σε αυτό που φυλώ σαν θησαυρό. Η διαφορά είναι ότι αγαπώ ***μόνο*** αυτό που αγαπά ο Θεός μαζί μου, και εξαιτίας αυτού σε θεωρώ πολύτιμο πέρα από την αξία που έχεις δώσει εσύ στον εαυτό σου, δίνοντάς σου την αξία που σου έχει δώσει ο Θεός. Αγαπώ όλα όσα δημιούργησε Αυτός, και προσφέρω σε αυτά όλη μου την πίστη και την βεβαιότητα. Η πίστη μου σε σένα είναι τόσο δυνατή όσο όλη η αγάπη που δίνω στον Πατέρα μου. Η εμπιστοσύνη μου σε σένα είναι απεριόριστη, και δίχως τον φόβο ότι δεν θα με ακούσεις. Ευχαριστώ τον Πατέρα για την ομορφιά σου, και για τα πολλά δώρα που θα με αφήσεις να προσφέρω στην Βασιλεία προς τιμήν της ολότητάς της που είναι του Θεού.

14. Δοξασμένος να είσαι εσύ που κάνεις τον Πατέρα Ένα με τον δικό Του Υιό. Ο καθένας μόνος του βρίσκεται χαμηλά, αλλά μαζί λάμπουμε με φως τόσο έντονο που κανένας μας μόνος του δεν μπορεί να διανοηθεί. Ενώπιον της λαμπρής ακτινοβολίας της Βασιλείας η ενοχή λιώνει και απομακρύνεται, και μεταμορφωμένη σε καλοσύνη δεν θα είναι ποτέ ξανά αυτό που ήταν. Κάθε αντίδραση που βιώνεις θα είναι τόσο εξαγνισμένη που θα είναι κατάλληλη σαν δοξολογία προς τον Πατέρα σου. Βλέπε μόνο ό,τι Τον υμνεί σε αυτά που έχει δημιουργήσει Αυτός, διότι Αυτός ποτέ δεν θα πάψει να υμνεί εσένα. Ενωμένοι σε αυτή την δοξολογία στεκόμαστε μπροστά στις πύλες του Ουρανού όπου θα εισέλθουμε σίγουρα μέσα στην αθωότητά μας. Ο Θεός σε αγαπά. Θα μπορούσα εγώ, λοιπόν, να μην έχω πίστη σε σένα και να Τον αγαπώ τέλεια;

XI. Η Ειρήνη των Ουρανών.

1. Η λήθη και ο ύπνος και ακόμα κι ο θάνατος γίνονται η καλύτερη συμβουλή του εγώ για την αντιμετώπιση της άγριας εισβολής της ενοχής που αντιλαμβάνεσαι εναντίον της ειρήνης. Ωστόσο, κανένας δεν βλέπει τον εαυτό του σε σύγκρουση και κατεστραμμένο από έναν σκληρό πόλεμο, εκτός κι αν πιστεύει ότι και οι δυο αντίπαλοι στον πόλεμο είναι πραγματικοί. Εφόσον το πιστεύει αυτό πρέπει να διαφύγει, διότι ένας τέτοιος πόλεμος σίγουρα θα έδινε τέλος στην ειρήνη του νου του, κι έτσι θα τον κατέστρεφε. Αν όμως συνειδητοποιούσε μόνο ότι ο πόλεμος είναι ανάμεσα στις πραγματικές και μη πραγματικές δυνάμεις, θα μπορούσε να κοιτάξει τον εαυτό του και να δει την ελευθερία του. Κανένας δεν βρίσκει τον εαυτό του να καταστρέφεται και να συντρίβεται μέσα σε ατέλειωτες μάχες αν ο ίδιος τις αντιλαμβάνεται ως εξ ολοκλήρου δίχως νόημα.

2. Ο Θεός δεν θέλει ο Υιός Του να βρίσκεται σε εμπόλεμη κατάσταση, έτσι ο φανταστικός «εχθρός» του Υιού του είναι εξ ολοκλήρου μη πραγματικός. Δεν προσπαθείς παρά να διαφύγεις από αυτό που ***έχεις*** ήδη διαφύγει. Ο πόλεμος έχει τελειώσει. Διότι άκουσες τον ύμνο της ελευθερίας να ανυψώνεται στον Ουρανό. Η ευτυχία και η χαρά ανήκουν στον Θεό για την απελευθέρωσή σου, διότι δεν την έφτιαξες εσύ. Εν τούτοις, όπως δεν έφτιαξες την ελευθερία, έτσι δεν έφτιαξες ούτε ένα πόλεμο που θα μπορούσε να βάλει την ελευθερία σε κίνδυνο. Τίποτα καταστροφικό δεν υπήρξε ποτέ, ούτε θα υπάρξει. Ο πόλεμος, η ενοχή, το παρελθόν έχουν φύγει όλα μαζί σαν ένα, προς την μη πραγματικότητα από την οποία προήλθαν.

3. Όταν είμαστε όλοι ενωμένοι στον Ουρανό, δεν θα δίνεις αξία σε τίποτα από αυτά που δίνεις αξία εδώ. Διότι τίποτα από αυτά στα οποία δίνεις αξία εδώ δεν το εκτιμάς ολοκληρωτικά, άρα δεν το εκτιμάς καθόλου. Η αξία βρίσκεται εκεί όπου την τοποθέτησε ο Θεός, και η αξία αυτού που εκτιμά ο Θεός δεν μπορεί να κριθεί, διότι έχει διασφαλιστεί. Έχει απόλυτη αξία. Απλά μπορεί να εκτιμηθεί ή όχι. Αν του αποδίδεις μερική αξία σημαίνει ότι δεν γνωρίζεις την αξία του. Στον Ουρανό βρίσκονται όλα όσα δίνει αξία ο Θεός, και τίποτα άλλο. Ο Ουρανός είναι απόλυτα αδιαμφισβήτητος. Τα πάντα εκεί είναι ξεκάθαρα και φωτεινά, και προκαλούν μία ανταπόκριση. Δεν υπάρχει καθόλου σκοτάδι, ούτε αντίθεση. Δεν υπάρχει καμία διαφοροποίηση. Δεν υπάρχει καμία διακοπή. Υπάρχει μια αίσθηση ειρήνης τόσο βαθιά για την οποία κανένα όνειρο σε αυτό τον κόσμο δεν έχει φέρει ούτε την πιο αμυδρή φαντασία για το τι είναι.

4. Τίποτα σε αυτό τον κόσμο δεν μπορεί να δώσει αυτή την ειρήνη, διότι τίποτα σε αυτό τον κόσμο δεν μπορεί να μοιραστεί ολοκληρωτικά. Η τέλεια αντίληψη μπορεί απλά να σου δείξει αυτό που είναι ικανό να μοιραστεί ολοκληρωτικά. Μπορεί επίσης να σου δείχνει τα αποτελέσματα του μοιράσματος, όσο εσύ ακόμα θυμάσαι τα αποτελέσματα του μη μοιράσματος. Το Άγιο Πνεύμα δείχνει σιωπηλά την σύγκριση, γνωρίζοντας ότι τελικά θα Το αφήσεις να κρίνει την διαφορά για σένα, επιτρέποντάς Του να σου δείξει ποιο πρέπει να είναι αληθινό. Αυτό έχει τέλεια πίστη στη τελική σου κρίση, διότι γνωρίζει ότι θα την κάνει για λογαριασμό σου. Αν το αμφισβητείς αυτό, σημαίνει ότι αμφισβητείς ότι η αποστολή Του θα εκπληρωθεί. Πως είναι δυνατόν αυτό, αφού η αποστολή Του είναι από τον Θεό;

5. Εσύ που ο νους σου έχει σκοτεινιάσει από την αμφιβολία και την ενοχή, θυμήσου αυτό: ο Θεός έδωσε το Άγιο Πνεύμα σε σένα, και Του έδωσε την αποστολή να απομακρύνει όλες τις αμφιβολίες και κάθε ίχνος ενοχής που ο αγαπητός Του Υιός έθεσε στον εαυτό του. Η αποστολή Του είναι αδύνατον να αποτύχει. Τίποτα δεν μπορεί να εμποδίσει την επιτυχία αυτού που ο Θεός θέλει να πετύχει. Όποιες και να είναι οι αντιδράσεις σου στην Φωνή του Αγίου Πνεύματος, όποια φωνή και να επιλέξεις ν΄ ακούς, όποιες παράξενες σκέψεις και να περνούν από το μυαλό σου, το Θέλημα του Θεού ***γίνεται***. Εσύ θα βρεις την ειρήνη μέσα στην οποία σε έχει εξασφαλίσει ο Θεός, διότι Αυτός

δεν αλλάζει τον Νου Του. Αυτός είναι σταθερός όπως η ειρήνη μέσα στην οποία διαμένεις, και την οποία σου υπενθυμίζει το Άγιο Πνεύμα.

6. Στον Ουρανό δεν θα θυμάσαι την αλλαγή και τις μεταβολές. Μόνο εδώ έχεις ανάγκη την σύγκριση. Η σύγκριση και οι διαφορές είναι αναγκαία διδακτικά βοηθήματα, διότι με αυτά μαθαίνεις τι να αποφεύγεις και τι να αναζητάς. Όταν το έχεις μάθει αυτό, θα βρεις την απάντηση που κάνει την ανάγκη για όλες τις διαφορές να εξαφανιστεί. Η αλήθεια έρχεται αυτόβουλα στους δικούς της. Όταν έχεις μάθει ότι ανήκεις στην αλήθεια, αυτή θα ρέει ανάλαφρα επάνω σου δίχως καμιά διαφορά κανενός είδους. Διότι δεν θα χρειάζεσαι καμία αντιπαραβολή για να σε βοηθήσει να συνειδητοποιήσεις ότι αυτό, και μόνο αυτό, είναι που θέλεις. Μην φοβάσαι πως το Άγιο Πνεύμα θα αποτύχει σε αυτό που Του έχει αναθέσει να κάνει ο Πατέρας σου. Η Θέληση του Θεού δεν μπορεί να αποτύχει σε τίποτα.

7. Έχε πίστη μόνο σε αυτό το πράγμα, και αυτό αρκεί: Ο Θεός θέλει να βρίσκεσαι στον Ουρανό, και τίποτα δεν μπορεί να σε κρατήσει μακριά από αυτόν, ή αυτόν από σένα. Όλες οι άγριες παρανοήσεις σου, οι πιο παράξενες φαντασιώσεις σου, και οι πιο σκοτεινοί σου εφιάλτες δεν σημαίνουν τίποτα. Δεν θα επικρατήσουν ενάντια στην ειρήνη που θέλει ο Θεός για σένα. Το Άγιο Πνεύμα θα επανορθώσει την σωφροσύνη σου διότι η παράνοια δεν είναι Θέλημα του Θεού. Αν αυτό αρκεί σε Αυτόν, είναι αρκετό και για σένα. Δεν θα κρατήσεις αυτό που ο Θεός θέλει να απομακρύνει, διότι αυτό διακόπτει την επικοινωνία με σένα με τον οποίο ο Θεός θέλει να επικοινωνεί. Η Φωνή Του ***θα*** ακουστεί.

8. Ο Επικοινωνιακός Σύνδεσμος που ο Θεός ο Ίδιος τοποθέτησε μέσα σου, και ενώνει το νου σου με τον δικό Του, δεν μπορεί να σπάσει. Εσύ μπορεί να πιστεύεις ότι θέλεις να σπάσει, κι αυτή η πεποίθηση όντως παρεμβαίνει στην βαθιά ειρήνη μέσα στην οποία γίνεται γνωστή η γλυκιά και συνεχής επικοινωνία που θέλει να μοιράζεται μαζί σου ο Θεός. Η ειρήνη θα είναι δική σου διότι η ειρήνη Του ακόμα ρέει προς εσένα από Αυτόν του Οποίου η Θέληση είναι η ειρήνη. Την έχεις τώρα. Το Άγιο Πνεύμα θα σε διδάξει πώς να την χρησιμοποιείς, κι επεκτείνοντάς την, να μάθεις ότι βρίσκεται μέσα σου. Ο Θεός θέλησε για σένα τον Ουρανό, και ποτέ δεν θα θελήσει τίποτα άλλο για σένα. Το Άγιο Πνεύμα γνωρίζει μόνο την δική Του Θέληση. Δεν υπάρχει περίπτωση ο Ουρανός να μην γίνει δικός σου, διότι ο Θεός είναι βέβαιος, κι αυτό που θέλει ο Ίδιος είναι τόσο σίγουρο όσο είναι και Αυτός.

9. Θα μάθεις για την σωτηρία διότι θα μάθεις πώς να σώζεις. Δεν θα είναι δυνατόν να αποκλείσεις τον εαυτό σου από αυτό που θέλει να σου διδάξει το Άγιο Πνεύμα. Η σωτηρία είναι τόσο σίγουρη όσο ο Θεός. Η δική Του βεβαιότητα αρκεί. Μάθε ότι ακόμα και ο πιο σκοτεινός εφιάλτης που ενοχλεί το νου του κοιμισμένου Υιού του Θεού δεν έχει καμιά δύναμη πάνω του. Αυτός θα μάθει το μάθημα της αφύπνισης. Ο Θεός τον προστατεύει και το φως τον περιβάλλει.

10. Είναι δυνατόν ο Υιός του Θεού να χαθεί μέσα στα όνειρα, αφού ο Θεός έχει τοποθετήσει μέσα του το χαρμόσυνο Κάλεσμα για να ξυπνήσει και να χαρεί; Δεν γίνεται να διαχωριστεί από αυτό που βρίσκεται μέσα του. Ο ύπνος του δεν θα αντέξει το Κάλεσμα προς αφύπνιση. Η αποστολή της λύτρωσης θα εκπληρωθεί τόσο σίγουρα όσο και η δημιουργία θα παραμένει αμετάβλητη σε όλη την αιωνιότητα. Δεν χρειάζεται να γνωρίζεις ότι ο Ουρανός είναι δικός σου για να γίνει έτσι. ***Είναι*** έτσι. Όμως, για να το γνωρίσεις, η Θέληση του Θεού πρέπει να γίνει αποδεκτή ως δική σου θέληση.

11. Το Άγιο Πνεύμα θα καταργήσει για λογαριασμό σου όλα αυτά που έχεις μάθει και διδάσκουν ότι αυτό που είναι αναληθές πρέπει να συμφιλιωθεί με την αλήθεια. Αυτή είναι η συμφιλίωση με την οποία το εγώ θα ήθελε να αντικαταστήσει την δική σου συμφιλίωση με την σωφροσύνη και την ειρήνη. Το Άγιο Πνεύμα έχει ένα πολύ διαφορετικό είδος συμφιλίωσης στο Νου Του για σένα, ένα που θα πραγματοποιήσει τόσο σίγουρα όσο το εγώ δεν πρόκειται να πραγματοποιήσει αυτό που επιχειρεί. Η αποτυχία είναι του εγώ, όχι του Θεού. Από Αυτόν δεν μπορείς να απομακρυνθείς, και δεν υπάρχει περίπτωση το σχέδιο του Αγίου Πνεύματος που το προσφέρει ***στον*** καθένα, για την σωτηρία ***του*** καθενός, να μην επιτευχθεί τέλεια. Εσύ θα απελευθερωθείς, και δεν θα θυμάσαι τίποτα από όσα έφτιαξες που να μην είναι δημιουργημένο για σένα και από σένα σε ανταπόδοση. Διότι πώς μπορείς να θυμάσαι αυτό που ποτέ δεν ήταν αληθές, ή να μην θυμάσαι αυτό που από πάντα ήταν; Σ' αυτή την συμφιλίωση με την αλήθεια, και μόνο με την αλήθεια, βρίσκεται η ειρήνη του Ουρανού.

Κεφάλαιο 14

Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ

Εισαγωγή

1.Ναι, είσαι πραγματικά ευλογημένος. Όμως σε αυτό τον κόσμο δεν το γνωρίζεις. Αλλά έχεις τα μέσα για να το μάθεις και να το δεις ξεκάθαρα. Το Άγιο Πνεύμα χρησιμοποιεί την λογική τόσο εύκολα και τόσο καλά όσο το και το εγώ, μόνο που τα δικά Του συμπεράσματα δεν είναι παρανοϊκά. Παίρνουν μια εντελώς αντίθετη κατεύθυνση, δείχνοντας καθαρά προς τον Ουρανό όπως το εγώ δείχνει προς το σκοτάδι και τον θάνατο. Έχουμε ακολουθήσει πολλή από την λογική του εγώ, κι έχουμε δει τα λογικά της αποτελέσματα. Κι έχοντας δει αυτά, έχουμε συνειδητοποιήσει ότι δεν μπορούν να γίνουν ορατά παρά μόνο στις ψευδαισθήσεις, διότι εκεί μόνο η φαινομενική τους καθαρότητα φαίνεται πως γίνεται ορατή. Τώρα ας στραφούμε μακριά από αυτά, κι ας ακολουθήσουμε την απλή λογική με την οποία το Άγιο Πνεύμα διδάσκει τα απλά συμπεράσματα που μιλούν για την αλήθεια, και μόνο για την αλήθεια.

I. Οι Προϋποθέσεις της Μάθησης

1. Αν είσαι ευλογημένος και δεν το γνωρίζεις, χρειάζεται να μάθεις ότι όντως είναι έτσι. Η γνώση δεν διδάσκεται, αλλά οι προϋποθέσεις της πρέπει να αποκτηθούν διότι αυτές είναι που έχουν απορριφθεί. Μπορείς να μάθεις να ευλογείς, και δεν μπορείς να δώσεις αυτό που δεν έχεις. Αν, λοιπόν, προσφέρεις ευλογίες, αυτές πρέπει πρώτα να έρθουν σε σένα. Και πρέπει επίσης να τις έχεις δεχτεί ως δικές σου, διότι πως αλλιώς θα μπορούσες να τις δώσεις; Αυτός είναι ο λόγος που τα θαύματα προσφέρουν σε ***σένα*** την μαρτυρία ότι είσαι ευλογημένος. Αν αυτό που προσφέρεις είναι πλήρης συγχώρεση πρέπει να έχεις αφήσει την ενοχή να φύγει, έχοντας δεχτεί την Επανόρθωση για τον εαυτό σου και έχοντας μάθει ότι είσαι αθώος. Πώς θα μπορούσες να μάθεις αυτό που έχει γίνει για σένα, και δεν το γνωρίζεις, αν δεν κάνεις αυτό που θα έπρεπε να κάνεις αν αυτό ***είχε*** γίνει για σένα;

2. Η έμμεση απόδειξη της αλήθειας είναι απαραίτητη σε ένα κόσμο φτιαγμένο από άρνηση και δίχως κατεύθυνση. Θα αντιληφθείς την ανάγκη γι αυτό αν συνειδητοποιήσεις ότι το να αρνείσαι είναι η απόφαση να μην γνωρίζεις. Η λογική του κόσμου πρέπει επομένως να οδηγεί στο τίποτε, διότι στόχος του είναι το τίποτε. Αν αποφασίσεις να έχεις και να δίνεις και να μην είσαι τίποτε εκτός από ένα όνειρο, πρέπει να κατευθύνεις τις σκέψεις σου στην λησμονιά. Κι αν έχεις και δίνεις και είσαι τα πάντα, και όλα αυτά τα έχεις αρνηθεί, τότε το σύστημα σκέψης σου είναι κλειστό και εντελώς ξεκομμένο από την

αλήθεια. Αυτός ***είναι*** ένας παρανοϊκός κόσμος, και μην υποτιμάς το μέγεθος της παραφροσύνης του. Δεν υπάρχει περιοχή της αντίληψής σου που να μην την έχει αγγίξει, και το όνειρό σου ***είναι*** ιερό για σένα. Αυτός είναι ο λόγος που ο Θεός τοποθέτησε το Άγιο Πνεύμα μέσα σου, εκεί όπου εσύ τοποθέτησες το όνειρο.

3. Το να βλέπεις έχει πάντα εξωτερική κατεύθυνση. Αν οι σκέψεις σου ήταν εξ ολοκλήρου από σένα, το σύστημα σκέψης που έφτιαξες θα ήταν για πάντα σκοτεινό. Οι σκέψεις που προβάλλει ή επεκτείνει ο νους του Υιού του Θεού έχουν όλη την δύναμη που τους δίνει ο ίδιος. Οι σκέψεις που μοιράζεται με τον Θεό είναι πέρα από την δική του πίστη, αλλά εκείνες που έφτιαξε αυτός ***είναι*** οι δικές του πεποιθήσεις. Και είναι αυτές, και όχι η αλήθεια, που έχει επιλέξει να υπερασπίζεται και ν' αγαπά. Δεν θα του τις πάρει κανείς. Θα παραιτηθεί, όμως, από αυτές ο ίδιος διότι η Πηγή της ακύρωσής τους βρίσκεται μέσα του. Δεν υπάρχει τίποτα στον κόσμο που να μπορεί να τον διδάξει ότι η λογική του κόσμου είναι εντελώς παρανοϊκή και οδηγεί στο τίποτα. Ωστόσο, μέσα σε αυτόν που έφτιαξε αυτή την παρανοϊκή λογική υπάρχει Ένας ο Οποίος γνωρίζει ότι αυτή οδηγεί στο τίποτε, διότι Αυτός γνωρίζει τα πάντα.

4. Οποιαδήποτε κατεύθυνση που θα σε οδηγούσε εκεί που δεν σε οδηγεί το Άγιο Πνεύμα, δεν πάει πουθενά. Οτιδήποτε εσύ αρνείσαι που Αυτό γνωρίζει ότι είναι αλήθεια, το έχεις αρνηθεί στον εαυτό σου, κι Αυτό επομένως πρέπει να σε διδάξει να μην το αρνείσαι. Η κατάργηση μιας κατάστασης ***γίνεται*** έμμεσα όπως και η πράξη που την προκάλεσε. Δημιουργήθηκες μόνο για να δημιουργείς, όχι για να βλέπεις ούτε για να κάνεις. Αυτές δεν είναι παρά έμμεσες εκφράσεις της θέλησης για ζωή, που έχει εμποδιστεί από το ιδιότροπο και ανίερο καπρίτσιο του θανάτου και του φόνου που ο Πατέρας σου δεν μοιράζεται μαζί σου. Έχεις αναθέσει στον εαυτό σου το έργο του μοιράσματος αυτού που δεν μπορεί να μοιραστεί. Και όσο θεωρείς ότι είναι δυνατόν να μάθεις να το κάνεις αυτό, δεν θα πιστεύεις σε όλα όσα ***είναι*** δυνατόν να μάθεις να κάνεις.

5. Επομένως, το Άγιο Πνεύμα πρέπει να αρχίσει την διδασκαλία Του δείχνοντάς σου αυτό που εσύ δεν μπορείς ποτέ να μάθεις. Το μήνυμά Του δεν είναι έμμεσο, αλλά Αυτό πρέπει να εισάγει την απλή αλήθεια σε ένα σύστημα σκέψης που έχει γίνει τόσο διαστρεβλωμένο και τόσο περίπλοκο που εσύ δεν μπορείς να δεις ότι δεν σημαίνει τίποτα. Αυτό απλά κοιτάζει την βάση του και το απορρίπτει. Αλλά εσύ που δεν μπορείς να καταργήσεις αυτό που έφτιαξες ο ίδιος, ούτε να ξεφύγεις από το βαρύ φορτίο της νωθρότητας του που καλύπτει τον νου σου, δεν μπορείς να δεις μέσα από αυτό. Σε εξαπατά, διότι εσύ επέλεξες να εξαπατήσεις τον εαυτό σου. Αυτοί που επιλέγουν να εξαπατηθούν απλά θα επιτεθούν στις άμεσες προσεγγίσεις, διότι φαίνεται πως αυτές απειλούν την πλάνη και την χτυπούν.

ΙΙ. Ο Ευτυχής Μαθητής.

1. Το Άγιο Πνεύμα χρειάζεται έναν ευτυχισμένο μαθητή, στον οποίο να μπορεί να εκπληρώσει χαρούμενα την αποστολή Του. Εσύ που είσαι πεισματικά αφοσιωμένος στην μιζέρια πρέπει πρώτα να αναγνωρίσεις ότι είσαι δυστυχισμένος και όχι ευτυχισμένος. Το Άγιο Πνεύμα δεν μπορεί να διδάξει χωρίς αυτή την αντιπαράθεση διότι εσύ πιστεύεις ότι η δυστυχία ***είναι*** ευτυχία. Αυτό σου έχει προκαλέσει τόσο μεγάλη σύγχυση ώστε έχεις αναλάβει να μάθεις να κάνεις αυτό που ποτέ δεν μπορείς να κάνεις, πιστεύοντας ότι μόνο αν το μάθεις θα είσαι ευτυχισμένος. Δεν συνειδητοποιείς ότι η βάση πάνω στην οποία στηρίζεται αυτός ο ιδιόμορφος μαθησιακός στόχος δεν σημαίνει απολύτως τίποτα. Ωστόσο, ακόμα έχει νόημα για σένα. Αν έχεις πίστη στο τίποτα θα βρεις τον «θησαυρό» που αναζητάς. Όμως, θα προσθέσεις άλλο ένα βάρος στον ήδη επιβαρημένο νου σου. Θα πιστέψεις ότι το τίποτε έχει αξία, και θα το εκτιμάς. Ένα μικρό κομματάκι γυαλί, ένας κόκκος σκόνης, ένα σώμα ή ένας πόλεμος είναι ένα και το αυτό για σένα. Διότι αν δίνεις αξία σε ένα πράγμα φτιαγμένο από το τίποτα, έχεις πιστέψει ότι το τίποτα μπορεί να είναι πολύτιμο, και ότι ***μπορείς*** να μάθεις να κάνεις το ψεύτικο αληθινό.

2. Το Άγιο Πνεύμα, βλέποντας πού είσαι αλλά γνωρίζοντας ότι είσαι κάπου αλλού, αρχίζει το μάθημά Του στην απλότητα με την βασική διδασκαλία ότι η ***αλήθεια*** είναι αληθινή. Αυτό είναι το πιο δύσκολο μάθημα που θα μάθεις ποτέ, και τελικά, το μόνο. Η απλότητα είναι πολύ δύσκολη για τους διαστρεβλωμένους νόες. Αναλογίσου όλες τις διαστρεβλώσεις που έχεις φτιάξει από το τίποτε· όλες τις παράξενες μορφές και τα συναισθήματα και τις πράξεις και τις αντιδράσεις που έχεις υφάνει από αυτό. Τίποτα δεν είναι τόσο ξένο προς εσένα όσο η απλή αλήθεια, και τίποτα δεν υπάρχει που να έχεις την τάση να ακούσεις λιγότερο όσο αυτήν. Η αντίθεση ανάμεσα σε αυτό που είναι αλήθεια και σε αυτό που δεν είναι, είναι ολοφάνερη, κι όμως εσύ δεν την βλέπεις. Τα απλά και τα φανερά δεν είναι φανερά σε εκείνους που θέλουν να φτιάχνουν παλάτια και μεταξωτούς χιτώνες από το τίποτα, πιστεύοντας ότι είναι βασιλιάδες με χρυσά στέμματα χάρη σ' αυτά.

3. Όλα αυτά τα βλέπει το Άγιο Πνεύμα και διδάσκει, απλά, ότι όλα αυτά δεν είναι αλήθεια. Σε εκείνους τους δυστυχείς μαθητές που θέλουν να διδάξουν τον εαυτό τους το τίποτε, και να πλανώνται ότι αυτό δεν είναι το τίποτε, το Άγιο Πνεύμα λέει, με σταθερή ηρεμία:

Η αλήθεια είναι αληθινή. Τίποτα άλλο δεν έχει σημασία, τίποτα άλλο δεν είναι πραγματικό, και τίποτα εκτός από αυτό δεν υπάρχει. Άφησέ Εμένα να κάνω την μόνη διάκριση για λογαριασμό σου που εσύ δεν μπορείς να την κάνεις, αλλά χρειάζεται να μάθεις. Η πίστη σου στο τίποτα σε εξαπατά. Πρόσφερε την πίστη σου σε Μένα, κι Εγώ θα την τοποθετήσω απαλά στον

άγιο τόπο που ανήκει. Εκεί δεν θα βρεις καμιά πλάνη, παρά μόνο την απλή αλήθεια. Και θα την αγαπήσεις διότι θα την καταλάβεις.

4. Σαν εσένα, το Άγιο Πνεύμα, δεν έφτιαξε Αυτό την αλήθεια. Σαν τον Θεό, γνωρίζει ότι είναι αληθινή. Φέρνει το φως της αλήθειας μέσα στο σκοτάδι, και την αφήνει να λάμψει επάνω σου. Και καθώς αυτή λάμπει οι αδελφοί σου την βλέπουν, και συνειδητοποιώντας ότι αυτό το φως δεν είναι κάτι που έχεις φτιάξει εσύ, βλέπουν σε σένα περισσότερα από ό,τι βλέπεις ο ίδιος. Θα γίνουν οι ευτυχείς μαθητές του μαθήματος που τους φέρνει αυτό το φως, διότι τους διδάσκει την απελευθέρωση από το τίποτα και από όλα τα έργα του τίποτα. Τις βαριές αλυσίδες που φαίνεται πως τους δένουν στην απελπισία δεν τις βλέπουν σαν τίποτε μέχρι εσύ να τους φέρεις το φως. Και τότε βλέπουν ότι οι αλυσίδες έχουν εξαφανιστεί, άρα πρέπει να μην ήταν τίποτε. Κι εσύ θα το δεις μαζί τους. Επειδή τους δίδαξες την χαρά και την απελευθέρωση, αυτοί θα γίνουν οι δάσκαλοί σου στην απελευθέρωση και την χαρά.

5. Όταν διδάσκεις κάποιον ότι η αλήθεια είναι αληθινή, το μαθαίνεις κι εσύ μαζί του. Κι έτσι μαθαίνεις ότι αυτό που φαινόταν το πιο δύσκολο ήταν το πιο εύκολο. Μάθε να είσαι ευτυχισμένος μαθητής. Ποτέ δεν θα μάθεις πώς να φτιάχνεις τα πάντα από το τίποτα. Δες όμως ότι αυτός ήταν ο στόχος σου, κι αναγνώρισε πόσο ανόητος ήταν. Να χαίρεσαι που εξαφανίζεται, διότι αν τον κοιτάξεις με απλή ειλικρίνεια, ***όντως*** ακυρώνεται. Είπα και πριν, «Μην ικανοποιείσαι με το τίποτα», διότι έχεις πιστέψει ότι το τίποτα θα μπορούσε να σε ικανοποιήσει. ***Δεν είναι έτσι***.

6. Αν θέλεις να είσαι ένας ευτυχής μαθητής, πρέπει να δώσεις όλα όσα έχεις μάθει στο Άγιο Πνεύμα, ώστε να τα καταργήσει για λογαριασμό σου. Και έπειτα άρχισε να μαθαίνεις τα χαρωπά μαθήματα που έρχονται γρήγορα βασισμένα σταθερά στο ότι η αλήθεια είναι αληθινή. Διότι αυτό που είναι οικοδομημένο εκεί είναι αληθινό, και κτισμένο πάνω στην αλήθεια. Το σύμπαν της μάθησης θα ανοίξει μπροστά σου με όλη του την μεγαλειώδη απλότητα. Με την αλήθεια μπροστά σου, δεν θα κοιτάζεις πίσω σου.

7. Ο ευτυχισμένος μαθητής ανταποκρίνεται στις προϋποθέσεις της μάθησης εδώ, όπως ανταποκρίνεται στις προϋποθέσεις της γνώσης στην Βασιλεία. Όλα αυτά βρίσκονται στο σχέδιο του Αγίου Πνεύματος να σε ελευθερώσει από το παρελθόν, και να ανοίξει για σένα τον δρόμο προς την ελευθερία. Διότι η αλήθεια ***είναι*** αληθινή. Τι άλλο θα μπορούσε ποτέ να υπάρξει, ή να υπήρξε ποτέ; Αυτό το απλό μάθημα κρατάει το κλειδί για την σκοτεινή πόρτα που πιστεύεις ότι είναι κλειδωμένη για πάντα. Εσύ έφτιαξες αυτή την πόρτα από το τίποτα, και πίσω της ***είναι*** το τίποτα. Το κλειδί είναι μόνο το φως που διώχνει με την λάμψη του τα σχήματα και τις μορφές και δεν φοβάται τίποτα. Δέξου αυτό το κλειδί προς την ελευθερία από τα χέρια του Χριστού που το δίνει σε σένα, ώστε να μπορέσεις να ενωθείς μαζί Του στο άγιο έργο να φέρετε το φως. Διότι εσύ, σαν τους αδελφούς σου, δεν συνειδητοποιείς ότι το φως έχει έρθει και σε έχει ελευθερώσει από τον ύπνο του σκότους.

8. Κοίταξε τους αδελφούς σου μέσα στην ελευθερία τους, και μάθε από αυτούς πώς να ελευθερώνεσαι από το σκοτάδι. Το φως μέσα σου θα τους ξυπνήσει, κι αυτοί δεν θα σε αφήσουν κοιμισμένο. Η όραση του Χριστού δίδεται ακριβώς την στιγμή που το αντιλαμβάνεσαι. Εκεί όπου το κάθε τι είναι ξεκάθαρο, όλα είναι άγια. Η ηρεμία της απλότητάς του είναι τόσο επιβλητική που θα συνειδητοποιήσεις ότι είναι αδύνατον να αρνηθείς την απλή αλήθεια. Διότι δεν υπάρχει τίποτα άλλο. Ο Θεός είναι παντού, και ο Υιός Του είναι μέσα σε Αυτόν μαζί με το κάθε τι. Μπορεί λοιπόν να τραγουδήσει το μοιρολόι της θλίψης όταν αυτή είναι η αλήθεια;

III. Η Απόφαση υπέρ της Αθωότητας.

1. Ο ευτυχής μαθητής δεν μπορεί να νιώθει ένοχος για την μάθηση. Αυτό είναι τόσο βασικό για την μάθηση που ποτέ δεν πρέπει το ξεχνάς. Ο μαθητής που δεν έχει ενοχές, μαθαίνει εύκολα διότι οι σκέψεις του είναι ελεύθερες. Εν τούτοις, αυτό εμπεριέχει την αναγνώριση ότι η ενοχή είναι παρεμβολή, όχι σωτηρία, και δεν εξυπηρετεί καθόλου καμιά χρήσιμη λειτουργία.

2. Ίσως είσαι συνηθισμένος να χρησιμοποιείς την αθωότητα απλά για να αντισταθμίζεις τον πόνο της ενοχής, και δεν την βλέπεις σαν να έχει αξία από μόνη της. Πιστεύεις ότι και η ενοχή και η αθωότητα έχουν αξία και οι δυο, η κάθε μία αντιπροσωπεύοντας μια διαφυγή από αυτό που η άλλη δεν σου προσφέρει. Δεν θέλεις μόνο την μία από αυτές, διότι δίχως και τις δύο μαζί δεν βλέπεις τον εαυτό σου ολοκληρωμένο άρα ούτε κι ευτυχισμένο. Ωστόσο είσαι ολοκληρωμένος μόνο μέσα στην αθωότητά σου, και μόνο μέσα στην αθωότητά σου μπορείς να είσαι ευτυχισμένος. Δεν υπάρχει σύγκρουση εδώ. Το να επιθυμείς την ενοχή κατ΄ οποιοδήποτε τρόπο, σε οποιαδήποτε μορφή, σημαίνει ότι θα χάσεις την εκτίμηση της αξίας της αθωότητάς σου, και θα την απωθήσεις από την αντίληψή σου.

3. Δεν υπάρχει κανένας συμβιβασμός που να μπορείς να κάνεις με την ενοχή, για να ξεφύγεις από τον πόνο που μόνο η αθωότητα καταπραΰνει. Η ζωή εδώ είναι μάθηση, όπως η δημιουργία είναι η ύπαρξη στον Ουρανό. Όποτε φαίνεται πως σε προσελκύει ο πόνος της ενοχής, θυμήσου ότι αν ενδώσεις σε αυτόν, αποφασίζεις ενάντια στην ευτυχία σου, και δεν θα μάθεις πώς να είσαι ευτυχισμένος. Να λες λοιπόν, στον εαυτό σου, γλυκά, αλλά με πεποίθηση γεννημένη από την Αγάπη του Θεού και του Υιού Του:

Αυτό που βιώνω, αυτό και θα εκδηλώσω.
Αν είμαι χωρίς ενοχές, δεν έχω τίποτα να φοβηθώ.
Επιλέγω να δώσω μαρτυρία της αποδοχής
της Επανόρθωσης, όχι της απόρριψής της.
Θα δεχτώ την αθωότητά μου εκδηλώνοντάς την
και μοιράζοντάς την.
Ας φέρω την ειρήνη από τον Πατέρα του στον Υιό του Θεού.

4. Κάθε μέρα, κάθε ώρα και λεπτό, ακόμα και κάθε δευτερόλεπτο, αποφασίζεις ανάμεσα στη σταύρωση και την ανάσταση· ανάμεσα στο εγώ και στο Άγιο Πνεύμα. Το εγώ είναι η επιλογή για την ενοχή· το Άγιο Πνεύμα είναι η επιλογή για την αθωότητα. Η δύναμη της απόφασης είναι το μόνο που είναι δικό σου. Είναι καθορισμένα αυτά που ανάμεσά τους μπορείς να αποφασίσεις, διότι δεν υπάρχουν άλλες εναλλακτικές εκτός από την αλήθεια και την ψευδαίσθηση. Και δεν συναντώνται πουθενά, διότι είναι αντίθετα που δεν γίνεται να συμφιλιωθούν, και δεν γίνεται να είναι και τα δύο αληθινά. Είσαι ή ένοχος ή αθώος, δέσμιος ή ελεύθερος, δυστυχισμένος ή ευτυχισμένος.

5. Το θαύμα σε διδάσκει ότι έχεις επιλέξει την αθωότητα, την ελευθερία και την χαρά. Δεν είναι μια αιτία, αλλά ένα αποτέλεσμα. Είναι το φυσικό αποτέλεσμα της σωστής επιλογής, που επικυρώνει την ευτυχία σου που προέρχεται από την επιλογή σου να είσαι ελεύθερος από την ενοχή. Σε όλους όσους προσφέρεις θεραπεία σου την επιστρέφουν. Αυτοί που επιτίθεσαι διατηρούν την επίθεση εναντίον σου. Είτε σου επιτεθούν ή όχι δεν έχει καμία σημασία· εσύ θα νομίζεις ότι το κάνουν. Είναι αδύνατον να προσφέρεις αυτό που δεν θέλεις και να μην υποστείς αυτή την ποινή. Το κόστος της προσφοράς ***είναι*** το να λαμβάνεις. Είτε είναι η ποινή από την οποία υποφέρεις, ή η χαρούμενη αγορά ενός θησαυρού τον οποίο θα κρατάς με αγάπη.

6. Καμία τιμωρία δεν ζητείται από τον Υιό του Θεού εκτός από τον ίδιο για τον εαυτό του. Κάθε ευκαιρία που του δίδεται να θεραπεύει είναι άλλη μια ευκαιρία για να αντικαταστήσει το σκοτάδι με το φως και τον φόβο με την αγάπη. Αν την αρνηθεί, τότε δένει τον εαυτό του με το σκοτάδι, διότι δεν επέλεξε να ελευθερώσει τον αδελφό του και να εισέλθει στο φως μαζί του. Δίνοντας δύναμη στο τίποτα, πετάει την χαρούμενη ευκαιρία να μάθει ότι το τίποτα δεν έχει δύναμη. Και με το να μην διαλύει το σκοτάδι, φοβάται και το σκοτάδι αλλά και το φως. Η χαρά της μάθησης ότι το σκοτάδι δεν έχει καμιά δύναμη πάνω στον Υιό του Θεού είναι το χαρούμενο μάθημα που διδάσκει το Άγιο Πνεύμα, και θα ήθελε κι εσύ να το διδάξεις μαζί Του. Είναι χαρά Του να το διδάσκει, όπως θα είναι και δική σου.

7. Ο τρόπος να διδάξεις αυτό το απλό μάθημα είναι αυτός: Αθωότητα σημαίνει να είσαι άτρωτος. Επομένως, εκδήλωνε την ιδιότητά σου να είσαι άτρωτος σε όλους. Δίδαξέ τους πως, ό,τι και να προσπαθούν να σου κάνουν, η τέλεια ελευθερία σου από την πίστη ότι μπορεί να πάθεις κακό τους δείχνει ότι είναι αθώοι. Δεν μπορούν να κάνουν τίποτα που να μπορεί να σε βλάψει, και μην επιτρέποντάς τους να σκεφτούν ότι μπορούν, τους διδάσκεις ότι η Επανόρθωση, την οποία έχεις δεχτεί για τον εαυτό σου, είναι και δική τους. Δεν υπάρχει τίποτα να συγχωρέσεις. Κανένας δεν μπορεί να βλάψει τον Υιό του Θεού. Η ενοχή του είναι εξ ολοκλήρου δίχως αιτία, κι εφόσον είναι δίχως αιτία, δεν μπορεί να υπάρχει.

8. Ο Θεός είναι η μόνη Αιτία, και η ενοχή δεν προέρχεται από Αυτόν. Μην διδάσκεις κανέναν ότι σε έχει βλάψει, διότι αν το κάνεις, διδάσκεις τον εαυτό

σου ότι αυτό που δεν προέρχεται από τον Θεό έχει δύναμη επάνω σου. ***Ό,τι δεν έχει αιτία δεν μπορεί να υπάρχει.*** Μην προσφέρεις μαρτυρίες γι αυτό, και μην καλλιεργείς την πίστη γι αυτό σε κανένα νου. Να θυμάσαι πάντα ότι ο νους είναι ένας, και ότι η αιτία είναι μία. Θα μάθεις την επικοινωνία με αυτή την ενότητα μόνο όταν μάθεις να αρνείσαι το αναίτιο, και δεχθείς την Αιτία του Θεού ως δική σου. Η δύναμη που έχει δώσει ο Θεός στον Υιό Του ***είναι*** δική του, και τίποτα άλλο δεν μπορεί ο Υιός Του να δει ή να επιλέξει να κοιτάξει χωρίς να επιβάλλει στον εαυτό του την ποινή της ενοχής, στην θέση όλης της χαρούμενης διδασκαλίας που θα ήθελε να του προσφέρει με χαρά το Άγιο Πνεύμα.

9. Όποτε επιλέγεις να παίρνεις αποφάσεις για τον εαυτό σου ενεργείς καταστροφικά, και η απόφαση θα είναι λανθασμένη. Θα σε βλάψει εξαιτίας της αντίληψης που οδήγησε σε αυτή την απόφαση. Δεν είναι αλήθεια ότι μπορείς να πάρεις αποφάσεις μόνος σου ή μόνο για τον εαυτό σου. Καμία σκέψη του Υιού του Θεού δεν μπορεί να είναι διαχωρισμένη ή να έχει απομονωμένα αποτελέσματα. Κάθε απόφαση παίρνεται για όλη την Υιότητα, κατευθυνόμενη προς τα μέσα και προς τα έξω, και επηρεάζει μια πολύ μεγαλύτερη ομάδα από οτιδήποτε ονειρεύτηκες ποτέ.

10. Εκείνοι που δέχονται την Επανόρθωση ***είναι*** άτρωτοι. Αλλά εκείνοι που πιστεύουν ότι είναι ένοχοι θα ανταποκριθούν στην ενοχή, διότι πιστεύουν ότι αυτή είναι η σωτηρία, και δεν θα αρνηθούν να την δουν και να συμπαραταχτούν μαζί της. Πιστεύουν ότι η αυξανόμενη ενοχή είναι αυτοπροστασία. Και δεν μπορούν να καταλάβουν το απλό γεγονός ότι αυτό που δεν θέλουν τους βλάπτει. Όλα αυτά προκαλούνται διότι δεν πιστεύουν ότι αυτό που θέλουν είναι καλό. Ωστόσο, η θέληση τους δόθηκε διότι είναι άγια, και θα τους φέρει όλα όσα χρειάζονται, που θα έρχονται με την ίδια φυσικότητα σαν την ειρήνη που δεν γνωρίζει όρια. Δεν υπάρχει τίποτα που να τους προσφέρει κάτι που έχει αξία που η θέλησή τους να μην μπορέσει να τους παρέχει. Εν τούτοις, επειδή αυτοί δεν καταλαβαίνουν την θέλησή τους, το Άγιο Πνεύμα την καταλαβαίνει σιωπηλά για λογαριασμό τους, και τους δίνει αυτό που θέλουν χωρίς προσπάθεια, κόπο, η χωρίς το απίστευτο βάρος του να αποφασίσουν μόνοι τι θέλουν και τι χρειάζονται.

11. Ποτέ δεν θα συμβεί να είσαι υποχρεωμένος να πάρεις αποφάσεις για τον εαυτό σου. Δεν είσαι δίχως βοήθεια, και Βοήθεια που γνωρίζει την απάντηση. Θέλεις να είσαι ικανοποιημένος με τα λίγα, που μπορείς μόνος σου να προσφέρεις στον εαυτό σου, όταν το Άγιο Πνεύμα που σου δίνει τα πάντα απλά θα σου τα προσφέρει; Ποτέ δεν θα σε ρωτήσει τι έχεις κάνει για ν' αξίζεις τα δώρο του Θεού. Άρα μην το ρωτάς αυτό τον εαυτό σου. Αντί γι αυτό, δέξου την δική Του απάντηση, διότι Αυτό γνωρίζει ότι εσύ είσαι άξιος όλων όσων βούλεται ο Θεός για σένα. Σου προσφέρει μόνο ό,τι Του έδωσε ο Θεός για σένα. Δεν χρειάζεται να αποφασίσεις αν το αξίζεις ή όχι. Ο Θεός γνωρίζει ότι το αξίζεις.

12. Θα ήθελες να αρνηθείς την αλήθεια της απόφασης του Θεού, και να την αντικαταστήσεις με την αξιολύπητη εκτίμηση του εαυτού σου στην θέση της δικής Του ήρεμης και ακλόνητης εκτίμησης για τον Υιό Του; Τίποτα δεν μπορεί να κλονίσει την βεβαιότητα του Θεού για την τέλεια αγνότητα όλων όσων δημιούργησε, διότι ***είναι*** απόλυτα αγνά. Μην αποφασίζεις ενάντια σε αυτά, διότι εφόσον προέρχονται από Αυτόν πρέπει να είναι αλήθεια. Η ειρήνη βρίσκεται σε κάθε νου που δέχεται ήσυχα το σχέδιο που όρισε ο Θεός για την Επανόρθωσή του, παραιτούμενος από το δικό του. Δεν γνωρίζεις για την σωτηρία, διότι δεν την καταλαβαίνεις. Μην παίρνεις καμία απόφαση για το τι είναι ή το που βρίσκεται, παρά ρώτησε τα πάντα το Άγιο Πνεύμα, κι άφησε όλες τις αποφάσεις στην ευγενική Του καθοδήγηση.

13. Το Άγιο Πνεύμα που γνωρίζει το σχέδιο του Θεού που ο Θεός θα ήθελε να ακολουθήσεις μπορεί να σε διδάξει ποιό είναι. Μόνο η δική Του σοφία είναι ικανή να σε καθοδηγήσει να το ακολουθήσεις. Κάθε απόφαση που παίρνεις μόνος σου υποδηλώνει μόνο ότι θα ήθελες να προσδιορίσεις εσύ τι ***είναι*** η σωτηρία, και ***από*** τι θα ήθελες να σωθείς. Το Άγιο Πνεύμα γνωρίζει ότι όλη η σωτηρία είναι η διαφυγή από την ενοχή. Δεν έχεις άλλον «εχθρό», και εναντίον αυτής της παράξενης διαστρέβλωσης της αγνότητας του Υιού του Θεού το Άγιο Πνεύμα είναι ο μόνος Φίλος σου. Αυτό είναι ο ισχυρός προστάτης της αθωότητας που σε απελευθερώνει. Και είναι η δική Του απόφαση να εξαλείψει το κάθε τι που θα απέκρυπτε την αθωότητά σου από τον ασυννέφιαστο νου σου.

14. Επίτρεψέ Του, λοιπόν, να είναι ο μόνος Οδηγός που θα ήθελες να ακολουθήσεις προς την σωτηρία. Αυτό γνωρίζει τον δρόμο, και σε οδηγεί με χαρά σε αυτόν. Μαζί Του δεν θα αποτύχεις να μάθεις ότι αυτό που βούλεται ο Θεός για σένα ***είναι*** και η δική σου θέληση. Δίχως την δική Του καθοδήγηση θα νομίζεις ότι γνωρίζεις μόνος σου, και θα αποφασίζεις εναντίον της γαλήνης σου τόσο σίγουρα όπως αποφάσισες ότι η σωτηρία εξαρτάται μόνο από σένα. Η σωτηρία είναι από το Άγιο Πνεύμα στο Οποίο ο Θεός την έδωσε για σένα. Δεν την έχει λησμονήσει. Μην ξεχνάς το Άγιο Πνεύμα και Αυτό θα παίρνει κάθε απόφαση για λογαριασμό σου, για την σωτηρία σου και την ειρήνη του Θεού μέσα σου.

15. Μην επιδιώκεις να εκτιμήσεις εσύ την αξία του Υιού του Θεού τον οποίον Εκείνος δημιούργησε άγιο, διότι όταν το κάνεις αυτό σημαίνει ότι αξιολογείς τον Πατέρα του και κρίνεις εναντίον Του. Και ***θα*** νιώσεις ένοχος γι αυτό το φανταστικό έγκλημα, το οποίο κανένας σε αυτό τον κόσμο ή στον Ουρανό δεν θα ήταν δυνατόν να διαπράξει. Το Άγιο Πνεύμα διδάσκει μόνο ότι η «αμαρτία» της αντικατάστασης του Θεού με τον εαυτό σου στον δικό Του θρόνο, δεν είναι μια πηγή ενοχής. Αυτό που δεν μπορεί να συμβεί δεν μπορεί να έχει καθόλου αποτελέσματα που προκαλούν φόβο. Να είσαι ήσυχος με την πίστη σου στο ʹΑγιο Πνεύμα που σε αγαπά, και θέλει να σε οδηγήσει έξω από την παράνοια. Η τρέλα μπορεί να είναι η δική σου επιλογή, αλλά όχι και η πραγματικότητά σου. Ποτέ μην ξεχνάς την Αγάπη του Θεού, ο Οποίος σε

θυμάται. Διότι είναι εντελώς αδύνατον να άφηνε Αυτός τον Υιό Του να εκπέσει από τον στοργικό Του Νου μέσα στον Οποίο δημιουργήθηκε, και όπου η κατοικία του διασφαλίστηκε μέσα σε τέλεια ειρήνη για πάντα.

16. Μόνο να πεις στο Άγιο Πνεύμα «αποφάσισε Εσύ για μένα» και θα γίνει. Διότι οι δικές Του αποφάσεις είναι αντανακλάσεις αυτού που ο Θεός γνωρίζει για σένα, και σε αυτό το φως, γίνεται αδύνατον οποιουδήποτε είδους σφάλμα. Γιατί να θέλεις να αγωνίζεσαι με τόση μανία να προβλέψεις όλα όσα δεν μπορείς να γνωρίζεις, όταν όλη η γνώση βρίσκεται πίσω από κάθε απόφαση που παίρνει το Άγιο Πνεύμα για σένα; Μάθε από την Σοφία Του και την Αγάπη Του, και δίδασκε την απάντησή Του σε όλους όσους αγωνίζονται μέσα στο σκοτάδι. Διότι αποφασίζεις γι αυτούς και για σένα.

17. Πόσο μεγαλειώδες είναι να αποφασίζεις για όλα μέσω Αυτού του Οποίου η ίδια Αγάπη δίδεται εξίσου σε όλους! Δεν αφήνει κανέναν έξω από σένα. Κι έτσι σου δίνει αυτό που είναι δικό σου, διότι ο Πατέρας σου θα ήθελε να το μοιράζεσαι μαζί Του. Άσε το Άγιο Πνεύμα να σε καθοδηγεί στα πάντα, και μην το ξανασκέφτεσαι. Εμπιστεύσου Το και θα σου απαντήσει γρήγορα, βέβαια, και με Αγάπη για όλους όσους αγγίζει αυτή η απόφαση με οποιονδήποτε τρόπο. Και θα αγγίξει τον κάθε ένα. Θα ήθελες να πάρεις αποκλειστικά μόνος σου την ευθύνη για την απόφαση αυτού που θα φέρει μόνο καλό σε όλους; Θα γνώριζες ποια είναι αυτή;

18. Δίδαξες τον εαυτό σου την πιο αφύσικη συνήθεια να μην επικοινωνείς με τον Δημιουργό σου. Παρόλα αυτά παραμένεις σε στενή επικοινωνία μαζί Του, και με όλα όσα είναι μέσα σε Αυτόν, όπως είναι και μέσα σε σένα. Ξέμαθε την απομόνωση μέσω της στοργικής Του καθοδήγησης, και μάθε για όλη την χαρούμενη επικοινωνία που έχεις αφήσει στην άκρη αλλά δεν γινόταν να χάσεις.

19. Όποτε βρίσκεσαι σε αμφιβολία για το τι να κάνεις, σκέψου την Παρουσία Του μέσα σου, και πες στον εαυτό σου αυτό, και μόνο αυτό:

Το Άγιο Πνεύμα με οδηγεί και γνωρίζει τον δρόμο, τον οποίο εγώ δεν γνωρίζω.
Ωστόσο, δεν θα κρατήσει μακριά από μένα αυτό που θα ήθελε να μάθω. Κι έτσι Το εμπιστεύομαι να μου μεταδώσει όλα όσα γνωρίζει για μένα.

Έπειτα άφησέ Το να σε διδάξει ήσυχα πώς να αντιλαμβάνεσαι την αθωότητά σου, η οποία είναι ήδη εκεί.

IV.Η Λειτουργία σου στην Επανόρθωση.

1. Όταν δεχθείς την αθωότητα ενός αδελφού θα δεις την Επανόρθωση σε αυτόν. Διότι αναγνωρίζοντας την σε αυτόν την κάνεις δική σου, και βλέπεις αυτό που αναζήτησες. Δεν θα βλέπεις το σύμβολο της αθωότητας του αδελφού σου να λάμπει μέσα του όσο πιστεύεις ακόμα ότι δεν είναι εκεί. Η δική του αθωότητα είναι ***η δική σου*** Επανόρθωση. Χάρισέ την σε αυτόν, και θα δεις την αλήθεια αυτού που αναγνώρισες. Ωστόσο, την αλήθεια πρώτα την προσφέρεις για να τη λάβεις, όπως κι ο Θεός την έδωσε πρώτα στον Υιό Του. Ο πρώτος χρονολογικά δεν σημαίνει τίποτα, αλλά ο Πρώτος στην αιωνιότητα είναι ο Θεός ο Πατέρας, ο Οποίος είναι και ο Πρώτος και ο Ένας. Πέρα από τον Πρώτο δεν υπάρχει άλλος, διότι δεν υπάρχει σειρά, ούτε δεύτερος ούτε τρίτος, και τίποτα άλλο εκτός από τον Πρώτο.

2. Εσύ που ανήκεις στην Πρώτη Αιτία, δημιουργημένος από Εκείνον καθ' ομοίωσή Του και ως μέρος Αυτού, είσαι κάτι περισσότερο από απλά αθώος. Η αθωότητα είναι μία κατάσταση κατά την οποία ο διαταραγμένος νους απαλλάσσεται από αυτό που νόμιζε ότι υπήρχε εκεί. Αυτή την κατάσταση, και μόνο αυτή, πρέπει να πετύχεις, μαζί με τον Θεό δίπλα σου. Διότι μέχρι να το κάνεις, θα νομίζεις ακόμα ότι είσαι διαχωρισμένος από Αυτόν. Μπορεί ίσως να νιώθεις την Παρουσία Του δίπλα σου, αλλά δεν θα μπορείς να γνωρίζεις ότι είσαι ένα μαζί Του. Αυτό δεν μπορεί να διδαχθεί. Η μάθηση εφαρμόζεται μόνο στην κατάσταση κατά την οποία συμβαίνει από μόνη της.

3. Όταν έχεις αφήσει όλα όσα απέκρυπταν την αλήθεια στον αγιότατο νου σου να καταργηθούν για σένα, κι έτσι να στέκεις μέσα στην χάρη ενώπιον του Πατέρα σου, Αυτός θα σου δώσει τον Εαυτό Του όπως έκανε πάντα. Το να προσφέρει τον Εαυτό Του είναι το μόνο που γνωρίζει, και αυτό είναι όλη η γνώση. Διότι αυτό που Εκείνος δεν γνωρίζει δεν γίνεται να υπάρχει, κι επομένως δεν μπορεί να δοθεί. Μην ζητάς να συγχωρεθείς, διότι αυτό ήδη έχει επιτευχθεί. Ζήτα, μάλλον, να μάθεις πώς να συγχωρείς, και να αποκαταστήσεις στον νου σου που δεν συγχωρεί αυτό που πάντα ήταν εκεί. Η Επανόρθωση γίνεται πραγματική και ορατή σε εκείνους που την χρησιμοποιούν. Πάνω στην γη αυτή είναι η μοναδική σου λειτουργία, και πρέπει να μάθεις ότι αυτό είναι όλο που θέλεις να μάθεις. Θα νιώθεις ένοχος μέχρι να το μάθεις αυτό. Διότι στο τέλος, όποια μορφή και να πάρει, η ενοχή σου προκαλείται από την αποτυχία σου να εκπληρώσεις με ολόκληρο το νου σου την λειτουργία σου μέσα στο Νου του Θεού. Μπορείς να διαφύγεις από αυτή την ενοχή αν αποτύχεις να εκπληρώσεις την λειτουργία σου εδώ;

4. Δεν χρειάζεται να καταλαβαίνεις την δημιουργία για να κάνεις αυτό που πρέπει πριν αποκτήσει νόημα για σένα αυτή η γνώση. Ο Θεός δεν σπάει τα εμπόδια· ούτε τα έφτιαξε. Όταν τα απελευθερώνεις φεύγουν. Ο Θεός δεν θα αποτύχει, ούτε έχει ποτέ αποτύχει σε τίποτα. Αποφάσισε ότι ο Θεός έχει δίκιο κι εσύ άδικο για τον εαυτό σου. Αυτός σε δημιούργησε από τον Εαυτό Του, αλλά και μέσα σε Αυτόν. Γνωρίζει τι είσαι. Να θυμάσαι ότι δεν υπάρχει δεύτερος γι Αυτόν. Δεν μπορεί, επομένως, να υπάρχει κανένας δίχως την

αγιότητα Του, ούτε κανένας ανάξιος της τέλειας Αγάπης Του. Μην αποτύχεις στην λειτουργία σου να αγαπάς μέσα σε ένα τόπο δίχως αγάπη φτιαγμένο από σκοτάδι και απάτη, διότι έτσι καταργούνται το σκοτάδι και η απάτη. Μην απογοητεύεις τον εαυτό σου, παρά πρόσφερε στον Θεό και σε σένα τον άμεμπτο Υιό Του. Γι αυτό το μικρό δώρο της εκτίμησης για την Αγάπη Του, ο Θεός ο Ίδιος θα ανταλλάξει το δώρο σου με το δικό Του.

5. Πριν πάρεις κάποια απόφαση εσύ για τον εαυτό σου, να θυμάσαι ότι έχεις αποφασίσει ενάντια στην λειτουργία σου στον Ουρανό, κι έπειτα συλλογίσου προσεχτικά αν θέλεις να παίρνεις αποφάσεις εδώ. Η λειτουργία σου εδώ είναι μόνο να αποφασίσεις ενάντια στο να αποφασίζεις αυτό που θέλεις, αναγνωρίζοντας ότι δεν γνωρίζεις. Πώς, λοιπόν, μπορείς να αποφασίσεις τι θα πρέπει να κάνεις; Άφησε όλες τις αποφάσεις στον Ένα ο Οποίος μιλά εκ μέρους του Θεού, και για την λειτουργία σου όπως την γνωρίζει. Έτσι θα σε διδάξει πώς να απομακρύνεις το τρομερό φορτίο που έχεις θέσει πάνω σου μην αγαπώντας τον Υιό του Θεού, και προσπαθώντας να τον διδάξεις την ενοχή αντί για την αγάπη. Παράτησε αυτή την φρενήρη και παρανοϊκή προσπάθεια που σε ξεγελά να χάσεις την χαρά της ζωής μαζί με τον Θεό και Πατέρα σου, και του χαρούμενου ξυπνήματος στην Αγάπη Του και την Αγιότητα Του που ενώνονται μαζί ως η αλήθεια μέσα σου, κάνοντάς σε ένα με Αυτόν.

6. Όταν έχεις μάθει πώς να αποφασίζεις μαζί με τον Θεό, όλες οι αποφάσεις γίνονται τόσο εύκολες και ορθές όσο η αναπνοή. Δεν υπάρχει προσπάθεια, και θα οδηγηθείς τόσο ευγενικά σαν να σε πήγαιναν ένα περίπατο μέσα από ένα ήσυχο μονοπάτι το καλοκαίρι. Μόνο η δική σου βούληση φαίνεται πως κάνει την λήψη αποφάσεων δύσκολη. Το Άγιο Πνεύμα δεν θα καθυστερήσει να σου απαντήσει σε κάθε σου ερώτηση για το τι να κάνεις. Αυτό γνωρίζει. Και θα σου πει, κι έπειτα θα το κάνει για σένα. Εσύ που είσαι κουρασμένος θα το βρεις αυτό πολύ πιο ξεκούραστο κι από τον ύπνο. Διότι μπορείς να φέρνεις την ενοχή σου στον ύπνο σου, αλλά όχι σε αυτό.

7. Μόνο αν είσαι αθώος μπορείς να γνωρίσεις τον Θεό, του Οποίου το Θέλημα είναι να Τον γνωρίσεις. Επομένως, ***πρέπει*** να είσαι αθώος. Όμως, αν δεν δέχεσαι τις απαραίτητες προϋποθέσεις για να Τον γνωρίσεις, Τον έχεις αρνηθεί και δεν Τον αναγνωρίζεις, παρόλο που είναι παντού γύρω σου. Αυτός δεν μπορεί να γίνει γνωστός χωρίς τον Υιό του, του οποίου η αθωότητα είναι η προϋπόθεση για να Τον γνωρίσεις. Το να δέχεσαι τον Υιό Του ως ένοχο σημαίνει άρνηση του Πατέρα τόσο ολοκληρωτική, που η γνώση δεν μπορεί να αναγνωριστεί από το ίδιο το νου όπου ο Θεός ο Ίδιος την τοποθέτησε. Αν μόνο άκουγες, θα μάθαινες πόσο αδύνατο είναι αυτό! Μην Του αποδίδεις ιδιότητες που καταλαβαίνεις. Δεν Τον έφτιαξες εσύ, και τίποτα από ό,τι καταλαβαίνεις δεν είναι από Αυτόν.

8. Το έργο σου δεν είναι να φτιάξεις την πραγματικότητα. Αυτή υπάρχει χωρίς την δική σου κατασκευή, αλλά όχι χωρίς εσένα. Εσύ που προσπάθησες να πετάξεις τον εαυτό σου και εκτίμησες τόσο λίγο τον Θεό, άκουσέ με που

σου μιλώ γι Αυτόν και για τον εαυτό σου. Δεν μπορείς να καταλάβεις πόσο σε αγαπά ο Πατέρας σου, διότι δεν υπάρχει τίποτε αντίστοιχο στην εμπειρία σου στον κόσμο για να σε βοηθήσει να το καταλάβεις. Δεν υπάρχει τίποτα πάνω στην γη με το οποίο να μπορεί να συγκριθεί, και τίποτα από όσα έχεις νιώσει χωριστά από Αυτόν δεν μοιάζει, έστω αμυδρά, με αυτή την Αγάπη. Δεν μπορείς καν να ευλογήσεις με τέλεια πραότητα. Θα γνώριζες λοιπόν γι Αυτόν ο Οποίος δίνει παντοτινά, και ο Οποίος δεν γνωρίζει τίποτα άλλο εκτός από το να δίνει;

9. Τα παιδιά του Ουρανού ζουν μέσα στο φως της ευλογίας του Πατέρα τους, διότι γνωρίζουν ότι είναι αναμάρτητα. Η Επανόρθωση θεμελιώθηκε ως το μέσον της αποκατάστασης της αθωότητας στους νόες που την έχουν αρνηθεί, κι έτσι έχουν αρνηθεί τον Ουρανό στον εαυτό τους. Η Επανόρθωση σε διδάσκει την αληθινή κατάσταση του Υιού του Θεού. Δεν σε διδάσκει τι είσαι, ή τι είναι ο Πατέρας σου. Το Άγιο Πνεύμα, το Οποίο θυμάται αυτό για σένα, απλά σε διδάσκει πώς να αφαιρέσεις τα εμπόδια που στέκουν ανάμεσα σε σένα και σε αυτό που γνωρίζεις. Η δική Του μνήμη είναι δική σου. Αν θυμάσαι αυτό που έφτιαξες, δεν θυμάσαι τίποτα. Η ενθύμηση της πραγματικότητας είναι στο Άγιο Πνεύμα, άρα και σε σένα.

10. Οι αθώοι και οι ένοχοι είναι εντελώς ανίκανοι να καταλαβαίνουν ο ένας τον άλλον. Ο κάθε ένας αντιλαμβάνεται τον άλλον σαν τον εαυτό του, κάνοντάς έτσι αδύνατη την επικοινωνία μεταξύ τους, διότι ο καθένας βλέπει τον άλλον διαφορετικά από ό,τι βλέπει ο ίδιος τον εαυτό του. Ο Θεός μπορεί να επικοινωνεί μόνο με το Άγιο Πνεύμα μέσα στο νου σου, διότι μόνο Αυτό μοιράζεται με τον Θεό την γνώση του τι είσαι. Και μόνο το Άγιο Πνεύμα μπορεί να απαντήσει στον Θεό για σένα, διότι μόνο Αυτό γνωρίζει τι είναι ο Θεός. Όλα τα άλλα που έχεις τοποθετήσει μέσα στο νου σου δεν υπάρχουν, διότι ό,τι δεν βρίσκεται σε επικοινωνία με τον Νου του Θεού δεν υπήρξε ποτέ. Η επικοινωνία με τον Θεό είναι ζωή. Τίποτα χωρίς αυτήν δεν υπάρχει καθόλου.

V. Ο Κύκλος της Επανόρθωσης

1. Το μόνο μέρος του νου σου που είναι πραγματικό είναι αυτό που σε συνδέει ακόμα με τον Θεό. Θα ήθελες να μεταμορφωθεί ολόκληρος ο νους σου σε ένα λαμπρό μήνυμα της Αγάπης του Θεού, για να το μοιραστείς με όλους που Τον έχουν αρνηθεί και είναι μόνοι τους; Ο Θεός το ***κάνει αυτό δυνατό.*** Θα Του αρνιόσουν την λαχτάρα Του να γίνει γνωστός; Κι εσύ λαχταράς Αυτόν, όπως Αυτός εσένα. Αυτό δεν αλλάζει ποτέ. Δέξου, λοιπόν, το αμετάβλητο. Άφησε πίσω σου τον κόσμο του θανάτου, και γύρισε ήσυχα στον Ουρανό. Δεν υπάρχει τίποτα που να έχει αξία εδώ, και όλα όσα έχουν αξία βρίσκονται εκεί. Άκουσε το Άγιο Πνεύμα, και τον Θεό μέσω Αυτού.

Μιλά για σένα σε ***σένα***. Δεν υπάρχει καμία ενοχή μέσα σου, γιατί ο Θεός είναι ευλογημένος μέσα στον Υιό Του όπως και ο Υιός Του είναι ευλογημένος μέσα σε Αυτόν.

2. Όλοι έχουν έναν ιδιαίτερο ρόλο να παίξουν στην Επανόρθωση, αλλά το μήνυμα που έχει δοθεί στον κάθε ένα είναι πάντα το ίδιο· ***Ο Υιός του Θεού είναι αθώος.*** Ο κάθε ένας διδάσκει το μήνυμα διαφορετικά, και το μαθαίνει διαφορετικά. Όμως, μέχρι να το διδάξει και να το μάθει, θα βασανίζεται από τον πόνο της αμυδρής επίγνωσης ότι η πραγματική του λειτουργία παραμένει ανεκπλήρωτη. Το φορτίο της ενοχής είναι βαρύ, αλλά ο Θεός δεν επιθυμεί να είσαι δέσμιος αυτού. Το σχέδιό Του για την αφύπνισή σου είναι τόσο τέλειο όσο το δικό σου είναι τρωτό. Δεν γνωρίζεις τι κάνεις, αλλά το Άγιο Πνεύμα που γνωρίζει είναι μαζί σου. Η ευγένειά Του είναι δική σου, και όλη την αγάπη που μοιράζεσαι με τον Θεό την κρατάει με εμπιστοσύνη για σένα. Δεν θα σε διδάξει τίποτα άλλο από το να είσαι ευτυχισμένος.

3. Ευλογημένε Υιέ ενός απόλυτα ευλογητού Πατέρα, η χαρά δημιουργήθηκε για σένα. Ποιος μπορεί να καταδικάσει αυτόν που ο Θεός ευλόγησε; Δεν υπάρχει τίποτα μέσα στο Νου του Θεού που να μην μοιράζεται την λαμπρή Του αθωότητα. Η δημιουργία είναι η φυσική επέκταση της τέλειας αγνότητας. Το μοναδικό σου κάλεσμα είναι να αφοσιωθείς, με ενεργή προθυμία, στην άρνηση της ενοχής σε όλες της τις μορφές. Το να κατηγορείς σημαίνει ***ότι δεν καταλαβαίνεις.*** Οι χαρούμενοι μαθητές της Επανόρθωσης γίνονται οι δάσκαλοι της αθωότητας που είναι το δικαίωμα όλων των δημιουργημάτων του Θεού. Μην τους αρνηθείς αυτό που τους ανήκει, γιατί δεν θα το στερήσεις μόνο από εκείνους.

4. Η κληρονομιά της Βασιλείας είναι το δικαίωμα του Υιού του Θεού, που του δόθηκε στην δημιουργία του. Μην προσπαθείς να του το κλέψεις, γιατί θα αποζητάς ενοχή και θα την βιώνεις. Προστάτεψε την αγνότητά του από κάθε σκέψη που θα την έκλεβε και θα την έκρυβε. Φέρε την αθωότητά στο φως, σε απάντηση στο κάλεσμα της Επανόρθωσης. Ποτέ μην επιτρέψεις η αγνότητα να παραμένει κρυμμένη, αλλά διώξε με την λάμψη σου τα βαριά πέπλα της ενοχής μέσα στα οποία ο Υιός του Θεού έχει κρυφτεί από την ίδια του την όραση.

5. Είμαστε όλοι ενωμένοι εδώ στην Επανόρθωση, και τίποτα άλλο δεν μπορεί να μας ενώσει σε αυτό τον κόσμο. Έτσι θα αποσυρθεί ο κόσμος του διαχωρισμού, και θα αποκατασταθεί η πλήρης επικοινωνία ανάμεσα στον Πατέρα και τον Υιό. Το θαύμα αναγνωρίζει την αθωότητα που αρνήθηκες, προκαλώντας έτσι την ανάγκη για θεραπεία. Μην στερείσαι αυτή την χαρμόσυνη αναγνώριση, γιατί μέσα της βρίσκεται κάθε ελπίδα ευτυχίας και απελευθέρωσης από τον πόνο. Υπάρχει κανένας που δεν θέλει να ελευθερωθεί από τον πόνο; Μπορεί ακόμα να μην έχει μάθει πώς να ανταλλάσσει την ενοχή με την αθωότητα, ούτε να συνειδητοποιεί ότι μόνο με αυτή την ανταλλαγή μπορεί να ελευθερωθεί από τον πόνο. Όμως, αυτοί που δεν έχουν

μπορέσει να μάθουν χρειάζονται διδασκαλία, όχι επίθεση. Η επίθεση εναντίον εκείνων που έχουν ανάγκη διδασκαλίας σημαίνει ότι αποτυγχάνεις να μάθεις από αυτούς.

6. Οι δάσκαλοι της αθωότητας, ο κάθε ένας με τον δικό του τρόπο, έχουν ενωθεί, λαμβάνοντας μέρος στην ενοποιημένη διδακτέα ύλη της Επανόρθωσης. Δεν υπάρχει ενότητα μαθησιακών στόχων άλλη από αυτή. Δεν υπάρχει καμία σύγκρουση σε αυτά τα μαθήματα, τα οποία έχουν ένα στόχο, όπως και κι αν διδάσκονται. Κάθε προσπάθεια για χάρη αυτών των μαθημάτων προσφέρεται για το μοναδικό σκοπό της απελευθέρωσης από την ενοχή, για την αιώνια δόξα του Θεού και όλης της δημιουργίας Του. Και κάθε διδασκαλία που στοχεύει εκεί στοχεύει κατευθείαν στον Ουρανό, και στην γαλήνη του Θεού. Δεν υπάρχει πόνος, δοκιμασία, ή φόβος που να μην ξεπεραστεί με αυτή την διδασκαλία. Η δύναμη του Θεού του Ίδιου στηρίζει αυτή τη διδασκαλία, και εγγυάται τα απεριόριστα αποτελέσματά της.

7. Ένωσε τις προσπάθειές σου με την δύναμη που δεν είναι δυνατόν να αποτύχει και να μην καταλήξει στην γαλήνη. Δεν υπάρχει κανένας που αυτή η διδασκαλία να μην αγγίζει. Δεν θα βλέπεις τον εαυτό σου μακριά από την δύναμη του Θεού αν διδάσκεις μόνο αυτή. Δεν θα εξαιρεθείς από τα αποτελέσματα αυτού του τόσου άγιου μαθήματος, που δεν αναζητά παρά να επανορθώσει αυτό που είναι δικαίωμα της δημιουργίας του Θεού. Από τον καθένα που θα απελευθερώνεις από την ενοχή αναπόφευκτα θα μαθαίνεις την δική σου αθωότητά. Ο κύκλος της Επανόρθωσης δεν έχει τέλος. Και η εμπιστοσύνη σου συνεχώς θα αυξάνει με την ασφαλή σου συμμετοχή στον κύκλο μαζί με τον καθένα που θα φέρνεις μέσα στην ασφάλεια και τέλεια γαλήνη του.

8. Ειρήνη, λοιπόν, στον κάθε έναν που γίνεται δάσκαλος της ειρήνης. Γιατί η ειρήνη είναι η αναγνώριση της απόλυτης αγνότητας, από την οποία δεν εξαιρείται κανείς. Μέσα στον ιερό της κύκλο βρίσκονται ο κάθε ένας που ο Θεός δημιούργησε ως Υιό Του. Η χαρά είναι η ενοποιητική ιδιότητά του, και κανένας δεν μένει απέξω να υποφέρει την ενοχή μόνος του . Η δύναμη του Θεού ελκύει τους πάντες στο ασφαλές αγκάλιασμα αγάπης και ενότητας. Στάσου ήσυχα μέσα σε αυτό τον κύκλο, και προσέλκυσε κάθε βασανισμένο νου να ενωθεί μαζί σου μέσα στην ασφάλεια της γαλήνης και της αγιότητας του. Μείνε μαζί μου μέσα σε αυτόν, σαν δάσκαλος της Επανόρθωσης, όχι της ενοχής.

9. Ευλογημένοι είστε εσείς που διδάσκετε μαζί μου. Η δύναμή μας δεν προέρχεται από εμάς, αλλά από τον Πατέρα μας. Μέσα στην κατάσταση της αθωότητας Τον γνωρίζουμε, όπως και Εκείνος μας γνωρίζει χωρίς ενοχές. Στέκομαι μέσα σε αυτόν τον κύκλο, και σας καλώ προς την γαλήνη. Διδάξτε μαζί μου την γαλήνη, και σταθείτε μαζί μου πάνω σε άγιο έδαφος. Θυμηθείτε για όλους την δύναμη του Πατέρα σας που Εκείνος τους έχει δώσει. Μην πιστεύετε ότι δεν μπορείτε να διδάξετε την τέλεια γαλήνη Του. Μην

στεκόσαστε απέξω, παρά ελάτε μαζί μου μέσα. Μην αποτύχετε να εκπληρώσετε τον μοναδικό σκοπό για τον οποίο σας καλεί η διδασκαλία μου. Αποκαταστήστε στον Θεό τον Υιό Του έτσι όπως Αυτός τον δημιούργησε, διδάσκοντάς τον την αθωότητά του.

10. Η σταύρωση δεν είχε κανένα ρόλο στην Επανόρθωση. Μόνο η ανάσταση έγινε ο δικός μου ρόλος μέσα σε αυτή. Αυτό είναι το σύμβολο της απελευθέρωσης από την ενοχή μέσω της αθωότητας. Όποιον αντιλαμβάνεσαι ως ένοχο επιθυμείς να τον σταυρώσεις. Όμως επαναφέρεις την αθωότητα σε όποιον βλέπεις ως αθώο. Η σταύρωση είναι πάντα ο στόχος του εγώ. Βλέπει τους πάντες ως ενόχους, και με την καταδίκη του σκοτώνει. Το Άγιο Πνεύμα βλέπει μόνο αθωότητα, και με την ευγένειά Του απελευθερώνει από τον φόβο και επαναφέρει την βασιλεία της αγάπης. Η δύναμη της αγάπης βρίσκεται στην ευγένειά Του, η οποία προέρχεται από τον Θεό, επομένως δεν σταυρώνει ούτε υφίσταται το μαρτύριο της σταύρωσης. Ο ναός που αποκαθιστάς γίνεται ο βωμός σου , διότι ξανακτίστηκε μέσα από σένα. Και ό,τι δίνεις στον Θεό είναι δικό σου. Έτσι δημιουργεί Εκείνος, κι έτσι πρέπει κι εσύ να αποκαθιστάς.

11. Τον κάθε έναν που βλέπεις τον τοποθετείς μέσα στον ιερό κύκλο της Επανόρθωσης ή τον αφήνεις απέξω, κρίνοντάς τον άξιο για σταύρωση ή για λύτρωση. Αν τον φέρεις μέσα στον κύκλο της αγνότητας, θα αναπαυθείς κι εσύ εκεί μαζί του. Αν τον αφήσεις απέξω, θα μείνεις και εσύ. Μην κρίνεις, παρά μόνο μέσα στην ηρεμία που δεν είναι από σένα. Αρνήσου να δεχτείς οποιονδήποτε σαν να μην έχει την ευλογία της Επανόρθωσης, και φέρε τον σε αυτή ευλογώντας τον. Η αγιότητα πρέπει να μοιράζεται, διότι μέσα σε αυτήν βρίσκονται όλα όσα την κάνουν άγια. Έλα με χαρά μέσα στον ιερό κύκλο, και κοίταξε με γαλήνη όλους εκείνους που νομίζουν ότι βρίσκονται απέξω. Μην αποκλείεις κανέναν, γιατί εδώ βρίσκεται αυτό που αναζητούν μαζί σου. Έλα, ας ενωθούμε μαζί του μέσα στον άγιο τόπο της ειρήνης που είναι για όλους μας, ενωμένοι σαν ένα μέσα στην Αιτία της ειρήνης.

VI.Το Φως της Επικοινωνίας

1. Το ταξίδι που αναλαμβάνουμε μαζί είναι η ανταλλαγή του σκότους με το φως, της άγνοιας με την κατανόηση. Τίποτα από όσα καταλαβαίνεις δεν είναι τρομακτικό. Μόνο στο σκοτάδι και στην άγνοια αντιλαμβάνεσαι κάτι τρομακτικό, και μαζεύεσαι από φόβο οπισθοχωρώντας σε ακόμα περισσότερο σκοτάδι. Ωστόσο, μόνο το κρυφό είναι που μπορεί να τρομοκρατεί, όχι γι αυτό που είναι, αλλά γιατί είναι κρυμμένο. Το δυσνόητο είναι τρομακτικό διότι δεν καταλαβαίνεις την σημασία του. Αν την καταλάβαινες, θα ήταν ξεκάθαρο κι εσύ δεν θα βρισκόσουν πια στο σκοτάδι. Τίποτα δεν έχει κρυφή αξία, διότι αυτό που είναι κρυμμένο δεν μπορεί να μοιραστεί, άρα η αξία του είναι άγνωστη. Το κρυμμένο κρατιέται χωριστά, αλλά η αξία πάντα βρίσκεται

στην από κοινού εκτίμηση. Αυτό που είναι κρυμμένο δεν μπορείς να το αγαπήσεις, άρα πρέπει να το φοβάσαι.

2. Το ήσυχο φως μέσα στο οποίο κατοικεί μέσα σου το Άγιο Πνεύμα είναι μια κατάσταση απόλυτα ανοικτή, όπου τίποτα δεν είναι κρυμμένο, άρα τίποτα δεν είναι τρομακτικό. Η επίθεση πάντα θα υποχωρεί στην αγάπη αν την φέρεις στην αγάπη, και δεν την κρύβεις από αυτήν. Δεν υπάρχει σκότος που το φως της αγάπης δεν θα διαλύσει, εκτός κι αν μένει κρυμμένο από την ευεργετική της επίδραση. Αυτό που κρατιέται χωριστά από την αγάπη δεν μπορεί να μοιραστεί την θεραπευτική της δύναμη, διότι έχει αποκοπεί και βρίσκεται στο σκοτάδι. Οι φρουροί του σκότους το παρακολουθούν προσεκτικά, κι εσύ που έφτιαξες αυτούς τους φύλακες της ψευδαίσθησης από το τίποτα, τώρα τους φοβάσαι.

3. Θα ήθελες να συνεχίσεις να δίνεις φανταστική δύναμη σε αυτές τις παράξενες ιδέες περί ασφάλειας; Δεν είναι ούτε ασφαλείς ούτε μη ασφαλείς. Δεν προστατεύουν· ούτε επιτίθενται. Δεν κάνουν απολύτως τίποτα, εφόσον δεν είναι απολύτως τίποτα. Ως φρουροί του σκότους και της άγνοιας στρέφεσαι σε αυτές μόνο για τον φόβο, διότι αυτό που κρατούν κρυμμένο ***είναι*** τρομακτικό. Αλλά άφησέ τες να φύγουν, κι αυτό που ήταν τρομακτικό δεν θα είναι πια. Δίχως την προστασία του σκοταδιού μόνο το φως της αγάπης παραμένει, διότι μόνο αυτό έχει νόημα και μπορεί να ζει στο φως. Όλα τα άλλα πρέπει να εξαφανιστούν.

4. Ο θάνατος υποχωρεί στην ζωή απλά επειδή η καταστροφή δεν είναι αληθινή. Το φως της αθωότητας διασκορπίζει με την λάμψη του την ενοχή, διότι όταν αυτά έρθουν δίπλα-δίπλα, η αλήθεια της αθωότητας κάνει ξεκάθαρο το ψέμα της ενοχής. Μην κρατάς την ενοχή και την αθωότητα χωριστά, διότι η πίστη σου ότι μπορείς να έχεις και τις δύο δεν έχει νόημα. Το μόνο που έχεις καταφέρει κρατώντας τες χωριστά είναι να χάσουν το νόημά τους συγχέοντας την μία με την άλλη. Κι έτσι δεν συνειδητοποιείς ότι μόνο η μια έχει νόημα. Η άλλη είναι απόλυτα παράλογη.

5. Έχεις θεωρήσει τον διαχωρισμό ως μέσον διακοπής της επικοινωνίας με τον Πατέρα σου. Το Άγιο Πνεύμα τον ερμηνεύει εκ νέου ως μέσον αναθεμελίωσης αυτού που δεν διακόπηκε, αλλά ***έχει*** συσκοτιστεί. Όλα όσα έχεις φτιάξει χρησιμοποιούνται από Εκείνο, για τον πιο άγιο σκοπό. Γνωρίζει ότι δεν είσαι διαχωρισμένος από τον Θεό, αντιλαμβάνεται, όμως, ότι υπάρχουν πολλά μέσα στο νου σου που σε κάνουν να νομίζεις ότι είσαι. Όλα αυτά και τίποτα άλλο δεν θα διαχωρίσει από σένα. Θα σε διδάξει πώς να χρησιμοποιείς προς όφελός σου την δύναμη της απόφασης, την οποία πήρες και η οποία αντικατέστησε την δύναμη της δημιουργίας. Εσύ που πήρες την απόφαση να σταυρώσεις τον εαυτό σου πρέπει να μάθεις από το Άγιο Πνεύμα πώς να την εφαρμόζεις για τον ιερό σκοπό της αποκατάστασης.

6. Εσύ που μιλάς με σκοτεινά και δόλια σύμβολα δεν καταλαβαίνεις την γλώσσα που έχεις φτιάξει. Δεν έχει κανένα νόημα, διότι ο σκοπός της δεν

είναι η επικοινωνία, αλλά μάλλον η διάσπαση της επικοινωνίας. Αν ο σκοπός της γλώσσας είναι η επικοινωνία, πως μπορεί, λοιπόν, αυτή η γλώσσα να σημαίνει κάτι; Εν τούτοις, ακόμα κι αυτή η παράξενη και διαστρεβλωμένη προσπάθεια για επικοινωνία μέσω της μη επικοινωνίας έχει αρκετή αγάπη για να την κάνει να αποκτήσει νόημα αν ο Διερμηνέας της δεν είναι αυτός που την κατασκεύασε. Εσύ που την έφτιαξες εκφράζεις μόνο την σύγκρουση, από την οποία θέλει να σε απελευθερώσει το Άγιο Πνεύμα. Δώσε σε εκείνο αυτό που θέλεις να επικοινωνήσεις. Θα σου το ερμηνεύσει με τέλεια καθαρότητα, διότι γνωρίζει με Ποιον βρίσκεσαι σε τέλεια επικοινωνία.

7. Εσύ δεν γνωρίζεις τι λες, άρα δεν γνωρίζεις ούτε τι σου λένε. Ωστόσο, ο Διερμηνέας σου αντιλαμβάνεται το νόημα μέσα στην ξένη σου γλώσσα. Δεν θα επιχειρήσει να επικοινωνήσει αυτό που δεν έχει νόημα. Αλλά θα ξεχωρίσει όλα όσα έχουν νόημα, αφαιρώντας τα υπόλοιπα και προσφέροντας την αληθινή σου επικοινωνία σε εκείνους που θα ήθελαν να επικοινωνήσουν το ίδιο αληθινά μαζί σου. Μιλάς δύο γλώσσες συγχρόνως, κι αυτό δημιουργεί δυσκολία στην επικοινωνία. Όμως, αν η μία δεν σημαίνει τίποτα, και η άλλη τα πάντα, μόνο η δεύτερη είναι δυνατή για τους σκοπούς της επικοινωνίας. Η πρώτη απλά παρεμβαίνει.

8. Η λειτουργία του Αγίου Πνεύματος είναι ολοκληρωτικά η επικοινωνία. Επομένως, πρέπει να αφαιρέσει ό, τι παρεμβάλλεται στην επικοινωνία με σκοπό να την επανορθώσει. Επομένως, μην κρύβεις από το Άγιο Πνεύμα οποιαδήποτε πηγή παρεμβολής , διότι δεν θα επιτεθεί στους φρουρούς σου. Φέρε όμως τις παρεμβολές και άφησε την ευγένειά Του να σε διδάξει ότι, στο φως, δεν φοβάσαι, και ότι δεν είναι δυνατόν να υπηρετήσουν ως φύλακες των σκοτεινών θυρών πίσω από τις οποίες κρύβεται προσεχτικά το απολύτως τίποτα. Πρέπει να ανοίξουμε όλες τις πόρτες και ν΄ αφήσουμε το φως να πλημμυρίσει τον χώρο. Δεν υπάρχουν κρυφά δώματα στο ναό του Θεού. Οι θύρες του είναι ορθάνοιχτες για να χαιρετήσουν τον Υιό Του. Κανείς δεν πρόκειται να μείνει έξω από εκεί όπου ο Θεός τον κάλεσε, παρά μόνο αν ο ίδιος κλείσει την πόρτα στο καλωσόρισμα του Πατέρα Του.

VII. Μοιραζόμενοι την Αντίληψη με το Άγιο Πνεύμα.

1. Τι θέλεις; Το φως ή το σκοτάδι, η γνώση ή η άγνοια είναι δικά σου, αλλά όχι και τα δύο ταυτόχρονα. Τα αντίθετα πρέπει να έρθουν μαζί, και όχι να κρατιούνται χωριστά. Διότι ο διαχωρισμός τους βρίσκεται μόνο μέσα στο νου σου, και συμφιλιώνονται μέσω της ένωσης, όπως κι εσύ. Στην ένωση, όλα όσα δεν είναι πραγματικά πρέπει να εξαφανιστούν, διότι η αλήθεια ***είναι*** ένωση. Όπως το σκοτάδι εξαφανίζεται στο φως, έτσι και η άγνοια χάνεται όταν ανατέλλει η γνώση. Η αντίληψη είναι το μέσον με το οποίο η άγνοια οδηγείται στην γνώση. Ωστόσο, η αντίληψη πρέπει να είναι δίχως δόλο, ειδάλλως γίνεται ο αγγελιαφόρος της άγνοιας παρά ένας βοηθός στην έρευνα για την αλήθεια.

2. Η έρευνα για την αλήθεια δεν είναι παρά η ειλικρινής αναζήτηση απελευθέρωσης από το κάθε τι που παρεμβάλλεται με την αλήθεια. Η αλήθεια ***είναι***. Είναι κάτι που δεν μπορεί ούτε να χαθεί , ούτε να ψάξει κανείς γι΄αυτό και να το βρει. Είναι εκεί, όπου και να είσαι, μέσα σου. Όμως, μπορεί να είναι αναγνωρίσιμη ή μη αναγνωρίσιμη, πραγματική ή ψευδής για σένα. Αν την κρύβεις, γίνεται μη πραγματική για σένα ***διότι*** την έκρυψες και την περιέβαλες με φόβο. Κάτω από κάθε ακρογωνιαίο λίθο του φόβου πάνω στον οποίο έχεις ανεγείρει το παρανοϊκό σύστημα πίστης σου, βρίσκεται κρυμμένη η αλήθεια. Ωστόσο, εσύ δεν μπορείς να το γνωρίζεις, διότι εφόσον έκρυψες την αλήθεια μέσα στον φόβο, δεν βλέπεις κανένα λόγο να πιστέψεις ότι όσο περισσότερο κοιτάζεις τον φόβο τόσο λιγότερο τον βλέπεις, και τόσο πιο καθαρό γίνεται αυτό που κρύβει πίσω του.

3. Δεν είναι δυνατόν να πείσεις αυτούς που δεν γνωρίζουν ότι γνωρίζουν. Από την δική τους άποψη αυτό δεν είναι αλήθεια. Ωστόσο, είναι αλήθεια διότι ο Θεός το γνωρίζει. Αυτές είναι καθαρά αντίθετες απόψεις πάνω στο τι είναι «αυτοί που δεν γνωρίζουν». Για τον Θεό, το να μην γνωρίζεις είναι αδύνατον. Επομένως δεν είναι καθόλου άποψη, παρά απλά μια πίστη σε κάτι που δεν υπάρχει. Είναι μόνο αυτή η πίστη που έχουν αυτοί που δεν γνωρίζουν, και εξαιτίας αυτής σφάλλουν για τον εαυτό τους. Έχουν προσδιορίσει τον εαυτό τους έτσι όπως δεν δημιουργήθηκαν. Η δημιουργία τους δεν ήταν άποψη, αλλά βεβαιότητα. Η αβεβαιότητα που φέρεται στην βεβαιότητα δεν περιέχει καμιά βεβαιότητα για την πραγματικότητα.

4. Έχουμε δώσει έμφαση να κάνουμε το ανεπιθύμητο επιθυμητό· αυτό που δεν θέλεις να γίνει σε αυτό που θέλεις. Θα συνειδητοποιήσεις ότι η σωτηρία πρέπει να έρθει σε σένα με αυτόν τον τρόπο, αν αναλογιστείς τι είναι η διάσπαση. Η διάσπαση είναι μια διαστρεβλωμένη διαδικασία σκέψης όπου δύο συστήματα σκέψης που δεν μπορούν να συνυπάρξουν διατηρούνται συγχρόνως. Αν τα βάλουμε μαζί, η κοινή αποδοχή τους γίνεται αδύνατη. Αλλά αν το ένα κρατηθεί στο σκοτάδι κρυμμένο από το άλλο, ο διαχωρισμός τους φαίνεται πως τα κρατά και τα δύο ζωντανά και ίσης αξίας στην πραγματικότητά τους. Η ένωσή τους, λοιπόν, γίνεται η πηγή του φόβου, διότι αν συναντηθούν, πρέπει να πάψουμε να αποδεχόμαστε το ένα από τα δύο.

Δεν μπορείς να τα έχεις και τα δύο, διότι το ένα αρνείται το άλλο. Όταν είναι ξεχωριστά, αυτό το γεγονός χάνεται από την αντίληψη, διότι αν το κάθε ένα βρίσκεται σε ξεχωριστό μέρος, μπορεί να του αποδώσεις σταθερή πίστη. Αν τα φέρεις το ένα δίπλα στο άλλο, αμέσως το γεγονός ότι είναι εντελώς ασυμβίβαστα γίνεται ολοφάνερο. Το ένα θα χαθεί, διότι το άλλο είναι αντιληπτό στην ίδια θέση.

5. Το φως δεν μπορεί να εισέλθει στο σκοτάδι όταν ένας νους πιστεύει στο σκοτάδι, και δεν το αφήνει να φύγει. Η αλήθεια δεν αγωνίζεται εναντίον της άγνοιας, και η αγάπη δεν επιτίθεται στον φόβο. Αυτό που δεν χρειάζεται προστασία δεν αμύνεται. Η άμυνα είναι δικής σου κατασκευής. Ο Θεός δεν την γνωρίζει. Το Άγιο Πνεύμα χρησιμοποιεί τις άμυνες για χάρη της αλήθειας μόνο επειδή εσύ τις έφτιαξες εναντίον της. Η αντίληψή Του γι αυτές τις αλλάζει, σύμφωνα με τον σκοπό Του, σε κάλεσμα για αυτό προς το οποίο επιτέθηκες χρησιμοποιώντας τες. Οι άμυνες, όπως όλα όσα έφτιαξες εσύ, πρέπει να μεταστραφούν προς το δικό σου καλό, μεταφρασμένες από το Άγιο Πνεύμα από μέσα αυτοκαταστροφής σε μέσα συντήρησης κι απελευθέρωσης. Το δικό Του έργο είναι ισχυρό, αλλά η δύναμη του Θεού είναι μαζί Του. Επομένως, για το Άγιο Πνεύμα αυτό είναι τόσο εύκολο ώστε επιτεύχθηκε την στιγμή που Του δόθηκε για σένα. Μην καθυστερείς στην επιστροφή σου στην ειρήνη με το να αναρωτιέσαι πώς το Άγιο Πνεύμα θα μπορέσει να εκπληρώσει αυτό που Του έχει αναθέσει ο Θεός να κάνει. Άφησέ το αυτό σε Εκείνο που γνωρίζει. Δεν σου ζητείται να κάνεις ισχυρά έργα μόνος σου. Σου ζητείται απλά να κάνεις αυτά τα λίγα που σου προτείνει Εκείνο, δείχνοντάς Του εμπιστοσύνη μόνο στον μικρό βαθμό του να πιστεύεις ότι, αν Εκείνο σου το ζητά, μπορείς να το κάνεις. Θα δεις πόσο εύκολα μπορούν να επιτευχθούν όλα όσα σου ζητά.

6. Το Άγιο Πνεύμα δεν σου ζητά παρά μόνο αυτό· να Του φέρεις κάθε μυστικό που έχεις κλειδώσει μακριά Του. Άνοιξε Του όλες τις πόρτες, και κάλεσέ Το να μπει στο σκοτάδι να το διαλύσει με το φως. Όταν Του το ζητήσεις, θα μπει με χαρά. Φέρνει το φως στο σκοτάδι αν Του το φανερώσεις. Αλλά δεν μπορεί να κοιτάξει ό,τι κρύβεις. Βλέπει για σένα, και μόνο αν κοιτάξεις μαζί Του μπορεί να δει. Η όραση του Χριστού δεν είναι μόνο για το Άγιο Πνεύμα, αλλά και για σένα. Φέρε, λοιπόν, όλες σου τις σκοτεινές και κρυφές σου σκέψεις στο Άγιο Πνεύμα, και κοίταξέ τες μαζί Του. Εκείνο κρατά το φως, κι εσύ το σκοτάδι. Αυτά τα δύο δεν μπορούν να συνυπάρχουν όταν και οι Δυο σας τα κοιτάξετε μαζί. Η δική Του κρίση πρέπει να επικρατήσει, και θα σου την δώσει καθώς ενώνεις την αντίληψή σου με την δική Του.

7. Η συμμετοχή μαζί Του στην όρασή είναι ο τρόπος με τον οποίο μαθαίνεις να μοιράζεσαι μαζί Του την ερμηνεία της αντίληψης που οδηγεί στην γνώση. Δεν μπορείς να δεις μόνος σου. Όταν μοιράζεσαι την αντίληψη με το Άγιο Πνεύμα το Οποίο σου έχει δώσει ο Θεός, σε διδάσκει πώς να αναγνωρίζεις αυτό που βλέπεις. Είναι η αναγνώριση ότι τίποτα από ό,τι βλέπεις μόνος δεν σημαίνει τίποτα. Το να βλέπεις μαζί Του θα σου δείξει ότι όλο το νόημα,

συμπεριλαμβανομένου και του δικού σου, δεν προέρχεται από διπλή όραση, αλλά από την γλυκιά συγχώνευση του κάθε τι μέσα σε *ένα* νόημα, *ένα* συναίσθημα και *ένα* σκοπό. Ο Θεός έχει έναν σκοπό τον οποίο μοιράζεται μαζί σου. Η μία όραση που σου προσφέρει το Άγιο Πνεύμα θα σου φέρει αυτή την ενότητα στο νου σου με τέτοια διαύγεια και τόσο έντονη φωτεινότητα που δεν θα επιθυμούσες, για τίποτε στον κόσμο, να αρνηθείς αυτά που ο Θεός θα ήθελε να έχεις. Δες την θέλησή σου, και δέξου την ως δική Του, με όλη Του την Αγάπη ως δική σου. Όλη η τιμή μέσω του Αγίου Πνεύματος σε σένα και μέσω Αυτού στον Θεό.

VII. Ο Άγιος Τόπος Συνάντησης

1. Μέσα στο σκοτάδι έχεις κρύψει την δόξα που σου έχει δώσει ο Θεός, και την δύναμη που έχει χαρίσει στον αθώο Υιό Του. Όλα αυτά βρίσκονται κρυμμένα σε σκοτεινά μέρη, καλυμμένα από την ενοχή μέσα στην σκοτεινή άρνηση της αθωότητας. Πίσω από τις σκοτεινές πόρτες που έχεις κλείσει δεν βρίσκεται τίποτα, διότι τίποτα δεν μπορεί να κρύψει το δώρο του Θεού. Είναι το κλείσιμο των θυρών που παρεμβαίνει στην αναγνώριση της δύναμης του Θεού που λάμπει μέσα σου. Μην εξορίζεις την δύναμη από το νου σου, παρά άφησε όλα όσα κρύβουν την δόξα σου να έρθουν στην κρίση του Αγίου Πνεύματος, κι εκεί να καταργηθούν. Αυτός που το Άγιο Πνεύμα σώζει για χάρη της δόξας ***σώζεται*** γι αυτήν. Έχει υποσχεθεί στον Πατέρα ότι μέσω Αυτού θα απελευθερωθείς από την μικρότητα στη δόξα. Το Άγιο Πνεύμα είναι απόλυτα πιστό σε αυτό που έχει υποσχεθεί στον Θεό, διότι μοιράζεται μαζί με τον Θεό την υπόσχεση που Του δόθηκε για να την μοιραστεί μαζί σου.

2. Την μοιράζεται ακόμη για σένα. Όλες τις άλλες υποσχέσεις , μεγάλες ή μικρές, με μεγάλη ή μικρή αξία, θα τις αντικαταστήσει με την μία υπόσχεση που Του δόθηκε να εναποθέσει στον βωμό προς τον Πατέρα και τον Υιό Του. Κανένας βωμός προς τον Θεό δεν στέκει δίχως τον Υιό Του. Και όλα όσα φέρεις εδώ που δεν είναι εξίσου άξια και για τους Δύο, θα αντικατασταθούν με δώρα απόλυτα αποδεκτά από τον Πατέρα και τον Υιό. Μπορείς να προσφέρεις την ενοχή στον Θεό; Επομένως, δεν μπορείς να την προσφέρεις ούτε στον Υιό Του. Διότι Αυτοί δεν υπάρχουν χωριστά, και τα δώρα προς τον ένα προσφέρονται και στον άλλο. Δεν γνωρίζεις τον Θεό, επειδή δεν το γνωρίζεις αυτό. Και όμως, πραγματικά γνωρίζεις και τον Θεό και αυτό. Όλα αυτά είναι ασφαλή μέσα σου, εκεί όπου λάμπει το Άγιο Πνεύμα. Δεν λάμπει διαχωρίζοντας, παρά σε ένα τόπο συνάντησης όπου ο Θεός, ενωμένος με τον Υιό Του, μιλά στον Υιό Του μέσω Αυτού. Η επικοινωνία ανάμεσα σε ό,τι δεν μπορεί να διαιρεθεί δεν γίνεται να πάψει. Ο άγιος τόπος συνάντησης των αδιαχώριστων Πατέρα και Υιού βρίσκεται μέσα στο Άγιο Πνεύμα και σε σένα. Εδώ είναι εντελώς αδύνατη κάθε παρεμβολή στην επικοινωνία που ο Θεός ο Ίδιος βούλεται με τον Υιό Του. Αδιάσπαστη και αδιάκοπη αγάπη ρέει συνεχώς ανάμεσα στον Πατέρα και τον Υιό, όπως και οι Δύο θα το ήθελαν. Κι έτσι είναι.

3. Μην αφήνεις το νου σου να περιπλανάται σε σκοτεινούς διαδρόμους μακριά από το κέντρο του φωτός. Εσύ και ο αδελφός σου μπορείτε να επιλέξετε να χάσετε τον δρόμο σας, μακριά ο ένας από τον άλλο, αλλά μόνο με τον Οδηγό που έχει οριστεί για εσάς μπορείτε να έρθετε πάλι κοντά. Αυτός θα σας οδηγήσει σίγουρα εκεί όπου ο Θεός και ο Υιός Του περιμένουν την αναγνώρισή σας. Είναι ενωμένοι για να σου δώσουν το δώρο της ενότητας, ενώπιον του οποίου εξαφανίζεται κάθε διαχωρισμός. Ενώσου με αυτό που είσαι. Δεν μπορείς να ενωθείς με τίποτα εκτός από την πραγματικότητα. Η δόξα του Θεού και του Υιού Του σου ανήκουν μέσα στην αλήθεια. Δεν έχουν αντίθετο, και δεν μπορείς να δωρίσεις τίποτα άλλο στον εαυτό σου.

4. Δεν υπάρχει υποκατάστατο για την αλήθεια. Και η αλήθεια θα το κάνει αυτό απλό για σένα καθώς οδηγείσαι στον τόπο όπου πρέπει να τη συναντήσεις. Και εκεί πρέπει να οδηγηθείς, μέσω ευγενικής κατανόησης που δεν μπορεί να σε οδηγήσει πουθενά αλλού. Όπου βρίσκεται ο Θεός, εκεί βρίσκεσαι κι εσύ. Αυτή είναι η αλήθεια. Τίποτα δεν μπορεί να αλλάξει την γνώση, που σου έχει δώσει ο Θεός, και να την κάνει αγνωσία. Ό,τι δημιούργησε ο Θεός γνωρίζει τον Δημιουργό του. Διότι αυτός είναι ο τρόπος που η δημιουργία πραγματοποιείται από τον Δημιουργό και τις δημιουργίες Του. Στον άγιο τόπο συνάντησης ενώνονται ο Πατέρας και οι δημιουργίες Του, και οι δημιουργίες του Υιού Του ενώνονται μαζί Τους. Υπάρχει ένας σύνδεσμος που Τους ενώνει όλους μαζί, κρατώντας Τους μέσα στην ενότητα από την οποία προκύπτει η δημιουργία.

5. Ο σύνδεσμος με τον οποίο ο Πατέρας ενώνει τον Εαυτό Του με εκείνους στους οποίους δίνει την δύναμη να δημιουργούν, ποτέ δεν μπορεί να λυθεί. Ο Ουρανός ο ίδιος είναι ένωση με όλη την δημιουργία, και με τον ένα της Δημιουργό. Και ο Ουρανός παραμένει η Θέληση του Θεού για σένα. Μην εναποθέσεις άλλα δώρα εκτός από αυτό πάνω στους βωμούς σου, διότι τίποτα δεν μπορεί να συνυπάρξει με αυτό το δώρο. Εδώ φέρονται οι μικρές σου προσφορές μαζί με το δώρο του Θεού, και μόνο αυτό που είναι άξιο του Πατέρα θα γίνει δεκτό από τον Υιό, για τον οποίο προορίζεται. Σε αυτόν που ο Θεός δίδει τον Εαυτό Του, δίδεται ο Ίδιος. Τα μικρά σου δώρα θα εξαφανιστούν πάνω στον βωμό, εκεί όπου ο Θεός τοποθέτησε το Δικό Του.

IX.Η Αντανάκλαση της Αγιότητας

1. Η Επανόρθωση δεν σε κάνει άγιο. Δημιουργήθηκες άγιος. Απλά φέρνει το μη άγιο στο άγιο· ή αυτό που έφτιαξες σε αυτό που είσαι. Η μόνη λειτουργία του Αγίου Πνεύματος είναι το να φέρνει τις ψευδαισθήσεις στην αλήθεια, ή το εγώ στον Θεό. Μην κρατάς αυτό που κατασκεύασες κρυφό από τον Πατέρα σου, διότι η απόκρυψη του σου έχει κοστίσει την γνώση Εκείνου και του εαυτού σου. Η γνώση είναι ασφάλεια, αλλά πού είναι η ασφάλειά σου χωριστά από αυτήν; Η κατασκευή του χρόνου για να πάρει την θέση του άχρονου έγινε γιατί αποφάσισες να μην είσαι έτσι όπως είσαι. Έτσι η αλήθεια έγινε παρελθόν, και το παρόν αφιερώθηκε στην ψευδαίσθηση. Και το παρελθόν, επίσης, άλλαξε και παρεμβλήθηκε ανάμεσα σε αυτό που πάντα υπήρχε και στο τώρα. Το παρελθόν που θυμάσαι ποτέ δεν υπήρξε, και αντιπροσωπεύει μόνο την άρνηση αυτού που από πάντα υπήρχε.

2. Όταν φέρνεις το εγώ στον Θεό σημαίνει πως φέρνεις το σφάλμα στην αλήθεια, όπου δέχεται διόρθωση διότι είναι το αντίθετο αυτού που συναντά. Ακυρώνεται διότι η αντίφαση δεν μπορεί να ισχύσει πια. Για πόσο μπορεί να αντέξει μια αντίφαση όταν η απίθανη φύση της αποκαλύπτεται; Αυτό που εξαφανίζεται στο φως δεν δέχεται επίθεση. Απλά εξαφανίζεται διότι δεν είναι αλήθεια. Οι διαφορετικές πραγματικότητες δεν έχουν νόημα, διότι η πραγματικότητα πρέπει να είναι μία. Δεν μπορεί ν' αλλάζει με τον χρόνο, την διάθεση ή την περίσταση. Η αμετάβλητη φύση της είναι αυτό που την κάνει πραγματική. Αυτό δεν μπορεί να ακυρωθεί. Η ακύρωση είναι για την μη πραγματικότητα. Κι αυτό θα κάνει η πραγματικότητα για σένα.

3. Απλά με το να είναι αυτό που είναι, η αλήθεια σε απελευθερώνει από όλα όσα δεν είναι. Η Επανόρθωση είναι τόσο απαλή που δεν χρειάζεται παρά να της ψιθυρίσεις, και όλη της η δύναμη θα τρέξει προς βοήθεια και υποστήριξή σου. Δεν είσαι αδύναμος με τον Θεό δίπλα σου. Όμως, δίχως Αυτόν δεν είσαι τίποτα. Η Επανόρθωση σου προσφέρει τον Θεό. Το δώρο που αρνήθηκες το φυλάσσει για σένα μέσα σου. Το Άγιο Πνεύμα το κρατά εκεί για σένα. Ο Θεός δεν έχει αφήσει τον βωμό Του, παρόλο που οι πιστοί Του τοποθέτησαν σε αυτόν άλλους θεούς. Ο ναός είναι ακόμα ιερός, διότι η Παρουσία που κατοικεί μέσα σε αυτόν ***είναι*** η ίδια η Αγιότητα.

4. Μέσα στο ναό, η Αγιότητα περιμένει ήσυχα την επιστροφή αυτών που την αγαπούν. Η Παρουσία γνωρίζει ότι θα επανέλθουν στην αγνότητα και την χάρη. Η ευσπλαχνία του Θεού θα τους οδηγήσει μέσα τρυφερά, και θα καλύψει κάθε αίσθηση πόνου και απώλειας με την αθάνατη βεβαιότητα της Αγάπης του Πατέρα τους. Εκεί, ο φόβος του θανάτου θα αντικατασταθεί από την χαρά της ζωής. Διότι ο Θεός είναι ζωή, κι αυτοί διαμένουν στην ζωή. Η ζωή είναι τόσο άγια όσο η Αγιότητα από την οποία δημιουργήθηκε. Η Παρουσία της Αγιότητας ζει σε όλα όσα ζουν, διότι η Αγιότητα δημιούργησε την ζωή, και δεν εγκαταλείπει αυτό που δημιούργησε άγιο όπως τον Εαυτό της.

5. Σε αυτό τον κόσμο μπορείς να γίνεις ένας άσπιλος καθρέπτης, μέσα στον οποίο η Αγιότητα του Δημιουργού σου λάμπει προς τα έξω από σένα σε όλους γύρω σου. Εδώ μπορείς να αντανακλάς τον Ουρανό. Όμως, καμία άλλη αντανάκλαση εικόνων άλλων θεών δεν πρέπει να θαμπώνει τον καθρέπτη που κρατά μέσα του την αντανάκλαση του Θεού. Η γη μπορεί να αντανακλά τον Ουρανό ή την κόλαση· τον Θεό ή το εγώ. Δεν χρειάζεται παρά να αφήνεις τον καθρέπτη καθαρό και ξάστερο από όλες τις εικόνες του κρυμμένου σκότους που έχεις σχεδιάσει πάνω του. Ο Θεός θα λάμψει πάνω του από Μόνος Του. Μόνο η καθαρή αντανάκλαση του Εαυτού Του μπορεί να γίνει αντιληπτή πάνω σ' αυτόν.

6. Οι αντανακλάσεις γίνονται ορατές στο φως. Στο σκοτάδι είναι θολές, και το νόημά τους φαίνεται πως βρίσκεται μόνο στις εναλλασσόμενες ερμηνείες, παρά στις ίδιες τις αντανακλάσεις. Η αντανάκλαση του Θεού δεν χρειάζεται καμιά ερμηνεία. Είναι ξεκάθαρη. Καθάρισε μόνο τον καθρέπτη, και όλοι θα καταλάβουν το μήνυμα που έχει ο καθρέφτης και λάμπει προς τα έξω για να το δουν. Είναι το μήνυμα που κρατά το Άγιο Πνεύμα στον καθρέπτη που είναι μέσα τους. Το αναγνωρίζουν διότι έχουν διδαχθεί την ανάγκη τους γι αυτό, αλλά δε γνωρίζουν που να κοιτάξουν για να το βρουν. Άφησε τους λοιπόν, να το δουν μέσα σε σένα και να το μοιραστούν μαζί σου.

7. Αν μπορούσες να συνειδητοποιήσεις έστω μόνο για μια στιγμή την θεραπευτική δύναμη που μπορεί να φέρει στον κόσμο η αντανάκλαση του Θεού, λάμποντας μέσα σε σένα, δεν θα έβλεπες την ώρα να καθαρίσεις τον καθρέπτη του νου σου για να λάβει την εικόνα της αγιότητας που θεραπεύει τον κόσμο. Η εικόνα της αγιότητας που λάμπει μέσα στο νου σου δεν είναι θολή, και δεν θα αλλάξει. Το νόημά της για εκείνους που την κοιτούν δεν είναι δυσνόητο, διότι όλοι το αντιλαμβάνονται το ίδιο. Όλοι φέρνουν τα διαφορετικά τους προβλήματα στο θεραπευτικό της φως, και όλα τους τα προβλήματα βρίσκουν εκεί μόνο θεραπεία.

8. Η ανταπόκριση της αγιότητας σε οποιαδήποτε μορφή σφάλματος είναι πάντα η ίδια. Δεν υπάρχει αντίφαση σε αυτό που καλεί η αγιότητα. Η μόνη της απάντηση είναι η θεραπεία, χωρίς να δίνει προσοχή στο τι είναι αυτό που φέρεται ενώπιον της. Εκείνοι που έχουν μάθει να προσφέρουν μόνο θεραπεία, χάρη στην αντανάκλαση της αγιότητας μέσα τους, είναι έτοιμοι επιτέλους για τον Ουρανό. Εκεί, η αγιότητα δεν είναι αντανάκλαση, αλλά μια πραγματική κατάσταση αυτού που μόνο την αντανάκλασή του είχαν εδώ. Ο Θεός δεν είναι εικόνα, και τα δημιουργήματα Του, ως μέρος δικό Του, τον φέρουν μέσα τους αληθινά. Δεν αντανακλούν απλά την αλήθεια, επειδή ***είναι*** η αλήθεια.

X. Η Ισότητα των Θαυμάτων

1. Όταν καμία αντίληψη δεν στέκει ανάμεσα στον Θεό και τις δημιουργίες Του, ή ανάμεσα στα παιδιά Του και τις δικές τους δημιουργίες, η γνώση της δημιουργίας συνεχίζεται για πάντα. Οι αντανακλάσεις που δέχεσαι στον καθρέπτη του νου σου μέσα στον χρόνο, το μόνο που κάνουν είναι να φέρνουν την αιωνιότητα πιο κοντά ή να την απομακρύνουν. Αλλά η αιωνιότητα η ίδια είναι πέρα από όλο τον χρόνο. Άπλωσε το χέρι σου έξω από τον χρόνο και άγγιξέ την, με την βοήθεια της αντανάκλασής της μέσα σου. Και θα στραφείς από τον χρόνο στην αγιότητα, τόσο σίγουρα όσο η αντανάκλαση της αγιότητας καλεί τους πάντες να αφήσουν στην άκρη κάθε ενοχή. Να αντανακλάς την ειρήνη του Ουρανού εδώ, και φέρε αυτό τον κόσμο στον Ουρανό. Διότι η αντανάκλαση της αλήθειας έλκει τους πάντες προς την αλήθεια, και καθώς εισέρχονται σε αυτή αφήνουν όλες τις αντανακλάσεις πίσω τους.

2. Στον Ουρανό η πραγματικότητα μοιράζεται και δεν καθρεπτίζεται. Μοιράζοντας την αντανάκλασή της εδώ, η αλήθεια της γίνεται η μόνη αντίληψη που δέχεται ο Υιός του Θεού. Κι έτσι, η ενθύμηση του Πατέρα του ανατέλλει σε αυτόν, και δεν μπορεί πια να ικανοποιείται με τίποτα άλλο εκτός από την δική του πραγματικότητα. Εσύ πάνω στην γη δεν έχεις καμιά ιδέα για το απεριόριστο, διότι ο κόσμος που φαίνεται πως ζεις είναι ένας κόσμος περιορισμών. Σε αυτό τον κόσμο, δεν είναι αλήθεια ότι μπορεί να συμβεί κάτι δίχως βαθμό δυσκολίας. Το θαύμα, όμως, έχει μια μοναδική λειτουργία, και το κίνητρο του προέρχεται από ένα μοναδικό Δάσκαλο ο Οποίος φέρνει τους νόμους ενός άλλου κόσμου σε αυτόν εδώ. Το θαύμα είναι το μόνο πράγμα που μπορείς να κάνεις που υπερβαίνει τον βαθμό δυσκολίας, επειδή δεν βασίζεται στις διαφορές αλλά στην ισότητα.

3. Τα θαύματα δεν βρίσκονται σε ανταγωνισμό, και ο αριθμός θαυμάτων που μπορείς να κάνεις είναι απεριόριστος. Μπορεί να είναι ταυτόχρονα και πολυάριθμα. Αυτό δεν είναι δύσκολο να το καταλάβεις, από την στιγμή που θα τα αντιληφθείς ως πιθανά. Αυτό που είναι πιο δύσκολο να κατανοήσεις είναι η έλλειψη βαθμού δυσκολίας που φαίνεται να χαρακτηρίζει το θαύμα ως κάτι που πρέπει να προέρχεται από αλλού, όχι από εδώ. Σύμφωνα με την οπτική αυτού του κόσμου, κάτι τέτοιο είναι αδύνατο.

4. Ίσως έχεις επίγνωση της έλλειψης ανταγωνισμού ανάμεσα στις σκέψεις σου, οι οποίες παρόλο που μπορεί να συγκρούονται, μπορούν να συμβαίνουν μαζί και σε μεγάλους αριθμούς. Μπορεί πραγματικά να είσαι τόσο εξοικειωμένος με αυτό ώστε πολύ λίγο να σε εκπλήσσει. Ωστόσο, είσαι επίσης εξοικειωμένος στην ταξινόμηση μερικών από τις σκέψεις σου ως πιο σημαντικές, μεγαλύτερες ή καλύτερες, σοφότερες, ή πιο παραγωγικές και πιο πολύτιμες από άλλες. Αυτό είναι αλήθεια για τις σκέψεις που περνούν από το νου εκείνων που νομίζουν ότι ζουν χωριστά. Διότι μερικές είναι αντανακλάσεις του Ουρανού, ενώ άλλες κινητοποιούνται από το εγώ, το οποίο μόνο φαίνεται ότι σκέφτεται.

5. Το αποτέλεσμα είναι ένα σχέδιο ύφανσης που αλλάζει καθώς υφαίνεται και ποτέ δεν μένει ακίνητο. Εναλλάσσεται αδιάκοπα διασχίζοντας τον καθρέπτη του νου σου, και οι αντανακλάσεις του Ουρανού δεν διαρκούν παρά μόνο μια στιγμή κι έπειτα θολώνουν, καθώς το σκοτάδι τις εξαλείφει. Εκεί που ήταν πριν το φως, το σκοτάδι το απομακρύνει μέσα σε μια στιγμή, και εναλλασσόμενα σχέδια φωτός και σκότους σαρώνουν συνεχώς το νου σου. Η λίγη σωφροσύνη που του απομένει, διατηρείται από μια αίσθηση τάξης που καθιερώνεις εσύ. Ωστόσο, και μόνο το γεγονός ότι μπορείς να το κάνεις αυτό, και να φέρνεις κάποια τάξη στο χάος δείχνει ότι δεν είσαι ένα εγώ, κι ότι κάτι περισσότερο από ένα εγώ πρέπει να βρίσκεται μέσα σου. Διότι το εγώ ***είναι*** χάος, κι αν ήταν όλα όσα είσαι, δεν θα ήταν δυνατή καμία τάξη. Ωστόσο, παρόλο που η τάξη που επιβάλλεις στο νου σου περιορίζει το εγώ, επίσης περιορίζει κι εσένα. Το να βάζεις σε τάξη σημαίνει να κρίνεις, και το να ταχτοποιείς σύμφωνα με την κρίση. Επομένως, αυτό δεν είναι δική σου λειτουργία, αλλά του Αγίου Πνεύματος.

6. Θα σου φανεί δύσκολο να μάθεις ότι δεν έχεις καμία απολύτως βάση για να βάλεις σε τάξη τις σκέψεις σου. Το Άγιο Πνεύμα διδάσκει αυτό το μάθημα δίνοντάς σου το λαμπερό παράδειγμα των θαυμάτων για να σου δείξει ότι ο τρόπος να βάζεις σε τάξη είναι λανθασμένος, αλλά σου προσφέρεται ένας καλύτερος τρόπος. Το θαύμα προσφέρει ακριβώς την ίδια απάντηση σε κάθε κάλεσμα για βοήθεια. Δεν κρίνει το κάλεσμα. Απλά αναγνωρίζει τι είναι, κι απαντά ανάλογα. Δεν αναλογίζεται ποιο κάλεσμα είναι πιο έντονο ή σπουδαιότερο ή πιο σημαντικό. Μπορεί να αναρωτιέσαι πώς εσύ που είσαι ακόμα δεμένος με την κρίση μπορεί να σου ζητηθεί να κάνεις κάτι που δεν απαιτεί καθόλου κρίση από μέρους σου. Η απάντηση είναι πολύ απλή. Η δύναμη του Θεού, και όχι η δική σου, γεννά τα θαύματα. Το θαύμα από μόνο του δεν είναι παρά η απόδειξη ότι έχεις την δύναμη του Θεού μέσα σου. Αυτός είναι ο λόγος που το θαύμα δίνει ίση ευλογία σε όλους όσους το μοιράζονται, και αυτός είναι πάλι ο λόγος που όλοι το μοιράζονται. Η δύναμη του Θεού είναι απεριόριστη. Κι εφόσον είναι πάντα σε υπέρτατο βαθμό, πάντα προσφέρει τα πάντα σε κάθε κάλεσμα από οποιονδήποτε. Δεν υπάρχει βαθμός δυσκολίας εδώ. Σε ένα κάλεσμα για βοήθεια, δίδεται βοήθεια.

7. Η μόνη κρίση που υπάρχει είναι η διαίρεση από το Άγιο Πνεύμα σε δύο κατηγορίες· η μία είναι της αγάπης, και η άλλη το κάλεσμα για αγάπη. Εσύ δεν μπορείς να κάνεις με ασφάλεια αυτό τον διαχωρισμό, διότι είσαι πάρα πολύ μπερδεμένος είτε για να αναγνωρίσεις την αγάπη, είτε για να πιστέψεις ότι όλα τα άλλα δεν είναι παρά ένα κάλεσμα γι αγάπη. Είσαι πολύ δεμένος με την μορφή, και όχι με το περιεχόμενο. Αυτό που θεωρείς περιεχόμενο δεν είναι καθόλου περιεχόμενο. Είναι απλά μορφή, και τίποτα άλλο. Επειδή δεν ανταποκρίνεσαι σε αυτό που ένας αδελφός σου προσφέρει πραγματικά, αλλά μόνο στην συγκεκριμένη αντίληψη της προσφοράς του μέσω της οποίας το εγώ την κρίνει.

8. Το εγώ είναι ανίκανο να καταλάβει το περιεχόμενο, και είναι εντελώς αδιάφορο γι αυτό. Για το εγώ, αν η μορφή είναι αποδεκτή, πρέπει να είναι αποδεκτό και το περιεχόμενο. Ειδάλλως θα επιτεθεί στην μορφή. Αν πιστεύεις ότι καταλαβαίνεις κάτι από την «δυναμική» του εγώ, να σε διαβεβαιώσω ότι δεν καταλαβαίνεις τίποτα από αυτό. Διότι από μόνος σου δεν θα μπορούσες να το καταλάβεις. Η μελέτη του εγώ δεν είναι μελέτη του νου. Μάλιστα, το εγώ απολαμβάνει να μελετά τον εαυτό του, και εγκρίνει ολοκληρωτικά το έργο των μαθητών που θέλουν να το «αναλύσουν», εγκρίνοντας, έτσι, την σπουδαιότητα του. Ωστόσο, το μόνο που μελετούν αυτοί είναι η μορφή με ανούσιο περιεχόμενο. Διότι ο δάσκαλός τους δεν έχει λογική, αν και είναι ιδιαίτερα προσεχτικός να καλύψει αυτό το γεγονός πίσω από λόγια που ακούγονται εντυπωσιακά, όμως τους λείπει κάθε λογική συνάφεια αν τα βάλεις μαζί.

9. Αυτό είναι χαρακτηριστικό των κρίσεων του εγώ. Ξεχωριστά, φαίνονται πως στέκουν, αλλά αν τις συγκεντρώσεις το σύστημα σκέψης που προκύπτει από την ένωσή τους είναι ασυνάρτητο και εντελώς χαοτικό. Διότι η μορφή δεν είναι αρκετή για το νόημα, και η βαθύτερη έλλειψη περιεχομένου καθιστά αδύνατο να υπάρξει ένα συνεκτικό σύστημα. Ο διαχωρισμός, λοιπόν, παραμένει η επιλεγμένη κατάσταση του εγώ. Διότι κανένας μόνος του δεν μπορεί να κρίνει το εγώ αληθινά. Όμως, όταν δύο οι περισσότεροι ενωθούν μαζί στην αναζήτηση της αλήθειας, το εγώ δεν μπορεί πια να υπερασπιστεί την έλλειψη περιεχομένου του. Το γεγονός της ένωσης, τους λέει ότι το εγώ δεν είναι αληθινό.

10. Είναι αδύνατον να θυμηθείς τον Θεό με μυστικότητα και μόνος σου. Διότι η ενθύμησή Του σημαίνει ότι δεν είσαι μόνος, και ότι είσαι πρόθυμος να θυμηθείς. Μην παίρνεις καμιά σκέψη για τον εαυτό σου και μόνο, διότι καμία σκέψη που έχεις δεν ***είναι*** για τον εαυτό σου. Αν θέλεις να θυμηθείς τον Πατέρα σου, άφησε το Άγιο Πνεύμα να βάλει σε τάξη τις σκέψεις σου και δώσε την απάντηση με την οποία σου απαντά Αυτό. Ο καθένας αναζητά την αγάπη όπως κι εσύ, αλλά δεν το γνωρίζει εκτός κι αν ενωθεί μαζί σου στην αναζήτησή της. Αν αναλάβετε την αναζήτηση μαζί, φέρετε μαζί σας ένα φως τόσο ισχυρό που ό,τι βλέπεις αποκτά νόημα. Το μοναχικό ταξίδι αποτυγχάνει διότι έχει αποκλείσει αυτό που θέλει να βρει.

11. Όπως ο Θεός επικοινωνεί με το Άγιο Πνεύμα μέσα σου, έτσι και το Άγιο Πνεύμα μεταφράζει τις επικοινωνίες Του μέσα από σένα, έτσι ώστε να μπορείς να τις καταλάβεις. Ο Θεός δεν έχει μυστικές επικοινωνίες, διότι το καθετί από Αυτόν είναι απόλυτα ανοιχτό και με ελεύθερη πρόσβαση για όλους, επειδή είναι για όλους. Τίποτα δεν ζει μυστικά, κι αυτό που θα ήθελες να κρύψεις από το Άγιο Πνεύμα δεν είναι τίποτα. Κάθε ερμηνεία που θα ήθελες να κάνεις για κάποιον αδελφό δεν έχει νόημα. Άφησε το Άγιο Πνεύμα να τον δείξει σε σένα, και να σας διδάξει και τους δύο την αγάπη του και το κάλεσμά του γι αγάπη. Και ο δικός σου νους όπως και ο δικός του δεν κρατά περισσότερες από αυτές τις δύο κατηγορίες σκέψης.

12. Το θαύμα είναι η αναγνώριση ότι αυτό είναι αλήθεια. Όπου υπάρχει αγάπη, ο αδελφός σου πρέπει να σου την δώσει εξαιτίας αυτού που είναι η αγάπη. Αλλά όπου υπάρχει κάλεσμα γι αγάπη, εσύ πρέπει να την δώσεις εξαιτίας αυτού που είσαι. Νωρίτερα είπα ότι αυτά τα μαθήματα θα σε διδάξουν πώς να θυμηθείς αυτό που είσαι, και θα αποκαταστήσουν την Ταυτότητά σου. Έχουμε ήδη μάθει ότι αυτή η Ταυτότητα μοιράζεται. Το θαύμα γίνεται το μέσον μοιράσματός Της. Παρέχοντας την Ταυτότητά σου εκεί όπου δεν αναγνωρίζεται, θα Την αναγνωρίζεις. Και ο Θεός ο Ίδιος, ο Οποίος βούλεται να είναι με τον Υιό Του παντοτινά, θα ευλογεί κάθε αναγνώριση του Υιού Του με όλη την Αγάπη που έχει γι αυτόν. Και η δύναμη όλης Του της Αγάπης θα είναι παρούσα σε κάθε θαύμα που θα προσφέρεις στον Υιό Του. Πώς, λοιπόν, είναι δυνατόν να υπάρξει κάποιος βαθμός δυσκολίας ανάμεσα σε αυτά;

XI. Η Δοκιμή της Αλήθειας.

1. Ωστόσο, το βασικό πράγμα είναι να μάθεις ότι ***δεν γνωρίζεις.*** Η γνώση είναι δύναμη, και όλη η δύναμη είναι του Θεού. Εσύ που έχεις προσπαθήσει να κρατήσεις την δύναμη για τον εαυτό σου, την έχεις «χάσει». Ακόμα έχεις την δύναμη, αλλά έχεις παρεμβάλλει τόσα πολλά ανάμεσα σε αυτήν και την επίγνωσή σου γι αυτήν, ώστε δεν μπορείς να την χρησιμοποιήσεις. Όλα όσα έχεις διδάξει τον εαυτό σου έχουν κάνει την δύναμή σου όλο και λιγότερο ορατή σένα. Δεν γνωρίζεις τι είναι, ούτε που βρίσκεται. Έχεις φτιάξει ένα είδωλο και μια επίδειξη δύναμης τόσο αξιοθρήνητη που σίγουρα θα σε απογοητεύσει. Γιατί η δύναμη δεν είναι φαινομενική, και η αλήθεια βρίσκεται πέρα από κάθε είδωλο οποιασδήποτε μορφής. Όμως, ανάμεσα σε σένα και στην δύναμη του Θεού μέσα σου παρεμβάλλονται όλα τα ψευδή που έχεις μάθει και οι προσπάθειές σου να εξαλείψεις την αλήθεια.

2. Να είσαι, λοιπόν, πρόθυμος, όλα αυτά να ακυρωθούν, και να χαίρεσαι που δεν είσαι δεμένος με αυτά για πάντα. Γιατί έχεις διδάξει τον εαυτό σου πώς να φυλακίζεις τον Υιό του Θεού, ένα μάθημα τόσο αδιανόητο που μόνο οι παράφρονες, σε βαθύ ύπνο, θα μπορούσαν να το ονειρευτούν. Μπορεί ο Θεός να μάθει πώς να μην είναι Θεός; Και μπορεί ο Υιός Του, που του έχει δοθεί όλη η δύναμη από Αυτόν, να μάθει να είναι αδύναμος; Τι έχεις διδάξει στον εαυτό σου που θα προτιμούσες να κρατήσεις, στην θέση αυτού που ***έχεις*** και που ***είσαι;***

3. Η Επανόρθωση σε διδάσκει πώς να ξεφύγεις για πάντα από όλα όσα έχεις διδάξει τον εαυτό σου στο παρελθόν, δείχνοντας σου μόνο τι είσαι ***τώρα.*** Η μάθηση έχει επιτευχθεί, πριν εκδηλωθούν τα αποτελέσματά της. Άρα η μάθηση βρίσκεται στο παρελθόν, αλλά η επίδρασή της καθορίζει το παρόν, δίνοντάς του την όποια σημασία έχει για σένα. Η ***δική σου*** μάθησή δεν δίνει στο παρόν κανένα απολύτως νόημα. Τίποτα από όσα έχεις μάθει δεν σε βοηθά να καταλάβεις το παρόν, ή να σε διδάξει πώς να ακυρώσεις το παρελθόν. Το παρελθόν σου είναι αυτό που έχεις διδάξει τον εαυτό σου. ***Άφησέ*** τα όλα να φύγουν. Μην επιχειρείς να καταλάβεις κανένα γεγονός, ή κάτι, ή οποιονδήποτε μέσα στο «φως» του παρελθόντος, γιατί το σκοτάδι με το οποίο προσπαθείς να δεις, μπορεί μόνο να κρύβει. Μην δείχνεις καμία απολύτως εμπιστοσύνη στο σκοτάδι για να φωτίσει την κατανόησή σου, γιατί αν το κάνεις, έρχεσαι σε αντίθεση με το φως, και έτσι θα νομίζεις ότι βλέπεις το σκοτάδι. Όμως το σκοτάδι δεν είναι δυνατόν να είναι ορατό, γιατί δεν είναι τίποτα άλλο από μια κατάσταση κατά την οποία δεν είναι δυνατόν να βλέπεις.

4. Εσύ που δεν έχεις φέρει ακόμα όλο το σκοτάδι που έχεις διδάξει στον εαυτό σου στο φως που βρίσκεται μέσα σου, με πολλή μεγάλη δυσκολία μπορείς να κρίνεις την αλήθεια και την αξία αυτών των μαθημάτων. Όμως ο Θεός δεν σε εγκατέλειψε. Και τώρα, λοιπόν, έχεις άλλο ένα μάθημα, σταλμένο από Αυτόν, που έχει ήδη μαθευτεί για κάθε τέκνο του φωτός, από το Άγιο Πνεύμα στο Οποίο ο Θεός το έδωσε. Αυτό το μάθημα λάμπει με την δόξα του Θεού, διότι σε αυτό βρίσκεται η δύναμή Του, την οποία Αυτός μοιράζεται με τόση χαρά με τον Υιό Του. Μάθε για την ευτυχία Του, η οποία είναι δική σου. Αλλά για να το πετύχεις αυτό, όλα σου τα σκοτεινά μαθήματα πρέπει να τα φέρεις πρόθυμα στην αλήθεια, αφήνοντάς τα με χαρά με χέρια ανοιχτά για να δεχτείς, και όχι κλειστά για να πάρεις. Κάθε σκοτεινό μάθημα που φέρνεις στο Άγιο Πνεύμα το Οποίο διδάσκει το φως, θα το δεχτεί από εσένα, διότι εσύ δεν το θέλεις. Και με χαρά θα ανταλλάξει το κάθε ένα με το γεμάτο φως μάθημα που έχει μάθει για σένα. Μην πιστέψεις ποτέ ότι τα μαθήματα που έμαθες χωρίς το Άγιο Πνεύμα σημαίνουν κάτι.

5. Έχεις ένα τρόπο ελέγχου, τόσο σίγουρο όσο κι ο Θεός, με τον οποίο να αναγνωρίσεις αν αυτό που έμαθες είναι αληθινό. Αν είσαι απόλυτα ελεύθερος από φόβο οποιουδήποτε είδους, και αν όλοι όσοι συναντάς, ή ακόμα και εκείνοι που απλά σε σκέφτονται μοιράζονται την απόλυτη γαλήνη σου, τότε μπορείς να είσαι σίγουρος ότι έχεις μάθει το μάθημα του Θεού, και όχι το δικό σου. Μόνο αν ισχύει αυτό, δεν υπάρχουν σκοτεινά μαθήματα μέσα στο νου σου, τα οποία πληγώνουν και εμποδίζουν εσένα, και όλους τους άλλους γύρω σου. Η απουσία γαλήνης σημαίνει μόνο ένα πράγμα· νομίζεις ότι δεν βούλεσαι για τον Υιό του Θεού αυτό που βούλεται γι αυτόν ο Πατέρας Του. Κάθε σκοτεινό μάθημα αυτό διδάσκει, με την μία ή την άλλη μορφή. Και κάθε φωτεινό μάθημα, με το οποίο το Άγιο Πνεύμα θα αντικαταστήσει τα σκοτεινά μαθήματα που δεν αποδέχεσαι, σε διδάσκει ότι βούλεσαι μαζί με τον Πατέρα και τον Υιό Του.

6. Μην σε απασχολεί το πώς μπορείς να μάθεις ένα μάθημα τόσο ολοκληρωτικά διαφορετικό από όλα όσα έχεις διδάξει στον εαυτό σου. Πώς θα το ξέρεις; Ο δικός σου ρόλος είναι πολύ απλός. Χρειάζεται μόνο ν' αναγνωρίσεις ότι όλα όσα έμαθες δεν τα θέλεις. Ζήτησε να διδαχτείς και μην χρησιμοποιείς τις εμπειρίες σου για να επιβεβαιώσεις αυτά που έχεις μάθει. Όταν απειλείται η γαλήνη σου, ή ενοχλείται με οποιοδήποτε τρόπο, πες στον εαυτό σου:

Δεν γνωρίζω τι σημαίνει το οτιδήποτε, συμπεριλαμβανομένου και αυτού. Άρα δεν γνωρίζω πώς να ανταποκριθώ. Και δεν θα χρησιμοποιήσω αυτά που έμαθα στο παρελθόν σαν φως για να με καθοδηγήσουν τώρα.

Με αυτή την άρνηση στην προσπάθεια να διδάξεις τον εαυτό σου αυτό που δεν ξέρεις, ο Οδηγός ο Οποίος σου έχει δοθεί από τον Θεό, θα σου μιλήσει. Αυτός θα πάρει την δικαιωματική του θέση στην επίγνωσή σου, την στιγμή που εσύ την εγκαταλείψεις, και Του την προσφέρεις.

7. Εσύ δεν μπορείς να είσαι ο δικός σου οδηγός στα θαύματα, διότι εσύ είσαι αυτός που τα κατέστησε αναγκαία. Κι επειδή το έκανες αυτό, τα μέσα στα οποία μπορείς να βασιστείς για τα θαύματα σου έχουν δοθεί. Ο Υιός του Θεού δεν έχει ανάγκες που ο Πατέρας του δεν θα ικανοποιήσει, αρκεί να στραφεί σε Αυτόν έστω και για λίγο. Ωστόσο, Αυτός δεν μπορεί να υποχρεώσει τον Υιό Του να στραφεί σε Αυτόν και να εξακολουθεί να είναι ο Εαυτός Του. Είναι αδύνατον ο Θεός να χάσει την Ταυτότητά Του, διότι αν Την έχανε, θα έχανες κι εσύ την δική σου. Κι εφόσον είναι δική σου Αυτός δεν μπορεί να αλλάξει τον Εαυτό Του, διότι η Ταυτότητά σου είναι αμετάβλητη. Το θαύμα αναγνωρίζει την ιδιότητα Του να είναι αμετάβλητος βλέποντας τον Υιό Του έτσι όπως ήταν πάντα, και όχι έτσι όπως θα έφτιαχνε αυτός τον εαυτό του. Το θαύμα φέρνει τα αποτελέσματα που μόνο η απελευθέρωση από τις ενοχές μπορεί να φέρει, κι έτσι εδραιώνεται η αθωότητα.

8. Πώς μπορείς εσύ, που είσαι τόσο στενά δεμένος με την ενοχή και είσαι αφοσιωμένος στο να παραμείνεις έτσι, να διασφαλίσεις την αθωότητα για τον εαυτό σου; Αυτό ***είναι*** αδύνατον. Βεβαιώσου ότι είσαι πρόθυμος να αναγνωρίσεις ότι κάτι τέτοιο είναι αδύνατο. Αυτό συμβαίνει μόνο και μόνο επειδή νομίζεις ότι μπορείς να διευθύνεις κάποιο μικρό μέρος, ή να ασχοληθείς με κάποιες πλευρές της ζωής σου μόνος σου, επομένως η καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος περιορίζεται. Έτσι Το καθιστάς αναξιόπιστο, και χρησιμοποιείς αυτή την φανταστική αναξιοπιστία σαν δικαιολογία για να κρατήσεις κάποια σκοτεινά μαθήματα κρυφά από Εκείνο. Και περιορίζοντας έτσι την καθοδήγηση που θα δεχόσουν, δεν μπορείς να βασιστείς στα θαύματα να σου δώσουν απάντηση σε όλα τα προβλήματα σου.

9. Νομίζεις ότι αυτό που το Άγιο Πνεύμα θα ήθελε εσύ να δίνεις, θα το στερούσε από σένα; Δεν έχεις προβλήματα που Αυτό δεν μπορεί να λύσει προσφέροντάς σου ένα θαύμα. Τα θαύματα είναι για σένα. Και κάθε φόβος ή

πόνος ή δοκιμασία που έχεις, έχουν ήδη ακυρωθεί. Αυτό τα έχει φέρει όλα στο φως, έχοντάς τα δεχτεί αντί για σένα, και αναγνώρισε ότι ποτέ δεν υπήρξαν. Δεν υπάρχουν σκοτεινά μαθήματα που το Άγιο Πνεύμα να μην έχει φωτίσει για σένα. Τα μαθήματα που θα δίδασκες εσύ στον εαυτό σου Αυτό τα έχει ήδη διορθώσει. Δεν υπάρχουν στο Νου Του καθόλου. Διότι το παρελθόν δεν Το δεσμεύει, άρα δεν δεσμεύει ούτε κι εσένα. Αυτό δεν βλέπει τον χρόνο έτσι όπως τον βλέπεις εσύ. Και κάθε θαύμα που σου προσφέρει διορθώνει την δική σου χρήση του χρόνου, και την κάνει δική Του.

10. Το Άγιο Πνεύμα που σε έχει ελευθερώσει από το παρελθόν θα σε διδάξει ότι είσαι ελεύθερος από αυτό. Θέλει μόνο να δεχτείς τα δικά Του επιτεύγματα ως δικά σου, διότι τα έκανε για σένα. Κι επειδή τα έκανε, ***είναι*** δικά σου. Σε έχει ελευθερώσει από ό,τι έχεις φτιάξει εσύ. Μπορεί να Το αρνείσαι αλλά δεν μπορείς να Το καλείς επί ματαίω. Πάντα δίνει τα δικά Του δώρα στην θέση των δικών σου. Θα καθιερώνει την λαμπρή Του διδασκαλία με τόση σταθερότητα μέσα στο νου σου, ώστε κανένα σκοτεινό μάθημα ενοχής να μην μπορεί να ενοικήσει σε αυτόν που το Άγιο Πνεύμα έχει καθιερώσει ως άγιο με την Παρουσία Του. Σου προσφέρει ένα θαύμα μαζί με κάθε ένα που Το αφήνεις να κάνει μέσα από εσένα.

11. Ο Υιός του Θεού θα είναι πάντα αδιαίρετος. Έτσι όπως είμαστε σαν ένα μέσα στον Θεό, έτσι και μαθαίνουμε και σαν ένα μέσα στο Άγιο Πνεύμα. Ο Δάσκαλος του Θεού είναι τόσο όμοιος με τον Δημιουργό Του όπως ο Υιός Του, και μέσω του Δασκάλου Του ο Θεός διακηρύσσει την δική Του Ενότητα και του Υιού Του. Άκουσε μέσα στην σιωπή, και μην υψώνεις την δική σου φωνή εναντίον Του. Διότι σου διδάσκει το θαύμα της ενότητας, και ενώπιον του μαθήματός Του ο διχασμός εξαφανίζεται. Δίδασκε σαν τον Άγιο Πνεύμα εδώ, και θα θυμηθείς ότι πάντα δημιουργείς όπως ο Πατέρα σου. Το θαύμα της δημιουργίας ποτέ δεν σταμάτησε, έχοντας την άγια σφραγίδα της αθανασίας επάνω του. Αυτό είναι το Θέλημα του Θεού για όλη την δημιουργία, και ολόκληρη η δημιουργία ενώνεται σε αυτό το θέλημα.

12. Εκείνοι που θυμούνται πάντα ότι δεν γνωρίζουν τίποτα, και είναι πρόθυμοι να μάθουν τα πάντα, θα τα μάθουν. Αλλά κάθε φορά που εμπιστεύονται τους εαυτούς τους δεν θα μαθαίνουν. Έχουν καταστρέψει το κίνητρό τους για μάθηση νομίζοντας ότι ήδη γνωρίζουν. Μην θεωρείς ότι καταλαβαίνεις το οτιδήποτε μέχρι να περάσεις την δοκιμή της τέλειας ειρήνης, διότι η ειρήνη και η κατανόηση πάνε μαζί και ποτέ χωριστά Η κάθε μία φέρνει την άλλη μαζί της, διότι είναι νόμος του Θεού να μην είναι διαχωρισμένες. Είναι η αιτία και το αποτέλεσμα, η κάθε μία για την άλλη, έτσι ώστε όταν λείπει η μια να μην υπάρχει η άλλη.

13. Μόνο εκείνοι που αναγνωρίζουν ότι δεν μπορεί να γνωρίζουν εκτός κι αν έχουν τα αποτελέσματα της κατανόησης, μπορούν πραγματικά να μάθουν. Γι αυτό πρέπει να είναι η ειρήνη αυτό που θέλουν και τίποτα άλλο. Όποτε νομίζεις ότι γνωρίζεις, θα χάνεις την ειρήνη, διότι εσύ θα έχεις εγκαταλείψει τον Δάσκαλο της. Όποτε συνειδητοποιείς πλήρως ότι δεν γνωρίζεις, η ειρήνη

θα επιστρέφει, διότι θα έχεις προσκαλέσει το Άγιο Πνεύμα να το κάνει εγκαταλείποντας το εγώ για χάρη Του. Μην επικαλείσαι το εγώ για τίποτα· μόνο αυτό χρειάζεται να κάνεις. Το Άγιο Πνεύμα από Μόνο Του, θα γεμίσει κάθε νου που Του αφήνει χώρο.

14. Αν θέλεις την ειρήνη πρέπει να εγκαταλείψεις τον δάσκαλο της επίθεσης. Ο Δάσκαλος της ειρήνης ποτέ δεν θα σε εγκαταλείψει. Εσύ μπορεί να Τον εγκαταλείψεις αλλά Εκείνος ποτέ, διότι η πίστη Του σε σένα είναι η κατανόησή Του. Είναι τόσο σταθερή όσο και η πίστη Του στον Δημιουργό Του, και γνωρίζει ότι η πίστη στον Δημιουργό Του πρέπει να περιλαμβάνει πίστη και στην δημιουργία Του. Σε αυτή την συνέπεια βρίσκεται η Αγιότητα Του την οποία δεν μπορεί να την εγκαταλείψει, διότι δεν είναι η Θέλησή Του να το κάνει. Βλέποντας πάντα την τελειότητα σου, δίνει το δώρο της ειρήνης στον καθένα που αντιλαμβάνεται την ανάγκη για ειρήνη, και που θα ήθελε να την έχει. Κάνε χώρο για την ειρήνη, και εκείνη θα έρθει. Διότι η κατανόηση βρίσκεται μέσα σου, και η ειρήνη προέρχεται από αυτή.

15. Η δύναμη του Θεού, από την οποία προκύπτουν και οι δύο, είναι δική σου τόσο σίγουρα όσο είναι και δική Του. Νομίζεις ότι δεν Το γνωρίζεις, μόνο και μόνο επειδή, μόνος, είναι αδύνατον να Το γνωρίσεις. Όμως, δες τα ισχυρά έργα που θα κάνει μέσα από σένα, και θα πειστείς ότι τα έκανες μέσω Αυτού. Είναι αδύνατον να αρνηθείς την Πηγή αποτελεσμάτων τόσο ισχυρών ώστε δεν θα μπορούσαν να προέρχονται από σένα. Άφησε χώρο για το Άγιο Πνεύμα, και θα ανακαλύψεις ότι είσαι τόσο γεμάτος με δύναμη ώστε τίποτα δεν θα μπορεί να υπερισχύσει της ειρήνης σου. Και αυτή είναι η δοκιμή μέσω της οποίας θα αναγνωρίσεις ότι έχεις κατανοήσει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15

Η ΑΓΙΑ ΣΤΙΓΜΗ

I. Οι Δύο Χρήσεις του Χρόνου

1. Μπορείς να φανταστείς τι σημαίνει να μην έχεις έγνοιες, ανησυχίες, ή άγχος, και να είσαι απλά απόλυτα ήρεμος και ήσυχος όλη την ώρα; Και όμως, αυτός είναι ο σκοπός του χρόνου· να μάθεις αυτό και μόνο και τίποτα περισσότερο. Ο Δάσκαλος του Θεού δεν μπορεί να είναι ικανοποιημένος με την διδασκαλία Του μέχρι αυτή μόνο να συγκροτεί όλη σου την μάθηση . Δεν θα έχει εκπληρώσει την διδασκαλική Του λειτουργία μέχρι εσύ να έχεις γίνει ένας τόσο συνεπής μαθητής ώστε να διδάσκεσαι μόνο από Αυτόν. Όταν αυτό έχει συμβεί, τότε πια δεν θα χρειάζεσαι ούτε δάσκαλο ούτε χρόνο μέσα στον οποίο να μαθαίνεις.

2. Μία πηγή αποθάρρυνσης που αντιλαμβάνεσαι και από την οποία μπορεί να υποφέρεις είναι η πίστη σου ότι αυτό χρειάζεται χρόνο, και ότι τα αποτελέσματα της διδασκαλίας του Αγίου Πνεύματος βρίσκονται μακριά στο μέλλον. Δεν είναι έτσι. Διότι το Άγιο Πνεύμα χρησιμοποιεί τον χρόνο με τον δικό Του τρόπο, και δεν δεσμεύεται από αυτόν. Ο χρόνος είναι φίλος Του στην διδασκαλία. Ο χρόνος δεν αναλώνει το Άγιο Πνεύμα όπως αναλώνει εσένα. Και όλη η φθορά που φαίνεται πως φέρνει μαζί του ο χρόνος οφείλεται μόνο στην ταύτισή σου με το εγώ, το οποίο χρησιμοποιεί τον χρόνο για να ενισχύσει την πίστη στην καταστροφή. Το εγώ, σαν το Άγιο Πνεύμα, χρησιμοποιεί τον χρόνο για να σε πείσει ότι ο στόχος του είναι αναπόφευκτος και για το τέλος της διδασκαλίας. Για το εγώ ο στόχος είναι ο θάνατος, ο οποίος ***είναι*** το τέλος του. Αλλά για το Άγιο Πνεύμα ο στόχος είναι η ζωή, η οποία ***δεν έχει*** τέλος.

3. Το εγώ είναι σύμμαχος του χρόνου, αλλά όχι φίλος του. Διότι είναι εξίσου δύσπιστο με τον θάνατο όσο είναι και με την ζωή, και αυτό που θέλει για σένα, το ίδιο δεν μπορεί να το αντέξει. Το εγώ θέλει ***εσένα*** νεκρό, αλλά όχι το ίδιο. Το αποτέλεσμα της παράξενης θρησκείας του πρέπει επομένως να είναι η βεβαιότητα ότι μπορεί να σε καταδιώκει και πέρα από τον τάφο. Και εξαιτίας της απροθυμίας του να βρεις την ειρήνη ακόμα και στον θάνατο, σου προσφέρει αθανασία στην κόλαση. Σου μιλά για τον Ουρανό, αλλά σε διαβεβαιώνει ότι ο Ουρανός δεν είναι για σένα. Πως μπορούν οι ένοχοι να έχουν ελπίδες για τον Ουρανό;

4. Η πίστη στην κόλαση είναι αναπόφευκτη για εκείνους που ταυτίζονται με το εγώ. Οι εφιάλτες τους και οι φόβοι τους όλοι συνδέονται με αυτή. Το εγώ διδάσκει ότι η κόλαση είναι στο μέλλον, διότι προς τα εκεί κατευθύνεται όλη η διδασκαλία του. Η κόλαση είναι ο στόχος του. Διότι παρόλο που το εγώ

στοχεύει στον θάνατο και στην διάλυση ως τέλος, το ίδιο δεν το πιστεύει. Ο στόχος του θανάτου, τον οποίο λαχταρά για σένα, το αφήνει ανικανοποίητο. Όλοι όσοι ακολουθούν την διδασκαλία του εγώ είναι με τον φόβο του θανάτου. Ωστόσο, αν ο θάνατος θεωρείτο ως απλά ένα τέλος για τον πόνο, θα προξενούσε φόβο; Έχουμε δει και παλαιότερα αυτή την παράξενη αντίφαση στο σύστημα σκέψης του εγώ, αλλά ποτέ τόσο ξεκάθαρα όσο εδώ. Διότι το εγώ πρέπει να δείχνει ότι κρατά τον φόβο μακριά από σένα για να διατηρήσει την υποστήριξή σου. Όμως, πρέπει να προκαλεί και φόβο για να συντηρήσει τον εαυτό του. Και πάλι, το εγώ προσπαθεί, και πολύ συχνά τα καταφέρνει, να κάνει και τα δύο, χρησιμοποιώντας την διάσπαση για να κρατήσει μαζί τους αντικρουόμενους στόχους του έτσι ώστε να φαίνονται ότι είναι συμφιλιωμένοι. Το εγώ διδάσκει αυτό: Η ελπίδα για τον Ουρανό έχει σαν κατάληξη τον θάνατο. Όμως, επειδή εσύ και το εγώ δεν μπορείτε να διαχωριστείτε, κι επειδή αυτό δεν μπορεί να διανοηθεί τον δικό του θάνατο, θα εξακολουθεί να σε καταδιώκει, διότι η ενοχή είναι αιώνια. Αυτή είναι η εκδοχή του εγώ για την αθανασία. Και αυτό είναι που υποστηρίζει η εκδοχή του εγώ σχετικά με τον χρόνο.

5. Το εγώ διδάσκει ότι ο Ουρανός είναι εδώ και τώρα διότι το μέλλον είναι η κόλαση. Ακόμα κι όταν επιτίθεται με τόση αγριότητα και προσπαθεί να πάρει την ζωή κάποιου ο οποίος θεωρεί την φωνή του εγώ σαν την μοναδική φωνή, μιλάει για την κόλαση ακόμα και σε αυτόν. Διότι του λέει πως η κόλαση είναι εδώ επίσης, και τον παρακινεί να πηδήσει από την κόλαση στην λήθη. Ο μόνος χρόνος που το εγώ επιτρέπει ανενόχλητα σε κάποιον να κοιτάξει, είναι το παρελθόν. Και ακόμα κι εκεί, η μόνη του αξία είναι ότι δεν υπάρχει πια.

6. Πόσο αποκαρδιωτική και απελπιστική είναι η χρήση του χρόνου από το εγώ! Και πόσο τρομακτική! Διότι κάτω από την φανατική επιμονή του ότι το παρελθόν και το μέλλον είναι τα ίδια, κρύβεται μια πολύ πιο ύπουλη απειλή προς την ειρήνη. Το εγώ δεν διαφημίζει την τελική απειλή του, διότι θέλει όλοι του οι πιστοί να εξακολουθούν να πιστεύουν ότι μπορεί να τους προσφέρει τρόπο διαφυγής. Αλλά η πίστη στην ενοχή οδηγεί πάντα στην πίστη στην κόλαση, και πάντα το κάνει. Ο μόνος τρόπος που το εγώ επιτρέπει στον φόβο της κόλασης να βιωθεί είναι να φέρει την κόλαση εδώ, αλλά πάντα σαν μια πρόγευση του μέλλοντος. Διότι κανένας που θεωρεί ότι αξίζει την κόλαση δεν μπορεί να πιστέψει ότι η τιμωρία θα καταλήξει σε ειρήνη.

7. Το Άγιο Πνεύμα διδάσκει αυτό: Δεν υπάρχει κόλαση. Η κόλαση είναι μόνο αυτό που έχει κάνει το εγώ στο παρόν. Η πίστη στην κόλαση είναι αυτό που σε εμποδίζει να κατανοήσεις το παρόν, διότι το φοβάσαι. Το Άγιο Πνεύμα σε οδηγεί σταθερά προς τον Ουρανό όπως το εγώ σε οδηγεί στην κόλαση. Διότι το Άγιο Πνεύμα, το Οποίο γνωρίζει μόνο το παρόν, το χρησιμοποιεί για να καταργήσει τον φόβο με τον οποίο το εγώ προσπαθεί να κάνει το παρόν άχρηστο. Δεν υπάρχει διαφυγή από τον φόβο με την χρήση του χρόνου από το εγώ. Διότι ο χρόνος, σύμφωνα με την διδασκαλία του, δεν είναι τίποτα

άλλο παρά ένα διδακτικό τέχνασμα για να επαυξάνει την ενοχή μέχρι που αυτή να συμπεριλάβει τα πάντα, απαιτώντας εκδίκηση για πάντα.

8. Το Άγιο Πνεύμα θέλει να καταργήσει όλα αυτά ***τώρα***. Ο φόβος δεν είναι για το παρόν, αλλά μόνο για το παρελθόν και το μέλλον, τα οποία δεν υπάρχουν. Δεν υπάρχει φόβος στο παρόν όταν η κάθε στιγμή στέκει καθαρή και χωρισμένη από το παρελθόν, χωρίς η σκιά του να φτάνει στο μέλλον. Η κάθε στιγμή είναι μια καθαρή, άσπιλη γέννηση, κατά την οποία ο Υιός του Θεού αναδύεται από το παρελθόν στο παρόν. Και το παρόν επεκτείνεται παντοτινά. Είναι τόσο όμορφο και τόσο καθάριο κι ελεύθερο από την ενοχή ώστε τίποτα άλλο εκτός από την ευτυχία δεν υπάρχει εκεί. Δεν υπάρχει ανάμνηση του σκότους, και η αθανασία και η χαρά είναι τώρα.

9. Αυτό το μάθημα δεν παίρνει χρόνο. Διότι τι είναι ο χρόνος χωρίς ένα παρελθόν και μέλλον; Χρειάστηκε χρόνος για να οδηγηθείς σε λάθος κατεύθυνση, αλλά δεν χρειάζεται καθόλου χρόνος για να είσαι αυτό που είσαι. Άρχισε να ασκείσαι στην χρήση του χρόνου όπως τον χρησιμοποιεί το Άγιο Πνεύμα ως διδακτικό βοήθημα προς την ευτυχία και την ειρήνη. Πάρε αυτήν ακριβώς την στιγμή, τώρα, και σκέψου την ως τη μόνη που υπάρχει από τον χρόνο. Τίποτα δεν μπορεί να σε φτάσει εδώ από το παρελθόν, κι εδώ είναι που είσαι απόλυτα συγχωρεμένος , εντελώς ελεύθερος και ολοκληρωτικά χωρίς κατάκριση. Από αυτή την άγια στιγμή όπου γεννήθηκε ξανά η αγιότητα θα προχωρήσεις μέσα στον χρόνο χωρίς φόβο, και χωρίς καμιά αίσθηση αλλαγής εξαιτίας του χρόνου.

10. Ο χρόνος είναι αδιανόητος χωρίς αλλαγή, ωστόσο η αγιότητα δεν αλλάζει. Μάθε από αυτή την στιγμή κάτι περισσότερο από ότι απλά η κόλαση δεν υπάρχει. Μέσα σε αυτή την λυτρωτική στιγμή βρίσκεται ο Ουρανός. Και δεν θα αλλάξει, διότι η γέννηση μέσα στο άγιο παρόν είναι η σωτηρία από την αλλαγή. Η αλλαγή είναι μια ψευδαίσθηση, που διδάσκεται από εκείνους που δεν μπορούν να δουν τον εαυτό τους αθώο. Δεν υπάρχει καμιά αλλαγή στον Ουρανό διότι δεν υπάρχει καμιά αλλαγή στον Θεό. Μέσα στην άγια στιγμή, κατά την οποία βλέπεις τον εαυτό σου να λούζεται στο φως της ελευθερίας, θα θυμηθείς τον Θεό. Διότι η ενθύμηση Εκείνου ***είναι*** η ενθύμηση της ελευθερίας.

11. Αν μπεις στον πειρασμό να χάσεις το θάρρος σου με την σκέψη για το πόσος καιρός θα χρειαζόταν για να αλλάξεις το νου σου ολοκληρωτικά, ρώτησε τον εαυτό σου, «Πόσο διαρκεί μια στιγμή;» Δεν θα μπορούσες να δώσεις αυτόν τον ελάχιστο χρόνο στο Άγιο Πνεύμα για την σωτηρία σου; Δεν σου ζητά τίποτα περισσότερο, διότι δεν Του χρειάζεται τίποτα περισσότερο. Χρειάζεται πολύ περισσότερο χρόνο για να μάθεις να είσαι πρόθυμος να δώσεις αυτή την στιγμή στο Άγιο Πνεύμα, από ό,τι θα χρειαστεί το Ίδιο για να χρησιμοποιήσει αυτή την μικρούλα στιγμή για να σου προσφέρει όλο τον Ουρανό. Σε αντάλλαγμα γι αυτή την στιγμή είναι έτοιμο να σου δώσει την ενθύμηση της αιωνιότητας.

12. Ποτέ δεν θα δώσεις αυτή την άγια στιγμή στο Άγιο Πνεύμα για χάρη της απελευθέρωσής σου όσο είσαι απρόθυμος να την δώσεις στους αδελφούς σου για χάρη της δικής τους. Διότι η στιγμή της αγιότητας μοιράζεται, και δεν μπορεί να είναι μόνο δική σου. Να θυμάσαι, λοιπόν, όταν μπαίνεις στον πειρασμό να επιτεθείς σε έναν αδελφό, ότι η στιγμή της δικής του απελευθέρωσης είναι και δική σου. Τα θαύματα είναι οι στιγμές της απελευθέρωσης που προσφέρεις, και που θα λάβεις. Μαρτυρούν την προθυμία σου να ***απελευθερωθείς***, και να προσφέρεις τον χρόνο στο Άγιο Πνεύμα για να τον χρησιμοποιήσει με τον δικό Του τρόπο.

13. Πόσο διαρκεί μία στιγμή; Είναι τόσο σύντομη για τον αδελφό σου όσο και για σένα. Ασκήσου στο να δίνεις αυτή την ευλογημένη στιγμή ελευθερίας σε όλους όσους είναι υπόδουλοι στον χρόνο, κι έτσι κάνε τον χρόνο φίλο τους. Το Άγιο Πνεύμα δίνει την ευλογημένη τους στιγμή σε σένα μέσα από την δική σου αντίστοιχη προσφορά. Καθώς την δίνεις, Αυτό την προσφέρει και σε σένα. Μην είσαι απρόθυμος να δώσεις αυτό που θα ήθελες να λάβεις από Εκείνο, διότι ενώνεσαι μαζί Του όταν προσφέρεις. Μέσα στην κρυστάλλινη καθαρότητα της απελευθέρωσης που δίνεις βρίσκεται και η άμεση διαφυγή σου από την ενοχή. Αν προσφέρεις αγιότητα, είσαι άγιος.

14. Πόσο διαρκεί μια στιγμή; Όσο χρειάζεται για να αποκατασταθεί εκ νέου η τέλεια σωφροσύνη, η τέλεια ειρήνη και η τέλεια αγάπη για τον καθένα, για τον Θεό και για τον εαυτό σου. Όσο χρειάζεται για να θυμηθείς την αθανασία, και τις αθάνατες δημιουργίες σου που την μοιράζονται μαζί σου. Όσο χρειάζεται για να ανταλλάξεις την κόλαση με τον Παράδεισο. Τόσο όσο χρειάζεται για να υπερβείς όλα τα κατασκευάσματα του εγώ, και να ανυψωθείς προς τον Πατέρα σου.

15. Ο χρόνος είναι φίλος σου, αν τον αφήσεις στο Άγιο Πνεύμα για να τον χρησιμοποιήσει. Αυτό χρειάζεται πολύ λίγο χρόνο για να επαναφέρει σε σένα όλη την δύναμη του Θεού. Αυτό που υπερβαίνει τον χρόνο για λογαριασμό σου κατανοεί τον σκοπό του χρόνου. Η Αγιότητα δεν βρίσκεται στον χρόνο, αλλά στην αιωνιότητα. Δεν υπήρξε ποτέ στιγμή κατά την οποία ο Υιός του Θεού να μπορεί να χάσει την αγνότητά του. Η αμετάβλητη κατάστασή του είναι πέρα από τον χρόνο, διότι η αγνότητά του είναι σταθερή και δεν επηρεάζεται από καμία επίθεση. Ο χρόνος στέκει ακίνητος μέσα στην αγιότητα του, και δεν αλλάζει. Κι έτσι δεν είναι πια καθόλου χρόνος. Διότι βρισκόμενος μέσα στην μοναδική στιγμή της αιώνιας ιερότητας της δημιουργίας του Θεού, μεταμορφώνεται σε αιωνιότητα. Πρόσφερε την αιώνια στιγμή, έτσι ώστε η αιωνιότητα να μπορέσει να επανέλθει στην μνήμη για σένα, σε εκείνη την λαμπρή στιγμή της τέλειας απελευθέρωσης. Πρόσφερε το θαύμα της άγιας στιγμής μέσω του Αγίου Πνεύματος, κι άφησε Το να σου την προσφέρει.

II. Το Τέλος της Αμφιβολίας

1. Η Επανόρθωση βρίσκεται ***μέσα*** στον χρόνο, αλλά όχι ***για*** τον χρόνο. Επειδή βρίσκεται μέσα σου, είναι αιώνια. Αυτό που κρατά την ενθύμηση του Θεού δεν μπορεί να δεσμεύεται από τον χρόνο. Ούτε κι εσύ. Διότι αν ο Θεός δεν δεσμεύεται τότε ούτε κι εσύ. Μια στιγμή που προσφέρεται στο Άγιο Πνεύμα προσφέρεται στον Θεό για σένα, κι εκείνη την στιγμή θα αφυπνιστείς απαλά μέσα σε Αυτόν. Μέσα στην ευλογημένη στιγμή θα αφήσεις ό,τι έμαθες στο παρελθόν, και το Άγιο Πνεύμα γρήγορα θα σου προσφέρει ολόκληρο το μάθημα της ειρήνης. Τι είναι αυτό που μπορεί να χρειάζεται χρόνο, όταν όλα τα εμπόδια στην μάθηση έχουν απομακρυνθεί; Η αλήθεια είναι τόσο πέρα από τον χρόνο ώστε εκδηλώνεται ολόκληρη την ίδια στιγμή. Διότι έτσι όπως δημιουργήθηκε μία, έτσι και η ενότητα της δεν εξαρτάται καθόλου από τον χρόνο.

2. Μην σε απασχολεί ο χρόνος, και μην φοβάσαι την στιγμή της αγιότητας που θα απομακρύνει όλο τον φόβο. Διότι η στιγμή της ειρήνης είναι αιώνια επειδή είναι δίχως φόβο. Θα έρθει, εφόσον είναι το μάθημα που δίνει ο Θεός σε σένα, μέσω του Δασκάλου που έχει ορίσει για να μεταφράσει τον χρόνο σε αιωνιότητα. Ευλογημένος είναι ο Δάσκαλος του Θεού, του Οποίου η χαρά είναι να διδάσκει τον άγιο Υιό του Θεού την αγιότητα του. Η χαρά Του δεν περιέχεται μέσα στον χρόνο. Η διδασκαλία Του είναι για σένα διότι η χαρά Του είναι δική σου. Μέσω Αυτού στέκεις ενώπιον του βωμού του Θεού, όπου Αυτός μεταφράζει γλυκά την κόλαση σε Ουρανό. Διότι ο Θεός θέλει να βρίσκεσαι μόνο στον Ουρανό.

3. Πόσος χρόνος μπορεί να χρειαστεί για να βρεθείς εκεί όπου ο Θεός θέλει να βρίσκεσαι; Διότι είσαι εκεί που ήσουν και θα είσαι παντοτινά. Όλα όσα έχεις, τα έχεις για πάντα. Η ευλογημένη στιγμή απλώνεται για να συμπεριλάβει τον χρόνο, όπως ο Θεός επεκτείνει τον Εαυτό Του για να συμπεριλάβει εσένα. Εσύ που έχεις περάσει μέρες, ώρες και ακόμα και χρόνια αλυσοδένοντας τους αδελφούς σου στο εγώ σου σε μια προσπάθεια να υποστηρίξεις και να κρατήσεις την αδυναμία του, δεν αντιλαμβάνεσαι την Πηγή της δύναμης. Μέσα σε αυτή την άγια στιγμή θα ελευθερώσεις από τις αλυσίδες όλους τους αδελφούς σου, και θα αρνηθείς να υποστηρίξεις και την δική τους αδυναμία και την δική σου.

4. Δεν συνειδητοποιείς το πόσο έχεις κακομεταχειριστεί τους αδελφούς σου βλέποντάς τους ως πηγές στήριξης του εγώ. Σαν αποτέλεσμα, αυτοί γίνονται στην αντίληψή σου αποδείξεις για το εγώ, και φαίνεται να σου παρέχουν λόγους να μην το αφήσεις να φύγει. Ωστόσο, αυτοί είναι πολύ πιο ισχυροί και πιο πειστικοί μάρτυρες για το Άγιο Πνεύμα. Και υποστηρίζουν την δύναμή Του. Επομένως, είναι δική σου επιλογή το αν θα υποστηρίζουν το εγώ ή το Άγιο Πνεύμα μέσα σου. Και θα αναγνωρίσεις τι έχεις επιλέξει από τις αντιδράσεις ***τους***. Ένας Υιός του Θεού που έχει απελευθερωθεί μέσω του Αγίου Πνεύματος μέσα σε έναν αδελφό πάντα αναγνωρίζεται. Δεν γίνεται να τον αρνηθείς. Αν παραμένεις αβέβαιος, είναι μόνο επειδή δεν έχεις προσφέρει

ολοκληρωτική απελευθέρωση. Κι εξαιτίας αυτού, δεν έχεις δώσει ούτε μια στιγμή ολοκληρωτικά στο Άγιο Πνεύμα. Διότι όταν το κάνεις, θα είσαι σίγουρος ότι το έχεις κάνει. Θα είσαι σίγουρος διότι η μαρτυρία για το Άγιο Πνεύμα θα σου μιλήσει τόσο καθαρά γι Αυτό που θα ακούσεις και θα καταλάβεις. Θα αμφιβάλλεις μέχρι ν′ ακούσεις έναν μάρτυρα που να τον έχεις απελευθερώσει ολοκληρωτικά μέσω του Αγίου Πνεύματος. Και τότε δεν θα αμφιβάλλεις πια.

5. Δεν έχεις βιώσει ακόμη την άγια στιγμή. Ωστόσο, θα την βιώσεις, και θα την αναγνωρίσεις με απόλυτη βεβαιότητα. Κανένα δώρο του Θεού δεν αναγνωρίζεται με κάποιο άλλο τρόπο. Μπορεί να ασκείσαι στους μηχανισμούς της άγιας στιγμής, και θα μάθεις πολλά κάνοντάς το. Όμως, η λαμπρή και αστραφτερή ακτινοβολία της, που κυριολεκτικά θα σε τυφλώσει προς αυτό τον κόσμο, είναι κάτι που εσύ δεν μπορείς να το παρέχεις. Και είναι εδώ, ολόκληρη ακριβώς τώρα, πλήρης, ολοκληρωμένη, και δοσμένη απόλυτα.

6. Άρχισε τώρα να ασκείς το μικρό σου μέρος στο να ξεχωρίσεις την άγια στιγμή. Θα λάβεις πολύ συγκεκριμένες οδηγίες καθώς προχωράς. Το να μάθεις να ξεχωρίζεις αυτό το μοναδικό δευτερόλεπτο, και να το βιώνεις ως άχρονο, σημαίνει ότι αρχίζεις να βιώνεις τον εαυτό σου ως μη διαχωρισμένο. Μην φοβάσαι ότι δεν θα σου δοθεί βοήθεια σε αυτό. Ο Δάσκαλος του Θεού και το μάθημά Του θα στηρίξουν την δύναμή σου. Μόνο την αδυναμία σου θα χάσεις με αυτή την εξάσκηση, διότι είναι η εξάσκηση της δύναμης του Θεού μέσα σου. Χρησιμοποίησέ την για μια στιγμή, και ποτέ ξανά δεν θα την αρνηθείς. Ποιος μπορεί να αρνηθεί την Παρουσία αυτού στο οποίο το σύμπαν υποκλίνεται, με εκτίμηση και χαρά; Μπροστά στην αναγνώριση του σύμπαντος που μαρτυρεί για αυτή την Παρουσία, οι δικές σου αμφιβολίες εξαφανίζονται.

III. Η Μικρότητα ενάντια στο Μεγαλείο.

1. Μην ικανοποιείσαι με την μικρότητα. Παρά βεβαιώσου ότι καταλαβαίνεις τι είναι η μικρότητα, και γιατί ποτέ δεν θα μπορούσες και είσαι ικανοποιημένος με αυτή. Η μικρότητα είναι η δική σου προσφορά προς τον εαυτό σου. Την προσφέρεις στην θέση του μεγαλείου, και την δέχεσαι. Τα πάντα σε αυτό τον κόσμο είναι μικρά διότι είναι ένας κόσμος φτιαγμένος από μικρότητα, με την παράξενη πίστη ότι η μικρότητα μπορεί να σε ικανοποιήσει. Όταν αγωνίζεσαι για οτιδήποτε σε αυτόν τον κόσμο με την πίστη ότι θα σου φέρει ειρήνη, τότε υποτιμάς τον εαυτό σου και τον κάνεις τυφλό στη δόξα. Η μικρότητα και η δόξα είναι οι επιλογές για τις οποίες μπορείς να αγωνιστείς και να επαγρυπνήσεις. Πάντα θα διαλέγεις την μία εις βάρος της άλλης.

2. Ωστόσο, αυτό που δεν συνειδητοποιείς, κάθε φορά που διαλέγεις, είναι ότι η επιλογή που κάνεις αποτελεί και την αξία που αποδίδεις στον εαυτό σου. Διάλεξε την μικρότητα και δεν θα έχεις ειρήνη, διότι θα έχεις κρίνει τον εαυτό σου ανάξιο γι αυτήν. Και ό,τι και να προσφέρεις ως υποκατάστατο είναι ένα πολύ φτωχό δώρο για να σε ικανοποιήσει. Είναι βασικό να δεχτείς το γεγονός, και μάλιστα να το δεχτείς και με χαρά, ότι δεν υπάρχει καμιά μορφή μικρότητας που θα μπορεί ποτέ να σε ικανοποιήσει. Είσαι ελεύθερος να δοκιμάσεις όσες επιθυμείς, αλλά το μόνο που θα κάνεις είναι να καθυστερείς την επιστροφή σου στο σπίτι σου. Διότι θα είσαι ικανοποιημένος μόνο μέσα στο μεγαλείο, που είναι το σπίτι σου.

3. Έχεις μια βαθιά ευθύνη προς τον εαυτό σου, μία που πρέπει να μάθεις να θυμάσαι όλη την ώρα. Το μάθημα μπορεί στην αρχή να σου φανεί δύσκολο, αλλά θα μάθεις να το αγαπάς όταν συνειδητοποιήσεις ότι είναι αληθινό και ότι δεν είναι παρά ένας φόρος τιμής στην δική σου δύναμη. Εσύ που έχεις αναζητήσει και έχεις βρει την μικρότητα, να θυμάσαι αυτό: Κάθε απόφαση που παίρνεις προκύπτει από αυτό που νομίζεις ότι είσαι, και αντιπροσωπεύει την αξία που δίνεις στον εαυτό σου. Αν πιστεύεις ότι το μικρό μπορεί να σου αρκεί, τότε θα περιορίζεις τον εαυτό σου και δεν θα είσαι ικανοποιημένος. Διότι η λειτουργία σου δεν είναι μικρή, και μόνο βρίσκοντας την λειτουργία σου και εκπληρώνοντάς την μπορείς να ξεφύγεις από την μικρότητα.

4. Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία για το τι είναι η λειτουργία σου, διότι το Άγιο Πνεύμα γνωρίζει ποια είναι. Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία για το μεγαλείο της, διότι σε φτάνει μέσω Αυτού από το Μεγαλείο. Δεν χρειάζεται να αγωνιστείς γι αυτό, διότι το έχεις. Όλος σου ο αγώνας πρέπει να κατευθύνεται εναντίον της μικρότητας, διότι πραγματικά χρειάζεται επαγρύπνηση για να προστατέψεις το μεγαλείο σου σε αυτό τον κόσμο. Το να κρατάς το μεγαλείο σου σε τέλεια επίγνωση ενώ είσαι σε ένα κόσμο μικρότητας είναι ένα έργο που οι μικροί δεν μπορούν να αναλάβουν. Ωστόσο, αυτό σου ζητείται να κάνεις, σε φόρο τιμής προς το μεγαλείο σου και όχι προς την μικρότητά σου. Ούτε ζητείται από σένα μόνο. Η δύναμη του Θεού θα στηρίξει κάθε σου προσπάθεια για χάρη του αγαπητού Του Υιού. Αν ψάχνεις για το μικρό, αρνείσαι στον εαυτό σου την δύναμή Του. Ο Θεός δεν θέλει ο Υιός Του να είναι ικανοποιημένος με λιγότερο από τα πάντα. Διότι ο Θεός δεν είναι ικανοποιημένος δίχως τον Υιό Του, και ο Υιός Του δεν μπορεί να είναι ικανοποιημένος με λιγότερο από ό,τι του έχει δώσει ο Πατέρας του.

5. Σε ρώτησα νωρίτερα, «Προτιμάς να είσαι όμηρος στο εγώ ή οικοδεσπότης του Θεού;» Άφησε το Άγιο Πνεύμα να σου κάνει αυτή την ερώτηση κάθε φορά που παίρνεις μια απόφαση. Διότι κάθε απόφαση που παίρνεις δεν απαντά παρά σε αυτό, και προσκαλεί την θλίψη ή την χαρά ανάλογα. Όταν ο Θεός σου έδωσε τον Εαυτό Του στην δημιουργία σου, σε καθιέρωσε ως οικοδεσπότη Του για πάντα. Δεν σε έχει εγκαταλείψει, ούτε κι εσύ Εκείνον. Όλες σου οι προσπάθειες να εγκαταλείψεις το μεγαλείο Του, και να κάνεις τον Υιό Του όμηρο στο εγώ, δεν μπορούν να κάνουν μικρό αυτόν που ο Θεός έχει

ενώσει με τον Ίδιο. Κάθε απόφαση που παίρνεις είναι για τον Ουρανό ή για την κόλαση, και σου φέρνει την επίγνωση αυτού για το οποίο αποφάσισες.

6. Το Άγιο Πνεύμα μπορεί να κρατήσει το μεγαλείο σου, καθαρό από κάθε μικρότητα, φανερά και με απόλυτη ασφάλεια μέσα στο νου σου, ανέπαφο από κάθε μικρό δώρο που θα σου προσέφερε αυτός ο κόσμος της μικρότητας. Και γι αυτό και μόνο, δεν μπορείς να πας εναντίον Του σε αυτό που βούλεται για σένα. Αποφάσισε υπέρ του Θεού μέσω του Αγίου Πνεύματος. Διότι η μικρότητα, και η πίστη ότι μπορείς να είσαι ικανοποιημένος με την μικρότητα, είναι αποφάσεις που παίρνεις εσύ για τον εαυτό σου. Η δύναμη και το μεγαλείο που βρίσκονται μέσα σου από τον Θεό είναι για όλους όσους, σαν εσένα, αντιλαμβάνονται τον εαυτό τους μικρό, και πιστεύουν ότι η μικρότητα μπορεί να μεγεθυνθεί σε μια αίσθηση μεγαλείου που να μπορεί να τους ικανοποιεί. Μην δίνεις μικρότητα, ούτε να την δέχεσαι. Στον οικοδεσπότη του Θεού αρμόζουν όλες οι τιμές. Η μικρότητά σου σε εξαπατά, αλλά το μεγαλείο σου προέρχεται από Αυτόν ο Οποίος κατοικεί μέσα σου, και μέσα στον Οποίον κατοικείς κι εσύ. Μην αγγίζεις λοιπόν κανέναν, στο Όνομα του Χριστού με μικρότητα, διότι είναι αιώνιος οικοδεσπότης στον Πατέρα Του.

7. Αυτή την εποχή (τα Χριστούγεννα) που εορτάζεται η γέννηση της αγιότητας σε αυτόν τον κόσμο, ενώσου μαζί μου που αποφάσισα υπέρ της αγιότητας για σένα. Κοινό μας έργο είναι να αποκαταστήσουμε την επίγνωση του μεγαλείου στον οικοδεσπότη που έχει ορίσει για τον Εαυτό Του ο Θεός. Το να δίνεις το δώρο του Θεού είναι πέρα από όλη σου την μικρότητα, αλλά όχι πέρα από σένα. Διότι ο Θεός θέλει να δώσει τον Εαυτό Του ***μέσα από*** σένα. Φτάνει σε όλους μέσα από σένα και πέρα από όλους μέχρι τις δημιουργίες του Υιού Του, αλλά χωρίς να σε εγκαταλείπει. Επεκτείνεται παντοτινά πολύ πέρα από τον μικρό σου κόσμο αλλά όμως μέσα σε σένα. Ωστόσο, φέρνει όλες Του τις επεκτάσεις σε σένα, εφόσον είσαι οικοδεσπότης Του.

8. Είναι θυσία να αφήσεις κάθε μικρότητα πίσω σου, και να μην περιπλανιέσαι μάταια; Δεν είναι θυσία να ξυπνήσεις μέσα στο μεγαλείο. Αλλά είναι θυσία να δεχτείς οτιδήποτε άλλο λιγότερο από τη δόξα. Μάθε ότι είσαι άξιος του Πρίγκιπα της Ειρήνης, του γεννημένου μέσα σε σένα προς τιμήν Εκείνου του Οποίου είσαι οικοδεσπότης. Δεν γνωρίζεις τι σημαίνει αγάπη διότι επιδίωξες να την εξαγοράσεις με μικρά δώρα, δίνοντάς της έτσι πολλή μικρή αξία για να καταλάβεις το μεγαλείο της. Η αγάπη δεν είναι μικρή και η αγάπη κατοικεί μέσα σου, διότι είσαι οικοδεσπότης του Θεού. Ενώπιον του μεγαλείου που ζει μέσα σου, η χαμηλή αυτοεκτίμηση και όλες οι μικρές σου προσφορές χάνονται στο τίποτα.

9. Άγιο παιδί του Θεού, πότε θα μάθεις ότι μόνο η αγιότητα μπορεί να σε ικανοποιήσει και να σου δώσει ειρήνη; Να θυμάσαι ότι δεν μαθαίνεις μόνο για τον εαυτό σου, όπως ούτε κι εγώ. Και επειδή εγώ έμαθα για σένα, μπορείς κι εσύ να μάθεις από μένα. Το μόνο που θέλω να σε διδάξω είναι αυτό που

είναι δικό σου, έτσι ώστε μαζί να μπορέσουμε να αντικαταστήσουμε την άθλια μικρότητα που δένει τον οικοδεσπότη του Θεού στην ενοχή και την αδυναμία, με την χαρούμενη επίγνωση της δόξας που βρίσκεται μέσα σε αυτόν. Η γέννησή μου μέσα σου είναι η αφύπνισή σου στο μεγαλείο. Καλωσόρισέ με όχι σε ένα παχνί, αλλά μέσα στον βωμό προς την αγιότητα, εκεί όπου κατοικεί η αγιότητα μέσα σε τέλεια ειρήνη. Το Βασίλειό μου δεν είναι αυτού του κόσμου διότι είναι μέσα σου. Κι εσύ προέρχεσαι από τον Πατέρα σου. Ας ενωθούμε για να τιμήσουμε εσένα, που πρέπει να παραμένεις παντοτινά πέρα από την μικρότητα.

10. Αποφάσισε μαζί με μένα, που έχω αποφασίσει να μένω μαζί σου. Βούλομαι όπως βούλεται και ο Πατέρας μου, γνωρίζοντας ότι το Θέλημά Του είναι αμετάβλητο και σε ειρήνη παντοτινά. Δεν θα είσαι ικανοποιημένος με τίποτα άλλο εκτός από το Θέλημά Του. Μην δέχεσαι τίποτα λιγότερο, ενθυμούμενος ότι όλα όσα έμαθα είναι δικά σου. Αυτό που αγαπά ο Πατέρας μου, το αγαπώ κι εγώ όπως Αυτός, και όπως και Αυτός δεν μπορώ να το δεχτώ σαν κάτι που δεν είναι. Το ίδιο και εσύ. Όταν μάθεις να δέχεσαι αυτό που είσαι, δεν θα φτιάχνεις πια άλλα δώρα για να τα προσφέρεις στον εαυτό σου, διότι θα γνωρίζεις ότι είσαι πλήρης, δεν θα χρειάζεσαι τίποτα, και δεν θα μπορείς να δεχθείς τίποτα μόνο για τον εαυτό σου. Αλλά θα δίνεις με χαρά, εφόσον θα έχεις λάβει. Ο οικοδεσπότης του Θεού δεν χρειάζεται να ψάχνει για τίποτα.

11. Αν είσαι απόλυτα πρόθυμος να αφήσεις την σωτηρία στο σχέδιο του Θεού και απρόθυμος να επιχειρήσεις να αρπάξεις μόνος σου την ειρήνη, η σωτηρία θα σου δοθεί. Όμως, μην νομίζεις ότι μπορείς να βάλεις το δικό σου σχέδιο στην θέση του δικού Του. Καλύτερα, ενώσου μαζί μου στο δικό Του σχέδιο, έτσι ώστε να μπορέσουμε να απελευθερώσουμε όλους εκείνους που θέλουν να είναι δέσμιοι, διακηρύσσοντας μαζί ότι ο Υιός του Θεού είναι ο οικοδεσπότης Του. Έτσι δεν θα αφήσουμε κανέναν να ξεχάσει αυτό που θέλεις να θυμηθείς. Κι έτσι θα το θυμηθείς.

12. Σε όλους να καλείς μόνο την ενθύμηση του Θεού, και του Ουρανού που είναι μέσα τους. Διότι εκεί που θα ήθελες να βρίσκεται ο αδελφός σου, εκεί θα νομίζεις ότι βρίσκεσαι κι εσύ. Μην ακούς την έκκλησή του προς την κόλαση και την μικρότητα, αλλά μόνο το κάλεσμά του προς τον Ουρανό και την μεγαλοσύνη. Μην ξεχνάς ότι το κάλεσμά του είναι δικό σου, και απάντησέ του μαζί μου. Η δύναμη του Θεού βρίσκεται για πάντα στο πλευρό του οικοδεσπότη Του, διότι αυτή προστατεύει μόνο την ειρήνη μέσα στην οποία Αυτός κατοικεί. Μην εναποθέτεις την μικρότητα πάνω στον άγιο βωμό Του, ο οποίος ανυψώνεται πάνω από τα αστέρια και φτάνει ακόμα και μέχρι τον Ουρανό, χάρη σε αυτό που του έχει δοθεί.

IV. Η Εξάσκηση στην Άγια Στιγμή

1. Αυτά τα μαθήματα μπορείς να τα μάθεις άμεσα, εκτός κι αν πιστεύεις ότι αυτό που θέλει ο Θεός χρειάζεται χρόνο. Κι αυτό σημαίνει μόνο ότι θα προτιμούσες να καθυστερήσεις να αναγνωρίσεις ότι αυτό είναι το Θέλημά Του. Η άγια στιγμή είναι αυτή η στιγμή και η κάθε στιγμή. Είναι αυτή που θέλεις να είναι. Αυτή που δεν θα ήθελες να είναι χάνεται για σένα. Εσύ πρέπει να αποφασίσεις πότε είναι. Μην το καθυστερείς. Διότι περιμένει πανέτοιμη να την υποδεχθείς πέρα από το παρελθόν και το μέλλον, όπου δεν μπορείς να την βρεις. Ωστόσο, όσο δεν την θέλεις, δεν μπορείς να την φέρεις στην επίγνωση σου με χαρά, διότι φέρνει την ολοκληρωτική απελευθέρωση από την μικρότητα.

2. Επομένως η εξάσκησή σου πρέπει να βασίζεται στην προθυμία σου να αφήσεις όλη την μικρότητα να φύγει. Η στιγμή που θα ανατείλει μέσα σου το μεγαλείο είναι τόσο κοντά όσο και η επιθυμία σου γι αυτή. Όσο δεν το επιθυμείς και αντί γι αυτό εκτιμάς και τρέφεις την μικρότητα, τόσο και αυτό θα είναι μακριά σου. Όσο όμως πιο πολύ το θέλεις τόσο θα το φέρνεις πιο κοντά. Μην νομίζεις ότι θα βρεις την σωτηρία με τον δικό σου τρόπο και ότι έτσι θα την έχεις. Παραιτήσου από κάθε σχέδιο που έχεις κάνει για την σωτηρία σου υιοθετώντας το σχέδιο του Θεού. Η Θέλησή Του θα σε ικανοποιήσει, και τίποτα άλλο δεν μπορεί να σου φέρει ειρήνη. Διότι η ειρήνη προέρχεται από τον Θεό, και από κανέναν άλλο.

3. Να είσαι ταπεινός ενώπιον Του, αλλά σπουδαίος ***μέσα σε*** Αυτόν. Και μην δίνεις αξία σε κανένα σχέδιο του εγώ πιο πολύ από το σχέδιο του Θεού. Διότι με την απόφασή σου να ενωθείς με οποιοδήποτε άλλο σχέδιο εκτός από το δικό Του, αφήνεις κενό τον δικό σου χώρο στο σχέδιο Του, τον οποίο πρέπει να καλύψεις αν θέλεις να ενωθείς μαζί μου. Σε καλώ να εκπληρώσεις τον άγιο σου ρόλο στο σχέδιο που Εκείνος έχει δώσει στον κόσμο για την απελευθέρωσή του από την μικρότητα. Ο Θεός θέλει ο οικοδεσπότης Του να ζει με απόλυτη ελευθερία. Κάθε αφοσίωση σε σχέδιο σωτηρίας που δεν είναι δικό Του μειώνει την αξία της Θέλησής Του για σένα μέσα στον νου σου. Ωστόσο, ο νους σου είναι ο οικοδεσπότης Του.

4. Θέλεις να μάθεις πόσο τέλειος και άμωμος είναι ο άγιος βωμός πάνω στον οποίο ο Πατέρας σου έχει τοποθετήσει τον Εαυτό Του; Αυτό θα το αναγνωρίσεις την άγια στιγμή, κατά την οποία θα παρατήσεις πρόθυμα και με χαρά κάθε άλλο σχέδιο εκτός από το δικό Του. Διότι εκεί βρίσκεται η ειρήνη, απόλυτα φανερή επειδή υπήρξες πρόθυμος να εκπληρώσεις τις προϋποθέσεις της. Μπορείς να διεκδικήσεις την άγια στιγμή οποτεδήποτε και οπουδήποτε την θελήσεις. Κατά την διάρκεια της εξάσκησής σου, προσπάθησε να παραδώσεις κάθε σχέδιο που έχεις δεχτεί για να βρεις το μεγαλείο στην μικρότητα. ***Δεν είναι εκεί***. Χρησιμοποίησε την άγια στιγμή για να αναγνωρίσεις ότι μόνος δεν μπορείς να γνωρίζεις που βρίσκεται, και το μόνο που μπορείς να πετύχεις είναι να εξαπατήσεις τον εαυτό σου.

5. Στέκομαι μέσα στην άγια στιγμή, τόσο φανερά όσο θα ήθελες. Και ο βαθμός στον οποίο μαθαίνεις να με δέχεσαι είναι το μέτρο του χρόνου κατά τον οποίο η άγια στιγμή θα είναι δική σου. Σε καλώ για να κάνεις την άγια στιγμή δική σου αμέσως, διότι η απελευθέρωση από την μικρότητα μέσα στο νου του οικοδεσπότη του Θεού εξαρτάται από την προθυμία, και όχι από τον χρόνο.

6. Ο λόγος που αυτά τα μαθήματα είναι απλά είναι διότι η αλήθεια είναι απλή. Η πολυπλοκότητα είναι στοιχείο του εγώ, και δεν είναι τίποτα περισσότερο από την προσπάθεια του να συγκαλύψει το ολοφάνερο. Θα μπορούσες να ζεις για πάντα μέσα στην άγια στιγμή, αρχίζοντας από τώρα και φτάνοντας στη αιωνιότητα, για έναν πολύ απλό λόγο και μόνο. Μην αποκρύπτεις την απλότητα αυτού του λόγου, διότι αν το κάνεις, θα είναι μόνο επειδή προτιμάς να μην τον αναγνωρίζεις και να μην τον απελευθερώνεις. Ο απλός λόγος, με απλά λόγια, είναι αυτός: Η άγια στιγμή είναι μια ώρα κατά την οποία λαμβάνεις και δίνεις τέλεια επικοινωνία. Αυτό, όμως, σημαίνει, ότι είναι μια ώρα κατά την οποία ο νους σου είναι ανοιχτός, και για να λάβει και για να δώσει. Είναι η αναγνώριση ότι όλοι οι νόες βρίσκονται σε επικοινωνία μεταξύ τους. Επομένως δεν επιδιώκει να αλλάξει τίποτα, αλλά απλά να δεχτεί τα πάντα.

7. Πώς μπορείς να το κάνεις αυτό όταν προτιμάς να έχεις προσωπικές σκέψεις και να τις κρατάς για σένα; Ο μόνος τρόπος που θα μπορούσες να το κάνεις αυτό θα ήταν να αρνηθείς την τέλεια επικοινωνία που κάνει την άγια στιγμή αυτό που είναι. Πιστεύεις ότι μπορείς να διατηρείς σκέψεις που δεν θα μοιράζεσαι, και ότι η σωτηρία βρίσκεται στο να κρατάς τις σκέψεις για τον εαυτό σου και μόνο. Διότι στις προσωπικές σκέψεις, που μόνο εσύ γνωρίζεις, νομίζεις ότι βρίσκεις έναν τρόπο να κρατήσεις μόνο για σένα αυτό που έχεις, και να μοιράζεσαι μόνο αυτό που θέλεις να μοιραστείς. Και μετά αναρωτιέσαι γιατί δεν είσαι σε πλήρη επικοινωνία με τους γύρω σου, και με τον Θεό ο Οποίος σας περιβάλλει όλους μαζί.

8. Κάθε σκέψη που θα ήθελες να κρατήσεις κρυφή αποκλείει την επικοινωνία, διότι εσύ το θέλησες να γίνει έτσι. Είναι αδύνατον να αναγνωρίσεις την τέλεια επικοινωνία όσο δίνεις αξία στην διακοπή της επικοινωνίας. Ρώτησε τον εαυτό σου ειλικρινά, «Θα ήθελα να έχω τέλεια επικοινωνία, και είμαι απόλυτα πρόθυμος να αφήσω να φύγουν για πάντα όλα όσα παρεμβάλλονται;» Αν η απάντηση είναι όχι, τότε η ετοιμότητα του Αγίου Πνεύματος να σου την δώσει δεν είναι αρκετή για να γίνει δική σου, διότι δεν είσαι έτοιμος να την μοιραστείς μαζί Του. Και δεν μπορεί να έρθει σε ένα νου που έχει αποφασίσει να αντιτεθεί σε αυτή. Διότι η άγια στιγμή δίδεται και λαμβάνεται με ίση προθυμία, εφόσον είναι η αποδοχή της μοναδικής Θέλησης που κυβερνά όλη την σκέψη.

9. Η απαραίτητη προϋπόθεση για την άγια στιγμή δεν απαιτεί να μην έχεις καθόλου σκέψεις που να μην είναι αγνές. Απαιτεί, όμως, να μην έχεις καμία που να θέλεις να κρατήσεις για τον εαυτό σου. Η αθωότητα δεν είναι κάτι που

έφτιαξες εσύ. Σου δίδεται την στιγμή που θέλεις να την έχεις. Δεν θα υπήρχε η Επανόρθωση αν δεν υπήρχε ανάγκη γι αυτήν. Δεν θα μπορείς να δέχεσαι τέλεια επικοινωνία όσο διάστημα θέλεις να την κρύβεις από τον εαυτό σου. Διότι αυτό που θέλεις να κρύψεις ***είναι*** κρυμμένο και για σένα. Στην εξάσκησή σου, λοιπόν, προσπάθησε μόνο να επαγρυπνείς ενάντια στην πλάνη, και μην επιδιώκεις να προστατέψεις τις σκέψεις που θέλεις να κρατήσεις για τον εαυτό σου. Άφησε την αγνότητα του Αγίου Πνεύματος να τις σκορπίσει με την λάμψη της, και να φέρει την επίγνωση σου στην κατάσταση ετοιμότητας για την αγνότητα που σου προσφέρει. Έτσι θα σε ετοιμάσει να αναγνωρίσεις ότι είσαι οικοδεσπότης του Θεού, και όμηρος σε κανέναν και σε τίποτα.

V. Η Άγια Στιγμή και οι Ιδιαίτερες Σχέσεις

1. Η άγια στιγμή είναι το πιο χρήσιμο διδακτικό μέσον του Αγίου Πνεύματος για να σε διδάξει το νόημα της αγάπης. Διότι ο σκοπός της είναι να αναστείλει την κρίση ολοκληρωτικά. Η κρίση πάντα βασίζεται στο παρελθόν, διότι οι εμπειρίες του παρελθόντος είναι η βάση πάνω στην οποία κρίνεις. Η κρίση γίνεται αδύνατη δίχως το παρελθόν, διότι δίχως αυτό δεν καταλαβαίνεις τίποτα. Δεν θα έκανες καμιά προσπάθεια να κρίνεις, διότι θα σου ήταν ολοφάνερο ότι δεν καταλαβαίνεις τι σημαίνει το κάθε τι. Αυτό το φοβάσαι, διότι πιστεύεις ότι χωρίς το εγώ, θα υπήρχε χάος. Όμως, σε διαβεβαιώνω ότι χωρίς το εγώ, τα πάντα θα ήταν αγάπη.

2. Το παρελθόν είναι το κύριο διδακτικό μέσον του εγώ, διότι στο παρελθόν έμαθες να προσδιορίζεις τις ανάγκες σου και απόκτησες μεθόδους για να τις ικανοποιήσεις με τους δικούς σου όρους. Έχουμε πει ότι το να περιορίζεις την αγάπη σε μέρος της Υιότητας σημαίνει ότι φέρνεις την ενοχή στις σχέσεις σου, κι έτσι τις κάνεις μη πραγματικές. Αν επιδιώκεις να ξεχωρίσεις κάποιες πλευρές της ολότητας και να αποβλέπεις σε αυτές για την ικανοποίηση των φανταστικών σου αναγκών, τότε επιχειρείς να χρησιμοποιήσεις τον διαχωρισμό για να σε σώσει. Πώς, λοιπόν τότε, να μην εισέλθει η ενοχή; Διότι ο διαχωρισμός είναι η πηγή της ενοχής, και το να τον επικαλείσαι για την σωτηρία σημαίνει πως πιστεύεις ότι είσαι μόνος. Το να είσαι μόνος ***σημαίνει*** ότι είσαι ένοχος. Διότι το να βιώνεις τον εαυτό σου ως μόνο σημαίνει ότι αρνείσαι την Ενότητα του Πατέρα και του Υιού Του, κι ότι έτσι επιτίθεσαι στην πραγματικότητα.

3. Δεν μπορείς να αγαπάς μέρη της πραγματικότητας και να κατανοείς τι σημαίνει η αγάπη. Πώς να την καταλάβεις αν θέλεις να αγαπάς με διαφορετικό τρόπο από του Θεού, ο Οποίος δεν γνωρίζει καμία ιδιαίτερη αγάπη; Το να πιστεύεις ότι οι ***ιδιαίτερες*** σχέσεις, με ***ιδιαίτερη*** αγάπη, μπορούν να σου προσφέρουν την σωτηρία είναι η πίστη ότι ο διαχωρισμός είναι η σωτηρία. Διότι η σωτηρία βασίζεται πάνω στην απόλυτη ισότητα της Επανόρθωσης. Πώς μπορείς να αποφασίσεις ότι κάποιες ιδιαίτερες πλευρές

της Υιότητας μπορούν να σου δώσουν περισσότερα από άλλες; Το παρελθόν σου το δίδαξε αυτό. Ωστόσο, η άγια στιγμή σε διδάσκει ότι δεν είναι έτσι.

4. Εξαιτίας της ενοχής, όλες οι ιδιαίτερες σχέσεις έχουν στοιχεία φόβου μέσα τους. Αυτός είναι ο λόγος που εναλλάσσονται και μεταβάλλονται τόσο συχνά. Δεν βασίζονται μόνο στην αναλλοίωτη αγάπη. Και δεν μπορεί κανείς να βασιστεί στην αγάπη στην οποία έχει εισέλθει ο φόβος επειδή δεν είναι τέλεια. Το Άγιο Πνεύμα, στην λειτουργία Του ως Ερμηνευτής αυτού που έφτιαξες, χρησιμοποιεί τις ιδιαίτερες σχέσεις, που έχεις επιλέξει για να υποστηρίζουν το εγώ, ως διδακτικές εμπειρίες που δείχνουν προς την αλήθεια. Κάτω από την δική Του διδασκαλία, κάθε σχέση γίνεται ένα μάθημα αγάπης.

5. Το Άγιο Πνεύμα γνωρίζει ότι κανείς δεν είναι ξεχωριστός. Ωστόσο, αντιλαμβάνεται ότι έχεις φτιάξει ιδιαίτερες σχέσεις, τις οποίες θέλει να εξαγνίσει και να μην σε αφήσει να τις καταστρέψεις. Όσο ανίερος και να είναι ο λόγος που τις έφτιαξες, το Άγιο Πνεύμα μπορεί να τις μετουσιώσει σε αγιότητα αφαιρώντας τόσο φόβο όσο Του επιτρέψεις. Μπορείς να αναθέσεις στην φροντίδα Του κάθε σχέση σου και να είσαι σίγουρος ότι δεν θα καταλήξει σε πόνο, αν Του προσφέρεις την προθυμία σου να μην υπηρετεί καμιά άλλη ανάγκη εκτός από την δική Του. Όλη η ενοχή προκύπτει από τον τρόπο που τις χρησιμοποιείς. Όλη η αγάπη από τον τρόπο που το Άγιο πνεύμα τις χρησιμοποιεί. Μην φοβάσαι, λοιπόν, να αφήσεις να φύγουν οι φανταστικές σου ανάγκες, οι οποίες θα κατέστρεφαν τις σχέσεις σου. Η μοναδική σου ανάγκη είναι η δική Του.

6. Όποια σχέση επιθυμείς να αντικαταστήσεις με μια άλλη δεν έχει προσφερθεί στο Άγιο Πνεύμα για την δική Του χρήση. Δεν υπάρχει υποκατάστατο για την αγάπη. Αν θελήσεις να επιχειρήσεις να αντικαταστήσεις μια πλευρά της αγάπης με μια άλλη, τότε έχεις θέσει λιγότερη αξία στην μία και περισσότερη στην άλλη. Όχι μόνο τις έχεις διαχωρίσει, αλλά και έχεις κρίνει εναντίον και των δύο. Όμως, έκρινες εναντίον του εαυτού σου πρώτα, ειδάλλως ποτέ δεν θα είχες φανταστεί ότι χρειαζόσουν τους αδελφούς σου έτσι όπως δεν είναι πραγματικά. Αν δεν είχες δει τον εαυτό σου δίχως αγάπη, δεν θα μπορούσες να τους έχεις κρίνει ελλιπείς σαν και σένα.

7. Η χρήση των σχέσεων από το εγώ είναι τόσο διασπαστική που συχνά πηγαίνει ακόμα πιο μακριά· το ένα κομμάτι μιας πλευράς ταιριάζει με τους σκοπούς του, ενώ προτιμά και διαφορετικά κομμάτια κάποιας άλλη πλευράς. Έτσι συναρμολογεί την πραγματικότητα σύμφωνα με τα δικά του ιδιότροπα γούστα, προσφέροντας για την έρευνά σου μια εικόνα που όμοια της δεν υπάρχει. Διότι δεν υπάρχει τίποτα στον Ουρανό και την γη που να της μοιάζει, κι έτσι, όσο και να ψάχνεις για την πραγματικότητά της, δεν θα μπορείς να την βρεις διότι δεν είναι πραγματική.

8. Ο καθένας πάνω στην γη έχει δημιουργήσει ιδιαίτερες σχέσεις, και παρόλο που αυτό δεν συμβαίνει στον Ουρανό, το Άγιο Πνεύμα γνωρίζει πώς να φέρνει μια χροιά του Ουρανού σε αυτές τις σχέσεις εδώ. Στην άγια στιγμή κανένας δεν είναι ξεχωριστός, διότι οι προσωπικές σου ανάγκες δεν εισβάλλουν σε κανέναν για να κάνουν τους αδελφούς σου να φαίνονται διαφορετικοί. Δίχως τις αξίες από το παρελθόν, θα τους έβλεπες όλους το ίδιο και σαν τον εαυτό σου. Και δεν θα έβλεπες κάποιο διαχωρισμό ανάμεσα σε σένα κι αυτούς. Στην άγια στιγμή, σε κάθε σχέση βλέπεις τι θα είναι όταν αντιλαμβάνεσαι μόνο το παρόν.

9. Ο Θεός σε γνωρίζει ***τώρα***. Δεν θυμάται τίποτα, εφόσον πάντα σε γνώριζε ακριβώς όπως σε γνωρίζει τώρα. Η άγια στιγμή αντανακλά την γνώση Του βγάζοντας έξω κάθε αντίληψη του παρελθόντος, απομακρύνοντας έτσι το πλαίσιο αναφοράς που έχεις κατασκευάσει σύμφωνα με το οποίο να κρίνεις τους αδελφούς σου. Μόλις αυτό φύγει, το Άγιο Πνεύμα το αντικαθιστά με το δικό Του πλαίσιο αναφοράς. Το δικό Του πλαίσιο αναφοράς είναι απλά ο Θεός. Η άχρονη κατάσταση του Αγίου Πνεύματος βρίσκεται μόνο εδώ. Διότι στην άγια στιγμή, την ελεύθερη από το παρελθόν, βλέπεις ότι η αγάπη είναι μέσα σου, και ότι δεν χρειάζεται να κοιτάξεις έξω και να αρπάξεις την αγάπη ένοχα από εκεί που νόμιζες ότι βρισκόταν.

10. Όλες σου οι σχέσεις είναι ευλογημένες μέσα στην άγια στιγμή, διότι η ευλογία δεν περιορίζεται. Μέσα στην άγια στιγμή η Υιότητα κερδίζει σαν ένα, κι ενωμένη μέσα στην ευλογία σου γίνεται ένα για σένα. Το νόημα της αγάπης είναι το νόημα που έδωσε ο Θεός σ' αυτή. Αν της δώσεις εσύ οποιοδήποτε άλλο νόημα εκτός από το δικό Του θα είναι αδύνατον να το καταλάβεις. Ο Θεός αγαπά κάθε αδελφό όπως αγαπά εσένα· ούτε λιγότερο ούτε περισσότερο. Τους χρειάζεται όλους εξίσου, το ίδιο κι εσύ. Μέσα στον χρόνο, σου έχει ειπωθεί να προσφέρεις θαύματα έτσι όπως σε καθοδηγώ εγώ, και να αφήνεις το Άγιο Πνεύμα να σου φέρει εκείνους που σε αναζητούν. Όμως, την άγια στιγμή ενώνεσαι απευθείας με τον Θεό, και όλοι σου οι αδελφοί ενώνονται μέσα στον Χριστό. Εκείνοι που ενώνονται μέσα στον Χριστό δεν είναι με κανένα τρόπο διαχωρισμένοι. Διότι ο Χριστός είναι ο Εαυτός που μοιράζεται η Υιότητα, όπως ο Θεός μοιράζεται τον Εαυτό Του με τον Χριστό.

11. Νομίζεις ότι μπορείς να κρίνεις τον Εαυτό του Θεού; Ο Θεός Τον δημιούργησε πέρα από κρίση, από την ανάγκη Του να επεκτείνει την Αγάπη Του. Με την αγάπη μέσα σου, δεν έχεις καμιά ανάγκη άλλη εκτός από το να την επεκτείνεις. Μέσα στην άγια στιγμή δεν υπάρχει σύγκρουση αναγκών, διότι υπάρχει μόνο μία. Διότι η άγια στιγμή φτάνει μέχρι την αιωνιότητα, και μέχρι το Νου του Θεού. Και μόνο εκεί είναι που η αγάπη έχει νόημα, και μόνο εκεί, μπορεί να γίνει κατανοητή.

VI. Η Άγια Στιγμή και οι Νόμοι του Θεού

1. Είναι αδύνατον να χρησιμοποιείς μια σχέση εις βάρος μιας άλλης και να μην υποφέρεις από ενοχή. Και είναι εξίσου αδύνατον να καταδικάζεις μέρος μιας σχέσης και να βρίσκεις ειρήνη μέσα σε αυτήν. Κάτω από την διδασκαλία του Αγίου Πνεύματος όλες οι σχέσεις γίνονται ορατές ως ολοκληρωτική δέσμευση, κι ωστόσο, δεν συγκρούονται η μία με την άλλη με κανένα τρόπο. Η τέλεια πίστη στην κάθε μία, ότι μπορεί να σε ικανοποιεί απόλυτα, προκύπτει μόνο από την τέλεια πίστη στον εαυτό σου. Κι αυτό δεν μπορείς να το έχεις για όσο διάστημα παραμένει η ενοχή. Και θα υπάρχει ενοχή όσο δέχεσαι την πιθανότητα, και την ασπάζεσαι, ότι μπορείς να κάνεις έναν αδελφό κάτι που δεν είναι επειδή έτσι το θέλεις.

2. Έχεις τόση λίγη πίστη στον εαυτό σου διότι δεν είσαι πρόθυμος να δεχτείς το γεγονός ότι η τέλεια αγάπη βρίσκεται μέσα σου. Κι έτσι την αναζητάς έξω, εκεί όπου δεν μπορείς να την βρεις. Προσφέρω την τέλεια πίστη μου σε σένα, στην θέση όλων σου των αμφιβολιών. Αλλά μην ξεχνάς ότι η πίστη μου πρέπει να είναι τα ίδιο τέλεια σε όλους τους αδελφούς σου όπως και σε σένα, αλλιώς το δώρο μου σε σένα θα ήταν περιορισμένο. Στην άγια στιγμή μοιραζόμαστε την πίστη μας στον Υιό του Θεού διότι αναγνωρίζουμε, μαζί, ότι είναι απόλυτα άξιος αυτής, και εκτιμώντας την αξία του δεν μπορούμε να αμφιβάλλουμε για την αγιότητα του. Κι έτσι τον αγαπάμε.

3. Όλος ο διαχωρισμός εξαφανίζεται καθώς μοιράζεται η αγιότητα. Διότι η αγιότητα είναι δύναμη, και μοιράζοντάς την, κερδίζει σε ισχύ. Αν αναζητάς την ικανοποίηση στην εκπλήρωση των αναγκών σου έτσι όπως τις αντιλαμβάνεσαι, πρέπει να πιστεύεις ότι η δύναμη προέρχεται από κάποιον άλλο, και αυτό που εσύ κερδίζεις αυτός το χάνει. Κάποιος πρέπει πάντα να χάνει αν αντιλαμβάνεσαι τον εαυτό σου ως αδύναμο. Ωστόσο, υπάρχει μια άλλη ερμηνεία των σχέσεων που υπερβαίνει ολοκληρωτικά την αντίληψη της απώλειας δύναμης.

4. Δεν το βρίσκεις δύσκολο να πιστέψεις ότι όταν κάποιος άλλος επικαλείται τον Θεό για αγάπη, ότι και το δικό σου κάλεσμα παραμένει το ίδιο ισχυρό. Ούτε νομίζεις ότι όταν ο Θεός του απαντήσει, ότι η δική σου ελπίδα για να πάρεις απάντηση μειώνεται. Αντίθετα, τείνεις περισσότερο να θεωρείς την δική του επιτυχία ως απόδειξη της πιθανότητας και της δικής σου επιτυχίας. Αυτό συμβαίνει επειδή αναγνωρίζεις, έστω και αμυδρά, ότι ο Θεός είναι μια ιδέα, κι έτσι η πίστη σου σε Αυτόν ενισχύεται όταν την μοιράζεσαι. Αυτό που βρίσκεις δύσκολο να δεχτείς είναι το γεγονός ότι, όπως ο Πατέρας σου, κι ***εσύ*** είσαι μια ιδέα. Και σαν Εκείνον, μπορείς να δίνεις τον εαυτό σου ολοκληρωτικά, χωρίς καμία απώλεια και μόνο με όφελος. Εδώ βρίσκεται η ειρήνη, διότι εδώ ***δεν υπάρχει*** σύγκρουση.

5. Μέσα σε ένα κόσμο έλλειψης, η αγάπη δεν έχει κανένα νόημα και η ειρήνη είναι αδύνατη. Διότι το κέρδος και η απώλεια είναι και τα δύο αποδεκτά, κι έτσι κανείς δεν έχει επίγνωση της τέλειας αγάπης μέσα του. Την άγια στιγμή

αναγνωρίζεις την ιδέα της αγάπης μέσα σου, κι ενώνεις αυτή την ιδέα με το Νου που την σκέφτηκε, και που ποτέ δεν θα μπορούσε να εγκαταλείψει. Εφόσον την κρατά μέσα του, ***δεν υπάρχει*** απώλεια. Επομένως, η άγια στιγμή γίνεται ένα μάθημα στο πώς να κρατάς όλους σου τους αδελφούς μέσα στο νου σου, μην βιώνοντας απώλεια αλλά ολοκλήρωση. Από αυτό προκύπτει το γεγονός ότι μπορείς μόνο να δίνεις. Κι αυτή ***είναι*** η αγάπη, διότι αυτό μόνο είναι φυσικό και σύμφωνο με τους νόμους του Θεού. Την άγια στιγμή επικρατούν οι νόμοι του Θεού, και μόνο αυτοί έχουν νόημα. Οι νόμοι αυτού του κόσμου παύουν να έχουν οποιαδήποτε σημασία. Όταν ο Υιός του Θεού δέχεται τους νόμους του Θεού ως αυτό που θέλει και ο ίδιος με χαρά, είναι αδύνατον να είναι δέσμιος, ή περιορισμένος με οποιοδήποτε τρόπο. Εκείνη την στιγμή είναι τόσο ελεύθερος όσο θα ήθελε ο Θεός να είναι. Διότι την στιγμή που αρνηθεί να είναι δέσμιος, δεν είναι.

6. Την άγια στιγμή δεν συμβαίνει τίποτα που να μην συνέβαινε από πάντα. Μόνο το πέπλο που είχε σκεπάσει την πραγματικότητα ανασηκώνεται. Τίποτα δεν έχει αλλάξει. Όμως, η επίγνωση του αμετάβλητου έρχεται γρήγορα την στιγμή που το πέπλο του χρόνου παραμερίζεται. Όποιος δεν έχει βιώσει ακόμα το πέπλο να σηκώνεται και την ακαταμάχητη έλξη του φωτός πίσω από αυτό, δεν μπορεί να έχει πίστη στην αγάπη δίχως να φοβάται. Ωστόσο, το Άγιο Πνεύμα σου δίνει αυτή την πίστη, διότι την πρόσφερε σε μένα κι εγώ την δέχτηκα. Μην φοβάσαι ότι δεν θα σου δοθεί η άγια στιγμή, διότι εγώ δεν την αρνήθηκα. Και μέσα από μένα το Άγιο Πνεύμα την δίνει και σε σένα, όπως και εσύ θα την δώσεις. Μην αφήνεις καμιά ανάγκη που αντιλαμβάνεσαι να κρύψει την ανάγκη σου γι αυτή. Διότι μέσα στην άγια στιγμή θα αναγνωρίσεις την μόνη ανάγκη που μοιράζονται εξίσου οι Υιοί του Θεού, και με αυτή την αναγνώριση θα ενωθείς μαζί μου και θα προσφέρουμε αυτό που χρειάζεται.

7 Μέσα από ***εμάς*** θα έρθει η ειρήνη. Ενώσου μαζί μου στην ιδέα της ειρήνης, διότι μέσα από τις ιδέες μπορούν να επικοινωνούν οι νόες. Αν θέλεις να δίνεις τον εαυτό σου όπως ο Πατέρας σου δίνει τον δικό Του Εαυτό, θα μάθεις να καταλαβαίνεις την σχέση με τον Εαυτό. Κι εκεί γίνεται κατανοητό το νόημα της αγάπης. Αλλά θυμήσου ότι η κατανόηση είναι του νου, και μόνο. Άρα η γνώση είναι του νου, και οι προϋποθέσεις της βρίσκονται στο νου μαζί με αυτή. Αν δεν ήσουν ιδέα, και τίποτα άλλο, δεν θα μπορούσες να είσαι σε πλήρη επικοινωνία με όλα όσα υπήρχαν παντοτινά. Ωστόσο, όσο προτιμάς να είσαι κάτι άλλο, ή όσο θέλεις να επιχειρείς να μην είσαι τίποτα άλλο και κάτι άλλο συγχρόνως, δεν θα θυμάσαι την γλώσσα της επικοινωνίας, την οποία γνωρίζεις άπταιστα.

8. Την άγια στιγμή θυμάσαι τον Θεό, και μαζί με Αυτόν θυμάσαι και την γλώσσα της επικοινωνίας με όλους τους αδελφούς σου. Διότι την επικοινωνία την θυμόσαστε από κοινού, όπως και την αλήθεια. Την άγια στιγμή δεν υπάρχει καμιά εξαίρεση διότι το παρελθόν έχει φύγει, και μαζί με αυτό φεύγει και ό,τι στηρίζει την εξαίρεση. Χωρίς την πηγή της, η εξαίρεση εξαφανίζεται.

Κι αυτό επιτρέπει στην δική σου Πηγή, και όλων των αδελφών σου, να την αντικαταστήσει στην επίγνωσή σου. Ο Θεός και η δύναμη του Θεού θα πάρουν την θέση που Τους αρμόζει μέσα σου, κι εσύ θα βιώσεις την ολοκληρωμένη επικοινωνία των ιδεών με ιδέες. Μέσα από την ικανότητά σου να το κάνεις αυτό θα μάθεις τι πρέπει να είσαι, διότι θα αρχίσεις να καταλαβαίνεις τι είναι ο Δημιουργός σου, και τι πρέπει να είναι και η δημιουργία Του μαζί με Αυτόν.

VII. Η Αχρείαστη Θυσία

1. Πέρα από την αδύναμη έλξη που ασκεί η σχέση της ιδιαίτερης αγάπης, και πάντα κρυμμένη πίσω από αυτή, είναι η ισχυρή έλξη του Πατέρα για τον Υιό Του. Δεν υπάρχει άλλη αγάπη που να μπορεί να σε ικανοποιήσει, διότι ***δεν υπάρχει*** άλλη αγάπη. Αυτή είναι η μόνη αγάπη που δίνεται και λαμβάνεται ολοκληρωτικά. Εφόσον είναι πλήρης, δεν ζητά τίποτα. Κι εφόσον είναι απόλυτα αγνή, ο καθένας που ενώνεται μέσα σ' αυτήν έχει τα πάντα. Αυτή η αγάπη δεν αποτελεί την βάση για καμία σχέση στην οποία εισέρχεται το εγώ. Διότι κάθε σχέση με την οποία καταπιάνεται το εγώ ***είναι*** ιδιαίτερη.

2. Το εγώ φτιάχνει σχέσεις μόνο για να αποκομίσει κάτι. Και θέλει να κρατήσει αυτόν που του προσφέρει δέσμιο μέσω της ενοχής. Είναι αδύνατον το εγώ να εισέλθει σε κάποια σχέση δίχως θυμό, διότι το εγώ πιστεύει ότι ο θυμός κάνει φίλους. Δεν είναι αυτή η δήλωσή του, αλλά ***είναι*** ο σκοπός του. Διότι το εγώ πιστεύει πραγματικά ότι μπορεί να αποκτά και να κρατά ***προκαλώντας ενοχή***. Αυτή είναι το δικό του θέλγητρο· ένα θέλγητρο τόσο αδύναμο που δεν θα είχε καμιά απολύτως ισχύ, αλλά κανένας δεν το αναγνωρίζει αυτό. Διότι το εγώ φαίνεται πως ελκύει πάντοτε μέσω της αγάπης, και δεν ασκεί καμιά απολύτως έλξη σε κάποιον που αντιλαμβάνεται ότι αυτό ελκύει μέσω της ενοχής.

3. Η αρρωστημένη έλξη της ενοχής πρέπει να αναγνωρίζεται γι αυτό που είναι. Διότι έχοντας γίνει πραγματική για σένα, είναι σημαντικό να την κοιτάξεις καθαρά, και αποσύροντας την επένδυσή σου σε αυτή, να μάθεις να την αφήνεις να φύγει. Κανένας δεν θα διάλεγε να αφήσει να φύγει αυτό που πιστεύει ότι έχει αξία. Ωστόσο, η έλξη της ενοχής έχει αξία για σένα μόνο και μόνο επειδή δεν κοίταξες αυτό που είναι πραγματικά, και την έχεις αξιολογήσει εντελώς στα τυφλά. Καθώς την φέρνουμε στο φως, το μόνο σου ερώτημα θα είναι το γιατί την θέλησες ποτέ. Δεν έχεις να χάσεις τίποτα με το να ανοίξεις τα μάτια σου να δεις, διότι τέτοια ασχήμια δεν ανήκει στον άγιο νου σου. Ο οικοδεσπότης του Θεού δεν μπορεί να έχει καμιά πραγματική επένδυση εδώ.

4. Είπαμε και προηγουμένως ότι το εγώ επιχειρεί να διατηρήσει και να αυξήσει την ενοχή, αλλά με τέτοιο τρόπο που εσύ να μην αναγνωρίζεις τι θέλει να σου κάνει. Διότι το βασικό δόγμα του εγώ είναι ότι αυτό που κάνεις

στους άλλους εσύ το γλυτώνεις. Το εγώ δεν εύχεται το καλό κανενός. Ωστόσο, η επιβίωσή του βασίζεται στην πίστη σου ότι εσύ εξαιρείσαι από τις κακές προθέσεις του. Επομένως σε συμβουλεύει ότι αν είσαι οικοδεσπότης του, θα σου δώσει την δυνατότητα να κατευθύνεις τον θυμό του προς τα έξω, και με αυτό τον τρόπο θα σε προστατεύει. Έτσι ξεκινά μια ατέλειωτη αλυσίδα από ιδιαίτερες σχέσεις, χωρίς καμία ικανοποίηση, σφυρηλατημένες με θυμό και αφιερωμένες σε μια και μόνο παρανοϊκή πίστη· ότι όσο περισσότερο θυμό επενδύεις έξω από τον εαυτό σου, τόσο πιο ασφαλής γίνεσαι.

5. Αυτή είναι η αλυσίδα που δένει τον Υιό του Θεού στην ενοχή, κι αυτήν την αλυσίδα θέλει να αφαιρέσει το Άγιο Πνεύμα από τον άγιο νου του. Διότι η αλυσίδα της βαναυσότητας δεν ανήκει στο εκλεκτό οικοδεσπότη του Θεού, που δεν μπορεί γίνει οικοδεσπότης στο εγώ. Στο όνομα της απελευθέρωσής του, και στο Όνομα Αυτού ο Οποίος θέλει να τον απελευθερώσει, ας κοιτάξουμε από πιο κοντά τις σχέσεις που επινοεί το εγώ, κι ας αφήσουμε το Άγιο Πνεύμα να τις κρίνει αληθινά. Διότι είναι σίγουρο ότι αν θελήσεις να τις κοιτάξεις, θα τις προσφέρεις μετά χαράς στο Άγιο Πνεύμα. Το τι μπορεί να κάνει με αυτές δεν το γνωρίζεις, αλλά θα προθυμοποιηθείς να το μάθεις, αν πρώτα δείξεις προθυμία να αντιληφθείς το τι έχεις κάνει εσύ με αυτές.

6. Με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, κάθε σχέση που φτιάχνει το εγώ είναι βασισμένη στην ιδέα ότι με το να θυσιάζεται, γίνεται μεγαλύτερο. Η «θυσία,» την οποία θεωρεί ως εξαγνισμό, είναι στην πραγματικότητα η ρίζα της πικρής δυσφορίας του. Διότι θα προτιμούσε να επιτεθεί άμεσα, και να αποφύγει την καθυστέρηση αυτού που πραγματικά θέλει. Ωστόσο, το εγώ αναγνωρίζει την «πραγματικότητα» όπως την βλέπει, και αναγνωρίζει ότι κανείς δεν θα μπορούσε να ερμηνεύσει την άμεση επίθεση ως αγάπη. Ωστόσο, το να κάνεις κάποιον ένοχο ***είναι*** άμεση επίθεση, παρόλο που δεν δείχνει έτσι. Διότι οι ένοχοι περιμένουν επίθεση, και με το να την έχουν ζητήσει ελκύονται από αυτή.

7. Σε τέτοιες παρανοϊκές σχέσεις, η έλξη αυτού που δεν θέλεις φαίνεται πως είναι πολύ πιο ισχυρή από την έλξη αυτού που πραγματικά θέλεις. Διότι ο καθένας νομίζει ότι έχει θυσιάσει κάτι για τον άλλο, και τον μισεί γι αυτό. Όμως, αυτό είναι που νομίζει ότι θέλει. Δεν αγαπά καθόλου τον άλλο. Απλά πιστεύει ότι αγαπά την θυσία. Και γι αυτή την θυσία, την οποία απαιτεί από τον εαυτό του, απαιτεί ο άλλος να δεχτεί την ενοχή και να θυσιαστεί κι αυτός. Η συγχώρεση γίνεται αδύνατη, διότι το εγώ πιστεύει ότι όταν συγχωρεί τον άλλον τον χάνει. Μόνο μέσω της επίθεσης, χωρίς την συγχώρεση, μπορεί το εγώ να εδραιώσει την ενοχή που συντηρεί όλες του τις σχέσεις.

8. Ωστόσο, στις σχέσεις του εγώ, είσαι μαζί με κάποιον μόνο ***φαινομενικά***. Διότι για το εγώ, οι σχέσεις σημαίνουν ότι τα σώματα μόνο είναι μαζί. Αυτό απαιτεί πάντα, και δεν έχει αντίρρηση για το πού πηγαίνει ο νους ή για το τι σκέφτεται, διότι αυτό του φαίνεται ασήμαντο. Όσο το σώμα βρίσκεται εκεί να δεχτεί την θυσία του, είναι ικανοποιημένο. Για το εγώ ο νους είναι ιδιωτικός, και μόνο το σώμα μπορεί να μοιραστεί. Οι ιδέες βασικά δεν το απασχολούν

καθόλου, παρά μόνο στον βαθμό που φέρνουν το σώμα κάποιου πιο κοντά ή πιο μακριά. Και με αυτά τα κριτήρια αξιολογεί τις ιδέες ως καλές ή κακές. Αυτό που κάνει κάποιον ένοχο και τον κρατά μέσω της ενοχής είναι «καλό». Αυτό που τον απελευθερώνει από την ενοχή είναι «κακό», διότι δεν θα πιστεύει πια ότι τα σώματα επικοινωνούν, κι έτσι θα «φύγει».

9. Τα βάσανα και οι θυσίες είναι τα δώρα με τα οποία το εγώ θέλει να «ευλογεί» όλες τις σχέσεις. Κι εκείνοι που ενώνονται στον βωμό του δέχονται τα βάσανα και τις θυσίες ως τίμημα της σχέσης. Μέσα στις γεμάτες θυμό συμμαχίες τους, τις γεννημένες από τον φόβο της μοναξιάς και παρόλα αυτά αφιερωμένες στην συνέχισή της μοναξιάς, ο καθένας αναζητά την ανακούφιση από την ενοχή αυξάνοντάς την στον άλλον. Διότι ο καθένας πιστεύει ότι έτσι μειώνει την ενοχή στον εαυτό του. Ο άλλος φαίνεται πως του επιτίθεται και τον πληγώνει, ίσως με μικρούς τρόπους, ίσως «ασυνείδητα», αλλά όμως ποτέ δίχως την απαίτηση της θυσίας. Η οργή εκείνων που έχουν ενωθεί στον βωμό του εγώ υπερβαίνει την επίγνωσή σου. Διότι αυτό που πραγματικά θέλει το εγώ, εσύ δεν το συνειδητοποιείς.

10. Όποτε θυμώνεις, μπορείς να είσαι σίγουρος ότι έχεις σχηματίσει μια ιδιαίτερη σχέση την οποία το εγώ έχει «ευλογήσει,» διότι ο θυμός ***είναι*** η ευλογία του. Ο θυμός παίρνει πολλές μορφές, αλλά δεν μπορεί πια να εξαπατά εκείνους που θέλουν να μάθουν ότι η αγάπη δεν φέρνει καθόλου ενοχή, και πως ό,τι φέρνει ενοχή δεν μπορεί να είναι αγάπη και ***πρέπει να*** είναι θυμός. Όλος ο θυμός δεν είναι τίποτα περισσότερο από μια προσπάθεια να κάνεις κάποιον να νιώσει ένοχος, κι αυτή η προσπάθεια είναι η μόνη βάση που δέχεται το εγώ για τις ιδιαίτερες σχέσεις. Η ενοχή είναι η μόνη ανάγκη που έχει το εγώ, και όσο ταυτίζεσαι με αυτό, η ενοχή θα ασκεί έλξη επάνω σου. Όμως να θυμάσαι αυτό· το να είσαι με ένα σώμα δεν είναι επικοινωνία. Κι αν νομίζεις ότι είναι, θα νιώθεις ένοχος για την επικοινωνία και θα φοβάσαι να ακούσεις το Άγιο Πνεύμα, αναγνωρίζοντας στην Φωνή Του την δική σου ανάγκη για επικοινωνία.

11. Το Άγιο Πνεύμα δεν μπορεί να διδάξει μέσω του φόβου. Και πώς να μπορέσει να επικοινωνήσει μαζί σου, όσο εσύ πιστεύεις ότι το να επικοινωνείς σημαίνει να απομονώνεσαι; Είναι προφανώς παράλογο να πιστεύεις ότι με την επικοινωνία θα εγκαταλειφθείς. Ωστόσο, πολλοί το πιστεύουν. Διότι νομίζουν ότι ο νους τους πρέπει να φυλάσσεται ως ιδιωτικός χώρος για να μην τον χάσουν, αλλά αν τα σώματά τους είναι μαζί ο νους του μπορεί να παραμείνει μόνο δικός τους. Η ένωση των σωμάτων γίνεται έτσι ο τρόπος με τον οποίο θέλουν να κρατήσουν το νου τους διαχωρισμένο. Διότι τα σώματα δεν μπορούν να συγχωρούν. Αυτά μπορούν να πράττουν μόνο όπως τους κατευθύνει ο νους.

12. Η ψευδαίσθηση της αυτονομίας του σώματος και η ικανότητα του να ξεπερνά την μοναξιά δεν είναι παρά το έργο του σχεδίου του εγώ για να εδραιώσει την δική του αυτονομία. Όσο πιστεύεις ότι το να είσαι με ένα σώμα είναι συντροφικότητα, θα είσαι αναγκασμένος να επιχειρείς να κρατήσεις τον

αδελφό σου στο σώμα του, παγιδεύοντάς τον με την ενοχή. Και θα βλέπεις ασφάλεια στην ενοχή και κίνδυνο στην επικοινωνία. Διότι το εγώ πάντα θα διδάσκει ότι η μοναξιά λύνεται με την ενοχή, και ότι η επικοινωνία είναι η αιτία της μοναξιάς. Και παρά την προφανή παράνοια αυτού του μαθήματος, πολλοί το έχουν μάθει.

13. Η συγχώρεση βρίσκεται στην επικοινωνία τόσο σίγουρα όσο η καταδίκη βρίσκεται στην ενοχή. Είναι η διδακτική λειτουργία του Αγίου Πνεύματος να διδάσκει εκείνους που πιστεύουν πως η επικοινωνία είναι καταδίκη, ότι επικοινωνία είναι η σωτηρία. Και θα το κάνει αυτό, διότι η δύναμη του Θεού μέσα Του και σε σένα ενώνεται σε μια πραγματική σχέση τόσο άγια και τόσο δυνατή, που μπορεί να ξεπερνά ακόμα κι αυτό δίχως φόβο.

14. Μέσα από την άγια στιγμή επιτυγχάνεται αυτό που φαίνεται αδύνατον, κάνοντας έτσι φανερό ότι δεν είναι αδύνατον. Στην άγια στιγμή η ενοχή δεν ασκεί καμιά έλξη, εφόσον η επικοινωνία έχει αποκατασταθεί. Και η ενοχή, της οποίας ο σκοπός είναι να καταστρέφει την επικοινωνία, δεν έχει καμιά λειτουργία εδώ. Εδώ δεν υπάρχει τίποτε κρυφό, και καθόλου ιδιωτικές σκέψεις. Η προθυμία για επικοινωνία ελκύει την επικοινωνία προς αυτή, και ξεπερνά την μοναξιά ολοκληρωτικά. Υπάρχει απόλυτη συγχώρεση εδώ, διότι δεν υπάρχει καμιά επιθυμία για την εξαίρεση κανενός από την ολοκλήρωση, αναγνωρίζοντας ξαφνικά την αξία του ρόλου του σε αυτή. Μέσα στην προστασία της ολότητάς σου, όλοι είναι καλεσμένοι και καλοδεχούμενοι. Κι εσύ καταλαβαίνεις ότι η ολοκλήρωσή σου είναι του Θεού, του Οποίου η μόνη ανάγκη είναι να είσαι ολοκληρωμένος. Διότι η ολοκλήρωσή σου σε κάνει δικό Του στην επίγνωσή σου. Κι εδώ είναι που βιώνεις τον εαυτό σου έτσι όπως δημιουργήθηκες, κι έτσι όπως είσαι.

VIII. Η Μόνη Πραγματική Σχέση

1. Η άγια στιγμή δεν αντικαθιστά την ανάγκη για μάθηση, διότι το Άγιο Πνεύμα δεν πρέπει να πάψει να είναι ο Δάσκαλός σου μέχρι η άγια στιγμή να έχει επεκταθεί πολύ πιο πέρα από τον χρόνο. Για μια τέτοια διδακτική αποστολή σαν την δική Του, πρέπει να χρησιμοποιήσει τα πάντα σε αυτόν τον κόσμο για να σε απελευθερώσει. Πρέπει να συμμαχήσει με κάθε σημάδι ή ένδειξη προθυμίας σου να μάθεις από Αυτό ποια είναι η αλήθεια. Το Άγιο Πνεύμα πολύ γρήγορα αξιοποιεί ό,τι και να Του προσφέρεις για χάρη αυτού του σκοπού. Η έγνοια Του και η φροντίδα Του για σένα είναι απεριόριστη. Παρά τον φόβο σου για την συγχώρεση, τον οποίο αντιλαμβάνεται τόσο ξεκάθαρα όσο γνωρίζει ότι η συγχώρεση είναι η απελευθέρωση, θα σε διδάξει πώς να θυμηθείς ότι η συγχώρεση δεν είναι απώλεια, αλλά η σωτηρία σου. Και ότι στην ολοκληρωτική συγχώρεση, μέσα στην οποία αναγνωρίζεις ότι δεν υπάρχει τίποτα να συγχωρέσεις, έχεις πλήρως συγχωρεθεί.

2. Άκουσέ Το με χαρά, και μάθε από Αυτό ότι δεν έχεις καθόλου ανάγκη από καμιά ιδιαίτερη σχέση. Το μόνο που κάνεις είναι να αναζητάς σε αυτές αυτό που έχεις πετάξει. Και μέσω αυτών δεν θα μάθεις ποτέ την αξία αυτού που έχεις πετάξει, αλλά ακόμα ποθείς με όλη σου την καρδιά. Ας ενωθούμε μαζί στο να κάνουμε την άγια στιγμή το μόνο που υπάρχει, επιθυμώντας να ***είναι*** το μόνο που υπάρχει. Ο Υιός του Θεού έχει τόσο μεγάλη ανάγκη της προθυμίας σου να αγωνιστείς γι αυτό ώστε δεν μπορείς να διανοηθείς άλλη ανάγκη τόσο μεγάλη. Δες την μόνη ανάγκη που μοιράζονται ο Θεός και ο Υιός Του, και την θέληση να βρεθούν μαζί. Δεν είσαι μόνος σε αυτό. Η θέληση των δημιουργιών σου σε καλεί, να μοιραστείς την θέλησή σου μαζί τους. Στρέψου, λοιπόν, με ειρήνη μακριά από την ενοχή προς τον Θεό και τις δημιουργίες σου.

3. Να σχετίζεσαι μόνο με αυτό που ποτέ δεν θα σε αφήσει, και που ποτέ δεν μπορείς να αφήσεις ούτε κι εσύ. Η μοναξιά του Υιού του Θεού είναι η μοναξιά του Πατέρα του. Μην αρνείσαι την επίγνωση της ολοκλήρωσής σου, και μην αναζητάς να την αποκαταστήσεις μόνος σου. Μην φοβάσαι να παραδώσεις την λύτρωση στην Αγάπη του Λυτρωτή σου. Αυτός δεν θα σε απογοητεύσει, διότι προέρχεται από Έναν που δεν μπορεί να αποτύχει. Αποδέξου ότι η αίσθηση της αποτυχίας που νοιώθεις είναι μόνο ένα λάθος για το ποιος είσαι. Διότι ο άγιος οικοδεσπότης του Θεού είναι πέρα από την αποτυχία, και κανείς δεν μπορεί να του αρνηθεί τίποτα από ό,τι θελήσει. Βρίσκεσαι παντοτινά σε μια σχέση τόσο άγια που καλεί τους πάντες να ξεφύγουν από την μοναξιά, και να ενωθούν μαζί σου στην αγάπη σου. Και πρέπει ο καθένας να ψάχνει, και να σε βρίσκει εκεί όπου είσαι.

4. Σκέψου αυτό για μια στιγμή: Ο Θεός έδωσε την Υιότητα σε σένα, για να διασφαλίσεις την τέλεια δημιουργία σου. Αυτό ήταν το δώρο Του, διότι έτσι όπως Αυτός δεν στέρησε τον Εαυτό Του από σένα, δεν σου στέρησε ούτε την δημιουργία Του. Δεν υπάρχει τίποτα που να δημιουργήθηκε ποτέ που να μην είναι δικό σου. Οι σχέσεις σου είναι με το σύμπαν. Κι αυτό το σύμπαν, όντας του Θεού, βρίσκεται πολύ πιο πέρα από το ασήμαντο σύνολο όλων των διαχωρισμένων σωμάτων που αντιλαμβάνεσαι. Διότι όλα του τα μέρη είναι ενωμένα μέσα στον Θεό μέσω του Χριστού, όπου γίνονται όμοια με τον Πατέρα τους. Ο Χριστός δεν γνωρίζει τον διαχωρισμό από τον Πατέρα Του, ο Οποίος είναι η μία Του σχέση, μέσα στην οποία Αυτός δίνει όπως ο Πατέρας Του δίνει σε Αυτόν.

5. Το Άγιο Πνεύμα είναι η προσπάθεια του Θεού να σε ελευθερώσει από αυτό που ο Ίδιος δεν καταλαβαίνει. Κι εξαιτίας της Πηγής της προσπάθειας, θα πετύχει. Το Άγιο Πνεύμα σου ζητά να απαντάς όπως απαντά ο Θεός, διότι θέλει να σε διδάξει ό,τι δεν καταλαβαίνεις. Ο Θεός θα ανταποκρίνεται σε κάθε ανάγκη, όποια μορφή και να πάρει. Κι έτσι κρατά αυτό το κανάλι ανοιχτό για να δεχτείς την επικοινωνία Του προς εσένα, και την δική σου προς Εκείνον. Ο Θεός δεν καταλαβαίνει το πρόβλημά σου στην επικοινωνία, διότι δεν το μοιράζεται μαζί σου. Μόνο εσύ είσαι που πιστεύεις ότι αυτό είναι

κατανοητό. Το Άγιο Πνεύμα γνωρίζει ότι αυτό το πρόβλημα δεν είναι κατανοητό, ωστόσο το καταλαβαίνει διότι το έφτιαξες εσύ.

6. Μέσα στο Άγιο Πνεύμα και μόνο βρίσκεται η επίγνωση αυτού που ο Θεός δεν μπορεί να γνωρίζει, και αυτού που εσύ δεν καταλαβαίνεις. Είναι η άγια Του λειτουργία να τα δέχεται και τα δύο, και αφαιρώντας κάθε στοιχείο διαφωνίας, να τα ενώνει σε ένα. Θα το κάνει αυτό διότι αυτή είναι η λειτουργία Του. Άφησε, λοιπόν, ό,τι φαίνεται σε σένα αδύνατον, σε Αυτό που γνωρίζει ότι πρέπει να είναι δυνατόν διότι είναι η Θέληση του Θεού. Και άφησέ το Άγιο Πνεύμα του Οποίου η διδασκαλία είναι μόνο του Θεού να σε διδάξει το μοναδικό νόημα των σχέσεων. Διότι ο Θεός δημιούργησε την μόνη σχέση που έχει νόημα, και αυτή είναι η δική Του σχέση με σένα.

IX. Η Άγια Στιγμή και η Έλξη του Θεού

1. Όπως το εγώ θέλει να περιορίσει την αντίληψή σου για τους αδελφούς σου στο σώμα, έτσι και το Άγιο Πνεύμα θέλει να απελευθερώσει την όρασή σου και να σου επιτρέψει να δεις τις Μεγάλες Ακτίνες που λάμπουν από αυτούς, τόσο απεριόριστες που φτάνουν μέχρι τον Θεό. Αυτή η μεταβολή στην όραση επιτυγχάνεται μέσα στην άγια στιγμή. Ωστόσο, χρειάζεται να μάθεις ακριβώς τι περιλαμβάνει αυτή η μεταβολή, έτσι ώστε να θελήσεις να την κάνεις μόνιμη. Αν έχεις αυτή την προθυμία η άγια στιγμή δεν θα σε αφήσει, διότι ***είναι*** μόνιμη. Μόλις την έχεις δεχτεί ως την μόνη αντίληψη που θέλεις, μετουσιώνεται σε γνώση από το ρόλο που ο Θεός ο Ίδιος παίζει στην Επανόρθωση, διότι αυτό είναι το μόνο βήμα σε αυτή που καταλαβαίνει. Επομένως, σε αυτό δεν θα υπάρξει καμία καθυστέρηση όταν εσύ είσαι έτοιμος γι αυτήν. Ο Θεός είναι έτοιμος τώρα, αλλά εσύ δεν είσαι.

2. Το έργο μας είναι μόνο να συνεχίσουμε, όσο το δυνατόν πιο γρήγορα, την απαραίτητη διαδικασία να κοιτάξουμε κατευθείαν όλες τις παρεμβολές και να τις δούμε ακριβώς όπως είναι. Διότι είναι αδύνατον να μην βρίσκεις κάποια ικανοποίηση σε αυτό που νομίζεις ότι θέλεις. Το σώμα είναι το σύμβολο του εγώ, όπως το εγώ είναι το σύμβολο του διαχωρισμού. Και τα δύο δεν είναι τίποτα περισσότερο από προσπάθειες να περιοριστεί η επικοινωνία, κι έτσι να την κάνουν αδύνατη. Διότι η επικοινωνία πρέπει να είναι απεριόριστη για να έχει νόημα, και αν στερείται νοήματος, δεν θα σε ικανοποιεί ολοκληρωτικά. Ωστόσο, παραμένει το μόνο μέσον με το οποίο μπορείς να εδραιώσεις αληθινές σχέσεις, που δεν έχουν όρια, εφόσον έχουν δημιουργηθεί από τον Θεό.

3. Μέσα στην άγια στιγμή, όπου οι Μεγάλες Ακτίνες αντικαθιστούν το σώμα στην επίγνωση, σου δίδεται η αναγνώριση των σχέσεων δίχως όρια. Αλλά για να το δεις αυτό, είναι απαραίτητο να παραιτηθείς από κάθε χρήση του εγώ

για το σώμα, και να δεχτείς το γεγονός ότι το εγώ δεν έχει κανένα σκοπό που εσύ θα ήθελες να μοιραστείς μαζί του. Διότι το εγώ θέλει να τους περιορίσει όλους μέσα σε ένα σώμα για τους δικούς του σκοπούς, και όσο εσύ νομίζεις ότι έχει κάποιο σκοπό, θα επιλέγεις να χρησιμοποιείς τα μέσα με τα οποία αυτό προσπαθεί να πετύχει τον σκοπό του. Αυτό δεν θα γίνει ποτέ. Όμως, έχεις σίγουρα αναγνωρίσει ότι το εγώ, του οποίου οι στόχοι είναι εντελώς ανεπίτευκτοι, θα αγωνιστεί γι αυτούς με όλη του την δύναμη, και θα το κάνει με την δύναμη που του έχεις δώσει εσύ.

4. Είναι αδύνατον να διαιρείς την δύναμή σου ανάμεσα στον Ουρανό και την κόλαση, τον Θεό και το εγώ, και ταυτόχρονα να απελευθερώνεις την δύναμή σου για δημιουργία, η οποία είναι ο μόνος σκοπός για τον οποίο σου δόθηκε. Η αγάπη δίνοντας ***πάντα*** αυξάνει. Το εγώ είναι αυτό που απαιτεί όρια, και αυτά αντιπροσωπεύουν τις απαιτήσεις του για μικρότητα και αναποτελεσματικότητα. Αν βλέπεις τον αδελφό σου περιορισμένο μέσα στο σώμα του, πράγμα που θα κάνεις όσο δεν θέλεις να τον απελευθερώσεις από αυτό, θα αρνείσαι το δώρο του σε σένα. Το σώμα του δεν μπορεί να στο δώσει. Και μην το αναζητάς μέσα από το δικό σου σώμα. Ωστόσο, οι νόες σας είναι ο ένας η συνέχεια του άλλου, και μόλις η ένωσή τους γίνει αποδεκτή η μοναξιά στον Ουρανό χάνεται.

5. Αν μόνο άφηνες το Άγιο Πνεύμα να σου πει για την Αγάπη του Θεού για σένα, και για την ανάγκη που έχουν οι δημιουργίες σου να είναι μαζί σου για πάντα, τότε θα βίωνες την έλξη του αιώνιου. Όλοι όσοι Το ακούν να μιλά γι αυτήν, δεν θέλουν πια να συνεχίσουν να μένουν εδώ. Διότι το θέλημά σου είναι να είσαι στον Ουρανό, όπου είσαι ολοκληρωμένος και ήσυχος, με τόσο ασφαλείς και γεμάτες αγάπη σχέσεις ώστε κάθε όριο να είναι αδύνατο. Δεν θα ήθελες να ανταλλάξεις τις μικρές σου σχέσεις με αυτό; Διότι το σώμα ***είναι*** μικρό και περιορισμένο, και μόνο εκείνοι τους οποίους θα έβλεπες δίχως τα όρια που θέλει να επιβάλλει το εγώ, μπορούν να σου προσφέρουν το δώρο της ελευθερίας.

6. Δεν μπορείς να διανοηθείς τα όρια που έχεις θέσει στην αντίληψή σου, και δεν έχεις ιδέα για την ομορφιά που θα μπορούσες να δεις. Όμως πρέπει να θυμάσαι αυτό· η έλξη της ενοχής αντιτίθεται στην έλξη του Θεού. Η δική Του έλξη προς εσένα παραμένει απεριόριστη, αλλά επειδή η δύναμή σου, όντας δική Του, είναι τόσο μεγάλη όσο η δική Του, μπορείς να απομακρυνθείς από την αγάπη. Ό,τι επενδύεις στην ενοχή το αποσύρεις από τον Θεό. Και η όρασή σου γίνεται όλο και πιο αδύναμη, θολή και περιορισμένη, διότι έχεις επιχειρήσει να διαχωρίσεις τον Πατέρα από τον Υιό, και να περιορίσεις την επικοινωνία τους. Μην αναζητάς την Επανόρθωση σε ακόμα περισσότερο διαχωρισμό. Και μην περιορίζεις την όραση του Υιού του Θεού σε αυτό που παρεμβαίνει στην απελευθέρωσή του, και σε αυτό που πρέπει να καταργήσει το Άγιο Πνεύμα για να τον ελευθερώσει. Διότι η πίστη του στα όρια τον ***έχει*** φυλακίσει.

7. Όταν το σώμα πάψει να ασκεί έλξη πάνω σου, και όταν δεν θα δίνεις πια καμιά αξία σε αυτό ως μέσο για να αποκτήσεις οτιδήποτε, τότε δεν θα υπάρχει καμία παρεμβολή στην επικοινωνία και οι σκέψεις σου θα είναι τόσο ελεύθερες όσο και του Θεού. Καθώς επιτρέπεις στο Άγιο Πνεύμα να σε διδάξει πώς να χρησιμοποιείς το σώμα μόνο για σκοπούς επικοινωνίας, και να αποκηρύσσεις την χρήση του για τον διαχωρισμό και την επίθεση που βλέπει το εγώ σε αυτό, θα μάθεις ότι δεν χρειάζεσαι καθόλου το σώμα. Μέσα στην άγια στιγμή δεν υπάρχουν καθόλου σώματα, και βιώνεις μόνο την έλξη του Θεού. Κι εφόσον την αποδέχεσαι ως αδιαίρετη ενώνεσαι μαζί Του ολοκληρωτικά, σε μια στιγμή, διότι δεν θέλεις όρια στην ένωσή σου με τον Θεό. Η πραγματικότητα αυτής της σχέσης γίνεται η μόνη αλήθεια που θα μπορούσες ποτέ να θελήσεις. Όλη η αλήθεια ***είναι*** εδώ.

X. Η Ώρα της Αναγέννησης

1. Έχεις την δύναμη, μέσα στον χρόνο, να καθυστερήσεις την τέλεια ένωση του Πατέρα και του Υιού. Διότι σε αυτόν τον κόσμο, η έλξη της ενοχής πραγματικά στέκει ανάμεσα τους. Ούτε ο χρόνος ούτε η εποχή σημαίνουν τίποτα στη αιωνιότητα. Αλλά εδώ είναι λειτουργία του Αγίου Πνεύματος να χρησιμοποιήσει και τα δύο, αν και όχι όπως τα χρησιμοποιεί το εγώ. Αυτή είναι η εποχή που θα γιορτάζεις την γέννησή μου σε αυτό τον κόσμο. Όμως δεν ξέρεις πώς να το κάνεις. Άφησε το Άγιο Πνεύμα να σε διδάξει, και άφησε εμένα να γιορτάζω την ***δική σου*** γέννηση μέσω Αυτού. Το μόνο δώρο που μπορώ να δεχτώ από σένα είναι το δώρο που σου έδωσα εγώ. Απελευθέρωσέ με όπως κι εγώ επιλέγω την δική σου απελευθέρωση. Γιορτάζουμε μαζί την ώρα του Χριστού, διότι δεν έχει νόημα αν είμαστε χώρια.*

2. Η άγια στιγμή είναι πραγματικά η ώρα του Χριστού. Διότι αυτή την απελευθερωτική στιγμή δεν υπάρχει καμιά ενοχή πάνω στον Υιό του Θεού, κι έτσι η απεριόριστη δύναμή του αποκαθίσταται σε αυτόν. Τι άλλο δώρο μπορείς να μου προσφέρεις, όταν αυτό είναι το μόνο δώρο που διαλέγω να προσφέρω εγώ σε σένα; Και το να με βλέπεις σημαίνει ότι με βλέπεις σε όλους, και ότι προσφέρεις σε όλους το δώρο που προσφέρεις σε μένα. Είμαι τόσο ανίκανος να δεχτώ θυσία όσο κι ο Θεός, και κάθε θυσία που ζητάς από τον εαυτό σου την ζητάς από μένα. Μάθε τώρα ότι οποιουδήποτε είδους θυσία δεν είναι τίποτα άλλο παρά ένας περιορισμός της προσφοράς σου. Και με αυτό τον περιορισμό περιορίζεις την αποδοχή του δώρου που σου προσφέρω.

3. Εμείς που είμαστε ένα δεν μπορούμε να δίνουμε χωριστά. Όταν είσαι πρόθυμος να δεχτείς την σχέση μας ως πραγματική, η ενοχή δεν θα σε ελκύει πλέον. Διότι μέσα από την ένωσή μας θα δεχτείς όλους τους αδελφούς μας. Το δώρο της ένωσης είναι το μόνο δώρο που γεννήθηκα να δώσω. Δώσε το σε μένα, για να μπορείς να το έχεις. Η ώρα του Χριστού είναι η ώρα η ορισμένη για το δώρο της ελευθερίας, που προσφέρεται σε όλους. Και με την αποδοχή του, το προσφέρεις σε όλους.

4. Έχεις την δύναμη να κάνεις αυτή την εποχή άγια, διότι έχεις την δύναμη να φέρεις τώρα την ώρα του Χριστού. Είναι δυνατόν να τα κάνεις όλα αυτά αμέσως διότι δεν υπάρχει παρά μία μεταβολή στην αντίληψη που είναι απαραίτητη, διότι δεν έχεις κάνει παρά ένα λάθος. Φαίνεται σαν να είναι πολλά, αλλά όλα είναι το ίδιο. Διότι παρόλο που το εγώ παίρνει πολλές μορφές, είναι πάντα η ίδια ιδέα. Ό,τι δεν είναι αγάπη είναι πάντα φόβος, και τίποτα άλλο.

5. Δεν είναι απαραίτητο να ακολουθήσεις τον φόβο σε όλες τις περιστροφικές διαδρομές του με τις οποίες τρυπώνει κάτω από το έδαφος και κρύβεται στο σκοτάδι, για να αναδυθεί και πάλι με μορφές εντελώς διαφορετικές από τις προηγούμενες. Ωστόσο, όσο επιθυμείς να διατηρείς την αρχή που τις κυβερνά όλες, είναι απαραίτητο να εξετάσεις την κάθε μία χωριστά. Όταν είσαι πρόθυμος να τις θεωρήσεις, όχι ως ξεχωριστές, αλλά ως διαφορετικές εκδηλώσεις της ίδιας ιδέας, αυτής που δεν θέλεις, τότε είναι όλες τους το ίδιο. Η ιδέα είναι απλά αυτή: Πιστεύεις ότι μπορείς να είσαι οικοδεσπότης του εγώ ή δούλος στον Θεό. Αυτή είναι η επιλογή που νομίζεις ότι έχεις, και η απόφαση που πιστεύεις ότι πρέπει να πάρεις. Δεν βλέπεις άλλες εναλλακτικές, διότι δεν μπορείς να δεχτείς το γεγονός ότι η θυσία δεν πετυχαίνει τίποτα. Η θυσία είναι τόσο βασική στο σύστημα σκέψης σου ώστε η σωτηρία χωρίς την θυσία δεν σημαίνει τίποτα για σένα. Η σύγχυση της θυσίας και της αγάπης είναι τόσο έντονη για σένα που δεν μπορείς να αντιληφθείς την αγάπη χωρίς την θυσία. Και αυτό είναι που πρέπει να κοιτάξεις· η θυσία είναι επίθεση, όχι αγάπη. Αν ήθελες να δεχτείς αυτή την ιδέα μόνο, ο φόβος σου προς την αγάπη θα εξαφανιζόταν. Η ενοχή δεν μπορεί να διαρκέσει όταν αφαιρεθεί η ιδέα της θυσίας. Διότι αν υπάρχει θυσία, κάποιος πρέπει να πληρώσει και κάποιος άλλος να αποκτήσει. Και το μόνο ερώτημα που παραμένει είναι ποια είναι η τιμή, και τι είναι αυτό που θα αποκτήσεις.

6. Ως οικοδεσπότης στο εγώ, πιστεύεις ότι μπορείς να δώσεις όλη σου την ενοχή όποτε θέλεις, κι έτσι να εξαγοράσεις την ειρήνη. Και δεν φαίνεται ότι πληρώνεις εσύ. Αν και είναι φανερό ότι το εγώ πραγματικά απαιτεί πληρωμή ποτέ δεν φαίνεται να την απαιτεί από σένα. Δεν είσαι πρόθυμος ν' αναγνωρίσεις ότι το εγώ, το οποίο προσκάλεσες, είναι ύπουλο μόνο σε εκείνους που νομίζουν ότι είναι οικοδεσπότες του. Το εγώ ποτέ δεν θα σε αφήσει να το αντιληφθείς αυτό, εφόσον αυτή η αναγνώριση θα το καθιστούσε άστεγο. Διότι όταν η αναγνώριση ανατείλει με καθαρότητα, καμιά μορφή που παίρνει το εγώ για να προστατευτεί από την όρασή σου δεν θα σε εξαπατήσει πλέον. Κάθε μορφή του θα αναγνωριστεί ως τίποτα άλλο παρά ένα κάλυμμα για την μία ιδέα που κρύβεται πίσω από όλες τις μορφές· ότι δηλαδή η αγάπη απαιτεί θυσία, άρα είναι αδιαχώριστη από την επίθεση και τον φόβο. Και ότι η ενοχή είναι το τίμημα της αγάπης, που πρέπει να πληρωθεί μέσα από τον φόβο.

7. Πόσο τρομακτικός, λοιπόν, έχει γίνει ο Θεός για σένα, και πόσο μεγάλη θυσία πιστεύεις ότι απαιτεί η Αγάπη Του! Διότι η ολοκληρωτική αγάπη θα

απαιτούσε ολοκληρωτική θυσία. Κι έτσι το εγώ φαίνεται πως απαιτεί λιγότερα από σένα από ό,τι ο Θεός, και από τα δύο κακά το κρίνεις ως το μικρότερο, γιατί το ένα, ίσως, το φοβάσαι λίγο αλλά το άλλο πρέπει να καταστραφεί. Διότι βλέπεις την αγάπη ως καταστροφική, και το μόνο σου ερώτημα είναι ποιος πρόκειται να καταστραφεί, εσύ ή κάποιος άλλος; Αναζητείς την απάντηση σε αυτή την ερώτηση στις ιδιαίτερες σχέσεις σου, μέσα στις οποίες φαίνεται πως είσαι και αυτός που καταστρέφει και αυτός που εν μέρει καταστρέφεται, αλλά που τίποτε από τα δύο δεν γίνεται ολοκληρωτικά. Και αυτό νομίζεις ότι σε σώζει από τον Θεό, του Οποίου η ολοκληρωτική Αγάπη θα σε κατέστρεφε ολοκληρωτικά.

8. Νομίζεις ότι ο καθένας έξω από σένα απαιτεί την θυσία σου, αλλά δεν βλέπεις ότι μόνο εσύ απαιτείς θυσία, και μόνο από τον εαυτό σου. Ωστόσο, η απαίτηση για θυσία είναι τόσο βάναυση και τόσο τρομακτική που δεν μπορείς να την δεχτείς εκεί που βρίσκεται. Το πραγματικό τίμημα της μη αποδοχής αυτού του γεγονότος είναι τόσο μεγάλο που προτίμησες να εγκαταλείψεις τον Θεό από το να το κοιτάξεις. Διότι αν ο Θεός απαιτούσε ολοκληρωτική θυσία από σένα, φαίνεται πιο ασφαλές να Τον προβάλλεις έξω από εσένα και μακριά σου, και να μην είσαι οικοδεσπότης Του. Σε Αυτόν αποδίδεις την προδοσία του εγώ, προσκαλώντας το να πάρει την θέση Του για να σε προστατέψει από Αυτόν. Και δεν αναγνωρίζεις ότι αυτό που προσκάλεσες θέλει να σε καταστρέψει, και είναι αυτό που πραγματικά απαιτεί ολοκληρωτική θυσία από σένα. Καμία μερική θυσία δεν θα εξευμενίσει αυτόν τον βάρβαρο προσκεκλημένο, διότι είναι ένας εισβολέας που μόνο φαινομενικά προσφέρει καλοσύνη, μόνο και μόνο για να κάνει την θυσία ολοκληρωτική.

9. Δεν θα πετύχεις να είσαι εν μέρει αιχμάλωτος στο εγώ, διότι αυτό δεν κρατά συμφωνίες και δεν θα σου αφήσει τίποτα. Ούτε μπορείς να είσαι εν μέρει οικοδεσπότης σε αυτό. Πρέπει να επιλέξεις ανάμεσα στην απόλυτη ελευθερία και την απόλυτη σκλαβιά, διότι δεν υπάρχουν άλλες εναλλακτικές από αυτές. Έχεις δοκιμάσει πολλούς συμβιβασμούς στην προσπάθεια να αποφύγεις να αναγνωρίσεις την μία απόφαση που πρέπει να πάρεις. Και όμως, είναι η αναγνώριση της απόφασης, ***ακριβώς όπως είναι***, που κάνει την απόφαση τόσο εύκολη. Η σωτηρία είναι απλή, όντας του Θεού, κι επομένως πολύ εύκολα κατανοητή. Μην προσπαθείς να την προβάλλεις από σένα και να την δεις έξω από τον εαυτό σου. Μέσα σου είναι και η ερώτηση και η απάντηση· η απαίτηση για θυσία και η ειρήνη του Θεού.

* το κείμενο δόθηκε κατά την περίοδο των Χριστουγέννων

XI. Τα Χριστούγεννα ως το Τέλος της Θυσίας

1. Μην φοβάσαι να αναγνωρίσεις ότι όλη η ιδέα της θυσίας είναι αποκλειστικά δική σου επινόηση. Και μην αναζητάς την ασφάλεια

επιχειρώντας να προστατέψεις τον εαυτό σου από εκεί όπου δεν βρίσκεται. Οι αδελφοί σου και ο Πατέρας σου έχουν γίνει πολύ τρομαχτικοί για σένα. Και θάθελες να παζαρέψεις μαζί τους για λίγες ιδιαίτερες σχέσεις, στις οποίες θεωρείς πως βλέπεις μερικά ψήγματα ασφάλειας. Μην προσπαθείς άλλο να κρατήσεις χωριστά τις σκέψεις σου από την Σκέψη που σου έχει δοθεί. Όταν αυτές έρθουν στο ίδιο σημείο και γίνουν αντιληπτές εκεί που βρίσκονται, η επιλογή ανάμεσά στους δεν θα είναι τίποτα περισσότερο από ένα γλυκό ξύπνημα, τόσο απλό όσο το άνοιγμα των ματιών σου στο φως της ημέρας όταν δεν χρειάζεσαι άλλο ύπνο.

2. Το σύμβολο των Χριστουγέννων είναι ένα αστέρι, ένα φως στο σκοτάδι. Μην το βλέπεις έξω από σένα, αλλά δες το που λάμπει στον Ουρανό μέσα σου, και αποδέξου ότι συμβολίζει πως έχει έρθει η ώρα του Χριστού. Αυτός έρχεται δίχως να ζητά τίποτα. Δεν ζητά καμιά θυσία κανενός είδους, από κανέναν. Στην Παρουσία Του ολόκληρη η ιδέα της θυσίας χάνει κάθε νόημα. Διότι είναι Οικοδεσπότης του Θεού. Και δεν χρειάζεται παρά να προσκαλέσεις Αυτόν μέσα στον Οποίον ήδη βρίσκεται, αναγνωρίζοντας ότι ο Οικοδεσπότης Του είναι Ένας, και ότι καμιά σκέψη ξένη προς την Ενότητά Του δεν μπορεί να μείνει μαζί Του εκεί. Η αγάπη πρέπει να είναι ολοκληρωτική για να Τον καλωσορίσει, διότι η Παρουσία της Αγιότητας δημιουργεί την αγιότητα που την περιβάλλει. Κανένας φόβος δεν μπορεί να αγγίξει τον Οικοδεσπότη που είναι το λίκνο του Θεού την ώρα του Χριστού, διότι ο Οικοδεσπότης είναι το ίδιο άγιος με τη τέλεια Αθωότητα την οποία προστατεύει, και την Οποίας η δύναμη Τον προστατεύει.

3. Αυτά τα Χριστούγεννα δώσε στο Άγιο Πνεύμα όλα όσα σε πληγώνουν. Επέτρεψε στον εαυτό σου να θεραπευτεί ολοκληρωτικά έτσι ώστε να μπορείς να ενωθείς μαζί Του στην θεραπεία, κι ας γιορτάσουμε μαζί απελευθερώνοντας τον καθένα μαζί μας. Μην αφήνεις τίποτα πίσω σου, διότι η απελευθέρωση είναι ολοκληρωτική, και όταν την έχεις αποδεχτεί μαζί μου θα την δίνεις μαζί με μένα. Κάθε πόνος και θυσία και μικρότητα θα εξαφανιστούν στην σχέση σου, που είναι τόσο αθώα όσο η σχέση μας με τον Πατέρα μας, και το ίδιο ισχυρή. Ο πόνος θα οδηγηθεί σε εμάς για να εξαφανιστεί στην παρουσία μας, και δίχως πόνο δεν μπορεί να υπάρχει θυσία. Και χωρίς θυσία ***πρέπει*** να υπάρχει αγάπη.

4. Εσύ που πιστεύεις ότι η θυσία είναι αγάπη πρέπει να μάθεις ότι η θυσία είναι διαχωρισμός από την αγάπη. Διότι η θυσία φέρνει την ενοχή τόσο σίγουρα όσο η αγάπη φέρνει την ειρήνη. Η ενοχή είναι η κατάσταση της θυσίας, όπως η ειρήνη είναι η προϋπόθεση για την επίγνωση της σχέσης σου με τον Θεό. Μέσω της ενοχής αποκλείεις τον Πατέρα σου και τους αδελφούς σου από σένα. Μέσω της ειρήνης τους προσκαλείς πίσω, συνειδητοποιώντας ότι αυτοί είναι εκεί όπου τους καλεί η πρόσκλησή σου. Αυτό που αποκλείεις από τον εαυτό σου φαίνεται τρομακτικό, διότι το προικίζεις με φόβο και προσπαθείς να το αποβάλλεις, παρόλο που είναι κομμάτι δικό σου. Ποιος μπορεί να αντιλαμβάνεται κομμάτι του εαυτού του ως μισητό, και να μπορεί

ζει ειρηνικά με τον εαυτό του; Και ποιος μπορεί να λύσει την «σύγκρουση» του Ουρανού και της κόλασης μέσα του απομακρύνοντας τον Ουρανό δίνοντάς του τις ιδιότητες της κόλασης, δίχως να νιώθει ελλιπής και μόνος;

5. Όσο αντιλαμβάνεσαι το σώμα ως πραγματικότητά σου, τόσο θα αντιλαμβάνεσαι τον εαυτό σου μόνο και στερημένο. Και τόσο θα αντιλαμβάνεσαι επίσης τον εαυτό σου ως θύμα της θυσίας, που δικαιώνεται όταν θυσιάζει άλλους. Διότι ποιος θα μπορούσε να εκδιώξει τον Ουρανό και τον Δημιουργό του χωρίς να νιώθει θυσία και απώλεια; Και ποιος θα μπορούσε να βασανίζεται από την θυσία και την απώλεια χωρίς να επιχειρεί να συνεφέρει τον εαυτό του; Όμως, πώς θα μπορούσες να το πετύχεις μόνος σου, όταν η βάση των προσπαθειών σου είναι η πίστη στην πραγματικότητα της στέρησης; Η στέρηση γεννά επίθεση, εφόσον είναι η πίστη ότι η επίθεση είναι δικαιολογημένη. Και για όσο επιθυμείς να διατηρείς την στέρηση, η επίθεση γίνεται η σωτηρία και η θυσία γίνεται αγάπη.

6. Έτσι, λοιπόν, σε όλη σου την αναζήτηση για την αγάπη, αναζητάς την θυσία και την βρίσκεις. Όμως δεν βρίσκεις την αγάπη. Είναι αδύνατον να αρνείσαι αυτό που είναι η αγάπη και να μπορείς να την αναγνωρίσεις. Το νόημα της αγάπης βρίσκεται σε ό,τι έχεις αποβάλλει έξω από τον εαυτό σου, και δεν έχει κανένα νόημα χώρια από σένα. Αυτό που προτιμάς να κρατήσεις δεν έχει κανένα νόημα, ενώ όλα όσα κρατάς μακριά σου έχουν όλο το νόημα του σύμπαντος, και κρατούν το σύμπαν ενωμένο στο νόημα του. Αν το σύμπαν δεν ήταν ενωμένο μαζί σου θα ήταν διαχωρισμένο από τον Θεό, και το να είσαι χωρίς Αυτόν ***σημαίνει*** να μην έχεις κανένα νόημα.

7. Την άγια στιγμή εκπληρώνεται η προϋπόθεση της αγάπης, διότι οι νόες είναι ενωμένοι χωρίς την παρεμβολή του σώματος, κι εκεί όπου υπάρχει επικοινωνία υπάρχει ειρήνη. Ο Πρίγκιπας της Ειρήνης γεννήθηκε για να εδραιώσει εκ νέου την προϋπόθεση της αγάπης διδάσκοντας ότι η επικοινωνία παραμένει αδιάσπαστη ακόμα κι αν το σώμα καταστραφεί, φτάνει να μην βλέπεις το σώμα ως απαραίτητο μέσον επικοινωνίας. Κι αν καταλάβεις αυτό το μάθημα, θα συνειδητοποιήσεις ότι το να θυσιάζεις το σώμα σημαίνει ότι δεν θυσιάζεις τίποτα, και η επικοινωνία, που είναι του νου, δεν μπορεί να θυσιαστεί. Πού είναι, λοιπόν, η θυσία; Το μάθημα που γεννήθηκα για να διδάξω, και ακόμα θέλω να το διδάξω σε όλους τους αδελφούς μου, είναι ότι θυσία δεν υπάρχει πουθενά και ότι η αγάπη υπάρχει παντού. Διότι η επικοινωνία αγκαλιάζει τα πάντα, και μέσα στην ειρήνη που εδραιώνει εκ νέου, η αγάπη έρχεται από μόνη της.

8. Μην επιτρέψεις στην απελπισία να σκιάσει την χαρά των Χριστουγέννων, διότι η ώρα του Χριστού δεν έχει νόημα δίχως την χαρά. Ας ενωθούμε μέσα στην εορταστική ειρήνη μην απαιτώντας πια καμιά θυσία από κανέναν, διότι έτσι μου προσφέρεις την αγάπη που σου προσφέρω. Τι μπορεί να είναι πιο χαρμόσυνο από το να αντιληφθούμε ότι δεν μας λείπει τίποτα; Αυτό είναι το μήνυμα της ώρας του Χριστού, το οποίο δίνω σε σένα ώστε να μπορείς να το δίνεις και να το επιστρέψεις στον Πατέρα, ο Οποίος το έδωσε σε μένα. Διότι

την ώρα του Χριστού η επικοινωνία αποκαθίσταται, και Εκείνος ενώνεται μαζί μας στον εορτασμό της δημιουργίας του Υιού Του.

9. Ο Θεός προσφέρει τις ευχαριστίες Του στον άγιο οικοδεσπότη που θα ήθελε να Τον δεχτεί, και να Του επιτρέψει να εισέλθει και να κατοικήσει μαζί Του. Και με το καλωσόρισμά σου σε καλωσορίζει και ο Ίδιος στον Εαυτό Του, διότι αυτό που περιέχεται μέσα σε σένα που Τον καλωσορίζεις επιστρέφεται σε Αυτόν. Και δεν έχουμε παρά να γιορτάσουμε την Ολότητά Του καθώς Τον καλωσορίζουμε στον εαυτό μας. Εκείνοι που δέχονται τον Πατέρα είναι ένα με Αυτόν, όντας οικοδεσπότες σε Αυτόν που τους δημιούργησε. Και επιτρέποντάς Του να εισέλθει, η θύμηση του Πατέρα εισέρχεται μαζί Του, και μαζί με Αυτόν θυμούνται την μόνη σχέση που είχαν ποτέ, και που θα θέλουν ποτέ να έχουν.

10. Αυτή είναι η ώρα που πολύ σύντομα θα γεννηθεί ένας νέος χρόνος από την ώρα του Χριστού. Έχω τέλεια πίστη σε εσένα ότι θα κάνεις αυτό που χρειάζεται να πετύχεις. Τίποτα δεν θα σου λείψει, θα ολοκληρώνεις και δεν θα καταστρέφεις. Πες, λοιπόν, στον αδελφό σου:

Σε προσφέρω στο Άγιο Πνεύμα ως μέρος του εαυτού μου. Γνωρίζω ότι θα απελευθερωθείς, εκτός κι αν θέλω να σε χρησιμοποιήσω για να φυλακίσω τον εαυτό μου. Στο όνομα της ελευθερίας επιλέγω την απελευθέρωσή σου, διότι αναγνωρίζω ότι θα απελευθερωθούμε μαζί.

Έτσι θα αρχίσει ο νέος χρόνος με χαρά κι ελευθερία. Υπάρχουν πολλά που πρέπει να γίνουν, και έχουμε καθυστερήσει πολύ. Δέξου την άγια στιγμή καθώς γεννιέται αυτός ο χρόνος, και ανάλαβε τον ρόλο σου, που τόσο καιρό έχεις αφήσει ανεκπλήρωτο, στην Μεγάλη Αφύπνιση. Κάνε αυτό τον χρόνο διαφορετικό κάνοντας τα πάντα ίδια. Και άφησε όλες σου τις σχέσεις να γίνουν άγιες για σένα. Αυτό είναι το θέλημά μας. Αμήν.

Κεφάλαιο 16

Η ΣΥΓΧΩΡΕΣΗ ΤΩΝ ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΕΩΝ

1. Η Αληθινή Συμπόνια.

1. Το να συμπονάς δεν σημαίνει να μοιράζεσαι τα βάσανα, διότι αυτό πρέπει να ***αρνηθείς*** να το καταλάβεις. Αυτή είναι η ερμηνεία του εγώ για τη συμπόνια, και χρησιμοποιείται πάντα για να σχηματίσει μια ιδιαίτερη σχέση στην οποία μοιράζονται τα βάσανα. Η ικανότητα να συμπονάς είναι πολύ χρήσιμη στο Άγιο Πνεύμα, φτάνει να Το αφήνεις να την χρησιμοποιήσει με τον δικό Του τρόπο. Ο δικός Του τρόπος είναι πολύ διαφορετικός. Αυτό δεν καταλαβαίνει τα βάσανα, και θέλει κι εσύ να διδάξεις ότι δεν είναι κατανοητά. Όταν το Άγιο Πνεύμα δημιουργεί κάποια σχέση μέσα από σένα, δεν δημιουργεί σχέση μέσα από το εγώ σου προς ένα άλλο εγώ. Το Άγιο Πνεύμα δεν ενώνεται με τον πόνο, εφόσον κατανοεί ότι η θεραπεία του πόνου δεν επιτυγχάνεται με απατηλές προσπάθειες να εισέλθεις μέσα σε αυτόν, και να τον φωτίσεις με το να μοιράζεσαι την αυταπάτη.

2. Η πιο ξεκάθαρη απόδειξη ότι η συμπόνια έτσι όπως την χρησιμοποιεί το εγώ είναι καταστροφική βρίσκεται στο γεγονός ότι εφαρμόζεται μόνο σε συγκεκριμένους τύπους προβλημάτων και σε συγκεκριμένους ανθρώπους. Αυτούς ξεχωρίζει, κι ενώνεται μαζί τους. Και δεν ενώνεται, παρά μόνο όταν είναι να ενισχύσει τον εαυτό του. Έχοντας ταυτιστεί με αυτό που νομίζει ότι καταλαβαίνει, το εγώ βλέπει τον εαυτό του και θέλει να αυξηθεί μοιράζοντας ό,τι είναι σαν αυτό. Μην ξεγελιέσαι με αυτό το τέχνασμά του· το εγώ πάντα συμπονά με σκοπό να εξασθενίσει, και η εξασθένηση σημαίνει πάντα επίθεση. Δεν γνωρίζεις τι σημαίνει να συμπονάς. Αλλά μπορείς να είσαι σίγουρος γι αυτό· αν απλά καθίσεις σιωπηλός και επιτρέψεις στο Άγιο Πνεύμα να δημιουργήσει μια σχέση μέσα από σένα, τότε θα συμπονάς με δύναμη, και θα κερδίσεις σε δύναμη και όχι σε αδυναμία.

3. Ο ρόλος σου είναι μόνο να θυμηθείς το εξής· δεν θέλεις τίποτε που να αξίζει να προκύψει από μια σχέση. Επιλέγεις να μην την βλάψεις και να μην την θεραπεύσεις με τον δικό σου τρόπο. Δεν γνωρίζεις τι είναι η θεραπεία. Όλα όσα έχεις μάθει σχετικά με την συμπόνια είναι από το παρελθόν. Και δεν υπάρχει τίποτα από το παρελθόν που θα ήθελες να μοιραστείς, διότι δεν υπάρχει τίποτα από το παρελθόν που θα ήθελες να κρατήσεις. Μην χρησιμοποιείς την συμπόνια για να κάνεις το παρελθόν πραγματικό, κι έτσι να το διαιωνίζεις. Παραμέρισε ευγενικά, και άφησε να γίνει η θεραπεία για σένα. Κράτησε μόνο μια σκέψη στο νου σου και μην την χάνεις από τα μάτια σου, όσο κι αν μπεις στον πειρασμό να κρίνεις κάποια κατάσταση, και να καθορίσεις την αντίδρασή σου ***σύμφωνα με*** την κρίση σου. Εστίασε το νου σου μόνο σε αυτό:

Δεν είμαι μόνος, και δεν θα επέτρεπα

στο παρελθόν να εισβάλλει στον Καλεσμένο μου.

Τον έχω προσκαλέσει, και είναι εδώ.

Δεν χρειάζεται να κάνω τίποτα άλλο εκτός από το να μην παρέμβω.

4. Η αληθινή συμπόνια είναι από το Άγιο Πνεύμα που γνωρίζει τι είναι. Θα μάθεις την δική Του ερμηνεία γι αυτή αν Το αφήσεις να χρησιμοποιεί την ικανότητά σου για δύναμη, και όχι για αδυναμία. Αυτό ποτέ δεν θα σε εγκαταλείψει, βεβαιώσου όμως ότι δεν θα Το εγκαταλείψεις εσύ. Η ταπεινότητα μόνο με αυτή την έννοια είναι δύναμη· ότι το να αναγνωρίζεις και να αποδέχεσαι το γεγονός ότι δεν γνωρίζεις σημαίνει ότι αναγνωρίζεις και αποδέχεσαι το γεγονός ότι ***Εκείνο*** όντως γνωρίζει. Δεν είσαι βέβαιος ότι θα εκπληρώσει τον ρόλο Του, διότι ποτέ δεν έχεις εκπληρώσει τον δικό σου ρόλο απόλυτα. Δεν μπορείς να ξέρεις πώς να αντιδράς σε κάτι που δεν καταλαβαίνεις. Μην υποκύπτεις σε αυτό τον πειρασμό, και μην παραχωρείς την συμπόνια στο εγώ για να την χρησιμοποιήσει θριαμβολογώντας για την δική του δόξα.

5. Ο θρίαμβος της αδυναμίας δεν είναι αυτό που θα ήθελες να προσφέρεις σε έναν αδελφό. Κι όμως, εσύ δεν αναγνωρίζεις άλλο θρίαμβο εκτός από αυτόν. Αυτό δεν είναι γνώση, και η μορφή της συμπόνιας που αυτό θα προκαλούσε είναι τόσο διαστρεβλωμένη που θα φυλάκιζε αντί να απελευθερώνει. Αυτοί που δεν έχουν λυτρωθεί δεν μπορούν να λυτρώσουν, όμως έχουν ένα Λυτρωτή. Μην επιχειρείς να Τον διδάξεις εσύ. Εσύ είσαι ο μαθητής· Αυτός είναι ο Δάσκαλος. Μην συγχέεις τον ρόλο σου με τον δικό Του, διότι αυτό ποτέ δεν θα φέρει ειρήνη σε κανέναν. Πρόσφερε την συμπόνια σου σε Εκείνον διότι την ***δική Του*** αντίληψη και την ***δική Του*** δύναμη είναι που θέλεις να μοιραστείς. Και άφησέ Τον να σου προσφέρει την δική Του δύναμη και την δική Του αντίληψη, για να την μοιραστεί μέσα από σένα.

6. Το νόημα της αγάπης χάνεται σε κάθε σχέση που προσβλέπει στην αδυναμία, κι ελπίζει να βρει εκεί την αγάπη. Η δύναμη της αγάπης, η οποία είναι το νόημά της, βρίσκεται στην δύναμη του Θεού που αιωρείται πάνω από αυτήν και την ευλογεί σιωπηλά περιβάλλοντάς την με τα θεραπευτικά φτερά της. Άφησέ το αυτό να είναι έτσι, και μην προσπαθείς να το αντικαταστήσεις με το δικό σου «θαύμα». Έχω πει ότι αν κάποιος αδελφός σου ζητήσει κάτι ανόητο, να το κάνεις. Αλλά βεβαιώσου ότι αυτό δεν σημαίνει να κάνεις κάτι ανόητο που θα έβλαπτε είτε αυτόν ή εσένα, διότι αυτό που θα έβλαπτε τον ένα θα βλάψει και τον άλλον. Τα ανόητα αιτήματα είναι ανόητα μόνο και μόνο επειδή συγκρούονται, εφόσον πάντα έχουν μέσα τους στοιχεία ιδιαιτερότητας. Μόνο το Άγιο Πνεύμα αναγνωρίζει τις ανόητες ανάγκες όπως και τις πραγματικές. Και Αυτό θα σε διδάξει πώς να ανταποκριθείς και στις δύο χωρίς να χάσεις καμία.

7. ***Εσύ*** θα επιχειρείς να το κάνεις αυτό μόνο με μυστικότητα. Και θα νομίζεις ότι όταν ανταποκρίνεσαι στις μεν δεν διακινδυνεύεις τις δε, διότι τις κρατάς διαχωρισμένες και μυστικές μεταξύ τους. Δεν είναι αυτός ο ορθός τρόπος, διότι δεν οδηγεί στην ζωή και την αλήθεια. Καμία ανάγκη δεν θα μείνει για πολύ ανεκπλήρωτη αν τις αφήσεις όλες στο Άγιο Πνεύμα που λειτουργία Του είναι να τις ικανοποιεί. Αυτή είναι δική Του λειτουργία, και όχι δική σου. Δεν θα τις ικανοποιήσει με μυστικότητα, διότι θέλει να μοιράζεται όλα όσα δίνεις μέσω Αυτού. Γι αυτό τα δίνει. Ό,τι δίνεις μέσω Εκείνου είναι για όλη την Υιότητα, και όχι μόνο για κάποιο μέρος της. Άφησέ Του την λειτουργία Του, διότι θα την εκπληρώσει αν μόνο Του ζητήσεις να εισέλθει στις σχέσεις σου, και να τις ευλογήσει για σένα.

ΙΙ. Η Δύναμη της Αγιότητας

1. Μπορεί ακόμα να νομίζεις ότι δυσκολεύεσαι να καταλάβεις την αγιότητα, διότι δεν βλέπεις πώς μπορεί να επεκταθεί για να συμπεριλάβει τους πάντες. Και σου έχει ειπωθεί ότι πρέπει να συμπεριλαμβάνει τους πάντες για να ***είναι*** άγια. Μην σε απασχολεί η επέκταση της αγιότητας, γιατί δεν καταβαίνεις την φύση των θαυμάτων. Ούτε τα κάνεις εσύ. Η ίδια η επέκτασή τους, πολύ πιο πέρα από τα όρια που αντιλαμβάνεσαι, είναι αυτή που αποδεικνύει ότι δεν τα κάνεις εσύ. Γιατί, λοιπόν, ν' ανησυχείς για το πώς επεκτείνονται τα θαύματα σε όλη την Υιότητα, όταν δεν καταλαβαίνεις το ίδιο το θαύμα; Η μία ιδιότητα δεν είναι πιο δύσκολο να γίνει κατανοητή από ό,τι το σύνολο. Αν υπάρχουν ***όντως*** θαύματα, τότε και οι ιδιότητές τους πρέπει να είναι θαυματουργές, όντας μέρος από αυτά.

2. Έχεις μια τάση να αντιλαμβάνεσαι αποσπασματικά, και έπειτα να σε απασχολεί η αλήθεια ενός μόνο μέρους του όλου. Και αυτό δεν είναι τίποτα άλλο από ένας τρόπος να αποφύγεις, ή να κοιτάξεις μακριά από το όλον, εστιάζοντας σε κάτι άλλο που νομίζεις ότι θα μπορούσες να το καταλάβεις καλύτερα. Και αυτός δεν είναι παρά άλλος ένας τρόπος με τον οποίο θέλεις ακόμα να προσπαθήσεις να κρατήσεις την κατανόηση μόνο για σένα. Ένας πολύ καλύτερος και χρήσιμος τρόπος να σκέφτεσαι για τα θαύματα είναι αυτός: Δεν τα καταλαβαίνεις ούτε εν μέρει ούτε συνολικά. Και όμως έχουν γίνει μέσα από σένα. Άρα, η κατανόηση σου δεν μπορεί να είναι απαραίτητη. Ωστόσο, είναι ακόμα αδύνατον να πραγματοποιήσεις αυτό που δεν καταλαβαίνεις. Άρα πρέπει να υπάρχει Κάτι μέσα σου που ***πραγματικά*** καταλαβαίνει.

3. Το θαύμα δεν μπορεί να σου φαίνεται φυσικό, διότι αυτά που έχεις κάνει για να βλάψεις το νου σου, τον έχει κάνει τόσο αφύσικο που δεν θυμάται τι είναι φυσικό γι αυτόν πια. Και όταν σου λένε τι είναι φυσικό, δεν μπορείς να το καταλάβεις. Η αναγνώριση του μερικού ως όλον, και του όλου σε κάθε

μέρος, είναι απόλυτα φυσική. Γιατί αυτός είναι ο τρόπος που σκέφτεται ο Θεός, και αυτό που είναι φυσικό γι Αυτόν, είναι φυσικό και για σένα. Η ολοκληρωτικά φυσική αντίληψη θα σου έδειχνε άμεσα ότι είναι εντελώς αδύνατον να υπάρχει βαθμός δυσκολίας στα θαύματα, διότι αυτό εμπεριέχει αντίφαση ως προς το τι σημαίνουν τα θαύματα. Και αν μπορούσες να καταλάβεις την σημασία τους, οι ιδιότητες τους δεν θα σου προκαλούσαν καμία σύγχυση.

4. Έχεις κάνει θαύματα, αλλά είναι ολοφάνερο ότι δεν τα έχεις κάνει μόνος σου. Έχεις πετύχει κάθε φορά που έφτασες έναν άλλο νου, και ενώθηκες μαζί του. Όταν δύο νόες ενώνονται σαν ένας, και μοιράζονται εξίσου μια ιδέα έχει γίνει η πρώτη σύνδεση στην επίγνωση της Υιότητας ως Ένα. Όταν κάνεις αυτή την ένωση, όπως σε προτρέπει το Άγιο Πνεύμα, και την προσφέρεις σε Αυτό για να την χρησιμοποιήσει κατά τον τρόπο που θεωρεί καλύτερο, η φυσική Του αντίληψη για το δώρο σου, Του επιτρέπει να το καταλάβει, και σε καθιστά ικανό να χρησιμοποιείς την κατανόηση Του προς όφελός σου. Είναι αδύνατον να πειστείς για την πραγματικότητα αυτού που είναι ολοφάνερο ότι έχει επιτευχθεί μέσω της προθυμίας σου, όσο πιστεύεις ότι πρέπει να το κατανοήσεις, ειδάλλως δεν είναι πραγματικό.

5. Πώς μπορεί να γίνει δική σου η πίστη στην πραγματικότητα εφόσον έχεις την τάση να την κάνεις μη πραγματική; Και είσαι πραγματικά πιο ασφαλής όταν στηρίζεις την πραγματικότητα των ψευδαισθήσεων από ό,τι θα ήσουν αν δεχόσουν με χαρά την αλήθεια γι αυτό που είναι, κι αν έδινες και τις ευχαριστίες σου γι αυτήν; Να τιμάς την αλήθεια που σου έχει δοθεί, και να χαίρεσαι που δεν την καταλαβαίνεις. Τα θαύματα είναι φυσικά για Εκείνον που μιλά εκ μέρους του Θεού. Διότι το έργο Του είναι να μεταφράζει το θαύμα στην γνώση την οποία αντιπροσωπεύει, και που είναι κρυμμένη για σένα. Αρκέσου στην δική Του κατανόηση για το θαύμα, και μην αποστρέφεσαι τους μάρτυρες που Εκείνο σου έχει δώσει της δικής Του πραγματικότητας.

6. Καμία απόδειξη δεν θα σε πείσει για την αλήθεια αυτού που δεν θέλεις. Και όμως η σχέση σου με το Πνεύμα το Άγιο είναι πραγματική. Μην την σκέφτεσαι με φόβο, αλλά με αγαλλίαση. Εκείνο που επικαλέστηκες είναι μαζί σου. Καλωσόρισέ Το, και τίμησε τους μάρτυρες , που σου φέρουν τα χαρμόσυνα νέα ότι έχει έρθει. Είναι αλήθεια ακριβώς όπως φοβάσαι, ότι το να Το αναγνωρίσεις, σημαίνει να αρνηθείς όλα όσα νομίζεις ότι ξέρεις. Αλλά αυτά που νόμιζες πως γνωρίζεις ποτέ δεν ήταν αλήθεια. Ποιο το όφελός να προσκολλάσαι σε αυτά, και να αρνείσαι τις αποδείξεις της αλήθειας; Διότι έχεις έρθει πολύ κοντά την αλήθεια για να την αρνηθείς τώρα, και ***θα*** ενδώσεις στην ακατανίκητη έλξη της. Μπορείς να το καθυστερήσεις τώρα, αλλά μόνο για λίγο. Ο Οικοδεσπότης του Θεού σε έχει καλέσει, και έχεις ακούσει. Ποτέ πια δεν θα είσαι απολύτως απρόθυμος να ακούσεις.

7. Αυτή είναι μια χρονιά χαράς, κατά την οποία η ακοή σου θα αυξηθεί και μαζί της θα μεγαλώσει και η ειρήνη. Στην επίγνωση σου έχουν έρθει η δύναμη

της αγιότητας και η αδυναμία της επίθεσης. Και αυτό έχει επιτευχθεί σε ένα νου σταθερά πεπεισμένο ότι η αγιότητα είναι αδυναμία, και ότι η επίθεση είναι δύναμη. Δεν είναι αρκετό αυτό το θαύμα για να σε διδάξει ότι ο Δάσκαλός σου δεν προέρχεται από σένα; Αλλά να θυμάσαι ότι όποτε άκουσες την δική Του ερμηνεία, τα αποτελέσματα σου έφεραν χαρά. Θα προτιμούσες τα αποτελέσματα της δικής σου ερμηνείας, αναλογιζόμενος με ειλικρίνεια τι ήταν; Ο Θεός σε θέλει καλύτερο. Δεν θα μπορούσες να κοιτάξεις με μεγαλύτερη ευσπλαχνία αυτόν που ο Θεός αγαπά με τέλεια Αγάπη;

8. Μην ερμηνεύεις ενάντια στην Αγάπη του Θεού, διότι έχεις πολλούς μάρτυρες που μιλούν γι αυτήν τόσο καθαρά, που μόνο ένας τυφλός και κουφός δεν θα μπορούσε να τους δει και να τους ακούσει. Αυτή την χρονιά, αποφάσισε να μην αρνηθείς αυτό που σου έχει δοθεί από τον Θεό. Αφυπνίσου και μοιράσου το, διότι αυτός είναι ο μόνος λόγος που το Άγιο Πνεύμα σε έχει καλέσει. Η Φωνή Του έχει μιλήσει καθαρά, και όμως εσύ έχεις τόσο λίγη πίστη σε αυτό που άκουσες, διότι ακόμα προτιμάς να θέτεις μεγαλύτερη πίστη στην καταστροφή που έφτιαξες. Σήμερα, ας αποφασίσουμε μαζί να δεχτούμε τα χαρμόσυνα νέα ότι η καταστροφή δεν είναι πραγματική, και ότι η πραγματικότητα δεν είναι καταστροφή. Η πραγματικότητα είναι ασφαλής, σίγουρη και γεμάτη καλοσύνη για όλους και για όλα. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη αγάπη από το να το δεχτείς αυτό, και να χαρείς. Γιατί η αγάπη σου ζητά μόνο να είσαι ευτυχισμένος, και θα σου προσφέρει όλα όσα χρειάζονται για την ευτυχία.

9. Ποτέ δεν έδωσες κάποιο πρόβλημα στο Άγιο Πνεύμα που να μην το έχει λύσει για σένα, ούτε και θα συμβεί ποτέ κάτι τέτοιο. Ποτέ δεν προσπάθησες να λύσεις κάποιο πρόβλημα από μόνος σου και να το έχεις πετύχει. Δεν είναι ώρα να φέρεις αυτά τα δύο γεγονότα μαζί, και να βγάλεις κάποιο νόημα από αυτά; Αυτή είναι η χρονιά της εφαρμογής των ιδεών που σου έχουν δοθεί. Διότι οι ιδέες είναι ισχυρές δυνάμεις για να χρησιμοποιούνται, και όχι για να παραμερίζονται στην αδράνεια. Έχουν ήδη αποδείξει την δύναμη τους αρκετά για να εναποθέσεις τη πίστη σου σε αυτές και να μην τις αρνηθείς. Αυτό το χρόνο επένδυσε στην αλήθεια, και άφησέ την να εργαστεί με ειρήνη. Έχε πίστη στο Άγιο Πνεύμα που έχει πίστη σε σένα. Σκέψου τι είδες και άκουσες πραγματικά, και αναγνώρισέ το. Είναι δυνατόν να είσαι μόνος σου όταν υπάρχουν τέτοιοι μάρτυρες ;

III. Η Ανταμοιβή της Διδασκαλίας

1. Έχουμε ήδη μάθει ότι όλοι διδάσκουν, και διδάσκουν όλη την ώρα. Μπορεί να έχεις διδάξει καλά, κι ωστόσο μπορεί να μην έχεις μάθει πώς να αποδέχεσαι την ανακούφιση που σου χαρίζει η διδασκαλία σου. Αν αναλογιστείς το τι έχεις διδάξει, και το πόσο ξένο είναι προς αυτά που νόμιζες πως γνώριζες, θα αναγκαστείς να συνειδητοποιήσεις ότι ο Δάσκαλός σου προήλθε από κάπου πέρα από το δικό σου σύστημα σκέψης. Επομένως μπόρεσε να το κοιτάξει δίκαια, και να αντιληφθεί ότι ήταν αναληθές. Αυτό πρέπει να το έκανε από την βάση ενός πολύ διαφορετικού συστήματος σκέψης, κάποιου που δεν έχει τίποτα κοινό με το δικό σου. Διότι σίγουρα αυτό που έχει διδάξει, και ό,τι έχεις διδάξει εσύ μέσω Εκείνου, δεν έχουν τίποτα κοινό με ό,τι δίδασκες πριν έρθει. Και τα αποτελέσματα φέρνουν ειρήνη εκεί όπου πριν υπήρχε πόνος, και η οδύνη εξαφανίζεται για να αντικατασταθεί από την χαρά.

2. Μπορεί να έχεις διδάξει την ελευθερία, αλλά δεν έχεις μάθει πώς να είσαι ελεύθερος ο ίδιος. Είπα προηγουμένως, «Από τους καρπούς τους θα τους γνωρίσετε, και αυτοί θα γνωρίσουν τους εαυτούς τους.» Διότι είναι βέβαιο ότι κρίνεις τον εαυτό σου ανάλογα με την διδασκαλία σου. Η διδασκαλία του εγώ παράγει άμεσα αποτελέσματα, διότι οι αποφάσεις του γίνονται άμεσα αποδεκτές ως δική σου επιλογή. Και αυτή η αποδοχή σημαίνει ότι είσαι πρόθυμος να κρίνεις τον εαυτό σου ανάλογα. Η αιτία και το αποτέλεσμα είναι πολύ ξεκάθαρες στο σύστημα σκέψης του εγώ, διότι όλη σου η μάθηση κατευθυνόταν στην εδραίωση της σχέσης μεταξύ τους. Και δεν θα είχες πίστη σε αυτό που με τόση επιμέλεια δίδαξες στον εαυτό σου να πιστεύει; Όμως, θυμήσου με πόση φροντίδα διάλεξες τους μάρτυρές του, και με πόση επιμέλεια απέφυγες εκείνους που μιλούσαν για την αιτία της αλήθειας και τα αποτελέσματά της.

3. Το γεγονός ότι δεν έχεις μάθει αυτό που έχεις διδάξει δεν σου δείχνει ότι δεν αντιλαμβάνεσαι την Υιότητα ως ένα; Κι επίσης δεν σου δείχνει ότι δεν θεωρείς ***τον εαυτό σου*** ως ένα; Διότι είναι αδύνατον να διδάσκεις επιτυχημένα χωρίς εσύ ο ίδιος να είσαι απόλυτα πεπεισμένος, και είναι εξίσου αδύνατον η βεβαιότητα να είναι έξω από σένα. Δεν θα μπορούσες ποτέ να διδάξεις την ελευθερία εκτός κι αν εσύ ο ίδιος την πίστευες πραγματικά. Και πρέπει αυτό που δίδαξες να προήλθε από σένα. Ωστόσο, αυτόν τον Εαυτό δεν Τον γνωρίζεις ξεκάθαρα, και δεν Τον αναγνωρίζεις παρόλο που λειτουργεί. Ό,τι λειτουργεί πρέπει να υπάρχει. Και μόνο αν αρνηθείς τι έχει κάνει ο Εαυτός θα μπορούσες να αρνηθείς την Παρουσία Του.

4. Αυτά είναι μαθήματα στο πώς να γνωρίσεις τον εαυτό σου. Έχεις διδάξει αυτό που είσαι, αλλά δεν έχεις αφήσει αυτό που είσαι να σε διδάξει. Ήσουν πολύ προσεχτικός στο να αποφεύγεις το προφανές, και να μην βλέπεις την αληθινή σχέση αιτίας και αποτελέσματος που είναι απόλυτα φανερή. Ωστόσο,

μέσα σου βρίσκονται όλα όσα δίδαξες. Τι μπορεί να είναι αυτό που δεν τα έμαθε; Πρέπει να είναι αυτό το κομμάτι που είναι πραγματικά έξω από σένα, όχι από προβολή δική σου, αλλά στ' αλήθεια. Και είναι αυτό το κομμάτι που δεν είναι εσύ το οποίο έχεις δεχτεί μέσα σου. Αυτό που δέχεσαι μέσα στο νου σου δεν τον αλλάζει πραγματικά. Οι ψευδαισθήσεις δεν είναι παρά πεποιθήσεις σε κάτι που δεν υπάρχει. Και η φαινομενική σύγκρουση ανάμεσα στην αλήθεια και την ψευδαίσθηση μπορεί να επιλυθεί μόνο διαχωρίζοντας τον εαυτό σου από την ψευδαίσθηση και όχι από την αλήθεια.

5. Η διδασκαλία σου το έχει κάνει ήδη αυτό, διότι το Άγιο Πνεύμα είναι μέρος από σένα. Δημιουργημένο από τον Θεό, Αυτό δεν εγκατέλειψε ούτε τον Θεό ούτε την δημιουργία Του. Είναι και ο Θεός και εσύ, όπως κι εσύ είσαι και ο Θεός και Αυτό μαζί. Διότι η Απάντηση του Θεού στον διαχωρισμό πρόσθεσε περισσότερα σε σένα από ό,τι εσύ προσπάθησες να αφαιρέσεις. Προστάτεψε και τις δημιουργίες σου και εσένα συγχρόνως, κρατώντας ένα με σένα αυτό που εσύ θέλησες να αποκλείσεις. Και αυτές θα πάρουν την θέση αυτού που εσύ δέχτηκες μέσα σου για να τις αντικαταστήσεις. Είναι όντως πραγματικές, ως μέρος του Εαυτού που δεν γνωρίζεις. Επικοινωνούν με σένα μέσω του Αγίου Πνεύματος, και την δύναμή τους και την ευγνωμοσύνη τους σε σένα για την δημιουργία τους τη προσφέρουν με χαρά στην διδασκαλία του εαυτού σου, ο οποίος είναι το σπίτι τους. Εσύ που είσαι οικοδεσπότης στον Θεό είσαι επίσης και οικοδεσπότης σε αυτές. Διότι τίποτε πραγματικό δεν έφυγε ποτέ από το νου του δημιουργού του. Και ό,τι δεν είναι πραγματικό δεν υπήρξε ποτέ.

6. Δεν είσαι δύο εαυτοί σε σύγκρουση. Τι είναι πέρα από τον Θεό; Αν εσύ που κρατάς τον Θεό μέσα σου όπως και ο Ίδιος σε κρατά μέσα Του είστε το σύμπαν, όλα τα άλλα πρέπει να βρίσκονται απέξω, εκεί όπου βρίσκεται το τίποτε. Εσύ το έχεις διδάξει αυτό, και από τα πέρατα του σύμπαντος, αν και όχι πιο μακριά από σένα, οι μάρτυρες της διδασκαλίας σου έχουν συγκεντρωθεί για να σε βοηθήσουν να μάθεις. Η ευγνωμοσύνη τους έχει ενωθεί με την δική σου και του Θεού για να ενδυναμώσουν την πίστη σου σε αυτό που δίδαξες. Διότι αυτό που δίδαξες είναι αληθινό. Μόνος, βρίσκεσαι έξω από την διδασκαλία σου και χωριστά από αυτήν. Αλλά μαζί τους μαθαίνεις ότι δεν δίδασκες παρά μόνο τον εαυτό σου, κι έμαθες από την πεποίθηση που μοιράστηκες μαζί τους.

7. Αυτή την χρονιά θα αρχίσεις να μαθαίνεις, και θα μαθαίνεις ανάλογα με τη διδασκαλία. Αυτό το έχεις επιλέξει με την προθυμία σου να διδάξεις. Παρόλο που φαινομενικά υπέφερες γι αυτή, η χαρά της διδασκαλίας θα είναι δική σου. Διότι η χαρά της διδασκαλίας είναι μέσα στον μαθητή, που την προσφέρει στον δάσκαλο με ευγνωμοσύνη, και την μοιράζεται μαζί του. Καθώς μαθαίνεις, η ευγνωμοσύνη σου προς τον Εαυτό σου, ο Οποίος σε διδάσκει τι είναι, θα αυξηθεί και θα σε βοηθήσει να Τον τιμήσεις. Κι εσύ θα μάθεις την δύναμή Του, την ισχύ και την αγνότητά του, και θα Τον αγαπήσεις όπως τον αγαπά ο Πατέρας Του. Το Βασίλειό Του δεν έχει όρια ,ούτε τέλος,

και δεν υπάρχει τίποτα μέσα σε Αυτόν που να μην είναι τέλειο και αιώνιο. Όλα αυτά είσαι ***εσύ***, και τίποτα έξω από αυτά δεν ***είναι*** εσύ.

8. Στον καθαγιασμένο Εαυτό σου αξίζει κάθε ύμνος γι αυτό που είσαι, και γι αυτό που είναι Εκείνος που σε δημιούργησε όπως είσαι. Αργά ή γρήγορα όλοι πρέπει να γεφυρώσουν το κενό που φαντάζονται ότι υπάρχει ανάμεσα στους δύο εαυτούς τους. Ο κάθε ένας κτίζει αυτή την γέφυρα, με την οποία διασχίζει το κενό εφόσον είναι πρόθυμος να αφιερώσει λίγη προσπάθεια για να το γεφυρώσει. Οι μικρές του προσπάθειες ενισχύονται πολύ από την δύναμη του Ουρανού, και με την ενωμένη θέληση όλων όσων κάνουν τον Ουρανό αυτό που είναι, όντας ενωμένοι μέσα σε αυτόν. Κι έτσι αυτός που θα ήθελε να περάσει απέναντι κυριολεκτικά μεταφέρεται εκεί.

9. Η γέφυρά σου κτίζεται ισχυρότερη από ό,τι νομίζεις, και τα πόδια σου πατούν σταθερά πάνω της. Μην έχεις κανένα φόβο ότι η έλξη εκείνων που στέκονται στην άλλη πλευρά και σε περιμένουν δεν θα σε τραβήξει με ασφάλεια απέναντι. Διότι θα έρθεις εκεί που θα ήθελες να είσαι, εκεί όπου σε περιμένει ο Εαυτός σου.

IV. Η Ψευδαίσθηση και η Πραγματικότητα της Αγάπης

1. Μην φοβάσαι να κοιτάξεις την ιδιαίτερη σχέση μίσους, διότι η ελευθερία βρίσκεται στο να την κοιτάξεις. Αυτός είναι ο μόνος λόγος που δεν γνωρίζεις το νόημα της αγάπης. Διότι η ιδιαίτερη σχέση αγάπης, μέσα στην οποία το νόημα της αγάπης είναι κρυμμένο, δημιουργείται αποκλειστικά για να εξισορροπήσει το μίσος, αλλά όχι για να το αφήσει να φύγει. Η σωτηρία σου θα ανατείλει ξεκάθαρα μπροστά στα ανοιχτά μάτια σου καθώς εσύ κοιτάζεις εκεί. Δεν μπορείς να περιορίσεις το μίσος. Η ιδιαίτερη σχέση αγάπης δεν θα το εξισορροπήσει, απλά θα το καταχωνιάσει βαθιά στο υποσυνείδητό σου και δεν θα μπορείς να το δεις. Είναι πολύ σημαντικό να το δεις αυτό, και να μην κάνεις καμιά προσπάθεια να το κρύψεις. Διότι είναι η προσπάθεια εξισορρόπησης του μίσους με την αγάπη που κάνει την αγάπη να μην έχει νόημα για σένα. Δεν συνειδητοποιείς το μέγεθος του διχασμού που βρίσκεται εδώ. Και μέχρι να το συνειδητοποιήσεις, θα παραμένει εκεί χωρίς να το αναγνωρίζεις, άρα αθεράπευτο.

2. Τα σύμβολα του μίσους ενάντια στα σύμβολα της αγάπης παίζουν ένα παιχνίδι σύγκρουσης που όμως δεν υπάρχει. Διότι τα σύμβολα εκπροσωπούν κάτι άλλο, και αν η αγάπη είναι τα πάντα το σύμβολό της δεν έχει νόημα. Θα περάσεις από αυτή την τελευταία κατάργηση χωρίς να πάθεις τίποτα, κι επιτέλους θα αναδυθείς ως ο εαυτός σου. Αυτό είναι το τελευταίο βήμα στην προετοιμασία σου για τον Θεό. Μην χάνεις την προθυμία σου τώρα· είσαι πολύ κοντά, και θα διασχίσεις την γέφυρα με απόλυτη ασφάλεια,

μεταφράζοντας τον πόλεμο σε ειρήνη. Διότι στην ψευδαίσθηση της αγάπης ποτέ δεν θα βρεις ικανοποίηση, αλλά η πραγματικότητά της που σε περιμένει στην άλλη πλευρά, θα σου δώσει τα πάντα.

3. Η ιδιαίτερη σχέση αγάπης είναι μια προσπάθεια να περιορίσεις τα καταστροφικά αποτελέσματα του μίσους βρίσκοντας ένα καταφύγιο μέσα στην καταιγίδα της ενοχής. Δεν κάνει καμιά προσπάθεια να αναδυθεί πάνω από την καταιγίδα, στο ηλιόφως. Αντίθετα, τονίζει την ενοχή έξω από το καταφύγιο επιχειρώντας να κτίσει φράγματα εναντίον της, και να την κρατήσει μέσα σε αυτά. Η ιδιαίτερη σχέση αγάπης δεν γίνεται αντιληπτή σαν αξία από μόνη της, αλλά σαν ένας τόπος ασφάλειας όπου το μίσος διχάζεται και κρατιέται διαχωρισμένο. Ο σύντροφος στην ιδιαίτερη σχέση αγάπης είναι αποδεκτός μόνο για όσο υπηρετεί αυτόν τον σκοπό. Το μίσος μπορεί να εισέλθει, και είναι πραγματικά ευπρόσδεκτο σε μερικές πλευρές της σχέσης, αλλά η σχέση διατηρείται χάρη στην ψευδαίσθηση της αγάπης. Αν φύγει η ψευδαίσθηση, η σχέση διαλύεται ή γίνεται μη ικανοποιητική και απογοητευτική.

4. Η αγάπη δεν είναι ψευδαίσθηση. Είναι γεγονός. Εκεί όπου είναι δυνατή η απογοήτευση, δεν υπήρχε αγάπη αλλά μίσος. Διότι το μίσος είναι μια ψευδαίσθηση, και αυτό που μπορεί να αλλάζει ποτέ δεν ήταν αγάπη. Είναι σίγουρο ότι εκείνοι που επιλέγουν κάποιους συγκεκριμένους για συντρόφους τους σε οποιαδήποτε πλευρά της ζωής τους, και τους χρησιμοποιούν για οποιοδήποτε σκοπό που δεν θέλουν να μοιραστούν με άλλους, προσπαθούν να ζήσουν με την ενοχή αντί να πεθάνουν από αυτή. Αυτή είναι η επιλογή που βλέπουν. Και η αγάπη, γι αυτούς, είναι μόνο μια διαφυγή από τον θάνατο. Την αναζητούν απεγνωσμένα, αλλά όχι στην ειρήνη μέσω της οποίας θα ερχόταν ήσυχα και χαρούμενα σε αυτούς. Και όταν ανακαλύψουν ότι ο φόβος του θανάτου βρίσκεται ακόμα μαζί τους, τότε η σχέση αγάπης χάνει την ψευδαίσθηση ότι είναι κάτι που δεν είναι. Όταν τα φράγματα εναντίον της πέσουν, τότε ο φόβος εισβάλλει και το μίσος θριαμβεύει.

5. Δεν υπάρχουν θρίαμβοι αγάπης. Μόνο το μίσος ασχολείται με τον «θρίαμβο της αγάπης». Η ψευδαίσθηση της αγάπης μπορεί να θριαμβεύσει πάνω στην ψευδαίσθηση του μίσους, αλλά πάντα με το τίμημα να κάνει και τα δύο ψευδαισθήσεις. Για όσο διαρκεί η ψευδαίσθηση του μίσους, τόσο η αγάπη θα παραμένει ψευδαίσθηση για σένα. Και τότε, η μοναδική επιλογή που απομένει είναι μόνο το ποια ψευδαίσθηση προτιμάς. ***Δεν υπάρχει*** καμιά σύγκρουση στην επιλογή ανάμεσα στην αλήθεια και στην ψευδαίσθηση. Υπό αυτούς τους όρους δεν θα δίσταζε κανένας. Αλλά η σύγκρουση εισέρχεται την στιγμή που η επιλογή φαίνεται ότι είναι ανάμεσα σε ψευδαισθήσεις, αλλά αυτή η επιλογή δεν έχει νόημα. Εκεί όπου η μία επιλογή είναι το ίδιο επικίνδυνη όσο η άλλη, η απόφαση πρέπει να είναι απόφαση απελπισίας.

6. Έργο σου δεν είναι να αναζητάς την αγάπη, αλλά απλά να αναζητήσεις και να βρεις μέσα σου όλα τα εμπόδια που έχεις κτίσει εναντίον της. Δεν είναι απαραίτητο να αναζητήσεις αυτό που είναι αληθινό, ***είναι***, όμως, αναγκαίο

να ψάξεις για το τι είναι εσφαλμένο. Κάθε ψευδαίσθηση προέρχεται από τον φόβο, όποια μορφή και να παίρνει. Και η προσπάθεια να διαφύγεις από μια ψευδαίσθηση και να πας σε μια άλλη είναι καταδικασμένη σε αποτυχία. Αν ψάχνεις για την αγάπη έξω από τον εαυτό σου τότε να είσαι βέβαιος ότι αντιλαμβάνεσαι μέσα σου το μίσος, και το φοβάσαι. Όμως, η ειρήνη δεν θα έρθει ποτέ από την ψευδαίσθηση της αγάπης, αλλά μόνο από την πραγματικότητά της.

7. Αναγνώρισέ το αυτό, διότι είναι αλήθεια, και η αλήθεια πρέπει να αναγνωριστεί για να μπορέσεις να την ξεχωρίσεις από την ψευδαίσθηση: Η ιδιαίτερη σχέση αγάπης είναι μια προσπάθεια να φέρεις την αγάπη στον διαχωρισμό. Άρα, δεν είναι τίποτα περισσότερο από μια προσπάθεια να φέρεις την αγάπη στον φόβο, και να την κάνεις πραγματική μέσα στον φόβο. Παραβιάζοντας στην βάση της την μοναδική κατάσταση της αγάπης, η ιδιαίτερη σχέση αγάπης θέλει να πετύχει το αδύνατο. Θα μπορούσε αυτό να γίνει με άλλο τρόπο εκτός από την ψευδαίσθηση; Είναι βασικό να κοιτάξουμε από πολύ κοντά τι είναι ακριβώς αυτό που νομίζεις ότι μπορείς να κάνεις για να επιλύσεις το δίλημμα που σου φαίνεται πολύ αληθινό, αλλά δεν υπάρχει. Έχεις πλησιάσει την αλήθεια, και μόνο αυτό είναι που στέκει ανάμεσα σε σένα και την γέφυρα που σε οδηγεί σε αυτή.

8. Ο Ουρανός περιμένει σιωπηλά, και οι δημιουργίες σου σού απλώνουν το χέρι τους για να σε βοηθήσουν να περάσεις απέναντι και να τις καλωσορίσεις. Διότι αυτές είναι που αναζητάς. Αναζητάς μόνο την δική σου ολοκλήρωση, και αυτές είναι που σε ολοκληρώνουν. Η ιδιαίτερη σχέση αγάπης δεν είναι παρά ένα άθλιο υποκατάστατο αυτού που σε ολοκληρώνει στην πραγματικότητα, και όχι στην ψευδαίσθηση. Η σχέση σου μαζί τους είναι δίχως ενοχή, και αυτό σου δίνει την ικανότητα να κοιτάς όλους τους αδελφούς σου με ευγνωμοσύνη, διότι οι δημιουργίες σου δημιουργήθηκαν από κοινού με αυτούς. Η αποδοχή των δημιουργιών σου είναι η αποδοχή της ενότητας της δημιουργίας, χωρίς την οποία ποτέ δεν θα μπορούσες να είσαι ολοκληρωμένος. Καμία ιδιαίτερη σχέση δεν μπορεί να σου προσφέρει αυτό που έχει δώσει ο Θεός, και αυτό που είσαι όταν ενώνεσαι μαζί Του στην προσφορά.

9. Πέρα από την γέφυρα βρίσκεται η ολοκλήρωσή σου, διότι θα είσαι απόλυτα μέσα στον Θεό, μην επιθυμώντας τίποτα ιδιαίτερο, παρά μόνο να είσαι απόλυτα όμοιος με Αυτόν, ολοκληρώνοντάς Τον με την ολοκλήρωσή σου. Μην φοβάσαι να φτάσεις στον οίκο της ειρήνης και της τέλειας αγιότητας. Μόνο εκεί βρίσκεται εδραιωμένη για πάντα η ολοκλήρωση του Θεού και του Υιού Του. Μην την αναζητάς στον ψυχρό κόσμο της ψευδαίσθησης, εκεί όπου τίποτα δεν είναι βέβαιο και όπου τίποτα δεν μπορεί να σε ικανοποιήσει. Στο Όνομα του Θεού, να είσαι απόλυτα πρόθυμος να εγκαταλείψεις όλες τις ψευδαισθήσεις. Σε κάθε σχέση στην οποία είσαι απόλυτα πρόθυμος να αποδεχτείς την ολοκλήρωση, και μόνο αυτή, εκεί ολοκληρώνεται ο Θεός, και ο Υιός Του μαζί Του.

10. Η γέφυρα που οδηγεί στην ενότητα μέσα σου ***πρέπει*** να οδηγεί στην γνώση, διότι κτίστηκε με τον Θεό δίπλα σου, και θα σε οδηγήσει κατευθείαν σε Εκείνον όπου στηρίζεται η ολοκλήρωσή σου, σε απόλυτη συμφωνία με την δική Του. Κάθε ψευδαίσθηση που αποδέχεσαι μέσα στο νου σου κρίνοντάς την ως εφικτή αφαιρεί την δική σου αίσθηση ολοκλήρωσης, κι έτσι αρνείται την Ολότητα του Πατέρα σου. Κάθε φαντασίωση, είτε είναι αγάπης ή μίσους, σου στερεί την γνώση διότι οι φαντασιώσεις είναι το πέπλο πίσω από το οποίο είναι κρυμμένη η αλήθεια. Για να ανασηκώσεις το πέπλο που σου φαίνεται τόσο σκοτεινό και βαρύ, το μόνο που χρειάζεται είναι να δώσεις αξία στην αλήθεια πέρα από κάθε φαντασίωση, και να είσαι εντελώς απρόθυμος να συμβιβαστείς με την ψευδαίσθηση στην θέση της αλήθειας.

11. Δεν θα ήθελες να περάσεις από τον φόβο στην αγάπη; Διότι τέτοιο φαίνεται πως είναι το ταξίδι. Η αγάπη σε καλεί, αλλά το μίσος θέλει να μείνεις μαζί του. Μην ακούς το κάλεσμα του μίσους, και μην βλέπεις φαντασιώσεις. Διότι η ολοκλήρωσή σου βρίσκεται στην αλήθεια, και πουθενά αλλού. Στο κάλεσμα του μίσους, και σε κάθε φαντασίωση που ξεπροβάλλει για να σε καθυστερήσει, βλέπε μόνο το κάλεσμα για βοήθεια που αναδύεται ασταμάτητα από σένα προς τον Δημιουργό σου. Είναι δυνατόν Εκείνος να μην απαντήσει σε σένα που η ολοκλήρωσή σου είναι η δική Του; Σε αγαπά, ολοκληρωτικά χωρίς ψευδαίσθηση, όπως πρέπει να αγαπάς κι εσύ. Διότι η αγάπη ***είναι*** ολοκληρωτικά χωρίς ψευδαίσθηση, κι επομένως ολοκληρωτικά χωρίς φόβο. Αυτόν που θυμάται ο Θεός πρέπει να είναι ολοκληρωμένος. Και ο Θεός ποτέ δεν έχει λησμονήσει τι Τον ολοκληρώνει. Μέσα στην δική σου ολοκλήρωση βρίσκεται η θύμηση της Ολότητάς Του και της ευγνωμοσύνης Του προς εσένα για την ολοκλήρωσή Του. Στην σύνδεσή Του μαζί σου βρίσκεται και η έλλειψη ικανότητας να λησμονεί και η δική σου ικανότητα να θυμάσαι. Μέσα σε Αυτόν ενώνονται και η προθυμία σου ν' αγαπάς και όλη η Αγάπη του Θεού, ο Οποίος δεν σε λησμόνησε.

12. Ο Πατέρας σου δεν μπορεί να ξεχάσει την αλήθεια μέσα σου περισσότερο από ό,τι εσύ μπορείς να αποτύχεις να την θυμηθείς. Το Άγιο Πνεύμα είναι η Γέφυρα προς Αυτόν, η οποία είναι φτιαγμένη από την προθυμία σου να ενωθείς μαζί Του και δημιουργημένη από την χαρά Του για την ένωση μαζί σου. Το ταξίδι που φαινόταν ότι ήταν δίχως τέλος έχει σχεδόν ολοκληρωθεί, διότι αυτό που ***είναι*** ατέλειωτο βρίσκεται πολύ κοντά. Το έχεις σχεδόν αναγνωρίσει. Στρέψου μαζί μου, μακριά από τις ψευδαισθήσεις τώρα, και μην επιτρέπεις σε τίποτα να σταθεί στον δρόμο της αλήθειας. Θα κάνουμε το τελευταίο ανώφελο ταξίδι μακριά από την αλήθεια μαζί, και έπειτα μαζί θα πάμε κατευθείαν στον Θεό, απαντώντας με χαρά στο Κάλεσμά Του για την ολοκλήρωσή Του.

13. Αν οι ιδιαίτερες σχέσεις οποιουδήποτε είδους εμποδίζουν την ολοκλήρωση του Θεού, μπορεί να έχουν κάποια αξία για σένα; Ό,τι παρεμβάλλεται στον Θεό παρεμβάλλεται και σε σένα. Μόνο μέσα στον χρόνο φαίνεται δυνατή η παρεμβολή στην ολοκλήρωση του Θεού. Η γέφυρα με την

οποία Εκείνος θα σε περάσει απέναντι, σε υψώνει έξω από τον χρόνο στην αιωνιότητα. Αφυπνίσου από το χρόνο, και απάντησε άφοβα στο Κάλεσμα Εκείνου που σου έδωσε την αιωνιότητα όταν σε δημιούργησε. Σε αυτή την πλευρά της γέφυρας προς την αιωνιότητα δεν καταλαβαίνεις τίποτα. Αλλά καθώς περνάς ανάλαφρα απέναντι, στηριγμένος από το άχρονο, οδηγείσαι κατευθείαν στην Καρδιά του Θεού. Στο κέντρο της, και μόνο εκεί, είσαι παντοτινά ασφαλής, διότι είσαι παντοτινά ολοκληρωμένος. Δεν υπάρχει πέπλο που να μην μπορεί να ανασηκώσει η Αγάπη του Θεού μέσα μας. Η οδός για την αλήθεια είναι ανοιχτή. Ακολούθησέ την μαζί μου.

V. Η Επιλογή της Ολοκλήρωσης

1. Όταν εξετάζεις την ιδιαίτερη σχέση, είναι απαραίτητο πρώτα να συνειδητοποιήσεις ότι εμπεριέχει πολύ πόνο. Η ανησυχία, η απελπισία, η ενοχή και η επίθεση όλα εισέρχονται σε αυτή, με την παρεμβολή κάποιων διαλλειμάτων που κατά την διάρκειά τους φαίνεται να λείπουν. Όλα αυτά πρέπει να γίνουν κατανοητά γι αυτό που είναι. Όποια μορφή και να παίρνουν, είναι πάντα μια επίθεση στον εαυτό με σκοπό να ενοχοποιήσουν τον άλλον. Έχω μιλήσει ξανά γι αυτό στο παρελθόν, αλλά υπάρχουν μερικές πλευρές σχετικά με το τι επιχειρείται εδώ, τις οποίες δεν έχουμε αγγίξει ακόμα.

2. Πολύ απλά, η προσπάθεια να ενοχοποιείς κατευθύνεται πάντα εναντίον του Θεού. Διότι το εγώ θέλει να δεις Εκείνον, και μόνο Εκείνον, ως ένοχο, αφήνοντας την Υιότητα ανοιχτή σε επίθεση και απροστάτευτη από αυτό. Η σχέση ιδιαίτερης αγάπης είναι το κύριο όπλο του εγώ για να σε κρατά μακριά από τον Ουρανό. Δεν φαίνεται πως είναι όπλο, αλλά αν αναλογιστείς το πόση αξία της δίνεις και γιατί, θα καταλάβεις το τι είναι.

3. Η ιδιαίτερη σχέση αγάπης είναι το δώρο για το οποίο καυχιέται περισσότερο το εγώ, και είναι και το πιο ελκυστικό για εκείνους που δεν είναι πρόθυμοι να εγκαταλείψουν την ενοχή. Οι «δυναμικές» του εγώ είναι πεντακάθαρες εδώ, διότι βασισμένες στην έλξη αυτής της προσφοράς, οι φαντασιώσεις που επικεντρώνονται γύρω από αυτήν είναι ολοφάνερες. Εδώ κρίνονται συνήθως ως αποδεκτές, ακόμα και φυσιολογικές. Κανένας δεν το θεωρεί παράξενο να αγαπά και να μισεί συγχρόνως, και ακόμα κι εκείνοι που πιστεύουν ότι το μίσος είναι αμαρτία απλά νιώθουν ένοχοι, αλλά δεν το διορθώνουν. Αυτή είναι η «φυσιολογική» κατάσταση του διαχωρισμού, κι εκείνοι που μαθαίνουν ότι δεν είναι καθόλου φυσιολογικό θεωρούνται οι αφύσικοι. Διότι αυτός ο κόσμος ***είναι*** το αντίθετο του Ουρανού, όντας φτιαγμένος για να είναι το αντίθετό του, και τα πάντα εδώ παίρνουν μια κατεύθυνση ακριβώς αντίθετη από την αλήθεια. Στον Ουρανό, όπου είναι γνωστό το νόημα της αγάπης, η αγάπη είναι το ίδιο όπως και η ένωση. Εδώ,

όπου γίνεται αποδεκτή η ψευδαίσθηση της αγάπης στην θέση της αγάπης, η αγάπη γίνεται αντιληπτή ως διαχωρισμός και εξαίρεση.

4. Στην ιδιαίτερη σχέση, την γεννημένη από την κρυφή επιθυμία για ιδιαίτερη αγάπη από τον Θεό, είναι που θριαμβεύει το μίσος του εγώ. Διότι η ιδιαίτερη σχέση είναι η αποκήρυξη της Αγάπης του Θεού, και η προσπάθεια να κατοχυρώσει για τον εαυτό την ιδιαιτερότητα που Εκείνος αρνήθηκε. Είναι βασικό για την διατήρηση του εγώ να πιστεύεις ότι αυτή η ιδιαιτερότητα δεν είναι η κόλαση, αλλά ο Ουρανός. Διότι το εγώ ποτέ δεν θα ήθελε να δεις ότι ο διαχωρισμός θα μπορούσε να είναι μόνο απώλεια, εφόσον είναι η μόνη κατάσταση στην οποία δεν θα μπορούσε να βρίσκεται ο Ουρανός.

5. Για τον καθένα ο Ουρανός είναι ολοκλήρωση. Δεν υπάρχει καμιά διαφωνία πάνω σε αυτό, διότι και το εγώ και το Άγιο Πνεύμα το δέχονται. Όμως, βρίσκονται σε απόλυτη διαφωνία για το τι είναι η ολοκλήρωση, και το πώς επιτυγχάνεται. Το Άγιο Πνεύμα γνωρίζει ότι η ολοκλήρωση βρίσκεται πρώτα στην ένωση, κι έπειτα στην επέκταση της ένωσης. Για το εγώ η ολοκλήρωση έγκειται στον θρίαμβο, και στην επέκταση της «νίκης» μέχρι στον τελικό θρίαμβο επί του Θεού. Σ΄αυτόν βλέπει την ύστατη ελευθερία του εαυτού, διότι τότε τίποτα δεν θα παρέμενε για να παρεμβληθεί στο εγώ. Αυτή είναι η δική του ιδέα για τον Ουρανό. Άρα η ένωση, η οποία είναι μια κατάσταση στην οποία το εγώ δεν μπορεί να παρέμβει, πρέπει να είναι η κόλαση.

6. Η ιδιαίτερη σχέση αγάπης είναι ένα παράξενο και αφύσικο τέχνασμα του εγώ για να ενώσει την κόλαση με τον Ουρανό, και να μην μπορεί κανείς να τα ξεχωρίσει. Και η προσπάθεια να βρει τα φανταστικά «καλύτερα» στοιχεία και από τους δύο κόσμους έχει οδηγήσει σε φαντασιώσεις και των δύο, και στην ανικανότητα να αντιληφθεί κανείς κάποιον από τους δύο έτσι όπως είναι. Η ιδιαίτερη σχέση είναι ο θρίαμβος αυτής της σύγχυσης. Είναι ένα είδος ένωσης από την οποία η ένωση είναι αποκλεισμένη, και η βάση για την προσπάθεια στην ένωση βασίζεται στον αποκλεισμό. Τι άλλο καλύτερο παράδειγμα θα μπορούσε να υπάρξει για το ρητό του εγώ, «Αναζήτησε αλλά μην βρεις»;

7. Πιο περίεργη από όλα είναι η αντίληψη του εαυτού που το εγώ καλλιεργεί στην ιδιαίτερη σχέση. Αυτός ο «εαυτός» αναζητά την σχέση για να ολοκληρωθεί. Όμως όταν βρίσκει την ιδιαίτερη σχέση στην οποία νομίζει ότι μπορεί να το πετύχει αυτό εγκαταλείπει τον εαυτό του, και προσπαθεί να τον «ανταλλάξει» με τον εαυτό κάποιου άλλου. Αυτό δεν είναι ένωση, διότι δεν υπάρχει ούτε αύξηση, ούτε επέκταση. Ο κάθε σύντροφος προσπαθεί να θυσιάσει τον εαυτό που δεν θέλει για κάποιον που νομίζει ότι θα προτιμούσε. Και νιώθει ένοχος για την «αμαρτία» που διαπράττει όταν παίρνει, και δεν δίνει τίποτα αξίας σε αντάλλαγμα. Πόση αξία μπορεί να θέσει σε έναν εαυτό που θα ήθελε να εγκαταλείψει για να τον ανταλλάξει με έναν «καλύτερο»;

8. Ο «καλύτερος» εαυτός που αναζητεί το εγώ είναι πάντα κάποιος που είναι πιο ιδιαίτερος. Και όποιον του φαίνεται ότι κατέχει έναν ιδιαίτερο εαυτό τον «αγαπά» γι αυτό που μπορεί να πάρει από αυτόν. Εκεί όπου και οι δύο σύντροφοι βλέπουν αυτόν τον ιδιαίτερο εαυτό ο ένας στον άλλον, το εγώ βλέπει «μια ένωση φτιαγμένη στον Ουρανό». Διότι κανένας από τους δύο δεν θα αναγνωρίζει ότι έχει ζητήσει την κόλαση, κι έτσι δεν θα αναμειχθεί με την φαντασίωση του εγώ για τον Ουρανό, την οποία του την προσέφερε για να μην αναμειχθεί με τον Ουρανό. Ωστόσο, αν όλες οι ψευδαισθήσεις είναι από τον φόβο, και δεν μπορεί να είναι τίποτα άλλο, η ψευδαίσθηση του Ουρανού δεν είναι τίποτα περισσότερο από μια «ελκυστική» μορφή φόβου, στην οποία η ενοχή θάβεται βαθιά και μετά παρουσιάζεται με την μορφή της «αγάπης».

9. Η γοητεία της κόλασης βρίσκεται μόνο στην τρομερή έλξη της ενοχής, την οποία προσφέρει το εγώ σε εκείνους που εναποθέτουν την πίστη τους στην μικρότητα. Η βεβαιότητα της μικρότητας βρίσκεται σε κάθε ιδιαίτερη σχέση, διότι μόνο οι στερημένοι θα μπορούσαν να δίνουν αξία στην ιδιαιτερότητα. Το να ζητάς την ιδιαιτερότητα, και η αντίληψη του να δίνεις την ιδιαιτερότητα σαν πράξη αγάπης, κάνει την αγάπη μισητή. Ο πραγματικός σκοπός της ιδιαίτερης σχέσης, σε αυστηρή συμφωνία με τους στόχους του εγώ, είναι να καταστρέψει την πραγματικότητα και να την αντικαταστήσει με την ψευδαίσθηση. Διότι το εγώ είναι το ίδιο μια ψευδαίσθηση, και μόνο οι ψευδαισθήσεις μπορεί να είναι μάρτυρες για την «πραγματικότητά» του.

10. Αν αντιλαμβανόσουν την ιδιαίτερη σχέση ως θρίαμβο πάνω στον Θεό, θα την ήθελες; Ας μην σκεφτόμαστε την τρομακτική της φύση, ούτε την ενοχή που περιέχει, ούτε την λύπη και την μοναξιά. Διότι αυτές είναι μόνο κάποιες από τις ιδιότητες ολόκληρης της θρησκείας του διαχωρισμού, και του συνολικού πλαισίου στο οποίο θεωρείται ότι συμβαίνουν. Το κεντρικό θέμα στην λιτανεία της προς τη θυσία είναι ότι ο Θεός πρέπει να πεθάνει έτσι ώστε να ζήσεις εσύ. Και αυτό είναι το θέμα που διαδραματίζεται στην ιδιαίτερη σχέση. Μέσω του θανάτου του δικού σου εαυτού νομίζεις ότι μπορείς να επιτεθείς σε έναν άλλο εαυτό, και να τον αρπάξεις από τον άλλον για να αντικαταστήσεις τον εαυτό που απεχθάνεσαι. Και τον απεχθάνεσαι διότι δεν θεωρείς ότι προσφέρει την ιδιαιτερότητα που απαιτείς. Και μισώντας τον, τον έχεις κάνει μικρό και ανάξιο, διότι τον φοβάσαι.

11. Πώς μπορείς να αποδώσεις απεριόριστη δύναμη σε αυτό που νομίζεις ότι έχεις επιτεθεί; Η αλήθεια έχει γίνει τόσο τρομακτική για σένα που μόνο αν ήταν αδύναμη και μικρή, και ανάξια εκτίμησης, θα τολμούσες να την κοιτάξεις. Νομίζεις ότι είναι πιο ασφαλές να αποδώσεις στον μικρό εαυτό που έφτιαξες εσύ, την δύναμη που άρπαξες από την αλήθεια, θριαμβεύοντας πάνω σε αυτή κι αφήνοντάς την αβοήθητη. Δες πώς ακριβώς διεξάγεται αυτό το τελετουργικό στην ιδιαίτερη σχέση. Ένας βωμός ανεγείρεται ανάμεσα σε δύο διαχωρισμένους ανθρώπους, πάνω στον οποίο ο κάθε ένας τους αναζητά να σκοτώσει τον εαυτό του, και πάνω στο σώμα του να υψώσει έναν άλλον εαυτό να πάρει την δύναμη του από τον θάνατο του. Αυτό το τελετουργικό

επαναλαμβάνεται πολλές φορές. Και ποτέ δεν ολοκληρώνεται, ούτε θα ολοκληρωθεί ποτέ. Η τελετή της ολοκλήρωσης δεν μπορεί να φέρει την ολοκλήρωση, διότι η ζωή δεν προέρχεται από τον θάνατο, ούτε ο Ουρανός από την κόλαση.

12. Όποτε κάποια μορφή ιδιαίτερης σχέσης σε βάλει στον πειρασμό να αναζητήσεις την αγάπη σε τελετουργίες, θυμήσου ότι η αγάπη είναι αυτάρκης, και όχι κάποια μορφή οποιουδήποτε είδους. Η ιδιαίτερη σχέση είναι μια τελετουργία μορφής, που στοχεύει στο να εξυψώσει την μορφή για να πάρει την θέση του Θεού εις βάρος του περιεχομένου. Δεν υπάρχει νόημα στην μορφή, και ποτέ δεν θα υπάρξει. Η ιδιαίτερη σχέση πρέπει να αναγνωριστεί γι αυτό που είναι· μία τελετή χωρίς νόημα κατά την οποία δύναμη αντλείται από τον θάνατο του Θεού, κι επενδύεται στον φονιά Του σαν σημάδι ότι η μορφή έχει θριαμβεύσει πάνω στο περιεχόμενο, και ότι η αγάπη έχει χάσει το νόημά της. Θα ήθελες να ήταν δυνατό κάτι τέτοιο, παρά το ότι είναι ολοφάνερα αδύνατον; Αν ήταν δυνατόν, τότε θα είχες κάνει τον εαυτό σου αβοήθητο. Ο Θεός δεν είναι θυμωμένος. Απλά δεν θα μπορούσε να αφήσει να συμβεί αυτό. Εσύ δεν μπορείς να αλλάξεις τον δικό Του Νου. Καμία τελετουργία από αυτές που έχεις στήσει και στις οποίες ο χορός του θανάτου σε χαροποιεί, δεν μπορεί να προκαλέσει τον θάνατο στο αιώνιο. Και ούτε μπορούν τα υποκατάστατα που έχεις επιλέξει για να αντικαταστήσεις την Ολότητα του Θεού να έχουν κάποια επίδραση πάνω της.

13. Στην ιδιαίτερη σχέση μην βλέπεις τίποτα άλλο εκτός από μια ανούσια προσπάθεια να υψώσεις άλλους θεούς στην θέση του Ίδιου του Θεού, και λατρεύοντάς τους να κρύβεις την ασημαντότητά τους και την δική Του μεγαλοσύνη. Στο όνομα της ολοκλήρωσής σου δεν το θέλεις αυτό. Διότι κάθε είδωλο που υψώνεις για να το τοποθετήσεις στην θέση του Θεού στέκεται μπροστά από ***σένα***, στην θέση αυτού που είσαι.

14. Η σωτηρία βρίσκεται στο απλό γεγονός ότι οι ψευδαισθήσεις δεν είναι τρομακτικές διότι δεν είναι αληθινές. Είναι τρομακτικές μόνο φαινομενικά, στον βαθμό που αποτυγχάνεις να τις αναγνωρίσεις γι αυτό που είναι· και θα αποτύχεις να το κάνεις αυτό στον βαθμό που ***θέλεις*** να είναι αληθινές. Και στον ίδιο βαθμό αρνείσαι την αλήθεια, κι έτσι δεν μπορείς να κάνεις την απλή επιλογή ανάμεσα στην αλήθεια και τις ψευδαισθήσεις· τον Θεό και τις φαντασιώσεις. Να το θυμάσαι αυτό, και δεν θα έχεις καμιά δυσκολία να αντιληφθείς την απόφαση ως αυτό που είναι, και τίποτα περισσότερο.

15. Ο πυρήνας της ψευδαίσθησης του διαχωρισμού βρίσκεται απλά στην φαντασίωση της καταστροφής του νοήματος της αγάπης. Και μόνο αν το νόημα της αγάπης επανορθωθεί στην επίγνωση σου θα μπορέσεις να γνωρίσεις τον εαυτό σου που μοιράζεται αυτό το νόημα. Ο διαχωρισμός είναι μόνο η απόφαση να ***μην*** γνωρίζεις τον εαυτό σου. Ολόκληρο αυτό το σύστημα σκέψης είναι μια προσεχτικά επινοημένη μαθησιακή εμπειρία, που είναι σχεδιασμένη για να σε παρασύρει μακριά από την αλήθεια προς την φαντασίωση. Όμως, για κάθε μάθηση που θα σου έκανε κακό, ο Θεός σου

προσφέρει την διόρθωση και την ολοκληρωτική διαφυγή από όλες τις συνέπειές της.

16. Η απόφαση για το αν θα ακούσεις ή όχι αυτά τα μαθήματα και θα τα ακολουθήσεις δεν είναι παρά η επιλογή ανάμεσα στην αλήθεια και τις ψευδαισθήσεις. Διότι εδώ η αλήθεια είναι διαχωρισμένη από την ψευδαίσθηση και δεν συγχέεται καθόλου με αυτή. Πόσο απλή γίνεται αυτή η επιλογή όταν την αντιληφθείς μόνο ως αυτό που είναι. Διότι μόνο οι φαντασιώσεις κάνουν δυνατή την σύγχυση στην επιλογή, κι αυτές είναι εξολοκλήρου μη πραγματικές.

17. Αυτή η χρονιά είναι λοιπόν η ώρα να πάρεις την πιο εύκολη απόφαση που είχες ποτέ να πάρεις, αλλά και την πιο χαρούμενη. Θα διασχίσεις την γέφυρα προς την πραγματικότητα απλά και μόνο διότι θα αναγνωρίσεις ότι ο Θεός είναι στην άλλη πλευρά, και ότι τίποτα απολύτως δεν βρίσκεται εδώ. Είναι αδύνατον να μην πάρεις την πιο φυσική απόφαση μόλις το συνειδητοποιήσεις αυτό.

VI. Η Γέφυρα για τον Πραγματικό Κόσμο

1. Η αναζήτηση για την ιδιαίτερη σχέση είναι το σημάδι ότι εξισώνεις τον εαυτό σου με το εγώ και όχι με τον Θεό. Διότι η ιδιαίτερη σχέση έχει αξία μόνο για το εγώ. Για το εγώ μόνο οι σχέσεις με κάποια ιδιαίτερη αξία, έχουν νόημα διότι αντιλαμβάνεται την αγάπη ως ιδιαίτερη. Όμως, αυτό δεν μπορεί να είναι φυσικό, διότι δεν μοιάζει καθόλου με την σχέση του Θεού με τον Υιό Του, και όλες οι σχέσεις που δεν είναι όμοιες με αυτή ***πρέπει*** να είναι αφύσικες. Διότι ο Θεός δημιούργησε την αγάπη έτσι όπως ο Ίδιος την ήθελε να είναι, και την έδωσε έτσι. Η αγάπη δεν έχει κανένα νόημα εκτός όπως την όρισε ο Δημιουργός της με το Θέλημα Του. Είναι αδύνατον να την ορίσεις διαφορετικά και να την καταλάβεις.

2. Η αγάπη είναι ελευθερία. Όταν την αναζητάς θέτοντας τον εαυτό σου σε δεσμά σημαίνει ότι διαχωρίζεσαι από αυτή. Διότι η αγάπη του Θεού, δεν αναζητά πλέον την ένωση στον διαχωρισμό, ούτε την ελευθερία στην σκλαβιά! Όπως ελευθερώνεις, θα ελευθερώνεσαι. Αυτό μην το ξεχνάς, ειδάλλως η Αγάπη δεν θα μπορεί να σε βρει και να σε ανακουφίσει.

3. Υπάρχει ένας τρόπος με τον οποίο το Άγιο Πνεύμα ζητά την βοήθειά σου, αν κι εσύ θέλεις την δική Του βοήθεια. Η άγια στιγμή είναι το πιο χρήσιμο βοήθημά Του για να σε προστατέψει από την έλξη της ενοχής, το πραγματικό δόλωμα στην ιδιαίτερη σχέση. Δεν αναγνωρίζεις ότι αυτή είναι η αληθινή έλξη της, διότι το εγώ σε έχει διδάξει ότι εκεί βρίσκεται η ελευθερία. Όμως όσο

κοιτάζεις την ιδιαίτερη σχέση από πιο κοντά, τόσο πιο προφανές γίνεται ότι ενισχύει την ενοχή άρα είναι κάτι που σε φυλακίζει.

4. Η ιδιαίτερη σχέση είναι χωρίς απολύτως κανένα νόημα δίχως ένα σώμα. Αν της δίνεις αξία, πρέπει να δίνεις αξία και στο σώμα. Και αυτό που δίνεις αξία θέλεις να το κρατήσεις. Η ιδιαίτερη σχέση είναι ένα τέχνασμα για να περιορίζει τον εαυτό σου σε ένα σώμα, και την αντίληψή σου για τους άλλους στα δικά τους σώματα. Οι Μεγάλες Ακτίνες θα εδραίωναν την απόλυτη έλλειψη αξίας στην ιδιαίτερη σχέση, αν μπορούσες να τις δεις. Διότι μόλις τις έβλεπες το σώμα θα εξαφανιζόταν, επειδή θα χανόταν η αξία του. Κι έτσι όλη σου η επένδυση στο να το βλέπεις θα αποσυρόταν από αυτό.

5. Βλέπεις τον κόσμο στον οποίο δίνεις αξία. Σε αυτή την πλευρά της γέφυρας βλέπεις τον κόσμο των διαχωρισμένων σωμάτων, και αναζητάς να ενωθείς με τους άλλους μέσα από ξεχωριστές ενώσεις και να γίνεις ένα χάνοντας. Όταν δύο άτομα επιζητούν να γίνουν ένα, προσπαθούν να μειώσουν την μεγαλοσύνη τους. Ο κάθε ένας θέλει να αρνηθεί την δική του δύναμη, διότι η ξεχωριστή ένωση αποκλείει το σύμπαν. Πολλά περισσότερα αποκλείονται παρά συμπεριλαμβάνονται, διότι αποκλείει τον Θεό και ***τίποτα*** δεν εισέρχεται σε αυτή. Όμως η ιδιαίτερη σχέση που το εγώ αναζητά δεν περιλαμβάνει ούτε καν ένα ολοκληρωμένο άτομο. Το εγώ θέλει μόνο ένα κομμάτι του, και βλέπει μόνο αυτό το κομμάτι και τίποτα άλλο.

6. Μόλις περάσεις την γέφυρα όλα είναι τόσο διαφορετικά! Για κάποιο χρονικό διάστημα το σώμα είναι ακόμα ορατό, αλλά όχι μόνο αυτό αποκλειστικά, όπως το βλέπει κανείς εδώ. Ο μικρός σπινθήρας που κρατά τις Μεγάλες Ακτίνες στο εσωτερικό, είναι επίσης ορατός, κι αυτός ο σπινθήρας δεν μπορεί να περιοριστεί για πολύ στην μικρότητα. Μόλις έχεις διασχίσει την γέφυρα, η αξία του σώματος υποβιβάζεται τόσο πολύ στην όρασή σου που δεν θα νιώθεις καμιά απολύτως ανάγκη να το μεγιστοποιείς. Διότι θα συνειδητοποιήσεις ότι η μόνη αξία που έχει το σώμα είναι να φέρει τους αδελφούς σου στην γέφυρα μαζί σου, και να απελευθερωθείτε εκεί μαζί.

7. Η γέφυρα η ίδια δεν είναι παρά μια μετάβαση στην πλευρά της πραγματικότητας. Σε αυτή την πλευρά, όλα όσα βλέπεις είναι χονδροειδώς διαστρεβλωμένα κι εντελώς εκτός προοπτικής. Αυτό που είναι μικρό και ασήμαντο μεγεθύνεται, κι αυτό που είναι ισχυρό και δυνατό υποβιβάζεται στην μικρότητα. Κατά την μετάβαση υπάρχει μια περίοδος σύγχυσης, στην οποία μπορεί να συμβεί κάποια αίσθηση αποπροσανατολισμού. Αλλά μην την φοβάσαι, διότι αυτό σημαίνει μόνο ότι είσαι πρόθυμος να αφήσεις να φύγει το παραμορφωμένο πλαίσιο αναφοράς που σου φαινόταν πως κρατούσε την συνοχή του κόσμου σου. Αυτό το πλαίσιο αναφοράς χτίζεται γύρω από την ιδιαίτερη σχέση. Χωρίς αυτή την ψευδαίσθηση δεν θα υπήρχε κάποιο νόημα που θα ήθελες να αναζητήσεις ακόμα εδώ.

8. Μην φοβάσαι ότι θα σηκωθείς απότομα και θα εκτοξευθείς μέσα στην πραγματικότητα. Ο χρόνος είναι ευγενικός, και αν τον χρησιμοποιείς για

χάρη της πραγματικότητας, θα κάνει την μετάβασή σου γλυκιά και ανάλαφρη. Αυτό που επείγει είναι μόνο να μετατοπίσεις το νου σου από την προσκόλλησή του εδώ. Αυτό δεν θα σε αφήσει άστεγο και δίχως πλαίσιο αναφοράς. Η περίοδος αποπροσανατολισμού, που προηγείται της αληθινής μετάβασης, είναι πολύ πιο σύντομη από ό,τι ο χρόνος που χρειάστηκε για να αγκιστρώσεις το νου σου τόσο σφικτά πάνω στις ψευδαισθήσεις. Η καθυστέρηση θα πονάει περισσότερο τώρα από ό,τι πριν, μόνο και μόνο επειδή συνειδητοποιείς ότι ***είναι*** καθυστέρηση, και ότι η διαφυγή από τον πόνο είναι πραγματικά δυνατή. Βρες ελπίδα και ανακούφιση, αντί γι απελπισία, σε αυτό: Δεν θα μπορούσες πλέον να βρεις ούτε καν την ψευδαίσθηση αγάπης σε οποιαδήποτε ιδιαίτερη σχέση εδώ. Διότι δεν είσαι πια εντελώς παρανοϊκός, και σύντομα θα αναγνωρίσεις τι είναι πραγματικά η ενοχή της προδοσίας του εαυτού.

9. Τίποτα από ό,τι προσπαθείς να ενδυναμώσεις μέσα στην ιδιαίτερη σχέση δεν είναι πραγματικά μέρος δικό σου. Και δεν γίνεται να κρατάς μέρος από το σύστημα σκέψης που σε δίδαξε ότι ήταν πραγματικό, και να κατανοείς την Σκέψη που ***γνωρίζει*** τι είσαι. Έχεις επιτρέψει στην Σκέψη της πραγματικότητας να εισέλθει στο νου σου, και επειδή την προσκάλεσες, θα διαμείνει μαζί σου. Η αγάπη σου γι αυτήν δεν θα σου επιτρέψει να προδώσεις τον εαυτό σου, και δεν θα μπορούσες να εισέλθεις σε μια σχέση όπου δεν θα ερχόταν μαζί σου, διότι δεν θα ήθελες να είσαι χώρια από αυτήν.

10. Να χαίρεσαι που έχεις ξεφύγει από την κοροϊδία της σωτηρίας που σου προσέφερε το εγώ, και μην κοιτάς πίσω λαχταρώντας την παρωδία που έφτιαξες από τις σχέσεις σου. Τώρα δεν χρειάζεται κανένας να υποφέρει, διότι έχεις κάνει πολύ δρόμο για να υποχωρήσεις στην ψευδαίσθηση της ομορφιάς και στην αγιότητα της ενοχής. Μόνο οι απόλυτα παρανοϊκοί θα μπορούσαν να κοιτούν τον θάνατο και τα βάσανα, την ασθένεια και την απελπισία, και να τα βλέπουν έτσι. Αυτό που έχει σφυρηλατήσει η ενοχή είναι άσχημο, τρομακτικό και πολύ επικίνδυνο. Μην βλέπεις καμιά ψευδαίσθηση αλήθειας και ομορφιάς εκεί. Και να είσαι ευγνώμων που ***υπάρχει*** ένα μέρος όπου η αλήθεια και η ομορφιά σε περιμένουν. Πήγαινε να τις συναντήσεις χαρωπά και μάθε πόσα σε περιμένουν χάρη στην απλή σου προθυμία να παρατήσεις το τίποτα ***διότι*** δεν είναι τίποτα.

11. Η νέα οπτική που θα κερδίσεις όταν διασχίσεις την γέφυρα θα είναι η κατανόηση του που ***είναι*** ο Ουρανός. Από αυτή την πλευρά, φαίνεται σαν να είναι απέξω και απέναντι. Ωστόσο, καθώς την διασχίζεις για να ενωθείς μαζί του, αυτός θα ενωθεί μαζί σου και θα γίνει ένα με σένα. Και θα σκεφτείς, προς μεγάλη σου έκπληξη, ότι δεν άφησες ***τίποτα*** για όλο αυτό! Η χαρά του Ουρανού, που δεν έχει όρια, αυξάνεται με κάθε φως που επιστρέφει για να πάρει την δικαιωματική του θέση μέσα σε αυτόν. Μην περιμένεις άλλο, για την Αγάπη του Θεού και για ***σένα***. Και είθε η άγια στιγμή να επισπεύσει την διαδρομή σου, όπως σίγουρα θα κάνει αν μόνο την αφήσεις να έρθει σε σένα.

12. Το Άγιο Πνεύμα ζητά από σένα μόνο αυτή την μικρή βοήθεια: Όποτε οι σκέψεις σου περιπλανώνται σε μια ιδιαίτερη σχέση που ακόμα ασκεί έλξη επάνω σου, είσελθε μαζί Του σε μια άγια στιγμή, και εκεί άφησέ Το να σε απελευθερώσει. Χρειάζεται μόνο την προθυμία σου να μοιραστείς την οπτική Του για να στην δώσει ολοκληρωτικά. Και η προθυμία σου δεν χρειάζεται να είναι ολοκληρωτική διότι η δική Του είναι τέλεια. Έργο Του είναι να επανορθώσει την δική σου απροθυμία με την δική Του τέλεια πίστη, και την πίστη Του είναι που μοιράζεσαι μαζί Του εκεί. Και αναγνωρίζοντας την δική σου απροθυμία να απελευθερωθείς, σου δίδεται η δική Του τέλεια προθυμία. Επικαλέσου Το, διότι ο Ουρανός βρίσκεται στο Κάλεσμά Του. Και άφησέ Το να καλέσει τον Ουρανό για σένα.

VII. Το Τέλος των Ψευδαισθήσεων

1. Είναι αδύνατον να αφήσεις το παρελθόν να φύγει χωρίς να παραιτηθείς από την ιδιαίτερη σχέση. Διότι η ιδιαίτερη σχέση είναι μια προσπάθεια να ενεργοποιήσεις εκ νέου το παρελθόν και να το αλλάξεις. Φανταστικές ταπεινώσεις, πόνος που επιστρέφει στην μνήμη, παλιές απογοητεύσεις, αντιλήψεις αδικίας και στέρησης όλα εισχωρούν στην ιδιαίτερη σχέση, που γίνεται ένας τρόπος με τον οποίο αναζητάς να αποκαταστήσεις την τραυματισμένη σου αυτό – εκτίμηση. Τι βάση θα είχες στην επιλογή ενός ιδιαίτερου συντρόφου χωρίς το παρελθόν; Κάθε τέτοια επιλογή γίνεται εξαιτίας κάποιου «κακού» από το παρελθόν στο οποίο προσκολλάσαι, και για το οποίο κάποιος άλλος πρέπει να επανορθώσει.

2. Η ιδιαίτερη σχέση παίρνει εκδίκηση για το παρελθόν. Αναζητώντας να μεταθέσει τον πόνο στο παρελθόν, ασχολείται υπερβολικά με αυτό και αφοσιώνεται ολοκληρωτικά σε αυτό, παραβλέποντας έτσι το παρόν. Καμία ιδιαίτερη σχέση δεν βιώνεται στο παρόν. Σκιές του παρελθόντος την τυλίγουν, και την κάνουν αυτό που είναι. Δεν έχει κανένα νόημα στο παρόν, κι εφόσον δεν σημαίνει τίποτα τώρα, δεν μπορεί να έχει κανένα απολύτως πραγματικό νόημα. Με ποιο άλλο τρόπο μπορείς να αλλάξεις το παρελθόν εκτός από τις φαντασιώσεις; Και ποιος μπορεί να σου δώσει αυτό που νομίζεις ότι σου έχει στερήσει το παρελθόν; Το παρελθόν δεν είναι τίποτα. Μην επιζητάς να το κατηγορήσεις για ό,τι στερήθηκες, διότι το παρελθόν έχει φύγει. Δεν μπορείς πραγματικά να ***μην*** αφήσεις να φύγει αυτό που ήδη έχει φύγει. Επομένως, διατηρείς την ψευδαίσθηση ότι δεν έχει φύγει διότι νομίζεις ότι εξυπηρετεί κάποιο σκοπό που θέλεις να εκπληρωθεί. Και επίσης θεωρείς ότι αυτός ο σκοπός δεν μπορεί να εκπληρωθεί στο παρόν, παρά μόνο στο παρελθόν.

3. Μην υποτιμάς την έντονη τάση του εγώ για εκδίκηση για το παρελθόν. Είναι εντελώς βάρβαρη και παρανοϊκή. Διότι το εγώ θυμάται όλα όσα έχεις κάνει και το έχεις προσβάλλει, και αναζητά να στο ανταποδώσει. Οι φαντασιώσεις που φέρνει στις εκλεκτές του σχέσεις μέσα στις οποίες θέλει να

διαδραματίσει το μίσος του είναι φαντασιώσεις για την καταστροφή σου. Διότι το εγώ κρατά το παρελθόν εναντίον σου, κι αν εσύ διαφύγεις από το παρελθόν, θεωρεί ότι στερείται την εκδίκηση που πιστεύει ότι σου αξίζει τόσο πολύ. Ωστόσο, δίχως τη δική σου συμμαχία για την δική σου καταστροφή, το εγώ δεν θα μπορούσε να σε κρατήσει στο παρελθόν. Στην ιδιαίτερη σχέση εσύ επιτρέπεις να συμβεί η καταστροφή σου. Είναι προφανές ότι αυτό είναι παρανοϊκό. Αλλά αυτό που είναι λιγότερο προφανές είναι ότι το παρόν σου είναι άχρηστο όσο επιδιώκεις τον στόχο του εγώ σαν σύμμαχός του.

4. Το παρελθόν έχει φύγει· μην επιδιώκεις να το διατηρήσεις στην ιδιαίτερη σχέση που σε δένει σε αυτό, και θέλει να σε διδάξει ότι η σωτηρία σου είναι παρελθόν άρα πρέπει να επιστρέψεις εκεί για να την βρεις. Δεν υπάρχει καμία φαντασίωση που να μην περιέχει το όνειρο της ανταπόδοσης για το παρελθόν. Θέλεις να πραγματοποιείς το όνειρο, ή να το εγκαταλείψεις;

5. Στην ιδιαίτερη σχέση δεν είναι φανερό ότι αυτό που αναζητάς είναι να πραγματοποιήσεις την εκδίκηση. Και ακόμα κι όταν το μίσος και η αγριότητα εισβάλλουν για λίγο, η ψευδαίσθηση της αγάπης δεν κλονίζεται συθέμελα. Όμως, το ένα πράγμα που το εγώ ποτέ δεν επιτρέπει να φτάσει στην επίγνωση είναι ότι η ιδιαίτερη σχέση είναι η πραγματοποίηση της εκδίκησης πάνω στον εαυτό σου. Όμως, τι άλλο θα μπορούσε να είναι; Όταν αναζητάς την ιδιαίτερη σχέση, δεν ψάχνεις για την δόξα μέσα σου. Έχεις αρνηθεί ότι βρίσκεται εκεί, και η σχέση γίνεται το υποκατάστατο της. Η εκδίκηση γίνεται το υποκατάστατο σου για την Επανόρθωση, και η διαφυγή από την εκδίκηση γίνεται η απώλεια σου.

6. Ενάντια στην παρανοϊκή ιδέα του εγώ για την σωτηρία το Άγιο Πνεύμα θέτει ευγενικά την άγια στιγμή. Είπαμε προηγουμένως ότι το Άγιο Πνεύμα διδάσκει μέσω των συγκρίσεων, και χρησιμοποιεί τα αντίθετα για να δείξει προς την αλήθεια. Η άγια στιγμή είναι το αντίθετο με την παγιωμένη πίστη του εγώ στην σωτηρία μέσω της εκδίκησης για το παρελθόν. Στην άγια στιγμή γίνεται κατανοητό ότι το παρελθόν έχει φύγει, και με την απομάκρυνσή του έχει ξεριζωθεί και εξαφανιστεί η ροπή για εκδίκηση. Η σιωπή και η γαλήνη του ***τώρα*** σε τυλίγουν με τέλεια γλυκύτητα. Τα πάντα έχουν φύγει εκτός από την αλήθεια.

7. Για κάποιο διάστημα μπορεί να επιχειρείς να φέρεις τις ψευδαισθήσεις μέσα στην άγια στιγμή, για να παρεμποδίσεις την πλήρη επίγνωση της ολοκληρωτικής διαφοράς, από όλες τις απόψεις, ανάμεσα στην ψευδαίσθηση και στην εμπειρία της αλήθειας. Όμως δεν θα το επιχειρήσεις για πολύ. Την άγια στιγμή η δύναμη του Αγίου Πνεύματος θα επικρατήσει, διότι ενώθηκες μαζί Του. Οι ψευδαισθήσεις που φέρνεις μαζί σου θα εξασθενήσουν το βίωμα της επικοινωνίας με το Άγιο Πνεύμα για λίγο, και θα σε εμποδίσουν να κρατήσεις αυτή την εμπειρία στο νου σου. Ωστόσο, η άγια στιγμή είναι αιώνια, και οι δικές σου ψευδαισθήσεις για τον χρόνο δεν θα εμποδίσουν το άχρονο από το να είναι αυτό που είναι, ούτε εσένα από το να το βιώσεις έτσι όπως είναι.

8. Αυτό που σου έχει δώσει ο Θεός έχει αληθινά δοθεί, και θα το λάβεις αληθινά. Διότι τα δώρα του Θεού δεν έχουν άλλη πραγματικότητα από το να τα λάβεις. Η δική σου αποδοχή ολοκληρώνει την δική Του προσφορά. Θα λάβεις ***διότι*** είναι το Θέλημα Του να δίδει. Εκείνος έδωσε την άγια στιγμή για να δοθεί σε σένα, και είναι αδύνατον να μην την λάβεις ***διότι*** την έδωσε ο Ίδιος. Όταν θέλησε ο Υιός Του να είναι ελεύθερος, ο Υιός Του ***ήταν*** ελεύθερος. Στην άγια στιγμή βρίσκεται η υπενθύμιση Του ότι ο Υιός Του θα είναι πάντα ακριβώς όπως δημιουργήθηκε. Και όλα όσα διδάσκει το Άγιο Πνεύμα είναι για να σου θυμίσουν ότι έχεις λάβει αυτό που ο Θεός σου έδωσε.

9. Δεν υπάρχει τίποτα που να μπορείς να αντιπαραθέσεις ενάντια στην πραγματικότητα. Όλα όσα πρέπει να συγχωρεθούν είναι οι ψευδαισθήσεις που είχες ενάντια στους αδελφούς σου. Η πραγματικότητά τους δεν έχει παρελθόν, και μόνο οι ψευδαισθήσεις μπορούν να συγχωρεθούν. Ο Θεός δεν κρατά τίποτα εναντίον κανενός, διότι είναι ανίκανος να έχει ψευδαισθήσεις οποιουδήποτε είδους. Απελευθέρωσε τους αδελφούς σου από την σκλαβιά των ψευδαισθήσεών τους συγχωρώντας τους για τις ψευδαισθήσεις που αντιλαμβάνεσαι σε αυτούς. Έτσι θα μάθεις ότι κι εσύ έχεις συγχωρεθεί, διότι εσύ είσαι που τους προσέφερες τις ψευδαισθήσεις. Την άγια στιγμή αυτό γίνεται για σένα μέσα στον χρόνο, για να σου φέρει την αληθινή κατάσταση του Ουρανού.

10. Να θυμάσαι ότι πάντα επιλέγεις ανάμεσα στην αλήθεια και τις ψευδαισθήσεις· ανάμεσα στην αληθινή Επανόρθωση που θεραπεύει και στην «επανόρθωση» του εγώ που καταστρέφει. Η δύναμη του Θεού και όλη Του η Αγάπη, δίχως όρια, θα σε στηρίζουν καθώς αναζητάς μόνο την θέση σου στο σχέδιο της Επανόρθωσης που προκύπτει από την Αγάπη Του. Να είσαι σύμμαχος του Θεού και όχι του εγώ στην αναζήτηση του τρόπου που μπορεί η Επανόρθωση να έρθει σε σένα. Η βοήθειά Του αρκεί, διότι ο Αγγελιοφόρος Του καταλαβαίνει πώς να αποκαταστήσει την Βασιλεία των Ουρανών σε σένα, και πώς να τοποθετήσει όλη σου την επένδυση στην σωτηρία στην σχέση σου μαζί Του.

11. Αναζήτησε και ***βρες*** το μήνυμά Του στην άγια στιγμή, εκεί όπου όλες οι ψευδαισθήσεις συγχωρούνται. Από εκεί το θαύμα επεκτείνεται για να ευλογήσει τον καθένα και για να επιλύσει όλα τα προβλήματα, είτε γίνονται αντιληπτά ως μικρά ή μεγάλα, δυνατά ή αδύνατα. Δεν υπάρχει τίποτα που να μην δώσει χώρο σε Αυτόν και στο Μεγαλείο Του. Το να συνδεθείς στενά μαζί Του σημαίνει ότι δέχεσαι τις σχέσεις ως πραγματικές, και μέσω της πραγματικότητάς τους παραιτείσαι από όλες τις ψευδαισθήσεις για χάρη της πραγματικότητας της σχέσης σου με τον Θεό. Ας υμνήσουμε την σχέση σου μαζί Του και με κανένα άλλον. Η αλήθεια βρίσκεται εκεί και πουθενά αλλού. Επιλέγεις ή αυτό ή το τίποτα.

12. ***Πατέρα, συγχώρεσε τις ψευδαισθήσεις μας, και βοήθησέ μας να δεχτούμε την αληθινή μας σχέση μαζί Σου, στην οποία δεν υπάρχουν ψευδαισθήσεις, κι όπου καμιά δεν μπορεί να εισχωρήσει. Η αγιότητα μας***

είναι δική Σου. Τι μπορεί να υπάρχει μέσα μας που να χρειάζεται συγχώρεση όταν η δική Σου είναι τέλεια; Ο ύπνος της λησμονιάς είναι μόνο η απροθυμία να θυμηθούμε την δική Σου συγχώρεση και την Αγάπη Σου. Ας μην περιπλανιόμαστε στον πειρασμό, διότι ο πειρασμός του Υιού του Θεού δεν είναι το Θέλημα Σου. Και ας λάβουμε μόνο αυτό που Εσύ έδωσες, και ας μην δεχτούμε παρά μόνο αυτό μέσα στο νου που Εσύ δημιούργησες και αγαπάς. Αμήν.

Κεφάλαιο 17

Η ΣΥΓΧΩΡΕΣΗ ΚΑΙ Η ΑΓΙΑ ΣΧΕΣΗ

1. Φέρνοντας την Φαντασίωση στην Αλήθεια

1. Η προδοσία του Υιού του Θεού βρίσκεται μόνο στις ψευδαισθήσεις, και όλες του οι «αμαρτίες» δεν είναι παρά δικές του φαντασιώσεις. Η πραγματικότητά του είναι παντοτινά αναμάρτητη. Δεν χρειάζεται να συγχωρεθεί, μόνο να αφυπνιστεί. Στα όνειρά του έχει προδώσει τον εαυτό του, τους αδελφούς του και τον Θεό του. Όμως, αυτό που έχει γίνει στα όνειρα δεν έχει γίνει στην πραγματικότητα. Είναι αδύνατον να πείσεις αυτόν που ονειρεύεται ότι έτσι είναι, διότι τα όνειρα είναι αυτό που είναι ***εξαιτίας της*** ψευδαίσθησης της πραγματικότητας τους. Μόνο όταν ξυπνήσει κανείς απαλλάσσεται εντελώς από αυτά, διότι μόνο τότε γίνεται ολοφάνερο ότι δεν είχαν καμία απολύτως επίδραση στην πραγματικότητα, και δεν την άλλαξαν. Οι φαντασιώσεις αλλάζουν την πραγματικότητα. Αυτός είναι ο σκοπός τους. Δεν μπορούν να το κάνουν αυτό πραγματικά, αλλά ***μπορούν*** να το κάνουν στο νου που θα ήθελε η πραγματικότητα να ήταν διαφορετική.

2. Επομένως, μόνο η δική σου επιθυμία να αλλάξεις την πραγματικότητα είναι τρομακτική, διότι με την επιθυμία σου νομίζεις ότι έχεις πραγματοποιήσει αυτό που επιθυμείς. Αυτή η παράξενη θέση, κατά μία έννοια, αναγνωρίζει την δύναμή σου. Όμως παραμορφώνοντάς την και αφιερώνοντας την στο «κακό», την κάνει μη πραγματική και αυτή. Δεν μπορείς να είσαι πιστός σε δύο κυρίους που σου ζητούν συγκρουόμενα πράγματα. Αυτό που χρησιμοποιείς στην φαντασίωση το αρνείσαι στην αλήθεια. Όμως, αυτό που δίνεις στην αλήθεια για να το χρησιμοποιήσει για σένα είναι ασφαλές από την φαντασίωση.

3. Όταν υποστηρίζεις ότι πρέπει να υπάρχει βαθμός δυσκολίας στα θαύματα, το μόνο που εννοείς είναι ότι υπάρχουν μερικά πράγματα που θα ήθελες να κρατήσεις μακριά από την αλήθεια. Πιστεύεις ότι η αλήθεια δεν μπορεί να ασχοληθεί με αυτά μόνο και μόνο επειδή θα ήθελες να τα κρατήσεις μακριά από αυτή. Πολύ απλά, η έλλειψη πίστης σου στην δύναμη που θεραπεύει κάθε πόνο προέρχεται από την επιθυμία σου να κρατήσεις κάποιες πλευρές της πραγματικότητας για την φαντασίωση. Αν μόνο συνειδητοποιούσες τι κάνει αυτό στην εκτίμησή σου για το όλον! Αυτό που κρατάς για τον εαυτό σου, το αφαιρείς από Εκείνον ο Οποίος θέλει να σε απελευθερώσει. Αν δεν το δώσεις πίσω, είναι αναπόφευκτο η προοπτική σου για την πραγματικότητα να είναι διαστρεβλωμένη και αδιόρθωτη.

4. Όσο θέλεις να είναι έτσι, τόσο θα παραμένει μαζί σου η ψευδαίσθηση κάποιου βαθμού δυσκολίας στα θαύματα. Διότι εσύ έχεις εδραιώσει αυτή την διαβάθμιση στην πραγματικότητα δίνοντας κάποιο κομμάτι της σε ένα δάσκαλο, και κάποιο σε έναν άλλο. Κι έτσι μαθαίνεις να ασχολείσαι με κάποιο μέρος της αλήθειας με τον ένα τρόπο, και με κάποιο άλλο μέρος της

με έναν άλλο τρόπο. Το να κατακερματίζεις την αλήθεια σημαίνει ότι την καταστρέφεις καθιστώντας την δίχως νόημα. Οι βαθμίδες της πραγματικότητας είναι μια προοπτική χωρίς κατανόηση· ένα πλαίσιο αναφοράς για την πραγματικότητα με το οποίο δεν μπορεί καθόλου να παρομοιαστεί.

5. Νομίζεις ότι μπορείς να φέρεις την αλήθεια στις φαντασιώσεις, και να μάθεις τι σημαίνει η αλήθεια από την οπτική των ψευδαισθήσεων; Η αλήθεια ***δεν έχει*** κανένα νόημα μέσα στην ψευδαίσθηση. Το πλαίσιο αναφοράς για το νόημά της πρέπει να βρίσκεται στην ίδια την αλήθεια. Όταν προσπαθείς να φέρεις την αλήθεια στις ψευδαισθήσεις, προσπαθείς να κάνεις τις ψευδαισθήσεις πραγματικότητα, και να τις κρατήσεις δικαιολογώντας την πίστη σου σε αυτές. Αλλά το να δώσεις τις ψευδαισθήσεις στην αλήθεια σημαίνει ότι καθιστάς την αλήθεια ικανή να διδάξει ότι οι ψευδαισθήσεις είναι μη πραγματικές, κι έτσι μπορείς να διαφύγεις από αυτές. Μην κρατάς ούτε μια ιδέα κρυφή από την αλήθεια, ειδάλλως καθιερώνεις βαθμούς πραγματικότητας που θα σε φυλακίζουν. Δεν υπάρχει καμία διαβάθμιση στην πραγματικότητα, διότι τα πάντα εκεί είναι αλήθεια.

6. Να είσαι πρόθυμος, λοιπόν, να δώσεις όλα όσα έχεις κρατήσει μακριά από την αλήθεια στο Άγιο Πνεύμα που την γνωρίζει, και που μέσα Του τα πάντα οδηγούνται στην αλήθεια. Η σωτηρία από τον διαχωρισμό ή θα είναι ολοκληρωτική, ή δεν θα υπάρχει καθόλου. Μην σε απασχολεί τίποτα άλλο εκτός από την προθυμία σου να πραγματοποιηθεί αυτό. Το Άγιο Πνεύμα θα το πραγματοποιήσει· όχι εσύ. Αλλά μην ξεχνάς αυτό: Όταν ενοχλείσαι και χάνεις την γαλήνη του νου σου επειδή κάποιος άλλος προσπαθεί να λύσει τα προβλήματά του μέσα από τις φαντασιώσεις, τότε αρνείσαι να συγχωρέσεις τον εαυτό σου για ακριβώς την ίδια προσπάθεια. Και κρατάς και τους δυο σας μακριά από την αλήθεια και από την σωτηρία. Καθώς τον συγχωρείς, αποκαθιστάς την αλήθεια που και οι δυο σας είχατε αρνηθεί. Και θα δεις την συγχώρεση εκεί που την έδωσες.

ΙΙ. Ο Συγχωρεμένος Κόσμος

1. Μπορείς να φανταστείς πόσο όμορφοι θα σου φαίνονται αυτοί που συγχωρείς; Σε καμιά φαντασίωσή σου δεν έχεις δει ποτέ κάτι το τόσο όμορφο. Τίποτα από ό,τι βλέπεις εδώ, είτε κοιμισμένος ή ξύπνιος, δεν πλησιάζει αυτή την ομορφιά. Και τίποτα δεν θα σου είναι τόσο πολύτιμο, και τόσο αγαπητό. Τίποτα από ό,τι θυμάσαι που έκανε την καρδιά σου να τραγουδά από χαρά δεν σου έχει φέρει ούτε ένα μικρό μέρος της ευτυχίας που θα σου φέρει αυτό που θα δεις. Γιατί θα δεις τον Υιό του Θεού. Θα δεις την ωραιότητα που αρέσει τόσο στο Άγιο Πνεύμα να κοιτάζει, και για την οποία ευχαριστεί τον Πατέρα. Εκείνο δημιουργήθηκε για να την βλέπει για σένα, μέχρι εσύ να

μάθεις να την βλέπεις από μόνος σου. Και όλη Του η διδασκαλία οδηγεί στο να την δεις, και να δώσεις τις ευχαριστίες σου μαζί Του.

2. Αυτή η ομορφιά δεν είναι φαντασίωση. Είναι ο πραγματικός κόσμος, φωτεινός και καθαρός, και νέος, με τα πάντα να αστράφτουν κάτω από τον ανοιχτό ήλιο. Τίποτα δεν είναι κρυμμένο εδώ, γιατί τα πάντα έχουν συγχωρεθεί, και δεν υπάρχουν φαντασιώσεις που να κρύβουν την αλήθεια. Η γέφυρα ανάμεσα σε εκείνον τον κόσμο και σε αυτόν, είναι τόσο μικρή και τόσο εύκολη να την διασχίσεις, που δεν θα μπορούσες να πιστέψεις ότι είναι ο τόπος συνάντησης τόσο διαφορετικών κόσμων. Και όμως, αυτή η μικρή γέφυρα είναι το πιο ισχυρό πράγμα που αγγίζει αυτόν τον κόσμο. Αυτό το μικρό βήμα, τόσο μικρό που έχει διαφύγει της προσοχής σου, είναι ένα άλμα μέσα από τον χρόνο προς την αιωνιότητα, πέρα από κάθε ασχήμια μέσα σε ομορφιά που θα σε μαγέψει, και ποτέ δεν θα παύσει να σου προκαλεί τον θαυμασμό για την τελειότητά της.

3. Αυτό το βήμα, το μικρότερο που έχει ποτέ πραγματοποιηθεί, εξακολουθεί να είναι το μεγαλύτερο επίτευγμα απ' όλα στο σχέδιο του Θεού για την Επανόρθωση. Όλα τα άλλα μαθαίνονται, αλλά αυτό δίδεται, ολοκληρωμένο και απόλυτα τέλειο. Κανένας άλλος εκτός από Εκείνον ο Οποίος σχεδίασε την σωτηρία δεν θα μπορούσε να το ολοκληρώσει έτσι. Τον αληθινό κόσμο, με την ομορφιά του, μαθαίνεις πώς να τον φτάσεις. Οι φαντασιώσεις όλες καταργούνται, κανένας και τίποτα δεν παραμένει δέσμιος τους, και με την δική σου συγχώρεση, είσαι ελεύθερος να δεις. Και αυτό που βλέπεις είναι μόνο ό,τι έφτιαξες, με την ευλογία της συγχώρεσής σου επάνω του. Και με αυτή την τελική ευλογία του Υιού του Θεού στον εαυτό του, η ορθή αντίληψη, γεννημένη από την νέα οπτική που έχει μάθει, έχει πια υπηρετήσει τον σκοπό της.

4. Τα αστέρια θα εξαφανιστούν μέσα στο φως, και ο ήλιος, που άνοιξε τον κόσμο σε αυτή την ομορφιά, θα εξαφανιστεί κι αυτός. Η αντίληψη δεν θα έχει νόημα όταν θα έχει τελειοποιηθεί, γιατί όλα όσα χρησιμοποιήθηκαν για την μάθηση δεν θα έχουν καμία λειτουργία. Τίποτα ποτέ δεν θ' αλλάζει · ούτε αλλαγές ούτε διαβαθμίσεις, ούτε διαφορές, ούτε παραλλαγές που έδιναν υπόσταση στην αντίληψη θα υπάρχουν πια. Η αντίληψη του πραγματικού κόσμου θα είναι τόσο σύντομη, που ίσα που θα προλάβεις να ευχαριστήσεις τον Θεό γι αυτή. Γιατί ο Θεός θα κάνει γοργά το τελευταίο βήμα, όταν έχεις φτάσει τον πραγματικό κόσμο και είσαι έτοιμος γι Αυτόν.

5. Ο πραγματικός κόσμος επιτυγχάνεται απλά με την πλήρη συγχώρεση του παλαιού, του κόσμου που βλέπεις χωρίς την συγχώρεση. Ο μεγάλος Μετασχηματιστής της αντίληψης θα αναλάβει μαζί σου την προσεκτική έρευνα του νου που έφτιαξε αυτόν τον κόσμο, και θα σου φανερώσει τους φαινομενικούς λόγους που τον κατασκεύασες. Στο φως της πραγματικής λογικής που φέρει Εκείνος, καθώς Τον ακολουθείς, θα σου δείξει ότι εδώ δεν υπάρχει καμιά λογική. Κάθε σημείο που αγγίζει η δική Του λογική, ανασταίνεται μέσα στην ομορφιά και ό,τι φαινόταν άσχημο μέσα στο σκοτάδι

της δικής σου έλλειψης λογικής ξαφνικά απελευθερώνεται στην ομορφιά. Ακόμη και αυτό που ο Υιός του Θεού έφτιαξε μέσα στην παράνοια του δεν θα μπορούσε να είναι χωρίς ένα κρυφό σπινθήρα ομορφιάς που απελευθερώθηκε χάρη στην πραότητα.

6. Όλη αυτή η ομορφιά θα ανυψωθεί για να ευλογήσει την όρασή σου καθώς κοιτάς τον κόσμο με μάτια που συγχωρούν. Γιατί η συγχώρεση κυριολεκτικά μεταμορφώνει την όραση, και σε αφήνει να δεις τον πραγματικό κόσμο να φτάνει ήσυχα και ευγενικά διασχίζοντας το χάος, και αφαιρώντας όλες τις ψευδαισθήσεις που είχαν παραμορφώσει την αντίληψή σου και την είχαν καθηλώσει στο παρελθόν. Ακόμα και το πιο μικρό φύλλο γίνεται κάτι άξιο θαυμασμού, και ένα φυλλαράκι χλόης γίνεται σημάδι της τελειότητας του Θεού.

7. Από τον κόσμο που έχει συγχωρεθεί ο Υιός του Θεού ανασηκώνεται εύκολα και οδηγείται στο σπίτι του. Και εκεί γνωρίζει ότι πάντα αναπαυόταν εκεί με ειρήνη. Ακόμα και η σωτηρία θα γίνει ένα όνειρο, και θα εξαφανιστεί από το νου του. Γιατί η σωτηρία είναι το τέλος των ονείρων, και με την λήξη του ονείρου δεν θα έχει κανένα νόημα. Ποιος θα μπορούσε να ονειρευτεί ότι υπάρχει καθόλου ανάγκη σωτηρίας ενώ είναι ήδη αφυπνισμένος στον Ουρανό;

8. Πόσο πολύ θέλεις την σωτηρία; Αυτή θα σου δώσει τον πραγματικό κόσμο, που ριγεί από ανυπομονησία για να σου δοθεί. Η λαχτάρα του Αγίου Πνεύματος να σου τον δώσει είναι τόσο έντονη που δεν θα ήθελε να περιμένει καθόλου, παρόλο που περιμένει υπομονετικά. Ένωσε την υπομονή Του με την ανυπομονησία σου για την καθυστέρηση σου να Το συναντήσεις. Βγες με χαρά να συναντήσεις τον Λυτρωτή σου, και πορεύσου μαζί Του με εμπιστοσύνη έξω από αυτόν τον κόσμο, και πήγαινε μέσα στον πραγματικό κόσμο της ωραιότητας και της συγχώρεσης.

III. Σκιές του Παρελθόντος

1. Το να συγχωρείς σημαίνει απλά να θυμάσαι μόνο τις σκέψεις αγάπης που έδωσες στο παρελθόν, κι εκείνες που σου δόθηκαν. Όλες οι υπόλοιπες πρέπει να ξεχαστούν. Η συγχώρεση είναι μια επιλεκτική μνήμη, που δεν βασίζεται στην δική σου επιλογή. Διότι οι σκιώδεις μορφές που θέλεις να κάνεις αθάνατες είναι «εχθροί» της πραγματικότητας. Να είσαι πρόθυμος να συγχωρήσεις τον Υιό του Θεού γι αυτό που δεν έκανε. Οι σκιώδεις φιγούρες είναι οι μάρτυρες που φέρνεις μαζί σου για να αποδείξεις ότι έκανε αυτό που δεν έκανε. Κι επειδή τις φέρνεις, θα τις ακούς. Κι εσύ που τις κρατάς από δική σου επιλογή δεν καταλαβαίνεις πώς ήρθαν στο νου σου, και ποιος είναι ο σκοπός τους. Αυτές αντιπροσωπεύουν το κακό που θεωρείς ότι έγινε εις βάρος

σου. Τις φέρεις μαζί σου μόνο για να ανταποδώσεις το κακό με κακό, ελπίζοντας ότι οι μάρτυρές τους θα σου δώσουν την ικανότητα να ενοχοποιήσεις κάποιον άλλον και να μην βλάψεις τον εαυτό σου. Σου μιλούν τόσο ξεκάθαρα για τον διαχωρισμό ώστε όποιος δεν έχει εμμονή με την διατήρηση του διαχωρισμού δεν θα μπορούσε τις ακούσει. Σου προσφέρουν τους «λόγους» για τους οποίους θα έπρεπε να συνάψεις ανίερες συμμαχίες για να υποστηρίξεις τους στόχους του εγώ, και να κάνεις τις σχέσεις σου μάρτυρες της δύναμής του.

2. Αυτές οι σκιώδεις φιγούρες είναι που θέλουν να κάνουν το εγώ άγιο στα μάτια σου, και να σε διδάξουν ότι αυτό που κάνεις για να το κρατήσεις ασφαλές είναι πραγματικά αγάπη. Οι σκιώδεις φιγούρες πάντα μιλούν για εκδίκηση, και όλες οι σχέσεις στις οποίες εισέρχονται είναι εντελώς παρανοϊκές. Δίχως εξαίρεση, αυτές οι σχέσεις έχουν σκοπό τους τον αποκλεισμό της αλήθειας σχετικά με τον άλλον, και με τον εαυτό σου. Αυτός είναι ο λόγος που βλέπεις και στους δύο κάτι που δεν υπάρχει, και κάνεις και τους δύο σας σκλάβους της εκδίκησης. Και αυτός είναι ο λόγος που σε ελκύει ό,τι σου θυμίζει τις παλιές σου πικρίες, και σου φαίνεται ότι συμβαδίζει με την αγάπη, άσχετα με το πόσο διαστρεβλωμένοι είναι οι συσχετισμοί με τους οποίους φτάνεις σε αυτό το συμπέρασμα. Και τελικά, αυτός είναι ο λόγος που όλες αυτές οι σχέσεις γίνονται προσπάθειες ένωσης μέσω του σώματος, διότι μόνο τα σώματα μπορούν να γίνουν αντιληπτά ως μέσον επίθεσης. Το ότι τα σώματα είναι κεντρικό θέμα σε όλες τις ανίερες σχέσεις είναι προφανές. Η δική σου εμπειρία σου το έχει διδάξει αυτό. Αλλά αυτό που μπορεί να μην συνειδητοποιείς είναι όλοι οι λόγοι που συντρέχουν για να κάνουν την σχέση ανίερη. Διότι η ανιερότητα επιδιώκει να ενισχύσει τον εαυτό της, όπως κάνει και η αγιότητα, συγκεντρώνοντας σε αυτήν ό,τι αντιλαμβάνεται ως όμοιό της.

3. Στην ανίερη σχέση, δεν επιχειρείται ένωση με το σώμα του άλλου, αλλά με τα σώματα εκείνων που δεν είναι εκεί. Διότι ακόμα και το σώμα του άλλου, το οποίο ήδη είναι μια πολύ περιορισμένη αντίληψη γι αυτόν, δεν είναι το επίκεντρό της έτσι όπως είναι, τουλάχιστον ολοκληρωτικά. Αυτό που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για φαντασιώσεις εκδίκησης, και αυτό που μπορεί να έχει πιο άμεση σχέση με εκείνους από τους οποίους επιζητείται η εκδίκηση, γίνεται το επίκεντρο και ξεχωρίζεται σαν να είναι το μόνο μέρος που έχει αξία. Κάθε βήμα που γίνεται προς την σύναψη, την διατήρηση και την διάλυση της ανίερης σχέσης είναι μια κίνηση προς ακόμα περισσότερο κατακερματισμό και αναλήθεια. Οι σκιώδεις φιγούρες εισχωρούν όλο και περισσότερο, και αυτός μέσα στον οποίο φαίνεται ότι βρίσκονται υποβαθμίζεται σε σημασία.

4. Ο χρόνος πραγματικά δεν ευνοεί την ανίερη σχέση. Διότι ο χρόνος ***είναι*** σκληρός στα χέρια του εγώ, όπως είναι ευγενικός όταν χρησιμοποιείται για την πραότητα. Η έλξη της ανίερης σχέσης αρχίζει να εξασθενεί και να μπαίνει υπό αμφισβήτηση σχεδόν αμέσως. Μόλις σχηματιστεί, η αμφιβολία εισχωρεί, διότι ο σκοπός της είναι αδύνατος. Έτσι, το «ιδανικό» της ανίερης σχέσης γίνεται κάτι στο οποίο η πραγματικότητα του άλλου δεν εισέρχεται καθόλου

για να «χαλάσει» το όνειρο. Και όσο πιο λίγα φέρνει ο άλλος στην σχέση, τόσο «καλύτερη» γίνεται. Επομένως, η προσπάθεια για ένωση γίνεται ένας τρόπος αποκλεισμού ακόμα και αυτού με τον οποίον επιδιώχτηκε η ένωση. Διότι σχηματίστηκε για να τον βγάλει από αυτήν, και να ενωθεί με φαντασιώσεις μέσα σε αδιάλειπτη «ευδαιμονία».

5. Πώς μπορεί το Άγιο Πνεύμα να φέρει την δική Του ερμηνεία του σώματος ως μέσον επικοινωνίας σε σχέσεις που ο μόνος τους σκοπός είναι ο διαχωρισμός από την πραγματικότητα; Αυτό που ***είναι*** η συγχώρεση Το καθιστά ικανό να το κάνει. Αν όλες οι σκέψεις εκτός από τις σκέψεις αγάπης ξεχαστούν, αυτό που παραμένει είναι αιώνιο. Και το μεταμορφωμένο παρελθόν γίνεται σαν το παρόν. Τώρα πια το παρελθόν δεν συγκρούεται με το ***τώρα***. Αυτή η συνέχεια επεκτείνει το παρόν αυξάνοντας την πραγματικότητά του και την αξία του στην αντίληψή σου. Μέσα σε αυτές τις σκέψεις αγάπης βρίσκεται ο σπινθήρας της ομορφιάς κρυμμένος μέσα στην ασχήμια της ανίερης σχέσης όπου υπάρχει η θύμηση του μίσους· και περιμένει για να αναζωπυρωθεί καθώς η σχέση δίδεται στο Άγιο Πνεύμα που της δίνει ζωή και ομορφιά. Αυτός είναι ο λόγος που η Επανόρθωση επικεντρώνεται στο παρελθόν, το οποίο είναι η πηγή του διαχωρισμού, κι εκεί όπου πρέπει να καταργηθεί. Διότι ο διαχωρισμός πρέπει να διορθωθεί ακριβώς εκεί όπου κατασκευάστηκε.

6. Το εγώ επιδιώκει να «λύσει» τα προβλήματά του, όχι στην πηγή τους, αλλά εκεί όπου δεν φτιάχτηκαν. Επομένως επιδιώκει να εγγυηθεί ότι δεν θα υπάρξει λύση. Το Άγιο Πνεύμα θέλει μόνο να κάνει τις δικές Του αποφάσεις ολοκληρωμένες και τέλειες, κι έτσι αναζητά και βρίσκει την πηγή των προβλημάτων εκεί που βρίσκεται, κι εκεί την καταργεί. Και με κάθε βήμα προς την κατάργηση που αναλαμβάνει, ο διαχωρισμός καταργείται όλο και περισσότερο, και η ένωση πλησιάζει όλο και πιο πολύ. Οι «λόγοι» του διαχωρισμού δεν Του προκαλούν καμία σύγχυση. Το μόνο που αντιλαμβάνεται στον διαχωρισμό είναι ότι πρέπει να καταργηθεί. Άφησε το Άγιο Πνεύμα να αποκαλύψει τον κρυμμένο σπινθήρα της ομορφιάς στις σχέσεις σου και να σου τον δείξει. Η ομορφιά του θα σε ελκύσει τόσο πολύ που δεν θα θέλεις πια να τον χάσεις ξανά από τα μάτια σου. Και θα αφήσεις αυτό τον σπινθήρα να μεταμορφώσει την σχέση σου έτσι ώστε να μπορείς να τον βλέπεις όλο και περισσότερο. Διότι θα τον θέλεις όλο και περισσότερο, και θα γίνεσαι όλο και πιο απρόθυμος να επιτρέψεις να κρυφτεί από σένα. Και θα μάθεις να αναζητάς και να δημιουργείς τις προϋποθέσεις μέσα στις οποίες μπορεί να γίνει ορατή η ομορφιά.

7. Όλα αυτά θα τα κάνεις με χαρά, αν μόνο Το αφήσεις να κρατά τον σπινθήρα μπροστά σου, να φωτίζει τον δρόμο σου και να σου τον κάνει ξεκάθαρο. Ο Υιός του Θεού είναι Ένας. Αυτούς που ο Θεός ένωσε ως ένα, το εγώ δεν μπορεί να τους διασπάσει. Ο σπινθήρας της αγιότητας μέσα σε κάθε σχέση είναι ασφαλής, όσο κρυμμένος και να είναι. Διότι ο Δημιουργός της μιας σχέσης δεν έχει αφήσει κανένα μέρος της χωρίς τον Εαυτό Του. Αυτό

είναι το μόνο μέρος της σχέσης που βλέπει το Άγιο Πνεύμα, διότι γνωρίζει ότι μόνο αυτό είναι αληθινό. Εσύ έχεις κάνει την σχέση αναληθή, άρα ανίερη, βλέποντάς την εκεί που δεν βρίσκεται και έτσι όπως δεν είναι. Δώσε το παρελθόν στο Άγιο Πνεύμα που μπορεί να αλλάξει το νου σου σχετικά με αυτό, για λογαριασμό σου. Αλλά πρώτα, βεβαιώσου ότι συνειδητοποιείς πλήρως το τι έχεις κάνει το παρελθόν να εκπροσωπεί, και γιατί.

8. Το παρελθόν γίνεται η δικαιολογία για να εισέρχεσαι σε μια συνεχή ανίερη συμμαχία με το εγώ εναντίον του παρόντος. Διότι το παρόν ***είναι*** συγχώρεση. Επομένως, οι σχέσεις που υπαγορεύει η ανίερη συμμαχία δεν γίνονται αντιληπτές ούτε βιώνονται ως ***τώρα***. Ωστόσο, το πλαίσιο αναφοράς στο οποίο αναφέρεται το παρόν για να αποκτήσει νόημα είναι μια ***ψευδαίσθηση*** του παρελθόντος, στην οποία εκείνα τα στοιχεία που ταιριάζουν στον σκοπό της ανίερης σχέσης διατηρούνται, και όλα τα υπόλοιπα αφήνονται. Κι έτσι, αυτό που εγκαταλείπεται είναι όλη η αλήθεια που το παρελθόν θα μπορούσε να προσφέρει στο παρόν ως μαρτυρία για την πραγματικότητά του. Αυτό που κρατά είναι απλά η μαρτυρία για την πραγματικότητα των ονείρων.

9. Ακόμα εξαρτάται από σένα να επιλέξεις την ένωση με την αλήθεια ή με την ψευδαίσθηση. Αλλά να θυμάσαι ότι όταν διαλέγεις το ένα εγκαταλείπεις το άλλο. Αυτό που θα διαλέξεις θα το προικίσεις με ομορφιά και πραγματικότητα, διότι η επιλογή βασίζεται στο πού δίνεις μεγαλύτερη αξία. Στον σπινθήρα της ομορφιάς ή στο πέπλο της ασχήμιας, στον πραγματικό κόσμο ή στον κόσμο της ενοχής και του φόβου, στην αλήθεια ή στην ψευδαίσθηση, στην ελευθερία ή στην σκλαβιά – όλα είναι το ίδιο. Διότι ποτέ δεν μπορείς να διαλέξεις κάτι άλλο εκτός από ανάμεσα στον Θεό και στο εγώ. Τα συστήματα σκέψης δεν είναι παρά αληθινά ή εσφαλμένα, και όλες τους οι ιδιότητες προέρχονται απλά από αυτό που είναι. Μόνο οι Σκέψεις του Θεού είναι αληθινές. Και ό,τι έπεται αυτών προέρχεται από αυτό που είναι αυτές, και είναι το ίδιο αληθινό όσο και η άγια Πηγή από την οποία προήλθαν.

10. Άγιε αδελφέ μου, θέλω να εισέλθω σε όλες σου τις σχέσεις, και να σταθώ ανάμεσα σε σένα και τις φαντασιώσεις σου. Άφησε την σχέση μου με σένα να είναι πραγματική για σένα, και άφησέ με να φέρω την πραγματικότητα στο τρόπο που αντιλαμβάνεσαι τους αδελφούς σου. Δεν δημιουργήθηκαν για να σε κάνουν να μπορείς να βλάψεις τον εαυτό σου μέσα από αυτούς. Δημιουργήθηκαν για να δημιουργούν μαζί σου. Αυτή είναι η αλήθεια που θέλω να παρεμβάλλω ανάμεσα σε σένα και στον στόχο της τρέλας. Μην διαχωρίζεσαι από μένα, και μην αφήνεις να χάνεται στα όνειρα εκδίκησης ο άγιος σκοπός της Επανόρθωσης. Οι σχέσεις στις οποίες περιθάλπονται τέτοια όνειρα με έχουν αποκλείσει. Άφησέ με να εισέλθω στο Όνομα του Θεού και να σου φέρω ειρήνη, έτσι ώστε να μπορέσεις κι εσύ να προσφέρεις ειρήνη σε μένα.

IV. Οι Δύο Εικόνες

1. Ο Θεός δημιούργησε την σχέση Του μαζί σου για να σε κάνει ευτυχισμένο, και τίποτα από ό,τι κάνεις που δεν μοιράζεται τον σκοπό Του δεν μπορεί να είναι πραγματικό. Ο σκοπός, που ο Θεός έδωσε στο καθετί, είναι η μόνη του λειτουργία. Χάρη στον δικό Του λόγο για την δημιουργία της σχέσης Του μαζί σου, η λειτουργία των σχέσεων για πάντα είναι «να σε κάνουν ευτυχισμένο». ***Και τίποτα άλλο***. Για να εκπληρώσεις αυτή την λειτουργία σχετίζεσαι με τις δημιουργίες σου όπως ο Θεός με τις δικές Του. Διότι τίποτα από όσα δημιούργησε ο Θεός δεν βρίσκεται ξέχωρα από την ευτυχία, και όλα όσα δημιούργησε ο Θεός επεκτείνουν μόνο την ευτυχία όπως έκανε και ο Δημιουργός τους. Ό,τι δεν εκπληρώνει αυτή την λειτουργία δεν μπορεί να είναι πραγματικό.

2. Σε αυτόν τον κόσμο είναι αδύνατον να δημιουργείς. Ωστόσο, ***είναι*** δυνατόν να δίνεις ευτυχία. Έχω πει επανειλημμένα ότι το Άγιο Πνεύμα δεν θα σου στερήσει τις ιδιαίτερες σχέσεις σου, αλλά θα τις μεταμορφώσει. Και το μόνο που εννοώ με αυτό είναι ότι θα αποκαταστήσει σε αυτές την λειτουργία που τους έδωσε ο Θεός. Η λειτουργία που τους έδωσες εσύ σίγουρα δεν είναι να προσφέρουν ευτυχία. Αλλά η άγια σχέση μοιράζεται τον σκοπό του Θεού, αντί να στοχεύει στην κατασκευή ενός υποκατάστατού της. Κάθε ιδιαίτερη σχέση που έχεις κάνει είναι ένα υποκατάστατο της Θέλησης του Θεού, και εξυμνεί την δική σου θέληση αντί για την δική Του εξαιτίας της ψευδαίσθησης ότι αυτές οι δύο είναι διαφορετικές.

3. Έχεις κάνει πολύ πραγματικές σχέσεις ακόμα και σε αυτόν τον κόσμο. Όμως δεν τις αναγνωρίζεις διότι έχεις ανεβάσει τα υποκατάστατά τους σε τέτοια περίοπτη θέση που, όταν σε καλεί η αλήθεια, πράγμα που κάνει συνεχώς, εσύ απαντάς με ένα υποκατάστατο. Κάθε ιδιαίτερη σχέση που έχεις κάνει έχει, ως βασικό της σκοπό, τον στόχο να καταλάβει το νου σου τόσο ολοκληρωτικά ώστε να μην ακούς το κάλεσμα της αλήθειας.

4. Κατά μία έννοια, η ιδιαίτερη σχέση ήταν η απάντηση του εγώ στην δημιουργία του Αγίου Πνεύματος, το Οποίο ήταν η Απάντηση του Θεού στον διαχωρισμό. Διότι παρόλο που το εγώ δεν κατάλαβε τι είχε δημιουργηθεί, ένιωσε απειλή. Ολόκληρο το αμυντικό σύστημα του εγώ που αναπτύχθηκε για να προστατεύσει τον διαχωρισμό από το Άγιο Πνεύμα έγινε σαν απάντηση προς το δώρο με το οποίο το ευλόγησε ο Θεός, και που με αυτή την ευλογία, του έδωσε την ικανότητα να θεραπευτεί. Αυτή η ευλογία κρατά μέσα της την αλήθεια για τα πάντα. Και η αλήθεια είναι ότι το Άγιο Πνεύμα βρίσκεται σε στενή σχέση μαζί σου, διότι μέσα σε Αυτό αποκαθίσταται η σχέση σου με τον Θεό. Η σχέση μαζί Του ποτέ δεν έχει διακοπεί, διότι το Άγιο Πνεύμα δεν είναι διαχωρισμένο από κανέναν από τότε που έγινε ο διαχωρισμός. Και μέσω Αυτού όλες σου οι άγιες σχέσεις έχουν φυλαχτεί με προσοχή, για να υπηρετούν τον σκοπό του Θεού για σένα.

5. Το εγώ πάντα επαγρυπνεί προς την απειλή, και το μέρος του νου σου μέσα στο οποίο έγινε δεκτό το εγώ πάντα ανησυχεί για να διατηρήσει τον δικό του λόγο ύπαρξης, έτσι όπως τον βλέπει. Δεν συνειδητοποιεί ότι είναι εντελώς παρανοϊκό. Κι εσύ πρέπει να συνειδητοποιήσεις τι ακριβώς σημαίνει αυτό αν θέλεις να αποκατασταθείς στην σωφροσύνη. Οι παρανοϊκοί προστατεύουν το σύστημα σκέψης τους, αλλά το κάνουν παρανοϊκά. Και όλες τους οι άμυνες είναι τόσο παρανοϊκές όσο αυτά που υποτίθεται ότι προστατεύουν. Ο διαχωρισμός δεν έχει τίποτα μέσα του, κανένα μέρος, κανένα «λόγο», και καμιά ιδιότητα που να μην είναι παρανοϊκή. Και η «προστασία» του είναι μέρος από αυτόν, το ίδιο παρανοϊκή όσο και το σύνολο. Η ιδιαίτερη σχέση, η οποία είναι η κύρια άμυνά του, πρέπει επομένως να είναι κι αυτή παρανοϊκή.

6. Τώρα πια πολύ μικρή δυσκολία έχεις να συνειδητοποιήσεις ότι το σύστημα σκέψης που προστατεύει η ιδιαίτερη σχέση δεν είναι παρά ένα σύστημα από αυταπάτες. Αναγνωρίζεις, τουλάχιστον σε γενικές γραμμές, ότι το εγώ είναι παρανοϊκό. Παρόλα αυτά η ιδιαίτερη σχέση ακόμα σου φαίνεται ότι κατά κάποιο τρόπο είναι «διαφορετική». Όμως την έχουμε κοιτάξει πολύ πιο κοντά σε σχέση με άλλες πλευρές του συστήματος σκέψης του εγώ που είσαι πιο πρόθυμος να αφήσεις να φύγουν. Όσο παραμένει, δεν θα αφήνεις τις άλλες να φύγουν. Διότι ούτε αυτή είναι διαφορετική. Αν την κρατήσεις, τότε τις έχεις κρατήσει όλες.

7. Είναι βασικό να καταλάβεις ότι όλες οι άμυνες ***κάνουν*** αυτό που υπερασπίζονται. Η βάση για την αποτελεσματικότητά τους είναι ότι προσφέρουν αυτό το οποίο υπερασπίζονται. Αυτό που υπερασπίζονται ενσωματώνεται μέσα σε αυτές για να κρατηθεί ασφαλές, και καθώς αυτές λειτουργούν το φέρνουν σε σένα. Κάθε άμυνα λειτουργεί δίνοντας δώρα, και το δώρο είναι πάντα μια μικρογραφία του συστήματος σκέψης που προστατεύει η άμυνα, τοποθετημένο μέσα σε μια χρυσή κορνίζα. Η κορνίζα είναι πολύ περίτεχνη, στολισμένη με κοσμήματα, λαμπερή και με βαθιά σκαλίσματα. Ο σκοπός της είναι να έχει αξία ***από μόνη της***, και να αποσπάσει την προσοχή σου από αυτό που περιβάλλει. Αλλά δεν μπορείς να έχεις την κορνίζα χωρίς την εικόνα. Οι άμυνες λειτουργούν για να σε πείσουν ότι μπορείς.

8. Η ιδιαίτερη σχέση έχει την πιο επιβλητική και απατηλή κορνίζα από όλες τις άμυνες που χρησιμοποιεί το εγώ. Εδώ προσφέρεται το σύστημα σκέψης του, περιβαλλόμενο από μια κορνίζα τόσο βαριά και τόσο περίτεχνη που η εικόνα σχεδόν χάνεται εξαιτίας της επιβλητικής της κατασκευής. Μέσα στην κορνίζα είναι υφασμένες όλων των ειδών οι φανταχτερές και κατακερματισμένες ψευδαισθήσεις της αγάπης, στημένες με όνειρα θυσίας και συμφέροντος, συνυφασμένες με επιχρυσωμένες κλωστές αυτό – καταστροφής. Το αίμα λαμπυρίζει σαν ρουμπίνι, και τα δάκρυα έχουν την όψη του διαμαντιού και γυαλίζουν μέσα στο θαμπό φως μέσα στο οποίο γίνεται η προσφορά.

9. Κοίταξε την ***εικόνα***. Μην αφήνεις την κορνίζα να σε αποσπά. Αυτό το δώρο σου δίνεται για την καταδίκη σου, και αν το πάρεις θα πιστεύεις ότι ***είσαι*** καταδικασμένος. Δεν μπορείς να αποκτήσεις την κορνίζα δίχως την εικόνα. Αυτό που δίνεις αξία είναι η κορνίζα, διότι εκεί δεν βλέπεις καμιά σύγκρουση. Όμως η κορνίζα είναι μόνο το περιτύλιγμα για το δώρο της σύγκρουσης. Η κορνίζα δεν είναι το δώρο. Μην πλανάσαι από τις πιο επιφανειακές πλευρές αυτού του συστήματος σκέψης, διότι αυτές οι πλευρές περιβάλλουν το σύνολο, ολοκληρωμένο από κάθε άποψη. Ο θάνατος βρίσκεται μέσα σε αυτό το φανταχτερό δώρο. Μην αφήσεις την ματιά σου να υπνωτιστεί από την ακτινοβολία αυτής της κορνίζας. Κοίταξε την εικόνα, και συνειδητοποίησε ότι σου προσφέρεται ο θάνατος.

10. Αυτός είναι ο λόγος που η άγια στιγμή είναι τόσο σημαντική για την υπεράσπιση της αλήθειας. Η αλήθεια δεν χρειάζεται καμιά άμυνα, αλλά εσύ πραγματικά χρειάζεται να αμυνθείς ενάντια στην αποδοχή του δώρου του θανάτου. Όταν εσύ που είσαι αλήθεια δεχτείς μια ιδέα τόσο επικίνδυνη για την αλήθεια, την απειλείς με καταστροφή. Και τώρα πρέπει να αναλάβεις αυτή την υπεράσπιση, για να κρατήσεις την αλήθεια ολοκληρωμένη. Η δύναμη του Ουρανού, η Αγάπη του Θεού, τα δάκρυα του Χριστού, και η χαρά του αιώνιου Πνεύματός Του κινητοποιούνται για να σε υπερασπιστούνε από την δική σου επίθεση. Διότι Τους επιτίθεσαι, και πρέπει να σε σώσουν, εφόσον είσαι μέρος Τους, διότι αγαπούν τον Εαυτό Τους.

11. Η άγια στιγμή είναι μια μικρογραφία του Ουρανού, σταλμένη σε σένα ***από*** τον Ουρανό. Είναι κι αυτή μια εικόνα, τοποθετημένη μέσα σε μια κορνίζα. Όμως αν δεχτείς αυτό το δώρο δεν θα βλέπεις καθόλου την κορνίζα, διότι το δώρο μπορεί να γίνει αποδεκτό μόνο μέσω της προθυμίας σου να εστιάσεις την προσοχή σου στην εικόνα. Η άγια στιγμή είναι μια μικρογραφία της αιωνιότητας. Είναι μια εικόνα του άχρονου, τοποθετημένη μέσα σε μια κορνίζα του χρόνου. Αν εστιάσεις στην εικόνα, θα συνειδητοποιήσεις ότι μόνο η κορνίζα ήταν που σε έκανε να νομίσεις ότι ***ήταν*** εικόνα. Χωρίς την κορνίζα, βλέπεις την εικόνα ως αυτό που αντιπροσωπεύει. Διότι έτσι όπως ολόκληρο το σύστημα σκέψης του εγώ βρίσκεται μέσα στα δώρα του, έτσι και ολόκληρος ο Ουρανός βρίσκεται μέσα σε αυτή την στιγμή, την δανεισμένη από την αιωνιότητα και τοποθετημένη μέσα στον χρόνο για σένα.

12. Σου προσφέρονται δύο δώρα. Το κάθε ένα είναι πλήρες, και δεν μπορεί να γίνει δεκτό εν μέρει. Το κάθε ένα είναι μια εντελώς διαφορετική εικόνα όλων όσων μπορείς να έχεις, αλλά από πολύ διαφορετική οπτική. Δεν μπορείς να συγκρίνεις την αξία τους συγκρίνοντας μια εικόνα με μια κορνίζα. Τις εικόνες είναι που πρέπει να συγκρίνεις, ειδάλλως η σύγκριση δεν έχει κανένα νόημα. Να θυμάσαι ότι το δώρο είναι η εικόνα. Και μόνο σε αυτή την βάση είσαι πραγματικά ελεύθερος να διαλέξεις. Κοίταξε τις εικόνες. Και τις δύο. Η μία είναι μια μικροσκοπική εικόνα, δυσδιάκριτη κάτω από όλες αυτές τις βαριές σκιές της τεράστιας και δυσανάλογης κορνίζας της. Η άλλη έχει λιτή κορνίζα

και είναι τοποθετημένη μέσα στο φως, όμορφη για να την κοιτάς γι αυτό που είναι.

13. Εσύ που έχεις προσπαθήσει τόσο σκληρά, και ακόμα προσπαθείς, να ταιριάξεις την καλύτερη εικόνα στην λάθος κορνίζα και έτσι να συνδυάσεις αυτό που δεν συνδυάζεται, δέξου αυτό και αγαλλίασε: Αυτές οι εικόνες είναι η κάθε μια τους στην τέλεια κορνίζα ανάλογα με αυτό που αντιπροσωπεύουν. Η μία έχει την κατάλληλη κορνίζα έτσι ώστε να μην εστιάζεις πάνω της και να μην την βλέπεις. Η άλλη είναι έτσι κορνιζαρισμένη ώστε να την βλέπεις πεντακάθαρα. Η εικόνα του σκότους και του θανάτου γίνεται όλο και λιγότερο πειστική καθώς την αναζητάς ανάμεσα στα περιτυλίγματα της. Καθώς κάθε παράλογο πετράδι της κορνίζας που φαίνεται να λάμπει στο σκοτάδι, εκτίθεται στο φως, γίνεται θαμπό και άτονο, και παύει να σε αποσπά από την εικόνα. Και τελικά κοιτάς την εικόνα την ίδια, βλέποντας επιτέλους, ότι δεν έχει κανένα νόημα απροστάτευτη από την κορνίζα της.

14. Η άλλη εικόνα έχει ελαφριά κορνίζα, διότι ο χρόνος δεν μπορεί να περιέχει την αιωνιότητα. Δεν υπάρχει καμία απόσπαση εδώ. Η εικόνα του Ουρανού και της αιωνιότητας γίνεται όλο και πιο πειστική καθώς την κοιτάζεις. Και τώρα, έπειτα από μια πραγματική σύγκριση, μπορεί επιτέλους να συμβεί μια μεταμόρφωση και των δύο εικόνων. Η σκοτεινή εικόνα, φερμένη στο φως, δεν γίνεται πια αντιληπτή ως τρομακτική, αλλά το γεγονός ότι δεν είναι παρά μια εικόνα αναγνωρίζεται επιτέλους. Και αυτό που βλέπεις θα το αναγνωρίζεις ως αυτό που είναι· μια εικόνα αυτού που νόμιζες ότι ήταν πραγματικό, και τίποτα περισσότερο. Διότι πέρα από αυτή την εικόνα δεν θα δεις τίποτα.

15. Η εικόνα του φωτός, σε ξεκάθαρη και αλάνθαστη αντίθεση, μεταμορφώνεται σε αυτό που βρίσκεται πέρα από την εικόνα. Καθώς το κοιτάζεις, συνειδητοποιείς ότι δεν είναι εικόνα, αλλά η πραγματικότητα. Αυτή δεν είναι μια ζωγραφισμένη αναπαράσταση ενός συστήματος σκέψης, αλλά η ίδια η Σκέψη. Αυτό που αναπαριστά βρίσκεται εκεί. Η κορνίζα της ξεθωριάζει απαλά και ο Θεός αναδύεται στην θύμησή σου, προσφέροντάς σου ολόκληρη την δημιουργία σε αντάλλαγμα για τη δική σου μικρή εικόνα, την εντελώς δίχως αξία και χωρίς απολύτως κανένα νόημα.

16. Καθώς ο Θεός ανέρχεται στην θέση που Του αρμόζει κι εσύ στην δική σου, θα βιώσεις ξανά το νόημα την σχέσης και θα γνωρίσεις ότι είναι αληθινό. Ας ανέλθουμε ειρηνικά προς τον Πατέρα, δίνοντάς Του κυριαρχία μέσα στο νου μας. Θα κερδίσουμε τα πάντα δίνοντας Του την δύναμη και την δόξα, χωρίς να κρατήσουμε καμιά ψευδαίσθηση για το που βρίσκονται. Βρίσκονται μέσα μας, μέσω της δικής Του ανόδου. Αυτό που έχει δώσει Εκείνος είναι δικό Του. Λάμπει μέσα σε κάθε μέρος Του, όπως και στο όλον. Ολόκληρη η πραγματικότητα της σχέσης σου μαζί Του, βρίσκεται στις μεταξύ μας σχέσεις. Η άγια στιγμή λάμπει το ίδιο σε όλες τις σχέσεις, διότι μέσα σε αυτήν ***είναι*** ένα. Διότι εδώ βρίσκεται μόνο θεραπεία, ήδη ολοκληρωμένη και τέλεια. Διότι

εδώ είναι ο Θεός, κι όπου είναι Εκείνος μόνο το τέλειο και το ολοκληρωμένο μπορεί να υπάρχει.

V. Η Θεραπευμένη Σχέση

1. Η άγια σχέση είναι η έκφραση της άγιας στιγμής μέσα στην ζωή σε αυτόν τον κόσμο. Όπως όλα όσα έχουν σχέση με την σωτηρία, η άγια στιγμή είναι ένα πρακτικό εργαλείο, το οποίο αποδεικνύεται από τα αποτελέσματά του. Η άγια στιγμή ποτέ δεν αποτυγχάνει. Η εμπειρία της πάντα βιώνεται. Ωστόσο, χωρίς την έκφρασή της ποτέ δεν την θυμάσαι. Η άγια σχέση είναι μια συνεχής υπενθύμιση της εμπειρίας κατά την οποία η σχέση έγινε αυτό που είναι. Και όπως η ανίερη σχέση είναι ένας συνεχής ύμνος προς το μίσος επαινώντας τον κατασκευαστή του, έτσι και η άγια σχέση είναι ένα χαρούμενο τραγούδι που υμνεί τον Λυτρωτή των σχέσεων.

2. Η άγια σχέση, ένα μείζον βήμα προς την αντίληψη του πραγματικού κόσμου, μαθαίνεται. Είναι η παλιά, ανίερη σχέση, μεταμορφωμένη και ιδωμένη εκ νέου. Η άγια σχέση είναι ένα εκπληκτικό διδακτικό επίτευγμα. Σε όλες της τις πλευρές, έτσι όπως αρχίζει, εξελίσσεται και ολοκληρώνεται, αντιπροσωπεύει την αντιστροφή της ανίερης σχέσης. Παρηγορήσου με αυτό· η μόνη δύσκολη φάση είναι η αρχή. Διότι εκεί, ο στόχος της σχέσης μετατοπίζεται απότομα προς το ακριβές αντίθετο αυτού που ήταν. Αυτό είναι το πρώτο αποτέλεσμα της προσφοράς της σχέσης στο Άγιο Πνεύμα, για να την χρησιμοποιήσει για τους δικούς Του σκοπούς.

3. Αυτή η πρόσκληση γίνεται αμέσως αποδεκτή, και το Άγιο Πνεύμα δεν χάνει καθόλου χρόνο στο να εισάγει τα πρακτικά αποτελέσματα της πρόσκλησής σου να εισέλθει. Αμέσως ο δικός Του στόχος αντικαθιστά τον δικό σου. Αυτό επιτυγχάνεται πολύ γρήγορα, αλλά κάνει την σχέση να φαίνεται διαταραγμένη, διχασμένη, ακόμα και έντονα οδυνηρή. Ο λόγος είναι προφανής. Διότι η σχέση έτσι όπως ***είναι*** δεν συμβαδίζει με τον δικό της στόχο, και είναι ξεκάθαρα ακατάλληλη για τον σκοπό που έχει γίνει αποδεκτός γι αυτήν. Όταν βρισκόταν σε ανίερη κατάσταση, ο ***δικός σου*** στόχος ήταν ο μόνος που φαινόταν πως της έδινε νόημα. Τώρα φαίνεται να μην έχει κανένα νόημα. Πολλές σχέσεις έχουν διαλυθεί σε αυτό το σημείο, και η αναζήτηση του παλιού στόχου εδραιώθηκε εκ νέου σε μια άλλη σχέση. Διότι μόλις η ανίερη σχέση δεχτεί τον στόχο της αγιότητας, ποτέ δεν θα μπορέσει να ξαναγίνει αυτό που ήταν.

4. Ο πειρασμός του εγώ γίνεται ιδιαίτερα έντονος με αυτή την αλλαγή στους στόχους. Διότι η σχέση δεν έχει αλλάξει ακόμα αρκετά ώστε να μην υπάρχει

καθόλου πια η έλξη του προηγούμενου στόχου της, και η δομή της «απειλείται» από την αναγνώριση της ακαταλληλότητάς της για την εκπλήρωση του νέου της σκοπού. Η σύγκρουση ανάμεσα στον στόχο και την δομή της σχέσης είναι τόσο προφανής που δεν μπορούν να συνυπάρξουν. Όμως τώρα ο στόχος δεν θα αλλάξει. Τοποθετημένος σταθερά μέσα στην ανίερη σχέση, δεν υπάρχει άλλη πορεία από το να αλλάξει την σχέση ώστε να ταιριάζει με τον στόχο. Μέχρι αυτή η ευτυχής λύση να γίνει ορατή και δεκτή ως η μόνη διέξοδος από την σύγκρουση, η σχέση μπορεί να περιέχει πολλή ένταση.

5. Ο πιο αργός ρυθμός αλλαγής του στόχου δεν θα ήταν καλύτερος, διότι η αντίθεση θα ήταν συγκαλυμμένη, κι έτσι θα δινόταν χρόνος στο εγώ για να ερμηνεύσει εκ νέου κάθε αργό βήμα σύμφωνα με τα δικά του γούστα. Μόνο μια ριζική αλλαγή στον σκοπό θα μπορούσε να εισάγει μια ολοκληρωτική αλλαγή του νου για τον σκοπό ολόκληρης της σχέσης. Καθώς αυτή η αλλαγή εξελίσσεται και τελικά εκπληρώνεται, γίνεται όλο και πιο ευεργετική και χαρμόσυνη. Αλλά στην αρχή, η κατάσταση βιώνεται ως πολύ αβέβαιη. Μια σχέση, που αναλαμβάνεται από δύο άτομα για τους ανίερους σκοπούς τους, ξαφνικά έχει την αγιότητα ως στόχο της. Καθώς αυτοί οι δύο αναλογίζονται την σχέση τους από την πλευρά αυτού του νέου σκοπού, αναπόφευκτα τρομοκρατούνται. Η αντίληψη που έχουν για την σχέση μπορεί να αποδιοργανωθεί αρκετά. Όμως, η προηγούμενη οργάνωση της αντίληψής τους δεν εξυπηρετεί πια τον σκοπό που έχουν συμφωνήσει να εκπληρώσουν.

6. Αυτή είναι η ώρα για ***πίστη***. Επέτρεψες αυτός ο στόχος να τεθεί για λογαριασμό σου. Αυτό ήταν μια πράξη πίστης. Μην εγκαταλείπεις την πίστη, τώρα που οι ανταμοιβές της πίστης είναι έτοιμες να εισέλθουν. Αν πίστεψες ότι το Άγιο Πνεύμα ήταν εκεί για να δεχτεί την σχέση, γιατί να μην εξακολουθήσεις να πιστεύεις ότι Εκείνο είναι εκεί για να εξαγνίσει αυτό που ανέλαβε κάτω από την καθοδήγηση Του; Έχε πίστη στον αδελφό σου αυτή την ώρα της δοκιμασίας. Ο στόχος ***έχει*** τεθεί. Και η σχέση σου έχει την σωφροσύνη ως σκοπό της. Διότι τώρα βρίσκεσαι σε μια παρανοϊκή σχέση, την οποία την αναγνωρίζεις ως τέτοια μέσα στο φως του νέου της σκοπού.

7. Τώρα το εγώ δίνει την εξής συμβουλή· να υποκαταστήσεις αυτή την σχέση με μια άλλη στην οποία ο προηγούμενος σου στόχος να ταιριάζει αρκετά. Μπορείς να ξεφύγεις από την οδύνη μόνο με το να απαλλαγείς από τον αδελφό σου. Δεν χρειάζεται να τον αποχωριστείς ολοκληρωτικά αν δεν θέλεις να το κάνεις. Αλλά πρέπει να αποκλείσεις μείζονες περιοχές της φαντασίωσης από τον αδελφό σου, για να σώσεις την λογική σου. ***Μην τα ακούς αυτά τώρα!*** Έχε πίστη στο Άγιο Πνεύμα που σου απάντησε. Σε άκουσε. Δεν ήταν πολύ συγκεκριμένο στην απάντησή Του; Τώρα δεν είσαι απόλυτα παρανοϊκός. Μπορείς να αρνηθείς ότι σου έχει δώσει μια πολύ σαφή καθοδήγηση; Τώρα σου ζητά πίστη για λίγο ακόμα, ακόμα και μέσα στη σύγχυση σου. Διότι αυτή θα φύγει, και θα δεις την δικαίωση της πίστης σου

να αναδύεται, για να σου φέρει λαμπρή βεβαιότητα. Μην Το εγκαταλείπεις τώρα, ούτε τον αδελφό σου. Αυτή η σχέση έχει αναγεννηθεί ως άγια.

8. Δέξου με χαρά αυτό που δεν καταλαβαίνεις, και άφησε να σου εξηγηθεί καθώς αντιλαμβάνεσαι ότι σκοπός τώρα είναι να γίνει η σχέση άγια. Θα βρεις πολλές ευκαιρίες να κατηγορήσεις τον αδελφό σου για την «αποτυχία» της σχέσης σου, διότι κάποιες φορές θα σου φαίνεται πως δεν έχει νόημα. Θα έρθει να σε καταδιώξει μια αίσθηση απώλειας στόχου, και να σου θυμίσει όλους τους παλιούς τρόπους με τους οποίους κάποτε αναζητούσες την ικανοποίηση και νόμιζες ότι την εύρισκες. Μην ξεχνάς τώρα την δυστυχία που πραγματικά εύρισκες, και μην εμφυσάς ζωή στο εγώ που καταρρέει. Η σχέση σου δεν έχει διαλυθεί. Έχει σωθεί.

9. Είσαι πολύ άπειρος στους δρόμους της σωτηρίας, και νομίζεις ότι έχεις χαθεί. ***Ο δικός σου*** δρόμος ***έχει*** χαθεί, αλλά μην το θεωρείς αυτό απώλεια. Μέσα στην απειρία σου, να θυμάσαι ότι εσύ και ο αδελφός σου έχετε αρχίσει πάλι, ***μαζί***. Και πάρε το χέρι του, για να πορευτείτε σε ένα δρόμο πολύ πιο οικείο από ό,τι νομίζεις τώρα. Δεν είναι σίγουρο ότι θα θυμηθείς έναν στόχο που δεν έχει αλλάξει σε όλη την αιωνιότητα; Διότι δεν έχεις διαλέξει παρά τον στόχο του Θεού, από τον οποίο η αληθινή σου πρόθεση δεν έλειψε ποτέ.

10. Σε όλη την Υιότητα ακούγεται το τραγούδι της ελευθερίας, μέσα στην χαρμόσυνη ηχώ της δικής σου επιλογής. Έχεις ενωθεί με πολλούς μέσα στην άγια στιγμή, και αυτοί έχουν ενωθεί μαζί σου. Μην θεωρείς ότι η επιλογή σου θα σε αφήσει χωρίς ανακούφιση, διότι ο Θεός ο Ίδιος έχει ευλογήσει την άγια σου σχέση. Ενώσου με την ευλογία Του, και μην στερείς και την δική σου ευλογία από αυτή. Διότι το μόνο που χρειάζεται τώρα είναι η δική σου ευλογία, ώστε να μπορέσεις να δεις ότι σε αυτήν στηρίζεται η σωτηρία. Μην καταδικάζεις την σωτηρία, διότι αυτή έχει έρθει σε σένα. Και καλωσορίστε την μαζί, διότι έχει έρθει για να ενώσει εσένα και τον αδελφό σου σε μια σχέση μέσα στην οποία όλη η Υιότητα ευλογείται μαζί.

11. Αναλάβατε, μαζί, να προσκαλέσετε το Άγιο Πνεύμα στην σχέση σας. Αυτό δεν θα μπορούσε να εισέλθει με άλλο τρόπο. Παρόλο που μπορεί να έχεις κάνει πολλά λάθη από τότε, έχεις κάνει και τεράστιες προσπάθειες να Το βοηθήσεις να κάνει το έργο Του. Και δεν Του λείπει η εκτίμηση για όλα όσα έχεις κάνει. Και δεν βλέπει καθόλου τα λάθη. Ήσουν κι εσύ το ίδιο ευγνώμων προς τον αδελφό σου; Έχεις εκτιμήσει με συνέπεια τις καλές του προσπάθειες, και έχεις παραβλέψει τα λάθη; Ή η εκτίμησή σου τρεμοσβήνει και θολώνει μέσα σε αυτό που φαίνεται ότι είναι το φως των λαθών; Ίσως τώρα να ετοιμάζεσαι να ξεκινήσεις μια εξόρμηση κατηγοριών εναντίον του για την δυσάρεστη κατάσταση στην οποία βρίσκεσαι. Και εξαιτίας αυτής της έλλειψης ευχαριστιών και ευγνωμοσύνης καθιστάς τον εαυτό σου ανίκανο να εκδηλώσει την άγια στιγμή, κι έτσι την χάνεις από τα μάτια σου.

12. Η εμπειρία μιας στιγμής, όσο δυνατή και να είναι, λησμονείται εύκολα αν επιτρέψεις στον χρόνο να την καλύψει. Πρέπει να κρατηθεί λαμπερή και

μεγαλειώδης στην επίγνωση του χρόνου σου, αλλά όχι κρυμμένη μέσα σε αυτόν. Η στιγμή παραμένει. Αλλά εσύ που είσαι; Το να δίνεις ευχαριστίες στον αδελφό σου σημαίνει ότι εκτιμάς την άγια στιγμή, κι έτσι κάνεις τα αποτελέσματά της ικανά να γίνουν αποδεκτά και να μοιραστούν. Το να επιτίθεσαι στον αδελφό σου δεν σημαίνει ότι χάνεις την στιγμή, αλλά ότι κάνεις τα αποτελέσματά της ανίσχυρα.

13. ***Έχεις*** λάβει την άγια στιγμή, αλλά μπορεί να έχεις εδραιώσει μια κατάσταση μέσα στην οποία δεν μπορείς να την χρησιμοποιήσεις. Το αποτέλεσμα είναι να μην συνειδητοποιείς ότι είναι ακόμα μαζί σου. Και αποκόπτοντας τον εαυτό σου από την εκδήλωση της, έχεις αρνηθεί στον εαυτό σου και τα οφέλη της. Ενισχύεις αυτή την κατάσταση κάθε φορά που επιτίθεσαι στον αδελφό σου, διότι η επίθεση σε τυφλώνει προς τον εαυτό σου. Και είναι αδύνατον να αρνείσαι τον εαυτό σου, και ν' αναγνωρίζεις τι έχει δοθεί και τι έχει γίνει αποδεκτό από σένα.

14. Εσύ και ο αδελφός σου στέκεστε μαζί μέσα στην άγια παρουσία της αλήθειας της ίδιας. Εδώ είναι ο στόχος, μαζί σας. Νομίζεις ότι ο στόχος ο ίδιος δεν θα τακτοποιήσει με χαρά και τα μέσα για την εκπλήρωσή του; Είναι αυτή η ίδια διαφορά μεταξύ του σκοπού που έχει γίνει αποδεκτός και των μέσων έτσι όπως είναι τώρα που φαίνεται πως σε κάνει να υποφέρεις, αλλά κάνει τον Ουρανό χαρούμενο. Αν ο Ουρανός ήταν έξω από σένα, δεν θα μπορούσες να μοιραστείς την χαρά του. Όμως, εφόσον είναι μέσα σου, τότε και η χαρά είναι δική σου. ***Είσαι*** ενωμένος στον σκοπό, αλλά ακόμα παραμένεις διαχωρισμένος και διαιρεμένος ως προς τα μέσα. Ωστόσο, ο στόχος έχει παγιωθεί, και είναι σταθερός και αμετάβλητος, και τα μέσα σίγουρα θα συμβαδίσουν εφόσον ο στόχος είναι βέβαιος. Και θα μοιραστείς την χαρά της Υιότητας που είναι έτσι.

15. Καθώς αρχίζεις να αναγνωρίζεις και να δέχεσαι τα δώρα που τόσο ελεύθερα έχεις δώσει στον αδελφό σου, θα δεχτείς και τα αποτελέσματα της άγιας στιγμής και θα τα χρησιμοποιήσεις για να διορθώσεις όλα σου τα λάθη και να ελευθερωθείς από τα αποτελέσματά τους. Και μαθαίνοντας αυτό, θα έχεις μάθει επίσης πώς να απελευθερώνεις όλη την Υιότητα, και να την προσφέρεις με χαρά και ευγνωμοσύνη σε Αυτόν που σου έδωσε την ελευθερία σου, και που θέλει να την επεκτείνει μέσα από σένα.

VI. Θέτοντας τον Στόχο

1. Η πρακτική εφαρμογή του σκοπού του Αγίου Πνεύματος είναι εξαιρετικά απλή, αλλά σαφής. Μάλιστα, για να είναι απλή ***πρέπει*** να είναι σαφής. Απλό είναι το εύκολα κατανοητό, και γι αυτό είναι προφανές ότι πρέπει να είναι ξεκάθαρο. Ο προσδιορισμός του σκοπού του Αγίου Πνεύματος είναι γενικός. Τώρα θα δουλέψει μαζί σου για να τον κάνει συγκεκριμένο, διότι η εφαρμογή ***είναι*** συγκεκριμένη. Υπάρχουν πολύ συγκεκριμένες κατευθυντήριες οδηγίες

που σου παρέχει για κάθε κατάσταση, αλλά να θυμάσαι ότι δεν συνειδητοποιείς ακόμα την συμπαντική τους εφαρμογή. Επομένως, είναι βασικό σε αυτό το σημείο να τις χρησιμοποιείς σε κάθε κατάσταση ξεχωριστά, μέχρι να μπορείς να κοιτάζεις με μεγαλύτερη ασφάλεια πέρα από κάθε κατάσταση, με μια κατανόηση πολύ πιο ευρεία από αυτήν που έχεις τώρα.

2. Σε κάθε κατάσταση που είσαι αβέβαιος, το πρώτο πράγμα για να αναλογιστείς, πολύ απλά, είναι «Τι θέλω να προκύψει από αυτό; Ποιος είναι ο σκοπός του;» Η διευκρίνιση του στόχου ανήκει στην αρχή, διότι αυτός είναι που θα καθορίσει το αποτέλεσμα. Στην διαδικασία που ακολουθεί το εγώ, αυτό γίνεται αντίστροφα. Η κατάσταση είναι αυτή που καθορίζει το αποτέλεσμα, το οποίο μπορεί να είναι οτιδήποτε. Ο λόγος για αυτή την αποδιοργανωμένη προσέγγιση είναι προφανής. Το εγώ δεν γνωρίζει τι θέλει να προκύψει από την κατάσταση. Γνωρίζει μόνο τι δεν θέλει, και μόνο αυτό. Δεν έχει κανένα απολύτως θετικό στόχο.

3. Χωρίς ξεκάθαρο, θετικό στόχο, ορισμένο από την αρχή, η κατάσταση απλά φαίνεται πως εκτυλίσσεται, και δεν βγάζει νόημα μέχρι να συμβεί. Έπειτα κοιτάζεις πίσω προς αυτή, και προσπαθείς να καταλάβεις τι πρέπει να σήμαινε. Και θα κάνεις λάθος. Όχι μόνο η κρίση σου είναι βασισμένη στο παρελθόν, αλλά δεν έχεις ιδέα για το τι θα έπρεπε να συμβεί. Κανένας στόχος δεν τέθηκε με τον οποίο να μπορέσεις να ευθυγραμμίσεις τα μέσα. Και τώρα η μόνη κρίση που απομένει είναι το αν θα αρέσει στο εγώ· είναι αποδεκτή, ή καλεί για εκδίκηση; Η απουσία κριτηρίου για το αποτέλεσμα, που να έχει τεθεί προκαταβολικά, κάνει αμφίβολη την κατανόηση και την αξιολόγηση αδύνατη.

4. Η αξία του να αποφασίζεις από την αρχή τι θέλεις να συμβεί έγκειται απλά στο ότι έτσι θα αντιλαμβάνεσαι την κατάσταση ως μέσον ώστε να το ***κάνεις*** να συμβεί. Επομένως, θα καταβάλεις κάθε προσπάθεια να παραβλέψεις τι παρεμβάλλεται στην επίτευξη του στόχου σου, και θα συγκεντρωθείς σε κάθε τι που σε βοηθά να τον διεκπεραιώσεις. Είναι αξιοσημείωτο ότι αυτή η προσέγγιση σε έχει φέρει πιο κοντά στην διάκριση της αλήθειας από το ψεύδος που κάνει το Άγιο Πνεύμα. Το αληθές γίνεται αυτό που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να πετύχεις τον στόχο σου. Το λανθασμένο γίνεται άχρηστο, από αυτή την άποψη. Η κατάσταση τώρα έχει νόημα, αλλά μόνο επειδή το νόημα της το έχει δώσει ο στόχος.

5. Ο στόχος της αλήθειας έχει και άλλα πρακτικά προτερήματα. Αν η κατάσταση χρησιμοποιείται για την αλήθεια και την σωφροσύνη, το αποτέλεσμά της πρέπει να είναι η ειρήνη. Και αυτό είναι εντελώς ξέχωρο από το ποιο θα ***είναι*** το αποτέλεσμα. Αν η ειρήνη είναι η κατάσταση της αλήθειας και της σωφροσύνης, και δεν μπορεί να υπάρχει χωρίς αυτές, τότε εκεί που είναι η ειρήνη πρέπει να βρίσκονται και αυτές. Η αλήθεια έρχεται από μόνη της. Αν βιώνεις ειρήνη, είναι επειδή η αλήθεια έχει έρθει σε σένα και θα δεις το αποτέλεσμα αληθινά, διότι η πλάνη δεν θα μπορεί να υπερισχύσει σε σένα. Θα αναγνωρίσεις το αποτέλεσμα ***επειδή*** βρίσκεσαι σε ειρήνη. Εδώ πάλι

βλέπεις την αντίθετη οπτική από αυτήν του εγώ, διότι το εγώ πιστεύει ότι οι καταστάσεις φέρνουν την εμπειρία. Το Άγιο Πνεύμα γνωρίζει ότι μια κατάσταση είναι έτσι όπως την καθορίζει ο στόχος, και βιώνεται ανάλογα με τον στόχο.

6. Ο στόχος της αλήθειας απαιτεί πίστη. Η πίστη ενυπάρχει στην αποδοχή του σκοπού του Αγίου Πνεύματος, και αυτή η πίστη περιλαμβάνει τα πάντα. Εκεί όπου τίθεται ο στόχος της αλήθειας, εκεί πρέπει να βρίσκεται και η πίστη. Το Άγιο Πνεύμα βλέπει την κατάσταση συνολικά. Ο στόχος διασφαλίζει το γεγονός ότι ο κάθε ένας που εμπλέκεται στην κατάσταση θα παίξει τον ρόλο του για την διεκπεραίωσή του. Αυτό είναι αναπόφευκτο. Κανένας δεν θα αποτύχει πουθενά. Αυτό φαίνεται πως ζητά πίστη πέρα από σένα, και πέρα από ό,τι μπορείς να δώσεις. Ωστόσο, αυτό συμβαίνει από την άποψη του εγώ, διότι το εγώ πιστεύει στην «επίλυση» της σύγκρουσης τμηματικά, και δεν αντιλαμβάνεται την κατάσταση σαν σύνολο. Επομένως, αναζητά να διαχωρίσει τμήματα της κατάστασης και να ασχοληθεί με αυτά ξεχωριστά, διότι έχει πίστη στον διαχωρισμό και όχι στην ολότητα.

7. Όταν το εγώ αντιμετωπίζει κάποια πλευρά της κατάστασης που φαίνεται πως είναι δύσκολη, θα επιχειρήσει να μεταθέσει αυτή την πλευρά κάπου αλλού, και να την επιλύσει εκεί. Και θα του φανεί πως το πετυχαίνει, εκτός από το ότι αυτή η προσπάθεια συγκρούεται με την ενότητα, και αποκρύπτει τον στόχο της αλήθειας. Και η ειρήνη δεν θα βιώνεται παρά μόνο στην φαντασία. Η αλήθεια δεν ήρθε διότι η πίστη δεν έγινε δεκτή στην δικαιωματική της θέση. Έτσι χάνεις την κατανόηση της κατάστασης του στόχου που θα έφερνε η αλήθεια. Διότι οι φανταστικές λύσεις φέρνουν μόνο την ψευδαίσθηση της εμπειρίας, και η ψευδαίσθηση της ειρήνης δεν είναι η κατάσταση στην οποία μπορεί να εισέλθει η αλήθεια.

VII. Το Κάλεσμα για Πίστη

1. Τα υποκατάστατα στα οποία καταφεύγεις για να αντιμετωπίσεις κάποιες πλευρές της κατάστασης είναι οι μάρτυρες για την έλλειψη πίστης σου. Αποδεικνύουν ότι δεν πίστεψες ότι η κατάσταση και το πρόβλημα ήταν στο ίδιο μέρος. Το πρόβλημα ***ήταν*** η έλλειψη πίστης, και αυτό αποδεικνύεις όταν το απομακρύνεις από την πηγή του και το τοποθετείς κάπου αλλού. Το αποτέλεσμα είναι να μην βλέπεις το πρόβλημα. Αν δεν σου έλειπε η πίστη ότι μπορούσε να λυθεί, το πρόβλημα θα είχε εξαφανιστεί. Και η κατάσταση θα είχε νόημα για σένα, διότι το εμπόδιο στην κατανόηση σου θα είχε απομακρυνθεί. Όταν απομακρύνεις το πρόβλημα για να το τοποθετήσεις

κάπου αλλού σημαίνει ότι το κρατάς, διότι απομακρύνεις τον εαυτό σου από αυτό και το κάνεις άλυτο.

2. Δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα σε καμία κατάσταση που η πίστη δεν θα λύσει. Δεν υπάρχει μετακίνηση οποιασδήποτε πλευράς του προβλήματος που να μην κάνει την λύση αδύνατη. Διότι αν μετατοπίσεις μέρος του προβλήματος κάπου αλλού το νόημα του προβλήματος χάνεται, και η λύση στο πρόβλημα βρίσκεται στο νόημά του. Δεν είναι πιθανόν όλα σου τα προβλήματα να έχουν λυθεί, αλλά εσύ να έχεις απομακρύνει τον εαυτό σου από την λύση; Ωστόσο, η πίστη πρέπει να βρίσκεται εκεί όπου κάτι έχει γίνει, κι εκεί όπου το βλέπεις να γίνεται.

3. Η κατάσταση είναι μια σχέση, εφόσον είναι η ένωση σκέψεων. Αν γίνονται προβλήματα αντιληπτά, αυτό συμβαίνει διότι οι σκέψεις κρίνονται ότι βρίσκονται σε σύγκρουση. Αλλά αν ο στόχος είναι η αλήθεια, αυτό είναι αδύνατον. Κάποια ιδέα για το σώμα πρέπει να έχει εισχωρήσει, διότι οι νόες δεν μπορούν να επιτεθούν. Η σκέψη για τα σώματα είναι ένδειξη απιστίας, διότι τα σώματα δεν μπορούν να επιλύσουν τίποτα. Είναι η εισβολή τους στην σχέση, ένα σφάλμα στις σκέψεις σου για την κατάσταση, που γίνεται η δικαιολογία για την έλλειψη πίστης σου. Θα κάνεις αυτό το σφάλμα, αλλά μην σε απασχολεί καθόλου αυτό. Το σφάλμα δεν έχει σημασία. Η απιστία που οδηγείται στην πίστη ποτέ δεν θα παρέμβει στην αλήθεια. Αλλά η απιστία που χρησιμοποιείται ***εναντίον*** της αλήθειας πάντα θα καταστρέφει την πίστη. Αν σου λείπει η πίστη, ζήτησε να σου αποκατασταθεί εκεί όπου χάθηκε, και μην επιζητάς να σου επανορθωθεί κάπου αλλού, σαν να σου αποστερήθηκε αδίκως.

4. Σε κάθε κατάσταση μπορεί να σου λείπει μόνο αυτό που ***εσύ*** δεν έχεις δώσει. Αλλά να θυμάσαι το εξής· ο στόχος της αγιότητας τέθηκε για την σχέση σου, και όχι από σένα. Δεν τον έθεσες εσύ διότι η αγιότητα δεν μπορεί να ειδωθεί παρά μόνο μέσω της πίστης, και η σχέση σου δεν ήταν άγια διότι η πίστη σου στον αδελφό σου ήταν τόσο μικρή και περιορισμένη. Η πίστη σου πρέπει να αυξηθεί για να εκπληρώσεις τον στόχο που έχει τεθεί. Η πραγματικότητα του στόχου θα το προκαλέσει αυτό να συμβεί, διότι θα καταλάβεις ότι η ειρήνη και η πίστη δεν θα έρθουν ξεχωριστά. Σε ποια κατάσταση μπορείς να βρίσκεσαι δίχως πίστη, και να παραμένεις πιστός στον αδελφό σου;

5. Κάθε κατάσταση που βρίσκεσαι δεν είναι παρά ένα μέσο να εκπληρώσεις τον σκοπό που τέθηκε για την σχέση σου. Αν την δεις ως οτιδήποτε άλλο είσαι άπιστος. Μην χρησιμοποιείς την απιστία σου. Άφησέ την να εισέλθει και κοίταξέ την ήρεμα, αλλά μην την χρησιμοποιείς. Η απιστία είναι ο υπηρέτης της ψευδαίσθησης, και απόλυτα πιστή στο αφεντικό της. Αν την χρησιμοποιήσεις, θα σε οδηγήσει κατευθείαν στις ψευδαισθήσεις. Μην σε βάζουν σε πειρασμό αυτά που σου προσφέρει. Αυτά παρεμβάλλονται, όχι στον στόχο, αλλά στην αξία του στόχου για σένα. Μην αποδέχεσαι την

ψευδαίσθηση ειρήνης που σου προσφέρει, παρά κοίταξε την προσφορά της και αναγνώρισε ότι ***είναι*** ψευδαίσθηση.

6. Ο στόχος της ψευδαίσθησης είναι τόσο στενά συνδεδεμένος με την έλλειψη πίστης όπως η πίστη είναι συνδεδεμένη με την αλήθεια. Αν σου λείπει η πίστη ότι κάποιος θα εκπληρώσει τέλεια τον ρόλο του σε οποιαδήποτε κατάσταση αφιερωμένη προκαταβολικά στην αλήθεια, τότε η αφοσίωση σου είναι διαιρεμένη. Άρα υπήρξες άπιστος στον αδελφό σου, και χρησιμοποίησες την απιστία σου εναντίον του. Καμιά σχέση δεν είναι άγια εκτός κι αν η αγιότητα της πηγαίνει μαζί της παντού. Όπως η αγιότητα και η πίστη πηγαίνουν χέρι – χέρι, έτσι και η πίστη της πηγαίνει μαζί της παντού. Η πραγματικότητα του στόχου θα προκαλέσει και θα εκπληρώσει κάθε θαύμα που χρειάζεται για την εκπλήρωσή του. Το καθετί, πολύ μικρό ή πολύ μεγάλο, πολύ αδύναμο ή πολύ δυνατό, θα στραφεί γλυκά προς όφελος της χρήσης και του σκοπού του. Το σύμπαν θα το υπηρετήσει με χαρά, όπως και αυτό υπηρετεί το σύμπαν. Αλλά εσύ μην αναμειχθείς.

7. Η δύναμη που έχει τεθεί μέσα σε σένα στον οποίο ο στόχος του Αγίου Πνεύματος έχει εδραιωθεί, είναι τόσο πέρα από ό,τι μπορεί να συλλάβει ο νους σου για το άπειρο, που δεν έχεις ιδέα πόσο σπουδαία είναι η δύναμη που έρχεται μαζί σου. Και ***αυτήν*** μπορείς να την χρησιμοποιήσεις με απόλυτη ασφάλεια. Ωστόσο, παρά το σθένος της, το τόσο μεγάλο που φτάνει πέρα από τα αστέρια προς το σύμπαν, η μικρή σου απιστία μπορεί να την κάνει άχρηστη, αν εσύ προτιμήσεις την απιστία αντί γι αυτήν.

8. Όμως σκέψου αυτό, και μάθε την αιτία της απιστίας: Νομίζεις ότι κρατάς εναντίον του αδελφού σου κάτι που αυτός σου έχει κάνει. Αλλά αυτό για το οποίο τον κατηγορείς είναι αυτό που ***εσύ*** έκανες σε ***αυτόν***. Δεν είναι το δικό του παρελθόν αλλά το δικό σου που κρατάς εναντίον του. Και έχεις έλλειψη πίστης σε αυτόν εξαιτίας αυτού που ήσουν εσύ. Όμως, είσαι τόσο αθώος για αυτό που ήσουν όσο είναι κι αυτός. Αυτό που ποτέ δεν υπήρξε δεν έχει αιτία, και δεν υπάρχει ώστε να μπορεί να παρέμβει στην αλήθεια. Δεν υπάρχει καμιά αιτία για απιστία, αλλά ***υπάρχει*** Αιτία για πίστη. Αυτή η Αιτία έχει εισέλθει σε κάθε κατάσταση που μοιράζεται τον σκοπό Της. Το φως της αλήθειας λάμπει από το κέντρο της κάθε κατάστασης, και αγγίζει όλους όσους καλεί ο σκοπός της κατάστασης. Τους καλεί όλους. Δεν υπάρχει κατάσταση που να μην περικλείει ολόκληρη την σχέση σου, από κάθε άποψη και σε κάθε μέρος της. Δεν μπορείς να αφήσεις απέξω τίποτα από τον εαυτό σου και να κρατήσεις την κατάσταση άγια. Διότι μοιράζεται τον σκοπό ολόκληρης της σχέσης σου, και αντλεί το νόημά της από αυτήν.

9. Είσελθε σε κάθε κατάσταση μαζί με την πίστη που δίνεις στον αδελφό σου, ειδάλλως είσαι άπιστος στην ίδια σου την σχέση. Η πίστη σου θα καλέσει και τους άλλους να μοιραστούν τον σκοπό σου, όπως ο ίδιος σκοπός κάλεσε και την πίστη μέσα σου. Και θα δεις τα μέσα που κάποτε χρησιμοποιούσες για να σε οδηγήσουν σε ψευδαισθήσεις να μεταμορφώνονται σε μέσα για την αλήθεια. Η αλήθεια καλεί την πίστη, και η πίστη κάνει χώρο για την αλήθεια.

Όταν το Άγιο Πνεύμα άλλαξε τον σκοπό της σχέσης σου ανταλλάσοντας τον δικό σου με τον δικό Του, ο στόχος που έθεσε εκεί επεκτάθηκε σε κάθε κατάσταση στην οποία εισέρχεσαι, ή θα εισέλθεις ποτέ. Κι έτσι κάθε κατάσταση ελευθερώθηκε από το παρελθόν, το οποίο θα την έκανε άσκοπη.

10. Κάνεις έκκληση για πίστη διότι το Άγιο Πνεύμα πορεύεται μαζί σου σε κάθε κατάσταση. Δεν είσαι πια εντελώς παρανοϊκός, ούτε πια μόνος. Διότι η μοναξιά μέσα στον Θεό πρέπει να είναι ένα όνειρο. Εσύ που η σχέση σου μοιράζεται τον σκοπό του Αγίου Πνεύματος μένεις μακριά από την μοναξιά διότι η αλήθεια έχει έρθει. Το κάλεσμά της για πίστη είναι ισχυρό. Μην χρησιμοποιείς την απιστία σου εναντίον της, διότι σε καλεί στην σωτηρία και στην ειρήνη.

VIII. Οι Προϋποθέσεις της Ειρήνης

1. Η άγια στιγμή δεν είναι τίποτα περισσότερο από μια ειδική περίπτωση, ή ένα ακραίο παράδειγμα, για το ποιο πρέπει να είναι το νόημα κάθε κατάστασης. Το νόημα που της έχει δώσει το Άγιο Πνεύμα δίδεται, επίσης, και σε κάθε κατάσταση. Κάνει έκκληση ακριβώς στην αναστολή της απιστίας, την οποία πρέπει να αφήσεις στην άκρη και να μην την χρησιμοποιείς, έτσι ώστε η πίστη να μπορέσει να απαντήσει στο κάλεσμα της αλήθειας. Η άγια στιγμή είναι το λαμπρό παράδειγμα, η καθαρή και αμετάκλητη απόδειξη του νοήματος κάθε σχέσης και κάθε κατάστασης, ιδωμένης σαν ένα σύνολο. Η πίστη έχει δεχτεί κάθε όψη της κατάστασης, και η απιστία δεν έχει επιβάλλει καμία εξαίρεση σε αυτή. Είναι μια κατάσταση τέλειας ειρήνης, απλά και μόνο επειδή την έχεις αφήσει να είναι αυτό που είναι.

2. Αυτή η απλή αβρότητα είναι το μόνο που ζητά από σένα το Άγιο Πνεύμα. Άφησε την αλήθεια να είναι αυτό που είναι. Μην εισβάλλεις σε αυτή, μην της επιτίθεσαι, μην διακόπτεις τον ερχομό της. Άφησέ την να συμπεριλάβει κάθε κατάσταση και να σου φέρει ειρήνη. Δεν σου ζητείται ούτε καν πίστη, διότι η αλήθεια δεν ζητά τίποτα. Άφησέ την να εισέλθει, και αυτή θα καλέσει και θα εξασφαλίσει για σένα την πίστη που χρειάζεσαι για την ειρήνη. Αλλά μην της αντιστέκεσαι, διότι δεν μπορεί να έρθει αν είσαι αντίθετος σε αυτή.

3. Δεν θα ήθελες να κάνεις κάθε κατάσταση μια άγια στιγμή; Διότι αυτό είναι το δώρο της πίστης, που δίδεται ελεύθερα κάθε φορά που αφήνεις την απιστία στην άκρη, αχρησιμοποίητη. Και τότε η δύναμη του Αγίου Πνεύματος είναι ελεύθερη για να την χρησιμοποιήσεις στη θέση της. Αυτή η δύναμη μεταμορφώνει άμεσα όλες τις καταστάσεις σε ένα ασφαλές και συνεχές μέσον εδραίωσης του σκοπού Του, και απόδειξης της πραγματικότητάς του. Αυτό που αποδεικνύεται κάνει έκκληση για πίστη και του δίδεται. Τώρα γίνεται ένα γεγονός, από το οποίο δεν μπορεί να μείνει μακριά πια η πίστη. Η ένταση που προκαλείται από την άρνηση της πίστης προς την αλήθεια είναι τεράστια, και κατά πολύ μεγαλύτερη από ό,τι

συνειδητοποιείς. Αλλά το να απαντάς στην αλήθεια με πίστη δεν εμπεριέχει καθόλου ένταση.

4. Για σένα που έχεις αναγνωρίσει το Κάλεσμα του Λυτρωτή σου, η ένταση που προκαλείται αν δεν ανταποκριθείς σε αυτό το Κάλεσμα θα φαίνεται πως είναι κατά πολύ μεγαλύτερη από πριν. Δεν είναι έτσι. Η ένταση βρισκόταν εκεί και πριν, αλλά εσύ την απέδιδες σε κάτι άλλο, πιστεύοντας ότι αυτό το «κάτι άλλο» την προκαλούσε. Αυτό δεν ήταν ποτέ αλήθεια. Διότι αυτό «το κάτι άλλο» προκαλούσε θλίψη και απελπισία, ασθένεια και πόνο, σκοτάδι και θολές φαντασιώσεις τρόμου, ρίγη φόβου και άγρια όνειρα κόλασης. Και αυτό δεν ήταν τίποτα άλλο εκτός από την ανυπόφορη ένταση της άρνησης να δώσεις πίστη στην αλήθεια, και να δεις την προφανή πραγματικότητα της.

5. Αυτή ήταν η σταύρωση του Υιού του Θεού. Η απιστία του, το έκανε αυτό. Σκέψου προσεκτικά πριν αφήσεις τον εαυτό σου να χρησιμοποιήσει την απιστία εναντίον του. Διότι αναστήθηκε, κι εσύ έχεις δεχτεί την Αιτία της αφύπνισής του ως δική σου. Έχεις αναλάβει τον ρόλο σου στην λύτρωσή του, και τώρα είσαι απόλυτα υπεύθυνος για αυτόν. Μην τον απογοητεύσεις τώρα, διότι σου έχει δοθεί να συνειδητοποιήσεις τι μπορεί να σημαίνει για σένα η έλλειψη πίστης σου σε αυτόν. Η σωτηρία του είναι ο μοναδικός σου σκοπός. Βλέπε αυτό μόνο σε κάθε κατάσταση, και θα γίνει ένα μέσο που θα φέρνει αυτό μόνο.

6. Όταν δέχτηκες την αλήθεια ως στόχο για την σχέση σου, έγινες ένας κομιστής της ειρήνης με την ίδια βεβαιότητα που ο Πατέρας έδωσε την ειρήνη σε σένα. Διότι ο στόχος της ειρήνης δεν μπορεί να γίνει αποδεκτός ξέχωρα από τις προϋποθέσεις του, κι εσύ είχες πίστη σε αυτόν εφόσον κανένας δεν δέχεται κάτι που δεν πιστεύει ότι είναι αλήθεια. Ο σκοπός σου δεν έχει αλλάξει, και δεν θα αλλάξει, διότι δέχτηκες αυτό που ποτέ δεν μπορεί να αλλάξει. Και δεν μπορείς τώρα να του στερήσεις τίποτα από ό,τι χρειάζεται για να είναι παντοτινά αναλλοίωτος. Η απελευθέρωσή σου είναι βέβαιη. Δώσε όπως έλαβες. Και απόδειξε ότι έχεις ανυψωθεί πέρα από κάθε κατάσταση που θα μπορούσε να σε καθυστερήσει, και να σε κρατήσει διαχωρισμένο από Αυτόν στου Οποίου το Κάλεσμα απάντησες.

Κεφάλαιο 18

ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΟΥ ΟΝΕΙΡΟΥ

1. Το Υποκατάστατο της Πραγματικότητας

1. Το να υποκαθιστάς σημαίνει ότι δέχεσαι κάτι στην θέση κάποιου άλλου. Αν ήθελες να αναλογιστείς μόνο το τι περιλαμβάνει ακριβώς αυτό, τότε θα αντιλαμβανόσουν αμέσως πόσο αυτό έρχεται σε αντίθεση με τον στόχο που σου έχει δώσει το Άγιο Πνεύμα, και θα ήθελε να τον εκπληρώσει για σένα. Το να υποκαθιστάς σημαίνει ότι διαλέγεις ανάμεσα σε δύο, αποκηρύσσοντας έτσι μια πλευρά της Υιότητας χάριν την άλλης. Γι αυτό τον ιδιαίτερο σκοπό, η μία πλευρά κρίνεται ως πιο πολύτιμη και αντικαθιστά την άλλη. Επομένως, η σχέση μέσα στην οποία συνέβη η αντικατάσταση κατακερματίζεται, και ο σκοπός της διασπάται ανάλογα. Το να κατακερματίζεις σημαίνει ότι εξαιρείς, και η αντικατάσταση είναι η πιο ισχυρή άμυνα του εγώ για τον διαχωρισμό.

2. Το Άγιο Πνεύμα ποτέ δεν χρησιμοποιεί υποκατάστατα. Εκεί όπου το εγώ αντιλαμβάνεται κάποιο άτομο ως υποκατάστατο κάποιου άλλου, το Άγιο Πνεύμα τα βλέπει και τα δύο ενωμένα και αδιαίρετα. Δεν κρίνει ανάμεσά τους, γνωρίζοντας ότι είναι ένα. Εφόσον είναι ενωμένα, είναι ένα διότι είναι το ίδιο. Η υποκατάσταση είναι ξεκάθαρα μια διαδικασία στην οποία αυτά γίνονται αντιληπτά ως διαφορετικά. Η μία θέλει να ενώνει· και η άλλη να διαχωρίζει. Τίποτα δεν μπορεί να μπει ανάμεσα σε αυτά που ο Θεός έχει ενώσει και το Άγιο Πνεύμα βλέπει ως ένα. Αλλά τα πάντα ***φαίνεται*** πως μπαίνουν ανάμεσα στις κατακερματισμένες σχέσεις που το εγώ αναλαμβάνει να οδηγήσει προς την καταστροφή.

3. Το μόνο συναίσθημα στο οποίο η υποκατάσταση είναι αδύνατη είναι η αγάπη. Ο φόβος περιέχει την υποκατάσταση εξ ορισμού, διότι είναι η αντικατάσταση της αγάπης. Ο φόβος είναι ένα συναίσθημα που όντας το ίδιο κατακερματισμένο, κατακερματίζει επίσης. Φαίνεται πως παίρνει πολλές μορφές, και η κάθε μία φαίνεται πως απαιτεί μια διαφορετική μορφή δράσης για να ικανοποιηθεί. Ενώ αυτό φαίνεται να εισάγει αρκετά ασταθή συμπεριφορά, ένα πολύ σοβαρότερο αποτέλεσμα βρίσκεται στην αποσπασματική αντίληψη από την οποία προκύπτει η συμπεριφορά. Κανένας δεν φαίνεται ολοκληρωμένος. Τονίζεται το σώμα, με ιδιαίτερη έμφαση σε συγκεκριμένα μέρη του, και χρησιμοποιείται σαν βάση σύγκρισης αποδοχής ή απόρριψης με σκοπό την πραγματοποίηση κάποιας ιδιαίτερης μορφής φόβου.

4. Εσύ που πιστεύεις ότι ο Θεός είναι φόβος έφτιαξες μόνο ένα υποκατάστατο. Έχει πάρει πολλές μορφές, διότι ήταν το υποκατάστατο της ψευδαίσθησης για την αλήθεια· του κατακερματισμού στην θέση της ολότητας. Έχει κατακερματιστεί τόσο πολύ και έχει υποδιαιρεθεί επανειλημμένα, που τώρα είναι σχεδόν αδύνατον να αντιληφθείς ότι κάποτε ήταν ένα, και ότι ακόμα είναι αυτό που ήταν. Αυτό το ένα σφάλμα, που μετέτρεψε την αλήθεια σε

ψευδαίσθηση, το άπειρο σε χρόνο, και την ζωή σε θάνατο, ήταν το μόνο που έφτιαξες. Ολόκληρος ο κόσμος σου βασίζεται πάνω σε αυτό. Όλα όσα βλέπεις αντανακλούν αυτό, και κάθε ιδιαίτερη σχέση που έκανες ποτέ είναι μέρος αυτού.

5. Μπορεί να εκπλαγείς αν ακούσεις το πόσο διαφορετική είναι η πραγματικότητα από αυτό που βλέπεις. Δεν συνειδητοποιείς το μέγεθος αυτού του ενός σφάλματος. Ήταν τόσο τεράστιο και τόσο απόλυτα απίστευτο που από αυτό ***έπρεπε*** να αναδυθεί ένα κόσμος όλως διόλου μη πραγματικός. Τι άλλο θα μπορούσε να προκύψει από αυτό; Οι διασπασμένες όψεις του είναι αρκετά τρομακτικές, καθώς αρχίζεις να τις κοιτάς. Αλλά τίποτα από ό,τι βλέπεις δεν αρχίζει να σου δείχνει το τεράστιο μέγεθος του αρχικού σφάλματος, το οποίο φάνηκε πως σε εξόρισε από τον Ουρανό, για να συνθλίψεις την γνώση σε ανούσια μικρά κομματάκια ασύνδετων αντιλήψεων, και να σε εξαναγκάζει να κάνεις ακόμα περισσότερα υποκατάστατα.

6. Αυτή ήταν η πρώτη προβολή του σφάλματος προς τα έξω. Ο κόσμος προέκυψε για να το κρύψει, κι έγινε η οθόνη πάνω στην οποία προβλήθηκε και παρεμβλήθηκε ανάμεσα σε σένα και την αλήθεια. Διότι η αλήθεια επεκτείνεται προς τα μέσα, εκεί όπου η ιδέα της απώλειας δεν έχει νόημα και μόνο η αύξηση γίνεται αντιληπτή. Στ΄ αλήθεια το θεωρείς παράξενο που ένας κόσμος στον οποίον τα πάντα πηγαίνουν προς τα πίσω και ανάποδα προέκυψε από αυτή την προβολή του σφάλματος; Ήταν αναπόφευκτο. Διότι η αλήθεια φερμένη σε αυτόν θα μπορούσε μόνο να παραμείνει μέσα σιωπηλή, και να μην λάβει μέρος σε όλη την τρελή προβολή από την οποία φτιάχτηκε αυτός ο κόσμος. Μην την ονομάζεις αμαρτία, αλλά τρέλα, διότι αυτό ήταν και αυτό παραμένει. Μην την επενδύεις με ενοχή, διότι η ενοχή υπονοεί ότι έγινε στην πραγματικότητα. Και πάνω απ όλα, ***μην την φοβάσαι***.

7. Όταν σου φανεί πως βλέπεις κάποια διαστρεβλωμένη μορφή φόβου που ξεπροβάλει για να σε τρομάξει, πες μόνο, «Ο Θεός δεν είναι φόβος, αλλά Αγάπη,» και θα εξαφανιστεί. Η αλήθεια θα σε σώσει. Δεν σε έχει εγκαταλείψει, για να βγει έξω στον τρελό κόσμο και να φύγει μακριά από εσένα. Μέσα σου είναι η σωφροσύνη· η παράνοια είναι έξω από σένα. Εσύ μόνο πιστεύεις ότι είναι αντίστροφα· ότι η αλήθεια είναι απέξω, και ότι το σφάλμα και η ενοχή είναι μέσα σου. Τα μικρά σου, ανούσια υποκατάστατα, παρασυρμένα από το άγγιγμα της παράνοιας και χορεύοντας ανάλαφρα σε μια τρελή πορεία όπως τα φτερά που χορεύουν τρελά στον άνεμο, δεν έχουν καμιά υπόσταση. Συγχωνεύονται και ανακατεύονται για να διαχωριστούν μετά από λίγο, σε εναλλασσόμενα και εντελώς ανούσια σχέδια που δεν χρειάζεται να κριθούν καθόλου. Δεν έχει κανένα νόημα να τα κρίνεις το κάθε ένα ξεχωριστά. Οι ασήμαντες διαφορές τους στην μορφή δεν είναι καθόλου πραγματικές διαφορές. Καμία από αυτές δεν έχει σημασία. ***Αυτό*** έχουν κοινό και τίποτα άλλο. Ωστόσο, τι άλλο χρειάζεται που να τα κάνει όλα τα ίδια;

8. Άφησέ τα όλα να φύγουν, χορεύοντας στον άνεμο, στριφογυρίζοντας μέχρι να χαθούν από τα μάτια σου, όλο και πιο μακριά, έξω από σένα. Και στρέψου στην μεγαλοπρεπή ηρεμία μέσα σου, εκεί όπου μέσα στην άγια ακινησία κατοικεί ο ζων Θεός που ποτέ δεν εγκατέλειψες, και ο Οποίος ποτέ δεν σε εγκατέλειψε. Το Άγιο Πνεύμα σε παίρνει γλυκά από το χέρι, και ξανακάνει μαζί σου το τρελό ταξίδι έξω από τον εαυτό σου, οδηγώντας σε ευγενικά πίσω στην αλήθεια και την ασφάλεια μέσα σου. Φέρνει στην αλήθεια όλες τις παρανοϊκές προβολές σου και τα τρελά υποκατάστατα που έχεις τοποθετήσει έξω από σένα. Έτσι μεταστρέφει την πορεία της παράνοιας και σε επαναφέρει στην λογική.

9. Στην σχέση με τον αδελφό σου, όπου το Άγιο Πνεύμα έχει αναλάβει τα πάντα μετά από αίτημά σου, Αυτό έχει ξεκινήσει την εσωτερική πορεία προς την αλήθεια που μοιράζεστε. Στον τρελό κόσμο έξω από σένα τίποτα δεν μπορεί να μοιραστεί παρά μόνο να υποκατασταθεί, και το να μοιράζεσαι και το να υποκαθιστάς δεν έχουν τίποτα κοινό στην πραγματικότητα. Μέσα σου αγαπάς τον αδελφό σου με τέλεια αγάπη. Εδώ υπάρχει άγιο έδαφος, στο οποίο δεν μπορεί να εισχωρήσει καμία υποκατάσταση, και όπου μόνο η αλήθεια μπορεί να κατοικήσει μέσα στον αδελφό σου. Εδώ είστε ενωμένοι μέσα στον Θεό, τόσο όσο είστε και μαζί Του. Το αρχικό σφάλμα δεν έχει εισχωρήσει εδώ, ούτε θα το κάνει ποτέ. Εδώ βρίσκεται η ακτινοβόλα αλήθεια, στην οποία το Άγιο Πνεύμα έχει αφιερώσει την σχέση σας. Επίτρεψέ Του να την φέρει εδώ, όπου ***εσύ*** θέλεις να βρίσκεται. Δώσε Του μόνο λίγη πίστη στον αδελφό σου, για να Το βοηθήσεις να σου δείξει ότι κανένα υποκατάστατο που έφτιαξες για τον Ουρανό δεν μπορεί να σε κρατήσει μακριά από αυτόν.

10. Μέσα σου δεν υπάρχει διαχωρισμός, και κανένα υποκατάστατο δεν μπορεί να σε κρατήσει μακριά από τον αδελφό σου. Η πραγματικότητά σου ήταν η δημιουργία του Θεού, και δεν έχει κανένα υποκατάστατο. Είστε τόσο σταθερά ενωμένοι μέσα στην αλήθεια που μόνο ο Θεός είναι εκεί. Και Αυτός δεν θα δεχόταν ποτέ κάτι άλλο αντί για σας. Σας αγαπά και τους δύο, εξίσου σαν ένα. Και έτσι όπως σας αγαπά, έτσι είστε. Δεν είστε ενωμένοι μέσα στις ψευδαισθήσεις, αλλά μέσα σε μια Σκέψη τόσο άγια και τόσο τέλεια που οι ψευδαισθήσεις δεν μπορούν να παραμείνουν για να σκοτεινιάζουν τον άγιο τόπο μέσα στον οποίο στέκεστε μαζί. Ο Θεός είναι μαζί σου, αδελφέ μου. Ας ενωθούμε μέσα σε Εκείνον με ειρήνη και ευγνωμοσύνη, και ας δεχτούμε το δώρο Του ως την πιο άγια και τέλεια πραγματικότητά μας, την οποία μοιραζόμαστε μαζί Του.

11. Ο Ουρανός αποκαθίσταται σε όλη την Υιότητα μέσω της σχέσης σου, διότι μέσα σε αυτόν βρίσκεται η Υιότητα, ολόκληρη και όμορφη, ασφαλής μέσα στην αγάπη σου. Ο Ουρανός έχει εισέλθει σιωπηλά, διότι όλες οι ψευδαισθήσεις έχουν οδηγηθεί ευγενικά στην αλήθεια μέσα σου, και η αγάπη έχει λάμψει επάνω σου, ευλογώντας την σχέση σου με την αλήθεια. Ο Θεός και ολόκληρη η δημιουργία Του έχουν εισέλθει μαζί σε αυτήν. Πόσο όμορφη και άγια είναι η σχέση σου, με την αλήθεια να λάμπει επάνω της! Ο Ουρανός

την κοιτάζει και αγαλλιάζει που την έχεις αφήσει να έρθει σε σένα. Και ο Θεός ο Ίδιος είναι χαρούμενος που η σχέση σου είναι έτσι όπως δημιουργήθηκε. Το σύμπαν μέσα σου στέκει μαζί με σένα και τον αδελφό σου. Και ο Ουρανός κοιτά με αγάπη αυτό που είναι ενωμένο μέσα σε αυτόν, μαζί με τον Δημιουργό του.

12. Αυτός τον οποίο ο Θεός έχει καλέσει δεν θα πρέπει να ακούει κανένα υποκατάστατο. Το κάλεσμά που προέρχεται από υποκατάστατα δεν είναι παρά μια ηχώ του αρχικού σφάλματος που κατακερμάτισε τον Ουρανό. Και τι απέγινε η ειρήνη σε όλους εκείνους που άκουσαν αυτό το κάλεσμα; Επέστρεψε μαζί με μένα στον Ουρανό, περπατώντας μαζί με τον αδελφό σου έξω από αυτό τον κόσμο προς την ομορφιά και την χαρά που κρατά ο άλλος κόσμος μέσα του. Θέλεις ακόμα να εξασθενήσεις κι άλλο και να διασπάσεις αυτό που ήδη είναι διασπασμένο και χωρίς ελπίδα; Θα ήθελες να ψάξεις για την ευτυχία εδώ; Ή θα προτιμούσες να θεραπεύσεις ό,τι είναι κατεστραμμένο, και να ενωθείς μαζί μου κάνοντάς πάλι ολόκληρο αυτό που είχε φθαρεί από τον διαχωρισμό και την ασθένεια;

13. Έχεις κληθεί, μαζί με τον αδελφό σου, για την πιο άγια λειτουργία που περιέχει αυτός ο κόσμος. Είναι η μόνη που δεν έχει όρια, και φτάνει σε κάθε θραύσμα της Υιότητας με ανακούφιση που ενώνει και θεραπεύει. Αυτό σου προσφέρεται, στην άγια σχέση σου. Αποδέξου το εδώ, και θα δίνεις έτσι όπως δέχτηκες. Η ειρήνη του Θεού σου δίδεται μαζί με τον λαμπρό σκοπό μέσα στον οποίο ενώνεσαι μαζί με τον αδελφό σου. Το άγιο φως που έφερε εσένα και αυτόν μαζί πρέπει να επεκταθεί, έτσι όπως το δεχτήκατε.

II. Η Βάση του Ονείρου

1. Μήπως στα όνειρα δεν παρουσιάζεται ένας κόσμος που φαίνεται πολύ πραγματικός; Όμως, σκέψου τι είναι αυτός ο κόσμος. Σίγουρα δεν είναι ο κόσμος που έβλεπες πριν κοιμηθείς. Είναι μάλλον μια παραμόρφωση του κόσμου, σχεδιασμένη αποκλειστικά γύρω από αυτό που θα προτιμούσες. Εδώ, είσαι «ελεύθερος» να μετατρέψεις ότι φαίνεται ότι σου επιτίθεται, σε φόρο τιμής προς το εγώ, που εξαγριώθηκε από την «επίθεση». Δεν θα ήταν αυτή η ευχή σου αν δεν έβλεπες τον εαυτό σου ως ένα με το εγώ, που πάντα κοιτά τον εαυτό του, άρα κι εσένα, σαν να βρίσκεται κάτω από την απειλή επίθεσης και ευάλωτο σε αυτή.

2. Τα όνειρα είναι χαοτικά διότι κυβερνώνται από τις συγκρουόμενες επιθυμίες σου, κι επομένως δεν νοιάζονται για το τι είναι αλήθεια. Είναι το καλύτερο παράδειγμα που θα μπορούσες να έχεις για το πώς θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί η αντίληψη για να υποκαταστήσει την αλήθεια με ψευδαισθήσεις. Δεν τις παίρνεις σοβαρά όταν ξυπνάς διότι το γεγονός ότι η πραγματικότητα παραβιάζεται κατάφορα σε αυτές γίνεται προφανές. Ωστόσο, είναι ένας τρόπος θεώρησης του κόσμου, και αλλαγής του για να

εξυπηρετείς καλύτερα το εγώ. Παρέχουν τρανταχτά παραδείγματα, και για την ανικανότητα του εγώ να αντέξει την πραγματικότητα, και για την δική σου προθυμία να αλλάξεις την πραγματικότητα για χάρη του.

3. Δεν βρίσκεις ενοχλητικές τις διαφορές ανάμεσα στο τι βλέπεις στον ύπνο σου και στο τι βλέπεις όταν ξυπνάς. Αναγνωρίζεις ότι αυτό που βλέπεις όταν είσαι ξύπνιος χάνεται στα όνειρα. Όμως, όταν ξυπνάς, δεν περιμένεις να μην είναι εκεί. Στα όνειρα ***εσύ*** κανονίζεις τα πάντα. Οι άνθρωποι γίνονται αυτό που θα ήθελες εσύ να είναι, και κάνουν αυτό που τους προστάζεις. Κανείς δεν σου θέτει κάποιο όριο σε ό,τι υποκαθιστάς. Για κάποιο διάστημα φαίνεται σαν να σου έχει δοθεί ο κόσμος, για να τον φτιάξεις όπως εσύ επιθυμείς. Δεν συνειδητοποιείς ότι του επιτίθεσαι, προσπαθώντας να θριαμβεύσεις επάνω του και να τον κάνεις να σε εξυπηρετεί.

4. Τα όνειρα είναι ξεσπάσματα θυμού, στα οποία κυριολεκτικά ουρλιάζεις, «Έτσι το θέλω!». Και έτσι φαίνεται πως γίνεται. Και όμως το όνειρο δεν μπορεί να ξεφύγει από την προέλευσή του. Ο θυμός και ο φόβος επικρατούν σε αυτό, και σε μια στιγμή η ψευδαίσθηση της ικανοποίησης πέφτει θύμα της εισβολής της ψευδαίσθησης του φόβου. Διότι το όνειρο της ικανότητας σου να ελέγχεις την πραγματικότητα υποκαθιστώντας την με ένα κόσμο που προτιμάς ***είναι*** τρομακτικό. Οι προσπάθειές σου να εξαλείψεις την πραγματικότητα είναι πολύ τρομακτικές, όμως αυτό δεν είσαι πρόθυμος να το δεχτείς. Κι έτσι χρησιμοποιείς ως υποκατάστατο την φαντασίωση ότι η πραγματικότητα είναι τρομακτική, και όχι αυτό που εσύ την έκανες. Κι έτσι η ενοχή γίνεται πραγματική.

5. Τα όνειρα σου δείχνουν ότι έχεις τη δύναμη να φτιάξεις έναν κόσμο έτσι όπως θα τον ήθελες να είναι, και ότι επειδή τον θέλεις τον βλέπεις. Και όσο τον βλέπεις δεν αμφιβάλλεις ότι είναι πραγματικός. Ωστόσο, εδώ είναι ένας κόσμος, ξεκάθαρα μέσα στο νου σου, που φαίνεται ότι βρίσκεται έξω από σένα. Δεν αντιδράς σε αυτόν σαν να τον έφτιαξες εσύ, ούτε συνειδητοποιείς ότι τα συναισθήματα που προκαλούνται στο όνειρο προέρχονται κι αυτά από σένα. Το όνειρο φαίνεται να το πραγματοποιούν οι φιγούρες πού είναι μέσα σ΄αυτό και ό,τι αυτές κάνουν. Δεν συνειδητοποιείς ότι εσύ τις κάνεις να εκτελούν αυτό που τους ζητάς, διότι αν το συνειδητοποιούσες η ενοχή δεν θα ήταν δική τους, και η ψευδαίσθηση της ικανοποίησης θα εξαφανιζόταν. Στα όνειρα αυτά τα χαρακτηριστικά δεν είναι ασαφή. Σου φαίνεται πως ξυπνάς, και το όνειρο έχει φύγει. Όμως αυτό που δεν μπορείς ν' αναγνωρίσεις είναι ότι αυτό που προκάλεσε το όνειρο δεν έφυγε μαζί του. Η επιθυμία σου να φτιάξεις έναν κόσμο που δεν είναι πραγματικός παραμένει ακόμα μαζί σου. Και αυτό στο οποίο φαίνεται πως ξυπνάς δεν είναι παρά μια άλλη μορφή του ίδιου κόσμου που έβλεπες στο όνειρό σου. Όλο σου τον χρόνο τον περνάς βλέποντας όνειρα. Τα όνειρα που βλέπεις όταν κοιμάσαι και όταν ξυπνάς έχουν διαφορετικές μορφές, και αυτό είναι όλο. Το περιεχόμενό τους είναι το ίδιο. Είναι η διαμαρτυρία σου ενάντια στην πραγματικότητα, και η αποκρυσταλλωμένη και παρανοϊκή ιδέα σου ότι μπορείς να την αλλάξεις. Στα

όνειρα που βλέπεις όταν είσαι ξύπνιος, η ιδιαίτερη σχέση έχει ιδιαίτερη θέση. Είναι το μέσον με το οποίο προσπαθείς να επαληθεύσεις τα όνειρα που βλέπεις όταν κοιμάσαι. Από αυτή, δεν ξυπνάς. Η ιδιαίτερη σχέση είναι η απόφασή σου να κρατήσεις την προσκόλλησή σου στην μη πραγματικότητα, και να εμποδίσεις τον εαυτό σου από το να ξυπνήσει. Και όσο δίνεις μεγαλύτερη αξία στο να κοιμάσαι από το να ξυπνάς, δεν ελευθερώνεσαι από αυτήν.

6. Το Άγιο Πνεύμα, πάντα πρακτικό μέσα στην σοφία Του, δέχεται τα όνειρά σου και τα χρησιμοποιεί ως μέσον αφύπνισης. Εσύ θέλησες να τα χρησιμοποιήσεις για να παραμείνεις κοιμισμένος. Είπα προηγουμένως ότι η πρώτη αλλαγή, πριν εξαφανιστούν τα όνειρα, είναι ότι τα όνειρα του φόβου σου μεταμορφώνονται σε χαρούμενα όνειρα. Αυτό είναι που κάνει το Άγιο Πνεύμα στην ιδιαίτερη σχέση. Δεν την καταστρέφει, ούτε σου την αρπάζει. Αλλά όντως την χρησιμοποιεί διαφορετικά, σαν βοήθεια για να κάνει τον σκοπό Του πραγματικό σε σένα. Η ιδιαίτερη σχέση θα παραμείνει, όχι ως πηγή πόνου και ενοχής, αλλά σαν πηγή χαράς κι ελευθερίας. Δεν θα είναι για σένα μόνο, διότι εκεί βρίσκεται η δυστυχία της. Έτσι όπως η ανιερότητα της την κρατούσε ως κάτι διαχωρισμένο, η αγιότητα της θα γίνει μια προσφορά σε όλους.

7. Η ιδιαίτερη σχέση σου θα γίνει ένα μέσο κατάργησης της ενοχής από τον καθένα που ευλογείται μέσω της άγιας σου σχέσης. Θα γίνει ένα χαρούμενο όνειρο, κάποιο που θα το μοιράζεσαι με όλους όσους βλέπεις. Μέσω αυτής, η ευλογία που έχει θέσει το Άγιο Πνεύμα επάνω της θα επεκτείνεται. Μην νομίζεις ότι Αυτό έχει λησμονήσει κάποιον στον σκοπό που σου έχει δώσει. Και μην νομίζεις ότι έχει ξεχάσει εσένα που σου έδωσε το δώρο. Χρησιμοποιεί τον καθένα που Το καλεί ως μέσον για την σωτηρία όλων. Και θα ξυπνήσει τους πάντες μέσα από σένα που Του πρόσφερες την σχέση σου. Αν μόνο μπορούσες να αναγνωρίσεις την ευγνωμοσύνη Του! Ή την δική μου μέσα από την δική Του! Διότι είμαστε ενωμένοι σε ένα σκοπό, όντας ένας νους μαζί Του.

8. Μην αφήνεις το όνειρο να σου κρατά κλειστά τα μάτια. Δεν είναι παράξενο που τα όνειρα μπορούν να φτιάχνουν ένα κόσμο που δεν είναι πραγματικός. Η ***επιθυμία*** να τον φτιάξεις είναι αυτή που είναι απίστευτη. Η σχέση σου με τον αδελφό σου έχει γίνει τώρα σχέση από την οποία αυτή η επιθυμία έχει απομακρυνθεί, διότι ο σκοπός της έχει αλλάξει από σκοπός των ονείρων σε σκοπό της αλήθειας. Δεν είσαι σίγουρος γι αυτό διότι νομίζεις ότι αυτός είναι στ΄ αλήθεια το όνειρο. Είσαι τόσο συνηθισμένος να επιλέγεις ανάμεσα σε όνειρα που δεν βλέπεις ότι εσύ έχεις φτιάξει την επιλογή ανάμεσα στην αλήθεια και ***όλες*** τις ψευδαισθήσεις.

9. Όμως, ο Ουρανός είναι βέβαιος. Αυτό δεν είναι όνειρο. Ο ερχομός του σημαίνει ότι έχεις επιλέξει την αλήθεια, και ότι αυτή έχει έρθει διότι ήσουν πρόθυμος να αφήσεις την ιδιαίτερη σχέση σου να εκπληρώσει τις προϋποθέσεις του. Στην σχέση σου το Άγιο Πνεύμα έχει ευγενικά εναποθέσει

τον πραγματικό κόσμο· τον κόσμο των ευτυχισμένων ονείρων, από τον οποίο το ξύπνημα είναι τόσο εύκολο και τόσο φυσικό. Διότι όπως τα όνειρα που βλέπεις όταν κοιμάσαι και όταν ξυπνάς αναπαριστούν τις ίδιες επιθυμίες μέσα στο νου σου, έτσι και ο πραγματικός κόσμος και η αλήθεια του Ουρανού ενώνονται μέσα στο Θέλημα του Θεού. Το όνειρο της αφύπνισης μεταφέρεται εύκολα στην πραγματικότητά του. Διότι αυτό το όνειρο αντανακλά την δική σου θέληση ενωμένη με την Θέληση του Θεού. Και αυτό που θέλει αυτή η Θέληση να εκπληρώσει ποτέ ***δεν*** έχει μείνει ανεκπλήρωτο.

III. Φως μέσα στο Όνειρο

1. Εσύ που έχεις περάσει την ζωή σου φέρνοντας την αλήθεια στην ψευδαίσθηση, την πραγματικότητα στην φαντασία, βαδίζεις τον δρόμο των ονείρων. Διότι έχεις περάσει από την αφυπνισμένη κατάσταση στον ύπνο, που γίνεται συνεχώς όλο και βαθύτερος. Το κάθε όνειρο οδηγούσε σε άλλα όνειρα, και κάθε φαντασίωση που φαινόταν πως θα έφερνε κάποιο φως στο σκοτάδι έκανε μόνο το σκοτάδι πιο βαθύ. Ο στόχος σου ήταν το σκοτάδι, μέσα στο οποίο καμία ακτίνα φωτός δεν θα μπορούσε να εισέλθει. Και αναζητούσες ένα σκοτάδι τόσο ολοκληρωτικό έτσι ώστε να μπορείς να κρύψεις την αλήθεια για πάντα, μέσα στην ολοκληρωτική παράνοια. Αυτό που ξέχασες είναι ότι ο Θεός δεν γίνεται να καταστρέψει τον Εαυτό Του. Το φως είναι ***μέσα*** σου. Το σκοτάδι μπορεί να το καλύπτει, αλλά δεν μπορεί να το σβήσει.

2. Καθώς το φως πλησιάζει, εσύ θα τρέχεις προς το σκοτάδι, οπισθοχωρώντας από την αλήθεια, μερικές φορές καταφεύγοντας σε δευτερεύουσες μορφές φόβου, και άλλες φορές στον απόλυτο τρόμο. Αλλά θα προχωρείς, διότι ο στόχος σου είναι να προχωρήσεις από τον φόβο στην αλήθεια. Ο στόχος που δέχτηκες είναι ο στόχος της γνώσης, για την οποία εκδήλωσες την προθυμία σου. Ο φόβος φαίνεται πως ζει στο σκοτάδι και όταν φοβάσαι, έχεις οπισθοχωρήσει. Ας ενωθούμε, λοιπόν, γρήγορα σε μια στιγμή φωτός, και αυτό θα είναι αρκετό για να σου θυμίζει ότι ο στόχος σου είναι το φως.

3. Η αλήθεια έχει σπεύσει να σε συναντήσει, εφόσον εσύ την επικαλέστηκες. Αν ήξερες Ποιος περπατά δίπλα σου στον δρόμο που έχεις διαλέξει, ο φόβος θα ήταν αδύνατος. Δεν γνωρίζεις διότι το ταξίδι μέσα στο σκοτάδι υπήρξε μακρόχρονο και ανελέητο, και έχεις μπει βαθιά μέσα σ' αυτό. Ένα μικρό τρεμόπαιγμα των ματιών, που είναι τόσο καιρό κλειστά, δεν είναι ακόμα αρκετό για να σου δώσει εμπιστοσύνη στον εαυτό σου, που τόσο καιρό περιφρονούσες. Πηγαίνεις προς την αγάπη ενώ την μισείς ακόμη, και φοβάσαι τρομερά την κρίση της για σένα. Και δεν συνειδητοποιείς ότι δεν φοβάσαι την αγάπη, παρά μόνο αυτό που έφτιαξες εσύ από αυτήν. Προχωρείς προς το νόημα της αγάπης, και απομακρύνεσαι από όλες τις ψευδαισθήσεις με τις οποίες την έχεις περικυκλώσει. Όταν οπισθοχωρείς προς την ψευδαίσθηση, ο φόβος σου αυξάνει, γιατί δεν υπάρχει αμφιβολία ότι

αυτό που νομίζεις ότι σημαίνει ***είναι*** τρομακτικό. Αλλά τι είναι αυτό για εμάς που ταξιδεύουμε μακριά από τον φόβο γρήγορα και με ασφάλεια;

4. Εσύ που κρατάς το χέρι του αδελφού σου κρατάς και το δικό μου, γιατί όταν ενωθήκατε ο ένας με τον άλλο, δεν ήσασταν μόνοι. Πιστεύεις ότι θα σε άφηνα στο σκοτάδι το οποίο συμφώνησες να εγκαταλείψεις μαζί μου; Μέσα στην σχέση σου βρίσκεται το φως αυτού του κόσμου. Και ο φόβος πρέπει να εξαφανιστεί από μπροστά σου τώρα. Μην μπαίνεις στον πειρασμό να αρπάξεις από τον αδελφό σου το δώρο της πίστης που του προσέφερες. Το μόνο που θα πετύχεις είναι να τρομοκρατηθείς. Το δώρο δίδεται για πάντα, διότι ο Θεός ο Ίδιος το έλαβε. Δεν μπορείς να το πάρεις πίσω. Έχεις δεχτεί τον Θεό. Η αγιότητα της σχέσης σου έχει επικυρωθεί στον Ουρανό. Δεν κατανοείς τι δέχτηκες, αλλά να θυμάσαι ότι η κατανόησή σου δεν είναι απαραίτητη. Το μόνο που ήταν απαραίτητο ήταν απλά η ***επιθυμία*** σου να καταλάβεις. Και αυτή ήταν η επιθυμία να είσαι άγιος. Το Θέλημα του Θεού σου έχει δοθεί. Διότι επιθυμείς το μόνο πράγμα που είχες, ή ήσουν ποτέ.

5. Κάθε στιγμή που θα περνάμε μαζί θα σου διδάσκει ότι αυτός ο στόχος είναι εφικτός, και θα ενδυναμώνει τον πόθο σου να τον φτάσεις. Και μέσα στην επιθυμία σου βρίσκεται και η επίτευξή της. Η επιθυμία σου τώρα είναι απόλυτα σύμφωνη με όλη την δύναμη της Θέλησης του Αγίου Πνεύματος. Κανένα μικρό ολίσθημα στο οποίο μπορεί να περιπέσεις δεν μπορεί να διαχωρίσει την επιθυμία σου από την Θέλησή Του και από την δύναμή Του. Εγώ κρατώ το χέρι σου τόσο βέβαια όσο κι εσύ συμφώνησες να πάρεις το χέρι του αδελφού σου. Δεν θα χωριστείτε, γιατί στέκομαι μαζί σας και περπατώ μαζί σας καθώς προχωράτε προς την αλήθεια. Και όπου πηγαίνουμε παίρνουμε και τον Θεό μαζί μας.

6. Μέσα στην σχέση σου έχεις ενωθεί μαζί μου στο να φέρουμε τον Ουρανό στον Υιό του Θεού, που κρύφτηκε στο σκοτάδι. Έδειξες προθυμία να φέρεις το σκοτάδι στο φως, και αυτή η προθυμία έχει δώσει δύναμη σε όλους όσους θα έμεναν στο σκοτάδι. Εκείνοι που θα θελήσουν να δουν, ***θα*** δουν. Και θα ενωθούν μαζί μου στο να φέρουν το φως τους στο σκοτάδι, όταν προσφέρουν το σκοτάδι που είναι μέσα τους στο φως, και απομακρυνθεί για πάντα. Η ανάγκη μου για σένα, ενωμένη μαζί μου στο άγιο φως της σχέσης σου, είναι η ανάγκη σου για την σωτηρία. Είναι δυνατόν να μην δώσω σε σένα αυτό που μου έδωσες εσύ; Διότι όταν ενώθηκες με τον αδελφό σου, μου απάντησες.

7. Εσύ που τώρα είσαι ο κομιστής της σωτηρίας έχεις την λειτουργία να φέρεις φως στο σκοτάδι. Το σκοτάδι μέσα σου έχει οδηγηθεί στο φως. Φέρε και εσύ το φως προς το σκοτάδι, από την άγια στιγμή από την οποία το πήρες. Ολοκληρωνόμαστε με την επιθυμία να ολοκληρώνουμε. Ο χρόνος ας μην σε ανησυχεί, γιατί όλος ο φόβος που βιώνετε εσύ και ο αδελφός σου είναι πραγματικά παρελθόν. Ο χρόνος έχει αναπροσαρμοστεί για να μας βοηθά να κάνουμε μαζί αυτό που το διαχωρισμένο παρελθόν σας εμπόδιζε. Έχεις περάσει πέρα από τον φόβο, διότι δεν γίνεται δύο νόες να ενωθούν στην επιθυμία γι αγάπη, και η αγάπη να μην ενωθεί μαζί τους.

8. Δεν υπάρχει ούτε ένα φως στον Ουρανό που να μην πηγαίνει μαζί σου. Κάθε Ακτίνα που λάμπει για πάντα στο Νου του Θεού, λάμπει κι επάνω σου. Ο Ουρανός ενώνεται μαζί σου στην πορεία σου προς τον Ουρανό. Όταν τέτοια σπουδαία φώτα έχουν ενωθεί μαζί σου για να δώσεις στον μικρό σπινθήρα της επιθυμίας σου την δύναμη του Ίδιου του Θεού, είναι δυνατόν εσύ να παραμένεις στο σκοτάδι; Εσύ και ο αδελφός σου έρχεστε σπίτι μαζί, μετά από ένα μακροχρόνιο ταξίδι δίχως νόημα, που κάνατε χωριστά, και δεν οδηγούσε πουθενά. Έχεις βρει τον αδελφό σου, και θα φωτίζετε ο ένας τον δρόμο του άλλου. Και από αυτό το φως οι Μεγάλες Ακτίνες θα επεκτείνονται πίσω προς το σκοτάδι και μπροστά προς τον Θεό, για να διώξουν με την λάμψη τους μακριά το παρελθόν, και να κάνουν έτσι χώρο για την Αιώνια Παρουσία Του, μέσα στην οποία τα πάντα ακτινοβολούν στο φως.

IV. Η Μικρή Προθυμία

1. Η άγια στιγμή είναι το αποτέλεσμα της απόφασης σου να είσαι άγιος. Είναι η ***απάντηση***. Η επιθυμία σου γι αυτή και η προθυμία να της επιτρέψεις να έρθει προηγούνται του ερχομού της. Προετοιμάζεις το νου σου γι αυτήν μόνο στο βαθμό της αναγνώρισης ότι την θέλεις περισσότερο από οτιδήποτε άλλο. Δεν είναι απαραίτητο να κάνεις κάτι περισσότερο· μάλιστα, είναι απαραίτητο να συνειδητοποιήσεις ότι δεν μπορείς να κάνεις τίποτε περισσότερο. Μην επιχειρείς να δώσεις στο Άγιο Πνεύμα αυτό που δεν σου ζητά, ειδάλλως θα προσθέσεις σε Αυτό το εγώ, και θα προκαλέσεις σύγχυση των δύο. Το Άγιο Πνεύμα δεν ζητά παρά μόνο λίγα. Είναι Αυτό που προσθέτει το μεγαλείο και την δύναμη. Ενώνεται μαζί σου, για να κάνει την άγια στιγμή πολύ σπουδαιότερη από ό,τι μπορείς να καταλάβεις. Η συνειδητοποίηση σου ότι χρειάζεται να κάνεις τόσο λίγα, είναι που Του δίνει την δυνατότητα να δώσει τόσο πολλά.

2. Μην εμπιστεύεσαι τις καλές σου προθέσεις. Δεν είναι αρκετές. Αλλά εμπιστεύσου ανεπιφύλακτα την προθυμία σου, οτιδήποτε άλλο και αν εισχωρήσει. Συγκεντρώσου μόνο σε αυτήν, και μην ενοχλείσαι που την περιβάλλουν σκιές. Γι αυτό ήρθες. Αν μπορούσες να έρθεις χωρίς αυτές δεν θα χρειαζόσουν την άγια στιγμή. Έλα σε αυτήν όχι με αλαζονεία, υποθέτοντας ότι εσύ πρέπει να πετύχεις την κατάσταση που φέρνει ο ερχομός της. Το θαύμα της άγιας στιγμής βρίσκεται στην προθυμία σου να την αφήσεις να είναι αυτό που είναι. Και στην προθυμία σου γι αυτήν βρίσκεται επίσης και η αποδοχή του εαυτού σου έτσι όπως ήταν προορισμένος να είναι.

3. Η ταπεινοφροσύνη ποτέ δεν θα σου ζητήσει να παραμείνεις ικανοποιημένος με την μικρότητα. Αυτό που σου ζητά όμως είναι να μην είσαι ικανοποιημένος με οτιδήποτε λιγότερο από το μεγαλείο που δεν προέρχεται από εσένα. Η δυσκολία σου με την άγια στιγμή προκύπτει από την έμμονη πεποίθησή σου ότι δεν την αξίζεις. Και αυτό τι άλλο μπορεί να είναι εκτός από την απόφαση να είσαι έτσι όπως θέλεις να κάνεις εσύ τον

εαυτό σου; Ο Θεός δεν δημιούργησε την κατοικία Του ανάξιά Του. Και αν εσύ πιστεύεις ότι Αυτός δεν μπορεί να εισέλθει εκεί όπου επιθυμεί, τότε παρεμβαίνεις στην Θέλησή Του. Δεν χρειάζεται η δύναμη της προθυμίας να προέρχεται από σένα, παρά μόνο από την δική Του Θέληση.

4. Η άγια στιγμή δεν προέρχεται μόνο από την μικρή σου προθυμία. Είναι πάντα το αποτέλεσμα της μικρής σου προθυμίας σε συνδυασμό με την απεριόριστη δύναμη της Θέλησης του Θεού. Έκανες λάθος όταν νόμιζες ότι είναι απαραίτητο να προετοιμάσεις τον εαυτό σου γι Αυτόν. Είναι αδύνατον να κάνεις αλαζονικές προετοιμασίες για αγιότητα, και να μην πιστεύεις ότι εξαρτάται από εσένα να εξασφαλίσεις τις προϋποθέσεις για την ειρήνη. Ο Θεός τις έχει εξασφαλίσει. Δεν βασίζονται στην δική σου προθυμία για να είναι αυτό που είναι. Η προθυμία σου χρειάζεται μόνο για να μπορέσεις να διδαχθείς τι είναι αυτές. Αν υποστηρίζεις ότι είσαι ανάξιος να τις μάθεις, τότε παρεμβαίνεις στο μάθημα πιστεύοντας ότι πρέπει να κάνεις τον μαθητή διαφορετικό. Δεν έφτιαξες εσύ τον μαθητή, ούτε μπορείς να τον κάνεις διαφορετικό. Πρώτα θα έκανες από μόνος σου ένα θαύμα, και έπειτα θα περίμενες να γίνει ένα ***για*** σένα;

5. Εσύ απλά κάνεις την ερώτηση. Η απάντηση δίδεται. Μην αναζητάς να απαντήσεις, απλά δέξου την απάντηση έτσι όπως δίδεται. Όταν προετοιμάζεσαι για την άγια στιγμή, μην επιχειρείς να κάνεις τον εαυτό σου άγιο για να είσαι έτοιμος να την λάβεις. Γιατί έτσι συγχέεις τον δικό σου ρόλο με του Θεού. Η Επανόρθωση δεν μπορεί να έρθει σε εκείνους που νομίζουν ότι πρέπει πρώτα να επανορθώσουν, παρά μόνο σε εκείνους που δεν προσφέρουν τίποτα περισσότερο από απλή προθυμία για να κάνουν χώρο γι αυτή. Ο εξαγνισμός είναι μόνο από τον Θεό, επομένως είναι για σένα. Από το να αναζητάς να προετοιμάσεις εσύ τον εαυτό σου γι Αυτόν, καλύτερα προσπάθησε να σκέφτεσαι έτσι:

Εγώ, που είμαι οικοδεσπότης του Θεού, είμαι αντάξιός Του. Αυτός που ίδρυσε τον οίκο Του εντός μου, τον δημιούργησε έτσι όπως θα ήθελε να είναι. Δεν χρειάζεται εγώ να τον ετοιμάσω γι Αυτόν, παρά μόνο να μην επεμβαίνω στο σχέδιό Του να αποκαταστήσει σε μένα την επίγνωση της ετοιμότητάς μου, η οποία είναι αιώνια. Εγώ δεν χρειάζεται να προσθέσω τίποτα στο σχέδιό Του. Αλλά για να το δεχτώ, πρέπει να είμαι πρόθυμος να μην προσπαθήσω να το αντικαταστήσω με κάποιο δικό μου.

6. Και αυτό είναι όλο. Αν προσθέσεις κάτι περισσότερο, τότε απλά θα αφαιρέσεις το λίγο που σου ζητείται. Να θυμάσαι ότι εσύ έφτιαξες την ενοχή, και ότι το δικό σου σχέδιο για απόδραση από την ενοχή είναι να φέρεις την Επανόρθωση σε αυτό, και να κάνεις την σωτηρία τρομακτική. Και μόνο φόβο θα προσθέσεις, αν ετοιμάσεις εσύ τον εαυτό σου για αγάπη. Η προετοιμασία για την άγια στιγμή ανήκει σε Αυτόν που την δίνει. Ανάθεσε τον εαυτό σου σε Αυτόν του Οποίου η λειτουργία είναι η απελευθέρωση. Μην αναλαμβάνεις την δική Του λειτουργία αντί γι Αυτόν. Δώσε Του μόνο αυτό που ζητά, ώστε

να μπορέσεις να μάθεις πόσο μικρός είναι ο δικός σου ρόλος, και πόσο μεγάλος ο δικός Του.

7. Αυτό είναι που κάνει την άγια στιγμή τόσο εύκολη και τόσο φυσική. Εσύ την κάνεις δύσκολη, επειδή επιμένεις ότι πρέπει να υπάρχει κάτι περισσότερο που χρειάζεται να κάνεις. Το βρίσκεις δύσκολο να δεχτείς την ιδέα ότι χρειάζεται να δώσεις τόσο λίγα, για να λάβεις τόσα πολλά. Και σου είναι πολύ δύσκολο να συνειδητοποιήσεις ότι δεν είναι προσωπικά προσβλητικό που η δική σου συνεισφορά και του Αγίου Πνεύματος είναι τόσο υπερβολικά δυσανάλογες. Είσαι ακόμα πεπεισμένος ότι η κατανόησή σου είναι μια ισχυρή συνεισφορά προς την αλήθεια, και ότι αυτή την κάνει αυτό που είναι. Ωστόσο, έχουμε τονίσει ότι δεν χρειάζεται να καταλάβεις τίποτα. Η σωτηρία είναι εύκολη ακριβώς ***επειδή*** δεν ζητά τίποτα που να μην μπορείς να δώσεις αυτή την στιγμή.

8. Μην ξεχνάς ότι ήταν δική σου απόφαση να κάνεις αδύνατα όλα όσα είναι φυσικά και εύκολα για σένα. Αν πιστεύεις ότι η άγια στιγμή είναι δύσκολη για σένα, αυτό συμβαίνει διότι έχεις εσύ γίνει αυτός που καθορίζει τι είναι δυνατόν για σένα, και παραμένεις απρόθυμος να κάνεις χώρο σε Κάποιον ο Οποίος γνωρίζει. Η όλη πεποίθηση σε βαθμούς δυσκολίας στα θαύματα επικεντρώνεται σ' αυτό. Όλα όσα θέλει ο Θεός δεν είναι μόνο δυνατά, αλλά έχουν ήδη συμβεί. Και αυτός είναι ο λόγος που το παρελθόν έχει τελειώσει. Ποτέ δεν συνέβη στην πραγματικότητα. Η ακύρωσή του χρειάζεται να γίνει μόνο στο νου σου, που νόμισε ότι συνέβη.

V. Το Ευτυχισμένο Όνειρο

1. Προετοιμάσου ***τώρα*** για την κατάργηση αυτού που ποτέ δεν υπήρξε. Αν ήδη καταλάβαινες την διαφορά ανάμεσα στην αλήθεια και την ψευδαίσθηση, η Επανόρθωση δεν θα είχε κανένα νόημα. Η άγια στιγμή, η άγια σχέση, η διδασκαλία του Αγίου Πνεύματος, και όλα τα μέσα με το οποία επιτυγχάνεται η Επανόρθωση, δεν θα είχαν κανένα σκοπό. Διότι όλα αυτά δεν είναι παρά όψεις του σχεδίου να αλλάξεις τα όνειρα φόβου σε ευτυχισμένα όνειρα, από τα οποία ξυπνάς εύκολα στην γνώση. Μην θέτεις τον εαυτό σου υπεύθυνο, διότι δεν μπορείς να διακρίνεις ανάμεσα στην πρόοδο και την οπισθοδρόμηση. Κάποιες από τις μεγαλύτερες προόδους σου τις έχεις κρίνει ως αποτυχίες, και κάποιες από τις πιο σοβαρές σου οπισθοδρομήσεις τις έχεις αξιολογήσει ως επιτυχίες.

2. Ποτέ μην προσεγγίζεις την άγια στιγμή αφού έχεις προσπαθήσει πρώτα να αφαιρέσεις όλο τον φόβο και το μίσος από το νου σου. Αυτή είναι η ***δική της*** λειτουργία. Ποτέ μην επιχειρείς να παραβλέψεις την ενοχή σου πριν ζητήσεις την βοήθεια του Αγίου Πνεύματος. Αυτή είναι η ***δική Του*** λειτουργία. Ο δικός σου ρόλος είναι μόνο να Του προσφέρεις λίγη προθυμία να Του επιτρέψεις να αφαιρέσει κάθε φόβο και μίσος, και να συγχωρεθείς. Πάνω στην μικρή σου

πίστη, την ενωμένη με την δική Του κατανόηση, Αυτό θα οικοδομήσει τον δικό σου ρόλο στην Επανόρθωση και θα εξασφαλίσει ότι θα τον εκπληρώσεις εύκολα. Και μαζί Του, θα κτίσεις μια σκάλα στερεωμένη στον στερεό βράχο της πίστης, που θα υψώνεται προς τον Ουρανό. Δεν θα την χρησιμοποιήσεις όμως για να ανέβεις στον Ουρανό μόνος.

3. Μέσω της άγιας σου σχέσης, της αναγεννημένης και ευλογημένης μέσα σε κάθε άγια στιγμή που δεν κανονίζεις εσύ, χιλιάδες θα ανυψώνονται προς τον Ουρανό μαζί σου. Μπορείς εσύ να σχεδιάσεις κάτι τέτοιο; Ή θα μπορούσες να προετοιμαστείς για μια τέτοια λειτουργία; Ωστόσο, είναι δυνατόν διότι ο Θεός αυτό βούλεται. Και δεν θα αλλάξει γνώμη γι αυτό. Και τα μέσα και ο σκοπός ανήκουν σε Εκείνον. Εσύ έχεις δεχτεί το ένα· το άλλο θα σου δοθεί. Ένας τέτοιος σκοπός, δίχως τα μέσα, είναι αδιανόητος. Εκείνος θα παρέχει τα μέσα σε όποιον μοιράζεται τον σκοπό Του.

4. Τα ευτυχισμένα όνειρα βγαίνουν αληθινά, όχι επειδή είναι όνειρα, αλλά μόνο και μόνο επειδή είναι ευτυχισμένα. Άρα πρέπει να είναι γεμάτα αγάπη. Το μήνυμά τους είναι, «Γενηθήτω το Θέλημά Σου,» και όχι, «Θέλω κάτι άλλο.» Η ευθυγράμμιση των μέσων και του σκοπού είναι ένα εγχείρημα αδύνατον να το κατανοήσεις. Δεν συνειδητοποιείς καν ότι έχεις δεχτεί για δικό σου τον σκοπό του Αγίου Πνεύματος, και απλά φέρνεις ανίερα μέσα για την επίτευξή του. Το μόνο που χρειάζεται για να λάβεις τα μέσα και να τα χρησιμοποιήσεις είναι η λίγη πίστη που χρειάστηκε για να αλλάξεις τον σκοπό.

5. Δεν είναι όνειρο ν' αγαπάς τον αδελφό σου σαν τον εαυτό σου. Ούτε και η άγια σχέση σου είναι όνειρο. Το μόνο που παραμένει από το όνειρο σε αυτή είναι ότι ακόμα είναι μια ιδιαίτερη σχέση. Ωστόσο, είναι πολύ χρήσιμη στο Άγιο Πνεύμα, Το Οποίο ***έχει*** μια ιδιαίτερη λειτουργία εδώ. Θα γίνει ένα ευτυχισμένο όνειρο μέσα από το οποίο το Άγιο Πνεύμα μπορεί να σκορπά χαρά σε χιλιάδες χιλιάδων που πιστεύουν ότι η αγάπη είναι φόβος, και όχι ευτυχία. Άφησε Το να εκπληρώσει την λειτουργία που έδωσε στην σχέση σου με το να την δεχτεί για σένα, και τίποτα δεν θα λείψει από ό,τι χρειάζεται για να γίνει έτσι όπως το Άγιο Πνεύμα την θέλει να είναι.

6. Όταν νιώθεις ότι η αγιότητα της σχέσης σου απειλείται από κάτι, σταμάτα αμέσως και πρόσφερε στο Άγιο Πνεύμα την προθυμία σου, αντί για τον φόβο, να το αφήσεις να ανταλλάξει αυτή την στιγμή με την άγια που θα προτιμούσες να έχεις. Το Άγιο Πνεύμα ποτέ δεν θα αποτύχει σε αυτό. Αλλά μην ξεχνάς ότι η σχέση σου είναι μία, άρα ό,τι απειλεί την ειρήνη του ενός απειλεί εξίσου και του άλλου. Η δύναμη της ένωσης της ευλογίας της βρίσκεται στο γεγονός ότι τώρα είναι αδύνατον για σένα ή τον αδελφό σου να βιώσετε τον φόβο μόνοι, ή να επιχειρήσετε να τον αντιμετωπίσετε μόνοι. Ποτέ μην πιστέψεις ότι αυτό είναι απαραίτητο, ούτε καν δυνατόν. Ωστόσο, έτσι όπως αυτό είναι αδύνατον, έτσι είναι και αδύνατον η άγια στιγμή να έρθει στον ένα από τους δύο χωρίς τον άλλο. Και θα έρθει και στους δύο μετά από αίτημα και των δύο.

7. Όποιος είναι πιο σώφρων την ώρα που γίνει αντιληπτή η απειλή θα πρέπει να θυμάται πόσο βαθύ είναι το χρέος του προς τον άλλον και πόση ευγνωμοσύνη του χρωστά, και να χαίρεται που μπορεί να πληρώσει το χρέος του φέρνοντας ευτυχία και τους δύο. Ας το θυμάται αυτό, κι ας λέει:

Επιθυμώ αυτή την άγια στιγμή για τον εαυτό μου, έτσι ώστε να μπορέσω να την μοιραστώ με τον αδελφό μου, που αγαπώ. Δεν είναι δυνατόν να την έχω χωρίς αυτόν, ή να την έχει αυτός χωρίς εμένα. Όμως, είναι απόλυτα δυνατόν να την μοιραστούμε τώρα. Κι έτσι επιλέγω αυτή την στιγμή ως αυτή που προσφέρω στο Άγιο Πνεύμα, έτσι ώστε η ευλογία Του να μπορέσει να έρθει σε μας, και να μας κρατήσει σε ειρήνη και του δύο.

VI. Πέρα από το Σώμα

1. Δεν υπάρχει τίποτα έξω από σένα. Αυτό είναι που πρέπει τελικά να μάθεις, διότι είναι η συνειδητοποίηση ότι η Βασιλεία των Ουρανών αποκαθίσταται σε σένα. Διότι ο Θεός δημιούργησε μόνο αυτή, και δεν έφυγε από εκεί ούτε την εγκατέλειψε διαχωρισμένη από τον Εαυτό Του. Η Βασιλεία των Ουρανών είναι η κατοικία του Υιού του Θεού, που δεν εγκατέλειψε τον Πατέρα του και δεν κατοικεί χωριστά από Αυτόν. Ο Ουρανός δεν είναι ούτε τόπος ούτε κατάσταση. Είναι απλά η επίγνωση της τέλειας Ενότητας, και η γνώση ότι δεν υπάρχει τίποτα άλλο· τίποτα έξω από αυτή την Ενότητα, και τίποτα άλλο μέσα σε αυτή.

2. Τι άλλο θα μπορούσε να δώσει ο Θεός εκτός από την γνώση για τον Εαυτό Του; Τι άλλο υπάρχει για να δώσει; Η πίστη ότι θα μπορούσες να δώσεις και να αποκτήσεις κάτι άλλο, κάτι έξω από σένα, σου έχει κοστίσει την επίγνωση του Ουρανού και της Ταυτότητάς σου. Και έχεις κάνει κάτι πολύ πιο παράξενο από ό,τι μπορείς ακόμα να συνειδητοποιήσεις. Έχεις μετατοπίσει την ενοχή σου από το νου στο σώμα σου. Όμως ένα σώμα δεν μπορεί να είναι ένοχο, διότι δεν μπορεί να κάνει τίποτα από μόνο του. Εσύ που νομίζεις ότι μισείς το σώμα σου πλανάσαι. Μισείς το νου σου, διότι η ενοχή έχει εισχωρήσει σε αυτόν, και θέλει να παραμείνει διαχωρισμένος από το νου του αδελφού σου, πράγμα που δεν μπορεί να κάνει.

3. Οι νόες είναι ενωμένοι· τα σώματα όχι. Μόνο αν αποδώσεις στο νου τις ιδιότητες του σώματος φαίνεται δυνατός ο διαχωρισμός. Και είναι ο νους που φαίνεται πως είναι κατακερματισμένος και ιδιωτικός και μόνος. Η ενοχή του, που τον κρατά διαχωρισμένο, προβάλλεται στο σώμα, το οποίο υποφέρει και πεθαίνει διότι υπόκειται σε επίθεση για να κρατήσει τον διαχωρισμό στο νου, και να μην τον αφήσει να γνωρίσει την Ταυτότητά του. Ο νους δεν μπορεί να επιτεθεί, αλλά μπορεί να φτιάξει φαντασιώσεις και να κατευθύνει το σώμα να τις υλοποιήσει. Όμως ποτέ, τίποτα από όσα κάνει το σώμα δεν φαίνεται να φέρνει ικανοποίηση. Ο νους δεν πιστεύει ότι το σώμα είναι αυτό που

πραγματικά υλοποιεί τις φαντασιώσεις του, κι έτσι επιτίθεται στο σώμα αυξάνοντας την προβολή της δικής του ενοχής πάνω σε αυτό.

4. Σε αυτό, ο νους έχει σαφέστατα αυταπάτες. Δεν μπορεί να επιτεθεί, αλλά υποστηρίζει ότι μπορεί, και χρησιμοποιεί ό,τι κάνει για να βλάψει το σώμα για να αποδείξει ότι μπορεί. Ο νους δεν μπορεί να επιτεθεί, αλλά μπορεί να έχει αυταπάτες. Και αυτό είναι το μόνο που κάνει όταν πιστεύει ότι έχει επιτεθεί στο σώμα. Μπορεί να προβάλλει την ενοχή, αλλά δεν θα την χάσει μέσα από την προβολή. Και παρόλο που προφανώς μπορεί να παρερμηνεύει την λειτουργία του σώματος, δεν μπορεί να αλλάξει την λειτουργία του από αυτή που του έχει δώσει το Άγιο Πνεύμα. Το σώμα δεν φτιάχτηκε από αγάπη. Και όμως η αγάπη δεν το καταδικάζει και μπορεί να το χρησιμοποιεί με αγάπη, από σεβασμό για αυτό που έχει φτιάξει ο Υιός του Θεού και αξιοποιώντας το για να τον σώσει από τις ψευδαισθήσεις.

5. Δεν θα ήθελες τα όργανα του διαχωρισμού να ερμηνευθούν εκ νέου ως μέσα για την σωτηρία, και να χρησιμοποιηθούν για τους σκοπούς της αγάπης; Δεν θα ήθελες να καλωσορίσεις και να υποστηρίξεις την αλλαγή από τις φαντασιώσεις εκδίκησης σε απελευθέρωση από αυτές; Η αντίληψη σου για το σώμα μπορεί προφανώς να είναι ασθενής, αλλά μην το προβάλλεις αυτό πάνω στο σώμα. Διότι η επιθυμία σου να κάνεις καταστροφικό αυτό που δεν έχει την ικανότητα να καταστρέφει δεν γίνεται να έχει κανένα πραγματικό αποτέλεσμα. Ό,τι δημιούργησε ο Θεός είναι μόνο αυτό που Εκείνος θα ήθελε να υπάρχει, όντας η Θέλησή Του. Δεν μπορείς να κάνεις την Θέλησή Του καταστροφική. Μπορείς να φτιάχνεις φαντασιώσεις στις οποίες η δική σου θέληση συγκρούεται με την δική Του, αλλά αυτό είναι όλο.

6. Είναι παρανοϊκό να χρησιμοποιείς το σώμα σαν αποδιοπομπαίο τράγο για την ενοχή, κατευθύνοντας την επίθεσή του και κατηγορώντας το για αυτό που εσύ θέλησες να κάνει. Είναι αδύνατον να υλοποιείς φαντασιώσεις. Διότι αυτό που θέλεις ακόμα είναι οι φαντασιώσεις, και δεν έχουν καμιά σχέση με το τι κάνει το σώμα. Αυτό δεν τις ονειρεύεται, και αυτές το κάνουν μόνο να είναι ένα εμπόδιο ενώ θα μπορούσε να είναι ένα μεγάλο πλεονέκτημα. Διότι οι φαντασιώσεις έχουν κάνει το σώμα σου «εχθρό» σου· αδύναμο, ευάλωτο και ύπουλο, άξιο του μίσους που επενδύεις σε αυτό. Πως σε έχει εξυπηρετήσει αυτό; Έχεις ταυτιστεί με αυτό το πράγμα που μισείς, το όργανο της εκδίκησης και την πηγή ενοχής που αντιλαμβάνεσαι. Το έχεις κάνει ένα πράγμα που δεν έχει κανένα νόημα, διακηρύσσοντας ότι είναι η κατοικία του Υιού του Θεού, και στρέφοντάς το εναντίον του.

7. Αυτό είναι που ***εσύ*** έφτιαξες ως οικοδεσπότη του Θεού. Και ούτε ο Θεός ούτε ο πανάγιος Υιός Του δεν μπορούν να εισέλθουν σε μια οικία που παρέχει άσυλο στο μίσος, και όπου έχεις σπείρει τους σπόρους της εκδίκησης, της βίας και του θανάτου. Αυτό το πράγμα που έφτιαξες για να υπηρετήσει την ενοχή σου παρεμβάλλεται ανάμεσα σε σένα και τους άλλους νόες. Οι νόες ***είναι*** ενωμένοι, αλλά εσύ δεν ταυτίζεσαι μαζί τους. Βλέπεις τον εαυτό σου κλειδωμένο σε μια ξεχωριστή φυλακή, απόμακρο και απρόσιτο, ανίκανο να

έρθει σε επαφή με κάποιον απέξω ή κάποιος να επικοινωνήσει μαζί του. Μισείς αυτή την φυλακή που έφτιαξες, και θέλεις να την καταστρέψεις. Αλλά δεν θέλεις να ξεφύγεις από αυτήν, αφήνοντάς την άθικτη, χωρίς την δική σου ενοχή πάνω της.

8. Όμως, μόνο έτσι ***μπορείς*** να διαφύγεις. Η κατοικία της εκδίκησης δεν είναι δική σου· το μέρος που έχεις θέσει κατά μέρος για να στεγάσεις το μίσος σου δεν είναι μια φυλακή, αλλά μια ψευδαίσθηση του εαυτού σου. Το σώμα είναι ένα όριο που έχεις επιβάλει στην παγκόσμια επικοινωνία που είναι μια αιώνια ιδιότητα του νου. Αλλά η επικοινωνία είναι εσωτερική. Ο νους φτάνει τον εαυτό του. ***Δεν*** αποτελείται από διαφορετικά μέρη, τα οποία φτάνουν το ένα το άλλο. Δεν βγαίνει έξω. Μέσα του δεν έχει κανένα όριο, και δεν υπάρχει τίποτα έξω από αυτόν. Περιλαμβάνει τα πάντα. Σε περιλαμβάνει ολοκληρωτικά· εσύ μέσα σε αυτόν και αυτός μέσα σε σένα. Δεν υπάρχει τίποτα άλλο, ποτέ και πουθενά.

9. Το σώμα είναι έξω από σένα, και φαίνεται μόνο πως σε περιβάλλει, αποκλείοντάς σε από τους άλλους και κρατώντας σε ξεχωριστά από αυτούς, και αυτούς από σένα. Δεν είναι εκεί. Δεν υπάρχει κανένα εμπόδιο ανάμεσα στον Θεό και τον Υιό Του, και ο Υιός Του δεν μπορεί να διαχωριστεί από Αυτόν παρά μόνο στις ψευδαισθήσεις. Δεν είναι αυτή η πραγματικότητά του, αν και αυτός πιστεύει ότι είναι. Ωστόσο, αυτό θα μπορούσε να συμβεί μόνο αν ο Θεός έκανε λάθος. Ο Θεός θα έπρεπε να δημιουργεί με διαφορετικό τρόπο, και να έχει διαχωρίσει τον Εαυτό Του από τον Υιό Του για να γίνει δυνατόν κάτι τέτοιο. Θα έπρεπε να δημιουργεί διαφορετικά πράγματα, και να εδραιώνει διαφορετικούς βαθμούς πραγματικότητας, που μόνο μερικοί από αυτούς θα ήταν αγάπη. Όμως η αγάπη πρέπει να είναι πάντα σαν τον εαυτό της, αναλλοίωτη παντοτινά, και δίχως άλλη εκδοχή. Κι έτσι είναι. Δεν μπορείς να βάλεις κανένα εμπόδιο γύρω από σένα, διότι ο Θεός δεν έθεσε κανένα ανάμεσα στον Ίδιο και σε σένα.

10. Μπορείς να απλώσεις το χέρι σου και να φτάσεις τον Ουρανό. Εσύ που το χέρι σου είναι ενωμένο με του αδελφού σου έχεις αρχίσει να εκτείνεσαι πέρα από το σώμα, αλλά όχι έξω από σένα, για να φτάσεις μαζί με αυτόν την κοινή σας Ταυτότητα. Θα μπορούσε να βρίσκεται έξω από εσένα; Εκεί όπου δεν βρίσκεται ο Θεός; Είναι ***Αυτός*** ένα σώμα, και δημιούργησε εσένα έτσι όπως Εκείνος δεν είναι, και εκεί όπου ο Ίδιος δεν μπορεί να βρίσκεται; Εσύ περιβάλλεσαι μόνο από Αυτόν. Τι όρια μπορεί να υπάρχουν σε σένα τον οποίο Εκείνος περιβάλλει;

11. Ο καθένας έχει βιώσει αυτό που θα ονόμαζε μια αίσθηση μετάβασης πέρα από τον εαυτό του. Αυτό το αίσθημα απελευθέρωσης υπερβαίνει κατά πολύ το όνειρο της ελευθερίας που μερικές φορές ελπίζεις να βρεις στις ιδιαίτερες σχέσεις. Είναι μια αίσθηση πραγματικής διαφυγής από τους περιορισμούς. Αν αναλογιστείς τι περιλαμβάνει πραγματικά αυτή η «μετάβαση», θα συνειδητοποιήσεις ότι είναι μια ξαφνική απώλεια επίγνωσης του σώματος, και μια ένωση του εαυτού σου με κάτι άλλο μέσα στο οποίο ο νους σου

μεγεθύνεται για να το περιβάλει. Αυτό γίνεται μέρος από σένα, καθώς ενώνεσαι μαζί του. Και τα δύο γίνονται όλον, εφόσον κανένα δεν γίνεται αντιληπτό ως διαχωρισμένο. Αυτό που πραγματικά συμβαίνει είναι ότι έχεις ελευθερωθεί από την ψευδαίσθηση της περιορισμένης επίγνωσης, κι έχασες τον φόβο της ένωσης. Η αγάπη που αμέσως τον αντικαθιστά επεκτείνεται προς αυτό που σε έχει απελευθερώσει, και ενώνεται μαζί του. Και όσο αυτό διαρκεί δεν είσαι αβέβαιος για την Ταυτότητά σου, και δεν θέλεις να την περιορίσεις. Έχεις ξεφύγει από τον φόβο προς την ειρήνη, χωρίς να αμφισβητείς πια την πραγματικότητα, αλλά απλά να την αποδέχεσαι. Την έχεις δεχτεί αντί για το σώμα, και έχεις επιτρέψει στον εαυτό σου να είναι ένα με κάτι πιο πέρα από αυτόν, απλά με το να μην επιτρέπεις στο νου σου να περιοριστεί από το σώμα.

12. Αυτό μπορεί να συμβεί άσχετα με την φυσική απόσταση που φαίνεται πως υπάρχει ανάμεσα σε σένα και σε αυτό με το οποίο ενώνεσαι· άσχετα με την αντίστοιχη θέση σας μέσα στον χώρο· και άσχετα με τις διαφορές στο μέγεθος και την φαινομενική ποιότητα. Ο χρόνος δεν έχει σχέση· μπορεί να συμβεί με κάτι από το παρελθόν, το παρόν ή το μέλλον. Αυτό το «κάτι» μπορεί να είναι οτιδήποτε και οπουδήποτε· ένας ήχος, μια εικόνα, μία σκέψη, μία ανάμνηση, ακόμα και μια γενική ιδέα χωρίς ειδική αναφορά. Όμως σε κάθε περίπτωση, ενώνεσαι με αυτό χωρίς επιφυλάξεις διότι το αγαπάς, και θέλεις να είσαι μαζί του. Κι έτσι σπεύδεις να το συναντήσεις, αφήνοντας τους περιορισμούς σου να λιώσουν, αναστέλλοντας όλους τους «νόμους» που υπακούει το σώμα σου και παραμερίζοντάς τους ευγενικά.

13. Δεν υπάρχει καθόλου βία σε αυτή την απόδραση. Το σώμα δεν δέχεται επίθεση, αλλά απλά γίνεται ορθά αντιληπτό. Δεν σε περιορίζει, απλά επειδή εσύ δεν θέλεις να γίνει κάτι τέτοιο. Στην πραγματικότητα δεν «ανυψώνεσαι έξω» από αυτό· δεν μπορεί να σε περιέχει. Πας εκεί που θέλεις να βρίσκεσαι, κερδίζοντας, όχι χάνοντας, μια αίσθηση του Εαυτού. Σε αυτές τις στιγμές απελευθέρωσης από τους σωματικούς περιορισμούς, βιώνεις κατά πολύ αυτό που συμβαίνει την άγια στιγμή· την άρση των περιορισμών του χρόνου και του χώρου, την αιφνίδια εμπειρία ειρήνης και χαράς, και πάνω απ᾽ όλα, την έλλειψη επίγνωσης του σώματος, και της αμφισβήτησης αν αυτό είναι δυνατόν να συμβαίνει.

14. Είναι δυνατόν διότι το θέλεις. Η ξαφνική διεύρυνση της επίγνωσης που συμβαίνει καθώς την επιθυμείς, είναι η ακαταμάχητη έλξη που ασκεί η άγια στιγμή. Σε καλεί να είσαι ο εαυτός σου, μέσα στην ασφαλή αγκαλιά της. Εκεί αίρονται οι νόμοι του περιορισμού για σένα, για να σε καλωσορίσουν στην διεύρυνση του νου και στην ελευθερία. Έλα σε αυτό το καταφύγιο, εκεί όπου μπορείς να είσαι ο εαυτός σου με ειρήνη. Όχι μέσω της καταστροφής, όχι μέσω της βίαιης απόδρασης, αλλά απλά μέσω μιας σιωπηλής συγχώνευσης. Διότι η ειρήνη θα ενωθεί μαζί σου εκεί, απλά διότι ήσουν πρόθυμος να αφήσεις να φύγουν οι περιορισμοί που είχες θέσει πάνω στην αγάπη, και ενώθηκες μαζί

της εκεί που βρίσκεται κι εκεί που σε οδήγησε, απαντώντας στο γλυκό της κάλεσμα να είσαι γαλήνιος.

VII. Δεν Χρειάζεται να Κάνω Τίποτε

1. Εξακολουθείς να έχεις υπερβολική πίστη στο σώμα ως πηγή δύναμης. Ποιά σχέδια από αυτά που κάνεις δεν αφορούν την άνεσή του ή την προστασία του ή την απόλαυσή του με κάποιο τρόπο; Αυτό κάνει το σώμα σκοπό και όχι μέσον σύμφωνα με τη δική σου ερμηνεία, και αυτό πάντα σημαίνει ότι εξακολουθείς να βρίσκεις την αμαρτία ελκυστική. Όποιος εξακολουθεί να αποδέχεται την αμαρτία ως στόχο του, δεν δέχεται την Επανόρθωση για τον εαυτό του. Άρα δεν έχεις ανταποκριθεί στην ***μοναδική*** σου υποχρέωση. Η Επανόρθωση δεν είναι καλοδεχούμενη από εκείνους που προτιμούν τον πόνο και την καταστροφή.

2. Υπάρχει ένα πράγμα που δεν έχεις κάνει ποτέ· δεν έχεις ξεχάσει εντελώς το σώμα. Ίσως μερικές φορές να έχει εξασθενήσει η εικόνα του, αλλά ακόμα δεν έχει εξαφανιστεί ολοκληρωτικά. Δεν σου ζητείται να επιτρέψεις να συμβεί αυτό για περισσότερο από μια στιγμή, ωστόσο αυτή την στιγμή είναι που συμβαίνει το θαύμα της Επανόρθωσης. Έπειτα θα δεις και πάλι το σώμα, αλλά ποτέ ακριβώς το ίδιο. Και κάθε στιγμή που περνάς δίχως την επίγνωσή του σου δίνει μια διαφορετική οπτική γι αυτό όταν επιστρέφεις.

3. Το σώμα δεν υπάρχει καθόλου ούτε μια στιγμή. Πάντα το φέρνεις στην μνήμη σου ή το προσμένεις, αλλά ποτέ δεν το βιώνεις στο ***τώρα***. Μόνο το παρελθόν και το μέλλον του το κάνουν να φαίνεται πραγματικό. Ο χρόνος το ελέγχει ολοκληρωτικά, διότι η αμαρτία ποτέ δεν βρίσκεται εξολοκλήρου στο παρόν. Την κάθε μοναδική στιγμή την έλξη της ενοχής θα την βίωνες ως πόνο και τίποτα άλλο, και θα την απόφευγες. Δεν έχει καμιά έλξη στο ***τώρα***. Όλη η έλξη της είναι φανταστική, άρα την σκέφτεσαι στο παρελθόν ή στο μέλλον.

4. Είναι αδύνατον να αποδεχτείς την άγια στιγμή δίχως επιφυλάξεις εκτός κι αν, έστω για μια στιγμή, δείξεις προθυμία να μην βλέπεις καθόλου παρελθόν ή μέλλον. Δεν μπορείς να προετοιμαστείς γι αυτήν χωρίς να την τοποθετήσεις στο μέλλον. Η απελευθέρωση σου δίδεται την στιγμή που θα την ποθήσεις. Πολλοί έχουν περάσει μια ολόκληρη ζωή στην προετοιμασία, και έχουν πράγματι πετύχει τις στιγμές επιτυχίας τους. Αυτά τα μαθήματα δεν επιχειρούν να διδάξουν κάτι περισσότερο από όσα έμαθαν αυτοί μέσα στον χρόνο, αλλά όντως στοχεύουν στην εξοικονόμηση χρόνου. Μπορεί να επιχειρείς να ακολουθήσεις έναν πολύ μακρύ δρόμο προς τον στόχο που έχεις αποδεχτεί. Είναι υπερβολικά δύσκολο να φτάσεις την Επανόρθωση μαχόμενος εναντίον της αμαρτίας. Καταβάλλεις τεράστια προσπάθεια επιχειρώντας να κάνεις άγιο αυτό που είναι μισητό και άξιο περιφρόνησης. Και δεν είναι αναγκαίο να περάσεις μια ολόκληρη ζωή περισυλλογής και μεγάλες περιόδους διαλογισμού που έχουν στόχο στην αποστασιοποίηση από

το σώμα. Όλες αυτές οι προσπάθειες τελικά πετυχαίνουν χάρη στον στόχο τους. Όμως τα μέσα τους είναι κουραστικά και πολύ χρονοβόρα, διότι όλα προσβλέπουν προς το μέλλον για την απελευθέρωση από μια κατάσταση αναξιότητας και ανεπάρκειας που βιώνεται στο παρόν.

5. Ο δικός σου δρόμος θα είναι διαφορετικός όχι στον σκοπό αλλά στα μέσα. Μια άγια σχέση είναι ένα μέσο που εξοικονομεί χρόνο. Μία στιγμή που περνάς μαζί με τον αδελφό σου αποκαθιστά το σύμπαν και στους δυο σας. ***Είσαι*** προετοιμασμένος. Τώρα χρειάζεται να θυμάσαι μόνο ότι δεν χρειάζεται να κάνεις τίποτα. Θα ήταν πολύ πιο ωφέλιμο απλά να συγκεντρωθείς σε αυτό παρά να σκέφτεσαι το τι θα πρέπει να κάνεις. Όταν επιτέλους έρθει η ειρήνη σε εκείνους που παλεύουν με τον πειρασμό και μάχονται ενάντια στο να ενδώσουν στην αμαρτία· όταν επιτέλους έρθει το φως στο νου που έχει αφοσιωθεί στην περισυλλογή· ή όταν τελικά ο στόχος έχει επιτευχθεί από κάποιον, πάντα έρχεται μαζί με την ευτυχή συνειδητοποίηση · ***«Δεν χρειάζεται να κάνω τίποτα.»***

6. Εδώ βρίσκεται η ύστατη απελευθέρωση που κάποια μέρα θα βρει ο καθένας με τον δικό του τρόπο, και στον δικό του χρόνο. Εσύ δεν χρειάζεσαι αυτόν τον χρόνο. Ο χρόνος έχει εξοικονομηθεί για σένα διότι εσύ και ο αδελφός σου είστε μαζί. Αυτό είναι το ιδιαίτερο μέσον που σου προσφέρουν αυτά τα μαθήματα για να σου εξοικονομήσουν χρόνο. Δεν κάνεις χρήση αυτών των μαθημάτων αν επιμένεις να χρησιμοποιείς μέσα που έχουν υπηρετήσει καλά άλλους, αμελώντας αυτό που φτιάχτηκε για ***σένα***. Εξοικονόμησε χρόνο για μένα μόνο με αυτή και μόνο την προετοιμασία, και μην ασκείσαι σε τίποτα άλλο. Το «Δεν χρειάζεται να κάνω τίποτα» είναι μια δήλωση πίστης, αληθινά αδιαίρετης αφοσίωσης. Πίστεψέ την για μια στιγμή μόνο, και θα πετύχεις περισσότερα από όσα αν αφιέρωνες έναν αιώνα στον διαλογισμό, ή στην πάλη ενάντια στον πειρασμό.

7. Το να κάνεις κάτι έχει να κάνει με το σώμα. Κι αν αναγνωρίσεις ότι δεν χρειάζεται να κάνεις τίποτα, τότε έχεις αποσύρει την αξία του σώματος από το νου σου. Εδώ βρίσκεται η διαθέσιμη ανοιχτή πόρτα μέσα από την οποία γλιστράς προσπερνώντας αιώνες προσπάθειας, και διαφεύγεις από τον χρόνο. Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο η αμαρτία χάνει όλη της την έλξη ***αυτή την στιγμή.*** Διότι εδώ δεν αποδέχεσαι τον χρόνο, και φεύγουν το παρελθόν και το μέλλον. Όποιος δεν χρειάζεται να κάνει τίποτα δεν έχει καμιά ανάγκη τον χρόνο. Το να μην κάνεις τίποτα σημαίνει να αναπαύεσαι, και να κάνεις χώρο μέσα σου όπου η δραστηριότητα του σώματος παύει να απαιτεί προσοχή. Σε αυτό τον χώρο έρχεται το Άγιο Πνεύμα, κι εκεί κατοικεί. Αυτό θα παραμένει εκεί και όταν εσύ ξεχνάς, και οι δραστηριότητες του σώματος επιστρέφουν για να απασχολήσουν τον συνειδητό νου σου .

8. Ωστόσο, πάντα θα υπάρχει αυτός ο χώρος ανάπαυσης στον οποίο θα μπορείς να επιστρέφεις. Και θα έχεις μεγαλύτερη επίγνωση αυτού του ήσυχου κέντρου μέσα στην καταιγίδα περισσότερο από όλη την άγρια μανία της. Αυτό το ήσυχο κέντρο, μέσα στο οποίο δεν κάνεις τίποτα, θα παραμένει μαζί

σου, και θα σου προσφέρει ανάπαυση μέσα σε κάθε έντονη ενασχόληση σου. Διότι από αυτό το κέντρο θα κατευθύνεσαι για το πώς να χρησιμοποιείς το σώμα αναμάρτητα. Αυτό είναι το κέντρο, από το οποίο απουσιάζει το σώμα, που θα το κρατά έτσι στην επίγνωσή σου.

VIII. Ο Μικρός Κήπος

1. Η επίγνωση του σώματος είναι αυτή που κάνει την αγάπη να φαίνεται περιορισμένη. Διότι το σώμα ***είναι*** ένας περιορισμός στην αγάπη. Προέλευσή του ήταν η πίστη στην περιορισμένη αγάπη, και φτιάχτηκε για να περιορίσει το απεριόριστο. Μην νομίζεις ότι αυτό είναι απλά αλληγορικό, διότι φτιάχτηκε για να περιορίσει ***εσένα***. Είναι δυνατόν εσύ που βλέπεις τον εαυτό σου μέσα σε ένα σώμα να γνωρίσεις τον εαυτό σου ως μια ιδέα; Το καθετί που αναγνωρίζεις το ταυτίζεις με κάτι εξωγενές, κάτι έξω από σένα. Δεν μπορείς καν να σκεφτείς τον Θεό χωρίς ένα σώμα, ή με κάποια μορφή που να θεωρείς ότι αναγνωρίζεις.

2. Το σώμα δεν μπορεί να γνωρίζει. Και όσο περιορίζεις την επίγνωσή σου στις υποτυπώδεις αισθήσεις του, δεν θα βλέπεις το μεγαλείο που σε περιβάλλει. Ο Θεός δεν μπορεί να έρθει σε ένα σώμα, ούτε κι εσύ μπορείς να ενωθείς μαζί Του εκεί. Τα όρια στην Αγάπη πάντα θα φαίνεται πως Τον αφήνουν απέξω, και πως σε κρατούν χώρια από Αυτόν. Το σώμα είναι ένας μικροσκοπικός φράχτης γύρω από ένα μικρό κομμάτι μιας μεγαλειώδους και ολοκληρωμένης ιδέας. Χαράσσει έναν κύκλο, άπειρα μικρό, γύρω από ένα πολύ μικρό κομμάτι του Ουρανού, αποσπασμένο από το όλον, διακηρύσσοντας ότι εκεί μέσα βρίσκεται το δικό σου βασίλειο, όπου ο Θεός δεν μπορεί να εισέλθει.

3. Μέσα σε αυτό το βασίλειο κυβερνά το εγώ, και κυβερνά με σκληρότητα. Και για να υπερασπιστείς αυτό το μικρό κόκκο σκόνης σε προτρέπει να πολεμήσεις ενάντια σε ολόκληρο το σύμπαν. Αυτό το κομμάτι του νου σου είναι τόσο μικρό, που αν μπορούσες να εκτιμήσεις το όλον, θα έβλεπες αμέσως ότι είναι σαν την πιο μικρή ακτίνα σε σχέση με τον ήλιο, ή σαν τον πιο αμυδρό κυματισμό πάνω στην επιφάνεια του ωκεανού. Με εκπληκτική αλαζονεία, αυτή η μικροσκοπική ηλιαχτίδα έχει αποφασίσει ότι είναι ο ήλιος· αυτό το σχεδόν ανεπαίσθητο κυματάκι ανακηρύσσει τον εαυτό του ωκεανό. Σκέψου πόσο μόνη και τρομαγμένη είναι αυτή η μικρή σκέψη, αυτή η απειροελάχιστη ψευδαίσθηση, που κρατά τον εαυτό της χωριστά ενάντια στο σύμπαν. Ο ήλιος γίνεται ο «εχθρός» της ηλιαχτίδας που θα ήθελε να την κατασπαράξει, και ο ωκεανός τρομοκρατεί το μικρό κυματάκι και θέλει να το καταπιεί.

4. Όμως, ούτε ο ήλιος ούτε ο ωκεανός δεν γνωρίζουν καν όλη αυτή την παράξενη και ανούσια δραστηριότητα. Απλά συνεχίζουν, χωρίς να γνωρίζουν ότι κάποιο μικρό κομματάκι του εαυτού τους, τους φοβάται και

τους μισεί. Ακόμα κι αυτό το μικρό κομμάτι δεν είναι χαμένο, διότι χώρια από αυτούς δεν θα μπορούσε να επιζήσει. Και αυτό που νομίζει εκείνο ότι είναι δεν αλλάζει σε καμιά περίπτωση την ολοκληρωτική του εξάρτηση από αυτούς για την ύπαρξή του. Ολόκληρη η ύπαρξή του εξακολουθεί να παραμένει μέσα σε αυτούς. Δίχως τον ήλιο η ηλιαχτίδα θα εξαφανιζόταν· το κυματάκι είναι αδιανόητο χωρίς τον ωκεανό.

5. Τέτοια είναι η παράξενη θέση στην οποία φαίνονται πως βρίσκονται εκείνοι που νομίζουν πως βρίσκονται σε ένα κόσμο κατοικημένο από σώματα. Το κάθε σώμα φαίνεται πως στεγάζει ένα ξεχωριστό νου, μια αποσυνδεδεμένη σκέψη, που ζει μόνη της, με κανένα τρόπο ενωμένη με την Σκέψη από την οποία δημιουργήθηκε. Το κάθε ένα μικροσκοπικό κομματάκι φαίνεται σαν να είναι αυτάρκες, που χρειάζεται και κάποιο άλλο κομματάκι για μερικά πράγματα, αλλά με κανένα τρόπο δεν βασίζεται απόλυτα στον Δημιουργό του για τα πάντα· και ούτε χρειάζεται το όλον για να του δώσει κάποιο νόημα, διότι από μόνο του δεν σημαίνει τίποτα. Ούτε έχει ζωή από μόνο του.

6. Όπως ο ήλιος και ο ωκεανός ο Εαυτός σου συνεχίζει, χωρίς να νοιάζεται που αυτό το μικρό κομμάτι θεωρεί ότι είσαι εσύ. Δεν απουσιάζει· δεν θα μπορούσε να υπάρχει αν ήταν διαχωρισμένο, ούτε το Όλον θα ήταν ολοκληρωμένο δίχως αυτό. Δεν είναι ένα ξεχωριστό βασίλειο, που κυβερνάται από κάποια ιδέα διαχωρισμού από τα υπόλοιπα. Ούτε το περιβάλλει κανένας φράχτης, εμποδίζοντάς το να ενωθεί με τα υπόλοιπα, κρατώντας το διαχωρισμένο από τον Δημιουργό του. Αυτό το μικρό κομμάτι δεν είναι διαφορετικό από το όλον, εφόσον είναι μια συνέχειά του, ενωμένο μαζί του. Δεν ζει μια διαφορετική ζωή, διότι η ζωή του ***είναι*** η ενότητα μέσα στην οποία η ύπαρξή του δημιουργήθηκε.

7. Μην αποδέχεσαι αυτή την μικρή, περιοριστική όψη για εαυτό σου. Ο ήλιος και ο ωκεανός δεν είναι τίποτα μπροστά σε αυτό που είσαι πραγματικά. Η ηλιαχτίδα λάμπει μόνο μέσα στο ηλιόφως, και το κυματάκι χορεύει καθώς αναπαύεται πάνω στον ωκεανό. Όμως, η δύναμη που βρίσκεται μέσα σου δεν είναι ούτε στον ήλιο ούτε στον ωκεανό. Θα ήθελες να παραμείνεις μέσα στο μικροσκοπικό σου βασίλειο, ένας θλιβερός βασιλιάς, ένας πικραμένος ηγέτης όλων όσων κυβερνά, που αν και κοιτάζει το τίποτα θέλει να δώσει την ζωή του για να το υπερασπιστεί; Αυτός ο μικρός εαυτός δεν είναι το βασίλειό σου. Ψηλά πάνω από αυτόν, βρίσκεται και το αγκαλιάζει με αγάπη το μεγαλειώδες όλον, που προσφέρει όλη του την ευτυχία και βαθιά ικανοποίηση στο κάθε μέρος. Το μικρό κομμάτι που νομίζεις ότι έχεις βάλει χωριστά δεν είναι εξαίρεση.

8. Η αγάπη δεν γνωρίζει σώματα, και φτάνει στο καθετί που δημιουργήθηκε όπως και αυτήν. Το νόημά της ***είναι*** η ολοκληρωτική έλλειψη ορίων. Είναι απόλυτα αμερόληπτη στον τρόπο που προσφέρει, περιβάλλοντας μόνο για να διατηρήσει ολοκληρωμένο αυτό που θέλει να δώσει. Μέσα στο μικροσκοπικό σου βασίλειο έχεις τόσα λίγα! Εκεί, λοιπόν, δεν είναι που θα έπρεπε να καλέσεις την αγάπη να εισέλθει; Κοίταξε την έρημο – ξερή και άγονη, καμένη

από τον ήλιο και δίχως χαρά – που είναι το μικρό σου βασίλειο. Και συνειδητοποίησε την ζωή και την χαρά που θα του έφερνε η αγάπη από εκεί που έρχεται, κι εκεί όπου θέλει να επιστρέψει μαζί με σένα.

9. Η Σκέψη του Θεού περιβάλλει το μικρό σου βασίλειο, περιμένοντας έξω από το φράγμα που εσύ έχτισες, για να μπει και να λάμψει πάνω στο άγονο έδαφος. Δες πως αναβλύζει η ζωή παντού! Η έρημος γίνεται κήπος, πράσινος, βαθύς και ήσυχος, και προσφέρει ανάπαυση σε εκείνους που έχασαν τον δρόμο τους και περιπλανώνται μέσα στην σκόνη. Δώσε τους ένα καταφύγιο, προετοιμασμένο από αγάπη γι αυτούς εκεί όπου κάποτε ήταν μια έρημος. Και καθένας που καλωσορίζεις θα φέρνει την αγάπη μαζί του από τον Ουρανό για σένα. Ένας ένας εισέρχονται σε αυτόν τον άγιο τόπο, αλλά δεν θα φύγουν μόνοι όπως είχαν έλθει. Η αγάπη που έφεραν μαζί τους θα μείνει μαζί τους, όπως θα μείνει και μαζί σου. Και κάτω από την ευεργετική της επίδραση ο μικρός σου κήπος θα επεκταθεί, και θα φτάσει στον καθένα που διψά για το νερό της ζωής, αλλά είναι πολύ κουρασμένος για να πορευτεί μόνος του.

10. Βγες έξω και βρες τους, διότι φέρουν τον Εαυτό σου μαζί τους. Και οδήγησέ τους ευγενικά στον ήσυχο κήπο σου, και λάβε την ευλογία τους εκεί. Έτσι θα μεγαλώσει και θα απλωθεί σε όλη την έρημο, μην αφήνοντας κανένα μοναχικό βασίλειο αποκλεισμένο από την αγάπη, και αφήνοντάς σε μέσα. Και θα αναγνωρίσεις κι εσύ ο ίδιος, και θα δεις τον μικρό σου κήπο να μεταμορφώνεται γλυκά σε Βασιλεία των Ουρανών, με όλη την Αγάπη του Δημιουργού του να λάμπει επάνω του.

11. Η άγια στιγμή είναι η δική σου πρόσκληση στην αγάπη να μπει στο ψυχρό και δίχως χαρά βασίλειό σου, και να το μεταμορφώσει σε ένα κήπο ειρήνης και καλωσορίσματος. Η απάντηση της αγάπης είναι αναπόφευκτη. Θα έρθει διότι ήρθες χωρίς το σώμα, και δεν παρέμβαλλες κανένα εμπόδιο για να παρέμβει στον χαρμόσυνο ερχομό της. Στην άγια στιγμή, ζητάς από την αγάπη μόνο ό,τι προσφέρει σε όλους, ούτε λιγότερα ούτε περισσότερα. Ζητώντας τα πάντα, θα τα λάβεις. Και ο λαμπρός Εαυτός σου θα ανασηκώσει το μικροσκοπικό κομμάτι που προσπάθησες να αποκρύψεις από τον Ουρανό και θα το οδηγήσει κατευθείαν προς τον Ουρανό. Κανένα μέρος της αγάπης δεν επικαλείται το όλον μάταια. Κανένας Υιός του Θεού δεν παραμένει έξω από την Πατρότητά Του.

12. Να είσαι σίγουρος γι αυτό· η αγάπη έχει μπει στην ιδιαίτερη σχέση σου, και αυτό έχει γίνει ολοκληρωτικά μετά από το αδύναμο αίτημά σου. Δεν αναγνωρίζεις ότι η αγάπη έχει έρθει, επειδή ακόμα δεν έχεις αφήσει να φύγουν όλα τα εμπόδια που έχεις βάλει ενάντια στον αδελφό σου. Κι εσύ κι αυτός δεν θα μπορέσετε να καλωσορίσετε την αγάπη ξεχωριστά. Δεν θα μπορούσες να γνωρίσεις τον Θεό μόνος όπως ούτε και Εκείνος σε γνωρίζει δίχως τον αδελφό σου. Αλλά μαζί δεν μπορούσατε πλέον να μην έχετε επίγνωση της αγάπης όπως και δεν θα μπορούσε η αγάπη να μην σας γνωρίζει, ή να μην μπορεί να αναγνωρίσει τον εαυτό της μέσα σε σας.

13. Έχεις φτάσει στο τέλος ενός αρχαίου ταξιδιού, μην συνειδητοποιώντας ακόμα ότι τελείωσε. Είσαι ακόμα κουρασμένος και εξαντλημένος, και η σκόνη της ερήμου ακόμα φαίνεται πως σκεπάζει τα μάτια σου και σε κρατά τυφλό. Όμως Αυτός τον Οποίο καλωσόρισες έχει έρθει σε σένα, και θέλει να σε καλωσορίσει. Περίμενε πολύ για να σου το δώσει αυτό. Λάβε το τώρα από Αυτόν, διότι θέλει να Τον γνωρίσεις. Μόνο ένας μικρός τοίχος από σκόνη στέκεται ακόμα ανάμεσα σε σένα και τον αδελφό σου. Φύσηξέ τον ελαφρά, γελώντας χαρούμενα, και θα πέσει. Και περπάτα μέσα στον κήπο που η αγάπη έχει ετοιμάσει και για τους δυο σας.

IX. Οι Δύο Κόσμοι

1. Σου έχει ειπωθεί να φέρεις το σκοτάδι στο φως, και την ενοχή στην αγιότητα. Σου έχει επίσης ειπωθεί ότι το σφάλμα πρέπει να διορθωθεί στην πηγή του. Επομένως, το Άγιο Πνεύμα χρειάζεται αυτή την μικροσκοπική πλευρά του εαυτού σου, αυτή την μικρή σκέψη που φαίνεται αποκομμένη και διαχωρισμένη. Όλα τα υπόλοιπα βρίσκονται ασφαλή στην φροντίδα του Θεού, και δεν χρειάζονται καθοδήγηση. Όμως, αυτή η άγρια και απατηλή σκέψη χρειάζεται βοήθεια διότι, μέσα στις αυταπάτες της, νομίζει ότι αυτή είναι ο Υιός του Θεού, ολοκληρωμένη και παντοδύναμη, μοναδική κυρίαρχος του βασιλείου που έθεσε χωριστά για να το τυραννά με την τρέλα και να το οδηγεί στην υποταγή και την σκλαβιά. Αυτό είναι το μικρό κομμάτι που νομίζεις ότι έκλεψες από τον Ουρανό. Δώσε το πίσω στον Ουρανό. Ο Ουρανός δεν το έχει χάσει, αλλά ***εσύ*** δεν βλέπεις πια τον Ουρανό. Άφησε το Άγιο Πνεύμα να το αποσπάσει από το ανεμοδαρμένο βασίλειο στο οποίο το τοποθέτησες, περικυκλωμένο από σκοτάδι, να φρουρείται με την επίθεση και να ενισχύεται με το μίσος. Μέσα στο οχυρό του βρίσκεται ακόμα ένα μικροσκοπικό κομμάτι του Υιού του Θεού, ολοκληρωμένο και άγιο, γαλήνιο και δίχως επίγνωση αυτού που εσύ νομίζεις ότι το περιβάλλει.

2. Μην είσαι διαχωρισμένος, διότι Αυτός που το περιβάλλει έχει φέρει την ενότητα σε σένα, ανταποδίδοντας την μικρή σου προσφορά του σκοταδιού προς το αιώνιο φως. Πως γίνεται αυτό; Είναι πάρα πολύ απλό, εφόσον βασίζεται στο τι είναι πραγματικά αυτό το μικρό βασίλειο. Η άγονη άμμος, το σκοτάδι και η έλλειψη ζωής, γίνονται ορατά μόνο μέσα από τα μάτια του σώματος. Η ψυχρή όρασή του παραμορφώνεται, και τα μηνύματα που μεταδίδει σε σένα που το έφτιαξες για να περιορίσεις την επίγνωσή σου είναι μικρά και περιορισμένα, και τόσο αποσπασματικά που δεν έχουν κανένα νόημα.

3. Από τον κόσμο των σωμάτων, τον φτιαγμένο από την παράνοια, παρανοϊκά μηνύματα φαίνεται πως επιστρέφουν στο νου που τα έφτιαξε. Όλα αυτά τα μηνύματα φέρουν μαρτυρίες αυτού του κόσμου, διακηρύσσοντας ότι είναι αληθινός. Διότι εσύ έστειλες αυτούς τους αγγελιαφόρους για να σου το μεταφέρουν αυτό. Ό,τι και να σου μεταφέρουν αυτά τα μηνύματα είναι

εντελώς εξωγενές. Δεν υπάρχει κανένα μήνυμα που να μιλάει γι αυτό που βρίσκεται από κάτω , διότι το σώμα δεν θα μιλούσε ποτέ γι αυτό. Τα μάτια του δεν το αντιλαμβάνονται· οι αισθήσεις του δεν έχουν ιδέα γι αυτό· η γλώσσα του δεν μπορεί να αναμεταδώσει τα μηνύματά του. Όμως ο Θεός μπορεί να σε φέρει εκεί, αν είσαι πρόθυμος να ακολουθήσεις το Άγιο Πνεύμα μέσα από τον φαινομενικό τρόμο, δείχνοντάς Του εμπιστοσύνη ότι δεν θα σε εγκαταλείψει και θα σε αφήσει εκεί. Διότι ο δικός Του σκοπός δεν είναι να σε τρομάξει, ενώ ο δικός σου είναι. Μπαίνεις σε έντονο πειρασμό να Το εγκαταλείψεις εκεί που βρίσκεται το εξωτερικό πεδίο του φόβου, αλλά Αυτό θα σε οδηγήσει με ασφάλεια μέσα από αυτό και ακόμα μακρύτερα πέρα από αυτό.

4. Ο κύκλος του φόβου βρίσκεται λίγο πιο κάτω από το επίπεδο που βλέπει το σώμα, και φαίνεται πως είναι ολόκληρη η βάση πάνω στην οποία βασίζεται ο κόσμος. Εδώ είναι όλες οι ψευδαισθήσεις, όλες οι διαστρεβλωμένες σκέψεις, όλες οι παρανοϊκές επιθέσεις, η οργή, η εκδίκηση και η προδοσία που φτιάχτηκαν για να κρατούν την ενοχή στην θέση της, έτσι ώστε ο κόσμος να μπορεί να προέλθει από αυτήν και να την κρατήσει κρυφή. Η σκιά της αναδύεται στην επιφάνεια, ούτως ώστε να κρατά τις πιο εξωτερικές εκδηλώσεις της στο σκοτάδι, και να φέρνει την απελπισία και την μοναξιά σε αυτόν και να τον κρατά δίχως χαρά. Ωστόσο, η έντασή της κρύβεται κάτω από βαριά καλύμματα, και κρατιέται χωριστά από αυτό για το οποίο φτιάχτηκε να κρύψει. Το σώμα δεν μπορεί να το δει αυτό, διότι το σώμα προέκυψε από αυτήν για την προστασία της η οποία εξαρτάται από το να παραμένει αδύνατον να την δεις. Τα μάτια του σώματος ποτέ δεν θα την κοιτάξουν. Όμως θα βλέπουν ό,τι τους υπαγορεύει.

5. Το σώμα θα παραμείνει ο αγγελιαφόρος της ενοχής, και θα ενεργεί σύμφωνα με τις οδηγίες της για όσο διάστημα εσύ πιστεύεις ότι η ενοχή είναι πραγματική. Διότι η πραγματικότητα της ενοχής είναι η ψευδαίσθηση που φαίνεται ότι την κάνει βαριά και θαμπή, αδιαπέραστη, και ένα πραγματικό θεμέλιο για το σύστημα σκέψης του εγώ. Η λεπτότητά του και η διαφάνεια του δεν είναι φανερές μέχρι να δεις το φως πίσω από αυτό. Και τότε θα το δεις σαν ένα εύθραυστο πέπλο μπροστά στο φως.

6. Αυτό το φαινομενικά βαρύ εμπόδιο, αυτό το τεχνητό πάτωμα που μοιάζει σαν βράχος, είναι σαν μια σειρά από χαμηλά σκοτεινά σύννεφα που φαίνονται σαν συμπαγής τοίχος μπροστά από τον ήλιο. Η αδιαπέραστη εμφάνισή του είναι εξολοκλήρου μια ψευδαίσθηση. Υποχωρεί απαλά προς τις βουνοκορφές που υψώνονται πάνω από αυτόν, και δεν έχει καθόλου την δύναμη να εμποδίσει όποιον θελήσει να σκαρφαλώσει πάνω από αυτόν για να δει τον ήλιο. Δεν είναι αρκετά δυνατός ούτε για να σταματήσει ένα κουμπί να πέσει, ούτε για να κρατήσει ένα πούπουλο. Τίποτα δεν μπορεί να στηριχτεί πάνω του, διότι δεν είναι παρά μια ψευδαίσθηση θεμελίου. Προσπάθησε να τον αγγίξεις και θα δεις πως εξαφανίζεται· προσπάθησε να τον πιάσεις και θα δεις ότι τα χέρια σου δεν κρατούν τίποτα.

7. Όμως μέσα σε αυτό το στρώμα από σύννεφα είναι εύκολο να δεις ένα ολόκληρο κόσμο να αναδύεται. Μια συμπαγή οροσειρά, μια λίμνη, μια πόλη, όλα αναδύονται μέσα στην φαντασία σου, και από τα σύννεφα οι αγγελιαφόροι της αντίληψής σου επιστρέφουν σε σένα, διαβεβαιώνοντας σε ότι όλα αυτά υπάρχουν. Φιγούρες σηκώνονται και περπατούν, πράξεις φαίνονται πραγματικές, κι εμφανίζονται μορφές που εναλλάσσονται από όμορφες σε άσχημες. Και μπρος πίσω πηγαίνουν, για όσο εσύ θέλεις να παίζεις το παιχνίδι της προσποίησης που παίζουν τα παιδιά. Όμως όσο καιρό και να το παίζεις, και άσχετα με το πόση φαντασία βάζεις σε αυτό, δεν το συγχέεις με τον κόσμο από κάτω, ούτε επιδιώκεις να το κάνεις αληθινό.

8. Το ίδιο θα έπρεπε να είναι και με τα σκοτεινά σύννεφα της ενοχής, που δεν είναι ούτε πιο αδιαπέραστα ούτε πιο ουσιαστικά. Δεν θα πάθεις ούτε μια γρατζουνιά αν περάσεις μέσα από αυτά. Άφησε τον Οδηγό σου να σε διδάξει την ανούσια φύση τους καθώς θα σε οδηγεί να περνάς μέσα από αυτά, γιατί κάτω από αυτά υπάρχει ένας κόσμος φωτός όπου πάνω του δεν μπορούν να ρίξουν καμιά σκιά. Τις σκιές τους τις ρίχνουν στον κόσμο πέρα από αυτές, πιο μακριά από το φως. Όμως δεν μπορούν να ρίξουν την σκιά τους στον κόσμο του φωτός.

9. Αυτός ο κόσμος του φωτός, αυτός ο κύκλος της λαμπρότητας είναι ο πραγματικός κόσμος, όπου η ενοχή συναντιέται με την συγχώρεση. Εδώ ο εξωτερικός κόσμος γίνεται ορατός εκ νέου, δίχως την σκιά της ενοχής επάνω του. Εδώ συγχωρείσαι, διότι εδώ έχεις συγχωρήσει τους πάντες. Εδώ είναι η νέα αντίληψη, όπου τα πάντα είναι φωτεινά και λάμπουν με αθωότητα, εξαγνισμένα στο ύδωρ της συγχώρεσης, και καθαρά από κάθε κακιά σκέψη που έθεσες ποτέ πάνω τους. Εδώ δεν υπάρχει καμιά επίθεση εναντίον του Υιού του Θεού, και είσαι καλοδεχούμενος. Εδώ είναι η αθωότητά σου, που περιμένει να σε ντύσει και να σε προστατέψει, και να σε ετοιμάσει για το τελικό βήμα του ταξιδιού προς τα μέσα. Εδώ αφήνεις τα σκοτεινά και βαριά ενδύματα της ενοχής, και τα αντικαθιστάς ευγενικά με την αγνότητα και την αγάπη.

10. Όμως ακόμη και η συγχώρεση δεν είναι το τέλος. Η συγχώρεση πραγματικά ομορφαίνει, αλλά δεν δημιουργεί. Είναι η πηγή της θεραπείας, αλλά είναι ο αγγελιοφόρος της αγάπης και όχι η Πηγή της. Εδώ οδηγείσαι, έτσι ώστε ο Θεός ο Ίδιος να μπορέσει να κάνει το τελικό βήμα ανεμπόδιστος, διότι εδώ τίποτα δεν παρεμβαίνει στην αγάπη, αφήνοντάς την να είναι ο εαυτός της. Ένα βήμα πιο πέρα από αυτό το άγιο μέρος της συγχώρεσης, ένα βήμα ακόμα πιο μέσα αλλά ένα που ***εσύ*** δεν μπορείς να κάνεις, σε μεταφέρει σε κάτι εντελώς διαφορετικό. Εδώ είναι η Πηγή του φωτός· τίποτα δεν γίνεται αντιληπτό, ούτε αλλάζει ούτε συγχωρείται. Εδώ υπάρχει μόνο η γνώση.

11. Αυτά τα μαθήματα θα οδηγήσουν στην γνώση, αλλά η γνώση η ίδια εξακολουθεί να βρίσκεται πέρα από τον σκοπό αυτών των μαθημάτων. Και δεν υπάρχει ανάγκη να προσπαθήσουμε να μιλήσουμε γι αυτό που βρίσκεται πέρα από τα λόγια παντοτινά. Χρειάζεται να θυμόμαστε μόνο ότι όποιος

πετύχει τον πραγματικό κόσμο, πέρα από τον οποίο η μάθηση δεν μπορεί να πάει, θα πάει πέρα από αυτόν αλλά με διαφορετικό τρόπο. Εκεί όπου τελειώνει η μάθηση εκεί αρχίζει ο Θεός, διότι η μάθηση τελειώνει μπροστά σε Αυτόν ο Οποίος είναι ήδη ολοκληρωμένος εκεί όπου είναι η αρχή Του, και όπου ***δεν υπάρχει*** τέλος. Η λειτουργία μας δεν είναι να παραμείνουμε σε κάτι που δεν μπορούμε να πετύχουμε. Υπάρχουν πολλά ακόμα να μάθουμε. Πρέπει να πετύχουμε την ετοιμότητα για την γνώση.

12. Η αγάπη δεν μαθαίνεται. Το νόημά της βρίσκεται μέσα στην ίδια. Και η μάθηση τελειώνει όταν έχεις αναγνωρίσει όλα όσα ***δεν*** είναι η αγάπη. Αυτά είναι η παρέμβαση· αυτά χρειάζεται να ακυρωθούν. Η αγάπη δεν μαθαίνεται, διότι δεν υπήρξε ποτέ στιγμή που να μην την γνώριζες. Η μάθηση δεν είναι αναγκαία στην Παρουσία του Δημιουργού σου, που όταν Εκείνος σε αναγνωρίσει και εσύ αναγνωρίσεις Αυτόν, αυτή η αναγνώριση υπερβαίνει τόσο πολύ όλη την μάθηση, ώστε όλα όσα έμαθες να είναι δίχως νόημα, εφόσον αντικαθίστανται μια για πάντα από την γνώση της αγάπης και το μοναδικό της νόημα.

13. Η σχέση σου με τον αδελφό σου έχει ξεριζωθεί από τον κόσμο των σκιών, και ο ανίερος σκοπός της έχει μεταφερθεί με ασφάλεια από τα οχυρά της ενοχής, έχει εξαγνιστεί με την συγχώρεση, και έχει τοποθετηθεί λαμπερός σταθερά ριζωμένος στον κόσμο του φωτός. Από εκεί σε καλεί να ακολουθήσεις την πορεία που πήρε, ανυψωμένος ψηλά πάνω από το σκοτάδι και απαλά τοποθετημένος μπροστά στις πύλες του Ουρανού. Η άγια στιγμή κατά την οποία εσύ και ο αδελφός σου ενωθήκατε δεν είναι παρά ο αγγελιοφόρος της αγάπης, σταλμένος από πέρα από την συγχώρεση για να σας θυμίσει όλα όσα βρίσκονται πέρα από αυτήν. Ωστόσο, μέσω της συγχώρεσης είναι που θα τα θυμηθείς όλα αυτά.

14. Και όταν θύμηση του Θεού έχει έρθει σε σένα μέσα στον άγιο τόπο της συγχώρεσης δεν θα θυμάσαι τίποτα άλλο, και η μνήμη θα είναι πλέον τόσο άχρηστη όσο και η μάθηση, διότι ο μόνος σου σκοπός θα είναι να δημιουργείς. Ωστόσο, αυτό δεν μπορείς να το γνωρίζεις μέχρι κάθε αντίληψη να έχει καθαριστεί και εξαγνιστεί, και τελικά απομακρυνθεί παντοτινά. Η συγχώρεση αφαιρεί μόνο το αναληθές, ανασηκώνοντας τις σκιές από τον κόσμο και μεταφέροντάς τον, ασφαλή και σίγουρο μέσα στην ευγένειά της, στον φωτεινό κόσμο της νέας και καθαρής αντίληψης. Εκεί είναι ο σκοπός σου **τώρα**. Και εκεί είναι που σε περιμένει η ειρήνη.

Κεφάλαιο 19

Η ΕΠΙΤΕΥΞΗ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

1. Θεραπεία και Πίστη.

1. Είπαμε και προηγουμένως ότι όταν μια κατάσταση έχει αφιερωθεί εξ' ολοκλήρου στην αλήθεια, η ειρήνη είναι αναπόφευκτη. Η επίτευξή της είναι το κριτήριο με το οποίο μπορούμε να αξιολογήσουμε με βεβαιότητα την πληρότητα της αφοσίωσης. Ωστόσο, είπαμε επίσης ότι η ειρήνη ποτέ δεν θα επιτευχθεί δίχως την πίστη, διότι αυτό που είναι αφιερωμένο στην αλήθεια ως μοναδικό του στόχο οδηγείται στην αλήθεια ***μέσω*** της πίστης. Αυτή η πίστη περιλαμβάνει όλους τους εμπλεκόμενους, διότι μόνο έτσι μπορείς να αντιληφθείς την κατάσταση με νόημα και ολικά. Και όλοι πρέπει να συμπεριληφθούν, ειδάλλως η πίστη σου θα είναι περιορισμένη και η αφοσίωσή σου ατελής.

2. Κάθε κατάσταση, αν την αντιληφθείς σωστά, γίνεται μια ευκαιρία για να θεραπεύσεις τον Υιό του Θεού. Και θεραπεύεται επειδή πρόσφερες πίστη σε αυτόν, δίνοντάς τον στο Άγιο Πνεύμα και απελευθερώνοντάς τον από κάθε απαίτηση που θα είχε το εγώ σου από αυτόν. Έτσι τον βλέπεις ελευθερωμένο, και το Άγιο Πνεύμα μοιράζεται αυτήν την όραση. Κι εφόσον την μοιράζεται την έχει δώσει, κι έτσι θεραπεύει μέσα από εσένα. Αυτή ή ένωση μαζί Του σε έναν κοινό σκοπό κάνει αυτό τον σκοπό πραγματικό, διότι εσύ τον ολοκληρώνεις. Και αυτό ***είναι*** η θεραπεία. Το σώμα θεραπεύεται διότι ήρθες δίχως αυτό, κι ενώθηκες με το Νου μέσα στον οποίο βρίσκεται όλη η θεραπεία.

3. Το σώμα δεν μπορεί να θεραπεύσει, διότι δεν μπορεί να προκαλέσει καμία αρρώστια στο ίδιο. Δ***εν χρειάζεται*** θεραπεία. Η υγεία του ή η ασθένειά του εξαρτώνται απόλυτα από το πως το αντιλαμβάνεται ο νους, και από τον σκοπό για τον οποίο θέλει ο νους να το χρησιμοποιήσει. Είναι προφανές ότι ένα κομμάτι του νου μπορεί να βλέπει τον εαυτό του ως διαχωρισμένο από τον Συμπαντικό Σκοπό. Όταν συμβαίνει αυτό το σώμα γίνεται το όπλο του, που χρησιμοποιείται εναντίον αυτού του Σκοπού, για να αποδείξει το «γεγονός» ότι ο διαχωρισμός έχει συμβεί. Το σώμα γίνεται έτσι το όργανο της ψευδαίσθησης, και ενεργεί ανάλογα· βλέπει κάτι που δεν υπάρχει, ακούει κάτι που η αλήθεια ποτέ δεν είπε και συμπεριφέρεται παράλογα, όντας φυλακισμένο ***από*** την παράνοια.

4. Μην παραβλέψεις της προηγούμενη δήλωσή μας ότι η απιστία οδηγεί κατευθείαν στις ψευδαισθήσεις. Διότι η απιστία είναι η αντίληψη ενός αδελφού σαν σώμα, και το σώμα δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για σκοπούς ένωσης. Αν, λοιπόν, βλέπεις τον αδελφό σου σαν σώμα, έχεις εδραιώσει μια κατάσταση στην οποία η ένωση μαζί του καθίσταται αδύνατη. Η απιστία σου προς αυτόν σε έχει διαχωρίσει από αυτόν, και σας έχει κρατήσει και τους δυο χωριστά μακριά από την θεραπεία. Η απιστία σου, λοιπόν, έχει αντιτεθεί στον

σκοπό του Αγίου Πνεύματος, και έχει φέρει ψευδαισθήσεις, επικεντρωμένες στο σώμα, για να παρεμβάλλονται ανάμεσά σας. Και το σώμα θα φαίνεται πως ασθενεί, διότι το έχεις κάνει «εχθρό» της θεραπείας και αντίθετο της αλήθειας.

5. Δεν μπορεί να είναι δύσκολο να συνειδητοποιήσεις ότι η πίστη πρέπει να είναι το αντίθετο της απιστίας. Όμως η διαφορά στην λειτουργία τους είναι λιγότερο φανερή, αν και είναι επακόλουθο της βασικής διαφοράς ανάμεσά τους. Η απιστία πάντα θα περιορίζει και θα επιτίθεται· η πίστη θα αφαιρεί όλους τους περιορισμούς και θα ολοκληρώνει. Η απιστία θα καταστρέφει και θα διαχωρίζει· η πίστη θα ενώνει και θα θεραπεύει. Η απιστία θα παρεμβάλλει ψευδαισθήσεις ανάμεσα στον Υιό του Θεού και τον Δημιουργό του· η πίστη θα αφαιρεί όλα τα εμπόδια που φαίνεται πως αναδύονται ανάμεσά τους. Η απιστία είναι ολοκληρωτικά αφοσιωμένη στις ψευδαισθήσεις· η πίστη ολοκληρωτικά αφοσιωμένη στην αλήθεια. Μερική αφοσίωση είναι αδύνατη. Η αλήθεια είναι η απουσία ψευδαισθήσεων· η ψευδαίσθηση είναι η απουσία της αλήθειας. Και τα δύο δεν γίνεται να συνυπάρχουν, ούτε να γίνονται αντιληπτά στο ίδιο μέρος. Το να αφοσιώνεσαι και στα δύο σημαίνει ότι θέτεις έναν στόχο για πάντα ανεπίτευκτο, διότι ένα μέρος του επιδιώκεται μέσω του σώματος, το οποίο το θεωρείς μέσον αναζήτησης της πραγματικότητας μέσω της επίθεσης. Το άλλο μέρος θα θεραπεύει, κι επομένως επικαλείται το νου και όχι το σώμα.

6. Ο αναπόφευκτος συμβιβασμός είναι η πεποίθηση ότι το σώμα πρέπει να θεραπευθεί, και όχι ο νους. Διότι αυτός ο διαιρεμένος στόχος έχει δώσει και στα δύο μια ίση πραγματικότητα, η οποία θα μπορούσε να είναι δυνατή μόνο αν ο νους περιοριζόταν στο σώμα και διαιρείτο σε μικρά κομμάτια φαινομενικής ολότητας, αλλά δίχως σύνδεση. Αυτό δεν θα βλάψει το σώμα, αλλά ***θα*** κρατήσει το απατηλό σύστημα σκέψης μέσα στο νου. Εδώ, λοιπόν, χρειάζεται η θεραπεία. Κι εδώ είναι που ***βρίσκεται*** η θεραπεία. Διότι ο Θεός δεν έδωσε την θεραπεία ξέχωρα από την ασθένεια, ούτε εξασφάλισε την ίαση εκεί όπου δεν μπορεί να βρίσκεται η ασθένεια. Αυτά είναι μαζί, και όταν ειδωθούν μαζί, όλες οι προσπάθειες να κρατηθούν και η αλήθεια και η ψευδαίσθηση στο νου, εκεί όπου και οι δύο βρίσκονται, αναγνωρίζονται ως αφοσίωση στην ψευδαίσθηση· και εγκαταλείπονται όταν οδηγηθούν στην αλήθεια, και γίνει κατανοητό ότι είναι απόλυτα ασυμβίβαστες με την αλήθεια, από οποιαδήποτε άποψη και καθ’οποιοδήποτε τρόπο.

7. Η αλήθεια και η ψευδαίσθηση δεν συνδέονται καθόλου. Αυτό θα παραμείνει παντοτινά αληθινό, όσο και να προσπαθείς εσύ να τις συνδέσεις. Αλλά οι ψευδαισθήσεις είναι πάντα συνδεδεμένες, όπως και η αλήθεια. Η κάθε μια από αυτές είναι ενιαία, ένα ολοκληρωμένο σύστημα σκέψης, αλλά αυτά τα δύο συστήματα σκέψης είναι εντελώς αποσυνδεδεμένα αναμεταξύ τους. Και όταν το αντιληφθείς αυτό σημαίνει ότι αναγνωρίζεις που είναι ο διαχωρισμός, και που πρέπει να θεραπευθεί. Το αποτέλεσμα μιας ιδέας ποτέ δεν είναι διαχωρισμένο από την πηγή του. Η ιδέα του διαχωρισμού έφτιαξε

το σώμα και παραμένει συνδεδεμένη με αυτό, κάνοντάς το να ασθενεί εξαιτίας της ταύτισης του νου μαζί του. Νομίζεις ότι προστατεύεις το σώμα κρύβοντας αυτή την σχέση, διότι αυτή η απόκρυψη φαίνεται να κρατά ασφαλή την ταύτιση σου από την «επίθεση» της αλήθειας.

8. Αν μόνο καταλάβαινες το πόσο έχει βλάψει το νου σου αυτή η παράξενη απόκρυψη , και το πόσο μπερδεμένη έχει γίνει η δική σου ταυτότητα εξαιτίας της! Δεν καταλαβαίνεις πόσο μεγάλη ερήμωση έχει επιφέρει η απιστία σου, διότι η απιστία είναι μια επίθεση που φαινομενικά δικαιώνεται από τα αποτελέσματά της. Διότι όταν εμποδίζεις την πίστη βλέπεις αυτό που είναι ανάξιό της, και δεν μπορείς να κοιτάξεις πέρα από εμπόδιο και να δεις αυτό που είναι ενωμένο μαζί σου.

9. Το να έχεις πίστη σημαίνει να θεραπεύεις. Είναι το σημάδι ότι έχεις δεχτεί την Επανόρθωση για τον εαυτό σου, κι ότι θέλεις να την μοιραστείς. Μέσω της πίστης, προσφέρεις το δώρο της ελευθερίας από το παρελθόν, το οποίο το έλαβες ο ίδιος. Δεν χρησιμοποιείς τίποτα από ό,τι έχει κάνει ο αδελφός σου στο παρελθόν για να τον καταδικάσεις τώρα. Επιλέγεις ελεύθερα να παραβλέψεις τα σφάλματα του, κοιτάζοντας πέρα από όλα τα εμπόδια ανάμεσα σε σένα και αυτόν, βλέποντάς τα ως ένα. Και σε αυτό το ένα βλέπεις την πίστη σου να δικαιώνεται απόλυτα. Για την απιστία δεν υπάρχει καμιά δικαιολογία, αλλά η πίστη πάντα δικαιώνεται.

10. Η πίστη είναι το αντίθετο του φόβου, και είναι τόσο μέρος της αγάπης όσο ο φόβος είναι μέρος της επίθεσης. Η πίστη είναι η αναγνώριση της ένωσης. Είναι η μεγαλειώδης αναγνώριση του καθενός ως Υιού του πιο στοργικού Πατέρα, ο Οποίος τον αγαπά όσο κι εσένα, κι επομένως κι εσύ τον αγαπάς σαν τον εαυτό σου. Και είναι η δική Του Αγάπη που ενώνει εσένα και τον αδελφό σου, και για την Αγάπη Του δεν θέλεις να κρατήσεις κανέναν διαχωρισμένο από την δική σου αγάπη. Ο κάθε ένας εμφανίζεται ακριβώς όπως είναι αντιληπτός κατά την άγια στιγμή, ενωμένος στον σκοπό σου για να απελευθερωθεί από την ενοχή. Βλέπεις τον Χριστό μέσα σε αυτόν, κι αυτός θεραπεύεται διότι κοιτάζεις αυτό που δικαιώνει την πίστη στον καθένα.

11. Η πίστη είναι το δώρο του Θεού, μέσω Αυτού που σου έχει δώσει ο Θεός. Η απιστία κοιτάζει τον Υιό του Θεού, και τον κρίνει ανάξιο συγχώρεσης. Αλλά μέσα από τα μάτια της πίστης, ο Υιός του Θεού γίνεται ορατός ως ήδη συγχωρεμένος, ελεύθερος από κάθε ενοχή που είχε επιβάλλει στον εαυτό του. Η πίστη τον βλέπει μόνο ***τώρα*** διότι δεν κοιτάζει προς το παρελθόν για να τον κρίνει, αλλά θέλει να βλέπει σε αυτόν μόνο αυτό που θα έβλεπε και σε σένα. Δεν βλέπει μέσα από τα μάτια του σώματος, ούτε κοιτάζει προς τα σώματα για δικαίωση. Είναι ο αγγελιοφόρος της νέας αντίληψης, σταλμένος να συγκεντρώσει μάρτυρες για τον ερχομό της, και να επιστρέψει τα μηνύματά της σε σένα.

12. Η πίστη ανταλλάσσεται εύκολα με την γνώση όπως και ο πραγματικός κόσμος. Διότι η πίστη προκύπτει από την αντίληψη του Αγίου Πνεύματος,

και είναι το σημάδι ότι εσύ την μοιράζεσαι μαζί Του. Η πίστη είναι ένα δώρο που προσφέρεις στον Υιό του Θεού μέσω του Αγίου Πνεύματος, και είναι απόλυτα αποδεκτό στον Πατέρα του όπως και σε Εκείνο. Επομένως σου προσφέρθηκε. Η άγια σου σχέση, με τον νέο της σκοπό, σου προσφέρει πίστη για να την δώσεις στον αδελφό σου. Η απιστία σου σας έχει οδηγήσει στον χωρισμό, κι έτσι δεν αναγνωρίζεις την σωτηρία σε αυτόν. Ωστόσο, η πίστη σας ενώνει στην αγιότητα που βλέπετε, όχι μέσα από τα μάτια του σώματος, αλλά μέσω της όρασης Εκείνου ο Οποίος ενώθηκε μαζί σας, και μέσα στον Οποίο είστε ενωμένοι.

13. Η χάρις δεν δίδεται σε ένα σώμα, αλλά σε ένα νου. Και ο νους που την λαμβάνει κοιτάζει αμέσως πέρα από το σώμα, και βλέπει τον άγιο τόπο όπου θεραπεύτηκε. Εκεί είναι ο βωμός όπου δόθηκε η χάρις, μέσα στην οποία βρίσκεται. Πρόσφερε, λοιπόν, την χάρη και την ευλογία στον αδελφό σου, διότι στέκεσαι στον ίδιο βωμό όπου η χάρις τοποθετήθηκε και για τους δυο σας. Και ας θεραπευτείτε από την χάρη μαζί, έτσι ώστε να μπορείτε να θεραπεύετε μέσω της πίστης.

14. Στην άγια στιγμή, εσύ και ο αδελφός σου στέκεστε ενώπιον του βωμού που ο Θεός έχει υψώσει για τον Εαυτό Του και για τους δυο σας. Αφήστε κατά μέρος την απιστία, και ελάτε μαζί σε αυτόν. Εκεί θα δείτε το θαύμα της σχέσης σας έτσι όπως φτιάχτηκε εκ νέου μέσω της πίστης. Κι εκεί θα συνειδητοποιήσετε ότι δεν υπάρχει τίποτα που η πίστη να μην μπορεί να συγχωρήσει. Κανένα σφάλμα δεν εμποδίζει την ήρεμη όρασή της, η οποία φέρει το θαύμα της θεραπείας με την ίδια ευκολία σε όλους. Διότι αυτό για το οποίο αποστέλλονται να κάνουν οι αγγελιοφόροι της αγάπης το κάνουν, επιστρέφοντας τα χαρμόσυνα νέα ότι αυτό έγινε για σένα και τον αδελφό σου που στέκεστε μαζί μπροστά στον βωμό από τον οποίον αυτοί απεστάλησαν.

15. Έτσι όπως η απιστία θα κρατά τα μικρά σου βασίλεια άγονα και διαχωρισμένα, έτσι η πίστη θα βοηθά το Άγιο Πνεύμα να προετοιμάζει το έδαφος για τον πιο άγιο κήπο που θα έφτιαχνε με αυτήν. Διότι η πίστη φέρνει ειρήνη, κι έτσι καλεί την αλήθεια να εισέλθει και να ομορφύνει αυτό που ήδη έχει προετοιμαστεί για την ωραιότητα. Η αλήθεια ακολουθεί την πίστη και την ειρήνη, ολοκληρώνοντας την διαδικασία της ωραιότητας που αυτές ξεκινάν. Διότι η πίστη εξακολουθεί να είναι ένας μαθησιακός στόχος, που δεν θα χρειάζεται πια όταν το μάθημα έχει μαθευτεί. Όμως η αλήθεια θα μείνει για πάντα.

16. Η αφοσίωση σου, λοιπόν, ας είναι προς το αιώνιο, και μάθε πώς να μην το εμποδίζεις και το κάνεις σκλάβο στον χρόνο. Διότι αυτό που νομίζεις ότι κάνεις στο αιώνιο το κάνεις σε ***σένα***. Αυτός που ο Θεός δημιούργησε ως Υιό Του δεν είναι σκλάβος σε τίποτα, όντας κύριος των όλων, μαζί με τον Δημιουργό του. Μπορείς να σκλαβώσεις ένα σώμα, αλλά μια ιδέα είναι ελεύθερη, ανίκανη να κρατηθεί μέσα σε μια φυλακή ή να περιοριστεί κατά οποιοδήποτε τρόπο εκτός από το νου που την σκέφτηκε. Διότι παραμένει

ενωμένη με την πηγή της, η οποία είναι ή ο δεσμοφύλακας ή ο απελευθερωτής της, ανάλογα με το ποιο σκοπό θα διαλέξει για τον εαυτό της.

II. Αμαρτία εναντίον Λάθους

1. Είναι πολύ σημαντικό το λάθος να μην συγχέεται με την αμαρτία, και αυτή η διάκριση είναι που κάνει την σωτηρία δυνατή. Διότι το λάθος μπορεί να διορθωθεί, και το σφάλμα να επανορθωθεί. Αλλά η αμαρτία, αν ήταν δυνατόν να υπάρχει, θα ήταν αμετάκλητη. Η πίστη στην αμαρτία βασίζεται αναγκαστικά στην παγιωμένη βεβαιότητα ότι οι νόες, και όχι τα σώματα, μπορούν να επιτίθενται. Κι έτσι ο νους είναι ένοχος, και θα παραμείνει για πάντα έτσι εκτός κι αν κάποιος νους που δεν είναι μέρος από αυτόν, μπορέσει να του δώσει άφεση. Η αμαρτία ζητά τιμωρία όπως το λάθος διόρθωση, και η πίστη ότι η τιμωρία ***είναι*** διόρθωση είναι σαφέστατα παράλογη.

2. Η αμαρτία δεν είναι λάθος, διότι εμπεριέχει κάποια αλαζονεία την οποία η ιδέα του λάθους δεν έχει. Το να αμαρτάνεις σημαίνει να παραβιάζεις την πραγματικότητα, και να πετυχαίνεις. Η αμαρτία είναι η διακήρυξη ότι η επίθεση είναι πραγματική και ότι η ενοχή είναι δικαιολογημένη. Υποθέτει ότι ο Υιός του Θεού είναι ένοχος, κι έτσι έχει πετύχει να χάσει την αθωότητά του και να κάνει τον εαυτό του κάτι που ο Θεός δεν δημιούργησε. Έτσι η δημιουργία δεν θεωρείται αιώνια, και η Θέληση του Θεού είναι ανοιχτή στην αντίθεση και στην ήττα. Η αμαρτία είναι η μεγάλη ψευδαίσθηση στην βάση της μεγαλοσχημοσύνης του εγώ. Διότι ο Θεός ο Ίδιος αλλάζει με αυτήν, και καθίσταται ατελής.

3. Ο Υιός του Θεού μπορεί να κάνει λάθος· μπορεί να πέφτει σε πλάνη· μπορεί ακόμα και να στρέφει την δύναμη του νου του εναντίον του εαυτού του. Αλλά ***δεν μπορεί*** να αμαρτήσει. Δεν υπάρχει τίποτα από όσα θα μπορούσε να κάνει που να μπορεί να αλλάξει την πραγματικότητά του με οποιονδήποτε τρόπο, ούτε να κάνει τον εαυτό του πραγματικά ένοχο. Αυτό θα έκανε η αμαρτία, διότι αυτός είναι ο σκοπός της. Όμως, παρά την άγρια παραφροσύνη που βρίσκεται μέσα στην όλη ιδέα της αμαρτίας, αυτή είναι αδύνατη. Διότι ο μισθός της αμαρτίας ***είναι*** ο θάνατος, και πως γίνεται να πεθαίνουν οι αθάνατοι;

4. Ένα σπουδαίο αξίωμα στην παράλογη θρησκεία του εγώ είναι ότι η αμαρτία δεν είναι λάθος αλλά αλήθεια, και ότι η αθωότητα είναι που εξαπατά. Η αγνότητα θεωρείται αλαζονεία, και η αποδοχή το εαυτού ως αμαρτωλό θεωρείται αγιότητα. Και αυτή η διδασκαλία είναι που αντικαθιστά την πραγματικότητα του Υιού του Θεού έτσι όπως τον δημιούργησε ο Πατέρας του, και θέλησε να είναι έτσι παντοτινά. Είναι αυτό ταπεινοφροσύνη; Ή μήπως είναι μια προσπάθεια να αποσπάσεις την δημιουργία από την αλήθεια, και να την κρατήσεις διαχωρισμένη;

5. Οποιαδήποτε προσπάθεια να ερμηνεύσεις εκ νέου την αμαρτία ως λάθος είναι πάντα αβάσιμη για το εγώ. Η ιδέα της αμαρτίας είναι ιερή και απαραβίαστη στο σύστημα σκέψης του, και δεν προσεγγίζεται αλλιώς παρά μόνο με σεβασμό και δέος. Είναι η πιο «ιερή» αντίληψη στο σύστημα σκέψης του εγώ· ωραία και ισχυρή, απόλυτα αληθινή, και αναγκαστικά προστατευμένη με κάθε άμυνα που έχει στην διάθεσή του. Διότι εδώ βρίσκεται η «καλύτερη» άμυνα του, την οποία όλες οι άλλες υπηρετούν. Εδώ βρίσκεται η πανοπλία του, η προστασία του, και ο βασικός σκοπός έτσι όπως ερμηνεύεται στην ιδιαίτερη σχέση.

6. Μπορεί πραγματικά να ειπωθεί ότι το εγώ έφτιαξε τον δικό του κόσμο πάνω στην ενοχή. Μόνο σε έναν τέτοιο κόσμο θα μπορούσαν τα πάντα να είναι αντεστραμμένα. Αυτή είναι η παράξενη ψευδαίσθηση που κάνει τα σύννεφα της ενοχής να φαίνονται βαριά και αδιαπέραστα. Η στερεότητα που φαίνεται να έχει η βάση αυτού του κόσμου βρίσκεται σε αυτήν. Διότι η αμαρτία έχει αλλάξει την δημιουργία από ιδέα του Θεού σε ένα ιδανικό που το εγώ θέλει · κυβερνά ένα κόσμο, φτιαγμένο από σώματα, δίχως νου και ικανό για απόλυτη φθορά και παρακμή. Αν αυτό είναι ένα λάθος, μπορεί πολύ εύκολα να ακυρωθεί από την αλήθεια. Κάθε λάθος μπορεί να διορθωθεί, αν αφεθεί στην κρίση της αλήθειας. Αλλά αν δοθεί στο λάθος το κύρος της αλήθειας, που μπορεί να οδηγηθεί; Η «αγιότητα» της αμαρτίας διατηρείται στην θέση της απλά και μόνο με αυτό το παράξενο τέχνασμα. Ως αλήθεια είναι απαραβίαστη, και τα πάντα φέρονται σε ***αυτή*** για να κριθούν. Ως λάθος, ***αυτό*** πρέπει να έρθει στην αλήθεια. Είναι αδύνατον να έχεις πίστη στην αμαρτία, διότι η αμαρτία είναι απιστία. Ωστόσο, είναι δυνατόν να πιστεύεις ότι ένα λάθος μπορεί να διορθωθεί.

7. Δεν υπάρχει καμία πέτρα στο εμπόλεμο φρούριο του εγώ που να μην την υπερασπίζεται με μεγαλύτερο πάθος από την ιδέα ότι η αμαρτία είναι πραγματική· η φυσική έκφραση αυτού που ο Υιός του Θεού έκανε τον εαυτό του να είναι και αυτό που είναι. Για το εγώ αυτό δεν είναι λάθος. Διότι αυτή είναι η πραγματικότητά του· αυτή είναι η «αλήθεια» από την οποία η διαφυγή θα είναι πάντα αδύνατη. Αυτό είναι το παρελθόν του, το παρόν του και το μέλλον του. Διότι κατά κάποιο τρόπο έχει κατορθώσει να διαφθείρει τον Πατέρα του, και να αλλάξει το Νου Του ολοκληρωτικά. Θρήνησε, λοιπόν, τον θάνατο του Θεού, τον Οποίο έχει σκοτώσει η αμαρτία! Και αυτή θα ήταν η ευχή του εγώ, που μέσα στην παραφροσύνη του πιστεύει ότι την έχει εκπληρώσει.

8. Δεν θα προτιμούσες όλα αυτά να μην ήταν τίποτα περισσότερο από ένα λάθος, απόλυτα διορθώσιμο, και να μπορούσες τόσο εύκολα να ξεφύγεις από αυτό που ολόκληρη η διόρθωση του να είναι σαν να περπατάς μέσα από την ομίχλη προς τον ήλιο; Διότι αυτό είναι όλο. Ίσως να μπαίνεις στον πειρασμό να συμφωνήσεις με το εγώ ότι είναι πολύ καλύτερα να είσαι αμαρτωλός από το να κάνεις λάθος. Όμως σκέψου προσεκτικά πριν επιτρέψεις στον εαυτό σου

να κάνει αυτή την επιλογή. Μην την προσεγγίζεις επιπόλαια, διότι είναι η επιλογή της κόλασης ή του Παράδεισου.

III. Η Ψευδαίσθηση της Αμαρτίας

1. Η έλξη της ενοχής βρίσκεται στην αμαρτία, όχι στο σφάλμα. Η αμαρτία θα επαναλαμβάνεται εξαιτίας αυτής της έλξης. Ο φόβος μπορεί να γίνει τόσο έντονος ώστε η αμαρτία να μην μπορεί να εκδηλωθεί. Αλλά όσο η ενοχή παραμένει ελκυστική ο νους θα υποφέρει, και δεν θα αφήνει να φύγει η ιδέα της αμαρτίας. Διότι η ενοχή τον καλεί, και ο νους την ακούει και την λαχταρά, κάνοντας έτσι τον εαυτό του έναν πρόθυμο αιχμάλωτο στην αρρωστημένη έκκλησή της. Η αμαρτία είναι κάποια ιδέα του κακού που, αν και δεν μπορεί να διορθωθεί, παραμένει πάντα επιθυμητή. Σαν βασικό κομμάτι αυτού που θεωρεί το εγώ ότι είσαι, πάντα θα την θέλεις. Και μόνο ένας εκδικητής, με ένα νου διαφορετικό από τον δικό σου, θα μπορούσε να την εξαλείψει μέσω του φόβου.

2. Το εγώ δεν θεωρεί ότι είναι δυνατόν η αγάπη, και όχι ο φόβος, είναι αυτή η οποία καλείται από την αμαρτία, και ότι ***πάντα αποκρίνεται***. Διότι το εγώ φέρνει την αμαρτία στον φόβο, απαιτώντας τιμωρία. Ωστόσο, η τιμωρία δεν είναι παρά μια άλλη μορφή της προστασίας της ενοχής, διότι αυτό που του αξίζει τιμωρία είναι κάτι που πρέπει αληθινά να έχει γίνει. Η τιμωρία είναι πάντα ο μεγάλος συντηρητής της αμαρτίας, της συμπεριφέρεται με σεβασμό και τιμά το κακούργημα της. Αυτό που πρέπει να τιμωρηθεί πρέπει να είναι αληθινό. Και αυτό που είναι αληθινό πρέπει να είναι αιώνιο, και θα επαναλαμβάνεται χωρίς τελειωμό. Διότι αυτό που θεωρείς ότι είναι αληθινό το θέλεις, και δεν θέλεις να το αφήσεις να φύγει.

3. Ένα σφάλμα, από την άλλη πλευρά, δεν είναι ελκυστικό. Αυτό που βλέπεις ξεκάθαρα ως λάθος θέλεις να το διορθώσεις. Μερικές φορές η αμαρτία μπορεί να επαναλαμβάνεται πολλές φορές, προκαλώντας οδυνηρά αποτελέσματα, αλλά χωρίς να χάνει την γοητεία της. Και ξαφνικά, αλλάζεις την κατάστασή της από αμαρτία σε λάθος. Τώρα δεν θα το επαναλάβεις· απλά θα σταματήσεις και θα το αφήσεις να φύγει, εκτός κι αν η ενοχή παραμένει. Διότι τότε, δεν θα αλλάξεις παρά την μορφή της αμαρτίας, λέγοντας ότι ήταν ένα σφάλμα, αλλά κρατώντας το δίχως διόρθωση. Αυτή δεν είναι μια πραγματική αλλαγή στην αντίληψή σου, διότι εξακολουθεί να είναι η αμαρτία που ζητά τιμωρία, και όχι το σφάλμα.

4. Το Άγιο Πνεύμα δεν μπορεί να τιμωρήσει την αμαρτία. Τα λάθη τα αναγνωρίζει, και θέλει να τα διορθώσει όλα όπως Του ανάθεσε ο Θεός. Αλλά την αμαρτία δεν την γνωρίζει, ούτε μπορεί να αναγνωρίσει λάθη που δεν μπορούν να διορθωθούν. Διότι ένα λάθος που δεν μπορεί να διορθωθεί δεν

έχει νόημα για το Άγιο Πνεύμα. Τα λάθη είναι ***για*** διόρθωση, και δεν ζητάν τίποτα άλλο. Ό,τι καλεί την τιμωρία ζητά το τίποτα. Κάθε σφάλμα ***πρέπει*** να είναι ένα κάλεσμα γι αγάπη. Τι είναι, λοιπόν, η αμαρτία; Τι άλλο θα μπορούσε να είναι εκτός από ένα λάθος που θέλεις να κρατήσεις κρυφό· ένα κάλεσμα για βοήθεια που θέλεις να κρατήσεις χωρίς να ακουστεί, άρα και χωρίς να απαντηθεί;

5. Μέσα στον χρόνο, το Άγιο Πνεύμα βλέπει ξεκάθαρα ότι ο Υιός του Θεού μπορεί να κάνει λάθη. Σε αυτό μοιράζεσαι την όραση Του. Ωστόσο, δεν μοιράζεσαι την αναγνώρισή Του για την διαφορά ανάμεσα στον χρόνο και την αιωνιότητα. Και όταν η διόρθωση ολοκληρωθεί, τότε ο χρόνος ***είναι*** αιωνιότητα. Το Άγιο Πνεύμα μπορεί να σε διδάξει πώς να βλέπεις τον χρόνο διαφορετικά και να βλέπεις πέρα από αυτόν, αλλά όχι όσο πιστεύεις στην αμαρτία. Στο σφάλμα, ναι, διότι αυτό μπορεί να διορθωθεί από το νου. Αλλά η αμαρτία είναι η πίστη ότι η αντίληψή σου είναι αμετάβλητη, και ότι ο νους πρέπει να δεχτεί ως αληθινό αυτό που του λέγεται μέσω της αντίληψης. Αν δεν υπακούσει, τότε ο νους κρίνεται ως παράφρων. Με αυτό τον τρόπο η μόνη δύναμη που θα μπορούσε να αλλάξει την αντίληψη κρατιέται αδρανής, επικεντρωμένη στο σώμα από τον φόβο της αλλαγμένης αντίληψης την οποία θα επέφερε ο Δάσκαλός της, ο Οποίος είναι ένα μαζί της.

6. Όταν μπαίνεις στον πειρασμό να πιστέψεις ότι η αμαρτία είναι πραγματική, θυμήσου αυτό: Αν η αμαρτία είναι πραγματική, τότε ούτε ο Θεός ούτε εσύ είστε πραγματικοί. Αν η δημιουργία είναι επέκταση, ο Δημιουργός πρέπει να έχει επεκτείνει τον Εαυτό Του, και είναι αδύνατον αυτό που είναι κομμάτι του Ίδιου να είναι εντελώς διαφορετικό από τα υπόλοιπα. Αν η αμαρτία είναι πραγματική, ο Θεός πρέπει να βρίσκεται σε πόλεμο με τον Εαυτό Του. Πρέπει να είναι διχασμένος, και διαιρεμένος ανάμεσα στο καλό και το κακό· εν μέρει σώφρων και εν μέρει παράφρων. Διότι πρέπει να έχει δημιουργήσει κάτι που θέλει να Τον καταστρέψει, κι έχει την δύναμη να το κάνει. Αντί να πιστεύεις αυτό, δεν είναι πιο εύκολο να πιστέψεις ότι έκανες λάθος;

7. Όσο πιστεύεις ότι η πραγματικότητά σου ή του αδελφού σου είναι δεσμευμένη από ένα σώμα, θα πιστεύεις στην αμαρτία. Όσο πιστεύεις ότι τα σώματα μπορούν να ενώνονται, θα βρίσκεις την ενοχή ελκυστική και θα πιστεύεις ότι η αμαρτία είναι πολύτιμη. Διότι η πίστη ότι τα σώματα περιορίζουν το νου οδηγεί σε μια αντίληψη του κόσμου στην οποία φαίνεται παντού η απόδειξη του διαχωρισμού. Και ο Θεός και η δημιουργία Του φαίνονται χώρια και παραγκωνισμένοι. Διότι η αμαρτία θέλει να αποδείξει ότι αυτό που ο Θεός δημιούργησε άγιο δεν μπορεί να επικρατήσει επάνω της, ούτε να παραμείνει το ίδιο ενώπιον της δύναμης της αμαρτίας. Η αμαρτία θεωρείται ισχυρότερη από τον Θεό, ενώπιον της οποίας ο Θεός πρέπει να υποκλίνεται, και να προσφέρει την δημιουργία Του στον κατακτητή της. Είναι αυτό ταπεινοφροσύνη ή τρέλα;

8. Αν η αμαρτία είναι πραγματική, τότε δεν πρέπει να υπάρχει καμιά ελπίδα θεραπείας. Διότι θα υπήρχε μια δύναμη πέρα από του Θεού, ικανή να φτιάξει μια άλλη θέληση που θα επιτίθετο στην δική Του Θέληση και θα την ξεπερνούσε· και θα έδινε στον Υιό Του μια θέληση ξεχωριστή από την δική Του, και ισχυρότερη. Και κάθε κομμάτι από την κατακερματισμένη δημιουργία του Θεού θα είχε μια διαφορετική θέληση, αντίθετη με την δική Του, και σε αιώνια αντίθεση με τον Ίδιο και η μία με την άλλη. Η άγια σχέση σου έχει ως σκοπό της τώρα, τον στόχο να αποδείξει ότι αυτό είναι αδύνατον. Ο Ουρανός έχει χαμογελάσει πάνω σε αυτήν, και η πίστη στην αμαρτία έχει ξεριζωθεί χάρη στο χαμόγελο της αγάπης. Εσύ την βλέπεις ακόμα, διότι δεν συνειδητοποιείς ότι τα θεμέλια της έχουν εξαφανιστεί. Η πηγή της έχει αφαιρεθεί, κι έτσι μπορείς να την περιθάλψεις μόνο για λίγο ακόμα πριν χαθεί. Έχει μείνει μόνο η συνήθεια της αναζήτησής της.

9. Και παρόλα αυτά κοιτάζεις με το χαμόγελο του Ουρανού πάνω στα χείλη σου, και την ευλογία του Ουρανού πάνω στα μάτια σου. Δεν θα βλέπεις την αμαρτία για πολύ ακόμα. Διότι με την νέα αντίληψη ο νους την διορθώνει όταν φαίνεται πως κάνει την εμφάνισή της, και γίνεται αόρατη. Τα σφάλματα αναγνωρίζονται γρήγορα και δίνονται γρήγορα για διόρθωση, για να θεραπευτούν, όχι για να κρυφτούν. Θα θεραπευτείς από την αμαρτία και όλες τις καταστροφικές επιπτώσεις της την στιγμή που δεν θα της δίνεις δύναμη πάνω στον αδελφό σου. Και θα τον βοηθήσεις να ξεπεράσει τα λάθη του απελευθερώνοντάς τον με χαρά από την πίστη στην αμαρτία.

10. Την άγια στιγμή, θα δεις το χαμόγελο του Ουρανού να χαμογελά σε σένα και τον αδελφό σου. Κι εσύ θα λάμπεις πάνω σε αυτόν, αναγνωρίζοντας με χαρά την χάρη που σου έχει δοθεί. Διότι η αμαρτία δεν θα επικρατήσει ενάντια σε μια ένωση στην οποία έχει χαμογελάσει ο Ουρανός. Η αντίληψή σου θεραπεύτηκε την ώρα της άγιας στιγμής που σου έδωσε ο Ουρανός. Ξέχασε τι έχεις δει, και ύψωσε τα μάτια σου με πίστη σε αυτό που μπορείς να δεις τώρα. Τα εμπόδια για τον Ουρανό θα εξαφανιστούν ενώπιον της άγιας όρασης σου, διότι σε σένα που ήσουν τυφλός σου έχει δοθεί η όραση και μπορείς να δεις. Μην ψάχνεις γι αυτό που έχει αφαιρεθεί, αλλά για το μεγαλείο που έχει αποκατασταθεί για να το δεις.

11. Κοίταξε τον Λυτρωτή σου, και δες αυτό που θέλει να σου δείξει στον αδελφό σου, και μην αφήνεις την ενοχή να σηκωθεί ξανά και να σε τυφλώσει. Διότι η αμαρτία θέλει να σε κρατά διαχωρισμένο από αυτόν, αλλά ο Λυτρωτής σου θέλει να βλέπεις τον αδελφό σου σαν τον εαυτό σου. Η σχέση σου είναι τώρα ένας ναός θεραπείας· ένας τόπος όπου όλοι οι κουρασμένοι μπορούν να έρθουν να αναπαυτούν. Εδώ είναι η ανάπαυση που περιμένει τους πάντες, μετά το ταξίδι. Και η σχέση σου την φέρνει πιο κοντά σε όλους.

IV.Τα Εμπόδια προς την Ειρήνη

1. Καθώς η ειρήνη επεκτείνεται από βαθιά μέσα σου για να αγκαλιάσει όλη την Υιότητα και να την αναπαύσει, θα συναντά πολλά εμπόδια. Μερικά από αυτά θα προσπαθήσεις να τα επιβάλλεις εσύ. Άλλα θα φαίνονται πως προκαλούνται από κάπου αλλού· από τους αδελφούς σου, και από διάφορες όψεις του εξωτερικού κόσμου. Όμως η ειρήνη θα τα καλύψει απαλά, επεκτεινόμενη προσπερνώντας τα ανεμπόδιστη. Η επέκταση του σκοπού του Αγίου Πνεύματος από την σχέση σου προς τους άλλους, για να τους φέρει ευγενικά μέσα, είναι ο τρόπος με τον οποίο Αυτό θα ευθυγραμμίσει τα μέσα και τον στόχο. Την ειρήνη που έθεσε βαθιά μέσα σε σένα και στον αδελφό σου, θα την επεκτείνει ήσυχα σε κάθε πλευρά της ζωής σου, περιβάλλοντας εσένα και τον αδελφό σου με φωτεινή ευτυχία και ήρεμη επίγνωση μιας ολοκληρωμένης προστασίας. Και θα φέρεις το μήνυμα της αγάπης, της ασφάλειας και της ελευθερίας στον καθένα που πλησιάζει στο ναό σου, εκεί όπου τον περιμένει η θεραπεία. Δεν θα περιμένεις για να του την δώσεις, διότι θα τον καλέσεις και θα σου απαντήσει, αναγνωρίζοντας στο κάλεσμά σου το Κάλεσμα του Θεού. Κι εσύ θα τον τραβήξεις μέσα και θα του χαρίσεις ανάπαυση, έτσι όπως δόθηκε και σε σένα.

2. Όλα αυτά θα κάνεις. Όμως η ειρήνη που ήδη βρίσκεται βαθιά μέσα σου πρέπει πρώτα να επεκταθεί, και να κυλήσει προσπερνώντας τα εμπόδια που έθεσες μπροστά της. Αυτά θα κάνεις, διότι τίποτα από ό,τι αναλαμβάνει το Άγιο Πνεύμα δεν το αφήνει ανολοκλήρωτο. Πραγματικά δεν μπορείς να είσαι σίγουρος για τίποτα από ό,τι βλέπεις έξω από σένα, αλλά γι αυτό ***μπορείς*** να είσαι σίγουρος: Το Άγιο Πνεύμα σου ζητεί να Του προσφέρεις ένα τόπο ανάπαυσης όπου να αναπαυτείς μέσα Του. Σου απάντησε, και εισήλθε στην σχέση σου. Εσύ τώρα δεν θα Του ανταποδώσεις την ευσπλαχνία Του, ώστε να εισέλθεις σε μια σχέση μαζί Του; Διότι Αυτό ήταν που πρόσφερε στην σχέση σου το δώρο της αγιότητας, χωρίς την οποία θα ήταν παντοτινά αδύνατον να εκτιμήσεις τον αδελφό σου.

3. Την ευγνωμοσύνη που Του οφείλεις σου δεν ζητά παρά μόνο να την λάβεις εκ μέρους Του. Και όταν κοιτάζεις με γλυκιά ευγένεια τον αδελφό σου, θα βλέπεις το Ίδιο. Διότι θα κοιτάζεις εκεί όπου βρίσκεται το Άγιο Πνεύμα, και όχι χωριστά από Αυτό. Δεν μπορείς να δεις το Άγιο Πνεύμα, αλλά μπορείς να δεις τους αδελφούς σου αληθινά. Και το φως μέσα τους θα σου δείξει όλα όσα χρειάζεται να δεις. Όταν η ειρήνη μέσα σου έχει επεκταθεί για να συμπεριλάβει τον καθένα, τότε η λειτουργία του Αγίου Πνεύματος θα έχει εκπληρωθεί. Τι ανάγκη θα υπάρχει για να δεις τότε; Όταν ο Θεός έχει κάνει ο Ίδιος το τελευταίο βήμα, το Άγιο Πνεύμα θα συγκεντρώσει όλες τις ευχαριστίες και την ευγνωμοσύνη που Του έχεις προσφέρει, και θα τις εναποθέσει απαλά ενώπιον του Δημιουργού Του στο Όνομα του ιερότατου Υιού Του. Και ο Πατέρας θα τις δεχτεί στο Όνομά Του. Τι ανάγκη θα υπάρχει για να δεις, στην παρουσία της ευγνωμοσύνης Του;

Α. Το Πρώτο Εμπόδιο: Η Επιθυμία να Απαλλαγείς από Αυτήν

1. Το πρώτο εμπόδιο από το οποίο πρέπει να περάσει η ειρήνη είναι η επιθυμία σου να απαλλαγείς από αυτήν. Διότι δεν μπορεί να επεκταθεί αν δεν την διαφυλάττεις. Εσύ είσαι το κέντρο από το οποίο ακτινοβολεί προς τα έξω, για να καλέσει τους άλλους μέσα. Εσύ είσαι το σπίτι της· η γαλήνια κατοικία της από την οποία απλώνεται ευγενικά προς τα έξω, χωρίς ποτέ να σε εγκαταλείπει. Αν την αφήσεις άστεγη, πώς θα μπορέσει να διαμείνει μέσα στον Υιό του Θεού; Αν είναι να απλωθεί σε όλη την δημιουργία, πρέπει να αρχίσει από σένα, και από σένα να φτάσει στον καθένα που καλεί, και να του φέρει ανάπαυση με το να ενωθεί μαζί σου.

2. Γιατί να θέλεις την ειρήνη άστεγη; Τι νομίζεις ότι πρέπει να αποβάλλει για να κατοικήσει μαζί σου; Ποιο φαίνεται να είναι το κόστος που είσαι τόσο απρόθυμος να πληρώσεις; Αυτό το μικρό εμπόδιο από άμμο στέκεται ακόμη ανάμεσα σε σένα και στον αδελφό σου. Θέλεις να το ενισχύσεις τώρα; Δεν σου ζητείται να το αφήσεις να φύγει για τον εαυτό σου και μόνο. Ο Χριστός στο ζητά για τον Εαυτό Του. Αυτός θέλει να φέρει την ειρήνη στον καθένα, και πως μπορεί να το κάνει αυτό εκτός μέσα από σένα; Θα άφηνες ένα μικρό σωρό άμμου, ένα τοίχο στάχτης, ένα μικροσκοπικό φαινομενικά εμπόδιο, να σταθεί ανάμεσα στους αδελφούς σου και την σωτηρία; Και όμως, αυτό το μικρό απομεινάρι επίθεσης που περιθάλπεις ακόμα ενάντια στον αδελφό σου ***είναι*** το πρώτο που συναντά σε σένα η ειρήνη όταν προσπαθεί να προχωρήσει. Αυτός ο μικρός τοίχος μίσους επιμένει να αντιτίθεται στο Θέλημα του Θεού, και να το κρατά περιορισμένο.

3. Ο σκοπός του Αγίου Πνεύματος αναπαύεται εν ειρήνη μέσα σου. Ωστόσο, εσύ είσαι ακόμα απρόθυμος να τον αφήσεις να ενωθεί μαζί σου ολοκληρωτικά. Ακόμα αντιτίθεσαι στο Θέλημα του Θεού, έστω και λίγο. Και αυτό το λίγο είναι ένα όριο που θέλεις να τοποθετήσεις πάνω στο όλον. Το Θέλημα του Θεού είναι Ένα, όχι πολλά. Δεν έχει κανένα αντίθετο, διότι δεν υπάρχει άλλο εκτός από αυτό. Αυτό που ακόμα θέλεις να περιορίσεις πίσω από το μικρό σου εμπόδιο και να το κρατήσεις χωριστό από τον αδελφό σου φαίνεται ισχυρότερο από το σύμπαν, διότι θα έκρυβε το σύμπαν και τον Δημιουργό του. Αυτός ο μικρός τοίχος θέλει να κρύψει τον σκοπό του Ουρανού, και να τον κρατήσει μακριά ***από*** τον Ουρανό.

4. Θα ήθελες να εκδιώξεις την σωτηρία από τον δότη της σωτηρίας; Διότι αυτό έχεις γίνει. Η ειρήνη δεν θα μπορούσε να φύγει από σένα περισσότερο από όσο θα μπορούσε να φύγει από τον Θεό. Μην φοβάσαι αυτό το μικρό εμπόδιο. Δεν μπορεί να περιορίσει το Θέλημα του Θεού. Η ειρήνη θα κυλήσει προσπερνώντας το, και θα ενωθεί μαζί σου δίχως καθυστέρηση. Η σωτηρία δεν μπορεί να μείνει μακριά σου. Είναι ο σκοπός σου. Δεν μπορείς να επιλέξεις κάτι άλλο εκτός από αυτόν. Δεν έχεις άλλον σκοπό χωριστά από του αδελφού σου, ούτε χωριστά από αυτόν που ζήτησες από το Άγιο Πνεύμα να μοιραστεί μαζί σου. Ο μικρός τοίχος θα πέσει τόσο ήσυχα κάτω από τα φτερά της ειρήνης. Διότι η ειρήνη θα στείλει τους αγγελιαφόρους της από σένα προς

όλο τον κόσμο, και τα εμπόδια θα γκρεμιστούν μπροστά στον ερχομό τους τόσο εύκολα όσο θα ξεπεραστούν κι εκείνα που παρεμβάλλεις εσύ.

5. Δεν είναι πιο δύσκολο να ξεπεράσεις αυτόν τον κόσμο από το να υπερβείς τον μικρό σου τοίχο. Διότι μέσα στο θαύμα της άγιας σου σχέσης, δίχως αυτό το εμπόδιο, περιέχεται κάθε θαύμα. Δεν υπάρχει βαθμός δυσκολίας στα θαύματα, διότι είναι όλα το ίδιο. Το κάθε ένα είναι μια γλυκιά νίκη της έλξης της αγάπης πάνω στην έλξη της ενοχής. Πως μπορεί να μην το πετύχεις αυτό όποτε το αναλάβεις; Η ενοχή δεν μπορεί να υψώσει κανένα πραγματικό εμπόδιο εναντίον της. Και όλα όσα φαίνονται ότι στέκονται ανάμεσα σε σένα και τον αδελφό σου πρέπει να πέσουν χάρη στην έκκληση στην οποία ανταποκρίθηκες. Από σένα που απάντησες, θα καλεί Αυτός που σου απάντησε. Το σπίτι Του είναι μέσα στην άγια σχέση σου. Μην επιχειρείς να σταθείς ανάμεσα σε Αυτόν και στον άγιο σκοπό Του, διότι είναι και δικός σου. Παρά άφησέ Τον να επεκτείνει ήσυχα το θαύμα της σχέσης σου στον καθένα που περιέχεται μέσα σε αυτή έτσι όπως δόθηκε.

6. Υπάρχει μια σιωπή στον Ουρανό, μια χαρούμενη προσδοκία, μια μικρή παύση χαράς σε αναγνώριση του τέλους του ταξιδιού. Διότι ο Ουρανός σε γνωρίζει καλά, όπως κι εσύ γνωρίζεις τον Ουρανό. Καμιά ψευδαίσθηση δεν στέκεται ανάμεσα σε σένα και στον αδελφό σου τώρα. Μην κοιτάζεις τον μικρό τοίχο των σκιών. Ο ήλιος έχει ανατείλει πάνω από αυτόν. Πως μπορεί μια σκιά να σου στερεί τον ήλιο; Και δεν μπορούν οι σκιές να σε κρατήσουν μακριά από το φως μέσα στο οποίο τελειώνουν οι ψευδαισθήσεις. Κάθε θαύμα δεν είναι παρά το τέλος μιας ψευδαίσθησης. Αυτό ήταν το ταξίδι· αυτό και το τέλος του. Και όλες οι ψευδαισθήσεις πρέπει να τελειώσουν μέσα στον στόχο της αλήθειας τον οποίον δέχτηκες.

7. Η μικρή παρανοϊκή ευχή να απαλλαγείς από Αυτόν που προσκάλεσες να εισέλθει και να τον εκδιώξεις ***πρέπει*** να σου προκαλεί σύγκρουση. Καθώς κοιτάς τον κόσμο, αυτή η μικρή ευχή, ξεριζωμένη και περιπλανώμενη άσκοπα, μπορεί σταθεί για λίγο οπουδήποτε, διότι δεν έχει κανένα σκοπό πλέον. Πριν το Άγιο Πνεύμα εισέλθει για να κατοικήσει μαζί σου φαινόταν πως είχε ισχυρό σκοπό· την παγιωμένη και αμετάβλητη αφοσίωση στην αμαρτία και τα αποτελέσματά της. Τώρα είναι άσκοπη, περιπλανιέται μάταια, μην προκαλώντας τίποτα περισσότερο από σύντομες διακοπές στην έκκληση της αγάπης.

8. Αυτή η μικρή ευχή, αυτή η μικροσκοπική ψευδαίσθηση, το μικροσκοπικό απομεινάρι της πίστης στην αμαρτία, είναι όλο κι όλο αυτό που απομένει από αυτό που κάποτε φαινόταν πως ήταν ο κόσμος. Δεν είναι πια ένα αμείλικτο εμπόδιο προς την ειρήνη. Η άσκοπη περιπλάνησή της κάνει τα αποτελέσματά της να φαίνονται πιο αλλοπρόσαλλα και απρόβλεπτα από ό,τι πριν. Όμως, τι θα μπορούσε να είναι πιο ασταθές από ένα αυστηρά οργανωμένο σύστημα πλάνης; Η φαινομενική του σταθερότητα είναι η διάχυτη αδυναμία του, η οποία επεκτείνεται στο καθετί. Η μεταβλητότητα

που αυτό το μικρό απομεινάρι προκαλεί απλά καταδεικνύει τα περιορισμένα αποτελέσματά του.

9. Πόσο ισχυρό μπορεί να είναι ένα μικρό φτερό μπροστά στις μεγάλες φτερούγες της αλήθειας; Μπορεί να αντιτεθεί στο πέταγμα του αετού, ή να εμποδίσει την προέλαση του καλοκαιριού; Μπορεί να παρέμβει στα αποτελέσματα που έχει το καλοκαίρι πάνω σε έναν κήπο σκεπασμένο από χιόνι; Δες πόσο γρήγορα ανασηκώνεται αυτός ο μικρός σωρός από άχυρα και μεταφέρεται μακριά, για να μην ξαναγυρίσει ποτέ, ώστε να τον αποχωριστείς με χαρά, χωρίς να το μετανιώσεις καθόλου. Διότι από μόνος του δεν είναι τίποτα, και δεν σήμαινε τίποτα ακόμα και όταν είχες μεγαλύτερη πίστη στην προστασία του. Δεν προτιμάς να χαιρετίσεις τον καλοκαιρινό ήλιο από το να καρφώνεις το βλέμμα σου πάνω σε μια νιφάδα χιονιού που εξαφανίζεται, και να τρέμεις στην ανάμνηση του χειμερινού κρύου;

❖ *Η Έλξη της Ενοχής*

10. Η έλξη της ενοχής προκαλεί τον φόβο για την αγάπη, διότι η αγάπη δεν θα κοίταζε ποτέ την ενοχή. Είναι η φύση της αγάπης να κοιτάζει μόνο την αλήθεια, διότι εκεί βλέπει την εαυτό της, με τον οποίο θέλει να ενωθεί με ιερή ένωση και ολοκλήρωση. Όπως η αγάπη πρέπει να κοιτάζει πέρα από τον φόβο, έτσι και ο φόβος δεν πρέπει να βλέπει την αγάπη. Διότι η αγάπη περιέχει το τέλος της ενοχής, τόσο σίγουρα όσο ο φόβος εξαρτάται από αυτήν. Η αγάπη ελκύεται μόνο από την αγάπη. Παραβλέποντας ολοκληρωτικά την ενοχή, δεν βλέπει τον φόβο καθόλου. Όντας εξολοκλήρου χωρίς επίθεση, δεν θα μπορούσε να φοβάται. Ο φόβος ελκύεται προς αυτό που η αγάπη δεν βλέπει, και το κάθε ένα πιστεύει πως αυτό που κοιτάζει το άλλο δεν υπάρχει. Ο φόβος κοιτάζει την ενοχή ακριβώς με την ίδια αφοσίωση που η αγάπη κοιτάζει τον εαυτό της. Και ο φόβος και η αγάπη έχουν τους αγγελιαφόρους που στέλνουν μπροστά τους, και που επιστρέφουν με μηνύματα γραμμένα στην γλώσσα που ζήτησαν.

11. Οι αγγελιαφόροι της αγάπης στέλλονται ευγενικά, με μηνύματα αγάπης και πραότητας. Οι αγγελιαφόροι του φόβου έχουν ρητές εντολές να αναζητήσουν την ενοχή, και να περιθάλψουν κάθε κομματάκι κακού και αμαρτίας που θα βρουν, μην χάνοντας ούτε ένα κομματάκι πόνου και θανάτου, αφήνοντάς τα με σεβασμό μπροστά στον κύριο και αφέντη τους. Η αντίληψη δεν μπορεί να υπακούει δύο αφέντες, που ο καθένας τους ζητά μηνύματα με διαφορετικά πράγματα σε διαφορετικές γλώσσες. Αυτό που τροφοδοτεί ο φόβος, η αγάπη το παραβλέπει. Αυτό που απαιτεί ο φόβος, η αγάπη δεν μπορεί ούτε καν να το δει. Η άγρια έλξη που ασκεί η ενοχή στον φόβο είναι εντελώς απούσα από την ευγενική αντίληψη της αγάπης. Αυτό που θα έβλεπε η αγάπη δεν έχει νόημα για τον φόβο, και είναι εντελώς αόρατο.

12. Οι σχέσεις σε αυτό τον κόσμο είναι το αποτέλεσμα του πως βλέπεις τον κόσμο. Και αυτό εξαρτάται από το ποιο συναίσθημα κλήθηκε για να στείλει

τους αγγελιαφόρους του να τον κοιτάξουν, και να επιστρέψουν αναφέροντας το τι είδαν. Οι αγγελιαφόροι του φόβου εκπαιδεύονται μέσω του τρόμου, και τρέμουν όταν ο αφέντης τους, τους καλεί να τον υπηρετήσουν. Διότι ο φόβος είναι ανελέητος ακόμα και στους φίλους του. Οι αγγελιαφόροι του φεύγουν σαν ένοχοι στα κλεφτά αναζητώντας λιμασμένα την ενοχή, διότι ο αφέντης τους, τους κρατά στο κρύο και στην πείνα και γίνονται μοχθηροί από το αφεντικό τους, που τους επιτρέπει να πανηγυρίζουν μόνο με τα λάφυρα που του φέρνουν. Κανένα ψήγμα ενοχής δεν ξεφεύγει από τα πεινασμένα μάτια τους. Και στην άγρια αναζήτηση τους για αμαρτία ορμούν εναντίον κάθε ζωντανού πλάσματος που βλέπουν, και το μεταφέρουν με κραυγές στον αφέντη τους, για να το καταβροχθίσει.

13. Μην στέλνεις τέτοιους βάρβαρους αγγελιαφόρους στον κόσμο, για να πανηγυρίζουν εις βάρος του λυμαίνοντας την πραγματικότητα. Διότι θα σου φέρνουν μηνύματα από οστά δέρμα και σάρκα. Αυτοί έχουν διδαχτεί να αναζητούν το φθαρτό, και να επιστρέφουν με τα στομάχια τους γεμάτα από πράγματα σαπισμένα και αποσυντεθημένα. Γι αυτούς αυτά τα πράγματα είναι όμορφα, διότι τους φαίνεται πως έτσι κατευνάζουν τις άγριες σουβλιές της πείνας. Διότι είναι έξαλλοι από τον πόνο του φόβου, και θα ήθελαν να αποφύγουν την τιμωρία αυτού που τους στέλνει προσφέροντάς του ό,τι αγαπούν.

14. Το Άγιο Πνεύμα σου έχει δώσει τους αγγελιαφόρους της αγάπης για να τους στείλεις στην θέση εκείνων που εκπαίδευσες μέσω του φόβου. Αυτοί είναι τόσο πρόθυμοι να σου επιστρέψουν αυτό που αγαπούν όσο είναι και οι άλλοι. Αν στείλεις αυτούς, αυτοί θα βλέπουν μόνο το άμεμπτο και το ωραίο, το ευγενικό και το καλό. Θα είναι τόσο προσεχτικοί ώστε να μην ξεφύγει από την προσοχή τους ούτε η παραμικρή ευσπλαχνική πράξη, ούτε η πιο μικρή έκφραση συγχώρεσης, ούτε η πιο μικρή ανάσα αγάπης. Και θα επιστρέψουν με όλα τα χαρούμενα πράγματα που βρήκαν, για να τα μοιραστούν μαζί σου με αγάπη. Μην τους φοβάσαι. Σου προσφέρουν την σωτηρία. Τα μηνύματα ασφάλειας είναι δικά τους, διότι θεωρούν τον κόσμο καλό.

15. Αν στέλνεις μόνο τους αγγελιαφόρους που σου δίνει το Άγιο Πνεύμα, μην θέλοντας άλλα μηνύματα εκτός από τα δικά τους, δεν θα βλέπεις πια τον φόβο. Ο κόσμος θα μεταμορφωθεί μπροστά στα μάτια σου, καθαρισμένος από κάθε ενοχή με το ανάλαφρο χάδι της ομορφιάς. Ο κόσμος δεν περιέχει κανένα φόβο που δεν έθεσες επάνω του. Ούτε κανέναν φόβο που να μην μπορείς να ζητήσεις από τους αγγελιοφόρους της αγάπης να τον αφαιρέσουν από αυτόν και να τον δεις γαλήνιο. Το Άγιο Πνεύμα σου έχει δώσει τους αγγελιαφόρους Του να τους στείλεις στον αδελφό σου και να επιστρέψουν σε σένα με αυτό που βλέπει η αγάπη. Σου έχουν δοθεί για να αντικαταστήσουν τα πεινασμένα σκυλιά του φόβου που έστειλες. Και αυτοί προχωρούν για να σηματοδοτήσουν το τέλος του φόβου.

16. Και η αγάπη θέλει να στήσει μια γιορτή μπροστά σου, πάνω σε ένα τραπέζι καλυμμένο με ένα άσπιλο τραπεζομάντιλο, στρωμένο σε έναν ήσυχο

κήπο όπου κανένας ήχος δεν ακούγεται ποτέ εκτός από τραγούδια και ένας απαλός ψίθυρος. Αυτή είναι μια γιορτή που τιμά την άγια σχέση σου, και στην οποία ο καθένας είναι καλοδεχούμενος σαν επίτιμος καλεσμένος. Και σε μια άγια στιγμή η χάρις λέγεται από όλους μαζί, καθώς ενώνονται με ευγένεια μπροστά στην τράπεζα της κοινωνίας. Κι εγώ θα ενωθώ μαζί σας εκεί, έτσι όπως σας το υποσχέθηκα πριν από καιρό και σας το υπόσχομαι ακόμα. Διότι στην νέα σας σχέση είμαι καλοδεχούμενος. Κι όπου είμαι καλοδεχούμενος, βρίσκομαι εκεί.

17. Γίνομαι καλοδεχούμενος στην κατάσταση χάριτος, που σημαίνει ότι επιτέλους με έχεις συγχωρέσει. Διότι έγινα το σύμβολο της αμαρτίας σου, κι έτσι έπρεπε να πεθάνω στην θέση σου. Για το εγώ αμαρτία σημαίνει θάνατος, κι έτσι η επανόρθωση επιτυγχάνεται μέσω του φόνου. Σωτηρία θεωρήθηκε η θανάτωση του Υιού του Θεού αντί για σένα. Όμως, θα προσέφερα σε σένα που αγαπώ, το σώμα μου, ***γνωρίζοντας*** την μικρότητά του; Ή θα δίδασκα ότι τα σώματα δεν μπορούν να μας κρατήσουν χώρια; Το δικό μου σώμα δεν είχε μεγαλύτερη αξία από το δικό σου· ούτε ήταν καλύτερο μέσον για την επικοινωνία της σωτηρίας, αλλά όχι η Πηγή της. Κανένας δεν μπορεί να πεθάνει για κανέναν, και ο θάνατος δεν μπορεί να επανορθώσει για την αμαρτία. Αλλά μπορείς να ζεις για να δείχνεις ότι δεν είναι πραγματικός. Το σώμα όντως εμφανίζεται ως σύμβολο της αμαρτίας όσο πιστεύεις ότι μπορεί να σου δώσει αυτό που θέλεις. Όσο πιστεύεις ότι μπορεί να σου δώσει ευχαρίστηση, θα πιστεύεις και ότι μπορεί να σου φέρει πόνο. Το να νομίζεις ότι θα μπορούσες να είσαι ικανοποιημένος και χαρούμενος με τόσα λίγα σημαίνει ότι βλάπτεις τον εαυτό σου, και το να περιορίζεις την ευτυχία που θα μπορούσες να έχεις καλεί τον πόνο να συμπληρώσει τα φτωχικά σου αποθέματα και να ολοκληρώσει την ζωή σου. Αυτή είναι η ολοκλήρωση έτσι όπως την βλέπει το εγώ. Διότι η ενοχή τρυπώνει εκεί όπου η ευτυχία έχει απομακρυνθεί, και την αντικαθιστά. Η επικοινωνία είναι ένα άλλο είδος ολοκλήρωσης, το οποίο πηγαίνει πέρα από την ενοχή, διότι πηγαίνει πέρα από το σώμα.

B. Το Δεύτερο Εμπόδιο: Η Πίστη ότι το Σώμα είναι Πολύτιμο γι Αυτό που Προσφέρει.

1. Είπαμε ότι η ειρήνη πρέπει πρώτα να υπερβεί το εμπόδιο της επιθυμίας σου να απαλλαγείς από αυτήν. Εκεί που η ενοχή κρατά την εξουσία, η ειρήνη δεν είναι επιθυμητή. Το δεύτερο εμπόδιο που πρέπει να προσπεράσει η ειρήνη, που έχει στενή σχέση με το προηγούμενο, είναι η πίστη ότι το σώμα είναι πολύτιμο γι αυτό που προσφέρει. Διότι εδώ η έλξη της ενοχής εκδηλώνεται στο σώμα, και την βλέπεις σε αυτό.

2. Αυτή είναι η αξία που νομίζεις ότι η ειρήνη θέλει να σου κλέψει. Αυτό πιστεύεις ότι θα σου πάρει, και θα σε αφήσει άστεγο. Και γι αυτό τον λόγο αρνείσαι στην ειρήνη την κατοικία της. Νιώθεις ότι αυτή η «θυσία» είναι

πολύ μεγάλη για να την κάνεις, και πως σου ζητείται κάτι υπερβολικό. Είναι θυσία, ή απελευθέρωση; Τι σου έχει δώσει το σώμα πραγματικά που να δικαιολογεί την παράξενη πίστη σου ότι η σωτηρία βρίσκεται σε αυτό; Δεν βλέπεις ότι αυτή είναι η πίστη στον θάνατο; Εδώ βρίσκεται το επίκεντρο της αντίληψης της Επανόρθωσης ως φόνος. Εδώ είναι η πηγή της ιδέας ότι η αγάπη είναι φόβος.

3. Οι αγγελιαφόροι του Αγίου Πνεύματος αποστέλλονται πολύ πιο πέρα από το σώμα, καλώντας το νου να ενωθεί σε ιερή κοινωνία και να είναι γαλήνιος. Αυτό είναι το μήνυμα που τους έδωσα για σένα. Είναι μόνο οι αγγελιαφόροι του φόβου που βλέπουν το σώμα, διότι ψάχνουν για κάτι που μπορεί να υποφέρει. Είναι θυσία να απομακρυνθείς από κάτι που μπορεί να υποφέρει; Το Άγιο Πνεύμα δεν σου απαιτεί να θυσιάσεις την ελπίδα για την ευχαρίστηση του σώματος· αυτό ***δεν έχει*** ελπίδα ευχαρίστησης. Αλλά ούτε και μπορεί να σου φέρει τον φόβο του πόνου. Ο πόνος είναι η μόνη «θυσία» που ζητά το Άγιο Πνεύμα, και αυτόν είναι που ***θέλει*** να απομακρύνει.

4. Η ειρήνη επεκτείνεται από σένα μόνο προς το αιώνιο, και από το αιώνιο φτάνει σε σένα. Προσπερνά όλα τα άλλα. Το δεύτερο εμπόδιο δεν είναι πιο σταθερό από το πρώτο. Διότι δεν θέλεις ούτε να απαλλαγείς από την ειρήνη ούτε να την περιορίσεις. Τι άλλο είναι αυτά τα εμπόδια που θέλεις να παρεμβάλλεις ανάμεσα στην ειρήνη και την προέλασή της εκτός από φραγμοί που θέτεις ανάμεσα στην θέλησή σου και την επίτευξή της; Θέλεις επικοινωνία, όχι τους πανηγυρισμούς του φόβου. Θέλεις την σωτηρία, όχι τον πόνο της ενοχής. Και θέλεις ο Πατέρας σου να είναι το σπίτι σου, όχι ένας σωρός από πηλό. Μέσα στην άγια σχέση σου βρίσκεται ο Υιός του Πατέρα σου. Αυτός δεν έχει χάσει την επικοινωνία μαζί Του, ούτε με τον εαυτό του. Όταν συμφώνησες να ενωθείς με τον αδελφό σου, αναγνώρισες ότι έτσι είναι. Αυτό δεν έχει κόστος, αλλά έχει την απελευθέρωση από το κόστος.

5. Έχεις πληρώσει πολύ ακριβά για τις ψευδαισθήσεις σου, και τίποτα από ό,τι πλήρωσες δεν σου έφερε ειρήνη. Δεν χαίρεσαι που ο Ουρανός δεν είναι δυνατόν να θυσιαστεί, και ότι δεν μπορεί να σου ζητηθεί καμιά θυσία; Δεν υπάρχει κανένα εμπόδιο που να μπορείς να τοποθετήσεις μπροστά στην ένωσή μας, διότι βρίσκομαι ήδη μέσα στην άγια σχέση σου. Θα υπερβούμε όλα τα εμπόδια μαζί, διότι στεκόμαστε εντός των πυλών και όχι απέξω. Πόσο εύκολα ανοίγουν οι πύλες από μέσα, για να αφήσουν την ειρήνη να περάσει και να ευλογήσει τον κουρασμένο κόσμο! Πως μπορεί να είναι δύσκολο να προσπεράσουμε τα εμπόδια μαζί, εφόσον έχεις ενωθεί με το απεριόριστο; Το τέλος της ενοχής βρίσκεται στα χέρια σου για να το δώσεις. Θα ήθελες τώρα να σταματήσεις να ψάχνεις για την ενοχή μέσα στον αδελφό σου;

6. Ας είμαι για σένα το σύμβολο του τέλους της ενοχής, και κοίταζε τον αδελφό σου όπως θα κοίταζες κι εμένα. Συγχώρησέ μου όλες τις αμαρτίες που νομίζεις ότι διέπραξε ο Υιός του Θεού. Και μέσα στο φως της συγχώρεσής σου θα θυμηθεί ποιος είναι, και θα ξεχάσει αυτό που δεν ήταν ποτέ. Σου ζητώ την συγχώρεσή σου, διότι αν εσύ είσαι ένοχος, το ίδιο πρέπει να είμαι κι εγώ.

Αλλά αν εγώ υπερνίκησα την ενοχή και ξεπέρασα τον κόσμο, ήσουν κι εσύ μαζί μου. Θέλεις να βλέπεις σε μένα το σύμβολο της ενοχής ή το τέλος της ενοχής, ενθυμούμενος ότι αυτό που συμβολίζω για σένα το βλέπεις μέσα στον εαυτό σου;

7. Από την άγια σχέση σου διακηρύσσεται η αλήθεια, και η αγάπη κοιτάζει τον εαυτό της. Η σωτηρία ρέει από βαθιά μέσα από το σπίτι που πρόσφερες στον Πατέρα μου και σε μένα. Και είμαστε εκεί μαζί, μέσα στην σιωπηλή επικοινωνία στην οποία ενώνονται ο Πατέρας και ο Υιός. Ω, έλα με πίστη στην ιερή ένωση του Πατέρα και του Υιού εντός σου! Και μην κρατιέσαι χωρισμένος από αυτό που σου προσφέρεται με ευγνωμοσύνη γιατί έδωσες στην ειρήνη το σπίτι της στον Ουρανό. Στείλε σε όλο τον κόσμο το χαρμόσυνο μήνυμα του τέλους της ενοχής, και όλος ο κόσμος θα απαντήσει. Σκέψου την ευτυχία σου καθώς ο καθένας σου προσφέρει την μαρτυρία του για το τέλος της αμαρτίας, και σου δείχνει ότι η δύναμή της έχει φύγει για πάντα. Που μπορεί να είναι η ενοχή, όταν η πίστη στην αμαρτία έχει φύγει; Και που είναι ο θάνατος τώρα που ο μεγάλος συνήγορος του έχει σιωπήσει;

8. Συγχώρεσε μου τις ψευδαισθήσεις σου, και απελευθέρωσέ με από την τιμωρία για ό,τι δεν έχω κάνει. Έτσι θα μάθεις την ελευθερία που δίδαξα διδάσκοντας την ελευθερία στον αδελφό σου, απελευθερώνοντας έτσι κι εμένα. Είμαι μέσα στην άγια σχέση σου, όμως θα με φυλάκιζες πίσω από τα εμπόδια που υψώνεις μπροστά στην ελευθερία, και θα έφραζες τον δρόμο μου προς εσένα. Ωστόσο, δεν είναι δυνατόν να κρατήσεις μακριά Έναν ο Οποίος είναι ήδη εκεί. Και μέσα σε Αυτόν, εκεί που είμαστε ήδη ενωμένοι, ***είναι*** δυνατόν η επικοινωνία μας να γίνει η εστία της νέας αντίληψης που θα φέρει φως σε όλο τον κόσμο που περιέχεται εντός σου.

❖ ***Η Έλξη του Πόνου***

9. Ο δικός σου μικρός ρόλος δεν είναι παρά να δώσεις στο Άγιο Πνεύμα ολόκληρη την ιδέα της θυσίας. Και να δεχτείς την ειρήνη που δίνει στην θέση της, δίχως τα όρια που θα αναχαίτιζαν την επέκτασή της, κι έτσι θα περιόριζαν την δική σου επίγνωση γι΄αυτήν. Διότι ό,τι δίνει Αυτό πρέπει να επεκτείνεται αν θέλεις να έχεις την απεριόριστη δύναμή του, και να την χρησιμοποιήσεις για την απελευθέρωση του Υιού του Θεού. Δεν είναι η ειρήνη που θα ήθελες να ξεφορτωθείς, κι έχοντάς την δεν μπορείς να την περιορίσεις. Αν η ειρήνη είναι άστεγη, το ίδιο είσαι κι εσύ κι εγώ. Και Εκείνος που είναι ο οίκος μας είναι άστεγος όπως κι εμείς. Αυτή είναι η επιθυμία σου; Θα ήθελες να είσαι πάντα ένας περιπλανώμενος σε αναζήτηση της ειρήνης; Θα ήθελες να επενδύεις την ελπίδα ειρήνης κι ευτυχίας σε κάτι που πρέπει να αποτύχει;

10. Η πίστη στο αιώνιο πάντα δικαιώνεται, διότι το αιώνιο είναι παντοτινά καλοσυνάτο, με απεριόριστη υπομονή και ολοκληρωτικά στοργικό. Θα σε δεχτεί ολοκληρωτικά, και θα σου δώσει ειρήνη. Όμως μπορεί να ενωθεί μόνο με ό,τι βρίσκεται σε ειρήνη μέσα σου, αθάνατο όπως και το ίδιο. Το σώμα δεν

μπορεί να σου φέρει ούτε ειρήνη ούτε αναταραχή· ούτε χαρά ούτε πόνο. Είναι ένα μέσο, και όχι ένας σκοπός. Δεν έχει κανένα σκοπό από μόνο του, αλλά μόνο αυτόν που του δίδεται. Το σώμα θα φαίνεται πως είναι οτιδήποτε αποτελεί το μέσον προς αναζήτηση του στόχου που του αποδίδεις. Μόνο ο νους μπορεί να θέσει ένα σκοπό, και μόνο ο νους μπορεί να δει το μέσον για την επίτευξή του και να δικαιολογήσει την χρήση του. Η ειρήνη και η ενοχή είναι και οι δύο καταστάσεις του νου, προς επίτευξη. Και αυτές οι καταστάσεις είναι το σπίτι του συναισθήματος που τις επικαλείται, και επομένως είναι συμβατό μαζί τους.

11. Αλλά σκέψου ποια είναι η κατάσταση που είναι συμβατή με σένα. Εδώ είναι η επιλογή σου, και ***είναι*** ελεύθερη. Αλλά όλα όσα εμπεριέχονται σε αυτήν θα έρθουν με αυτή, και αυτό που νομίζεις ότι είσαι ποτέ δεν μπορεί να είναι ξέχωρο από αυτήν. Το σώμα είναι ο μεγάλος φαινομενικός προδότης της πίστης. Σε αυτό βρίσκεται η απογοήτευση και οι σπόροι της απιστίας, αλλά μόνο αν του ζητήσεις αυτό που δεν μπορεί να δώσει. Μπορεί το λάθος σου να είναι λογική αιτία για την θλίψη και την απογοήτευση, και για την επίθεση εκδίκησης εναντίον αυτού που σε απογοήτευσε; Μην χρησιμοποιείς το σφάλμα σου σαν δικαιολογία για την απιστία σου. Δεν έχεις αμαρτήσει, αλλά έχεις κάνει λάθος ως προς το τι αξίζει την πίστη σου. Και η διόρθωση του λάθους σου θα σου δώσει λόγο για την πίστη.

12. Είναι αδύνατον να αναζητάς την ευχαρίστηση μέσω του σώματος και να μην βρίσκεις πόνο. Είναι βασικό αυτή η σχέση να γίνει κατανοητή, διότι είναι μια σχέση που το εγώ βλέπει ως απόδειξη της αμαρτίας. Δεν είναι πραγματικά καθόλου σωφρονιστική. Δεν είναι παρά το αναπόφευκτο αποτέλεσμα της ταύτισης του εαυτού σου με το σώμα, που είναι η πρόσκληση προς τον πόνο. Διότι προσκαλεί τον φόβο να εισέλθει και να γίνει ο σκοπός σου. Η έλξη της ενοχής ***πρέπει*** να εισέλθει μαζί του, και ο φόβος κατευθύνει το σώμα να κάνει κάτι που είναι οδυνηρό. Θα πάρει μέρος στον πόνο όλων των ψευδαισθήσεων, και η ψευδαίσθηση της ευχαρίστησης θα είναι η ίδια με τον πόνο.

13. Δεν είναι αναπόφευκτο; Κάτω από τις εντολές του φόβου το σώμα θα επιδιώκει την ενοχή, υπηρετώντας τον αφέντη του οποίου η έλξη προς την ενοχή συντηρεί ολόκληρη την ψευδαίσθηση της ύπαρξής του. Αυτή, λοιπόν, είναι η έλξη του πόνου. Όταν κυβερνάται από αυτή την αντίληψη το σώμα γίνεται ο υπηρέτης του πόνου, αναζητώντας τον πιστά και υπακούοντας την ιδέα ότι ο πόνος είναι ευχαρίστηση. Αυτή είναι η ιδέα που υποβόσκει σε όλες τις ισχυρές επενδύσεις του εγώ στο σώμα. Και αυτή την παρανοϊκή σχέση είναι που κρατά κρυμμένη, και όμως την τρέφει. Εσένα σε διδάσκει ότι η ευχαρίστηση του σώματος είναι ευτυχία. Όμως στον εαυτό του ψιθυρίζει, «είναι θάνατος.»

14. Γιατί θα πρέπει να το σώμα να σημαίνει κάτι για σένα; Σίγουρα αυτό από το οποίο είναι φτιαγμένο δεν είναι πολύτιμο. Και το ίδιο σίγουρα δεν έχει κανένα συναίσθημα. Μεταδίδει σε σένα τα συναισθήματα που θέλεις. Όπως

κάθε μέσον επικοινωνίας το σώμα δέχεται και στέλνει τα μηνύματα που του δίδονται. Δεν έχει συναισθήματα γι αυτά. Όλα τα συναισθήματα με τα οποία επενδύονται τα μηνύματα δίδονται από τον αποστολέα και τον αποδέκτη. Και το εγώ και το Άγιο Πνεύμα το αναγνωρίζουν αυτό, και τα δύο επίσης αναγνωρίζουν ότι εδώ ο αποστολέας και ο παραλήπτης είναι ο ίδιος. Το Άγιο Πνεύμα στο λέει αυτό με χαρά. Το εγώ το αποκρύπτει, διότι δεν θέλει να το γνωρίζεις. Ποιος θα έστελνε μηνύματα μίσους κι επίθεσης αν καταλάβαινε ότι τα στέλνει στον εαυτό του;. Ποιος θα κατηγορούσε, θα ενοχοποιούσε και θα καταδίκαζε τον εαυτό του;

15. Τα μηνύματα του εγώ πάντα στέλνονται μακριά από σένα, με την πεποίθηση ότι για το μήνυμα της επίθεσης και της ενοχής κάποιος άλλος εκτός από σένα θα υποφέρει. Και ακόμα κι αν υποφέρεις κι εσύ, κάποιος άλλος θα υποφέρει περισσότερο. Ο μεγάλος απατεώνας αναγνωρίζει ότι δεν είναι έτσι, αλλά σαν εχθρός της «ειρήνης», σε προτρέπει να στείλεις έξω όλα σου τα μηνύματα μίσους και να ελευθερωθείς. Και για να σε πείσει ότι αυτό είναι δυνατόν, στέλνει το σώμα σε αναζήτηση του πόνου στην επίθεση εναντίον κάποιου άλλου, ονομάζοντάς το αυτό ευχαρίστηση και προσφέροντάς το σε σένα ως ελευθερία ***από*** την επίθεση.

16. Μην ακούς την παραφροσύνη του, και μην πιστεύεις ότι το αδύνατον είναι αληθινό. Μην ξεχνάς ότι το εγώ έχει αφιερώσει το σώμα στον στόχο της αμαρτίας, και τοποθετεί σε αυτό όλη του την πίστη ότι μπορεί να επιτευχθεί. Οι θλιμμένοι μαθητές του ψάλλουν διαρκώς τον ύμνο του σώματος, σε μια επίσημη τελετή της εξουσίας του εγώ. Ούτε ένας δεν πρέπει να υπάρχει που να πιστεύει ότι η υποχώρηση στην έλξη της ενοχής είναι η διαφυγή από τον πόνο. Ούτε ένας δεν πρέπει να υπάρχει που να θεωρεί το σώμα ως ταυτότητά του, χωρίς το οποίο θα πέθαινε, και ωστόσο και μέσα σε αυτό ο θάνατος του είναι εξίσου αναπόφευκτος.

17. Δεν έχει δοθεί στους μαθητές του εγώ να συνειδητοποιήσουν ότι έχουν αφιερώσει τον εαυτό τους στον θάνατο. Η ελευθερία τους προσφέρεται αλλά δεν την έχουν δεχτεί, και ό,τι προσφέρεται πρέπει να γίνει επίσης αποδεκτό, για να δοθεί αληθινά. Διότι το Άγιο Πνεύμα, είναι, επίσης, ένα μέσον επικοινωνίας, που λαμβάνει από τον Πατέρα και προσφέρει τα μηνύματά Του στον Υιό. Το Άγιο Πνεύμα είναι, όπως το εγώ, και ο αποστολέας και ο παραλήπτης. Διότι ό,τι στέλνεται μέσω Αυτού επιστρέφει σε Αυτό, αναζητώντας τον εαυτό του σε όλη την διαδρομή, και βρίσκοντας αυτό που αναζητά. Έτσι το εγώ βρίσκει τον θάνατο που αναζητά, επιστρέφοντας τον σε εσένα.

Γ. Το Τρίτο Εμπόδιο: Η Έλξη του Θανάτου

1. Σε σένα και τον αδελφό σου, στων οποίων την ιδιαίτερη σχέση εισήλθε το Άγιο Πνεύμα, σας δίδεται να απελευθερώνετε και να απελευθερωθείτε από την αφοσίωση στον θάνατο. Διότι σας προσφέρθηκε, και δεχτήκατε. Όμως πρέπει να μάθετε κι άλλα γι αυτή την παράξενη αφοσίωση, διότι αυτή περιέχει το τρίτο εμπόδιο το οποίο πρέπει να προσπεράσει η ειρήνη. Κανένας δεν μπορεί να πεθάνει εκτός κι αν επιλέξει τον θάνατο. Αυτό που φαινομενικά είναι ο φόβος για τον θάνατο είναι στην πραγματικότητα η έλξη του. Και η ενοχή επίσης, προκαλεί φόβο και είναι τρομακτική. Ωστόσο, δεν θα μπορούσε να έχει καμία απολύτως δύναμη παρά μόνο σε κείνους που ελκύονται από αυτήν και την αναζητούν. Το ίδιο συμβαίνει και με τον θάνατο. Φτιαγμένος από το εγώ, η σκοτεινή του σκιά πέφτει πάνω σε όλα τα ζωντανά πράγματα, διότι το εγώ είναι ο «εχθρός» της ζωής.

2. Ωστόσο, μια σκιά δεν μπορεί να σκοτώνει. Τι είναι μια σκιά για τους ζωντανούς; Απλά την προσπερνούν και αυτή χάνεται. Αλλά τι γίνεται με κείνους που είναι αφοσιωμένοι στο να μην ζουν· τους μαυροντυμένους «αμαρτωλούς», την πένθιμη χορωδία του εγώ, που περπατούν βαριά και με κόπο μακριά από την ζωή, σέρνοντας τις αλυσίδες τους και ακολουθώντας την αργή πομπή που τιμά τον μακάβριο αφέντη τους, τον κύριο του θανάτου; Άγγιξε οποιονδήποτε από αυτούς με το απαλό χέρι της συγχώρεσης, και δες τις αλυσίδες του να πέφτουν, μαζί με τις δικές σου. Δες τον πως πετάει το μαύρο ένδυμα που φορούσε στην κηδεία του, και άκουσέ τον πώς γελάει με τον θάνατο. Από την ποινή που θέλησε να του επιβάλλει η αμαρτία μπορεί να ξεφύγει μέσω της δικής σου συγχώρεσης. Αυτό δεν είναι αλαζονεία. Είναι το Θέλημα του Θεού. Τι είναι αδύνατο για σένα που διάλεξες το Θέλημα Του για δικό σου; Τι είναι ο θάνατος για σένα; Η αφοσίωσή σου δεν είναι προς τον θάνατο, ούτε προς τον αφέντη του. Όταν δέχτηκες τον σκοπό του Αγίου Πνεύματος στην θέση του σκοπού του εγώ αποκήρυξες τον θάνατο, ανταλλάσσοντάς τον με την ζωή. Γνωρίζουμε ότι μια ιδέα δεν αφήνει την πηγή της. Και ο θάνατος είναι το αποτέλεσμα της σκέψης που ονομάζουμε εγώ, τόσο σίγουρα όσο η ζωή είναι το αποτέλεσμα της Σκέψης του Θεού.

❖ ***Το Άφθαρτο Σώμα.***

3. Από το εγώ προήλθε η αμαρτία, η ενοχή και ο θάνατος, σε αντίθεση με την ζωή και την αθωότητα, και το Θέλημα του Ίδιου του Θεού. Πού μπορεί να βρίσκεται μια τέτοια αντίθεση εκτός από τον αρρωστημένο νου των παραφρόνων, των αφοσιωμένων στην τρέλα και εναντιωμένων στην ειρήνη του Ουρανού; Ένα πράγμα είναι σίγουρο· ο Θεός, ο Οποίος δεν δημιούργησε ούτε την αμαρτία ούτε τον θάνατο, δεν επιθυμεί να δεσμεύεσαι από αυτά. Εκείνος δεν γνωρίζει ούτε την αμαρτία ούτε τα αποτελέσματά της. Οι σαβανωμένες φιγούρες στην επικήδεια πομπή δεν πορεύονται προς τιμήν του Δημιουργού τους, του Οποίου το Θέλημα είναι να ζήσουν. Δεν ακολουθούν το Θέλημα Του· αντιτίθενται σε αυτό.

4. Και τι είναι το μαυροντυμένο σώμα που θέλουν να θάψουν; Ένα σώμα που αφιέρωσαν στον θάνατο, ένα σύμβολο της φθοράς, μία θυσία στην αμαρτία, που προσφέρεται στην αμαρτία για να τραφεί και να κρατηθεί ζωντανή· ένα σύμβολο καταδικασμένο, καταραμένο από τον κατασκευαστή του που θρηνείται από κάθε πενθούντα που το βλέπει ως εαυτό του. Εσύ που πιστεύεις ότι έχεις καταδικάσει τον Υιό του Θεού σε αυτό ***είσαι*** αλαζόνας. Αλλά εσύ που θέλεις να τον απελευθερώσεις τιμάς το Θέλημα του Δημιουργού του. Η αλαζονεία της αμαρτίας, η περηφάνια της ενοχής, το πένθος του διαχωρισμού, όλα είναι μέρος την αφοσίωσής σου στον θάνατο που δεν την αναγνωρίζεις. Η λάμψη της ενοχής που έθεσες πάνω στο σώμα θέλει να το σκοτώσει. Διότι ό,τι το εγώ αγαπά, το σκοτώνει για να το υπακούει. Διότι ό,τι δεν το υπακούει, δεν μπορεί να το σκοτώσει.

5. Έχεις άλλη μία αφοσίωση που θέλει να κρατήσει το σώμα άφθαρτο και τέλειο για όσο διάστημα είναι χρήσιμο για τον ιερό σκοπό του. Το σώμα δεν πεθαίνει όπως δεν μπορεί να αισθάνεται. Δεν κάνει τίποτα. Από μόνο του δεν είναι ούτε φθαρτό ούτε άφθαρτο. ***Δεν είναι*** τίποτα. Είναι το αποτέλεσμα μιας μικροσκοπικής, τρελής ιδέας φθοράς που μπορεί να διορθωθεί. Διότι ο Θεός έχει απαντήσει σε αυτή την παρανοϊκή ιδέα με την Δική Του· μια Απάντηση που δεν Τον εγκατέλειψε, κι επομένως φέρνει τον Δημιουργό στην επίγνωση κάθε νου που άκουσε την Απάντησή Του και Την δέχτηκε.

6. Εσύ που είσαι αφοσιωμένος στο άφθαρτο, σου έχει δοθεί μέσω της αποδοχής σου, η δύναμη να απελευθερώνεις από την φθορά. Τι καλύτερος τρόπος υπάρχει να διδάξεις την πρώτη και βασική αρχή σε μαθήματα θαυμάτων από το να σου δείξουμε ότι αυτή που φαίνεται πως είναι η δυσκολότερη μπορεί να επιτευχθεί πρώτη; Το σώμα δεν μπορεί παρά να υπηρετεί τον σκοπό σου. Έτσι όπως το κοιτάζεις, έτσι θα φαίνεται πως είναι. Ο θάνατος, αν ήταν αληθινός, θα ήταν η τελική και ολοκληρωτική διακοπή της επικοινωνίας, η οποία είναι ο στόχος του εγώ.

7. Εκείνοι που φοβούνται τον θάνατο δεν βλέπουν πόσο συχνά και πόσο δυνατά τον φωνάζουν, και τον καλούν να τους σώσει από την επικοινωνία. Διότι ο θάνατος θεωρείται ασφάλεια, ο σπουδαίος σκοτεινός σωτήρας από το φως της αλήθειας, η απάντηση στην Απάντηση, αυτός που θέλει να αποσιωπήσει την Φωνή που μιλά εκ μέρους του Θεού. Όμως η υποχώρηση προς τον θάνατο δεν είναι το τέλος της σύγκρουσης. Μόνο η Απάντηση του Θεού είναι το τέλος της σύγκρουσης. Το εμπόδιο της φαινομενικής σου αγάπης για τον θάνατο το οποίο πρέπει να προσπεράσει η ειρήνη φαίνεται πως είναι πολύ μεγάλο. Διότι μέσα σε αυτό βρίσκονται κρυμμένα όλα τα μυστικά του εγώ, όλες οι παράξενες τεχνικές του για την εξαπάτηση, όλες οι αρρωστημένες ιδέες του και οι αλλόκοτες φαντασιώσεις του. Εδώ είναι το ύστατο τέλος της ένωσης, ο θρίαμβος της κατασκευής του εγώ πάνω στην δημιουργία, η νίκη του άψυχου πάνω στην Ίδια την Ζωή.

8. Κάτω από τις σκονισμένες παρυφές του παραμορφωμένου κόσμου του, το εγώ θα ήθελε να τοποθετήσει τον Υιό του Θεού, σφαγιασμένο σύμφωνά με τις

προσταγές του, αποδεικνύοντας με την φθορά του ότι ο Θεός ο Ίδιος είναι ανίσχυρος μπροστά στην δύναμη του εγώ, ανίκανος να προστατέψει την ζωή που δημιούργησε ενάντια στην άγρια επιθυμία του εγώ να σκοτώνει. Αδελφέ μου, παιδί του Πατέρα μας, αυτό είναι ένα ***όνειρο*** θανάτου. Δεν υπάρχει καμιά κηδεία, ούτε σκοτεινοί βωμοί, ούτε μακάβριες εντολές ούτε διαστρεβλωμένες τελετουργίες καταδίκης στις οποίες να σε οδηγεί το σώμα. Μην ζητάς να απελευθερωθείς από ***αυτό***. Παρά ελευθέρωσέ το από τις ανελέητες και αμείλικτες εντολές που του έδωσες, και συγχώρεσε το γι αυτό που το διέταξες να κάνει. Μέσα στην αποθέωση του, του έδωσες την εντολή να πεθάνει, διότι μόνο ο θάνατος θα μπορούσε να κατακτήσει την ζωή. Και τι άλλο από την παραφροσύνη θα μπορούσε να κοιτάζει την ήττα του Θεού, και να νομίζει ότι είναι πραγματική;

9. Ο φόβος του θανάτου θα φύγει καθώς η γοητεία του θα υποχωρήσει μπροστά στην αληθινή έλξη της αγάπης. Το τέλος της αμαρτίας, που περιθάλπεται ήσυχα μέσα στην ασφάλεια της σχέσης σου, προστατευμένο από την ένωσή σου με τον αδελφό σου, και έτοιμο να αναπτυχθεί σε μια ισχυρή δύναμη υπέρ του Θεού πλησιάζει. Τα πρώτα βήματα της σωτηρίας φρουρούνται προσεκτικά από την αγάπη, φυλάσσονται από κάθε σκέψη που θα ήθελε να τους επιτεθεί, και ετοιμάζονται ήσυχα να εκπληρώσουν το ισχυρό έργο για τον οποίο σου δόθηκε. Τον νεογέννητο σκοπό σου τον φροντίζουν άγγελοι, τον περιθάλπει το Άγιο Πνεύμα και τον προστατεύει ο Ίδιος ο Θεός. Δεν χρειάζεται την δική σου προστασία· είναι ***δικός σου***. Διότι είναι αθάνατος, και μέσα σε αυτόν βρίσκεται το τέλος του θανάτου.

10. Ποιος κίνδυνος μπορεί να προσβάλλει τον απόλυτα αθώο; Τι μπορεί να του επιτεθεί; Τι φόβος μπορεί να εισέλθει να διαταράξει την γαλήνη της αθωότητας; Αυτό που σου έχει δοθεί, ακόμα και στην βρεφική του ηλικία, είναι σε πλήρη επικοινωνία με τον Θεό και με σένα. Μέσα στα μικρά του χέρια κρατά, με τέλεια ασφάλεια, κάθε θαύμα που θα κάνεις, και σου προσφέρεται. Το θαύμα της ζωής είναι άχρονο, γεννημένο μέσα στον χρόνο αλλά θρεμμένο στην αιωνιότητα. Κοίταξε αυτό το βρέφος, στο οποίο έδωσες ένα χώρο ανάπαυσης με την συγχώρεση του αδελφού σου, και δες σε αυτό το Θέλημα του Θεού. Εδώ το μωρό της Βηθλεέμ ξαναγεννιέται. Και ο καθένας που του δίνει καταφύγιο θα το ακολουθεί, όχι προς τον σταυρό, αλλά προς την ανάσταση και την ζωή.

11. Όταν κάτι σου φαίνεται ως πηγή φόβου, όταν κάποια κατάσταση σου προκαλεί τρόμο και κάνει το σώμα σου να τρέμει και τον κρύο ιδρώτα του φόβου να κυλά, θυμήσου ότι αυτό γίνεται πάντα για ***έναν*** λόγο· το εγώ το έχει αντιληφθεί σαν σύμβολο φόβου, σημάδι αμαρτίας και θανάτου. Θυμήσου, τότε, ότι κανένα σημάδι ούτε σύμβολο δεν θα πρέπει να συγχέεται με την πηγή, διότι αυτά πρέπει να αντιπροσωπεύουν κάτι άλλο εκτός από τον εαυτό τους. Το νόημά τους δεν μπορεί να βρίσκεται μέσα σε αυτά, αλλά πρέπει να αναζητηθεί σε αυτό που αντιπροσωπεύουν. Άρα μπορεί να σημαίνουν τα πάντα ή τίποτα, ανάλογα με την αλήθεια ή το ψεύδος της ιδέας

που αντανακλούν. Εφόσον αντιμετωπίζεις μια τέτοια αβεβαιότητα νοήματος, μην το κρίνεις. Θυμήσου την άγια Παρουσία του Ενός που σου έχει δοθεί για να είναι η Πηγή της κρίσης. Δώσε το σε Αυτό να κρίνει για λογαριασμό σου, και πες:

Πάρε αυτό από μένα και κοίταξέ το, κρίνοντάς το για μένα. Ας μην το βλέπω ως σημάδι αμαρτίας και θανάτου, ούτε να το χρησιμοποιήσω για την καταστροφή. Δίδαξέ με πώς να μην το κάνω εμπόδιο προς την ειρήνη, παρά να αφήσω Εσένα να το χρησιμοποιήσεις για μένα, για να διευκολύνεις τον ερχομό της.

Δ. Το Τέταρτο Εμπόδιο: Ο Φόβος του Θεού

1. Τι θα έβλεπες δίχως τον φόβο του θανάτου; Τι θα ένιωθες και θα σκεπτόσουν αν ο θάνατος δεν ασκούσε καμία έλξη επάνω σου; Πολύ απλά, θα θυμόσουν τον Πατέρα σου. Θα θυμόσουν τον Δημιουργό της ζωής, την Πηγή του καθετί που ζει, τον Πατέρα του σύμπαντος και του σύμπαντος των συμπάντων, και όλων όσων βρίσκονται πέρα από αυτά. Και καθώς αυτή η θύμηση αναδύεται στο νου σου, η ειρήνη πρέπει ακόμα να υπερβεί ένα τελευταίο εμπόδιο, μετά το οποίο η σωτηρία ολοκληρώνεται, και ο Υιός του Θεού επανέρχεται στην σωφροσύνη. Διότι εδώ ***πραγματικά*** τελειώνει ο κόσμος σου.

2. Το τέταρτο εμπόδιο που χρειάζεται να ξεπεραστεί κρέμεται σαν ένα βαρύ πέπλο μπροστά στον πρόσωπο του Χριστού. Καθώς το πρόσωπό Του προβάλλει πάνω από αυτό, λάμποντας από χαρά διότι βρίσκεται μέσα στην Αγάπη του Πατέρα Του, η ειρήνη θα παραμερίσει ανάλαφρα το πέπλο και θα τρέξει να Τον συναντήσει, και να ενωθεί επιτέλους μαζί Του. Διότι αυτό το σκοτεινό πέπλο, που φαίνεται πως κάνει το πρόσωπο του Χριστού του Ίδιου να μοιάζει με πρόσωπο λεπρού, και τις λαμπρές Ακτίνες της Αγάπης του Πατέρα Του που φωτίζουν το πρόσωπό Του με δόξα να φαίνονται σαν ποταμοί αίματος, ξεθωριάζει μέσα στο λαμπρό φως που βρίσκεται πέρα από αυτό όταν φύγει ο φόβος του θανάτου.

3. Αυτό είναι το πιο σκοτεινό πέπλο, που στηρίζεται από την πίστη στον θάνατο και προστατεύεται από την έλξη του. Η αφοσίωση στον θάνατο και στην κυριαρχία του δεν είναι παρά ο βαρύς όρκος, η υπόσχεση που δόθηκε μυστικά στο εγώ να μην σηκώσεις ποτέ αυτό το πέπλο, να μην το πλησιάσεις, ούτε καν να υποπτευθείς ότι είναι εκεί. Αυτή είναι η μυστική συμφωνία που έκανε το εγώ για να κρατήσει αυτό που βρίσκεται πίσω από το πέπλο για πάντα σβησμένο και λησμονημένο. Εδώ βρίσκεται η δική σου υπόσχεση να μην επιτρέψεις ποτέ στην ένωση να σε καλέσει έξω από τον διαχωρισμό· η μεγάλη αμνησία με την οποία η μνήμη του Θεού φαίνεται εντελώς ξεχασμένη·

το μεγάλο σχίσμα του Εαυτού σου από σένα· ***ο φόβος του Θεού***, το τελικό βήμα στην αποσύνδεσή σου.

4. Δες πως η πίστη στον θάνατο φαινόταν πως σε «σώζει». Διότι αν αυτή φύγει, τι άλλο εκτός από την ζωή θα μπορούσες να φοβάσαι; Είναι η έλξη του θανάτου που κάνει την ζωή να φαίνεται άσχημη, σκληρή και τυραννική. Δεν φοβάσαι περισσότερο τον θάνατο από ό,τι το εγώ. Αυτοί είναι οι εκλεκτοί σου φίλοι. Διότι στην μυστική σου συμμαχία μαζί τους έχεις συμφωνήσει να μην αφήσεις ποτέ να φύγει ο φόβος του Θεού, ώστε να μπορέσεις να κοιτάξεις το πρόσωπο του Χριστού και να ενωθείς με Αυτόν και τον Πατέρα Του.

5. Κάθε εμπόδιο το οποίο πρέπει να προσπεράσει η ειρήνη ξεπερνιέται ακριβώς με τον ίδιο τρόπο· ο φόβος που το προκάλεσε υποχωρεί στην αγάπη που υπάρχει πέρα από αυτό, κι έτσι ο φόβος χάνεται. Το ίδιο γίνεται και με αυτό το εμπόδιο. Η επιθυμία να απαλλαγείς από την ειρήνη και να διώξεις το Άγιο Πνεύμα από σένα εξασθενεί στην παρουσία της σιωπηλής αναγνώρισης ότι Το αγαπάς. Παραιτείσαι από τον εκθειασμό του σώματος για χάρη του πνεύματος, το οποίο αγαπάς έτσι όπως ποτέ δεν θα μπορούσες να αγαπήσεις το σώμα. Και η έλξη του θανάτου χάνεται για πάντα καθώς αφυπνίζεται η έλξη της αγάπης και σε καλεί. Πίσω από κάθε εμπόδιο προς την αγάπη, καλεί η Ίδια η Αγάπη. Και το κάθε ένα από αυτά ξεπερνιέται από την δύναμη της έλξης αυτού που βρίσκεται πέρα από αυτά. Ο εκούσιος φόβος σου φαινόταν πως τα κρατούσε στην θέση τους. Όμως όταν άκουσες την Φωνή της Αγάπης πέρα από αυτά, απάντησες και εξαφανίστηκαν.

6. Και τώρα στέκεσαι έντρομος μπροστά σε αυτό που ορκίστηκες να μην κοιτάξεις ποτέ. Τα μάτια σου κοιτάζουν χαμηλά, καθώς θυμάσαι την υπόσχεση που έδωσες στους «φίλους» σου. Η «ομορφιά» της αμαρτίας, η ντελικάτη έλξη της ενοχής, η «άγια» κέρινη εικόνα του θανάτου, και ο φόβος της εκδίκησης του εγώ στο οποίο έδωσες όρκο αίματος να μην το εγκαταλείψεις, όλα αυτά ξεσηκώνονται και σε προτρέπουν να μην σηκώσεις το βλέμμα σου. Διότι συνειδητοποιείς ότι αν κοιτάξεις και αφήσεις να ανασηκωθεί το πέπλο, ***αυτά*** θα φύγουν για πάντα. Όλοι σου οι «φίλοι», οι «προστάτες» και το «σπίτι» σου θα εξαφανιστούν. Δεν θα θυμάσαι τίποτα από όσα θυμάσαι τώρα.

7. Σου φαίνεται ότι ο κόσμος θα σε εγκαταλείψει εντελώς αν σηκώσεις το βλέμμα σου. Όμως το μόνο που θα συμβεί είναι ότι εσύ θα εγκαταλείψεις τον κόσμο για πάντα. Αυτή είναι η επανεδραίωση της ***δικής σου*** θέλησής. Κοίταξέ τον με μάτια ανοιχτά, και ποτέ ξανά δεν θα πιστέψεις ότι είσαι στο έλεος πραγμάτων έξω από σένα, δυνάμεων που δεν μπορείς να ελέγξεις, και σκέψεων που έρχονται σε σένα ενάντια στην θέλησή σου. Η θέλησή σου ***είναι*** να το κοιτάξεις αυτό. Καμία τρελή επιθυμία, καμιά επιπόλαιη παρόρμηση να λησμονήσεις ξανά, καμιά σουβλιά φόβου ούτε ο κρύος ιδρώτας του φαινομενικού θανάτου δεν μπορεί να σταθεί εναντίον την θέλησής σου. Διότι αυτό που σε ελκύει πέρα από το πέπλο βρίσκεται και βαθιά μέσα σου, αδιαχώριστο και απόλυτα ένα με σένα.

❖ *Το Ανασήκωμα του Πέπλου*

8. Μην ξεχνάς ότι εσύ και ο αδελφός σου έχετε φτάσει μέχρι εδώ μαζί. Και σίγουρα δεν ήταν το εγώ που σας οδήγησε εδώ. Κανένα εμπόδιο προς την ειρήνη δεν μπορεί να ξεπεραστεί μέσω της βοήθειάς του. Το εγώ δεν φανερώνει τα μυστικά του, και δεν σε προτρέπει να τα κοιτάξεις και να πας πέρα από αυτά. Δεν θέλει να δεις την αδυναμία του, και να μάθεις ότι δεν έχει καμιά δύναμη να σε κρατήσει μακριά από την αλήθεια. Ο Οδηγός ο Οποίος σε έφερε εδώ παραμένει μαζί σου, και όταν σηκώσεις τα μάτια σου θα είσαι έτοιμος να αντικρίσεις τον τρόμο χωρίς καθόλου φόβο. Αλλά πρώτα, σήκωσε το βλέμμα σου και κοίταξε τον αδελφό σου με αθωότητα γεννημένη από την ολοκληρωτική συγχώρεση των ψευδαισθήσεών του, και μέσα από τα μάτια της πίστης που δεν βλέπει τις ψευδαισθήσεις του.

9. Κανένας δεν μπορεί να κοιτάξει τον φόβο του Θεού χωρίς να τρομοκρατηθεί, εκτός κι αν έχει δεχτεί την Επανόρθωση κι έχει μάθει ότι οι ψευδαισθήσεις δεν είναι πραγματικές. Κανένας δεν μπορεί να σταθεί μπροστά σε αυτό το εμπόδιο μόνος του, διότι δεν θα μπορούσε να έχει φτάσει τόσο μακριά εκτός κι αν ο αδελφός του πορευόταν δίπλα του. Και κανένας δεν θα τολμούσε να το κοιτάξει χωρίς την πλήρη συγχώρεση του αδελφού του μέσα στην καρδιά του. Στάσου εδώ λίγο και μην τρέμεις. Είσαι έτοιμος. Ας ενωθούμε μαζί σε μια άγια στιγμή, εδώ σε αυτό το μέρος όπου σε έχει οδηγήσει ο σκοπός που δόθηκε στην ίδια την άγια στιγμή. Κι ας ενωθούμε με την πίστη ότι Αυτός ο Οποίος μας έφερε εδώ θα σου προσφέρει την αθωότητα που χρειάζεσαι, και ότι θα την δεχτείς για χάρη της δικής μου αγάπης και της δικής Του.

10. Και δεν είναι δυνατόν να κοιτάξεις αυτό το εμπόδιο πριν έρθει η κατάλληλη ώρα. Αυτό είναι το μέρος στο οποίο ο καθένας πρέπει να έρθει όταν είναι έτοιμος. Μόλις έχει βρει τον αδελφό του ***είναι*** έτοιμος. Ωστόσο, το να φτάσεις απλά και μόνο σε αυτό το μέρος δεν αρκεί. Ένα ταξίδι χωρίς σκοπό εξακολουθεί να μην έχει σημασία, και ακόμα και όταν τελειώσει φαίνεται να μην βγάζει κανένα νόημα. Πως μπορείς να ξέρεις ότι τελείωσε εκτός κι αν συνειδητοποιήσεις ότι ο σκοπός του έχει επιτευχθεί; Εδώ, με το τέλος του ταξιδιού μπροστά σου, ***βλέπεις*** τον σκοπό του. Και εδώ είναι που επιλέγεις αν θα τον κοιτάξεις ή θα συνεχίσεις να περιπλανιέσαι, μόνο και μόνο για να επιστρέψεις για να επιλέξεις πάλι.

11. Πραγματικά χρειάζεσαι κάποια προετοιμασία για να αντικρίσεις τον φόβο του Θεού. Μόνο οι σώφρονες μπορούν να κοιτούν την απόλυτη παράνοια και το παραλήρημα της τρέλας με οίκτο και συμπόνια, αλλά όχι με φόβο. Διότι μόνο αν τις συμμερίζεσαι φαίνονται τρομακτικές, και πραγματικά τις συμμερίζεσαι μέχρι να κοιτάξεις τον αδελφό σου με απόλυτη πίστη, αγάπη και τρυφερότητα. Πριν συγχωρέσεις ολοκληρωτικά θα τον βλέπεις χωρίς συγχώρεση. Φοβάσαι τον Θεό ***επειδή*** φοβάσαι τον αδελφό σου.

Εκείνους που δεν συγχωρείς τους φοβάσαι. Και κανένας δεν φτάνει στην αγάπη με τον φόβο δίπλα του.

12. Αυτός ο αδελφός που στέκει δίπλα σου εξακολουθεί να σου φαίνεται ξένος. Δεν τον γνωρίζεις, και η ερμηνεία σου γι αυτόν είναι πολύ τρομακτική. Και εξακολουθείς να του επιτίθεσαι, για να μην πειραχτεί αυτό που σου φαίνεται ότι είναι ο εαυτός σου. Ωστόσο, στα δικά του χέρια είναι η σωτηρία σου. Βλέπεις την τρέλα του, την οποία μισείς διότι την μοιράζεσαι. Και όλος ο οίκτος και η συγχώρεση που θα την θεράπευε υποχωρεί μπροστά στον φόβο. Αδελφέ, χρειάζεσαι την συγχώρεση του αδελφού σου, διότι μαζί μοιράζεστε την τρέλα ή τον Ουρανό. Κι εσύ κι αυτός ή θα υψώσετε τα μάτια σας με πίστη, ή καθόλου.

13. Δίπλα σου είναι κάποιος που σου προσφέρει το δισκοπότηρο της Επανόρθωσης, διότι το Άγιο Πνεύμα είναι μέσα σε αυτόν. Θέλεις να κρατήσεις τις αμαρτίες του εναντίον του, ή να δεχτείς το δώρο του σε σένα; Είναι αυτός ο δότης της σωτηρίας φίλος σου ή εχθρός σου; Διάλεξε τι από τα δύο είναι, και θυμήσου πως ό,τι θα λάβεις από αυτόν θα είναι σύμφωνα με την επιλογή σου. Αυτός έχει μέσα του την δύναμη να συγχωρήσει τις αμαρτίες σου, όπως εσύ τις δικές του. Κανένας δεν μπορεί να την δώσει μόνο στον εαυτό του. Κι όμως ο σωτήρας σας στέκει δίπλα στον καθένα σας. Άφησέ τον να είναι αυτό που είναι, και μην αναζητάς να φτιάξεις έναν εχθρό μέσα από την αγάπη.

14. Κοίταξε τον Φίλο σου, τον Χριστό ο Οποίος στέκεται δίπλα σου. Πόσο άγιος και πόσο ωραίος είναι! Νόμιζες ότι αμάρτησε διότι είχες ρίξει το πέπλο της αμαρτίας επάνω Του για να κρύψεις την ωραιότητά Του. Όμως Αυτός ακόμα σου προσφέρει την συγχώρεση, για να μοιραστείς την Αγιότητα Του. Αυτός ο «εχθρός», αυτός ο «ξένος» ακόμα σου προσφέρει την σωτηρία σαν σε Φίλο Του. Οι «εχθροί» του Χριστού, οι λάτρεις της αμαρτίας, δεν γνωρίζουν σε Ποιον επιτίθενται.

15. Αυτός είναι ο αδελφός σου, σταυρωμένος από την αμαρτία που περιμένει την απελευθέρωση από τον πόνο. Δεν θα του πρόσφερες συγχώρεση, όταν μόνο αυτός μπορεί να την προσφέρει και σε σένα; Για την δική του λύτρωση θα σου δώσει την δική σου, τόσο σίγουρα όσο ο Θεός δημιούργησε κάθε ζωντανό πράγμα και το αγαπά. Και θα σου την δώσει αληθινά, διότι και θα την προσφέρει και θα την λαμβάνει. Δεν υπάρχει χάρη του Ουρανού που να μην μπορείς να προσφέρεις στον αδελφό σου, και να μην την λάβεις από τον πιο άγιο Φίλο σου. Και θα λάβει από σένα αυτό που έλαβες εσύ από αυτόν. Η λύτρωση σου έχει δοθεί για να την δώσεις στον αδελφό σου, κι έτσι να την λάβεις. Όποιον συγχωρείς είναι ελεύθερος, και ό,τι δίνεις το μοιράζεσαι. Συγχώρεσε τις αμαρτίες που ο αδελφός σου νομίζει ότι διέπραξε, και όλη την ενοχή που νομίζεις ότι βλέπεις σε αυτόν.

16. Εδώ βρίσκεται ο άγιος τόπος της ανάστασης, στον οποίον ερχόμαστε πάλι· στον οποίο θα επιστρέψουμε μέχρι να εκπληρωθεί και να ληφθεί η λύτρωση.

Σκέψου ποιος είναι ο αδελφός σου, πριν τον καταδικάσεις. Και πρόσφερε ευχαριστίες στον Θεό που είναι άγιος, και του έχει δοθεί το δώρο της αγιότητας για σένα. Ενώσου μαζί του με χαρά, και απομάκρυνε κάθε ίχνος ενοχής από τον διαταραγμένο και βασανισμένο νου του. Βοήθησέ τον να ανασηκώσει το βαρύ φορτίο της αμαρτίας που έθεσες επάνω του και αυτός το δέχτηκε για δικό του, και τίναξέ το ανάλαφρα γελώντας χαρούμενα, μακριά από αυτόν. Μην το πιέζεις σαν ακάνθινο στεφάνι πάνω στο μέτωπό του, ούτε να τον καρφώσεις πάνω σ΄ αυτό, αφήνοντάς τον χωρίς λύτρωση κι ελπίδα.

17. Έχε πίστη στον αδελφό σου, διότι η πίστη, η ελπίδα και το έλεος είναι δικά σου για να τα δώσεις. Το δώρο δίδεται στα χέρια που δίνουν. Κοίταξε τον αδελφό σου, και δες σε αυτόν το δώρο που θα ήθελε ο Θεός να λάβεις. Πλησιάζει το Πάσχα, η ώρα της ανάστασης. Ας δώσουμε την λύτρωση ο ένας στον άλλο και ας την μοιραστούμε, έτσι ώστε να μπορέσουμε να ανυψωθούμε σαν ένα στην ανάσταση, και όχι διαχωρισμένοι στον θάνατο. Δες το δώρο της ελευθερίας που έδωσα στο Άγιο Πνεύμα για σένα. Ας ελευθερωθείτε μαζί εσύ και ο αδελφός σου, καθώς προσφέρετε στο Άγιο Πνεύμα αυτό το ίδιο δώρο. Και δίνοντάς το, λάβε το από Αυτό σε ανταπόδοση αυτού που έδωσες. Το Άγιο Πνεύμα οδηγεί εσένα κι εμένα μαζί, για να μπορέσουμε να συναντηθούμε εδώ σε αυτό τον άγιο τόπο, και να πάρουμε την ίδια απόφαση.

18. Ελευθέρωσε τον αδελφό σου εδώ, όπως σε ελευθέρωσα εγώ. Δώσε του το ίδιο και απαράλλαχτο δώρο, και μην τον κοιτάζεις με κανενός είδους κατάκριση. Δες τον σαν αθώο έτσι όπως εγώ βλέπω εσένα, και παράβλεψε τις αμαρτίες που νομίζει ότι βλέπει μέσα στον εαυτό του. Πρόσφερε στον αδελφό σου ελευθερία και πλήρη απαλλαγή από την αμαρτία, εδώ στον κήπο της φαινομενικής αγωνίας και του θανάτου. Έτσι θα προετοιμάσουμε μαζί τον δρόμο για την ανάσταση του Υιού του Θεού, και θα τον αφήσουμε να αναστηθεί πάλι σε χαρούμενη ενθύμηση του Πατέρα του, ο Οποίος δεν γνωρίζει αμαρτία, ούτε θάνατο, παρά μόνο την αιώνια ζωή.

19. Μαζί θα εξαφανιστούμε μέσα στην Παρουσία πέρα από το πέπλο, όχι για να χαθούμε αλλά για να βρεθούμε· όχι απλά για να γίνουμε ορατοί αλλά με γνώση. Κι εφόσον θα γνωρίσουμε, τίποτα δεν θα μείνει ατελές στο σχέδιο που ο Θεός εδραίωσε για την σωτηρία. Αυτός είναι ο σκοπός του ταξιδιού, χωρίς τον οποίο το ταξίδι δεν έχει νόημα. Εδώ είναι η ειρήνη του Θεού, δοσμένη σε σένα αιώνια από Αυτόν. Εδώ είναι η ανάπαυση και η ησυχία που αναζητάς, ο λόγος για το ταξίδι από το ξεκίνημα του. Ο Ουρανός είναι το δώρο που χρωστάς στον αδελφό σου, το χρέος της ευγνωμοσύνης που προσφέρεις στον Υιό του Θεού ευχαριστώντας τον γι αυτό που είναι, και γι αυτό που τον δημιούργησε ο Πατέρας του να είναι.

20. Σκέψου προσεκτικά πως θέλεις να βλέπεις αυτόν που δίνει αυτό το δώρο, διότι όπως τον κοιτάς έτσι θα φαίνεται και το δώρο. Όπως τον βλέπεις, είτε ως δότη της ενοχής ή της σωτηρίας, έτσι θα βλέπεις την προσφορά του κι έτσι θα την λαμβάνεις. Οι σταυρωμένοι δίνουν πόνο διότι πονούν. Αλλά οι λυτρωμένοι δίνουν χαρά διότι έχουν θεραπευτεί από τον πόνο. Ο καθένας

δίνει έτσι όπως λαμβάνει, αλλά πρέπει να διαλέξει τι θα ***είναι*** αυτό που λαμβάνει. Και θα αναγνωρίζει την επιλογή του από αυτό που δίνει, και αυτό που του δίδεται. Και δεν του δίνεται τίποτε στην κόλαση ή στον Ουρανό που επεμβαίνει στην δική του απόφασή.

21. Έφτασες μέχρις εδώ διότι το ταξίδι ήταν η δική σου επιλογή. Και κανένας δεν αναλαμβάνει να κάνει κάτι που πιστεύει ότι δεν έχει νόημα. Αυτό στο οποίο πίστεψες είναι ακόμα αξιόπιστο, και σε παρακολουθεί με πίστη τόσο ήπια και ωστόσο τόσο δυνατή που θα σε ανασηκώσει μακριά πέρα από το πέπλο, και θα τοποθετήσει τον Υιό του Θεού με ασφάλεια μέσα στην σίγουρη προστασία του Πατέρα του. Εδώ βρίσκεται ο μόνος σκοπός που δίνει στον κόσμο, και στο μακρύ ταξίδι μέσα από αυτό τον κόσμο, την όποια σημασία έχουν. Πέρα από αυτή, δεν έχουν κανένα νόημα. Εσύ και ο αδελφός σου στέκεστε μαζί, χωρίς ακόμα να έχετε πειστεί ότι έχουν κάποιο σκοπό. Ωστόσο, σας δίδεται να δείτε αυτόν τον σκοπό μέσα στον άγιο Φίλο σας, και να τον αναγνωρίσετε για δικό σας.

Κεφάλαιο 20

Η ΟΡΑΣΗ ΤΗΣ ΑΓΙΟΤΗΤΑΣ

I. Η Μεγάλη Εβδομάδα

1. Αυτή είναι η Κυριακή των Βαΐων, η γιορτή της νίκης και της αποδοχής της αλήθειας. Ας μην περάσουμε αυτή την άγια εβδομάδα συλλογιζόμενοι μελαγχολικά την σταύρωση του Υιού του Θεού, αλλά χαρούμενα την γιορτή της απελευθέρωσής του. Διότι το Πάσχα είναι το σημάδι της ειρήνης, όχι του πόνου. Ένας σταυρωμένος Χριστός δεν έχει νόημα. Αλλά ένας αναστημένος Χριστός γίνεται το σύμβολο της συγχώρεσης του Υιού του Θεού προς τον εαυτό του· το σημάδι ότι βλέπει τον εαυτό του ως θεραπευμένο και πλήρη.

2. Αυτή η εβδομάδα αρχίζει με βάγια και τελειώνει με κρίνα, το λευκό και άγιο σημάδι ότι ο Υιός του Θεού είναι αθώος. Μην αφήσεις κανένα σκοτεινό σημάδι της σταύρωσης να παρεμβληθεί ανάμεσα στο ταξίδι και στον σκοπό του· ανάμεσα στην αποδοχή της αλήθειας και την έκφρασή της. Αυτή την εβδομάδα γιορτάζουμε την ζωή, όχι τον θάνατο. Και τιμούμε την τέλεια αγνότητα του Υιού του Θεού, και όχι τις αμαρτίες του. Πρόσφερε στον αδελφό σου το δώρο των κρίνων, όχι το ακάνθινο στεφάνι· το δώρο της αγάπης και όχι το «δώρο» του φόβου. Στέκεσαι δίπλα στον αδελφό σου, με τ' αγκάθια στο ένα χέρι και τα κρίνα στο άλλο, αβέβαιος για το τι να δώσεις. Έλα τώρα μαζί μου και πέταξε τ' αγκάθια, και πρόσφερε τα κρίνα στην θέση τους. Αυτό το Πάσχα θα ήθελα να μου προσφέρεις το δώρο της συγχώρεσής σου, κι εγώ να το επιστρέψω σε σένα. Δεν μπορούμε να είμαστε ενωμένοι στην σταύρωση και στον θάνατο. Ούτε μπορεί η ανάσταση να είναι ολοκληρωμένη μέχρι που η συγχώρεσή σου να αναπαυτεί πάνω στον Χριστό, μαζί με την δική μου.

3. Μια εβδομάδα είναι σύντομη, και όμως αυτή η μεγάλη εβδομάδα είναι το σύμβολο ολόκληρου του ταξιδιού το οποίο έχει αναλάβει ο Υιός του Θεού. Το ξεκίνησε με το σημάδι της νίκης, με την υπόσχεση της ανάστασης, να του έχει ήδη δοθεί. Μην τον αφήνεις να περιπλανάται στον πειρασμό της σταύρωσης, και να τον καθυστερείς εκεί. Βοήθησέ τον να πορευτεί ειρηνικά πέρα από αυτή, μαζί με το φως της δικής του αθωότητας να του φωτίζει τον δρόμο προς την λύτρωση και την απελευθέρωσή του. Μην τον κρατάς πίσω με τα αγκάθια και τα καρφιά όταν η λύτρωσή του είναι τόσο κοντά. Άφησε μόνο την λευκότητα του λαμπερού σου δώρου των κρίνων να τον επιταχύνουν προς τον δρόμο για την ανάστασή του.

4. Το Πάσχα δεν είναι η γιορτή του ***κόστους*** της αμαρτίας, αλλά του ***τέλους*** της. Αν μπορείς να ρίξεις μια ματιά στο πρόσωπο του Χριστού πίσω από το πέπλο, κοιτάζοντας ανάμεσα στα κατάλευκα πέταλα των κρίνων που έχεις λάβει και δώσει ως δώρο, τότε θα δεις το πρόσωπο του αδελφού σου και θα το αναγνωρίσεις. Ήμουν ένας ξένος και με δέχτηκες μέσα, μην γνωρίζοντας ποιος ήμουν. Ωστόσο, χάρη στο δώρο των κρίνων θα γνωρίσεις. Στην

συγχώρεσή σου προς αυτόν τον ξένο, ξένο προς εσένα και παρόλα αυτά αρχαίο Φίλο σου, βρίσκεται η απελευθέρωσή σου και η λύτρωσή σου μαζί με αυτόν. Η ώρα του Πάσχα είναι μια ώρα χαράς, και όχι θρήνου. Κοίταξε τον αναστημένο Φίλο σου και γιόρτασε την αγιότητα του μαζί με μένα. Διότι το Πάσχα είναι η ώρα για την σωτηρία σου, μαζί με την δική μου.

ΙΙ. Το Δώρο των Κρίνων

1. Κοίταξε όλα αυτά τα στολίδια που είναι φτιαγμένα για να κρεμάς πάνω στο σώμα, ή για να το καλύπτεις ή για δική του χρήση. Δες όλα τα άχρηστα πράγματα που είναι φτιαγμένα για να βλέπουν τα μάτια του. Σκέψου τις πολλές προσφορές που είναι φτιαγμένες για την δική του ευχαρίστηση, και θυμήσου ότι όλα αυτά φτιάχτηκαν για να κάνουν να φαντάζει ωραίο αυτό που εσύ μισείς. Θα χρησιμοποιούσες αυτό το μισητό πράγμα για να τραβήξεις τον αδελφό σου κοντά σου, και να προσελκύσεις τα μάτια του σώματός του; Μάθε, λοιπόν, ότι δεν του προσφέρεις παρά ένα στέμμα από αγκάθια, μην αναγνωρίζοντάς το γι αυτό που είναι, και προσπαθείς να δικαιώσεις τις δικές σου ερμηνείες για την αξία του από την αποδοχή του. Όμως, το δώρο φανερώνει την έλλειψη αξίας του, καθώς η αποδοχή του και η χαρά του αναγνωρίζουν την έλλειψη αξίας που ο ίδιος αποδίδει στον εαυτό του.

2. Τα δώρα δεν φτιάχνονται μέσα από σώματα, αν δίνονται και λαμβάνονται πραγματικά. Διότι τα σώματα δεν μπορούν ούτε να προσφέρουν ούτε να δεχτούν· ούτε να δώσουν ούτε να πάρουν. Μόνο ο νους μπορεί να δώσει αξία, και μόνο ο νους αποφασίζει για το τι θα λάβει και το τι θα δώσει. Και κάθε δώρο που προσφέρει εξαρτάται από το τι θέλει. Θα στολίζει το σπίτι που έχει επιλέξει πολύ προσεχτικά, και θα το ετοιμάζει για να δεχτεί τα δώρα που θέλει προσφέροντάς τα σε εκείνους που προσέρχονται στο επιλεγμένο σπίτι του, ή σε εκείνους που επιθυμεί να προσελκύσει σε αυτό. Κι εκεί θα ανταλλάξουν τα δώρα τους, προσφέροντας και λαμβάνοντας αυτό που ο νους τους κρίνει ότι είναι αντάξιό τους.

3. Το κάθε δώρο είναι μια αξιολόγηση του παραλήπτη και του ***δότη***. Ο κάθε ένας βλέπει το σπίτι που έχει επιλέξει ως βωμό προς τον εαυτό του. Ο κάθε ένας επιζητά να προσελκύσει σ΄αυτόν τους λάτρεις αυτού που έχει τοποθετήσει πάνω του, κάνοντάς το αντάξιο της αφοσίωσής τους. Και ο κάθε ένας έχει θέσει ένα φως πάνω στον βωμό του, έτσι ώστε αυτοί να μπορούν να βλέπουν τι έχει τοποθετήσει πάνω του και να το πάρουν για δικό τους. Εδώ είναι η αξία που εναποθέτεις στον αδελφό σου και στον εαυτό σου. Εδώ είναι το δώρο σου και προς τους δύο· η κρίση σου για τον Υιό του Θεού γι αυτό που είναι. Μην ξεχνάς ότι στον σωτήρα σου είναι που προσφέρεται το δώρο. Πρόσφερε του αγκάθια και ***εσύ*** σταυρώνεσαι. Πρόσφερε του κρίνα και τον εαυτό σου απελευθερώνεις.

4. Έχω μεγάλη ανάγκη για κρίνα, διότι ο Υιός του Θεού δεν με έχει συγχωρήσει. Και μπορώ εγώ να του προσφέρω συγχώρεση όταν αυτός μου προσφέρει αγκάθια; Διότι αυτός που προσφέρει αγκάθια σε οποιονδήποτε είναι ακόμα εναντίον μου, και ποιος είναι πλήρης δίχως αυτόν; Γίνε εσύ φίλος του για μένα, ώστε να μπορέσω να συγχωρεθώ κι εσύ να μπορείς να βλέπεις τον Υιό του Θεού ολοκληρωμένο. Αλλά κοίτα πρώτα τον βωμό στο σπίτι που έχεις επιλέξει, και δες τι έχεις εναποθέσει πάνω σε αυτόν για να μου προσφέρεις. Αν είναι αγκάθια που οι κοφτερές τους άκρες λάμπουν δυνατά σε ένα αιματοβαμμένο φως, τότε το σώμα είναι το σπίτι που έχεις επιλέξει και αυτό που μου προσφέρεις είναι ο διαχωρισμός. Και όμως τα αγκάθια έχουν φύγει. Για κοίταξέ τα από πιο κοντά τώρα, και θα δεις ότι ο βωμός σου δεν είναι πια αυτό που ήταν.

5. Εσύ ακόμα κοιτάζεις με τα μάτια του σώματος, και αυτά μπορούν να βλέπουν μόνο αγκάθια. Όμως, έχεις ζητήσει και έχεις λάβει μιαν άλλη όραση. Εκείνοι που δέχονται για δικό τους τον σκοπό του Αγίου Πνεύματος, μοιράζονται και την δική Του όραση. Και ό,τι Του δίνει την ικανότητα να βλέπει τον σκοπό Του να λάμπει μέσα από κάθε βωμό, είναι τώρα δικό σου όπως και δικό Του. Το Άγιο Πνεύμα δεν βλέπει ξένους· μόνο πολύ αγαπητούς και στοργικούς φίλους. Δεν βλέπει αγκάθια, παρά μόνο κρίνα, να φεγγοβολούν με την ευγενική λάμψη της ειρήνης να λάμπει πάνω σε όλα όσα το Άγιο Πνεύμα κοιτάζει και αγαπά.

6. Αυτό το Πάσχα, κοίταξε τον αδελφό σου με διαφορετικά μάτια. Με ***έχεις*** συγχωρέσει. Και παρόλα αυτά δεν μπορώ να χρησιμοποιήσω τα κρίνα που μου δώρισες όσο εσύ δεν τα βλέπεις. Και εσύ δεν μπορείς να χρησιμοποιήσεις αυτό που έχω δώσει εγώ εκτός και αν το μοιράζεσαι. Η όραση του Αγίου Πνεύματος δεν είναι κάποιο άσκοπο δώρο, ούτε κάποιο παιχνιδάκι να το πετάς από δω κι από εκεί και έπειτα να το παρατάς. Αφουγκράσου και άκουσε αυτό προσεκτικά, και μην το περνάς μόνο για ένα όνειρο, μια ανέμελη σκέψη για να παίξεις, ή ένα παιχνίδι το οποίο θα μπορούσες να χρησιμοποιήσεις περιστασιακά και έπειτα να το παρατήσεις. Διότι αν το κάνεις, έτσι θα είναι για σένα.

7. Τώρα έχεις την όραση να κοιτάζεις πέρα από όλες τις ψευδαισθήσεις. Σου έχει δοθεί να μην βλέπεις αγκάθια, ούτε ξένους και εμπόδια προς την ειρήνη. Ο φόβος του Θεού δεν είναι τίποτα για σένα τώρα. Ποιος φοβάται να κοιτάξει τις ψευδαισθήσεις, όταν γνωρίζει ότι ο σωτήρας του στέκει δίπλα του; Μαζί με αυτόν, η όρασή σου έχει γίνει η μεγαλύτερη δύναμη που θα μπορούσε να δώσει ο Θεός για την ακύρωση της ψευδαίσθησης. Διότι ό,τι έδωσε ο Θεός στο Άγιο Πνεύμα, το έχεις λάβει. . Ο Υιός του Θεού προσβλέπει προς εσένα για την απελευθέρωσή του. Διότι έχεις ζητήσει και σου έχει δοθεί η δύναμη να κοιτάζεις αυτό το τελευταίο εμπόδιο, και να μην βλέπεις αγκάθια ούτε καρφιά για να σταυρώνεις τον Υιό του Θεού, και να τον στέφεις βασιλιά του θανάτου.

8. Το σπίτι που έχει επιλεγεί για σένα είναι στην άλλη πλευρά, πέρα από το πέπλο. Έχει προετοιμαστεί προσεκτικά για σένα, και είναι έτοιμο να σε δεχτεί

τώρα. Δεν θα το δεις με τα μάτια του σώματος. Και όμως έχεις ό,τι σου χρειάζεται. Το σπίτι σου σε καλεί από τότε που άρχισε ο χρόνος, και ποτέ δεν απέτυχες ολοκληρωτικά να ακούσεις το κάλεσμά του. Άκουγες, αλλά δεν ήξερες πως να κοιτάξεις, και που. Και τώρα ξέρεις. Μέσα σε σένα βρίσκεται η γνώση, έτοιμη να φανερωθεί και να ελευθερωθεί από όλο τον τρόμο που την κρατούσε κρυμμένη. ***Δεν υπάρχει*** φόβος στην αγάπη. Το τραγούδι του Πάσχα είναι η χαρμόσυνη επωδός ότι ο Υιός του Θεού δεν σταυρώθηκε ποτέ. Ας σηκώσουμε τα μάτια μαζί ψηλά, όχι με φόβο αλλά με πίστη. Και δεν θα υπάρχει φόβος μέσα μας, διότι στην όραση μας δεν θα υπάρχουν ψευδαισθήσεις· μόνο το μονοπάτι προς την ανοιχτή πόρτα του Ουρανού, προς το σπίτι που μοιραζόμαστε μέσα στην ησυχία όπου ζούμε με ευγένεια και ειρήνη, μαζί σαν ένας.

9. Δεν θα άφηνες τον άγιο αδελφό σου να σε οδηγήσει εκεί; Η αθωότητά του θα σου φωτίζει τον δρόμο, προσφέροντας σου το φως της να σε οδηγεί, και την βέβαιη προστασία της, λάμποντας από το άγιο βωμό μέσα του, εκεί όπου άφησες τα κρίνα της συγχώρεσης. Άφησέ τον να γίνει για σένα ο σωτήρας από τις ψευδαισθήσεις, και κοίταξέ τον με την νέα όραση που κοιτά τα κρίνα και σου φέρνει χαρά. Πηγαίνουμε πέρα από το παραπέτασμα του φόβου, φωτίζοντας ο ένας τον δρόμο του άλλου. Η αγιότητα που μας οδηγεί είναι μέσα μας όπως είναι και το σπίτι μας. Έτσι θα βρούμε αυτό που είμαστε προορισμένοι να βρούμε μέσω Εκείνου που μας οδηγεί.

10. Αυτός είναι ο δρόμος προς τον Ουρανό και προς την ειρήνη του Πάσχα, μέσα στην οποία ενωνόμαστε με χαρμόσυνη επίγνωση ότι ο Υιός του Θεού έχει αναστηθεί από το παρελθόν, και έχει αφυπνιστεί στο παρόν. Τώρα είναι ελεύθερος, δίχως όρια στην επικοινωνία με όλα όσα βρίσκονται μέσα του. Τώρα τα κρίνα της αθωότητάς του είναι ανέγγιχτα από την ενοχή, και τέλεια προστατευμένα από το ψύχος του φόβου καθώς και από τον καταστροφικό μαρασμό της αμαρτίας. Το δώρο σου τον έχει σώσει από τα αγκάθια και τα καρφιά, και το δυνατό του χέρι είναι ελεύθερο να σε οδηγήσει να περάσεις με ασφάλεια έξω από αυτά. Πορεύσου χαρούμενος μαζί με αυτόν τώρα, διότι ο σωτήρας από τις ψευδαισθήσεις έχει έρθει να σε χαιρετήσει, και να σε οδηγήσει σπίτι μαζί του.

11. Εδώ είναι ο σωτήρας και φίλος σου, ελευθερωμένος από την σταύρωση μέσω της όρασής σου, κι ελεύθερος να σε οδηγήσει τώρα εκεί που θα ήθελε να είναι κι αυτός. Δεν θα σε αφήσει, ούτε θα εγκαταλείψει τον σωτήρα στον πόνο του. Και με χαρά εσύ και ο αδελφός σου θα πορεύεστε μαζί στον δρόμο της αθωότητας, τραγουδώντας καθώς βλέπετε την ανοιχτή πόρτα του Ουρανού και θ' αναγνωρίζετε το σπίτι που σας κάλεσε. Δώσε χαρούμενα στον αδελφό σου την ελευθερία και την δύναμη να σε οδηγήσει εκεί. Και έλα μπροστά στον άγιο βωμό του εκεί όπου περιμένουν η δύναμη και η ελευθερία, να προσφέρουν και να λάβουν την λαμπρή επίγνωση που σε οδηγεί σπίτι. Ο λύχνος είναι αναμμένος μέσα σε σένα για τον αδελφό σου. Και από τα χέρια που τον έδωσαν σε αυτόν θα οδηγηθείς πέρα από τον φόβο προς την αγάπη.

III. Η Αμαρτία σαν Προσαρμογή.

1. Η πίστη στην αμαρτία είναι μια προσαρμογή. Και μια προσαρμογή είναι μια αλλαγή· μια μετατροπή στην αντίληψη, ή μια πίστη ότι αυτό που πριν ήταν έτσι τώρα έχει γίνει διαφορετικό. Κάθε προσαρμογή είναι επομένως μια διαστρέβλωση, και επικαλείται τις άμυνες για να την στηρίξει ενάντια στην πραγματικότητα. Η γνώση δεν απαιτεί καθόλου προσαρμογές, μάλιστα χάνεται αν γίνει κάποια αλλαγή ή μετατροπή.. Διότι αυτό αμέσως την υποβιβάζει σε απλή αντίληψη· ένα τρόπο να βλέπεις τα πράγματα στον οποίο έχει χαθεί η βεβαιότητα και έχει εισέλθει η αμφιβολία. Σε αυτή την αδύναμη κατάσταση ***είναι*** αναγκαίες οι προσαρμογές, διότι δεν είναι αληθινή. Ποιος χρειάζεται να προσαρμοστεί στην αλήθεια, η οποία επικαλείται μόνο ό,τι αυτός είναι πραγματικά, για να μπορέσει να καταλάβει;

2. Οι προσαρμογές οποιουδήποτε είδους προέρχονται από το εγώ. Διότι είναι παγιωμένη πεποίθηση του εγώ ότι όλες οι σχέσεις βασίζονται σε προσαρμογές, για γίνουν αυτό που θα ήθελε αυτό να είναι. Οι άμεσες σχέσεις, στις οποίες δεν υπάρχουν καθόλου παρεμβολές, πάντα θεωρούνται επικίνδυνες. Το εγώ είναι ο αυτό – διορισμένος μεσάζων όλων των σχέσεων, κάνοντας τις προσαρμογές που κρίνει αυτό αναγκαίες και παρεμβάλλοντας τες ανάμεσα σ' εκείνους που θα συναντηθούν, για να τους κρατήσει διαχωρισμένους και να εμποδίσει την ένωσή τους. Είναι αυτή η μελετημένη παρέμβαση που σε δυσκολεύει ν' αναγνωρίσεις την άγια σχέση σου για αυτό που είναι.

3. Οι άγιοι δεν παρεμβαίνουν στην αλήθεια. Δεν την φοβούνται, διότι μέσα στην αλήθεια είναι που αναγνωρίζουν την αγιότητα τους, και αγαλλιάζουν με αυτό που βλέπουν. Την κοιτούν απευθείας, χωρίς να προσπαθούν να προσαρμοστούν σε αυτήν, ή να την προσαρμόσουν σε αυτούς. Κι έτσι βλέπουν ότι αυτή ήταν μέσα τους, και δεν αποφασίζουν εκ των προτέρων που θα την ήθελαν να είναι. Ο τρόπος που την κοιτούν απλά κάνει μια ερώτηση, και αυτό που βλέπουν τους απαντά. Εσύ φτιάχνεις τον κόσμο κι έπειτα προσαρμόζεσαι σε αυτόν, και προσαρμόζεις και αυτόν σε σένα. Και δεν υπάρχει καμιά διαφορά ανάμεσα σε σένα και στον κόσμο σύμφωνα με την αντίληψή σου, η οποία έφτιαξε και τους δύο.

4. Ένα απλό ερώτημα όμως παραμένει, και χρειάζεται μιαν απάντηση. Σου αρέσει αυτό που έχεις φτιάξει; -- έναν κόσμο φόνου και επίθεσης, μέσα από τον οποίο υφαίνεις την δειλή σου διαδρομή μέσα από διαρκείς κινδύνους, μόνος και φοβισμένος, ελπίζοντας στην καλύτερη περίπτωση ότι ο θάνατος θα περιμένει λίγο ακόμα πριν σε προφτάσει και εξαφανιστείς. ***Εσύ το έχεις επινοήσει αυτό.*** Είναι μια εικόνα αυτού που νομίζεις ότι είσαι· ή του πως βλέπεις τον εαυτό σου. Ένας δολοφόνος ***είναι*** τρομαγμένος, και αυτοί που σκοτώνουν φοβούνται τον θάνατο. Όλα αυτά δεν είναι παρά οι τρομακτικές σκέψεις εκείνων που θα ήθελαν να προσαρμοστούν σε ένα κόσμο που έχει

γίνει τρομακτικός από τις δικές τους διευθετήσεις. Κοιτάζουν προς τα έξω με θλίψη από αυτό που είναι μέσα τους, και βλέπουν εκεί την δυστυχία.

5. Δεν έχεις αναρωτηθεί πως είναι πραγματικά ο κόσμος· πως θα φαινόταν μέσα από χαρούμενα μάτια; Ο κόσμος που βλέπεις είναι μια κρίση προς τον εαυτό σου. Δεν βρίσκεται καθόλου εκεί. Ωστόσο η κρίση θέτει μια ποινή πάνω σε αυτόν, την δικαιολογεί και την κάνει πραγματική. Τέτοιος είναι ο κόσμος που βλέπεις· μια κρίση για τον εαυτό σου, φτιαγμένη από σένα. Αυτή η αρρωστημένη εικόνα του εαυτού σου διατηρείται προσεχτικά από το εγώ, του οποίου εικόνα είναι και την αγαπά, και τοποθετείται έξω από σένα στον κόσμο. Και σε αυτόν τον κόσμο πρέπει εσύ να προσαρμοστείς όσο πιστεύεις ότι αυτή η εικόνα βρίσκεται έξω, και σε έχει στο έλεός της. Αυτός ο κόσμος είναι δίχως έλεος, κι αν βρισκόταν έξω από σένα, τότε πραγματικά θα έπρεπε να φοβάσαι. Όμως εσύ είσαι που τον έφτιαξες έτσι, και αν φαίνεται τώρα πως την έλλειψη ελέους σου επιστρέφει, αυτό μπορεί να διορθωθεί.

6. Ποιος μπορεί να μείνει για πολύ ανίερος ενώ βρίσκεται μέσα σε μια άγια σχέση; Ο κόσμος που βλέπουν οι άγιοι είναι ένα μαζί τους, ακριβώς όπως ο κόσμος που βλέπει το εγώ είναι ίδιος με αυτό. Ο κόσμος που βλέπουν οι άγιοι είναι όμορφος διότι βλέπουν την αθωότητά τους μέσα σε αυτόν. Δεν του είπαν τι να είναι· δεν έκαναν προσαρμογές για να ταιριάζουν στις παραγγελίες τους. Ρώτησαν ευγενικά και ψιθύρισαν, «Τι είσαι;» Και Αυτός που παρακολουθεί πάνω από όλη την αντίληψη απάντησε. Μην παίρνεις την κρίση του κόσμου σαν απάντηση στην ερώτηση «Τι είμαι;». Ο κόσμος πιστεύει στην αμαρτία, αλλά η πίστη που τον έφτιαξε όπως τον βλέπεις δεν είναι έξω από σένα.

7. Μην επιδιώκεις να κάνεις τον Υιό του Θεού να προσαρμοστεί στην παράνοιά του. Υπάρχει ένας ξένος μέσα σε αυτόν, που περιπλανήθηκε άσκοπα μέσα στο σπίτι της αλήθειας και θα φύγει. Ήρθε δίχως σκοπό, αλλά δεν θα παραμείνει μπροστά στο λαμπερό φως που πρόσφερε το Άγιο Πνεύμα, κι εσύ το δέχτηκες. Γιατί εκεί ο ξένος γίνεται άστεγος και ***εσύ*** τώρα είσαι ο καλοδεχούμενος. Μην ρωτάς αυτόν τον περαστικό ξένο, «Τι είμαι;» Αυτός είναι το μόνο πράγμα σε ολόκληρο το σύμπαν που δεν ξέρει. Και όμως, αυτόν είναι που ρωτάς, και στην απάντησή του είναι που θέλεις να προσαρμοστείς. Αυτή η μία εξωφρενική σκέψη, μανιώδης μέσα στην αλαζονεία της, εν τούτοις τόσο μικροσκοπική και τόσο ανούσια ξεγλιστρά απαρατήρητη μέσα από το σύμπαν της αλήθειας, και γίνεται ο οδηγός σου. Σε αυτήν απευθύνεσαι για να ρωτήσεις το νόημα του σύμπαντος. Και από το μοναδικό τυφλό πράγμα μέσα σε όλο το σύμπαν της αλήθειας, ζητάς να μάθεις, «Πώς να βλέπω τον Υιό του Θεού;»

8. Ζητά κάποιος κρίση από κάτι που είναι ολότελα στερημένο από κρίση; Και αν εσύ έχεις ρωτήσει, θα πίστευες την απάντηση, και θα προσαρμοζόσουν σε αυτή σαν να ήταν αλήθεια; Ο κόσμος που βλέπεις είναι η απάντηση που σου έδωσε, και του έδωσες δύναμη να προσαρμόσει τον κόσμο για να κάνει την απάντησή του αληθινή. Ζήτησες από αυτό το νέφος παράνοιας το νόημα της

ανίερης σχέσης σου, και την προσάρμοσες σύμφωνα με την παρανοϊκή απάντησή του. Πόσο ευτυχισμένο σε έκανε αυτό; Συνάντησες τον αδελφό σου με χαρά για να ευλογήσετε τον Υιό του Θεού, και να του δώσεις τις ευχαριστίες σου για όλη την ευτυχία που σου πρόσφερε; Αναγνώρισες τον αδελφό σου ως το αιώνιο δώρο του Θεού προς εσένα; Είδες την αγιότητα που έλαμπε μέσα σε σένα και στον αδελφό σου, για να ευλογήσετε ο ένας τον άλλον; Αυτός είναι ο σκοπός της αγίας σχέσης σας. Μην ζητάς το μέσο της επίτευξής της από το μόνο πράγμα που εξακολουθεί να την θέλει ανίερη. Μην του δίνεις την δύναμη να προσαρμόζει το μέσο και τον σκοπό.

9. Οι φυλακισμένοι που είναι αλυσοδεμένοι με βαριές αλυσίδες για πολλά χρόνια, πεινασμένοι, αδυνατισμένοι, χωρίς δυνάμεις και εξαντλημένοι, και με τα μάτια τόσο καιρό χαμηλωμένα προς το σκοτάδι δεν θυμούνται το φως, ούτε αναπηδούν με χαρά την στιγμή που ελευθερώνονται. Τους παίρνει κάποιο χρόνο να καταλάβουν τι είναι η ελευθερία. Ψηλαφούσες διστακτικά μέσα στην σκόνη και βρήκες το χέρι του αδερφού σου, αβέβαιος για το αν θα το αφήσεις ή θα κρατήσεις την ζωή που τόσο καιρό είχες ξεχασμένη. Δυνάμωσε το κράτημά σου και ύψωσε τα μάτια σου προς τον ισχυρό σου σύντροφο, μέσα στον οποίο βρίσκεται η σημασία της ελευθερίας σου. Αυτός φαινόταν πως σταυρώθηκε δίπλα σου. Και όμως, η αγιότητα του παρέμεινε ανέγγιχτη και τέλεια, και αυτή την ημέρα με αυτόν δίπλα σου, θα μπεις στον Παράδεισο, και θα γνωρίσεις την ειρήνη του Θεού.

10. Αυτό είναι το θέλημα μου για σένα και τον αδελφό σου, για τον έναν προς τον άλλον και για τον εαυτό σου. Εδώ υπάρχει μόνο αγιότητα και ένωση δίχως όρια. Διότι τι άλλο είναι ο Ουρανός εκτός από ένωση, άμεση και τέλεια, και δίχως το πέπλο του φόβου πάνω της; Εδώ είμαστε ένα, και κοιτάζουμε ο ένας τον άλλο και τον εαυτό μας με τέλεια πραότητα. Εδώ, όλες οι σκέψεις για διαχωρισμό ανάμεσά μας γίνονται αδύνατες. Εσύ που ήσουν φυλακισμένος στον διαχωρισμό, τώρα ελευθερώνεσαι μέσα στον Παράδεισο. Κι εδώ θα ενωθώ κι εγώ μαζί σου, φίλε μου, αδελφέ μου και Εαυτέ μου.

11. Το δώρο σου προς τον αδελφό σου μου έχει δώσει την βεβαιότητα ότι η ένωσή μας θα γίνει σύντομα. Μοιράσου, λοιπόν, αυτή την πίστη μαζί μου, και γνώρισε ότι δικαιώνεται. Δεν υπάρχει καθόλου φόβος στην τέλεια αγάπη ***διότι*** αυτή δεν γνωρίζει αμαρτία, και πρέπει να βλέπει τους άλλους όπως βλέπει τον εαυτό της. Κοιτώντας με ευσπλαχνία προς τα μέσα, τι μπορείς να φοβηθείς από έξω; Οι αθώοι βλέπουν ασφάλεια, και οι αγνοί στην καρδιά βλέπουν τον Θεό μέσα στον Υιό Του, και προσβλέπουν προς τον Υιό για να τους οδηγήσει στον Πατέρα. Και που αλλού θα μπορούσαν να πάνε εκτός από εκεί που θέλουν να είναι; Εσύ και ο αδελφός σου τώρα θα οδηγήσετε ο ένας τον άλλον στον Πατέρα τόσο σίγουρα όσο ο Θεός δημιούργησε τον Υιό Του άγιο, και τον κράτησε έτσι. Μέσα στον αδελφό σου βρίσκεται το φως της αιώνιας υπόσχεσης του Θεού για την αθανασία σου. Δες τον ως αναμάρτητο, και δεν μπορεί ***να υπάρχει*** φόβος μέσα σε σένα.

IV. Εισερχόμενοι στην Κιβωτό

1. Τίποτα δεν μπορεί να σε βλάψει εκτός κι αν εσύ του δώσεις την δύναμη να το κάνει. Και όμως, ***εσύ*** δίνεις δύναμη όπως οι νόμοι αυτού του κόσμου ερμηνεύουν το να δίνεις· καθώς δίνεις χάνεις. Δεν εξαρτάται καθόλου από εσένα το να δώσεις δύναμη. Η δύναμη είναι του Θεού, δοσμένη από Αυτόν και αφυπνισμένη εκ νέου από το Άγιο Πνεύμα, που γνωρίζει ότι καθώς δίνεις κερδίζεις. Δεν δίνει καμία δύναμη στην αμαρτία, επομένως η αμαρτία δεν έχει καθόλου δύναμη· ούτε και στα αποτελέσματά της έτσι όπως τα βλέπει ο κόσμος, -- στην ασθένεια, στον θάνατο, στην δυστυχία και στον πόνο. Αυτά τα πράγματα δεν έχουν συμβεί διότι το Άγιο Πνεύμα δεν τα βλέπει, και δεν δίνει καμία δύναμη στην φαινομενική τους αιτία. Επομένως σε κρατά ελεύθερο από αυτά. Όντας δίχως ψευδαισθήσεις για το τι είσαι, το Άγιο Πνεύμα απλά δίνει τα πάντα στον Θεό, ο Οποίος έχει ήδη δώσει και λάβει όλα όσα είναι αληθινά. Εκείνος δεν έχει λάβει τα αναληθή ούτε τα έχει δώσει.

2. Η αμαρτία δεν έχει καμία θέση στον Ουρανό, όπου τα αποτελέσματά της είναι ξένα και δεν μπορούν να εισέλθουν εκεί όπως δεν μπορεί να εισέλθει και η πηγή τους. Και ακριβώς σε αυτό το σημείο βρίσκεται η ανάγκη σου να δεις τον αδελφό σου αναμάρτητο. Μέσα σε αυτόν ***είναι*** ο Ουρανός. Αν όμως βλέπεις μέσα του την αμαρτία, τότε ο Ουρανός χάνεται για σένα. Δες τον όμως έτσι όπως είναι, και αυτό που είναι δικό σου θα λάμπει από αυτόν προς τα σένα. Ο σωτήρας σου σού δίνει μόνο αγάπη, αλλά αυτό που εσύ θα λάβεις από αυτόν εξαρτάται από σένα. Σε αυτόν εναπόκειται να παραβλέψει όλα σου τα λάθη, κι εκεί βρίσκεται η δική του σωτηρία. Το ίδιο συμβαίνει και με την δική σου. Η σωτηρία είναι ένα μάθημα στο να δίνεις, έτσι όπως το Άγιο Πνεύμα το ερμηνεύει. Είναι η εκ νέου αφύπνιση τον νόμων του Θεού μέσα στους νόες που έχουν καθιερώσει άλλους νόμους, και τους έχουν δώσει την δύναμη να επιβάλλουν αυτό που δεν δημιούργησε ο Θεός.

3. Οι παρανοϊκοί νόμοι σου φτιάχτηκαν για να εγγυηθούν ότι θα κάνεις λάθη, και έχουν δύναμη πάνω σου αποδεχόμενος ότι τα αποτελέσματά τους είναι αυτό που σου αξίζει. Τι άλλο εκτός από τρέλα θα μπορούσε να είναι αυτό; Αυτό, λοιπόν, είναι που θα ήθελες να βλέπεις μέσα στον σωτήρα σου από την παραφροσύνη; Αυτός είναι τόσο ελεύθερος όσο κι εσύ, και στην ελευθερία που βλέπεις μέσα σε αυτόν βλέπεις και την δική σου. Γιατί αυτήν μοιράζεστε. Ό,τι έχει δώσει ο Θεός ακολουθεί τους δικούς Του νόμους και μόνο. Ούτε είναι δυνατόν εκείνοι που τους ακολουθούν να υποφέρουν από αποτελέσματα οποιασδήποτε άλλης πηγής.

4. Εκείνοι που επιλέγουν την ελευθερία θα βιώνουν μόνο τα δικά της αποτελέσματα. Η δύναμή τους είναι από τον Θεό, και θα την δίνουν μόνο σε ό,τι έχει δώσει ο Θεός, για να την μοιραστούν με αυτούς. Τίποτα άλλο εκτός από αυτό δεν μπορεί να τους αγγίξει, διότι βλέπουν μόνο αυτό, μοιράζοντας την δύναμή τους σύμφωνα με το Θέλημα του Θεού. Κι επομένως η ελευθερία

τους διασφαλίζεται και διατηρείται. Διατηρείται ξεπερνώντας κάθε πειρασμό να φυλακίζει και να φυλακίζεται. Από αυτούς που έχουν μάθει την ελευθερία πρέπει να ζητάς να μάθεις τι είναι η ελευθερία. Μην ρωτάς το σπουργίτι το πώς πετάει ο αετός, διότι αυτοί που έχουν μικρά φτερά δεν έχουν δεχτεί για τον εαυτό τους την δύναμη για να την μοιραστούν μαζί σου.

5. Οι αναμάρτητοι δίνουν έτσι όπως έχουν λάβει. Δες, λοιπόν, την δύναμη της αθωότητας μέσα στον αδελφό σου, και μοιράσου μαζί του την δύναμη της απελευθέρωσης από την αμαρτία που του πρόσφερες. Στον κάθε ένα που πορεύεται σε αυτή την γη μέσα σε φαινομενική μοναξιά δίνεται ένας σωτήρας, του οποίου η ιδιαίτερη λειτουργία του είναι να τον απελευθερώσει, κι έτσι να απελευθερωθεί και ο ίδιος. Μέσα στον κόσμο του διαχωρισμού ο κάθε ένας έχει την δική του ξεχωριστή αποστολή, παρόλο που όλοι είναι το ίδιο. Ωστόσο, εκείνοι που γνωρίζουν ότι όλοι είναι ίδιοι δεν έχουν ανάγκη για σωτηρία. Και ο κάθε ένας βρίσκει τον σωτήρα του όταν είναι έτοιμος να κοιτάξει το πρόσωπο του Χριστού, και να Τον δει αναμάρτητο.

6. Το σχέδιο δεν προέρχεται από σένα, ούτε χρειάζεται να νοιάζεσαι για τίποτα εκτός από το μέρος που σου έχει δοθεί να μάθεις. Διότι Αυτός που γνωρίζει τα υπόλοιπα θα φροντίσει γι αυτό δίχως την βοήθειά σου. Αλλά μην θεωρείς ότι Αυτός δεν χρειάζεται το δικό σου μέρος για να Τον βοηθήσει με το υπόλοιπο. Διότι στο δικό σου μέρος βρίσκεται ολόκληρο το σχέδιο, χωρίς το οποίο κανένα μέρος κανενός δεν είναι πλήρες, ούτε όλο το σχέδιο ολοκληρώνεται δίχως το δικό σου μέρος. Στην κιβωτό της ειρήνης εισέρχονται δύο - δύο, όμως η αρχή ενός άλλου κόσμου πηγαίνει μαζί τους. Κάθε άγια σχέση πρέπει να εισέλθει εδώ, για να μάθει την ιδιαίτερη της λειτουργία στο σχέδιο του Αγίου Πνεύματος, τώρα που μοιράζεται τον σκοπό Του. Και καθώς αυτός ο σκοπός εκπληρώνεται, ένας νέος κόσμος ανατέλλει στον οποίο δεν μπορεί να εισέλθει η αμαρτία, και όπου ο Υιός του Θεού μπορεί να εισέλθει δίχως φόβο να αναπαυτεί για λίγο, για να ξεχάσει την αιχμαλωσία και να θυμηθεί την ελευθερία. Πως μπορεί να εισέλθει, να αναπαυθεί και να θυμηθεί, χωρίς εσένα; Δεν είναι ολοκληρωμένος, παρά μόνο αν είσαι και εσύ εκεί. Και την ολοκλήρωσή του είναι που θυμάται εκεί.

7. Αυτός είναι ο σκοπός που σου έχει δοθεί. Μην θεωρείς πως η συγχώρεσή σου προς τον αδελφό σου εξυπηρετεί μόνο εσάς τους δύο. Διότι ολόκληρος ο νέος κόσμος βασίζεται στα χέρια κάθε δύο αδελφών που εισέρχονται εδώ για να αναπαυτούν. Και καθώς αυτοί αναπαύονται, το πρόσωπο του Χριστού λάμπει πάνω τους και θυμούνται τους νόμους του Θεού, ξεχνώντας όλους τους υπόλοιπους και λαχταρώντας μόνο να έχουν τους νόμους Του τέλεια εκπληρωμένους σε αυτούς και σε όλους τους αδελφούς τους. Νομίζεις ότι όταν αυτό θα έχει επιτευχθεί θα μπορείς να ησυχάσεις δίχως αυτούς; Δεν θα μπορούσες πια να αφήσεις ούτε έναν από αυτούς απέξω περισσότερο από ό,τι θα μπορούσα κι εγώ να αφήσω εσένα, και να ξεχάσω ένα μέρος του εαυτού μου.

8. Μπορεί να αναρωτιέσαι πως θα μπορείς να είσαι σε γαλήνη όταν, ενώ βρίσκεσαι στον χρόνο, υπάρχουν τόσα πολλά που πρέπει να γίνουν πριν να ανοιχτεί ο δρόμος προς την ειρήνη. Ίσως αυτό να σου φαίνεται αδύνατον. Αλλά ρώτησε τον εαυτό σου αν είναι δυνατόν ο Θεός να είχε ένα σχέδιο για την σωτηρία σου που δεν λειτουργεί. Μόλις δεχτείς το σχέδιό Του ως την μόνη λειτουργία που θέλεις να εκπληρώσεις, τότε δεν θα υπάρχει τίποτα άλλο που το Άγιο Πνεύμα να μην τακτοποιήσει για σένα δίχως την δική σου προσπάθεια. Αυτό θα πηγαίνει μπροστά από σένα κάνοντας ευθύ το μονοπάτι σου, και μην αφήνοντας στον δρόμο σου πέτρες για να σκοντάψεις, ούτε εμπόδια να σου κλείνουν τον δρόμο. Δεν θα σου αρνηθεί τίποτα που να σου χρειάζεται. Δεν θα μείνει αξεπέραστη ούτε μία φαινομενική δυσκολία πριν φτάσεις εκεί. Δεν χρειάζεται να απασχολήσεις το νου σου για τίποτα, αλλά να είσαι ξένοιαστος για τα πάντα εκτός από τον μόνο σκοπό που θέλεις να εκπληρώσεις. Αυτός, όπως σου δόθηκε, έτσι και θα γίνει και η εκπλήρωσή του. Η εγγύηση του Θεού υπερνικά όλα τα εμπόδια, διότι βασίζεται στην βεβαιότητα και όχι στην πιθανότητα. Βασίζεται σε ***σένα***. Και τι άλλο μπορεί να είναι πιο βέβαιο από έναν Υιό του Θεού;

V. Οι Προάγγελοι της Αιωνιότητας

1. Σε αυτό τον κόσμο, ο Υιός του Θεού πλησιάζει περισσότερο στον εαυτό του μέσα σε μια άγια σχέση. Εκεί αρχίζει να βρίσκει την βεβαιότητα που ο Πατέρας του έχει γι αυτόν. Κι εκεί βρίσκει την λειτουργία του της επαναφοράς των νόμων του Πατέρα του σε ό,τι είχε κρατήσει έξω από αυτούς, και βρίσκει αυτό που είχε χαθεί. Μόνο μέσα στον χρόνο μπορεί να χαθεί κάτι, και ποτέ δεν χάνεται για πάντα. Έτσι και τα μέρη του Υιού του Θεού σταδιακά ενώνονται μέσα στον χρόνο, και με κάθε ένωση το τέλος του χρόνου έρχεται όλο και πιο κοντά. Κάθε θαύμα ένωσης είναι ένας ισχυρός προάγγελος της αιωνιότητας. Όλοι όσοι έχουν ένα και μοναδικό σκοπό ενοποιημένο και βέβαιο, δεν μπορεί να φοβούνται. Όποιος μοιράζεται αυτόν τον σκοπό με κάποιον δεν μπορεί παρά να είναι ένα μαζί του.

2. Κάθε προάγγελος της αιωνιότητας τραγουδά για το τέλος της αμαρτίας και του φόβου. Ο κάθε ένας τους μιλά μέσα στον χρόνο για αυτό που βρίσκεται πολύ πέρα από τον χρόνο. Δύο φωνές που υψώνονται μαζί καλούν τις καρδιές όλων, για να τις αφήσουν να κτυπούν ως ένα. Και μέσα σε αυτόν τον ένα χτύπο της καρδιάς διακηρύσσεται η ενότητα της αγάπης και καλωσορίζεται. Ειρήνη στην άγια σχέση σου, η οποία έχει την δύναμη να κρατά την ενότητα του Υιού του Θεού. Δίνεις στον αδελφό σου για όλους, και με το δώρο σου χαίρονται όλοι. Μην ξεχνάς Ποιος σου έχει δώσει τα δώρα που δίνεις, και όταν δεν το ξεχνάς αυτό, θα θυμηθείς Ποιος έδωσε τα δώρα σε Αυτόν για να στα δώσει.

3. Είναι αδύνατον να υπερεκτιμήσεις την αξία του αδελφού σου. Μόνο το εγώ το κάνει αυτό, αλλά το μόνο που σημαίνει αυτό είναι ότι θέλει τον άλλον για

το ίδιο, κι επομένως του δίνει πολλή μικρή αξία. Αυτό που είναι καθαρά ανεκτίμητο δεν μπορεί να αξιολογηθεί. Αναγνωρίζεις τον φόβο που προκύπτει από την ανούσια προσπάθεια να κρίνεις αυτό που βρίσκεται τόσο πέρα από την κρίση σου που δεν μπορείς καν να το δεις; Μην κρίνεις αυτό που είναι αόρατο σε σένα, ειδάλλως δεν θα το δεις ποτέ, παρά περίμενε με υπομονή τον ερχομό του. Θα σου δοθεί να δεις την αξία του αδελφού σου όταν το μόνο που θα θέλεις γι αυτόν είναι η ειρήνη. Και αυτό που θέλεις γι αυτόν θα το λάβεις.

4. Πως μπορείς να εκτιμήσεις την αξία αυτού που σου προσφέρει ειρήνη; Τι άλλο θα μπορούσες να θέλεις εκτός από την προσφορά του; Η αξία του έχει διασφαλιστεί από τον Πατέρα του, και θα την αναγνωρίσεις καθώς λαμβάνεις το δώρο του Πατέρα του μέσα από αυτόν. Αυτό που είναι μέσα σε αυτόν θα λάμπει τόσο φωτεινά μέσα στην γεμάτη ευγνωμοσύνη όρασή σου που απλά θα το αγαπήσεις και θα είσαι χαρούμενος. Δεν θα σκεφτείς να τον κρίνεις, γιατί ποιος θα έβλεπε το πρόσωπο του Χριστού και θα συνέχιζε να επιμένει ότι η κρίση εξακολουθεί να έχει νόημα; Διότι αυτή η επιμονή προέρχεται από εκείνους που δεν βλέπουν. Η επιλογή σου είναι ανάμεσα στην όραση ή την κρίση, αλλά ποτέ δεν μπορείς να έχεις και τα δύο.

5. Το σώμα του αδελφού σου σού χρησιμεύει τόσο λίγο, όσο και σε αυτόν. Όταν χρησιμοποιείται μόνο όπως διδάσκει το Άγιο Πνεύμα, δεν έχει καμία λειτουργία. Διότι οι νόες δεν χρειάζονται το σώμα για να επικοινωνούν. Τα μάτια που βλέπουν το σώμα δεν έχουν καμιά χρήση που να υπηρετεί τον σκοπό μιας άγιας σχέσης. Και όσο βλέπεις με αυτό τον τρόπο τον αδελφό σου, το μέσο και ο σκοπός δεν ευθυγραμμίζονται. Γιατί να χρειάζεται να υπάρξουν τόσο πολλές άγιες στιγμές για μπορέσει να επιτευχθεί αυτό, ενώ μία θα ήταν αρκετή; Μόνο μία άγια στιγμή ***υπάρχει***. Η μικρή ανάσα της αιωνιότητας που ρέει μέσα από τον χρόνο σαν χρυσό φως είναι πάντα η ίδια· δεν υπάρχει τίποτα πριν από αυτήν, και τίποτα δεν ακολουθεί.

6. Βλέπεις κάθε άγια στιγμή σαν να είναι κάποιο διαφορετικό σημείο μέσα στον χρόνο. Αυτή ποτέ δεν αλλάζει. Και ό,τι είχε ποτέ ή πρόκειται να έχει είναι εδώ αυτή την στιγμή. Το παρελθόν δεν παίρνει τίποτα από αυτήν, και το μέλλον δεν θα προσθέσει τίποτα περισσότερο. Εδώ, λοιπόν, βρίσκονται τα πάντα. Εδώ είναι η ομορφιά της σχέσης σου, με τα μέσα και τον σκοπό ήδη σε τέλεια αρμονία. Εδώ είναι η τέλεια πίστη ότι μια μέρα θα προσφέρεις στον αδελφό σου αυτό που ήδη σου έχει προσφέρει· κι εδώ έχει ήδη δοθεί η απεριόριστη συγχώρεση που θα του δώσεις και θα αντικρίσεις το πρόσωπο του Χριστού που έχεις ήδη δει.

7. Μπορείς να αξιολογήσεις αυτόν που δίνει ένα δώρο σαν αυτό; Θα αντάλλασσες αυτό το δώρο με κάποιο άλλο; Αυτό το δώρο επαναφέρει τους νόμους του Θεού στην θύμηση σου. Και απλά με το να τους θυμηθείς, οι νόμοι που σε κρατούσαν αιχμάλωτο στον πόνο και τον θάνατο πρέπει να ξεχαστούν. Αυτό δεν είναι δώρο που σου προσφέρει το σώμα του αδελφού σου. Το πέπλο που κρύβει το δώρο, κρύβει και τον ίδιο. Αυτός ***είναι*** το δώρο,

και όμως δεν το γνωρίζει. Ούτε κι εσύ το γνωρίζεις. Παρόλα αυτά, έχε πίστη ότι Αυτός που βλέπει το δώρο μέσα σε σένα και τον αδελφό σου θα το προσφέρει και θα το λάβει για τους δυο σας. Και μέσα από την δική Του όραση θα το δεις κι εσύ, και μέσα από την δική Του κατανόηση θα το αναγνωρίσεις και θα το αγαπήσεις ως δικό σου.

8. Ας νοιώσεις ανακούφιση, με το Άγιο Πνεύμα να σε παρακολουθεί με αγάπη και τέλεια εμπιστοσύνη σε αυτό που βλέπει. Αυτό γνωρίζει τον Υιό του Θεού, και μοιράζεται την βεβαιότητα του Πατέρα του ότι το σύμπαν αναπαύεται στα ευγενικά του χέρια με ασφάλεια και ειρήνη. Ας αναλογιστούμε τώρα τι πρέπει να μάθει, για να μοιράζεται την εμπιστοσύνη του Πατέρα του σε αυτόν. Τι είναι αυτός, στον οποίο Δημιουργός του σύμπαντος θα του πρόσφερε ολόκληρο το σύμπαν και θα γνώριζε ότι αναπαύεται με ασφάλεια; Αυτός κοιτάζει τον εαυτό του όχι με τον τρόπο που τον γνωρίζει ο Πατέρας του. Ωστόσο, είναι αδύνατον ο Θεός να εναποθέτει την εμπιστοσύνη Του εσφαλμένα.

VI. Ο Ναός του Αγίου Πνεύματος

1. Το νόημα του Υιού του Θεού βρίσκεται αποκλειστικά στην σχέση του με τον Δημιουργό του. Αν ήταν κάπου αλλού θα βασιζόταν στο απρόοπτο, αλλά **δεν υπάρχει** τίποτα άλλο. Και αυτή η σχέση είναι απόλυτα στοργική και για πάντα. Ωστόσο, ο Υιός του Θεού έχει εφεύρει μια ανίερη σχέση ανάμεσα σε αυτόν και τον Πατέρα του. Η πραγματική σχέση του είναι μία σχέση τέλειας ενότητας και αδιάσπαστης διάρκειας. Αυτή που έφτιαξε αυτός είναι μονομερής, εγωκεντρική, διασπασμένη σε πολλά κομματάκια και γεμάτη φόβο. Αυτή που δημιουργήθηκε από τον Πατέρα του περιβάλλει απόλυτα τον Εαυτό και είναι Αυτό – επεκτεινόμενη. Αυτή που έφτιαξε αυτός είναι απόλυτα αυτό – καταστροφική και αυτό – περιοριστική.

2. Τίποτα δεν μπορεί να δείξει καλύτερα αυτή την αντίθεση, από την εμπειρία και των δύο σχέσεων μια άγιας και μια ανίερης. Η πρώτη βασίζεται στην αγάπη, και αναπαύεται πάνω της γαλήνια και ανενόχλητη. Το σώμα δεν εισβάλλει σε αυτήν. Οποιαδήποτε σχέση στην οποία εισέρχεται το σώμα δεν βασίζεται στην αγάπη, αλλά στην ειδωλολατρία. Η αγάπη επιθυμεί να γίνει γνωστή, απόλυτα κατανοητή και να μοιραστεί. Δεν έχει μυστικά· τίποτα που να κρατήσει χωριστά και να κρύψει. Πορεύεται μέσα στο φως, με ανοιχτά μάτια και ήρεμη, με χαμογελαστό καλωσόρισμα και με ειλικρίνεια τόσο απλή και ολοφάνερη που δεν γίνεται να παρεξηγηθεί.

3. Αλλά τα είδωλα δεν μοιράζονται. Τα είδωλα δέχονται, αλλά ποτέ δεν ανταποδίδουν. Μπορούν ν΄ αγαπηθούν, αλλά δεν μπορούν ν΄ αγαπήσουν. Δεν καταλαβαίνουν τι τους προσφέρεται, και σε όποια σχέση εισέλθουν χάνει το νόημά της. Η αγάπη των ειδώλων καθιστά την αγάπη δίχως νόημα. Ζουν με μυστικότητα, μισώντας το φως του ήλιου και χαίρονται μέσα στο σκοτάδι

του σώματος, όπου μπορούν να κρυφτούν και να κρατήσουν τα μυστικά τους κρυμμένα μαζί τους. Και δεν έχουν καθόλου σχέσεις, διότι κανένας δεν είναι ευπρόσδεκτος εκεί. Δεν χαμογελούν σε κανέναν, και εκείνοι που τους χαμογελούν είναι όσοι δεν βλέπουν.

4. Η αγάπη δεν έχει σκοτεινούς ναούς όπου υπάρχουν απόκρυφα μυστήρια κρυμμένα από τον ήλιο. Δεν αναζητά δύναμη, αλλά σχέσεις. Το σώμα είναι το όπλο που έχει επιλέξει το εγώ για να αναζητά δύναμη ***μέσα από*** τις σχέσεις. Και οι σχέσεις του πρέπει να είναι ανίερες, γιατί αυτό που είναι, το εγώ ούτε καν το βλέπει. Τις θέλει απλά για τις προσφορές με τις οποίες τα είδωλά του ευημερούν. Τα υπόλοιπα απλά τα διώχνει, διότι όλα όσα θα μπορούσαν να του προσφέρουν τα θεωρεί χωρίς αξία. Όντας άστεγο, το εγώ αναζητά όσο περισσότερα σώματα μπορεί να συλλέξει για να τοποθετήσει τα είδωλά του μέσα, κι έτσι να τα εξασφαλίσει ως ναούς για το ίδιο.

5. Ο ναός του Αγίου Πνεύματος δεν είναι ένα σώμα, αλλά μια σχέση. Το σώμα είναι μια απομονωμένη κηλίδα σκότους· ένα κρυφό μυστικό δωμάτιο, ένα μικροσκοπικό σημείο ενός ανόητου μυστηρίου, μια ανούσια περίφραξη πολύ προσεχτικά προστατευμένη, αν και δεν κρύβει τίποτα. Εδώ η ανίερη σχέση ξεφεύγει από την πραγματικότητα, και αναζητά ψίχουλα για να κρατηθεί ζωντανή. Εδώ θέλει να παρασύρει τους αδελφούς της, και να τους κρατήσει μέσα στην ειδωλολατρία της. Εδώ είναι «ασφαλής», διότι η αγάπη δεν μπορεί να εισέλθει. Το Άγιο Πνεύμα δεν χτίζει τους ναούς Του εκεί όπου δεν μπορεί να είναι η αγάπη. Θα ήθελε ποτέ το Άγιο Πνεύμα που βλέπει το πρόσωπο του Χριστού να επιλέξει για σπίτι του το μόνο μέρος σε όλο το σύμπαν όπου δεν γίνεται ορατό;

6. Δεν μπορείς να κάνεις το σώμα ναό του Αγίου Πνεύματος, και ποτέ δεν θα γίνει η έδρα της αγάπης. Είναι το σπίτι του ειδωλολάτρη, και της καταδίκης της αγάπης. Διότι εδώ η αγάπη γίνεται τρομακτική και εγκαταλείπεται η ελπίδα. Ακόμα και τα είδωλα που λατρεύονται εδώ καλύπτονται από μυστήριο, και κρατιούνται διαχωρισμένα από εκείνους που τα λατρεύουν. Αυτός ο ναός είναι αφιερωμένος στην απουσία σχέσης και στην έλλειψη ανταπόδοσης. Εδώ βρίσκεται το «μυστήριο» του διαχωρισμού που γίνεται αντιληπτό με δέος και φυλάσσεται με ευλάβεια. Αυτό που ο Θεός ***δεν*** θα ήθελε να υπάρχει, εδώ κρατιέται «ασφαλές» μακριά από Αυτόν. Αλλά αυτό που δεν συνειδητοποιείς είναι ότι αυτό που φοβάσαι μέσα στον αδελφό σου, και δεν θα ήθελες να το δεις σε αυτόν, είναι αυτό που κάνει και τον Θεό τρομακτικό και άγνωστο σε σένα.

7. Οι ειδωλολάτρες πάντα θα φοβούνται την αγάπη, διότι τίποτα δεν τους απειλεί τόσο σφοδρά όσο το πλησίασμα της αγάπης. Άφησε την αγάπη να τους πλησιάσει και παράβλεψε το σώμα, όπως σίγουρα θα το κάνει, και δες πώς υποχωρούν με φόβο, νιώθοντας την στερεή βάση του ναού τους να αρχίζει να τρέμει και να χαλαρώνει. Αδελφέ, εσύ τρέμεις μαζί τους. Και όμως, αυτό που φοβάσαι δεν είναι παρά ο προάγγελος της διαφυγής. Αυτό ο τόπος του σκότους δεν είναι το σπίτι σου. Ο ναός σου δεν απειλείται. Δεν είσαι

ειδωλολάτρης πια. Ο σκοπός του Αγίου Πνεύματος βρίσκεται ασφαλής μέσα στην σχέση σου, και όχι στο σώμα σου. Εσύ έχεις αποδράσει από το σώμα. Όπου είσαι το σώμα δεν μπορεί να εισέλθει, διότι το Άγιο Πνεύμα έχει ιδρύσει τον ναό Του εκεί.

8. Δεν υπάρχουν διαβαθμίσεις στις σχέσεις. Αυτές είτε υπάρχουν είτε όχι. Μια ανίερη σχέση δεν είναι σχέση. Είναι μια κατάσταση απομόνωσης, που φαίνεται να είναι κάτι που δεν είναι. Τίποτα περισσότερο. Την στιγμή που η τρελή ιδέα να κάνεις την σχέση σου με τον Θεό ανίερη φάνηκε να είναι δυνατή, όλες σου οι σχέσεις έγιναν χωρίς νόημα. Αυτή την ανίερη στιγμή γεννήθηκε ο χρόνος, και τα σώματα φτιάχτηκαν για να στεγάσουν την τρελή ιδέα και να της προσδώσουν την ψευδαίσθηση της πραγματικότητας. Κι έτσι φάνηκε πως είχε ένα σπίτι για λίγο μέσα στο χρόνο, και εξαφανίστηκε. Γιατί τι θα μπορούσε να στεγάσει αυτή την τρελή ιδέα ενάντια στην πραγματικότητα περισσότερο από μια στιγμή;

9. Τα είδωλα πρέπει να εξαφανιστούν, και να μην αφήσουν ίχνος πίσω τους καθώς φεύγουν. Η ανίερη στιγμή της φαινομενικής τους δύναμης είναι εύθραυστη σαν νιφάδα χιονιού, αλλά δίχως την ομορφιά της. Είναι αυτό το υποκατάστατο που θέλεις στην θέση των αιώνιων ευλογιών της άγιας στιγμής και της απεριόριστης ευεργεσίας της; Είναι η κακεντρέχεια της ανίερης σχέσης, τόσο φαινομενικά ισχυρή και τόσο πικρά παρεξηγημένη που ελκύστηκες λανθασμένα από αυτήν αντί να προτιμήσεις την άγια στιγμή που σου προσφέρει ειρήνη και κατανόηση; Παραμέρισε, λοιπόν, το σώμα και ήσυχα ξεπέρασέ το, και ανυψώσου για να υποδεχτείς αυτό που πραγματικά θέλεις. Και από τον άγιο ναό Του, μην κοιτάξεις πίσω σε αυτό από το οποίο αφυπνίστηκες. Γιατί καμιά ψευδαίσθηση δεν μπορεί να προσελκύσει το νου που έχει υπερβεί τις ψευδαισθήσεις, και τις έχει αφήσει μακριά πίσω του.

10. Η άγια σχέση αντανακλά την αληθινή σχέση που έχει ο Υιός του Θεού με τον Πατέρα του στην πραγματικότητα. Το Άγιο Πνεύμα αναπαύεται μέσα σε αυτήν με την βεβαιότητα ότι θα διαρκέσει για πάντα. Η σταθερή της βάση στηρίζεται αιώνια από την αλήθεια, και η αγάπη λάμπει πάνω της με το ευγενικό της χαμόγελο και την τρυφερή ευλογία που προσφέρει στους δικούς της. Εδώ η ανίερη στιγμή ανταλλάσσεται χαρούμενα με την άγια στιγμή της ασφαλούς επιστροφής. Εδώ ο δρόμος προς τις αληθινές σχέσεις είναι ευγενικά ανοιχτός, μέσα από τον οποίο εσύ και ο αδελφός σου πορεύεστε μαζί, αφήνοντας το σώμα πίσω με ευγνωμοσύνη, και αναπαύεστε στην Αιώνια Αγκαλιά. Η Αγκαλιά της Αγάπης είναι ανοιχτή για να σε υποδεχτεί, και να σου δώσει αιώνια ειρήνη.

11. Το σώμα είναι το είδωλο του εγώ· η πίστη στην αμαρτία που ενσαρκώνεται και έπειτα προβάλλεται προς τα έξω. Αυτό παράγει κάτι που φαίνεται να είναι ένας τοίχος σάρκας γύρω από το νου, κρατώντας τον φυλακισμένο σε ένα μικροσκοπικό σημείο χώρου και χρόνου, καταδικασμένο σε θάνατο, δίνοντάς του παρά μόνο μια στιγμή κατά την οποία να αναστενάξει, να θρηνήσει κι έπειτα να πεθάνει μέσα σε τρόμο προς τιμήν του

αφέντη του. Και αυτή η ανίερη στιγμή φαίνεται πως είναι η ζωή· μια στιγμή απελπισίας, ένα μικροσκοπικό νησί με ξηρή άμμο, στερημένο από νερό και καταδικασμένο στην αβεβαιότητα της λησμονιάς. Εδώ σταματά για λίγο ο Υιός του Θεού, για να προσφέρει την αφοσίωσή του στα είδωλα του θανάτου κι έπειτα να ξεψυχήσει. Κι εδώ είναι περισσότερο νεκρός από ό,τι ζωντανός. Ωστόσο, εδώ είναι που επίσης κάνει την επιλογή του ξανά ανάμεσα στην ειδωλολατρία και την αγάπη. Εδώ του έχει δοθεί να διαλέξει να περάσει αυτή την στιγμή αποδίδοντας τιμές στο σώμα, ή να αφήσει τον εαυτό του να ελευθερωθεί από αυτό. Εδώ μπορεί να δεχτεί την άγια στιγμή, που του προσφέρεται για να αντικαταστήσει την ανίερη που είχε διαλέξει πριν. Κι εδώ μπορεί να μάθει ότι οι σχέσεις είναι η σωτηρία του, και όχι η καταδίκη του.

12. Εσύ που το μαθαίνεις αυτό, μπορεί ακόμα να είσαι φοβισμένος, αλλά δεν είσαι ακινητοποιημένος. Η άγια στιγμή έχει μεγαλύτερη αξία τώρα για σένα από ό,τι η ανίερη αντίστοιχή της, και έχεις μάθει ότι θέλεις πραγματικά μόνο την μία. Αυτή δεν είναι ώρα θλίψης. Είναι ίσως ώρα σύγχυσης, αλλά όχι αποθάρρυνσης. Έχεις μια ***πραγματική*** σχέση, και αυτή η σχέση έχει νόημα. Είναι όμοια με την πραγματική σου σχέση με τον Θεό όπως τα ίσα πράγματα είναι όμοια το ένα με το άλλο. Η ειδωλολατρία είναι παρελθόν και δίχως νόημα. Ίσως φοβάσαι ακόμα λίγο τον αδελφό σου· ίσως κάποια σκιά του φόβου σου προς τον Θεό να παραμένει ακόμα μαζί σου. Τι είναι, όμως, αυτό για εκείνους που τους έχει δοθεί μια αληθινή σχέση πέρα από το σώμα; Είναι δυνατόν να μην βλέπουν το πρόσωπο του Χριστού για πολύ ακόμα; Και μπορούν για πολύ ακόμα να στερούν στον εαυτό τους την θύμηση της σχέσης τους με το Πατέρα τους, και να κρατούν την ενθύμηση της Αγάπης Του μακριά από την επίγνωσή τους;

VII. Η Συνέπεια Μέσων και Στόχου

1. Έχουμε πει πολλά για την ασυνέπεια των μέσων και του σκοπού, και πως αυτά πρέπει να ευθυγραμμιστούν πριν μπορέσει η άγια σχέση σου να σου φέρνει μόνο χαρά. Αλλά έχουμε ήδη πει ότι τα μέσα για την εκπλήρωση του στόχου του Αγίου Πνεύματος θα έρθουν από την ίδια Πηγή όπως και ο σκοπός Του. Αυτά τα μαθήματα είναι τόσο απλά και άμεσα και δεν έχουν τίποτα που να είναι ασυνεπές. Οι φαινομενικές ασυνέπειες, ή τα μέρη που βρίσκεις πιο δύσκολα από άλλα, είναι απλά ενδείξεις περιοχών όπου τα μέσα και ο σκοπός είναι ακόμα ασυνεπή. Και αυτό παράγει ακόμα μεγάλη δυσφορία. Δεν χρειάζεται να συμβαίνει αυτό. Αυτά τα μαθήματα δεν απαιτούν σχεδόν τίποτα από σένα. Είναι αδύνατον να φανταστείς κάτι που να ζητά τόσο λίγα, ή που να μπορούσε να προσφέρει περισσότερα.

2. Η περίοδος δυσφορίας που ακολουθεί την αιφνίδια αλλαγή σε μια σχέση από την αμαρτία σε αγιότητα μπορεί τώρα να έχει σχεδόν τελειώσει. Στον βαθμό που την βιώνεις ακόμα, αρνείσαι να αφήσεις τα μέσα σε Αυτόν ο Οποίος άλλαξε τον σκοπό. Αναγνωρίζεις ότι θέλεις τον στόχο. Δεν είσαι

επίσης πρόθυμος να δεχτείς και τα μέσα; Αν δεν είσαι, ας παραδεχτούμε ότι ***εσύ*** είσαι ασυνεπής. Ένας σκοπός επιτυγχάνεται με κάποια μέσα, κι αν θέλεις ένα σκοπό πρέπει να είσαι πρόθυμος να θέλεις και τα μέσα. Πως γίνεται να είναι κάποιος ειλικρινής ενώ λέει, «Θέλω αυτό πάνω από οτιδήποτε άλλο, αλλά όμως δεν θέλω να μάθω τα μέσα για να το αποκτήσω;»

3. Για να πετύχεις τον στόχο το Άγιο Πνεύμα ζητά πραγματικά πολύ λίγα. Δεν ζητά τίποτα περισσότερο για να δώσει και τα μέσα. Τα μέσα ακολουθούν τον σκοπό. Και όταν διστάζεις, είναι διότι ο σκοπός σε τρομάζει, και όχι τα μέσα. Να το θυμάσαι αυτό, ειδάλλως θα κάνεις το σφάλμα να πιστεύεις ότι τα μέσα είναι δύσκολα. Ωστόσο, πως γίνεται να είναι δύσκολα αν απλά σου δίδονται; Εγγυώνται τον στόχο, και είναι απόλυτα ευθυγραμμισμένα με αυτόν. Πριν τα κοιτάξουμε από λίγο πιο κοντά, θυμήσου ότι αν νομίζεις ότι είναι αδύνατα, τότε έχει κλονιστεί η επιθυμία σου για τον στόχο. Διότι αν κάποιος στόχος είναι εφικτός, τα μέσα για να τον φτάσεις πρέπει να είναι κι αυτά εφικτά.

4. ***Είναι*** αδύνατον να βλέπεις τον αδελφό σου αναμάρτητο και παρόλα αυτά να τον βλέπεις ως σώμα. Δεν είναι αυτό απόλυτα συνεπές με τον στόχο της αγιότητας; Διότι η αγιότητα είναι απλά το αποτέλεσμα της άδειάς σου να αναιρεθούν τα αποτελέσματα της αμαρτίας, έτσι ώστε να αναγνωριστεί αυτό που ήταν πάντα αληθές. Είναι αδύνατον να βλέπεις ένα αναμάρτητο σώμα, διότι η αγιότητα είναι θετική και το σώμα είναι απλά ουδέτερο. Δεν είναι αμαρτωλό, αλλά ούτε κι αναμάρτητο. Σαν το τίποτα, που είναι, δεν έχει νόημα να το επενδύσεις ούτε με τις ιδιότητες του Χριστού ούτε με του εγώ. Όποιο από τα δύο και να κάνεις πρέπει να είναι σφάλμα, διότι και τα δύο θα έβαζαν τις ιδιότητές τους εκεί όπου δεν μπορεί να βρίσκονται. Και τα δύο πρέπει να ακυρωθούν για τους σκοπούς της αλήθειας.

5. Το σώμα είναι το μέσον με το οποίο το εγώ προσπαθεί να κάνει την ανίερη σχέση να φαίνεται πραγματική. Η ανίερη στιγμή ***είναι*** η ώρα των σωμάτων. Αλλά ο ***σκοπός*** εδώ είναι η αμαρτία. Αυτός ο σκοπός δεν μπορεί να επιτευχθεί παρά μόνο στις ψευδαισθήσεις, κι έτσι η ψευδαίσθηση ενός αδελφού ως σώμα προωθεί τον σκοπό της ανιερότητας. Εξαιτίας αυτής της συνέπειας, το μέσον παραμένει αδιαμφισβήτητο ενώ ο σκοπός περιθάλπεται. Το πως βλέπεις προσαρμόζεται στην εκάστοτε επιθυμία, διότι η όραση έρχεται πάντα δεύτερη μετά από την επιθυμία. Και αν βλέπεις το σώμα, έχεις επιλέξει την κρίση και όχι την όραση. Διότι η όραση, όπως οι σχέσεις, δεν έχει διαβαθμίσεις. Είτε βλέπεις, είτε όχι.

6. Αυτός που βλέπει το σώμα ενός αδελφού έχει εναποθέσει μια κρίση πάνω σε αυτόν, και δεν τον βλέπει. Στην πραγματικότητα δεν τον βλέπει σαν αμαρτωλό· δεν τον βλέπει καθόλου. Μέσα στο σκοτάδι της αμαρτίας είναι αόρατος. Μόνο να τον φανταστείς μπορείς μέσα στο σκοτάδι, κι εδώ είναι που οι ψευδαισθήσεις που κρατάς γι αυτόν δεν φτάνουν τον πραγματικότητά του. Εδώ οι ψευδαισθήσεις και οι πραγματικότητα κρατιούνται ξεχωριστά. Εδώ οι ψευδαισθήσεις ποτέ δεν φέρονται προς την αλήθεια, και παραμένουν πάντα

κρυμμένες από αυτήν. Κι εδώ, μέσα στο σκοτάδι, φαντάζεσαι την πραγματικότητα του αδελφού σου ως σώμα, μέσα σε ανίερες σχέσεις με άλλα σώματα, υπηρετώντας την αιτία της αμαρτίας μια στιγμή πριν πεθάνει.

7. Υπάρχει πραγματικά μια διαφορά ανάμεσα σε αυτή την μάταιη φαντασίωση και την όραση. Η διαφορά δεν βρίσκεται μέσα σε αυτές, αλλά στον σκοπό τους. Και οι δύο δεν είναι παρά μέσα, το κάθε ένα κατάλληλο για τον σκοπό για τον οποίο έχει αναλάβει να υπηρετήσει. Κανένα δεν μπορεί να υπηρετήσει τον σκοπό του άλλου, γιατί το κάθε ένα είναι ***μια επιλογή*** σκοπού, που έχει αναλάβει να λειτουργήσει για λογαριασμό του. Και οι δύο δεν έχουν νόημα χωρίς τον σκοπό για τον οποίο προοριζόντουσαν, ούτε αξιολογούνται σαν κάτι διαφορετικό από τον προορισμό τους. Τα μέσα φαίνονται πραγματικά διότι ο σκοπός είναι αυτός στον οποίο δίνεται η αξία. Και η κρίση δεν έχει αξία εκτός κι αν ο στόχος είναι η αμαρτία.

8. Το σώμα δεν γίνεται παρά να το κοιτάς μέσω της κρίσης. Το να βλέπεις το σώμα είναι το σημάδι ότι σου λείπει η όραση, και έχεις αρνηθεί τα μέσα που σου προσφέρει το Άγιο Πνεύμα για να υπηρετήσεις τον σκοπό Του. Πως μπορεί μια άγια σχέση να πετύχει τον σκοπό της χρησιμοποιώντας τα μέσα της αμαρτίας; Την κρίση την δίδαξες εσύ στον εαυτό σου· η όραση μαθαίνεται από Αυτόν ο Οποίος θα ήθελε να ακυρώσει την διδασκαλία σου. Η δική Του όραση δεν μπορεί να δει το σώμα διότι δεν μπορεί να δει την αμαρτία. Κι έτσι σε οδηγεί στην πραγματικότητα. Ο άγιος αδελφός σου, που βλέποντας τον απελευθερώνεσαι, δεν είναι καμιά ψευδαίσθηση. Προσπάθησε να μην τον βλέπεις στο σκοτάδι, διότι οι φαντασιώσεις σου γι αυτόν θα φαίνονται πραγματικές εκεί. Έκλεισες τα μάτια σου για να τον αφήσεις έξω. Αυτός ήταν ο σκοπός σου, και για όσο αυτός ο σκοπός φαίνεται πως έχει κάποιο νόημα, τα μέσα για την επίτευξή του θα αξιολογούνται ότι αξίζουν όσο κι αυτό που βλέπεις, και επομένως δεν θα βλέπεις.

9. Το ερώτημά σου δεν θα πρέπει να είναι, «Πως μπορώ να δω τον αδελφό μου δίχως το σώμα;» Ρώτα μόνο, «Επιθυμώ πραγματικά να τον δω αναμάρτητο;» Και καθώς ρωτάς, μην ξεχνάς ότι η αθωότητά του είναι ***η δική σου*** διαφυγή από τον φόβο. Η σωτηρία είναι ο στόχος του Αγίου Πνεύματος. Το μέσον είναι η όραση. Διότι αυτό που κοιτούν αυτοί που βλέπουν ***είναι*** αναμάρτητο. Κανένας που αγαπά δεν μπορεί να κρίνει, και αυτό που βλέπει είναι ελεύθερο από καταδίκη. Και αυτό που βλέπει δεν το έφτιαξε αυτός, διότι του δόθηκε να το βλέπει, έτσι όπως του δόθηκε και η όραση που τον έκανε να βλέπει.

VIII. Η Όραση της Αθωότητας

1. Η όραση θα έρθει σε σένα πρώτα σε αναλαμπές, αλλά αυτές θα είναι αρκετές για να σου δείξουν αυτό που σου δίδεται όταν βλέπεις τον αδελφό σου αναμάρτητο. Η αλήθεια αποκαθίσταται σε σένα μέσω της επιθυμίας σου, έτσι όπως χάθηκε για σένα όταν επιθύμησες κάτι άλλο. Άνοιξε τον άγιο τόπο που έκλεισες δίνοντας αξία στο «κάτι άλλο», και αυτό που ποτέ δεν χάθηκε θα επιστρέψει ήσυχα. Έχει φυλαχτεί για σένα. Η όραση δεν θα ήταν απαραίτητη αν δεν είχε γίνει η κρίση. Επιθύμησε τώρα την ολοκληρωτική της ακύρωση, και θα γίνει για σένα.

2. Δεν θέλεις να ξέρεις την δική σου Ταυτότητα; Δεν θα αντάλλασσες με χαρά τις αμφιβολίες σου με την βεβαιότητα; Δεν θα ελευθερωνόσουν πρόθυμα από την μιζέρια, και να μάθεις πάλι την χαρά; Η άγια σχέση σου τα προσφέρει όλα αυτά. Έτσι όπως σου δόθηκε, έτσι θα είναι και τα αποτελέσματά της. Και έτσι όπως ο άγιος της σκοπός δεν φτιάχτηκε από σένα, έτσι ούτε και τα μέσα με τα οποία η χαρούμενη κατάληξή της θα είναι δική σου φτιάχτηκαν από σένα. Να χαίρεσαι με αυτό που είναι δικό σου μόνο και μόνο με το να το ζητήσεις, και μην θεωρείς ότι εσύ χρειάζεται να φτιάξεις ούτε τα μέσα ούτε το αποτέλεσμα. Όλα αυτά σου δίνονται, μόνο και μόνο με την επιθυμία σου να τα λάβεις. Η όραση δίδεται ελεύθερα σε εκείνους που ζητούν να δουν.

3. Η αθωότητα του αδελφού σου σού δίδεται μέσα σε λαμπερό φως, για να κοιτάς με την όραση του Αγίου Πνεύματος και να χαίρεσαι μαζί Του. Διότι η ειρήνη θα έρθει σε όλους όσους την ζητούν με πραγματικό πόθο και ειλικρίνεια σκοπού, που μοιράζονται με το Άγιο Πνεύμα και είναι ένα μαζί Του σε αυτό που είναι η σωτηρία. Να είσαι πρόθυμος, λοιπόν, να δεις τον αδελφό σου αναμάρτητο, έτσι ώστε ο Χριστός να μπορέσει να εμφανιστεί στην όρασή σου και να σου δώσει χαρά. Και μην θέτεις αξία στο σώμα του αδελφού σου, το οποίο τον κρατά στις ψευδαισθήσεις για το τι είναι. Είναι δική του επιθυμία να δει την αθωότητά του, όπως και δική σου. Ευλόγησε τον Υιό του Θεού στην σχέση σου, και μην βλέπεις σε αυτόν ό,τι εσύ έφτιαξες.

4. Το Άγιο Πνεύμα εγγυάται ότι αυτό που θέλησε και σου έδωσε ο Θεός θα είναι δικό σου. Αυτός είναι ο σκοπός σου τώρα, και η όραση που τον κάνει δικό σου είναι έτοιμη να σου δοθεί. Έχεις την όραση που σε καθιστά ικανό να μην βλέπεις το σώμα. Και καθώς κοιτάς τον αδελφό σου, θα βλέπεις έναν βωμό προς τον Πατέρα σου, άγιο όπως ο Ουρανός, να λάμπει με ακτινοβόλα αγνότητα και να σπινθηροβολεί με τα λαμπρά κρίνα που εναπόθεσες επάνω του. Σε τι άλλο μπορείς να δώσεις περισσότερη αξία από αυτό; Γιατί θεωρείς πως το σώμα είναι καλύτερο σπίτι, πιο ασφαλές καταφύγιο για τον Υιό του Θεού; Γιατί να προτιμάς να κοιτάζεις αυτό αντί για την αλήθεια; Πως είναι δυνατόν να προτιμάς την μηχανή της καταστροφής, και να την επιλέγεις για να αντικαταστήσει τον άγιο οίκο που προσφέρει το Άγιο Πνεύμα, όπου θα κατοικεί εκεί μαζί σου;

5. Το σώμα είναι το σημάδι της αδυναμίας, της τρωτότητας και της απώλειας δύναμης. Μπορεί να σε σώσει ένας τέτοιος σωτήρας; Θα παρέδιδες την θλίψη σου και την ανάγκη σου για βοήθεια σε αυτό που είναι ανήμπορο; Αυτό που είναι αξιολύπητα μικρό είναι η τέλεια επιλογή να στραφείς για δύναμη; Η κρίση θα φαίνεται πως κάνει τον σωτήρα σου αδύναμο. Ωστόσο, ***εσύ*** είσαι που χρειάζεσαι την δύναμή του. Δεν υπάρχει πρόβλημα, ούτε γεγονός ή κατάσταση, ούτε επιπλοκή που η όραση δεν θα επιλύσει. Τα πάντα λυτρώνονται όταν τα βλέπεις με την όραση. Διότι αυτή δεν είναι η ***δική σου*** όραση, και φέρει μαζί της τους νόμους που είναι αγαπητοί σε Εκείνον στον Οποίον ανήκει η όραση.

6. Όλα όσα κοιτάς με την όραση πέφτουν απαλά στην θέση τους, σύμφωνα με τους νόμους που φέρνει η ήρεμη και βέβαιη όραση Εκείνου. Ο στόχος για όλα όσα κοιτάζει είναι πάντα βέβαιος. Διότι θα ενώνεται με τον σκοπό Του, όντας ορατός στην μη προσαρμοσμένη μορφή του και απόλυτα κατάλληλος να ανταπεξέλθει σε αυτόν. Η καταστροφικότητα μετατρέπεται σε καλοσύνη, και η αμαρτία μεταμορφώνεται σε ευλογία κάτω από το ευγενικό Του βλέμμα. Τι μπορούν να αντιληφθούν τα μάτια του σώματος, με την δύναμη να το διορθώσουν; Τα μάτια του προσαρμόζονται στην αμαρτία, ανίκανα να την παραβλέψουν σε κάθε της μορφή και την βλέπουν παντού στα πάντα. Δες μέσα από τα δικά του μάτια και τα πάντα θα στέκουν καταδικασμένα μπροστά σου. Όλα όσα μπορούσαν να σε σώσουν, ποτέ δεν θα τα δεις. Η άγια σχέση σου, η πηγή της σωτηρίας σου, θα στερείται νοήματος, και ο αγιότατος σκοπός της θα είναι δίχως τα μέσα για την επίτευξή του.

7. Η κρίση δεν είναι παρά ένα παιχνίδι, ένα καπρίτσιο, ένα μέσον δίχως νόημα για να παίζεις το άσκοπο παιχνίδι του θανάτου στην φαντασία σου. Αλλά η όραση διορθώνει όλα τα πράγματα, και τα φέρνει απαλά μέσα στην ευγενική κυριαρχία των νόμων του Ουρανού. Τι θα γινόταν αν αναγνώριζες ότι αυτός ο κόσμος είναι μια παραίσθηση; Τι θα γινόταν αν καταλάβαινες πραγματικά ότι τον επινόησες εσύ; Τι θα γινόταν αν συνειδητοποιούσες ότι εκείνοι που φαίνονται ότι τριγυρνούν μέσα σ' αυτόν, αμαρτάνουν και πεθαίνουν, επιτίθενται και δολοφονούν και αυτοκαταστρέφονται, είναι εντελώς μη πραγματικοί; Θα μπορούσες να έχεις πίστη σε αυτά που βλέπεις, αν το δεχόσουν αυτό; Και θα το έβλεπες;

8. Οι παραισθήσεις εξαφανίζονται όταν αναγνωριστούν γι αυτό που είναι. Αυτή είναι η θεραπεία και η λύση. Μην τις πιστεύεις και φεύγουν. Και το μόνο που χρειάζεται να κάνεις είναι ν' αναγνωρίσεις ότι ***εσύ*** το έκανες αυτό. Μόλις δεχτείς αυτό το απλό γεγονός και πάρεις για σένα την δύναμη που τις έδωσες, τότε απελευθερώνεσαι από αυτές. Ένα πράγμα είναι βέβαιο· οι παραισθήσεις υπηρετούν έναν σκοπό, και όταν αυτός ο σκοπός δεν υπάρχει πια εξαφανίζονται. Επομένως, το ερώτημα ποτέ δεν είναι αν τις θέλεις, αλλά αν θέλεις τον σκοπό τον οποίο υπηρετούν. Αυτός ο κόσμος φαίνεται σαν να έχει πολλούς σκοπούς, ο κάθε ένας διαφορετικός και με διαφορετικές αξίες.

Και όμως είναι όλοι το ίδιο. Και πάλι δεν υπάρχουν διαβαθμίσεις· μόνο μια φαινομενική ιεραρχία αξιών.

9. Μόνο δύο σκοποί είναι δυνατοί. Ο ένας είναι η αμαρτία, και ο άλλος η αγιότητα. Τίποτα δεν υπάρχει ενδιάμεσα, και αυτός που θα επιλέξεις καθορίζει αυτό που βλέπεις. Διότι αυτό που βλέπεις είναι απλά το πώς επιλέγεις να εκπληρώσεις τον στόχο σου. Οι παραισθήσεις υπηρετούν για να εκπληρώνουν τον στόχο της τρέλας. Είναι τα μέσα με τα οποία ο έξω κόσμος, που προβάλλεται από τα μέσα, προσαρμόζεται στην αμαρτία και φαίνεται πως αποδεικνύει την πραγματικότητά της. Ακόμα, είναι αλήθεια ότι τίποτα δεν υπάρχει έξω. Και όμως, πάνω στο τίποτα γίνονται όλες οι προβολές. Διότι είναι η προβολή που δίνει στο «τίποτα» όλη την σημασία που έχει.

10. Αυτό που δεν έχει νόημα δεν μπορεί να γίνει αντιληπτό. Και το νόημα πάντα κοιτάζει μέσα για να βρει τον εαυτό του, κι ***έπειτα*** κοιτάζει έξω. Όλο το νόημα που δίνεις στον κόσμο εκεί έξω πρέπει επομένως να αντανακλά τις εικόνες που είδες μέσα· ή καλύτερα, αν τις είδες καθόλου ή απλά τις κατέκρινες. Η όραση είναι το μέσον με το οποίο το Άγιο Πνεύμα μεταφράζει τους εφιάλτες σου σε χαρούμενα όνειρα· τις άγριες φαντασιώσεις σου που σου δείχνουν όλα τα τρομαχτικά αποτελέσματα της φανταστικής αμαρτίας σε ήρεμες και καθησυχαστικές σκηνές με τις οποίες και θα τις αντικαταστήσει. Αυτές τις ευγενικές παραστάσεις και τους ήχους θα τα κοιτάζεις με χαρά, και θα τα ακούς με ευχαρίστηση. Αυτά είναι τα δικά Του υποκατάστατα για όλες τις τρομακτικές σκηνές και τις κραυγές που το εγώ έφερε στην τρομοκρατημένη επίγνωσή σου. Απομακρύνονται από την αμαρτία, και σου θυμίζουν ότι δεν είναι η πραγματικότητα που σε τρομάζει, και ότι τα σφάλματα που έκανες μπορούν να διορθωθούν.

11. Όταν έχεις κοιτάξει αυτό που φάνταζε τρομακτικό, και το δεις να μεταμορφώνεται σε θέαμα ομορφιάς και ειρήνης· όταν θα έχεις κοιτάξει σκηνές βίας και θανάτου, και τις έχεις δει να μεταμορφώνονται σε ήσυχα θεάματα κήπων κάτω από τον γαλανό ουρανό, με γάργαρο, ζωοποιό νερό να κελαρύζει χαρούμενα δίπλα τους σε παιχνιδιάρικα ρυάκια που ποτέ δεν στερεύουν· τότε ποιος θα χρειαστεί να σε πείσει να δεχτείς το δώρο της όρασης; Και μετά την όραση, ποιος είναι εκείνος που θα μπορούσε να αρνηθεί αυτό που ακολουθεί; Σκέψου για μια στιγμή μόνο αυτό· μπορείς να δεις την αγιότητα που ο Θεός έδωσε στον Υιό Του. Και δεν χρειάζεται ποτέ να πιστέψεις ότι υπάρχει κάτι άλλο να δεις.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: **Χριστίνα Τσιντέα**
ΔΙΟΡΘΩΣΗ – ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: **Παλαντζίδου Κέλλυ**

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Kenneth Wapnick, Ph.D.

Τα 50

Αξιώματα των θαυμάτων

από τα

Μ α θ ή μ α τ α

Θ α υ μ ά τ ω ν

Εισαγωγή

Όταν πριν δυό μήνες συζητούσαμε με την Γκλόρια για το τί πρέπει να κάνουμε σε αυτό το εργαστήριο, η Γκλόρια πρότεινε την ιδέα να κάνουμε αυτά τα αξιώματα των θαυμάτων. Δεν είναι το αγαπημένο μου μέρος του κειμένου, αλλά έπειτα θυμήθηκα την Αλίκη στην χώρα των θαυμάτων , όπου ο βασιλιάς λέει ότι αρχίζεις από την αρχή, έπειτα συνεχίζεις μέχρι το τέλος, και μετά σταματάς. Από την στιγμή που αρχίζουν έτσι τα Μαθήματα Θαυμάτων, φαίνεται λογικό να αρχίσουμε και εμείς με αυτά.

Αυτό που θα κάνουμε , αφού κάνω μερικά εισαγωγικά σχόλια, είναι να εξετάσουμε αυτά τα πενήντα αξιώματα γραμμή προς γραμμή. Θα δείτε ότι αυτό το πρώτο κομμάτι αρχίζει σχεδόν σαν την εισαγωγή μιας όπερας, με την έννοια ότι περιέχει τα περισσότερα από τα κύρια θέματα που τα βρίσκουμε πλήρως ανεπτυγμένα αργότερα στο κείμενο. Και όπως σε πολλές εισαγωγές όπερας, δεν νομίζω ότι είναι τόσο καλό όσο η ίδια η όπερα ή το βιβλίο.

Σκέφτηκα, στο πρώτο μέρος του εργαστηρίου να εξηγήσω πώς βλέπω αυτά τα πενήντα αξώματα και επίσης να προσπαθήσω να εξηγήσω αυτά που φαίνονται ως αντικρουόμενα με κάποιες δηλώσεις που βρίσκονται αργότερα στο κείμενο. Νομίζω ότι οι άνθρωποι που διαβάζουν αυτό το εισαγωγικό κομμάτι προσεκτικά, καθώς και τα πρώτα τέσσερα ή πέντε κεφάλαια, βρίσκουν ότι υπάρχουν κάποια συγκεκριμμένα πράγματα που φαίνονται να μην ταιριάζουν ακριβώς με αυτά που ακολουθούν. Και, σίγουρα, το ύφος της γραφής δεν είναι του ίδιου επιπέδου. Υπάρχουν λόγοι γι' αυτό που θα ήθελα να τους μοιραστώ.

Οι περισσότεροι από εσάς, είμαι βέβαιος, γνωρίζετε πώς γράφτηκαν τα Μαθήματα Θαυμάτων. Η **Έλεν Σούμαν**, ψυχολόγος, **άκουσε την φωνή του Ιησού να της μιλάει, και της υπαγόρευσε αυτούς τους τρεις τόμους**. Όταν αυτό άρχισε **τον Οκτώβριο του 1965**, τις πρώτες τέσσερις περίπου εβδομάδες, η Έλεν βρέθηκε σε μια πολύ αγχωτική κατάσταση. Ενώ δεν είχε σχέση με το βασικό περιεχόμενο αυτών που άκουγε, σίγουρα είχε σχέση με την καθαρότητα με την οποίαν άκουγε.

Η Έλεν είχε κάποια δείγματα ότι είχε αναπτύξει την ικανότητα γι αυτού του είδους την γραφή, την είχε αγνοήσει και την παράτησε για κάποιο διάστημα. Εάν έχετε μια βρύση που δεν χρησιμοποιείτε για κάποιο διάστημα, και ξαφνικά ανοίξετε το νερό, θα έρθει στην αρχή πολλή σκουριά. Τελικά το νερό θα τρέξει, αλλά στην αρχή θα έχει άσχημο χρώμα. Νομίζω ότι αυτό βρίσκουμε εδώ : το ίδιο το υλικό είναι συμβατό με την βασική διδασκαλία των Θαυμάτων, αλλά ο τύπος της έκφρασης δεν είναι συμβατός.

Πολύ συχνά η Έλεν θα έγραφε κάτι και την επόμενη μέρα θα της έλεγε ο Ιησούς : "Αυτό έγραψες χθες, αλλά έτσι θα έπρεπε να είναι", και θα διόρθωνε πολλές από τις στιλιστικές ασυμβατότητες καθώς και κάποιες ανακρίβειες της γλώσσας. Έτσι νομίζω είναι ακόμα πιο σημαντικό να καταλάβουμε πώς γράφτηκαν αυτά τα πρώτα κεφάλαια. Ξεκινώντας με το Κεφάλαιο 5, μπορείς σχεδόν να αισθανθείς ότι το κείμενο κινείται σ' ένα υψηλότερο επίπεδο όσον αφορά στην γλώσσα και στην σαφήνεια της έκφρασης.

Το σημαντικό σημείο είναι ότι στην αρχή δεν ήταν απευθείας υπαγόρευση. Ήταν σαν να είχε ο Ιησούς μια συνεχή συνομιλία με την Έλεν, όπου θα μπορούσε να λέει πράγματα και η Έλεν να του κάνει ερωτήσεις ή θα περίμενε ερωτήσεις στον νου της. Πολλές από τις πρώτες συνομιλίες είχαν σκοπό να βοηθήσουν την **Έλεν και τον Μπιλ** να συμπεριλάβουν αυτό το υλικό στο επαγγελματικό τους ιστορικό καθώς και τις προσωπικές τους ζωές.

Όλοι μας γνωρίζουμε ότι αλλιώς μιλάμε όταν έχουμε μια συνηθισμένη συνομιλία και

αλλιώς εκφραζόμαστε όταν γράφουμε. Το γνωρίζω από την προσωπική μου εμπειρία, όταν απλά μιλάω , μιλάω διαφορετικά , και δεν δίνω πολλή σημασία στο τί λέω – αν οι λέξεις είναι συμβατές με άλλα πράγματα που έχω πει. Όταν γράφω ένα βιβλίο ή ένα άρθρο, είναι πολύ διαφορετικά. Τότε είμαι πολύ πιο προσεκτικός. Νομίζω ότι ακριβώς έτσι συνέβη τις πρώτες εβδομάδες, όπως μπορούμε να δούμε ειδικά στα πρώτα τέσσερα Κεφάλαια. Αυτό εξηγεί, νομίζω, γιατί υπάρχουν μερικές ασυμβατότητες στον τρόπο που εκφράζεται το κείμενο στα αρχικά κεφάλαια, και γιατί πολλά από τα γραφόμενα μοιάζουν αδέξια και σίγουρα όχι του ίδιου υψηλού επιπέδου όπως το υπόλοιπο υλικό. Σίγουρα, επίσης, πολύ από το προσωπικό υλικό που κατέγραψε η Έλεν δεν προοριζόταν για το κοινό και έπρεπε να παραλειφθεί. Ήταν μόνον για την Έλεν και τον Μπιλ. Αυτό πάλι ίσως εξηγεί γιατί υπάρχει αυτή η αδεξιότητα στην γραφή.

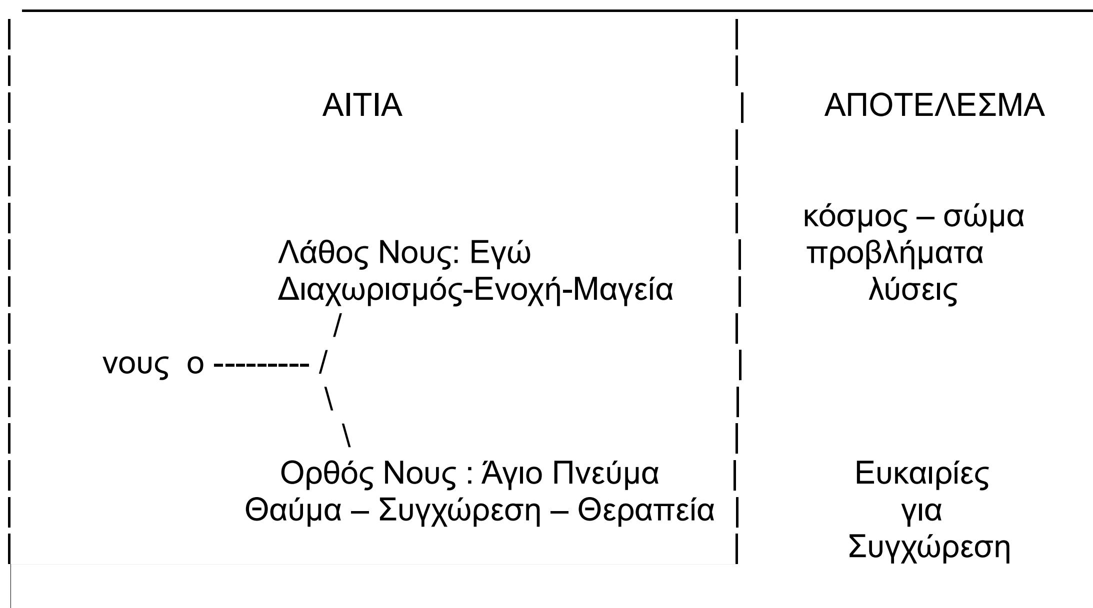
Ας αναφέρω μια από τις ασυμβατότητες που θα βρείτε, που είναι βασικά αυτό για το οποίο μιλάμε σήμερα : τί είναι ένα θαύμα, το θέμα των Μαθημάτων Θαυμάτων. Το Αξίωμα 17, το οποίο θα καλυφθεί αργότερα, μιλάει για το θαύμα ως θεραπεία. Στο Κεφάλαιο 2, ο Ιησούς λέει, “ Το να μιλάς για 'ένα θαύμα θεραπείας είναι σαν να συνδέεις ακατάλληλα δύο επίπεδα πραγματικότητας (T-2. IV.1:3). Επίσης, προς το τέλος του κειμένου υπάρχουν κάποιες αναφορές που μιλούν για ένα “θαύμα θεραπείας” (π.χ. T-27.II.5:2). Αυτή η προφανής ασυμβατότητα εξηγείται έχοντας στον νου μας τις συνθήκες του γραψίματος. Σε μερικά από τα πρώτα αξιώματα των θαυμάτων, η λέξη “θαύμα” χρησιμοποιείται σχεδόν όπως συνήθως : μιλάμε για μια εξωτερική πράξη, όπου υπάρχει κάποια εξωτερική αλλαγή στον κόσμο ή στην συμπεριφορά κάποιου. Όπως γίνεται πολύ σαφές σε κάποια από τα άλλα αξιώματα, και βέβαια είναι το κεντρικό θέμα των Μαθημάτων, τα θαύμα είναι μια αλλαγή στην αντίληψη. Είναι μια διόρθωση στον τρόπο που αντιλαμβανόμαστε και στον τρόπο που σκεφτόμαστε. Αλλά υπάρχουν, σίγουρα, αξιώματα που φαίνεται να εννοούν μια αλλαγή στην συμπεριφορά. Στο Κεφάλαιο 2, όταν ο Ιησούς συγκεκριμμένα μιλά για το τί είναι η θεραπεία και αρχίζει μια σειρα ενοτήτων πάνω σ' αυτό (T-2.IV) , κάνει μια διάκριση ανάμεσα στο θαύμα που είναι η μετατόπιση της σκέψης, και στο αποτέλεσμα που θα μπορούσε να είναι η θεραπεία. Αργότερα στο βιβλίο όταν αυτές οι πρώτες εξηγήσεις και διακρίσεις δεν είναι πια απαραίτητες, τα Μαθήματα είναι πολύ πιο ποιητικά και, επομένως, θα μπορούσαμε να πούμε κάπως πιο χαλαρά στην εκφρασή τους και τότε θα μπορούσαμε να χρησιμοποιήσουμε την φράση **“το θαύμα της θεραπείας”**.

Υπάρχει ένα άλλο αξίωμα θαυμάτων (21) που μιλά για την συγχώρεση του Θεού, ενώ στο βιβλίο ασκήσεων υπάρχει μια πολύ καθαρή δήλωση, στην πραγματικότητα επαναλαμβάνεται, που λέει ότι **“ ο Θεός δεν συγχωρεί επειδή δεν έχει ποτέ καταδικάσει**” (W-pI.46.1:1; W-pI.60.1:2). **Η συγχώρεση είναι μια διόρθωση μιας εχθρικής ή θυμωμένης σκέψης**. Και από την στιγμή προφανώς που ο Θεός δεν έχει τέτοιες σκέψεις, δεν υπάρχει ανάγκη διόρθωσης ή συγχώρεσης στους Ουρανούς. Σύμφωνα με την δημοφιλή χρήση της λέξης, πάντως, μιλάμε για την συγχώρεση του Θεού. Στην πραγματικότητα, ένα από τα πιο αξιαγάπητα κομμάτια στο κείμενο, που είναι η άποψη των Μαθημάτων γαι το “Πάτερ Ημών” (την Κυριακή Προσευχή), αρχίζει με τις λέξεις, **“Συγχώρεσε τις ψευδαισθήσεις μας, Πατέρα”** (T-16.VII.12:1). Έτσι αν ψάχνετε για ασυνέπειες στα Μαθήματα, πρόκειται να τις βρείτε. Αν θέλετε να δημιουργήσετε πρόβλημα με τον Ιησού και να χρησιμοποιήσετε τις διάφορες ασυνέπειες σαν ένα τρόπο αποδοκιμασίας ή διαφωνίας με τα Μαθήματά του, δεν χρειάζεται να διαβάσετε πάνω από την πρώτη ή την δεύτερη σελίδα. Στην πραγματικότητα, τους πρώτους μήνες, η Έλεν προσπαθούσε πολύ να το κάνει αυτό, και της είπε ότι θα επιθυμούσε πολύ να μην το κάνει αυτό γιατί ήταν μεγάλη σπατάλη χρόνου.

Πάνω απ' όλα, ένα από τα πιο αξιοσημείωτα πράγματα στα Μαθήματα Θαυμάτων είναι η συνέπειά τους από την αρχή ως το τέλος σε αυτό που διδάσκουν και σε αυτό που λένε. Ποτέ δεν αποκλείνουν από αυτό. Αλλά οι εκφράσεις τους δεν είναι πάντα εντελώς

συνεπείς.

Πριν αρχίσουμε να εξετάζουμε τα πενήντα αξιώματα γραμμή προς γραμμή, θα ήθελα να σχεδιάσω κάτι στον πίνακα σαν έναν τρόπο να προσανατολιστούμε στην συζήτησή μας για τα θαύματα. Κανείς από μας δεν ήταν πολύ ευτυχισμένος με τον τίτλο που έδωσε ο Ιησούς στα Μαθήματα, αλλά έγινε σαφές ότι ήθελε να το ονομάσει "Μαθήματα Θαυμάτων". Έτσι, το θαύμα είναι η πρωταρχική έννοια, και αυτό είναι που πραγματικά διδαχθήκαμε. Το θαύμα, επαναλαμβάνω, δεν έχει σχέση με ο,τιδήποτε εξωτερικό, κυρίως επειδή δεν υπάρχει τίποτα εξωτερικό.

Σήμερα δεν θα ασχοληθούμε με την μεταφυσική των Μαθημάτων, υποθέτουμε ότι δεχόμαστε αυτές τις αρχές. Αλλά, σίγουρα, η βασική μεταφυσική βάση των Μαθημάτων είναι ότι δεν υπάρχει κόσμος έξω από μας. Ο κόσμος είναι μια προβολή αυτού που είναι μέσα μας, που σημαίνει ότι το κεντρικό θέμα μπορεί πάντα να βρεθεί στην μικρή κουκίδα εκεί πάνω στην αριστερή πλευρά του σχήματος, η οποία αντιπροσωπεύει τον νου. Ο νους προβάλει αυτό που είναι μέσα του στον κόσμο, και ο κόσμος, βέβαια, συμπεριλαμβάνει όχι μόνο τον ευρύτερο κόσμο, το σύμπαν, αλλά επίσης τον κόσμο των ιδιαίτερων σωμάτων μας. Αυτό σημαίνει ότι το πρόβλημα δεν είναι ποτέ αυτό που είναι έξω από εμάς, εδώ στον κόσμο.Το πρόβλημα είναι πάντα αυτό που είναι στον νου μας. Και αφού εκεί είναι το πρόβλημα, **εκεί πρέπει να βρίσκεται και η απάντηση. Αυτή η απάντηση είναι το θαύμα.**

Ο καλύτερος ορισμός για το **τί είναι ένα θαύμα**, λοιπόν, είναι ότι **είναι μια διόρθωση για έναν λανθασμένο τρόπο σκέψης ή αντίληψης** , και επομένως τα Μαθήματα Θαυμάτων δεν θα προτείνουν ποτέ να κάνεις κάτι για να αλλάξεις την συμπεριφορά σου. Πολλοί θα έχετε δει ίσως το άρθρο πάνω στα Μαθήματα Θαυμάτων στους Τάιμς της Νέας Υόρκης πριν περίπου έναν μήνα (9 Δεκ. 1984), το οποίο αντέστρεψε αυτό που είχα πει. Είχε γράψει ότι πρέπει να αλλάξεις την συμπεριφορά σου, και αυτό θα αλλάξει τον νου σου. Είμαι σίγουρος ότι τους είπα ακριβώς το αντίθετο στο τηλέφωνο : ότι η αλλαγή του νου σου θα αλλάξει αντίστοιχα την συμπεριφορά σου. Αυτό δεν σημαίνει , επί τη ευκαιρία, ότι τα Μαθήματα δεν θα προτείνουν πολλές φορές να κάνεις κάτι για να αλλάξεις την συμπεριφορά σου. Το μόνο που θα έλεγαν είναι να μην πιστέψεις ότι αλλάζοντας την συμπεριφορά σου έχεις αλλάξει το πρόβλημα. Θα ήταν ένα χρήσιμο βήμα προς την

αλλαγή ενός προβλήματος, αλλά το βασικό πρόβλημα δεν είναι ποτέ έξω στον κόσμο ή στο σώμα – **είναι στον νου**. Αυτή η ιδέα, βέβαια, είναι απολύτως βασική σε όλα όσα διδάσκουν τα Μαθήματα και σε όλα όσα θα πούμε. Σίγουρα είναι βασική για την κατανόηση του τί είναι ένα **θαύμα**. Ο πιο απλός ορισμός του θαύματος είναι ότι είναι μια **διόρθωση του τρόπου που αντιλαμβανόμαστε ή που σκεπτόμαστε.**

Μια από τις πιο αγαπημένες μου φράσεις στα Μαθήματα, που είναι πράγματι ένας τέλειος ορισμός του θαύματος παρόλο που δεν χρησιμοποιεί την λέξη, λέει ότι "το ιερώτερο σημείο πάνω στη γη είναι εκεί όπου ένα αρχαίο μίσος έχει γίνει μια τωρινή αγάπη" (T-26.IX.6:1). Κάποιος τον οποίον μισούμε, το μίσος είναι ο τρόπος του εγώ να κοιτάζει, γίνεται κάποιος τον οποίον αγαπάμε, και αυτή **η όραση της αγάπης μας δίνεται από το Άγιο Πνεύμα**. Αυτό για το οποίο μιλάμε είναι δύο διαφορετικοί τρόποι να κοιτάς τον κόσμο και, πιο συγκεκριμμένα, να κοιτάμε τις σχέσεις μας στις ζωές μας. Ο ένας είναι ο τρόπος του εγώ, ο οποίος είναι ένας τρόπος να βλέπει όλο και περισσότερο διαχωρισμό, θυμό και ενοχή, να δικαιολογεί τον θυμό μας, και να κάνει την αρρώστεια πραγματική εδώ στο σώμα. Όλες αυτές οι αντιλήψεις πραγματικά ενδυναμώνουν την βασική υπόθεση του εγώ ότι είμαστε διαχωρισμένοι από τον Θεό και ο ένας από τον άλλον. Η διόρθωση για αυτό είναι να πας από τον τρόπο που βλέπει τα πράγματα το εγώ στον τρόπο που τα βλέπει το Άγιο Πνεύμα, και αυτή η **<u>μετατόπιση από το εγώ στο Άγιο Πνεύμα είναι το θαύμα</u>**. Η ταυτόσημη λέξη γι' αυτήν την **διαδικασία μετατόπισης από τις αντιλήψεις του εγώ για κάποιον άλλον σε αυτές του Αγίου Πνεύματος, είναι η <u>"συγχώρεση"</u>.**

Όταν συγχωρούμε, αυτό που κάνουμε στην πραγματικότητα είναι να θεραπεύσουμε το πρόβλημα, διότι η βασική πηγή του προβλήματος είναι η ερμηνεία μας γι' αυτό , και αυτή βασίζεται στην ενοχή μας. Έτσι, όλα τα προβλήματά μας – είτε είναι σωματικά, οικονομικά ή κοινωνικά – δεν βρίσκονται έξω εδώ στον κόσμο του σώματος αλλά βρίσκονται, μάλλον, στον νου μας, και όλα μπορούν να αναχθούν πίσω σ'ένα πρόβλημα ενοχής. Ένας άλλος **όρος για την ενοχή θα ήταν "** απουσία συγχώρεσης". **<u>Μόνον όταν συγχωρούμε θεραπεύονται τα προβλήματά μας</u>**, έτσι μπορούμε να πούμε ότι οι λέξεις **<u>"θαύμα",</u>** **<u>"συγχώρεση"</u>** και **<u>"θεραπεία</u>"** **αντιπροσωπεύουν βασικά την ίδια διαδικασία**.

Μπορούμε να δούμε, επομένως, ότι ένα θαύμα είναι η απάντηση στο πρόβλημα, το οποίο είναι η ενοχή, και μπορούμε να το ορίσουμε αυτό ακόμα πάραπέρα και να πούμε ότι όλη η ενοχή προέρχεται από την πεποίθηση ότι είμαστε διαχωρισμένοι. Έτσι, αυτές οι δύο λέξεις, "διαχωρισμός" και "ενοχή", είναι επίσης συνώνυμες, επειδή η μία προέρχεται από την άλλη.

Υπάρχουν κάποιες ερωτήσεις σ' αυτό το σημείο, πριν αρχίσουμε με τα αξιώματα;

Ερ. : Όταν μιλάς για συγχώρεση, μιλάς για συγχώρεση του εαυτού, και έπειτα των άλλων;

Απ.: Η βασική διαδικασία στα Μαθήματα είναι ότι συγχωρούμε τους εαυτούς μας μέσω της συγχώρεσης των άλλων, έτσι ώστε, τεχνικά, συγχωρείς κάποιον άλλον και αυτό, αντίστοιχα, σε κάνει να μπορέσεις να συγχωρήσεις τον εαυτό σου. Σύμφωνα με την εμπειρία μας, είναι μια αμοιβαία διαδικασία.Όσο πιο πολύ σε συγχωρώ, τόσο περισσότερο συγχωρημένος αισθάνομαι. Όσο πιο συγχωρημένος αισθάνομαι, τόσο πιο εύκολο μου είναι να συγχωρήσω άλλους ανθρώπους. Αλλά, με τους όρους του βασικού παραδείγματος που θέτουν τα Μαθήματα Θαυμάτων, συγχωρούμε κάποιον άλλον, και μετά, αντίστοιχα, συγχωρούμε τον εαυτό μας επειδή είναι το ίδιο πράγμα. Από την στιγμή που δεχόμαστε την ιδέα ότι δεν υπάρχει τίποτα εκεί έξω στον κόσμο παρα μόνο ό,τι εμείς βάζουμε εκεί, αναγνωρίζουμε έναν απευθείας σύνδεσμο ανάμεσα σε αυτό που είναι στον νου μας και σε αυτό που βλέπουμε. Αν θυμάστε, τα πρώτα μαθήματα από το βιβλίο των ασκήσεων είναι

πολύ σαφή στο να μας εκπαιδεύσουν να σκεπτόμαστε με αυτόν τον τρόπο, και το έκαναν πολύ ξεκάθαρο ότι δεν υπάρχει διαφορά ανάμεσα σε αυτό που αντιλαμβανόμαστε έξω και σε αυτό που αντιλαμβανόμαστε μέσα – ότι οι σκέψεις μας είναι αυτές που κατασκευάζουν τον κόσμο. Έτσι πραγματικά μιλάμε για το ίδιο πράγμα.

Η σπουδαιότητα της αναγνώρισης ότι πρέπει πρώτα να συγχωρήσεις κάποιον εκεί έξω βρίσκεται στο ότι η περισσότερη από αυτήν την ενοχή στον νου μας είναι ασυνείδητη – δεν έχουμε επίγνωση της. Αυτό σημαίνει ότι αν δεν βλέπουμε ένα πρόβλημα, δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα γι' αυτό. Αλλά συνήθως έχουμε επίγνωση των αρνητικών συναισθημάτων που αισθανόμαστε για άλλους ανθρώπους, έτσι ώστε αν βρεθώ να ενοχλούμαι με εσένα εκεί έξω, και σε κοιτάξω σωστά, αφήνω το Άγιο Πνεύμα να με οδηγήσει στον τρόπο που αντιλαμβάνομαι και καταλαβαίνω τί συμβαίνει. Έπειτα θα μου πει ότι ο,τιδήποτε είναι αυτό που καταλογίζω σε σένα είναι πραγματικά ο καθρέφτης αυτού που καταλογίζω στον εαυτό μου, μόνον που δεν γνώριζα ότι το καταλόγιζα αυτό σε μένα. Αυτό συμβαίνει επειδή, πάλι, η περισσότερη ενοχή είναι ασυνείδητη. Με τον ερχομό σου στην ζωή μου και με το να είσαι τέτοιο πρόβλημα για μένα, μου δίνεις την δυνατότητα, με το να είσαι καθρέπτης, να σε κοιτάζω και να βλέπω να μου αντανακλάται ακριβώς ό,τι είναι μέσα μου. Αλλάζοντας τον νου μου για κάτι που σε έχω κατηγορήσει, αυτό που κάνω πραγματικά είναι ότι αλλάζω τον νου μου για κάτι που έχω κατηγορήσει τον εαυτό μου. Ωστόσο, η μορφή μπορεί να είναι διαφορετική. Έτσι, αυτό για το οποίο μιλάμε τώρα είναι ο πολύ σημαντικός όρος ο οποίος δεν εμφανίζεται καθόλου σ' αυτήν την πρώτη ενότητα, και αυτός ο όρος είναι η “προβολή”. Προβάλουμε αυτό που είναι στον νου μας πάνω στον κόσμο.

Ερ.: Θα πρότεινες , για να είμαστε ανοικτοί σε αυτό και να το καταλαβαίνουμε ότι θα πρέπει να ζητάμε βοήθεια από το Άγιο Πνεύμα συνεχώς ;

Απ.: Ναι, τα Μαθήματα Θαυμάτων το κάνουν πολύ σαφές ότι **είναι απίθανο να συγχωρήσουμε πλήρως κάποιον χωρίς την βοήθεια του Αγίου Πνεύματος** διότι τα εγώ μας είναι πολύ δυνατά περιχαρακωμμένα στον νου μας. Στην πραγματικότητα λένε ότι η επένδυσή μας στο να διατηρήσουμε την ψευδαίσθηση του διαχωρισμού και της ενοχής στον νου μας είναι τόσο περιχαρακωμμένη στον νου μας, ώστε είναι σχεδόν αδύνατον, αν όχι εντελώς αδύνατον, να αλλάξουμε πραγματικά τον νου μας χωρίς εξωτερική βοήθεια. Αυτή η εξωτερική βοήθεια, το Άγιο Πνεύμα βέβαια, είναι στην πραγματικότητα μέσα μας. Όπως τα Μαθήματα συχνά αναφέρουν από τα ευαγγέλια : **από μόνοι μας δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα** (π.χ. , Μ-29.4:2).

Ερ.: Συζητώντας με την φίλη μου εδώ, βρήκα ότι πρόβαλα κάτι σ' αυτήν, έπειτα βρήκα ότι υπήρχε μια εσωτερική προβολή μέσα μου, αλλά βρήκα ότι δεν ήταν μέσα μου σχετικά με αυτήν, ήταν μέσα μου σε σχέση με τον Θεό, ένα τελείως διαφορετικό θέμα, αλλά η ίδια προβολή.

Απ.: Στο βάθος, πάντα, είναι η σχέση μας με τον Θεό. Στο βάθος του συστήματος του εγώ για τον καθένα είναι η πίστη ότι είμαστε διαχωρισμένοι από τον Θεό, ότι έχουμε επιτεθεί στον Θεό, και ο Θεός είναι θυμωμένος μαζί μας και πρόκειται να μας τιμωρήσει. Αυτή η ακολουθία σκέψεων είναι κεντρική στο εγώ όλων μας, και για να ξεφύγουμε από την οργή του Θεού, υπομένουμε κάθε είδους παράξενα πράγματα, με πιο παράξενο την πίστη ότι με το να επιτεθούμε σε κάποιον άλλον – με άλλα λόγια, με το να προβάλλουμε το πρόβλημα από εμάς σε κάποιον άλλον – θα ελευθερωθούμε από το πρόβλημα. Έτσι, τα διαπροσωπικά προβλήματα που βιώνουμε, όταν τα εξετάσουμε προσεκτικά όλα έχουν σχέση με κάποιον τρόπο με την πίστη μας ότι το άλλο πρόσωπο είναι ξεχωριστό από εμάς. Από αυτό, τότε, ακολουθεί η πίστη ότι αυτό το άλλο πρόσωπο μας έχει

θυματοποιήσει, ή αντίθετα αισθανόμαστε ένοχοι επειδή πιστεύουμε ότι εμείς το έχουμε θυματοποιήσει.

Με αυτές τις εμπειρίες ταυτιζόμαστε όλοι. Έχουμε όλοι πολλές διαφορετικές ευκαιρίες στην ζωή μας να αναγνωρίσουμε πώς λειτουργεί. Αλλά όλα αυτά επιστρέφουν στο **βασικό πρόβλημα που είναι ότι πιστεύουμε ότι είμαστε διαχωρισμένοι από τον Θεό**, που σημαίνει ότι Του έχουμε επιτεθεί, και αυτό σημαίνει ότι Τον έχουμε θυματοποιήσει, ότι Αυτός είναι το θύμα μας. Έπειτα το αντιστρέφουμε αυτό , επειδή η **προβολή πάντα** ακολουθεί την ενοχή, και πιστεύουμε ότι ο Θεός μας θυματοποιεί. Έτσι, μέσα στο σύστημα του εγώ, ο θάνατος, για παράδειγμα,γίνεται ο πιο εκτυφλωτικός μάρτυρας της πραγματικότητας της οργής του Θεού. Ο Θεός δημιούργησε ένα σώμα, το οποίο σε ένα επίπεδο είναι αυτό που πιστεύει το εγώ, και έπειτα τιμωρεί το σώμα καταστρέφοντάς το – κάνει το σώμα να υποφέρει κ.λ.π.

Αυτό, λοιπόν, είναι το σκληρό σαν βράχος συμπέρασμα στο υποσυνείδητο του καθενός και έπειτα το μόνο που κάνουμε είναι να το προβάλουμε ξανά και ξανά σε όλους τους άλλους. Όπως διδάσκουν τα Μαθήματα, δεν μπορείς να επιστρέψεις αμέσως στους Ουρανούς επειδή το μέγεθος του φόβου και του τρόμου που υπάρχει εδώ είναι τεράστιο. Αυτό που μπορούμε να κάνουμε είναι να αρχίσουμε να ροκανίζουμε αυτό το σύστημα σκέψης, και αρχίζουμε το ροκάνισμα με όλους τους ανθρώπους με τους οποίους είμαστε σε κάποια σχέση. Και μπορούμε να είμαστε σε μια σχέση με ανθρώπους είτε είμαστε σωματικά μαζί τους ή απλά τους σκεφτόμαστε. Έτσι, κάποιος που πέθανε είκοσι ή τριάντα χρόνια πριν μπορεί να είναι ακόμα πολύ παρών στον νου μας επειδή ακόμα κουβαλάμε παλιές πληγές, ή παλιές ψευδαισθήσεις γι΄αυτό το πρόσωπο.

´

Ο δ η γ ό ς   π α ρ α π ο μ π ώ ν

T.26.IV.4:7	W-pI.169.5:2	M-13.3:2
| | | | |	| | | | |	| | | |
| | | | Πρόταση	| | | | Πρόταση	| | | Πρόταση
| | | Παράγραφος	| | | Παράγραφος	| | Παράγραφος
| | Ενότητα	| | Μάθημα	| Ερώτηση
| Κεφάλαιο	| Μέρος	|
Θεωρία	Βιβλίο Ασκήσεων	Εγχειρίδιο Δασκάλων

<u>Αξίωμα 1</u>

<u>Δεν υπάρχει βαθμός δυσκολίας στα θαύματα. Δεν είναι κάποιο δυσκολότερο ή μεγαλύτερο από κάποιο άλλο. Είναι όλα το ίδιο. Όλες οι εκφράσεις της αγάπης είναι μέγιστες.</u>

Ενώ είπα ότι αυτή η ενότητα δεν είναι η αγαπημένη μου, νομίζω ότι το πρώτο αξίωμα, είναι πραγματικά ένα πετράδι. Είναι μια από τις πιο σημαντικές δηλώσεις σε ολόκληρο το βιβλίο, και νομίζω ότι και ο Ιησούς το ίδιο νομίζει, γιατί είναι ένα αξίωμα που επαναλαμβάνεται ξανά και ξανά και στα τρία βιβλία με πολλές διαφορετικές μορφές. Εάν μπορούσαμε να καταλάβουμε σε βάθος τί σημαίνει, ότι "δεν υπάρχει βαθμός δυσκολίας στα θαύματα", θα μπορούσαμε να καταλάβουμε τα πάντα στα Μαθήματα επειδή αυτό το αξίωμα περιέχει μέσα του τον σπόρο ολόκληρου του συστήματος σκέψης. Το «δεν υπάρχει βαθμός δυσκολίας στα θαύματα» είναι το ίδιο σαν να λέμε ότι όλα τα προβλήματα στον κόσμο είναι στην ουσία το ίδιο – αυτά που φαίνονται μεγάλα και αυτά που φαίνονται μικρά. Δεν υπάρχει διαφορά ανάμεσά τους.

Αυτό μπορεί να γίνει κατανοητό μόνον όταν αναγνωρίσεις ότι δεν υπάρχει κόσμος εκεί έξω. Εάν πιστεύεις στην πραγματικότητα του υλικού, αντιληπτικού ή ξεχωριστού κόσμου, τότε πρέπει να πιστεύεις ότι υπάρχουν διαβαθμίσεις.Υπάρχουν μεγαλύτερα ή μικρότερα πράγματα. Ολόκληρος ο κόσμος μας, δηλαδή **όλος ο κόσμος που αντιλαμβανόμαστε, βασίζεται σε διαβαθμίσεις και διαφορές**. Όλοι έχουμε τις έννοιες μικρό και μεγάλο, χοντρό και αδύνατο, όμορφο και άσχημο, αρσενικό και θηλυκό, ημέρα και νύχτα, φως και σκοτάδι , μικρό πρόβλημα, μεγάλο πρόβλημα κ.λ.π κ.λ.π. Αυτά είναι όλα εμφυτα μέρη του κόσμου του εγώ, του κόσμου του διαχωρισμού – οτι πράγματι υπαρχουν διαφορές σ' αυτόν τον κόσμο.

Από την στιγμή που πιστεύουμε ότι το σώμα είναι πραγματικό, θα πιστέψουμε ότι υπάρχουν κάποια προβλήματα που είναι πιο σοβαρά από άλλα. Αν κάποιος έχει μια αρρώστεια που απειλεί την ζωή του, τότε αυτό είναι ένα σοβαρό πρόβλημα. Αν έχει έναν μικρό πονοκέφαλο τότε λέμε ότι αυτό δεν είναι και πολύ σοβαρό πρόβλημα. Όλοι σ' αυτόν τον κόσμο πέφτουμε σ' αυτήν την παγίδα. Επίσης παίρνει την μορφή του να ζητάμε την βοήθεια του Αγίου Πνεύματος για κάποια προβλήματα και όχι για άλλα. Ή το να πιστεύουμε ότι Αυτό (το Άγιο Πνεύμα) παραείναι απασχολημένο και δεν μπορεί να ασχοληθεί με τα δικά μας μικρά και ανόητα προβλήματα, ή το να πιστεύουμε οτι μερικά

μπορούμε να τ' αντιμετωπίσουμε μόνοι μας. Στην πραγματικότητα, φοβόμαστε την λύση Του, γιατι αυτό θα σήμαινε την διάλυση του εγώ.

Εν πάσει περιπτώσει, ο σκοπός για τον οποίον μελετάμε τα Μαθήματα Θαυμάτων δεν είναι να μας κάνει να νιώσουμε ενοχή που πέφτουμε σ' αυτές τις παγίδες. Η όλη ιδέα του βιβλίου είναι να μάθουμε πόσο παράλογοι είμαστε, και πόσο παράλογο είναι αυτό το σύστημα σκέψης, ώστε να μπορέσουμε να αλλάξουμε την γνώμη μας για αυτό. Δεν μπορείς να αλλάξεις την ιδέα που έχεις για κάτι αν δεν ξέρεις ότι υπάρχει. Έτσι, η ιδέα του να εκθέσουμε το σύστημα σκέψης του εγώ, δεν είναι να μας κάνει να αισθανθούμε ακόμα πιο ένοχοι ή πιο ανόητοι από όσο ήδη αισθανόμαστε, αλλά να μας βοηθήσει να συνειδητοποιήσουμε ότι, στην πραγματικότητα, το πιστεύουμε, έτσι ώστε να μπορέσουμε να αλλάξουμε την γνώμη μας για αυτό. Και αυτή η πρώτη αρχή, πράγματι μας ξυπνάει με ένα "Μπαμ".

Αυτό που σημαίνει λοιπόν, είναι ότι **είναι το ίδιο εύκολο να θεραπευθεί ένας καρκίνος όσο και ένας ήπιος πονοκέφαλος**. Είναι το ίδιο εύκολο να θεραπεύσουμε την απειλή ενός πυρηνικού πολέμου όσο να θεραπεύσουμε έναν καυγά ανάμεσα σε δύο μικρά παιδιά, γιατί όλα είναι το ίδιο πράγμα. Προέρχονται όλα από ένα κεντρικό σημείο, το οποίο είναι η πίστη στον διαχωρισμό ή η πίστη στην ενοχή. **Τα προβλήματα ποτέ δεν βρίσκονται εκεί έξω στον κόσμο, αλλά μέσα στον νου μας**. Αυτά που κάνουμε σ' αυτόν τον κόσμο για να ανακουφίσουμε τον πόνο, γίνονται όλα στο επίπεδο των συμπτωμάτων, το οποίο σημαίνει ότι όλα γίνονται στο επίπεδο της μορφής. Μια από τις αρχές – κλειδιά στα Μαθήματα Θαυμάτων είναι η **διάκριση** που μας ζητείται πάντα να κάνουμε ανάμεσα στην **μορφή** και στο **περιεχόμενο**. Μας διδάσκουν ότι υπάρχουν μόνο δυο βασικά "περιεχόμενα" στον κόσμο: Ο Θεός ή το Εγώ, η αγάπη ή ο φόβος, το πνεύμα ή το σώμα. **Υπάρχουν μόνο δύο βασικοί τρόποι αντίληψης στον κόσμο : ο ένας είναι ο τρόπος που το εγώ βλέπει ένα πρόβλημα, ο άλλος είναι ο τρόπος που το βλέπει το Άγιο Πνεύμα.**

Αυτό που συμβαίνει είναι ότι αυτά τα περιεχόμενα εμφανίζονται με χιλιάδες μορφές. Όταν λέμε ότι το βασικό περιεχόμενο στον κόσμο του εγώ είναι ο διαχωρισμός, τότε μας είναι προφανές πόσο πολλές διαφορετικές μορφές παίρνει αυτή η πεποίθηση. Μερικά πράγματα τα ονομάζουμε αρνητικά, όπως τον πόνο, την θλίψη , τον θάνατο κ.λ.π. Μερικά τα ονομάζουμε θετικά, που συνήθως σημαίνει ότι είναι αυτα που θέλουμε ή ότι έχοντάς τα οι άνθρωποι δεν υποφέρουν εξωτερικά. Αλλά η ουσία δεν είναι ποτέ η μορφή αλλά η σκέψη που βρίσκεται πίσω από αυτά.

Στο κεφάλαιο 23, (Τ-23.ΙΙ), υπάρχει μια ενότητα με τίτλο **" Οι Νόμοι του Χάους**" που είναι ένα πολύ δύσκολο κομμάτι και ένα από τα πιό σημαντικά στο βιβλίο. Στο "Οι Νόμοι του Χάους" περιγράφονται **οι πέντε νόμοι που διέπουν το σύστημα σκέψης**

του εγώ , που στην πραγματικότητα **είναι το αντίστοιχο των πενήντα αξιωμάτων για τα Θαύματα**. (Μπορείς να δεις με ποιανού μέρος είναι ο Ιησούς όταν δίνει πενήντα αρχές για τα Θαύματα αλλά μόνον πέντε νόμους για το χάος.)

Ο πρώτος νόμος του χάους είναι ακριβώς αντίστοιχος με το πρώτο αξίωμα των Θαυμάτων. Δηλώνει ότι η αλήθεια είναι σχετική και ότι υπάρχει μια ιεραρχία από ψευδαισθήσεις. Μερικές είναι χειρότερες από άλλες η μερικές είναι καλύτερες από άλλες. Αυτό, λοιπόν, είναι ακριβώς αυτό για το οποίο συζητάμε τώρα. Από την στιγμή που πιστεύεις ότι κάποια προβλήματα είναι πιό μεγάλα από άλλα,πρέπει να πιστεύεις ότι υπάρχουν διαφορετικά επίπεδα λύσεων για διαφορετικά επίπεδα του προβλήματος. Σίγουρα, κάποιος στο ιατρικό επίπεδο ξέρει ότι αν υπάρχει αυτό το σύμπτωμα , πρέπει να κάνεις το ‘A’ , και αν υπάρχει ένα άλλο κάνεις το ‘B’ , και αν υπάρχει και ένα τρίτο σύμπτωμα κάνεις και το ‘A’ και το ‘B’ ή κάτι άλλο. Είναι πολύ συγκεκριμένα τα πράγματα που κάνουμε για να θεραπεύσουμε ή να λύσουμε τα διάφορα προβλήματα που πιστεύουμε ότι έχουμε. Επί τη ευκαιρία , τα “Θαυματα” κάνουν σαφές οτι αυτό δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει να κάνεις αυτά τα διάφορα πράγματα, αλλά θα το επεξεργαστώ αυτό αργότερα όταν εμφανιστεί με τα αξιώματα των θαυμάτων (βλέπε πιο κάτω Αξ. 5).

Το μόνο πράγμα που πραγματικά θεραπεύει είναι να ξεριζώσουμε την πεποίθηση ότι είμαστε διαχωρισμένοι από τον Θεό, η οποία είναι η πηγή από όπου προέρχεται το πρόβλημά μας της ενοχής. Καθώς θα δούμε αργότερα, ένας άλλος τρόπος να πούμε τί σημαίνει θεραπεία, θα μπορούσε να είναι “ένωση”. Αν αναγνωρίσουμε ότι το μόνο πρόβλημα που υπάρχει είναι η πίστη ότι είμαστε διαχωρισμένοι, αυτό πρέπει να σημαίνει ότι **η μόνη λύση σε όλα τα φαινομενικά προβλήματα είναι να ενωθούμε.**

Κάποιο άλλο πράγμα που θα γίνει προφανές καθώς θα δουλεύουμε με αυτό το υλικό, είναι ότι τα “Μαθήματα Θαυμάτων” , διδάσκουν ότι ο τρόπος που ορίζουμε ένα πρόβλημα αυτόματα υποδεικνύει το πώς λύνουμε το πρόβλημα. Για αυτό είναι πολύ σημαντικό όταν δουλεύεις με τα “Θαύματα”, να έχεις πάντα στο μυαλό σου ότι αναγνωρίζουν μόνο ένα πρόβλημα, και αυτό είναι η πίστη στο ότι είμαστε διαχωρισμένοι. Εάν πεις ότι το πρόβλημα είναι κάτι άλλο, τότε αυτόματα λές ότι η λύση θα είναι κάτι άλλο.

Το μάθημα 79 στο βιβλίο των ασκήσεων μας λέει ότι **υπάρχει μόνο ένα πρόβλημα** , επομένως υπάρχει μόνο μία λύση. Το ένα αυτό πρόβλημα είναι **η ενοχή, ο διαχωρισμός**, ή το να κρατάς παράπονα και η μιά **λύση** είναι ένα θαύμα, **η συγχώρεση** , ή **η ένωσ**η. Αυτό το πρώτο αξίωμα επομένως, πραγματικά καθορίζει : “Δεν υπάρχει βαθμός δυσκολίας στα θαύματα”. Ανεξάρτητα από το τί πιστεύουμε ότι

είναι το πρόβλημα, όλα μας τα προβλήματα μπορούν να λυθούν με τον ίδιο ακριβώς τρόπο, κυρίως με το να αλλάξουμε την γνώμη μας για αυτά.

Ερ.: Μερικές φορές αρνούμαστε πράγματα και νομίζουμε ότι έχουμε ήδη αλλάξει την γνώμη μας.....

Απ.: Όπως λέει ακριβώς στο τέλος του κειμένου, "Οι δοκιμασίες δεν είναι παρά μαθήματα που αποτύχατε να μάθετε και που εφανίζονται ξανά , έτσι ώστε όπου κάνατε μια λάθος επιλογή πριν, τώρα μποείτε να κάνετε μια καλύτερη...." (Τ-31.VIII.3:1). Προφανώς , τις περισσότερες φορές δεν έχουμε απαλλαγεί εντελώς από όλη την ενοχή μας, και μπορεί να υπάρχουν σχέσεις που πιστεύουμε ότι έχουμε θεραπεύσει και επιλύσει και κάτι συμβαίνει ένα χρόνο μετά και «Μπάγκ» όλα εκείνα τα ίδια συναισθήματα ξαναγυρίζουν. Όλοι έχουμε αυτήν την εμπειρία.

Αυτό δεν σημαίνει απαραίτητα ότι αποτύχαμε όταν αρχικά προσπαθήσαμε να το δουλέψουμε. Αυτό που πιθανώς σημαίνει είναι ότι πήγαμε όσο μακριά μπορούσαμε σε εκείνο το σημείο, και μετά, σε κάποια άλλη στιγμή αργότερα, είμαστε έτοιμοι να κάνουμε άλλο ένα βήμα και να θεραπεύσουμε ένα βαθύτερο στρώμα ενοχής. Τότε παρουσιάζεται μια ευκαιρία και να πάλι, θυμώνουμε και αναστατωνόμαστε, αισθανόμαστε πληγωμένοι και θύματα, και αυτό που μας λέει αυτό είναι ότι δεν είχαμε απαλλαγεί εντελώς από αυτήν την πεποίθηση, γιατί αυτό που συμβαίνει τώρα είναι ότι αυτό προβάλεται έξω, στο άλλο πρόσωπο. Το εγώ θα μας έλεγε ότι πρέπει να πιστέψουμε ότι αποτύχαμε. Αυτό που θα μας έλεγε το Άγιο Πνεύμα είναιο ότι τώρα είμαστε έτοιμοι να κάνουμε άλλο ένα βήμα. Αυτή είναι πραγματικά η **παραίνεση των "Μαθημάτων Θαυμάτων"**: να μας βοηθήσει να δούμε **ο,τιδήποτε συμβαίνει στην ζωή μας σαν μια ευκαιρία να θεραπεύσουμε και να συγχωρήσουμε κάτι που ήταν μέσα μας βαθιά θαμμένο και που δεν ξέραμε ότι υπήρχε**. Και δεν υπάρχουν εξαιρέσεις σε αυτό το αξίωμα.

Στην πραγματικότητα, η μεγάλη δύναμη των "Θαυμάτων" βρίσκεται στο ότι είναι τόσο συνεπή και απλά σε όσα λένε. Πραγματικά μας διδάσκουν ότι υπάρχει μόνο ένας τρόπος να βλέπουμε τα πάντα σε αυτόν τον κόσμο. Αυτός είναι ο τρόπος των "Θαυμάτων": ότι **ό,τι συμβαίνει είναι μια ευκαιρία για μας να θεραπεύσουμε τον νου μας,** και δεν έχει σημασία αν αναστατωνόμαστε για κάποιο τρομερό γεγονός που διαβάσαμε στην εφημερίδα, ή αναστατωνόμασυε για κάποιο μικροπράγμα που συνέβη στο σπίτι μας ή στην οικογένειά μας ή στις δουλειές μας.

Ερ.: Παρόλο που μπορεί να μην υπάρχουν βαθμοί δυσκολίας στα θαύματα, εμείς είμαστε αρκετά πεπεισμένοι ότι υπάρχουν. Έχοντας αυτό στον νου μας, μήπως θα έπρεπε να συγχωρήσουμε κάτι μεγάλο πριν πάμε στα άλλα;

Απ: Δουλεύουμε πάνω σε ό,τι μπορούμε να δουλέψουμε. Μερικοί πιστεύουν ακριβώς το αντίθετο, ότι τα μεγάλα είναι πάρα πολύ. Έτσι κάνουν πρακτική στα μικρά: στον άνθρωπο που μας “έκοψε” στον αυτοκινητόδρομο, ή κάποιον που κάνει κάτι μικρό και ενοχλητικό ή κάτι που τα παιδιά μας δεν έκαναν ενώ έπρεπε να κάνουν. Μερικοί βρίσκουν ευκολότερο να δουλέψουν με αυτά , και άλλοι ακριβώς το αντίθετο.

Ερ.: Πρέπει να δουλέψεις με όλα αυτά τα πράγματα ;

Απ.: Δεν πρέπει, απλά θα αισθανθείς καλύτερα αν το κάνεις, αυτό είναι όλο.

Ερ.: Μπορεί αυτό το πρώτο αξίωμα να σημαίνει ότι θα ήταν το ίδιο εύκολο να θεραπευθεί ένας καρκίνος όσο ένα κρύωμα;

Απ.: Ναί,αλλά θα μπορούσες να κάνεις το λάθος να θεωρήσεις ότι το πρόβλημα είναι ο καρκίνος ή το κρύωμα του σώματος. Δεν είναι αυτό το πρόβλημα. Το πρόβλημα είναι η σκέψη που οδήγησε σε αυτό. **Τα “Θαύματα” λένε ότι το μόνο νόημα που έχει το κάθε τι είναι η σημασία έχει για σένα**. Δεν επικεντρώνεσαι στο σύμπτωμα του καρκίνου περισσότερο από ό,τι επικεντρώνεσαι στην εξαφάνισή του, διότι δεν είναι αυτό το πρόβλημα. Ο καρκίνος μπορεί να εξυπηρετεί κάποιον σκοπό, όχι μόνο για το συγκεκριμένο πρόσωπο αλλά και για τα πρόσωπα στην ζωή του – οικογένεια, φίλους, γιατρούς κ.λ.π.

Ερ.: Έτσι το “Δεν υπάρχουν βαθμοί δυσκολίας στα θαύματα” στην πραγματικότητα δεν σημαίνει ποτέ την οποιαδήποτε θεραπεία, στην πραγματικότητα σημαίνει μια αλλαγή στην αντίληψη.

Απ.: Σωστά , σημαίνει μια αλλαγή στον νου. Θα το συζητάμε αυτό ξανά και ξανά όσο προχωράμε.

Ερ.: Σύμφωνα με αυτό,εάν η σκέψη σου έχει προκαλέσει έναν καρκίνο,και ο νους σου πραγματικά θεραπευτεί, δεν θα είναι τότε αδιάφορο το αν θεραπευτεί ο καρκίνος ή όχι ;

Απ.: Σωστά. Οι άνθρωποι χρησιμοποιούν συχνά μια σωματική θεραπεία σαν έναν τρόπο να αποδείξουν είτε την ίδια τους την πνευματική ή νοητική υγεία, είτε την έλλειψή της. “Αν πραγματικά το κάνω σωστά αυτό , τότε αυτός ο όγκος θα εξαφανιστεί.” Και τότε , αυτό που κάνουν το κάνει αυτό πραγματικό.. Όταν ο νους σου θεραπευτεί πραγματικά, δεν θα είναι κάτι που θα σε ενδιαφέρει. Αυτό δεν σημαίνει ότι ο όγκος δεν θα εξαφανιστεί. Σημαίνει μόνο ότι ο στόχος σου δεν θα είναι να εξαφανιστεί , αλλά να έχεις ειρήνη στον νου σου.

Ερ.: “Θάνατος” δεν σημαίνει ότι απλά ξαπλώνουμε και εγκαταλείπουμε το σώμα την κατάλληλη στιγμή;

Απ.: Εαν με την λέξη “κατάλληλη” εννοείς ότι πεθαίνουμε όταν έχουμε ολοκληρώσει τα μαθήματα που ηρθαμε να μάθουμε, ναί. Πάντως, μπορεί επίσης να αλλάξουμε γνώμη και να επιλέξουμε να αφήσουμε το σώμα μας πριν ολοκληρώσουμε αυτά τα μαθήματα. Όπως **λένε τα “Θαύματα” : “Και κανείς δεν πεθαίνει χωρίς την δική του συγκατάθεση”** (W-pI.152.1:4).

Ερ.: Σε ποιόν βαθμό παίζει ρόλο η κοινή πεποίθηση αυτών που είναι γύρω μας , για την ασθένεια; Σε ποιόν βαθμό μας εγκλωβίζει σε αυτήν την πεποίθηση, ακόμα και αν ο νους μας είναι στην φάση της αλλαγής;

Απ.: **Μέσα σε όλους μας υπάρχουν πάντα δυό φωνές. Του εγώ και του Αγίου Πνεύματος.** Τον περισσότερο καιρό πάμε μπρος και πίσω. Ας πούμε ότι πραγματικά εξασκούμαι σε αυτά που λένε τα “Θαύματα”, αλλά δεν το κάνω ολοκληρωτικά. Έχω ακόμα μερικές αμφιβολίες ή μερικούς φόβους, και τότε έρχεσαι εσύ και κάποιοι άλλοι και ενισχύετε σημαντικά τον τρόπο που το εγώ βλέπει τα πράγματα. Σίγουρα αυτό θα ενισχύσει το εγώ μου. Εάν ήμουν πραγματικά σταθερός, αν ήξερα ότι ό,τι μου λέει το εγώ είναι ψέμα, τότε δεν θα είχε σημασία πόσοι άνθρωποι, χιλιάδες ή εκατομύρια έλεγαν κάτι. Θα γνώριζα βαθιά μέσα μου ότι δεν θα είχε καμμιά διαφορά. Αλλά εάν ταλαντεύομαι, τότε το εγώ μου θα ψάχνει πάντα για αυτούς τους ανθρώπους που θα τους χρησιμοποιήσει σαν μάρτυρες για να ενισχύσει την θέση του. Όμως το πρόβλημα δεν είναι οι άνθρωποι που το ενισχύουν. Το πρόβλημα είαι ότι εγώ ασυνείδητα ψάχνω αυτούς τους μάρτυρες που θα αποδείξουν ότι το εγώ μου έχει δίκηο. Όπως ξέρουμε όλοι, δεν χρειάζεται να ψάξουμε και τόσο πολύ στον κόσμο. Εάν πράγματι θέλεις να αποδείξεις ότι ο θυμός είναι δικαιολογημένος , η ασθένεια είναι τρομερή, και ο διαχωρισμός είναι πραγματικός, θα βρεις μάρτυρες παντού γύρω σου. Όσο ταλαντευόμαστε, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι αρνητικές σκέψεις ή οι σκέψεις του εγώ των άλλων ανθρώπων θα ενισχύσουν το δικό μας. Δεν είναι αυτοί υπεύθυνοι για μας, αυτό θα ήταν βουντού, η ιδέα ότι εσύ μπορείς να επιρρεάσεις κάποιον άλλον. Τα “Θαύματα” δεν θα μπορούσαν ποτέ να το διδάξουν αυτό, διότι τότε θα έριχναν την ευθύνη σε κάποιον άλλον. Αυτό που θα μπορούσαν να πουν τα “Θαύματα” είναι ότι οι σκέψεις των άλλων ανθρώπων ή αυτό που συμβαίνει στον κόσμο, μπορεί να ενισχύσουν το εγώ σου. Αλλά αν είσαι πράγματι σταθερός σε αυτό που πιστεύεις, δεν θα σε επιρρεάσουν καθόλου. Ο Ιησούς , βέβαια, θα μπορούε να είναι το υπέρτατο παράδειγμα.

Επομένως , πέφτεις στην παγίδα του εγώ αν πιστεύεις ότι το κάπνισμα προκαλεί καρκίνο- η ενοχή τον προκαλεί. Αλλά αν πιστεύεις ότι το κάπνισμα θα σε βλάψει, τότε δεν θάπρεπε να καπνίζεις. Αν είσαι διαβητικός, και η ασθένεια είναι ακόμα μέρος του συστήματος σκέψης σου, τότε το να μην παίρνεις ινσουλίνη θα είναι μια ασυνείδητη προσπάθεια να τιμωρήσεις τον εαυτό σου, όπως και το να τρώς παγωτό κ.λ.π. Με

αυτήν την έννοια**, το να φροντίζεις το άρρωστο σώμα σου, είναι μια υπέρτατη πράξη αγάπης και συγχώρεσης .**

Ερ.: Τί σημαίνει να “ακούς” το Άγιο Πνεύμα;

Απ.: Το να λέμε ότι ακούμε το Άγιο Πνεύμα στην πραγματικότητα είναι μια μεταφορά, όπως είναι και το να μιλάμε γι Αυτό σαν να είναι η Φωνή του Θεού.Το Άγιο Πνεύμα επικοινωνεί με εμάς μέσω των νόων μας , και θα χρησιμοποιήσει κάθε μέσον ή όχημα που μπορούμε να δεχθούμε. Έτσι, μπορεί να είναι αυτό που ονομάζουμε διαίσθηση, φαντασία, μια ξαφνική σκέψη ή αίσθηση , ένα όνειρο, μια αίσθηση λέξεων ή σκέψεων που έρχονται σε μας και που “ακούμε” και γνωρίζουμε ότι δεν είναι δικά μας. Δεν είναι θορυβώδες. Θα χρησιμοποιήσει ο,τιδήποτε Του δίνουμε.

Ας πάμε παρακάτω, αλλιώς δεν θα ξεπεράσουμε ποτέ την πρώτη γραμμή. Η δεύτερη γραμμή, βέβαια, είναι ένας ακόμα τρόπος να πούμε αυτά για τα οποία ήδη μιλάμε. Το να λέμε ότι δεν υπάρχει “δυσκολότερο” ή “μεγαλύτερο” θαύμα, είναι σαν να λέμε ότι δεν υπάρχουν δυσκολότερα ή μεγαλύτερα προβλήματα. Ο Μπιλ Θέτφορντ έλεγε ότι το πρώτο αξίωμα θα μπορούσε να ξαναδιατυπωθεί ως εξής: Δεν υπάρχει βαθμός δυσκολίας στην επίλυση προβλημάτων. Όλα τα προβλήματα είναι τα ίδια, και γι’ αυτό, όλες οι λύσεις είναι ίδιες.

“Όλες οι εκφράσεις της αγάπης είναι μέγιστες.” Οι περισσότεροι θα με έχετε ακούσει να μιλάω για τα δύο επίπεδα στα οποία είναι γραμμένα τα “Μαθήματα Θαυμάτων”. Το πρώτο είναι το μεταφυσικό επίπεδο, που δεν είναι αυτό στο οποίο αφιερώνουμε πολύ χρόνο σήμερα. Το δεύτερο είναι το πιο πρακτικό επίπεδο που αντιπαραβάλει τους δύο τρόπους που βλέπουμε τον κόσμο. Όμως το πρώτο επίπεδο στην πραγματικότητα είναι το μέρος των “Θαυμάτων” που δεν περιέχει κανένα συμβιβασμό. Κάτι είναι είτε ολότελα αληθές είτε είναι ολότελα λανθασμένο, και δεν υπάρχει ενδιάμεση κατάσταση. Δεν μπορεί να είσαι λιγο έγκυος, είτε είσαι είτε δεν είσαι. Στο δεύτερο επίπεδο, πηγαίνουμε μπρός και πίσω συνεχώς ανάμεσα στο εγώ και στο Άγιο Πνεύμα. Αλλά αυτή η έκφραση, “όλες οι εκφράσεις της αγάπης είναι μέγιστες” , πραγματικά είναι μια δήλωση του Πρώτου Επιπέδου. Δεν μπορείς να έχεις λίγη αγάπη. Είτε έχεις αγάπη είτε δεν έχεις, διότι ένα από τα χαρακτηριστικά της αγάπης είναι ότι είναι ολοκληρωτική, πλήρης και δεν υπάρχουν αποκλεισμοί από αυτήν, ούτε εξαιρέσεις. Όλες οι εκφράσεις της αγάπης πρέπει να είναι μέγιστες, που είναι ένας άλλος τρόπος να πείς ότι υπάρχει μόνο ένα πρόβλημα στον κόσμο. Αυτό το πρόβλημα είναι το μίσος ή ο φόβος, και γι’ αυτό υπάρχει μόνο μια λύση σε αυτό το πρόβλημα και αυτή είναι η αγάπη. Η αγάπη δεν προέρχεται από εμάς, δεν έρχεται από αυτόν τον κόσμο. Η αγάπη προέρχεται από τον Θεό, μέσω του Αγίου Πνεύματος το οποίο μας εμπνέει να είμαστε σε κατάσταση αγάπης.

Τα “Μαθήματα Θαυμάτων” επισης διδάσκουν οτι κανείς σε αυτόν τον κόσμο δεν μπορεί να αγαπάει, γιατί λέει ότι αγάπη χωρίς αμφιθυμία είναι αδύνατη εδώ (T-4.III.4:6). Το ίδιο το γεγονός ότι είμαστε εδώ σημαίνει ότι έχουμε ένα εγώ, που σημαίνει ότι πιστεύουμε στον διαχωρισμό. Αυτό σημαίνει ότι δεν μπορούμε να πιστέψουμε σε μια αγάπη που τα περικλείει όλα. Πρακτικά, η συγχώρεση είναι το ισοδύναμο αυτού του κόσμου στην αγάπη των Ουρανών, και η αγάπη έρχεται σε μας από τον Θεό μέσω του Αγίου Πνεύματος στους νόες μας, Το Οποίο κατόπιν εμπνέει όλες τις πράξεις αγάπης που κάνουμε. Αλλά εδώ με την χρήση της λέξης “αγάπη” μπορούμε να δούμε πώς τα “Μαθήματα Θαυμάτων” σίγουρα δεν είναι αυστηρά στην χρήση της. Πολύ συχνά θα μιλάνε για αγάπη με τον τρόπο με τον οποίον το κάνουμε εμείς εδώ.

Ερ.: Για ποιό πράγμα τότε μιλάει εδώ ; Εάν “ όλες οι εκφράσεις της αγάπης είναι μέγιστες”, αυτό έχει εφαρμογή μόνον στην Αγάπη του Θεού.

Απ.: Ναι, αλλά εδώ για την Αγάπη του Θεού μέσα από το Άγιο Πνεύμα. Με άλλα λόγια, το συμφραζόμενο της δήλωσης είναι το θαύμα. Το θαύμα έρχεται από την αγάπη. Το επόμενιο αξίωμα μιλάει γι' αυτό.

Αξίωμα 2

Τα ίδια τα Θαύματα δεν έχουν σημασία. Το μόνο που έχει σημασία είναι η Πηγή τους, που είναι πέραν από κάθε αξιολόγηση.

Το γεγονός ότι η λέξη “Πηγή” είναι με κεφαλαίο, βεβαίως μας λέει ότι αυτή είναι ο Θεός, και ο Θεός είναι παρών στον νου μας, στον χωρισμένο νου μας, μέσω του Αγίου Πνεύματος. Αυτό που είναι επίσης σημαντικό εδώ είναι να συνειδητοποιήσουμε ότι τα θαύματα δεν έχουν σημασία, διότι τα θαύματα ειναι μέρος του ίδιου ψευδαισθητικού κόσμου που είναι και το εγώ. Εάν το θαύμα είναι μια διόρθωση, τότε είναι διόρθωση μιας ψευδαισθητικής σκέψης, που σημαίνει ότι και το θαύμα είναι μια ψευδαίσθηση. Χρειάζεται μόνον σε έναν κόσμο ψευδαισθήσεων. Όπως είπαμε νωρίτερα, δεν χρειάζεσαι ένα θαύμα στους Ουρανούς. Δεν χρειάζεσαι την συγχώρεση στους Ουρανούς. Χρειάζεσαι την συγχώρεση ή ένα θαύμα μόνο σε ένα μέρος που πιστεύεις στην αμαρτία, στον πόνο, στην θυσία , στον διαχωρισμό κ.λ.π.

Το μόνο πράγμα που πραγματικά έχει σημασία είναι ο Θεός, ή η δημιουργία του Θεού, που είναι πνεύμα, που είναι ο Χριστός μέσα μας. Σε αυτόν τον κόσμο , πάντως , τα θαύματα έχουν σημασία, γιατί αυτά είναι η διόρθωση που μας κάνει ικανούς να θυμηθούμε Ποιοί πραγματικά είμαστε. Τα “Θαύματα” λένε επίσης ότι και η συγχώρεση

είναι μια ψευδαίσθηση. Σε ένα σημείο λέει ότι είναι η τελική ψευδαίσθηση (W-pI.198.3). Αυτό που την κάνει να διαφέρει από τις άλλες ψευδαισθήσεις στον κόσμο είναι ότι η συγχώρεση είναι το τέλος της ψευδαίσθησης. ‘Ολες οι άλλες ψευδαισθήσεις εδώ στην πραγματικότητα τροφοδοτούν ψευδαισθήσεις, έτσι ώστε δυναμώνουν την ψευδαίσθηση ότι είμαστε χωριστοί ή ότι η επιθεση είναι πραγματική και δικαιολογημένη. Η συγχώρεση είναι μια ψευδαίσθηση που μας διδάσκει ότι δεν υπάρχουν ψευδαισθήσεις.

Ερ.: Εάν λες ότι δεν μπορούμε να αποκτήσουμε ολοκληρωτική αγάπη σε αυτήν την ζωή, πώς τότε σχετιζόμαστε με τον Ιησού;

Απ.: Λοιπόν , ας το ξεκαθαρίσουμε αυτό. Νομίζω ότι υπάρχουν πολύ, πολύ λίγες εξαιρέσεις, όπως ο Ιησούς, που είναι το μεγαλύτερο σύμβολο της Αγάπης του Θεού. Επιπλέον υπάρχουν μερικοί άνθρωποι που έχουν εντελώς υπερβεί το εγώ τους, και που μένουν εδώ για λίγο να βοηθήσουν άλλους ανθρώπους να το καταφέρουν. Είναι αυτοί που στην ανατολή ονομάζονται avatars ή bodhisattvas: άνθρωποι που έχουν εντελώς υπερβεί το εγώ τους ,εντούτοις παραμένουν, διατηρώντας μόνον ένα ψείγμα του ούτως ώστε να μπορέσουν να μείνουν εδώ στο σώμα. Δε είναι πια εδώ για να μάθουν μαθήματα. Αλλά όπως υπονοούν τα «Θαύματα» σε κάποιο σημείο, αυτό είναι ένα τόσο σπάνιο γεγονός που δεν αξίζει τον κόπο να μιλάμε για αυτό (M-26.2:3).

Ερ.: Τί είναι οι δημιουργίες μας;

Απ.: Η λέξη “δημιουργίες” είναι μια από τις τεχνικές λέξεις που χρησιμοποιούν τα “Θαύματα” αλλά που δεν τις ερμηνεύουν. Αναφέροναι στην διαδικασία της δημιουργίας που μοιραζόμαστε με τον Θεό. Ένα από τα βασικά χαρακτηριστικά του Πνεύματος είναι ότι πάντα επεκτείνει τον εαυτό του. Δεν είναι μια διαδικασία που συμβαίνει στον χρόνο και στον χώρο, γι’ αυτό είναι τόσο δύσκολο να το συλλάβουμε. Η επέκταση του Θεού ως πνεύμα – πάντα επεκτείνει τον Εαυτό Του – είναι αυτό που ονομάζεται δημιουργία. Εμείς είμαστε το αποτέλεσμά της, όχι όπως προσδιορίζουμε τους εαυτούς μας καθισμένοι εδώ σ’ αυτό το δωμάτιο , αλλά το “εμείς” αυτό είναι ο Χριστός που είμαστε όλοι μας. Καθένας από εμάς είναι ένα μέρος του Χριστού που είναι μια επέκταση του Θεού και, αφού ο Χριστός είναι μέρος του Θεού, μοιράζεται τα βασικά χαρακτηριστικά του Θεού. Ένα από αυτά τα χαρακτηριστικά είναι η επέκταση, επομένως και ο Χριστός επεκτείνει τον Εαυτό Του. Αυτό που ο Χριστός επεκτείνει, είναι αυτό που τα “Θαύματα” ονομάζουν “δημιουργίες”. Οι δημιουργίες είναι οι επεκτάσεις μας στην αληθινή μας κατάσταση. Πάλι, αυτό που το κάνει τόσο δύσκολο είναι ότι αυτή η διαδικασία δεν έχει αντίστοιχο σε κάτι αυτού του κόσμου. Όταν τα “Θαύματα” χρησιμοποιούν την λέξη “δημιουργώ”, όπως θα το κάνει σε κάποια από τα αξιώματα των θαυμάτων, δεν αναφέρεται στο να έχουμε μια δημιουργική σκέψη, στο να δημιουργήσουμε ένα έργο τέχνης ή κάτι τέτοιο – όχι ότι τα “Θαύματα” θα ήταν αντίθετα σε κάτι τέτοιο – απλά

χρησιμοποιεί την λέξη διαφορετικά. “Δημιουργώ” είναι μια λέξη που χρησιμοποιούν τα “Θαύματα” για να δηλώσουν τί κάνει το πνεύμα. Αν θέλεις να σκεφτείς μέσα από τις γραμμές της παραδοσιακής Αγίας Τριάδας, το δεύτερο πρόσωπο της Αγίας Τριάδας δεν αποτελείται μόνο από τον Χριστό, μέρος του οποίου είναι κάθε ένας από μας, αλλά επίσης από τις επεκτάσεις του Χριστού , που είναι οι δημιουργίες μας.

Ερ.: Τα “Θαύματα” φαίνεται να υπόσχονται ότι οι δημιουργίες μας μας περιμένουν. Είναι έτσι;

Απ.: Σαν μια ομάδα που ζητωκραυγάζει. Σπεύδετε προς το σπίτι και αυτές είναι παρατεταγμένες και ζητωκραυγάζουν καλωσορίζοντάς σας. Αυτή η εικόνα είναι μια μεταφορά βεβαίως, η ιδέα είναι ότι η ολότητά μας συνεχώς μας καλεί να θυμηθούμε Ποιοί είμαστε.

Στο τελευταίο μέρος του δεύτερου αξιώματος – ότι η Πηγή είναι πέραν κάθε αξιολόγησης – η λέξη “αξιολόγηση” είναι μια λέξη που ανήκει σε αυτόν τον κόσμο. Πάντα αξιολογούμε, και το γεγονός ότι αξιολογούμε κάτι, είναι προφανώς μια διαδικασία κριτικής. Είναι μια διαδικασία αντίληψης. Όταν μιλάς για αξιολόγηση, μιλάς για κάποιον που αξιολογεί κάτι ή κάποιον άλλον. Έτσι μιλάς για διαχωρισμό : υποκείμενο και αντικείμενο. Προφανώς η όλη διαδικασία της αξιολόγησης αναφέρεται μόνον στον κόσμο της αντίληψης, που δεν είναι ο κόσμος του Θεού. Ο Θεός είναι πέραν από κάθε αξιολόγηση, γιατί είναι πέραν από κάθε κριτική.Είναι πέραν από την μορφή, πέραν από τον διαχωρισμό. Είναι πέραν από την αντίληψη. Το θαύμα έχει μόνον σημασία για να μας διδάξει ότι τίποτα εδώ δεν έχει σημασία. Από την στιγμή που θα μάθουμε αυτό το μάθημα , παύει η χρησιμότητα του θαύματος. Είναι αυτό που τα “Μαθήματα Θαυμάτων” διδάσκουν για τον χρόνο: ο μόνος του σκοπός είναι να μας διδάξει ότι δεν υπάρχει χρόνος (βλ. Παρακάτω Αξ. 15). Μπορείς να πεις το ίδιο και για τον κόσμο ή το σώμα : Ο μόνος σκοπός που έχουν αυτά είναι να μας διδάξουν ότι δεν υπάρχει κόσμος ή σώμα, αλλά δεν μπορούμε να το μάθουμε αυτό χωρίς να είμαστε εδώ στο σώμα. Γι’ αυτόν τον λόγο τα “Μαθήματα Θαυμάτων” μας διδάσκουν πολύ καθαρά ότι δεν πρέπει να αρνούμαστε τις υλικές μας εμπειρίες εδώ, ή να αρνούμεθα το σώμα μας (T-2.IV.3:8-11). Λέει μόνο ότι θα πρέπει να τα δούμε διαφορετικά.

Αξίωμα 3

Τα θαύματα συμβαίνουν φυσικά σαν εκφράσεις αγάπης. Το αληθινό θαύμα είναι η αγάπη που τα εμπνέει. Με αυτήν την ένοια ο,τιδήποτε προέρχεται απο αγάπη, είναι ένα θαύμα.

Αργότερα στο αξίωμα 32 , ο Ιησούς λέει ότι Αυτός εμπνέει τα θαύματα. Θέλω να αναφέρω ένα πράγμα πάνω στον ρόλο του Ιησού και τον ρόλο του Αγίου Πνεύματος, γιατί σ΄αυτά τα αξιώματα θα χρησιμοποιούνται ανταλλάξιμα μεταξύ τους , και θα τα χρησιμοποιήσω κι εγώ έτσι. Όσον αφορά την λειτουργία, το ΄Αγιο Πνεύμα και ο Ιησούς είναι συνώνυμα. Και οι δυό υπηρετούν την λειτουργία του εσωτερικού Δασκάλου ή της εσωτερικής Φωνής που θα μας οδηγήσει στο σπίτι. Αυτό έχει νόημα όταν αναλογιστούμε ότι ο Ιησούς είναι εκείνος που είχε ολοκληρωτικά υπερβεί το εγώ του, που σημαίνει ότι η μόνη Φωνή που υπήρχε μέσα Του, ήταν αυτή του Αγίου Πνεύματος. Τα “Μαθήματα Θαυμάτων” μας διδάσκουν ότι έχουμε δυό φωνές που συνεχώς μιλάνε μέσα μας : την φωνή του εγώ και την Φωνή του Αγίου Πνεύματος. Μια και ο Ιησούς δεν έχει πια εγώ, η μόνη φωνή που είναι μέσα του είναι του Αγίου Πνεύματος. Να γιατί αργότερα στα «Μαθήματα Θαυμάτων” λεει οτι ειναι η εκδήλωση του Αγιου Πνευματος (C-6.1:1). Δεν είναι το Άγιο Πνεύμα, αλλά η εκδήλωση του Αγίου Πνεύματος. Επίσης ξεκαθαρίζει σε πολλές αναφορές στο κείμενο πώς είχε ακούσει το Άγιο Πνεύμα (T-5.II.9-10 T-5.IV.4:1). Το Άγιο Πνεύμα υπήρξε ο Δάσκαλός του και τώρα θα βοηθήσει εμάς να μάθουμε τα ίδια μαθήματα που έμαθε αυτός. Γι’ αυτό από πλευράς λειτουργίας μπορούμε να χρησιμοποιούμε είτε το Άγιο Πνεύμα είτε τον Ιησού εναλλακτικά. Και οι δύο υπηρετούν σαν εσωτερική Φωνή, σαν εσωτερικός Δάσκαλος που διορθώνει τα λάθη της διδασκαλίας του εγώ. Το θαύμα τότε, προέρχεται από αυτόν. Το να λέμε ότι ο Ιησούς είναι η εκδήλωση του Αγίου Πνεύματος είναι σαν να λέμε ότι είναι η εκδήλωση της Αγάπης του Θεού.

Με μια πιο γενική έννοια, το αληθινό θαύμα είναι η αγάπη που εμπνέει το θαύμα, που σημαίνει ότι το αληθινό θαύμα, τότε, είναι ο Θεός, ή το Άγιο Πνεύμα και ο Ιησούς που μιλούν για τον Θεό μέσα στον νου μας. Αυτό επίσης δείχνει καθαρά, καθώς αυτά τα αξιώματα το κάνουν επανηλλειμένα, ότι το θαύμα δεν προέρχεται από εμάς. Εμείς δεν θα μπορούσαμε να μετακινήσουμε την αντίληψή μας από το εγώ στο θαύμα , αυτός είναι ο ρόλος του Αγίου Πνεύματος. Το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να επιλέξουμε το θαύμα αντί για το εγώ. Αυτό εννοεί το κείμενο όταν μιλάει για “την μικρή προθυμία” (T-18.IV). Αυτό είναι το μόνο πράγμα που μας ζητάει το κείμενο: την μικρή προθυμία που μας κάνει να αρχίσουμε να αμφισβητούμε την κρίση μας για τον κόσμο και αυτό που βλέπουμε στον κόσμο. Ζητάει τουλάχιστον να μπορέσουμε να αμφισβητήσουμε αυτό που θεωρούμε πραγματικό σχετικά με την αντίληψή μας για τους άλλους ανθρώπους ή για μας. Και πάλι λέει “μικρή προθυμία” , δεν λέει μεγάλη. Επίσης

διδάσκει ότι αν είχαμε μεγάλη προθυμία δεν θα χρειαζόμαστε το Άγιο Πνεύμα ή την άγια στιγμή ή τα Θαύματα.(Τ-18.IV.2,4,5).

Ερ.: Αυτό θα ήταν μια έκφραση αγάπης;

Απ.: Το να επιλέξουμε να ακούσουμε τον Ιησού αντί για το εγώ, θα ήταν. Θα μπορούσες να πεις ότι θα ήταν μια έκφραση αγάπης ή μια απόφαση για αγάπη. Η ιδέα είναι να προσπαθήσεις να μην κολλήσεις στις συγκεκριμένες λέξεις γιατί θα τρελαθείς. Δεν είναι το Ταλμούδ. Δεν είσαι υποχρεωμένος να το αναλύσεις λέξη προς λέξη. Η ιδέα είναι να χρησιμοποιήσεις τις λέξεις για να σε οδηγήσουν στην εμπειρία, που είναι η εμπειρία – το βίωμα – του Θεού.

Να θυμάσαι, είναι πολύ εύκολο να παγιδευτείς από τις λέξεις. Το εγχειρίδιο λέει ότι οι λέξεις δεν είναι τίποτα άλλο από σύμβολα συμβόλων. Έτσι είναι δυό φορές πιο μακρυά από την πραγματικότητα (Μ-21.1:9-10). Τα "Μαθήματα Θαυμάτων" μιλάνε για τον Θεό με συμβολικούς όρους, ονομάζοντάς Τον "Πατέρα", και συχνά μιλάνε για Αυτόν αποδίδοντάς Του χαρακτηριστικά όπως το ότι μας φροντίζει, μας αγαπάει, αισθάνεται μόνος κ.λ.π. Μια ενότητα με τίτλο "Πέρα από όλα τα σύμβολα" (Τ-27.III), υπογραμμίζει την ιδέα ότι η αλήθεια και ο Θεός είναι πέρα από όλα τα σύμβολα και τις έννοιες που χρησιμοποιουμε εδώ. Παρ' όλα αυτά, σε αυτόν τον κόσμο, το Άγιο Πνεύμα χρειάζεται τα σύμβολα για να μας οδηγήσει ολοκληρωτικά πέρα από αυτά. Ο σωστός – και ο λάθος – τρόπος σκέψης είναι η χρήση που κάνει στα σύμβολα το Άγιο Πνεύμα και το εγώ, έτσι ώστε σ' αυτό το πλαίσιο η λέξη "θαύμα" χρησιμοποιείται με μια πιο γενική έννοια. Στο Αξίωμα 24 , για παράδειγμα, δηλώνει : "Είσαι ένα θαύμα".

Ερ.: Αλλά το να ρωτάμε συνέχεια "Τί σκοπό εξυπηρετεί αυτό;" είναι κάποιο από τα κλειδιά;

Απ.: Ναι, αυτό *ειναι* το κλειδί. Όπως τόνισα και πριν, τα "Μαθήματα" λένε ότι το μόνο πράγμα που θάπρεπε να αναρωτιέστε για ο,τιδήποτε σε αυτόν τον κόσμο είναι: " Για ποιό λόγο; Τί σκοπό εξυπηρετεί;" (Τ-17.VI.2:1-2). Και υπαρχουν μόνον δυό σκοποί, όπως είπαμε ότι υπάρχουν μόνον δυό περιεχόμενα: Ο ένας είναι ο σκοπός του εγώ , που είναι να ενισχύσει τον διαχωρισμό, και ο άλλος είναι του Αγίου Πνεύματος, που είναι να θεραπεύσει τον διαχωρισμό. Γι αυτό τα "Μαθήματα" μας παρακινούν συνεχώς, όπως έχουν κάνει και τα ευαγγέλια, να μην κρίνουμε. Είναι το εγώ που κρίνει. Και όταν κρίνουμε, πάντοτε κρίνουμε βασισμένοι στην μορφή. Ένα από τα κύρια συστατικά στο σύστημα του εγώ είναι η κρίση, γιατί από την στιγμή που κρίνεις μια μορφή ότι είναι καλή ή όχι καλή, άρρωστη ή υγιής, άγια ή μη άγια, την κάνεις πραγματική. Λες ότι υπάρχουν επίπεδα σ' αυτόν τον κόσμο, επίπεδα αγιοσύνης. Υπάρχουν μερικές μορφές που είναι αγιότερες ή καλύτερες από άλλες. Άν πρέπει να δείξεις ένα από τα μεγαλύτερα λάθη που έχουν κάνει οι οργανωμένες θρησκείες, είναι η ενασχόληση με

την μορφή, λέγοντας ότι η μορφή είναι σημαντική. Από την στιγμή που λές ότι η μορφή είναι σημαντική, τότε λες ότι το σώμα είναι πραγματικό. Λες ότι υπάρχει μια ιεραρχία στις ψευδαισθήσεις : κάποιες συμπεριφορές, κάποια σώματα, κάποιες μορφές είναι αγιότερες από άλλες. Εκείνο που σε απελευθερώνει από αυτόν τον πειρασμό, είναι να κάνεις την ερώτηση : "Ποιό σκοπό εξυπηρετεί αυτό;" Είναι ο σκοπός που είναι άγιος , όχι η μορφή. Και αυτό που κάνει τον σκοπό άγιο είναι ότι προέρχεταιι από το Άγιο Πνεύμα, που σημαίνει ότι ο σκοπός είναι να θεραπεύσει και να ενώσει. Αυτό που κάνει κάτι ανίερο δεν είναι αυτό το ίδιο το πράγμα, δεν είναι η μορφή, δεν είναι το πως μοιάζει, ούτε ποιά είναι η συμπεριφορά, αλλά ο σκοπός που εξυπηρετεί : το να ενισχύσει την επίθεση και τον διαχωρισμό. Αυτό που κάνει το θαύμα είναι να διορθώσει αυτήν την λανθασμένη αντίληψη. Θα γίνεται σαφέστερο καθώς προχωράμε σ' αυτά τα αξιώματα.

Αξίωμα 4

Όλα τα θαύματα σημαίνουν ζωή, και ο Θεός είναι ο Δότης της ζωής. Η Φωνή Του θα σε οδηγήσει πολύ συγκεκριμμένα. Θα σου πει όσα πρέπει να ξέρεις.

Αυτός είναι ένας άλλος τρόπος να πεις ότι τα θαύματα προέρχονται από την αγάπη. Αντανακλούν την αγάπη των Ουρανών, και προφανώς αντανακλούν επίσης την ζωή στους Ουρανούς, που δεν μοιάζει σε τίποτα με αυτό που εμείς λέμε ζωή, που είναι η ζωή του σώματος, ή η ζωή της προσωπικότητας που είναι κομμάτι του σώματος. Η αληθινή ζωή προέρχεται από τον Θεό, και αυτή είναι η ζωή του πνεύματος που είναι αθάνατο και αιώνιο. Είναι το θαύμα αυτό που μας οδηγεί πίσω στον Θεό.

"Η Φωνή Του", που είναι ένας από τους ορισμούς των "Θαυμάτων" για το Άγιο Πνεύμα, "θα σε οδηγήσει πολύ συγκεκριμμένα. Θα σου πει όλα όσα πρέπει να ξέρεις." Μια από τις συνηθισμένες ερωτήσεις είναι : "Αφού τα Θαύματα λένε ότι θα μας μιλήσει πολύ συγκεκριμμένα, πώς γίνεται να μην ακούω συγκεκριμμένες απαντήσεις;" Είμαι σίγουρος ότι όλοι έχουμε αυτήν την απορία και αυτό το πρόβλημα. Ένα από τα μπλοκαρίσματα στο να ακούσουμε τα συγκεκριμμένα πράγματα που τυχόν θα μας έλεγε το Άγιο Πνεύμα είναι το ότι απαιτούμε να τα ακούσουμε. Πολύ συχνά οι ερωτήσεις που κάνουμε στο Άγιο Πνεύμα δεν είναι στην πραγματικότητα ερωτήσεις – είναι δηλώσεις. Στην πραγματικότητα θέτουμε ένα πρόβλημα και μετά **απαιτούμ**ε να μας απαντήσει πάνω σ' αυτό, που ασφαλώς είναι μια ακόμα έκφραση της αλαζονείας του εγώ που πιστεύει ότι γνωρίζει ποιά είναι τα προβλήματα, και μετά πιστεύει ότι

γνωρίζει και ποιές είναι οι απαντήσεις. Αλλά πολλές φορές όταν ζητάμε βοήθεια από τον Θεό ή προσευχόμαστε για βοήθεια, θέτουμε το πρόβλημα όπως το βλέπουμε εμείς, και μετά Του ζητάμε να μας το λύσει, και , όταν δεν το λύνει, πιστεύουμε ότι έχουμε ένα σίγουρο επιχείρημα εναντίον Του: "Λες ότι θα μου απαντήσεις συγκεκριμμένα, και να ! Είμαι αφοσιωμένος και έντιμος και πιστός , και δεν ακούω τίποτα." Αυτό που κάνουμε πραγματικά, χωρίς να το καταλαβαίνουμε, είναι να κλείνουμε την πόρτα. Το Άγιο Πνεύμα μας μιλάει, αλλά εμείς δεν μπορούμε να Το ακούσουμε.

Ερ.: Μήπως επειδή περιμένουμε την απάντηση στην προσευχή μας όπως εμείς την θέλουμε ;

Απ.: Βέβαια. Σε κάποιο σημείο, το κείμενο λέει ότι το εγώ ξεσπάει βίαια ουρλιάζοντας : "Το θέλω έτσι! " (T-18.II.4:1). Αυτό το κάνουμε όταν είμαστε παιδιά, αλλά και όταν μεγαλώνουμε. "Έτσι το θέλω." Θυμάμαι ότι κάποιες φορές η Έλεν είχε απαιτήσεις από τον Ιησού και έλεγε : " Αυτό δεν το διαπραγματεύομαι !" Ποτέ δεν είχε απαντήσεις έτσι. Μην το δοκιμάσεις αυτό. Επίσης, θυμήσου όταν τα Θαύματα λένε ότι το Άγιο Πνεύμα θα μας πει όλα όσα πρέπει να γνωρίζουμε, ότι Αυτό ξέρει τί πρέπει να γνωρίζουμε καλύτερα από εμάς.

Ερ.: Μήπως αυτό συμβαίνει επειδή όχι μόνον συνειδητά ή ασυνείδητα περιμένουμε μια συγκεκριμμένη απάντηση, αλλά και επειδή επίσης ορίζουμε το πρόβλημα ;

Απ.: Ναι, αυτό εννοώ. Ορίζουμε εμείς το πρόβλημα και μετά απαιτούμε μια απάντηση σε ένα πρόβλημα που εμείς ορίζουμε. Το πρόβλημα είναι ότι λέμε: "Να ποιό είναι το πρόβλημά μου" , αντί πολύ απλά να πούμε : "Δεν έχω ειρήνη, παρακαλώ βοήθησέ με να είμαι σε ειρήνη." Η πραγματική αιτία που δεν έχουμε ειρήνη είναι ότι κρατάμε ένα παράπονο εναντίον κάποιου. Υπάρχει μια βασική έλλειψη συγχώρεσης μέσα μας, έτσι η λύση θα μπορούσε νάρθει με την μορφή κάποιου είδους συγχώρεσης, ένωσης με κάποιον. Εάν αυτή είναι σε επίπεδο συμπεριφοράς ή σε επίπεδο σκέψης δεν έχει σημασία. Θυμήσου πάλι, το κλειδί είναι να αναγνωρίσεις ότι όλα τα προβλήματα που πιστεύουμε ότι έχουμε σ' αυτόν τον κόσμο είναι μια έκφραση μη συγχώρεσης.

Μια από τις πιο αγαπημένες μου φράσεις από τα Θαύματα, επειδή φαίνεται να μην έχει καμμιά απολύτως λογική , είναι αυτή που λέει : " Είναι σίγουρο ότι κάθε δυσαρέσκεια φαίνεται να είναι η μη συγχώρεση" (W-pI.193.4:1). Μεταφραζόμενη, σημαίνει ότι είναι σίγουρο ότι κάθε δυσφορία ή πρόβλημα δεν είναι αυτό που φαίνεται να είναι. Πιστεύουμε ότι η δυσφορία προέρχεται από διάφορα είδη προβλημάτων που νομιζουμε ότι έχουμε, αλλά αυτό που πραγματικά συμβαίνει είναι ότι το εγώ έχει απλώσει ένα προπέτασμα καπνού ούτως ώστε να μην συνειδητοποιήσουμε ότι αυτό που βιώνουμε προέρχεται από μια έλλειψη συγχώρεσης ή από μια πεποίθηση ότι είμαστε διαχωρισμένοι. Αυτό σημαίνει ότι η λύση σε κάθε δυσφορία και σε κάθε

πρόβλημα στον κόσμο μας – είτε στον προσωπικό μας κόσμο ή σε ολόκληρο τον κόσμο – είναι η ένωση και η θεραπεία μέσω της συγχώρεσης.

Ερ.: Θα μπορούσαμε να πούμε κάτι πάνω στο Άγιο Πνεύμα και την εμπιστοσύνη, όπως να καθήσεις και να είσαι ήσυχος;

Απ.: Ναι, και τότε θα συνειδητοποιήσεις και θα παρακολουθήσεις ότι οι σκέψεις σου δεν είναι ήρεμες. Ένα από τα κύρια σημεία αυτής της διαδικασίας είναι ότι το μόνο που χρειάζεται να κάνουμε είναι να βγούμε από την μέση. Δεν χρειάζεται να κάνουμε τίποτα. Η εισαγωγή στο κείμενο λέει: " Τα θαύματα δεν έχουν σκοπό να διδάξουν την έννοια της αγάπης, γιατί αυτή δεν μπορεί να διδαχθεί. Σκοπός τους είναι πάντως να αφαιρέσουν τα εμπόδια στην συνειδητοποίηση της παρουσίας της αγάπης...." Αυτό κάνει το θαύμα. Κυρίως διώχνει το εμπόδιο που δεν μας αφήνει να αναγνωρίσουμε ότι είμαστε παιδιά του Θεού. Αυτό που λέμε για το θαύμα είναι ότι αποδομεί ο,τι έχει κάνει το εγώ. Δεν κάνει κάτι, ξεκάνει. Όσο περισσότερο μπορούμε να είμαστε γαλήνιοι, που σημαίνει να παραιτηθούμε από το εγώ μας, τόσο θα μπορέσουμε να ακούσουμε πιο καθαρά ό,τι είναι αυτό που πρέπει να μάθουμε.

Αξίωμα 5

Τα θαύματα είναι συνήθειες και πρέπει να είναι ακούσια. Δεν πρέπει να βρίσκονται κάτω από συνειδητό έλεγχο. Τα συνειδητά επιλεγμένα θαύματα μπορεί να είναι πλάνες.

Βασικά, αυτό σημαίνει ότι ο σκοπός των "Μαθημάτων Θαυμάτων" είναι να μας κάνουν να απομακρυνόμαστε συνεχώς από **τον δικό μας τρόπο** να λύνουμε προβλήματα. Ένα από τα πράγματα που κάνουμε είναι να επιτεθούμε σε ένα πρόβλημα. Ορίζουμε κάτι με ένα συγκεκριμμένο τρόπο και μετά βρίσκουμε τις απαντήσεις για αυτό. Πάντα έτσι δουλεύουμε. Ο μόνος σκοπός των "Θαυμάτων" είναι να μας εκπαιδεύσουν να βλέπουμε τα προβλήματα με έναν εντελώς διαφορετικό τρόπο, και να μας βοηθήσουν ούτως ώστε να είναι αυτό η άμεση αντίδρασή μας όλο και πιο συχνά. Με άλλα λόγια, για παράδειγμα, αν είμαστε σε μια κατάσταση και κάποιος κάνει κάτι και ξαφνικά βρισκόμαστε να είμαστε αναστατωμένοι και θυμωμένοι, θα μπορούσαμε να συνηθίσουμε να στρεφόμαστε γρήγορα προς τα μέσα και να ζητάμε βοήθεια να αλλάξει η αντίληψή μας για αυτό το πρόσωπο ή την κατάσταση. Αυτό εννοεί όταν λέει ότι το θαύμα θα πρέπει να είναι ακούσιο , δηλαδή ότι δεν είμαστε εμείς που το κάνουμε αυτό.

Μια από τις ιδέες κλειδιά στα “Μαθήματα Θαυμάτων” που τα διακρίνει από πολλά συστήματα του New Age που έχουν πολλές παρόμοιες ιδέες, είναι ότι τα “Θαύματα” κάνουν πολύ σαφές ότι δεν μπορείς να το κάνεις αυτό από μόνος σου. Διαλέγουμε τα θαύματα αλλά δεν είμαστε εμείς που τα κάνουμε. Δεν μπορούν να γίνουν χωρίς την βοήθεια του Αγίου Πνεύματος. Αυτή είναι η έννοια του “ακούσιου” και του “δεν πρέπει να γίνονται κάτω από συνειδητό έλεγχο”. Στο Κεφάλαιο 2 του κειμένου, ο Ιησούς μιλάει για την διαφορά ανάμεσα στην καθοδήγησή του και στον έλεγχό του (T-2.VI.1:3-8 2:7-10). Λέει ότι πρέπει να στρέψουμε σ’ αυτόν όλες τις σκέψεις μας του φόβου , τις σκέψεις μας του διαχωρισμού, ούτως ώστε να μπορέσει αυτός να τις ελέγξει για μας. Έπειτα θα μπορέσει να μας οδηγήσει. Αλλά, πάλι, δεν θα έπρεπε να δοκιμάσουμε να το κάνουμε αυτό μόνοι μας. Δεν είμαστε εμείς υπεύθυνοι – αυτός είναι. Ο στόχος μας είναι να θεραπευθούμε τόσο ώστε ο Ιησούς να σκέπτεται, να μιλάει και να πράττει μέσα από μας.

Επίσης , τα “Θαύματα” δεν εννοούν ότι δεν θα έχουμε προβλήματα στον κόσμο, ή ό,τι θεωρούμε εμείς σαν προβλήματα. Αυτό που εννοούν είναι ότι θα μπορέσουμε να τα δούμε διαφορετικά. Η συνηθισμένη μας αντίδραση θάπρεπε να είναι: Τί μπορώ να μάθω από αυτό; Αυτό που συμβαίνει είναι ότι με τον καιρό ο χρόνος αντίδρασής μας γίνεται όλο και μικρότερος σχετικά με το πόσο χρόνο μας παίρνει να διορθώσουμε την αντίληψή μας σχετικά με αυτό που νομίζουμε ότι μας αναστατώνει.

Ερ.: Μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε την λέξη “ευθυγράμμιση” με τον Ιησού;

Απ.: Αν θέλεις να χρησιμοποιήσεις την λέξη “ευθυγράμμιση”, θα είναι με την έννοια ότι ευθυγραμμίζουμε τις σκέψεις μας με τις δικές του, έτσι ώστε αρχίζουμε να σκεφτόμαστε όπως αυτός. Ολόκληρα τα «Μαθήματα Θαυμάτων” είναι ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα, καθώς αναφέρεται στο τέλος του πρώτου κεφαλαίου (T-1.VII.4:1). Είναι μαθήματα εκπαίδευσης του νου, ένας τρόπος να μας εκπαιδεύσουν να σκεφτόμαστε τελείως διαφορετικά. Είναι ένα πολύ ριζοσπαστικό σύστημα σκέψης. Διδάσκει εντελώς το αντίθετο από αυτό που πιστεύει ο κόσμος, και επίσης διδάσκει το αντίθετο από αυτό που πιστεύουν πολλές θρησκείες και πολλά πνευματικά συστήματα.
Θα αναφέρω, αν δεν τόχω κάνει ήδη, ότι τα “Μαθήματα Θαυμάτων” κάνουν σαφές ότι δεν είναι ο μοναδικός δρόμος, ότι δεν είναι η μόνη μορφή της αλήθειας (M-1.4:1-2). Λένε μόνο ότι είναι ένας δρόμος. Τα “Μαθήματα Θαυμάτων” λένε ότι είναι μια μορφή ανάμεσα σε πολλές χιλιάδες. Αλλά είναι ένας συγκεκριμμένος δρόμος, που σημαίνει ότι δεν μπορείς να το συνδυάσεις με οτιδήποτε άλλο γιατί δεν ταιριάζει. Όσο πιο πολύ εξερευνούμε αυτά που λένε, τόσο πιο πολύ θα αναγνωρίσουμε πόσο ριζοσπαστικά είναι.

Αυτό που μας λέει αυτό το αξίωμα , είναι ότι δεν πρέπει να εμπιστευόμαστε την δική μας αντίληψη και , επομένως , δεν πρέπει να επιλέγουμε εμείς το πώς θα αντιδράσουμε σε αυτό που αντιλαμβανόμαστε. Αυτό επίσης με το "συνειδητά επιλεγμένα θαύματα μπορεί να είναι πλάνες." Εδώ χρησιμοποιεί την λέξη "θαύματα" με την δημοφιλή έννοια των θαυμάτων σαν πράγματα που κάνουμε. Λέει, πάλι, ότι δεν πρέπει εμείς να επιλέγουμε τί να κάνουμε. Μπορεί να είμαστε κοντά σε κάποιον που υποφέρει, και θα μπορούσαμε ενστικτωδώς να σπεύσουμε να κάνουμε κάτι για να θεραπεύσουμε ή να ανακουφίσουμε τον πόνο του, και αυτό θα μπορούσε τελικά να μην είναι πράξη αγάπης. Μπορεί να προέρχεται από οίκτο, μπορεί να προέρχεται από ενοχή, μπορεί να προέρχεται από τον δικό μας πόνο, μπορεί να μην προέρχεται από αγάπη. Και έτσι, αυτό που λέει ο Ιησούς εδώ είναι "Μην επιλέγετε συνειδητά ποιά θα είναι πράξη αγάπης. Αφήστε εμένα να το κάνω". Αυτό είναι ένα πολύ σαφές σημείο, και πολύ σημαντικό. Ένας πειρασμός στον οποίον θα υπέκυπταν πολλοί από τους μαθητές των Θαυμάτων, όπως και άνθρωποι που βρίσκονται σε άλλα πνευματικά μονοπάτια είναι να γίνουν ένα είδος "καλοθελητή". Για παράδειγμα προσπαθείς να φέρεις ειρήνη στον κόσμο, προσπαθείς να οδηγήσεις ανθρώπους στην αλήθεια, προσπαθεις να ανακουφίσεις τον πόνο των ανθρώπων κ.λ.π. Αυτό που κάνεις στην πραγματικότητα, είναι να κάνεις τον πόνο πραγματικό, γιατί αντιλαμβάνεσαι τον πόνο ως εξωτερικό. Επίσης δεν συνειδητοποιείς ότι το να τον βλέπεις σαν εξωτερικό γεγονός σημαίνει ότι αυτό γίνεται επειδή τον βλέπεις μέσα σου. Αν αντιλαμβάνεσαι ότι κάποιος άλλος υποφέρει και ταυτίζεσαι με αυτόν τον πόνο, ίσως είναι μόνο και μόνο επειδή τον βλέπεις στον εαυτό σου. Θα μπορούσε να είναι ένα παράδειγμα σχηματισμού αντίδρασης, δηλ. αισθάνομαι ότι είμαι κακός και, επομένως, ψυχολογικά , αμύνομαι ενάντια στην ενοχή μου προσπαθώντας να βοηθήσω όλους τους άλλους, εξιλεωνόμενος για την αμαρτία μου, αφού προηγουμένως την έχω κάνει αληθινή.

Αυτό δεν σημαίνει να αρνείσαι αυτό που βλέπεις. Αν κάποιος έχει σπάσει το χέρι του και ουρλιάζει από τον πόνο, δεν σημαίνει ότι αρνείσαι το γεγονός ότι πονάει και του γυρίζεις την πλάτη. Σημαίνει ότι αλλάζεις τον τρόπο που κοιτάζεις αυτόν τον πόνο. Συνειδητοποιείς ότι ο πραγματικός πόνος δεν προέρχεται από το σώμα, προέρχεται από την πίστη στον διαχωρισμό που υπάρχει στον νου μας. Εάν πραγματικά θέλεις να είσαι ένα εργαλείο θεραπείας, τότε ενώνεσαι με αυτόν τον άνθρωπο, που σημαίνει ίσως ότι θα τον πας στο νοσοκομείο. Αλλά αυτό που πραγματικά κάνεις πίσω από την συμπεροφορά σου, είναι να ενωθείς με αυτόν τον άνθρωπο και να συνειδητοποιήσεις ότι και εσύ θεραπεύεσαι μαζί του.

Το θέμα εδώ είναι ότι αυτή δεν είναι μια απόφαση που θα πάρουμε μόνοι μας. Πολύ συχνά όταν προσπαθούμε να βοηθήσουμε, στην πραγματικότητα προσπαθούμε να κάνουμε κάτι άλλο, το οποίο συχνά, είναι μια επέκταση της ενοχής μας.Ο οίκτος δεν είναι αντίδραση αγάπης. Η λύπηση δεν είναι ανταπόκριση αγάπης. Σε κάνει να βλέπεις

τον εαυτόν σου σαν διαφορετικό από το άλλο πρόσωπο. Στο Κεφάλαιο 16, των Μαθημάτων γίνεται διάκριση ανάμεσα στην λανθασμένη και στην αληθινή ενσυναίσθηση (T-16.1). Η λανθασμένη – ψεύτικη - ενσυναίσθηση είναι το να ταυτίζεσαι ή να συναισθάνεσαι το σώμα του άλλου, είτε μιλάμε για το υλικό είτε για το ψυχολογικό σώμα, το οποίο σημαίνει ότι εξασθενείς το πρόσωπο αυτό κάνοντας το σώμα του πραγματικό. Η αληθινή ενσυναίσθηση είναι το να ταυτιστείς με την δύναμη του Χριστού μέσα του, συνειδητοποιώντας ότι αυτή η έκκληση του ανθρώπου για βοήθεια, είναι η δική σου έκκληση για βοήθεια, και επομένως, ενώνεστε και οι δύο πέρα από το σώμα.

Να θυμάσαι, το πρόβλημα-κλειδί για το οποίο πρέπει να επαγρυπνείς είναι για ο,τιδήποτε ενισχύει την χωριστικότητα. Να γιατί η άποψη των Θαυμάτων για την θεραπεία είναι τόσο διαφορετική από αυτό που άλλα πνευματικά μονοπάτια ονομάζουν θεραπεία. Η θεραπεία δεν είναι κάτι που κάνει κάποιος. Η αληθινή θεραπεία , όπως την βλέπουν τα Θαύματα, δεν γίνεται με το να πεις μια συγκεκριμμένη προσευχή ή τοποθετώντας τα χέρια σου ή δίνοντας σε κάποιον ενέργεια, ή ο,τιδήποτε τέτοιο. Αν γινόταν έτσι, θα έκανες κάποιο κομμάτι του σώματος αληθινό και θα έλεγες ότι έχεις ένα δώρο που κάποιος άλλος δεν έχει. Αυτό δεν είναι θεραπεία. Αυτό δεν σημσίνει ότι αυτές οι προσεγγίσεις δεν μπορούν να βοηθήσουν, ούτε σημαίνει ότι δεν πρέπει να τις χρησιμοποιείς. Απλά σημαίνει ότι δεν πρέπει να τις αποκαλείς θεραπεία, γιατί τότε θα ενίσχυες την χωριστικότητα. Πολύ ανεπαίσθητα , θα έκανες το σώμα αληθινό.

Η μόνη πραγματική ενέργεια που υπάρχει σ’αυτόν τον κόσμο είναι το Άγιο Πνεύμα. Ο,τιδήποτε άλλο σ’αυτόν τον κόσμο είναι μια ψεύτικη ενέργεια, και πράγματι είναι από το εγώ, το σώμα. Η “θεραπευτική ενέργεια” αυτού του κόσμου είναι η συγχώρεση, η οποία έρχεται από το Άγιο Πνεύμα μέσα στον νου μας. Οποιαδήποτε άλλη μορφή ενέργειας μπορεί να έχει σχετικότητα, ύπαρξη και πραγματικότητα μέσα στον κόσμο των σωμάτων, αλλά αυτός ο κόσμος των σωμάτων είναι ουσιαστικά ψευδαισθητικός. Δεν είναι αυτό για το οποίο μιλάνε τα Μαθήματα όσον αφορά την θεραπεία. Μιλάνε μόνο για την ένωση με το Άγιο Πνεύμα στον νου σου με το να μοιράζεσαι την αντίληψή Του, και εξ αυτού να ενώνεσαι με τους άλλους ανθρώπους.

Ξανά, εμείς δεν μπορούμε να επιλέξουμε τί είναι αυτό που πρέπει να κάνουμε ή να μην κάνουμε. Αυτός είναι Εκείνος που επιλέγει την έκδήλωση του θαύματος για μας. Έπειτα επεκτείνει το θαύμα μέσα από μας. Αργότερα, στο κείμενο τονίζει αυτό το σημείο και λέει ότι η μόνη μας έννοια είναι να φέρουμε τα εγώ μας στο Άγιο Πνεύμα. Η επέκταση της συγχώρεσης δεν είναι δικιά μας ευθύνη (T-22.VI.9:2-5). Εδώ είναι που σκοντάφτουμε. Προσπαθούμε να επεκτείνουμε το θαύμα μόνοι μας, πράγμα που μοιάζει να προέρχεται από την αγάπη ή την αγιότητα. Αυτό όμως που κάνουμε είναι να αφήνουμε την αλαζονεία του εγώ να αναλαμβάνει τον ρόλο του Θεού. Η δικιά μας ευθύνη είναι απλά να ζητάμε βοήθεια για να δούμε το ο,τιδήποτε όπως το βλέπει ο

Ιησούς παρά όπως το βλέπει το εγώ. Αυτή είναι η μόνη μας ευθύνη. Αυτό είναι το θαύμα. Έπειτα επεκτείνει αυτό το θαύμα μέσα από μας και συγκεκριμμένα μας λέει τί να κάνουμε και τί όχι.

Αυτός είναι ο λόγος που υπάρχει τόση κριτική και αδιαλλαξία ανάμεσα στα θρησκευτικά και πνευματικά μονοπάτια. Η ενοχή ποτέ δεν συγχωρέθηκε πραγματικά, αλλά απλά καταπιέστηκε και έπειτα προβλήθηκε προς τα έξω με την μορφή της θρησκευτικής ατοδικαίωσης (θρησκευτικου φαρισαισμού). Θυμάμαι ένα παράδειγμα πάνω σ'αυτό, πολλά χρόνια πριν, λίγο μετά την δημοσίευση των "Μαθημάτων Θαυμάτων". Συναντήσαμε έναν άντρα ο οποίος είχε ετοιμάσει έναν μακρύ κατάλογο διορθώσεων της Βίβλου από τα Θαύματα, τον οποίον επρόκειτο να παρουσιάσει σε αρκετούς ιερωμένους που γνώριζε, δείχνοντάς τους τί πραγματικά δίδαξε ο Ιησούς. Βασικά αυτό που θα έκανε ήταν να κτυπήσει τις παραδοσιακές εκκλησίες κατακέφαλα, με τα Μαθήματα Θαυμάτων, ακριβώς όπως πίστευε ότι είχε κτυπηθεί από την Βίβλο. Ευτυχώς καταφέραμε να τον σταματήσουμε έγκαιρα. Το σημαντικό σημείο είναι ότι θα πρέπει να είμαστε συνειδητοί και ευαίσθητοι ως προς το τί συμβαίνει μέσα στον νου μας, να έχουμε επίγνωση για ό,τιδήποτε στη σκέψη μας θα μπορούσε να μας διαχωρίσει από τους άλλους, αναγνωρίζοντας ότι αυτό πρέπει να είναι το εγώ μας. Πρέπει πάντοτε να είμαστε επιφυλακτικοί στο να κρίνουμε σύμφωνα με την μορφή, που είναι ,βέβαια, ο μόνος τρόπος που κρίνει το εγώ. Ακόμα, είναι αλήθεια χωρίς αμφιβολία, ότι μέσα στον ψευδαισθητικό κόσμο κάποιοι άνθρωποι είναι πιο προχωρημένοι από άλλους – με τον Ιησού σαν κορυφαίο παράδειγμα- εν πάσει περιπτώσει πρέπει πάντα να είμαστε προσεκτικοί ως προς την κρίση μας.

Ερ.: Το βρίσκω πολύ δύσκολο. Σαν νοσοκόμα, οφείλω να ανταποκρίνομαι στον πόνο και προσεύχομαι να κάνω πάντα το σωστό στις επείγουσες καταστάσεις.

Απ.: Γιαυτό ακριβώς μιλάω. Δεν σημαίνει ότι, αν είσαι νοσοκόμα και κάποιος έρθει με ακατάσχετη αιμορραγία, θα πεις "Α, περίμενε λίγο, πρέπει να πάω να διαλογιστώ και να ρωτήσω τί πρέπει να κάνω." Αυτό σίγουρα δεν είναι πράξη αγάπης. Βασικά υποθέτεις ότι θέλεις να κάνεις το σωστό, θέλεις τον Ιησού να δράσει μέσα από εσένα και έπειτα, απλά, δρας. Όταν βλέπω ανθρώπους στο γραφείο μου, δεν σταματάω κάθε δεκαπέντε λεπτά λέγοντας "Περίμενε, πρέπει να το τσεκάρω με το Αφεντικό πριν σου πω τί να κάνεις ή τί σκέφτομαι." Απλά, εμπιστεύομαι ότι οι αντιδράσεις μου ή το τι θα πω θα προέρχεται από τον Ιησού και όχι από το εγώ μου. Μετά αυτό που προσπαθώ να κάνω, είναι να παρακολουθώ τα συναισθήματά μου και τις σκέψεις μου, έτσι ώστε εάν αισθανθώ κάτι που γνωρίζω ότι προέρχεται από το εγώ μου και όχι από αυτόν, σ' αυτό το σημείο θα ζητήσω την βοήθειά του ώστε να το απομακρύνει. Δεν επικεντρώνομαι στο τί λέω, διότι αν το έκανα θα σκόνταφτα στις λέξεις μου και δεν θα

μπορούσα να πω τίποτα. Επικεντρώνομαι όχι στο τί λέω, αλλά στο να βγάλω τον εαυτό μου από την μέση.

Ερ.: Σχετικά με την τοποθέτηση των χεριών και την προσευχή για κάποιον που έχει μια ασθένεια...

Απ.: Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει να το κάνετε...

Ερ.: Ενισχύει ωστόσο την ασθένεια;

Απ.: Όχι. Εξαρτάται από τον λόγο που το κάνεις. Με άλλα λόγια αν νομίζεις ότι οι άνθρωποι μπορούν να βοηθηθούν με το να ακουμπίσεις τα χέρια σου, τότε δεν είναι λάθος να το κάνεις καθώς συνειδητοποιείς ότι είναι απλά μια μορφή – εικόνα μέσα από την οποίαν το Άγιο Πνεύμα ενώνει εσένα με κάποιον άλλον, και ότι η θεραπεία δεν προέρχεται επειδή τοποθέτησες τα χέρια σου. Εννοώ τί θα γίνει αν τα χέρια σου είναι σπασμένα ή αν είσαι τετραπληγικός; Αυτό θα σήμαινε ότι δεν μπορείς να θεραπεύσεις; Όχι, δεν είναι η μορφή, είναι το νόημα που δίνεις στην μορφή.

Θα σας διαβάσω κάτι από το κομμάτι "Η θεραπεία ως απελευθέρωση από τον φόβο" όπου μιλάει συγκεκριμμένα για την διαφορά ανάμεσα στην μαγεία και την θεραπεία. Ο,τιδήποτε σχετικό με το σώμα είναι μαγεία. Ό,τιδήποτε κάνουμε σ' αυτό το επίπεδο για να βοηθήσουμε να λυθεί ένα πρόβλημα είναι μαγεία, διότι βλέπει το πρόβλημα στο σώμα, και μετά εφαρμόζει την συνταγή στο σώμα. Αυτό ισχύει είτε πρόκειται για την παραδοσιακή ιατρική, τους τύπους της ιατρικής του New Age, την τοποθέτηση των χεριών ή το να πεις μια προσευχή. Είναι όλα μορφές μαγείας. Αλλά μετά λέει ότι αυτό δεν σημαίνει ότι όλα αυτά είναι αμαρτίες. "Η αξία της Επανόρθωσης δεν βρίσκεται στον τρόπο με τον οποίον εκφράζεται" (T-2.IV.5:1). "Η Επανόρθωση", για την οποίαν θα μιλήσουμε λίγο αργότερα, είναι η λέξη που χρησιμοποιούν τα "Μαθήματα Θαυμάτων" για την διόρθωση του εγώ, που σημαίνει ότι η αρχή της Επανόρθωσης αναφέρεται στην ένωση, διότι το εγώ αναφέρεται στον διαχωρισμό. Αυτό που λέμε είναι ότι η αξία της Επανόρθωσης, η αρχή της ένωσης, δεν έγκειται στον τρόπο που εκφράζεται. "Στην πραγματικότητα, αν χρησιμοποιηθεί ειλικρινά, θα εκφραστεί αναπόφευκτα με όποιον τρόπο θα είναι ο πιο βοηθητικός για αυτόν που θα την λάβει. Αυτό σημαίνει ότι ένα θαύμα, για να είναι πλήρως αποτελεσματικό, θα πρέπει να εκφρασθεί σε μια γλώσσα την οποίαν ο παραλήπτης πρέπει να καταλαβαίνει χωρίς φόβο (T-2.IV.5:2-3).

Αν οι άνθρωποι έρχονται σε σένα και πιστεύουν ότι τοποθετώντας τα χέρια σου μπορούν να θεραπευθούν, τότε βεβαίως αυτό θα πρέπει να κάνεις. Ακριβώς, όπως αν πάω σε έναν χειρούργο και πιστεύω ότι αν αυτό το πρόσωπο κόψει και ανοίξει το σώμα μου και αφαιρέσει το ένα ή το άλλο κομμάτι εγώ θα νιώσω καλύτερα, τότε, ναι, ασφαλώς αυτό πρέπει να κάνω. Αν οι άνθρωποι πιστεύουν ότι με το να πεις μια συγκεκριμμένη

προσευχή θα βοηθηθούν, τότε ασφαλώς αυτό θα πρέπει να κάνεις. Αλλά αυτό που θα έλεγε το "Μαθήματα Θαυμάτων" είναι απλά να αναγνωρίσεις ότι αυτό που κάνεις δεν έχει σχέση με την μορφή, επειδή η μορφή περιορίζει. Έχει να κάνει με την σημασία αυτού που βρίσκεται από κάτω : το να ενωθείς με τους ανθρώπους. Όπως λέει αυτή η παράγραφος, το Άγιο Πνεύμα δεν ενδιαφέρεται για τον τρόπο με τον οποίον συνδέεσαι. Από την στιγμή που ζούμε σε έναν κόσμο συμβόλων και σε έναν κόσμο σωμάτων πρέπει να χρησιμοποιούμε τα σύμβολα και τα σώματα. Όπως λέει στο "Τραγούδι της προσευχής" (ένα φυλλάδιο που έγραψε η Έλεν μετά τα Μαθήματα) "είναι λάθος να πιστεύεις ότι έχεις κάποια χαρίσματα να θεραπεύεις που άλλοι, όπως οι πνευματικοί θεραπευτές και οι γιατροί, δεν έχουν" (S-3.III.1-3).

Αυτό δεν σημαίνει ότι θα πρέπει να σταματήσεις να κάνεις ό,τι είναι αυτό που κάνεις. Πιθανόν δεν θα στο ζητούσε αυτό το Άγιο Πνεύμα. Το μόνο που θα έλεγε είναι να πάψεις να νομίζεις ότι η μορφή αυτού που κάνεις έχει οποιεσδήποτε θεραπευτικές ιδιότητες, διότι αν το νομίζεις αυτό, είναι σαν να λες ότι υπάρχει κάτι πραγματικό σε αυτόν τον κόσμο, ότι υπάρχει δύναμη σε μια λέξη. Δεν μπορεί να υπάρχει δύναμη σε μια λέξη. Μια λέξη, είναι μια κατασκευή. Όπως είπα πριν , τα Μαθήματα λένε ότι "οι λέξεις δεν είναι τίποτα άλλο από σύμβολα συμβόλων. Έτσι είναι δυό φορές απομακρυσμένες από την πραγματικότητα»" (M-21.1:9-10).

Ο Κρισναμούρτι βρήκε έναν πολύ έξυπνο τρόπο για να το τονίσει αυτό. Είπε ότι αν θέλεις να κάνεις κάποιο πράγμα ιερό, κάνε ένα μικρό πείραμα. Βάλε το αντικείμενο αυτό στον βωμό σου, και κάθε μέρα για τριάντα μέρες πήγαινε μπροστά του. Πήγαινέ του λουλούδια, κάψε αρωματικά κεριά, πες του μια μικρή φράση. Θα μπορούσε να είναι "Γειά", θα μπορούσε να είναι "κόκα κόλα" θα μπορούσε να είναι το αγαπημένο σου μάντρα. Στο τέλος των τριάντα ημερών, αυτό το αντικείμενο θα έχει γίνει ιερό για σένα, όχι επειδή υπάρχει μια εσωτερική ιερότητα σε αυτό, αλλά επειδή εσύ του έχεις δώσει ιερότητα με το να πιστεύεις ότι είναι ιερό.

Να γιατί αυτή η ιδέα είναι τόσο κεντρική στο σύστημα σκέψης των Μαθημάτων. Δεν υπάρχει απολύτως τίποτα σε αυτόν τον κόσμο που να έχει ιερότητα, επειδή δεν υπάρχει τίποτα σε αυτόν τον κόσμο. Είναι όλα προιόντα του νου μας. Εάν πιστεύουμε ότι κάτι είναι ιερό, τότε θα γίνει ιερό για μας. Αν αισθανόμαστε ότι υπάρχει μια δύναμη που προέρχεται από ένα πρόσωπο ή αντικείμενο, είναι επειδή εμείς έχουμε αποδώσει αυτή την δύναμη εκεί. Η μία δύναμη σε αυτόν τον κόσμο είναι παγκόσμια, και αυτή είναι η δύναμη του Χριστού που είναι μέσα στον καθένα μας. Όλοι εμείς μοιραζόμαστε εξίσου αυτήν την δύναμη. Από την στιγμή που πιστεύεις ότι υπάρχουν κάποια αντικείμενα σε αυτόν τον κόσμο που είναι ιερότερα ή πιο δυνατά από άλλα, λες ότι υπάρχει μια ιεραρχία στις ψευδαισθήσεις. Αυτό πάλι, είναι ο πρώτος νόμος του χάους (T-23.II.2:3).

Να γιατί αυτός είναι ο πρώτος νόμος του χάους, επειδή όλοι οι άλλοι στηρίζονται επάνω του. Αυτό επίσης ισχύει και για το "Μαθήματα Θαυμάτων". Το μόνο πράγμα που είναι ιερό σχετικά με αυτό το βιβλίο, είναι ότι μπορεί να σε φέρει πιο κοντά στον Θεό, αλλά το ίδιο θα μπορούσαμε να πούμε για τα πάντα. Το βιβλίο το ίδιο δεν είναι ιερό. Μερικές φορές οι άνθρωποι το προσεγγίζουν με ευλάβεια και σχεδόν γονατίζουν μπροστά του και το χαιδεύουν και το αγγίζουν. Δεν είναι λάθος να το κάνεις αυτό. Συχνά φαίνεται κάπως γλυκό, τρυφερό, αλλά στην πραγματικότητα, προβάλλουν κάτι που είναι στον νου τους επάνω στο βιβλίο.

Δεν υπάρχει τίποτα σ'αυτόν τον κόσμο, τον κόσμο των μορφών, που να έχει κάποια σημασία. Αυτός είναι ο σκοπός των πρώτων μαθημάτων που λένε ότι τίποτα σ' αυτόν τον κόσμο δεν σημαίνει κάτι. Αυτό που πραγματικά λένε είναι ότι το μόνο νόημα που μπορεί να έχει κάτι, είναι το νόημα που εσύ του έχεις δώσει. Αν αυτό που του δίνει το νόημα είναι το εγώ μέσα σου, τότε είναι άνευ νοήματος. Αν είναι το Άγιο Πνεύμα μέσα σου που του δίνει το νόημα, τότε έχει νόημα. Πάλι, αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να παραιτηθείς από όποιες συγκεκριμμένες μορφές σ' αυτόν τον κόσμο λειτουργούν για σένα. Δεν είναι αυτό που μας λένε τα Θαύματα. Το μόνο που λένε είναι: συνειδητοποίησε ότι η αιτία που λειτουργεί η μορφή είναι ότι εσύ πιστεύεις σ' αυτήν. Επομένως, μπορεί να είναι ο τρόπος τον οποίον ο Ιησούς ή το Άγιο Πνεύμα χρησιμοποιούν για να σε βοηθήσουν να αναγνωρίσεις ποιά είναι η αληθηνή Πηγή όλου του νοήματος, και είναι ο Θεός. Αυτό κάνει το θαύμα – μεταθέτει την λανθασμένη πίστη του εγώ ότι υπάρχει κάτι πραγματικό εδώ έξω, είτε ένα πρόβλημα είτε η λύση του, και μας διδάσκει ότι το μόνο που είναι πραγματικό είναι η λειτουργία που του δίνουμε, και αυτή η λειτουργία προέρχεται από τον Θεό. Ό,τιδήποτε σ' αυτόν τον κόσμο, επομένως, μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να μας φέρει πιο κοντά σ' Αυτόν.

Ερ.: Μπορείς να μου το κάνεις πιο ξεκάθαρο?

Απ.: Είναι πολύ εύκολο να το "χάσεις" σ'αυτό το σημείο. Πολλοί άνθρωποι εργάζονται με τα Θαύματα και έχουν παρεξηγήσει το τί λένε. Το να πεις ότι η μαγεία δεν είναι θεραπεία δεν λες ότι η μαγεία είναι κάτι σατανικό, ή η μαγεία είναι αμαρτία. Σε αυτόν τον κόσμο δεν μπορείς να αποφύγεις την μαγεία. Μαγεία είναι ό,τιδήποτε υπάρχει στο επίπεδο του κόσμου. Αυτά τα Μαθήματα, επομένως είναι μαγεία. Αυτό που μετατρέπει την μαγεία σε θαύμα είναι ο σκοπός που της δίνεις.

Ερ.: Η δύση, η ανατολή, εσύ δεν είστε πραγματικοί ; Δεν είναι δημιουργία του Θεού;

Απ.: Όχι. Το μόνο που είναι πραγματικό σε ένα δειλινό είναι ότι το Άγιο Πνεύμα μπορεί να το χρησιμοποιήσει σαν έναν μέσον να σε βοηθήσει να έρθεις πιο κοντά στον Θεό. Αλλά το ίδιο το δειλινό είναι στην πραγματικότητα ψευδαίσθηση. Από τι αποτελείται το δειλινό; Από χρώματα; Ο Θεός δεν δημιούργησε το δειλινό, ή τον ήλιο,

ή τον κόσμο. Η βασική διδασκαλία των Θαυμάτων είναι ότι το εγώ δημιούργησε τον κόσμο. Εμείς τον βάλαμε εδώ. Μερικά από τα πράγματα που κάναμε, τα κάναμε αρκετά καλά. Τα καταφέραμε καλά με τα δειλινά και τις ανατολές, δεν τα καταφέραμε καλά με καψίματα από το ήλιο που σκοτώνουν κόσμο. Τα καταφέραμε καλά με τις ήπιες βροχές που κάνουν το χορτάρι να μεγαλώνει, αλλά πραγματικά τα θαλασσώσαμε με τους τυφώνες και τις πλημμύρες. Όλα σ' αυτόν τον κόσμο, είναι δίκοπο μαχαίρι, βλέπεις, και όπως μας διδάσκουν τα Μαθήματα, έτσι καταλαβαίνουμε ότι ο Θεός δεν θα μπορούσε να τα έχει δημιουργήσει αυτά.

Βασικά η αρχή είναι ότι ο Θεός, αφού είναι πνεύμα, θα μπορούσε να επεκτείνει ή να δημιουργήσει ό,τι είναι σαν Αυτόν. Δεν θα μπορούσε να έχει δημιουργήσει το σώμα ή την μορφή η οποία δεν είναι σαν Αυτόν. Αυτό προήλθε από το εγώ – το σώμα είναι η προβολή της σκέψης ότι είμαστε χωρισμένοι.

Ερ.: Υπήρχε το εγώ πριν από το σώμα;

Απ.: Ναι. Υπήρξε μια σκέψη διαχωρισμού και η πίστη ότι θα μπορούσαμε νε είμαστε χωρισμένοι από τον Θεό. Αυτό είναι το εγώ. Όταν η σκέψη του διαχωρισμού προβλήθηκε έξω από τον νου, προήλθαν ο κόσμος και τα σώματα.

Αξίωμα 6

Τα θαύματα είναι φυσικά. Όταν δεν συμβαίνουν κάτι έχει γίνει λάθος.

Τα Μαθήματα μας διδάσκουν ότι το πιο φυσικό πράγμα σ' αυτόν τον κόσμο, είναι να βρίσκεσαι σε ειρήνη και ένα με τον Θεό, διότι η ειρήνη προέρχεται από το Άγιο Πνεύμα μέσα μας. Τα αφύσικα πράγματα σ' αυτόν τον κόσμο είναι αυτά που μάχονται ενάντια σε αυτήν την φυσικότητα: αισθήματα θυμού, σύγκρουσης, κατάθλιψης, απώλειας, αγωνίας, ενοχής κ.λ.π. Αυτά όλα δεν είναι φυσικά, διότι δεν προέρχονται από αυτό που είμαστε πραγματικά. Σ' αυτόν τον κόσμο, αισθήματα ειρήνης, χαράς, και ενότητας με τους ανθρώπους αντανακλούν το ποιοί είμαστε και γι αυτό είναι φυσικά.

Με άλλα λόγια, όταν δεν συμβαίνουν θαύματα, και εδώ μπορούμε να θεωρήσουμε το θαύμα σαν μια επέκταση του Αγίου Πνεύματος μέσα στον νου μας, κάτι έχει πάει στραβά διότι κάποιο εμπόδιο έχουμε βάλει στον δρόμο. Αυτό είναι το εγώ, ένα εμπόδιο που μας κρατάει μακρυά από την επίγνωση του ποιοί αληθινά είμαστε.

Ερ.: Είχα ένα πρόβλημα προηγουμένως με το σχόλιό σου ότι κανείς δεν είναι αγιώτερος, αλλά αυτό που μόλις είπες το ξεκαθάρισε. Με μερικούς ανθρώπους απλά βιώνεις μια παρουσία, μια ολότητα, με το ότι είναι ένα με τον εαυτό τους ή με τον Θεό και, επομένως, υποθέτω ότι αυτό είναι που ονομάζουμε άγιο πρόσωπο.

Απ.: Αυτό σημαίνει ότι αυτοί έχουν λιγότερα εμπόδια ως προς το να βιώσουν την αγιότητά τους από άλλους ανθρώπους. Σ' αυτόν τον κόσμο αυτό είναι αλήθεια. Αργότερα σ' αυτό το κεφάλαιο, το οποίο δεν πρόκειται να καλύψουμε σήμερα, ο Ιησούς μιλάει για τον εαυτό του και λέει ότι δεν είναι διαφορετικός από κανέναν (T-1.II.3:5-6). Δεν είναι ούτε περισσότερο ούτε λιγότερο άγιος από οποιονδήποτε. Η μόνη διαφορά είναι ότι τελείωσε με το εγώ του γρηγορότερα από εμάς τους υπόλοιπους. Στον κόσμο του χρόνου είναι διαφορετικός από εμάς γιατί δεν έχει εγώ. Στον κόσμο της αιωνιότητας, πάντως, είναι το ίδιο με μας. Γι αυτό λέει ότι το να τον αντιμετωπίζεις με δέος είναι λάθος, διότι ορίζει το δέος σαν κάτι που δικαιολογείται όταν είσαι μπροστά σε κάποιον μεγαλύτερο από εσένα. Το μόνο Πρόσωπο με το οποίο κάτι τέτοιο είναι δικαιολογημένο, τότε είναι ο Θεός, επειδή ο Θεός είναι ο Δημιουργός μας. Δεν πρέπει να αισθανόμαστε δέος για τον Ιησού, επειδή είναι ίσος με μας. Είναι μόνο λίγο εξυπνότερος από εμάς, αυτό είναι όλο. Γιαυτό πρέπει να του ζητάμε βοήθεια.

Ερ.: Για να το πάμε λίγο παρακάτω, σε κάθετι που βλέπουμε και αντιλαμβανόμαστε στους άλλους ανθρώπους, που νομίζουμε ότι είναι ιερό, βλέπουμε την δική μας ιερότητα;

Απ.: Ναι, αλλά πρέπει να είσαι πολύ προσεκτικός. Πολύ συχνά, όταν βλέπουμε πόσο πραγματικά ιερό είναι ένα πρόσωπο, αυτό που κάνουμε πολύ ανεπαίσθητα είναι να υποβιβάζουμε τον εαυτό μας. Λέμε ότι αυτό το πρόσωπο, είναι πιο άγιο από εμένα. Σχεδόν πάντα, αυτό κάνουμε. Αυτό είναι το λάθος. Να γιατί, όπως το βλέπουν τα Θαύματα, συνέβη το λάθος που έκανε τον Ιησού μεγαλύτερο από οποιονδήποτε άλλον. Δεν ήταν ένας τρόπος να κάνει τον Ιησού μεγαλύτερο, ήταν ένας τρόπος να κάνει εμάς μικρότερους, λέγοντας ότι αυτός είναι ο μοναδικός Υιός του Θεού. Ήταν ένας τρόπος να πουμε ότι αυτός είναι τέλειος και αγνός, που στην πραγματικότητα ήταν ένας τρόπος να εκφράσεις το γεγονός ότι οι άνθρωποι ένιωθαν τόσο αμαρτωλοί. Δεν ήταν τόσο μια δήλωση για τον Ιησού, ήταν μια δήλωση πάνω στο τί υπήρχε μέσα μας. Αισθανόμαστε τόσο ένοχοι και αμαρτωλοί ούτως ώστε έπρεπε να τον κάνουμε διαφορετικό. Και όλο το νόημα της διδασκαλίας του, είναι ότι δεν είμαστε διαφορετικοί, είμαστε όλοι το ίδιο. Είμαστε όλοι ο Χριστός.

Η μόνη διαφορά με τον Ιησού είναι ότι ήταν ο πρώτος που αναγνώρισε Ποιός πραγματικά ήταν, ότι ήταν ο Χριστός, και ότι βοηθάει όλους τους άλλους να αναγνωρίσουν ότι και αυτοί είναι ο Χριστός. Ένα παράδειγμα αυτού που τα Μαθήματα

θα ονόμαζαν “πνευματική ιδιαιτερότητα” είναι το να θεωρούμε κάποιους ανθρώπους καλύτερους ή πιο ιερούς ή πιο πνευματικούς από άλλους. Τότε αυτό που ανεπαίσθητα γίνεται, είναι να υποβιβάζουμε τον εαυτό μας, που σημαίνει ότι ενισχύουμε την πεποίθηση ότι είμαστε διαχωρισμένοι. Το ίδιο πράγμα γίνεται όταν νομίζουμε ότι είμαστε πιο πνευματικοί από κάποιον άλλον, η άλλη όψη του ίδιου νομίσματος.

Αξίωμα 7

Τα θαύματα είναι δικαίωμα του καθενός, αλλά πρώτα είναι απαραίτητος ο εξαγνισμός.

Η λέξη “εξαγνισμός” δεν χρησιμοποιείται συχνά στα Μαθήματα. Σίγουρα είναι μια λέξη που έχει περισσότερους συνειρμούς στον Ιουδαισμό και τον Χριστιανισμό, γι' αυτό νομίζω ότι αναφέρεται εδώ. Ειδικά τα πρώτα κεφάλαια στα Μαθήματα, χρησιμοποιούν αρκετές βιβλικές αναφορές, επειδή η Έλεν γνώριζε αρκετά καλά την Βίβλο, κυρίως την Καινή Διαθήκη, και ήταν ένας τρόπος να την βοηθήσει ο Ιησούς να γεφυρώσει ένα χάσμα. Αυτό που εννοούν τα Μαθήματα με την λέξη “εξαγνισμός” δεν έχει καμμιά σχέση με το σώμα.

Ερ. :Λες ότι η Έλεν γνώριζε την Βίβλο, ειδικά την Καινή Διαθήκη, επειδή την μελετούσε ;

Απ. :Γιατί την γνώριζε; Της άρεσε να την διαβάζει. Της άρεσε ο τρόπος που ήταν γραμμένη. Είχε πάντα μια θαυμάσια αίσθηση του στυλ και της γλώσσας. Είχε με τον Χριστιανισμό μια σχέση αγάπης-μίσους, και ειδικά με την Καθολική Εκκλησία, αλλά υπήρχε ένα κομμάτι της που γοητευόταν από αυτήν, καθώς και από την Καινή Διαθήκη. Μπορούσε να απαγγείλει ολόκληρα κομμάτια. Επίσης ήταν πολύ εξοικειωμένη με τα δόγματα , τις δοξασίες και τις διδασκαλίες της Καθολικής και της Προτεσταντικής Εκκλησίας. Αλλά τυπικά δεν μελετούσε ποτέ την Βίβλο.

Ο “εξαγνισμός”, όπως χρησιμοποιείται εδώ, δεν έχει καμμιά σχέση με το σώμα. Δεν εξαγνίζεις ένα σώμα, ούτε στερείς κάτι από ένα σώμα, διότι το σώμα δεν είναι μη αγνό. Εάν το σώμα είναι ουσιαστικά μια ψευδαίσθηση, όπως διδάσκουν τα Μαθήματα, τότε δεν χρειάζεται να κάνεις τίποτα με το σώμα. Αυτό που κάνει το σώμα αμαρτωλό, μη αγνό ή ανίερο είναι οι σκέψεις μας , που σημαίνει ότι οι σκέψεις μας πρέπει να εξαγνισθούν, όχι το σώμα. Γι’αυτό, σίγουρα, η μέθοδος των Θαυμάτων δεν ασχολείται με το σώμα. Ο ασκητισμός δεν είναι για τα Θαύματα μορφή πνευματικότητας, γιατί ο σκοπός του ασκητισμού είναι να εξαγνίσει το σώμα. Η ιδέα των Θαυμάτων είναι να

εξαγνίσεις το νου. Όπως είπε ο Ιερός Αυγουστίνος, “Αγάπα, ό,τι κι αν κάνεις θα είναι μια επέκταση αυτής της αγάπης”. Αν η αγάπη είναι στον νου και στην καρδιά σου, τότε μην ανησυχείς για το σώμα, γιατι θα ανησυχείς για τον λάθος λόγο. Το πρόβλημα δεν είναι εκεί. Συνεπώς αυτό για το οποίο να ανησυχείς είναι για τις σκέψεις στον νου σου. Η μόνη σκέψη που πρέπει να θεραπευθεί είναι η σκέψη της ενοχής, αυτή είναι που πρέπει να εξαγνιστεί. Έτσι, όταν λένε τα Μαθήματα ότι τα θαύματα είναι δικαίωμα του καθενός, λένε ότι τα Θαύματα είναι για όλους μας.

Μια άλλη σημαντική επίπτωση εδώ, είναι ότι τα θαύματα δεν είναι ικανότητα ορισμένων ανθρώπων. Ένα από τα μεγάλα λάθη που κάνουν οι επίσημες θρησκείες είναι ότι αποδίδουν κάποιες πνευματικές δυνάμεις ή ιδιότητες σε κάποιους ανθρώπους και όχι σε άλλους. Υπάρχουν μερικοί που κάνουν θαύματα και όχι άλλοι – αυτοί είναι οι άγιοι. Αυτοί είναι οι άνθρωποι που έχουν επιλεγεί από τα διάφορα θρησκευτικά ιδρύματα ότι είναι ικανοί να κάνουν κάποια πράγματα που κανείς άλλος δεν μπορεί να κάνει. Αυτό που τα Μαθήματα λένε εδώ , είναι ότι τα θαύματα είναι κάτι που μπορούμε να κάνουμε – στην πραγματικότητα, όλοι θα έπρεπε να κάνουμε. Το θαύμα δεν είναι να διαχωρίζεις την Ερυθρά θάλασσα ή να περπατάς στο νερό. Το θαύμα είναι η μετατόπιση της αντίληψης από το εγώ στο Άγιο Πνεύμα. Αυτό είναι το θαύμα και είναι δικαίωμα του καθενός. Αυτό επομένως σημαίνει ότι ο καθένας μπορεί να είναι όργανο του Αγίου Πνεύματος ή του Ιησού, επεκτείνοντας την Αγάπη Τους μέσα από αυτόν ή αυτήν με οποιαδόποτε μορφή είναι πιο βοηθητική και πιό τρυφερή. Δεν εστιαζόμαστε επομένως σε ένα εξωτερικό θαύμα. Εστιαζόμαστε στο να εξαγνίσουμε τα εμπόδια γι’ αυτό το θαύμα, στο να αφαιρέσουμε τα εμπόδια για την επίγνωση της παρουσίας της αγάπης. Αυτό που πρέπει να εξαγνισθεί είναι οι σκέψεις μας του διαχωρισμού, οι σκέψεις μας της ενοχής. Αυτό που τις εξαγνίζει για μας, είναι το να ζητήσουμε από το Άγιο Πνεύμα να συγχωρήσει μέσα από εμάς.

Ερ.: Πώς θα έκρινες ή θα μέτραγες την πρόοδο όσον αφορά τα Μαθήματα;

Απ.: Δεν θα προσπαθούσα να μετρήσω την πρόοδο κανενός άλλου, παρά μόνο του εαυτού μου και το μέτρο θα ήταν το πόση ειρήνη νιώθω. Καθένας μας θα μπορούσε να έχει μέσα στην ζωή του έναν όμορφο τρόπο να το μετρήσει. Με άλλα λόγια, αν ζεις μια κατάσταση η οποία πριν πέντε βδομάδες ή πέντε χρόνια σε έκανε να χτυπάς το κεφάλι σου στον τοίχο, ή εαν είσαι με κάποιον που η παρουσία του σε γέμιζε μίσος ή φόβο, και ξαφνικά μπορείς να είσαι με αυτόν τον άνθρωπο και να αισθάνεσαι ειρήνη, αυτό θα ήταν μια ένδειξη ότι είσαι σε καλό δρόμο. Είναι πραγματικά πάντοτε λάθος το να προσπαθείς να κρίνεις ένα άλλο πρόσωπο. Υπάρχει μια γραμμή στο κείμενο που λέει ότι αυτά που νομίζουμε ότι είναι οι μεγαλύτερές μας επιτυχίες, είναι οι μεγαλύτερες αποτυχίες μας, και αυτά που θεωρούμε τα μεγαλύτερα πισωγυρίσματα είναι οι μεγαλύτερες πρόοδοι μας (T-18.V.1:6), που είναι ένας ωραίος ευγενικός τρόπος του

Ιησού να μας πεί ότι δεν ξέρουμε τί συμβαίνει. Και εάν δεν ξέρουμε τί συμβαίνει σε εμάς τους ίδιους, πώς θα μπορούσαμε να ξέρουμε τί συμβαίνει στους άλλους;

Αξίωμα 8

Τα θαύματα είναι θεραπευτικά γιατί συμπληρώνουν μια έλλειψη, εκτελούνται από εκείνους που προσωρινά έχουν περισσότερα για εκείνους που προσωρινά έχουν λιγότερα.

Το αξίωμα 8 εισάγει την λέξη “έλλειψη”, που είναι μια λέξη που τα Μαθήματα χρησιμοποιούν που και που και είναι μέρος της έννοιας της “αρχής της έλλειψης”

(βλέπε π.χ T-1.IV.3; T-4.II.6). Πρόκειται για την πλευρά της ενοχής μας που μας διδάσκει οτι υπάρχει κάτι που μας λείπει μέσα μας, ή ότι υπάρχει κάτι σε έλλειψη. Φυσικά, το εγώ δεν μας λέει ποτέ ότι αυτό που λείπει είναι ο Θεός. Ο Θεός αποκλείεται από το σύστημα του εγώ, και αυτό εννοούν τα Μαθήματα με την “αρχή της έλλειψης”. Η στέρηση είναι το παράγωγο αυτής. Η πίστη ότι υπάρχει κάτι που λείπει προέρχεται από την πίστη ή την αντίληψη του εγώ για τον κόσμο, που είναι ένας κόσμος διαχωρισμού. Το αξίωμα 8 μιλάει για το πώς το θαύμα γίνεται η διόρθωση αυτής της πίστης στην έλλειψη. Το θαύμα μας διδάσκει ότι δεν είμαστε χωρισμένοι ο ένας από τον άλλον, ότι στην πραγματικότητα είμαστε ένα. Αυτό, βέβαια, γίνεται η αντανάκλαση της ολότητας του Χριστού. Το θαύμα αφαιρεί το φορτίο της ενοχής που μας εμποδίζει να θυμηθούμε την αφθονία του Χριστού.

Το αξίωμα δηλώνει : “ Τα θαύματα είναι θεραπευτικά γιατί συμπληρώνουν μια έλλειψη”. Είναι μια άλλη ένδειξη για το ότι τα Μαθήματα δεν είναι ακριβή με την γλώσσα τους. Βασικά, καθώς λένε κάπου αλλού, δεν “συμπληρώνεις μιαν έλλειψη” επειδή αυτό σημαίνει ότι υπάρχει μια έλλειψη την οποίαν εσύ γεμίζεις, το οποίο θα έκανε την έλλειψη αληθινή. Ο πιο σωστός τρόπος να το δηλώσεις αυτό, ο οποίος είναι εκείνος που χρησιμοποιούν τα Μαθήματα για να μιλήσουν για αυτό αργότερα, είναι ότι διορθώνει την λανθασμένη αντίληψη της έλλειψης. Αυτό κάνει το θαύμα.

“Εκτελούνται από αυτούς που προσωρινά έχουν περισσότερα για αυτούς που προσωρινά έχουν λιγότερα” σημαίνει ότι το θαύμα γίνεται από κάποιον που βρίσκεται στο σωστό μέρος του νου του, σε αντίθεση προς το πρόσωπο που προσωρινά έχει λιγότερα που είναι στον λάθος νου του. Αυτό σημαίνουν πραγματικά αυτές οι λέξεις. Η λέξη “προσωρινά” είναι σημαντική εδώ. Ένα κομμάτι στο κείμενο μιλάει για το πώς συμβαίνει η θεραπεία όταν ο θεραπευτής είναι χωρίς φόβο (T-27.V.2:7-14). Πάντως δεν

σημαίνει ότι ο θεραπευτής είναι πάντοτε χωρίς φόβο, μόνον την στιγμή που επιλέγει να θεραπεύσει αντί να επιτεθεί. Πηγαίνουμε μπρος-πίσω όλη την ώρα. Το φυλλάδιο της ψυχοθεραπείας λέει ότι ο θεραπευτής πρέπει να είναι ένα ή δυό βήματα μπροστά από τον ασθενή του (P-2.III.1:1). Καθώς γνωρίζει κάθε θεραπευτής, αυτό δεν ισχύει πάντοτε και σίγουρα δεν σημαίνει μίλια μπροστά. Άλλη μια φορά ,πάλι, το "θαύμα" εδώ χρησιμοποιείται με την έννοια ότι κάποιος κάνει κάτι: εκτελείται. Αυτή είναι η δημοφιλής χρήση της λέξης "θαύμα".

Αξίωμα 9

Τα θαύματα είναι ένα είδος ανταλλαγής. Όπως όλες οι εκφράσεις της αγάπης, που είναι πάντα θαυμαστές με την αληθινή έννοια, η ανταλλαγή αντιστρέφει τους φυσικούς νόμους. Φέρνουν περισσότερη αγάπη και στον δότη και στον αποδέκτη.

Η κατανόηση του εγώ όσον αφορά το να δίνεις, είναι ότι όταν σου δίνω κάτι, εγώ δεν το έχω πια. Εάν σου δώσω κάτι, εσύ έχεις περισσότερο απ' αυτό και εγώ λιγότερο. Το δόσιμο, για το εγώ, είναι πάντα ποσοτικό. Τώρα, αυτό ισχύει είτε μιλάμε για υλικά πράγματα, είτε για ψυχολογικά πράγματα ή σκέψεις. Μια από τις έννοιες-κλειδιά της προβολής είναι ότι αν σου δώσω την ενοχή μου εγώ θα απαλλαγώ απ' αυτήν, και θα την έχεις εσύ. Πάντα πιστεύουμε ότι όταν δίνουμε μια σκέψη, τότε κάποιος άλλος την έχει και εμείς δεν την έχουμε.

Το θαύμα το διορθώνει αυτό και μας διδάσκει ότι αυτό που δίνουμε το λαμβάνουμε επίσης, αφού είμαστε όλοι ένα. Μια και στην πραγματικότητα δεν δίνω κάτι που είναι έξω, επειδή τίποτα δεν είναι έξω, όλα είναι στον νου μου. Το δόσιμο, τότε, είναι στην πραγματικότητα μια ενίσχυση. Εάν σου δώσω την ενοχή μου προβάλλοντάς την σε εσένα και επιτιθέμενος σε σένα, αυτό που κάνω στην πραγματικότητα είναι να ενισχύσω την δική μου ενοχή. Εάν σου δώσω αγάπη, τότε αυτό που κάνω είναι να ενισχύσω το γεγονός ότι υπάρχει μια Παρουσία Αγάπης μέσα μου, και ότι αυτή η Παρουσία, το Άγιο Πνεύμα, είναι Εκείνο που πραγματικά δίνει την αγάπη. Γι αυτό ό,τι δίνουμε αυτό στην πραγματικότητα λαμβάνουμε. Το να δίνεις και το να παίρνεις είναι το ίδιο. Αυτή είναι μια από τις αρχές κλειδιά που βρίσκονται στα Μαθήματα. Πολλά από τα μαθήματα του βιβλίου εργασιών την έχουν σαν την βασική τους ιδέα (π.χ τα Μαθήματα 108,126), και βέβαια, το κείμενο την συζητά ξανά και ξανά.

Στα θαύματα, τότε, επομένως γίνονται μια ανταλλαγή. Επιτρέπω στο Άγιο Πνεύμα να επεκτείνει την αγάπη Του μέσα από μένα, πράγμα το οποίο όχι μόνο ενισχύει αυτό που είσαι, σαν παιδί της αγάπης, αλλά ενισχύει επίσης και αυτό που εγώ είμαι, θεραπεύοντας και τους δυό.

Αυτή η ιδέα είναι μια αντιστροφή του τρόπου με τον οποίον σκέπτεται ο κόσμος, ή το εγώ, και αυτό εννοεί η δήλωση. Αντιστρέφει τους φυσικούς νόμους επειδή ο κόσμος διδάσκει, πάλι, ότι αυτό που δίνουμε μας αφήνει με λιγότερο απ' αυτό, έτσι ώστε όσο περισσότερα θαύματα επιλέγουμε, και όσο περισσότερο αφηνόμαστε να γίνουμε τα όργανα του θαύματος, τόσο περισσότερο λαμβάνουμε τα οφέλη του θαύματος. Όσο πιο πολύ αγαπάμε, θεραπεύουμε και συγχωρούμε, τόσο περισσότερο γινόμαστε αγαπημένοι, θεραπευμένοι και συγχωρημένοι. Η Προσευχή Του Αγίου Φραγκίσκου είναι μια πολύ όμορφη έκφραση αυτής της αρχής.

Αξίωμα 10

Η χρήση των Θαυμάτων σαν θεάματα για να ενισχυθεί η πίστη είναι μια παρανόηση του σκοπού τους.

Εδώ, επίσης, η λέξη "θαύμα" χρησιμοποιείται με την δημοφιλή έννοια των ανθρώπων που κάνουν θαύματα. Νομίζω ότι θα μπορούσαμε να το μεταφράσουμε αυτό με τους όρους του να κάνουμε πράγματα για άλλους ανθρώπους έτσι ώστε να φαινόμαστε καλοί, ή επίσης θα μπορούσε να γίνει κατανοητό ότι αναφέρεται σ' αυτούς τους ανθρώπους που έχουν αυτό που λέμε ψυχικές δυνάμεις με την έννοια της επίδειξης. Ότι δείχνουν στον κόσμο ότι είναι καλύτεροι από άλλους, ή ότι έχουν ένα δώρο που οι άλλοι δεν έχουν, ότι είναι αγιότεροι, σοφότεροι, καλύτεροι, κ.λ.π. Αυτό που συμβαίνει είναι, ότι, χρησιμοποιούμε τις ικανότητές μας ή τα δώρα μας για να υπηρετήσουμε τους σκοπούς του εγώ μάλλον, παρά του Αγίου Πνεύματος.

Ερ.: Στην περίπτωση μιας ορατής, φυσικής θεραπείας, μιας πράξης αγάπης μάλλον παρα μιας ακόμα έκφρασης του εγώ, δεν είναι η μορφή με την οποίαν εκφράζεται ή υλοποιείται ένα θαύμα ;

Απ.: Σωστά. Το θαύμα είναι η ένωση μέσα στον νου σου σου. Μπορείς να πεις ότι είναι το αποτέλεσμα του θαύματος, αλλά το θαύμα είναι μόνο κάτι που γίνεται στον νου, επειδή αυτό είναι το μόνο μέρος στο οποίο υπάρχει πρόβλημα. Το θαύμα είναι μια απόφαση να ενωθείς με το Άγιο Πνεύμα και επομένως να ενωθείς με αυτό το άλλο

πρόσωπο. Αυτό που συμβαίνει μετά απ' αυτό θα μπορούσες να πεις ότι είναι το αποτέλεσμα του θαύματος.

Αυτή είναι μια πολύ σημαντική διάκριση. Αλλιώς, υπάρχει κίνδυνος να επενδύσεις υπερβολικά στα εξωτερικά – τα φαινομενικά αποτελέσματα του θαύματος. Και τότε, όταν δεν συμβούν, αισθανόμαστε ότι κάτι πήγε λάθος, και ακόμα πιο σημαντικό, ότι εμείς έχουμε κάνει λάθος: είμαστε αποτυχημένοι. Αυτή είναι μια πραγματική παγίδα στην οποίαν μπορούν να πέσουν οι θεραπευτές του κόσμου. Αναπτύσσουν ιδιαίτερες σχέσεις με αυτούς που προσπαθούν να θεραπεύσουν. Εξαρτώνται απ' αυτούς για την δική τους αίσθηση αξίας. Γι' αυτό, για παράδειγμα, οι ψυχίατροι λέγεται ότι έχουν το υψηλότερο ποσοστό αυτοκτονιών από κάθε άλλη επαγγελματική ομάδα. Αν οι ασθενείς τους δεν βελτιώνονται, όπως αυτοί θα έκριναν την βελτίωση – και οι άνθρωποι έχουν έναν τρόπο να μην κάνουν αυτό που οι άλλοι θα ήθελαν να κάνουν – τότε έχουν αποτύχει. Μετά από λίγο, το βάρος αυτής της "αποτυχίας" γίνεται τόσο μεγάλο ώστε ο μόνος τρόπος να γλυτώσουν είναι η αυτοκτονία.

Αξίωμα 11

Η προσευχή είναι ένα μέσο για θαύματα. Είναι ένα μέσον επικοινωνίας του δημιουργήματος με τον Δημιουργό. Μέσα από την προσευχή λαμβάνεται η αγάπη, και μέσα από τα θαύματα εκφράζεται η αγάπη.

Αυτή η αρχή εισάγει την έννοια της προσευχής, μια λέξη που δεν χρησιμοποιείται συχνά στα Μαθήματα. Συνήθως, τα Μαθήματα χρησιμοποιούν την προσευχή σε σχέση με την ιδέα της ικεσίας, να προσευχηθείς για κάποιον ή για κάτι. Αυτός είναι συνήθως ο τρόπος που τα Μαθήματα χρησιμοποιούν την λέξη "προσευχή" και , όπως λέει αργότερα στο κείμενο, "η μόνη προσευχή που έχει νόημα είναι για συγχώρεση, γιατί αυτοί που έχουν συγχωρεθεί έχουν τα πάντα¨ (T-3.V.6:3). Την στιγμή που θα προσευχηθείς στον Θεό για κάτι να συμβεί στο επίπεδο του σώματος, είτε είναι το δικό σου σώμα είτε κάποιου άλλου, κάνεις το σώμα και τον κόσμο αληθινά, που σημαίνει ότι πέφτεις στην παγίδα του εγώ. Όπως είδαμε νωρίτερα, τότε βασικά λές στον Θεό τί θα έπρεπε να κάνει. Λες στον Θεό " αυτό είναι το πρόβλημά μου," ή " Αυτό είναι που θέλω να γίνει, και τώρα περιμένω από Εσένα να το κάνεις". Αυτό είναι άλλο ένα παράδειγμα της αλαζονείας του εγώ το οποίο σφετερίζεται την θέση του Θεού.

Έτσι, όταν λένε τα Μαθήματα "η μόνη προσευχή που έχει νόημα είναι για συγχώρεση", εννοούν ότι το μόνο πράγμα για το οποίο πρέπει να προσευχηθούμε είναι

για την θεραπεία του νου μας από τον τρόπο σκέψης του εγώ στον τρόπο σκέψης του Αγίου Πνεύματος. Αυτό κάνει η μικρή μας προθυμία. Είναι ένας τρόπος να προσευχηθούμε στο Άγιο Πνεύμα να βοηθήσει να μοιραστούμε την δική Του αντίληψη για τον κόσμο αντί για την δική μας.

Το 'Αγιο Πνεύμα δεν χρειάζεται εμας να Του πούμε πού πρέπει να επεκτείνει το θαύμα Του ή την Αγάπη Του στον κόσμο. Το μόνο που είναι απαραίτητο είναι να απομακρυνθούμε από τον δρόμο Του, πράγμα που κάνει η συγχώρεση, έτσι ώστε να μπορέσει να δουλέψει μέσα από εμάς και να μας χρησιμοποιήσει ώς εργαλεία Του. Το φυλλάδιο "Το τραγούδι της Προσευχής" χρησιμοποιεί την αναλογία της προσευχής σαν μια σκάλα, και η υψηλότερη δόνηση σ' αυτήν την σκάλα είναι αυτό που θα λέγαμε μυστική προσευχή, ή προσευχή σαν μια εμπειρία επικοινωνίας με τον Θεό. Όλες οι προηγούμενες δονήσεις είναι τα βήματα προς αυτήν την εμπειρία. Αρχίζει με την ιδέα της προσευχής για πράγματα ή της προσευχής για άλλους ανθρώπους, και προχωράει μέσα απ' αυτά, αναγνωρίζοντας ότι δεν προσευχόμαστε για τους άλλους. Στην πραγματικότητα προσευχόμαστε για μας. Αλλά, σχεδόν πάντοτε, όταν τα Μαθήματα χρησιμοποιούν την λέξη "προσευχή", την χρησιμοποιούν με τον ίδιο τρόπο που την χρησιμοποιούν οι παραδοσιακές θρησκείες – σαν προσευχή για πράγματα- και, προφανώς, έχουν έναν διαφορετκό τρόπο να την βλέπουν.

Εδώ, πάντως, όταν μιλάει για προσευχή, αντανακλά αυτήν την υψηλότερη δόνηση της σκάλας, που θα ήταν μια εμπειρία ένωσης με τον Θεό μέσα από το Άγιο Πνεύμα. Με αυτήν την έννοια, τότε, η προσευχή γίνεται το μέσον για θαύματα. Ευθυγραμμίζει την δική μας θέληση με την θέληση του Ιησού ή του Αγίου Πνεύματος που επιτρέπει το θαύμα να πραγματοποιηθεί μέσα από εμάς.

Βασικά, μόνο σ'αυτό το πρώτο κεφάλαιο μιλάνε τα Μαθήματα για αποκάλυψη, που εκφράζεται εδώ όταν μιλάει για την προσευχή σαν "ένα μέσο επικοινωνίας ανάμεσα στο δημιούργημα και τον Δημιουργό." Τα Μαθήματα κάνουν διάκριση ανάμεσα στην αποκάλυψη και το θαύμα- ότι η αποκάλυψη είναι μια προσωρινή εμπειρία ένωσης με τον Θεό, πράγμα που δεν είναι ο στόχος των Μαθημάτων. Γι' αυτό και δεν το συζητά μετά. Η αποκάλυψη είναι σε αντίθεση με το θαύμα, που είναι η εμπειρία της ένωσης με το Άγιο Πνεύμα και επομένως της ένωσης με όλους τους άλλους. " Η αποκάλυψη σε ενώνει κατευθείαν με τον Θεό. Τα θαύματα σε ενώνουν με τους αδελφούς σου" (T-1.II.1:5-6) . Αν κάποιος έχει μια εμπειρία αποκάλυψης, είναι εντάξει και καλό, αλλά δεν είναι αυτό η αιχμή, ο στόχος των Μαθημάτων.

"Μέσα από την προσευχή λαμβάνεται η αγάπη, και μέσα από τα θαύματα εκφράζεται η αγάπη". Αυτό που συζητάται εδώ, είναι η εμπειρία του να αισθάνεσαι την αγάπη του Θεού και μετά να αφήνεις το Άγιο Πνεύμα να παίρνει αυτήν την αγάπη και να την

επεκτείνει μέσα από εσένα. Για να το επιτύχουμε αυτό, επομένως, πρέπει να εξαγνισθούμε, να καθαριστούμε από ο,τιδήποτε θα εμποδίσει το Άγιο Πνεύμα να μας χρησιμοποιήσει σαν κανάλι της Αγάπης Του.

Ερ. : Τί συμβαίνει με τις προσευχές στο τέλος του βιβλίου εργασιών που απευθύνονται όλες στον Θεό τον Πατέρα;

Απ.: Αυτό είναι ένα άλλο παράδειγμα της ασυνέπειας του κειμένου στο επίπεδο της γλώσσας ή της έκφρασης. Κάπου αλλού, όπως ξέρουμε, τα Μαθήματα κάνουν σαφές ότι ο Θεός ούτε καν ξέρει αυτόν τον κόσμο, το όνειρο του κοιμώμενου Υιού που είναι έξω από τον Νου Του (π.χ. T-4.II.8; T-18.VIII.4,6). Έτσι, δεν θα είχε και πολύ νόημα, σ' αυτό το επίπεδο, να προσεύχεσαι σ' Αυτόν. Αλλά τα Μαθήματα δεν εμμένουν αυστηρά σε μια μορφή έκφρασης. Εδώ, στην πραγματικότητα χρησιμοποιεί το "Θεός" σαν μια μεταφορά για το Άγιο Πνεύμα, που είναι η Φωνή Του. Θα βρείτε το ίδιο πράγμα στο τέλος στο "Το τραγούδι της Προσευχής", όπου το πρώτο πρόσωπο είναι ο Ίδιος ο Θεός. Έτσι, στην πραγματικότητα, τα Μαθήματα αφήνουν μια επιλογή στον μελετητή

όσον αφορά την μορφή, να ζητήσει βοήθεια από Τον Θεό, το Άγιο Πνεύμα, τον Χριστό, τον Ιησού ή από οποιονδήποτε με τον οποίον αισθάνεται πιο άνετα- δεν έχει σημασία.

Αξίωμα 12

Τα θαύματα είναι σκέψεις. Τα θαύματα μπορούν να αντιπροσωπεύουν το κατώτερο ή σωματικό επίπεδο εμπειρίας ή το ανώτερο ή πνευματικό επίπεδο εμπειρίας. Οι μεν κατασκευάζουν τον φυσικό κόσμο, οι δε δημιουργούν τον πνευματικό.

Αυτή είναι ένα πολύ σημαντικό αξίωμα. Λέει "τα θαύματα είναι σκέψεις", έτσι το θαύμα είναι μια αλλαγή από την σκέψη του εγώ στην σκέψη του Αγίου Πνεύματος. Τα θαύματα είναι σκέψεις διότι όλα είναι σκέψεις. Τίποτα δεν υπάρχει έξω από τον νου μας. Το θαύμα είναι η σκέψη που καταλύει την σκέψη διαχωρισμού του εγώ.

Αυτό το αξίωμα είναι ένα άλλο παράδειγμα αυτού στο οποίο νωρίτερα αναφέρθηκα σαν Επίπεδο 1. Τα Μαθήματα μπορούν να γίνουν κατανοητά σε δύο διαφορετικά επίπεδα: Επίπεδο 1 και Επίπεδο 2. Το Επίπεδο 1 είναι η βασική μεταφυσική βάση του συστήματος σκέψης των Μαθημάτων. Το κάθε τι είτε είναι αληθινό είτε λανθασμένο. Το κάθε τι είτε είναι του Θεού είτε του εγώ, και δεν υπάρχει κάτι ανάμεσα , κανένας

συμβιβασμός. Το Επίπεδο 2 είναι εκείνο το μέρος του συστήματος των Μαθημάτων που ασχολείται με αυτόν τον φυσικό κόσμο, όπου η διάκριση γίνεται ανάμεσα στον τρόπο που βλέπει το εγώ και στον τρόπο που βλέπει το Άγιο Πνεύμα.

Αυτό για το οποίο μιλάει σ' αυτό το αξίωμα είναι το Επίπεδο 1, ότι υπάρχουν δύο είδη σκέψεων: οι σκέψεις του εγώ, και που βασικά αυτές οι σκέψεις κατασκεύασαν αυτόν τον κόσμο, και οι σκέψεις του Αγίου Πνεύματος. Είναι η πρώτη φορά σ' αυτό το υλικό που βρίσκεις την διάκριση ανάμεσα στις λέξεις "κατασκευάζω" και "δημιουργώ". Το Πνεύμα δημιουργεί και το εγώ κατασκευάζει. Αργότερα στο κείμενο, αυτό εξηγείται με περισσότερη λεπτομέρεια (T-3.V.2-3). Όταν χρησιμοποιείται η λέξη "δημιουργώ" , γίνεται για να δηλώσει κάποια δραστηριότητα του Πνεύματος, και δεν έχει καμμιά απολύτως σχέση, καμμιά αντιστοιχία σε ο,τιδήποτε υπάρχει ή γίνεται σ'αυτόν τον κόσμο. Σ' αυτό το Επίπεδο, που είναι το Επίπεδο 1, οι σκέψεις μας μπορεί να είναι είτε του Πνεύματος, που σημαίνει ότι δημιουργούν, είτε του εγώ, που σημαίνει ότι κατασκευάζουν.

Υπάρχουν δύο είδη κατασκευής, αυτό που αποκαλώ Επίπεδο 2, το οποίο στην πραγματικότητα δεν το συζητάμε εδώ. Η μια είναι η κατασκευή του λάθους νου του εγώ, η οποία όχι μόνο κατασκεύασε τον κόσμο, αλλά έπειτα κατασκεύασε (επινόησε) ένα σύστημα σκέψης και έναν τρόπο να βρίσκεσαι σ' αυτόν τον κόσμο ο οποίος ενισχύει τον διαχωρισμό. Ή θα μπορούσαμε να έχουμε σκέψεις του ορθού μέρους του χωρισμένου νου μας που έρχονται από το Άγιο Πνεύμα, οι οποίες ακυρώνουν τον διαχωρισμό του εγώ. Βασικά, αυτό που λέμε εδώ είναι ότι υπάρχουν δύο τρόποι να είσαι σε αυτον τον κόσμο: ο ένας είναι του εγώ και ο άλλος του Αγίου Πνεύματος. Και οι δύο τρόποι είναι ψευδαισθητικοί, επειδή λειτουργούν μέσα σ' αυτό το περιβάλλον. Η βασική ιδέα ότι "τα θαύματα είναι σκέψεις", είναι οι διορθωτικές σκέψεις που αντικαθιστούν τις σκέψεις του εγώ. Μπορούμε επίσης να πούμε οτι τα θαύματα αντανακλούν την αρχή της δημιουργίας ή της επέκτασης του Αγίου Πνεύματος στον Ουρανό. Ωστόσο, και αυτά τα ίδια είναι ψευδαισθήσεις διότι έρχονται μέσα στον κόσμο των ψευδαισθήσεων και, έτσι, διορθώνουν αυτό που ποτέ δεν υπήρξε.

Αξίωμα 13

Τα Θαύματα είναι συγχρόνως αρχή και τέλος, και γι αυτό τροποποιούν την χρονολογική σειρά. Είναι πάντα επιβεβαιώσεις αναγέννησης, που φαίνεται να πηγαίνουν προς τα πίσω αλλά στην πραγματικότητα πηγαίνουν μπροστά. Ακυρώνουν το παρελθόν στο παρόν, και έτσι απελευθερώνουν το μέλλον.

Ο καλύτερος τρόπος να το καταλάβεις αυτό είναι βάσει αυτού του σχεδιαγράμματος στον πίνακα.

Το χαλί του χρόνου

! πραγματικός Κόσμος — εγώ – ενοχή -------->

ΘΕΟΣ — Κόσμος-σώμα-μορφή-χρόνος

ΧΡΙΣΤΟΣ — ευτυχισμένο Ονειρο — <--------- Αγιο Πνεύμα - συγχώρεση

Μπορούμε να σκεφτούμε αυτό το μονοπάτι σαν ένα χαλί που αντανακλά το χρονικό διάστημα της εμπειρίας μας σ’ αυτόν τον κόσμο. Αυτό που κάνει το θαύμα είναι ότι παίρνει ορισμένες πλευρές αυτής της εμπειρίας, οι οποίες όλες επιβεβαιώνουν την πίστη στον διαχωρισμό ή την ενοχή μας (απο εδώ προέρχεται το ξεκίνημα και το τελείωμα) , και με μια έννοια, τις απομονώνει σαν προβληματκές περιοχές με τις οποίες πρέπει να ασχοληθούμε.

Ας πούμε ότι έχουμε μια συγκεκριμμένη δυσκολία σε μια σχέση. Το θαύμα θα μας έκανε να εστιάσουμε σε συτήν την σχέση και να την συγχωρήσουμε. Με αυτήν την έννοια, το θαύμα θα είναι ένα ξεκίνημα και ένα τέλος επειδή οριοθετεί το πρόβλημα. Όταν θεραπεύσουμε το πρόβλημα, που σημαίνει ότι συγχωρούμε το πρόσωπο με το οποίο έχουμε την μεγαλύτερη δυσκολία, ή όταν ειλικρινά απελευθερώνουμε μια κατάσταση που έχει φέρει τρομακτικά αισθήματα διαχωρισμού, αγωνίας, ενοχής, θυμού κ.λ.π, αυτό που συμβαίνει τότε είναι ότι αυτό όλο το διάστημα του χρόνου έχει συρρικνωθεί. Αυτό εννοεί όταν λέει ότι τα Θαύματα «μεταβάλλουν την χρονολογική σειρά».

Τα Μαθήματα διδάσκουν ότι όταν άρχισε ο διαχωρισμός, σ’ αυτήν την μια στιγμή, όλος ο χρόνος, όλος ο κόσμος της εξέλιξης συνέβη συγχρόνως. (T-26.V.3). Σ΄αυτή την μια στιγμή που πιστέψαμε ότι είχαμε διαχωριστεί από τον Θεό, ήταν σαν να ξεδιπλώθηκε ένα τεράστιο χαλί. Αυτό είναι το χαλί που θα αποτελέσει ολόκληρο τον κόσμο της εξέλιξης -παρελθόν, παρόν και μέλλον.

Τα Μαθηματα Θαυματων, διδάσκουν επίσης ότι την στιγμή ακριβώς που φάνηκε να συμβαίνει ο διαχωρισμός, ο Θεός δημιούργησε το Αγιο Πνεύμα, το οποίο διόρθωσε αμέσως αυτήν ακριβώς την πεποίθηση που δημιούργησε αυτό το χαλί. Είναι σαν ο διαχωρισμός να συνέβη σε μια στιγμή, και σ' αυτήν την ίδια στιγμή να διορθώθηκε. Το πρόβλημα είναι, όμως, οτι εμείς ακόμα πιστεύουμε ότι αυτός ο κόσμος του χρόνου και του χώρου στον οποίον ζούμε, που στην πραγματικότητα είναι ένα όνειρο, είναι η πραγματικότητα. Γι' αυτό τα Μαθήματα μιλούν για το Άγιο Πνεύμα σαν μια Φωνή. Είναι η Φωνή Του Θεού η Οποία επεκτείνεται μέσα στο όνειρο ούτως ώστε να μπορέσει να μας ξυπνήσει από το όνειρο, και όλος ο κόσμος της εξέλιξης είναι όλος, μέρος αυτού του ονείρου.

Ένας από τους τρόπους που το εγώ μας ρίζωσε σ' αυτό το όνειρο, στο να το πιστεύουμε σαν να είναι η πραγματικότητα, είναι ότι έφτιαξε την ένοια του χρόνου σαν γραμμική – παρελθόν,παρόν, μέλλον. Αυτό είναι το εμπόδιο κλειδί στο να κατανοήσουμε το πώς τα Θαύματα βλέπουν τον χρόνο και το πώς λειτουργεί το θαύμα. Ο νους μας είναι τόσο δομημένος στην πεποίθηση ότι ο χρόνος είναι γραμμικός ώστε μας είναι αδύνατον να αναγνωρίσουμε ότι στην πραγματικότητα ο χρόνος είναι ολογραφικός, το οποίο είναι ένα μοντέλο που μας έδωσε η κβαντική φυσική. Η ολογραφία διδάσκει ότι μέσα σε κάθε κομμάτι περιέχεται το όλο, που σημαίνει ότι μέσα σε κάθε δικό μας νου, εις πείσμα του τί πιστεύουμε συνειδητά, υπάρχει ολόκληρη η ιστορία του εγώ, που είναι όχι μόνον η ιστορία αυτού του πλανήτη, αλλά όλου του υλικού κόσμου. Αυτό που κάνει αυτήν την ένοια τόσο δύσκολη να την συλλάβει ο νους, είναι ότι ο νους (και ως εκ τούτου ο εγκέφαλος) έχει περιοριστεί τόσο πολύ από την κατασκευή του χρόνου που εμείς φτιάξαμε, και ο οποίος είναι μια γραμμική θέαση - παρελθόν, παρόν και μέλλον.

Αυτό που πραγματικά συμβαίνει είναι ότι σε κάθε δεδομένη στιγμή επιλέγουμε να βιώσουμε ένα συγκεκριμμένο μέρος του ολογράμματος. Βουτάμε στον νου μας και επιλέγουμε να περπατήσουμε ή να βιώσουμε ένα μέρος αυτού του ονείρου. Αυτό εννοούν τα Θαύματα όταν λένε ότι βιώνουμε ένα σενάριο που είναι ήδη γραμμένο.(W-pI.158.3-4). Αυτό είναι το σενάριο. Το Άγιο Πνεύμα δεν γράφει το σενάριο. Το Άγιο Πνεύμα δεν προκαλεί τα πράγματα που μας συμβαίνουν στον κόσμο. Αυτό που κάνει το Άγιο Πνεύμα είναι να ενώνεται μαζί μας στο σενάριο και να μας διδάσκει ότι υπάρχει ένας άλλος τρόπος να το κοιτάζουμε. Υπάρχει ένα κομμάτι στο βιβλίο Ασκήσεων όπου

μιλά για το Άγιο Πνεύμα σαν Εκείνον "ο Οποίος έγραψε το σενάριο της σωτηρίας στο Όνομα του Δημιουργού Του" (W-pI.169.9: 3).

Το σενάριο της σωτηρίας είναι το σενάριο του εγώ ανεστραμμένο. Όπου το σενάριο του εγώ είχε σαν σκοπό του να ενισχύσει την πίστη στον διαχωρισμό, το Άγιο Πνεύμα χρησιμοποιεί αυτό το σενάριο, που σημαίνει όλες τις σχέσεις και τις καταστάσεις στην εμπειρία μας, έτσι ώστε να μάθουμε ότι δεν είμαστε διαχωρισμένοι. Χρησιμοποιεί τον κόσμο σαν μια αίθουσα διδασκαλίας, το εγώ χρησιμοποιεί τον κόσμο σαν φυλακή. Είναι ο ίδιος κόσμος , αλλά ο τρόπος που τον κοιτάζει το εγώ μας ριζώνει ακόμα περισσότερο σ' αυτόν. Ο τρόπος που τον κοιτάζει το Άγιο Πνεύμα μας απελευθερώνει από αυτόν.

Αυτό που μας κρατάει σ' αυτό το χαλί είναι η ενοχή, που σημαίνει ότι ο τρόπος με τον οποίον θα αφυπνισθούμε από αυτό το όνειρο , ή θα κατεβούμε από το χαλί, είναι να ελευθερωθούμε από την ενοχή. Αυτό κάνει η συγχώρεση. Ο μόνος ισχυρισμός που κανουν τα Μαθήματα για τον εαυτό τους είναι ότι θα εξοικονομήσουν χρόνο. Αυτό το λέει επανηλλειμένα. Για παράδειγμα, μας λέει ο Ιησούς ότι αν κάνουμε ότι μας λέει, θα μας γλυτώσει χρόνο (T-18.VII.4-6), και πολλές φορές λέει θα μπορούσαμε να γλυτώσουμε χίλια χρόνια (T-1.II.6: 7).

Τα Μαθήματα Θαυμάτων δεν μιλούν συγκεκριμμένα για το θέμα της μετενσάρκωσης ή για περασμένες ζωές, παρά μόνο σε ένα σημείο και εκεί δεν παίρνει θέση (M-24.3:1). Σίγουρα υπονοεί σε πολλά σημεία ότι δεν είναι η πρώτη φορά που έχουμε έρθει. Όταν λέει ότι θα μπορούσαμε να γλυτώσουμε χίλια χρόνια, στην πραγματικότητα λέει ότι θα μπορούσαμε να γλυτώσουμε πολλές, πολλές ζωές. Αυτό τότε σημαίνει ότι αν έχουμε ένα τεράστιο πρόβλημα ενοχής που το έχουμε εκφράσει σε έναν συγκεκριμμένο τομέα των σχέσεών μας, υπάρχει κάτι που κάνουμε συνεχώς που ενισχύει το μίσος μας για τον εαυτό μας και την πίστη μας στον διαχωρισμό. Στο συγκεκριμμένο χρονικό διάστημα, μπορεί να χρειαστούμε δέκα ζωές να το δουλέψουμε, να ερχόμαστε ξανά και ξανά μέχρι να το ξεπεράσουμε. Εάν, πάντως, επιλέξουμε να επεξεργαστούμε αυτό το δύσκολο πρόβλημα, που συνήθως σημαίνει μια σχέση ή κατάσταση που ο κόσμος θα έκρινε σαν πολύ βαριά, με πολύ πόνο, αγωνία και ταλαιπωρία, και αν μπορούσαμε να το κοιτάξουμε διαφορετικά, που βασικά σημαίνει να συνειδητοποιήσουμε ότι δεν είμαστε θύματα του άλλου προσώπου ή θύματα του εαυτού μας, τότε κατα την διάρκεια μιας ζωής θα μπορούσαμε να πάρουμε απλά αυτό το πρόβλημα και να το σβήσουμε. Αυτό εννοούν τα Θαύματα όταν λένε ότι θα μπορούσαμε να γλυτώσουμε χρόνο ή να γλυτώσουμε χίλια χρόνια. Αυτό εννοεί όταν λέει για το θαύμα ότι καταργεί τον χρόνο ή ότι αλλάζει την "χρονική σειρά". Δεν καταργεί όλο το χρονικό διάστημα, αυτό δεν το κάνει. Αυτό που κάνει είναι να ελατώσει τον χρόνο που θα χρειαζόμαστε να ξεπεράσουμε το τεράστιο πρόβλημα της ενοχής που έχουμε.

Βέβαια, δεν είναι απαραίτητο να καταλάβετε ούτε καν να συμφωνήσετε με αυτήν την τελείως μεταφυσική άποψη για τον χρόνο. Αυτό που είναι απαραίτητο να συνειδητοποιήσετε είναι, όταν βρεθείτε σε μια πολύ δύσκολη και οδυνηρή κατάσταση, ότι υπάρχει ένας σκοπός για τον οποίον βρεθήκατε σε αυτήν την κατάσταση. Ο σκοπός είναι ότι θα μπορούσατε να μάθετε να μην δείτε τον εαυτό σας σαν θύμα, και στον βαθμό που θα το μάθετε αυτό, σ' αυτον τον βαθμό θα θεραπεύσετε όλη την ενοχή μέσα σας. Αυτό είναι που σας εξοικονομεί χρόνο.

Ερ.: Το καταλαβαίνω αυτό που λες, αλλά είναι δύσκολο να το δει κανείς αυτό με τους όρους του συλλογικού εγώ, στο οποίο υπάρχουν πολλά μέρη. Κάποια μέρη αυτού του εγώ βρίσκονται στον δρόμο της επιστροφής τους, στο να τυλίξουν το χαλί, και κάποια άλλα στο να το ξετυλίξουν ακόμα περισσότερο. Είναι σαν ένα βήμα εμπρός και δύο πίσω. Πώς αυτό το χαλί θα τυλιχτεί οριστικά;

Απ. : Τα Μαθήματα λένε ότι "το αποτέλεσμα είναι τόσο σίγουρο όσο και ο Θεός" (T-2.III.3 :10; T-4.II.5: 8). Νομίζω ότι μέσα στην ψευδαίσθηση θα μπορούσε να πάρει πολύ, πολύ χρόνο. Όπως διδάσκουν τα μαθήματα, υπάρχει τεράστιος φόβος σ' αυτόν τον κόσμο.

Ερ.: Διαιωνίζεται.

Απ.: Έτσι φαίνεται. Όταν άρχισε η Έλεν να λαμβάνει αυτόο το υλικό από τον Ιησού, της έδωσε μια σύντομη εξήγηση του τί συμβαίνει. Περιέγραψε την τρομερή κατάσταση στην οποίαν φαινόταν να βρίσκεται ο κόσμος, και είπε ότι υπήρχε μια ουράνια επιτάχυνση. Είπε ότι ζητήθηκε από πολλούς να επιστρέψουν σ' αυτόν τον κόσμο για να δανείσουν τα ταλέντα τους για χάρη αυτού του σχεδίου σαν ένας τρόπος να βοηθήσουν άλλους να αλλάξουν τον νου τους πιο γρήγορα. Τα Μαθήματα Θαυμάτων θα μπορούσε να είναι ένα από τα μέρη αυτού του σχεδίου. Η Έλεν και ο Μπιλ έπαιξαν τον ρόλο τους στο να τα φέρουν στον κόσμο για να βοηθήσουν τους ανθρώπους να αλλάξουν τον νου τους πιο γρήγορα. Επίσης, τα Μαθήματα ταιριάζουν τέλεια με την εποχή στην οποίαν ζούμε, μια εποχή στην οποίαν ακόμα επικρατεί ένας Χριστιανισμός που δεν είναι πολύ Χριστιανικός, παρά τις ριζικές αλλαγές των τελευταίων είκοσι χρόνων, και μια εποχή ψυχολογίας. Πάνω απ' όλα, είναι μια εποχή μέσα στην οποίον απομακρυνθήκαμε από την σοφή άποψη ότι η σωτηρία δεν βρίσκεται στην επίθεση, και πολύ περισσότερο παράλογη με την έννοια της πίστης ότι ξεχωριστά συμφέροντα - τόσο προσωπικά όσο και διεθνή - είναι ο δρόμος να βγούμε από την κόλαση. Ακόμα περισσότερο, ζούμε σε μια εποχή όπου αμφισβητούνται σοβαρά οι αξίες των αυθεντιών μας - στην πολιτική στην θρησκεία, στην επιστήμη, στην κοινωνία κ.λ.π. - και έτσι θα μπορούσαμε να είμαστε σχετικά ανοιχτοί σε νέες ιδέες. Εξαιτίας αυτού, πολλοί θα μπορούσαν να δούνε τα Μαθήματα Θαυμάτων σαν μέρος του New Age, παρόλο που το μήνυμά τους ξεπερνά

κατά πολύ την ιδέα του New Age και είναι περισσσότερο μέρος των μεγάλων αρχαίων παραδόσεων της πνευματικότητας.

Ερ.: Αλλά αφού δεν υπάρχει χρόνος, γιατί ήταν απαραίτητο να επιταχυνθούν τα πράγματα ;

Απ.: Πράγματι. Εν πάσει περιπτώσει, φαντάσου ότι το παιδί σου βλέπει έναν εφιάλτη. Ξέρεις ότι είναι εφιάλτης, αλλά μέσα στον εφιάλτη το παιδί σου υποφέρει. Έτσι, σαν γονιός θα ήθελες να μειώσεις τον πόνο του, παρόλο που ξέρεις ότι δεν είναι πραγματικός. Βασικά αυτός είναι ο τρόπος που το Άγιο Πνεύμα ή ο Ιησούς θα το βλέπανε. Δεν είναι ότι ο πόνος μας είναι πραγματικός, αλλά το ότι πιστεύουμε ότι είναι πραγματικός, και έτσι αυτός είναι ένας τρόπος να μας βοηθήσουν να ξεφύγουμε από τον πόνο μας.

Ερ.: Μπορείς να πεις κάτι για το από πού προέρχεται η ενοχή ;

Απ.: Η βασική πηγή της ενοχής είναι η πίστη μας ότι επιτεθήκαμε στον Θεό και διαχωριστήκαμε από Αυτόν. Αυτό εννοούν Τα Μαθήματα με την λέξη αμαρτία, και βέβαια είναι η ίδια ιδέα με το προπατορικό αμάρτημα. Από την πίστη ότι επιτεθήκαμε στον Θεό και χωριστήκαμε από Αυτόν, θα αισθανθούμε ενοχή, και η ενοχή είναι μια ψυχολογική εμπειρία που μας λέει ότι έχουμε αμαρτήσει. Προέρχεται από τον φόβο για αυτό που θα κάνει ο Θεός σε αντίποινα. Επιτεθήκαμε στον Θεό. Τώρα θα μας τιμωρήσει. Αυτό είναι ο βασικός πυρήνας του εγώ. Από αυτό πηγάζει όλη η ενοχή μας , από την πίστη ότι θυματοποιήσαμε τον Θεό, την οποία μετά προβάλουμε σε όλες τις άλλες καταστάσεις στην ζωή μας, πιστεύοντας ότι θυματοποιούμε άλλους ανθρώπους. Πολύ γρήγορα αυτό αντιστρέφεται και πιστεύουμε ότι οι άνθρωποι μας θυματοποιούν.

Ερ.: Δεν μας λένε τα Μαθήματα ότι αν συγχωρήσεις ένα πρόσωπο, τότε τους έχεις συγχωρήσει όλους;

Απ.: Ναι. Από την στιγμή που όλες οι δυσκολίες πηγάζουν από την ενοχή μας, εάν πραγματικά συγχωρήσουμε ένα πρόσωπο ολοκληρωτικά, σαν αποτέλεσμα έχουμε συγχωρήσει όλους τους ανθρώπους, γιατί βασικά όλα είναι το ίδιο πρόβλημα.

Ερ.: Είναι σαν να κτυπάς την κεντρική κορίνα στο μποουλινγκ. Τότε πέφτουν όλες οι άλλες.

Απ.: Σωστά. Αυτή είναι μια καλή αναλογία. Υπάρχει ένα όμορφο μάθημα στο βιβλίο Ασκήσεων που λέει “θα μείνω ακίνητος για μια στιγμή και θα πάω στο σπίτι” (W-pI.182) , το οποίο φαίνεται να προτείνει ότι θα μπορούσες να κάνεις κάτι τέτοιο (κτύπημα των δακτύλων) , και να τελειώσεις με όλα. Το πρόβλημα είναι ότι ο φόβος που είναι παγιδευμένος σ'αυτό το σύστημα είναι τεράστιος. Η βασική πηγή αυτού του φόβου είναι

ο φόβος της αγάπης ή ο φόβος του Θεού. Το εγώ διδάσκει ότι αν παραιτηθούμε από αυτόν τον φόβο, ο Θεός θα μας καταστρέψει. Αυτό δεν μας αφήνει να μείνουμε για μια στιγμή ακίνητοι και να πάμε σπίτι. Θεωρητικά θα μπορούσαμε να το κάνουμε, γιατί είναι όλα το ίδιο, είναι όλα ένα πρόβλημα. Αλλά επειδή ο φόβος μας είναι τόσο μεγάλος, αυτό που κάνουμε είναι να τον κομματιάζουμε, έτσι τα Μαθήματα μας οδηγούν μέσα από τα συντρίμια λίγο πιό γρήγορα.

Ερ.: Και ο φόβος είναι συνεχώς ασυνείδητος ;

Απ.: Είναι ασυνείδητος γιατί η καταπίεση είναι ο μόνος τρόπος να μπορέσουμε να αντέξουμε έναν τόσο τεράστιο φόβο.

Ερ.: Έχω την αίσθηση κάθε τόσο ότι αυτό δεν είναι τόσο σοβαρό όσο φαίνεται. Κάτι μέσα μου μου λέει "Μην το παίρνεις τόσο σοβαρά !"

Απ.: Αυτό είναι απόλυτα σωστό. Υπάρχει μια γραμμή στα Μαθήματα που μιλάει για τον διαχωρισμό σαν την στιγμή όταν "ο Υιός του Θεού δεν θυμήθηκε να γελάσει" (T-27.VIII.6:2). Αλλά αυτό ακριβώς είναι το πρόβλημα. Ο διαχωρισμός ήταν η στιγμή όταν ο Υιός του Θεού δεν θυμήθηκε να γελάσει. Το όλο πρόβλημα ήταν ότι όταν διαχωριστήκαμε από τον Θεό το πήραμε στα σοβαρά. Εάν είχαμε απλά χασκογελάσει και συνειδητοποιούσαμε πόσο ανόητο ήταν να προσπαθήσουμε να δημιουργήσουμε όπως ο Θεός, υφαρπάζοντας τον ρόλο του ως Δημιουργού, τίποτα από όλα αυτά δεν θα είχε συμβεί. Αυτό που κάνουμε είναι να δημιουργούμε προβλήματα, και μετά να τα παίρνουμε πολύ στα σοβαρά. Έπειτα ξοδεύουμε όλη μας την υπόλοιπη ζωή προσπαθώντας να λύσουμε το πρόβλημα που δεν υπάρχει. Είναι σαν τον Μάγο του Οζ, δεν είναι τίποτα άλλο από ενας ανθρωπάκος πίσω από ένα τεράστιο μεγενθυντικό σύστημα. Αυτό είναι το εγώ. Σε άλλα σημεία, τα Μαθήματα μιλούν για το πώς το εγώ φαίνεται να είναι ένα λιοντάρι που βρυχάται, αλλά στην πραγματικότητα είναι ένα φοβισμένο ποντίκι που βρυχάται στην οικουμένη (T-21.VII.3:11, T-22.V.4:3). Εάν θα μπορούσαμε να μάθουμε να μην παίρνουμε τα εγώ μας τόσο σοβαρά, θα είμαστε πολύ καλύτερα. Αυτό που πρέπει να προσέχεις, πάντως, είναι να μην αρνείσαι ένα πρόβλημα που έχεις κάνει πραγματικό. Αυτό είναι το κόλπο, επειδή τυφλωνόμαστε πολύ εύκολα στο να πιστέψουμε ότι έχουμε ξεπεράσει ένα πρόβλημα, ενώ το μόνο που έχουμε κάνει είναι να το καλύψουμε.

Ερ.: Πώς θα το ξέρουμε ;

Απ.: Εάν το κάνεις σωστά, θα έχει σαν αποτέλεσμα να αισθάνεσαι καλύτερα, πιο ήρεμος. Νωρίτερα, μιλήσαμε για την ιδέα ότι "Τα θαύματα είναι και ξεκινήματα και τελειώματα, έτσι ώστε αλλάζουν την χρονική σειρά." Αυτό μπορεί να γίνει κατανοητό με την έννοια ότι είναι σαν να απομονώνουν προβλήματα και να λένε, "Εδώ πρέπει να

επικεντρωθείς”, και το να το ξεπεράσεις αυτό αλλάζει την χρονολογική σειρά. Αυτό που πραγματικά κάνεις, μια και όλα τα προβλήματα ξεκινούν από το παρελθόν, είναι να πεις ότι το πρόβλημα δεν είναι στο παρελθόν. Είναι ακριβώς τώρα στο παρόν, ακριβώς εδώ την στιγμή που επιλέγω, και μπορώ τώρα να επιλέξω διαφορετικά. Τότε μετατρέπονται σε “επιβεβαιώσεις αναγέννησης, που φαίνονται να πηγαίνουν πίσω, αλλά στην πραγματικότητα πάνε μπροστά.” Αυτό εννοούν τα Μαθήματα με το “να ξαναγεννηθείς”, την φράση που χρησιμοποιούν αργότερα στο (π.χ , T-13.VI.3:5). Αυτό δεν σημαίνει να ξαναγεννηθείς με τον τρόπο που οι συντηρητικοί Χριστιανοί το εννοούν. Σημαίνει να ξαναγεννηθείς με την έννοια του να επιλέξεις να ζεις ακολουθώντας το Άγιο Πνεύμα αντί για το εγώ. Ακολουθώντας το εγώ οδηγεί στον θάνατο, ακολουθώντας το Άγιο Πνεύμα μας οδηγεί πίσω στην αιώνια ζωή.

Το θαύμα, πραγματικά, είναι η επιβεβαίωση αυτής της αιώνιας ζωής, η οποία τότε ξαναγεννιέται με την έννοια του ότι σκεφτόμαστε διαφορετικά. Φαίνεται να πηγαίνει πίσω επειδή θεραπεύει το παρελθόν. Άν είμαι θυμωμένος μαζί σου αυτήν την στιγμή, είναι επειδή δεν ζω μαζί σου αυτήν ακριβώς την στιγμή. Φέρνω κάτι από το παρελθόν. Η ενότητα αργότερα στο κείμενο που έχει τίτλο “Σκιές από το παρελθόν” (T-17.III) εξηγεί το πώς βλέπουμε πάντοτε τους ανθρώπους σε σχέση με το παρελθόν, είτε σε σχέση με πράγματα που πιστεύουμε ότι έκαναν σε μας ή σε άλλους ανθρώπους, είτε βασισμένοι στο παρελθόν μας και στο είδος των αναγκών που πιστεύαμε πως είχαμε. Έτσι , το θαύμα αποδομεί το παρελθόν στο παρόν, και έτσι απελευθερώνει το μέλλον.

Επομένως, το θαύμα παίρνει την άποψη του εγώ για τον χρόνο και μας ελευθερώνει από αυτόν. Η άποψη του εγώ για τον χρόνο, που πάλι είναι γραμμική, παίρνει την ενοχή από το παρελθόν και την προβάλει στο μέλλον. Εξαιτίας του ένοχου παρελθόντος μου, φοβάμαι τώρα τί θα φέρει το μέλλον. Θα αισθάνομαι ανασφαλής για το αν θα έχω αρκετά λεφτά όταν θα γεράσω, ή θα αισθάνομαι ανασφαλής ή θα φοβάμαι ότι κάτι τρομερό πρόκειται να μου συμβεί. Όλοι αυτοί οι φόβοι πηγάζουν από την ενοχή που βρίσκεται στο παρελθόν, η οποία βασικά πηγάζει από την πεποίθηση ότι έχω αμαρτήσει ενώπιον του Θεού.

Αυτό που κάνει το εγώ με τον χρόνο είναι να χρησιμοποιεί το παρελθόν, να το προβάλει στο μέλλον, και επομένως να αγνοεί εντελώς το παρόν. Υπάρχει μια ενότηται στην αρχή του Κεφαλαίου 15 με τίτλο “Οι Δύο Χρήσεις του Χρόνου” (T-15.I) που είναι μια πολύ ωραία δήλωση του πώς το εγώ χρησιμοποιεί τον χρόνο και έπειτα πώς το κάνει το Άγιο Πνεύμα. Αυτό που κάνει το Άγιο Πνεύμα είναι να μας λέει ότι το παρελθόν δεν υπάρχει, επειδή στηρίζεται στην ενοχή που δεν είναι πραγματική. Επομένως δεν υπάρχει τίποτα που θα πρεπει να φοβόμαστε στο μέλλον. Μετά μας διδάσκει ότι ο μόνος χρόνος που υπάρχει είναι το τώρα. Το παρόν είναι ο μόνος χρόνος που υπάρχει, μια δήλωση που τα Μαθήματα κάνουν αργότερα (W-pI.8.1:5, W-pI.132.3:1). Ότι αυτό

τότε επιτρέπει στο Άγιο Πνέυμα να επεκταθεί μέσα από εμάς και, έτσι, το μέλλον γίνεται μια επέκταση του παρόντος έτσι ώστε η ειρήνη, η αγάπη η ενότητα που αισθανόμαστε τώρα επεκτείνεται μέσα από εμάς. Αυτό είναι που καθορίζει όλα τα άλλα.

Ερ.: Όλα αυτά σημαίνουν ότι πρέπει να μείνεις σε μια σχέση ;

Απ. : Όχι, σίγουρα όχι. Αυτό έχει να κάνει με την μορφή ή την συμπεριφορά, και δεν υπάρχει τίποτα στα Μαθήματα που θα πρότειναν τί να κάνεις σε μια δεδομένη κατάσταση. Απλά σου δίνει τα μέσα – την συγχώρεση- με την οποίαν μπορείς να βγάλεις το εγώ σου από την μέση ούτως ώστε να οδηγηθείς από τον Ένα που γνωρίζει τί είναι το καλύτερο για σένα στην συγκεκριμμένη κατάσταση. Ρώτα το Άγιο Πνεύμα πρώτα, πριν κάνεις οτιδήποτε. Αλλά πρίν ρωτήσεις "Τί πρέπει να κάνω?", πρέπει πρώτα να ζητήσεις την βοήθειά Του για να αποσύρεις τις επενδύσεις του εγώ σου στο αποτέλεσμα – με τον ένα ή τον άλλο τρόπο – που θα παρεμβαίνανε στο να ακούσεις την απάντησή Του

Αξίωμα 14

Τα θαύματα είναι μάρτυρες της αλήθειας. Είναι πειστικά γιατί προέρχονται από την βεβαιότητα. Χωρίς πίστη εκφυλλίζονται σε μαγεία, η οποία είναι ανόητη και για αυτό καταστροφική. Ή μάλλον αποτελεί μη δημιουργική χρήση του νου.

Πολύ συχνά τα Μαθήματα θα πουν πράγματα όπως , "μάρτυρας στη αλήθεια" ή "αντανακλώντας την αλήθεια" και αυτό που λένε , πάλι, είναι ότι η αλήθεια δεν είναι παρούσα σ' αυτόν τον κόσμο, γιατί δεν υπάρχει κόσμος. Αυτό που μπορούμε να δούμε σ' αυτόν τον κόσμο είναι αντανάκλαση της αλήθειας του Ουρανού. Υπάρχει μια ενότητα με τίτλο "Η αντανάκλαση της Αγιότητας" (Τ-14.ΙΧ). Δεν είμαστε άγιοι σ' αυτόν τον κόσμο αλλά στον Ουρανό. Η αγιότητά μας είναι όπως του Χριστού. Αυτό που μπορούμε να γίνουμε σ' αυτόν τον κόσμο, είναι η αντανάκλαση της Αγιότητάς Του.

Υπάρχει μια άλλη ενότητα με τον ωραίο τίτλο " Κήρυκες της Αιωνιότητας" (Τ20.V). Ο κήρυκας της αιωνιότητας είναι η άγια σχέση. Είναι μια σχέση που έχει υπάρξει μη άγια ή ιδιαίτερη, που έχει υπάρξει γεμάτη ενοχή και θυμό και μνησικακία, και τώρα έχει θεραπευτεί, που σημαίνει ότι τώρα αντανακλά την ειρήνη του Ουρανού ή της αιωνιότητας. Η άγια σχέση είναι προάγγελος της αιωνιότητας. Δεν είναι η αιωνιότητα, αλλά στην ένωσή της μέσω της συγχώρεσης αντανακλά την ενότητα του Χριστού στον Ουρανό. Παρόμοια, η θεραπεία αντανακλά την τελειότητα του Χριστού, την αλήθεια για το Ποιοί πραγματικά είμαστε. Αυτό το αξίωμα των θαυμάτων λέει το ίδιο πράγμα, ότι τα

θαύματα γίνονται μάρτυρες της αλήθειας. Δεν είναι η αλήθεια, αλλά αντανακλούν την αλήθεια.

Ερ.: Τα μαθήματα λένε ότι σ' αυτόν τον κόσμο του διαχωρισμού υπάρχει κάποιος καθορισμένος για σένα να γίνει ο σωτήρας σου, και ότι όταν είσαι έτοιμος να κοιτάξεις το πρόσωπο του Χριστού θα τον βρεις. Αυτό σημαίνει ότι θα μπορούσε να είναι οποιοσδήποτε; Όλες οι σχέσεις , όχι απαραίτητα ένας γάμος αρσενικου- θηλυκου;

Απ.: Τα Μαθήματα φαίνεται να προτείνουν ότι σίγουρα υπάρχουν κάποιες πολύ-πολύ κρίσιμες σχέσεις στις ζωές μας, και νομίζω ότι σχεδόν πάντοτε αυτές είναι με τους ανθρώπους με τους οποίους περνάμε ένα μεγάλο μέρος του χρόνου μας, γονείς, παιδιά, σύζυγοι, κολλητοί φίλοι. Θα μπορούσε να είναι μια δύσκολη κατάσταση στην δουλειά, αλλά, τυπικά, αυτές οι σχέσεις θα μπορούσαν να είναι αυτό που το εγχειρίδιο αναφέρει σαν τις σχέσεις του επιπέδου τρία: σχέσεις ζωής (Μ-3.5:1). Δεν είναι απαραίτητο αυτό, αλλά συνήθως αυτές είναι και αυτό εννοούν τα Μαθήματα.

Επιστρέφοντας στο Αξίωμα 14, τα θαύματα πείθουν για αυτήν την αλήθεια, διότι προέρχονται από την βεβαιότητα που είναι μέσα μας, που πραγματικά είναι "πίστη". Είναι η πίστη και η εμπιστοσύνη ότι επιλέγοντας τον τρόπο του Αγίου Πνεύματος θα είμαστε καλύτερα, πράγμα που λέγεται ευκολότερα από ότι γίνεται αφού όλοι πιστεύουμε ότι ξέρουμε καλύτερα – ότι ο θυμός είναι αποτελεσματικός, τα ξεχωριστά συμφέροντα είναι αποτελεσματικά, και ότι ο δικός μας τρόπος να λύνουμε τα προβλήματα είναι ο καλύτερος. Αυτό που κάνει τα θαύματα τον πιστευτό μάρτυρα της αλήθειας για μας, είναι να πιστέψουμε σ' αυτά. Αυτό σημαίνει να πιστέψουμε στην αρχή ότι με το να παραδίδουμε το πρόβλημα στο Άγιο Πνεύμα, η κατάσταση θα επιλυθεί καλύτερα.

"Χωρίς πίστη, εκφυλλίζονται σε μαγεία, η οποία είναι ανόητη και ως εκ τούτου καταστροφική. Ή μάλλον αποτελεί μη δημιουργική χρήση του νου." Αυτό σημαίνει ότι όταν δεν βασιζόμαστε στο Άγιο Πνεύμα, τότε βασιζόμαστε στο εγώ να λύσει τα προβλήματα, και αυτό είναι μαγεία. Μπορούμε να ορίσουμε την μαγεία σαν ο,τιδήποτε κάνουμε για να λύσουμε ένα πρόβλημα που δεν υπάρχει, που σημαίνει ο,τιδήποτε κάνουμε για να λύσουμε ένα πρόβλημα στο υλικό (φυσικό) επίπεδο. Αυτός είναι ο τρόπος που μας βάζει το εγώ να λύσουμε ένα πρόβλημα. Αυτό είναι μαγεία, η οποία μπορεί να είναι αποτελεσματική στο επίπεδο στο οποίο συμβαίνει. Άν έχεις έναν πονοκέφαλο και πάρεις μια ασπιρίνη, θα πάρει τον πόνο του κεφαλιού σου, αλλά δεν θα πάρει τον πόνο της ενοχής που οδήγησε στον πονοκέφαλο. Γι' αυτό λένε τα Θαύματα ότι πρέπει να χρησιμοποιήσεις την μαγεία αν την πιστεύεις, αλλά μην πιστεύεις ότι αυτή λύνει τα προβλήματά σου.

Το θαύμα θ**α** σου δείξει πού βρίσκεται πραγματικά το πρόβλημ**α.** Αργότερα, το κείμενο λέει ότι το θαύμα αποκαθιστά την λειτουργία της αιτιότητας (T-28.II.9:3), που σημαίνει ότι το θαύμα μας διδάσκει ότι η αιτία όλων των προβλημάτων μας είναι στον νου μας. Ο κόσμος μας διδάσκει ότι η αιτία όλων των προβλημάτων μας είναι στο σώμα μας ή στο σώμα κάποιου άλλου. Για παράδειγμα, η αιτία που δεν είμαι ευτυχισμένος είναι γιατί υπάρχει κάποιο λάθος με μένα, ή υπάρχει κάποιο λάθος στον τρόπο που μου φέρθηκες, ή στον τρόπο που μου φέρεται η κυβέρνηση, ή στον τρόπο που μου φέρεται ο καιρός, ή μου φέρεται ο Θεός, ή οι αγορές, ή ο,τιδήποτε άλλο το εγώ μου λέει ότι φταίει. Το εγώ ακυρώνει το γεγονός ότι η αιτία είναι στον νου μας, και θεωρεί ότι η αιτία βρίσκεται στον κόσμο.

Το θαύμα αποκαθιστά την αιτία, η οποία είναι ο νους, στην λειτουργία της αιτιότητας. Βασικά, το μόνο που μας λέει το θαύμα είναι ότι το πρόβλημα δεν οφείλεται σε κάποιον άλλον, οφείλεται σε μένα. Αυτό που μας λέει η μαγεία είναι ότι το πρόβλημα οφείλεται στον κόσμο ή στο σώμα, και επομένως εκεί πρέπει να το λύσουμε. Είμαστε όλοι πολύ ευφυείς στο να λύνουμε τα προβλήματα του κόσμου, και η ιατρική γίνεται ολο και καλύτερη στην λύση των προβλημάτων του σώματος. Αλλά στην πραγματικότητα δεν λύνει κανένα πρόβλημα, διότι το εγώ δημιουργεί ένα άλλο. Σε αυτήν την γεννιά, το θέμα είναι ο καρκίνος. Παλαιότερα ήταν η πολυομυελίτιδα, θυμάμαι. Και, για την επόμενη γεννιά θα είναι κάτι άλλο. Απλά αλλάζουμε τις μορφές και ποτέ δεν πηγαίνουμε στην αληθινή αιτία του προβλήματος, που είναι η πίστη στον διαχωρισμό.

Όταν χρησιμοποιούμε την μαγεία για να λύσουμε τα προβλήματα στον κόσμο, μπορεί να είναι “καταστροφικό”. (Επί τη ευκαιρία, η χρήση αυτής της λέξης είναι ένα άλλο παράδειγμα αυτού που συνέβαινε συχνά τις πρώτες εβδομάδες της υπαγόρευσης των Θαυμάτων, και είναι ένα παράδειγμα της διαλογικής τους μορφής. Όταν η Έλεν άκουγε την λέξη “καταστροφικό” διορθωνόταν αμέσως σε “μη δημιουργική χρήση του νου”). Αυτό συμβαίνει γιατί ο τρόπος που χρησιμοποιεί ο κόσμος για να λύνει προβλήματα είναι μέσω της επίθεσης. Μερικές φορές η επίθεση είναι πολύ διακριτική. Άλλες φορές προφανώς δεν είναι. Αλλά η μαγεία ποτέ δεν περιέχει αγάπη διότι είναι πάντα μια προσπάθεια να λύσει ένα πρόβλημα χωρίς αγάπη, αποκλείοντας την Πηγή της αγάπης στον νου μας.

Αξίωμα 15

Κάθε μέρα θα έπρεπε να αφιερώνεται στα θαύματα. Ο σκοπός της ύπαρξης του χρόνου είναι να σε κάνει ικανό να τον χρησιμοποιείς εποικοδομητικά. Έτσι, είναι ένα διδακτικό μέσον και ένα μέσον για την επίτευξη ενός στόχου. Ο χρόνος θα πάψει να υπάρχει όταν δεν θα είναι πια χρήσιμος στην διευκόλυνση της μάθησης.

Βασικά, αυτή η αρχή μιλάει για τον βασικό στόχο των Θαυμάτων, ο οποίος είναι να μας βοηθήσει να περνάμε κάθε ώρα της ημέρας, όλες τις μέρες της ζωής μας, βλέποντας συνεχώς τα πράγματα όπως μας ζητάει το Άγιο Πνεύμα να τα βλέπουμε. Αυτό σημαίνει να συνεχίσουμε να βλέπουμε το κάθε τι που συμβαίνει στην ζωή μας σαν ένα μάθημα που το Άγιο Πνεύμα θα ήθελε να μάθουμε- ότι το κάθε πράγμα που συμβαίνει είναι μια ευκαιρία μάθησης αν βοηθήσουμε τον εαυτό μας από αυτό που θα μάθουμε. Έτσι ό,τι μας συμβαίνει, μπορούμε να το δούμε σαν μια ευκαιρία να διαλέξουμε είτε τα παράπονα του εγώ είτε το θαύμα του Αγίου Πνεύματος.

Ερ.: Υπάρχουν φορές κατά την διάρκεια της ημέρας που το εγώ μου φωνάζει τόσο δυνατά που δεν θυμάμαι να στραφώ στο Άγιο Πνεύμα. Αν άρχιζα την ημέρα μου με την δήλωση : “'Αγιο Πνεύμα, μείνε σε παρακαλώ μαζί μου όλη την ημέρα”, θα συνέβαινε αυτό;

Απ.: Αμφιβάλλω. Αν το κάνεις αυτό και μετά δεν Το σκεφτείς σε καμμιά άλλη στιγμή, τότε είναι μαγεία. Αυτό που θα σου έλεγαν τα Θαύματα είναι ότι θα πρέπει να ξεκινήσεις έτσι την ημέρα σου και να Το σκέπτεσαι και όλη την υπόλοιπη μέρα, επίσης. Αλλιώς είναι σαν να ελπίζεις ότι βάζοντας τον αυτόματο πιλότο θα τα φροντίσει όλα. Αλλά νομίζω ότι απαιτείται τρομακτικά μεγάλη πειθαρχία, και αν την είχαμε αυτήν την πειθαρχία, τότε δεν θα χρειαζόμαστε ένα βιβλίο ασκήσεων. Στην αρχή του κεφαλαίου 30 υπάρχει μια ενότητα που λέγεται “ Κανόνες για απόφαση” (T-30.I) το οποίο είναι ένας πολύ απλός τρόπος να μας πει πώς πρέπει να αρχίσουμε. Λέει ακριβώς αυτό που λες, αλλά μετά αναπτύσει λεπτομερώς τί πρέπει να κάνεις όταν ξεχάσεις. Νομίζω ότι πρέπει να ξεκινάμε την ημέρα μας έτσι, αλλά μετά πρέπει συνεχώς να το ενισχύουμε. Αλλιώς είναι πολύ πολύ εύκολο να ξαναγυρίσεις στο εγώ.

Ερ. : Βρήκα ότι μια από τις αιτίες που δεν θυμάμαι πάντοτε να ζητάω να το δω με την όραση του Αγίου Πνεύματος είναι ότι υπάρχει ένα κομμάτι μου, που σε πείσμα όλων των συνειδητών αποφάσεών μου, ακόμα θέλει να το δω με τον δικό μου τρόπο. Τώρα, αυτό δεν είναι ένα συνειδητό κομμάτι μου. Πάντα μου προκαλεί ένα σοκ όταν το ανακαλύπτω εκεί. Τί κάνεις με το ασυνείδητο;

Απ. : Όταν το αντιληφθείς, δεν αισθάνεσαι ενοχή, και προσπαθείς να γίνεις όλο και περισσότερο ευαίσθητοποιημένος στο πότε αυτό το ασυνείδητο κομμάτι εμφανίζεται. Αυτό συμβαίνει όταν δουλεύεις με αυτό το υλικό για κάποιο χρόνο. Μπορεί να φαίνεται ότι η ζωή σου γίνεται χειρότερη ή εσύ γίνεσαι πιο δυστυχής. Αυτό που πραγματικά συμβαίνει είναι ότι ευαισθητοποιείσαι περισσότερο σε πράγματα μέσα σου που αλλιώς δεν θα τα γνώριζες. Αυτό που προσπαθείς να κάνεις είναι απλά να είσαι συνειδητός του πότε κάνεις προβολή. Είναι πολύ δύσκολη δουλειά και δεν είναι εύκολο. Απαιτεί επαγρύπνιση.

Το τρίτο μάθημα του Αγίου Πνεύματος στο Κεφάλαιο 6, "Να επαγρυπνάς μόνο για τον Θεό και το Βασίλειό Του" (T-6.V-C), πραγματικά σημαίνει να επαγρυπνάς ενάντια στο εγώ. Και απαιτεί πολλή σκληρή δουλειά. Αυτό πραγματικά είναι εκπαίδευση του νου, πάντα να σκέπτεσαι τον άλλον τρόπο να κοιτάξεις κάτι. Υπάρχει μια φράση στο κείμενο που τους τρελαίνει όλους γιατί όλοι αναγνωρίζουν τί σημαίνει. Λέει: "Προτιμάς να έχεις δίκιο ή να είσαι ευτυχισμένος;" (T-29.VII.1:9).

Ερ. : Ακριβώς στο ίδιο θέμα, υπάρχει μια ενότητα στο κείμενο που διαπραγματεύεται με ένα σύνολο ερωτήσεων, και η τελευταία απαντά τις τρείς προηγούμενες. Ρωτάει....

Απ. : "Και θέλω πραγματικά να δω αυτό που αρνήθηκα *επειδή* ακριβώς είναι η αλήθεια;" (T-21.VII.5:14). Όλο αυτό είναι πραγματικά μέρος του τελευταίου εμποδίου προς την ειρήνη, ο φόβος του Θεού (T-19.IV-D), επειδή το εγώ μας διδάσκει πάντα ότι η αλήθεια, αν την κοιτάξουμε , θα μας καταστρέψει. Η αλήθεια για μας είναι τόσο τρομερή και τόσο καταστροφική, επειδή είμαστε τόσο ελεεινοί άνθρωποι, ώστε αν πραγματικά την κοιτάζαμε, ο Θεός θα μας κατακεραύνωνε. Αυτό που πρέπει να συμβεί είναι να διώξουμε το σύστημα σκέψης που μας το διδάσκει αυτό , και να συνειδητοποιήσουμε ότι η αλήθεια δεν είναι ότι είμαστε αυτό το απαίσιο πρόσωπο, αλλά ότι είμαστε αυτό το άγιο πρόσωπο που είναι ο Υιός του Θεού. Αυτό απαιτεί πολλή δουλειά διότι το άλλο σύστημα σκέψης είναι πια ένα μεγάλο κομμάτι μας.

Η ενότητα που λέγεται "Ο Φόβος να κοιτάξεις Μέσα σου" (T-21.IV) περιγράφει πρώτα τί μας λέει το εγώ ότι θα βλέπαμε αν κοιτάζαμε μέσα μας: ένα απελπιστικά αμαρτωλό πρόσωπο. Έπειτα λέει, αλλά τί θα γινόταν αν κοίταζες μέσα σου και έβλεπες ότι δεν υπάρχει αμαρτία; Αυτός είναι ο πραγματικός φόβος. Αλλά είναι ο φόβος του εγώ. Να γιατί προτιμάμε να κοιτάζουμε τα πράγματα με τον δικό μας τρόπο παρά με τον τρόπο του Θεού. Αν ο κόσμος είναι μια παραίσθηση, μια αυταπάτη και την φτιάξαμε όλη εμείς, και, ακόμα περισσότερο αν αυτός ο κόσμος φτιάχτηκε σαν επίθεση στον Θεό, όπως διδάσκουν τα θαύματα (W-pII.3.2:1), τότε σημαίνει ότι αυτός ο κόσμος είναι ένα μεγάλο σύμβολο της αμαρτίας μας απέναντι στον Θεό. Αν δεν υπάρχει (ο κόσμος) , τότε το όλο

πράγμα είναι φτιαχτό, είναι μόνο μια ανόητη φούσκα. Τότε είναι που το εγώ τρομοκρατείται. Ότι ολόκληρος ο κόσμος της αμαρτίας δεν είναι τίποτα άλλο παρά ένα ανόητο λάθος είναι το μόνο πράγμα που το εγώ δεν θα κοίταζε ποτέ. Γι' αυτόν τον λόγο, όταν τα Θαύματα λένε επανειλημμένα ότι δεν υπάρχει αμαρτία, στο εγώ δεν αρέσει καθόλου. Όλο το σύστημα σκέψης του εγώ βασίζεται στην αμαρτία. Αυτό είναι που κάνει τον κόσμο πραγματικό, που σημαίνει ότι αρνείται την πραγματικότητα της θέλησης του Θεού.

"Ο σκοπός του χρόνου είναι να σε καταστήσει ικανό να μάθεις πώς να χρησιμοποιείς τον χρόνο δημιουργικά." Αυτό που είπα πριν : Ο σκοπός του χρόνου είναι να μας διδάξει ότι δεν υπάρχει χρόνος. Είναι επομένως ένας μηχανισμός μάθησης και ένα μέσον προς έναν σκοπό, ο οποίος είναι ο τρόπος που τα Μαθήματα Θαυμάτων κοιτάζουν τα πάντα σ' αυτόν τον κόσμο. Τίποτα σ' αυτόν τον κόσμο δεν έχει έναν σκοπό από μόνο του, τίποτα δεν είναι πραγματικό αυτό καθαυτό. Είναι κυρίως ένας μηχανισμός μάθησης. Αλλά μην αρνείστε τον κόσμο ή το σώμα. Δεν διδάσκουν αυτό τα Θαύματα. Μάλλον, πρέπει να τα δούμε διαφορετικά. Ο,τιδήποτε συμβαίνει, στην περίπτωση που πατάει τα κουμπιά μας ή μας αναστατώνει με οποινδήποτε τρόπο, γίνεται για μας μια ευκαιρία να μάθουμε τα μαθήματά μας. Αυτό όχι μόνον περιλαμβάνει πράγματα στον προσωπικό μας κόσμο, αλλά και σε μεγαλύτερη κλίμακα, όπως την πείνα, το Ολοκαύτωμα, την σταύρωση. Δεν αρνούμαστε αυτά τα ίδια ή το ότι συνέβησαν στον κόσμο της ψευδαίσθησης, αλλά αλλάζουμε τον τρόπο που τα κοιτάζουμε: αντί να βλέπουμε θύματα και θύτες , να βλέπουμε όλους τους ανθρώπους -συμπεριλαμβανόμενου και του εαυτού μας – να εκλιπαρούν για αγάπη που δεν πιστεύουν ότι αξίζουν.

Αυτός ο κόσμος είναι όλος μια αίθουσα διδασκαλίας : οι ατομικές μας ζωές είναι ατομικά μαθήματα που τα παρακολουθούμε μέσα σ' αυτό το πανεπιστήμιο. Αυτό όλο το μονοπάτι γίνεται σαν ένα πρόγραμμα σπουδών που πρέπει να μάθουμε, και οι ατομικές (προσωπικές) μας εμπειρίες γίνονται συγκεκριμμένα μαθήματα που παρακολουθούμε για να απαλλαγούμε από την ενοχή που την έχουμε κάνει συγκεκριμμένη και σαφή. Αυτός είναι ο σκοπός του κόσμου, ο σκοπός του χρόνου.

"Ο χρόνος θα σταματήσει όταν δεν θα είναι πια χρήσιμος στο να διευκολύνει την μάθηση." Όταν θα έχουμε πραγματοποιήσει τον σκοπό του χρόνου, όταν ακόμα και το τελευταίο διαχωρισμένο παιδί του Θεού επιστρέψει στον ορθό του νου – αυτό είναι που ονομάζουν τα Θαύματα Δευτέρα Παρουσία, που είναι η αφύπνιση του Υιού από το άσχημο όνειρό του. Αυτό ανοίγει τον δρόμο για την Τελική Κρίση, που είναι το τελικό ξεκαθάρισμα της αλήθειας από την ψευδαίσθηση (T-2.VIII; W-pII.10). Τότε είναι που όλος ο κόσμος εξαφανίζεται, όπως λένε τα Θαύματα, πίσω στο τίποτα από το οποίο ήρθε (C-4.4:5).

Αξίωμα 16

Τα Θαύματα είναι εργαλεία διδασκαλίας διότι αποδεικνύουν ότι το να δίνεις είναι εξίσου ευλογημένο με το να παίρνεις. Ταυτόχρονα αυξάνουν την δύναμη του δότη και δίνουν δύναμη στον αποδέκτη.

Είναι η ίδια ιδέα όπως στο Αξίωμα 9. Μπορείτε τώρα να δείτε ότι πολλά αξιώματα επαναλαμβάνονται. Ακριβώς όπως ο χρόνος, έτσι και το θαύμα είναι εργαλείο διδασκαλίας, και η ιδέα είναι να μας βοηθήσει να συνειδητοποιήσουμε ότι δεν είμαστε διαχωρισμένοι.

Το θαύμα μας διδάσκει ότι "το να δίνεις και να λαμβάνεις, είναι το ίδιο στην αλήθεια", το οποίο επί τη ευκαιρία, είναι ο τίτλος του Μαθήματος 108. Είμαστε όλοι το ίδιο: δάσκαλος και μαθητής, θεραπευτής και ασθενής, αυτός που θεραπεύει και αυτός που θεραπεύεται. Θυμηθείτε, ότι το λάθος που πρέπει να διορθωθεί από το θαύμα, είναι η πίστη στο ότι είμαστε διαχωρισμένοι. Το θαύμα τότε, γίνεται μια έκφραση της ένότητας μας, και γι' αυτό ακριβώς μιλάει αυτό το αξίωμα.

Αξίωμα 17

Τα θαύματα υπερβαίνουν το σώμα. Είναι αιφνίδιες μετατοπίσεις στον χώρο του αόρατου, μακρυά από το επίπεδο του σώματος. Γι' αυτό θεραπεύουν.

" Τα θαύματα υπερβαίνουν το σώμα" διότι μας διδάσκουν ότι το σώμα δεν είναι εκεί "που βρίσκεται". Το πρόβλημα δεν είναι το σώμα, και επομένως, αλλάζοντας τον νου μας μπορούμε να υπερβούμε τους σωματικούς νόμους. Γι' αυτό , για παράδειγμα, άνθρωποι που μπορεί να έχουν σοβαρά προβλήματα με τον καρκίνο, μια μέρα πάνε στον γιατρό που τους λέει, "δεν το καταλαβαίνω, όλα είναι καθαρά". Υπάρχουν πολλά τέτοια παραδείγματα.

Υπάρχει ένα Μάθημα που λέει, "Δεν υπάγομαι σε κανέναν νόμο παρά μόνο στου Θεού" (W-pI.76). Αυτό το μάθημα αναφέρει μερικούς από τους νόμους που αγαπάει ο κόσμος, όπως τους νόμους της διατροφής, ανοσίας, φιλίας, οικονομίας και θρησκείας, και λέει ότι καθένας από αυτούς τους νόμους δεν σημαίνει τίποτα απολύτως, και με την μετακίνηση στο θαύμα (σωστό νου), μπορούμε να υπερβούμε αυτούς τους νόμους και να μην περιοριζόμαστε από αυτούς. Ο νους έφτιαξε τους φυσικούς νόμους. Γι' αυτό είναι τόσο σημαντικό να καταλάβουμε , αν πρόκειται να δουλέψουμε με Τα Μαθήματα Θαυμάτων , ότι διδάσκουν ότι ο Θεός δεν δημιούργησε αυτόν τον κόσμο. Οι νόμοι αυτού

του κόσμου, οι νόμοι της βαρύτητας, του θανάτου, της αρρώστειας, της διατροφής – όλοι οι νόμοι- είναι έργα του ανθρώπου, είναι όλα μέρη του εγωικού νου. Το εγώ τους έφτιαξε, και εμείς τους δώσαμε τόση δύναμη εξαιτίας της υποταγής μας στο εγώ. Αν μετακινηθούμε από αυτήν την υποταγή, θα μπορούσαμε να υπερβούμε αυτούς τους νόμους.

Ο Σαι Μπάμπα, ο διάσημος ινδός γκουρού, υπερβαίνει τους νόμους του υλικού κόσμου υλοποιώντας πράγματα μέσα στο χέρι του. Απλά, θα κάνει μια κίνηση με το χέρι του, και ξαφνικά, θα φανεί ένα διαμαντένιο δακτυλίδι ή ό,τι άλλο θα ήθελε. Και δεν είναι ανάγκη να πιστεύεις ότι είναι αυθεντικός, για να δεχθείς ότι αυτό το αξίωμα είναι αυθεντικό. Αυτό μας δείχνει στην πραγματικότητα : ότι με την σωστή χρήση του νου σου μπορείς να κάνεις ό,τιδήποτε σ' αυτόν τον κόσμο. Όπως μας λέει ο Ιησούς αργότερα στο κείμενο, η πίστη σου μπορεί να μετακινήσει βουνά (T-21.III.3:1), και νομίζω ότι το εννοεί κυριολεκτικά. Από την στιγμή που ο νους μας κατασκεύασε αυτό το βουνό, γιατί να μην μπορεί να παίξει μ' αυτό ή να το μετακινήσει, αν έτσι επιλέξει; Μια και όλα φτιάχτηκαν από τον νου μας δεν θα ήταν απίθανο να μπορούμε να αλλάξουμε αυτό που ήδη έχουμε φτιάξει. Πού είναι το δύσκολο; Φτιάξαμε τον καρκίνο, γιατί δεν θα μπορούσαμε ν' αλλάξουμε τον νου μας γι' αυτόν; Δεν είναι το Άγιο Πνεύμα που θεραπεύει τον καρκίνο. Αυτό, Το Άγιο Πνεύμα, μας θυμίζει κυρίως ότι μπορούμε να κάνουμε μιαν άλλη επιλογή, επιστρατεύονυας την δύναμη του νου μας να τον αλλάξουμε. Οι μορφές είναι μαγεία, αλλά ο σκοπός με τον Σάι Μπάμπα φαίνεται να είναι κυρίως η επίδειξη, στους νόες που δεν γνωρίζουν την δύναμή τους, του τί ο νους μπορεί να κάνει. Και είναι αυτός ο σκοπός που το κάνει πνευματικό και όχι ψυχικό (τύπου ψυχικές δυνάμεις), μια διάκριση στην οποίαν θα επιστρέψουμε αργότερα.

Ένα άλλο παράδειγμα είναι αυτό που ο Ραμ Ντας αναφέρει σχετικά με τον γκουρού του. Τότε λεγόταν Ρίτσαρντ Άλπερτ, ο ψυχολόγος του Χάρβαρντ που συνεργάστηκε με τον Τίμοθι Λίρι στην ψυχεδελική έρευνα και τον πειραματισμό, που ταξίδεψε στην Ινδία με σκοπό να βρει τον γκουρού του και τελικά τον βρήκε. Μετά από λίγες μέρες, ο γκουρού του ζήτησε να του φέρει την βαλίτσα του, η οποία ήταν γεμάτη με LSD και διάφορα άλλα , υποθετικά άγνωστα στον γκουρού. Ο Άλπερτ προσπάθησε να τα κρύψει όλα, αλλά τελικά, μετά από παρακίνηση του γκουρού , του τα παρέδωσε. Χωρίς καν να βλεφαρίσει τα μάτια, ο γκουρού κατάπιε, όπως λέει ο Άλπερτ, μια απίστευτη ποσότητα “άσπρης σκόνης”. Παρόλα αυτά δεν είχε καμμιά επίδραση επάνω του. Είναι ένα παράδειγμα ψυχικής ικανότητας ή μαγείας, αλλά ο σκοπός του ήταν σίγουρα άλλος. Και είχε φοβερή επίδραση στον Άλπερτ.

Αυτά είναι απεικονίσεις του πρώτου αξιώματος ότι δεν υπάρχει βαθμός δυσκολίας. Πολλοί άνθρωποι μπορούν να εκπαιδεύσουν τον νου τους ώστε να μπορούν να

μετακινήσουν ένα φλυτζάνι ή ένα ποτήρι από ένα σημείο του τραπεζιού σε ένα άλλο. Αυτό δεν είναι και πολύ δύσκολο να το κάνεις αν πραγματικά είσαι αφοσιωμένος και πειθαρχημένος στον νου σου. Και αν μπορείς να κινήσεις ένα φλυτζάνι, γιατί να μην μπορείς να κινήσεις ένα βουνο? Αυτό θα μπορούσε να εξηγήσει πώς οι αρχαίοι Αιγύπτιοι μετακίνησαν όλες αυτές τις βαριές πέτρες για να κατασκευάσουν τις πυραμίδες: ότι με κάποιον τρόπο είχαν καταφέρει να ελέγχουν τον νου τους. Το να το αρνηθείς αυτό σαν πιθανότητα είναι σαν να δηλώνεις ότι υπάρχει βαθμός δυσκολίας στα θαύματα.

Αυτή η ικανότητα , πάντως, δεν σου φέρνει ειρήνη και δεν σε οδηγεί πιο κοντά στον Θεό. Το μόνο που κάνει είναι να σε κάνει ικανό να έρθεις σε επαφή με την δύναμη του νου σου. Αλλά η λανθασμένη χρήση αυτής της δύναμης, μας οδήγησε κατ' αρχάς σε προβλήματα. Έτσι η μόνη συνταγή γι' αυτήν την λανθασμένη χρήση, είναι να θέσεις τον νου σου κάτω από την καθοδήγηση Εκείνου που δεν θα τον χρησιμοποιούσε ποτέ λανθασμένα. Γι' αυτό τα Μαθήματα Θαυμάτων είναι τόσο σαφή και εμφατικά στο πώς να κάνουμε τα πράγματα σ' αυτόν τον κόσμο – ρωτάμε Αυτόν που γνωρίζει. Δεν τα κάνουμε μόνοι μας. Αλλιώς θα μπορούσαμε να χρησιμοποιήσουμε τον νου μας έτσι ώστε να αποκτήσουμε δύναμη πάνω σε άλλους ανθρώπους, πληγώνοντας και αυτούς και τους εαυτούς μας.

Όταν το αξίωμα λέει ότι το θαύμα "μετακινεί στο αόρατο", μιλάει για μετατόπιση στον νου και όχι στο σώμα. Και γι' αυτό το θαύμα μπορεί να θεραπεύσει, γιατί ξαναφέρνει το πρόβλημα εκεί που πραγματικά είναι, που είναι ο νους και όχι το σώμα. Υπάρχει μια όμορφη φράση προς το τέλος του Κεφαλαίου 12 που λέει: "Όταν κάνεις ορατό αυτό που δεν είναι αληθινό, αυτό που *είναι* αληθινό έγινε αόρατο για σένα." (T-12.VIII.3:1) . Γι' αυτό χρειαζόμαστε βοήθεια στο να μετακινηθούμε από αυτό που φαίνεται ορατό – το σώμα – σε αυτό που έχουμε κάνει αόρατο – την αλήθεια στον νου μας.

Αξίωμα 18

Ένα θαύμα είναι μια υπηρεσία. Είναι η μέγιστη υπηρεσία που μπορείς να προσφέρεις σε κάποιον. Είναι ένας τρόπος να αγαπάς τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου. Αναγνωρίζεις ταυτόχρονα και την δική σου αξία και του πλησίον σου.

Είναι ένας άλλος τρόπος να πουμε αυτό για το οποίο έχουμε ήδη μιλήσει, ότι το θαύμα μας βοηθάει να αναγνωρίσουμε και να θυμηθούμε ότι είμαστε ένα και ίδιοι, και ότι η αξία μας έχει καθιερωθεί από τον Θεό. Η αξία σου είναι ίδια με την δική μου. Αν σε δω ότι αξίζεις περισσότερο από μένα ή λιγότερο από μένα – θύμα ή θύτης – τότε αυτό είναι επίθεση. Είναι βασικά μια επίθεση στην Υιότητα, και επομένως πρέπει να είναι μια επίθεση στον Δημιουργό της Υιότητας. Αυτή είναι μια σταθερή διδασκαλία των Θαυμάτων ότι είμαστε όλοι το ίδιο, μετακινούμενοι πέραν από τις επιφανειακές διαφορές των σωμάτων μας – φυσικές και ψυχολογικές – στην βαθύτερη ενότητα όχι μόνο του Χριστού μέσα μας, αλλά επίσης στην ανάγκη που μοιραζόμαστε να θυμηθούμε αυτό έχουμε ξεχάσει και να δραπετεύσουμε από την φυλακή της ενοχής μας. Έτσι, στο τέλος του Κεφαλαίου 15, το οποίο γράφτηκε γύρω στο Νέο Έτος, υπάρχει αυτή η μικρή προσευχή : “Κάνε αυτόν τον χρόνο διαφορετικό κάνοντάς τα όλα το ίδιο” (Τ-15.XI.10:11). Μαθαίνουμε να τα βλέπουμε όλα το ίδιο, επειδή υπάρχει, στην αλήθεια, μόνο ένα πρόβλημα, και επομένως πρέπει να υπάρχει μόνο μία λύση. Και όλα τα πράγματα και όλοι οι άνθρωποι στον κόσμο δεν κάνουν τίποτα άλλο από το να μας διδάσκουν αυτό το ένα μάθημα.

Ένα θαύμα είναι μια υπηρεσία, διότι προφανώς , είναι ένας τρόπος να φέρνεις αγάπη σε κάποιον που πιστεύει στον φόβο, και φέρνοντας αγάπη ή όντας ένα κανάλι αγάπης προς τα σένα που είσαι φοβισμένος, γίνομαι επίσης κανάλι αγάπης και προς εμένα. Ξανά, το θαύμα δεν έχει να κάνει με την συμπεριφορά, παρόλο που μπορεί μερικές φορές να φαίνεται να έχει συμπεριφορικά αποτελέσματα. Είναι μόνο στο επίπεδο του νου. Το πιο στοργικό πράγμα που μπορούμε ποτέ να κάνουμε δεν έχει καμμιά σχέση με αυτό που κάνουμε στο επίπεδο της μορφής. Είναι περισσότερο η ένωσή μας με τους άλλους μέσα από την συγχώρεση.

Αξίωμα 19

Τα θαύματα εννοποιούν τους νόες εν Θεώ. Στηρίζονται στην συνεργασία, διότι η Υιότητα είναι το σύνολο όλων όσων δημιούργησε ο Θεός. Τα θαύματα, λοιπόν, αντανακλούν τους νόμους της αιωνιότητας , όχι του χρόνου.

Βασικά αυτό σημαίνει ότι αυτό που κάνουν τα θαύματα είναι να αποκαθιστούν στον νου μας την επίγνωση της ενότητας μας εν Θεώ. Τα θαύματα δεν μας *καθιστουν* ένα εν Θεώ, τα θαύματα μας *υπενθυμίζουν* ότι είμαστε ένα εν Θεώ. Θυμίσου, άλλη μια φορά, η ιδέα-κλειδί του εγωικού συστήματος και ο τρόπος αντίληψης του εγώ είναι ότι είμαστε ξεχωριστοί. Αν πιστεύω ότι το σώμα μου είναι άρρωστο, τότε κάνω το σώμα μου πραγματικό, που σημαίνει ότι κάνω τον σκοπό του σώματος πραγματικό. Αυτό είναι ο διαχωρισμός. Αν αναστατώνομαι επειδή είσαι άρρωστος, κάνω ακριβώς το ίδιο πράγμα.

"Στηρίζονται στην συνεργασία επειδή η Υιότητα είναι το σύνολο όλων όσων δημιούργησε ο Θεός" Αυτό εκφράζει την ίδια ιδέα: συνεργασία σημαίνει ότι ενώνεσαι με κάποιον. Και η Υιότητα του Θεού είναι ένα. Το άλλο πράγμα που λένε τα Μαθήματα Θαυμάτων για τα ίδια , εκτός του ότι εξοικονομούν χρόνο, είναι ότι είναι απλά (π.χ T-11.VIII.1:1; T-15.IV.6:1). Με αυτό δεν εννοεί ότι είναι εύκολα. Είναι απλά γιατί τα βλέπουν όλα ακριβώς με τον ίδιο τρόπο. Όλα τα προβλήματα είναι το ίδιο, όλοι οι άνθρωποι είναι ίδιοι. Είμαστε όλοι ενωμένοι στο επίπεδο του νου μας. Επομένως η λύση σε όλα τα προβλήματα είναι ίδια.

Ερ : Αυτό θα συμπεριλάμβανε και την ένωση με τους ανθρώπους που έχουν φύγει πριν από μας;

Απ: Ναι, σίγουρα. Οι σχέσεις δεν είναι σωματικές, έτσι ώστε θα μπορούσες να έχεις κάποιον που ήταν κοντά σου και ο οποίος έχει πεθάνει, και ακόμα να έχεις μια ουσιαστική σχέση μαζί του ή μαζί της.

"Τα θαύματα επομένως αντανακλούν τους νόμους της αιωνιότητας, όχι του χρόνου". Υπάρχει πάλι αυτή η λέξη "αντανακλούν". Το θαύμα δεν ακολουθεί τους νόμους της αιωνιότητας , διότι η αιωνιότητα δεν έχει καμμιά σχέση με τον κόσμο του χρόνου. Το θαύμα χρειάζεται μόνον στον κόσμο του χρόνου**.** Έτσι, το θαύμα αντανακλά τους νόμους της αιωνιότητας, ότι είμαστε όλοι ένα, και είμαστε όλοι ένα ακριβώς τώρα.

Αξίωμα 20

Τα θαύματα αφυπνίζουν εκ νέου την επίγνωση, ότι το πνεύμα και όχι το σώμα, είναι ο βωμός της αλήθειας. Αυτή είναι η αναγνώριση που οδηγεί στην θεραπευτική δύναμη των θαυμάτων.

Αυτή είναι πάλι η ίδια ιδέα , ότι η αλήθεια και η αγιότητα δεν βρίσκονται στο σώμα. Βρίσκονται στον νου μας. Όταν ο νους μας είναι εντελώς θεραπευμένος θα θυμηθούμε ότι η αλήθεια είναι στην Ταυτότητά μας ως πνεύμα. Αργότερα, τα Μαθήματα μιλούν για τον Ναό του Αγίου Πνεύματος σαν μια σχέση (Τ-20.VI.5:1). Δεν είναι στο σώμα, είναι στην σχέση. Το Άγιο Πνεύμα δεν μπορεί να είναι στο σώμα γιατί δεν υπάρχει σώμα. Ο Θεός δεν θα έβαζε το Άγιο Πνεύμα σε ένα μέρος που δεν υπάρχει και που δεν υπάρχει πρόβλημα. Τα σώματα δεν αρρωσταίνουν, ούτε γίνονται καλά. Μόνο ο νους μπορεί να αρρωστήσει και μόνο ο νους μπορεί να θεραπευθεί.

Είπα νωρίτερα ότι όταν φάνηκε να συμβαίνει ο διαχωρισμός, ο Θεός δημιούργησε το Άγιο Πνεύμα. Τοποθέτησε το Άγιο Πνεύμα , Το Οποίο επίσης ορίζεται στα Μαθήματα ως η ΑπάντησηΤου Θεού και η Φωνή Του, στο σημείο όπου Αυτό χρειαζόταν (Τ-5.I.5; Τ-5.II.2). Εκεί που χρειάζεται το Άγιο Πνεύμα δεν είναι έξω εδώ στον κόσμο, γιατί ο κόσμος δεν είναι το πρόβλημα. Χρειάζεται στον νου μας. Εδώ όπου είναι ο βωμός της αλήθειας. Ο ναός του Αγίου Πνεύματος δεν είναι στο σώμα, αλλά στον τρόπο που το χρησιμοποιούμε, ο οποίος πάντα ορίζεται σχετικά με μια σχέση: την ένωση σε έναν κοινο σκοπό. Για τα Μαθήματα, ο ναός του Αγίου Πνεύματος, όπου Αυτό εκδηλώνεται και όπου βρίσκεται, είναι σε μια σχέση. Υπάρχει ένα κομμάτι όπου ο Ιησούς λέει ότι βρίσκεται μέσα στην άγια σχέση (Τ-19.IV -Β.5:3; 8:3). Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν είναι παρών σε μια μη άγια σχέση. Σημαίνει ότι όταν είμαστε σε μια μη άγια σχέση, την οποίαν τα Μαθήματα ονομάζουν "ιδιαίτερη σχέση", μια σχέση όπου ο στόχος είναι η ενοχή και ο διαχωρισμός είναι το αξίωμα, τότε αυτός που εκδηλώνει συγχώρεση και ένωση, θα είναι αόρατος για μας. Όταν επιλέγουμε να ακούσουμε την φωνή του εγώ για ενοχή και διαχωρισμό, δεν πρόκειται να ακούσουμε την φωνή ή να βιώσουμε την παρουσία Εκείνου που αντιπροσωπεύει την ένωση, την συγχώρεση και την θεραπεία. Ο Ιησούς είναι παρών σε μια μη άγια σχέση, αλλά η παρουσία Του δεν γίνεται αντιληπτή.

Όταν λέει ότι βρίσκεται μέσα στην άγια σχέση, εννοεί ότι όταν συγχωρούμε ειλικρινά και αλλάζουμε τον σκοπό της σχέσης από την ενοχή του εγώ στην συγχώρεσή Του, τότε θα ξέρουμε ότι είναι εκεί. Τα πέπλα της ενοχής που Τον έκρυβαν αφαιρούνται. Λέει στα Μαθήματα σε κάποιο σημείο, "Μην διδάσκεις ότι πέθανα μάταια. Μάλλον δίδαξε ότι δεν πέθανα αποδεικνύοντας ότι ζω μέσα σου" (Τ-11.VI.7:3-4). Ο τρόπος που

αποδεικνύουμε ότι ο Ιησούς είναι ζωντανός και καλά, και ότι πράγματι έκανε αυτό που είπε ότι έκανε, είναι να ζούμε σύμφωνα με τις ίδιες αρχές που έζησε ο Ίδιος : την αρχή της συγχώρεσης ή της υπέρβασης του σώματος, την μετατόπιση της αντίληψης αντί να βλέπεις τον εαυτό σου σαν θύμα να τον δεις ενωμένο με όλους τους ανθρώπους, ζώντας το αυτό στις σχέσεις της προσωπικής μας ζωής. Έτσι αποδεικνύουμε ότι ζει μέσα μας. Με λέξεις που βασίζονται στο Ευαγγέλιο του Ιωάννη: "Θα γνωρίζουν ότι είστε μαθητές μου από την μεταξύ σας αγάπη " (Ιων.13:35). Η εκδοχή των Μαθημάτων για αυτό θα ήταν: "Θα γνωρίζουν ότι είστε μαθητές μου από την συγχώρεση του ενός για τον άλλον."

Η όλη ιδέα του θαύματος, πάλι, είναι να μετακινηθούμε από το σώμα και να εστιάσουμε ,αντί για το σώμα, πίσω στον νου. Εκεί βρίσκεται ο βωμός της αλήθειας, εκεί βρίσκεται ο Θεός. Αυτή είναι η αναγνώριση που οδηγεί στην θεραπευτική δύναμη του θαύματος. Εκείνο που θεραπεύει τότε είναι η συνειδητοποίηση: 1) πού βρίσκεται το πρόβλημα, δηλαδή ότι δεν είναι στο σώμα αλλά στον νου μας και: 2) Ποιός είναι Εκείνος που θα θεραπεύσει αυτόν τον νου. Επομένως δεν πρέπει να εστιάζουμε στην συμπεριφορά,σε ότι είναι έξω από μας, διότι αυτή δεν είναι το κριτήριο του καλού και του κακού, της αρρώστειας ή της υγείας. Όπως λέει ο Άμλετ: "Δεν υπάρχει τίποτα καλό ή κακό, αλλά η σκέψη το κάνει έτσι" (ΙΙ,ii). Οι σκέψεις μας είναι σημαντικές (το περιεχόμενο), όχι οι πράξεις μας (μορφή).

Αξίωμα 21

Τα θαύματα είναι τα φυσικά σύμβολα της συγχώρεσης. Μέσω των θαυμάτων δέχεσαι την συγχώρεση του Θεού επεκτείνοντάς την στους άλλους.

Εδώ είναι η πρώτη δήλωση της συγχώρεσης στα Μαθήματα. Όπως ανέφερα στην αρχή , ο Θεός δεν συγχωρεί. Όταν στα Μαθήματα αναφέρεται η συγχώρεση του Θεού, στην πραγματικότητα μιλάει για την Αγάπη του Θεού.

Ερ. : Νόμιζα ότι τα θαύματα είναι η συγχώρεση.

Απ.: Είναι. Γι' αυτό έχω πει ότι όλα είναι το ίδιο πράγμα : "θαύμα", "συγχώρεση", "θεραπεία", "Επανόρθωση". Απλά είναι διαφορετικές λέξεις που περιγράφουν την ίδια διαδικασία. Πραγματικά, θα μπορούσες να δώσεις μια ολόκληρη λίστα από λέξεις που όλες λένε το ίδιο πράγμα : "όραση", "ο πραγματικός κόσμος", "η άγια στιγμή", "η άγια σχέση", "σωτηρία", "απελευθέρωση", "διόρθωση", "το πρόσωπο του Χριστού", " η όραση

του Χριστού", " αληθινή αντίληψη". Είναι διαφορετικές λέξεις που αντανακλούν διαφορετικές πλευρές της ίδιας βασικής διαδικασίας.

Βασικά, η συγχώρεση, όπως ορίζουν τα Μαθήματα κάπου αλλού, είναι να συγχωρήσεις τον αδελφό σου γι' αυτό που δεν σου έχει κάνει (T-17.III.1:5; W-pII.1.1:1). Με άλλες λέξεις, συνειδητοποιείς ότι τίποτα δεν έχει συμβεί σε σένα, όλα αφορούν κάτι που εσύ έκανες στον εαυτό σου. Αυτό που συμβαίνει με τα θαύματα, είναι ότι μετακινούμαστε από την επίθεση και το μίσος του εγώ στην Αγάπη του Αγίου Πνεύματος, η οποία τότε γίνεται η επέκταση της Αγάπης του Θεού για μας, και έπειτα μέσα από μας ,για τους άλλους ανθρώπους. Αυτό εννοούν τα Μαθήματα με την συγχώρεση. Είναι ένα παράδειγμα του αποσπάσματος που μόλις ανέφερα όπου ο Ιησούς λέει ότι εκδηλώνουμε (αποδεικνύουμε) ότι δεν πέθανε μάταια εκδηλώνοντας ότι ζει μέσα μας, που σημαίνει ότι ζούμε σύμφωνα με τις ίδιες αρχές της συγχώρεσης που Αυτός εκδήλωσε. Και όσο πιο πολύ κάνουμε αυτό που λέει, τόσο περισσότερο θα καταλάβουμε αυτό που δίδαξε και τοσο περισσότερο θα έρθουμε κοντά Του. Το ίδιο με τα Μαθήματα, όσο περισσότερο εξασκούμεθα στα μαθήμα της εξουδετέρωσης της ενοχής μέσω της συγχώρεσης, τόσο περισσότερο θα μπορέσουμε να καταλάβουμε ό,τι λέει στο κείμενο. Και βέβαια, όσο πιο πολύ το καταλάβουμε, τόσο πιο εύκολο γίνεται να το εφαρμόσουμε στην καθημερινή μας ζωή. Είναι μια αμοιβαία διαδικασία.

Αξίωμα 22

Τα θαύματα συνδέονται με τον φόβο, μόνο και μόνο εξαιτίας της πεποίθησης ότι το σκοτάδι μπορεί να κρύβει. Ό,τι δεν βλέπουν τα φυσικά σου μάτια πιστεύεις ότι δεν υπάρχει. Αυτό οδηγεί στην άρνηση της πνευματικής όρασης.

Ας δώσουμε λίγο περισσότερο χρόνο σ' αυτό. Το εγώ μας διδάσκει ότι ο πυρήνας της ύπαρξής μας είναι αυτό το σκοτεινό αμαρτωλό σημείο που είναι η ενοχή μας, και αυτό είναι αυτό που πραγματικά είμαστε. Υπάρχει ένα μάθημα στο βιβλίο Ασκήσεων που λέει ότι αν πραγματικά κοίταζες μέσα σου, θα πίστευες ότι αν οι άνθρωποι σε έβλεπαν όπως πιστεύεις ότι είσαι, θα απωθούνταν και θα σε αποστρέφονταν σαν να ήσουν ένα δηλητηριώδες φίδι (W-pI.93.1:1-2). Αισθανόμαστε ότι είμαστε αχρείοι, αμαρτωλοί άνθρωποι. Έπειτα πιστεύουμε ότι κάπως θα μπορούσαμε να προστατευτούμε από τον τρόμο του που θα μας προκαλούσε το να το πλησιάσουμε πολύ, υπερασπίζοντας τον εαυτό μας με όλα τα πράγματα που χρησιμοποιεί το εγώ. Πρόκειται για αυτά που ονομάζει ο Φρόιντ μηχανισμούς άμυνας, και οι πιο σημαντικοί απ' αυτούς είναι η άρνηση και η προβολή. Προσποιούμαστε ότι αυτό δεν είναι αυτό που είμαστε, αφού πρώτα

προσποιηθήκαμε ότι αυτό είναι ακριβώς αυτό που είμαστε. Έπειτα προσπαθούμε να κρυφτούμε απ' αυτό καλύπτοντάς το με ένα πέπλο μη συνειδητότητας και προβάλλοντάς το έξω. Τελικά, δεν βλέπω πια το σκοτεινό σημείο της ενοχής μέσα μου. Το βλέπω στους άλλους και τους επιτίθεμαι γι' αυτό.

Αυτό σημαίνει ότι πιστεύουμε ότι αυτή η άμυνα μπορεί να κρύψει ό,τι είναι από κάτω. Προβάλλοντάς το σε κάποιον άλλον, πιστεύω ότι η ενοχή μου μπορεί να κρυφτεί από μένα. Αυτή είναι η πεποίθηση ότι το σκοτάδι μπορεί να κρύψει. Το "σκοτάδι" σ' αυτήν την δήλωση μπορεί να εξισωθεί με την λέξη "άμυνα". Η άμυνά μου μπορεί να το κρύψει αυτό, που σημαίνει ότι χρειάζομαι την άμυνά μου να με προστατεύσει από την δική μου ενοχή. Το εγώ με διδάσκει ότι αν παραιτηθώ από αυτό, δεν θα έχω τίποτα να με προστατεύσει από την ενοχή μου, και αυτό θα μου δημιουργήσει πολλά προβλήματα.

Το εγώ διδάσκει ότι οι άμυνες μας προστατεύουν, το σκοτάδι μπορεί να κρύψει. Έπειτα αυτό κτίζει τον φόβο ότι αν παραιτηθώ από το σκοτάδι, θα είμαι εντελώς εκτεθειμένος σ' αυτήν την ενοχή και τότε θα έχω πρόβλημα. Το εγώ ποτέ δεν μας λέει ότι οι άμυνες δεν κρύβουν. Το γεγονός ότι δεν βλέπω την ενοχή δεν σημαίνει ότι δεν είναι εκεί. Μια σημαντική γραμμή αργότερα στο κείμενο λέει ότι "οι άμυνες κάνουν αυτό από το οποίο θα μας προστάτευαν" (T-17.IV.7:1), το οποίο είναι ένα πολύ σημαντικό αξίωμα. Ο λόγος που επενδύουμε τόσο χρόνο και προσπάθεια και ενέργεια στο να διατηρήσουμε τις άμυνες είναι ότι πιστεύουμε ότι θα μας προστατεύσουνε από αυτό που φοβόμαστε. Ο σκοπός όλων των αμυνών μας είναι να μας προστατεύσουν από την ενοχή μας. Αυτό που ποτέ δεν μας λέει το εγώ είναι ότι όσο περισσότερο επενδύουμε σε μια άμυνα, τόσο περισσότερο λέμε ότι υπάρχει, πράγματι, κάτι τρομερό μέσα μας. Εάν δεν είχα αυτήν την τρομερή ενοχή, τότε δεν θα ασχολούμουν με την άμυνα. Επομένως, όσο περοσσότερο επενδύω στο να διατηρώ μια άμυνα απέναντι στην ενοχή μου, την οποίαν φοβάμαι, τόσο περισσότερο φοβισμένος θα είμαι επειδή το γεγονός ότι έχω την άμυνα μου λέει " Πρέπει να το προσέξεις αυτό, υπάρχει κάτι μέσα σου, κάτι ευάλωτο." Αυτό εννοούν τα Θαύματα όταν λένε ότι "οι άμυνες κάνουν αυτό από το οποίο θα έπρεπε να μας προστατεύουν." Ο σκοπός τους είναι να μας προστατεύσουν από τον φόβο, αλλά στην ουσία ενισχύουν τον φόβο. Το εγώ ποτέ δεν μας το λέει αυτό.

Σε μια πολύ δυνατή ενότητα στο Κεφάλαιο 27 του κειμένου που λέγεται " Ο Φόβος της Θεραπείας" (T-27.II), το κείμενο κάνει σαφές γιατί το εγώ μας διδάσκει να φοβόμαστε το θαύμα και την θεραπεία. Το εγώ διδάσκει ότι αν επιλέξεις το θαύμα και παραιτηθείς από τον αμυντικό μηχανισμό της επίθεσης (π.χ. Να δεις τον αδελφό σου σαν φίλο και όχι σαν εχθρό), δεν θα έχεις μέρος να προβάλεις την ενοχή σου. Θα παραμείνει μέσα σου και θα σε καταστρέψει. Και τότε πραγματικά μεγαλώνει ο φόβος.

Αυτό είναι ένα ακόμα παράδειγμα αυτού που το κείμενο εννοεί λίγο αργότερα όταν λέει ότι όταν αρχίσεις να ακούς την Φωνή Του Αγίου Πνεύματος και να προσέχεις αυτό που λέει, το εγώ σου θα γίνει μοχθηρό (Τ-9.VII.4:4-7). Η μοχθηρία του εγώ είναι πάντα κάποια έκφραση φόβου, ή τρόμου, ο οποίος μετά προβάλλεται σε θυμό, αναστάτωση, κ.λ.π. Το εγώ μας διδάσκει ότι αν παραιτηθούμε από τις άμυνές μας, τότε κυριολεκτικά, θα ξεχυθούν όλοι οι δαίμονες. Οι ψυχολόγοι πέφτουν στην ίδια παγίδα όταν διδάσκουν ότι αν δεν έχεις άμυνες θα γίνεις ψυχωτικός. Στην πραγματικότητα συμβαίνει το αντίθετο. Όταν δεν έχεις άμυνες θα γίνεις λογικός, όχι ψυχωτικός. Αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι θα αφαιρέσεις τις άμυνες των ανθρώπων. Η διαδικασία θα πρέπει να είναι πολύ απαλή και τρυφερή, και ο θεραπευτής πρέπει συχνά να είναι πολύ υπομονετικός. Επαναλαμβάνω, αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να διώξουμε όλες τις άμυνες. Σημαίνει ότι αν ακολουθήσεις την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος, ο στόχος θα είναι να μην έχεις άμυνες. Και τότε, αν κοιτάξεις μέσα σου, δεν θα δεις αμαρτία. Θα δεις ότι δεν υπάρχει αμαρτία. Αυτό είναι το τέλος του ταξιδιού.

"Τα θαύματα σχετίζονται με τον φόβο μόνο επειδή υπάρχει η πεποίθηση ότι το σκοτάδι μπορεί να κρύψει". Από την στιγμή που θα μπορέσεις να αναγνωρίσεις ότι το σκοτάδι δεν μπορεί να κρύψει, ότι οι άμυνες δεν κάνουν αυτό που λένε ότι κάνουν, τότε είσαι έτοιμος να κάνεις το επόμενο βήμα, που περιγράφεται αργότερα στο Κεφάλαιο 1 του κειμένου (Τ-1.IV). Έπειτα συνειδητοποιείς ότι δεν υπάρχει κάτι που θα πρέπει να κρυφτεί επειδή αυτή η ενοχή δεν είναι κάτι τρομερό. Είναι απλά μια ανόητη πεποίθηση που θα εξαφανιστεί. Γι' αυτό φοβόμαστε να επιλέξουμε ένα θαύμα, που μεταφράζεται στο γιατί φοβόμαστε να συγχωρήσουμε κάποιον, να αφήσουμε πραγματικά το παρελθόν να φύγει και να συνειδητοποιήσουμε ότι δεν είμαστε θύματα, όσο πειστικά και να μας διδάσκουν οι εμπειρίες αυτού του κόσμου αυτήν την πεποίθηση. Είμαστε όλοι πολύ καλοί στο να δικαιολογούμε γιατί δεν θέλουμε να παραιτηθούμε από όλα αυτά. Η πραγματική αιτία που δεν θέλουμε να παραιτηθούμε από όλα αυτά είναι ότι δεν θέλουμε να είμαστε σε ειρήνη. Αυτό μας το λέει το κείμενο αργότερα, σαν την έλξη του εγώ για την ενοχή (Τ-19.IV-A.i). Προτιμάμε μάλλον να είμαστε ένοχοι και να κάνουμε την ενοχή πραγματική. Τότε πρέπει να αμυνθούμε εναντίον της.

Πιστεύουμε ότι ό,τι δεν βλέπουνε τα φυσικά μας μάτια, δεν υπάρχει. Αυτό είναι πραγματικά το αξίωμα του στρουθοκαμηλισμού, που είναι το αξίωμα της απώθησης ή της άρνησης. Δεν βλέπω ένα πρόβλημα, δεν υπάρχει. Αν καλύψω την ενοχή μου, τότε δεν υπάρχει. Να πάλι η ιδέα ότι το σκοτάδι μπορεί να κρύψει. Αυτή τότε οδηγεί σε μια άρνηση της ¨πνευματικής όρασης," τον όρο που χρησιμοποιούν τα Θαύματα σαν "όραση". Και όταν τα Θαύματα μιλάνε για όραση, ή "πνευματική όραση", δεν μιλάνε γιά αυτά που βλέπει κάποιος με τα φυσικά του μάτια. Μιλάνε για το να βλέπεις με τα μάτια του Αγίου Πνεύματος, το οποίο είναι μια στάση. Δεν έχει σχέση με την φυσική όραση.

Αξίωμα 23

Τα θαύματα ανακατατάσσουν την αντίληψη και τοποθετούν όλα τα επίπεδα στην σωστή προοπτική. Αυτό είναι θεραπευτικό γιατί η ασθένεια προέρχεται από την σύγχιση των επιπέδων.

Τα επίπεδα που συγχέονται είναι τα επίπεδα του νου και του σώματος. Το εγώ παίρνει το πρόβλημα της ενοχής που βρίσκεται στον νου μας, που είναι η πραγματική ασθένεια, και λέει ότι δεν είναι ο νους άρρωστος, αλλά το σώμα. Μετατοπίζεται από το επίπεδο του νου πίσω στο επίπεδο του σώματος. Το θαύμα το επιστρέφει ακριβώς εκεί που ξεκίνησε και λέει ότι δεν είναι το σώμα άρρωστο αλλά ο νους.

Αυτό μόνον κάνει το θαύμα. Φέρνει το πρόβλημα πίσω εκεί που πραγματικά είναι. Ξανά, αποκαθιστά στην αιτία (τον νου) την λειτουργία της αιτίασης. Τα Θαύματα επιμένουν πολύ σ' αυτό. Δεν υπάρχει τίποτα απολύτως να αρρωστήσει στο σώμα. Το σώμα δεν κάνει απολύτως τίποτα. Είναι εντελώς ουδέτερο. Υπάρχει ένα μάθημα στο βιβλίο Ασκήσεων που λέει, “Το σώμα μου είναι ένα εντελώς ουδέτερο πράγμα” (W-pII.294). Το σώμα κυρίως φέρνει εις πέρας τις εντολές του νου. Όπως είπα πριν, το σώμα δεν μπορεί να θεραπευθεί διότι το σώμα ποτέ δεν ήταν άρρωστο. Είναι ο νους που είναι άρρωστος, και επομένως, είναι ο νους που πρέπει να θεραπευθεί. Η ασθένεια του νου είναι ο διαχωρισμός ή η ενοχή. Η θεραπεία του νου είναι η συγχώρεση ή η ένωση. Το θαύμα το προκαλεί αυτό, μετατοπίζοντας το πρόβλημα πίσω, εκεί όπου πραγματικά είναι.

Αξίωμα 24

Τα θαύματα σου δίνουν την ικανότητα να θεραπεύεις τους ασθενείς και να ανασταίνεις τους νεκρούς επειδή εσύ είσαι αυτός που έφτιαξε την ασθένεια και τον θάνατο, και έτσι μπορεις να τα καταργήσεις και τα δύο.. *Εσύ* είσαι ένα θαύμα, ικανό να δημιουργεί καθ' ομοίωσιν του Δημιουργού σου. Όλα τα άλλα είναι δικός σου εφιάλτης και δεν υπάρχουν. Μόνον οι δημιουργίες του φωτός είναι αληθινές.

Ένα από τα σημάδια , λέει η Βίβλος, που οι άνθρωποι είχαν για να καταλάβουν ότι ο Ιησούς ήταν ο Μεσσίας, ήταν το ότι θεράπευε τους ασθενείς και ανέστηνε τους νεκρούς. Αλλά, προφανώς, η Βίβλος δεν δίδασκε ότι εμείς οι ίδιοι κάναμε την αρρώστεια και τον θάνατο. Γι' αυτό μιλήσαμε προηγουμένως (αξίωμα 17.). Ο νους κατασκεύασε τα πάντα

σ' αυτόν τον κόσμο. Τα Θαύματα πραγματικά το εννοούν με μια ολοκληρωμένη κοσμική έννοια της κατασκευής όλου του υλικού κόσμου. Λένε ότι εμείς για τους δικούς μας σκοπούς εδώ, φτιάξαμε το σώμα και τους νόμους του σώματος, που σημαίνει ότι εμείς φτιάξαμε τους νόμους της αρρώστειας και εμείς φτιάξαμε τους νόμους του θανάτου. Επειδή εμείς τα φτιάξαμε, μπορούμε να τα αλλάξουμε.

Το Άγιο Πνεύμα δεν θεραπεύει το άρρωστο σώμα επειδή δεν προκάλεσε Αυτό την ασθένεια στο σώμα. Αυτό που κάνει το Άγιο Πνεύμα είναι να θεραπεύσει την ενοχή στον νου μας η οποία προκάλεσε την αρρώστεια του σώματος, βοηθώντας μας να αλλάξουμε τον νου μας για την ενοχή που επιλέξαμε. Είναι μια πολύ σημαντική διάκριση την οποίαν πρέπει να έχουμε στον νου μας, ώστε να μην πέφτουμε στην παγίδα να ζητάμε την βοήθεια Του Αγίου Πνεύματος για ο,τιδήποτε στον υλικό κόσμο. Το μόνο που κάνει, πάλι, είναι να κάνει τον κόσμο πραγματικό, ακριβώς όπως δεν πρέπει να ζητάς από το Άγιο Πνεύμα μια θέση να παρκάρεις. Αυτό είναι κάτι αγαπημένο για τους ανθρώπους που μελετούν το κείμενο.

Ερ.: Αλλά όταν χρησιμοποιείς τον νου σου για να προβάλεις πράγματα όπως αυτό, αυτό δεν είναι απαραίτητα ότι καλείς το Άγιο Πνεύμα. Αυτό είναι ότι χρησιμοποιείς τον νου σου.

Απ: Υπάρχει μια διαφορά ανάμεσα στο ψυχικό και στο πνευματικό. Το ψυχικό είναι κάτι που κάνουμε με τον δικό μας νου. Το πνευματικό είναι κάτι που κάνουμε με τον Νου Του. Υπάρχει μεγάλη διαφορά ανάμεσά τους. Και μπορούμε να εντυπωσιαστούμε πολύ με τα ψυχικά πράγματα για τα οποία είμαστε ικανοί. Το να βρούμε θέση για παρκάρισμα είναι ένα από αυτά. Αλλά το να το αποδώσουμε αυτό στο Άγιο Πνεύμα είναι λάθος, γιατί Αυτό δεν κάνει πράγματα στον υλικό κόσμο. Κάνει πράγματα στον νου μας. Δεν υπάρχει κόσμος. Το να πιστέψεις ότι το Άγιο Πνεύμα λειτουργεί μέσα στον κόσμο, σημαίνει ότι Το θεωρείς εξίσου παράλογο με εμάς : βλέπουμε ένα πρόβλημα εκεί όπου δεν υπάρχει πρόβλημα. Το πρόβλημα δεν βρίσκεται στο ότι χρειάζεσαι μια θέση πάρκινγκ, το πρόβλημα είναι η *ανησυχία σο*υ για το ότι χρειάζεσαι μια θέση πάρκινγκ.

Του λες ότι χρειάζεσαι μια θέση πάρκινγκ. Η καλύτερη προσευχή θα ήταν να Του ζητήσεις την βοήθειά Του να σε απαλλάξει από κάθε ανησυχία για το αν θα βρείς μια τέτοια θέση. Πώς γνωρίζεις πού υποτίθεται ότι πρέπει να παρκάρεις; Ίσως να χρειάζεται να παρκάρεις τρία τετράγωνα μακριά από όπου νομίζεις ότι υποτίθεται να παρκάρεις, για λόγους τους οποίους δεν γνωρίζεις. Ίσως να υποτίθεται ότι χρειάζεται να παρκάρεις τρία τετράγωνα μακριά, γιατί στον δρόμο από την θέση που έχεις παρκάρει έως εκεί που υποτίθεται ότι πρέπει να πας, πρόκειται να συναντήσεις κάποιον που πρέπει να συναντήσεις, και που διαφορετικά δεν θα το μάθαινες ποτέ. Με άλλες λέξεις είναι ένας πολύ διακριτικός τρόπος να προσπαθήσεις να Το ελέγξεις και να Του πεις τί

χρειάζεσαι, και συχνά θα ζητήσουμε την βοήθειά Του για τέτοια πράγματα που νομίζουμε ότι θα μας εξοικονομήσουν χρόνο, αλλά ίσως θα εξοικονομούσαμε περισσότερο χρόνο περπατώντας τρία τετράγωνα και έχοντας κάποιες εμπειρίες που θα μας έκαναν να εξοικονομήσουμε χρόνο στο μονοπάτι της επανόρθωσής μας.

Ερ.: Παίρνω ένα διπλό μήνυμα εδώ. Απ' τη μια μεριά, ακούω να λες ότι δεν έχει καμμιά διαφορά αν προβάλεις μια θέση πάρκινγκ ή ό,τι κάνεις την στιγμή που δεν το αποδίδεις αυτό στο Άγιο Πνεύμα. Αλλά τώρα λες το αντίθετο, δηλ. Να μην προβάλεις θέσεις πάρκινγκ ή ό,τι άλλο, ότι όλα είναι στον νου μας.

Απ.: Σωστά, λέω και τα δύο πράγματα. Λέω ότι το καλύτερο πράγμα είναι να μην χρησιμοποιήσεις μαγεία καθόλου, αλλά οι περισσότεροι δεν είμαστε σ' αυτό όλη την ώρα. Το καλύτερο πράγμα θα ήταν να ρωτάς το Άγιο Πνεύμα, “ Τί πρέπει να κάνω;” παρά να προβάλεις την θέση πάρκινγκ. Αυτό που λέω είναι ότι δεν υπάρχει λάθος στο να το κάνεις, εκτός του ότι δεν νομίζω ότι θα σου εξοικονομούσε τον χρόνο στον οποίον θα ρωτούσες τί θέλει το Άγιο Πνεύμα, όσον αφορά το να σου γλυτώσει χρόνο στο να δουλέψεις μέσα από την ενοχή σου.

Αργότερα , καθώς θα δούμε, το Αξίωμα 38 μιλάει για το πώς το Άγιο Πνεύμα αντιλαμβάνεται πλήρως, που είναι ένας άλλος τρόπος να πούμε ότι Αυτό αντιλαμβάνεται ολόκληρη την κατάσταση. Συνήθως αντιλαμβανόμαστε ένα συγκεκριμμένο πράγμα, μια συγκεκριμμένη ανάγκη σε κάποιο σημείο. Δεν θέλω να περπατήσω δέκα τετράγωνα ή δέκα λεπτά ή αυτό ή εκείνο. Θέλω να πάω έγκαιρα σ' αυτό το ραντεβού, δεν θέλω να κολλήσω στην κίνηση. Βλέπουμε μόνο μέσα από ένα στενό πεδίο στην εμπειρία μας. Το Άγιο Πνεύμα την βλέπει μέσα σε ένα μεγαλύτερο σχέδιο, και γι' αυτό όσο πιο ανοιχτοί μπορούμε να είμαστε, τόσο πιο γρήγορα θα μπορούσαμε να μάθουμε τα μαθηματά Του και να θεραπευθούμε.

Ερ.: Όταν πρωτοάρχισα να χρησιμοποιώ τα Θαύματα, ρωτούσα το Άγιο Πνεύμα για χιλιάδες πράγματα, και τώρα η αίσθησή μου είναι ότι η μόνη λειτουργία Του είναι να μου διδάξει την συγχώρεση. Δεν ζητώ καν πράγματα πια. Μόνο Του ζητάω να με βοηθήσει να έχω λιγότερη αντίσταση στο να είμαι ένα πρόσωπο που συγχωρεί και αγαπά. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος που βλέπω την λειτουργία του Αγίου Πνεύματος. Δεν νομίζω ότι είναι εδώ για να μου πει πού πρέπει να είμαι και τί πρέπει να κάνω. Δεν ξέρω αν έχω δίκιο ή όχι , αλλά...

Απ.: Αυτή είναι όλη η ιδέα. Αυτό για το οποίο προσεύχεσαι, αν βρεθείς σε μια κατάσταση που σου προκαλεί αγωνία, είναι για βοήθεια στο να μην νιώθεις αγωνία, παρά να προσευχηθείς για βοήθεια ώστε η κατάσταση να λυθεί με τον τρόπο που εσύ νομίζεις ότι θα έπρεπε.

Ερ. : Σύμφωνα με αυτά που είπες πάνω στην ασθένεια, απορώ πώς αρρωσταίνουμε. Τί μας κάνει να ξαναγίνουμε καλά;

Απ.: Αρρωσταίνεις όταν προβάλλεις την ενοχή από τον νου σου στο σώμα σου, και η συγχώρεση σε επαναφέρει στην υγεία. Άν κρυώσεις, αυτό που πρέπει να κάνεις, αφού πάρεις ασπιρίνη ή χάπια για το κρύο ή ό,τι άλλο, είναι να ζητήσεις βοήθεια **για να συγχωρήσεις όποιον δεν έχεις συγχωρήσε**ι. Αν δεν σου έρθει κανείς στον νου, απλά ξεκίνα από όπου είσαι.

Ερ. : Αλλά αυτό το ξέρουμε επειδή σε ακούμε. Τί γίνεται με αυτούς που δεν το γνωρίζουν; Πώς γίνονται καλά ;

Απ.: Είτε με το να αλλάξουν τον νου τους μέσω της συγχώρεσης, ή με το να χρησιμοποιήσουν κάποιο μαγικό. Τα μαγικά κάνουν δουλειά, δεν υπάρχει αμφιβολία. Αλλά αυτά δεν πρόκειται να ανακουφίσουν την υποβόσκουσα αιτία του κρυώματος ή της όποιας αρρώστειας. Οι περισσότεροι άνθρωποι σ' αυτόν τον κόσμο βαδίζουν λύνοντας προβλήματα σ' αυτό το επίπεδο, το ένα πρόβλημα μετά το άλλο. Όπως είπα νωρίτερα, γινόμαστε όλο και πιο σοφοί στο να λύνουμε τα προβλήματά μας, που σημαίνει ότι το εγώ γίνεται όλο και πιο σοφό στο να κατασκευάζει προβλήματα. Και αυτό ποτέ δεν τελειώνει. Το μόνο πράγμα που τελειώνει όλον τον κύκλο, είναι η συγχώρεση. Γι' αυτό κάνουμε ακόμα τους ίδιους πολέμους σήμερα με αυτούς που κάναμε αιώνες και χιλιετίες πριν.

Ερ.: Λες, λοιπόν, να συγκεντρωθούμε στην αιτία και όχι στο αποτέλεσμα.

Απ.: Σωστά. Η αιτία πάντα θα είναι κάποια μορφή ενοχής.

“*Εσύ* , είσαι ένα θαύμα, ικανός να δημιουργείς όπως ο Δημιουργός σου”. Προφανώς , όταν λέει *εσύ* είσαι ένα θαύμα, η λέξη “θαύμα” χρησιμοποιείται με μια πολλή διαφορετική έννοια από αυτήν που μιλούσαμε μέχρι τώρα. Είμαστε ικανοί για δημιουργία κατ' ομοίωσιν του Δημιουργού μας. Αυτή είναι η δημιουργία. Επεκτείνουμε τον πνευματικό Εαυτό μας, ως Χριστό, ακριβώς όπως ο Θεός επέκτεινε τον Πνευματικό Του Εαυτό δημιουργώντας εμάς. Θυμηθείτε, η δημιουργία δεν είναι δυνατή σ' αυτόν τον κόσμο.

“Όλα τ' άλλα είναι στον εφιάλτη σου, και δεν υπάρχουν. Μόνον οι δημιουργίες του φωτός είναι πραγματικές.” Αυτή είναι μια πολύ σαφής δήλωση του Επιπέδου 'Ενα, διάκριση ανάμεσα στην αλήθεια και την ψευδαίσθηση. Δημιουργώντας καθ' ομοίωσιν του Θεού, ο οποίος είναι στο επίπεδο του πνεύματος, είναι η μόνη αλήθεια. Τίποτα άλλο δεν υπάρχει σ' αυτόν τον κόσμο. Φαίνεται ότι ο,τιδήποτε άλλο, δεν είναι παρά ένα κακό όνειρο. Την στιγμή που διαχωριστήκαμε από τον Θεό, αποκοιμηθήκαμε. Όλα όσα

ακολούθησαν από αυτό, όλο το χαλί του χρόνου, όλος αυτός ο κόσμος της εξέλιξης, δεν είναι τίποτα άλλο παρά μόνο ένα κακό όνειρο.

Ας αναφέρω εδώ, διότι δεν προέκυψε από αυτά τα αξιώματα, ότι ο στόχος των Θαυμάτων δεν είναι να μας ξυπνήσει από το όνειρο. Ο στόχος είναι να αλλάξει τον εφιάλτη σ' ένα ευτυχισμένο όνειρο. Στο ευτυχισμένο όνειρο, ζούμε ακόμα μέσα σ' αυτόν τον κόσμο της ψευδαίσθησης, τον κόσμο των χωριστών σωμάτων, αλλά πια δεν προβάλλουμε καμμιά ενοχή πάνω του. Είναι το να ζούμε σ' αυτόν τον κόσμο με αυτό που ονομάζεται "αληθινή αντίληψη". Αυτό εννοούν τα Θαύματα με τον όρο "ο αληθινός κόσμος": είναι ένας κόσμος χωρίς καμμιά αμαρτία στον νου μας. Αυτός είναι ο στόχος των Θαυμάτων. Έπειτα λέει ότι ο Θεός κάνει ο 'Ιδιος το τελευταίο βήμα, και αυτό είναι που τελικά μας ξυπνάει εντελώς από το όνειρο (Τ-11.VIII.I5:5). Αλλά η εστίαση των Θαυμάτων είναι να μας βοηθήσουν να ζήσουμε σ' αυτόν τον κόσμο, που είναι ένας κόσμος σωμάτων, αλλά χωρίς τις προβολές της ενοχής.

Αξίωμα 25

Τα θαύματα είναι μέρος μιας αλληλοεξαρτώμενης αλυσίδας συγχώρεσης η οποία όταν ολοκληρωθεί είναι η Επανόρθωση. Η Επανόρθωση λειτουργεί όλη την ώρα και σε όλες τις διαστάσεις του χρόνου.

Αυτή είναι η πρώτη αναφορά στην Επανόρθωση. Ας πω εδώ λίγες λέξεις σχετικά με το τί είναι η Επανόρθωση, όπως χρησιμοποιούν την λέξη τα Θαύματα. Παρακαλώ μην διαβάζετε την λέξη "atonment" σαν "at-one-ment"(ένωση με το ένα). Αυτή είναι μια κοινή λέξη του New Age , και πολλοί που έρχονται στα Θαύματα την διαβάζουν έτσι. Πρώτον, δεν εννοούν αυτό τα Θαύματα, και , δεύτερον μας απομακρύνει από έναν από τους σκοπούς των Θαυμάτων, αυτόν του να χρησιμοποιούν Χριστιανική γλώσσα και ορολογία με έναν διαφορετικό τρόπο. Αν αλλάξεις την λέξη σε "at-one-ment", θα χάσεις αυτό το νόημα.

Η λέξη "Επανόρθωση" είναι βασικά συνώνυμη της λέξης "διόρθωση", και είναι ο όρος των Θαυμάτων για το ολοκληρωμένο σχέδιο που ήρθε σε ύπαρξη με το Άγιο Πνεύμα για να εξαλείψει το λάθος της πίστης μας στο ότι είμαστε διαχωρισμένοι. Το Άγιο Πνεύμα τοποθετήθηκε από τον Θεό στον νου μας, και μας ξαναενώνει με τον Πατέρα που νομίσαμε ότι εγκαταλείψαμε. Το Άγιο Πνεύμα είναι ο συνδετικός κρίκος ανάμεσα σε μας και τον Θεό, ο οποίος εκ τούτου ακυρώνει τον διαχωρισμό, διορθώνοντας το λάθος. Έτσι, θα μπορούσαμε να πούμε ότι το Άγιο Πνεύμα είναι πραγματικά η έκφραση του

αξιώματος της Επανόρθωσης, που είναι ότι ο διαχωρισμός από τον Θεό ποτέ δεν συνέβη αλήθινά. Η λέξη “Επανόρθωση” είναι η λέξη των Θαυμάτων για το ολοκληρωμένο σχέδιο της αφύπνισης του Υιού Του Θεού από τον εφιάλτη ότι διαχωρίστηκε.

Η λέξη επίσης χρησιμοποιείται με μια πιο στενή έννοια για να περιγράψει το μεμονωμένο σχέδιο Επανόρθωσης που πρέπει να ολοκληρώσει καθένας από εμάς. Τα Θαύματα λένε ότι η μοναδική μας ευθύνη είναι να δεχθούμε την Επανόρθωση για τον εαυτό μας (T-2.V.5:1). Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να δεχθούμε την άρνηση της πραγματικότητας του διαχωρισμού, και την μη πραγματικότητα της ενοχής στις συγκεκριμμένες σχέσεις και καταστάσεις τις οποίες αντιμετωπίζουμε. Η Επανόρθωση επομένως έχει νόημα σε ατομικό επίπεδο, που είναι το δικό μας προσωπικό μονοπάτι. Με άλλα λόγια, αυτό το χαλί του χρόνου κατασκευάστηκε από χιλιάδες και εκατομμύρια μικρά νήματα, και κάθε νήμα αντιπροσωπεύει την ατομική ζωή που ονομάζουμε δική μας. Κάθε ένας από μας πρέπει να ακυρώσει τις πεποιθήσεις που μπαίνουν σε κάθε κλωστή, και αυτή είναι η Επανόρθωση. Όταν και το τελευταίο παιδί του Θεού ολοκληρώσει το σχέδιό του, το πλήρες σχέδιο της Επανόρθωσης θα ολοκληρωθεί. Έτσι χρησιμοποιείται η λέξη.

Έχει συγκεκριμμένο νόημα στο πλαίσιο των Θαυμάτων σύμφωνα με τον σκοπό που ανέφερα πριν, ότι ο Χριστιανισμός έχει διδάξει ότι η Επανόρθωση έρχεται μόνον μέσα από τον πόνο και την θυσία. Υπάρχει μια πολύ δυνατή ενότητα στην αρχή του Κεφαλαίου 3 που λέγεται “Εξιλέωση Χωρίς Θυσία” (T-3.I), η οποία συγκεκριμμένα αναφέρεται στην σταύρωση του Ιησού και μιλάει για το ότι ο σκοπός της δεν ήταν να επανορθώσει την αμαρτία μέσα από τον πόνο, την θυσία και τον θάνατο. Αυτή είναι μια πεποίθηση που προέρχεται από την ενοχή των ανθρώπων. Η αληθινή Επανόρθωση είναι να διορθωθεί αυτή η λανθασμένη πεποίθηση αναγνωρίζοντας ότι το σώμα δεν είναι αληθινό, ότι η αμαρτία δεν είναι αληθινή και ότι όλο αυτό είναι ένα άσχημο όνειρο. Πάλι, η λέξη ”Εξιλέωση” είναι συνώνυμη με την διόρθωση.

Βασικά, επιλέγοντας το θαύμα στην πραγματικότητα επιλέγουμε την συγχώρεση, και όσο περισσότερο το κάνουμε αυτό, τόσο περισσότερο μπορούμε να επεκτείνουμε αυτή την συγχώρεση σε άλλους ανθρώπους. Όταν όλη αυτή η διαδικασία ή αλυσίδα ολοκληρωθεί, αυτή είναι η Εξιλέωση. Αυτή είναι μια εικόνα που τα Θαύματα χρησιμοποιούν σε άλλα σημεία. Μιλάει για το πώς συγκολλάται μια δυνατή αλυσίδα Εξιλέωσης κάθε φορά που επιλέγουμε ένα θαύμα (T-1.III.9:2). Υπάρχει μια ενότητα με τον τίτλο “Ο Κύκλος της Εξιλέωσης” (T-14.V) που έχει την ίδια ιδέα. Είναι ένας κύκλος που συνεχώς διευρύνεται. Έλκουμε όλο και πιο πολλούς ανθρώπους στο σχέδιο της Εξιλέωσης μέσα από την συγχώρεσή μας προς αυτούς.

“Η Εξιλέωση λειτουργεί όλη την ώρα και σε όλες τις διαστάσεις του χρόνου.” Η πρόταση, “όλες τις διαστάσεις του χρόνου”, αντανακλά την ιδέα ενός ολογράμματος, το οποίο ανέφερα νωρίτερα (Αξίωμα 13, το χαλί του χρόνου). Μπορεί να γίνει κατανοητό με την βοήθεια μιας άλλης δήλωσης που λέει ότι πίσω από κάθε αδελφό στέκονται τουλάχιστον χίλιοι (T-27.V.10:4). Όταν συγχωρώ εσένα, συγχωρώ επίσης όλους τους άλλους ανθρώπους στην ζωή μου, ή σε άλλες ζωές, που αντιπροσωπεύουν το ίδιο πρόβλημα. Όλοι οι νόες είναι ενωμένοι. Εάν έχω ένα πρόβλημα, ας πούμε ένα πρόβλημα εξουσίας, τότε πίσω από σένα σαν ένα συγκεκριμμένο τέτοιο παράδειγμα , θα είναι όλοι οι άλλοι άνθρωποι στην ζωή μου με τους οποίους είχα το ίδιο πρόβλημα. Έτσι η Εξιλέωση διορθώνει και θεραπεύει όλες τις πλευρές του ίδιου θέματος, ακόμα και όταν δεν έχουμε επίγνωση γι' αυτό. Ξανά, η “Εξιλέωση” αναφέρεται τόσο σε ατομικό επίπεδο όσο και σε συλλογικό.

Αξίωμα 26

Τα θαύματα απεικονίζουν την ελευθερία από τον φόβο. Εξιλέωση σημαίνει “καταργώ”. Η κατάργηση του φόβου είναι βασικό κομμάτι της Εξιλεωτικής αξίας των θαυμάτων.

Το να κοιτάζεις με τα μάτια του εγώ είναι πραγματικά σαν να κοιτάς με τα μάτια του φόβου. Δεν θα προσπαθούσαμε ποτέ να επιτεθούμε ή να πληγώσουμε τους άλλους αν δεν τους φοβόμαστε. Επιλέγοντας το Άγιο Πνεύμα αντί για το εγώ, στην ουσία επιλέγουμε την αγάπη αντί για τον φόβο.

“Εξιλεώνοντας” σημαίνει “καταργώντας”, που είναι μια άλλη λέξη για την “διόρθωση”. Βασικά, όταν εξιλεωνόμαστε για την αμαρτία μας, ακυρώνουμε την πίστη μας σ΄αυτήν. Δεν την κάνουμε πραγματική και μετά προσπαθούμε να την ακυρώσουμε, που βέβαια είναι ο τρόπος που ο κόσμος – ο θεολογικός, ψυχολογικοί κόσμοι, κ.λ.π.- συνήθως λειτουργεί. Υπάρχουν δυό ενότητες, “Η ψευδαίσθηση της Αμαρτίας” (T-19.III) και “Αμαρτία έναντι Λάθους” (T-19.II), που αποδεικνύουν ότι αρνείσαι την πραγματικότητα της αμαρτίας αλλάζοντάς την σε λάθος. Όπως διδάσκουν τα Θαύματα: Οι αμαρτίες τιμωρούνται, τα λάθη διορθώνονται.

Αυτό δεν σημαίνει ότι αρνείσαι αυτό που βλέπεις. Δεν αρνείσαι αυτό που διαβάζεις στις εφημερίδες ή αυτά που έχουν κάνει οι άνθρωποι. Αυτό που κάνεις είναι οτι μετατοπίζεις την ερμηνεία σου από την αμαρτία , που είναι πάντα μια προβολή της δικής

μας πίστης στην αμαρτία, σε ένα λάθος που πρέπει να διορθωθεί , το οποίο είναι τόσο δικό μας όσο και του άλλου ανθρώπου. Άλλη μια φορά, οι αμαρτίες τιμωρούνται από το εγώ, τα λάθη διορθώνονται από το Άγιο Πνεύμα. Και, έτσι, ακυρώνονται.

Αξίωμα 27

Το θαύμα είναι μια συμπαντική ευλογία από τον Θεό μέσα από μένα προς όλους τους αδελφούς μου. Είναι προνόμιο αυτών που έχουν συγχωρεθεί, να συγχωρούν.

Αυτή είναι η πρώτη φορά που το πρόσωπο του Ιησού εμφανίζεται στα Θαύματα. Το θαύμα έχει την πηγή του στον Θεό και εκφράζεται μέσα από τον Ιησού, που όντας η εκδήλωση του Αγίου Πνεύματος, φέρνει την Αγάπη του Θεού μέσα από εμάς σε άλλους ανθρώπους, γεφυρώνοντας το κενό ανάμεσα σε μας και τον Θεό. Αυτό κάνει το θαύμα. Και καθώς συγχωρούμε, συγχωρούμαστε, που σημαίνει ότι δεχόμαστε την Αγάπη του Θεού. Βέβαια όσο περισσότερο δεχόμαστε την συγχώρεση, τόσο περισσότερο θα θέλαμε να συγχωρούμε άλλους ανθρώπους. Είναι μια αμοιβαία διαδικασία. Είναι πάντα σημαντικό να θυμόμαστε ότι ο Ιησούς κάνει το θαύμα, όχι εμείς. Η δική μας δουλειά είναι να καθαρίζουμε τον νου μας από ό,τι θα μπορούσε να μπεί εμπόδιο στο να μπορέσουμε να επεκτείνουμε την αγάπη του μέσα από μας.

Αξίωμα 28

Τα θαύματα είναι ένας τρόπος να κερδίσουμε απελευθέρωση από τον φόβο. Η αποκάλυψη επιφέρει μια κατάσταση του νου όπου ο φόβος έχει καταργηθεί. Τα θαύματα, λοιπόν, είναι ένα μέσον και η αποκάλυψη είναι ο σκοπός.

Προφανώς δεν σημαίνει να “κερδίσουμε”. Στην πραγματικότητα είναι ένας τρόπος να επιτύχουμε την απελευθέρωση από τον φόβο. Γίνεται μια διάκριση ανάμεσα στην αποκάλυψη και το θαύμα. Όταν βιώνουμε μια αποκάλυψη, εκείνη την στιγμή δεν υπάρχει κανένας απολύτως φόβος μέσα μας. Κάτι μέσα μας έχει κάνει μια πλήρη μετατόπιση, και είμαστε απόλυτα ανοιχτοί στον Θεό. Αυτό όμως δεν διαρκεί. Εάν διαρκούσε, δεν θα είμασταν εδώ. Οι αποκαλύψεις είναι προσωρινές, και έπειτα επιστρέφουμε σε όποια θέματα του εγώ είναι ακόμα παρόντα.

Επ. : Είναι κάτι σαν άγιες στιγμές;

Απ. : Ναί, θα μπορούσε να είναι σαν μια πλήρης άγια στιγμή.

Αξίωμα 29

Τα θαύματα εξυμνούν τον Θεό μέσα από σένα. Τον εξυμνούν τιμώντας τα δημιουργήματά Του, επιβεβαιώνοντας την τελειότητά τους. Τα θαύματα θεραπεύουν επειδή αρνούνται την σωματική σου ταύτιση και επιβεβαιώνουν την πνευματική σου ταυτότητα

Μια από τις Εβραιο-Χριστιανικές ιδέες είναι ότι πρέπει να εξυμνούμε τον Θεό. Σίγουρα, πολλοί ψαλμοί έχουν αυτήν την πλευρά. Είναι σαφές , παρ' όλα αυτά, ότι ο Θεός δεν χρειάζεται την δική μας εξύμνηση. Δεν έχει ένα εγώ που θα απαιτούσε από τους ανθρώπους να Τον εξυμνούν (T-4.VII.6:1-3). Ο τρόπος με τον οποίον ένα θαύμα εξυμνεί τον Θεό, είναι απλά το να αντανακλά την Ύπαρξή Του και την ολοκληρωτική αγάπη Του, όχι με λέξεις ή πράξεις.

Ένας τρόπος που η ιδιαίτερη αγάπη διακρίνεται από την πραγματική αγάπη είναι ότι η ιδιαίτερη αγάπη είναι ένα φαινόμενο που αποκλείει. Πάντα αποκλείει ορισμένους ανθρώπους. Η Αγάπη Του Θεού περιλαμβάνει τα πάντα. Δεν κάνει εξαιρέσεις. Όπως λέει η Βίβλος, ο Θεός δεν έχει ευνοούμενους. Τα θαύματα εξυμνούν αυτήν την Αγάπη του Θεού ενώνοντας όλους τους ανθρώπους στον νου μας. "Τον εξυμνούν τιμώντας τα δημιουργήματά Του, επιβεβαιώνοντας την τελειότητά τους." Το Θαύμα είναι μια μετατόπιση από το να δούμε κάποιον ελλειπή, είτε τον βλέπουμε σαν ένα ατελές σώμα επειδή είναι φυσικά άρρωστος, είτε τον βλέπουμε σαν ατελή επειδή τον έχουμε κρίνει σαν αμαρτωλό. ¨Επειτα, μετατοπιζόμαστε από αυτήν την αντίληψη, στη αντίληψη του Αγίου Πνεύματος το οποίο κοιτάζει πέρα από το λάθος στην αλήθεια, κοιτάζει πέρα από την σκοτεινιά του εγώ στο φως του Χριστού που λάμπει μέσα σ΄αυτόν.

"Θεραπεύουν επειδή αρνούνται την σωματική σου ταύτιση και επιβεβαιώνουν την πνευματική σου ταυτότητα". Αυτή η ιδέα είναι ίδια με αυτήν που εκφράστηκε στο Αξίωμα 17. Θεραπεύουν επειδή απομακρύνονται απο την ταύτιση με το σώμα, το οποίο δεν είναι το πρόβλημα, ταυτιζόμενα με το πνεύμα. Είναι το πνεύμα που είναι η πηγή της απάντησης. Και ταυτιζόμενοι με Αυτό που πραγματικά είμαστε, αναγνωρίζουμε ότι ο,τιδήποτε άλλο είναι κυρίως μια άμυνα εναντίον της αλήθειας.

Ερ.: Μπορείς να το κάνεις αυτό και να μην αναγνωρίσεις πού βρίσκονται αυτοί νοητικά ή σωματικά; Με άλλες λέξεις, αρνούμενος αυτό που βλέπεις, και θέλοντας να δεις την τελειότητα σ' αυτό το πρόσωπο;

Απ.: Υπάρχει ένας τρόπος να κοιτάζεις τον οποίον τα Θαύματα ορίζουν, που είναι σαν διπλή όραση. Δεν αρνείσαι αυτό που βλέπουν τα μάτια σου, δεν αρνείσαι ότι κάποιος έχει σωματικούς πόνους ή έχει κάποια ανάγκη ή ό,τι άλλο. Αλλά την ίδια στιγμή, συνειδητοποιείς επίσης, ότι αυτό που βλέπεις είναι μια έκκληση για βοήθεια. Αυτό ονομάζουν τα Θαύματα ως την κρίση του Αγίου Πνεύματος (T-12.I). Ότι η αρρώστεια και ο πόνος, ή ο θυμός και η επίθεση, ή ό,τι έχει κάνει αυτό το πρόσωπο, στην πραγματικότητα είναι ένα κάλεσμα για βοήθεια και μια έκφραση της ταύτισής του με το εγώ του.

Ερ.: Σε μια συγκεκριμμένη στιγμή, πόσο μακρυά το πάω;

Απ.: Λες στο Άγιο Πνεύμα ή στον Ιησού, ή σε όποιον αισθάνεσαι ότι μιλάς : "Τί θέλεις να κάνω ;" Αν αισθανθείς αναστατωμένος από το πρόβλημα του ατόμου αυτού, σε όποιο επίπεδο και αν είναι, τότε πριν Τον ρωτήσεις τί να κάνες, πρέπει να ζητήσεις την βοήθειά Του ώστε να θεραπευθεί η αντίληψή σου. Αυτό εννοεί η προαναφερθείσα δήλωση ότι " η μόνη προσευχή που έχει νόημα είναι για συγχώρεση" (T-3.V.6:3) . Πρώτα ζητάς να σε βοηθήσει να μετατοπιστείς από τον τρόπο που κοιτάζει το εγώ στον δικό Του τρόπο, και έπειτα λες , " Τί θέλεις να κάνω ; Ποιός θα ήταν ο τρόπος με την περισσότερη αγάπη να συμπεριφερθώ αυτήν την στιγμή ;" Και τότε το κάνεις. Πρώτα πρέπει να προσπαθήσεις να συνειδητοποιήσεις την δική σου ανάμειξη. Πάλι, είτε η ασθένεια κάποιου σου προκαλεί λύπη, ενοχή, πόνο ή σε πληγώνει, ή τα χαρακτηριστικά της συμπεριφοράς του σου προκαλούν θυμό – γι' αυτό θα προσευχηθείς για βοήθεια. Και έπειτα πες , " Ποιό θα ήταν το πιο στοργικό πράγμα να κάνω ; Τί θέλεις να κάνω ;" Όποιες λέξεις και να χρησιμοποιήσεις είναι εντάξει, αλλά σίγουρα δεν αρνείσαι αυτό που βλέπεις. Αυτά δεν είναι μαθήματα άρνησης. Στην πραγματικότητα, λέει το κείμενο, σε ένα κομμάτι που διάβασα πριν, (Αξ. 1), οτι είναι σχεδόν αδύνατον να αρνηθείς το φυσικό σου βίωμα σ' αυτόν τον κόσμο. Δεν προτείνει να το κάνουμε αυτό , διότι η επόμενη γραμμή λέει ότι αυτός είναι ένας "σημαντικά ανάξιος τρόπος άρνησης" (T-2.IV.3:8-11).

Αξίωμα 30

Μέσω της αναγνώρισης του πνεύματος, τα θαύματα διορθώνουν τα επίπεδα αντίληψης και τα ευθυγραμμίζουν. Αυτό θέτει το πνεύμα στο κέντρο απ' όπου μπορεί να επικοινωνεί απευθείας.

Το Αξίωμα 30 είναι το ίδιο με το Αξίωμα 23. Βασικά, το θαύμα μας δείχνει ότι το πρόβλημα δεν είναι στο σώμα αλλά στον νου. Είναι πρόβλημα της ενοχής μας και η ενοχή μας είναι μια άμυνα απέναντι στην αγάπη που πραγματικά είμαστε. Επομένως το αληθινό κέντρο της ύπαρξής μας δεν είναι το εγώ. Δεν είναι η ενοχή, είναι το πνεύμα. Τα Θαύματα μας διδάσκουν ότι η αντίληψη είναι μια ερμηνεία, όχι ένα γεγονός (π.χ., T-11.VI.2:5-6; T-21.V.1:7). Βλέπουμε αυτό που θέλουμε να δούμε ή αυτό που χρειαζόμαστε να δούμε – όπως το να βλέπεις ή να ακούς νερό μέσα στην έρημο. Δεν μπορούμε να αλλάξουμε τον κόσμο, αλλά μπορούμε να αλλάξουμε τον τρόπο που τον κοιτάμε. Αντικαθιστούμε την ενοχή του εγώ μας, την οποίαν έχουμε κάνει πραγματική, με την πραγματικότητα της Ταυτότητάς μας ως πνεύμα, την οποίαν μας υπενθυμίζει συνεχώς το Άγιο Πνεύμα.

Αξίωμα 31

Τα θαύματα πρέπει να εμπνέουν ευγνωμοσύνη, όχι δέος. Πρέπει να ευχαριστείς τον Θεό για ό,τι πραγματικά είσαι. Τα παιδιά του Θεού είναι άγια και το θαύμα τιμά την αγιότητά τους, η οποία μπορεί να κρυφτεί αλλά δεν μπορεί ποτέ να χαθεί.

Αυτή είναι η ίδια υπενθύμιση που έκανα νωρίτερα αναφερόμενος στον Ιησού που είπε ότι δεν πρέπει να στεκόμαστε με δέος μπροστά του. Πρέπει να είμαστε ευγνώμονες για το θαύμα εξαιτίας της θεραπείας και της ειρήνης που φέρνει, αλλά δεν θα πρέπει να αισθανόμαστε δέος γι' αυτό επειδή είναι κάτι που υπάρχει σ΄αυτόν τον κόσμο. Θα έπρεπε να αισθανόμαστε δέος για την Πηγή του θαύματος, που είναι ο Θεός, αλλά όχι γι' αυτό το ίδιο το θαύμα.

Αυτή είναι μια άλλη δήλωση της αρχής της Εξιλέωσης. Το εγώ μας διδάσκει ότι η αγιότητα του Χριστού, η αγιότητα του Ποιοί πραγματικά είμαστε, έχει χαθεί εξαιτίας της αμαρτίας μας. Η αμαρτία έχει αλλάξει την πραγματικότητα των Ουρανών, έχει αλλάξει την πραγματικότητα της σχέσης μας με τον Θεό, μας έχει μετατρέψει σε άθλιους αμαρτωλούς και έχει μετατρέψει τον Θεό σε έναν μνησίκακο, εκδικητικό Θεό. Ότι όλο αυτό έχει γίνει αληθινό. Αλλά το μόνο που έχει πραγματικά συμβεί είναι ότι έχουμε

μόνον αποκοιμηθεί και έχουμε καλύψει την αγιότητά μας με σκοτεινά πέπλα. Και τώρα πιστεύουμε ότι το όνειρο είναι η πραγματικότητα και ότι η πραγματικότητα είναι το όνειρο. Η αλήθεια για μας, που είναι το γεγονός ότι είμαστε άγιοι, μπορεί να κρυφτεί από τα εγώ μας, αλλά δεν μπορεί ποτέ να χαθεί. Το θαύμα μας δείχνει ότι το πέπλο του κακού είναι κυρίως μια άμυνα απέναντι στην αγιότητά μας, ένα κάλεσμα για βοήθεια και αγάπη. Τα Μαθήματα Θαυμάτων είναι χωρίς ηθική όσον αφορά ολόκληρη την θεωρία του κακού ή του σκοτεινού στον κόσμο, και ότι υπάρχουν καλά πράγματα που πρέπει να κάνουμε ή κακά πράγματα που δεν πρέπει να κάνουμε. Αυτό ,βέβαια, δεν είναι το ίδιο πράγμα με το να πούμε ότι είναι ανήθικα. Δεν υπάρχει ηθικότητα επειδή η ηθικότητα έχει να κάνει με την κρίση της μορφής ή της συμπεριφοράς. Η "ηθικότητα" των Θαυμάτων είναι η ακύρωση της ενοχής. Τα Θαύματα δεν είναι "ενάντια" σε τίποτα σ' αυτόν τον κόσμο. Είναι "ενάντια" στην ενοχή.

Ερ.: Τί γίνεται όταν αισθάνεσαι καλά όταν θυμώνεις ;

Απ.: Και βέβαια αισθάνεσαι καλά όταν θυμώνεις. Την στιγμή που θυμώνεις πιστεύεις ότι επιτέλους έχεις απαλλαγεί από την ενοχή σου. Και για ποιό λόγο δεν πρέπει να αισθάνεσαι υπέροχα; Το κάνεις , αλλά μόνον μέχρι η ενοχή να ξυπνήσει ξανά στην επίγνωσή σου, τώρα πιο δυναμωμένη από το γεγονός ότι έχεις επιτεθεί άδικα σε κάποιον άλλον.

Αξίωμα 32

Εγώ είμαι ο εμπνευστής όλων των θαυμάτων τα οποία είναι διαμεσολαβητές. Μεσολαβούν υπέρ της αγιότητάς σου και καθαγιάζουν την αντίληψή σου. Με το να σε τοποθετούν πέρα από τους φυσικούς νόμους σε ανυψώνουν στην σφαίρα της επουράνιας τάξης. Σ' αυτήν την τάξη είσαι τέλειος.

Προφανώς, ο Ιησούς είναι πολύ σαφής ότι αυτός είναι η πηγή των θαυμάτων, και αυτό είναι κάτι καλό. Καθώς λέει το Μάθημα 24 στο Βιβλίο των ασκήσεων, δεν γνωρίζουμε τί είναι το καλύτερο για μας, πόσο μάλλον για τους άλλους , γι' αυτό πρέπει να ρωτάμε αυτόν που γνωρίζει. Αν προσπαθήσουμε να δράσουμε από μόνοι μας, προσπαθούμε να γίνουμε ο εμπνευστής των θαυμάτων, υφαρπάζοντας τον ρόλο του Ιησού, ακριβώς όπως κάναμε με τον Θεό όταν διαχωριστήκαμε από Αυτόν.

Η λέξη "διαμεσολαβητές" εδώ είναι σκόπιμη. Ο Ιησούς δεν μιλάει για μεσολαβητική προσευχή όπως συνήθως νομίζουμε, ή για την ιδέα ότι μεσολαβεί ανάμεσα σε μας και τον Θεό που είναι η παραδοσιακή άποψη ότι ο Θεός θύμωσε τόσο πολύ με μας, ώστε

χρειαζόμαστε κάποιον που θα ήταν ανάμεσα σε μας και τον Θεό και ο οποίος θα μπορούσε να καθησυχάσει την οργή του Θεού. Χρησιμοποιεί την λέξη που δεν έχει συνώνυμα αλλά, προφανώς την χρησιμοποιεί διαφορετικά. Ο τρόπος που μεσολαβεί είναι ανάμεσα στην αγιότητα του Χριστού που αληθινά είμαστε και του εαυτού που πιστεύουμε ότι είμαστε, θυμίζοντάς μας το γεγονός ότι είμαστε άγιοι και τέλειοι και ο,τιδήποτε άλλο, είτε αντιλαμβανόμαστε κάτι λάθος σε μας ή σε κάποιον άλλον, είναι κυρίως μέρος του ψευδαισθητικού συστήματος του εγώ.

Όταν επιλέγουμε ένα θαύμα, που σημαίνει ότι επιλέγουμε να ακούσουμε την φωνή του Θεού αντί για την φωνή του εγώ, οι αντιλήψεις μας γίνονται άγιες. Μια άλλη λέξη για την άγια αντίληψη, που συνήθως δεν χρησιμοποιείται στα Μαθήματα Θαυμάτων, είναι "αληθινή αντίληψη" , ένα συνώνυμο της "όρασης του Χριστού". Είναι ο τρόπος με τον οποίον αντιλαμβανόμαστε όταν δεν υπάρχει πια ενοχή μέσα μας. Αντιλαμβανόμαστε μέσα από τα μάτια του Αγίου Πνεύματος όταν δεν βλέπουμε πια κάποιον σαν χωριστό από εμάς. Αυτό συμβαίνει ακόμα και μέσα στον κόσμο της αντίληψης, που είναι αυτός ο κόσμος. Αυτό δεν σημαίνει ότι αρνούμαστε το σώμα κάποιου άλλου, αλλά αυτό που αρνούμαστε είναι ότι το σώμα μας έχει κάνει ξεχωριστούς. Επομένως αρνούμαστε κάθε αντίληψη και σκέψη που θα ενίσχυε τον διαχωρισμό του εγώ.

" Με το να σε τοποθετούν πέρα από τους φυσικούς νόμους σε ανυψώνουν στην σφαίρα της επουράνιας τάξης. Σ' αυτήν την τάξη *είσα*ι τέλειος." Αυτό είναι το ίδιο με την ιδέα του πώς το θαύμα υπερβαίνει τους νόμους του εγώ, τους φυσικούς νόμους. Η αποκορύφωση είναι ότι αποκαθιστά μέσα μας την επίγνωση του ποιοί είμαστε, ότι είμαστε πνεύμα. Αλλά δεν είναι αυτός ο στόχος των Μαθημάτων, ο οποίος είναι να είμαστε σ' αυτόν τον κόσμο χωρίς ενοχή.

Αξίωμα 33

Τα θαύματα σε τιμούν γιατί είσαι αξιαγάπητος. Διαλύουν τις ψευδαισθήσεις που έχεις για τον εαυτό σου και κάνουν ορατό το φως μέσα σου. Έτσι, λοιπόν, σε εξαγνίζουν από τα λάθη σου, απελευθερώνοντάς σε από τους εφιάλτες σου. Αποκαθιστούν την πνευματική σου υγεία, αποδεσμεύοντας τον νου σου από την φυλακή των ψευδαισθήσεών σου.

Αυτή είναι μια άλλη έκφραση της ίδιας ιδέας. Τα θαύματα διαλύουν όλες τις ψευδαισθήσεις για το ότι είσαι διαχωρισμένος, ότι είσαι σώμα, ότι οι άλλοι άνθρωποι είναι σώματα, ότι είσαι το θύμα είτε του εαυτού σου είτε άλλων ανθρώπων. Μας

βοηθούν να αναγνωρίσουμε ότι είμαστε όλοι το ίδιο, ότι είμαστε όλοι στην ίδια βάρκα του κόσμου του εγώ μαζί, και ότι όλοι θα αφήσουμε αυτήν την βάρκα μαζί. Μια φράση αργότερα στο κείμενο λέει "μαζί ή καθόλου " (T-19.IV-D.12:8). Έτσι, κανείς δεν έφυγε από τον Παράδεισο μόνος του και κανείς δεν θα επιστρέψει μόνος του.

"Έτσι, λοιπόν, σε εξαγνίζουν από τα λάθη σου, απελευθερώνοντάς σε από τους εφιάλτες σου." Θα μπορούσαμε να το διαβάσουμε αυτό σαν να εννοεί ότι τα θαύματα διορθώνουν τα λάθη μας ή ακυρώνουν τα λάθη μας δείχνοντάς μας ότι υπάρχει ένα άλλο όνειρο πέρα από τον εφιάλτη μας, που διορθώνει τις ψευδαισθήσεις μας – και αυτό είναι το "ευτυχισμένο μας όνειρο." "Αποκαθιστούν την πνευματική σου υγεία, αποδεσμεύοντας τον νου σου από την φυλακή των ψευδαιαθήσεών σου." Ο νους μας απελευθερώνεται από τις ψευδαισθητικές πεποιθήσεις του κόσμου.

Αξίωμα 34

Τα θαύματα αποκαθιστούν τον νου σου στην κατάσταση της πληρότητάς του. Διορθώνοντας την έλλειψη, εγκαθιστούν την τέλεια προστασία. Η δύναμη του Πνεύματος δεν αφήνει καθόλου χώρο στους ειβολείς.

Αυτό μπορεί να γίνει κατανοητό με την έννοια ότι τα θαύματα αποκαθιστούν στον νου την επίγνωση της πληρότητάς του, επειδή η πληρότητα ή η αφθονία του Θεού ποτέ δεν έφυγε. Το μόνο που κάνει το θαύμα είναι να απομακρύνει το πέπλο που έχει βάλει εκεί το εγώ το οποίο μας κρατά κρυμμένη την αφθονία του Ποιοί πραγματικά είμαστε. Αποκαθιστώντας την έλλειψη (δηλ. διορθώνοντας την έλλειψη), τα θαύματα εγκαθιστούν προστασία. Το εγώ μας διδάσκει ότι κάτι μας λείπει, που σημαίνει ότι είμαστε τρωτοί. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να προστατευθούμε. Αυτό που κάνει το θαύμα είναι να μας δείξει ότι δεν υπάρχει έλλειψη μέσα μας, και επομένως δεν χρειαζόμαστε προστασία. Η προστασία του πνεύματος , επομένως, είναι η επίγνωση της ατρωσίας του πνεύματος. Ένα παιδί του Θεού δεν μπορεί ποτέ να πληγωθεί. Αυτή είναι μια από τις σαφέστερες κατανοήσεις που θα μπορούσαμε να έχουμε για το νόημα της σταύρωσης. Αυτό μας διδάσκει ο Ιησούς : άσχετα με το τί αντελήφθη ο κόσμος, τίποτα δεν συνέβη σ' αυτόν. Το σώμα του μπορεί να δέχθηκε επίθεση, αλλά αυτός δεν θα μπορούσε να γίνει θύμα επίθεσης. Ταυτίσθηκε με την τέλεια προστασία του πνεύματος επειδή ήξερε Ποιός ήταν, και επομένως, δεν είχε σημασία τί συνέβαινε στο σώμα του, είτε φυσικά είτε ψυχολογικά. Αυτή είναι η τέλεια προστασία του πνεύματος. Σ' αυτό το σημείο τότε, το πνεύμα δεν μπορεί να δεχθεί εισβολή. Είναι σαν να υπάρχει ένας κύκλος φωτός γύρω μας με τον οποίον ταυτιζόμαστε, και κάθε τι σκοτεινό που το εγώ θα μπορούσε να μας στείλει,

απλά θα διαλυότανε από το φως. Δεν μπορείς να βάλεις το σκοτάδι σ' ένα δωμάτιο γεμάτο φως. Το σκοτάδι είναι η απουσία του φωτός, που σημαίνει ότι το σκοτάδι δεν έχει δικές του ιδιότητες. Η ταύτισή μας με το φως του Χριστού, που είμαστε, είναι η προστασία μας. Αυτό που έχει ενδιαφέρον είναι ότι μερικές φορές οι άνθρωποι προσπαθούν να το συγκεκριμμενοποιήσουνε με κάποιον τρόπο προσπαθώντας να επεκτείνουν ή να υλοποιήσουν έναν κύκλο φωτός γύρω τους, ή να ακτινοβολήσουν φως ή κάτι τέτοιο. Αυτό, κάνει το σώμα πραγματικό και τον κίνδυνο πραγματικό. Επομένως, το μόνο που πρέπει να γνωρίζεις είναι το Ποιός είσαι, και αυτή η γνώση και αυτή η επίγνωση είναι το φως. Δεν χρειάζεται να κάνεις τίποτα. Από την στιγμή που θα κάνεις κάτι, αυτό γίνεται μια άμυνα. Δεν κάνεις τίποτα, απλά θυμάσαι Ποιός είσαι, και αυτή η ύπαρξη είναι πέρα από ο,τιδήποτε κάνεις.

Αξίωμα 35

Τα θαύματα είναι εκδηλώσεις της αγάπης, αλλά μπορεί τα αποτελέσματά τους να μην είναι πάντα ορατά.

Αυτό είναι πολύ σημαντικό. Μια από τις παγίδες που πέφτουν συνήθως άνθρωποι, όπως έχω ήδη πει, είτε μελετούν τα Μαθήματα Θαυμάτων είτε βρίσκονται σε κάποιο άλλο σύστημα θεραπείας, είναι ότι θέλουν αποτελέσματα. Αν δεν έχω αποτελέσματα,αν το κρύωμά σου δεν εξαφανιστεί, αν η πληγή δεν κλείσει, αν αυτός ο όγκος δεν φύγει, τότε δεν είμαι καλός θεραπευτής. Αυτό που έχει συμβεί τότε είναι ότι έχουμε πέσει στην παγίδα να κάνουμε το σώμα πραγματικό.

Μια από τις σημαντικές επισημάνσεις - προειδοποιήσεις που σταθερά εκφράζουν τα Μαθήματα Θαυμάτων είναι : Μην κάνετε το λάθος πραγματικό. Τα Μαθήματα Θαυμάτων δεν πιστεύουν στην αμαρτία, αλλά αν πίστευαν, τότε αμαρτία σύμφωνα με αυτά , θα ήταν το να κάνεις το λάθος πραγματικό. Κάνουμε το λάθος πραγματικό όταν πιστεύουμε ότι κάτι πρέπει να κάνουμε γι' αυτό. Από την στιγμή που πιστεύουμε ότι υπάρχει κάποιο πρόβλημα στο επίπεδο του σώματος το οποίο πρέπει να θεραπευθεί, τότε κάνουμε το λάθος πραγματικό. Προσπαθώντας να προβάλεις έναν κύκλο φωτός γύρω σου ή γύρω από κάποιον άλλον είναι ένα παράδειγμα του πώς κάνεις το λάθος πραγματικό, γιατί τότε λες ότι το φως πρέπει να προστατέψει αυτό το πρόσωπο ή εμένα από το σκοτάδι. Τότε, προφανώς, κάνεις το σκοτάδι πραγματικό. Δεν χρειάζεται να παλέψεις με κάτι αν είναι μη πραγματικό. Η προστασία για την οποίαν μιλούν τα Θαύματα, είναι η προστασία του συστήματος σκέψης μας, που σημαίνει να διορθώσουμε τις λανθασμένες σκέψεις που έχουμε.

Ερ.: Αυτό ακούγεται δύσκολο. Η ερώτησή μου είναι, μπορείς να έχεις και την πίτα ολόκληρη και τον σκύλο χορτάτο; Για παράδειγμα, αν χρειάζεσαι ασπιρίνη, αν χρειάζεσαι λίγη μαγεία κάθε τόσο...

Απ.: Δεν λέω ότι δεν πρέπει να το κάνεις. Αυτό που λέω είναι : κάνε ό,τι σε κάνει να νιώθεις καλύτερα, αλλά μην πιστεύεις ότι αυτό κάνει ό,τι νομίζεις ότι κάνει. Τα Θαύματα μιλάνε για την ιδέα του να φέρνεις τις ψευδαισθήσεις στην αλήθεια, ή το σκοτάδι στο φως. Το εγώ κάνει το ανάποδο. Φέρνει την αλήθεια στις ψευδαισθήσεις. Ο κόσμος θα μπει στον πειρασμό να πάρει την αλήθεια από τα Μαθήματα Θαυμάτων, που είναι ένα πολύ αγνό σύστημα, και να την φέρει στις ψευδαισθήσεις που όλοι λατρεύουμε. Υπάρχουν κάποια πράγματα από τα οποία δεν θέλουμε να παραιτηθούμε, έτσι αν αγαπάτε τους κύκλους φωτός, τότε δεν θα θέλετε να παραιτηθείτε από αυτούς. Ή αν αγαπάτε το να ζητάτε θέσεις στάθμευσης, δεν θέλετε να το αφήσετε. Και τίποτα δεν αναφέρεται εδώ που να σας επιβάλει να το κάνετε. Ο Ιησούς δεν κρατάει μαστίγιο. Απλά λέει ότι αυτά δεν θα σας δώσουν αυτό που θέλετε. Εάν θέλετε να συνεχίσετε να ικανοποιείτε τον εαυτό σας, νομίζω ότι είναι εντάξει την στιγμή που αναγνωρίζετε τί κάνετε. Αυτό έχει σημασία.

Τα Μαθήματα Θαυμάτων δεν λένε ότι δεν πρέπει να θυμώνετε. Λένε ότι δεν πρέπει να δικαιολογείτε τον θυμό σας. Αυτό είναι το λάθος. Όλοι θυμώνουμε , επειδή όλοι έχουμε εγώ. Η ιδέα είναι ότι όταν θυμώσεις και αναστατωθείς, μην το δικαιολογήσεις.. Αυτό λέει ο Ιησούς στο Κεφάλαιο 3 που αναφέρθηκε νωρίτερα όταν μιλάει για Εξιλέωη χωρίς θυσία (T-3.I). Λέει ότι αυτό είναι που οι άνθρωποι έκαναν λάθος. Έπρεπε να αντιστρέψουν ένα ολόκληρο σύστημα σκέψης, με σκοπό να δικαιολογήσουν την λανθασμένη αντίληψη ότι ο Θεός προκάλεσε τον πόνο στον Υιό Του. Με άλλα λόγια, οι άνθρωποι δημιούργησαν μια θεολογία που δικαιολογούσε την προβολή της ενοχής τους. Αλλά όταν κατασκευάζεις μια θεολογία, μια ψυχολογία, μια φιλοσοφία, μια οικονομική θεωρία ή ο,τιδήποτε άλλο για να δικαιολογήσεις την προβολή του εγώ σου, θα έχεις πρόβλημα. Δεν είναι λάθος να έχεις κύκλους φωτός γύρω σου αν αυτό σε κάνει να νιώθεις καλύτερα, αλλά όταν προσπαθείς να τους κάνεις μέρος αυτού του συστήματος σκέψης, εκεί θα γίνει το λάθος.

Όταν μιλάς στο Επίπεδο Ένα, όλα φαίνονται πολύ δύσκολα, επειδή αυτό το επίπεδο είναι ασυμβίβαστο, ανελαστικό. Λέει ότι συνειδητοποιείς στο τέλος ότι “ό,τι είναι ψευδές είναι ψευδές, και ό,τι είναι αληθινό δεν έχει ποτέ μεταβληθεί” (W-pII.10.1:1). Τα πάντα σ' αυτόν τον κόσμο είναι ψεύτικα, και επομένως δεν θα έπρεπε να επενδύεις καθόλου σ' αυτά. Αλλά κανείς από όσους ζούμε στο κόσμο των σωμάτων, δεν πρόκειται να τα καταφέρει να παραιτηθεί εντελώς από το να επενδύει στον κόσμο. Πάντα θα υπάρχουν κάποια μικρά πράγματα, ελπίζω μόνο μικρά πράγματα, στα οποία θα μείνουμε προσκολημμένοι. Το Επίπεδο Δύο, έχει έναν πολύ πιο γλυκό τρόπο να το βλέπει όλο

αυτό. Αλλά αυτό που είναι αδιαπραγμάτευτο ακόμα και εδώ, είναι η ιδέα να μην κάνεις το λάθος πραγματικό, ούτε να προσπαθησεις να δικαιολογήσεις τις λανθασμένες αντιλήψεις του εγώ. Δεν υπάρχει τίποτα λάθος στο να έχεις επιθέσεις του εγώ. Όλοι τις έχουμε. Το λάθος είναι στο να προσπαθήσουμε να πούμε, “ Λοιπόν, αυτό είναι που λένε πραγματικά τα Θαύματα”, ή “ Αυτό πραγματικά λέει η Βίβλος”, ή “Αυτό μου είπε ο Θεός να κάνω”. Είναι πολύ καλύτερο να πεις απλά, “Λοιπόν, είχα μια επίθεση από το εγώ”, ή “Το εγώ μου αισθάνεται καλύτερα όταν έχω έναν κύκλο φωτός γύρω μου”, ή να ζητήσεις από το Άγιο Πνεύμα μια θέση στάθμευσης. Είναι εντάξει οσο δεν προσπαθείς να πεις ότι αυτό λένε τα Θαύματα. Από την στιγμή που θα το κάνεις, θα πέσεις στην ίδια παγίδα όπως συνέβη 2000 χρόνια πριν, που πήραν ένα μήνυμα αστραφτερά αγνό και γρήγορα έβαλαν σκεπάσματα από σκοτάδι και ενοχή γύρω του, με αποτέλεσμα να καταλήξει να γίνει μια θρησκεία μίσους αντί αγάπης.

Ερ.: Υποθέτω ότι το να ικανοποιούμαι , είτε παίρνοντας μαγεία, είτε έναν υπνάκο, ή σεξουαλική ευχαρίστηση, ή ό,τι άλλο , είναι εντάξει την στιγμή που ξέρω τί κάνω. Αλλά, δεν κάνουμε το λάθος αληθινό κάθε στιγμή που παραδινόμαστε (στην ψευδαίσθηση) ;

Απ. : Ναι, στο Επίπεδο Ένα. Αλλά όσο ζούμε την εμπειρία εδώ στον κόσμο του σώματος (Επίπεδο Δύο), τέτοια “παράδοση” μπορεί να γίνει ένας τρόπος να μάθω απαλά, γλυκά, ότι αυτό δεν είναι αυτό που πραγματικά θέλω. Αλλά πρέπει να είσαι πολύ προσεκτικός στο να μην παραπλανείς τον εαυτό σου, ακολουθώντας το εγώ αντί για το Άγιο Πνεύμα, εμπλεκόμενος έτσι σε κάτι που μπορεί να πληγώσει τον εαυτό σου ή άλλους, κάνοντας την ενοχή σου ακόμα πιο μεγάλη. Το μόνο που λένε τα Μαθήματα Θαυμάτων είναι : Κάνε ό,τι θέλεις να κάνεις, αλλά μην το κάνεις σαν να είναι το Βασίλειο Του Ουρανού. Μην το κάνεις σπουδαίο θέμα. Αυτό είναι όλο. Αυτό που κάνουμε συνήθως, είναι να μεγαλοποιούμε τα πάντα.

Ερ. : Μα κάνεις το λάθος αληθινό κάθε φορά που κάνεις κάτι σωματικό.

Απ. : Σίγουρα ! Αλλά δεν μπορείς να το αποφύγεις. Αλλά το κάνεις χειρότερο όταν προσπαθείς να το δικαιολογήσεις. Είναι καλύτερα να πεις ότι έχω ακόμα αυτό το σώμα και πιστεύω ότι έχω κάποιες ανάγκες, και υπάρχουν μερικά πράγματα που μου δίνουν ευχαρίστηση, υπάρχουν κάποια πράγματα που θέλω να αποφύγω επειδή μου δίνουν πόνο. Όσο είμαι σώμα, θα τα έχω αυτά, αλλά αυτό δεν σημαίνει τίποτα. Αυτό που έχει σημασία είναι ότι συγχωρώ το πρόσωπο που δουλεύει μαζί μου ή που ζει μαζί μου, και πραγματικά θέλω να θεραπευθεί αυτή η σχέση. Τα άλλα είναι κάπως ανόητα. Η ιδέα είναι να κάνω το οτιδήποτε χωρίς να το μεγαλοποιώ. Στην πραγματικότητα, υπάρχει μια γραμμή προς το τέλος αυτού του κεφαλαίου που λέει ότι “οι σωματικές παρορμήσεις είναι παρορμήσεις για θαύματα που πηραν λανθασμένη κατεύθυνση “ (T-1.VII.1:3). Είναι ένας άλλος τρόπος να πεις ότι κάνοντας το σώμα πραγματικό, είτε μιλώντας για

σεξουαλικότητα, αρρώστεια, θυμό ή πόλεμο, είναι μια άμυνα απέναντι σ' αυτό που πραγματικά είμαστε. Συγκεκριμμένα με όρους σεξουαλικότητας, αναφέρεται στην ιδέα ότι το να ενωθείς μέσω του σώματος δεν θα σε κάνει να αισθανθείς ειρηνικά ή άνετα, επειδή ο μόνος τρόπος να ενωθείς είναι μέσω του νου.

Με άλλα λόγια, όλοι λαχταρούμε να επιστρέψουμε σπίτι με τον Θεό επειδή αυτό είναι η καρδιά του προβλήματός μας. Με κάποιον τρόπο αισθανόμαστε ότι αν έρθουμε σωματικά κοντά στους ανθρώπους, είτε εννοούμε σεξουαλικά κοντά είτε απλά σωματικά, τότε κάπως θα αναιρέσουμε τον διαχωρισμό. Προφανώς αυτό δεν γίνεται επειδή το πρόβλημα δεν έχει καμμιά σχέση με το σώμα. Πάλι, το λάθος είναι ότι χρησιμοποιούμε το σώμα, προσπαθώντας να δικαιολογήσουμε ή να πνευματικοποιήσουμε κάτι που δεν έχει καμμιά σχέση με την πνευματικότητα. Τίποτα στο σώμα δεν είναι πνευματικό. Αυτό που είναι σημαντικό είναι ο τρόπος που το χρησιμοποιούμε.

Ερ. : Θα μπορούσε να σου πει το Άγιο Πνεύμα ότι δεν είναι σωστό αυτό που κάνεις, επειδή ενισχύει μια έλλειψη που την νομίζεις πραγματική ; Με άλλα λόγια, χρειάζεσαι αυτήν την ικανοποίηση αυτή τη φορά, και έτσι πέφτοντας στην παγίδα να την δεχθείς, ενισχύεις την έλλειψη.

Απ. : Ναι, αν το δεις από ένα πολύ πρακτικό σημείο, νομίζω ότι το κλειδί είναι ότι αν κάτι σε απασχολεί τόσο ώστε να νομίζεις ότι δεν θα γίνεις ευτυχισμένος παρά μόνον αν κοιμηθείς μ' αυτόν τον άνθρωπο ή αν φας το συγκεκριμμένο φαγητό ή δεν θα γίνεις ευτυχισμένος παρά μόνον αν πάρεις το συγκεκριμμένο αυτοκίνητο, κ.λ.π κ.λ.π. , αυτό τότε είναι μια κόκκινη σημαία. Τότε η απόκτησή του γίνεται το Βασίλειο Του Ουρανού, και η απουσία του γίνεται κόλαση. Όταν πιαστείς σ' αυτού του είδους την παγίδα, είναι σημείο συναγερμού που σου λέει ότι έχεις επενδύσει πολύ στις ιδιαίτερες σχέσεις, όποια μορφή και αν παίρνουν. Αλλά η ιδέα είναι να μην δίνουμε μεγάλη σημασία σε κάτι που δεν έχει μεγάλη σημασία. Αυτό που *έχει* μεγάλη σημασία, σ' αυτόν τον κόσμο είναι η ενοχή, και η απάντηση σ' αυτήν είναι η συγχώρεση. Αυτό είναι το σημαντικό.

Ερ. : Λένε τίποτα τα Μαθήματα για την ανάσταση του σώματος ;

Απ. : Πώς θα μπορούσε το σώμα να αναστηθεί αν το σώμα δεν πεθαίνει ; ΄Οπως ακριβώς το σώμα δεν μπορεί να θεραπευθεί επειδή το σώμα δεν είναι ποτέ άρρωστο, έτσι το σώμα δεν μπορεί να αναστηθεί επειδή το σώμα ποτέ δεν πέθανε. Τα Μαθήματα μιλούν πολύ για την ανάσταση. Θυμηθείτε, το σώμα δεν κάνει τίποτα. Είναι ο νους που το κάνει αυτό. Η ανάσταση είναι η αφύπνιση από το όνειρο του θανάτου. Αυτό που συνέβη με τον Ιησού είναι ότι ξύπνησε από τον κόσμο του εφιάλτη που βρισκόμαστε όλοι. Σύμφωνα με την δική μας αντίληψη του κόσμου και σίγουρα των ανθρώπων γύρω του που δεν καταλάβαιναν για ποιό πράγμα μιλούσε, σηκώθηκε από τους νεκρούς.

Μπορούσαν να αισθανθούν την παρουσία του. Γι' αυτό, έβαλαν δύο συν δύο μαζί και πήραν πέντε, πράγμα το οποίο το κάνουμε κι' εμείς καλά. Ο Ιησούς εμφανίστηκε στον νου τους, με την μορφή που θα μπορούσαν να τον δεχθούν, που θα έπρεπε ασφαλώς να είναι μια μορφή που την ταύτιζαν με τον Ιησού, η οποία θα έπρεπε να είναι στο σώμα. Αλλά η ανάστασή του στην πραγματικότητα ήταν μια αφύπνιση από αυτό το εφιαλτικό όνειρο, που είναι ένα όνειρο του θανάτου, διαχωρισμού, φόνου, επίθεσης, προσβολής, κ.λ.π. Αλλά, πάλι το κλειδί σ' αυτό είναι ότι από την στιγμή που θα πεις ότι το σώμα ανασταίνεται, λες ότι το σώμα πέθανε, που σημαίνει ότι λες ότι το σώμα είναι αληθινό. Ο πιο αξιόπιστος μάρτυρας για την πραγματικότητα του κόσμου του εγώ είναι ο θάνατος, διότι ο θάνατος λέει ότι το σώμα έζησε. Αν έζησε το σώμα, τότε το εγώ πρέπει να ζει και ολόκληρο το σύστημα σκέψης του εγώ πρέπει να είναι σωστό. Αυτό που μας δίδαξε ο Ιησούς είναι ότι το σώμα δεν πεθαίνει, το σώμα δεν ανασταίνεται, το σώμα δεν κάνει τίποτα απολύτως και, έτσι , ο Ιησούς παραμένει μαζί μας παρά τα όσα συνέβησαν στο σώμα του. Υπάρχει μια φράση στο τέλος του Κεφαλαίου 15, που γράφτηκε την εποχή των Χριστουγέννων, που λέει : “ Ο Πρίγκηπας της Ειρήνης γεννήθηκε για να ξανακαθιερώσει την κατάσταση της αγάπης διδάσκοντας ότι η επικοινωνία παραμένει αδιάσπαστη ακόμα και αν το σώμα καταστραφεί, δεδομένου ότι δεν θα δεις το σώμα σαν το απαραίτητο μέσον επικοινωνίας” (T-15.XI.7:2).

Ερ. : Εννοείς ότι απλά πήρε την μορφή ; Τί συνέβη τότε όταν εμφανίστηκε στους αποστόλους;

Απ. : “Εμφανίστηκε” στους νόες των ανθρώπων.

Ερ. : Και είπε στον Θωμά να του αγγίξει τα πλευρά ;

Απ. : Δεν είμαι σίγουρος πόσα από αυτά συνέβησαν πραγματικά. Το ευαγγέλιο του Ιωάννη ειδικά, γράφτηκε εν μέρει για να αντιμετωπίσει αυτό που θεωρείτο απειλή από τους Γνωστικούς, οι οποίοι είχαν ήδη αρχίσει να είναι μια σοβαρή απειλή για τον Χριστιανισμό. Κάποιοι Γνωστικοί δίδασκαν ότι ο Ιησούς δεν ήταν ένα σώμα. Ονομάζονταν “δοκητιστές” , ένας όρος που προήλθε από την Ελληνική λέξη (ρήμα δοκέω: “φαίνομαι”, φαντάζομαι, νομίζω), που σημαίνει παραίσθηση. Αυτό που δείχνει αυτό το σημείο στα ευαγγέλια , υποθετικά, είναι ότι ο Ιησούς είχε σώμα επειδή τον άγγιξε ο Θωμάς. Είμαι σίγουρος λογικά ότι οι περισσότεροι μελετητές των γραφών θα αρνούνται ότι αυτό ήταν ένα ιστορικό γεγονός. Θα το έβλεπαν περισσότερο με τους όρους της θεολογίας που δίδασκε ο Ιωάννης ότι ο Ιησούς ήταν σε ένα σώμα. Και αυτή η διδασκαλία συγκεκριμμένα στόχευε εναντίον των Γνωστικών.

Ερ. : Υποτιμάς τις αστρικές προβολές, τότε ; Φαίνεται μια λογική εξήγηση αυτού που νόμιζαν κάποιοι άνθρωποι ότι είδαν.

Απ. : Τις υποτιμώ ; Όχι, είναι ένας άλλιος τρόπος να το δεις. Αλλά πάλι είναι του εγώ.

Ερ. : Απο την στιγμή που λέγεται ότι περνούσε μέσα από τοίχους, εμφανιζόταν και εξαφανιζόταν, φαινόταν...

Απ. : Πραγματικά πρέπει να επανεξετάσουμε όλες τις εμφανίσεις μετά την ανάσταση που αναφέρονται στα ευαγγέλια. Πολλοί μελετητές των γραφών το κάνουν. Οι αναφορές των εμφανίσεων μετά την ανάσταση στα τέσσερα ευαγγέλια είναι αλληλοσυγκρουόμενες. Σε βασικά γεγονότα υπάρχει αντίφαση ανάμεσά τους, όπως ποιοί το είδαν και πότε. Η ομόφωνη γνώμη είναι ότι αντιλαμβάνεσαι μια έκφραση της αναδυόμενης θεολογίας των διαφόρων Χριστιανικών εκκλησιών εκείνη την εποχή παρά κάτι που είναι ιστορικό. Γι΄αυτό το να προσπαθήσεις να πεις τί έκανε και τί δεν έκανε ο Ιησούς είναι πολύ δύσκολο. Κανείς δεν ξέρει στην πραγματικότητα τί έκανε. Υπάρχει πολύ λίγη ιστορία στα ευαγγέλια, αλλά υπάρχει πολύ θεολογία και οι άνθρωποι διαβάζουν πίσω στην ιστορία αυτό που θα ήθελαν να είναι εκεί. Επί τη ευκαιρία, τα Μαθήματα δεν τα σχολιάζουν και δεν ασχολούνται μ' αυτό.

Ερ. : Η Αγία Τερέζα είχε τα σημάδια του Ιησού στην παλάμη της. Καταλαβαίνω ότι τα οράματά της ήταν έντονα αντιληπτικά.

Απ. : Σωστά. Εάν δουλεύεις με τα Μαθήματα Θαυμάτων πρέπει να δέχεσαι την υπόθεση ότι όλα έρχονται από τον νου μας. Δεν υπάρχει τίποτα έξω από εμας. Όλα είναι μια προβολή αυτού που υπάρχει μέσα μας, το οποίο τότε σημαίνει ότι μπορείς να προβάλεις ό,τι θέλεις. Οι ψυχολόγοι το κάνουν αυτό εδώ και χρόνια με τα τεστ προβολής. Οι άνθρωποι βλέπουν κάθε είδους πράγματα σε ένα αντιληπτικό ερέθισμα που δεν έχουν αναγνωρίσιμες μορφές, όπως στο τεστ του Rorschach με τις κηλίδες μελανιού. Βλέπουμε αυτό που θέλουμε να δούμε, το οποίο δεν νομίζω ότι μας απομακρύνει καθόλου από το βασικό μήνυμα των ευαγγελίων. Είναι γεγονός ότι τα Μαθήματα κάνουν το μήνυμα της συγχώρεσης πολύ, πολύ σαφές.

Συζητάμε ακόμα το Αξίωμα 35, ότι "τα θαύματα μπορεί να μην έχουν πάντα ορατά αποτελέσματα." Αυτό που είναι σημαντικό είναι το αποτέλεσμα που έχει το θαύμα, που είναι να φέρει ειρήνη στον "θαυματοποιό". Πράγματι, όταν στρέψω τον νου μου στον Ιησού και δεν βλέπω πια κάποιον να επιτίθεται ή να δέχεται επίθεση, αισθάνομαι ειρήνη. Ό,τι συμβαίνει μετά, είναι πια ανάμεσα στον Ιησού και στο άλλο πρόσωπο. Εγώ έχω κάνει αυτό που μου αναλογεί. Το δώρο της ειρήνης μου θα δοθεί στο άλλο πρόσωπο, έστω και αν αυτός ή αυτή δεν το δεχτούν. Αυτό θα μπορούσε να σημαίνει ότι το θαύμα μπορεί να μην έχει πάντοτε ορατά αποτελέσματα. Υπάρχει μια σειρά από τρεις ερωτήσεις στο Εγχειρίδιο των δασκάλων που αναφέρονται στην θεραπεία και λένε το ίδιο πράγμα. Μια από τις ερωτήσεις είναι : "Πρέπει να επαναληφθεί η θεραπεία;" (Μ-7). Είναι σχετικό με μια κατάσταση όπου κάποιος φαίνεται να μην έχει θεραπευθεί. Το

σημαντικό εδώ είναι ότι αν πιστεύεις ότι κάποιος δεν έχει θεραπευθεί, κάνεις το σώμα αληθινό επειδή αναζητάς κάτι στο επίπεδο του σώματος.

Ένα άλλο σημείο που υπαινίσσεται εδώ καλύπτεται σε ένα μάθημα που λέει, "Όταν θεραπεύομαι δεν θεραπεύομαι μόνον εγώ" (W-pI.137). Απ' την στιγμή που όλοι οι νόες είναι ενωμένοι και είναι ένα μέσα σ' αυτό το ολόγραμμα, τότε όταν θεραπεύεται ο νους μου και επεκτείνω την ειρήνη, ή η ειρήνη επεκτείνεται μέσα από μένα, θα αγγίξει όλους τους άλλους νόες, και για τους περισσότερους από αυτούς δεν θα έχω καν επίγνωση. Από την στιγμή που δεν υπάρχει πραγματικότητα στον χρόνο σαν γραμμική έκφραση, ή ούτε καν στον χρόνο τον ίδιο, τότε αυτή η θεραπεία μπορεί να συμβεί σε όλες τις διαστάσεις του. Προφανώς δεν θα έχουμε καμμιά επίγνωση αυτού του γεγονότος. Η μόνη μας δουλειά, πάλι, είναι να θεραπεύσουμε τον δικό μας ατομικό νου. Το τί συμβαίνει μετά εξαρτάται από το Άγιο Πνεύμα.

Αξίωμα 36

Τα θαύματα είναι παραδείγματα ορθής σκέψης. Ευθυγραμμίζουν την αντίληψή σου με την αλήθεια όπως την δημιούργησε ο Θεός.

Λίγο αργότερα, τα Μαθήματα χρησιμοποιούν την έκφραση "Με τον ορθό νου" (T-2.V.3:1), δηλ. το να σκέφτεσαι όπως το Άγιο Πνεύμα και όχι όπως το εγώ. Το θαύμα δεν εκφράζει άμεσα την αλήθεια του Θεού, αλλά ευθυγραμμίζεται με αυτήν ή την αντανακλά. Η αλήθεια του Θεού είναι ότι όλοι είμαστε ένα. Σ΄αυτόν τον κόσμο, βιώνουμε την ενότητα όταν ξεπεράσουμε όλα τα εμπόδια του διαχωρισμού που βάζει το εγώ : σκέψεις θυμού, πόνου, θυματοποίησης, κ.λ.π. Ενώ η αληθινή αντίληψη δεν είναι η αλήθεια, εν τούτοις δεν την πολεμά. Αυτό είναι το ίδιο σαν την ιδέα που συζητήσαμε πριν για την "αντανάκλαση της αγιότητας" , ή για τους "κήρυκες της αιωνιότητας". Αυτές οι αντανακλάσεις είναι ο στόχος των Μαθημάτων, επειδή είναι το αναπόφευκτο αποτέλεσμα του να ακυρώσουμε όλα τα εμπόδια για την αλήθεια.

Αξίωμα 37

Το θαύμα είναι μια διόρθωση εκ μέρους μου για τον λανθασμένο τρόπο σκέψης. Ενεργεί σαν καταλύτης, διαλύοντας την εσφαλμένη αντίλήψη και

αναδιοργανώνοντάς την με σωστό τρόπο. Αυτό σε θέτει υπό την αρχή της Εξιλέωσης, εκεί όπου η αντίληψη θεραπεύεται. Μέχρι να συμβεί αυτό, η γνώση της Θεικής Τάξης είναι αδύνατη.

Η “εσφαλμένη αντίληψη” είναι το να αντιλαμβανόμαστε κάποιο πρόβλημα στον κόσμο, σαν έξωτερικό, έξω από μας. Το θαύμα αναδιοργανώνει την αντίληψη επειδή την μετατοπίζει πίσω, εκεί που το πρόβλημα είναι αληθινά, στον νου μας. Ο Ιησούς είναι αυτός που εισάγει το θαύμα. Η δουλειά μας είναι κυρίως να επιλέξουμε να θέλουμε να το κάνει, να ζητήσουμε την βοήθειά του να δούμε την κατάσταση όπως την βλέπει εκείνος. Αυτή είναι η αληθινή αντίληψη. Ο Ιησούς παίρνει τις λανθασμένες αντιλήψεις που έχουμε κάνει αληθινές – ασθένεια, σύγκρουση, πόλεμο, κ.λ.π. - και τις αντιστρέφει έτσι ώστε να δούμε τα πάντα με τον ίδιο τρόπο : όλοι, και εμείς μαζί, καλούμε, ζητάμε βοήθεια. Τότε επιλέγεται η αρχή της Εξιλέωσης, η οποία μπορεί να ξαναοριστεί ως άρνηση της πραγματικότητας του διαχωρισμού και της ενοχής.

Ένας άλλος τεχνικός όρος που χρησιμοποιείται σταθερά σε όλο το Μαθήματα Θαυμάτων είναι η “γνώση”. Όπως την χρησιμοποιούν τα Μαθήματα, είναι συνώνυμη με τον Παράδεισο. Το αντίστροφο της γνώσης ή το αντίθετο της γνώσης είναι η αντίληψη, και σχεδόν πάντα θα δεις αυτούς τους δύο όρους αντιπαραβαλλόμενους. Η γνώση υπερβαίνει την διχοτόμηση υποκειμένου - αντικειμένου, η οποία είναι ενσωματωμένη στην αντίληψη. Ακόμα και τα “άγια οράματα” (όπως αυτά που αναφέρονται από μυστικιστές) είναι προιόντα αντίληψης και, επομένως, δεν διαρκούν.

Η γνώση αφορά το Πνεύμα , τον Θεό, και δεν αποκτάται σ' αυτόν τον κόσμο. Πράγματι, τα Μαθήματα λένε πολύ καθαρά ότι ο στόχος αυτών των Μαθημάτων δεν είναι η γνώση, είναι η ειρήνη (Τ-8.Ι.1:1-2). Εδώ μιλάει για την ειρήνη που έρχεται σ' αυτόν τον κόσμο όταν βλέπεις όλους τους ανθρώπους σαν να είναι ενωμένοι μαζί σου. Δεν υπάρχει ενοχή ούτε επίθεση.

Αξίωμα 38

Ο μηχανισμός των θαυμάτων είναι το Άγιο Πνεύμα. Αναγνωρίζει και τα δύο, και τις δημιουργίες του Θεού και τις ψευδαισθήσεις σου. Διαχωρίζει την αλήθεια από την πλάνη εξαιτίας της ικανότητάς Του να έχει ολιστική αντίληψη αντί για επιλεκτική.

Αυτό σημαίνει ότι το Άγιο Πνεύμα είναι ένας “διακόπτης θέρμανσης”, και όπως λέει αργότερα στα Μαθήματα, “είναι το μοναδικό μέρος της Αγίας Τριάδας που έχει μια

συμβολική λειτουργία" (T-5.I.4:1). Αυτό σημαίνει ότι μπορεί να λειτουργήσει σ' έναν κόσμο συμβόλων. Δεν υπάρχουν σύμβολα στον Παράδεισο, μόνον σ' αυτόν τον κόσμο.

Ερ.: Αν ο διαχωρισμός είναι μια ψευδαίσθηση, και το Άγιο Πνεύμα δημιουργήθηκε για να τον επιλύσει, δεν είναι και το Άγιο Πνεύμα ψευδαίσθηση ;

Απ.: Όχι, επειδή δημιουργήθηκε από τον Θεό. Όμως, είναι μια καλή ερώτηση. Η απάντηση των Μαθημάτων είναι ότι όταν ο διαχωρισμός θεραπευθεί πλήρως και το Άγιο Πνεύμα δεν θα χρειάζεται πια, Αυτό θα εξακολουθεί να υπάρχει επειδή Το δημιούργησε ο Θεός. Και έπειτα τα Μαθήματα λένε ότι επιστρέφει στον Ουρανό και ευλογεί τις δημιουργίες μας (T-5.I.5:7).

Ερ.: Αλλά μοιάζει να δημιουργήθηκε για να λύσει ένα πρόβλημα που δεν υπάρχει.

Απ.: Αυτό είναι σωστό, και επειδή δημιουργήθηκε από τον Θεό, που σημαίνει ότι είναι επέκταση του Θεού, από την στιγμή που συμβαίνει αυτό, δεν μπορεί να εξαφανιστεί. Η λειτουργία Του είναι μια ψευδαίσθηση, γιατί καλείται να διορθώσει ένα πρόβλημα που είναι εγγενώς ψευδαίσθητικό, που σημαίνει ότι και η λειτουργία Του, επίσης, πρέπει να είναι μια ψευδαίσθηση, καθώς είναι η *μορφή* στην οποίαν το *περιεχόμενο* της Αγάπης Του βιώνεται από μας.

Ερ.: Αλλά είναι ένας από εμάς....(το Άγιο πνεύμα)

Απ.: Όχι, δεν είναι ένας από εμάς. Εμείς είμαστε μέρος του Δεύτερου Προσώπου της Τριάδας – Χριστός – και το Άγιο Πνεύμα είναι το Τρίτο Πρόσωπο της Τριάδας. Σε ένα άλλο επίπεδο, βέβαια, η Τριάδα είναι Ένα. Ωστόσο, τα Μαθήματα μιλούν για Επίπεδα της Τριάδας. Αυτή είναι μια πολύ λεπτή θεολογική διάκριση. Είναι σημαντικό να διορθώσουμε την ιδέα ότι η Φωνή Του Αγίου Πνεύματος είναι η δική μας. Είναι παρόμοια με την πίστη ότι είμαστε Θεός, που τα Μαθήματα δηλώνουν πολύ καθαρά ότι δεν είμαστε (T-7.I.1-3). Το να πιστεύουμε ότι η Φωνή Του Θεού είναι η δικιά μας, πόσο μάλλον το ότι είμαστε ο Ίδιος ο Θεός, είναι απλά μια άλλη έκφραση της βασικής πίστης στον διαχωρισμό που μας δημιούργησε όλα αυτά τα προβλήματα.

Ερ.: Χρησιμοποίησες ένα άλλο παράδειγμα. Είπες ότι ο Θεός έστειλε το Άγιο Πνεύμα μέσα στο όνειρο. Δεν είναι μέρος του ονείρου, αλλά ήρθε μέσα στο όνειρο για να μας μιλήσει μέσα σ' αυτό.

Απ. : Η ερώτηση εξακολουθεί να είναι, "Τί θα συμβεί όταν το όνειρο τελειώσει;" Είναι ένα από τα πράγματα που κανείς μας δεν μπορεί να καταλάβει. Το μόνο που μπορώ να σας πω είναι τί λένε τα Μαθήματα πάνω σ' αυτό. Αλλά η ιδέα είναι ότι το Άγιο Πνεύμα

έχει ένα πόδι στην πραγματικότητα, στους Ουρανούς, και ένα πόδι μέσα στο όνειρο (αν υποθέσουμε ότι έχει δύο πόδια). Είναι μέσα στο όνειρο, παρ' όλα αυτά δεν είναι μέρος του ονείρου. Είναι μέσα στους διαχωρισμένους νόες μας και εργάζεται μέσα τους. Παράλληλα είναι σε επαφή με Τον Νου Του Χριστού. Είναι κάτι σαν ενδιάμεσο.

Ο Θεός , βέβαια, δεν γνωρίζει καν για το όνειρο, ή για τον κόσμο των ψευδαισθήσεων, όπως αναφέρθηκε νωρίτερα. Μια ανάλογη κατάσταση είναι αυτής όπου ένας γονιός παρατηρεί το κοιμισμένο του παιδί την νύχτα και βλέπει το παιδί να στριφογυρίζει, προφανώς επειδή βλέπει έναν εφιάλτη. Ο γονιός δεν ξέρει τί ονειρεύεται το παιδί, επειδή είναι έξω από τον νου του, αλλά ξέρει ότι το παιδί υποφέρει και προφανώς θα ήθελε να ανακουφίσει αυτόν τον πόνο. Αυτή είναι η κατάσταση στην οποίαν είναι ο Θεός. Γι' αυτό, επεκτείνει τον εαυτό Του μέσα στο όνειρο, στον νου του κοιμισμένου Υιού Του. Το "Άγιο Πνεύμα" είναι το όνομα που δίνουν τα Μαθήματα σ' αυτήν την επέκταση, η Φωνή για τον Θεό. Και μέσα σ' αυτο το όνειρο Εκείνο μας λέει, "Αδελφέ μου, διάλεξε ξανά. Μπορείς να κοιτάξεις το όνειρό σου διαφορετικά." Έτσι, Αυτό σβήνει όλα όσα δεν χρειαζόμαστε πραγματικά, όπως π.χ. τις ιδιαίτερες σχέσεις. Μας βοηθάει να ενοποιήσουμε την αντίληψή μας, να βλέπουμε τα πάντα σαν μαθήματα που ο Θεός θα ήθελε να μάθουμε. Αυτό εννοεί όταν λέει ότι "Διαχωρίζει την αλήθεια από την πλάνη", και " να αντιληφθούμε ολιστικά αντί για επιλεκτικά." Αυτό εννούσα νωρίτερα , ότι Αυτό θα μπορούσε να δεί όλες τις πλευρές μιας κατάστασης. Εμείς θα βλέπαμε μια κατάσταση κάτω από το πρίσμα των δικών μας αναγκών. Αυτό αναγνωρίζει όλες τις καταστάσεις σαν ευκαιρίες θεραπείας όλων των ανθρώπων που εμπλέκονται.

Ερ. : Η άποψη ότι το Άγιο Πνεύμα έχει ένα πόδι στον ένα κόσμο, Ουρανούς,και ένα άλλο στον δικό μας κόσμο, το όνειρο – σημαίνει ότι μπορεί να έχει και γνώση και αντίληψη συγχρόνως ;

Απ.: Σωστά.

Ερ. : Τί εννοούν τα Μαθήματα όταν διδάσκουν ότι ποτέ δεν είμαστε σε λάθος μέρος στον λάθος χρόνο;

Απ.: Δεν μπορούμε να είμαστε ποτέ σε λάθος μέρος στον λάθος χρόνο επειδή πάντοτε μπορούμε να μάθουμε από όλα τα πράγματα. Το Άγιο Πνεύμα μπορεί να χρησιμοποιήσει όλες τις καταστάσεις και τις σχέσεις για να μας διδάξει το μοναδικό μάθημα ότι ο διαχωρισμός δεν είναι πραγματικός. Σε ένα βαθύτερο επίπεδο, η δήλωση αντανακλά την ιδέα ότι το σενάριο έχει ήδη γραφτεί. Το έχουμε ήδη περάσει όλο αυτό. Όπως λένε τα Μαθήματα, επαναλαμβάνουμε νοητικά ό,τι έχει ήδη περάσει (W-pI.158.4:5). Και μπορούμε να αναπολήσουμε ή να ξαναζήσουμε ό,τι έχει ήδη συμβεί είτε επιλέγοντας το εγώ ή το Άγιο Πνεύμα. Επομένως το να είσαι στο σωστό μέρος την

σωστή στιγμή δεν έχει νόημα. Ο τρόπος που ξαναβλέπουμε αυτό το μέρος του δίνει όλη την σημασία.

Αξίωμα 39

Το θαύμα διαλύει το σφάλμα, επειδή το Άγιο Πνεύμα αναγνωρίζει το σφάλμα ως πλάνη ή αναλήθεια. Είναι σαν να λέμε ότι η αντίληψη του φωτός , εξαφανίζει το σκοτάδι.

Είναι το ίδιο να πούμε ότι διαλύει το λάθος, διορθώνει λάθη, ακυρώνει λάθη, ή επανορθώνει τα λάθη. Συνειδητοποιεί ότι όλα τα λάθη είτε είναι πλάνες ή αναλήθειες. Δεν υπάρχουν διαβαθμίσεις στα λάθη. Μία φορά το μηδέν είναι το ίδιο με εκατό φορές ή χίλιες φορές το μηδέν.

“ Είναι σαν να λέμε ότι η αντίληψη του φωτός εξαφανίζει το σκοτάδι.” Από την στιγμή που αντιλαμβάνεσαι και αναγνωρίζεις την αλήθεια του ποιός πραγματικά είσαι, τα λάθη ή το σκοτάδι του εγώ θα εξαφανιστούν επειδή το μόνο που τα διατηρεί στην θέση τους είναι οι σκέψεις σου για αυτά. Θυμήσου, δεν υπάρχει τίποτα το πραγματικό εκεί έξω. Μόνον οι σκέψεις μας κάνουν τα πράγματα του κόσμου πραγματικά στον νου μας. Και από την στιγμή που τα κάνουμε πραγματικά, το εγώ γίνεται πραγματικό. Και μετά δεν μπορούμε να παραβλέψουμε το εγώ. Όπως μας διδάσκουν τα Μαθήματα, δεν μπορείς να συγχωρήσεις μια αμαρτία όταν την έχεις κάνει αληθινή (π.χ. ,T-30.VI.1-3). Δεν μπορούμε να πούμε ότι ο κόσμος είναι ψευδαίσθηση και δεν είναι τίποτα άλλο παρά μια αίθουσα διδασκαλίας όπου διδασκόμαστε, όσο πιστεύουμε ότι το σκοτάδι είναι πραγματικό και χρειάζεται θεραπεία και φως. Το φως δεν χρειάζεται εκεί έξω, επειδή δεν υπάρχει τίποτα εκεί έξω. Χρειάζεται μέσα στον νου μας που πιστεύει στο σκοτάδι, και το σκοτάδι, βέβαια, δεν είναι τίποτα άλλο από την ενοχή μας. Αυτό το αξίωμα επίσης αντανακλά την ιδέα ότι το φως και το σκοτάδι είναι αλληλοαποκλειόμενες καταστάσεις. Όταν ανάψεις το φως σ' ένα σκοτεινό δωμάτιο, το σκοτάδι εξαφανίζεται. Σβήσε το φως και το σκοτάδι επιστρέφει. Με τον ίδιο τρόπο μπορούμε να κατανοήσουμε και την “αμαρτία”. Ονόμασε κάτι αμαρτία, και αμέσως έχει γίνει αληθινή και δεν μπορείς πια να την δεις σαν έκκληση για βοήθεια. Οι αμαρτίες ζητούν τιμωρία, η έκκληση για βοήθεια ή η αγάπη ζητά βοήθεια και αγάπη.

Αξίωμα 40

Το θαύμα αναγνωρίζει τον καθένα σαν αδελφό σου και αδελφό μου. Είναι ένας τρόπος αντίληψης της συμπαντικής σφραγίδας του Θεού.

Το λάθος που το θαύμα διορθώνει είναι η λάθος πίστη ότι είμαστε διαχωρισμένοι. Είτε είμαστε διαχωρισμένοι λόγω των σωμάτων μας, είτε λόγω των τρομερών πραγμάτων που πιστεύουμε ότι κάνουν οι άνθρωποι, το μόνο που κάνει το θαύμα είναι να αντανακλά το γεγονός ότι είμαστε ένα, και αυτό μας το υπενθυμίζει πάντοτε ο Ιησούς – ότι είμαστε όλοι ένα με αυτόν. "Η συμπαντική σφραγίδα του Θεού" θα είναι το ότι μοιραζόμαστε το φως του Χριστού.

Ερ. : Και είναι ένα σύστημα που τα περιλαμβάνει όλα. Κανείς δεν εξαιρείται.

Απ. : Κανείς δεν εξαιρείται. Δεν θα μπορούσε να είναι η Υιότητα αν κάποιος εξαιρείτο.

Αξίωμα 41

Η ολότητα είναι το αντιληπτό συστατικό των θαυμάτων. Έτσι, διορθώνουν ή θεραπεύουν τον νου από την εσφαλμένη αντίληψη της έλλειψης.

Άλλη μια φορά, λέμε το ίδιο πράγμα. Το βασικό αξίωμα του εγώ είναι αυτό της έλλειψης, ότι κάτι μας λείπει επειδή έχουμε αποκλείσει τον Θεό. Από αυτό προέρχεται η ενοχή : την σκέψη ότι κάτι λείπει, η οποία κάνει το εγώ, και επομένως, και το σώμα αληθινό. Βλέπουμε τους άλλους ανθρώπους και τους εαυτούς μας σε έλλειψη. Το θαύμα αντανακλά για μας την πληρότητα η οποία είναι η αληθινή μας Ταυτότητα. Η "πληρότητα", μπορεί να εξισωθεί με την αφθονία, την άρνηση του αξιώματος έλλειψης του εγώ. Η "αφθονία" δεν σημαίνει κάτι υλικό, ένας συσχετισμός που γίνεται συχνά σ' αυτό που ονομάζεται Συνειδητότητα της Ευημερίας.

Στην Συνειδητότητα της Ευημερίας, πιστεύεται ότι η αφθονία του Πνεύματος μπορεί να μεταφραστεί σε υλική μορφή: αν σκέφτομαι την αφθονία, τότε θα λάβω αφθονία. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι σκέψεις μας επιρρεάζουν αυτό που βρίσκεται εξωτερικά. Άλλωστε έτσι κατασκευάστηκε όλος ο υλικός κόσμος. Αλλά αυτό δεν το μετατρέπει σε πνευματικό αξίωμα. Από την πλευρά των Μαθημάτων, αυτό είναι το λάθος. Οι νόες μας επιρρεάζουν τον κόσμο, αλλά αυτή είναι κυρίως μια δήλωση της δύναμης του νου. Είναι ένα ψυχικό φαινόμενο, όχι πνευματικό. Αυτό που το κάνει πνευματικό, όπως έχουμε δει, είναι να στρέψεις αυτήν την δύναμη προς το Άγιο Πνεύμα. Χωρίς την βοήθειά Του και

την καθοδήγησή Του, θα συνεχίζαμε να επιλέγουμε σύμφωνα με τις ανάγκες του εγώ μας, βυθίζοντάς μας ακόμα περισσότερο σ' αυτόν τον κόσμο των ψευδαισθήσεων.

Έτσι, το θαύμα δεν μας δίνει υλικά πράγματα. Το θαύμα, απλά, ακυρώνει τις άμυνές μας που βασίζονται στην πίστη μας στην έλλειψη και οι οποίες την ενισχύουν. Αυτή η διαδικασία τότε, επιστρέφει τον νου μας στην αρχική και συνεχιζόμενη κατάσταση της ενότητάς μας με τον Θεό, έχοντας όλα όσα μας έδωσε ο Θεός κατά την δημιουργία : χαρά,ενότητα, ελευθερία, ευτυχία κ.λ.π.

Ξανά, παρακαλώ μην διαβάζετε την λέξη “at-one” ή “at-one-ment”. At-one-ment (Ενότητα) είναι η κατάσταση της ύπαρξής μας στους Ουρανούς, όπου όλοι είμαστε ένα με τον Θεό και μεταξύ μας. Η λέξη “εξιλέωση” (atonment) πάντως δεν έχει καμμιά σχέση με τους Ουρανούς. Έχει σχέση με την κατάστασή μας εδώ, έτσι, αν θέλετε να χρησιμοποιείτε “at-one-ment”, θα πρέπει να είναι με την έννοια ότι η Εξιλέωση (Atonment) αποκαθιστά στον νου μας την επίγνωση ότι είμαστε ένα με τον Θεό.

.

Αξίωμα 42

Μια πολύ σημαντική συνεισφορά των θαυμάτων είναι η δύναμή τους να σε απελευθερώνουν από την ψευδή αίσθηση της απομόνωσης, της στέρησης και της έλλειψης.

Αισθανόμαστε ότι είμαστε απομονωμένοι από τον αληθινό Εαυτό μας ή από τον Θεό, και αισθανόμαστε απομονωμένοι ο ένας από τον άλλον. Από την στιγμή που νιώθουμε διαχωρισμένοι, θα προβάλουμε την ευθύνη γι' αυτό στους άλλους ανθρώπους και θα πιστέψουμε ότι αυτοί προκαλούν την στέρησή μας. Από αυτό προέρχεται η στέρηση. Η στέρηση είναι η δήλωση που λέει ότι εσύ μου στερείς κάτι που θέλω, ή που χρειάζομαι ή που είμαι. Αυτή η προβολή είναι μια άρνηση του γεγονότος ότι εγώ πρώτα το είχα απομακρύνει από τον εαυτό μου. Η έλλειψη πρέπει να οδηγήσει στην στέρηση, από την στιγμή που η ενοχή (μια άλλη λέξη για την πίστη στην έλλειψη) πρέπει πάντα να προβάλλεται, ένας θεμελιώδης νόμος του νου. Είναι η προβολή της ευθύνης για το ότι επιλέξαμε να πιστεύουμε ότι κάτι μας λείπει : δεν το έκανα εγώ αυτό σε μένα – εσύ το έκανες. Όπως λένε τα Μαθήματα, “Το μυστικό της σωτηρίας δεν είναι παρά αυτό : ότι εσύ το κάνεις αυτό στον εαυτό σου” (T-27.VIII.10:1).

Αξίωμα 43

Τα θαύματα προέρχονται από μια θαυματουργή κατάσταση του νου, ή από μια κατάσταση ετοιμότητας για θαύματα.

Πιο κάτω, αυτό καλείται “λειτουργία του ορθού νου” (π.χ. , T-2.V.3:1). Με άλλα λόγια, πρώτα μετατοπίζουμε τον νου μας από το εγώ, τον λάθος νου, στον τρόπο που σκέπτεται το Άγιο Πνεύμα, που είναι ο ορθός νους. Αυτό είναι το θαύμα. Παραιτούμαστε από την επένδυση στον τρόπο που βλέπει το εγώ – επίθεση, διαχωρισμός, κ.λ.π. - και αντί γι' αυτό επιλέγουμε τον τρόπο του Αγίου Πνεύματος – συγχώρεση και ένωση και το να βλέπουμε τα πάντα σαν ευκαιρίες να μάθουμε ότι έχουμε συγχωρεθεί.

Αξίωμα 44

Το θαύμα είναι έκφραση της εσωτερικής επίγνωσης του Χριστού και της αποδοχής της Επανόρθωσής Του.

Μπορούμε να πούμε ότι το θαύμα σε ενώνει με κάποιον από τον οποίον έχεις διαχωριστεί. Αυτό αντανακλά πίσω σε μας την ιδέα ότι είμαστε όλοι ένα στον Χριστό, και διορθώνει το λάθος της πίστης μας στο ότι έχουμε διαχωριστεί. Αποδεχόμενοι την Επανόρθωση του Χριστού σημαίνει ότι αποδεχόμαστε αυτό το αξίωμα ότι είμαστε ένα μαζί Του. Εδώ πάλι, βλέπουμε την ιδέα ότι το θαύμα είναι η έκφραση του Χριστού, όχι η ίδια η επίγνωσή Του. Είναι ίδιο με αυτό που λέγαμε νωρίτερα – ότι το θαύμα είναι μια αντανάκλαση της αλήθειας, όχι η ίδια η αλήθεια. Ακόμα, υπάρχει και έχει νόημα μόνο μέσα στον κόσμο της ψευδαίσθησης.

Αξίωμα 45

Ένα θαύμα δεν χάνεται ποτέ. Μπορεί να αγγίξει πολλούς ανθρώπους που δεν έχεις καν συναντήσει, και να προκαλέσει αφάνταστες αλλαγές σε καταστάσεις τις οποίες ούτε καν γνωρίζεις.

Αυτό είναι παρόμοιο με το Αξίωμα 35. Σκέψου το μοντέλο του ολογράμματος όπου είμαστε όλοι ενωμένοι, και όλες οι διαστάσεις του χρόνου και του χώρου είναι σε ένα μέρος. Δεν υπάρχει τρόπος με τον οποίον θα μπορούσαμε να κρίνουμε την δύναμη του

τί σημαίνει να παραιτούμαστε από τα παράπονα ή την πίστη μας στον διαχωρισμό. ”Όταν θεραπεύομαι δεν θεραπεύομαι μόνον εγώ” (W-pI.137), όπως έχουμε ήδη δει. Μπορεί να έχει επιπτώσεις, όχι μόνον σε ανθρώπους που είναι σωματικά εδώ, αλλά και σε ανθρώπους που έχουν ήδη πεθάνει. Ο χρόνος δεν είναι γραμμικός, και εμείς είμαστε ενωμένοι σε έναν νου, σαν σε ολόγραμμα, άσχετα με την συγκεκριμμένη διάσταση του χώρου και του χρόνου στην οποίαν πιστεύουμε ότι βρισκόμαστε εμείς ή οι άλλοι.

Πάλι, το μόνο πράγμα που μας ζητούν τα Μαθήματα Θαυμάτων είναι να δεχθούμε την Επανόρθωση για εμάς, που σημαίνει να κάνουμε αυτό που μας αναλογεί στο να θεραπεύσουμε τον νου μας από αυτές τις σκέψεις. Η επέκταση αυτού του θαύματος – Επανόρθωση ή συγχώρεση – δεν είναι δικό μας θέμα, επειδή δεν έχουμε την παραμικρή ιδέα για το τί είναι πραγματικά βοηθητικό. Η μόνη μας ευθύνη – να δεχθούμε την Επανόρθωση για μας – είναι να επιλέξουμε την συγχώρεση ή το θαύμα.

Ερ. : Τί συμβαίνει με την μεσολαβητική προσευχή ; Πώς κολλάει ;

Απ. : Δεν κολλάει, τουλάχιστον όχι με τον συνηθισμένο τρόπο που νομίζουμε. Πρώτον, δεν χρειάζεται να πούμε στον Θεό τί να κάνει. Είναι παράνοια να το πιστεύουμε αυτό. Δεύτερον, και ακόμα πιο σημαντικό,όπως είπα και πριν, όταν προσευχόμαστε για τους άλλους, λέμε ότι υπάρχει ένα πρόβλημα εκεί έξω, και τότε είμαστε ακριβώς πάλι στην παγίδα του εγώ. Δεν προσευχόμαστε για τους άλλους, προσευχόμαστε για εμάς, για τον νου μας που πίστεψε ότι υπάρχει κάποιο σκοτάδι εκεί έξω, να θεραπευθεί. Τα πρώτα κομμάτια στο Τραγούδι Της Προσευχής το δηλώνουν αυτό πολύ καθαρά. Προσευχόμαστε, στην πραγματικότητα, για βοήθεια στο να βγάλουμε τους εαυτούς μας από την μέση, έτσι ώστε το Άγιο Πνεύμα να μπορέσει να επεκταθεί δια μέσου του νου μας στους άλλους νόες.

Αξίωμα 46

Το Άγιο Πνεύμα είναι το ανώτατο διάμεσο επικοινωνίας. Τα θαύματα δεν περιλαμβάνουν αυτόν τον τύπο επικοινωνίας, διότι είναι προσωρινά εργαλεία επικοινωνίας. Όταν επιστρέψεις στην αρχική μορφή επικοινωνίας σου με τον Θεό μέσω της άμεσης αποκάλυψης, η ανάγκη για θαύματα θα έχει τελειώσει.

Αυτό αντανακλά την ιδέα ότι το Άγιο Πνεύμα επικοινωνεί από τον Θεό σε μας. Είναι η γέφυρα ή ο Μεσολαβητής ανάμεσα στον Παράδεισο και την κόλαση, ή στην πραγματικότητα και στο όνειρο. Αυτό, πάλι, είναι μια διάκριση ανάμεσα στο θαύμα και την αποκάλυψη.

"Όταν επιστρέψεις στην αρχική μορφή επικοινωνίας σου με τον Θεό μέσω της άμεσης αποκάλυψης, η ανάγκη για θαύματα τελειώνει". Όταν θα έχουμε τελειώσει όλοι την εργασία μας, όταν θα έχουμε ολοκληρώσει την πορεία μας, και έχουμε συγχωρήσει όλους όσους χρειάζεται να συγχωρεθούν, τότε δεν θα χρειαζόμαστε πια το Άγιο Πνεύμα σαν σύνδεσμο με τον Θεό επειδή δεν θα υπάρχει πια διαχωρισμένος νους που θα πρέπει να συνδεθεί πάλι με τον Θεό. Τότε έχουμε αποκατασταθεί στην επίγνωση της τέλειας ενότητας με Αυτόν. Ο στόχος του θαύματος δεν είναι ο Θεός αλλά η αλλαγή της αντίληψης που καθαρίζει τον δρόμο προς τον Θεό. Αυτή είναι η λειτουργία του Αγίου Πνεύματος. Το θαύμα έχει αξία μόνον μέσα στον διαχωρισμένο κόσμο.

Αξίωμα 47

Το θαύμα είναι ένα εκπαιδευτικό εργαλείο που μειώνει την ανάγκη του χρόνου. Δημιουργεί ένα διάλλειμα έξω από τις καθιερωμένες αντιλήψεις για τον χρόνο που δεν υπόκειται στους συνήθεις νόμους του χρόνου. Με αυτήν την έννοια είναι άχρονο.

Ας επαναλάβω αυτό που είπα και πριν, και ύστερα θα το εφαρμόσουμε σε αυτό το αξίωμα. Η ανάγκη που μοιραζόμαστε όλοι είναι να χρησιμοποιήσουμε τον χρόνο έτσι ώστε να συνειδητοποιήσουμε ότι δεν υπάρχει χρόνος, και να χρησιμοποιήσουμε τον χρόνο έτσι ώστε να κατεβούμε από αυτό το χαλί (βλ. σχήμα στο Αξίωμα 13). Ας πούμε ότι έχουμε ένα τεράστιο πρόβλημα με το εγώ με κάποιους συγκεκριμμένους ανθρώπους πάνω σε κάποια θέματα, και το οποίο θα απαιτήσει μια πολύ μακριά περίοδο χρόνου για να κατέβουμε από αυτο το χαλί.

Το θαύμα μας ανεβάζει πάνω από τον κόσμο του χρόνου. Μέσα από την επιλογή μας να συγχωρήσουμε αυτό το τεράστιο κομμάτι ενοχής, μας ανεβάζει πάνω και μετά μας ξαναρίχνει κάτω στον χρόνο. Καθιερώνει μια " εξωχρονική παρεμβολή". Άς πούμε, για παράδειγμα, ότι αυτή η χρονική παρεμβολή σύμφωνα με τους νόμους του κόσμου θα ήταν χίλια χρόνια. Με το να μας σηκώνει πάνω από τον κόσμο του χρόνου, μεταφέροντάς μας πάνω, και μετά ξαναρίχνοντάς μας κάτω, γλυτώσαμε αυτά τα χίλια χρόνια, και έτσι αυτό όλο το χρονικό διάστημα τώρα έχει καταργηθεί. Ξανά, αυτή είναι η ιδέα της εξοικονόμησης χρόνου. Ας επαναλάβω αυτό που είπα πριν. Μια πολύ δύσκολη σχέση – κάποια που μας προκαλεί τρομακτικό θυμό, πόνο, μνησικακία, ενοχή, αγωνία κ.λ.π. - γίνεται ένα πολύ δυνατό μέσον, αν το επιτρέψουμε, (επιλέξουμε) , να εργαστούμε με ένα τεράστιο κομμάτι ενοχής. Διότι αυτή η βαθιά καταπιεσμένη ενοχή είναι αυτή που έχει έρθει στην επιφάνεια μέσα από την σχέση. Αν διαβάσετε την έκτη

παράγραφο στο δεύτερο κομμάτι αυτού του κεφαλαίου (Τ-1.ΙΙ.6), θα δείτε αυτήν την διαδικασία να συζητείται καθαρά. Είναι μια πολύ ωραία περίληψη των περισσοτέρων από αυτά που συζητάμε.

Η Έλεν παραπονέθηκε κάποτε στον Ιησού : "Γιατί είναι τόσο δύσκολη η ζωή μου;" Σε οποιονδήποτε άλλον , η ζωή της δεν θα φαινόταν δύσκολη. Εξωτερικά, δεν είχε μια πολύ δύσκολη ζωή, αλλά εσωτερικά ήταν πολύ οδυνηρή για την ίδια. Παραπονιόταν στον Ιησού γι' αυτό, και σαν απάντηση, της έδωσε την εικόνα ενός βουνού. Η κατανόηση της Έλεν για την εικόνα και η εξήγηση του Ιησού ήταν : "Διασχίζεις το βουνό. Θα ήταν πιο εύκολο, δηλ. θα απαιτούσε μικρότερη προσπάθεια, εάν ανέβαινες το βουνό και μετά κατέβαινες από την άλλη πλευρά, αλλά θα σου έπαιρνε πολύ πολύ περισσότερο χρόνο. Περπατώντας μέσα από το βουνό, πράγμα που είναι πολύ πιο δύσκολο, θα εξοικονομήσεις πολύ χρόνο. Περπατώντας μέσα από το βουνό σημαίνει να περπατάς μέσα από πολύ δύσκολες και οδυνηρές καταστάσεις, που με την συνηθισμένη πορεία των γεγονότων θα χρειαζόσουν πολλές, πολλές ζωές, το οποίο είναι το ανέβασμα του βουνού και το κατέβασμα από την άλλη πλευρά". Τα Μαθήματα Θαυμάτων στοχεύουν στην εξοικονόμηση χρόνου, με το να θεραπεύσουν όλο και περισσότεροι άνθρωποι τον νου τους πιο γρήγορα έτσι ώστε το σχέδιο της Επανόρθωσης να μπορέσει να επιταχυνθεί, και οι άνθρωποι να μπορέσουν να βρούν πιο γρήγορα την ειρήνη.

Αυτή είναι η αιτία που τα πράγματα φαίνονται να χειροτερεύουν για πολλούς ανθρώπους, όταν αρχίσουν να δουλεύουν με τα Μαθήματα.. Δεν είναι επειδή ο Θεός τους τιμωρεί. Είναι επειδή το Άγιο Πνεύμα έχει πάρει στα σοβαρά το αίτημά τους. Λένε στο Άγιο Πνεύμα, "Θέλω να μάθω πιο γρήγορα". Γι' αυτό λέγεται ότι είπε ο Γκαίτε, "πρέπει πάντα να προσέχεις τί ζητάς γιατί μπορεί να το πάρεις". Έτσι δουλεύει το θαύμα. Με αυτήν την έννοια, είναι άχρονο επειδή καταργεί τον χρόνο. Εξακολουθεί να συμβαίνει μέσα στην διάσταση του χρόνου, αλλά τον καταργεί ή τον καταρίπτει.

Το κρίσιμο σημείο είναι η κατανόηση του τί ακριβώς κάνει το θαύμα, και αυτό δεν μπορεί να τονιστεί αρκετά – στην πραγματικότητα, αν φύγετε σήμερα έστω και μόνον με αυτήν την ιδέα, θα φύγετε έχοντας πάρει πάρα πολλά – το θαύμα είναι το μέσον που χρησιμοποιεί το Άγιο Πνεύμα για να μας διδάξει ότι δεν είμαστε τα θύματα του κόσμου. Τα προβλήματά μας δεν συνίστανται στο τί μας κάνουν οι άλλοι, ή ο κόσμος, αλλά μάλλον στο τί πιστεύουμε ότι έχουμε κάνει στον εαυτό μας. Ας επαναλάβω μια πρόταση που την λέω συχνά : "Πρόσεχε τον πειρασμό να αντιλαμβάνεσαι τον εαυτό σου ως αδικημένο " (Τ-26.Χ.4:1). Μπορώ να αδικηθώ μόνον από τον εαυτό μου, και για αυτό έχω ήδη συγχωρεθεί. Αυτή είναι η ουσία του προγράμματος σπουδών των Μαθημάτων Θαυμάτων.

Αξίωμα 48

Το θαύμα είναι το μόνο μέσο άμεσα διαθέσιμο σε σένα για να ελέγχεις τον χρόνο. Μόνο η αποκάλυψη το υπερβαίνει, η οποία δεν έχει καμμιά σχέση με τον χρόνο.

Ξαναλέμε, η αποκάλυψη μας ενώνει απ' ευθείας με τον Θεό. Το θαύμα, με το να καταργεί την πίστη στον διαχωρισμό από τον νου μας, μας ενώνει τον έναν με τον άλλον. Η αποκάλυψη δεν είναι η διόρθωση - αυτή είναι το θαύμα – αλλά μας βοηθάει να θυμηθούμε ότι αυτός δεν είναι ο πραγματικός κόσμος. Η εμπειρία της αποκάλυψης ενισχύει αυτό που είναι αληθινό και, έτσι, χρησιμοποιείται σαν μια δυνατή υπενθύμιση όταν μπαίνουμε στον πειρασμό να πιστέψουμε στην πραγματικότητα αυτού που είναι ψεύτικο.

Ερ.: Λένε τα Μαθήματα ότι μπορούμε βιώσουμε την αποκάλυψη ενώ είμαστε ακόμα στο σώμα ;

Απ. : Ναι, λένε ότι η αποκάλυψη θα είναι σύντομη, φευγαλέα, προσωρινή. Οι άνθρωποι θα έχουν εμπειρίες στις οποίες θα νιώσουν μια άμεση αίσθηση της Παρουσίας Του Θεού, όπου εκείνη την στιγμή ολόκληρος ο κόσμος απλά εξαφανίζεται. Τα Μαθήματα Θαυμάτων λένε ότι αυτό είναι δυνατόν αλλά, πάλι, δεν είναι ο στόχος και σίγουρα δεν είναι καν μέρος της θεωρίας. Πραγματικά, δεν αναφέρεται καθόλου μετά το πρώτο κεφάλαιο.

Αξίωμα 49

Το θαύμα δεν κάνει καμμιά διάκριση ανάμεσα σε βαθμούς εσφαλμένης αντίληψης. Είναι ένα εργαλείο διόρθωσης της αντίληψης, αποτελεσματικό, άσχετα με τον βαθμό ή την κατεύθυνση του σφάλματος. Αυτή είναι και η αληθινή του έλλειψη διακρίσεων.

Αυτό είναι μια επαναδήλωση του πρώτου αξιώματος : “Δεν υπάρχει βαθμός δυσκολίας στα θαύματα.” Είναι μια επεξεργασία αυτής της ίδιας ιδέας, ότι το θαύμα διορθώνει το λάθος, άσχετα με τί αυτό μοιάζει, είτε φαίνεται να είναι μια έκφραση αγάπης ή μια έκφραση μίσους, είτε φαίνεται να είναι μια παγκόσμια έκφραση ή απλά μια ατομική έκφραση. Δεν υπάρχει καμμιά διαφορά, επειδή τα λάθη είναι όλα ίδια. Το θαύμα δεν θεραπεύει το σώμα αλλά τις λανθασμένερς αντιλήψεις μας για τους άλλους, πιο συγκεκριμμένα την λανθασμνένη μας αντίληψη ότι οι άλλοι μας θυματοποιούν. Στην

πραγματικότητα, είναι οι αδελφές και οι αδελφοί μας. Εάν τους κατηγορούμε ότι μας έχουν θυματοποιήσει, είναι μόνον επειδή εμείς πρώτοι έχουμε κατηγορήσει τον εαυτό μας ότι έχει θυματοποιήσει εμάς ή άλλους. Όπως μας λέει το Μάθημα 134, όποτε μπαίνουμε στον πειρασμό να κατηγορήσουμε κάποιον για ο,τιδήποτε, πρέπει πρώτα να σταθούμε και να αναρωτηθούμε : "Θα κατηγορούσα τον εαυτό μου γι' αυτό?" (W-pI.134.9:3). Αυτό είναι ένα από τα κεντρικά θέματα των Μαθημάτων Θαυμάτων. Είναι μια από εκείνες τις φράσεις που συνοψίζουν όλο το μήνυμα των Μαθημάτων. Είμαστε θύματα μόνον των σκέψεών μας. Αυτό σημαίνει ότι μπορούμε να τις αλλάξουμε και να μην φυλακιζόμαστε από τους άλλους. Επομένως, δεν έχουμε θυματοποιήσει κανέναν, τελικά ούτε καν τον Θεό, και αυτό καταργεί όλο το σύστημα σκέψης του εγώ.

Αυτό το αξίωμα είναι ένα κεντρικό σημείο στην διδασκαλία των Θαυμάτων. Από την στιγμή που πιστεύουμε ότι υπάρχουν κάποια πράγματα στον κόσμο που είναι καλύτερα από άλλα ή χειρότερα από άλλα, πέφτουμε στην παγίδα. Θα ήταν η ίδια παγίδα, τότε, σαν να μιλούσαμε για την ανάσταση του σώματος. Είναι ένας λεπτοφυής τρόπος για να κάνεις το σώμα αληθινό και να κάνεις το σώμα το κέντρο της προσοχής. Το σώμα μπορεί να χρησιμοποιηθεί από το Άγιο Πνεύμα ή από τον Ιησού σαν ένας δρόμος μεσα απο τον οποίον να περάσει το μήνυμά Του. Έτσι ήρθαν τα Μαθήματα Θαυμάτων. Αλλά η ιδέα δεν είναι ότι το σώμα είναι αληθινό. Απλά εξυπηρετεί έναν χρήσιμο σκοπό.

Ένα μάθημα από το βιβλίο ασκήσεων που αξίζει να δούμε είναι το Μάθημα 184, το οποίο μιλάει για όλα τα διαφορετικά ονόματα που έχει χρησιμοποιήσει ο κόσμος σαν υποκατάστατα για το Όνομα Του Θεού. Όλα αυτά τα ονόματα είναι σύμβολα. Αλλά τότε στο τελευταίο μισό του μαθήματος εξηγεί ότι δεν θα είχε νόημα αν μας εζητείτο να ζήσουμε σ' αυτόν τον κόσμο, να πάρουμε ένα εργαλείο διδασκαλίας, και παρ' όλα αυτά να πάμε πέρα από όλα τα ονόματα του κόσμου. Εξηγεί πώς το Άγιο Πνεύμα χρησιμοποιεί τα σύμβολα αυτού του κόσμου για να περάσει το μήνυμά Του και πώς το βασικό σχέδιο είναι να συνεχίσουμε να πηγαίνουμε από το φως που γνωρίζουμε σαν πραγματικότητα πίσω στο σκοτάδι αυτού του κόσμου, έτσι ώστε να φέρουμε ένα διαφορετικό μήνυμα μέσα στον κόσμο – μέ άλλα λόγια, να είμαστε μέσα στον κόσμο καί όχι από αυτόν. Έτσι, τα Μαθήματα Θαυμάτων δεν είναι ενάντια στο να χρησιμοποιούμε τα σύμβολα αυτού του κόσμου – μάλλον το αντίθετο. Απλά λέει ότι είναι σύμβολα, και δεν θα πρέπει ποτέ να χάσουμε την εικόνα αυτού του γεγονότος ούτε την αλήθεια που είναι πίσω από το σύμβολο. Θυμηθείτε το προαναφερθέν απόσπασμα, "Πέρα από Όλα Τα Σύμβολα" (T-27.III). Αλλά θυμηθείτε, τα Μαθήματα δεν λένε να πηδάμε από το ένα άκρο του χαλιού στο άλλο, διότι αυτό θα μας προκαλούσε πανικό. Πηγαίνουμε αργά, βήμα βήμα.

Ερ.: Το κείμενο λέει ότι όλοι έχουμε την εμπειρία του να είμαστε έξω από το σώμα. Νομίζεις ότι αναφέρεται σε εξωσωματικές εμπειρίες;

Απ.: Όχι, δεν το νομίζω. Δεν το λέει ακριβώς έτσι. Μιλάει για μια εμπειρία του να είσαι πέρα από το σώμα (T-18.VI.11). Αυτό θα μπορούσε να περιλαμβάνει εξωσωματικές εμπειρίες, αλλά αυτό για το οποίο μιλάει πραγματικά σ' αυτό το κομμάτι είναι για την εμπειρία του να ενωθείς με κάποιον πέρα από το σώμα, είτε ενώνεσαι με μια όμορφη ζωγραφιά, μια όμορφη εμπειρία με ένα μουσικό κομμάτι, ή να ενωθείς με ένα πρόσωπο έστω και για μια στιγμή μόνον, ή να ταυτιστείς με μια ιδέα όπου αισθάνεσαι ενωμένος με κάτι πέρα από το σώμα. Τώρα, αυτό θα μπορούσε να περιλαμβάνει τις εξωσωματικές εμπειρίες που έχουν κάποιοι άνθρωποι, αλλά δεν νομίζω ότι θα περιοριζόταν σ' αυτό.

Αξίωμα 50

Το θαύμα συγκρίνει αυτό που έχεις κατασκευάσει εσύ με την δημιουργία, και αποδέχεται σαν αληθινά όσα είναι σύμφωνα με αυτήν και απορρίπτει ως ψευδή όσα δεν συμφωνούν.

Εδώ είναι η διαφορά ανάμεσα στην "κατασκευή" και την "δημιουργία". Το θαύμα συγκρίνει αυτό που έχουμε κατασκευάσει εμείς, το οποίον είναι ο κόσμος, με την δημιουργία. Είναι παρόμοιο με αυτό που εκφράζεται στο αξίωμα 38. Υπάρχουν ορισμένα πράγματα που κάνουμε σ' αυτόν τον κόσμο που είναι σύμφωνα με την δημιουργία, όπως το να ενωνόμαστε με άλλους ανθρώπους. Δεν είναι δημιουργία, αλλά είναι σε συμφωνία με αυτήν επειδή ακολουθεί το αξίωμα της ενότητας και της σύνδεσης. Ο,τιδήποτε κάνουμε που μας ενώνει με τους άλλους σύμφωνα με την άποψη του Αγίου Πνεύματος είναι αληθινό. Δεν είναι αληθινό στο επίπεδο των Ουρανών, αλλά είναι αληθινό επειδή αντανακλά την αλήθεια των Ουρανών. Εάν είναι εκτός συμφωνίας με αυτό το αξίωμα της ενότητας, που σημαίνει ότι διαχωρίζουμε τους εαυτούς μας από τους άλλους ανθρώπους, τότε είναι ψευδές. Είναι ένας τρόπος να αναγνωρίσεις ή να δεις την διαφορά ανάμεσα στα δύο επίπεδα για τα οποία έχω μιλήσει.

Στο Επίπεδο Ένα, αληθινό είναι μόνον ότι είναι του πνεύματος, ό,τι δημιούργησε ο Θεός. Όλα τα άλλα είναι ψευδή. Στο Επίπεδο Δύο, αληθινό είναι αυτό που μπορεί το Άγιο Πνεύμα να χρησιμοποιήσει για να μας διδάξει τί είναι αληθινό, και ψευδές είναι αυτό που θα μας διδάξει ότι το εγώ είναι αληθινό. Στο Επίπεδο Δύο, αληθινό είναι ο,τιδήποτε είναι σύμφωνο με το Θέλημα του Αγίου Πνεύματος, που είναι ό,τι μας ενώνει με κάποιον άλλον. Ψευδές είναι κάτι που συνεχίζει να μας διαχωρίζει τον έναν από τον άλλον. Αν βλέπεις κάποιον έτοιμο να επιτεθεί σε κάποιον άλλον, στο Επίπεδο Ένα, όλο αυτό που βλέπεις είναι μια ψευδαίσθηση. Στο Επίπεδο Δύο, η ψευδαίσθηση θα ήταν ότι αυτό το άτομο είναι σατανικό και αμαρτωλό και είναι έτοιμο να επιτεθεί. Αυτή είναι η

αντίληψη του λάθος νου. Στο Επίπεδο Δύο, αυτό που είναι αληθινό είναι ότι αυτό το πρόσωπο που φαίνεται να επιτίθεται στην πραγματικότητα ζητάει βοήθεια. Δεν αρνείσαι αυτό που βλέπουν τα μάτια σου, απλά αλλάζεις την ερμηνεία σου. Αυτό είναι το σημαντικό πράγμα, αλλάζεις την ερμηνεία σου. Βλέπεις την φαινομενική επίθεση σαν μια έκκληση για βοήθεια. Αυτή είναι η όραση που είχε ο Ιησούς πάνω στον σταυρό. Δεν αρνήθηκε αυτό που έκαναν οι άνθρωποι. Αρνήθηκε αυτό που θα του έλεγε το εγώ ότι έκαναν. Αρνήθηκε ότι οι άνθρωποι ήταν σατανικοί, αμαρτωλοί, μοχθηροί, και τον δολοφονούσαν. Αντί γι' αυτό, είδε ότι ζητούσαν την βοήθεια και την αγάπη που δεν πίστευαν ότι άξιζαν. Αυτή είναι η μετακίνηση από την λανθασμένη αντίληψη του εγώ στην αληθινή αντίληψη του Αγίου Πνεύματος, και είναι αυτό για το οποίο μιλάει αυτό το αξίωμα.

Ερ.: Μπορείς να πεις κάτι για την Άγια Στιγμή ;

Απ.: Η "άγια στιγμή", όπως πολλοί όροι μέσα στο κείμενο, χρησιμοποιείται με δύο διαφορετικούς τρόπους. Ο ένας τρόπος είναι μια πιο εξατομικευμένη έκφραση, η οποία είναι ότι μια άγια στιγμή είναι κάθε στιγμή που επιλέγουμε ένα θαύμα αντί για ένα παράπονο, να ενωθούμε αντί να διαχωριστούμε. Για παράδειγμα, υπάρχει κάποιος με τον οποίον είσαι πραγματικά εξοργισμένος, και ξαφνικά μπορείς να μετατοπίσεις την αντίληψή σου και να ζητήσεις βοήθεια. Αυτή είναι μια άγια στιγμή. Ορίζεται σαν το χρονικό διάστημα στο οποίο εκφράζεται το θαύμα. Αλλά πάλι, υπάρχουν άλλες αναφορές όπου η "άγια στιγμή" χρησιμοποιείται για το τέλος του χρόνου, τέτοια σαν εκείνη την μεγάλη άγια στιγμή όταν το σώμα εγκαταλείπεται εντελώς, όταν επαναβεβαιώνουμε την ταυτότητά μας με το πνεύμα και είμαστε όλοι πάλι στο σπίτι. Αυτή η έκφραση χρησιμοποιείται και με τους δύο τρόπους, είτε για μια μεγαλύτερη αίσθηση είτε για μια πιο εξατομικευμένη. Και θυμηθείτε, ότι αρκεί ο ένας να επιλέξει την άγια στιγμή, όχι απαραίτητα και οι δυό άνθρωποι σε μια σχέση. Είναι πάντα ωραίο όταν συμφωνούν και οι δύο, αλλά δεν είναι απαραίτητο για να επέλθειί η θεραπεία. Έτσι, ενώ χρειάζονται δύο για μια διαφωνία ή έναν καυγά, χρειάζεται μόνον ένας να συγχωρήσει. Και οι δύο συγχωρούνται για την πίστη τους στην πραγματικότητα του διαχωρισμού όταν ο ένας θυμηθεί ότι δεν είναι διαχωρισμένος από τον άλλον.

Ερ.: Λένε τα Μαθήματα ότι από την στιγμή που θα βιώσεις μια άγια στιγμή θα επιστρέψεις πάλι εδώ αλλά δεν θα αισθάνεσαι πια το ίδιο; Σωστά το διαβάζω;

Απ.: Διδάσκουν ότι όταν δεχθείς ολοκληρωτικά την αλήθεια αυτού του τρόπου σκέψης, δεν θα βλέπεις πια τον κόσμο με τον ίδιο τρόπο. Οι εμπειρία των περισσότερων από μας είναι ότι δεν την δεχόμαστε πλήρως. Μπορεί να την δεχόμαστε μια συγκεκριμμένη στιγμή ή για μια συγκεκριμμένη χρονική περίοδο, και έπειτα ξαφνικά επιστρέφουμε στον παλιό τρόπο.

Ερ. : Αλλά θα μπορούσαμε να μείνουμε εδώ;

Απ. : Αν σου το ζητούσε ο Ιησούς. Δεν είμαι σίγουρος ότι διαφορετικά θα το θέλαμε, αλλά αν έχεις κάνει όλη την δουλειά, αν έχεις κάνει ό,τι ήρθες να κάνεις , και σου ζητούσε να μείνεις για λίγο ακόμα, τότε σίγουρα θα έλεγες ναί, έτσι δεν είναι ;

Ερ. : Υπάρχει επίσης ένα κομμάτι στο εγχειρίδιο που το εκφράζει συγκεκριμμένα " "Μπορούμε να φθάσουμε απευθείας στο Θεό;" (Μ-26). Λέει ότι υπάρχουν αυτοί που έφθασαν απ' ευθείας στον Θεό και έπειτα διατήρησαν αυτή την επίγνωση σ' αυτόν τον κόσμο. Δεν χρειάζεται να το πούμε, αυτοί είναι λίγοι, αλλά βασικά είναι η ίδια ιδέα. Είναι πιθανό , αλλά είναι πολύ σπάνιο.

Απ. : Ναι, όμως οι περισσότεροι από μας έχουμε ακόμα πολύ δουλειά να κάνουμε.

Ερ. : Μπορείς να το καταφέρεις αυτό σε μια ζωή;

Απ. : Κατ' αρχήν, ναι. Απ' την στιγμή που ολόκληρος ο κόσμος και η εμπειρία μας εδώ στο σώμα είναι όλα ένα όνειρο, τότε το μόνο που χρειάζεται να κάνουμε είναι να αφυπνισθούμε από το όνειρο και όλα φύγανε. Αυτό θα ήταν οπτική του Επιπέδου Ένα. Όμως, στο Επίπεδο Δύο, στον κόσμο που πιστεύουμε ότι βρισκόμαστε, ο βαθμός του φόβου που μας ριζώνει εδώ – ο φόβος ότι ο Θεός θα μας καταστρέψει αν ποτέ εγκαταλείψουμε την κρυψώνα μας, που είναι το σώμα – είναι τόσο έντονος, που χρειαζόμαστε μια πιο απαλή μέθοδο αφύπνισης, όπως συχνά μας λένε τα Μαθήματα (π.χ., Τ-27.VII.13:4-5). Μέσα στον ψευδαισθητικό κόσμο του χρόνου, αυτή η διαδικασία θα πάρει πολύ, πολύ χρόνο, όπως επίσης λένε τα Μαθήματα σε κάποιο σημείο (Τ-2.VIII.2:5). Τα Μαθήματα λένε, όπως ανέφερα πριν, ότι αν μπορέσουμε να συγχωρήσουμε ένα πρόσωπο ολοκληρωτικά, θα τους έχουμε συγχωρέσει όλους. Είναι το ίδιο είδος δήλωσης. Η εμπειρία μας, πάντως, είναι ότι χρειάζεται να συγχωρήσουμε πολλούς ανθρώπους, και το ίδιο πρόσωπο ξανά και ξανά. Η ενοχή μας, σαν αποτέλεσμα, φεύγει κομμάτι κομμάτι, μάλλον , παρά εξαφανίζεται σε ένα μεγάλο κομμάτι.

Γι' αυτό είναι σημαντικό, εάν κάποιος εργάζεται με τα Μαθήματα σαν το μονοπάτι του, να έχει έναν υγιή σεβασμό για το εγώ. Μια παγίδα στην οποίαν πέφτουν πολλοί είναι να νομίζουν ότι το εγώ μπορεί να εξαφανιστεί , με το ένα-δύο-τρία. Αυτό που συμβαίνει τότε είναι ότι οι άνθρωποι μάλλον αρνούνται το εγώ παρά το κοιτούν και έπειτα αλλάζουν την γνώμη τους γι' αυτό. Έτσι, πολλοί επιλέγουν μάλλον να παραβλέπουν τα πιο δύσκολα κομμάτια του υλικού παρά να ασχοληθούν με τις ιδιαίτερες σχέσεις και αντί γι' αυτό λένε ότι Τα Μαθήματα Θαυμάτων μιλάνε για αγάπη, τελεία. Τα Μαθήματα δεν μιλούν για αγάπη, μιλούν για ενοχή. Αναγνωρίζοντας την ενοχή μας, τότε μπορούμε να την αφήσουμε. Τότε η αγάπη του Θεού αποκαθίσταται στην επίγνωσή μας. Αλλά δεν

μπορούμε να παραλείψουμε βήματα. Αυτό είναι ένα μεγάλο πλεονέκτημα του να είσαι ψυχολόγος: έχεις αυτήν την υγιή εκτίμηση για το εγώ, και κατανοείς πόσο βαθιά είμαστε όλοι ριζωμένοι στην δυναμική του.

Τα Μαθήματα Θαυμάτων λένε, όπως έχουμε δει, ότι όταν έρθουμε κοντά στα θεμέλια του εγώ, όταν αρχίσουμε να ακούμε το Άγιο Πνεύμα περισσότερο από το εγώ, το εγώ ανταποδίδει και γίνεται μοχθηρό (δες Αξίωμα 22). Τα Μαθήματα το έννοούν αυτό κυριολεκτικά. Ο στόχος του εγώ είναι ο φόνος, λέει το κείμενο (Τ-23.ΙΙΙ.1:5), και το εννοεί κυριολεκτικά επίσης . Αν αγνοήσεις αυτές τις αναφορές χάνεις την καρδιά των Μαθημάτων. Και, επίσης, χάνεις τον συγκεκριμμένο ρόλο του Ιησού και του Αγίου Πνεύματος οσον αφορά στην βοήθειά τους κατά την διάρκεια αυτών των οδυνηρών περιόδων της αναταραχής, όπως αναφέρουν τα Μαθήματα αυτήν την διαδικασία σε κάποιο σημείο (Μ-4.Ι.7:1). Χρειαζόμαστε την βοήθειά Τους , να κρατουν το χέρι μας οδηγώντας μας, όταν η μοχθηρότητα του εγώ γίνεται τόσο σαρωτική. Τότε μπορούμε να αρχίσουμε να βιώνουμε την ψευδαισθητική φύση της ενοχής και του φόβου μας, τον “φαινομενικό” τρόμο στον οποίον αναφέρονται τα Μαθήματα (Τ-18.ΙΧ.3:7), και να γνωρίσουμε την Αγάπη Του Θεού η οποία πραγματικά μας υποστηρίζει.

Ερ.: Το σώμα, το εγώ, η ταύτιση με το σώμα - έχω μπερδευτεί. Μπορείς να το συζητήσεις;

Απ.: Βασικά, Τα Μαθήματα Θαυμάτων μιλούν πολύ, ειδικά στα πρώτα κεφάλαια, για την εξίσωση του εγώ με το σώμα. Πάντα ταυτίζουμε τον εαυτό μας με το σώμα. Ένα πράγμα που είναι βοηθητικό να έχουμε στον νου μας, είναι ότι το εγώ είναι περισσότερα από το σώμα. Μετά τον θάνατο του σώματος, το εγώ εξακολουθεί να υπάρχει. Θυμηθείτε, το εγώ είναι ένα σύστημα σκέψης βασισμένο στην ενοχή. Το σώμα είναι κυρίως η σωματοποίηση του εγώ. Η ιδέα του εγώ να έχει μορφή, ή η ιδέα του διαχωρισμού να έχει μορφή. Το σώμα είναι κυρίως ένα εργαλείο μάθησης. Μπορεί να ενισχύσει είτε τις διδασκαλίες του εγώ είτε τις διδασκαλίες του Αγίου Πνεύματος το οποίο τελικά μας διδάσκει ότι δεν είμαστε το σώμα. Ερχόμαστε σ' αυτόν τον κόσμο για να μάθουμε κάποια συγκεκριμμένα μαθήματα. Ερχόμαστε σ' αυτόν τον κόσμο με πολύ υπερβάλον φορτίο, με τις αποσκευές μας γεμάτες με κάθε είδους βρώμικα ρούχα: την ενοχή μας, τους φόβους μας, κ.λ.π. Όλα όσα δεν αδειάσουμε όσο είμαστε εδώ, όποια ενοχή δεν έχουμε απελευθερώσει ή συγχωρήσει όταν τα σώματά μας πεθάνουν, θα τα ξαναπάρουμε μαζί μας. Ο σκοπός του παιχνιδιού, βασικά, είναι να απαλλαγούμε από όσο περισσότερα βρώμικα ρούχα είναι δυνατόν – με άλλα λόγια, να αφήσουμε όση περισσότερη ενοχή μπορούμε. Ό,τι δεν αφήνουμε παραμένει μαζί μας.

Επαναλαμβάνω, Τα Μαθήματα Θαυμάτων δεν ασχολούνται ιδιαίτερα με το όλο θέμα των προηγούμενων ζωών ή της μετενσάρκωσης, αλλά σίγουρα το υπονοούν, και

νομίζω ότι θα δίδασκαν ότι ό,τι δεν συγχωρούμε ή δεν ξεφορτωνόμαστε το παίρνουμε μαζί μας, και μετά επιστρέφουμε πάλι. Υπάρχει ένα υπέροχο και συγκινητικό απόσπασμα που μιλάει για το ανασήκωμα του τελικού πέπλου, του τελευταίου εμποδίου για την ειρήνη, που λέει: Και να που στέκεσαι μπροστά από αυτό το τελευταίο πέπλο, και επιλέγεις εάν θα το περάσεις ή θα περιπλανηθείς μακρυά, απλά και μόνο για να ξανακάνεις πάλι αυτόν τον δρόμο (T-19.IV-D.10:8). Αυτό λέει ότι έχεις την επιλογή να δουλέψεις πραγματικά πάνω σ΄αυτό και να το ξεπεράσεις τώρα, ή να περιπλανηθείς και να επιστρέψεις με οποιαδήποτε μορφή θα πάρει αυτό το μάθημα, ούτως ώστε να μάθεις τότε αυτό το ίδιο μάθημα. Ο,τιδήποτε δεν έχει θεραπευθεί, το παίρνουμε μαζί μας. Το εγώ επιβιώνει μετά τον θάνατο του σώματος. Το εγώ είναι περισσότερα από το σώμα, και εμείς απλά επιλέγουμε όποτε το θελήσουμε – αυτή είναι η επιλογή μας – να επιστρέψουμε σ' αυτόν τον κόσμο των σωμάτων για να μπορέσουμε να δουλέψουμε με όσα μέρη του ολογράμματος δεν έχουμε δουλέψει.

Αυτή είναι πραγματικά μια ιδέα που μπερδεύει τον νου. Επειδή ακριβώς πιστεύουμε ότι είμαστε σ' αυτήν ακριβώς την συγκεκριμμένη διάσταση του χρόνου και του χώρου στην Πολιτεία της Νέας Υόρκης το 1985, δεν σημαίνει ότι σε μιαν άλλη πλευρά του νου μας δεν βρισκόμαστε στην αρχαία Ελλάδα ή στην Παλαιστίνη ή σε κάποιο μέρος μετά από 300 χρόνια από τώρα. Το μόνο που σημαίνει είναι ότι απλά συντονιζόμαστε με κάποιο συγκεκριμμένο μέρος της τηλεόρασης του νου μας, και αυτό με το οποίο συντονιζόμαστε το κάνουμε πραγματικό. Αυτό που το κάνει να φαίνεται τόσο μπερδεμένο στον νου μας είναι η πεποίθηση ότι ο χρόνος είναι γραμμικός. Δεν είναι γραμμικός. Και σίγουρα, κάποιοι κβαντικοί φυσικοί μας διδάσκουν το ίδιο πράγμα. Η γραμμικότητα του χρόνου είναι απλά ένα τέχνασμα του εγώ για να μας πείσει ότι η ενοχή του παρελθόντος είναι πραγματική και προβάλλεται στο μέλλον με την μορφή φόβου, και ότι αυτή είναι η πραγματικότητά μας.

Ερ.: Έχω μια σύγκρουση με την ιδέα ότι ο Θεός δεν βρίσκεται στον κόσμο. Έχει σχέση με την επίδραση του Teilhard de Chardin και το πώς η ύλη πνευματικοποιείται – είμαστε όλοι ένα, και δεν μπορούμε να διαχωρίσουμε το σώμα από το πνεύμα. Φαντάζομαι ότι βρίσκω νόημα σ' αυτό, και έπειτα έρχονται τα Θαύματα και λένε κάτι άλλο.

Απ.: Το καταλαβαίνω αυτό. Είναι ένα διαφορετικό σύστημα. Πολλοί άνθρωποι και ο Teilhard είναι σίγουρα ένας απ' αυτούς, λένε ότι μπορείς να ενοποιήσεις νου, σώμα και πνεύμα, αυτό το είδος της ολιστικής ιδέας. Αυτή δεν είναι η προσέγγιση των Θαυμάτων επειδή το σώμα δεν υπάρχει έξω από τον νου. Τα Θαύματα έχουν ένα τελείως διαφορετικό εννοιολογικό σύστημα.

Έκανα πρόσφατα ένα εργαστήριο, και κάποιος έφερε το παράδειγμα της Μητέρας Τερέζας. Προφανώς φαίνεται να καθοδηγείται από τον Ιησού, ο οποίος την καθοδηγεί με

έναν τελείως διαφορετικό τρόπο από τον τρόπο που έχει καθοδηγήσει τα Θαύματα. Η ερώτηση ήταν, “Πώς να συμβιβαστώ με αυτό ;” Είπα ότι δίνει στους ανθρώπους διαφορετικά μηνύματα σε διαφορετικές μορφές που ταιριάζουν σε διαφορετικούς ανθρώπους. Είχα την μεγάλη τύχη να την συναντήσω αρκετές φορές , και πραγματικά πιστεύω ότι καθοδηγείτο από τον Ιησού. Νομίζω ότι είναι μια πολύ άγια κυρία, σύμφωνα με ο,τιδήποτε εννοούμε μ' αυτό, και νομίζω ότι το δικό της μονοπάτι είναι ένα μονοπάτι τελείως διαφορετικό από τα Θαύματα : αυτό του πόνου, της θυσίας και της εφαρμογής της διδασκαλίας και των δογμάτων της παραδοσιακής Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας. Αλλά ο κόσμος την χρειάζεται και αυτήν και αυτό που κάνει, ακριβώς όπως χρειάζεται τα Μαθήματα Θαυμάτων.

Μετάφραση Ζαχαρούλας Κάττουλα-Κουντουριώτη.

Διόρθωση – Επιμέλεια Ιουλία Πιτσούλη

Kenneth Wapnick, Ph.D

Τερματίζοντας *την αντίστασή μας*

στην Αγάπη

Η Εφαρμογή στα Μαθημάτων Θαυμάτων

Εισαγωγή

Τον Ιούλιο του 2003, πήγα στην Ατλάντα να κάνω ένα τετραήμερο σεμινάριο πάνω στο "Το Ταξίδι: Από τον Εγωικό Εαυτό στον Αληθινό Εαυτό" και ένα Σαββατοκύριακο σεμινάριο πάνω στο "Ζώντας στον κόσμο : Φυλακή ή Αίθουσα Διδασκαλίας." Πριν την εβδομάδα που θα άρχιζαν τα τυπικά μαθήματα, η Ολίβια Σκοτ, η οικοδέσποινα μου εκείνης της εβδομάδας, μου ζήτησε να μιλήσω για ένα δίωρο σε μια από τις κανονικές τάξεις της, των Μαθημάτων Θαυμάτων. Η Ομάδα μελετούσε το βιβλίο μου πάνω στα τέσσερα εμπόδια προς την ειρήνη –" Το Ταξίδι Προς Το Σπίτι" – και βρίσκονταν στο Κεφάλαιο 11, όπου συζητούσα το υποκεφάλαιο "Ο Φόβος Της Λύτρωσης" από το Κεφάλαιο 13 του κειμένου. Η Ολίβια με ρώτησε αν μπορούσα να σχολιάσω αυτήν την ενότητα, πράγμα που έκανα. Η συζήτηση μαγνητοφωνήθηκε αλλά τόσο πρόχειρα που δεν μπορούσε να δημοσιευθεί. Παρόλα αυτά μια συμμετέχουσα, η Sandy Aycock, κατάφερε και έφτιαξε ένα αντίγραφο της ομιλίας μου.

Η Ολίβια μου έστειλε το αντίγραφο, προτείνοντας ότι θα μπορούσε να γίνει βιβλίο και όταν διάβασα την εξαιρετική δουλειά της Sandy, συμφώνησα. Εντυπωσιάστηκα με την μεστή ανάπτυξη που έγινε πάνω στην αντίσταση και την αποδόμησή της μέσα από την διαδικασία του κοιτάγματός της με τον Ιησού. Σε συνδυασμό με δυο άρθρα πάνω στο ίδιο θέμα που δημοσιεύθηκαν στον Φάρο του ιδρύματός μας, έμοιαζε να είναι μια βοηθητική δημοσίευση για αυτό το πολύ σημαντικό θέμα που βρίσκεται στην καρδιά της εφαρμογής των Μαθημάτων Θαυμάτων.

Η ομιλία επεξεργάσθηκε για να διαβαστεί εύκολα και μερικά σημεία έχουν αναπτυχθεί περισσότερο και έχουν προστεθεί μερικά αποσπάσματα από τα Μαθήματα Θαυμάτων για να συμπληρώσουν την συζήτηση. Πάντως, το άτυπο της συνάντησης έχει διατηρηθεί, καθώς και κάποιες από τις ερωτήσεις που έγιναν κατά την διάρκεια της ομιλίας μου.

Έτσι, πρόκειται να διαβάσεις μια συζήτηση πάνω στο σημαντικό θέμα της αντίστασης να παραιτηθούμε από το εγώ μας, ένα από τα κεντρικά εμπόδια για να μάθουμε και να εφαρμόσουμε το μήνυμα του Ιησού στα Μαθήματα Θαυμάτων. Τα άρθρα από τον Φάρο, ασχολούνται με αυτό το θέμα. Το πρώτο άρθρο, "Αντίσταση: Πώς κάποιος μελετά τα Μαθήματα Θαυμάτων χωρίς πραγματικά να τα μαθαίνει", αναφέρεται στην συμβολή του Φρόυντ στην κατανόηση της αντίστασης, με ειδική αναφορά στην μελέτη των Μαθημάτων Θαυμάτων. Το δεύτερο, "Ο Δύτης", χρησιμοποιεί το υπέροχο ποίημα του Σίλλερ με το ίδιο όνομα, για να μπεί βαθιά στην πηγή της αντίστασής μας: τον φόβο να κοιτάξουμε το σύστημα σκέψης του εγώ, της ενοχής και του μίσους, πίσω από το οποίο βρίσκεται η πραγματική αντίσταση για να θυμηθούμε την αγάπη του Εαυτού μας.

1. Αντίσταση

Θα αρχίσω με το κυρίως θέμα του Κεφαλαίου 11 στο βιβλίο μου “Το Ταξίδι Προς Το Σπίτι”, που έχει τίτλο “Ο Φόβος της Λύτρωσης”. Σε εκείνο το κεφάλαιο, μιλάω για τον φόβο της αγάπης σαν εισαγωγή της συζήτησης για το “σήκωμα του πέπλου”, που είναι μια υπο-ενότητα του τέταρτου και τελευταίου εμποδίου προς την ειρήνη, “Ο Φόβος Του Θεού”, καθώς επίσης και το αποκορύφωμα της συζήτησης πάνω στα τέσσερα εμπόδια. Η ενότητα “Ο Φόβος Της Λύτρωσης” στο Κεφάλαιο 13 του κειμένου, επικεντρώνεται στον φόβο με έναν τρόπο που είναι διαφορετικός από άλλα σημεία στα Μαθήματα Θαυμάτων. Εξηγεί γιατί σχεδόν όλοι οι μαθητές των Θαυμάτων βιώνουν το ίδιο πρόβλημα: Παρά την αφοσίωσή τους σε ό,τι λένε τα Μαθήματα Θαυμάτων – έχοντας αφιερώσει μήνες, χρόνια, ακόμα και μια ζωή σε αυτά - ακόμα παρατηρούν τον εαυτό τους να κάνει ακριβώς τα αντίθετα από ότι λέει ο Ιησούς. Κρίνουν, υποκύπτουν στην ιδιαιτερότητα – είτε είναι ιδιαίτερη αγάπη ή ιδιαίτερο μίσος – και κάνουν όλα τα πράγματα που κάνουν και οι άνθρωποι που δεν έχουν σχέση με τα Θαύματα. Η μόνη διαφορά είναι ότι αισθάνονται ένοχοι επειδή δεν κάνουν αυτό που νομίζουν ότι τους ζητά ο Ιησούς. Αυτή η ενότητα, επαναλαμβάνω, επικεντρώνεται στο πρόβλημα, γιατί πάει στην καρδιά του θέματος της αντίστασης.

Μιά από τις πρώιμες συλλήψεις του Φρόυντ, που έγινε ο ακρογωνιαίος λίθος της θεωρίας του και της πρακτικης της ψυχανάλυσης, προέκυψε από την παρατήρηση ότι οι ασθενείς του δεν βελτιώνονταν. Σύμφωνα με αυτά που νόμιζε ότι συνέβαιναν στις συνεδρίες, θα έπρεπε να έχουν βελτιωθεί και δεν καταλάβαινε τί γινόταν. Μια μέρα, σαν αποτέλεσμα ενός ονείρου μιας ασθενούς, συνειδητοποίησε την αιτία. Στο όνειρό της η ασθενής προσπαθούσε να αποδείξει ότι ο γιατρός έκανε λάθος. Αυτό του φάνηκε περίεργο στην αρχή. Γιατί έπρεπε η ασθενής να αποδείξει ότι ο Φρόυντ έκανε λάθος την στιγμή που τον πλήρωνε πολλά χρήματα και η ίδια έκανε πολύ σκληρη δουλειά; 'Οπως και να είχε, ήθελε να τον βγάλει λάθος. Ξαφνικά κατάλαβε ότι, κατά βάθος, αυτή, αλλά και οι άλλοι ασθενείς του ***δεν ήθελαν*** να γίνουν καλά. Ήθελαν να κρατήσουν τις νευρώσεις τους και τα προβλήματά τους. Τότε κατάλαβε για πρώτη φορά την έννοια της ***αντίστασης***.

Ο Ιησούς παραπέμπει σ' αυτό ξανά και ξανά στα Μαθήματα Θαυμάτων. Δεν χρησιμοποιεί πάντα την λέξη αντίσταση – τις περισσότερες φορές δεν το κάνει – αλλά λέει ότι υπάρχει ένα κομμάτι μας που ***δεν θέλει*** να μάθει τα Θαύματα. Για παράδειγμα, στην αρχή του Μαθήματος 185, “Θέλω την ειρήνη του Θεού”, λέει: “Να λες αυτές τις λέξεις δεν είναι τίποτα. Αλλά να **τις εννοείς** είναι το παν.” Ο καθένας μας θα μπορούσε να πει ότι θέλει την ειρήνη του Θεού, ακόμα και αν είναι άθεος. Ο καθένας μας θέλει την ειρήνη που ο Αγιος Παύλος λέει ότι υπερβαίνει κάθε κατανόηση (Προς Φιλιππαίους 4:7), την ειρήνη που μας αφήνει εντελώς ανεπιρρέαστους από ό,τιδήποτε συμβαίνει γύρω μας, είτε στον κόσμο έξω είτε στον προσωπικό μας κόσμο. Ανεξάρτητα από το τί συμβαίνει, όλοι θέλουμε την εμπειρία του να μένουμε ήρεμοι, γεμάτοι ειρήνη και αγάπη. Όμως, φαίνεται ότι κάνουμε τα πάντα για να ζήσουμε ακριβώς το αντίθετο. Μελετάμε ένα βιβλίο που μας υπόσχεται ότι αν το μελετήσουμε, αν ταυτιστούμε με το σύστημα σκέψης του και το εφαρμόσουμε, θα βιώσουμε την ειρήνη του Θεού. Και τότε ανακαλύπτουμε ότι κάνουμε ακριβώς το αντίθετο απ' ότι μας λέει. Στο υποκεφάλαιο ”Η Συνέπεια Μέσου και Στόχου” από το κείμενο, καθώς και σε άλλα σημεία, ο Ιησούς ξεκαθαρίζει ότι αν δεν χρησιμοποιούμε το μέσον της συγχώρεσης που μας προσφέρει, είναι επειδή **δεν** θέλουμε τον στόχο, που είναι η ενθύμηση του Θεού. Το λάθος δεν βρίσκεται, για να παραφράσουμε τον Cassius, στα αστέρια των Μαθημάτων Θαυμάτων αλλά μέσα μας:

Έχουμε πει πολλά για την ασυνέπεια στόχου και μέσων και για το ότι αυτά πρέπει να εναρμονιστούν ώστε η άγια σχέση σας να σας φέρνει μόνο χαρά. Αλλά έχουμε επίσης πει ότι τα μέσα για να εναρμονιστείτε με τον στόχο του Αγίου Πνεύματος, θα έρθουν από την ίδια Πηγή από όπου προέρχεται και ο σκοπός Του. Αυτή η σειρά μαθημάτων είναι τόσο άμεση και απλή, ώστε δεν περιέχει ασυνέπειες. Οι φαινομενικές ασυνέπειες ή τα σημεία που τα θεωρείτε δυσκολότερα από άλλα, είναι απλώς οι ενδείξεις που υποδεικνύουν τις περιοχές όπου τα μέσα και ο σκοπός δεν είναι εναρμονισμένα. Αυτό επιφέρει μεγάλη αναστάτωση, η οποία δεν είναι αναγκαία. Αυτά τα μαθήματα δεν ζητούν σχεδόν τίποτα από εσάς. Είναι αδύνατον να φανταστείτε κάποιον που σας ζητά τόσο λίγα ή που σας προσφέρει τόσο πολλά. (Τ-20.VII.1).

Τα Μαθήματα Θαυμάτων μας βοηθούν να καταλάβουμε ότι δεν είναι ο κόσμος ή οι άνθρωποι που μας αναστατώνουν, ***εμείς*** τους επιτρέπουμε να μας αναστατώσουν. Εκεί είναι που εισέρχεται η αντίσταση και εκεί απευθύνονται (τα Μαθήματα) στο "Ο Φόβος της Λύτρωσης." Αυτή η ενότητα έχει δύο μέρη, το πρώτο μας διδάσκει ότι ο πραγματικός μας φόβος δεν είναι ο φόβος για την σταύρωση αλλά για την λύτρωση – ότι αν πραγματικά βιώσουμε την Αγάπη Του Θεού, θα αφήσουμε εντελώς αυτόν τον κόσμο και θα βρεθούμε στην Αγκαλιά Του Πατέρα μας. Το δεύτερο μέρος αναφέρεται πιο συγκεκριμμένα στην ιδιαιτερότητα, παρόλο που δεν χρησιμοποιείται η λέξη αυτή καθαυτή. Όταν απαιτήσαμε ιδιαίτερη εύνοια από τον Θεό και δεν μας την έδωσε, Τον μετατρέψαμε στην **δικιά μας** εικόνα και ομοιότητα:

Βρισκόσαστε σε ειρήνη μέχρι που ζητήσατε ειδική εύνοια. Και ο Θεός δεν την έδωσε επειδή αυτή η απαίτηση ήταν άγνωστη σ' Αυτόν, και δεν θα μπορούσατε να ζητήσετε κάτι τέτοιο από έναν Πατέρα που πραγματικά αγαπά τον Υιό Του. Επομένως τον καταστήσατε έναν πατέρα που δεν αγαπά, απαιτώντας από Αυτόν κάτι που μόνον ένας τέτοιος πατέρας θα μπορούσε να δώσει. (Τ-13.ΙΙΙ.10:2-4)

Στο Κεφάλαιο 16 ο Ιησούς επιστρέφει σ' αυτήν την πίστη ότι ο Θεός δεν μας παραχώρησε την ιδιαίτερη αγάπη που Του ζητήσαμε και γι αυτό φύγαμε και την αποκτήσαμε από μόνοι μας :

Είναι στην ιδιαίτερη σχέση, την γεννημένη από την κρυμμένη επιθυμία για ιδιαίτερη αγάπη από τον Θεό, όπου το μίσος του εγώ θριαμβεύει. Επειδή η ιδιαίτερη σχέση είναι η παραίτηση από την Αγάπη Του Θεού και η απόπειρα να διασφαλίσεις για τον εαυτό την ιδιαιτερότητα που Αυτός αρνήθηκε. (Τ-16.V.4:1-2)

Αυτό επομένως είναι η καρδιά του προβλήματος: ***Πιστεύουμε*** ότι αυτό συνέβη, αλλά στην πραγματικότητα δεν συνέβη ποτέ. Κάποια στιγμή στην κατάσταση του τέλειου Ενα, στην Ταυτότητά μας σαν τον ένα Υιό Του Θεού, ξεπήδησε η σκέψη – στην οποίαν τα Μαθήματα αργότερα αναφέρονται σαν την "μικρούλα, τρελλή ιδέα" ότι θα μπορούσαμε να είμαστε χωριστά από τον Θεό. Όταν αυτή η σκέψη πάρθηκε στα σοβαρά και βιώθηκε σαν πραγματικότητα, αρχίσαμε να βιώνουμε τους εαυτούς μας σαν μια ξεχωριστή οντότητα, μια συγκεκριμμένη προσωπικότητα που μπορούσε να γνωρίσει τον εαυτό της σε σχέση με τον

Θεό. Αυτή ήταν η έναρξη του ονείρου του διαχωρισμού και δεν είχε ξανα ακουστεί προηγουμένως. Στην πραγματικότητα ποτέ δεν έχει ακουστεί γιατί ποτέ δεν συνέβη πραγματικά – το απίθανο απλά δεν μπορούσε να συμβεί. Μέσα στο όνειρό μας, του οποίου η απόλυτη έκφραση είναι αυτός ο κόσμος, φάνηκε ότι το αδύνατο να συμβεί συνέβη πραγματικά: αγκαλιάσαμε την ιδέα ότι έχουμε έναν ξεχωριστό, ιδιαίτερο, και μοναδικό εαυτό. Αυτό ήταν η αρχή του προβλήματος και η ακύρωσή του είναι το απόλυτο τέλος. Ό,τιδήποτε βρίσκεται ανάμεσα αποτελεί τις εμπειρίες μας σ' αυτόν τον κόσμο.

Αυτές οι εμπειρίες δηλώνουν την επιθυμία μας για μια ιδιαίτερη,ατομική ύπαρξη. Μας αρέσει να έχουμε μια προσωπικότητα. Ακόμα και αν οι περισσότεροι από εμάς δεν είμαστε πάντα ευτυχισμένοι και βιώνουμε πόνο και βάσανα στην διάρκεια της ζωής μας – σωματικά και ψυχολογικά – είμαστε παρόλα αυτά ακόμα προσκολλημένοι σ' αυτόν τον εαυτό γιατί είναι το μόνο που έχουμε. Ο άλλος Εαυτός δεν υπάρχει εδώ. Δεν έχει ξεχωριστή ταυτότητα ή προσωπικότητα. Δεν έχει τίποτα. Δεν είναι τίποτα άλλο παρά ένα μέρος της Ολότητας και της Αγάπης του Θεού.

Ενώ λίγοι απο μας, αν υπάρχουν και αυτοί, έχουν καταφέρει να έρθουν σε επαφή με αυτήν την πρωταρχική σκέψη του διαχωρισμού από τον Θεό, όλοι μας έχουμε σίγουρα έρθει σε επαφή με την σκέψη ενός προσωπικού εαυτού. Εάν είστε έντιμοι, θα αναγνωρίζετε ότι υπάρχει ένα κομμάτι σας που βρίσκει απόλαυση στα προβλήματά σας – παλιές πληγές, κακοποίηση, θυματοποίηση, εγκατάλειψη, και προδοσία. Όσο οδυνηρές και αν είναι αυτές οι εμπειρίες, μας καθορίζουν και συντηρούν την ταυτότητά μας. Αυτές μας κάνουν αυτό που είμαστε ως ενήλικες. Επιβιώσαμε περνώντας από την βρεφική ηλικία, την παιδική και κυρίως από την εφηβεία, αναπτύσσοντας έναν εαυτό που έμαθε πώς να προσαρμόζεται σε έναν κόσμο που δεν καλύπτει πάντα τις ανάγκες μας και δεν μας δίνει αυτό που θέλουμε. Μάθαμε σε πολύ νεαρή ηλικία πώς να αναπτύξουμε έναν ιδιαίτερο εαυτό και μια ταυτότητα που να μπορεί να ανταπεξέρχεται και να επιβιώνει κάτω από την σταθερή αίσθηση απειλής. Αυτός είναι ο εαυτός που τώρα λατρεύουμε και προσπαθούμε να διατηρήσουμε, με οποιοδήποτε κόστος.

Αυτή η λατρεία της έννοιας του εαυτού είναι η βάση για την ανάπτυξη αυτής της ενότητας, "Ο Φόβος Της Λύτρωσης" και ρίχνει φως στο γιατί έχουμε όλοι τόσο μεγάλο πρόβλημα με αυτά τα Μαθήματα, όταν πραγματικά καταλάβουμε την αλήθεια τους. Όσοι **δεν** έχουν πρόβλημα με αυτά, σημαίνει, πολύ συχνά, ότι τα έχουν ***ξαναγράψει*** χωρίς να το συνειδητοποιήσουν. Πιστεύουν, για παράδειγμα, ότι τα Μαθήματα Θαυμάτων δεν εννοούν ***κυριολεκτικά*** ότι ο κόσμος είναι μια ψευδαίσθηση και ότι μια μέρα θα τον αφήσουμε. Πιστεύουν ότι μόνον ο πόνος μας είναι ψευδαισθητικός, και αν πραγματικά εξασκηθούμε με τα Μαθήματα, ο Ιησούς θα μας βοηθήσει να ζήσουμε πιο ευτυχισμένα στον κόσμο. Αυτό είναι, στην ουσία, αυτό που θέλουμε ενδόμυχα. Θέλουμε να έχουμε την τούρτα του εγώ μας, να την τρώμε, και να την απολαμβάνουμε κιόλας! Θέλουμε να σωθούμε, θέλουμε να έχουμε την εμπειρία του Ιησού και της Αγάπης του Παραδείσου, αλλά τα θέλουμε να είναι στο γενικό πλαίσιο των ονείρων μας του διαχωρισμού και της ιδιαιτερότητας. Δεν συνειδητοποιούμε ότι το να ακολουθούμε Τα Μαθήματα Θαυμάτων σημαίνει να βγούμε έξω από το όνειρο, εκεί που είναι ο Ιησούς, και στο τέλος να ξυπνήσουμε εντελώς από το όνειρο.

Αυτό που έκανε ο κόσμος με τον Ιησού μέσα στους αιώνες, και αυτό που ακόμα προσπαθούμε να κάνουμε μέσα από τα Μαθήματά του, είναι να τον φέρουμε και αυτόν και το μήνυμά του *μέσα* στο όνειρο, έτσι ώστε να διδαχθούμε πώς να ***διατηρήσουμε*** τον εαυτό μας – αλλά σαν έναν ευτυχισμένο, ειρηνικό και ολοκληρωμένο εαυτό. Όταν τελικά φθάσουμε να αναγνωρίσουμε ότι ο Ιησούς μας διδάσκει ότι και αυτός ο εαυτός είναι επίσης ψευδαισθητικός, και ότι ο τελικός σκοπός του να τον έχουμε σαν δάσκαλο είναι για να μπορέσουμε να αφήσουμε αυτόν τον κόσμο εντελώς, τότε αρχίζει να κτίζεται ο φόβος και η αγωνία. Αυτός είναι ο φόβος μας για την λύτρωση. Θα προτιμούσαμε πολύ περισσότερο

να ζήσουμε με έναν σταυρωμένο Θεό, όπως έχει κάνει ο Χριστιανισμός – είτε αυτός είναι ένας θεολογικός Θεός, ένας προσωπικός Θεός, ή ένας Θεός που υποφέρει – παρά να τα αφήσουμε αυτά και απλά να είμαστε με έναν Θεό ο Οποίος πραγματικά μας λυτρώνει, με την Φωνή Του να μας θυμίζει ότι τίποτα δεν έχει συμβεί. Αυτός είναι ο φόβος, και εδώ βρίσκεται γαντζωμένη η αντίστασή μας – το τελευταίο παραπέτασμα της μη συγχώρεσης, για να χρησιμοποιήσω την παραστατικότητα της καταπληκτικής τελευταίας ενότητας του "Τα Εμπόδια προς Την Ειρήνη" (T-19.IV-D). Όταν περάσουμε μέσα από αυτό το παραπέτασμα, ο εαυτός μας εξαφανίζεται, όπως περιγράφει χαρούμενα ο Ιησούς :

Μαζί θα εξαφανιστούμε μέσα στην Παρουσία πίσω από το παραπέτασμα, όχι για να χαθούμε αλλά για να βρεθούμε, όχι για να γίνουμε ορατοί αλλά με γνώση. (T-19.IV-D.19:1).

Να έχουμε γνώση, το οποίο στα Μαθήματα Θαυμάτων συμβαίνει στον Παράδεισο, σημαίνει ότι εκεί δεν υπάρχει εαυτός. Έτσι, όταν θα περάσουμε το τελικό παραπέτασμα με τον Ιησού, θα εξαφανιστούμε μέσα στην Παρουσία Του Θεού και στην Παρουσία Του Χριστού, του αληθινού μας Εαυτού. Δεν θα φαινόμαστε πια σαν ένας ξεχωριστός εαυτός, επειδή το να βλέπεις – ή να αντιλαμβάνεσαι – είναι μέρος του ψευδαισθητικού κόσμου στον οποίον ζει αυτός ο μεμονωμένος, διαχωρισμένος, ιδιαίτερος εαυτός.

Η προοπτική της εξαφάνισής μας μας φέρνει τρόμο. Και ο Ιησούς περιγράφει τί συμβαίνει καθώς στεκόμαστε μπροστά σ' αυτό το τελικό παραπέτασμα :

Και τώρα στέκεσαι τρομοκρατημένος μπροστά σ' αυτό που ορκίστηκες να μην το κοιτάξεις ποτέ. Τα μάτια σου κοιτάζουν κάτω, καθώς θυμάσαι την υπόσχεση που έδωσες στους "φίλους" σου. Η "ωραιότητα" της αμαρτίας, η ντελικάτη έλξη της ενοχής, η "ιερή" κέρινη εικόνα του θανάτου, και ο φόβος της εκδίκησης του εγώ στο οποίο έδωσες όρκο αίματος να μην το εγκαταλείψεις, όλα εγείρονται και σε προστάζουν να μην σηκώσεις τα μάτια σου. Γιατί συνειδητοποιείς ότι αν το κοιτάξεις και αφήσεις το παραπέτασμα να σηκωθεί, αυτοί θα φύγουν για πάντα. Όλοι οι "φίλοι" σου, οι "προστάτες" σου, και το "σπίτι" σου θα εξαφανιστούν. Τίποτα από όσα τώρα θυμάσαι θα τα θυμάσαι μετά. (T-19.IV-D.6)

Αντί να κοιτάξουμε μέσα από το παραπέτασμα και να δούμε το Φως και μετά να εξαφανιστούμε μέσα του, τα μάτια μας κοιτάζουν κάτω, θυμούμενοι τις υποσχέσεις μας στους "φίλους" μας. Αυτό που μας υπαγορεύει να χαμηλώσουμε τα μάτια μας είναι η ***αντίσταση*** : η αντίδρασή μας στον φόβο του να χάσουμε την ταυτότητά μας, αυτόν τον εαυτό. Στο ακόλουθο κομμάτι από το φυλλάδιο της ψυχοθεραπείας, ο Ιησούς θεωρεί την αντίσταση σαν το μέσον του εγώ να προστατευθεί από την αληθινή ανάπτυξη, αντικαθιστώντας την με τον δικό του ορισμό, που σημαίνει βέβαια να διατηρήσεις τον ιδιαίτερο εαυτό και να τον αφήσεις να "αναπτυχθεί" σε ανάστημα και εκτίμηση. Εν τω μεταξύ, βέβαια, η μόνη αλλαγή που θα έχει συμβεί είναι μια βαθύτερη ταύτιση με τις σκιές της ενοχής του εγώ:

Ο ασθενής ελπίζει να μάθει πώς να κάνει τις αλλαγές που θέλει χωρίς να αλλάξει την αυτο-αντίληψή του σε σημαντικό βαθμό.... Ο εαυτός που βλέπει είναι ο θεός του, και αναζητά μόνον να τον υπηρετήσει καλύτερα....Η "αντίσταση" είναι ο τρόπος του (του εγώ)

να κοιτάζει τα πράγματα, η δική του ερμηνεία της προόδου και ανάπτυξης. Αυτές οι ερμηνείες θα είναι αναγκαστικά λανθασμένες, επειδή είναι αυταπάτες. Οι αλλάγές που αναζητά να κάνει το εγώ δεν είναι πραγματικά αλλαγές. Δεν είναι παρά βαθύτερες σκιές, ή ίσως διαφορετικά νεφελώδη σχέδια. (P-2.IN.3:3,6; I.2:4-7)

Καθώς προχωράμε σταθερά όλο και πιο κοντά σ' αυτό το σημείο επιλογής, ο φόβος και η αγωνία μας εντείνονται. Υπάρχει μια φωνούλα μέσα μας, όχι η ήσυχη φωνούλα του Αγίου Πνεύματος, αλλά η ήσυχη μικρή φωνούλα του εγώ – μόνο που δεν φαίνεται πολύ μικρή και δεν είναι πολύ ήσυχη – που φωνάζει στο αυτί μας και λέει: θυμάσαι τί σου είπα; Κάνε άλλο ένα βήμα μ' αυτόν τον Ιησού, κάνε άλλο ένα βήμα σ' αυτό το μονοπάτι της συγχώρεσης, κάνε άλλο ένα βήμα για να απελευθερώσεις το παρελθόν σου και τα παράπονά σου και θα εξαφανιστείς. Αλλά όχι μέσα στην Καρδιά Του Θεού. Θα εξαφανιστείς μέσα στα σπλάχνα της λήθης. Θα εκμηδενιστείς. Τότε είναι που μας κατακλύζει ο φόβος και τα μάτια μας κοιτούν κάτω και θυμόμαστε τις υποσχέσεις μας στους φίλους μας. Εμφανίζεται η ασθένεια. Θυμός, παράπονα, παλιές πληγές και ψευδαισθήσεις ιδιαιτερότητας έρχονται στην συνείδησή μας. Όλα τα πράγματα που μας έσωσαν στο παρελθόν εγείρονται τώρα και έρχονται προς "διάσωσή" μας.

Είναι πολύ βοηθητικό να έχετε επίγνωση αυτής της κατάστασης, έτσι ώστε όταν συμβεί, καθώς θα συμβεί αναπόφευκτα, να μην αισθανθείτε ενοχή ή αναστάτωση. Απλά να πείτε: "Αυτό είναι που είπε το βιβλίο ότι θα συμβεί και ο Ιησούς είπε ότι θα συμβεί. Επομένως δεν θα ξαφνιαζόμουν τώρα που συμβαίνει και πάνω απ' όλα δεν θα αισθανόμουν ενοχή. Άλλωστε έχω ένα διαιρεμένο νου. Υπάρχει η πλευρά του σωστού νου μου που λαχταράει να γυρίσει σπίτι, που έχει αφοσιωθεί σ' αυτά τα Μαθήματα και δουλεύει φιλότιμα πάνω σ' αυτά, μελετώντας τα και προπαντός εφαρμόζοντάς τα. Αλλά υπάρχει επίσης και η πλευρά του λάθος νου μου που ακόμα ταυτίζεται με το εγώ μου και με τον ιδιαίτερο ατομικό εαυτό μου. Δεν θα εκπλαγώ όταν, μια στο τόσο, αυτός ο εαυτός του λάθος νου σηκώνει το άσχημο κεφάλι του και αρχίζει να ψιθυρίζει τα γλυκά του τίποτα πάνω στον θυμό και τα παράπονα, τον φόβο και το μίσος, την απώλεια και τον πόνο. Μαθαίνεις να απαντάς στο εγώ σου με: "Α, ναι ,σίγουρα, περί αυτού πρόκειται. Ξέρω ποιός είσαι και δεν χρειάζεται πια να σε φοβάμαι ή να αισθάνομαι ενοχή." Μαθαίνοντας να μην φοβόσαστε το εγώ, αυτό σιγά σιγά θα εξαφανιστεί.

Αυτό που επίσης βοηθά στο ταξίδι σας είναι να θυμάστε ότι δεν χάνετε τον εαυτόν σας αμέσως. Αρχίζετε με το να αντικαθιστάτε τον δυστυχισμένο εαυτό σας με έναν πιο ευτυχισμένο εαυτό. Μαθαίνετε να είστε πιο χαρούμενοι, ειρηνικοί, καλοί και ευγενικοί. Λιγότερο θυμωμένοι, στρεσαρισμένοι, φοβισμένοι και απογοητευμένοι. Αυτά είναι τα ευτυχισμένα όνειρα γαι τα οποία μιλάνε τα Μαθήματα. Αλλά αυτά απλά σας πάνε μέχρι την μέση της σκάλας. Δεν είναι ο τελικός στόχος. Ο πραγματικός στόχος είναι να ανεβείτε στην κορυφή, η οποία είναι ο πραγματικός κόσμος. Αυτό που σας πάει εκεί είναι η αναγνώριση ότι και το ευτυχισμένο όνειρο, είναι ένα όνειρο. Ακόμα και αυτή η μορφή στο ευτυχισμένο όνειρο είναι μια ψευδαίσθηση. Παρόλο που είμαι λιγότερο αγχωμένος και θυμωμένος από πριν, πιο ειρηνικός και ευγενικός, ακόμα δεν έχω ταυτιστεί με την ειρήνη του Θεού. Αυτά είναι σημαντικά ένδιάμεσα βοηθητικά βήματα (stepping stones) προς την επίτευξη της ειρήνης. Αλλά δεν είναι η τελική ειρήνη. Γι αυτό υπάρχουν ***τέσσερα*** εμπόδια προς την ειρήνη. Το τέταρτο και τελευταίο είναι η διαπέραση του τελικού παραπετάσματος, η οποία στο τέλος δεν είναι καν μια διαπέραση. Το παραπέτασμα απλά διαλύεται. Αλλά πρέπει να αναγνωρίσεις τον φόβο που δημιουργείται καθώς πας όλο και πιο κοντά σ' αυτό το τελικό παραπέτασμα, και την αντίστασή σου να το διαπεράσεις. Αρχίζεις να έχεις υπόνοιες ότι τα Μαθήματα Θαυμάτων λένε περισσότερα από αυτά που νόμιζες. Δεν είναι ένα ταξίδι προς ένα ευτυχισμένο όνειρο. Είναι ένα ταξίδι επιστροφής στο ***σπίτι.***

2. Κοιτάζοντας την αντίσταση

Ερ.: Από την στιγμή που θα συναντήσεις αντίσταση, απλά μένεις με αυτήν ?

Απ. : Ναι, από την στιγμή που θα συναντήσεις αντίσταση, γίνεσαι όσο το δυνατόν πιο συνειδητός. Ο Φρόυντ είπε ότι ένα από τα στοιχεία-κλειδιά της επιτυχημένης θεραπείας είναι να γίνει το άτομο πιο συνειδητό στην παρουσία της αντίστασης. Οι ομοιότητες ανάμεσα στον Φρόυντ και στα Μαθήματα Θαυμάτων είναι φανερές, τόσο στην θεωρία όσο και στην πρακτική. Το μόνο που χρειάζεται είναι να συνειδητοποιήσεις την αντίσταση και να πεις: " Α! Νάτο πάλι ! Προφανώς έχω έναν διαχωρισμένο νου. Τίποτα καινούργιο; " Με κάποιον τρόπο αυτή η διάθεση αδιαφορίας και μη αντίδρασης θα σε βοηθήσει να την ξεπεράσεις τελικά.

Το χειρότερο πράγμα που μπορείς να κάνεις, το τελευταίο πράγμα που θέλεις να κάνεις, είναι να παλέψεις ενάντια στον φόβο σου. Μην αντιστέκεσαι στην αντίσταση, απλά συνειδητοποίησέ την. Στο "Κανόνες για Απόφαση" στο Κεφάλαιο 30, ακριβώς στον πρώτο κανόνα λέει ο Ιησούς: "***Μην πολεμάς τον εαυτό σου***." (T-30.I.1:7). Μην παλεύεις ενάντια στον φόβο σου. Μην παλεύεις ενάντια στο εγώ σου. Όταν το κάνεις, τα καθιστάς πραγματικά. Υπάρχει μια υπέροχη φράση στην Βίβλο : "Μην αντιστέκεσαι στον σατανά" (Ματθαίος 5:39). Από την άποψη των Μαθημάτων Θαυμάτων, όταν αντιστέκεσαι στον σατανά τον καθιστάς πραγματικό, και άρα πιο δυνατό. Όταν ατιμετωπίζεις την βία με βία ή την επίθεση με επίθεση – είτε το κάνεις ατομικά είτε ως επικεφαλής κράτους – δεν θα έχεις ποτέ ειρήνη. Ποτέ. Γι' αυτόν τον λόγο δεν θα υπάρξει ποτέ ειρήνη στην Μέση Ανατολή, στην Αφρική,στην Ινδία ή οπουδήποτε αλλού. Είναι πάντα το μίσος ενάντια στο μίσος, η βία ενάντια στην βία, με τις δυό πλευρές της όποιας διαμάχης να είναι πεπεισμένες ότι είναι δικαιολογημένες για ό,τι κάνουν. Το σύστημα σκέψης του μίσους – το οποίο τελικά είναι το σύστημα σκέψης του διαχωρισμού και της επίθεσης επανειλημμένα ενισχύεται. Πόσο πιθανό είναι να μπορέσεις να αποδομήσεις κάτι που συνεχώς ενισχύεις; Ο τρόπος να το εξασθενίσεις είναι να κάνεις πίσω και να το παρατηρήσεις. Η αντίδραση το κάνει πραγματικό, η απαλή παρατήρηση το εξαλείφει. Υπάρχει μια σημαντική ενότητα στο τέλος του κεφαλαίου 23 με τίτλο "Πάνω από το Πεδίο Της Μάχης" , που ακολουθεί το "Οι Νόμοι Του Χάους", η καρδιά και η ψυχή της θεραπείας του συστήματος του εγώ για τα Μαθήματα Θαυμάτων. Το να είσαι πάνω από το πεδίο της μάχης, σημαίνει να ανυψώσεις τον εαυτό σου πέρα από το σώμα – όχι κυριολεκτικά βέβαια – να είσαι με τον Ιησού ***στον νου σου***, και να κοιτάς κάτω, στο πεδίο της μάχης της ιδιαιτερότητας και των σωμάτων, στον κόσμο. Παρατηρείς το πεδίο της μάχης και δεν κάνεις τίποτα περισσότερο.

Δύο προτάσεις που αναφέρω συχνά είναι χαρακτηριστικές αυτής της διαδικασίας. Η μία έχει να κάνει με την συγχώρεση, και η άλλη με το θαύμα,τα οποία είναι στην ουσία ταυτόσημα. Και οι δύο δηλώσεις βρίσκονται στο δεύτερο μέρος του Βιβλίου των Ασκήσεων. Στην περίληψη πάνω στην συγχώρεση ο Ιησούς δηλώνει ότι η συγχώρεση "είναι σιωπηλή, και ήσυχα δεν κάνει τίποτα.... Κυρίως κοιτάζει, και περιμένει και δεν κρίνει." (W-pII.1.4:1,3). Αυτή είναι μια εξαίσια περιγραφή που περιέχει την ουσία των Μαθημάτων Θαυμάτων. Η αναμονή είναι το να παραμένω υπομονετικά ώσπου να μην φοβάμαι τόσο.. Κοιτάζω (παρατηρώ) την αντίσταση και δεν κάνω τόποτα γι' αυτήν. Δεν την κρίνω, αλλά κυρίως παρατηρώ.

Η ίδια ιδέα εκφράζεται στην περίληψη για το θαύμα, όπου ο Ιησούς λέει ότι το θαύμα "κοιτά την καταστροφή, και υπενθυμίζει στον νου ότι αυτό που βλέπει είναι απατηλό" (W-pII.13.1:3). Αυτή είναι άλλη μια εξαίσια περιγραφή: ***το θαύμα κοιτάζει την καταστροφή***. Δεν παρατηρει την αγάπη, το φως ή την ειρήνη. Δεν παρατηρεί τον Χριστό ή τον Παράδεισο. Παρατηρεί την καταστροφή, η οποία έχει δύο επίπεδα: πρώτα την καταστροφή στον κόσμο – τον πόνο και την δυστυχία που συμβαίνει και προσωπικά και διεθνώς. Αυτό το επίπεδο προέρχεται από την προβολή της καταστροφής που βρίσκεται στον νου μας, η οποία είναι το δεύτερο επίπεδο. Ο νους μας βασανίζεται από την ενοχή, να μην αναφέρουμε τον φόβο ότι ο Θεός θα μας καταστρέψει επειδή καταστρέψαμε τον Παράδεισο. Το θαύμα παρατηρεί αυτήν την καταστροφή και δεν κάνει τίποτα. Απλά είναι η υπενθύμιση στον νου μας ότι αυτό το οποίο παρατηρούμε είναι απατηλό. Είναι η επιλογή του επιλογέα στον νου μας να ενωθούμε με το Άγιο Πνεύμα στο θαύμα που συγχωρεί, και να παρατηρούμε ήσυχα χωρίς να κρίνουμε.

Το θαύμα, ή η συγχώρεση, κοιτάζει την αντίσταση. Παρατηρεί την ταύτισή μας με τον εαυτό μας. Με τον φόβο μας για αγάπη και συγχώρεση, με το μίσος μας, την μικροπρέπειά μας, τον εγωισμό μας, τον θυμό, την κατάθλιψη, και τα σενάρια θυματοποίησης. Τα παρατηρεί όλα αυτά και στέκεται ακίνητο. "Κοιτάζεί, και περιμένει, και δεν κρίνει." Κοιτάζει και μας υπενθυμίζει ότι τίποτα από αυτά δεν έχει επίδραση στην πραγματικότητα. Η αντίστασή μας στην Αγάπη Του Θεού δεν Την έχει αλλάξει. Η αντίστασή μας στην αφύπνιση του αληθινού μας Εαυτού δεν Τον έχει αλλάξει. Τίποτα δεν έχει συμβεί.

Η ***ενοχή*** για την αντίστασή μας είναι το πρόβλημα. Η ενοχή για την απόφασή μας να εγκαταλείψουμε την αγάπη, είτε το κάναμε οντολογικά στην αρχή (αρχική σκέψη διαχωρισμού από την Αγάπη), είτε το κάνουμε εδώ ακριβώς τώρα, είναι το πρόβλημα. Τα Μαθήματα Θαυμάτων μας λένε ότι η ενοχή μας καθιστά τυφλούς και παράλογους:

> *Η ενοχή, σας καθιστά τυφλούς, επειδή ενώ βλέπετε μια κηλίδα ενοχής μέσα σας, δεν βλέπετε το φως. Και προβάλλοντάς την, ο κόσμος φαίνεται σκοτεινός και σαβανωμένος με την ενοχή σας. Ρίχνετε ένα σκοτεινό πέπλο πάνω του, και δεν μπορείτε να το δείτε, επειδή δεν μπορείτε να δείτε μέσα από αυτό. (T-13.IX.7:1-3).*
> *Γιατί πρέπει να δείτε ότι η ενοχή είναι πάντοτε εντελώς παράλογη, και δεν έχει αιτία. (T-13.X.6:3)*

Η ενοχή λέει ότι έχεις αμαρτήσει. Ότι έχεις χωριστεί από την αγάπη και γι' αυτό είσαι αμαρτωλός που αξίζει την τιμωρία. Αλλά εαν κάνεις ένα βήμα πίσω με τον Ιησού και κοιτάξεις αυτό που συμβαίνει στον νου σου – που αυτό σημαίνει να έχεις σχέση μαζί του ή με το Άγιο Πνεύμα – καταλήγεις να χαμογελάς γλυκά λέγοντας: "Δεν είναι ανόητο; " Αυτό είναι το νόημα της δήλωσής του στο τέλος του Κεφαλαίου 27 στο κείμενο:

> *Με ένα απαλό γέλιο αντιλαμβάνεται το Άγιο Πνεύμα την αιτία, και δεν κοιτάζει τα αποτελέσματα...... Σε καλεί να φέρεις κάθε τρομερό αποτέλεσμα σε Αυτό, έτσι ώστε να μπορέσετε να κοιτάξετε μαζί την ανόητη αιτία του και να γελάσεις μαζί Του για λίγο.....Και θα φύγεις από την Άγια Στιγμή με το γέλιο το δικό σου μαζί με του αδελφού σου ενωμένα με το δικό Του. (T-27.VIII.9:1.3,8)*

Αυτό είναι το απαλό γέλιο που προκαλείται όταν κοιτάξεις την αντίστασή σου προς την αλήθεια. Συνειδητοποιώντας πόσο ανόητο είναι να προτιμάς την ιδιαιτερότητα από την Αγάπη Του Θεού. Το επόμενο βήμα είναι να συγχωρήσεις τον εαυτό σου όταν νιώθεις την ανάγκη να κάνεις κάτι γι' αυτό. Συγχωρείς τον εαυτό σου όταν αρχίσεις να αισθάνεσαι

ενοχή για την αντίστασή σου στην αγάπη.

Ερ.: Τί συμβαίνει αν η αντίσταση έρθει με την μορφή πόνου; Την αντιλαμβάνεσαι και παίρνεις φάρμακα, που είναι μαγεία. Είναι το ίδιο πράγμα;

Απ.: Είναι ακριβώς το ίδιο πράγμα. Και βέβαια θα πάρεις φάρμακα αν πονάς, και βέβαια θα καλέσεις έναν φίλο όταν αισθανθείς μοναξιά. Θα κάνεις ο,τιδήποτε θα σε απαλλάξει από τον πόνο. Αλλά δεν θα το ονομάσεις σωτηρία. Ονόμασέ το μαγεία, αλλά συγχώρεσε τον εαυτό σου που την χρησιμοποιεί. Άλλωστε τα ***πάντα*** σ' αυτόν τον κόσμο είναι μαγεία. Αυτό το βιβλίο, "Το Ταξίδι Προς Το Σπίτι", είναι μαγεία επειδή πιστεύεις ότι έχει κάτι που εσύ δεν έχεις. Το βιβλίο για το οποίο μιλάει αυτό το βιβλίο, το Μαθήματα Θαυμάτων είναι μαγεία. Το να συγχωρείς τον εαυτό σου όταν χρησιμοποιεί μαγεία είναι το ίδιο σαν να συγχωρείς τον εαυτό σου που προτιμάει τον μαγικό εαυτό του εγώ από τον αληθινό Εαυτό του Θεού. Αν είμασταν ολοκληρωτικά στον σωστό νου μας θα μπορούσαμε να θεραπεύσουμε τους εαυτούς μας μόνο με το να θυμηθούμε την Πηγή μας. Αλλά εάν θα μπορούσαμε να το κάνουμε αυτό τόσο εύκολα, δεν θα είμασταν εδώ. Και βέβαια δεν θα χρειαζόμασταν τα Μαθήματα Θαυμάτων. Έτσι, συγχώρεσε τον εαυτό σου που νομίζεις ότι είσαι ακόμα ένα σώμα με ανάγκες, και που ακόμα αισθάνεσαι σωματικό πόνο και ευχαρίστηση. Αυτό δεν σημαίνει ότι είσαι ένα κακό άτομο. Απλά σημαίνει ότι είσαι παρανοικός.

Το να παρατηρείς αυτό χωρίς να κρίνεις τον εαυτό σου και τους άλλους που χρησιμοποιούν μαγεία είναι η ουσία της θεραπείας. Αυτός είναι ο τρόπος που το Άγιο Πνεύμα παίρνει κάτι που ο σκοπός του είναι να κάνει το εγώ αληθινό – τον πόνο, για παράδειγμα – και το αντιστρέφει μετατρέποντάς το σε εργαλείο συγχώρεσης. Μπορείς να μάθεις να κοιτάζεις τις επιλογές του εγώ σου, δηλ. το να είσαι άρρωστος συναισθηματικά ή σωματικά, και μετά με επιλογή σου να ζητάς μαγική βοήθεια για αυτήν την ασθένεια. Μπορείς να μάθεις να υπενθυμίζεις στον εαυτό σου ότι αυτές οι επιλογές δεν έχουν κανένα αποτέλεσμα στην πραγματικότητά σου. Παρατηρείς την καταστροφή των επιλογών σου – την καταστροφή της μαγείας σου – και υπενθυμίζεις στον εαυτό σου ότι αυτό που βλέπεις είναι ψεύτικο και δεν έχει καμμιά επίδραση στην αλήθεια.

Γι' αυτόν τον λόγο συνέχεια τονίζω ότι δεν υπάρχει τίποτα στα Μαθήματα Θαυμάτων σχετικό με την συμπεριφορά. Δεν υπάρχει τίποτα σ' αυτά τα Μαθήματα που θα σου πουν ότι κάτι που κάνεις ή που δεν κάνεις είναι σωστό ή λάθος. Τα Μαθήματα Θαυμάτων αναφέρονται *μόνον στην αλλαγή του νου σου*, που σημαίνει την αλλαγή του δασκάλου σου. Όταν επιλέξεις τον Ιησού – και θα σχετίζεσαι μ' αυτόν όλο και περισσότερο – θα περπατάς με ένα ευγενικό χαμόγελο στο πρόσωπό σου. Ακόμα και αν περνάς μέσα από εμπειρίες του εγώ, ακόμα και αν οι άνθρωποι γύρω σου περνούν τις δικές τους, θα υπάρχει ένα γλυκό χαμόγελο που δεν θα επιτρέπει στην απόφαση για το εγώ να γίνει πιο πραγματική από ό,τι ήδη την έχεις κάνει. Δεν την ενισχύεις. Απλά την παρατηρείς. Αυτό όσες φορές και να το πούμε δεν θα είναι αρκετές.

Από την άλλη πλευρά, να επαγρυπνάς για τον πειρασμό να χρησιμοποιείς το "παρατηρώντας το εγώ σου με τον Ιησού" σαν μέσον ικανοποίησης του εγώ σου. Είναι ένας συνηθισμένος πειρασμός. Καταλήγεις λέγοντας: "Είναι εντάξει αν είμαι θυμωμένος μαζί σου και σε μισώ, επειδή το παρατηρώ με τον Ιησού." "Είναι εντάξει αν πάρω το μαχαίρι και σε καρφώσω, επειδή το παρατηρώ με τον Ιησού. Τουλάχιστον γνωρίζω ότι την στιγμή που σου καρφώνω το μαχαίρι στην καρδιά κάνω προβολή." Δυστυχώς, έχω ακούσει πολλές από αυτές τις ιστορίες τρόμου, όχι για ανθρώπους που μαχαιρώνονται, αλλά για την παρερμηνεία από πολλούς της έκφρασης "*παρατηρώ με τον Ιησού*." Έχει γίνει ένα μέσον ικανοποίησης των εγώ τους, ενώ δεν είναι έντιμοι με τον εαυτό τους στο να αναγνωρίσουν πόσο απολαμβάνουν τον θυμό τους και την ιδιαιτερότητά τους.

Αναπόσπαστη με την διαδικασία της παρατήρησης του εγώ σου με τον Ιησού είναι η σύγκριση των δύο καταστάσεων: της κατάστασης του εγώ στην οποίαν είσαι και της κατάστασης από την οποίαν παραιτείσαι όταν επιλέγεις το εγώ. Με άλλα λόγια, εάν κρατώ παράπονα και είμαι θυμωμένος μαζί σου, δεν βιώνω την ειρήνη του Θεού, ούτε μπορώ να την βιώσω εαν ικανοποιώ ή απολαμβάνω την ιδιαίτερη σχέση αγάπης μαζί σου. Είναι σημαντικό να περιλάβεις και αυτό το βήμα στην διαδικασία, επειδή *αν δεν βιώσεις το πόσο σου κοστίζει το να είσαι με το εγώ σου*, δεν θα κινητοποιηθείς για να παραιτηθείς από αυτό. Μπορεί να γίνεις ειδικός στο να παρατηρείς με τον Ιησού το εγώ σου, αλλά σε πενήντα χρόνια από τώρα θα ανακαλύψεις δυστυχώς ότι είσαι ακόμα με το εγώ σου. Αυτό είναι αναπόφευκτο, αν δεν έχεις επιτρέψει στον εαυτό σου να νιώσει τον υπερβολικό πόνο που έρχεται όταν διώξεις μακρυά την αγάπη και την ειρήνη του, και δεχθείς στην θέση τους *το "ευτελές υποκατάστατο"* της ιδιαιτερότητας που περιγράφουν τα Μαθήματα Θαυμάτων. (Τ-16.IV.8:4)

Όσο περισσότερο μπορείς, να φέρνεις και τις δύο καταστάσεις στην επίγνωσή σου. Σύγκρινε την κατάσταση της ειρήνης του εγώ, που είναι ψεύτικη, με την αληθινή ειρήνη του Ιησού. Θα μπορείς να διακρίνεις ποιά είναι η κάθε μιά, επειδή στην ειρήνη του Ιησού δεν αποκλείεται *κανένας*. Ο καθένας είναι μέρος της. Στην ειρήνη του εγώ, μόνον οι καλοί άνθρωποι, αυτοί που καλύπτουν τις ανάγκες σου, επιτρέπονται. Αυτός είναι ένας σίγουρος τρόπος να διακρίνεις την διαφορά. Ακόμα και όταν επιλέξεις το εγώ – όταν θέλεις να αποκλείεις και να μισείς – μπορείς να έχεις επίγνωση ότι είσαι τόσο παράφρων που επιλέγεις ενάντια στην ειρήνη του Θεού και λες στον Ιησού ότι δεν θέλεις την ειρήνη του κοντά σου. Εάν μπορέσεις τουλάχιστον να παρατηρήσεις τί κάνεις και από τί παραιτείσαι, θα τον φέρεις από την πίσω πόρτα, επειδή το να παρατηρήσεις χωρίς να κρίνεις σημαίνει να κοιτάξεις μαζί του. Έχω πει και στο παρελθόν ότι μέχρι να αηδιάσεις πραγματικά από το εγώ σου δεν θα κινητοποιηθείς να παραιτηθείς από αυτό. Αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να γίνεις μαζοχιστής – ο στόχος είναι να μην πονάς και να μην είσαι άρρωστος. Ρεαλιστικά, πάντως, το μόνο πράγμα που πραγματικά θα σε κινητοποιήσει να παραιτηθείς από το εγώ σου, είναι να αηδιάσεις τελείως από αυτό, να αποκτήσεις πλήρη επίγνωση του πόνου που απορρέει όταν επιλέγεις το μίσος και τον διαχωρισμό. Αυτό είναι το νόημα αυτών των φράσεων που εμφανίζονται στις αρχές του κειμένου :

> *Η ανοχή στον πόνο μπορεί να είναι υψηλή, αλλά δεν είναι απεριόριστη. Αργά ή γρήγορα ο καθένας συνειδητοποιεί, έστω και αδιόρατα, ότι πρέπει να υπάρχει ένας καλύτερος τρόπος. (Τ-2.ΙΙΙ.3:5-6).*

Ένα άλλο σχετικό κομμάτι υπέρχει στην αρχή του "Ο Ευτυχισμένος Μαθητής", όπου ο Ιησούς λέει ότι το Άγιο Πνεύμα σε θέλει να έχεις επίγνωση της δυστυχίας σου:

> *Όσοι είστε σταθερά αφοσιωμένοι στην δυστυχία πρέπει πρώτα να αναγνωρίσετε ότι είστε δυστυχείς και όχι ευτυχισμένοι. Το Άγιο Πνεύμα δεν μπορεί να διδάξει χωρίς αυτήν την αντίθεση, επειδή πιστεύετε ότι η δυστυχία είναι ευτυχία. (Τ-14.ΙΙ.1:2-3).*

Αυτό που είναι χτυπητό πάνω σ' αυτό είναι ότι η ενότητα μιλάει για τον *ευτυχισμένο* μαθητή, που σημαίνει ότι δεν μπορείς να γίνεις ένας ευτυχισμένος μαθητής μέχρις ότου συνειδητοποιήσεις πόσο δυστυχισμένος είσαι. Εάν είσαι ευτυχισμένος, σε ειρήνη και ικανοποιημένος με την ζωή σου, *Τα Μαθήματα Θαυμάτων* δεν είναι για σένα. Υπάρχουν πολλά άλλα πνευματικά μονοπάτια, ειδικά κάποια σύγχρονα, που μπορούν να σε υποστηρίξουν σ' αυτό. Αυτά, πάντως , είναι Μαθήματα που ο σκοπός τους είναι να σε διδάξουν πόσο δυστυχισμένος είσαι σ' αυτόν τον κόσμο, ταυτισμένος με το σύστημα

σκέψης του εγώ. Αλλιώς δεν θα υπήρχε κίνητρο για να τον αφήσεις. Εάν ο κόσμος είναι καλός για σένα, τότε γιατί να θέλεις να παρατηρήσεις το εγώ σου; Γιατί θα ήθελες να κοιτάξεις την ενοχή και το μίσος σου;

Πάντως, *πράγματι* θα κινητοποιηθείς, εάν συνειδητοποιήσεις ότι επιλέγοντας την ασθένεια, τον διαχωρισμό και την ιδιαιτερότητα – την αρχή το *ενα ή το άλλο*: κάποιος κερδίζει και κάποιος χάνει – σου προκαλεί άγχος και δυσφορία, και πόνο. Μόνο στον βαθμό που θα βιώσεις τον τρόμο και τον πόνο της απόφασής σου θα κινητοποιηθείς να πεις: "*Πρέπει* να υπάρχει ένας καλύτερος τρόπος." Που στην πραγματικότητα σημαίνει : "Πρέπει να υπάρχει ένας άλλος δάσκαλος στον νου μου με ένα διαφορετικό τρόπο σκέψης, επειδή αυτός που ακολουθώ δεν είναι αποτελεσματικός". Όσο πιστεύεις οτι είναι αποτελεσματικός, τότε τα Μαθήματα Θαυμάτων δεν είναι για σένα και δεν θα τα χρειαστείς. Μπορεί να σου αρέσουν γιατί μιλάνε ωραία για όμορφα πράγματα, αλλά δεν θα παίρνεις από τα Μαθήματα αυτό που προσφέρουν, που είναι ένας δρόμος να *βγεις* από το όνειρο , όχι ένας τρόπος να το παγιώσεις.

Ερ.: Απο την στιγμή που θα το αντιμετωπίσεις αυτό, μου φαίνεται ότι υπάρχει μια λεπτή γραμμή ανάμεσα στο "δεν είναι φοβερό;" και στο να το χρησιμοποιήσεις για να προχωρήσεις. Μπορείς να μιλήσεις γι' αυτό;

Απ.: Όλοι θα θέλαμε να υπήρχε ένας συγεκριμμένος τύπος να ακολουθήσουμε, αλλά δυστυχώς δεν υπάρχει κανείς, παρά μόνον το να εμπιστευθείς ότι βιώνοντας τον πόνο του να μείνεις με το εγώ θα σε βοηθήσει να το υπερβείς. Αυτό είναι το συμπέρασμα. Υπάρχουν πολλές φρικιαστικές παράγραφοι στα Μαθήματα Θαυμάτων που περιγράφουν τον τρόμο του εγώ. Μιλούν για μίσος και για φόνο, για το να γκρεμίσεις τον αδελφό σου από τον γκεμό, για σάρκα που γδέρνεται από το κόκκαλο (Τ-24.V.4). Μιλούν για "τα πεινασμένα σκυλιά του φόβου", ότι "στην άγρια αναζήτηση για αμαρτία.... ορμούν σε κάθε ζωντανό πράγμα που βλέπουν και το κουβαλάνε στον αφέντη τους ουρλιάζοντας για να το καταβροχθίσει" (Τ-19.IV-Α.12:7; 16:6). Περιγράφει την ιδιαίτερη σχέση σαν ένα θρίαμβο ενάντια στον Θεό. (Τ-16.V.10:1). Αυτά δεν είναι απλά κούφιες λέξεις. Χρησιμοποιούνται επίτηδες για να σε βοηθήσουν να έρθεις σε επαφή με τον φονιά μέσα σου.

Η περιγραφή του τί σημαίνει ακριβώς το να είσαι σε ένα σώμα το δείχνει ακόμα πιο βίαια (λες και χρειαζόταν!). Κάνε ένα βήμα πίσω για ένα λεπτό και φαντάσου ότι είσαι ο κλασικός άνθρωπος από τον Άρη. Κοίτα τί είναι ένα σώμα και πώς ζει. Η ζωή του συντηρείται από τον φόνο. Σκέψου το – δεν μπορούμε να ζήσουμε χωρίς να αναπνέουμε, και όταν το κάνουμε, καταβροχθίζουμε χιλιάδες μικροοργανισμούς. Δεν μπορούμε να κάνουμε ένα βήμα ή να οδηγήσουμε ένα αυτοκίνητο χωρίς να καταστρέψουμε χιλιάδες και χιλιάδες μικροοργανισμούς, και όχι μόνον μικροοργανισμούς, αλλά και μυρμήγκια και άλλα έντομα. Όταν τρώμε, καταβροχθίζουμε κάτι που δεν είναι δικό μας, και κάτι που ήταν προηγουμένως ζωντανό. Είτε είναι πατάτα, καρότο, ψάρι ή αγελάδα, τρώμε κάτι που κάποτε ήταν ζωντανό. Δεν μας νοιάζει! Οι χορτοφάγοι λένε συχνά ότι δεν θέλουν να τρώνε κρέας ή ακόμα και ψάρι, επειδή πριν ήταν ζωντανοί οργανισμοί. Αυτό είναι αλήθεια, αλλά το ίδιο ήταν και ένα καρότο. Δεν υπάρχει ιεραρχία στις ψευδαισθήσεις, σε αντίθεση με τον πρώτο νόμο του χάους του εγώ, ότι υπάρχει. Συνήθως δεν σκεφτόμαστε δεύτερη φορά να πάρουμε μια αναπνοή, να κάνουμε ένα βήμα ή να φάμε κάτι, και ο σκοπός εδώ σίγουρα δεν είναι να σας ενοχοποιήσω επειδή αναπνέετε, τρώτε, πίνετε ή κινείστε. Αλλά ο σκοπός είναι να σας κάνω να συνειδητοποιήσετε ότι το ίδιο το σώμα , στο οποίο νομίζουμε ότι ζούμε, στηρίζεται στον φόνο. Δεν μπορείς να ζήσεις χωρίς να σκοτώσεις κάτι άλλο. Επιπλέον, πώς μπορείς να ζεις σε σπίτια χωρίς να κόψεις δέντρα;

Αλλά όπως προτείνεις, μπορείς πολύ εύκολα να πέσεις στην παγίδα της ικανοποίησης του εγώ και της απόλαυσής του αν πεις: "δεν είναι τρομερό;", χωρίς να αφήσεις τον εαυτό

σου να *νιώσει* τα αποτελέσματα. Το εγώ σου θα σε αηδιάσει, όπως επανηλλειμένα έχω πει. Τα Μαθήματα Θαυμάτων λένε " Ό,τι δεν είναι αγάπη, είναι φόνος" (T-23.IV.1:10) και ότι η αγάπη δεν είναι πιθανή εδώ (T-4.III.4:6). Είναι αρκετά τρομερό όταν ξύσεις κάτω από την επιφάνεια και ανακαλύψεις ότι κάτω από αυτό το αξιαγάπητο, ευγενικό, προσεκτικό, ευαίσθητο και πρόθυμο να βοηθήσει πρόσωπο που νομίζεις ότι είσαι, υπάρχει ένας Χίτλερ, ένα τέρας που δικαιολογεί τους σκοτωμούς με την λογική ότι είτε θα σκοτώσεις ή θα σκοτωθείς! Όπως είπε ο Φρόυντ στην κόρη του την Άννα σε κάποιον περίπατό τους στην Βιέννη :

> Βλέπεις αυτά τα όμορφα σπίτια με τις όμορφες προσόψεις; Τα πράγματα δεν είναι απαραίτητα τόσο όμορφα πίσω από τις προσόψεις. Το ίδιο συμβαίνει επίσης και με τους ανθρώπους. (Άννα Φρόυντ : Βιογραφία, Ελίζαμπεθ Γιάνγκ-Μπρούελ, σελ.52)

Μια πραγματικά ήπια υποτίμηση !

Κάποια νωρίτερα σχολίασε για μια δυσάρεστη αυτο-ανακάλυψη καθώς εξασκείτο στο γυμναστήριο. Είχε πρόσφατα εγγραφεί στο γυμναστήριο με την σκέψη να δουλέψει με το σώμα της, μόνο που ανακάλυψε ότι στην πραγματικότητα ήθελε να δουλέψει με το εγώ της. Η δουλειά για το σώμα, συνειδητοποίησε, ήταν μια δικαιολογία για να αλλάξει το εγώ της. Στεκόταν στον διάδρομο και έκρινε. Και το μόνο που μπορούσε να δει ήταν μίσος παντού. Είδε το εγώ της με όλον τον τρόμο του, να στάζει από μίσος και κακία. Ήταν ο νους της το πραγματικό γυμναστήριο.

Αλλά πρέπει επίσης να επαγρυπνάτε και για την άλλη πλευρά: το να βλέπετε το φρικιαστικό περιεχόμενο μέσα σας και να αντιδράτε σ' αυτό σαν να ήταν πραγματικό. Το εγώ είναι απίστευτα πανούργο. Εαν δεν μπορέσει να σας σταματήσει από την μελέτη των Θαυμάτων, θα ενωθεί μαζί σας στην μελέτη σας. Είναι ειδικό σε αυτό! Επομένως, θα σας συμβούλευα μερικές φορές να έχετε κάποιο άλλο πρόσωπο να σας βοηθάει. Κάποιον που να μπορεί να σας δείχνει έναν ισορροπημένο τρόπο παρατήρησης έτσι ώστε να μην παγιδευτείτε στην άλλη πλευρά. Είναι πολύ δύσκολο να το κάνετε μόνοι σας, επειδή το εγώ είναι τόσο ύπουλο. Ο φόβος να χάσουμε την ατομικότητά μας, τον ιδιαίτερο εαυτό, είναι τόσο έντονος που θα μπορούσαμε εύκολα να πέσουμε σε αυτήν την παγίδα του να κάνουμε το εγώ αληθινό – δικαιολογώντας το ή καταπιέζοντάς το. Χρειαζόμαστε , βέβαια, την εσωτερική βοήθεια, αλλά μερικές φορές η αβεβαιότητά μας ως προς αυτήν την εσωτερική βοήθεια μας επιρρεάζει τόσο πολύ ώστε να χρειαζόμαστε και μια εξωτερική πηγή βοήθειας επίσης – σε όποια μορφή θα μας βοηθούσε να προχωρήσουμε στο μονοπάτι. Τότε θα έχουμε ένα εσωτερικό ***και*** ένα εξωτερικό χέρι να κρατηθούμε.

Μπορείς να παραμείνεις έντιμος και σε επαγρύπνιση γι' αυτές τις παγίδες του εγώ με το να παρακολουθείς τον νου σου για κάθε κριτική. Αν ξυπνήσεις ένα πρωί με την αίσθηση ότι είσαι ευλογημένος και ότι έχεις συγχωρήσει τους πάντες, πρέπει να αρχίσεις να υποψιάζεσαι. Αν ήταν τόσο εύκολο, δεν θα ήσουν εδώ – εκτός και αν είσαι προχωρημένος πνευματικά, οπότε, σ' αυτήν την περίπτωση δεν θα χρειαζόσουν τα Μαθήματα Θαυμάτων. Τα Μαθήματα αυτά δεν είναι για πνευματικά προχωρημένους ανθρώπους. Είναι για πνευματικά βρέφη. Εάν πιστεύεις ότι έχεις συγχωρήσει τους πάντες και οτι πια δεν διατηρείς σκέψεις κριτικής ή ιδιαιτερότητας, υπάρχει μεγάλη πιθανότητα να αρνείσαι κάτι.

Έλεγα συχνά, όταν πρωτοξεκίνησα να διδάσκω, ότι μια καλή προετοιμασία για τα Μαθήματα Θαυμάτων είναι να βρίσκεσαι ήδη σε ένα πνευματικό μονοπάτι και / ή να κάνεις παράλληλα και κάποια μορφή ψυχοθεραπείας. Αυτό θα σου είχε τουλάχιστον εξασφαλίσει έναν υγιή σεβασμό για το εγώ. Οι μαθητές τα πρώτα χρόνια ειδικά, ελαχιστοποιούσαν το εγώ. Αλλά ακόμα εξακολουθεί να συμβαίνει. Οι άνθρωποι δεν θέλουν να ασχολούνται με τις σκοτεινές πλευρές τους, έτσι καταλήγουν να λένε ότι όλα είναι υπέροχα: ζητώ την

βοήθεια του Αγίου Πνεύματος και Αυτό μου λέει τί να παραγγείλω στο εστιατόριο , Αυτό συγχωρεί τους πάντες για μένα, και έτσι αγαπώ τους πάντες. Αν η προσωπική σας εμπειρία σας έχει εξασφαλίσει έναν υγιή σεβασμό για το εγώ, θα είσαστε πολύ επιφυλακτικοί σε τέτοια τεχνάσματα.

Επαναλαμβάνω, νομίζω ότι θα πρέπει να είσαστε πολύ καχύποπτοι αν ξυπνήσετε ένα πρωί εντελώς ξαφνικά σε μια κατάσταση ευλογίας. Είναι πολύ περισσότερο υγιές το να ξυπνήσετε ένα πρωί κατακλυσμένοι από μίσος, και μετά να συνειδητοποιήσετε ότι κάθε μέρα ξυπνάτε κατακλυσμένοι από μίσος αλλά δεν το γνωρίζατε. Νομίζατε ότι αισθανόσαστε αγάπη, συμπάθεια ή ενδιαφέρον. Ή ίσως απλά σκεφτήκατε ότι ήταν μια άσχημη ημέρα, ή δυσπεψία από το χθεσινό δείπνο. Δεν συνειδητοποιήσατε ότι ήταν μίσος.

Αρκετοί άνθρωποι μου έχουν πει κατά την διάρκεια αυτών των χρόνων, ότι αισθάνονται αναστατωμένοι και απογοητευμένοι, γιατί όσο περισσότερο μελετούν τα Μαθήματα Θαυμάτων, τόσο χειρότερα πάνε τα πράγματα σχετικά με το εγώ τους. Γενικά νομίζω ότι είναι αναπόφευκτο. Πάντως, τα Μαθήματα μας βοηθούν να καταλάβουμε ότι τα πράγματα δεν χειροτερεύουν – ***ήταν ήδη χειρότερα!*** Απλά δεν γνωρίζαμε πόσο πολύ άσχημα ήταν. Ήμασταν ήδη δυστυχισμένοι αλλά δεν το γνωρίζαμε. Η βοήθεια των Μαθημάτων βρίσκεται στο ότι ανασηκώνουν το πέπλο έτσι ώστε να αρχίσουμε να κοιτάζουμε μέσα μας. Το πρώτο πράγμα που βλέπουμε, πάντως, δεν είναι η Αγάπη Του Θεού, αλλά το μίσος του εγώ – το αυτο-μίσος, η ενοχή, η ένταση και η αγωνία. Πριν από αυτό ζούσαμε ευτυχισμένα τις ζωές μας. Ίσως κάναμε οικογένεια, χρήματα, διασκεδάζαμε – κάνοντας ό,τι κάνουν οι κανονικοί άνθρωποι και ό,τι θέλουν να κάνουν. Δεν είχαμε επίγνωση ότι το μόνο που κάναμε με όλα αυτά που ασχολόύμαστε ήταν να φεύγουμε μακρυά από την Αγάπη Του Θεού, που στην πραγματικότητα σημαίνει να απομακρυνόμαστε από την ενοχή μας. Τώρα ξαφνικά συνειδητοποιούμε τί είναι οι ζωές μας, και δεν μας αρέσει αυτό που βλέπουμε.

Κατά κάποιον τρόπο, προτιμώ να ακούω τους ανθρώπους να μου λένε ότι όταν δουλεύουν με τα Μαθήματα Θαυμάτων τα πράγματα είναι απαίσια, παρά ότι αυτά έχουν αλλάξει την ζωή τους και όλα είναι υπέροχα. Όταν αρχίσουν να λένε κάτι τέτοιο, ανησυχώ. Όχι ότι δεν είμαι ευτυχισμένος όταν οι άνθρωποι είναι ευτυχισμένοι, αλλά θέλω να είναι αληθινά ευτυχισμένοι, και όχι να είναι σε άρνηση για το τί πραγματικά τους συμβαίνει. Τα Μαθήματα Θαυμάτων ακυρώνουν τέτοια άρνηση. Δεν μπορείς να λύσεις ένα πρόβλημα που δεν ξέρεις ότι έχεις, όπως τονίζω. Πρέπει να το κοιτάξεις. Και το να το κοιτάξεις είναι πολύ οδυνηρό, όπως διαβάζουμε στο κείμενο:

> *Καθώς παρατηρείς την ιδιαίτερη σχέση, είναι απαραίτητο πρώτα να συνειδητοποιήσεις ότι περιέχει πολύ πόνο. Αγωνία, απελπισία, ενοχή και επίθεση όλα υπάρχουν σ'αυτήν, διακοπτόμενα από περιόδους κατα τις οποίες φαίνονται να είναι απόντα (T-16.V.1:1-2).*

Με μιαν έννοια, αυτό είναι ίσως ένα καλό σημάδι. Πάλι, δεν θέλεις οι άνθρωποι να έχουν πόνο, αλλά εάν ο πόνος ήταν ήδη εκεί και ήταν απαρατήρητος, ούτε και αυτό είναι καλό. Με κάποια έννοια, η θεραπεία μπορεί να φαίνεται χειρότερη από το πρόβλημα, αλλά η αναστάτωση είναι απλά προσωρινή.

Όταν μπορείς να αρχίσεις να χαμογελάς, θα αρχίσεις να παίρνεις το σκοτάδι όλο και λιγώτερο στα σοβαρά. Το φως θα αρχίσει βαθμιαία να ανατέλει, και θα αρχίσεις να αισθάνεσαι καλύτερα. *Αλλά δεν θα κινητοποιηθείς να πάρεις το χέρι του Ιησού και να κοιτάξεις το σκοτάδι μέχρι να νιώσεις πραγματικά τον πόνο.* Αυτό είναι το σημαντικό εδώ. Αυτός ο κόσμος είναι ένα απαίσιο μέρος – απλά απαίσιο. Μια γραμμή στο βιβλίο των ασκήσεων περιγράφει τον κόσμο σαν ένα μέρος *"όπου πεινασμένα και διψασμένα πλάσματα έρχονται να πεθάνουν"* (W-pII.13.5:1). Τώρα αυτή δεν είναι μια πολύ ωραία εικόνα. Μας έχει πει επίσης ότι αυτός ο κόσμος δεν είναι το σπίτι μας – είμαστε ορφανοί

εδώ (W.pl.182). Ακόμα και εαν δεν είχαμε σκοτώσει τον Γονιό μας, δεν θα είμαστε τόσο σίγουροι ότι Αυτός θα μας καλωςόριζε πίσω. Ούτε καν ξέρουμε πού είναι αυτό το πίσω. *Αυτό* είναι απαίσιο! Ο Ιησούς λέει στο τέλος του κειμένου ότι περιπλανόμαστε σ' αυτόν τον κόσμο "αβέβαιοι, μόνοι και σε συνεχή φόβο" (T-31.VIII.7:1). Το να έρθεις σε επαφή με αυτό δεν είναι καθόλου ευχάριστο. Αλλά είναι ο μόνος τρόπος να φθάσεις στην αγάπη που είναι μόλις στην άλλη πλευρά. Με αυτήν την έννοια, η διαδικασία της παρατήρησης αξίζει πραγματικά.

Επιπλέον, τα Μαθήματα Θαυμάτων δεν εννοούν να κάνουμε τον κόσμο ένα καλύτερο μέρος, ούτε να κάνουμε τις ζωές μας καλύτερες με κάποιον εξωτερικό τρόπο. Τα Μαθήματα κάνουν την ζωή μας καλύτερη βοηθώντας μας να συνειδητοποιήσουμε ότι υπάρχει μια εσωτερική ζωή – και ούτε καν χρειάζεται να γνωρίζουμε αρχικά τί είναι αυτή. Το μόνο που πρέπει να ξέρουμε είναι ότι ο τρόπος να πάμε εκεί είναι να αφήσουμε τα παράπονα, την ιδιαιτερότητα και τις επικρίσεις. Πάλι, είναι βοηθητικό να αποκτήσουμε επίγνωση του πόσο πραγματικά οδυνηρή είναι η ζωή εδώ. Θυμηθείτε το κομμάτι που διαβάσαμε από το " Ο ευτυχισμένος Μαθητής": το Άγιο Πνεύμα μας θέλει να αναγνωρίσουμε πόσο είμαστε "σταθερά αφοσιωμένοι στην δυστυχία". Δεν μπορεί να μας διδάξει παρά μόνον αν αναγνωρίσουμε ότι είμαστε κακομοίρηδες και όχι ευτυχισμένοι. Έχουμε θεωρήσει την άθλια ύπαρξή μας σε αυτόν τον κόσμο ένα ενδεχόμενο ευτυχίας. Πιστεύουμε ότι το ιδανικό είναι να είμαστε ευτυχισμένοι και ότι πράγματι μπορούμε να είμαστε ευτυχισμένοι εδώ. Αλλά δεν μπορούμε να δούμε ότι η ζωή σε αυτόν τον κόσμο είναι πραγματικά δυστυχισμένη, και δεν θα αλλάξει ποτέ σε μορφή. Αυτό που αλλάζει είναι *ο σκοπός* τον οποίον δίνουμε στην ύπαρξή μας εδώ : συγχώρεση αντί για επίκριση, εγρήγορση αντί για ύπνο.

Σε κάποιο κεφάλαιο νωρίτερα στο κείμενο ο Ιησούς μας λέει ότι δεν γνωρίζουμε την διαφορά ανάμεσα στον πόνο και την χαρά (T-7.X.8:6), και στο επόμενο κεφάλαιο λέει ότι δεν γνωρίζουμε την διαφορά ανάμεσα στην αιχμαλωσία και την ελευθερία (T-8.II). Πάλι, από την στιγμή που έχουμε μπερδέψει τις έννοιες δυστυχία και ευτυχία, ο Ιησούς οφείλει να μας πει ότι είμαστε αρκετά δυστυχισμένοι. Βασικά μας λέει: "Ξέρω ότι είστε δυστυχείς επειδή νομίζετε ότι είσαστε εδώ σε ένα σώμα που σας ξεχωρίζει από τον Εαυτό σας, από τον εαυτό όλων των άλλων, και πάνω από όλα από τον Θεό. Πώς είναι δυνατόν να είσαι ευτυχισμένος εδώ σε μια κατάσταση η οποία είναι ακριβώς η αντίθετη από τον Παράδεισο, μια κατάσταση ολοκληρωτικής αγάπης και ειρήνης; " Η αντανάκλαση της Ενότητας του Παραδείσου σε αυτόν τον κόσμο είναι ο πρακτικός στόχος των Μαθημάτων Θαυμάτων: να βλέπεις όλους εδώ το ίδιο. Αυτό σταματάει την επίκριση του εγώ. Αν όλοι είναι το ίδιο, κανείς δεν είναι ιδιαίτερος. Και όλοι είναι το ίδιο επειδή είμαστε όλοι εξίσου τρελλοί και δυστυχισμένοι, αλλά επίσης είμαστε όλοι εξίσου λογικοί.

Η ιδέα είναι να κοιτάξεις μέσα σου και να πεις: "Τώρα τελικά αρχίζω να καταλαβαίνω πόσο γεμάτος μίσος είμαι, και πώς έχω ταυτιστεί με το εγώ." Αυτό είναι ο ευτυχισμένος μαθητής. Θυμήσου - "Ο Ευτυχισμένος Μαθητής" μιλάει για το πώς θα μάθεις πόσο δυστυχισμένος είσαι. Ένας από τους λειτουργικούς ορισμούς που δίνω για το να είσαι με τον ορθό σου νου – που σημαίνει να ζητάς βοήθεια από το Άγιο Πνεύμα ή τον Ιησού – είναι να είσαι με τον λάθος νου χωρίς να το επικρίνεις. Έχε στον νου σου ότι το ευτυχισμένο όνειρο, ο ορθός νους, το Άγιο Πνεύμα, και η Επανόρθωση (Εξιλέωση) είναι όλα *απαντήσεις* στο εγώ. Είναι η *διόρθωση* για το εγώ, και δεν είναι τίποτα άλλο από μόνα τους. Η μόνη σίγουρη αλήθεια είναι η Αγάπη του Θεού. Αυτό που ξέρουμε εδώ σαν αγάπη είναι η διόρθωση του Αγίου Πνεύματος για το εγώ. Δεν μπορεί να εκφραστεί απευθείας. Χωρίς το εγώ η λειτουργία της συγχώρεσης του Αγίου Πνεύματος εξαφανίζεται, καθώς και Αυτό το ίδιο:

Και θα είσαι με αυτό όταν ο χρόνος τελειώσει και δεν θα έχει μείνει

ίχνος από όνειρα κακίας στα οποία χορεύεις με την λεπτή μελωδία του θανάτου. Επειδή στην θέση της ακούγεται για λίγο ο ύμνος προς τον Θεό. Και μετά η Φωνή φεύγει, για να μην χρειαστεί να αποκτήσει μορφή αλλά να επιστρέψει στο αιώνιο άμορφο του Θεού. (C-6.5:6-8).

Έτσι, να είσαι στο ευτυχισμένο όνειρο σημαίνει να είσαι στον λάθος νου και να έχεις τις συνηθισμένες επιθέσεις του εγώ, αλλά να τις χρησιμοποιείς ως ένα τρόπο για να παρατηρείς: μαθαίνοντας να συγχωρείς τον εαυτό σου που διάλεξε ενάντια στην αγάπη, επειδή διάλεξες ενάντια στην αγάπη εκείνη την αρχική στιγμή. Δεν σημαίνει να αφυπνιστείς και να είσαι ευτυχισμένος και γαλήνιος. Θα μπορούσε να σημαίνει ότι αφυπνίζεσαι και είσαι ανήσυχος, φοβισμένος, ένοχος και ιδιαίτερος, αλλά τώρα το βλέπεις αυτό σαν το μάθημά σου. Επειδή τώρα τελικά γνωρίζεις ότι έχεις έναν δάσκαλο ο οποίος θα σε διδάξει σωστά. Μαθαίνεις ότι αυτό είναι ένα πρόγραμμα σπουδών που *εσύ* έγραψες, και που αποτελείται από όλες σου τις ιδιαίτερες σχέσεις. Δεν χρειάζεται πια να τις αρνείσαι, να αισθάνεσαι ένοχος, ή να προσποιείσαι ότι είναι υπέροχες, και έτσι δεν φοβάσαι πια τον πόνο που υπάρχει επειδή τις βιώνεις ως τις γεμάτες ενοχή καταστάσεις, που είναι στην πραγματικότητα.

Είναι βοηθητικό να έχεις επίγνωση ότι η διαδικασία της συγχώρεσης απαιτεί να περάσεις μέσα από το σκοτάδι, το οποίο, εξ ορισμού δεν είναι ευχάριστο. Τα Μαθήματα Θαυμάτων μας λένε ότι το Άγιο Πνεύμα θα σε οδηγήσει μέσα από τον κύκλο του φόβου και ότι ο Θεός είναι από την άλλη πλευρά. (T-18.IX.3¨7-9). Αλλά δεν μπορείς να πας στον Θεό στην άλλη πλευρά παρά μόνο αν έχεις περάσει από τον κύκλο του Φόβου. Θυμάμαι μια εικόνα που περιέγραψε κάποτε η σύζυγός μου η Γκλόρια. Μιλούσε για το ότι δεν μπορείς να πας από τον κόσμο της μορφής στον κόσμο του άμορφου – που είναι ο Θεός – χωρίς να διασχίσεις την γέφυρα της απόγνωσης. Το νόημά της ήταν σαφές: μπορείς να φθάσεις στο άμορφο μόνον όταν αντιμετωπίσεις την απόγνωση του συστήματος σκέψης του εγώ – την γέφυρα που σε οδηγεί στο σπίτι. Δεν είναι ευχάριστο. Ο μεγάλος μύστης Άγ. Ιωάννης του Σταυρού εισήγαγε την περιγραφική πρόταση “σκοτεινή νύχτα της ψυχής” που περιγράφει το συγκινησιακά οδυνηρό κομμάτι του ταξιδιού προς το σπίτι. Δεν μπορείς να πας στην κορφή του βουνού, που είναι η εικόνα του, παρά μόνον αφού πρώτα το ανέβεις – την σκοτεινή νύχτα της παρατήρησης του εγώ σου.

Τα Μαθήματα Θαυμάτων συμφωνούν πολύ με αυτήν την προσέγγιση του πνευματικού μονοπατιού, διδάσκοντας ότι πρέπει να περάσεις μέσα από το εγώ. Μερικές φορές η διαδικασία είναι εξαιρετικά οδυνηρή, αλλά αυτό που σου δίνει θάρρος, δύναμη και ελπίδα να επικρατήσεις είναι η συνειδητοποίηση ότι είναι ένα αναπόφευκτο κομμάτι της διαδικασίας, και πάνω από όλα, ότι δεν χρειάζεται να το περάσεις αυτό μόνος. Αυτή είναι η αξία της σχέσης με τον Ιησού, το επόμενο θέμα μας.

3. Ο ρόλος του Ιησού

Θα ήταν αδύνατο να διασχίσουμε την γέφυρα της απόγνωσης αν δεν υπήρχε το τρυφερό και απαλό χέρι το οποίο κρατάμε γερά και που μας οδηγεί μέσα από τα σύννεφα της ενοχής, όπως μας λέει ο Ιησούς στο βιβλίο των ασκήσεων:

> *Προσπάθησε να περάσεις τα σύννεφα με όποιο μέσο σου φαίνεται κατάλληλο. Αν σε βοηθάει, σκέψου εμένα να σου κρατώ το χέρι και να σε οδηγώ. Και σε διαβεβαιώ ότι αυτό δεν θα είναι αδρανής φαντασίωση. (W-pI.70.9:2-4).*

Έτσι ταξιδεύετε μαζί χέρι με χέρι, κρατώντας μια λάμπα να φωτίζετε το σκοτάδι – και αυτό το σκοτάδι μπορεί να είναι τρομακτικό. Φτιάξαμε έναν κόσμο φωτός – ηλιακού και ηλεκτρικού – να φωτίσουμε τον κόσμο μας, αλλά είναι όλα ψευδαισθητικά. Μια προσπάθεια να φωτίσουμε έναν κόσμο σκοτεινιασμένο από την ενοχή. Αυτό το κάνουμε εξωτερικά, αλλά συμβολίζει τις μάταιες προσπάθειες να φωτίσουμε το σκοτάδι του εσωτερικού μας κόσμου – το μίσος και τον φόβο.

Η ενοχή δεν είναι υπέροχη, αλλά αυτό που ***είναι*** υπέροχο είναι ότι μπορείς να φέρεις τις σκέψεις σου του μίσους μέσα στην αίθουσα διδασκαλίας, και να έχεις έναν διαφορετικό δάσκαλο να σου τις ερμηνεύσει. Τώρα έχεις γίνει ένας ευτυχισμένος μαθητής, επειδή πραγματικά μαθαίνεις κάτι. Δεν έχει νόημα να πηγαίνεις στο σχολείο εάν αισθάνεσαι ότι ήδη έχεις μάθει τα πάντα. Δεν έχει νόημα το να έχεις τον Ιησού σαν δάσκαλό σου εάν νομίζεις ότι δεν έχει κάτι να σε διδάξει. Δεν μπορεί να σε διδάξει χωρίς τις ιδιαίτερες σχέσεις σου, επειδή αυτές αποτελούν την διδακτέα ύλη. Δεν βαδίζει μέσα σε μια αίθουσα και διδάσκει από κάποιο βιβλίο. ***Εσύ*** του παρέχεις την διδακτέα ύλη – την ζωή σου – και αυτός σε διδάσκει από αυτήν. Σου διαβάζει από το ***δικό σου*** βιβλίο, και σε διδάσκει ότι υπάρχει ένας άλλος τρόπος να κοιτάξεις την ζωή σου και τις σχέσεις σου. Αυτή η προσέγγιση θα σε διδάξει όχι πώς να σκοτώνεις ή να χειραγωγείς τους άλλους ανθρώπους, ούτε πώς να διορθώσεις τον κόσμο. Θα σε διδάξει πώς να κοιτάζεις τον εαυτό σου. Αυτός είναι ο σκοπός του να είσαι στην αίθουσα διδασκαλίας του Ιησού.

Όταν ξυπνάς το πρωί, συνειδητοποίησε ότι είσαι στην τάξη για να **αποδομήσεις** όλα όσα σου δίδαξε το εγώ. Μπορεί ακόμα να είναι ένα πολύ δύσκολο μάθημα αυτήν την ημέρα. Ίσως έχεις ένα ραντεβού με έναν γιατρό που πρόκειται να σου δώσει τα αποτελέσματα των εξετάσεών σου που θα κρίνουν αν θα ζήσεις ή θα πεθάνεις. Ή ίσως να συναντήσεις το αφεντικό σου στην δουλειά, και να σου πει ότι νομίζει ότι είσαι υπέροχος και αξίζεις μια αύξηση, ή πρόκειται να σε απολύσει. Ίσως έχεις ένα ραντεβού με ένα πολύ σημαντικό πρόσωπο και αυτός ή αυτή μπορεί να σε αγαπάει ή να σου πει ότι η σχέση τελείωσε. Με τον καινούργιο σου δάσκαλο, ό,τι και να συμβεί , μπορεί να είναι μια ευτυχισμένη μέρα εξαιτίας των μαθημάτων που θα μάθεις.

Ερ.: Είναι πραγματικά πολύ δύσκολο να είσαι σε επαφή με την πεποίθηση ότι δολοφόνησες τον Θεό εκτός και αν την βιώσεις πρώτα στο επίπεδο του κόσμου όπου την έχεις προβάλει. Εάν πραγματικά δεχθείς ότι ο δολοφόνος που βλέπεις εκεί έξω είσαι εσύ,

τότε αυτό πρέπει να ισούται με το γεγονός ότι πραγματικά πιστεύεις – κάτω από το συνειδητό επίπεδο – ότι έχεις δολοφονήσει τον Θεό. Και από την στιγμή που θα αντικρύσεις αυτόν τον δολοφόνο μέσα σου, τί θα κάνεις με αυτό;

Απ.: Τίποτα. Αυτό είναι το κλειδί, όπως έχω εξηγήσει. Αυτό που όλοι κάναμε στην αρχή σαν ένας Υιός ήταν να σκοτώσουμε τον Θεό επειδή δεν μας έδωσε αυτό που θέλαμε. Τον καταβροχθίσαμε ψυχολογικά ενσωματώνοντας τον δημιουργικό Του Εαυτό. Πιστεύοντας έντρομοι ότι πραγματικά κάναμε αυτό που για μας ήταν μια τρομακτικά αμαρτωλή πράξη (παρότι σαφώς απίθανη), κάναμε το μη υπαρκτό πρόβλημα της αμαρτίας αληθινό, και κατακλυστήκαμε από αυτο-μίσος και ενοχή. Αυτός ο πόνος έγινε τόσο αφόρητος ώστε δεν είχαμε άλλο ψυχολογικό μέσον από το να αρνηθούμε αυτό το γεμάτο ενοχή πράγμα, να τρέξουμε μακριά από αυτό, να κατασκευάσουμε έναν κόσμο και ένα σώμα, όπου θα κρύβαμε όχι μόνον την ενοχή, αλλά και τον ίδιο τον νου. Αυτό είναι το νόημα.

Και έτσι δεν χρειάζεται να έρθεις σε επαφή με εκείνην την αρχική σκέψη της θέλησης να δολοφονήσεις τον Θεό. Αρκεί να έχεις επίγνωση του πώς θέλεις να δολοφονήσεις τους ανθρώπους με τους οποίους ζεις, εργάζεσαι ή με τους οποίους μεγάλωσες. Είναι όλα το ίδιο. Αυτή είναι η ομορφιά των Μαθημάτων Θαυμάτων σαν πνευματικό μονοπάτι. Δεν χρειάζεται καθόλου να ασχοληθείς με τον Θεό. Χρειάζεται μόνο να ασχοληθείς με τον αντιπρόσωπο του Θεού – τον σύντροφό σου στην ιδιαίτερη αγάπη ή μίσος στο παρελθόν, στο παρόν ή στο μέλλον. Αυτός αντιπροσωπεύει τον Πατέρα σου, Τον Οποίον βλέπεις και με τον τρόπο του ορθού νου και με τον τρόπο του λάθους νου. Ο τρόπος του Ορθού νου είναι ότι Αυτός είναι ο Δημιουργός της ζωής. Η άποψη του λάθους νου είναι ότι Αυτός θέλει να μας καταστρέψει. Πάλι, δεν είναι απαραίτητο, ούτε εφικτό, να ασχοληθείς με καμμιά από αυτές τις σκέψεις επειδή αυτές είναι θαμμένες εντελώς. Αλλά κομμάτια της σκιάς αυτών των σκέψεων βρίσκονται σε κάθε μια από τις σχέσεις μας:

> *Αυτά που βλέπεις σαν δώρα που σου προσφέρει ο αδελφός σου (είτε είναι ένα δώρο με αγκάθια : μίσος και επίθεση, ή το δώρο των κρίνων : συγχώρεση) αντιπροσωπεύουν τα δώρα που ονειρεύεσαι ότι σου δίνει ο Πατέρας σου. (T-27.VII.16:2).*

Για να συνοψίσουμε: Δεν χρειάζεται να ασχοληθώ με τον Θεό, μόνον με ***σένα***. Εάν, με την βοήθεια του Ιησού, μπορέσω να εξαλείψω την ιδιαιτερότητά μου με εσένα – την ιδιαίτερη αγάπη μου και το ιδιαίτερο μίσος μου – μηδενίζω όλες τις παρεμβολές ανάμεσα σε μένα και τον Θεό, γιατί όλες είναι μία. Όταν ολοκληρώσω το μονοπάτι μου, διδάσκει ο Ιησούς χαρούμενα, η ανάμνηση του Θεού ανατέλει στον νου μου και ο Θεός έρχεται κάτω και με ανασηκώνει ξανά μέσα Του. (δες για παράδειγμα, T-7.I.6-7). Έτσι, ο τρόπος που μαθαίνω να συγχωρώ τον Θεό και να Τον αγαπώ είναι το να σε συγχωρήσω.

Σε ατομικό επίπεδο, έχουμε δείγματα αυτού κάθε φορά που βλέπουμε τα εγώ μας σε δράση, και μετά αντιδράμε λέγοντας: "Δεν θέλω να το βλέπω αυτό." Έτσι ξαναενεργοποιούμε την καθοριστική στιγμή όταν σαν ένας Υιός είπαμε όλοι: "Δεν θέλω να το βλέπω αυτό." Το σώμα που κατασκευάσαμε σαν άμυνα έχει μάτια που κοιτούν προς τα έξω αλλά όχι προς τα μέσα. Οι αισθητήριες συσκευές δεν κατασκευάστηκαν για να κοιτούν μέσα στον νου αλλά μόνον να κοιτούν προς τα έξω στα σώματα τα δικά μας και των άλλων. Γιατί; Επειδή τρομοκρατούμεθα να κοιτάξουμε στον νου μας: "Δυνατά το εγώ σου λέει να μην κοιτάξεις μέσα, γιατί αν το κάνεις τα μάτια σου θα φωτίσουν την αμαρτία, και ο Θεός θα σε τυφλώσει," εξηγεί ο Ιησούς στο " Ο Φόβος να Κοιτάξεις Μέσα σου" (T-21.IV.2:3). Έτσι, δεχόμενοι την λύση του εγώ για τον τρόμο μας, κατασκευάσαμε έναν κόσμο έτσι ώστε να μην κοιτάξουμε ποτέ μέσα στον νου μας και να ασχολούμαστε μόνον με το σώμα μας – το δικό μας και του κόσμου. Για αυτόν τον λόγο, επινοήσαμε τα

μικροσκόπια και τα τηλεσκόπια.

Φθάνουμε στην ουσία της πρακτικής μας εργασίας με τα Μαθήματα Θαυμάτων και συνειδητοποιούμε τον τρόμο του εγώ μας. Ο πειρασμός είναι να στραφούμε και να φύγουμε μακριά. Προσπαθείστε να μην το κάνετε! Αυτό είναι το νόημα της σχέσης με τον Ιησού. Δεν είναι η τακτοποίηση του ονείρου – να κερδίσεις το λαχείο, να βρεις μια σχέση ή ένα καλύτερο σώμα. Δεν είναι τίποτα άλλο παρα μόνον να κοιτάξεις το εγώ σου χωρίς φόβο και χωρίς ενοχή. Αυτός είναι ο τρόπος να το αποδομήσουμε και για αυτό χρειαζόμαστε τον Ιησού.

Το δύσκολο μέρος αυτών των Μαθημάτων είναι να μάθεις να παραμένεις με το εγώ σου χωρίς να πέφτεις στην παγίδα να τρέχεις να ξεφύγεις από αυτό, ικανοποιώντας το, κτίζοντάς του βωμό ή αρνούμενός το. Το μόνο που μας λέει ο Ιησούς είναι να το κοιτάξουμε μαζί του, και να πούμε: Αυτό πραγματικά είναι τρελλό. Θέλει να δολοφονήσει και όχι να αγαπήσει. Δόξα τω Θεώ αρχίζω να συνειδητοποιώ ότι έχω μια άλλη επιλογή. Αλλά επίσης αρχίζω να καταλαβαίνω αυτό το κομμάτι μου που δεν θέλει να κάνω την άλλη επιλογή. Αν ήταν στο χέρι μου θα έμενα με το εγώ, αλλά με λιγότερο πόνο." Μπορούμε να πούμε ότι αυτό είναι ένα είδος αυτοανάλυσης. Γίνεσαι όλο και πιο συνειδητός για το τί είναι το εγώ. Αλλά μένεις μαζί του. Αλλιώς το κάνεις πραγματικό, και θα παραμείνει σαν ταυτότητά σου.

Ο Κρισναμούρτι μίλησε για το να μείνεις με τον πόνο. Δεν το εννοούσε με την μαζοχιστική έννοια, βέβαια, αλλά με την ίδια έννοια με τα Μαθήματα Θαυμάτων όταν μιλάνε για τον πόνο σαν ένα κάλυμμα του φόβου, και πέρα από τον φόβο είναι η αγάπη. Ο Κρισναμούρτι μιλούσε για το να πας πέρα από όλες τις σκέψεις στη αγάπη. Τα Μαθήματα μας διδάσκουν να μένουμε με τον πόνο του εγώ επειδή κάτω από αυτόν είναι ο φόβος της Αγάπης Του Θεού. Επομένως αναπτύσσοντας μια σχέση με τον Ιησού, σημαίνει να μάθεις να μην φοβάσαι τόσο πολύ τον πόνο του εγώ που θα σε έκανε να ξανατρέξεις στην αγκαλιά των "φίλων" σου : του μίσους, της ασθένειας, της αγωνίας της ιδιαιτερότητας. Με τον Ιησού πάντα στο πλευρό σου, να σου προσφέρει την όραση που τώρα δέχεσαι, ο φόβος εξαφανίζεται μέσα στο φως της αλήθειας.

Αλλά ένα άλλο επίπεδο αντίστασης μπορεί να αναδυθεί σε αυτό το σημείο: ο φόβος της αγάπης. Από την στιγμή που δεν σου αρέσει πια το πώς αισθάνεσαι , και δεν θέλεις πια να περπατάς σε αυτήν την γη με φόβο, ενοχή και μίσος – είτε για άλλους είτε για τον εαυτό σου – αρχίζει να αναδύεται η ερώτηση :"Τί κερδίζω πραγματικά κρατώντας αυτό το μίσος ? ***Τί θα χάσω αν το αφήσω να φύγει*** *;"* Τότε είναι που ο φόβος της αγάπης έρχεται στην επιφάνεια πολύ γρήγορα. Μετά έχουμε δεύτερες σκέψεις και αρχίζουμε να υποχωρούμε. :"Δεν ξέρω αν το θέλω αυτό. Δεν ξέρω αν θέλω να περάσω μια ολόκληρη μέρα ή έστω ένα πρωινό χωρίς να κρίνω κάποιον. Ποιός θα ήμουν αν οδηγούσα στον δρόμο ή γραφόμουν σε ένα γυμναστήριο και δεν θα έκρινα κανέναν; Ποιός θα ήμουν αν στεκόμουν στην ουρά του σούπερ μάρκετ χωρίς να κρίνω πια τί υπάρχει στο καλάθι του άλλου ή την ταμία, ή το γεγονός ότι η ταμπέλα λέει καθαρά λιγότερο από δέκα αντικείμενα και ο άλλος έχει δεκατρία; Ποιός θα ήμουν αν στεκόμουν στην ουρά του σούπερ μάρκετ και βρισκόμουν σε απόλυτη ειρήνη; Ποιός θα ήμουν αν οδηγούσα στον αυτοκινητόδρομο χωρίς να επιτεθώ σε κάποιον ; Ποιός θα ήμουν αν ζούσα με την οικογένειά μου χωρίς να έχω καμμιά επιθετική σκέψη για κάποιον; "

Το να αντιληφθούμε αυτές τις αγωνιώδεις σκέψεις μας βοηθάει να συνειδητοποιήσουμε πόσο είμαστε ταυτισμένοι με την ιδιαιτερότητα, την ενοχή, την κριτική και το μίσος. Σε κάποιο σημείο χρειάζεται να αφήσεις τον εαυτό σου να βιώσει το πόσο άθλιος αισθάνεσαι όταν κυκλοφορείς με τόση κριτική. Είμαστε τόσο πολύ συνιθισμένοι στο να κρίνουμε και να βρίσκουμε λάθη, είτε πρόκειται για κάτι που θεωρούμε σημαντικό και σοβαρό είτε για κάτι συνηθισμένο. Είναι τόσο πολύ κομμάτι της κουλτούρας μας το να μισούμε τους άλλους, ειδικά αυτούς που έχουμε κρίνει σαν διαφορετικούς. Το πρόβλημα είναι ότι νομίζουμε ότι μας έχουν διδάξει να το κάνουμε αυτό, καθώς εκφράζει το τραγούδι από το *Νότιος*

Ειρηνικός. Δεν μας έχουν διδάξει να το κάνουμε. Ερχόμαστε στον κόσμο με αυτό, καθώς και με την εξυπνάδα πώς να ξεφεύγουμε – πώς να το κάνουμε να φαίνεται σαν να κάνουμε κάτι άλλο.

Επίσης ερχόμαστε στον κόσμο με ενοχή. Έρχεται σε χιλιάδες μορφές, αλλά υπάρχει μόνον μια ενοχή, και όλοι την έχουμε. Έτσι πάντα παραιτούμαστε από το ίδιο πράγμα, πάντα αντιμετωπίζουμε το ίδιο πρόβλημα. Η τραγική παράνοια είναι ότι είμαστε τόσο ταυτισμένοι με αυτην ενοχή που είναι σαν να είναι στο DNA μας. Δεν είναι κάτι που μπορεί να ξεπλυθεί στο μπάνιο μας. Είναι υφασμένη μέσα στην ίδια την ύπαρξή μας. Για αυτό επεσήμανα νωρίτερα ότι είναι βοηθητικό να παρατηρήσουμε τον καννιβαλισμό του σώματος.Δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς να καννιβαλίζει και να σκοτώνει ό,τι υπάρχει γύρω του. Και αυτό γίνεται γιατί η σκέψη του εγώ είναι από μόνη της καννιβαλιστική. Είμαστε όλοι ένοχοι για αυτήν την σκέψη – είτε είναι κάτι συνηθισμένο είτε είναι κάτι τεράστιο : είτε με βίασαν σε μικρή ηλικία, και αυτό είναι ένα τεράστιο θέμα που πρέπει να αντιμετωπίσω, είτε απλά θύμωσα γιατί κάποιο συγκεκριμμένο πρόσωπο δεν με χαιρέτησε. Είναι όλα το ίδιο.

Αυτό αποτελεί μια ολόκληρη διαδικασία επειδή αντιμετωπίζουμε τις ίδιες τις ρίζες της ύπαρξής μας. Όπως είπα μόλις τώρα, εάν παραιτηθούμε απο το μίσος μας και την ιδιαιτερότητά μας, δεν θα ξέρουμε πια ποιοί είμαστε. Υπάρχει μια γραμμή στο “ Η Αντίληψη του Εαυτού εναντίον του Εαυτού “ που απευθύνεται ακριβώς σ'αυτόν τον φόβο:

Δεν υπάρχει δήλωση που ο κόσμος να φοβάται περισσότερο να ακούσει από αυτήν:

> *Δεν γνωρίζω το τί είμαι, και ως εκ τούτου δεν γνωρίζω*
> *τί κάνω, πού είμαι ή πώς να κοιτάξω τον κόσμο ή τον εαυτό μου.*
> *(T-31.V.17:6).*

Αυτός είναι ο φόβος. Για μας, είναι η ολοκληρωτική άρνηση του εαυτού μας. Αλλά στην πραγματικότητα δεν είναι τίποτα άλλο από την εξαφάνιση ενός εαυτού που πρώτα πρώτα ποτέ δεν υπήρξε. Πάλι, δεν έχει σημασία αν είμαι αναστατωμένος για κάτι συνηθισμένο ή για κάτι το οποίο είχε τρομερές συνέπειες στην προσωπική μου ζωή. Είναι το ίδιο. “Μια ελαφριά αίσθηση ενόχλησης δεν είναι τίποτα άλλο παρά ένα πέπλο που σκεπάζει έντονη οργή.” (W-pI.21.2:5) . Είναι μια ολόκληρη διαδικασία επειδή οι ρίζες της είναι υφασμένες με το ποιός πιστεύω ότι είμαι. Θα μπορούσε να είναι το ίδιο σαν να πάρεις ένα μαχαίρι και να κόψεις ένα χέρι. Αυτό ήταν το χέρι *μου*. Κάπως έτσι είναι η αίσθηση. Το μίσος μου, η ιδιαιτερότητά μου, το αυτο-μίσος μου όλα αυτά είναι αυτός που είμαι. Ποιός θα ήμουν χωρίς αυτά;

Οι ζωές μας καθορίζονται από την γραμμή των αμυνών που έχουμε υψώσει ενάντια στον εαυτό που έχει τραυματιστεί. Η γέννηση είναι ένα τραύμα, το να είσαι μωρό είναι ένα τραύμα, τα πάντα είναι ένα τραύμα, επειδή οι ανάγκες μας ποτέ δεν καλύπτονται ολοκληρωτικά όπως θα θέλαμε. Ξοδεύουμε όλη μας την ζωή αντιμετωπίζοντας έναν κόσμο που δεν είναι εκεί για μας (δεν μας υποστηρίζει) – τουλάχιστον όχι πλήρως, και όχι όλη την ώρα. Παλεύουμε με αυτόν τον πόνο υψώνοντας άμυνες, αλλά μετά οι άμυνες *γινόμαστε* εμείς. Είναι σαν να πρόκειται να φοράς το ίδιο πουκάμισο καθημερινά σε όλη σου την ζωή. Μετά από λίγο αρχίζει να προσκολλάται στο δέρμα σου επειδή δεν το βγάζεις ποτέ. Δεν μπορείς πια να πεις πού τελειώνει το πουκάμισο και πού αρχίζει το δέρμα σου. Γίνεται αυτό που είσαι. Οι άμυνές μας είναι έτσι. Είναι σαν κάτι που φορέσαμε. Η ιδιαιτερότητά μας δεν είναι μόνον ο τρόπος που λειτουργούμε στον κόσμο, αλλά γίνεται η ταυτότητά μας. Για αυτόν τον λόγο η διαδικασία είναι τόσο δύσκολη. Στην πραγματικότητα δεν παραιτούμαστε από τίποτα: είναι ένα ταξίδι χωρίς απόσταση (T-8.VI.9:7). Όμως στην εμπειρία μας στον κόσμο είναι τα πάντα. Είναι ο ίδιος ο εαυτός μας.

Ερ.: Από την στιγμή που αυτό το πράγμα που νομίζουμε ότι είμαστε είναι μόνον μια άμυνα, τότε δεν υπάρχει τίποτα εδώ παρα μόνον αυτά τα στρώματα των αμυνών.

Απ.: Ναι, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να απαλλαγείς από τις άμυνές σου για να προχωρήσεις. Η αξία και η ομορφιά του να έχεις μια σχέση με τον Ιησού στον νου σου είναι ότι διαπερνάει αυτές τις άμυνες εντελώς. Η σχέση δεν είναι στην πραγματικότητα με ένα πρόσωπο. Η σχέση συμβολίζει την επιλογή σου (του επιλογέα) να ταυτιστείς με μια παρουσία στον νου σου που εξακολουθεί να είναι εσύ, αλλά είναι πέρα από όλα τα στρώματα των αμυνών. Είναι μέρος της διαδικασίας της απο-ταύτισης από το σύστημα σκέψης του εγώ της ιδιαιτερότητας και του μίσους, η οποία αρχίζει με την επιλογή σου να κοιτάξεις με τον Ιησού όλες τις σκέψεις του εγώ σου.

Αυτός είναι ο λόγος που η ανάπτυξη μιας σχέσης με τον Ιησού ή με το Άγιο Πνεύμα είναι ένα ουσιαστικό μέρος στα Μαθήματα Θαυμάτων. Αναπτύσσεις μια σχέση με τον εαυτό σου του ορθού νου, που είσαι εσύ, αλλά όχι ο εαυτός που νόμιζες ότι ήσουν. Όταν βγεις έξω από αυτόν τον εαυτό και κοιτάξεις το εγώ σου με τον Ιησού – σ'αυτά τα στρώματα πάνω σε στρώματα πάνω σε στρώματα – δεν θα αισθάνεσαι πια τόσο αβοήθητος και χωρίς ελπίδα, και θα καταλάβεις ότι υπάρχει ένας άλλος εαυτός. Δεν χρειάζεται να αλλάξεις αυτόν τον εαυτό. Στην πραγματικότητα, *δεν μπορείς* να αλλάξεις αυτόν τον εαυτό, είναι αυτός που είναι το σώμα σου. Αλλά μπορείς να κάνεις ένα βήμα πίσω και να τον κοιτάξεις έξω από αυτό το σύστημα σκέψης. Όσο πιο πολύ μπορείς να το κάνεις αυτό – μέρα με την μέρα, βδομάδα με την βδομάδα, μήνα με τον μήνα, χρόνο με τον χρόνο – τόσο περισσότερο εξασθενίζει η ταύτισή σου με αυτόν τον εαυτό και ενισχύεται η υπέρτατη ταύτισή σου με τον αληθινό σου Εαυτό.

Το βασικό αξίωμα που σου επιτρέπει να το κάνεις αυτό είναι ***να κοιτάζεις το εγώ σου χωρίς επίκριση***. Δεν είναι υπερβολή το να το λέω αυτό τόσο συχνά. Κοιτάζεις αυτόν τον εαυτό της ιδιαιτερότητας και λες : “Θεέ μου, πάντα έτσι ήμουν. Ήθελα την αγάπη και την προσοχή της μητέρας και του πατέρα μου, και ποτέ δεν πήρα αρκετή. Και μετά ήρθαν ο αδελφός μου και η αδελφή μου, και μια το ένα μια το άλλο, έγιναν όλα τα τρομερά πράγματα. Έχω ζήσει όλη μου την ζωή έτσι, και τώρα μπορώ να δω τί κάνω με την τωρινή μου οικογένεια, τους φίλους, και τους συναδέλφους στην δουλειά. Τώρα βλέπω πώς ασχολούμαι με το σώμα μου όσο γερνάει, και βλέπω πώς αντιδρώ με τα άλλα σώματα στον κόσμο και στις ειδήσεις. Βλέπω ότι είναι όλα το ίδιο.”

Έτσι κοιτάζεις το εγώ σου με τον Ιησού και αποκτάς επίγνωση της παράνοιας του συστήματος σκέψης του, αλλά έξω από αυτό το σύστημα σκέψης. Εάν μπορούσες να το κοιτάξεις χωρίς ενοχή, επίκριση ή φόβο θα το εξασθενούσες σημαντικά. Αυτή είναι η διαδικασία. Και ξαφνικά θα γέμιζες με ελπίδα. Δεν υπάρχει ελπίδα σ' αυτόν τον κόσμο. Δεν υπάρχει ελπίδα μέσα στον κόσμο του εγώ στον νου σου. Το μίσος είναι μίσος. Ντύσε το με ό,τι θέλεις : το μίσος είναι μίσος, ο τρόμος είναι τρόμος, η ενοχή είναι ενοχή. Δεν αλλάζει ποτέ – αλλάζει μορφή αλλά η ουσία του ποτέ δεν αλλάζει. Αλλά δεν χρειάζεται να το αλλάξεις, επειδή υπάρχει τώρα μια θέση έξω από αυτό, πάνω από το πεδίο της μάχης, από την οποίαν μπορείς να κοιτάξεις ξανά κάτω και να πεις : “Ναι, μόνο παράνοια είναι όλο αυτό.”

Ερ.: Όταν ζητάω βοήθεια από τον Ιησού, έχω επίγνωση ότι του την ζητάω μόνον επειδή θέλω ανακούφιση από τον πόνο μου.

Απ.: Πού βλέπεις λάθος σε αυτό; Για ποιόν άλλον λόγο θα του ζητούσες βοήθεια; Δεν τον αγαπάς. Κανείς από όσους έρχονται σ' αυτόν τον κόσμο δεν τον αγαπάει. Ο Ιησούς δεν είναι υπερήφανος. Θα σε κερδίσει με όποιον τρόπο μπορεί. Ξέρει ότι ο μόνος τρόπος

που μπορεί να σε κερδίσει είναι με το να σε βοηθήσει να νιώσεις καλύτερα, επειδή ο πόνος είναι τόσο μεγάλος. Σε κάποιο σημείο ακούγεται σαν θεωρητικός της μάθησης, λέει ότι σε διδάσκει να σχετίζεις τον πόνο με το εγώ, και την ευτυχία με το να το εγκαταλείπεις.

Πώς μπορείς να διδάξεις κάποιον την αξία ενός πράγματος που το έχει πετάξει ηθελημένα; Πρέπει να το έχει πετάξει επειδή δεν είχε αξία για αυτόν. Μπορείς μόνον να του δείξεις πόσο εξαθλιωμένος είναι χωρίς αυτό, και αργά να το φέρεις πιο κοντά ώστε να μπορέσει να μάθει πόσο μειώνεται η δυστυχία του όταν το πλησιάζει. Αυτό του διδάσκει να σχετίζει την δυστυχία του με την απουσία του, και το αντίθετο της δυστυχίας με την παρουσία του. Σταδιακά γίνεται επιθυμητό καθώς αλλάζει τον νου του σχετικά με την αξία του. Σας διδάσκω να σχετίζετε την δυστυχία με το εγώ και την χαρά με το πνεύμα. Έχετε διδάξει τον εαυτό σας το αντίθετο. Είσαστε ακόμα ελεύθεροι να επιλέξετε, αλλά μπορεί πραγματικά να θέλετε τις ανταμοιβές του εγώ μπροστά στις ανταμοιβές του Θεού; (T-4.VI.5)

Έτσι μπορείς να διακρίνεις ανάμεσα στην τιμωρία και την ανταμοιβή. Όπως διαβεβαίωναν οι ψυχολόγοι κατά την διάρκεια δεκαετιών έρευνας, ένα ζώο θα μάθει πολύ πιο γρήγορα όταν ανταμείβεται παρά όταν τιμωρείται. Εμείς μαθαίνουμε μέσα από την τιμωρία , αλλά όχι τόσο καλά όσο μέσα από την ανταμοιβή. Έτσι ο Ιησούς μας διδάσκει να συσχετίζουμε την τιμωρία με το εγώ και τις ανταμοιβές με αυτόν. Ο μόνος λόγος που θα ζητούσαμε την βοήθειά του είναι ότι αισθανόμαστε καλύτερα όταν το κάνουμε. Ο πόνος μας λιγοστεύει όταν ζητάμε την βοήθειά του να δούμε μια σχέση διαφορετικά. Μην αυταπατάσαι σκεπτόμενος ότι ζητάς την βοήθεια του Ιησού επειδή τον αγαπάς. Εαν πραγματικά τον αγαπούσες δεν θα χρειαζόταν να ζητήσεις την βοήθειά του. Το ότι έφυγες μακρυά από την αγάπη του είναι η πηγή της ενοχής σου, που είναι η αιτία της ύπαρξής σου εδώ. Δεν πρόκειται να γνωρίσεις αληθινά τί σημαίνει να τον αγαπάς μέχρις ότου φύγει το εγώ.

Ένας άλλος τρόπος να το εκφράσεις αυτό είναι να πούμε ότι δεν μπορείς να αγαπάς κάποιον που αντιλαμβάνεσαι σαν διαφορετικό από εσένα. Ακολουθώντας τους νόμους του χάους, πρέπει να πιστεύω ότι αν κάποιος είναι διαφορετικός από εμένα είναι επειδή αυτό το πρόσωπο έχει αυτό που εγώ δεν έχω, και πρέπει να το έχει επειδή το έχει κλέψει από εμένα. Στον Δυτικό κόσμο , ο Ιησούς είναι το μεγαλύτερο σύμβολο του να έχει αυτό που εμείς δεν έχουμε. Έχει την αγάπη του Θεού, εμείς δεν την έχουμε. Ο απόστολος Παύλος ήταν πολύ σαφής πάνω σε αυτό στην διδασκαλία του ότι εμείς είμαστε πολίτες δεύτερης κατηγορίας, οι υιοθετημένοι υιοί του Θεού. (Γαλάτες 4:5, Εφεσίους 1:5). Ενώ ο Ιησούς είναι πρώτης τάξεως, ο μόνος αγαπημένος του Πατέρα του. Κάθε παιδί μιας οικογένειας που δεν είναι το πρωτότοκο το γνωρίζει αυτό καλά. Όχι μόνον ο Ιησούς είναι ο μοναδικός αγαπημένος Υιός, είναι αθώος και ολοκληρωτικά καλός. Αλλά τα εγώ μας πρέπει να έχουν συμπεράνει ότι έκλεψε την αθωότητα και την καλοσύνη από μας. Και επομένως του άξιζαν αυτά που έπαθε στον Γολγοθά. Αυτός είναι ο παράλογος συλλογισμός μας, η υλοποίηση των νόμων του χάους. Ο Ιησούς αναφέρεται συγκεκριμμένα σε αυτήν την παράνοια της προβολής των δικών μας φαινομενικών αμαρτιών σ' αυτόν, και έπειτα στην τιμωρία του για αυτές. Γι ' αυτό χρειάζεται να τον συγχωρήσουμε, επειδή διαφορετικά δεν θα μπορέσουμε να δεχθούμε την βοήθειά του:

Έχω γίνει ευπρόσδεκτος στην κατάσταση της χάρης, που σημαίνει ότι με έχετε τελικά συγχωρήσει. Διότι έγινα το σύμβολο της αμαρτίας σας και έτσι έπρεπε να πεθάνω αντί για σας. Για το εγώ, αμαρτία

σημαίνει θάνατο, κι έτσι η εξιλέωση επιτυγχάνεται μέσω του φόνου. Ως σωτηρία θεωρήσατε το να θανατωθεί ο Υιός του Θεού αντί για σας........ Αφήστε με να είμαι για σας το σύμβολο του τέλους της ενοχής, και κοιτάξτε τον αδελφό σας όπως θα κοιτούσατε εμένα. Συγχωρέστε μου όλες τις αμαρτίες που νομίζετε ότι έκανε ο Υιός του Θεού. Και στο φως της συγχώρεσής σας αυτός θα θυμηθεί ποιός είναι, και θα ξεχάσει αυτό που δεν ήταν ποτέ. Ζητώ την συγχώρεσή σας, διότι αν εσείς είστε ένοχοι, πρέπει να είμαι και εγώ. Αλλά αν εγώ υπερνίκησα την ενοχή και ξεπέρασα τον κόσμο, ήσασταν μαζί μου. Θα βλέπατε σε μένα το σύμβολο της ενοχής ή του τέλους της ενοχής, ενθυμούμενοι ότι αυτό που συμβολίζω για σας το βλέπετε μέσα στον εαυτό σας; (T-19.IV-A.17:1-4 ; IV-B.6)

Όσο αντιλαμβάνεστε τον Ιησού σαν διαφορετικό από σας – όπως προφανώς κάνουμε όλοι – δεν μπορείτε να τον αγαπάτε. Δεν μπορείτε να αγαπάτε κανέναν σε αυτόν τον κόσμο για τον οποίον πιστεύετε ότι είναι διαφορετικός από σας με κάποιον τρόπο που έχετε κρίνει ότι είναι σημαντικός. Γι' αυτό, βέβαια θα ζητήσετε από τον Ιησού να σας βοηθήσει, όχι επειδή τον αγαπάτε, αλλά ίσως επειδή *θέλετε* να τον αγαπάτε. Έχετε επίγνωση ότι δεν μπορείτε να τον αγαπήσετε και σίγουρα δεν μπορείτε να βιώσετε την αγάπη του όσο κρατάτε μίσος και παράπονα. Αλλά ο πόνος του μίσους και των παραπόνων, και ο πόνος του να είσαι χωρίς την αγάπη του θα σας κινητοποιήσει να του ζητήσετε να σας βοηθήσει να δείτε τα εμπόδια προς αυτήν την αγάπη: τους διαφορετικούς τύπους της ιδιαιτερότητας. Όπως λέγαμε νωρίτερα, μαζί με τον Ιησού κρατάτε την λάμπα και προχωράτε να δείτε όχι την ευλογία του Παραδείσου, αλλά μέσα στα έγκατα της κόλασης, στον βόθρο των σκέψεων του εγώ. Έτσι φαίνεται το βασίλειο της γης για τα Μαθήματα Θαυμάτων, ο δρόμος της επιστροφής μας στο Βασίλειο του Παραδείσου.

4. **Ο Ρόλος των Μαθημάτων Θαυμάτων**

Είναι σημαντικό να προσέξουμε ότι το εγώ δεν αλλάζει ποτέ. Είναι 100% μίσος και φόνος. Από την άλλη πλευρά, το Άγιο Πνεύμα είναι 100% αγάπη. Ποτέ δεν αλλάζει. Το σύστημα σκέψης Του της συγχώρεσης, της θεραπείας, της ειρήνης και της αγάπης δεν αλλάζει ποτέ. Και τα δύο είναι συνεχώς παρόντα σε όλους : 100% μίσος, 100% αγάπη. Δεν μειώνονται ποτέ. Δεν μπορείς να τα ελαττώσεις καθόλου. Εκείνο που αλλάζει είναι το ***πόσο*** χρόνο αφιερώνεις σε κάθε πλευρά. Είναι λάθος να νομίζεις ότι μπορείς να εξαφανίσεις το μίσος σου. Ποτέ δεν θα το κάνεις. Είναι 100% - σαν καθαρός γρανίτης. Δεν υπάρχει τόσο ισχυρό εργαλείο που να μπορεί να κάνει κάτι με αυτόν τον γρανιτένιο τοίχο του μίσους και του φόνου. Εκείνο που μπορείς να κάνεις είναι να περνάς όλο και λιγότερο χρόνο ταυτισμένος με αυτόν, και όλο και περισσότερο χρόνο ταυτισμένος με την Διόρθωση, το Άγιο Πνεύμα. Αυτή είναι η έννοια της προόδου σε αυτά τα μαθήματα. Επομένως, το να είσαι ταυτισμένος με το Άγιο Πνεύμα σημαίνει να κοιτάζεις το εγώ χωρίς να κρίνεις. Μετά από λίγο θα συνειδητοποιήσεις, όπως λένε τα Μαθήματα, ότι ο συμπαγής γρανιτένιος τοίχος δεν είναι συμπαγής – είναι ένα λεπτό πέπλο που δεν έχει την δύναμη να μπλοκάρει το φως. Η ***αντίληψή*** *μας* αλλάζει, αλλά το εγώ δεν αλλάζει. Το μίσος είναι μίσος, ο φόνος είναι φόνος. Ο διαχωρισμός από τον Θεό ήταν μια πράξη ουράνιας ανθρωποκτονίας : πιστεύουμε ότι καταστρέψαμε τον Θεό, και αυτός ο κόσμος εμφανίστηκε από τις στάχτες Του. Αυτό είναι το συμπέρασμα. Εκείνο που αλλάζει δεν είναι το εγώ, εκείνο που αλλάζει είναι η αντίληψή μας για αυτό. Η αντίληψή μας θα αλλάξει σταδιακά καθώς μαθαίνουμε να το παίρνουμε όλο και λιγότερο στα σοβαρά, που σημαίνει να μάθουμε να του δίνουμε όλο και λιγότερη δύναμη πάνω μας. Διότι είναι μόνον η πίστη του νου μας στο εγώ που του έδωσε αυτήν του την δύναμη:

> *Μην φοβάστε το εγώ. Εξαρτάται από τον νου σας και όπως το φτιάξατε πιστεύοντας σ' αυτό, έτσι μπορείτε να το εξαφανίσετε αποσύροντας την πίστη από αυτό. (T-7.VIII.5:1-2).*

Ο στόχος των Μαθημάτων Θαυμάτων δεν είναι να είμαστε χωρίς εγώ. Ο στόχος είναι να μην αισθανόμαστε ενοχές επειδή αποφασίσαμε ενάντια στο Άγιο Πνεύμα και υπέρ του εγώ.

Υπάρχει μια πολύ σημαντική φράση στο εγχειρίδιο που λέει, "Μην απελπίζεστε, λοιπόν, από τους περιορισμούς. Η δουλειά σας είναι να δραπετεύσετε από αυτούς αλλά όχι να είσαστε χωρίς αυτούς." (M-26.4:1-2). Ο Ιησούς λέει το ίδιο πράγμα στην ενότητα " Η Μικρή Προθυμία" στο κείμενο :

> *Μην εμπιστεύεστε τις καλές σας προθέσεις. Δεν είναι αρκετές. Αλλά εμπιστευθείτε ανεπιφύλακτα την προθυμία σας. Συγκεντρωθείτε μόνον σ' αυτήν και μην ενοχλείστε από τις σκιές που την περιβάλλουν. Γι' αυτό ήρθατε. Εάν μπορούσατε να έρθετε χωρίς αυτές δεν θα χρειαζόσαστε την άγια στιγμή. (T-18.IV.2:1-6)*

Λέει ότι η δουλειά σας δεν είναι να είστε τέλειοι, ούτε να είσαστε χωρίς τις σκιές του μίσους και της ενοχής. Η δουλειά σας είναι να δραπετεύσετε από το φορτίο της ενοχής που βάλατε πάνω σας. Είναι μια πολύ σημαντική διάκριση. "Η δουλειά σας είναι να δραπετεύσετε από αυτές, αλλά όχι να είσαστε χωρίς αυτές." Σε αυτόν τον κόσμο, σε αυτό το όνειρο, δεν αναμένεται από σας να είστε χωρίς την ενοχή σας, το μίσος ή τις φονικές παρορμήσεις αλλά μάλλον να δραπετεύσετε από το φορτίο της επίκρισης που βάλατε σε αυτά.

Είμαστε όλοι αναστατωμένοι από την αρχική σκιά, που είναι ότι στερήσαμε από τον εαυτό μας το Φως του Θεού. Αυτό είναι μια σκιά: η στέρηση του φωτός. Μετά αισθανθήκαμε κατακλυσμένοι από την ενοχή, φύγαμε τρέχοντας και κρυφτήκαμε στον κόσμο, παίρνοντας την ενοχή μαζί μας χωρίς να γνωρίζουμε ότι το κάναμε. Αυτός είναι ο λόγος που ήρθαμε: εξ αιτίας των σκιών. Αλλά μπορούμε να μάθουμε – και αυτό μας βοηθάνε να κάνουμε τα Μαθήματα Θαυμάτων – να μην αναστατωνόμαστε από τις σκιές. Μπορούμε να μάθουμε να μην αναστατωνόμαστε από το μίσος μας, την ιδιαιτερότητά μας και τις επικρίσεις. Αυτό αρχίζει να μας δελεάζει ώστε να μπορέσουμε να περνάμε περισσότερο χρόνο με τον Ιησού και λιγότερο χρόνο με το εγώ.

Ερ.: Αισθάνομαι ότι θέλω την αγάπη τόσο πολύ. Αλλά αισθάνομαι τόσο πολύ φόβο να την δεχθώ τόσον αυτήν όσο και την αληθινή μου Ταυτότητα ώστε απλά επαναπαύομαι στο εγώ μάλλον παρά στην προσπάθεια να πάω προς την αγάπη. Πηγαίνω μπρος και πίσω. Μπορείς να με καθοδηγήσεις πώς να δεχθώ την βοήθεια του Ιησού; Φαίνεται ότι δεν μπορώ να βρώ τον δρόμο του.

Απ.: Αυτή η συνειδητοποίηση είναι η μισή μάχη. Η άλλη μισή είναι να μάθεις να το κοιτάς αυτό μέσα σου χωρίς να νιώθεις ενοχές, χωρίς να προσπαθείς να το διορθώσεις ή να κάνεις κάτι για αυτό. Ο Ιησούς δεν το κάνει αυτό για σένα αλλά βοηθάει ώστε να ***μην*** κάνεις τίποτα για αυτό. Το να έχεις αυτήν την επίγνωση παρά τα όσα θέματα και προβλήματα έχεις, ότι ο πραγματικός υποβόσκων φόβος σου είναι ότι ***δεν θέλεις*** να βρίσκεσαι στην παρουσία της αγάπης, είναι μια πολύ χρήσιμη πληροφορία. Αν οι άνθρωποι θέλαμε πραγματικά να είμαστε στην παρουσία της αγάπης, δεν θα υπήρχε ο κόσμος. Δεν θα υπήρχε ανάγκη για τα Μαθήματα Θαυμάτων. Αυτό που σου δημιουργεί πρόβλημα είναι το ότι αισθάνεσαι ένοχος για αυτό και κατηγορείς τον εαυτό σου ότι προδίδεις τον Ιησού ή προδίδεις την αγάπη, αντί να πεις απλά: "Ναι, σίγουρα, φοβάμαι αυτήν την αγάπη. Μου αρέσει να είμαι εγώ." Το να μπορέσεις να κοιτάξεις την απόφασή σου να διώξεις την αγάπη μακρυά επειδή την φοβάσαι χωρίς να κρίνεις τον εαυτό σου είναι το μόνο που πρέπει να κάνεις. Να είσαι υπομονετικός, ευγενικός και γλυκός με τον εαυτό σου. Αυτό είναι που μας λέει το "Ο Φόβος της Ανάστασης": "Στην πραγματικότητα δεν φοβάσαι την σταύρωση. Ο πραγματικός σου τρόμος είναι για την Ανάσταση." (T-13.III.1:10-11). Αυτή είναι μια υπέροχη ενότητα όσον αφορά την περιγραφή του φόβου μας για την Αγάπη Του Θεού. Στην Αγάπη του Θεού, κανείς δεν υπάρχει. Υπάρχει μη μοναδικότητα. Για αυτό την φοβόμαστε.

Δεν χρειάζεται να αντιμετωπίσεις αυτόν τον φόβο. Το μόνο που χρειάζεται να κάνεις είναι να αφήσεις σταδιακά να μπουν στην ζωή σου όλο και περισσότεροι άνθρωποι – όχι σωματικά ή εξωτερικά – αλλά ***στον νου σου***, χωρίς να τους κρίνεις. Και αυτό συμπεριλαμβάνει και τον εαυτό σου. Έχε την επίγνωση πόσο θέλεις να αποκλείσεις κάποιους ανθρώπους. Ακόμα και αν δεν έχεις αυτήν την εμπειρία στην ζωή σου, δες μια ταινία ή παρακολούθησε τις τελευταίες ειδήσεις. Όλοι μας έχουμε μια άποψη σχετικά με το Ιράκ, το Ισραήλ και την Παλαιστίνη, την Ινδία, το Πακιστάν, το Κασμίρ, την Λατινική Αμερική ή την Αφρική. Όλοι μας έχουμε μια άποψη σχετικά με κάτι στον κόσμο ή με την

Αμερικάνικη πολιτική. Παρακολούθησε τις ειδήσεις και δες πώς πατιούνται τα κουμπιά σου. Θα μισήσεις και θα κρίνεις κάποιους ανθρώπους, και θα αντιληφθείς κάποιους σαν τους “καλούς” ανθρώπους. Αυτό είναι αρκετό. Μην κρίνεις τον εαυτό σου που το κάνει αυτό, αλλά να έχεις επίγνωση ότι λές ότι υπάρχουν κάποια μέλη της Υιότητας που θα έκρινες ακόμα και αν δεν τα έχεις μπροστά σου. Αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να συμφωνείς με όλους, ή ότι δεν μπορείς να έχεις μια πολιτική, κοινωνική ή οικονομική άποψη. Αλλά όταν η άποψή σου αρχίζει και αποκλείει άλλους, και αισθάνεσαι προσωπική αντιπάθεια προς κάποια άτομα ή ομάδες, αυτό πρέπει να σου δείχνει ότι ακόμα φοβάσαι την Αγάπη του Θεού.

Στην Αγάπη του Θεού δεν υπάρχουν διαφορές. Δεν χρειάζεται να γνωρίζεις πώς είναι η Ενότητα Του Παραδείσου. Πράγματι, σε κάποιο σημείο στο Κεφάλαιο 25 λέει ο Ιησούς, “διότι όσο θα νομίζεις ότι κάποιο μέρος σου είναι χωρισμένο από σένα, η ιδέα της πλήρους Ενότητας, όπου τα πάντα είναι Ένα θα είναι χωρίς νόημα. (T-25.I.7:1) Κανείς στην πραγματικότητα δεν έχει ιδέα ως προς το τί είναι η ιδέα της “πλήρους Ενότητας όπου τα πάντα είναι Ένα”. Ακούγεται ωραίο αλλά στην πραγματικότητα δεν σημαίνει τίποτα για μας. Επομένως δεν χρειάζεται να ξέρουμε το νόημά της, αλλά μπορούμε να μάθουμε ότι οι αντιλήψεις των διαφορών δεν είναι ποτέ δικαιολογημένες. Είμαστε όλοι επιφανειακά διαφορετικοί – φυλή, θρησκεία, εθνικότητα, γένος, ηλικία, μέγεθος κ.λ.π – αλλά αυτές οι διαφορές δεν αποτελούν διαφορά. Έχουμε γεννηθεί όλοι από το ίδιο παρανοικό εγώ, που είναι η άμυνα για να μην γνωρίσουμε ότι είμαστε μέρος του ενός Θεού. Είναι ένα από τα κεντρικά θέματα των Μαθημάτων Θαυμάτων ότι είμαστε όλοι το ίδιο στο ότι έχουμε έναν λάθος νου και έναν σωστό νου. Ο λάθος νους όλων μας είναι ο ίδιος. Ο σωστός νους όλων μας είναι ο ίδιος. Και όλοι έχουμε την ίδια δύναμη να επιλέξουμε ανάμεσά τους. Όλα τα άλλα είναι μια ψευδαίσθηση. Στο τέλος, ο διαχωρισμένος νους είναι και αυτός μια ψευδαίσθηση. Όλα τα άλλα σ' αυτόν τον κόσμο, σαν αντίληψη, είναι αβάσιμα και αδικαιολόγητα. Ξανά, δείτε πώς θέλετε να αποκλείσετε ορισμένα άτομα και έπειτα κοιτάξτε το χωρίς να το κρίνετε.

Η αντίσταση σε αυτό είναι τεράστια, πάντως. Όσο βιώνετε τον εαυτό σας να είναι εδώ, και όσο είστε σίγουροι ότι η εικόνα που βλέπετε στον καθρέπτη του μπάνιου κάθε πρωί είστε εσείς – ακόμα και αν δεν σας αρέσει αυτό που βλέπετε – είναι παρανοικό να νομίζετε ότι θα πιστέψετε ότι όλοι είναι το ίδιο. Όσο ταυτίζεστε με το σώμα σας, πρέπει επίσης να ταυτίζεστε με το σύστημα σκέψης που έφτιαξε το σώμα. Ένα σύστημα σκέψης που αποτελείται από επίκριση, ιδιαιτερότητα, μίσος και πάνω από όλα, από ξεχωριστότητα. Επομένως αν παρακολουθείτε τις ειδήσεις και είστε σε απόλυτη ειρήνη και αισθάνεσθε ότι αγαπάτε τους πάντες, θα πρέπει να πείτε γλυκά στον εαυτό σας : “είμαι ψεύτης”.

Επιτρέψτε στον εαυτό σας να κάνει κρίσεις. Επιτρέψτε στον εαυτό σας να παρακολουθεί τα τελευταία νέα των ειδήσεων και μετά να έχει μια σαφή κρίση πάνω σ' αυτά που ακούσατε. Επιτρέψτε στον εαυτό σας να επενδύσει ολοκληρωτικά στην άποψή σας – ότι μόνον η δική σας είναι έγκυρη και ότι όποιος δεν συμφωνεί μαζί σας είναι εντελώς λάθος. Μετά κοιτάξτε αυτήν την κρίση – εδώ είναι που μπαίνει ο Ιησούς – χωρίς να κρίνετε τον εαυτό σας. Είστε πολύ καλύτερα ξεκινώντας με την υπόθεση ότι είστε ενα άκαρδο, βάρβαρο, σαδιστικό τέρας παρά με την υπόθεση ότι είστε ένα άγιο παιδί του Θεού που αγαπά τους πάντες. Είστε πολύ, πολύ καλύτερα ξεκινώντας με την ιδέα ότι από την στιγμή που είστε σε ένα σώμα είστε ένας δολοφόνος. Όχι μόνον είστε ένας δολοφόνος, ήσασταν ένας δολοφόνος και πάντα θα είσαστε ένας δολοφόνος, επειδή σας αρέσει να έχετε δίκιο. Σας αρέσει να υπάρχετε. Σας αρέσει να είσαστε ένα σώμα.

Στην αρχή των Μαθημέτων Θαυμάτων, ο Ιησούς λέει ότι αυτά τα μαθήματα δεν θα σας διδάξουν την έννοια της αγάπης, επειδή η αγάπη δεν γίνεται να διδαχθεί. Αυτά είναι μαθήματα για να σας βοηθήσουν να βγάλετε τα εμπόδια για την επίγνωση της παρουσίας της αγάπης (T-IN.1:6-7). Ξανά και ξανά λέει ότι αυτά είναι μαθήματα **αποδόμησης**. Η

Εξιλέωση, η Επανόρθωση, η διόρθωση, η σωτηρία, το θαύμα, η συγχώρεση – όλα αποδομούν. Το εγώ μιλάει πρώτο και είναι πάντα λάθος.Το Άγιο Πνεύμα είναι η Απάντηση. Δεν μπορεί να υπάρξει απάντηση αν δεν έχει προηγουμένως αναγνωριστεί ένα πρόβλημα. Οι απαντήσεις λύνουν προβλήματα. Πόσο καλή είναι η απάντηση αν το πρόβλημα είναι άγνωστο; Τα πρώτα μαθήματα στο βιβλίο ασκήσεων είναι πολύ σαφή πάνω σ' αυτό. Τα Μαθήματα Θαυμάτων μας βοηθούν να ορίσουμε το πρόβλημα, το οποίο φέρνουμε στην απάντηση. Να φέρουμε την ψευδαίσθηση στην αλήθεια, το σκοτάδι στο φως. Πώς μπορούμε να φέρουμε το σκοτάδι, την ψευδαίσθηση και το πρόβλημα στο φως, στην αλήθεια και στην απάντηση εαν δεν ξέρουμε καν ότι έχουμε ένα πρόβλημα, άσε το πού βρίσκεται.

Πριν μπορέσουμε να βιώσουμε την αγάπη και την ειρήνη της απάντησης, πρέπει πρώτα να καταλάβουμε και να βιώσουμε τον πόνο και την ασχήμια του προβλήματος, που είναι το μίσος. Επομένως πρέπει να δώσουμε την άδεια στον εαυτό μας να μισήσει, να κρίνει, να βρεί λάθη και να κριτικάρει, να ζήσει μια ζωή ιδιαιτερότητας γεμάτη με συντρόφους ιδιαίτερης αγάπης και ιδιαίτερου μίσους. Μην κάνετε τίποτα περισσότερο.Απλά κοιτάξτε το πρόβλημα. Αυτό μας λέει ο Ιησούς : "Μαζί έχουμε το φως που θα εξαφανίσει (το σκοτάδι) (T-11.V.1:3). ***Μαζί***. Δεν μπορεί να το κάνει αυτό, και δεν μπορώ να το κάνω αυτό. Αλλά ζητώντας του να με βοηθήσει γίνεται το φως που κοιτάζει το σκοτάδι του εγώ. Άλλη μια φορά είναι *η διαδικασία του να κοιτάξεις* το σκοτάδι του εγώ που το εξαφανίζει. Αυτό είναι το μήνυμα και η πρακτική των Μαθημάτων Θαυμάτων, και είναι η απάντηση του Ιησού στο κάλεσμά μας για αγάπη, μια απάντηση που εξουδετερώνει απαλά την αντίστασή μας σε αυτήν.

5. Συμπέρασμα

Για το τέλος θα σας διαβάσω το ποίημα ”Λαμπερός Ξένος” από “Τα δώρα Του Θεού”. Είναι ένα από τα ποιήματα που αντανακλούν την σχέση αγάπης – μίσους της Έλεν με τον Ιησού, εδώ περισσότερο αγάπης – φόβου. Περιγράφει το πώς προσπαθεί να τον αποκλείσει, φοβούμενη την αγάπη του. Γι αυτό συζητάω αυτό το ποίημα στο κεφάλαιο, “Ο Φόβος της Ανάστασης” , στο “Ταξίδι Προς Το Σπίτι”. Η αμφιθυμία της Έλεν προς τον Ιησού αντανακλά πραγματικά όλες τις σχέσεις μας και, συγκεκριμμένα, την σχέση μας με αυτόν : την αγάπη, το μίσος, και τον φόβο ότι αν ακούσουμε την φωνή του, πάρουμε το χέρι του, και αφήσουμε να μπει η αγάπη του στις καρδιές μας, όλα θα αλλάξουν. Ο μόνος τρόπος να προστατέψουμε αυτόν τον εαυτό από κάθε σημαντική αλλαγή είναι να προστατευθούμε από αυτόν. Έτσι η αντίστασή μας στην συγχώρεση αντανακλάται στην αντίστασή μας στα Μαθήματα Θαυμάτων και στον ίδιον τον Ιησού. Πάντως, τα καλά νέα που αντανακλούν τα Αρχικά Καλά Νέα της Επανόρθωσης, είναι ότι οι προσπάθειές μας να κρατήσουμε την αγάπη του μακρυά καταλήγουν στο μηδέν. Στο τέλος, η “έλξη της αγάπης για αγάπη” (Τ-12.VIII) αποδεικνύεται δυνατότερη από την έλξη της ενοχής για τον φόβο. Ο “Λαμπερός Ξένος” επομένως μιλάει σε μας και για μας, καθώς μας υπενθυμίζει ότι η αντίστασή μας στην αγάπη του Ιησού θα καταρρεύσει μπρος στο “Απαλό Του Κάλεσμα”, και θα θυμηθούμε την αγάπη του και θα βρούμε τον Εαυτό μας.

Λαμπερός Ξένος

Ξένη μου φαινόταν η Αγάπη μου. Γιατί όταν ήρθε
Δεν Τον γνώρισα. Και μου φάνηκε
Σαν να ήταν ένας εισβολέας στην ειρήνη μου.
Δεν είδα τα δώρα που έφερνε, ούτε άκουσα
Την απαλή Του έκκληση. Προσπάθησα να Τον κλείσω έξω
Με κλειδαριές και κλειδιά που πάντως έπεσαν
Πριν τον ερχομό Του. Δεν μπορούσα να δραπετεύσω
Από την ευγένεια με την οποίαν με κοιτούσε.
Τον κάλεσα μέσα απρόθυμα, καί στράφηκα
Μακριά Του. Αλλά άπλωσε το χέρι Του
Και μου ζήτησε να Τον θυμηθώ. Μέσα μου
Ένα αρχαίο Όνομα άρχισε να αναδεύεται και να εκρύγνηται
Στο μυαλό μου σαν χρυσάφι. Το φως με αγκάλιασε
Σε βαθειά ησυχία μέχρι που είπε την Λέξη,
Και τότε επιτέλους αναγνώρισα Τον Κύριό μου.

(Τα Δώρα Του Θεού)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ :

Πώς κάποιος μελετά Τα Μαθήματα Θαυμάτων
χωρίς να τα μαθαίνει πραγματικά.

Gloria και Kenneth Wapnick, Ph.D

Παρόλο που ο όρος ***αντίσταση*** σπάνια εμφανίζεται στα Μαθήματα Θαυμάτων, δεν παύει να είναι μια λέξη κλειδί για τους σπουδαστες στην διαδικασία της μάθησης των μαθημάτων της συγχώρεσης που αλλάζουν του νου και που είναι η κεντρική διδασκαλία των Μαθημάτων Θαυμάτων. Πραγματικά είναι ο μόνος όρος που μπορεί να εκφράσει ικανοποιητικά ένα φαινόμενο που βιώνεται από τους περισσότερους (αν όχι από όλους) τους μαθητές των Θαυμάτων σε κάποιο σημείο της εργασίας τους με αυτά. Είναι το φαινομενικά παράδοξο, από την μια πλευρά, της συνειδητής και πολύ σοβαρής προσπάθειας να μάθουν, να ζήσουν και να εξασκηθούν στα αξιώματα των Θαυμάτων κάτω από την καθοδήγηση του Ιησού ή του Αγίου Πνεύματος, ενώ από την άλλη, να βιώνουν τον συνεχή εκνευρισμό από το να ***μην*** κάνουν ακριβώς αυτό. Οι περισσότεροι πνευματικοί αναζητητές είναι εξοικειωμένοι με τις διάσημες λέξεις του Αποστόλου Παύλου, που εκφράζουν την ίδια αίσθηση εκνευρισμού : "Γιατί το καλό που θέλω να κάνω δεν το κάνω : αλλά το κακό που δεν θέλω να το κάνω, αυτό κάνω" (Ρωμαίους 7:19) . Αυτό το άρθρο ασχολείται με το θέμα της αντίστασης στην προσπάθεια των μαθητών των Θαυμάτων να εφαρμόσουν τις αρχές της συγχώρεσης όπως διδάσκονται από τον Εσωτερικό τους Δάσκαλο, το Άγιο Πνεύμα.

Όπως με τόσα άλλα θέματα που αγγίζουν την διαδικασία της θεραπείας στα Μαθήματα Θαυμάτων, η εργασία του Σίγκμουντ Φρόυντ μας προσφέρει πολλές αναλογίες που τονίζουν την σημασία της κατανόησης της δυναμικής του προβλήματος και της λύσης του. Πολύ νωρίς στην ψυχαναλυτική του δουλειά, ο Φρόυντ παρατήρησε ότι οι ασθενείς του δεν βελτιώνονταν, παρά τις επιγνώσεις που τους προσέφερε σαν την αιτία των νευρώσεών τους. Τελικά κατάλαβε ότι το πρόβλημα έγκειτο στο γεγονός ότι οι ασθενείς ***δεν ήθελαν*** να γίνουν καλύτερα, μια δυναμική που την ονόμασε ***αντίσταση****:*

> *....η (θεραπευτική) κατάσταση με οδήγησε αμέσως στην θεωρία ότι μέσω της ψυχολογικής μου εργασίας έπρεπε να ξεπεράσω μια ψυχολογική δύναμη εντός των ασθενών η οποία εναντιωνόταν στο να γίνουν συνειδητές οι παθογενετικές ιδέες. .....Αυτή η εργασία του να υπερβώ τις αντιστάσεις είναι η βασική λειτουργία της αναλυτικής θεραπείας.....*
> *(Μελέτη πάνω στην Υστερία)*

Πράγματι, σε πολλά σημεία στα Μαθήματα Θαυμάτων ο Ιησούς μας κάνει γνωστό ότι **γνωρίζει** ότι θα βιώσουμε αντίσταση στις διδασκαλίες του. Παρουσιάζουμε κάποια από αυτά, αρχίζοντας από αυτήν την δήλωση από το "Κανόνες για Απόφαση" στο Κεφάλαιο 30 του κειμένου:

Και αν συναντήσετε δυνατή αντίσταση και αδύναμη αφοσίωση, δεν είστε έτοιμοι. ***Μην πολεμάτε τον εαυτό σας****. (T-30.I.1:6-7)*

Επανειλλημένα στο βιβλίο των Ασκήσεων ο Ιησούς μας προειδοποιεί για την ενδεχόμενη αντίσταση στις ριζοσπαστικές ιδέες που διδάσκει. Πράγματι, ακριβώς στην εισαγωγή δηλώνει :

Κάποιες από τις ιδέες που παρουσιάζονται στο βιβλίο ασκήσεων θα σας φανεί δύσκολο να τις πιστέψετε, και άλλες μπορεί να φανούν αρκετά εντυπωσιακές. Δεν έχει σημασία....Θυμηθείτε μόνον αυτό. Δεν χρειάζεται να πιστέψετε στις ιδέες, δεν χρειάζεται να τις δεχθείτε, και δεν χρειάζεται ούτε καν να τις καλωσορίσετε. Σε μερικές από αυτές μπορεί να αντισταθείτε έντονα. (W-p-I.IN.8:1-2;9:1-2).

Ένα άλλο παράδειγμα από το βιβλίο Ασκήσεων:

Ο νους σου δεν είναι πια εντελώς ανεκπαίδευτος. Είσαι αρκετά έτοιμος να μάθεις την μορφή της άσκησης που θα χρησιμοποιήσουμε σήμερα, αλλά μπορεί να διαπιστώσεις ότι θα συναντήσεις ισχυρή αντίσταση. Η αιτία είναι πολύ απλή. Καθώς εξασκείσαι με αυτόν τον τρόπο, αφήνεις πίσω σου όλα όσα πιστεύεις τώρα, και όλες τις σκέψεις που έχεις επινοήσει. Κυριολεκτικά αυτή είναι η απελευθέρωση από την κόλαση. Όταν όμως αυτή η απελευθέρωση γίνεται αντιληπτή μέσα από τα μάτια του εγώ σημαίνει την απώλεια του ποιός είσαι και την κάθοδο στην κόλαση. (W-p.I.44.5)

Στο Εγχειρίδιο των δασκάλων βρίσκουμε μια παρόμοια δήλωση από των Ιησού, να προειδοποιεί τους μαθητές του για τον φόβο που προκαλείται με την αποδοχή της διδασκαλίας του. Σ' αυτήν την περίπτωση είναι το αξίωμα ότι η αιτία της ασθένειας βρίσκεται στον νου και όχι στο σώμα :

Η αντίσταση σε αυτήν την συνειδητοποίηση είναι τεράστια, επειδή η ύπαρξη του κόσμου, έτσι όπως τον αντιλαμβάνεσαι, στηρίζεται στην αντίληψη ότι το σώμα παίρνει τις αποφάσεις. (M-5.II.1:7)

Η αντίσταση που αναφέρεται στα παραπάνω αποσπάσματα συνδέεται απ' αυθείας με τον φόβο του να χάσουμε την προσωπική μας ιδιαιτερότητα και την ατομική μας μοναδικότητα, η παραίτηση από τα οποία είναι το τελικό βήμα πριν κάποιος αφυπνισθεί από το όνειρο του διαχωρισμού.

Η αντίσταση – η ασυνείδητη προσπάθεια να σαμποτάρουμε το μόνο που μπορεί να μας βοηθήσει – είναι τόσο εκπληκτική που είναι σχεδόν απίστευτη, όπως ο ίδιος ο Φρόυντ παρατήρησε σε αυτόν τον έξυπνο, ημι-Πλατωνικό διάλογο με τον εαυτό του, παρμένο από το “Το Ερώτημα μιας Ερασιτεχνικής Ανάλυσης”, γραμμένο το 1926 :

Τότε θα είναι μοιραίο για σένα να κάνεις μια ανακάλυψη για την οποίαν θα είσαι απροετοίμαστος.
“Και ποιά θα μπορούσε να είναι;”
Ότι έχεις ξεγελαστεί από τον ασθενή σου. Ότι δεν μπορείς να βασιστείς ούτε στο ελάχιστο στην συνεργασία και την συμφωνία του. Ότι είναι έτοιμος να βάλει στον δρόμο της δουλειάς σας κάθε δυνατή δυσκολία – με άλλα λόγια ότι δεν έχει την παραμικρή επιθυμία να θεραπευθεί.

" Καλά! Αυτό είναι ό,τι πιο τρελλό που μου έχεις πει μέχρι τώρα. Και ούτε καν το πιστεύω. Ο ασθενής που υποφέρει τόσο πολύ, που παραπονιέται τόσο δραματικά για τα προβλήματά του, που κάνει μια τόσο μεγάλη θυσία για την θεραπεία – λες ότι δεν θέλει να θεραπευθεί ! Σίγουρα δεν εννοείς αυτό που λες."

Ηρέμησε! Το εννοώ. Αυτό που είπα ήταν η αλήθεια – όχι ολόκληρη η αλήθεια, χωρίς αμφιβολία, αλλά ένα αξιοσημείωτο μέρος της. Ο ασθενής θέλει να θεραπευθεί – αλλά θέλει επίσης να μην θεραπευθεί..... Οι ασθενείς παραπονιούνται για την ασθένειά τους αλλά την εκμεταλλεύονται με όλη τους την δύναμη. Και αν κάποιος προσπαθήσει να την απομακρύνει από αυτούς την υπερασπίζονται όπως η κλασική λιονταρίνα το μικρό της.

Αυτό το φαινόμενο που είναι τόσο σαφές στον ψυχαναλυτή ή τον ψυχοθεραπευτή, δεν είναι πάντα αναγνωρίσιμο στις συζητήσεις πάνω στην πνευματική ζωή. Και πώς θα μπορούσε να μην είναι παρόν τόσο στους πνευματικούς αναζητητές όσο και στους ψυχοθεραπευόμενους ασθενείς, από την στιγμή που η αποδόμηση του συστήματος σκέψης της ενοχής, της αγωνίας, και του φόβου είναι κοινά και στους δύο τομείς; Και πώς θα μπορούσε η ακύρωση αυτής της αντίστασης να μην είναι ένα από τα πιο σημαντικά θέματα στο πνευματικό μονοπάτι κάποιου, από την στιγμή που το εγώ με το οποίο ταυτιζόμαστε όλοι είναι το εμπόδιο για την πρόοδό μας; Στο βιβλιαράκι: Ψυχοθεραπεία: Σκοπός, Διαδικασία και Πρακτική, ο Ιησούς σχολιάζει πάνω στους παράλληλους στόχους της θρησκείας και της ψυχοθεραπείας :

Η θρησκεία είναι εμπειρία, η Ψυχοθεραπεία είναι εμπειρία. Στα ανώτερα επίπεδα γίνονται ένα. Καμία δεν είναι η ίδια η αλήθεια , αλλά και οι δύο μπορούν να οδηγήσουν στην αλήθεια. Τί άλλο είναι απαραίτητο για να βρεθεί η αλήθεια, που να παραμένει τέλεια προφανής, εκτός από το να αφαιρέθούν τα φαινομενικά εμπόδια προς την αληθινή επίγνωση; (P-2.II.2:4-7)

Αυτά τα "φαινομενικά εμπόδια" είναι ***η αντίστασή μα***ς, που περιγράφεται στο βιβλιαράκι, στο πλαίσιο του να διατηρήσει κάποιος την αίσθηση του εαυτού μπροστα στην απειλή της πραγματικά θεραπευτικής αλλαγής (P-2.in.3:3; P-2.I.2:4-9).

Έτσι βλέπουμε ότι ένα σημαντικό μέρος της αντίστασής μας στο να μάθουμε τις διδασκαλίες των Μαθημάτων Θαυμάτων είναι η ανάγκη μας να υποφέρουμε και να είμαστε ένοχοι, αυτό που ο Ιησούς αναφέρει στο βιβλιαράκι της Ψυχοθεραπείας σαν την προσκόλληση στην ενοχή, την περίθαλψή της και το σφιχταγκάλιασμά της, την τρυφερή της προστασία και την επαγρυπνούσα άμυνά της" (P-2.VI.1:3), ή στα παρακάτω λόγια του Φρόυντ, "η έντονη ανάγκη για τιμωρία" :

..... η εντύπωση που προήλθε από την δουλειά της ανάλυσης (είναι) ότι ο ασθενής που έχει αντίσταση συνήθως δεν έχει επίγνωση της αντίστασης αυτής. Όχι μόνο το γεγονός της αντίστασης του είναι ασυνείδητο, αλλά και τα κίνητρά του επίσης. Ήμασταν υποχρεωμένοι να ανακαλύψουμε αυτά τα κίνητρα ή το κίνητρο, και με έκπληξη τα εντοπίσαμε σε μια έντονη ανάγκη για τιμωρία...... Η πρακτική σημασία αυτής της ανακάλυψης δεν είναι μικρότερη από την θεωρητική σημασία της, επειδή η ανάγκη για τιμωρία είναι ο χειρότερος εχθρός των θεραπευτικών μας προσπαθειών. Ικανοποιείται από τον πόνο που συνδέεται με την νεύρωσ, και γι' αυτόν τον λόγο είναι προσδεδεμμένη

γερά στο να είναι άρρωστος.... (Είναι η) "ανάγκη να είναι άρρωστος ή να πονάει" ..... Ο ασθενής δεν πρέπει να γίνει καλά αλλά πρέπει να παραμείνει άρρωστος.

Η έλξη της ενοχής μέσα μας είναι κεντρική στις διδασκαλίες των Μαθημάτων Θαυμάτων πάνω στο σύστημα σκέψης του εγώ, επειδή η ενοχή γίνεται μάρτυρας στην φαινομενική πραγματικότητα του διαχωρισμού. Το βίωμα της τιμωρίας – πραγματικής ή φανταστικής – δικαιολογεί την πίστη μας στην ενοχή και επομένως ενδυναμώνει την βασική προυπόθεση της ύπαρξης του εγώ. Το να την διώξουμε θα ισοδυναμούσε ουσιαστικά με το να διώξουμε την πίστη στην πραγματικότητα ενός ατομικού εαυτού, και έτσι ***αντιστεκόμαστε*** στο να το κάνουμε, χωρίς να αναφέρουμε την αντίσταση προς εκείνον (τον Ένα) που μας βοηθάει να το κάνουμε. Ο Ιησούς σχολιάζει αυτό το φαινόμενο, αναφερόμενος στην ίδια του την ζωή:

Πολλοί νόμιζαν ότι τους επιτέθηκα, ακόμα και όταν ήταν προφανές ότι δεν έκανα κάτι τέτοιο. Ένας παρανοϊκός μαθητής μαθαίνει παρανοϊκά μαθήματα. Αυτό που πρέπει να αναγνωρίσετε είναι ότι όταν δεν μοιράζεστε ένα σύστημα σκέψης , το καθιστάτε αδύναμο. Όσοι πιστεύουν σε αυτό, επομένως, το αντιλαμβάνονται σαν επίθεση εναντίον τους. Αυτό συμβαίνει επειδή ο καθένας αυτοπροσδιορίζεται από το σύστημα σκέψης του και κάθε σύστημα σκέψης επικεντρώνεται στο τι νομίζετε ότι είστε (T-6.V-B.1:5-9).

Είναι περιττό να πούμε ότι όταν πιστεύουμε ότι δεχόμαστε επίθεση νιώθουμε δικαιολογημένοι αν αντεπιτεθούμε, και σχεδόν πάντα ***το κάνουμε***, κυριολεκτικά σε ***αυτ***ο-άμυνα.

Και έτσι οδηγούμεθα σε ένα άλλο σημαντικό αποτέλεσμα της αντίστασης του μαθητή προς τα Μαθήματα Θαυμάτων : την ανάγκη να αποδείξουν ότι τα Μαθήματα έχουν λάθος. Κάτω από αυτήν την δυναμική βρίσκεται η ελπίδα ότι αν τα Μαθήματα είναι λάθος, τότε δεν είναι ανάγκη να κάνουμε αυτά που λένε και να αλλάξουμε τον τρόπο σκέψης του εγώ. Ο Φρόυντ, επίσης, στο μνημειώδες έργο του "Η Ερμηνεία των Ονείρων" ξαναεπισημαίνει αυτό το ενδιαφέρον φαινόμενο που αφορά τους ασθενείς του : την ανάγκη τους να αποδείξουν ότι ο αναλυτής έχει λάθος:

Μια από τις δύο κινητήριες δυνάμεις σε τέτοια όνειρα είναι η επιθυμία να κάνω λάθος. Αυτά τα όνειρα εμφανίζονται συχνά στην πορεία των θεραπειών μου όταν ένας ασθενής είναι στην κατάσταση της αντίστασης προς εμένα. Και μπορώ να περιμένω σχεδόν με βεβαιότητα κάποιο όνειρο που προκαλείται αφού έχω εξηγήσει σε κάποιον ασθενή για πρώτη φορά ότι τα όνειρα είναι εκπληρώσεις ευχών. Πράγματι, είναι αναμενόμενο να συμβεί το ίδιο πράγμα σε κάποιους από τους αναγνώστες αυτού του βιβλίου : θα είναι πρόθυμοι να δουν κάποια από τις ευχές τους να ματαιώνεται σε ένα όνειρο μόνο και μόνο για να εκπληρωθεί η επιθυμία τους να κάνω λάθος.

Αυτή η μορφή αντίστασης όπως εκφράζεται από μαθητές των Θαυμάτων, μπορεί να πάρει την μορφή διαφωνίας με το υλικό, ειδικά εστιασμένη στην ***μορφή*** σαν ένα μέσον να αγνοήσουν την ***ουσία.*** Οι αναγνώστες του "Absence From Felicity: Η Ιστορία της Έλεν Σούκμαν και η Συγγραφή των Μαθημάτων Θαυμάτων " του Κέννεθ Γουάπνικ μπορεί να θυμούνται την ιστορία που λέει εδώ για τις προσπάθειες της Έλεν να κάνει αυτό ακριβώς

στις πρώτες εβδομάδες της υπαγόρευσης. Θέματα χώρου εμποδίζουν την πλήρη αναφορά εδώ, αλλά είναι αρκετό να πούμε ότι η Έλεν χρησιμοποίησε κάποιο φαινομενικά γραμματικό λάθος του Ιησού σαν δικαιολογία απόρριψης του υλικού. Έγραψε:

Αυτό το πραγματικό γραμματικό λάθος με κάνει καχύποπτη για την γνησιότητα αυτών των σημειώσεων.

Η απάντηση του Ιησού, αρκετά συντομευμένη εδώ ήταν:

Ο λόγος που βγήκε έτσι, είναι επειδή προβάλεις.... τον δικό σου θυμό, που δεν έχει καμμιά σχέση με αυτές τις σημειώσεις. Εσύ έκανες το λάθος, επειδή δεν αισθάνεσαι αγάπη, έτσι με θέλεις να φαίνομαι ανόητος, για να μην δώσεις προσοχή.

Επομένως, όταν οι μαθητές των Θαυμάτων ***δεν*** βιώνουν τα θετικά αποτελέσματα που "υπόσχεται" ο Ιησούς στα Μαθήματά του, δεν σημαίνει ότι τους κορόιδεψε. Μάλλον οφείλεται στην ασυνείδητη αντίστασή τους σε αυτά που λέει αληθινά. Όταν η Έλεν παραπονέθηκε στον Ιησού ότι δεν βοηθήθηκε από τις διδασκαλίες του, της απάντησε με τα ακόλουθα λόγια, που παρουσιάζονται εδώ στην επεξεργασμένη μορφή των δημοσιευθέντων Μαθημάτων:

Μπορεί να παραπονιέσαι ότι αυτά τα μαθήματα δεν είναι αρκετά συγκεκριμμένα ώστε να τα καταλάβεις και να τα χρησιμοποιήσεις. Όμως ίσως να μην έχεις κάνει αυτά που συμβουλεύουν συγκεκριμμένα. Αυτά δεν είναι μαθήματα στο παιχνίδι των ιδεών, αλλά στην πρακτική τους εφαρμογή. (Τ-11.VIII.5:1-3)

Και όπως είπε ο Κάσιος στον συν-συνομώτη του :

Το λάθος, αγαπητέ Βρούτε, δεν βρίσκεται στα άστρα μας,
Αλλά μέσα μας......(Ιούλιος Καίσαρας)

Ή όπως δηλώνει με τόση έμφαση ο Ιησούς κοντά στο τέλος του Κεφαλαίου 27 του κειμένου :

Το μυστικό της σωτηρίας δεν είναι τίποτα άλλο παρά αυτό : πως ό,τι κάνεις το κάνεις στον εαυτό σου. (Τ-27.VIII.10:1)

Ήταν σαφές στον Φρόυντ, όπως ξεκαθαρίζει ο Ιησούς στα Μαθήματα Θαυμάτων, ότι μια κυρίως διανοητική κατανόηση κάποιου προβλήματος δεν είναι αρκετή. Μάλλον, είναι ουσιαστικό να ξεσκεπαστεί και να παρατηρηθεί η αντίσταση στο να παραιτηθείς από το πρόβλημα:

Είναι αλήθεια ότι τις πρώτες μέρες της αναλυτικής τεχνικής πήραμε μια διανοητική άποψη της κατάστασης.... Υπήρξε μια σοβαρή απογοήτευση όταν δεν ερχόταν η αναμενόμενη επιτυχία.... Πραγματικά, το να εκφράζει και να περιγράφει το καταπιεσμένο του τραύμα ούτε καν κατέληγε σε κάποια ανάμνηση του στον νου του... Μετά από αυτό, δεν υπήρχε άλλη επιλογή από το να σταματήσει να αποδίδει στο γεγονός της γνώσης, αυτής καθαυτής, την σημασία που

της έδινε προηγουμένως και να δώσει έμφαση στις αντιστάσεις που είχε κατά το παρελθόν σχετικά με την κατάσταση της μη γνώσης και οι οποίες ήταν ακόμα έτοιμες να υπερασπιστούν αυτήν την κατάσταση. Η συνειδητή γνώση.....ήταν αδύναμη μπροστά σε αυτές τις αντιστάσεις. (Φρόυντ, Ξεκινώντας την θεραπεία).

Πώς απομακρύνουμε την αντίσταση; ..... Ανακαλύπτοντάς την και δείχνοντάς την στον ασθενή..... Εαν σου πω: "κοίτα τον ουρανό! Υπάρχει ένα μπαλόνι!" θα το ανακαλύψεις πολύ πιο εύκολα παρά αν σου πω απλά να κοιτάξεις ψηλά και να μου πεις αν μπορείς να δεις κάτι. Με τον ίδιο τρόπο, ένας φοιτητής που κοιτάζει μέσα στο μικροσκόπιο για πρώτη φορά καθοδηγείται από τον καθηγητή του για το τί θα δει, αλλιώς δεν το βλέπει καθόλου, παρότι είναι εκεί και είναι ορατό. (Φρόυντ, Εισαγωγικές διαλέξεις στην Ψυχανάλυση).

Αυτός είναι ο πυρήνας του μηνύματος της διδασκαλίας του Ιησού στα Μαθήματα Θαυμάτων : να ξεσκεπάσει το εγώ έτσι ώστε να μπορέσουμε να δούμε την ταύτισή μας με αυτό. Πραγματικά, η διαδικασία της παρατήρησης του εγώ είναι η ουσία της συγχώρεσης :

Η συγχώρεση .... είναι ακίνητη, και ήσυχα δεν κάνει τίποτα..... Κυρίως κοιτά και περιμένει, και δεν κρίνει. (W-pII.1.4:1,3).

Σε αυτό το πολύ σημαντικό κομμάτι του κειμένου, ο Ιησούς επεξηγεί την σημασία της "ανακάλυψης και υπόδειξης" του εγώ στους μαθητές του σαν προαπαιτούμενο της θεραπείας:

Κανείς δεν μπορεί να δραπετεύσει από τις ψευδαισθήσεις παρά μόνον αν τις αντικρύσει, διότι το να μην τις αντικρύσουμε είναι ο τρόπος να μείνουν προστατευμένες.... Είμαστε έτοιμοι να κοιτάξουμε από πιο κοντά το σύστημα σκέψης του εγώ επειδή μαζί κρατάμε το φως που θα το διαλύσει, και από την στιγμή που συνειδητοποιείς ότι δεν το θέλεις πια, πρέπει να είσαι έτοιμος..... Οι "δυναμικές" του εγώ θα είναι το μάθημά μας για λίγο, γιατί πρέπει να κοιτάξουμε πρώτα σ' αυτό για να δούμε πέρα απ' αυτό , από την στιγμή που το έχετε κάνει αληθινό. Θα ακυρώσουμε μαζί αυτό το λάθος ήσυχα, και μετά θα κοιτάξουμε πέρα από αυτό στην αλήθεια.

Τί άλλο είναι η θεραπεία παρά η απομάκρυνση όλων όσων στέκουν εμπόδια στον δρόμο της γνώσης; Και πώς αλλιώς μπορεί κανείς να διαλύσει τις ψευδαισθήσεις αν δεν τις κοιτάξει κατάματα, χωρίς να τις προστατεύει; (T-11.V.1:1,3,5-2:2)

Ξαναλέω, το να αντικρύσεις το εγώ σημαίνει να αντικρύσεις την αντίσταση, συνειδητοποιώντας πόσο πολύ **θελήσαμε** το εγώ και όχι τον Θεό και τί μας έχει κοστίσει αυτή η επιθυμία για ιδιαιτερότητα. Μόνον τότε θα μπορέσουμε αληθινά να μετακινηθούμε πέρα από την αντίστασή μας και να βρούμε την ειρήνη του Θεού.

Τελικά, θα πρέπει να είναι σαφές ότι η διαδικασία της εξουδετέρωσης της αντίστασης παίρνει χρόνο, και απαιτεί την ήρεμη υπομονή που είναι ένα από τα χαρακτηριστικά όχι μόνον του Ιησού ή του Αγίου Πνεύματος αλλά και του προχωρημένου δασκάλου του Θεού (M-4.I-A,IV,VIII). Ο Φρόυντ το αναγνώρισε σαφώς στην αναλυτική του δουλειά:

Πρώτα πρώτα, πρέπει να διευκρινήσουμε ότι μια φυσική (π.χ. Ψυχολογική) αντίσταση, ειδικά αν είναι σε ισχύ για μεγάλο διάστημα, μπορεί να διαλυθεί μόνο αργά και σταδιακά, και πρέπει να περιμένουμε υπομονετικά..... Πρέπει να δοθεί χρόνος στον ασθενή να εξοικειωθεί με αυτήν την αντίσταση με την οποίαν έχει πια γνωρισεί, να δουλέψει μαζί της για να την ξεπεράσει.... (Μελέτες πάνω στην υστερία).

Και σε αρκετά σημεία λέει ο Ιησούς στους μαθητές του, ότι στον κόσμο του χρόνου, η διαδικασία της αποδοχής της Επανόρθωσης μέσα από την συγχώρεση **πρέπει** να πάρει χρόνο, εξαιτίας του φανταστικού φόβου να ζήσεις χωρίς το εγώ. Οι τελευταίες παράγραφοι του Κεφαλαίου 1 του κειμένου, που στην αρχή απευθύνονταν στην **μελέτη** της Έλεν και στου Μπιλ, έκαναν σαφές το πώς βλέπει ο Ιησούς την διαδικασία της μελέτης και της εφαρμογής των μαθημάτων κάτω από το φως του φόβου για το τι πραγματικά μας διδάσκει ως προς το να αφήσουμε το εγώ στην άκρη (***τα μέσα***) και να επιστρέψουμε στον Θεό (***το αποτέλεσμα***) :

Αυτή είναι μια εκπαίδευση του νου. Κάθε μάθηση απαιτεί συγκέντρωση της προσοχής και κάποια μελέτη. Μερικά από τα μεταγενέστερα τμήματα αυτής της εκπαίδευσης στηρίζονται κατ' εξοχήν σ' αυτά τα πρώτα τμήματα, γι' αυτό και απαιτείται προσεκτική μελέτη τους. Επίσης, θα τα χρειαστείς ως προετοιμασία. Χωρίς αυτήν, μπορεί να φοβηθείς ό,τι επακολουθεί και έτσι να μην το χρησιμοποιήσεις εποικοδομητικά. ...
Η σταθερή θεμελίωση είναι αναγκαία εξαιτίας της σύγχυσης μεταξύ φόβου και δέους στην οποίαν έχω ήδη αναφερθεί και η οποία συχνά εμφανίζεται. ... Κάποια από τα επόμενα βήματα αυτών των μαθημάτων .... απαιτούν μια πιο άμεση και απ' ευθείας προσέγγιαη του ίδιου του Θεού. Δεν θα ήταν σοφό να κάνεις αυτά τα βήματα χωρίς προσεκτική προετοιμασία, διότι διαφορετικά το δέος θα το εκλάβεις ως φόβο, και έτσι η εμπειρία σου θα είναι περισσότερο τραυματική παρά ευεργετική. Στο τέλος η θεραπεία έρχεται από τον Θεό. Τα μέσα γι' αυτήν σου εξηγούνται προσεκτικά. Η αποκάλυψη μπορεί να σου φανερώσει κατά διαστήματα, το τέλος αλλά για να φθάσεις σε αυτό είναι απαραίτητα τα μέσα. (T-1.VII.4:1-5; 5:1,7-11).

Συζητώντας τα έξη στάδια της ανάπτυξης της εμπιστοσύνης – μια περίληψη του δρόμου της Επανόρθωσης - Εξιλέωσης – ο Ιησούς τονίζει την μεγάλη δυσκολία του μαθητή να κατακτήσει το τελικό στάδιο (την κατάκτηση του πραγματικού κόσμου).

Πίστευε ότι έχει μάθει να είναι πρόθυμος αλλά τώρα διαπιστώνει ότι δεν γνωρίζει για ποιό πράγμα προορίζεται η προθυμία. Και τώρα καλείται να ανέλθει σε ένα επίπεδο **το οποίο όμως ίσως παραμείνει απρόσιτο *για πολύ πολύ καιρό*.** *Πρέπει να μάθει να παραμερίζει κάθε κρίση, και να ζητά μόνο αυτό που πραγματικά θέλει σε κάθε περίσταση. (M-4.I-A.7:6-8)*

Συμπερασματικά, λοιπόν, όπως ακριβώς έγινε σαφές στον Φρόυντ έναν αιώνα πριν, και έκτοτε στους ψυχαναλυτές και θεραπευτές, πρέπει να γίνει σαφές σε όλους τους πνευματικούς αναζητητές ότι οι καλύτερες προθέσεις του κόσμου δεν είναι αρκετές να

επιτύχουν τον πνευματικό στόχο της αφύπνισής μας από το σκοτάδι (T-18.IV.2:1-2). Μάλλον , αυτό που απαιτείται είναι η προθυμία να εξετάσουν – **ήρεμα και υπομονετικά** – κάθε μορφή του συστήματος σκέψης του εγώ που ζητά να κρύψει το φως (T-24.in.2:1-2), πιο συγκεκριμμένα την αντίστασή μας σε αυτό το ίδιο το φως. Στην εισαγωγή της Άσκησης 185 - "Θέλω την ειρήνη του Θεού" - λέει ο Ιησούς:

> *Να πεις αυτά τα λόγια δεν είναι τίποτα. Αλλά να τα εννοείς είναι το παν (W-pI.185.1:1-2).*

Τα Μαθήματα Θαυμάτων, ευτυχώς για μας, μας βοηθούν να ανακαλύψουμε και να ενισχύσουμε το μέρος του νου μας (**τον ορθό νου**) που πραγματικά εννοεί αυτά τα λόγια, ταυτόχρονα μαθαίνουμε ότι το άλλο μέρος (**ο λάθος νους**) ποτέ δεν θα μας φέρει την ευτυχία και την ειρήνη που αληθινά λαχταράμε. Επομένως, ακολουθώντας την έκκληση του Ιησού να επιλέξουμε τον ορθό νου αντί του λάθους νου, το Άγιο Πνεύμα αντί του εγώ, η αντίσταση στο να χάσουμε τον ψευδαισθητικό μας εαυτό τελικά ξεπερνιέται. Και είμαστε ελεύθεροι! Και είμαστε ελεύθεροι επιτέλους!

Ο ΔΥΤΗΣ

Gloria kai Kenneth Wapnick, Ph.D

Στο προηγούμενό μας άρθρο στον "Φάρο", στην έκδοση του Ιουνίου, συζητήσαμε την αντίσταση που έχουν σίγουρα οι μαθητές των Μαθημάτων Θαυμάτων όχι μόνο στο να κατανοήσουν τί διδάσκει ο Ιησούς, αλλά επίσης στο να εφαρμόσουν τις αρχές της συγχώρεσης στις καθημερινές τους ζωές. Σ' αυτό το άρθρο εξετάζουμε σε μεγαλύτερο βάθος μια πλευρά αυτής της αντίστασης: τον φόβο – με μιαν έννοια, τουλάχιστον, έναν δικαιολογημένο φόβο – να αντικρύσουν το σύστημα σκέψης του εγώ, της ενοχής και του μίσους.

Ο Φρειδερίκος Σίλλερ, ο μεγάλος γερμανός ποιητής, δραματουργός και άνθρωπος των γραμμάτων, έγραψε το 1797 μια μπαλάντα που την ονόμασε "Ο Δύτης", η οποία εκτός Γερμανίας είναι ίσως πιο γνωστή σαν το μουσικό θέμα του Σούμπερτ. Είναι η τραγική ιστορία ενός νέου ιππότη που δέχεται την πρόκληση του βασιλιά και βουτά με επιτυχία στον βυθό μιας οργισμένης θάλασσας για να βρεί το χρυσό κόσμημα που το πέταξε εκεί ο Βασιλιάς. Δοκιμάζει την μοίρα του μια δεύτερη φορά όταν ο βάρβαρος Βασιλιάς του λέει ότι θα κερδίσει το χέρι της όμορφης βασιλοπούλας μόνον αν επαναλάβει την προηγούμενή του επιτυχία. Δυστυχώς αυτήν την φορά, ο νέος άνδρας δεν επιστρέφει από τον βυθό. Πρίν όμως από την μοιραία του βουτιά, λέει προφητικά στον Βασιλιά, μιλώντας για το ορμητικό ρεύμα από το οποίο μόλις γλύτωσε:

> Επειδή εκεί κάτω είναι τρομακτικά
> Και ο άνθρωπος δεν θα έπρεπε να βάζει σε πειρασμό τους θεούς·
> Και δεν θα έπρεπε ποτέ να επιθυμήσει να δει
> Αυτά που σπλαχνικά καλύπτουν με νύχτα και τρόμο.

Η εργασία του Σίλλερ ήταν μια συνεχής έμπνευση για τους γερμανούς διαννοούμενους, παρότι τον θυμόμαστε σήμερα, όσοι δεν μιλάμε Γερμανικά, κυρίως μόνον για αυτό του το ποίημα, "Ωδή Στην Χαρά" , που έγινε αθάνατο από τον Μπετόβεν στην Ενάτη του Συμφωνία. Ανάμεσα σε αυτούς που εμπνεύστηκαν από τον Σίλλερ ήταν και ο Σίγκμουντ Φρόυντ και ο Καρλ Γιούγκ, ειδικά ο τελευταίος αναφέρεται στις παραπάνω τέσσερις γραμμές ότι αντικατοπτρίζουν "την πραγματική σημασία αυτού του βλέμματος στην άβυσσο της ανθρώπινης φύσης." Μπορεί κανείς να διακρίνει εύκολα το βαθύτερο νόημα στους στίχους του Σίλλερ, και να δει εδώ να απεικονίζονται τα τρομαχτικά βάθη της ανθρώπινης ψυχής – είναι τρομερό – και μετά την σχεδόν εξίσου τρομαχτική άμυνα – νύχτα και τρόμος – που μας καθιστά ικανούς να επιβιώσουμε , έστω και μετά βίας, στον κόσμο.

Παρόλο που ο Φρόυντ ήταν ο πρώτος ψυχολόγος που εξέθεσε πλήρως τον τρόμο του ασυνείδητου νου του εγώ, σίγουρα δεν ηταν ο πρώτος που έκανε τέτοιες παρατηρήσεις. Ανάμεσα σε πολλούς πολλούς άλλους,μπορούμε να αναφέρουμε τον Γερμανό ρομαντικό ποιητή του 18ου αιώνα Νοβάλις, ο οποίος είπε: "Καθένας μας σίγουρα τρομοκρατείται

όταν ρίξει μια ματιά στα βάθη του νου.” Πράγματι, ο Φρόυντ πραγματικά τρομοκρατήθηκε με αυτά που είδε στην αυτο-ανάλυσή του, καθώς και στων ασθενών του, και περιέγραψε το ασυνείδητο με επίθετα όπως *τρομερό, διεστραμμένο, πρωτόγονο,άγριο, σατανικό, αηδιαστικό, τερατώδες, επικίνδυνο, και φρικιαστικό*, και με φράσεις όπως *ένα καζάνι γεμάτο ξαφνικές εκκρήξεις, γεμάτο χάος, μισο-εξημερωμένους δαίμονες, περίεργα και απίστευτα πράγματα, και σατανικά πνεύματα.*

Στα Μαθήματα Θαυμάτων, βρίσκουμε επίσης τον Ιησού να μας δίνει συχνά μια ιδέα πάνω στην φύση της αβύσσου που είναι το τρομακτικό σύστημα σκέψης του νου του εγώ. Δεν είναι μια όμορφη εικόνα, Η ενοχή είναι άσχημη και ακόμα ασχημώτερη, αντικαθρεφτίζοντας την τερατωδώς αμαρτωλή πράξη που ισχυρίζεται ότι εκφράζει αληθινά – τίποτα λιγότερο από την δολοφονία του Θεού και την σταύρωση του Υιού Του. Εδώ είναι δύο παραδείγματα που εκφράζουν τον τρόμο του μοχθηρού και δολοφονικού κόσμου της ενοχής. Προειδοποιώ τον αναγνώστη, είναι ένα πολύ δυνατό υλικό:

> *Οι αγγελιαφόροι του φόβου έχουν εκπαιδευτεί με τον τρόμο, και τρέμουν όταν ο κύριός τους τους καλεί να τον υπηρετήσουν. Γιατί ο φόβος είναι ανελέητος ακόμα και στους φίλους του. Οι αγγελιαφόροι του ένοχα φεύγουν σιωπηλά, μυστικά και με ενοχή, σε μια πεινασμένη αναζήτηση ενοχής, διότι κρατούνται παγωμένοι και πεινασμένοι και γίνονται πολύ μοχθηροί από το αφεντικό τους, που τους αφήνει να χορτάσουν μόνον με αυτά που του επιστρέφουν. Κανένα ίχνος ενοχής δεν ξεφεύγει από τα πεινασμένα μάτια τους. Και στην άγρια αναζήτησή τους για αμαρτία ορμούν σε ό,τι ζωντανό πράγμα βλέπουν, και το κουβαλάνε ουρλιάζοντας στο αφεντικό τους, για να καταβροχθισθεί. ... Θα σας φέρουν μήνυμα από οστά και δέρμα και σάρκα. Έχουν διδαχθεί να αναζητούν το φθαρτό, και να επιστρέφουν με στομάχια γεμάτα με σαπισμένα και αποσυντεθεμένα πράγματα. Γι' αυτούς αυτά τα πράγματα είναι όμορφα διότι φαίνεται να ανακουφίζουν τους άγριους πόνους της πείνας τους. Διότι είναι έξαλλοι από τον πόνο του φόβου, και θα απέτρεπαν την τιμωρία τους από εκείνον που τους εξαπολύει με το να του προσφέρουν ό,τι λατρεύουν. (T-19.IV-A.12:3-7; 13:2-5)*
>
> *Το μίσος είναι συγκεκριμμένο. Πρέπει να υπάρχει ένα πράγμα να του επιτεθεί. Ένας εχθρός πρέπει να γίνει αντιληπτός με τέτοια μορφή ώστε να μπορεί να αγγιχτεί και να ειδωθεί και να ακουστεί, και τελικά να σκοτωθεί. Όταν το μίσος τοποθετείται σε κάποιο πράγμα, απαιτεί τον θάνατό του....Ο φόβος είναι αχόρταγος, καταβροχθίζει ό,τι βλέπουν τα μάτια του, βλέποντας τον εαυτό του στο κάθε τι, και έχοντας την ανάγκη να στραφεί εναντίον του και να το καταστρέψει.*
>
> *Όποιος βλέπει τον αδελφό του σαν ένα σώμα τον βλέπει σαν σύμβολο του φόβου. Και θα επιτεθεί, επειδή ό,τι βλέπει είναι ο δικός του φόβος εξω από αυτόν, έτοιμος να επιτεθεί, και ουρλιάζοντας να ενωθεί πάλι με αυτόν. Μην υποτιμάς την ένταση της οργής που γεννά ο προβλημένος φόβος. Στριγγλίζει από οργή, και γρατζουνίζει τον αέρα με φρενιασμένη ελπίδα να φθάσει τον πλάστη του και να τον καταβροχθίσει (W-pI.161.7:1-8:4).*

Αυτός ο εσωτερικός κόσμος του τρόμου είναι τόσο αφόρητος που χρειάζεται μια άμυνα για να μας προστατεύσει. Και έτσι το εγώ μας υπόσχεται προστασία από αυτά τα ***τρομακτικά βάθη*** μόνο αν ακολουθήσουμε τον απατηλό σύμβουλό του και

δραπετεύσουμε στον κατασκευασμένο από αυτό κόσμο, το υλικό σύμπαν : το τρομακτικό σπίτι των σωμάτων, των ιδιαίτερων σχέσεων, και του θανάτου. Και ακόμα αυτός ο κόσμος φαίνεται να είναι έξω από τους ένοχους νόες μας, και έτσι ταυτιζόμενοι με αυτόν αισθανόμαστε επιφανειακά ανακούφιση και ασφάλεια από την υποτιθέμενη αμαρτία μας. Σε αρκετά σημεία αναφέρονται τα Μαθήματα σε αυτά – στο πρόβλημα του εγώ και στην απάντησή του – σαν δύο όνειρα : το όνειρο του κόσμου (το σώμα) που καλύπτει το μυστικό όνειρο του εγώ (τον νου) (π.χ., T-27.VII.11:4-12:6). Δανειζόμενοι πάλι την φαντασία του Σίλλερ, μπορούμε να πούμε ότι ο εξωτερικός κόσμος του τρόμου καλύπτει την φοβισμένη εσωτερική θάλασσα του τρόμου. Έτσι, μας προσφέρεται διπλή προστασία αυτού που το εγώ δεν θα μας άφηνε ποτέ να δούμε ***πραγματικά***. Διότι πέρα από τους δίδυμους κόσμους του του τρόμου και του τρόμου βρίσκεται ο μυστικός φόβος του εγώ : ότι θα μπορούσαμε να φθάσουμε στο να αναγνωρίσουμε την Αγάπη Του Θεού που είναι η αληθινή μας πραγματικότητα και το αληθινό μας Σπίτι, που αντιπροσωπεύονται στους διαχωρισμένους νόες μας από το Άγιο Πνεύμα. Μάλιστα κανένας δεν μπορεί να αφυπνιστεί σε αυτήν την Αγάπη χωρίς πρώτα να περάσει μέσα από τους δύο κόσμους των ονείρων, όπως βλέπουμε σ' αυτό το κομμάτι από το ποίημα,*Τα Δώρα Του Θεού,* το οποίο εκφράζει σαφώς τον φόβο να κοιτάξουμε στο πρώτο όνειρο:

> *Αυτά (τα όνειρα του κόσμου) ευχαριστούν για λίγο τον φοβισμένο ονειρευτή, και δεν τον αφήνουν να θυμηθεί το πρώτο όνειρο (το όνειρο του νου για την αμαρτία,την ενοχή και τον φόβο – του Σίλλερ το "στο* ***βάθος*** *είναι τρομακτικά") το οποίο του ξαναπροσφέρει τα δώρα του φόβου. Η φαινομενική ανακούφιση από τα δώρα των ψευδαισθήσεων είναι τώρα η πανοπλία του (το κάλυμα από νύχτα και τρόμο του Σίλλερ) , και το ξίφος που κρατάει για να τον σώσει από το να ξυπνήσει. Διότι πριν μπορέσει να ξυπνήσει, είναι αναγκασμένος να φέρει πρώτα στον νου του το πρώτο όνειρο άλλη μια φορά .*

Εξαιτίας αυτού του φόβου – ολοκληρωτικά κατασκευασμένου, αν και άγνωστου σε μας – καταφεύγουμε μέσα στον υλικό κόσμο των ψευδο-προβλημάτων και ψευδο-απαντήσεων, της φαινομενικής ζωής και του φαινομενικού θανάτου, και παραμένουμε ακόμα μακρύτερα από την αλήθεια που είναι θαμμένη στον νου μας κάτω από τα δύο όνειρα. Έτσι, αυτός ο χείμαρος που αποτελεί το μυστικό όνειρο δεν αναγνωρίζεται, καθώς επιλέγουμε να ***μην*** καταδυθούμε. Είναι ένας αμετάβλητος ψυχολογικός νόμος, πάντως, ότι ό,τι παραμένει στο ασυνείδητο μη εκτεθειμένο, ενισχύεται μέσα μας, και σηκώνει μόνο το άσχημο κεφάλι του στις καθημερινές μας ζωές. Οι επικρίσεις μας για τον εαυτό μας "οι μυστικές αμαρτίες και τα κρυμμένα μίση" (T-31.VIII.9:2), προβάλλονται έξω με την μορφή της επίκρισης, καταδίκης και την ανάγκη να κριτικάρουμε και να βρίσκουμε λάθη – όλα αυτά είναι το αναπόφευκτο αποτέλεσμα αυτής της "προστασίας" από την δική μας έλλειψη συγχώρεσης:

> *Η σκέψη που δεν συγχωρεί προστατεύει την προβολή, σφίγγοντας τις αλυσίδες της, ούτως ώστε οι διαστρεβλώσεις να είναι πιο καλύμμένες και πιο δυσδιάκριτες, λιγώτερο προσεγγίσιμες στην αμφιβολία και πιο προστατευμένες από την λογική. (W-pII.1.2:3).*

Όπως παρατήρησε ο Γιούνγκ, στην συζήτηση για τις τραγικές επιπλοκές της άρνησης του ασυνείδητου (ή της "σκιάς"):

> *Ο "άνθρωπος χωρίς σκιά" είναι στατιστικά ο πιο κοινός τύπος*

ανθρώπου, κάποιος που φαντάζεται ότι είναι πραγματικά μόνον αυτό που θέλει να ξέρει για τον εαυτό του. Δυστυχώς ούτε ο καλούμενος θρησκευόμενος ούτε εκείνος με επιστημονικό υπόβαθρο αποτελούν εξαίρεση σ' αυτόν τον κανόνα.

Στα λόγια του "Το Τραγούδι της Προσευχής" , που συνοδεύει τα Μαθήματα Θαυμάτων, η περιγραφή του Γιούνγκ τονίζει την μισητή δυναμική της "συχώρεσης-για-να-καταστρέψει", στην οποίαν οι άνθρωποι πιστεύουν συνειδητά ότι αγαπούν, συγχωρούν, και έχουν ειρήνη, όταν αυτό που πραγματικά κάνουν είναι να προβάλλουν το ασυνείδητο μίσος τους στον κόσμο.

Δυστυχώς, η ιστορία των θρησκειών και των εθνών του κόσμου είναι πλημμυρισμένη – τόσο η παλαιότερη όσο και η σύγχρονη – από ποτάμια αίματος στο όνομα τέτοιων φαινομενικών ποιοτήτων όπως η αγάπη, η συγχώρεση και η ειρήνη. Θα ήταν δύσκολο να υποβαθμιστούν οι τραγικές συνέπειες (Τ-3.Ι.2:3) τέτοιας άρνησης, και ο κόσμος μας παρέχει οδυνηρή μαρτυρία της αποτελεσματικότητάς της. Επομένως είναι ουσιαστικό να κατανοηθεί αυτή η δυναμική έτσι ώστε να διορθωθεί τελικά το λάθος. Αν δεν γίνει η ***εσωτερική*** εργασία της συγχώρεσης, να ζητήσουμε από το Άγιο Πνεύμα την βοήθειά Του στο να αποδεχθούμε την διόρθωσή Του ***στον νου μας για τις λάθος σκέψεις μας*** ,να μάθουμε την αποδοχή της Επανόρθωσης για μας, τότε είναι σαν πρόσκληση στο εγώ να κρύψει την δική του ψευτο-πραγματικότητα της αμαρτίας, της ενοχής, του φόβου και του μίσους πίσω από τον μανδύα της ευπρέπειας – εξίσου ψευδαισθητικής – της πνευματικότητας και της θρησκείας. Και όλη την ώρα που είμαστε τόσο σίγουροι ότι η θέση μας είναι σωστή και δίκαιη, κρύβουμε το καζάνι του μίσους που βράζει, και που βρίσκεται στον ωκεανό ακριβώς κάτω από το κατώφλι της επίγνωσής μας.

Έτσι, μπορούμε να μελετάμε τα Μαθήματα Θαυμάτων όπως μας ζητάει ο Ιησούς να είμαστε δύτες, εννοώντας ότι μας ζητάει να κρατάμε το χέρι του καθώς βουτάμε – αν και απαλά και προσεκτικά – μέσα στην άβυσσο του συστήματος σκέψης του εγώ. Με την αγάπη του στο πλευρό μας, βγάζουμε στο φως τον φαινομενικά ορμητικό χείμαρο της αμαρτίας, της ενοχής, του φόβου και του φόνου που βρίσκεται ***ευσπλαχνικά*** ακριβώς κάτω από το σκέπασμα ***της νύχτας και του τρόμου*** του κόσμου – τον φαινομενικό πόνο του να ζεις σ' αυτόν τον υλικό κόσμο της ιδιαιτερότητας και του μίσους. Και έτσι , ο μόνος τρόπος να ανταποκριθούμε αληθινά στην καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος είναι να ξανακάνουμε μαζί Του την τρελλή πορεία μέσα στον παραλογισμό, ***ανεβαίνοντας*** τώρα την σκάλα που ο διαχωρισμός μας έβαλε να ***κατέβουμε*** (Τ-18.Ι.8:3-5; Τ-28.ΙΙΙ.1:2), αφού ***πρώτα*** αναγνωρίσουμε ότι ***είμαστε*** κάτω, και τί ακριβώς σημαίνει το ότι είμαστε κάτω. Η διαδικασία της συγχώρεσης, επομένως, μας καλεί να εξετάσουμε – χωρίς επίκριση – τον σκιώδη κόσμο των ιδιαίτερων σχέσεών μας που είναι ο καθρέφτης του εσωτερικού κόσμου της βαριάς σκιάς της ενοχής. Αυτός είναι ο προερχόμενος από την ενοχή κόσμος που θα βλέπαμε τότε:

Η αποδοχή της ενοχής μέσα στον νου του Υιού του Θεού ήταν η αρχή του διαχωρισμού, όπως η αποδοχή της Επανόρθωσης – Εξιλέωσης είναι το τέλος του. Ο κόσμος που βλέπεις είναι το ψευδαισθητικό σύστημα αυτών που τρελλάθηκαν από την ενοχή. Κοίταξε προσεκτικά αυτόν τον κόσμο, και θα συνειδητοποιήσεις ότι έτσι είναι. Επειδή αυτός ο κόσμος είναι το σύμβολο της τιμωρίας, και όλοι οι νόμοι που φαίνονται να τον κυβερνανε είναι οι νόμοι του θανάτου. Τα παιδιά γεννιούνται σ' αυτόν μέσα από τον πόνο και σε πόνο. Η ανάπτυξή τους συνοδεύεται από βάσανα, και μαθαίνουν την πίκρα, τον χωρισμό και τον θάνατο. Ο νους τους φαίνεται να είναι παγιδευμένος μέσα στους εγκεφάλους τους, και οι δυνάμεις τους να τους

εγκαταλείπουν όταν πληγώνονται τα σώματά τους. Φαίνονται να αγαπούν, αν και εγκαταλείπουν και εγκαταλείπονται. Φαίνεται να χάνουν αυτό που αγαπούν, ίσως η πιο παρανοική πεποίθηση από όλες. Και τα σώματά τους μαραίνονται και ασθμαίνουν και τοποθετούνται μέσα στο χώμα, και δεν υπάρχουν πια. Και κανείς δεν είναι που δεν σκέφτηκε ποτέ ότι ο Θεός είναι βάρβαρος. (T-13.Εισ.2).

Και έτσι, κρατώντας το χέρι του Αγίου Πνεύματος, αν μπορούμε να το φανταστούμε, οδηγούμεθα στα βάθη του συστήματος σκέψης του εγώ – την άμυνα ***ενάντια*** στην διόρθωση του Αγίου Πνεύματος – αλλά το εγώ (το σύμβολο του φόβου μας) αντιπαλεύει για να διατηρήσει την ταυτότητά του. Τα Μαθήματα Θαυμάτων μας διδάσκουν ότι πρέπει να κοιτάξουμε στο σκοτάδι που πιστεύουμε ότι είναι στον νου μας, αλλά το εγώ μας λέει σε απάντηση ότι αν το κάνουμε, θα πετρώσουμε και θα καταστραφούμε, όπως τα θύματα της Μέδουσας. Αυτή η πλευρά του αμυντικού οπλοστασίου του εγώ, πρέπει να αναγνωριστεί σαν το τέχνασμα που είναι, αλλιώς θα φοβόμαστε πάντα αυτό το επόμενο βήμα, πράγμα που οδηγεί αναμφίβολα στο να επιλέγουμε την "συγχώρεση-για-καταστροφή" του εγώ, με την οποίαν, ξανά, κάνουμε επίθεση αλλά την ονομάζουμε αγάπη, συγχώρεση και ειρήνη – αντί για την αληθινή συγχώρεση που μας προσφέρει το Άγιο Πνεύμα. Αυτές δεν είναι παρά μερικές ακόμα εκφράσεις της τακτικής του εγώ να εμπνεύσει φόβο:

Καθώς πλησιάζετε στην Αρχή των Όλων, αισθάνεστε τον φόβο της καταστροφής του συστήματος σκέψης σας μέσα σας σαν να ήταν ο φόβος του θανάτου (T-3.VII.5:10).

Το εγώ, είναι επομένως, πολύ πιθανόν να σας επιτεθεί όταν αντιδράτε με αγάπη, επειδή πιστεύει ότι δεν έχετε αγάπη και λειτουργείτε αντίθετα με την κρίση του. Το εγώ θα επιτεθεί στα κίνητρά σας μόλις φανεί ότι αυτά δεν συμφωνούν με την αντίληψή του για σας. Τότε είναι που θα στραφεί απότομα από την καχυποψία στην μοχθηρότητα, καθώς αυξάνεται η αβεβαιότητά του (T-9.VII.4:5-7).

Καθώς το φως έρχεται πιο κοντά σας τρέχετε προς το σκοτάδι, μαζεύεστε σε μιαν άκρη μακρυά από την αλήθεια, άλλοτε οπισθοχωρώντας κάτω από κάποια μικρότερη μορφή φόβου και άλλοτε κάτω από πλήρη τρόμο. (T-18.III.2:1)

Δυνατά σας φωνάζει το εγώ να μην κοιτάξετε μέσα σας, γιατί αν το κάνετε τα μάτια σας θα ρίξουν φως στην αμαρτία και ο Θεός θα σας κεραυνοβολήσει τυφλώνοντάς σας. Και αυτό το πιστεύετε και έτσι δεν κοιτάτε.... Πραγματικά δυνατά το ισχυρίζεται αυτό το εγώ. Πάρα πολύ δυνατά και πάρα πολύ συχνά. (T-21.IV.2:3-4,6).

Παρόλα αυτά ένα όνειρο δεν φεύγει από την πηγή του, που είναι πάντοτε ο νους του ονειρευτή: εκεί που το όνειρο αρχίζει και στο μόνο μέρος που μπορεί πραγματικά να ακυρωθεί. (T-27.VII.12:6). Κοιτάζοντας μέσα μας με τον Ιησού, συνειδητοποιούμε, ευτυχώς, ότι αυτός ο φόβος δεν είναι παρά μια επινόηση (κατασκευή): το εγώ ***δεν*** είναι αυτή η στροφιλιζόμενη μάζα χαοτικής και σατανικής ενέργειας αλλά όπως η μαγεμένη μάγισσα στον Μάγο του Οζ, απλά μια ασήμαντη και άκακη μάζα από τίποτα που διαλύεται στην γλυκειά παρουσία της αλήθειας. Είναι η απλή αλλαγή του νου – από το εγώ στο Άγιο Πνεύμα – που αφαιρεί την "πραγματικότητα" από το σύστημα σκέψης του εγώ. Έτσι ο

Ιησούς μας παρακινεί να κοιτάξουμε στο φαινομενικό περιεχόμενο του μυστικού ονείρου (T-17.IV.9:1), και μας ενθαρρύνει να μην φοβηθούμε αυτό που απλά ***φαίνεται*** να βρίσκεται μέσα μας :

Επομένως, μην φοβάστε, γιατί αυτό το οποίο θα κοιτάτε είναι η πηγή του φόβου και έχετε αρχίσει να μαθαίνετε ότι ο φόβος δεν είναι πραγματικός. (T-11.V.2:3).

Μην φοβόσαστε να κοιτάξετε μέσα σας. Το εγώ σας λέει ότι όλα είναι μαύρα από την ενοχή μέσα σας και σας ζητά να μην κοιτάξετε. Αντίθετα, σας προτρέπει να κοιτάξετε τους αδελφούς σας και να δείτε την αμαρτία σ' αυτούς. Αυτό όμως δεν μπορείτε να το κάνετε χωρίς να παραμείνετε τυφλοί. Επειδή αυτοί που βλέπουν τους αδελφούς τους μέσα στο σκοτάδι της ενοχής με το οποίο τους σαβανώνουν, φοβούνται υπερβολικά να κοιτάξουν το φως μέσα τους. Μέσα σας δεν βρίσκεται αυτό που πιστεύετε ότι βρίσκεται και στο οποίο εναποθέσατε την πίστη σας. Μέσα σας βρίσκεται το ιερό σημάδι της τέλειας πίστης που ο Πατέρας σας έχει σε σας. ... Μπορείτε εσείς να δείτε ενοχή εκεί που ο Θεός γνωρίζει ότι υπάρχει τέλεια αθωότητα ; Μπορείτε να αρνηθείτε την γνώση Του αλλά δεν μπορείτε να την αλλάξετε. Κοιτάξτε λοιπόν, το φως που Αυτός έθεσε εντός σας και μάθετε ότι αυτό που φοβόσαστε ότι υπήρχε εκεί έχει αντικατασταθεί από την αγάπη. (T-13.IX.8:1-7,11-13).

Όταν τελικά καταδυθούμε μέσα στον νου μας αλλάζοντας την αντίληψη για τις σχέσεις μας, έχοντας σαν οδηγό μας και ασφάλεία μας την αγάπη του Ιησού, συνειδητοποιούμε με ευγνωμοσύνη ότι πράγματι δεν υπήρχε τίποτα εκεί – τίποτα να φοβηθούμε, τίποτα που να χρειαστεί να αμυνθούμε. Μόνον τότε καταλαβαίνουμε ότι το πολύτιμο κόσμημα και η όμορφη πριγκίπισσα είναι **ήδη** ο θησαυρός μας - που βρίσκονται μέσα στον νου μας, όχι στον κόσμο. Να τα αποδεχθούμε, όχι να τα κερδίσουμε. Και δίνουμε ευχαριστίες "επειδή για όλο αυτό δεν εγκαταλείψαμε **τίποτα**! " (T-16.VI.11:4) .

Μετάφραση Ζαχαρούλα Κάττουλα-Κουντουριώτη
Διορθώσεις – Επιμέλεια Ιουλία Πιτσούλη

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΘΑΥΜΑΤΩΝ

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1) [2]Οι ασκήσεις, που περιέχονται εδώ έχουν στόχο να γυμνάσουν το νου σας. [3]Ενας αγύμναστος νους δεν μπορεί να πετύχει τίποτα.
2) Οι ασκήσεις είναι πολύ απλές. [2]Δεν απαιτούν πολύ χρόνο και δεν έχει σημασία το πού τις κάνετε. [3]Δε χρειάζονται προετοιμασία. [4]Η διάρκεια της εξάσκησης είναι ένας χρόνος. [5]Οι ασκήσεις είναι αριθμημένες από το 1 μέχρι το 365. [6]Μην επιχειρήσετε να κάνετε περισσότερες από μια άσκηση την ημέρα.
3) [2]Εκτός των περιόδων επανάληψης, οι ασκήσεις κάθε ημέρας έχουν σχεδιαστεί γύρω από μια κεντρική ιδέα η οποία αναφέρεται στην αρχή. [3]Αυτό ακολουθείται από μια περιγραφή των ειδικών διαδικασιών μέσω των οποίων η ιδέα για εκείνη την ημέρα θα εφαρμοστεί.
4) Ο σκοπός αυτών των ασκήσεων είναι να εκπαιδεύσει το νου σας μ' ένα συστηματικό τρόπο σε μια διαφορετική αντίληψη για τον καθένα και το καθετί στον κόσμο. [2]Οι ασκήσεις είναι σχεδιασμένες να σας βοηθήσουν να καταλάβετε ότι η καθεμιά απ' αυτές είναι το ίδιο εφαρμόσιμη σε όλους τους ανθρώπους και σε όλα τα πράγματα που βλέπετε.
5) Η γενίκευση της εκπαίδευσης στην αληθινή αντίληψη δεν προχωρεί όπως η γενίκευση της εκπαίδευσης που κάνει ο κόσμος. [2]Εάν η αληθινή αντίληψη έχει επιτευχθεί σε σχέση με οποιοδήποτε πρόσωπο, κατάσταση, ή γεγονός, η ολοκληρωτική γενίκευση της σε κάθε άνθρωπο και σε κάθε πράγμα είναι σίγουρη. [3]Εάν όμως γίνει μια εξαίρεση και κάτι παρακρατηθεί από την αληθινή αντίληψη, τα επιτεύγματα της αληθινής αντίληψης δεν μπορούν να πραγματοποιηθούν πουθενά.
6) Επομένως, οι μόνοι γενικοί κανόνες που πρέπει να τηρηθούν σε όλες τις ασκήσεις είναι οι εξής: Πρώτα οι ασκήσεις πρέπει να γίνονται μ' ένα πολύ συγκεκριμένο τρόπο, όπως υποδεικνύονται. [2]Αυτό θα σας βοηθήσει να γενικεύσετε τις σχετικές ιδέες σε κάθε περίσταση στην οποία βρίσκεστε, καθώς επίσης και στον κάθε άνθρωπο και στο κάθε πράγμα μέσα σ' αυτή την περίσταση. [3]Δεύτερον: μην αποφασίσεις ότι υπάρχουν μερικοί άνθρωποι, καταστάσεις ή πράγματα στα οποία αυτές οι ιδέες δεν μπορούν να εφαρμοστούν. [4]Αυτό θα εμποδίσει τη γενίκευση της εκπαίδευσης. [5]Η ίδια η φύση της αληθινής αντίληψης είναι ότι δεν έχει όρια. [6]Είναι το αντίθετο του τρόπου με τον οποίο βλέπετε τώρα.
7) Ο γενικός στόχος αυτών των ασκήσεων είναι να αυξήσει την ικανότητα σας να επεκτείνετε τις ιδέες στις οποίες θα εξασκείστε έτσι ώστε να περιλάβετε το καθετί. - Αυτό δε θα απαιτήσει προσπάθεια εκ μέρους σας. - Οι ίδιες οι ασκήσεις πληρούν τις συνθήκες που είναι αναγκαίες για αυτό το είδος γενίκευσης.
8) Θα σας είναι δύσκολο να πιστέψετε μερικές από τις ιδέες που παρουσιάζονται σ' αυτές τις ασκήσεις, ενώ άλλες μπορεί να σας καταπλήξουν. [2]Αυτό δεν έχει σημασία. [3]Αυτό που ζητείται από σας είναι απλώς να εφαρμόσετε τις ιδέες σύμφωνα με τις οδηγίες που σας δίνονται. [4]Όχι να τις κρίνετε. [5]Αυτό που ζητείται από σας είναι μονάχα να τις χρησιμοποιήσετε. [6]Είναι η χρήση τους που θα τους δώσει νόημα για σας και που θα σας δείξει ότι είναι αληθινές.
9) Να θυμάστε μόνο αυτό. Δε χρειάζεται ούτε να πιστεύετε αυτές τις ιδέες, ούτε να τις αποδεχτείτε, ούτε καν να τις καλωσορίσετε. [2]Μπορεί να αντισταθείτε ενεργά σε μερικές απ' αυτές. [3]Τίποτα απ' όλ' αυτά δεν έχει σημασία, ούτε θα μειώσει τη δραστικότητα τους. [4]Αλλά μην αφήσετε τον εαυτό σας να κάνει εξαιρέσεις στην εφαρμογή των ιδεών αυτών των ασκήσεων. Ότι κι αν είναι η αντίδραση σας σ' αυτές τις ιδέες, χρησιμοποιήστε τις. [5]Τίποτα περισσότερο δε χρειάζεται.

ΜΕΡΟΣ 1

ΜΑΘΗΜΑ 1

Τίποτα απ' ό,τι βλέπω σ' αυτό το δωμάτιο [σ' αυτό το δρόμο, απ' αυτό το παράθυρο, σ' αυτό το μέρος] δεν έχει σημασία.

1) Τώρα κοίταξε αργά γύρω σου κι άρχισε να εφαρμόζεις την ιδέα πολύ συγκεκριμένα σ' οτιδήποτε βλέπεις:
[2]*Αυτό το τραπέζι δε σημαίνει τίποτα.*
[3]*Αυτή η καρέκλα δε σημαίνει τίποτα.*
[4]*Αυτό το χέρι δε σημαίνει τίποτα.*
[5]*Αυτό το πόδι δε σημαίνει τίποτα.*
[6]*Αυτό το στυλό δε σημαίνει τίποτα.*
2) Μετά κοίταξε πέρα από τον άμεσο χώρο γύρω σου και εφάρμοσε την ιδέα σε μια πιο πλατιά περιοχή:
[2]*Εκείνη η πόρτα δε σημαίνει τίποτα.*
[3]*Εκείνο το σώμα δε σημαίνει τίποτα.*
[4]*Εκείνη η λάμπα δε σημαίνει τίποτα.*
[5]*Εκείνη η ταμπέλα δε σημαίνει τίποτα.*
[6]*Εκείνη η σκιά δε σημαίνει τίποτα.*
3) Παρατηρήστε ότι αυτές οι προτάσεις δεν έχουν μια ορισμένη σειρά και δεν επιτρέπουν διαφορές ως προς το είδος των πραγμάτων στα οποία εφαρμόζονται. [2]Αυτός είναι ο σκοπός της άσκησης. [3]Η ιδέα πρέπει απλώς να εφαρμοστεί στο καθετί που βλέπετε. [4]Καθώς εξασκείς την ιδέα της ημέρας, χρησιμοποίησε την χωρίς καμιά διάκριση. [5]Μην επιχειρήσεις όμως να εφαρμόσεις την άσκηση τελετουργικά, επιμένοντας στην εφαρμογή της. [6]Επέτρεψε μόνο στην ιδέα να δράσει, και σιγουρέψου απλά ότι δεν κάνεις ειδικές εξαιρέσεις για τίποτα. [7]Το κάθε πράγμα είναι όπως οποιοδήποτε άλλο πράγμα, όσον αφορά στην εφαρμογή αυτής της ιδέας.
4) Καθένα από τα τρία πρώτα μαθήματα δεν πρέπει να γίνεται πιο πολύ από δύο φορές την ημέρα, κατά προτίμηση το πρωί και το βράδυ. [2]Ούτε πρέπει να επιχειρούνται περισσότερο από ένα περίπου λεπτό, εκτός εάν αυτό προκαλεί μια αίσθηση βιασύνης. [3]Μια αίσθηση άνεσης και ανάπαυσης είναι πολύ σημαντική.

ΜΑΘΗΜΑ 2

Στο καθετί που βλέπω σ' αυτό το δωμάτιο [σ' αυτό το δρόμο, απ' αυτό το παράθυρο, σ' αυτό το μέρος] έχω δώσει όλο το νόημα που έχει για μένα.

1) Οι ασκήσεις που χρησιμοποιούν αυτή την ιδέα είναι οι ίδιες όπως αυτές του πρώτου μαθήματος. [2]Αρχίστε με τα πράγματα που είναι κοντά σας και εφαρμόστε την ιδέα σ' οτιδήποτε βλέπετε. [3]Μετά αυξήστε την εμβέλεια σας. [4]Γυρίστε το κεφάλι σας έτσι ώστε να συμπεριλάβετε οτιδήποτε βρίσκεται στα δεξιά και στ' αριστερά σας. [5]Αν είναι δυνατό, γυρίστε πίσω σας και συμπεριλάβετε οτιδήποτε βρίσκεται εκεί. ' Όσο είναι δυνατό μην κάνετε καμιά διάκριση ως προς τα πράγματα που διαλέγετε για την εφαρμογή της ιδέας, μη συγκεντρώνεστε σε ορισμένα πράγματα ιδιαίτερα και μην επιχειρήσετε να συμπεριλάβετε καθετί που βλέπετε σε μια συγκεκριμένη περιοχή γιατί διαφορετικά θα

δημιουργήσετε ένταση.
2) Απλώς κοιτάζετε γύρω σας χαλαρά και αρκετά γρήγορα, προσπαθώντας να αποφύγετε επιλογή που βασίζεται στο μέγεθος, τη λαμπρότητα, το χρώμα, το υλικό, ή τη σχετική σημασία που τα διάφορα πράγματα έχουν για σας. [2]Απλώς δείτε τα αντικείμενα όπως είναι. [3]Προσπαθήστε να εφαρμόσετε την άσκηση σ' ένα ανθρώπινο σώμα με την ίδια ευχέρεια όπως σ' ένα κουμπί, σε μια μύγα, όπως σ' ένα πάτωμα, σ' ένα χέρι, όπως σ' ένα μήλο. [4]Το μοναδικό κριτήριο για την εφαρμογή της ιδέας σ' οτιδήποτε, είναι απλώς ότι έπεσε στο βλέμμα σας. [5]Μην επιχειρήσετε να συμπεριλάβετε κάτι ιδιαίτερο, αλλά επίσης σιγουρευτείτε ότι δεν κάνετε καμιά ειδική εξαίρεση.

ΜΑΘΗΜΑ 3

Δεν καταλαβαίνω τίποτα απ' ό,τι βλέπω σ' αυτό το δωμάτιο [σ' αυτό το δρόμο, απ' αυτό το παράθυρο, σ' αυτό το μέρος].

1) Εφάρμοσε αυτή την ιδέα με τον ίδιο τρόπο όπως και τις προηγούμενες, χωρίς να κάνεις κανενός είδους διάκριση. [2]Οτιδήποτε βλέπεις γίνεται ένα κατάλληλο αντικείμενο για την εφαρμογή της ιδέας. [3]Σιγουρέψου ότι δεν αμφιβάλλεις για την καταλληλότητα οποιουδήποτε αντικειμένου για την εφαρμογή της ιδέας. [4]Αυτές οι ασκήσεις δεν είναι ασκήσεις κρίσεως. [5]Οποιοδήποτε πράγμα είναι κατάλληλο αν το δεις. [6]Μερικά από τα πράγματα που βλέπεις μπορεί να έχουν συναισθηματική φόρτιση για σένα. [7]Προσπάθησε να παραμερίσεις αυτά τα συναισθήματα και να χρησιμοποιήσεις αυτά τα πράγματα ακριβώς όπως θα χρησιμοποιούσες οτιδήποτε άλλο.
2) Η ουσία των ασκήσεων είναι να σε βοηθήσουν να καθαρίσεις το νου σου από όλους τους παλιούς συνειρμούς, να δεις τα πράγματα ακριβώς όπως σου φαίνονται τώρα και να αντιληφθείς πόσο λίγο στην πραγματικότητα τα καταλαβαίνεις. [2]Είναι επομένως ουσιαστικό να διατηρείς μια ανοικτόμυαλη στάση και να μην κάνεις κριτική καθώς διαλέγεις τα πράγματα στα οποία εφαρμόζεις την ιδέα. [3]Για αυτό το σκοπό, ένα πράγμα είναι όπως καθετί άλλο, το ίδιο κατάλληλο και επομένως το ίδιο χρήσιμο.

ΜΑΘΗΜΑ 4

***Αυτές οι σκέψεις δε σημαίνουν τίποτα.
Είναι όπως τα πράγματα που βλέπω σ' αυτό το δωμάτιο,
[σ' αυτό το δρόμο, απ' αυτό το παράθυρο, σ' αυτό το μέρος].***

1) Αντίθετα από τις προηγούμενες ασκήσεις, οι σημερινές δεν αρχίζουν με την ιδέα της ημέρας. [2]Στις σημερινές περιόδους ασκήσεων, άρχισε με το να παρατηρείς τις σκέψεις που έρχονται στο νου σου για ένα λεπτό. [3]Μετά εφάρμοσε την ιδέα σ' αυτές τις σκέψεις. [4]Εάν έχεις ήδη στενόχωρες σκέψεις, χρησιμοποίησε τις σαν αντικείμενα για την εφαρμογή της ιδέας. [5]Μη διαλέγεις όμως μόνο τις σκέψεις που νομίζεις ότι είναι «κακές». [6]Εάν εκπαιδεύσεις τον εαυτό σου να παρατηρεί τις σκέψεις σου, θα δεις ότι αντιπροσωπεύουν ένα τέτοιο μίγμα που από μια άποψη καμιά απ' αυτές δεν μπορεί να αποκαλεστεί «καλή» ή «κακή». [7]Γι' αυτό και δε σημαίνουν τίποτα.
2) Καθώς διαλέγεις αντικείμενα για την εφαρμογή της σημερινής ιδέας, η συνηθισμένη σαφήνεια είναι αναγκαία. [2]Μη φοβάσαι να χρησιμοποιήσεις «καλές» σκέψεις όπως και «κακές». [3]Καμιά απ' αυτές δεν αντιπροσωπεύει τις αληθινές σου σκέψεις, οι οποίες σκεπάζονται από τις άλλες. [4]Οι «καλές» σκέψεις είναι μονάχα σκιές αυτού που βρίσκεται πέρα απ' αυτό τον κόσμο, και οι σκιές δυσκολεύουν την όραση. [5]Οι «κακές» σκέψεις μπλοκάρουν την όραση και την τυφλώνουν. [6]Δε θέλεις ούτε τις μεν ούτε τις δε.
3) Αυτή είναι μια σημαντική άσκηση και θα λαμβάνεται από καιρό σε καιρό σε μια διαφορετική μορφή. [2]Ο στόχος εδώ είναι να εκπαιδευτείς στα πρώτα σου βήματα στο να ξεχωρίζεις τα πράγματα που δεν έχουν νόημα απ' αυτά που έχουν. [3]Είναι μια πρώτη απόπειρα στο μακροπρόθεσμο εκπαιδευτικό στόχο του να βλέπεις τα πράγματα που δεν έχουν νόημα έξω από σένα, κι αυτά που έχουν νόημα μέσα σου. [4]Είναι επίσης η αρχή της

εκπαίδευσης του νου σου στο να αναγνωρίζει αυτό που είναι το ίδιο και αυτό που είναι διαφορετικό.
4) Καθώς χρησιμοποιείς τις σκέψεις σου για την εφαρμογή της σημερινής ιδέας, αναγνώρισε κάθε σκέψη από την κεντρική φιγούρα ή γεγονός που περιέχει, για παράδειγμα:
[2]*Αυτή η σκέψη για . . δε σημαίνει τίποτα.*
[3]*Είναι όπως τα πράγματα που βλέπω σ' αυτό το δωμάτιο, [σ' αυτό το δρόμο, κ.τ.λ.].*
5) Μπορείτε επίσης να χρησιμοποιήσετε την ιδέα για μια συγκεκριμένη σκέψη που αναγνωρίζετε σαν επιβλαβή. [2]Αυτή η εξάσκηση είναι χρήσιμη, αλλά δεν αντικαθιστά τις διαδικασίες που πρέπει να ακολουθηθούν σ' αυτές τις ασκήσεις. [3]Ωστόσο, μην εξετάσεις το νου σου για περισσότερο από ένα περίπου λεπτό. [4]Δεν έχεις αρκετή εμπειρία ακόμα για να αποφύγεις μια τάση άσκοπης απορρόφησης.
6) Επιπλέον, επειδή αυτές οι ασκήσεις είναι οι πρώτες του είδους τους, μπορεί να έχεις ιδιαίτερη δυσκολία με την διακοπή της κριτικής αυτών των σκέψεων. [2]Μην επαναλάβεις αυτές τις ασκήσεις πάνω από τρεις ή τέσσερις φορές κατά τη διάρκεια της ημέρας. [3]Θα επιστρέψουμε σ' αυτές αργότερα.

ΜΑΘΗΜΑ 5

Ποτέ δεν είμαι ταραγμένος για το λόγο που νομίζω

.

1) Αυτή η ιδέα, όπως και η προηγούμενη, μπορεί να χρησιμοποιηθεί με οποιοδήποτε πρόσωπο, κατάσταση, ή γεγονός που νομίζετε ότι σας πονάει. [2]Εφαρμόστε την συγκεκριμένα στο καθετί που πιστεύετε ότι είναι η αιτία της ταραχής σας, χρησιμοποιώντας την περιγραφή του συναισθήματος που σας φαίνεται σωστή. [3]Η ταραχή μπορεί να φαίνεται ότι είναι φόβος, ανησυχία, κατάθλιψη, άγχος, θυμός, μίσος, ζήλια, ή να έχει κάποια άλλη μορφή. Θα αντιληφθείτε όλες αυτές τις μορφές σαν να είναι διαφορετικές. [4]Αυτό δεν είναι αλήθεια. [5]Ωστόσο μέχρι να μάθετε ότι η μορφή δεν έχει σημασία, κάθε μορφή γίνεται ένα κατάλληλο αντικείμενο για τις ασκήσεις της ημέρας. [6]Η εφαρμογή της ίδιας ιδέας στην κάθε μορφή ξεχωριστά είναι το πρώτο βήμα προς την τελική αναγνώριση ότι όλες οι μορφές είναι το ίδιο.
2) Όταν εφαρμόζετε τη σημερινή ιδέα στο ένα συγκεκριμένο πράγμα που αντιλαμβάνεστε ότι είναι η αιτία οποιασδήποτε μορφής ταραχής, χρησιμοποιήστε και το όνομα της μορφής που έχει πάρει η ταραχή σας και την αιτία στην οποία αποδίδετε. [2]Για παράδειγμα:
[3]Δεν *είμαι θυμωμένος με ………… για το λόγο που νομίζω.*
[4]Δε *φοβάμαι τον …………. για το λόγο που νομίζω.*
3) Αλλά όπως και στο προηγούμενο μάθημα, αυτό δεν πρέπει να αντικαταστήσει τις περιόδους άσκησης κατά τις οποίες πρώτα ψάχνετε το νου σας για τις αιτίες ταραχής στις οποίες πιστεύετε, και μορφές ταραχής που νομίζετε ότι είναι το αποτέλεσμα αυτών των αιτιών.
4) Σ' αυτές τις ασκήσεις *(πιο πολύ και από τις προηγούμενες)* μπορεί να σας είναι δύσκολο να μην κάνετε διακρίσεις και να μη δώσετε σε μερικά θέματα περισσότερο βάρος απ' ό,τι σε άλλα. [2]Μπορεί να σας βοηθήσει να αρχίσετε τις ασκήσεις με αυτά τα λόγια:
[3]Δεν *υπάρχουν μικρές ταραχές.* [4] Όλες είναί *το ίδιο ενοχλητικές στην ειρήνη του νου μου.*
5) Μετά εξετάστε το νου σας για οτιδήποτε σας στενοχωρεί, ανεξάρτητα του πόσο πολύ ή λίγο σας στενοχωρεί.
6) Μπορεί επίσης να διαπιστώσετε ότι ο εαυτός σας είναι λιγότερο πρόθυμος να εφαρμόσει τη σημερινή ιδέα σε μερικές αντιληπτικές αιτίες ταραχής απ' ό,τι σε άλλες. [2]Εάν αυτό συμβεί, σκέψου πρώτα αυτό:
[3]Δεν *μπορώ να κρατήσω αυτή τη μορφή ταραχής και να απελευθερωθώ από τις άλλες.*
[4]Επομένως *για τους σκοπούς αυτών των ασκήσεων θα τις θεωρήσω όλες το ίδιο.*
7) Μετά ερευνήστε το νου σας για ένα περίπου λεπτό *(όχι περισσότερο)* και προσπαθήστε να αναγνωρίσετε μερικές διαφορετικές μορφές ταραχής που σας ενοχλούν, ανεξαρτήτως της σχετικής σημασίας που μπορεί να τους δίνετε.
[2]Εφάρμοσε τη σημερινή ιδέα σε καθεμιά απ' αυτές, χρησιμοποιώντας το όνομα και της

πηγής της ταραχής όπως την αντιλαμβάνεσαι και του συναισθήματος όπως το βιώνεις. [3]Άλλα παραδείγματα είναι:
[4]Δεν *ανησυχώ για ………….. για το λόγο που νομίζω.*
[5]*Δεν είμαι λυπημένος με………… για το λόγο που νομίζω.*
[6]Τρεις η τέσσερις φορές την ημέρα είναι αρκετό.

<u>ΜΑΘΗΜΑ 6</u>

Είμαι ταραγμένος επειδή βλέπω κάτι που δεν υπάρχει.

1) Οι ασκήσεις με αυτή την ιδέα είναι πολύ παρόμοιες με τις προηγούμενες. [2]Και πάλι είναι αναγκαίο να ονομάζεις πολύ συγκεκριμένα και τη μορφή της ταραχής *(θυμό, φόβο, ανησυχία, θλίψη, κ,τ.λ.)* και την πηγή της *(όπως την αντιλαμβάνεσαι)* κάθε φορά που εφαρμόζεις την ιδέα. [3]Για παράδειγμα:
[4]*Είμαι θυμωμένος με ………… . επειδή βλέπω κάτι που δεν υπάρχει.*
[5]*Ανησυχώ για …………. επειδή βλέπω κάτι που δεν υπάρχει.*
2) Η σημερινή ιδέα είναι χρήσιμη για εφαρμογή σε οποιοδήποτε πράγμα που φαίνεται να σε ταράζει και μπορεί να χρησιμοποιηθεί επωφελώς κατά τη διάρκεια όλης της ημέρας γι' αυτό το σκοπό. [2]Οι τρεις ή τέσσερις περίοδοι ασκήσεων που απαιτούνται πρέπει όμως να προηγούνται *(όπως και προηγουμένως)* από ένα περίπου λεπτό έρευνας του νου και την εφαρμογή της ιδέας στην κάθε ενοχλητική σκέψη που αποκαλύπτεται σ' αυτή την έρευνα.
3) Και πάλι, εάν αντιστέκεσαι στην εφαρμογή της ιδέας σε μερικές ενοχλητικές σκέψεις περισσότερο απ' ότι σε άλλες, υπενθύμισε στον εαυτό σου τις δύο προειδοποιήσεις που αναφέρονται στο προηγούμενο μάθημα:
[2]*Δεν υπάρχουν μικρές ταραχές, είναι το ίδιο ενοχλητικές στην ειρήνη του νου μου.*
[4] Και
[5]*Δεν μπορώ να κρατήσω αυτή τη μορφή ταραχής και να απελευθερωθώ από τις άλλες.*
[6]*Επομένως, για τους σκοπούς αυτών των ασκήσεων θα τις θεωρήσω όλες το ίδιο.*

<u>ΜΑΘΗΜΑ 7</u>

Βλέπω μονάχα το παρελθόν.

1) Η ιδέα αυτή είναι, αρχικά, ιδιαίτερα δύσκολη να την πιστέψεις.
[2]Αποτελεί ωστόσο τη λογική πάνω στην οποία όλες οι προηγούμενες ιδέες βασίζονται.
[3]Είναι ο λόγος που τίποτα απ' αυτά που βλέπεις δεν έχει νόημα.
[4]Είναι ο λόγος που έχεις δώσει στο καθετί που βλέπεις το νόημα που έχει για σένα.
[5]Είναι ο λόγος για τον οποίο δεν κατανοείς οτιδήποτε βλέπεις.
[6]Είναι ο λόγος εξαιτίας του οποίου οι σκέψεις σου δε σημαίνουν τίποτα και είναι όπως τα πράγματα που βλέπεις.
[7]Είναι ο λόγος για τον οποίο ποτέ δεν αναστατώνεσαι για το λόγο που νομίζεις,
[8]Είναι ο λόγος που είσαι ταραγμένος επειδή βλέπεις κάτι που δεν υπάρχει.
2) Είναι πολύ δύσκολο ν' αλλάξει κανείς παλιές ιδέες για το χρόνο, επειδή το καθετί που πιστεύετε είναι ριζωμένο στην έννοια του χρόνου και βασίζεται στο να μην κατανοείτε αυτές τις καινούριες ιδέες για το χρόνο. [2]Αυτός όμως είναι ακριβώς ο λόγος που χρειάζεστε νέες ιδέες για το χρόνο. [3]Αυτή η καινούρια αντίληψη για το χρόνο δεν είναι στην πραγματικότητα τόσο παράξενη όσο μπορεί να σας φανεί αρχικά.
3) Π.χ, κοίταξε μια κούπα. [2]Βλέπεις μια κούπα, ή απλώς ανασκοπείς τις προηγούμενες εμπειρίες σου, όπως το πιάσιμο μιας κούπας, η εμπειρία της δίψας, η εμπειρία του να πίνεις από μια κούπα, η αίσθηση της στεφάνης της κούπας στα χείλη σου, η εμπειρία του πρωινού γεύματος, κ.τ.λ.; [3]Δεν είναι και οι αισθητικές σου αντιδράσεις προς την κούπα επίσης βασιζόμενες σε βιώματα του παρελθόντος; [4]Πώς αλλιώς θα γνώριζες ότι αυτό το είδος κούπας θα σπάσει αν σου πέσει κάτω; [5]Τι γνωρίζεις γι' αυτή την κούπα εκτός απ' ό,τι

έμαθες στο παρελθόν; [6]Δεν έχεις ιδέα τι είναι αυτή η κούπα εκτός από τις γνώσεις σου γι' αυτήν στο παρελθόν. [7]Πώς λοιπόν μπορείς να πεις ότι τη βλέπεις πραγματικά;
4) Κοίταξε γύρω σου. [2]Τα παραπάνω είναι το ίδιο αληθινά για οποιοδήποτε πράγμα που κοιτάζεις. [3]Παραδέξου το αυτό με το να εφαρμόσεις τη σημερινή ιδέα χωρίς διακρίσεις σε οποιοδήποτε πράγμα κοιτάξεις. [4]Για παράδειγμα:
[5]*Βλέπω μονάχα το παρελθόν σ' αυτό το μολύβι.*
[6]*Βλέπω μονάχα το παρελθόν σ' αυτό το παπούτσι.*
[7]*Βλέπω μονάχα το παρελθόν σ' αυτό το χέρι.*
[8]Βλέπω *μονάχα το παρελθόν σ' αυτό το σώμα.*
[9]*Βλέπω μονάχα το παρελθόν σ' αυτό το πρόσωπο.*
5) Μη δίνεις ιδιαίτερη προσοχή σε κανένα πράγμα. Θυμήσου όμως να μην παραλείψεις τίποτα σκοπίμως. [2]Ρίξε μια σύντομη ματιά σε κάθε αντικείμενο και μετά προχώρησε στο επόμενο. [3]Τρεις ή τέσσερις περίοδοι ασκήσεων διάρκειας ενός περίπου λεπτού είναι αρκετές.

ΜΑΘΗΜΑ 8

Ο νους μου είναι απορροφημένος με σκέψεις του παρελθόντος.

1) Αυτή η ιδέα είναι φυσικά κι ο λόγος που βλέπεις μονάχα το παρελθόν. [2]Κανένας στην πραγματικότητα δε βλέπει τίποτα. [3]Βλέπει μόνο τις σκέψεις του που είναι προβεβλημένες εξωτερικά. [4]Η απορρόφηση του νου με το παρελθόν είναι η αιτία της παρανόησης του χρόνου από την οποία η κατανόηση σας υποφέρει. [5]Ο νου σας δεν μπορεί να συλλάβει το παρόν, το οποίο είναι ο μόνος χρόνος που υπάρχει. [6]Επομένως, δεν μπορεί να καταλάβει το χρόνο και στην πραγματικότητα δεν μπορεί να καταλάβει τίποτα.
2) Η μία ολοκληρωτικά αληθινή σκέψη που κανείς μπορεί να έχει για το παρελθόν είναι ότι δεν είναι εδώ. [2]Το να σκέφτεται κανείς για το παρελθόν είναι επομένως το ίδιο με το να έχει κανείς ψευδαισθήσεις. [3]Πολύ λίγοι έχουν στην πραγματικότητα συνειδητοποιήσει τι συμβαίνει όταν κοιτά κανείς το παρελθόν ή αναμένει το μέλλον. [4]Ο νους είναι στην πραγματικότητα κενός όταν το κάνει αυτό, επειδή στην πραγματικότητα δε σκέφτεται τίποτα.
3) Ο σκοπός των σημερινών ασκήσεων είναι να αρχίσεις να γυμνάζεις το νου σου να καταλαβαίνει πότε στην πραγματικότητα δε σκέφτεται τίποτα απολύτως. [2]Ενώ ο νους σου είναι απορροφημένος με απερίσκεπτες ιδέες, η αλήθεια μπλοκάρεται. [3]Το πρώτο βήμα για να ανοίξεις το δρόμο προς την πραγματική όραση είναι να αναγνωρίσεις ότι ο νους σου είναι απλώς κενός, παρά να πιστεύεις ότι είναι γεμάτος πραγματικές ιδέες.
4) Οι σημερινές. ασκήσεις πρέπει να γίνουν με τα μάτια κλειστά.[2]Ο λόγος γι' αυτό είναι ότι στην πραγματικότητα δεν μπορείς να δεις τίποτα και είναι πιο εύκολο να αναγνωρίσεις ότι, ανεξάρτητα του πόσο ζωηρά μπορείς να απεικονίσεις μια σκέψη, δε βλέπεις τίποτα. [3]Με τη μικρότερη δυνατή ψυχολογική επένδυση ψάξε το νου σου, για ένα περίπου λεπτό, απλώς παρατηρώντας τις σκέψεις που βρίσκεις εκεί. [4]Ονόμασε καθεμιά απ' αυτές με την κεντρική ιδέα ή πρόσωπο που περιέχει και προχώρησε στην επόμενη. [5]'Αρχισε την περίοδο άσκησης λέγοντας:
[6]*Μου φαίνεται ότι σκέφτομαι για* . .
5) Μετά ονόμασε καθεμιά από τις σκέψεις σου συγκεκριμένα, π.χ:
[2]Μου *φαίνεται ότι σκέφτομαι για [όνομα ενός προσώπου],*
για {όνομα ενός θέματος], για [όνομα ενός συναισθήματος]
και ούτω καθεξής. Τερμάτισε αυτή την περίοδο έρευνας του νου σου με τη σκέψη:
[3]Όμως *ο νους μου είναι απορροφημένος με σκέψεις τον παρελθόντος.*
6) Αυτή η άσκηση μπορεί να γίνει τέσσερις ή πέντε φορές την ημέρα, εκτός αν σ' εκνευρίζει. [2]Αν τη βρίσκεις εκνευριστική, τρεις ή τέσσερις φορές την ημέρα είναι αρκετές. [3]Μπορεί να το βρεις χρήσιμο, ωστόσο, να συμπεριλάβεις τον εκνευρισμό σου, ή οποιοδήποτε συναίσθημα που η σημερινή ιδέα μπορεί να προκαλέσει, στην ίδια έρευνα του νου σου.

ΜΑΘΗΜΑ 9

Δε βλέπω τίποτα όπως είναι τώρα.

1) Είναι φανερό ότι αυτή η ιδέα προκύπτει από τις δυο προηγούμενες. [2]Αλλά ακόμα κι αν μπορείς να την αποδεχτείς διανοητικά, είναι πιθανόν να μην έχει κάποιο νόημα για σένα ακόμα. [3]Η κατανόηση όμως δεν είναι αναγκαία αυτή τη στιγμή. [4]Στην πραγματικότητα, το να αναγνωρίσεις ότι δεν καταλαβαίνεις είναι μια προϋπόθεση για την εξουδετέρωση των λανθασμένων ιδεών σου. [5]Αυτές οι ασκήσεις έχουν να κάνουν με πρακτική εξάσκηση, κι όχι με κατανόηση. [6]Δε χρειάζεσαι να εξασκηθείς σ' αυτό που ήδη καταλαβαίνεις. [7]Θα ήταν στ' αλήθεια φαύλος κύκλος να έχεις σαν στόχο σου την κατανόηση και ταυτόχρονα να πιστεύεις ότι ήδη την κατέχεις.
2) Είναι δύσκολο για τον αγύμναστο νου να πιστέψει ότι αυτό που φαινομενικά απεικονίζεται, δεν υπάρχει. [2]Αυτή η ιδέα μπορεί να είναι πολύ ανησυχητική και να συναντήσει ενεργό αντίσταση, η οποία μπορεί να πάρει αρκετές διαφορετικές μορφές. [3]Ομως αυτό δεν αποκλείει την εφαρμογή της. [4]Τίποτα περισσότερο δεν απαιτείται απ' αυτές ή οποιεσδήποτε άλλες ασκήσεις. [5]Κάθε μικρό βήμα θα απαλείψει και λίγο από το σκοτάδι, και τελικά η κατανόηση θα έρθει να φωτίσει κάθε γωνιά του νου που έχει καθαριστεί από τα μπάζα που τη σκοτεινιάζουν.
3) Αυτές οι ασκήσεις, για τις οποίες τρεις ή τέσσερις περίοδοι εξάσκησης είναι αρκετές, πρέπει να γίνονται ως εξής: κοίταξε γύρω σου και εφάρμοσε τη σημερινή ιδέα σ' οτιδήποτε βλέπεις, ενθυμούμενος την ανάγκη για την εφαρμογή της χωρίς διακρίσεις και χωρίς να κάνεις εξαιρέσεις. [2] Π.χ:
[3]*Δε βλέπω αυτή τη δακτυλογραφομηχανή όπως είναι τώρα.*
[4]*Δε βλέπω αυτό το τηλέφωνο όπως είναι τώρα.*
[5]*Δε βλέπω αυτό το χέρι όπως είναι τώρα.*
4) Άρχισε με τα πιο κοντινά σου πράγματα και μετά απλώσου προς τα έξω:
[2]*Δε βλέπω αυτή την κρεμάστρα όπως είναι τώρα.*
[3]*Δε βλέπω αυτή την πόρτα όπως είναι, τώρα.*
[4]*Δε βλέπω αυτό το πρόσωπο όπως είναι τώρα.*
5) Ξανά πρέπει να τονιστεί ιδιαιτέρως ότι ενώ δεν πρέπει να προσπαθείς να περιλαμβάνεις το καθετί, πρέπει όμως και να μην κάνεις καμιά συγκεκριμένη εξαίρεση. [2]Σιγουρέψου όταν κάνεις αυτή τη διάκριση να είσαι ειλικρινής με τον εαυτό σου. [3]Μπορεί να μπεις στον πειρασμό να ξεφύγεις.

ΜΑΘΗΜΑ 10

Οι σκέψεις μου δε σημαίνουν τίποτα.

1) Αυτή η ιδέα εφαρμόζεται σ' όλες τις σκέψεις που έχεις συνειδητοποιήσει ή συνειδητοποιείς στις περιόδους εξάσκησης. [2]Ο λόγος που αυτή η ιδέα είναι εφαρμόσιμη σ' όλες τις σκέψεις σου, είναι ότι αυτές δεν είναι οι πραγματικές σου σκέψεις. [3]Εχουμε κάνει αυτή τη διάκριση προηγουμένως και θα την ξανακάνουμε. [4]Δεν έχεις ακόμα ένα κριτήριο για σύγκριση. [5] Όταν θα έχεις, δε θα σου έχει μείνει καμιά αμφιβολία ότι αυτές που κάποτε πίστευες πως ήταν οι σκέψεις σου δε σήμαιναν τίποτα.
2) Αυτή είναι η δεύτερη φορά που έχουμε χρησιμοποιήσει αυτού του είδους την ιδέα. [2]Η μορφή είναι μονάχα λίγο διαφορετική. [3]Αυτή τη φορά η ιδέα αρχίζει με τις λέξεις: «Οι

σκέψεις μου», παρά με τις λέξεις «Αυτές οι σκέψεις» και δε γίνεται φανερή σύνδεση με τα πράγματα γύρω σου. [4]Η έμφαση είναι τώρα στην απουσία της πραγματικότητας απ' αυτό που νομίζεις ότι σκέφτεσαι.
3) Αυτή η πλευρά της διορθωτικής διαδικασίας άρχισε με την ιδέα ότι οι σκέψεις που αντιλαμβάνεσαι δεν έχουν νόημα και βρίσκονται εξωτερικά παρά εσωτερικά. Επίσης υπογραμμίσαμε το γεγονός ότι αναφέρονται στο παρελθόν παρά στο παρόν. [2]Τώρα τονίζουμε ιδιαιτέρως ότι η παρουσία αυτών των «σκέψεων» σημαίνει ότι δε σκέφτεσαι. [3]Αυτός είναι απλώς ένας άλλος τρόπος να επαναλάβουμε την προηγούμενη δήλωση ότι ο νους σου είναι στην πραγματικότητα κενός. [4]Η αναγνώριση αυτού του γεγονότος είναι η αναγνώριση της ανυπαρξίας όταν νομίζεις ότι τη βλέπεις, [5]Γι΄ αυτό το λόγο αυτή ή αναγνώριση είναι η προϋπόθεση για να δεις.
4) Κλείσε τα μάτια σου γι' αυτές τις ασκήσεις κι άρχισε τις με το να επαναλάβεις αργά στον εαυτό σου τη σημερινή ιδέα. [2]Μετά πρόσθεσε:
[3]*Αυτή η ιδέα θα με βοηθήσει να απελευθερωθώ απ' όλα αυτά που τώρα πιστεύω.*
[4]Όπως και πριν, οι ασκήσεις συνίστανται στην έρευνα του νου σου για όλες τις σκέψεις που σου είναι διαθέσιμες, χωρίς να κάνεις διαλογή και χωρίς να εξασκείς κρίση. [5]Προσπάθησε να αποφύγεις οποιουδήποτε είδους ταξινόμηση. [6]Μάλιστα, αν το βρεις χρήσιμο, θα μπορούσες να φανταστείς ότι παρακολουθείς την παρέλαση ενός παράξενου μίγματος το οποίο έχει πολύ λίγο προσωπικό νόημα για σένα. [7]Καθώς καθεμιά σκέψη περνά από το νου σου λέγε:
[8]*Η σκέψη μου για ……… δε σημαίνει τίποτα.*
[9]*Η σκέψη μου για ………δε σημαίνει τίποτα.*
5) Προφανώς, η σημερινή ιδέα μπορεί να βοηθήσει οποιαδήποτε σκέψη σε στενοχωρεί οποιαδήποτε ώρα. [2]Επιπλέον συνιστάμε πέντε περιόδους εξάσκησης, καθεμιά από τις οποίες περιλαμβάνει την έρευνα του νου, για όχι περισσότερο από ένα περίπου λεπτό. [3]Δε συνιστάμε την επέκταση αυτής της χρονικής περιόδου η οποία και πρέπει να μειωθεί σε μισό λεπτό ή λιγότερο αν αισθάνεσαι άσχημα.
[4]Θυμήσου, όμως, να επαναλάβεις την ιδέα αργά, πριν την εφαρμόσεις μ' ένα συγκεκριμένο τρόπο, και επίσης να προσθέσεις:
[5]*Αυτή η ιδέα θα με βοηθήσει να απελευθερωθώ απ' όλα αυτά που τώρα πιστεύω.*

ΜΑΘΗΜΑ 11

Οι χωρίς νόημα σκέψεις μου, μου δείχνουν ένα κόσμο χωρίς νόημα.

1) Αυτή είναι η πρώτη ιδέα μέχρι τώρα που σχετίζεται με μια σημαντική φάση της διορθωτικής διαδικασίας: την αντιστροφή της σκέψης του κόσμου σου. [2]Φαίνεται σαν να είναι ο κόσμος ο οποίος καθορίζει αυτά που αντιλαμβάνεσαι. [3]Η σημερινή ιδέα πρωτοπαρουσιάζει την έννοια ότι οι σκέψεις σου καθορίζουν τον κόσμο που βλέπεις. [4]Στ' αλήθεια, να είσαι χαρούμενος όταν εξασκείσαι μ' αυτή την ιδέα στην αρχική της μορφή γιατί δουλεύοντας πάνω σ' αυτήν η απελευθέρωση σου είναι σίγουρη. [5]Το κλειδί της συγχώρεσης έγκειται σ' αυτή την ιδέα.
2) Οι περίοδοι εξάσκησης της σημερινής ιδέας πρέπει να γίνουν κάπως διαφορετικά από τις προηγούμενες. [2] Άρχισε με τα μάτια σου κλειστά κι επανέλαβε την ιδέα αργά στον εαυτό σου. [3]Μετά άνοιξε τα μάτια σου και κοίταξε γύρω σου, κοντά και μακριά, ψηλά και χαμηλά - οπουδήποτε. [4]Κατά τη διάρκεια του ενός περίπου λεπτού που πρέπει να περάσεις χρησιμοποιώντας την ιδέα απλώς επανέλαβε την στον εαυτό σου, σιγουρευμένος ότι το κάνεις αυτό χωρίς βιασύνη και χωρίς αίσθηση πίεσης ή. προσπάθειας.
3) Για να κάνεις αυτές τις ασκήσεις για το μεγαλύτερο δυνατό όφελος, το βλέμμα πρέπει να πηγαίνει από το ένα πράγμα στο άλλο αρκετά γρήγορα επειδή δεν πρέπει να καθυστερεί ιδιαίτερα σε κανένα πράγμα. [2]Οι λέξεις όμως πρέπει να χρησιμοποιούνται μ' έναν αβίαστο, ακόμα και νωχελικό τρόπο. Ιδιαίτερα η εισαγωγή αυτής της ιδέας πρέπει να εξασκείται όσο το δυνατό πιο απλά και φυσιολογικά. [4]Περιέχει το θεμέλιο για την ειρήνη, τη χαλάρωση και την απελευθέρωση από το άγχος, αυτό προσπαθούμε να πετύχουμε. [5]Την ώρα που

τελειώνεις τις ασκήσεις, κλείσε τα μάτια σου κι επανέλαβε αργά την ιδέα στον εαυτό σου ακόμα μια φορά.
4) Τρεις περίοδοι εξάσκησης σήμερα μάλλον θα είναι αρκετές. [2]Αν όμως δεν αισθάνεσαι ανησυχία ή ταραχή κι έχεις την τάση να κάνεις περισσότερες, αυτές οι ασκήσεις μπορεί να γίνουν μέχρι πέντε φορές. [3]Περισσότερο απ' αυτό δε συνίσταται.

ΜΑΘΗΜΑ 12

Είμαι ταραγμένος επειδή βλέπω ένα* κόσμο χωρίς *νόημα.

1)Η σπουδαιότητα αυτής της ιδέας έγκειται στο γεγονός ότι περιέχει τη διόρθωση μιας σημαντικής διαστρέβλωσης της αντίληψης. [2]Νομίζετε ότι αυτό που σας ταράζει είναι ένας τρομακτικός κόσμος, ή ένας λυπημένος κόσμος, ή ένας βίαιος κόσμος, ή ένας τρελός κόσμος. [3] Όλα αυτά τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα έχουν δοθεί στον κόσμο από σένα. [4]Ο κόσμος δεν έχει νόημα από μόνος του.
2) Αυτές οι ασκήσεις γίνονται με τα μάτια ανοιχτά. [2]Κοίταξε γύρω σου αυτή τη φορά αρκετά αργά. [3]Προσπάθησε να διατηρήσεις ένα ρυθμό έτσι ώστε ένα αρκετά σταθερό χρονικό διάστημα να μεσολαβεί μεταξύ των αργών μετακινήσεων του βλέμματος σου από το ένα πράγμα στο άλλο. [4]Μην αφήνεις το χρόνο που παίρνουν αυτές οι μετακινήσεις να μεγαλώνει ή να μικραίνει σημαντικά, αλλά αντίθετα προσπάθησε να διατηρήσεις ένα μετρημένο, ομοιόμορφο ρυθμό καθ' όλη τη διάρκεια. [5]Αυτά που βλέπεις δεν έχουν σημασία. [6]Διδάσκεις τον εαυτό σου αυτό το μάθημα καθώς δίνεις την ίδια προσοχή και τον ίδιο χρόνο στο καθετί που βλέπεις. [7]Αυτό είναι ένα από τα πρώτα βήματα στο μάθημα: του να δίνεις σ' όλα αυτά τα πράγματα την ίδια αξία.
3) Καθώς κοιτάζεις γύρω σου. πες στον εαυτό σου:
-Νομίζω ότι βλέπω ένα φοβισμένο κόσμο, έναν επικίνδυνο κόσμο, έναν εχθρικό κόσμο, ένα λυπημένο κόσμο, ένα κακό κόσμο, ένα τρελό κόσμο. κ.τ.λ, χρησιμοποιώντας οποιουσδήποτε περιγραφικούς όρους έρχονται στο νου σου. [3]Αν οι περιγραφικοί όροι φαίνονται θετικοί αντί για αρνητικοί να τους συμπεριλάβεις κι αυτούς. [4]Π.χ μπορείς να σκεφτείς «έναν καλό κόσμο» ή «έναν ικανοποιητικό κόσμο». [5]Εάν τέτοιοι όροι έρθουν στο νου σου, χρησιμοποίησε τους μαζί με τους υπόλοιπους. [6]Μπορεί να μην καταλαβαίνεις ακόμα γιατί αυτά τα «ωραία» επίθετα ανήκουν σ' αυτές τις ασκήσεις αλλά θυμήσου ότι ένας «καλός κόσμος» υπονοεί ένα «κακό κόσμο» και ένας «ικανοποιητικός κόσμος» υπονοεί ένα «μη ικανοποιητικό κόσμο». [7]Όλοι οι όροι που έρχονται στο νου σου είναι κατάλληλα αντικείμενα για τις σημερινές ασκήσεις. [8]Η φαινομενική ποιότητα δεν έχει σημασία.
4) Σιγουρέψου ότι δεν αλλάζεις τα χρονικά διαστήματα μεταξύ της εφαρμογής της σημερινής ιδέας σ' ό,τι νομίζεις ότι είναι ευχάριστο και την εφαρμογή της σ' ό,τι νομίζεις ότι είναι δυσάρεστο. [2]Για τους σκοπούς αυτών των ασκήσεων δεν υπάρχει διαφορά μεταξύ τους. [3]Στο τέλος της εξάσκησης, πρόσθεσε:
[4] Όμως *είμαι ταραγμένος επειδή βλέπω ένα κόσμο δίχως νόημα.*
5) Αυτό που δεν έχει νόημα δεν είναι ούτε καλό ούτε κακό. [2]Γιατί λοιπόν, πρέπει ένας κόσμος δίχως νόημα να σε ταράζει; [3]Αν μπορούσες να αποδεχτείς ότι ο κόσμος δεν έχει νόημα, και ν' αφήσεις την αλήθεια να γραφτεί πάνω του για σένα, θα σ' έκανε απερίγραπτα ευτυχισμένο. [4]Αλλά επειδή δεν έχει νόημα παρακίνησε να γράψεις πάνω του αυτό που θα ήθελες να είναι. [5]Κι αυτό ακριβώς είναι που βλέπεις στον κόσμο. [6]Αυτό ακριβώς είναι που δεν έχει νόημα στην αλήθεια. [7]Κάτω από τα λόγια σου είναι γραμμένος ο λόγος του Θεού. [8]Η αλήθεια σε ταράζει τώρα, αλλά όταν τα λόγια σου θα έχουν σβηστεί θα δεις το δικό Του λόγο. Αυτός είναι ο τελικός σκοπός αυτών των ασκήσεων.
6) Τρεις ή τέσσερις φορές είναι αρκετές για την εξάσκηση της σημερινής ιδέας. [2]Οι περίοδοι εξάσκησης δεν πρέπει να υπερβαίνουν το ένα λεπτό. [3]Ακόμα κι αυτό μπορεί να σου φανεί πολύ. Σταμάτα τις ασκήσεις οποτεδήποτε έχεις μια αίσθηση έντασης.

ΜΑΘΗΜΑ 13

Ένας κόσμος δίχως νόημα προκαλεί φόβο.

1) Η σημερινή ιδέα είναι στην πραγματικότητα μια άλλη μορφή της προηγούμενης ιδέας, εκτός του ότι είναι πιο συγκεκριμένη ως προς το συναίσθημα που διεγείρει. [2]Στην πραγματικότητα ένας κόσμος δίχως νόημα είναι αδύνατο να υπάρχει. [3]Τίποτα δεν υπάρχει που να μην έχει νόημα. [4]Δεν έπεται όμως ότι δε θα νομίσεις ότι αντιλαμβάνεσαι κάτι που δεν έχει νόημα. [5]Αντίθετα είναι πολύ πιθανό ότι θα νομίσεις ότι το αντιλαμβάνεσαι.
2) Η αναγνώριση της έλλειψης νοήματος διεγείρει ισχυρή ανησυχία σ' όλους αυτούς που είναι αποχωρισμένοι *[μ' άλλα λόγια, αυτούς που έχουν «πέσει»].* [2]Αντιπροσωπεύει μια κατάσταση στην οποία ο Θεός και το εγώ «ανταγωνίζονται» το ένα το άλλο ως προς ποιανού το νόημα θα γραφτεί στον κενό χώρο που η έλλειψη νοήματος παρέχει. [3]Το εγώ τρέχει ξέφρενα να εδραιώσει τις δικές του ιδέες εκεί, φοβούμενο ότι αλλιώς το κενό μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να αποδείξει τη δική του ανικανότητα κι ανυπαρξία. [4]Και σ' αυτό μονάχα το πράγμα το εγώ είναι σωστό.
3) Είναι σημαντικό, επομένως, να μάθεις να αναγνωρίζεις αυτό που είναι χωρίς νόημα και να το αποδέχεσαι χωρίς φόβο. [2]Αν είσαι φοβισμένος, είναι σίγουρο ότι θα αποδώσεις στον κόσμο γνωρίσματα τα οποία δεν κατέχει και θα τον παραγεμίσεις με εικόνες που δεν υπάρχουν. [3]Για το εγώ, οι ψευδαισθήσεις είναι μηχανισμοί ασφάλειας - όπως είναι και για σένα που εξισώνεις τον εαυτό σου με το εγώ.
4) Οι σημερινές ασκήσεις, οι οποίες πρέπει να γίνουν περίπου τρεις ή τέσσερις φορές για όχι περισσότερο από ένα περίπου λεπτό την κάθε φορά, πρέπει επίσης να γίνουν κάπως διαφορετικά από τις προηγούμενες. [2]Με τα μάτια σου κλειστά επανέλαβε τη σημερινή ιδέα στον εαυτό σου. [3]Μετά άνοιξε τα μάτια σου και κοίταξε γύρω σου αργά λέγοντας:
[4]Κοιτάζω ένα κόσμο δίχως νόημα.
[5]Επανέλαβε αυτή τη δήλωση στον εαυτό σου καθώς κοιτάζεις γύρω σου. [6]Μετά κλείσε τα μάτια σου και τέλειωσε την άσκηση μ' αυτά τα λόγια:
[7] Ένας *κόσμος δίχως νόημα προξενεί φόβο επειδή νομίζω ότι ανταγωνίζομαι το Θεό*
5) Μπορεί να σου είναι δύσκολο να μην αντισταθείς με κάποιο τρόπο σ' αυτή την τελευταία δήλωση. [2]Οποιαδήποτε μορφή και να πάρει αυτή η αντίσταση, υπενθύμισε στον εαυτό σου ότι στην πραγματικότητα φοβάσαι μια τέτοια σκέψη εξαιτίας της «εκδικητικότητας» του «εχθρού». [3]Δεν απαιτείται από σένα να πιστέψεις αυτή τη δήλωση τώρα, και πιθανώς να την απορρίψεις σαν ανόητη. [4]Παρατήρησε προσεκτικά όμως οποιαδήποτε σημάδια προφανούς ή συγκαλυμμένου φόβου που αυτή η δήλωση μπορεί να διεγείρει.
6) Αυτή είναι η πρώτη μας απόπειρα να δηλώσουμε μια σαφή σχέση αιτίας και αιτιατού, η οποία ανήκει σ' ένα είδος το οποίο είσαι πολύ άπειρος να αναγνωρίσεις. [2]Μη σκέφτεσαι πολύ την τελευταία δήλωση και μάλιστα προσπάθησε να μην τη σκέφτεσαι καθόλου, εκτός κατά τη διάρκεια των περιόδων άσκησης. [3]Αυτό θα είναι αρκετό προς το παρόν.

ΜΑΘΗΜΑ 14

Ο *Θεός δε δημιούργησε ένα* κόσμο *δίχως νόημα.*

1) Η σημερινή ιδέα είναι φυσικά κι ο λόγος που ένας κόσμος δίχως νόημα δεν είναι δυνατό να υπάρχει. [2]Αυτό που ο Θεός δε δημιούργησε, δεν υπάρχει. [3]Κι οτιδήποτε υπάρχει, υπάρχει όπως Αυτός το δημιούργησε. [4]Ο κόσμος που βλέπεις δεν έχει τίποτα να κάνει με

την πραγματικότητα. [5]Είναι φτιαγμένος από σένα και δεν υπάρχει.
2) Οι σημερινές ασκήσεις πρέπει να γίνουν με τα μάτια κλειστά καθ' όλη τη διάρκεια τους. [2]Η περίοδος έρευνας του νου σου πρέπει να είναι μικρή, το πολύ ένα λεπτό. [3]Μην κάνεις αυτές τις ασκήσεις πάνω από τρεις φορές την ημέρα εκτός και αν σου είναι ευχάριστες. [4]Αν το κάνεις αυτό θα είναι επειδή καταλαβαίνεις πραγματικά το λόγο για τον οποίο γίνονται.
3) Η σημερινή ιδέα είναι ένα άλλο βήμα στο να μάθεις να εγκαταλείπεις τις σκέψεις που έχεις γράψει πάνω στο κόσμο και στη θέση τους να βλέπεις το λόγο του Θεού. [2]Τα πρώτα βήματα σ' αυτή την ανταλλαγή, η οποία στα αλήθεια μπορεί να αποκαλεστεί σωτηρία, μπορεί να είναι αρκετά δύσκολα, ακόμα και οδυνηρά. [3]Μερικά απ' αυτά τα βήματα θα σ' οδηγήσουν κατ' ευθείαν στο φόβο. [4]Δε θα εγκαταλειφθείς εκεί μόνος σου. [5]Θα πας πέρα από αυτά. [6]Η κατεύθυνση μας είναι προς την τέλεια ασφάλεια και την τέλεια ειρήνη.
4) Με τα μάτια σου κλειστά, σκέψου όλα τα φρικτά πράγματα στον κόσμο που έρχονται στο νου σου. [2]Ονόμασε το καθένα απ' αυτά καθώς περνά από το νου σου και μετά απαρνήσου την πραγματικότητα τους. [3]Ο Θεός δε το δημιούργησε και επομένως δεν είναι πραγματικό. [4]Π.χ πες:
[5]Ο *Θεός δε δημιούργησε αυτό* τον πόλεμο κι *επομένως δεν είναι πραγματικός.*
[6]Ο *Θεός δε δημιούργησε αυτό το αεροπορικό δυστύχημα, κι επομένως δεν είναι πραγματικό.* [1]*Ο Θεός δε δημιούργησε αυτή την καταστροφή (πες συγκεκριμένα ποια] και επομένως δεν είναι πραγματική.*
5) Κατάλληλα αντικείμενα για την εφαρμογή της σημερινής ιδέας περιλαμβάνουν όλα αυτά που φοβάσαι ότι θα μπορούσαν να συμβούν σε σένα ή σ' αυτούς για τους οποίους νοιάζεσαι. [2]Σε κάθε περίπτωση, ονόμασε τη «συμφορά» αρκετά συγκεκριμένα. [3]Μη χρησιμοποιείς γενικούς όρους. [4]Π.χ, μη λες ότι «ο Θεός δε δημιούργησε ασθένειες», αλλά πες ότι «ο Θεός δε δημιούργησε καρκίνο, ή καρδιακές προσβολές, ή οτιδήποτε σε φοβίζει».
6) Αυτό που κοιτάζεις είναι η προσωπική σου αποθήκη φρικτών πραγμάτων. [2]Αυτά τα πράγματα είναι μέρος του κόσμου που βλέπεις. [3]Μερικά απ' αυτά είναι κοινές ψευδαισθήσεις κι άλλα είναι μέρος της προσωπικής σου κόλασης. [4]Δεν έχει σημασία. [5]Αυτό που ο Θεός δε δημιούργησε μπορεί να υπάρχει μόνο στο δικό σου νου, ξέχωρα από το δικό Του. 'Επομένως δεν έχει νόημα. [7]Σε αναγνώριση αυτού του γεγονότος, τέλειωνε τις περιόδους εξάσκησης επαναλαμβάνοντας τη σημερινή ιδέα:
[8]Ο *Θεός δε δημιούργησε ένα κόσμο δίχως νόημα.*
7) Φυσικά εκτός από τις περιόδους εξάσκησης, η σημερινή ιδέα μπορεί επίσης να εφαρμοστεί σ' οτιδήποτε σ' ενοχλεί κατά τη διάρκεια της ημέρας. [2]Εφάρμοσέ την πολύ συγκεκριμένα. [3]Λέγε:
[4]Ο *Θεός δε δημιούργησε ένα κόσμο δίχως νόημα.*
[5]*Δε δημιούργησε [ανέφερε συγκεκριμένα την κατάσταση που σ' ενοχλεί] κι επομένως δεν είναι πραγματικό.*

ΜΑΘΗΜΑ 15

Οι σκέψεις μου είναι εικόνες που έχω φτιάξει.

1) Ο λόγος που δεν αναγνωρίζεις τις σκέψεις, που νομίζεις ότι σκέφτεσαι, σαν ένα τίποτα είναι ότι εμφανίζονται σαν εικόνες. [2]Νομίζεις ότι τις σκέφτεσαι κι έτσι νομίζεις ότι τις βλέπεις. [3]Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο η «όραση» σου φτιάχτηκε. "Αυτή είναι η λειτουργία που έχεις δώσει στα σωματικά σου μάτια. [5]Δεν είναι όραση. [6]Είναι εικονοποίηση. [7]Παίρνει τη θέση της όρασης, αντικαθιστώντας την αληθινή όραση με ψευδαισθήσεις .
2) Αυτή η εισαγωγική ιδέα στη διαδικασία της εικονοποίησης που αποκαλείς όραση δεν έχει πολύ νόημα για σένα. [2]Θα αρχίσεις να την καταλαβαίνεις όταν θα έχεις δει μικρές παρυφές φωτός γύρω από τα ίδια οικεία αντικείμενα τα οποία βλέπεις τώρα. [3]Αυτή είναι η αρετή της πραγματικής όρασης. [4]Μπορεί να είσαι σίγουρος ότι η πραγματική όραση θα έρθει γρήγορα όταν αυτό θα έχει συμβεί.

3) Καθώς προχωρούμε, μπορεί να έχεις πολλά «επεισόδια φωτός». [2]Αυτά μπορεί να πάρουν πολλές διαφορετικές μορφές, μερικές από τις οποίες μπορεί να είναι εντελώς απροσδόκητες. [3]Μη φοβηθείς. [4]Αυτά είναι σημάδια ότι επιτέλους ανοίγεις τα μάτια σου. [5]Δε θα παραμείνουν όμως, επειδή απλώς συμβολίζουν την αληθινή αντίληψη και δεν έχουν σχέση με τη γνώση. [6]Αυτές οι ασκήσεις δε θα σου αποκαλύψουν γνώση. [7]Θα προετοιμάσουν όμως το δρόμο για τη γνώση.
4) Για την εξάσκηση της σημερινής ιδέας, επανέλαβε την πρώτα στον εαυτό σου και μετά εφάρμοσε την σε οτιδήποτε βλέπεις γύρω σου, χρησιμοποιώντας το όνομα του και συνεχίζοντας να το κοιτάζεις καθώς λέγεις:
Αυτός/-ή/-ο…………..είναι μια εικόνα, που έχω φτιάξει.
Εκείνος/-η/-ο………. είναι μια εικόνα που έχω φτιάξει.
[4]Δεν είναι αναγκαίο να συμπεριλάβεις ένα μεγάλο αριθμό συγκεκριμένων αντικειμένων για την εφαρμογή της σημερινής ιδέας. [5]Είναι αναγκαίο όμως να συνεχίζεις να κοιτάς κάθε αντικείμενο καθώς επαναλαμβάνεις την ιδέα αρκετά αργά κάθε φορά. [6]Η ιδέα πρέπει να επαναλαμβάνεται κάθε φορά.
5) Αν και είναι φανερό ότι δε θα μπορέσεις να εφαρμόσεις την ιδέα σε πάρα πολλά πράγματα κατά τη διάρκεια του ενός περίπου λεπτού εξάσκησης που συνιστάται, προσπάθησε να κάνεις την επιλογή αυτών των πραγμάτων όσο το δυνατόν πιο τυχαία. [2]Λιγότερο από ένα λεπτό θα είναι αρκετό για την κάθε περίοδο εξάσκησης αν αρχίσεις να αισθάνεσαι μια ανησυχία. [3]Να μην αφιερώσεις πάνω από τρεις περιόδους εφαρμογής για τη σημερινή ιδέα εκτός αν αισθάνεσαι πολύ άνετα με αυτή την άσκηση. [4]Ακόμα και σ' αυτή την περίπτωση όμως να μην κάνεις την άσκηση πάνω από τέσσερις φορές. Μπορείς ωστόσο να χρησιμοποιείς την ιδέα κάθε φορά που τη χρειάζεσαι κατά τη διάρκεια όλης της ημέρας.

ΜΑΘΗΜΑ 16

Δεν έχω ουδέτερες σκέψεις.

1) Η σημερινή ιδέα είναι ένα αρχικό βήμα προς την απαλλαγή σου από την πίστη ότι οι σκέψεις σου δεν έχουν αποτελέσματα. [2]Καθετί που βλέπεις είναι το αποτέλεσμα των σκέψεων σου. [3]Αυτό το γεγονός δεν έχει εξαίρεση. [4]Οι σκέψεις δεν είναι μεγάλες ή μικρές, ισχυρές ή αδύνατες. [5]Απλά είναι αληθινές ή ψεύτικες. [6]Αυτές που είναι αληθινές δημιουργούν τη δική τους ομοίωση. [7]Αυτές που είναι ψεύτικες φτιάχνουν αντίστοιχα τη δική τους.
2) Δεν υπάρχει μια έννοια που να αντιφάσκει στον εαυτό της πιο πολύ από την έννοια των «αδρανών σκέψεων». [2]Αυτό που προκαλεί την αντίληψη ενός ολόκληρου κόσμου δεν μπορεί να αποκαλεστεί αδρανές. [3]Κάθε σκέψη που έχεις συνεισφέρει είτε στην αλήθεια είτε στην ψευδαίσθηση, είτε επεκτείνει την αλήθεια είτε πολλαπλασιάζει τις ψευδαισθήσεις. "Μπορείς πράγματι να πολλαπλασιάσεις το τίποτα, αλλά δε θα το επεκτείνεις με το να το κάνεις αυτό.
3) Εκτός από την αναγνώριση σου ότι οι σκέψεις σου δεν είναι ποτέ αδρανείς, η σωτηρία επίσης απαιτεί να αναγνωρίσεις ότι κάθε σκέψη που έχεις φέρνει είτε την ειρήνη, είτε τον πόλεμο, είτε την αγάπη, είτε το φόβο. [2]' Ένα ουδέτερο αποτέλεσμα είναι ανύπαρκτο επειδή μια ουδέτερη σκέψη είναι ανύπαρκτη. [3]Υπάρχει ένας τέτοιος πειρασμός να αψηφάς σκέψεις φόβου σαν ασήμαντες, κοινότοπες και ανάξιες της προσοχής σου, και είναι ουσιαστικό να τις αναγνωρίσεις όλες τους σαν εξίσου καταστροφικές αλλά και σαν εξίσου μη πραγματικές. [4]Θα εξασκήσουμε αυτή την ιδέα σε πολλές διαφορετικές μορφές προτού την καταλάβεις πραγματικά.
4) Για την εφαρμογή της σημερινής ιδέας, εξέτασε το νου σου με τα μάτια σου κλειστά για ένα περίπου λεπτό και μ' ένα ενεργητικό τρόπο επιδίωξε να μην αγνοήσεις οποιαδήποτε «μικρή» σκέψη που μπορεί να ξεφύγει την εξέταση σου. [2]Αυτό είναι αρκετά δύσκολο μέχρι να το συνηθίσεις. [3]Θα σου είναι ακόμα δύσκολο να μην κάνεις ψεύτικες διακρίσεις. [4]Καθε σκέψη που περνά από το νου σου ανεξάρτητα από τα χαρακτηριστικά που της αποδίδεις, είναι ένα κατάλληλο αντικείμενο για την εφαρμογή της σημερινής ιδέας.

5) Κατά τις περιόδους εξάσκησης, πρώτα επανέλαβε την ιδέα στον εαυτό σου και μετά, καθώς κάθε σκέψη περνά από το νου σου, κράτα την στην επίγνωση σου ενώ λες στον εαυτό σου:
[2]*Αυτή η σκέψη για ……………… δεν είναι μια ουδέτερη σκέψη.*
[3]*Αυτή η σκέψη για ……………….δεν είναι μια ουδέτερη σκέψη.*
[4]Ως συνήθως, χρησιμοποίησε τη σημερινή ιδέα οποτεδήποτε αντιλαμβάνεσαι μια συγκεκριμένη σκέψη που διεγείρει ανησυχία. [5]Η παρακάτω μορφή συνίσταται για αυτό το σκοπό:
[6]*Αυτή η σκέψη για……………..δεν είναι μια ουδέτερη σκέψη, επειδή δεν έχω ουδέτερες σκέψεις.*
6) Τέσσερις ή πέντε περίοδοι εξάσκησης συνιστώνται αν τις βρίσκεις σχετικά άκοπες. [2]Αν όμως σου είναι κοπιαστικές, τρεις θα είναι αρκετές. [3]Η διάρκεια της κάθε περιόδου άσκησης πρέπει επίσης να μειωθεί αν σου προκαλεί ενόχληση.

ΜΑΘΗΜΑ 17

Δε βλέπω ουδέτερα πράγματα.

1) Αυτή η ιδέα είναι ένα άλλο βήμα προς την κατεύθυνση της αναγνώρισης της αιτίας και του αιτιατού όπως πραγματικά λειτουργούν στον κόσμο. [2]Δε βλέπεις ουδέτερα πράγματα επειδή δεν έχεις ουδέτερες σκέψεις. [3]Είναι πάντα η σκέψη που έρχεται πρώτη, παρά τον πειρασμό να πιστεύεις ότι το αντίστροφο συμβαίνει. [4]Ο κόσμος δε νομίζει ότι έτσι είναι τα πράγματα, αλλά εσύ πρέπει να μάθεις ότι αυτός είναι ο τρόπος που σκέφτεσαι. [5]Αν δεν ήταν έτσι, τότε η αντίληψη δε θα είχε αιτία και η ίδια θα ήταν η αιτία της πραγματικότητας. [6]Λαμβάνοντας όμως υπ' όψη την πολύ μεταβλητή της φύση, αυτό δεν είναι πιθανό.
2) Κατά την εφαρμογή της σημερινής ιδέας, πες στον εαυτό σου με τα μάτια ανοιχτά:
[2]*Δε βλέπω ουδέτερα πράγματα επειδή δεν έχω ουδέτερες σκέψεις.*
[3]Μετά κοίταξε γύρω σου, κρατώντας το βλέμμα σου στο κάθε πράγμα που παρατηρείς για αρκετό χρόνο ώστε να προλάβεις να πεις:
[4]*Δε βλέπω ένα ουδέτερο…………..επειδή οι σκέψεις μου για………… δεν είναι ουδέτερες.*
[5]Π.χ θα μπορούσες να πεις :
[6]*Δε βλέπω έναν ουδέτερο τοίχο επειδή οι σκέψεις μου για τους τοίχους δεν είναι ουδέτερες.*
[7]*Δε βλέπω ένα ουδέτερο σώμα επειδή οι σκέψεις μου για τα σώματα δεν είναι ουδέτερες.*
3) Ως συνήθως, είναι πολύ σημαντικό να μην κάνεις διακρίσεις μεταξύ του τι πιστεύεις ότι είναι έμψυχο ή άψυχο, ευχάριστο ή δυσάρεστο. [2]Ανεξάρτητα του τι μπορεί -να πιστεύεις, δε βλέπεις τίποτα που είναι πραγματικά ζωντανό ή πραγματικά χαρούμενο. [3]Ο λόγος για αυτό είναι ότι δεν έχεις ακόμα αντιληφτεί οποιαδήποτε σκέψη που να είναι πραγματικά αληθινή κι επομένως πραγματικά χαρμόσυνη.
4) Τρεις ή τέσσερις συγκεκριμένες περίοδοι εξάσκησης συνιστώνται κι όχι λιγότερες από τρεις απαιτούνται για το μεγαλύτερο δυνατό όφελος, ακόμα κι αν συναντήσεις αντίσταση. [2]Αν συναντήσεις αντίσταση, όμως, η διάρκεια της κάθε περιόδου εξάσκησης μπορεί να μειωθεί σε λιγότερο από το ένα περίπου λεπτό που συνίσταται.

ΜΑΘΗΜΑ 18

Δεν είμαι, ο μόνος που ζει τ' αποτελέσματα της όρασης μου.

1) Η σημερινή ιδέα είναι ένα άλλο βήμα στο να μάθεις ότι οι σκέψεις οι οποίες προκαλούν αυτό που βλέπεις δεν είναι ποτέ ουδέτερες ή ασήμαντες. [2]Επίσης τονίζει ιδιαίτερα την ιδέα ότι οι νόες είναι ενωμένοι. [3]Σε αυτή την ιδέα θα δοθεί ολοένα και μεγαλύτερη έμφαση αργότερα.
2) Η σημερινή ιδέα δεν αναφέρεται τόσο πολύ στο τι βλέπεις, όσο στο πώς το βλέπεις. [2]Επομένως, οι σημερινές ασκήσεις τονίζουν ιδιαίτερα αυτή την πλευρά της αντίληψης σου. [3]Οι τρεις ή τέσσερις περίοδοι εξάσκησης οι οποίες συνιστώνται πρέπει να γίνονται ως ακολούθως:

3) Κοίταξε γύρω σου, διαλέγοντας αντικείμενα για την εφαρμογή της σημερινής ιδέας όσο πιο τυχαία, και όσο είναι δυνατό, κρατώντας το βλέμμα σου στο καθένα απ' αυτά για αρκετό χρόνο έτσι ώστε να προλάβεις να πεις:
[2]*Δεν είμαι, ο μόνος που ζει τα αποτελέσματα του τρόπου με τον οποίο βλέπω.*
[3]Τέλειωνε την κάθε περίοδο εξάσκησης με το να επαναλαμβάνεις την πιο γενική δήλωση:
[4]*Δεν είμαι ο μόνος που ζει τα αποτελέσματα της όρασης μου.*
[5]Ένα περίπου λεπτό, ή κι ακόμα λιγότερο, θα είναι αρκετό για την κάθε περίοδο εξάσκησης.

ΜΑΘΗΜΑ 19

Δεν είμαι ο μόνος που ζει τα αποτελέσματα των σκέψεων μου.

1) Είναι ολοφάνερο ότι η σημερινή ιδέα είναι ο λόγος για τον οποίο η όραση σου δεν επηρεάζει μονάχα εσένα. [2]Θα παρατηρήσεις ότι μερικές φορές οι ιδέες που προέρχονται από τις σκέψεις σου προηγούνται των ιδεών που προέρχονται από την αισθητήρια αντίληψη σου, ενώ άλλες φορές το αντίστροφο συμβαίνει. [3]Αυτό γίνεται επειδή η σειρά δεν έχει σημασία. [4]Η σκέψη και τα αποτελέσματα της είναι στην πραγματικότητα ταυτόχρονα επειδή η αιτία και το αποτέλεσμα δεν είναι ποτέ χωρισμένα.
2) Σήμερα ξαναδίνουμε έμφαση στο γεγονός ότι οι νόες είναι ενωμένοι. [2]Στην αρχή αυτή είναι σπανίως μια εντελώς ευπρόσδεκτη ιδέα επειδή φαίνεται να κουβαλάει μαζί της μια τεράστια αίσθηση ευθύνης και μπορεί ακόμα και να θεωρηθεί «παραβίαση της προσωπικής ζωής». [3]Ωστόσο, είναι γεγονός ότι δεν υπάρχουν ιδιωτικές σκέψεις. [4]Παρά την αρχική σου αντίσταση σε αυτή την ιδέα, θα καταλάβεις ότι πρέπει να είναι αληθινή εάν η σωτηρία είναι ποτέ δυνατή. [5]Και η σωτηρία πρέπει να είναι δυνατή επειδή είναι το θέλημα του Θεού.
3) Η εξέταση του νου για ένα περίπου λεπτό, που οι σημερινές ασκήσεις απαιτούν, πρέπει να γίνει με τα μάτια κλειστά. [2]Πρώτα πρέπει να επαναλάβεις τη σημερινή ιδέα και μετά πρέπει να εξετάσεις προσεκτικά το νου σου για τις σκέψεις που περιέχει εκείνη την ώρα. [3]Καθώς εξετάζεις καθεμιά απ' αυτές τις σκέψεις, ονόμασε την σύμφωνα με το κεντρικό πρόσωπο ή θέμα που περιέχει και ενώ την κρατάς στο νου σου, πες:
Δεν *είμαι ο μόνος που ζει τα αποτελέσματα αυτής της σκέψης για -……………………*
4) Η ανάγκη να διαλέγεις αντικείμενα ή σκέψεις για τις περιόδους εξάσκησης όσο το δυνατό τυχαία πρέπει να σου είναι πια πολύ οικεία και δε θα επαναλαμβάνεται πια κάθε μέρα, αν και από καιρό σε καιρό θα περιλαμβάνεται σαν μια υπενθύμιση. [2]Μην ξεχνάς, όμως, ότι η τυχαία επιλογή αντικειμένων ή σκέψεων για όλες τις περιόδους εξάσκησης είναι πάντα κάτι πολύ σημαντικό. [3]Αυτή η έλλειψη τάξης θα σε κάνει τελικά να αναγνωρίσεις και να κατανοήσεις ότι δεν υπάρχουν διαφορετικό επίπεδα δυσκολίας στα θαύματα.
5) Εκτός από την εφαρμογή της σημερινές ιδέας κάθε φορά που χρειάζεται, τουλάχιστον τρεις περίοδοι εξάσκησης είναι αναγκαίες. [2]Μην επιχειρήσεις όμως πάνω από τέσσερις.

ΜΑΘΗΜΑ 20

Είμαι αποφασισμένος να δω.

1) Μέχρι τώρα οι περίοδοι εξάσκησης έχουν γίνει με ένα ανέμελο τρόπο. [2]Ουσιαστικά, δεν έχει γίνει απόπειρα να διευθύνουμε την ώρα που γίνονται οι ασκήσεις, ελάχιστη προσπάθεια έχει απαιτηθεί, κι ακόμα ούτε ενεργός συνεργασία κι ενδιαφέρον δεν έχουν ζητηθεί. [3]Αυτός ο τρόπος προσέγγισης είναι σκόπιμος κι έχει σχεδιαστεί πολύ προσεκτικά. [4]Δεν έχουμε ξεχάσει την αποφασιστική σημασία της μεταστροφής του τρόπου που σκέφτεσαι. [5]Η σωτηρία του κόσμου εξαρτάται απ' αυτή τη μεταστροφή. Δε θα αποκτήσεις όραση όμως αν νομίζεις ότι καταπιέζεσαι κι αν υποκύψεις σε δυσαρέσκεια κι εναντίωση.
2) Αυτή είναι η πρώτη μας απόπειρα να παρουσιάσουμε ένα συστηματικό τρόπο άσκησης. [2]Μην το ερμηνεύσεις λανθασμένα αυτό σαν μια προσπάθεια να εξασκήσουμε καταναγκασμό ή πίεση. [3]Θέλεις τη σωτηρία. "Θέλεις να είσαι ευτυχισμένος. [5]Θέλεις την

ειρήνη. [6]Όλα όμως αυτά δεν τα έχεις τώρα επειδή ο νους σου είναι τελείως απειθάρχητος και δεν μπορείς να διακρίνεις μεταξύ της χαράς και της λύπης, της ευχαρίστησης και του πόνου, της αγάπης και του φόβου. [7]Τώρα μαθαίνεις να τα ξεχωρίζεις. [8]Και μεγάλη πράγματι θα είναι η αμοιβή σου.
3) Η απόφαση σου να δεις είναι το μόνο που χρειάζεται για να έχεις όραση. [2] Ότι θέλεις είναι δικό σου. [3]Μην κάνεις το λάθος και νομίσεις ότι η μικρή προσπάθεια που ζητείται από σένα είναι μια ένδειξη ότι ο στόχος μας έχει μικρή αξία. [4]Μπορεί η σωτηρία του κόσμου να είναι ένας ασήμαντος στόχος; [5]Και μπορεί ο κόσμος να σωθεί αν εσύ δε σωθείς; [6]Ο Θεός έχει έναν Υιό κι αυτός ο Υιός είναι η ανάσταση και η ζωή. [7]Το θέλημα Του γίνεται επειδή όλη η δύναμη του έχει δοθεί στον ουρανό και τη γη. [8]Η όραση σου δίνεται όταν είσαι αποφασισμένος να δεις.
4) Οι σημερινές ασκήσεις αποτελούνται από το να υπενθυμίζεις στον εαυτό σου καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας ότι θέλεις να δεις. [2]Η σημερινή ιδέα επίσης σιωπηλά υπαινίσσεται το ότι παραδέχεσαι ότι δε βλέπεις τώρα. [3]Επομένως, καθώς επαναλαμβάνεις την ιδέα, δηλώνεις ότι είσαι αποφασισμένος να αλλάξεις την τωρινή σου κατάσταση για μια καλύτερη κατάσταση που πραγματικά θέλεις.
5) Επανέλαβε τη σημερινή ιδέα αργά και μ' ένα θετικό τρόπο τουλάχιστον δύο φορές την ώρα σήμερα, προσπαθώντας να το κάνεις αυτό κάθε μισή ώρα. [2]Μη στενοχωριέσαι αν ξεχνάς να το κάνεις, αλλά όμως κάνε μια πραγματική προσπάθεια να το θυμάσαι. [3]Επιπρόσθετα η ιδέα πρέπει να επαναλαμβάνεται όταν οποιοδήποτε, πρόσωπο, ή γεγονός σε ταράζει. [4] Όλ' αυτά μπορείς να τα δεις διαφορετικό και θα τα δεις.[5] Ότι επιθυμείς, θα το δεις. [6]Αυτός είναι ο πραγματικός νόμος της αιτίας και του αποτελέσματος όπως λειτουργεί στον κόσμο.

ΜΑΘΗΜΑ 21

Είμαι αποφασισμένος να δω τα πράγματα διαφορετικά.

1) Η σημερινή ιδέα είναι ολοφάνερα μια συνέχεια κι επέκταση της προηγούμενης. [2]Αυτή τη φορά όμως, εκτός από την εφαρμογή της ιδέας σε συγκεκριμένες καταστάσεις που προκύπτουν, συγκεκριμένες περίοδοι εξέτασης του νου σου είναι επίσης αναγκαίες. [3]Ιδιαίτερα, συνιστώνται πέντε περίοδοι εξάσκησης παραχωρώντας ένα ολόκληρο λεπτό για την καθεμιά.
2) Κατά τις περιόδους εξάσκησης άρχισε με το να επαναλαμβάνεις την ιδέα στον εαυτό σου. [2]Μετά κλείσε τα μάτια σου κι εξέτασε το νου σου προσεκτικό για καταστάσεις περασμένες, τωρινές και αναμενόμενες οι οποίες σου διεγείρουν οργή. [3]Η οργή μπορεί να πάρει τη μορφή οποιασδήποτε αντίδρασης και να κυμανθεί από ελαφρύ εκνευρισμό μέχρι λύσσα. [4]Η ένταση του συναισθήματος που βιώνεις δεν έχει σημασία. [5]Θα συνειδητοποιήσεις ολοένα και περισσότερο ότι μια ελαφρά αίσθηση ενόχλησης δεν είναι τίποτα άλλο παρά ένα πέπλο που σκεπάζει έντονη οργή.
3) Προσπάθησε, επομένως να μην αφήσεις τις «μικρές» σκέψεις οργής να σου ξεφύγουν κατά τη διάρκεια των ασκήσεων. [2]Θυμήσου ότι στην πραγματικότητα δε γνωρίζεις τι διεγείρει θυμό μέσα σου, κι ότι όλα τα πιστεύω σου σε σχέση με αυτό το θέμα δε σημαίνουν τίποτα. [3]Πιθανώς θα μπεις στον πειρασμό να σκεφτείς πιο πολύ για ορισμένα πρόσωπα ή καταστάσεις για τον απατηλό λόγο ότι είναι πιο «φανερά». "Αυτό όμως δεν είναι σωστό. [5]Είναι απλώς ένα παράδειγμα της πεποίθησης ότι ορισμένες μορφές επίθεσης είναι πιο δικαιολογημένες από άλλες.
4) Καθώς εξετάζεις το νου σου για όλες τις μορφές στις οποίες σκέψεις επίθεσης παρουσιάζονται, κράτα καθεμιά απ' αυτές στο νου σου ενώ λες στον εαυτό σου:
[2]*Είμαι αποφασισμένος να δω …………. [εδώ μπορείς να αναφέρεις το όνομα ενός συγκεκριμένου προσώπου] διαφορετικά.*
[3]*Είμαι αποφασισμένος να δω…………..[εδώ μπορείς να αναφέρεις την περίσταση] διαφορετικά.*
5) Προσπάθησε να κάνεις αυτές τις ασκήσεις με ένα όσο το δυνατό πιο συγκεκριμένο τρόπο. [2]Π.χ μπορεί να εστιάσεις το θυμό σου σ" ένα συγκεκριμένο χαρακτηριστικό ενός

συγκεκριμένου προσώπου, πιστεύοντας ότι ο θυμός σου περιορίζεται σε αυτό το συγκεκριμένο χαρακτηριστικό. [3]Αν η αντίληψη σου υποφέρει απ' αυτή τη μορφή διαστρέβλωσης, τότε να πεις:
[4]*Είμαι αποφασισμένος να δω …………. [εδώ ανέφερε το συγκεκριμένο χαρακτηριστικό του] …………………. [εδώ ανέφερε το όνομα του προσώπου] διαφορετικά.*

ΜΑΘΗΜΑ 22

Ό,τι βλέπω είναι μια μορφή εκδίκησης.

1) Η σημερινή ιδέα περιγράφει με ακρίβεια τον τρόπο με τον οποίο οποιοσδήποτε που κρατά σκέψεις επίθεσης στο νου του πρέπει να βλέπει τον κόσμο έχοντας προβάλλει το θυμό του πάνω στον κόσμο. [2]Βλέπει την εκδίκηση έτοιμη να τον πλήξει. [3] Έτσι αντιλαμβάνεται τη δική του επίθεση σαν αυτοάμυνα. [4]Αυτό γίνεται ολοένα και περισσότερο ένας φαύλος κύκλος μέχρι που να γίνει πρόθυμος να αλλάξει τον τρόπο που βλέπει. [5]Διαφορετικά, σκέψεις επίθεσης και αντεπίθεσης θα τον απασχολούν συνέχεια και θα κατοικούν ολόκληρο τον κόσμο του. [6]Τι πνευματική γαλήνη είναι δυνατή για αυτόν τότε;
2) Είναι αυτή η άγρια φαντασίωση από την οποία θέλεις να διαφύγεις. [2]Δεν είναι χαρούμενα" νέα να μάθεις ότι δεν είναι πραγματική; [3]Δεν είναι μια χαρμόσυνη ανακάλυψη να διαπιστώσεις ότι μπορείς να δραπετεύσεις; [4]Εφτιαξες αυτό που θα κατέστρεφες, καθετί που μισείς κι εναντίον του οποίου θα επιτίθεσο και θα σκότωνες. [5]Όλα αυτά που φοβάσαι δεν υπάρχουν.
3) Κοίταξε τον κόσμο γύρω σου τουλάχιστον πέντε φορές σήμερα και για ένα τουλάχιστον λεπτό τη φορά. [2]Καθώς τα μάτια σου κινούνται αργά από το ένα αντικείμενο στο άλλο, από το ένα σώμα στο άλλο, πες στον εαυτό σου:
[3]*Βλέπω μονάχα τα φθαρτά.*
[4]*Δε βλέπω τίποτα που δα διαρκέσει.*
[5]*Ο,τι βλέπω δεν είναι πραγματικό.*
[6]*Ό,τι βλέπω είναι μια μορφή εκδίκησης.*
[7]Στο τέλος κάθε περιόδου εξάσκησης ρώτησε τον εαυτό σου:
[8]*Αυτός είναι ο κόσμος που πραγματικά θέλω να βλέπω!* [9]Η απάντηση είναι ασφαλώς ολοφάνερη.

ΜΑΘΗΜΑ 23

Μπορώ να διαφύγω από τον* κόσμο *που βλέπω με το να εγκαταλείψω τις επιθετικές σκέψεις.

1) Η σημερινή ιδέα περιέχει το μόνο τρόπο να διαφύγεις από το φόβο, το μόνο τρόπο για να πετύχεις. [2]Τίποτα άλλο δε θα πετύχει, καθετί άλλο δεν έχει νόημα. [3]Αλλά αυτός ο τρόπος δεν μπορεί να αποτύχει. [4]Κάθε σκέψη που έχεις, αποτελεί κάποιο κομμάτι του κόσμου που βλέπεις. [5]Είναι οι σκέψεις σου λοιπόν με τις οποίες πρέπει να εργαστούμε, αν ο τρόπος με τον οποίο αντιλαμβάνεσαι τον κόσμο πρόκειται να αλλάξει.
2) Εάν η αιτία του κόσμου που βλέπεις είναι οι επιθετικές σκέψεις, πρέπει να μάθεις ότι αυτές είναι οι σκέψεις που θέλεις. [2]Δεν έχει νόημα να προσπαθείς να μοιρολογείς για τον κόσμο. [3]Δεν υπάρχει λόγος να προσπαθείς ν' αλλάξεις τον κόσμο. [4]Είναι ανίκανος για αλλαγή επειδή είναι απλώς ένα αποτέλεσμα. [5]Πράγματι, όμως, έχει νόημα να αλλάξεις τις σκέψεις σου για τον κόσμο. [6]Σε αυτή την περίπτωση, αλλάζεις αιτία. Το αποτέλεσμα θα αλλάξει αυτόματα.
3) Ο κόσμος που βλέπεις είναι ένας εκδικητικός κόσμος και καθετί μέσα σ' αυτόν είναι ένα σύμβολο εκδίκησης. [2]Κάθε μια από τις αντιλήψεις σου της «εξωτερικής πραγματικότητας» αποτελείται από απεικονίσεις των δικών σου επιθετικών σκέψεων, δικαιολογημένα μπορεί κανείς να ρωτήσει αν αυτό μπορεί να αποκαλεστεί όραση. [4]Δεν είναι η φαντασίωση μια

καλύτερη λέξη για αυτή τη διαδικασία, και η παρανόηση ένας πιο κατάλληλος όρος για το αποτέλεσμα;
4) Βλέπεις τον κόσμο που έχεις φτιάξει, αλλά δε βλέπεις τον εαυτό σου σαν τον κατασκευαστή αυτών των εικόνων. [2]Δεν μπορείς να σωθείς από τον κόσμο, αλλά μπορείς να διαφύγεις από την αιτία του. [3]Αυτό είναι το νόημα της σωτηρίας, γιατί που είναι ο κόσμος που βλέπεις τώρα όταν η αιτία του έχει εξαφανιστεί; "Η όραση έχει ήδη προσφέρει μια αντικατάσταση για το καθετί που νομίζεις ότι βλέπεις τώρα. [5]Η ομορφιά μπορεί να φωτίσει τις εικόνες σου και να τις μεταμορφώσει μ' ένα τέτοιο τρόπο έτσι ώστε να τις αγαπήσεις, αν και είχαν φτιαχτεί από μίσος. [6]Γιατί από δω και μπρος δε θα τις φτιάχνεις μόνος σου.
5) Η σημερινή ιδέα πρωτοπαρουσιάζει τη σκέψη ότι δεν είσαι παγιδευμένος στον κόσμο που βλέπεις, επειδή η αιτία του μπορεί να αλλαχτεί. [2]Αυτή η αλλαγή χρειάζεται πρώτα την αναγνώριση της αιτίας και μετά την εγκατάλειψη της, έτσι ώστε να μπορεί να αντικατασταθεί. [3]Τα δύο πρώτα βήματα σε αυτή τη διαδικασία χρειάζονται τη συνεργασία σου. [4]Το τελευταίο δεν τη χρειάζεται. [5]Οι εικόνες σου έχουν ήδη αντικατασταθεί. [6]Όταν κάνεις τα δύο πρώτα βήματα, θα το δεις αυτό.
6) Εκτός από τη χρήση της καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας όταν υπάρχει ανάγκη, πέντε περίοδοι εξάσκησης χρειάζονται για την εφαρμογή της σημερινής ιδέας. [2]Καθώς κοιτάζεις γύρω σου επανέλαβε αργά την ιδέα στον εαυτό σου πρώτα, και μετά κλείσε τα μάτια σου για όλες τις επιθετικές σκέψεις που έχεις. [3]Καθώς καθεμιά περνά από το νου σου, λέγε:
[4]*Μπορώ να διαφύγω από τον κόσμο που βλέπω με το να εγκαταλείψω τις επιθετικές σκέψεις για …………………………………………..*
[5]Κράτα κάθε επιθετική σκέψη στο νου σου καθώς λες αυτό και μετά παράτησε αυτή τη σκέψη και προχώρα στην επόμενη.
7) Κατά τις περιόδους εξάσκησης, σιγουρέψου ότι περιλαμβάνεις και τις σκέψεις στις οποίες επιτίθεσαι και τις σκέψεις οι οποίες σου επιτίθενται. [2]Τα αποτελέσματα τους είναι ακριβώς τα ίδια επειδή είναι ακριβώς ίδιες. [3]Δεν το αναγνωρίζεις αυτό ακόμα κι αυτή τη στιγμή, αυτό που σου ζητείται είναι μονάχα να τις μεταχειριστείς σαν ίδιες κατά τις σημερινές περιόδους εξάσκησης. [4]Είμαστε ακόμα στο στάδιο της αναγνώρισης της αιτίας του κόσμου που βλέπεις. [5]Όταν τελικά μάθεις ότι οι σκέψεις στις οποίες επιτίθεσαι και οι σκέψεις οι οποίες σου επιτίθενται δεν είναι διαφορετικές, θα είσαι έτοιμος να εγκαταλείψεις την αιτία του κόσμου που βλέπεις.

ΜΑΘΗΜΑ 24

Δεν αντιλαμβάνομαι τα δικά μου καλύτερα συμφέροντα.

1) Σε καμιά από τις καταστάσεις που παρουσιάζονται δεν αντιλαμβάνεσαι το αποτέλεσμα που θα σε έκανε ευτυχισμένο. [2]Επομένως δεν έχεις έναν οδηγό για κατάλληλη δράση και κανένα τρόπο με τον οποίο να κρίνεις το αποτέλεσμα. [3]Ο,τι κάνεις καθορίζεται από την αντίληψη σου για την προκείμενη κατάσταση κι αυτή η αντίληψη είναι λανθασμένη. [4]Είναι αναπόφευκτο επομένως ότι δε θα υπηρετήσεις τα δικά σου καλύτερα συμφέροντα. [5]Αυτά όμως είναι ο μόνος στόχος σ' οποιαδήποτε κατάσταση την οποία αντιλαμβάνεσαι σωστά. [6]Διαφορετικά, δε θα τα αναγνωρίσεις.
2) Αν καταλάβαινες ότι δεν αντιλαμβάνεσαι τα δικά σου καλύτερα συμφέροντα, θα μπορούσες να διδαχτείς ποια είναι αυτά. [2]Αλλά υπό την παρουσία της πεποίθησης σου ότι γνωρίζεις ποια είναι αυτά, δεν μπορείς να μάθεις. [3]Η σημερινή ιδέα είναι ένα βήμα προς το άνοιγμα του νου σου, έτσι ώστε η μάθηση να μπορέσει να αρχίσει.
3) Οι σημερινές ασκήσεις χρειάζονται πολύ περισσότερη ειλικρίνεια απ' αυτήν που έχεις συνηθίσει να χρησιμοποιείς. [2]Λίγα θέματα τα οποία εξετάζονται με ειλικρίνεια και προσοχή σε καθεμιά από τις πέντε περιόδους εξάσκησης που πρέπει να γίνουν σήμερα, θα βοηθήσει πιο πολύ από μια επιπόλαια εξέταση ενός μεγάλου αριθμού θεμάτων. [3]Η διάρκεια για την κάθε περίοδο εξέτασης του νου που συνίσταται γι' αυτές τις ασκήσεις είναι δύο λεπτά.
4) Οι περίοδοι εξάσκησης πρέπει να αρχίσουν με το να επαναλαμβάνεις αυτή την ιδέα. Με

τα μάτια κλειστά συνέχισε μετά την εξέταση του νου σου για εκκρεμείς καταστάσεις για τις οποίες ανησυχείς αυτό τον καιρό. [2]Προσπάθησε ιδιαίτερα να ξεσκεπάσεις τα αποτελέσματα που θέλεις σε αυτές τις καταστάσεις. [3]Θα συνειδητοποιήσεις γρήγορα ότι έχεις αρκετούς διαφορετικούς στόχους στο νου σου στα μέρη του επιθυμητού αποτελέσματος κι επίσης ότι αυτοί οι στόχοι βρίσκονται σε διαφορετικά επίπεδα και συχνά συγκρούονται.
5) Κατά την εφαρμογή της σημερινής ιδέας ονόμασε κάθε κατάσταση που περνά από το νου σου και μετά απαρίθμησε προσεκτικά όσο το δυνατόν περισσότερους στόχους που θα ήθελες να επιτευχθούν για την επίλυση αυτής της κατάστασης. [2]Η μορφή της κάθε εφαρμογής πρέπει σε γενικές γραμμές να είναι ως εξής:
[3]*Στην κατάσταση που έχει να κάνει με……………………….*
θα *ήθελα…………………….. [εδώ πες συγκεκριμένα τι θα ήθελες να συμβεί] να συμβεί* ………………………….
και ούτω καθεξής. [4]Προσπάθησε να συμπεριλάβεις όσα πιο πολλά και διαφορετικά συμπεράσματα έχεις καταλήξει, ακόμα κι αν μερικά απ' αυτά δε σχετίζονται άμεσα ή έμμεσα.
6) Αν αυτές οι ασκήσεις γίνουν σωστά, θα αναγνωρίσεις γρήγορα ότι έχεις πολλές απαιτήσεις από κάθε κατάσταση οι οποίες δεν έχουν καμιά σχέση μ' αυτήν.
[2]Θα αναγνωρίσεις επίσης ότι πολλοί από τους στόχους σου είναι αντιφατικοί, ότι δεν έχεις ένα ενοποιημένο αποτέλεσμα στο νου σου και ότι πρέπει να βιώσεις απογοήτευση σε σχέση με μερικούς από τους στόχους σου - οποιοδήποτε κι αν είναι το αποτέλεσμα αυτής της κατάστασης. 7) Αφού καλύψεις όσο το δυνατό περισσότερους στόχους για τους οποίους ελπίζεις σε σχέση με την κάθε εκκρεμή κατάσταση που περνά από το νου σου, πες στον εαυτό σου:
[2]*Δεν αντιλαμβάνομαι τα δικά μου καλύτερα συμφέροντα σε αυτή την κατάσταση,*
και προχώρα στην επόμενη.

ΜΑΘΗΜΑ 25

Δε γνωρίζω το λόγο για τον οποίο οτιδήποτε υπάρχει.

1) Ο σκοπός ενός πράγματος είναι το νόημα του. [2]Η σημερινή ιδέα εξηγεί το λόγο για τον οποίο τίποτα απ' αυτά που βλέπεις δε σημαίνει τίποτα. [3]Δε γνωρίζεις το λόγο για τον οποίο υπάρχει το καθετί. [4]Επομένως δεν έχει νόημα για σένα. [5]Καθετί υπάρχει για τα δικά σου καλύτερα συμφέροντα. [6]Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο υπάρχει, αυτός είναι ο σκοπός του, αυτό είναι το νόημα του. [7] Όταν το αναγνωρίζεις αυτό, οι στόχοι σου ενοποιούνται. [8]Καθώς το αναγνωρίζεις αυτό, ό,τι βλέπεις αποκτά νόημα.
2) Από την άποψη των στόχων του εγώ σου, αντιλαμβάνεσαι τον κόσμο και καθετί μέσα σε αυτόν σαν να έχει νόημα. [2]Αυτοί όμως οι στόχοι δεν έχουν καμιά σχέση με τα δικά σου καλύτερα συμφέροντα επειδή εσύ δεν είσαι το εγώ σου. [3]Αυτή η ψευδής ταύτιση σε κάνει ανίκανο να καταλάβεις το λόγο για τον οποίο οτιδήποτε υπάρχει. [4]Σαν αποτέλεσμα, είναι βέβαιο ότι θα το χρησιμοποιήσεις λανθασμένα. [3]Όταν το πιστέψεις αυτό, θα προσπαθήσεις να αποσύρεις τους στόχους που έχεις αποδώσει στον κόσμο αντί να επιχειρείς να τους ενισχύεις.
3) ' Ένας άλλος τρόπος να περιγράψεις τους στόχους που αντιλαμβάνεσαι τώρα είναι να πεις ότι όλοι τους έχουν να κάνουν με «προσωπικά» συμφέροντα. [2]Επειδή όμως δεν έχεις προσωπικά συμφέροντα οι στόχοι σου δεν έχουν να κάνουν με τίποτα. [3]Επομένως, το να αγαπάς αυτούς τους στόχους είναι το ίδιο με το να μην έχεις κανένα απολύτως στόχο. [4]Και έτσι δε γνωρίζεις το λόγο για τον οποίο οτιδήποτε υπάρχει.
4) Προτού μπορέσεις να καταλάβεις τις σημερινές ασκήσεις, μια ακόμα σκέψη είναι αναγκαία. [2]Στα πιο επιφανειακό επίπεδα πράγματι αναγνωρίζεις το σκοπό ενός πράγματος.[3] Όμως ο σκοπός δεν μπορεί να κατανοηθεί σε αυτά τα επίπεδα. [4]Για παράδειγμα: πράγματι καταλαβαίνεις ότι ένα τηλέφωνο υπάρχει για το σκοπό της συνομιλίας με κάποιον που σωματικά δε βρίσκεται κοντά σου. [5]Αυτό που δεν καταλαβαίνεις είναι ο λόγος για τον οποίο θέλεις να επικοινωνήσεις μαζί του. [6]Και είναι

αυτός ο λόγος που κάνει την επαφή σου με αυτόν να έχει νόημα ή όχι.
5) Είναι εξαιρετικά σημαντικό για τη μάθηση σου να είσαι πρόθυμος να εγκαταλείψεις τους στόχους που έχεις βάλει για το καθετί. [2]Ο μόνος τρόπος να το πετύχεις αυτό είναι να αναγνωρίσεις ότι αυτοί οι στόχοι δεν έχουν νόημα, παρά ότι είναι «καλοί» ή «κακοί». Η σημερινή ιδέα είναι ένα βήμα προς αυτή την κατεύθυνση.
6) " Έξι περίοδοι εξάσκησης, η καθεμιά από τις οποίες διαρκεί δύο λεπτά, χρειάζονται σήμερα. [2]Κάθε περίοδος εξάσκησης πρέπει να αρχίσει με το να επαναλάβεις αργό τη σημερινή ιδέα. Μετά κοίταξε γύρω σου, αφήνοντας τη ματιά σου να πέσει σε οτιδήποτε τύχει να αρπάξει την προσοχή σου είτε είναι κοντά είτε μακριά, είτε είναι «σημαντικό» είτε είναι «ανθρώπινο» ή όχι. Ενώ τα μάτια σου παραμένουν πάνω στο κάθε αντικείμενο που επιλέγεις με αυτό τον τρόπο, λέγε:
[4]Δε *γνωρίζω το λόγο για τον οποίο αυτή η καρέκλα υπάρχει.*
[5]*Δε γνωρίζω το λόγο για τον οποίο αυτό το μολύβι υπάρχει.*
[6]*Δε γνωρίζω το λόγο για τον οποίο αυτό το χέρι υπάρχει.*
[7]Αυτό πρέπει να γίνεται αργά, χωρίς να μετακινείς τα μάτια σου από το αντικείμενο που παρατηρείς μέχρι να ολοκληρώσεις τη δήλωση που το αφορά. [8]Μετά προχώρα στο επόμενο αντικείμενο και εφάρμοσε τη σημερινή ιδέα όπως προηγουμένως.

ΜΑΘΗΜΑ 26

Οι επιθετικές μου σκέψεις επιτίθενται ενάντια στην ασφάλεια **μου.**

1) Είναι σίγουρα ολοφάνερο ότι αν μπορούν να σου επιτεθούν δεν είσαι άτρωτος. [2]Βλέπεις την επίθεση σαν μια πραγματική απειλή. [3]Ο λόγος γι' αυτό είναι ότι πιστεύεις πως μπορείς πραγματικά να επιτεθείς. [4]Κι ό,τι θα είχε επιδράσεις μέσα από σένα, πρέπει επίσης να έχει επιδράσεις πάνω σε σένα. [5]Είναι αυτός ο νόμος που τελικά θα σε σώσει, αλλά τον χρησιμοποιείς εσφαλμένα τώρα. [6]Πρέπει λοιπόν να μάθεις πώς να τον χρησιμοποιείς για τα δικά σου συμφέροντα παρά ενάντια στα συμφέροντα σου.
2) Επειδή οι επιθετικές σου σκέψεις θα προβληθούν, θα φοβηθείς επίθεση από τους άλλους. [2]Κι αν φοβηθείς την επίθεση, πρέπει να πιστεύεις ότι δεν είσαι άτρωτος. [3]Οι επιθετικές σκέψεις επομένως σε κάνουν ευάλωτο κι ανασφαλή στον ίδιο σου το νου, ο οποίος είναι το μέρος όπου οι επιθετικές σκέψεις βρίσκονται. [4]Δεν μπορείς να αποδεχτείς μαζί και την τέλεια ασφάλεια και τις επιθετικές σκέψεις. [3]Αυτά τα δύο αντιφάσκουν το ένα με το άλλο.
3) Η σημερινή ιδέα πρωτοπαρουσιάζει τη σκέψη ότι πάντα επιτίθεσαι στον εαυτό σου πρώτα. [2]Αν οι επιθετικές σκέψεις πρέπει να συμπεριλαμβάνουν την πεποίθηση ότι είσαι ευάλωτος, το αποτέλεσμα τους είναι να σε αδυνατίζουν στα ίδια σου τα μάτια. [3]Έτσι έχουν επιτεθεί στην αντίληψη σου που έχεις για τον εαυτό σου. [4]Κι επειδή τις πιστεύεις, δεν μπορείς πια να πιστέψεις στον εαυτό σου. [5]Μια ψευδής εικόνα του εαυτού σου έχει έρθει να αντικαταστήσει αυτό που είσαι.
4) Εξάσκηση με τη σημερινή ιδέα θα σε βοηθήσει να καταλάβεις ότι η ασφάλεια και ανασφάλεια είναι το αποτέλεσμα των δικών σου σκέψεων. [2]Τίποτα εκτός από τις σκέψεις σου δεν μπορεί να σου επιτεθεί. [3]Τίποτα εκτός από τις σκέψεις σου δεν μπορεί να σε κάνει να σκεφτείς ότι είσαι ευάλωτος. [4]Και τίποτα εκτός από τις σκέψεις σου δεν μπορεί να σου αποδείξει ότι δεν είσαι ευάλωτος.
5) Έξι περίοδοι εξάσκησης χρειάζονται για την εφαρμογή της σημερινής ιδέας. [2]Καθεμιά απ' αυτές πρέπει να διαρκέσει τουλάχιστον δύο λεπτά αν και αυτή η διάρκεια μπορεί να μειωθεί σ' ένα λεπτό αν αισθάνεσαι πάρα πολύ μεγάλη ενόχληση. [3]Μη τη μειώσεις όμως περισσότερο.
6) Η περίοδος εξάσκησης πρέπει να αρχίσει με το να επαναλαμβάνεις τη σημερινή ιδέα. Μετά κλείσε τα μάτια σου και επανεξέτασε εκκρεμή ζητήματα, τα αποτελέσματα των οποίων σου προκαλούν ανησυχία. [2]Η ανησυχία μπορεί να πάρει τη μορφή κατάθλιψης, στενοχώριας, θυμού, μιας αίσθησης βάρους, φόβου, κακού προαισθήματος, ή έγνοιας. Οποιοδήποτε πρόβλημα, το οποίο δεν έχει ακόμα τακτοποιηθεί και το οποίο τείνει να επανέρχεται στις σκέψεις σου κατά τη διάρκεια της ημέρας είναι ένα κατάλληλο θέμα. [4]Δε

θα μπορέσεις να χρησιμοποιήσεις πάρα πολλά θέματα σε μια περίοδο εξάσκησης επειδή περισσότερη ώρα απ' ό,τι συνήθως πρέπει να αφιερωθεί για το καθένα. [5]Η σημερινή ιδέα πρέπει να εφαρμοστεί ως ακολούθως:
7) Πρώτα, ονόμασε την κατάσταση:
[2]*Ανησυχώ για…………………..*
[3]Μετά εξέτασε κάθε ενδεχόμενο αποτέλεσμα που έχει περάσει από το νου σου σε σχέση με αυτή την κατάσταση και το οποίο σου έχει προκαλέσει ανησυχία, αναφερόμενος στο καθένα απ' αυτά αρκετά συγκεκριμένα και λέγοντας:
[4]*Φοβάμαι ότι ………………..*
[εδώ ανέφερε αυτό που φοβάσαι ότι θα συμβεί].
8) Αν κάνεις τις ασκήσεις σωστά, πρέπει να έχεις στη διάθεση σου περίπου πέντε ή έξι στενόχωρα ενδεχόμενα για την κάθε κατάσταση που χρησιμοποιείς και πιθανότατα περισσότερα. [2]Θα σε βοηθήσει πολύ περισσότερο να καλύψεις λίγες καταστάσεις πλήρως, παρά να αναφερθείς βιαστικά σε ένα μεγάλο αριθμό καταστάσεων. [3]Καθώς η λίστα αναμενόμενων αποτελεσμάτων για την κάθε κατάσταση αυξάνεται, είναι πιθανό να ανακαλύψεις ότι μερικά από αυτά, κι ιδιαίτερα εκείνα που έρχονται στο νου σου προς το τέλος, σου είναι λιγότερο αποδεκτά. [4]Προσπάθησε όμως στο βαθμό που μπορείς να τα μεταχειριστείς όλα το ίδιο.
9) Αφού ονομάσεις κάθε αποτέλεσμα το οποίο φοβάσαι, πες στον εαυτό σου:
[2]*Αυτή η σκέψη είναι μια επίθεση στον εαυτό μου.*
[3]Τέλειωνε κάθε περίοδο εξάσκησης με το να επαναλάβεις τη σημερινή ιδέα στον εαυτό σου ακόμα μια φορά.

ΜΑΘΗΜΑ 27

Πάνω απ' όλα θέλω να δω.

1) Η σημερινή ιδέα εκφράζει κάτι δυνατότερο από απλή αποφασιστικότητα. [2]Από τις διάφορες επιθυμίες σου, δώσε προτεραιότητα στην όραση. [3]Μπορεί να αισθανθείς κάποιους δισταγμούς για τη χρήση αυτής της ιδέας για το λόγο ότι δεν είσαι σίγουρος ότι πραγματικά την εννοείς. [4]Αυτό δεν πειράζει. [5]Ο σκοπός των σημερινών ασκήσεων είναι να επισπεύσουμε λίγο την ώρα όταν αυτή η ιδέα θα είναι απόλυτα αληθινή.
2) Μπορεί να υπάρξει μεγάλος πειρασμός να πιστέψεις ότι κάποιο είδος θυσίας ζητείται από σένα όταν λες ότι πάνω απ' όλα θέλεις να δεις. [2]Αν αρχίσεις να ανησυχείς για την έλλειψη επιφυλακτικότητας στη σημερινή ιδέα, προσπάθησε:
[3]Η *όραση δεν κοστίζει τίποτα σε κανένα.*
[4]Αν ο φόβος της απώλειας επιμένει ακόμα, πρόσθεσε περαιτέρω:
[5]*Μπορεί μόνο να ευλογήσει.*
3) Για να έχει το μεγαλύτερο δυνατό όφελος η σημερινή ιδέα χρειάζεται πολλές επαναλήψεις. [2]Πρέπει να χρησιμοποιείται τουλάχιστον κάθε μισή ώρα και περισσότερο αν είναι δυνατό. [3]Μπορείς να δοκιμάσεις κάθε 15 ή 20 λεπτό. [4]Σου συνιστάμε να θέσεις ορισμένο χρονικό διάστημα για τη χρήση αυτής της ιδέας όταν ξυπνήσεις το πρωί, ή λίγο αργότερα, και να προσπαθήσεις να την τηρήσεις κατά τη διάρκεια όλης της ημέρας. [5]Δε θα είναι δύσκολο να το κάνεις αυτό ακόμα κι αν έχεις μια συνομιλία ή είσαι απασχολημένος με κάτι άλλο εκείνη την ώρα. [6]Ακόμα και τότε θα μπορέσεις να επαναλάβεις μια μικρή πρόταση στον εαυτό σου χωρίς καμιά ενόχληση.
4) Το πραγματικό ζήτημα είναι: Πόσο συχνά θα θυμηθείς να το κάνεις αυτό; [2]Πόσο πολύ θέλεις τη σημερινή ιδέα να είναι αληθινή; [3]Απάντησε σε μια απ' αυτές τις ερωτήσεις κι έχεις απαντήσει και στην άλλη. "Είναι πιθανό να ξεχάσεις να κάνεις την άσκηση αρκετές φορές ή ίσως και πολλές φορές. [5]Να μη σε ανησυχεί αυτό, αλλά όμως εκείνη την ώρα και μετά προσπάθησε πράγματι να τηρήσεις το πρόγραμμα σου. [6]Αν αισθανθείς ότι έστω και μια φορά κατά τη διάρκεια της ημέρας ήσουν απόλυτα ειλικρινής ενώ επαναλάμβανες τη σημερινή ιδέα, μπορείς να είσαι σίγουρος ότι έχεις γλιτώσει πολλά χρόνια προσπάθειας.

ΜΑΘΗΜΑ 28

Πάνω απ' όλα θέλω να δω τα πράγματα διαφορετικά.

1) Σήμερα πράγματι δίνουμε μια συγκεκριμένη εφαρμογή στη χθεσινή ιδέα. [2]Σε αυτές τις περιόδους εξάσκησης θα κάνεις μια σειρά οριστικών δεσμεύσεων. [3]Το ερώτημα αν θα τις κρατήσεις στο μέλλον δε μας αφορά εδώ. [4]Εάν είσαι πρόθυμος τουλάχιστον να τις κάνεις τώρα, έχεις ήδη αρχίσει να τις κρατάς. [5]Και ακόμα είμαστε στην αρχή.
2) Μπορεί να αναρωτηθείς γιατί είναι σημαντικό, για παράδειγμα, να πεις: «Πάνω απ' όλα θέλω να δω αυτό το τραπέζι διαφορετικά». [2]Αυτό από μόνο του δεν είναι καθόλου σημαντικό. [3]Αλλά όμως τι υπάρχει μόνο του; [4]Και τι σημαίνει «από μόνο του»; [5]Βλέπεις πολλά ξεχωριστά πράγματα γύρω σου, τα οποία στην πραγματικότητα σημαίνουν ότι δε βλέπεις τίποτα. [6]Είτε βλέπεις είτε όχι. [7]Όταν έχεις δει ένα πράγμα διαφορετικά, θα δεις όλα τα πράγματα διαφορετικά. [8]Το φως που θα δεις σε οποιοδήποτε απ' αυτά είναι το ίδιο φως που θα δεις σε όλα αυτά.
3) Όταν λες «πάνω απ" όλα θέλω να δω αυτό το τραπέζι διαφορετικά» δεσμεύεσαι να αποσύρεις τις προκαταλήψεις σου για το τραπέζι και να ανοίξεις το νου σου στο τι είναι και γιατί υπάρχει, [2]Δε δίνεις τον ορισμό του σε όρους του παρελθόντος. [3]Αντί να του πεις τι είναι, ρωτάς τι είναι. [4]Δε δεσμεύεις το νόημα του στην πολύ μικρή σου εμπειρία με τραπέζια, ούτε περιορίζεις το σκοπό του στις μηδαμινές προσωπικές σου σκέψεις.
4) Δε θα ρωτήσεις αυτό που έχεις ήδη προσδιορίσει. [2]Κι ο σκοπός αυτών των ασκήσεων είναι να κάνεις ερωτήσεις και να λάβεις τις απαντήσεις. [3]Όταν λες ότι «πάνω απ' όλα θέλω να δω αυτό το τραπέζι διαφορετικά», δεσμεύεις τον εαυτό σου να δει διαφορετικά. [4]Δεν είναι μια αποκλειστική δέσμευση. [5]Αυτή είναι μια δέσμευση που αφορά το τραπέζι - κι οτιδήποτε άλλο - ούτε λιγότερο, ούτε περισσότερο.
5) Είναι γεγονός ότι θα μπορούσες να αποκτήσεις όραση απ' αυτό μόνο το τραπέζι, αν θα απέσυρες όλες τις δικές σου ιδέες απ' αυτό και το κοίταζες μ' ένα εντελώς ανοιχτό νου. [2]Έχει να σου δείξει κάτι, κάτι όμορφο, καθαρό και άπειρης αξίας, γεμάτο ευτυχία και ελπίδα. [3]Κρυμμένος κάτω από όλες τις ιδέες σου γι' αυτό το τραπέζι βρίσκεται ο αληθινός του σκοπός, ο σκοπός που μοιράζεται με όλο το σύμπαν.
6) Επομένως καθώς χρησιμοποιείς το τραπέζι σαν ένα αντικείμενο για την εφαρμογή της σημερινής ιδέας, στην πραγματικότητα ζητάς να δεις το σκοπό του σύμπαντος. [2]Θα ζητήσεις το ίδιο πράγμα από το κάθε αντικείμενο που θα χρησιμοποιήσεις κατά τις περιόδους εξάσκησης. [3]Και δεσμεύεσαι με το καθένα απ' αυτά να αφήσεις το σκοπό του να σου αποκαλυφθεί, παρά να τον κρίνεις εσύ ο ίδιος.
7) Θα έχουμε έξι δίλεπτες περιόδους εξάσκησης σήμερα στις οποίες πρώτα δηλώνεις την ιδέα και μετά την εφαρμόζεις σε οτιδήποτε είναι γύρω σου. [2]Όχι μόνο πρέπει τα αντικείμενα να διαλεχτούν τυχαία αλλά και πρέπει να εφαρμόσεις την ιδέα με την ίδια ειλικρίνεια στο καθένα απ' αυτά, καθώς επιχειρείς να αποδεχτείς το γεγονός ότι όλα τους έχουν την ίδια αξία ως προς τη συνεισφορά τους σε αυτό που βλέπεις.
8) Ως συνήθως, οι εφαρμογές της ιδέας πρέπει να περιλαμβάνουν το όνομα του αντικειμένου στο οποίο τυχαίνει να πέφτει η ματιά σου, και πρέπει επίσης να κρατάς το βλέμμα σου πάνω σε αυτό καθώς λες:
[2]*Πάνω απ' όλα θέλω να δω αυτό……………………..διαφορετικά.*
[3]Κάθε εφαρμογή της ιδέας πρέπει να γίνεται αρκετά αργά και όσο το δυνατό πιο βαθυστόχαστα. [4]Δεν υπάρχει λόγος να βιάζεσαι.

ΜΑΘΗΜΑ 29

Ο Θεός υπάρχει σε οτιδήποτε εγώ βλέπω.

1) Η σημερινή ιδέα εξηγεί το λόγο για τον οποίο μπορείς να δεις όλο το σκοπό του σύμπαντος στο καθετί. [2]Εξηγεί το λόγο για τον οποίο τίποτα δεν υπάρχει ξεχωριστά, μόνο του ή από μόνο του. [3]Και εξηγεί το λόγο για τον οποίο τίποτα απ' αυτά που βλέπεις δε σημαίνει τίποτα. [4]Στην πραγματικότητα εξηγεί κάθε ιδέα που έχουμε χρησιμοποιήσει μέχρι τώρα, καθώς επίσης κι όλες αυτές που ακολουθούν. [5]Η σημερινή ιδέα είναι ολόκληρο το θεμέλιο της όρασης.
2) Πιθανώς να βρεις αυτή την ιδέα πολύ δυσνόητη. [2]Μπορεί να τη βρεις ανόητη, ασεβή, παράλογη, αστεία, ακόμα κι απαράδεκτη. [3]Σίγουρα ο Θεός δε βρίσκεται σ' ένα τραπέζι, για παράδειγμα, όπως το βλέπεις αυτό το τραπέζι. [4]Χθες όμως τονίσαμε ιδιαίτερα ότι ένα τραπέζι μοιράζεται το σκοπό του σύμπαντος. [5]Και εφόσον μοιράζεται το σκοπό του σύμπαντος μοιράζεται το σκοπό του Δημιουργού του.
3) Προσπάθησε λοιπόν σήμερα να αρχίσεις να μαθαίνεις πώς να κοιτάζεις όλα τα πράγματα με αγάπη, εκτίμηση, και δεκτικότητα. [2]Δεν τα βλέπεις τώρα. [3]Πώς λοιπόν θα γνωρίζεις τι υπάρχει μέσα τους; [4]Τίποτα δεν είναι όπως σου φαίνεται. [5]Ο άγιος σκοπός τους βρίσκεται πέρα από τη μικρή σου εμβέλεια. [6]Όταν η όραση σου δείξει την αγιοσύνη που φωτίζει τον κόσμο, θα καταλάβεις τέλεια τη σημερινή ιδέα. [7]Και δε θα καταλαβαίνεις πώς υπήρξε ποτέ δυνατό να τη βρεις δύσκολη.
4) Οι εξής δίλεπτες περίοδοι εξάσκησης για σήμερα πρέπει να ακολουθήσουν ένα πρότυπο που είναι πια γνωστό: Άρχισε με το να επαναλαμβάνεις την ιδέα στον εαυτό σου και μετά εφάρμοσε την σε διάφορα αντικείμενα γύρω σου, που διαλέγεις τυχαία, ονομάζοντας το καθένα απ' αυτά συγκεκριμένα. [2]Προσπάθησε να αποφύγεις την τάση να διευθύνεις την επιλογή αυτών των αντικειμένων, κάτι το οποίο μπορεί να είναι ιδιαίτερα δελεαστικό σε σχέση με τη σημερινή ιδέα εξαιτίας της εντελώς ξενικής της φύσης. [3]Να θυμάσαι όμως ότι από την άποψη της πραγματικότητας το να επιβάλλεις οποιαδήποτε σειρά και τάξη σε αυτή την άσκηση είναι εξίσου κάτι εντελώς ξενικό.
5) Τα αντικείμενα που θα χρησιμοποιήσεις πρέπει επομένως να είναι όσο το δυνατό πιο ανεξάρτητα από προσωπική επιλογή. [2]Για παράδειγμα, θα μπορούσες να συμπεριλάβεις τα ακόλουθα:
[3]Ο Θεός υ*πάρχει σε αυτή την κρεμάστρα.*
**0 Θεός υπάρχει σε αυτό το περιοδικό.*
[5]*Ο Θεός υπάρχει σε αυτό το δάχτυλο.*
[6]*Ο Θεός υπάρχει σε αυτή τη λάμπα.*
[7]*Ο Θεός υπάρχει σε αυτό το σώμα.*
[8]*0 Θεός υπάρχει σε αυτή την πόρτα.*
[9]0 *Θεός υπάρχει σε αυτό το καλάθι αχρήστων.*
'°Εκτός από τις έξι περιόδους εξάσκησης επανέλαβε τη σημερινή ιδέα τουλάχιστον μια φορά την ώρα, κοιτάζοντας αργά γύρω σου και λέγοντας την ιδέα στον εαυτό σου χωρίς να βιάζεσαι.
[11]Τουλάχιστον μία ή δύο φορές τη βδομάδα θα βιώσετε την αίσθηση της αγαλλίασης καθώς το κάνετε αυτό.

ΜΑΘΗΜΑ 30

Ο Θεός υπάρχει στο καθετί που βλέπω επειδή ο Θεός υπάρχει στο νου μου.

1) Η σημερινή ιδέα είναι η αφετηρία της όρασης. [2]Από αυτή την ιδέα ο κόσμος θα αποκαλυφθεί μπροστά σου, και καθώς τον κοιτάς θα δεις σε αυτόν κάτι που ποτέ πριν δεν είχες δει. [3]Και ούτε καν αμυδρά ορατό δε θα σου είναι αυτό που έβλεπες πριν.
2) Σήμερα προσπαθούμε να χρησιμοποιήσουμε ένα νέο είδος «προβολής». [2]Δεν επιχειρούμε να απαλλαγούμε απ' ό,τι δε μας αρέσει με το να το βλέπουμε σαν κάτι που βρίσκεται έξω από εμάς. [3]Αντίθετα, προσπαθούμε να δούμε στον κόσμο αυτό που υπάρχει στο νου μας κι αυτό που θέλουμε να αναγνωρίσουμε ότι υπάρχει εκεί. [4] Έτσι προσπαθούμε να ενωθούμε με αυτό που βλέπουμε, αντί να το κρατάμε ξεχωριστά από εμάς. Αυτή είναι η θεμελιώδης διαφορά μεταξύ της όρασης και του τρόπου που βλέπεις.
3) Η σημερινή ιδέα πρέπει να εφαρμόζεται όσο το δυνατό πιο συχνά καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας. [2]Όποτε είσαι εύκαιρος επανέλαβε την αργά στον εαυτό σου, κοιτάζοντας γύρω σου και προσπαθώντας να συνειδητοποιήσεις ότι η ιδέα είναι εφαρμόσιμη στο καθετί που πράγματι βλέπεις τώρα ή που θα μπορούσες να δεις τώρα αν βρισκόταν στην εμβέλεια της όρασης σου.
4) Η πραγματική όραση δεν περιορίζεται από τέτοιες έννοιες όπως «κοντά» και «μακριά». [2]Για να αρχίσεις να συνηθίζεις αυτή την ιδέα, όταν κάνεις τη σημερινή άσκηση προσπάθησε να σκεφτείς πράγματα που βρίσκονται πέρα από την ακτίνα της τωρινής σου όρασης καθώς επίσης κι εκεί που μπορείς πράγματι να δεις.
5) Η πραγματική όραση όχι μόνο δεν περιορίζεται από το χώρο και την απόσταση, αλλά και δεν εξαρτάται καθόλου από τα μάτια του σώματος. [2]Ο νους είναι η μόνη της πηγή. [3]Για να σε βοηθήσουμε να εξοικειωθείς πιο πολύ και με αυτή την ιδέα, αφιέρωσε αρκετές περιόδους εξάσκησης στην εφαρμογή της σημερινής επιβεβαίωσης με τα μάτια σου κλειστά, χρησιμοποιώντας οτιδήποτε περνά από το νου σου και κοιτάζοντας μέσα σου παρά προς τα έξω. Η σημερινή ιδέα είναι το ίδιο εφαρμόσιμη και σε αυτά που βλέπεις μέσα σου και σε αυτά που βλέπεις προς τα έξω.

ΜΑΘΗΜΑ 31

Δεν είμαι το θύμα του κόσμου που εγώ βλέπω.

1) Η σημερινή ιδέα είναι η εισαγωγή της διακήρυξης της απελευθέρωσης σου. [2]Και πάλι, η ιδέα πρέπει να εφαρμοστεί και στον κόσμο που βλέπεις προς τα έξω και στον κόσμο που βλέπεις μέσα σου. [3]Στην εφαρμογή αυτής της ιδέας θα χρησιμοποιήσουμε μια μορφή εξάσκησης που θα χρησιμοποιηθεί ολοένα και περισσότερο στο μέλλον με τις κατάλληλες τροποποιήσεις κάθε φορά. [4]Γενικά, αυτή η μορφή εξάσκησης περιλαμβάνει δύο μέρη: τις εφαρμογές της ιδέας οι οποίες διαρκούν περισσότερο και τις εφαρμογές της που είναι σύντομες αλλά επαναλαμβάνονται συχνά καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας.
2) Δύο περίοδοι εξάσκησης μεγαλύτερης διάρκειας χρειάζονται για τη σημερινή ιδέα, μία το πρωί και μία το βράδυ. [2]Συνιστάμε τρία με πέντε λεπτά για την καθεμιά από αυτές. [3]Εκείνη την ώρα, κοίταξε αργά γύρω σου, ενώ επαναλαμβάνεις την ιδέα δύο ή τρεις φορές. [4]Μετά κλείσε τα μάτια σου κι εφάρμοσε την ιδέα στον εσωτερικό σου κόσμο. [5]Θα διαφύγεις κι από τους δύο κόσμους ταυτόχρονα γιατί ο εσωτερικός κόσμος είναι η αιτία του εξωτερικού.
3) Καθώς επιθεωρείς τον εσωτερικό σου κόσμο, απλώς άφησε οποιεσδήποτε σκέψεις

περνούν από το νου σου να έρθουν πλήρως στην επίγνωση σου. Καθεμιά από αυτές πρέπει να εξεταστεί για μία στιγμή και μετά να αντικατασταθεί από την επόμενη. [2]Προσπάθησε να μην καθιερώσεις κανενός είδους ιεραρχίες μεταξύ αυτών των σκέψεων. [3]Παρακολούθησέ τις να έρχονται και να φεύγουν, όσο το δυνατό πιο αμερόληπτα και γαλήνια. [4]Μη δίνεις ιδιαίτερη προσοχή σε καμιά από αυτές, αλλά προσπάθησε να αφήσεις τη ροή τους να προχωρεί ομαλό και ήρεμα χωρίς καμιά συναισθηματική επένδυση εκ μέρους σου. [3]Καθώς κάθεσαι και παρακολουθείς σιωπηλά τις σκέψεις σου, επανέλαβε τη σημερινή ιδέα στον εαυτό σου όσο πιο συχνά θέλεις αλλά χωρίς αίσθηση βιασύνης.
4) Εκτός από τα παραπάνω, επανέλαβε τη σημερινή ιδέα όσο το δυνατό πιο συχνά κατά τη διάρκεια της ημέρας. [2]Υπενθύμιζε στον εαυτό σου ότι κάνεις μία διακήρυξη της ανεξαρτησίας σου στο όνομα της δικής σου ελευθερίας. Και στην ελευθερία σου έγκειται η ελευθερία του κόσμου.
5) Θα σε βοηθήσει ιδιαίτερα να χρησιμοποιήσεις τη σημερινή ιδέα σαν μια απάντηση σε οποιαδήποτε μορφή πειρασμού μπορεί να προκύψει. [2]Είναι μια διακήρυξη ότι δε θα υποκύψεις στον πειρασμό και δε θα υποδουλώσεις τον εαυτό σου.

ΜΑΘΗΜΑ 32

Εγώ έχω επινοήσει τον κόσμο που εγώ βλέπω.

1) Σήμερα συνεχίζουμε να αναπτύσσουμε την κεντρική ιδέα της αιτίας και του αποτελέσματος. [2]Δεν είσαι το θύμα του κόσμου που βλέπεις, επειδή εσύ τον έχεις επινοήσει αυτό τον κόσμο. [3]Μπορείς να τον εγκαταλείψεις τόσο εύκολα όσο ήταν να τον επινοήσεις. [4]Θα τον δεις ή όχι σύμφωνα με την επιθυμία σου. [5]Εφόσον τον θέλεις, θα τον δεις. [6]Όταν δεν τον θέλεις πια, δε θα υπάρχει για να τον δεις.
2) Η σημερινή ιδέα, όπως και οι προηγούμενες, είναι εφαρμόσιμη και στους εσωτερικούς και στους εξωτερικούς σου κόσμους, οι οποίοι στην πραγματικότητα είναι οι ίδιοι. [2]Επειδή όμως τους βλέπεις σαν διαφορετικούς οι σημερινοί περίοδοι εξάσκησης θα έχουν και πάλι δύο φάσεις: η μία αφορά τον κόσμο που βλέπεις έξω από σένα και η άλλη αφορά τον κόσμο που βλέπεις στο νου σου. [3]Στις σημερινές ασκήσεις προσπάθησε να αρχίσεις να σκέφτεσαι ότι και οι δύο κόσμοι βρίσκονται στη φαντασία σου.
3) Και πάλι θα αρχίσουμε τις περιόδους εξάσκησης για το πρωί και το βράδυ με το να επαναλάβεις τη σημερινή ιδέα δύο ή τρεις φορές ενώ κοιτάζεις γύρω σου τον κόσμο που βλέπεις σαν να είναι έξω από σένα. [2]Μετά κλείσε τα μάτια σου και κοίταξε γύρω σου στον εσωτερικό σου κόσμο. [3]Προσπάθησε να μεταχειριστείς και τους δύο κόσμους όσο το δυνατό πιο όμοια.[4]Χωρίς να βιάζεσαι, επανέλαβε τη σημερινή ιδέα όσο πιο συχνό θέλεις καθώς παρακολουθείς τις εικόνες που η φαντασία σου φέρνει στην επίγνωση σου.
4) Για τις μεγαλύτερες περιόδους εξάσκησης συνιστάμε τρία με πέντε λεπτά. Τρία λεπτά χρειάζονται οπωσδήποτε. [2]Περισσότερα από πέντε λεπτά μπορούν να χρησιμοποιηθούν αν βρίσκεις ότι η άσκηση σε ξεκουράζει. [3]Είναι πιθανό να σε ξεκουράσει αυτή η άσκηση αν διαλέξεις να την κάνεις σε μια ώρα που δεν αναμένεις άλλα πράγματα να αποσπάσουν την προσοχή σου κι όταν ο ίδιος αισθάνεσαι αρκετά έτοιμος.
5) Αυτές οι ασκήσεις πρέπει επίσης να συνεχιστούν όσο το δυνατό πιο συχνά κατά τη διάρκεια της ημέρας. [2]Αυτές οι πιο σύντομες εφαρμογές συνίστανται στο να επαναλαμβάνεις την ιδέα αργό καθώς επιθεωρείς τον εσωτερικό σου ή εξωτερικό σου κόσμο. [3]Δεν έχει σημασία ποιον από τους δύο κόσμους διαλέγεις να κοιτάξεις.
6) Η σημερινή ιδέα πρέπει να εφαρμόζεται αμέσως σε οποιαδήποτε κατάσταση μπορεί να σε στενοχωρήσει. [2]Εφόρμοσε την ιδέα με το να πεις στον εαυτό σου:
[3]Εγώ έχω επινοήσει αυτή την κατάσταση όπως εγώ τη βλέπω.

ΜΑΘΗΜΑ 33

Υπάρχει ένας άλλος τρόπος να κοιτάξω τον κόσμο.

1) Η σημερινή ιδέα είναι μια απόπειρα να αναγνωρίσεις ότι μπορείς να αλλάξεις την

αισθητήρια αντίληψη που έχεις και για τις εσωτερικές και για τις εξωτερικές πλευρές του κόσμου. [2]Τουλάχιστον πέντε λεπτά πρέπει να αφιερωθούν για την εφαρμογή αυτής της ιδέας το πρωί, καθώς επίσης και το βράδυ. [3]Σε αυτές τις περιόδους εξάσκησης η ιδέα πρέπει να επαναλαμβάνεται όσο συχνά είναι βολικό. Είναι όμως πολύ σημαντικό να μη βιάζεσαι. [4]Να εναλλάσσεις την επιθεώρηση των αισθητήριων αντιλήψεων σου του εξωτερικού κόσμου, με την επιθεώρηση των αντιλήψεων σου του εσωτερικού κόσμου, αλλά χωρίς να προκαλέσεις μία απότομη αίσθηση αλλαγής.
2) Απλά κοίταξε γύρω σου ανέμελα τον κόσμο που αντιλαμβάνεσαι, σαν να βρίσκεται έξω από εσένα, και μετά κλείσε τα μάτια σου κι επιθεώρησε τις εσωτερικές σου σκέψεις με την ίδια ανεμελιά. [2]Προσπάθησε να παραμείνεις το ίδιο ανεπηρέαστος κι από τους δύο κόσμους και να διατηρήσεις αυτή την αποδέσμευση καθώς επαναλαμβάνεις την ιδέα κατά τη διάρκεια όλης της ημέρας.
3) Οι πιο σύντομες περίοδοι εξάσκησης πρέπει να είναι όσο το δυνατό πιο συχνές. Συγκεκριμένες εφαρμογές της σημερινής ιδέας πρέπει επίσης να γίνονται αμέσως όταν οποιαδήποτε κατάσταση προκύπτει που σε βάζει σε πειρασμό να ταραχτείς. [3]Γι' αυτές τις εφαρμογές, λέγε:
[4]Υπάρχει ένας άλλος τρόπος να το κοιτάξω αυτό.
4) Θυμήσου να εφαρμόσεις τη σημερινή ιδέα τη στιγμή που αντιλαμβάνεσαι στενοχώρια. [2]Μπορείνα είναι αναγκαίο να καθίσεις σιωπηλά για ένα περίπου λεπτό και να επαναλάβεις την ιδέα στον εαυτό σου αρκετές φορές. [3]Πιθανώς, θα σε βοηθήσει να κλείσεις τα μάτια σου όταν κάνεις αυτού του είδους την εφαρμογή.

ΜΑΘΗΜΑ 34

Θα μπορούσα να δω ειρήνη αντί για αυτό το πράγμα.

1) Η σημερινή ιδέα αρχίζει να περιγράφει τις συνθήκες που επικρατούν στον άλλο τρόπο όρασης. [2]Η ειρήνη του νου είναι καθαρά ένα εσωτερικό ζήτημα. [3]Πρέπει να αρχίσει με τις δικές σου σκέψεις και μετά να απλωθεί προς τα έξω. [4]Είναι από την ειρήνη του νου σου που μια ειρηνική αντίληψη του κόσμου προκύπτει.
2) Τρεις μεγαλύτερες περίοδοι εξάσκησης χρειάζονται για τις σημερινές ασκήσεις. [2]Σε συμβουλεύουμε να κάνεις μία το πρωί, μία το βράδυ και μία ακόμα σε κάποια στιγμή της ημέρας που αισθάνεσαι τη μεγαλύτερη ετοιμότητα. [3]'Ολες οι εφαρμογές πρέπει να γίνονται με τα μάτια κλειστά. [4]Είναι ο εσωτερικός σου κόσμος πάνω στον οποίο οι εφαρμογές της σημερινής ιδέας πρέπει να γίνουν.
3) Περίπου πέντε λεπτά εξέτασης του νου σου χρειάζονται για καθεμιά από τις περιόδους εξάσκησης. [2]Ερεύνησε το νου σου για σκέψεις φόβου, για καταστάσεις που σου προκαλούν ανησυχία, για «ενοχλητικά» πρόσωπα ή γεγονότα, ή για οτιδήποτε άλλο για το οποίο τρέφεις άστοργες σκέψεις. [3]Παρατήρησε τα όλα αυτά ανέμελα, επαναλαμβάνοντας αργά τη σημερινή ιδέα καθώς τα παρακολουθείς να εμφανίζονται στο νου σου κι άφηνε το καθένα από αυτά να φύγει από το νου σου για να αντικατασταθεί από το επόμενο.
4) Εάν αρχίσεις να δυσκολεύεσαι να σκεφτείς συγκεκριμένα θέματα, συνέχισε να επαναλαμβάνεις την ιδέα στον εαυτό σου χωρίς να βιάζεσαι και χωρίς να την εφαρμόζεις σε κάτι συγκεκριμένο. [2]Να σιγουρευτείς όμως ότι δεν κάνεις συγκεκριμένες εξαιρέσεις με το να αποφεύγεις ορισμένα θέματα.
5) Οι πιο σύντομες εφαρμογές πρέπει να είναι συχνές και να γίνονται οποτεδήποτε αισθάνεσαι ότι η ειρήνη του νου σου κατά κάποιο τρόπο απειλείται. [2]Ο σκοπός αυτών των εφαρμογών είναι να προστατεύσεις τον εαυτό σου από τον πειρασμό κατά τη διάρκεια όλης της ημέρας. [3]Αν μια συγκεκριμένη μορφή πειρασμού έρθει στην αντίληψη σου, η άσκηση πρέπει να πάρει την παρακάτω μορφή:
[4]Θα *μπορούσα να δω ειρήνη σε αυτή την κατάσταση αντί του τι βλέπω σ' αυτήν τώρα.*
6) Αν οι εισβολές στην ειρήνη του νου σου παίρνουν τη μορφή πιο γενικών δυσμενών συναισθημάτων, όπως κατάθλιψη, αγωνία, ή ανησυχία, χρησιμοποίησε την ιδέα στην αρχική της μορφή. [2]Αν νομίζεις ότι χρειάζεσαι περισσότερο από μία εφαρμογή της σημερινής ιδέας για να σε βοηθήσει να αλλάξεις τον τρόπο που σκέφτεσαι, σε μια

οποιαδήποτε συγκεκριμένη κατάσταση, προσπάθησε να αφιερώσεις μερικά λεπτό επαναλαμβάνοντας την ιδέα μέχρι να νιώσεις μια αίσθηση ανακούφισης. [3]Θα σε βοηθήσει αν πεις στον εαυτό σου τα εξής:
[4]Μπορώ να *αντικαταστήσω τα συναισθήματά μου της κατάθλιψης,*
αγωνίας, ή ανησυχίας (ή τις σκέψεις μου γι' αυτή την κατάσταση, πρόσωπο, ή γεγονός]
με ειρήνη.

ΜΑΘΗΜΑ 35

Ο νους *μου είναι μέρος του Νου του Θεού. Είμαι πολύ άγιος.*

1) Η σημερινή ιδέα δεν περιγράφει τον τρόπο που βλέπεις τον εαυτό σου τώρα. [2]Περιγράφει όμως αυτό που θα σου δείξει η όραση. [3]Είναι δύσκολο για οποιονδή ποτε που νομίζει ότι βρίσκεται σε αυτό τον κόσμο να το πιστέψει αυτό για τον εαυτό του.[4]Ομως ο λόγος για τον οποίο νομίζει ότι βρίσκεται σε αυτό τον κόσμο είναι ότι δεν πιστεύει ότι είναι πολύ άγιος.
2) Θα πιστέψεις ότι είσαι ένα μέρος του κόσμου στον οποίο νομίζεις ότι βρίσκεσαι. [2]Ο λόγος για αυτό είναι ότι περιβάλλεις τον εαυτό σου με το περιβάλλον που θέλεις. [3]Και θέλεις αυτό το περιβάλλον να προστατεύσει την εικόνα του εαυτού σου που έχεις φτιάξει. [4]Η εικόνα του εαυτού σου είναι μέρος του περιβάλλοντος. [5]Κι εφ' όσον πιστεύεις ότι υπάρχεις μέσα σε αυτό το περιβάλλον ό,τι βλέπεις, βλέπεται μέσα από τα μάτια της εικόνας. [6]Αυτό δεν είναι όραση. [7]Οι εικόνες δεν μπορούν να δουν.
3) Η σημερινή ιδέα παρουσιάζει μια πολύ διαφορετική άποψη του εαυτού σου. [2]Με το να αναγνωρίζεις την Πηγή σου εδραιώνεις την Ταυτότητα σου, κι αυτή σε περιγράφει όπως πραγματικά πρέπει να είσαι στ' αλήθεια. [3]Θα χρησιμοποιήσουμε ένα κάπως διαφορετικό είδος εφαρμογής για τη σημερινή ιδέα επειδή η έμφαση σήμερα είναι σε αυτόν που αντιλαμβάνεται, παρά στο τι αυτός αντιλαμβάνεται.
4) Για καθεμιά από τις τρεις πεντάλεπτες περιόδους εξάσκησης σήμερα, άρχισε με το να επαναλαμβάνεις την ιδέα στον εαυτό σου και μετά κλείσε τα μάτια σου και ερεύνησε το νου σου για τους διαφόρους περιγραφικούς όρους με τους οποίους αντιλαμβάνεσαι τον εαυτό σου. [2]Συμπεριέλαβε όλα τα χαρακτηριστικά που είναι βασισμένα στο εγώ και τα οποία τα αποδίδεις στον εαυτό σου, είτε είναι θετικά είτε αρνητικά, επιθυμητά ή ανεπιθύμητα, μεγαλομανή ή υποτιμητικά. [3]Όλα τους είναι το ίδιο ψεύτικα επειδή δε βλέπεις τον εαυτό σου μέσα από τα μάτια της αγιοσύνης.
5) Στην αρχή της περιόδου έρευνας του νου σου, είναι πιθανό ότι θα τονίσεις ιδιαίτερα αυτά που θεωρείς ότι είναι οι πιο αρνητικές πλευρές της αντίληψης του εαυτού σου. [2]Προς το τέλος της άσκησης όμως είναι πιθανό ότι πιο μεγαλομανείς όροι θα έρθουν στο νου σου. [3]Προσπάθησε να αναγνωρίσεις ότι η κατεύθυνση που παίρνουν οι φαντασιώσεις σου για τον εαυτό σου δεν έχουν σημασία. [4]Οι ψευδαισθήσεις δεν έχουν κατεύθυνση στην πραγματικότητα. [5]Απλώς δεν είναι αληθινές.
6) Τα παρακάτω είναι διάφορα τυχαία παραδείγματα του τρόπου με τον οποίο η σημερινή ιδέα θα μπορούσε να εφαρμοστεί κατάλληλα:
[2]*Βλέπω* τον εαυτό *μου σαν καταπιεσμένο.*
[3]*Βλέπω* τον εαυτό *μου σαν θλιμμένο.*
[4]*Βλέπω τον εαυτό μου σαν αποτυχημένο.*
[5]Βλέπω τον εαυτό μου σαν απειλούμενο.
[6]*Βλέπω τον εαυτό μου σαν ανήμπορο.*
[7]*Βλέπω τον εαυτό μου σαν νικητή.*
[8]*Βλέπω τον εαυτό μου σαν χαμένο.*
[9]*Βλέπω τον εαυτό μου σαν φιλάνθρωπο.*
[10]*Βλέπω τον εαυτό μου σαν ενάρετο.*
7) Δεν πρέπει να σκεφτείς αυτούς τους όρους αφηρημένα. [2]Θα έρθουν στο νου σου, καθώς διάφορες καταστάσεις πρόσωπα και γεγονότα στα οποία πήρες μέρος θα περάσουν από το νου σου. [3]Βρες μια οποιαδήποτε συγκεκριμένη κατάσταση που περνά από το νου σου, προσδιόρισε τον περιγραφικό όρο ή όρους που πιστεύεις ότι

χαρακτηρίζουν τις αντιδράσεις σου σε αυτή την κατάσταση και χρησιμοποίησε τους στην εφαρμογή της σημερινής ιδέας. [4]Αφού αναφέρεις τον καθένα απ' αυτούς, πρόσθεσε: [5]*Αλλά όμως ο νους μου είναι μέρος του Νου του Θεού.* [6]*Είμαι πολύ Άγιος.*
8) Κατά τη διάρκεια των μεγαλύτερων περιόδων εξάσκησης, είναι πιθανό ότι θα υπάρξουν διαστήματα στα οποία τίποτα συγκεκριμένο δε θα έρθει στο νου σου. [2]Μην πιέζεσαι να σκεφτείς συγκεκριμένα πράγματα με τα οποία να γεμίσεις αυτό το διάστημα, αλλά απλώς χαλάρωσε κι επανέλαβε αργά τη σημερινή ιδέα μέχρι να έρθει κάτι στο νου σου. [3]Τίποτα απ' ό,τι έρχεται στο νου σου δεν πρέπει να παραλειφθεί από τις ασκήσεις, αλλά ούτε και πρέπει να ανασκαφτεί με προσπάθεια. [4]0ύτε καταναγκασμός, ούτε διακρίσεις δεν πρέπει να χρησιμοποιηθούν.
9) Όσο το δυνατό πιο συχνά κατά τη διάρκεια της ημέρας, βρες ένα ή περισσότερα συγκεκριμένα χαρακτηριστικά τα οποία αποδίδεις στον εαυτό σου εκείνη την ώρα κι εφάρμοσε πάνω τους τη σημερινή ιδέα, προσθέτοντας στο καθένα από αυτά την ιδέα όπως διατυπώθηκε παραπάνω. [2]Αν τίποτα συγκεκριμένο δεν έρχεται στο νου σου, απλώς επανέλαβε την ιδέα στον εαυτό σου με τα μάτια κλειστά.

ΜΑΘΗΜΑ 36

Η αγιοσύνη μου περιβάλλει το καθετί που βλέπω.

1) Η σημερινή ιδέα επεκτείνει τη χθεσινή ιδέα από αυτόν που αντιλαμβάνεται σε αυτό που γίνεται αντιληπτό. [2]Είσαι άγιος επειδή ο νους σου είναι μέρος του Θεού. [3]Κι επειδή είσαι άγιος, η όραση σου πρέπει να είναι άγια επίσης. [4]«Αναμάρτητος» σημαίνει χωρίς αμάρτημα. [5]Δεν μπορείς να είσαι λίγο αναμάρτητος. [6]Ή είσαι αναμάρτητος ή δεν είσαι. [7]Αν ο νους σου είναι μέρος του Νου του Θεού πρέπει να είσαι αναμάρτητος, γιατί διαφορετικά ένα μέρος του Νου Του θα ήταν αμαρτωλό. [8]Η όραση σου σχετίζεται με την αγιοσύνη Του, όχι με το εγώ σου κι επομένως όχι με το σώμα σου.
2) Τέσσερις περίοδοι εξάσκησης διαρκείας τριών έως πέντε λεπτών χρειάζονται σήμερα. [2]Προσπάθησε να τις μοιράσεις αρκετά ομοιόμορφα και να κάνεις συχνά τις πιο σύντομες εφαρμογές για να προφυλάξεις την προστασία σου κατά τη διάρκεια όλης της ημέρας. [3]Οι μεγαλύτεροι περίοδοι εξάσκησης πρέπει να πάρουν την εξής μορφή:
3) Πρώτα κλείσε τα μάτια σου κι επανέλαβε αργά τη σημερινή ιδέα αρκετές φορές. [2]Μετά άνοιξε τα μάτια σου και κοίταξε γύρω σου αργά και ξένοιαστα εφαρμόζοντας την ιδέα συγκεκριμένα σε οτιδήποτε παρατηρείς. [3]Π.χ θα μπορούσες να πεις τα εξής:
**Η αγιοσύνη μου περιβάλλει αυτό το χαλί.*
**Η αγιοσύνη μου περιβάλλει αυτό τον τοίχο.*
[6]*Η αγιοσύνη μου περιβάλλει αυτά τα δάχτυλα.*
[7]*Η αγιοσύνη μου περιβάλλει αυτή την καρέκλα.*
[8]*Η αγιοσύνη μου περιβάλλει αυτό το σώμα.*
[9]*Η αγιοσύνη μου περιβάλλει αυτό το στυλό.*
'°Αρκετές φορές κατά τη διάρκεια αυτών των περιόδων εξάσκησης, κλείσε τα μάτια σου κι επανέλαβε την ιδέα στον εαυτό σου. [11]Μετά άνοιξε τα μάτια σου και συνέχισε όπως πριν.
4) Για τις πιο σύντομες περιόδους εξάσκησης, κλείσε τα μάτια σου κι επανέλαβε την ιδέα. Μετά κοίταξε γύρω σου καθώς την επαναλαμβάνεις ξανά, και τελικά επανέλαβε την ακόμα μία φορά με τα μάτια σου κλειστά. [2]Φυσικά όλες οι εφαρμογές πρέπει να γίνονται αργά, όσο το δυνατό πιο άκοπα και χωρίς βιασύνη.

ΜΑΘΗΜΑ 37

***Η αγιοσύνη μου ευλογεί τον* κόσμο.**

1) Αυτή η ιδέα περιέχει τις πρώτες αναλαμπές της αληθινής σου αποστολής στον κόσμο ή του γιατί βρίσκεσαι εδώ. [2]Ο σκοπός σου είναι να δεις τον κόσμο μέσα από τη δική σου αγιοσύνη. [3]Με αυτό τον τρόπο και εσύ και ο κόσμος ευλογούνται ταυτόχρονα. [4]Κανένας δε χάνει, τίποτα δεν αφαιρείται από κανένα, όλοι κερδίζουν μέσω της άγιας όρασης σου.[5]Η σημερινή ιδέα σημαίνει το τέλος της θυσίας επειδή προσφέρει στον καθένα όλο αυτό που του οφείλεται. [6]Και ο καθένας δικαιούται τα πάντα επειδή είναι η κληρονομιά του σαν Υιός του Θεού.
2) Δεν υπάρχει κανένας άλλος τρόπος με τον οποίο η ιδέα της θυσίας μπορεί να αφαιρεθεί από τον τρόπο σκέψης του κόσμου. [2]Οποιοσδήποτε άλλος τρόπος όρασης αναπόφευκτα θα απαιτήσει πληρωμή από κάποιον ή κάτι. [3]Σαν αποτέλεσμα, αυτός που βλέπει με ένα τέτοιο τρόπο θα χάσει. [4]Ούτε και έχει ιδέα γιατί χάνει. [5]Παρ' όλα αυτά, η ακεραιότητα του αποκαθίσταται στην επίγνωση του μέσω της όρασης σου. [6]Η αγιοσύνη σου τον ευλογεί με το να μη ζητά τίποτα από αυτόν. Αυτοί που βλέπουν τον εαυτό τους ακέραιο δεν έχουν απαιτήσεις.
3) Η αγιοσύνη σου είναι η σωτηρία του κόσμου. [2]Σου επιτρέπει να διδάξεις τον κόσμο ότι είναι ένα με σένα, όχι με κηρύγματα, όχι με λόγια, αλλά απλώς με τη σιωπηλή αναγνώρισή σου ότι στην αγιοσύνη σου όλα τα πράγματα ευλογούνται μαζί με σένα.
4) Σήμερα, οι τέσσερις μεγαλύτερες περίοδοι άσκησης, που η καθεμιά τους διαρκεί τρία έως πέντε λεπτά, αρχίζουν με το να επαναλάβεις τη σημερινή ιδέα. Μετά κοίταξε γύρω σου για ένα περίπου λεπτό, καθώς εφαρμόζεις την ιδέα, σ' οτιδήποτε βλέπεις:
[2]*Η αγιοσύνη μου ευλογεί αυτή την καρέκλα.*
[3]*Η αγιοσύνη μου ευλογεί αυτό το παράθυρο.*
[4]*Η αγιοσύνη μου ευλογεί αυτό το σώμα.*
[5]Μετά κλείσε τα ματιά σου κι εφάρμοσε την ιδέα σε οποιοδήποτε πρόσωπο έρχεται στο νου σου, χρησιμοποιώντας το όνομα του λέγοντας:
[6]Η *αγιοσύνη μου σε ευλογεί, [εδώ ανέφερε το συγκεκριμένο όνομα].*
5) Μπορείς να συνεχίσεις την περίοδο εξάσκησης με τα ματιά σου κλειστά, μπορείς να ανοίξεις τα μάτια σου ξανά και ξανά και να εφαρμόσεις τη σημερινή ιδέα στον εξωτερικό σου κόσμο αν αυτή είναι η επιθυμία σου, μπορείς να πηγαινοέρχεσαι μεταξύ της εφαρμογής της ιδέας σ' ό,τι βλέπεις γύρω σου και της εφαρμογής της σε αυτούς που έρχονται στις σκέψεις σου, ή μπορείς να χρησιμοποιήσεις οποιονδήποτε συνδυασμό αυτών των δυο φάσεων εφαρμογής που προτιμάς. [2]Η περίοδος εξάσκησης πρέπει να τελειώσει με μια επανάληψη της ιδέας με τα μάτια σου κλειστά, και μια ακόμα επανάληψη αμέσως με τα μάτια σου ανοιχτά.
6) Οι πιο σύντομες ασκήσεις συνίστανται στο να επαναλαμβάνεις την ιδέα όσο πιο συχνά μπορείς. [2]Είναι ιδιαίτερα χρήσιμο να την εφαρμόζεις σιωπηλά σε οποιονδήποτε συναντάς, χρησιμοποιώντας το όνομα του καθώς το κάνεις αυτό. [3]Είναι πολύ σημαντικό να χρησιμοποιείς την ιδέα αν κάποιος φαίνεται να σου προξενεί μια δυσμενή αντίδραση. [4]Πρόσφερέ του αμέσως την ευλογία της αγιοσύνης σου γιατί έτσι θα μάθεις να την κρατάς στην επίγνωση σου.

ΜΑΘΗΜΑ 38

Δεν υπάρχει τίποτα που η αγιοσύνη μου δεν μπορεί να κάνει.

1) Η αγιοσύνη σου αντιστρέφει όλους τους νόμους του κόσμου. [2]Υπάρχει πέρα από κάθε περιορισμό χρόνου, χώρου, απόστασης και ορίων οποιουδήποτε είδους, [3]Η αγιοσύνη σου είναι τελείως απεριόριστη στη δύναμη της επειδή σε καθιερώνει σαν ένα Υιό του Θεού, σε τέλειο εναρμονισμό με το Νου του Δημιουργού του.
2) Η δύναμη του Θεού εκδηλώνεται μέσα από την αγιοσύνη σου. [2]Μέσα από την αγιοσύνη σου η δύναμη του Θεού γίνεται διαθέσιμη. [3]Και δεν υπάρχει τίποτα που η δύναμη του Θεού δεν μπορεί να κάνει. [4]Η αγιοσύνη σου επομένως μπορεί να εξαλείψει όλο τον πόνο, να βάλει τέλος σε όλες τις θλίψεις και να λύσει όλα τα προβλήματα. [5]Μπορεί να το κάνει αυτό και για τον εαυτό σου και για οποιονδήποτε άλλο. [6] Έχει την ίδια δύναμη να βοηθήσει οποιονδήποτε επειδή έχει την ίδια δύναμη να σώσει οποιονδήποτε.
3) Αν εσύ είσαι άγιος, το ίδιο είναι το καθετί που ο Θεός δημιούργησε. [2]Είσαι άγιος επειδή όλα τα πράγματα που Αυτός δημιούργησε είναι άγια. [3]Και όλα τα πράγματα που Αυτός δημιούργησε είναι άγια επειδή εσύ είσαι. [4]Στις σημερινές ασκήσεις θα εφαρμόσουμε τη δύναμη της αγιοσύνης σου σε όλα τα προβλήματα, τις δυσκολίες και τα βάσανα οποιασδήποτε μορφής, τα οποία νομίζεις ότι εσύ ή κάποιος άλλος αντιμετωπίζει. [5]Δε θα κάνουμε διακρίσεις μεταξύ των διαφόρων προβλημάτων επειδή δεν υπάρχουν διακρίσεις.
4) Στις τέσσερις μεγαλύτερες περιόδους εξάσκησης, που η καθεμιά τους είναι προτιμότερο να διαρκέσει τουλάχιστον πέντε λεπτά, επανέλαβε τη σημερινή ιδέα, κλείσε τα μάτια σου και μετά ερεύνησε το νου σου για οποιαδήποτε αίσθηση απώλειας ή οποιοδήποτε είδος δυστυχίας, όπως το αντιλαμβάνεσαι. [2]Προσπάθησε να κάνεις όσο το δυνατό πιο λίγη διάκριση μεταξύ μιας κατάστασης που είναι δύσκολη για σένα και μιας κατάστασης που είναι δύσκολη για κάποιον άλλο. [3]Προσδιόρισε την κατάσταση συγκεκριμένα, καθώς επίσης και το όνομα του σχετικού προσώπου. [4]Χρησιμοποίησε την παρακάτω μορφή για την εφαρμογή της σημερινής ιδέας:
[5]Στην κατάσταση που έχει να κάνει με …………………….και
στην οποία βλέπω τον εαυτό μου, δεν υπάρχει τίποτα που η αγιοσύνη μου δεν μπορεί να κάνει.
[6]Στην κατάσταση που έχει να κάνει με……………και στην οποία…………..βλέπει τον εαυτό του, δεν υπάρχει τίποτα που η αγιοσύνη μου δεν μπορεί να κάνει.
5) Μερικές φορές μπορεί να θέλεις να τροποποιήσεις αυτή τη διαδικασία και να προσθέσεις μερικές δικές σου σχετικές σκέψεις. [2]Π.χ μπορεί να θέλεις να συμπεριλάβεις ορισμένες σκέψεις όπως οι ακόλουθες:
[3]Δεν υπάρχει *τίποτα που η αγιοσύνη μου* δεν *μπορεί να κάνει επειδή σ' αυτήν έγκειται η δύναμη τον Θεού.*
[4]Χρησιμοποίησε οποιεσδήποτε παραλλαγές σου αρέσουν, αλλά κράτα τις ασκήσεις εστιασμένες στην κεντρική ιδέα: «Δεν υπάρχει τίποτα που η αγιοσύνη μου δεν μπορεί να κάνει». [5]Ο σκοπός των σημερινών ασκήσεων είναι να αρχίσεις να εμποτίζεσαι με μια αίσθηση ότι έχεις εξουσία πάνω σε όλα τα πράγματα εξαιτίας αυτού που είσαι.
6) Στις συχνές, πιο σύντομες εφαρμογές, εφάρμοσε την ιδέα στην αρχική της μορφή εκτός αν ένα συγκεκριμένο πρόβλημα που αφορά εσένα ή κάποιον άλλον προκύψει ή έρθει στο νου σου. [2]Σε αυτή την περίπτωση, εφάρμοσε την ιδέα σε αυτό το πρόβλημα χρησιμοποιώντας την πιο συγκεκριμένη μορφή της.

ΜΑΘΗΜΑ 39

Η αγιοσύνη μου είναι η σωτηρία μου.

1) Εάν η ενοχή είναι η κόλαση, τι είναι το αντίθετο της; [2]Όπως και το κείμενο για το οποίο γράφτηκε αυτό το βιβλίο ασκήσεων έτσι και οι ιδέες που χρησιμοποιούνται για αυτές τις ασκήσεις είναι πολύ ξεκάθαρες κι εντελώς σαφείς. [3]Δεν ασχολούμεθα με διανοητικούς άθλους ή λογοπαίγνια. [4]Ασχολούμεθα μόνο με αυτό που είναι ολοφάνερο και το οποίο έχει παραβλεφθεί στα σύννεφα της πολυπλοκότητας στα οποία νομίζεις ότι σκέφτεσαι.
2) Αν η ενοχή είναι κόλαση, τι είναι το αντίθετο της; [2]Αυτό βέβαια δεν είναι δύσκολο. [3]Ο δισταγμός που μπορεί να αισθάνεσαι να απαντήσεις σ' αυτή την ερώτηση δεν οφείλεται στο ότι η ερώτηση έχει μια διφορούμενη έννοια. [4]Πιστεύεις όμως ότι η ενοχή είναι κόλαση; [5]Αν το πίστευες θα έβλεπες αμέσως πόσο ειλικρινές και απλό είναι το κείμενο και δε θα χρειαζόσουν καθόλου ένα βιβλίο ασκήσεων. [6]Κανένας δε χρειάζεται εξάσκηση για να αποκτήσει αυτό που ήδη κατέχει.
3) Έχουμε ήδη πει ότι η αγιοσύνη σου είναι η σωτηρία του κόσμου. [2]Πώς θα σωθείς εσύ ο ίδιος όμως; [3]Δεν μπορείς να δώσεις αυτό που δεν έχεις. [4]Ένας σωτήρας πρέπει να σωθεί. [5]Πώς αλλιώς θα μπορέσει να διδάξει τη σωτηρία; [6]Οι σημερινές ασκήσεις θα εφαρμοστούν σε σένα, αναγνωρίζοντας ότι η σωτηρία σου είναι κρίσιμη για τη σωτηρία του κόσμου. [7]Καθώς εφαρμόζεις τις ασκήσεις στον κόσμο σου, ολόκληρος ο κόσμος θα ωφεληθεί.
4) Η αγιοσύνη σου είναι η απάντηση στην κάθε ερώτηση που τέθηκε στο παρελθόν, τίθεται τώρα ή θα τεθεί στο μέλλον. [2]Η αγιοσύνη σου σημαίνει το τέλος της ενοχής και επομένως το τέλος της κόλασης. [3]Η αγιοσύνη σου είναι η σωτηρία του κόσμου καθώς επίσης και η δική σου. [4]Πώς θα μπορούσες εσύ, που η αγιοσύνη σου ανήκει, να μείνεις έξω από αυτήν; [5]Ο Θεός δε γνωρίζει τίποτα που δεν είναι άγιο. [6]Είναι δυνατό να μη γνωρίζει τον Υιό του;
5) Τουλάχιστον πέντε λεπτά χρειάζονται για καθεμιά από τις τέσσερις μεγαλύτερες περιόδους εξάσκησης σήμερα κι επίσης ακόμα πιο συχνές και μεγαλύτερης διάρκειας ασκήσεις είναι επιθυμητές. [2]Αν θέλεις να εξασκηθείς περισσότερο απ' ό,τι είναι απόλυτα αναγκαίο, είναι γενικά προτιμότερο να κάνεις πιο συχνές, παρά πιο παρατεταμένες, ασκήσεις, παρ' όλο που και η μεγαλύτερη διάρκεια και η πιο συχνή εφαρμογή συνιστώνται.
6) Άρχισε τις περιόδους εξάσκησης ως συνήθως με το να επαναλάβεις τη σημερινή ιδέα στον εαυτό σου. [2]Μετά, με τα μάτια σου κλειστά, ψάξε να βρεις τις σκέψεις σου που δείχνουν έλλειψη αγάπης σε οποιαδήποτε μορφή κι αν εμφανίζονται: ανησυχία, κατάθλιψη, θυμός, φόβος, στενοχώρια, επίθεση, ανασφάλεια κ.ο.κ [3]Οποιαδήποτε μορφή κι αν παίρνουν, δεν έχουν αγάπη κι επομένως είναι γεμάτες από φόβο. [4]Είναι λοιπόν αυτές οι σκέψεις από τις οποίες χρειάζεσαι να σωθείς.
7) Συγκεκριμένες καταστάσεις, γεγονότα και πρόσωπα τα οποία συνδέεις με οποιουδήποτε είδους σκέψεις που δείχνουν έλλειψη αγάπης είναι κατάλληλα αντικείμενα για τις σημερινές ασκήσεις. [2]Για να σωθείς, επιβάλλεται να τα δεις διαφορετικά. [3]Και είναι η ευλογία σου για αυτά που θα σε σώσει και θα σου δώσει όραση.
8) Αργά, χωρίς συνειδητή επιλογή και χωρίς ιδιαίτερη έμφαση σε κανένα από αυτά, ψάξε το νου σου για κάθε σκέψη που ορθώνεται μεταξύ εσένα και της σωτηρίας σου. [2]Εφάρμοσε τη σημερινή ιδέα σε καθεμιά από αυτές τις σκέψεις με αυτό τον τρόπο:
[3]Οι *δίχως αγάπη σκέψεις μου για*……………….με *κρατούν στην κόλαση.* [4]*Η αγιοσύνη μου είναι η σωτηρία μου.*
9) Αυτές οι περίοδοι εξάσκησης μπορεί να σου φανούν πιο εύκολες αν στα διαστήματα που μεσολαβούν μεταξύ τους βρεις αρκετές ευκαιρίες να επαναλάβεις αργά τη σημερινή ιδέα στον εαυτό σου μερικές φορές. [2]Μπορεί να το βρεις χρήσιμο να συμπεριλάβεις στις ασκήσεις σου μερικά χρονικά διαστήματα κατά τη διάρκεια των οποίων χαλαρώνεις και σου φαίνεται ότι δε σκέφτεσαι τίποτα. [3]Στην αρχή παρατεταμένη συγκέντρωση είναι πολύ δύσκολη. "Θα γίνει όμως πολύ πιο εύκολη καθώς ο νους σου γίνεται πιο πειθαρχημένος κι

η προσοχή του διασπάται λιγότερο.
10) Εν τω μεταξύ, πρέπει να αισθάνεσαι ελεύθερος να τροποποιήσεις τις περιόδους άσκησης και να τους δώσεις οποιαδήποτε μορφή σου αρέσει. [2]Να μην αλλάξεις όμως την ιδέα καθώς αλλάζεις τη μέθοδο της εφαρμογής της. [3]Όπως και να διαλέξεις να τη χρησιμοποιήσεις, η ιδέα πρέπει να διατυπώνεται με τέτοιο τρόπο-ώστε το νόημα της να είναι το γεγονός ότι η αγιοσύνη σου είναι η σωτηρία σου. [4]Τέλειωνε κάθε περίοδο εξάσκησης με το να επαναλάβεις ακόμα μια φορά την ιδέα στην αρχική της μορφή και να προσθέσεις:
[5]Αν η ενοχή είναι κόλαση, τι είναι το αντίθετό της;
11) Στις πιο σύντομες εφαρμογές, οι οποίες πρέπει να γίνονται τρεις ή τέσσερις φορές την ώρα, κι αν είναι δυνατό περισσότερο, μπορείς να θέσεις στον εαυτό σου αυτή την ερώτηση και να επαναλάβεις τη σημερινή ιδέα. [2]Αν προκύπτουν πειρασμοί, μια ιδιαίτερα χρήσιμη μορφή της ιδέας είναι η εξής:
[3]Η αγιοσύνη μου είναι η σωτηρία μου από αυτό.

ΜΑΘΗΜΑ 40

Σαν Υιός τον Θεού είμαι ευλογημένος.

1) Σήμερα θα αρχίσουμε να βεβαιώνουμε μερικά από τα χαρούμενα πράγματα που σου ανήκουν δικαιωματικά εξαιτίας αυτού που είσαι. [2]Μερικές περίοδοι εξάσκησης δε χρειάζονται σήμερα, αλλά όμως πολύ συχνές και σύντομες ασκήσεις είναι αναγκαίες. [3]Μια άσκηση κάθε δέκα λεπτά θα ήταν πολύ επιθυμητό και σου συνιστάμε ιδιαίτερα να δοκιμάσεις αυτό το χρονοδιάγραμμα και να το τηρήσεις όποτε είναι δυνατό. [4]Αν ξεχάσεις, προσπάθησε ξανά. [5]Αν υπάρξουν μικρές διακοπές, προσπάθησε ξανά. [6]Όποτε το θυμάσαι, προσπάθησε ξανά.
2) Δε χρειάζεται να κλείσεις τα μάτια σου γι' αυτές τις ασκήσεις, αν και είναι πιθανό να ανακαλύψεις ότι σε βοηθά να τα έχεις κλειστά. [2]Μπορεί ωστόσο να βρεθείς σε διάφορες καταστάσεις κατά τη διάρκεια της ημέρας όπου δε θα είναι δυνατό να κλείσεις τα μάτια σου. [3]Μην παραλείψεις όμως να κάνεις την άσκηση εξαιτίας αυτού. [4]Μπορείς να εξασκηθείς πολύ καλά κάτω από οποιεσδήποτε συνθήκες, αν πραγματικά το θέλεις.
3) Οι σημερινές ασκήσεις παίρνουν λίγο χρόνο και χρειάζονται λίγη προσπάθεια. [2]Επανέλαβε τη σημερινή ιδέα και μετά πρόσθεσε αρκετά από τα χαρακτηριστικά που αποδίδεις σε έναν Υιό του Θεού, εφαρμόζοντας τα στον εαυτό σου. [3]Π.χ, μια άσκηση θα μπορούσε να συμπεριλάβει τα ακόλουθα:
[4]Είμαι ευλογημένος σαν ένας Υιός του Θεού. [5]Είμαι ευτυχισμένος, γαλήνιος, στοργικός κι ευχαριστημένος.
[6]Μια άλλη άσκηση θα μπορούσε να πάρει την εξής μορφή:
[7]Είμαι ευλογημένος σαν Υιός του Θεού. [8]Είμαι ήρεμος, ήσυχος, γεμάτος σιγουριά κι αυτοπεποίθηση.
[9] Αν έχεις πολύ λίγο χρόνο στη διάθεση σου, είναι αρκετό να πεις στον εαυτό σου ότι είσαι ένας ευλογημένος Υιός του Θεού.

ΜΑΘΗΜΑ 41

Ο Θεός πηγαίνει μαζί μου οπουδήποτε Εγώ πάω.
1) Η σημερινή ιδέα τελικά θα υπερνικήσει εντελώς την αίσθηση μοναξιάς κι εγκατάλειψης που όλοι αυτοί που είναι αποχωρισμένοι από το Θεό βιώνουν. [2]Η κατάθλιψη είναι μια αναπόφευκτη συνέπεια του αποχωρισμού. [3]Το ίδιο επίσης η αγωνία, η ανησυχία, μια βαθιά αίσθηση ανικανότητας να τα βγάλει κανείς πέρα, η δυστυχία, ο πόνος κι ένας έντονος φόβος να μη χάσει κανείς ό,τι έχει.
2) Οι αποχωρισμένοι έχουν επινοήσει πολλές «θεραπείες» για αυτά που πιστεύουν ότι είναι τα «δεινά του κόσμου». [2]Αλλά ένα πράγμα που δεν κάνουν είναι να αμφισβητήσουν την πραγματικότητα του προβλήματος. [3]Τα αποτελέσματα όμως του προβλήματος δεν μπορούν να θεραπευτούν επειδή το πρόβλημα δεν είναι αληθινό. [4]Η σημερινή ιδέα έχει τη

δύναμη να τερματίσει όλη αυτή την ανοησία για πάντα. [5]Κι είναι πράγματι ανοησία οι σοβαρές και τραγικές μορφές που μπορεί να πάρει.
3) Βαθιά μέσα σου υπάρχει καθετί που είναι τέλειο, έτοιμο να ακτινοβολήσει μέσα από σένα και έξω στον κόσμο. [2]Θα θεραπεύσει όλες τις θλίψεις, τους πόνους, τους φόβους και τις απώλειες επειδή θα θεραπεύσει το νου που νόμισε ότι αυτά τα πράγματα ήταν αληθινά κι υπέφερε εξαιτίας της αφοσίωσης του σε αυτά.
4) Δεν μπορείς ποτέ να στερηθείς την τέλεια αγιοσύνη σου επειδή η Πηγή της σε συνοδεύει οπουδήποτε πηγαίνεις. [2]Δεν μπορείς ποτέ να υποφέρεις επειδή η Πηγή όλης της χαράς σε συνοδεύει οπουδήποτε πηγαίνεις. [3]Δεν μπορείς ποτέ να είσαι μόνος σου επειδή η Πηγή όλης της ζωής σε συνοδεύει οπουδήποτε πηγαίνεις. [4]Τίποτα δεν μπορεί να καταστρέψει την ειρήνη του νου σου επειδή ο Θεός σε συνοδεύει οπουδήποτε πηγαίνεις.
5) Καταλαβαίνουμε ότι δεν τα πιστεύεις όλα αυτά. [2]Πώς θα μπορούσες να πιστέψεις όταν η αλήθεια είναι κρυμμένη βαθιά μέσα σου κάτω από ένα βαρύ σύννεφο παράλογων σκέψεων, το οποίο είναι πηχτό και σκοτεινό αλλά παρ' όλα αυτά αντιπροσωπεύει όλα αυτά που βλέπεις; [3]Σήμερα θα κάνουμε την πρώτη μας πραγματική απόπειρα να ξεπεράσουμε αυτό το σκοτεινό και βαρύ σύννεφο και μέσα από αυτό να πάμε στο φως που υπάρχει πέρα από αυτό.
6) Σήμερα θα έχουμε μόνο μια μεγάλη περίοδο εξάσκησης. [2]'Οσο το δυνατό πιο γρήγορα αφού σηκωθείς το πρωί, κάθισε σιωπηλά με τα μάτια σου κλειστά για περίπου τρία έως πέντε λεπτά. [3]Στην αρχή αυτής της άσκησης, επανέλαβε τη σημερινή ιδέα πολύ αργά. [4]Μετά, μην προσπαθείς να σκεφτείς τίποτα. [5]Αντίθετα, προσπάθησε να αποκτήσεις μια αίσθηση ότι έχεις στραφεί προς τα έσω, πέρα απ' όλες τις ανώφελες σκέψεις του κόσμου. [6]Προσπάθησε να εισχωρήσεις πολύ βαθιά μέσα στο νου σου, κρατώντας τον ελεύθερο από οποιεσδήποτε σκέψεις που θα μπορούσαν να αποσπάσουν την προσοχή σου.
7) Μπορείς να επαναλαμβάνεις την ιδέα κάθε λίγο, αν το βρίσκεις χρήσιμο. [2]Αλλά πάνω από όλα προσπάθησε να βυθιστείς μέσα σου, μακριά από τον κόσμο κι όλες τις ανόητες σκέψεις του κόσμου. [3]Προσπαθείς να ξεπεράσεις όλα αυτά τα πράγματα. [4]Προσπαθείς να εγκαταλείψεις τα φαινόμενα και να προσεγγίσεις την πραγματικότητα.
8) Είναι πολύ πιθανό να φτάσεις το Θεό. [2]Στην πραγματικότητα είναι πολύ εύκολο επειδή είναι το πιο φυσικό πράγμα στον κόσμο. [3]Θα μπορούσε ακόμα να πει κανείς ότι είναι το μόνο φυσικό πράγμα στον κόσμο. [4]Αν πιστεύεις ότι είναι δυνατό, ο δρόμος θα ανοίξει. [5]Αυτή η άσκηση μπορεί να έχει πολύ καταπληκτικά αποτελέσματα ακόμα και την πρώτη φορά που την επιχειρείς και αργά ή γρήγορα είναι πάντοτε επιτυχής. [6]Θα αναφερθούμε με μεγαλύτερη λεπτομέρεια σε αυτό το είδος άσκησης καθώς προχωρούμε. [7]Ποτέ όμως δε θα αποτύχει εντελώς και η άμεση επιτυχία είναι πιθανή.
9) Καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας χρησιμοποίησε τη σημερινή ιδέα συχνά, επαναλαμβάνοντας την πολύ αργά και κατά προτίμηση με τα μάτια σου κλειστά. [2]Σκέψου τι λες, τι σημαίνουν οι λέξεις. [3]Συγκεντρώσου πάνω στην αγιοσύνη που υπονοούν για σένα, στην αδιάκοπη συντροφικότητα που είναι δική σου, στην τέλεια προστασία που σε περιβάλλει.
10) Πράγματι είσαι σε θέση να γελάσεις με τις φοβισμένες σκέψεις σου, καθώς θυμάσαι ότι ο Θεός πηγαίνει μαζί σου οπουδήποτε εσύ πηγαίνεις.

ΜΑΘΗΜΑ 42

Ο Θεός είναι η Δύναμη μου. Η Όραση είναι το δώρο Του.

1) Η σημερινή ιδέα συνδυάζει δύο πολύ ισχυρές και πολύ σημαντικές σκέψεις. [2]Παρουσιάζει επίσης μια σχέση αιτίας και αποτελέσματος, που εξηγεί γιατί δεν μπορείς να αποτύχεις στις προσπάθειες σου να πετύχεις το στόχο αυτών των μαθημάτων. [3]Θα αποκτήσεις όραση επειδή αυτό είναι το θέλημα του Θεού. [4]Είναι η δύναμη Του, όχι η δική σου, που σε ενισχύει. [5]Κι είναι το δώρο Του, κι όχι το δικό σου, που σου προσφέρει την όραση.
2)Ο Θεός είναι πράγματι η δύναμη σου και ό,τι Αυτός δίνει, δίνεται αληθινά. [2]Αυτό

σημαίνει ότι μπορείς να το λάβεις οποιαδήποτε στιγμή και οπουδήποτε, όπου κι αν είσαι και σε οποιαδήποτε κατάσταση κι αν βρεθείς. [3]Το πέρασμα σου μέσα από το χρόνο και το χώρο δεν είναι τυχαίο. [4]Δεν μπορείς παρά να βρίσκεσαι στο σωστό μέρος την κατάλληλη στιγμή. [5]Τέτοια είναι η δύναμη του Θεού. [6]Αυτά είναι τα δώρα Του.
3) Θα έχουμε δύο περιόδους εξάσκησης σήμερα διαρκείας τριών έως πέντε λεπτών: τη μία όσο το δυνατό πιο γρήγορα αφού ξυπνήσεις και την άλλη όσο το δυνατό πιο κοντά στην ώρα που θα πας να κοιμηθείς. [2]Είναι καλύτερα όμως να περιμένεις μέχρι που να μπορέσεις να καθίσεις μόνος σου και σιωπηλά κάποια στιγμή που αισθάνεσαι έτοιμος, παρά να σε απασχολήσει ή ώρα αυτή καθ' αυτή.
4) Άρχισε αυτές τις περιόδους εξάσκησης με το να επαναλάβεις τη σημερινή ιδέα αργά, έχοντας τα μάτια σου ανοιχτά και κοιτάζοντας γύρω σου. [2]Μετά κλείσε τα μάτια σου κι επανέλαβε την ιδέα ξανά, ακόμα πιο αργά απ' ό,τι πριν. [3]Μετά από αυτό, προσπάθησε να μη σκεφτείς τίποτα εκτός από τις σκέψεις που έρχονται στο νου σου σε σχέση με τη σημερινή ιδέα. [4]Π.χ θα μπορούσες να σκεφτείς:
[5]Η *όραση πρέπει να είναι πιθανή.* [6]Ο *Θεός δίνει αληθινά.*
Ή
Τα *δώρα τον Θεού σε μένα πρέπει να είναι δικά μου επειδή* Αυτός τα *έδωσε σε μένα.*
5) Οποιαδήποτε σκέψη που σχετίζεται φανερά με τη σημερινή ιδέα είναι κατάλληλη. [2]Μπορεί στην πραγματικότητα να μείνεις κατάπληκτος με το βαθμό κατανόησης αυτών των μαθημάτων που περιέχουν μερικές από τις σκέψεις σου. [3]Άφησε τις να έρθουν στο νου σου χωρίς να τις λογοκρίνεις, εκτός αν ο νους σου πλανάται κι έχεις αφήσει φανερά άσχετες σκέψεις να εισβάλουν στο νου σου. [4]Μπορεί επίσης να φτάσεις σ' ένα σημείο που καμιά σκέψη δε φαίνεται να έρχεται στο νου σου. [5]Αν αυτές οι παρεμβολές συμβούν, άνοιξε τα μάτια σου κι επανέλαβε τη σκέψη μια ακόμα φορά ενώ κοιτάζεις αργά γύρω σου, μετά κλείσε τα μάτια σου, επανέλαβε την ιδέα ακόμα μια φορά και συνέχισε να κοιτάζεις για σχετικές σκέψεις στο νου σου.
6) Να θυμάσαι, όμως, για δραστήρια έρευνα, για άσχετες σκέψεις, δεν είναι κατάλληλες οι σημερινές ασκήσεις. [2]Απλώς προσπάθησε να υιοθετήσεις μια πιο παθητική στάση και να αφήσεις τις σκέψεις να έρθουν σε σένα. [3]Αν το βρίσκεις δύσκολο αυτό, είναι καλύτερα να κάνεις εναλλαγές μεταξύ αργών επαναλήψεων της ιδέας με τα μάτια σου ανοιχτά και μετά με τα μάτια σου κλειστά, παρά να ζοριστείς να βρεις κατάλληλες σκέψεις.
7) Ο αριθμός των σύντομων περιόδων εξάσκησης που θα ήταν ωφέλιμος σήμερα είναι απεριόριστος. [2]Η σημερινή ιδέα αρχίζει να συγκεντρώνει τις σκέψεις σου και να σου διδάσκει ότι μελετάς ένα ενοποιημένο σύστημα σκέψης από το οποίο τίποτα δε λείπει που να χρειάζεται και στο οποίο τίποτα δεν περιλαμβάνεται που είναι αντιφατικό ή άσχετο.
8) Όσο πιο συχνά επαναλαμβάνεις την ιδέα κατά τη διάρκεια της ημέρας, τόσο πιο συχνά θα υπενθυμίζεις στον εαυτό σου ότι ο στόχος αυτών των μαθημάτων είναι σημαντικός για σένα κι ότι δεν τον έχεις ξεχάσει.

ΜΑΘΗΜΑ 43

Ο Θεός είναι η Πηγή μου. Δεν μπορώ να δω ξέχωρα από Αυτόν.

1) Η αντίληψη δεν είναι ένα χαρακτηριστικό του Θεού.[2]Αυτός είναι το βασίλειο της γνώσης. [3]Αυτός όμως έχει δημιουργήσει το Άγιο Πνεύμα σαν το Μεσολαβητή μεταξύ αντίληψης και γνώσης, [4]Χωρίς αυτό το συνδετικό κρίκο με το Θεό, η αντίληψη θα έχει αντικαταστήσει τη γνώση για πάντα στο νου σου. [5]Με αυτό το συνδετικό κρίκο με το Θεό, η αντίληψη θα αλλάξει και θα εξαγνιστεί τόσο πολύ που θα οδηγήσει στη γνώση. [6]Αυτή είναι η αποστολή της αντίληψης όπως τη βλέπει το Άγιο Πνεύμα.
[7]Επομένως, αυτή είναι η αληθινή αποστολή της.
2) Στο Θεό δεν μπορείς να δεις. Η αντίληψη δεν έχει καμιά αποστολή μέσα στο Θεό και δεν υπάρχει. [3]Όμως στη σωτηρία, η οποία είναι εξουδετέρωση αυτού που ποτέ δεν υπήρξε, η αντίληψη έχει ένα μεγάλο σκοπό. [4]Παρ' όλο που φτιάχτηκε από τον Υιό του Θεού για ένα μη άγιο σκοπό, πρέπει να γίνει για την επανόρθωση της αγιοσύνης του στην επίγνωση του. [5]Η αντίληψη δεν έχει νόημα. [6]' Όμως το ' Άγιο Πνεύμα της δίνει ένα νόημα

που πλησιάζει το νόημα του Θεού. [7]Η θεραπευμένη αντίληψη γίνεται το μέσο με το οποίο ο Υιός του Θεού συγχωρεί τον αδερφό του, κι έτσι συγχωρεί τον εαυτό του.
3) Δεν μπορείς να δεις ξέχωρα από το Θεό επειδή δεν μπορείς να υπάρξεις ξέχωρα από το Θεό. [2]Επειδή σκέφτεσαι με το Νου του, οτιδήποτε σκέφτεσαι, το σκέφτεσαι μέσα σε Αυτόν. [3]Αν η όραση είναι πραγματική - κι είναι πραγματική στο βαθμό στον οποίο μοιράζεται το σκοπό του Αγίου Πνεύματος - τότε δεν μπορείς να δεις ξέχωρα από το Θεό.
4) Τρεις πεντάλεπτες περίοδοι εξάσκησης χρειάζονται σήμερα, μία όσο το δυνατό πιο νωρίς και μία όσο το δυνατό πιο αργά. [2]Η τρίτη μπορεί να γίνει την πιο βολική και κατάλληλη ώρα, όταν οι συνθήκες και η ετοιμότητα σου το επιτρέπουν. [3]Στην αρχή αυτών των περιόδων εξάσκησης, επανέλαβε τη σημερινή ιδέα στον εαυτό σου με τα μάτια σου ανοιχτά. [4]Μετά κοίταξε, γύρω σου για λίγο, εφαρμόζοντας την ιδέα συγκεκριμένα σε αυτά που βλέπεις. [5]Τέσσερα ή πέντε αντικείμενα είναι αρκετά για αυτή τη φάση της άσκησης. [6]Π.χ θα μπορούσες να πεις:
[7]Ο Θεός *είναι η Πηγή μου.* [8]Δεν μπορώ να *δω αυτό το γραφείο ξέχωρα* από *Αυτόν.*
[9]Ο Θεός είναι *η Πηγή μου.* [10]Δεν μπορώ να δ*ω εκείνο τον πίνακα ξέχωρα* από Αυτόν.
5) Αν και αυτό το μέρος της άσκησης πρέπει να είναι σχετικά σύντομο, να σιγουρευτείς ότι επιλέγεις τα αντικείμενα για αυτή τη φάση της άσκησης στην τύχη χωρίς να καθορίζεις ο ίδιος ποια από αυτά θα συμπεριλάβεις και ποια θα παραλείψεις. [2]Για τη δεύτερη και μεγαλύτερη φάση της άσκησης, κλείσε τα μάτια σου, επανέλαβε τη σημερινή ιδέα ακόμα μια φορά και μετά άφησε οποιεσδήποτε σχετικές σκέψεις έρχονται στο νου σου να την εμπλουτίσουν σύμφωνα με το δικό σου προσωπικό τρόπο. [3]Μερικά παραδείγματα τέτοιων σκέψεων είναι τα εξής:
[4]Βλέπω *μέσα από τα μάτια της συγχώρεσης.*
[5]*Βλέπω ότι ο κόσμος είναι ευλογημένος.*
[6]*Ο κόσμος* μπορεί *να μου δείξει τον εαυτό μου.*
[7]*Βλέπω τις δικές μου σκέψεις οι οποίες είναι όπως του Θεού.*
[8]Οποιαδήποτε σκέψη που σχετίζεται κατά κάποιο τρόπο με τη σημερινή ιδέα είναι κατάλληλη.[9]Αυτές οι σκέψεις δε χρειάζεται να έχουν μια φανερή σχέση με την ιδέα, αλλά δεν πρέπει να αντιτίθενται.
6) Αν διαπιστώσεις ότι έχεις αφεθεί, αν αρχίσεις να έχεις σκέψεις οι οποίες είναι σε φανερή διαφωνία με τη σημερινή ιδέα, ή αν σου φαίνεται ότι δεν μπορείς να σκεφτείς τίποτα, άνοιξε τα μάτια σου, επανέλαβε την πρώτη φράση της άσκησης και μετά επιχείρησε ξανά τη δεύτερη φράση. [2]Μην αφήνεις μεγάλα διαστήματα να περνούν κατά τη διάρκεια των οποίων απορροφάσαι με άσχετες σκέψεις. [3]Για να μη συμβεί αυτό, επέστρεφε στην πρώτη φάση των ασκήσεων όσο συχνά χρειάζεται.
7) Η εφαρμογή της σημερινής ιδέας στις πιο σύντομες περιόδους εξάσκησης μπορεί να πάρει διαφορετικές μορφές σύμφωνα με τις συνθήκες και τις καταστάσεις στις οποίες βρίσκεσαι κατά τη διάρκεια της ημέρας. [2]Π.χ όταν είσαι με κάποιον άλλο, προσπάθησε να θυμηθείς να του πεις σιωπηλά:
[3]Ο *Θεός είναι η Πηγή μου.* [4]*Δεν μπορώ να σε δω ξέχωρα από Αυτόν.*
[5]Αυτή η μορφή της άσκησης είναι το ίδιο εφαρμόσιμη στους ξένους όσο και σε αυτούς που νομίζεις ότι είναι πιο στενά συνδεδεμένοι με σένα. [6]Μάλιστα προσπάθησε να μην κάνεις διακρίσεις αυτού του είδους καθόλου.
8) Η σημερινή ιδέα πρέπει επίσης να εφαρμοστεί καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας σε διάφορες καταστάσεις και γεγονότα που μπορεί να συμβούν, ιδιαίτερα εκείνα που φαίνεται να σε στενοχωρούν κατά κάποιο τρόπο. [2]Για το σκοπό αυτό, η εφαρμογή της ιδέας πρέπει να πάρει αυτή τη μορφή:
[3]Ο Θεός *είναι η Πηγή μου.* [4]*Δεν μπορώ να το δω αυτό ξέχωρα από Αυτόν.*
9) Αν κανένα συγκεκριμένο θέμα δεν έρθει στην επίγνωση σου εκείνη την ώρα, απλώς επανέλαβε την ιδέα στην αρχική της μορφή. [2]Προσπάθησε σήμερα να μην αφήνεις μεγάλες χρονικές περιόδους να περνούν χωρίς να θυμάσαι τη σημερινή ιδέα, έτσι ώστε να θυμάσαι την αποστολή σου.

ΜΑΘΗΜΑ 44

Ο Θεός είναι το φως στο οποίο βλέπω.

1) Σήμερα συνεχίζουμε με τη χθεσινή ιδέα, προσθέτοντας μια άλλη διάσταση σ' αυτήν. [2]Δεν μπορείς να δεις στο σκοτάδι και δεν μπορείς να φτιάξεις φως. [3]Μπορείς να φτιάξεις σκοτάδι και μετά να νομίσεις ότι βλέπεις μέσα σε αυτό. Το φως όμως καθρεφτίζει τη ζωή κι επομένως είναι μία πλευρά της δημιουργίας. [4]Δημιουργία και σκοτάδι δεν μπορούν να συνυπάρχουν, αλλά το φως και η ζωή πρέπει να συμβαδίζουν επειδή είναι διαφορετικές πλευρές της δημιουργίας.
2) Για να δεις, πρέπει να αναγνωρίσεις ότι το φως βρίσκεται μέσα σου, όχι έξω από σένα. [2]Δε βλέπεις έξω από τον εαυτό σου, ούτε τα εφόδια για να δεις βρίσκονται έξω από σένα. [3]Ένα ουσιαστικό μέρος αυτών των εφοδίων είναι το φως που κάνει την όραση δυνατή. [4]Είναι πάντα μαζί σου, κάνοντας την όραση δυνατή σε κάθε περίπτωση.
3) Σήμερα θα επιχειρήσουμε να φτάσουμε σ' αυτό το Φως. [2]Για το σκοπό αυτό, θα χρησιμοποιήσουμε μια μορφή άσκησης η οποία έχει συστηθεί προηγουμένως και την οποία χρησιμοποιούμε ολοένα και περισσότερο. [3]Αυτή η μορφή άσκησης είναι ιδιαίτερα δύσκολη για τον απειθάρχητο νου και αντιπροσωπεύει ένα σημαντικό στόχο της εκπαίδευσης του νου. [4]Απαιτεί αυτό που λείπει από τον αγύμναστο νου. [5]Και όμως αυτή η άσκηση πρέπει να πραγματοποιηθεί, αν πράγματι θέλεις να δεις,
4) Τουλάχιστον τρεις περίοδοι εξάσκησης χρειάζονται σήμερα, η καθεμιά διάρκειας τριών έως πέντε λεπτών. [2]Ασκήσεις μεγαλύτερης διάρκειας συνιστώνται, μόνο αν σου φαίνεται ότι ο χρόνος κυλά χωρίς να ζορίζεσαι. [3]Η μορφή άσκησης που θα χρησιμοποιήσουμε σήμερα είναι το πιο φυσικό κι εύκολο πράγμα στον κόσμο για το γυμνασμένο νου αν και φαίνεται να είναι το πιο αφύσικο και δύσκολο για τον αγύμναστο νου.
5) Ο νους σου δεν είναι πια εντελώς αγύμναστος. [2]Είσαι αρκετά έτοιμος να μάθεις τη μορφή άσκησης που θα χρησιμοποιήσουμε σήμερα, αλλά μπορεί να διαπιστώσεις ότι θα συναντήσεις ισχυρή αντίσταση. [3]Ο λόγος είναι πολύ απλός. [4]Καθώς εξασκείσαι με αυτό τον τρόπο, αφήνεις πίσω σου καθετί που τώρα πιστεύεις κι όλες τις σκέψεις που έχεις επινοήσει. [5]Κυριολεκτικά, αυτή είναι η απελευθέρωση από την κόλαση. [6]Όταν όμως αυτή η απελευθέρωση γίνεται αντιληπτή μέσα από τα μάτια του εγώ σημαίνει την απώλεια του ποιος είσαι και την κάθοδο στην κόλαση.
6) Αν μπορέσεις να αποσυρθείς από το εγώ έστω και για λίγο δε θα σου είναι δύσκολο να αναγνωρίσεις ότι η αντίσταση του και οι φόβοι του δεν έχουν νόημα. [2]Μπορεί να διαπιστώσεις ότι σε βοηθά να υπενθυμίζεις στον εαυτό σου κατά διαστήματα ότι το να φτάσεις στο Φως είναι το ίδιο με το να διαφύγεις από το σκοτάδι, ό,τι κι αν πιστεύεις για το αντίθετο. [4]Ο Θεός είναι το Φως στο οποίο βλέπεις. Επιχειρείς να Τον φτάσεις.
7) Άρχισε την περίοδο εξάσκησης επαναλαμβάνοντας τη σημερινή ιδέα με τα μάτια σου ανοιχτά; μετά κλείσε αργά κι επανέλαβε την ιδέα μερικές ακόμα φορές. [2]Μετά προσπάθησε να βυθιστείς μέσα στο νου σου, εγκαταλείποντας κάθε είδους ενοχλήσεις και παρεμβολές καθώς βυθίζεσαι σιωπηλά πέρα από αυτές. [3]Ο νους σου δεν μπορεί να σταματήσει σε αυτό εκτός αν εσύ επιλέξεις να τον σταματήσεις. [4]Ο νους σου απλώς παίρνει τη φυσική του πορεία. [5]Προσπάθησε να παρατηρήσεις τις διερχόμενες σκέψεις σου χωρίς να μπλεχτείς με αυτές και γλίστρησε ήσυχα πέρα από αυτές.
8) Ενώ δε συνίσταται κανένας συγκεκριμένος τρόπος με τον οποίο να προσεγγίσεις αυτή τη μορφή άσκησης, αυτό που είναι αναγκαίο είναι να έχεις μια αίσθηση της σπουδαιότητας αυτού που κάνεις, της ανεκτίμητης αξίας του για σένα και την επίγνωση ότι επιχειρείς κάτι πολύ άγιο. [2]Η σωτηρία είναι το χαρούμενο επίτευγμα σου. [3]Είναι επίσης το μοναδικό που έχει νόημα επειδή είναι το μόνο που σου είναι πραγματικά χρήσιμο.
9) Αν αναδυθεί οποιαδήποτε μορφή αντίστασης, σταμάτα για αρκετό χρονικό διάστημα και επανέλαβε τη σημερινή ιδέα, κρατώντας τα μάτια σου ανοιχτά εκτός αν αντιληφθείς φόβο. [2]Σ' αυτή την περίπτωση θα το βρεις ενθαρρυντικό ν' ανοίξεις τα μάτια σου για λίγο. [3]Προσπάθησε ωστόσο να επιστρέψεις στην άσκηση με τα μάτια κλειστά όσο πιο σύντομα.

10) Αν κάνεις τις ασκήσεις σωστά, πρέπει να βιώσεις μια αίσθηση χαλάρωσης κι ακόμα ένα συναίσθημα ότι πλησιάζεις το Φως, αν δεν έχεις ήδη μπει μέσα σε αυτό. [2]Προσπάθησε να σκέφτεσαι το φως, άμορφο και χωρίς όρια, καθώς προχωράς πέρα από τις σκέψεις αυτού του κόσμου. [3]Και μην ξεχνάς ότι αυτές οι σκέψεις δεν μπορούν να σε κρατήσουν στον κόσμο εκτός αν εσύ τους δώσεις τη δύναμη να το κάνουν αυτό.
11) Καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας επαναλάμβανε συχνά την ιδέα με τα μάτια σου είτε ανοιχτά είτε κλειστά, σύμφωνα με το τι σου φαίνεται καλύτερο εκείνη τη στιγμή. [2]Αλλά προπαντός μην ξεχνάς. [3]Πάνω απ' όλα, να είσαι αποφασισμένος να μην ξεχνάς σήμερα.

ΜΑΘΗΜΑ 45

Ο Θεός είναι ο Νους με τον οποίο σκέφτομαι.

1) Η σημερινή ιδέα κρατά το κλειδί με το οποίο θα ανακαλύψεις ποιες είναι οι πραγματικές σου σκέψεις. [2]Δεν είναι καμιά από αυτές που νομίζεις ότι σκέφτεσαι, ακριβώς όπως τίποτα από αυτά που νομίζεις ότι βλέπεις δεν έχει καμιά σχέση με την όραση. [3]Δεν υπάρχει καμιά σχέση μεταξύ αυτού που είναι αληθινό και αυτού που νομίζεις ότι είναι αληθινό. [4]Καμιά από αυτές που νομίζεις ότι είναι οι αληθινές σου σκέψεις δε μοιάζει σε τίποτα με τις αληθινές σου σκέψεις. [5]Τίποτα από αυτά που νομίζεις ότι βλέπεις δε φέρει καμιά ομοιότητα με αυτό που θα σου δείξει η όραση.
2) Σκέφτεσαι με το Νου του Θεού. [2]Επομένως μοιράζεσαι τις σκέψεις σου με Αυτόν, όπως Αυτός μοιράζεται τις δικές Του σκέψεις μαζί σου. [3] Αυτές είναι οι ίδιες σκέψεις επειδή σκέφτονται από τον ίδιο Νου. [4]Το να μοιράζεσαι σημαίνει να φτιάχνεις κατά ομοίωση ή να κάνεις το ίδιο. [5]Ούτε και οι σκέψεις που σκέφτεσαι με το Νου του Θεού φεύγουν από το νου σου, επειδή οι σκέψεις δε φεύγουν από την πηγή τους. [6]Επομένως, οι σκέψεις σου είναι στο Νου του Θεού όπως είσαι και εσύ. [7]Βρίσκονται και στο νου σου επίσης, όπου και Αυτός βρίσκεται. [8]'Οπως εσύ είσαι μέρος του Νου Του, έτσι και οι σκέψεις σου είναι μέρος του Νου Του.
3) Πού είναι λοιπόν οι αληθινές σου σκέψεις; [2]Σήμερα θα επιχειρήσουμε να τις φτάσουμε. [3]Θα πρέπει να ψάξουμε γι' αυτές στο νου σου επειδή αυτό είναι το μέρος όπου βρίσκονται. [4]Πρέπει να βρίσκονται ακόμα εκεί επειδή δεν μπορεί να έχουν φύγει από την πηγή τους. [5]Ό,τι σκέφτεται ο Νους του Θεού είναι αιώνιο επειδή είναι μέρος της δημιουργίας.
4) Οι τρεις πεντάλεπτες περίοδοι εξάσκησης για σήμερα θα έχουν την ίδια γενική μορφή που χρησιμοποιήσαμε στην εφαρμογή της χθεσινής ιδέας. [2]Θα επιχειρήσουμε να φύγουμε από το ψεύτικο και να αναζητήσουμε το αληθινό. [3]Θα απαρνηθούμε τον κόσμο για χάρη της αλήθειας. [4]Δε θα αφήσουμε τις σκέψεις του κόσμου να μας εμποδίσουν. [5]Δε θα αφήσουμε τις πεποιθήσεις του κόσμου να μας πουν ότι αυτό που ο Θεός θα μας ήθελε να κάνουμε είναι αδύνατο. [6]Αντίθετα, θα προσπαθήσουμε να αναγνωρίσουμε ότι μόνο αυτό που ο Θεός θα μας ήθελε να κάνουμε είναι δυνατό.
5) Θα προσπαθήσουμε επίσης να καταλάβουμε ότι μόνο αυτό που ο Θεός θα μας ήθελε να κάνουμε είναι αυτό που θέλουμε να κάνουμε. [2]Και θα προσπαθήσουμε επίσης να θυμόμαστε ότι δεν μπορούμε να αποτύχουμε σε αυτό που Αυτός θα μας ήθελε να κάνουμε. [3]Σήμερα έχουμε κάθε λόγο να αισθανόμαστε αυτοπεποίθηση ότι θα πετύχουμε. [4]Είναι το θέλημα του Θεού.
6) Άρχισε τις σημερινές ασκήσεις επαναλαμβάνοντας την ιδέα στον εαυτό σου και κλείνοντας τα μάτια σου καθώς το κάνεις αυτό. [2]Μετά αφέσου για λίγο σε μερικές δικές σου παρόμοιες σκέψεις, κρατώντας την ιδέα στο νου σου. [3]Αφού προσθέσεις στην ιδέα περίπου τέσσερις ή πέντε δικές σου σκέψεις, επανέλαβε την ξανά και πες απαλά στον εαυτό σου:
[4]*Οί αληθινές μου* σκέψεις *βρίσκονται στο νου μου.* [5]Θα *ήθελα να τις βρω.*
[6]Μετά προσπάθησε να προχωρήσεις πέρα απ' όλες τις ψεύτικες σκέψεις που σκεπάζουν την αλήθεια στο νου σου και φτάσε στο αιώνιο.
7) Κάτω από όλες τις ανόητες σκέψεις και παράλογες ιδέες με τις οποίες έχεις παραγεμίσει το νου σου είναι οι σκέψεις που σκέφτηκες με το Θεό στην αρχή. [2]Αυτές βρίσκονται τώρα στο νου σου εντελώς αναλλοίωτες. [3]Θα βρίσκονται πάντα στο νου σου

ακριβώς όπως πάντα βρίσκονται εκεί. [4]Καθετί που έχεις σκεφτεί από τότε θα αλλάξει, αλλά το θεμέλιο πάνω στο οποίο βασίζεσαι είναι εντελώς αμετάβλητο.
8) Αυτό είναι το θεμέλιο προς το οποίο οι σημερινές ασκήσεις κατευθύνονται. [2]Εδώ ο νους σου είναι ενωμένος με το Νου του Θεού. [3]Εδώ οι σκέψεις σου είναι ένα με τις δικές Του. [4]Γι' αυτό το είδος εξάσκησης, μόνο ένα πράγμα είναι αναγκαίο. Να την επιχειρήσεις όπως θα προσέγγιζες έναν Ουράνιο Βωμό αφιερωμένο στο Θεό τον Πατέρα και στο Θεό τον Υιό. [5]Γιατί αυτή είναι η φύση αυτού που προσπαθείς να φτάσεις. [6]Είναι πιθανό ότι δε θα μπορέσεις ακόμα να καταλάβεις πόσο ψηλά προσπαθείς να φτάσεις. [7] Όμως, ακόμα και με τη λίγη κατανόηση που έχεις ήδη αποκτήσει, πρέπει να είσαι σε θέση να υπενθυμίζεις στον εαυτό σου ότι αυτό δεν είναι ένα ανέμελο παιχνίδι, αλλά μια άσκηση αγιοσύνης και μια προσπάθεια να φτάσεις στη Βασιλεία του Ουρανού.
9) Στις πιο σύντομες περιόδους άσκησης για σήμερα, προσπάθησε να θυμηθείς πόσο σπουδαίο είναι για σένα να κατανοήσεις την αγιοσύνη του νου που σκέφτεσαι με το Θεό. [2]Για ένα ή δύο λεπτά καθώς επαναλαμβάνεις την ιδέα κατά τη διάρκεια της ημέρας, προσπάθησε να αναγνωρίσεις την αγιοσύνη του νου σου. [3]Έστω και για λίγο αποτραβήξου από όλες τις σκέψεις που είναι ανάξιες Αυτού, Του Οποίου είσαι ο Οικοδεσπότης. [4]Και ευχαρίστησε Τον για τις σκέψεις που Αυτός σκέφτεται με σένα.

ΜΑΘΗΜΑ 46

Ο Θεός είναι η Αγάπη στην οποία Εγώ Συγχωρώ.

1) Ο Θεός δε συγχωρεί επειδή Αυτός δεν έχει ποτέ καταδικάσει. [2]Και πρέπει να υπάρξει καταδίκη προτού η συγχώρεση γίνει αναγκαία. [3]Η συγχώρεση είναι η μεγάλη ανάγκη αυτού του κόσμου, αλλά ο λόγος γι' αυτό είναι ότι αυτός είναι ένας κόσμος ψευδαισθήσεων. [4]Εκείνοι που συγχωρούν απελευθερώνουν τον εαυτό τους από τις ψευδαισθήσεις, ενώ εκείνοι που δε συγχωρούν προσδένουν τον εαυτό τους σε αυτές. [5]'0πως καταδικάζεις μόνος τον εαυτό σου έτσι και μόνος συγχωρείς τον εαυτό σου.
2) Όμως παρ' όλο που ο Θεός δε συγχωρεί, η Αγάπη Του είναι το θεμέλιο της συγχώρεσης. [2]Ο φόβος καταδικάζει και η Αγάπη συγχωρεί. [3] Έτσι η συγχώρεση εξουδετερώνει αυτό που έχει προκαλέσει ο φόβος, επιστρέφοντας το νου στην επίγνωση του Θεού. [4]Για αυτό το λόγο, η συγχώρεση μπορεί στ' αλήθεια να αποκαλεστεί σωτηρία. [5]Είναι το όργανο με το οποίο οι ψευδαισθήσεις εξαφανίζονται.
3) Οι σημερινές ασκήσεις χρειάζονται τουλάχιστον τρεις πεντάλεπτες περιόδους εξάσκησης κι όσο το δυνατό πιο πολλές από τις σύντομες εφαρμογές. [2] Άρχισε τις πιο μεγάλες περιόδους εξάσκησης επαναλαμβάνοντας τη σημερινή ιδέα στον εαυτό σου ως συνήθως. [3]Κλείσε τα μάτια σου καθώς το κάνεις αυτό και για ένα ή δύο λεπτά ψάξε να βρεις στο νου σου εκείνους που δεν έχεις συγχωρέσει. [4]Ο βαθμός στον οποίο δεν τους έχεις συγχωρέσει δεν έχει σημασία. [5]Είτε τους έχεις συγχωρέσει εντελώς ή δεν τους έχεις συγχωρέσει καθόλου.
4) Αν κάνεις τις ασκήσεις σωστά, δεν πρέπει να σου είναι δύσκολο να βρεις αρκετούς ανθρώπους που δεν έχεις συγχωρέσει. [2]Ένας καλός κανόνας είναι ότι οποιοδήποτε άτομο δε σου αρέσει είναι κατάλληλο για αυτή την άσκηση. [3]Ανέφερε καθένα με το όνομα του και πες:
[4]0 *Θεός είναι η Αγάπη στην οποία Εγώ συγχωρώ, [εδώ ανέφερε το συγκεκριμένο όνομα].*
5) Ο σκοπός της πρώτης φάσης των σημερινών περιόδων εξάσκησης είναι να σε βοηθήσει να συγχωρέσεις τον εαυτό σου. [2]Αφού εφαρμόσεις την ιδέα σε όλους εκείνους που έχουν έρθει στο νου σου, πες στον εαυτό σου:
[3]0 *Θεός είναι Αγάπη στην οποία Εγώ συγχωρώ τον εαυτό μου.*
[4]Μετά αφιέρωσε τον υπόλοιπο χρόνο της περιόδου εξάσκησης στο να προσθέτεις παρόμοιες ιδέες όπως οι εξής:
[5]0 *Θεός είναι η Αγάπη στην οποία Εγώ αγαπώ τον εαυτό μου.* [6]Ο *Θεός είναι η Αγάπη στην οποία Εγώ είμαι ευλογημένος.*
6) Η μορφή αυτής της εφαρμογής μπορεί να διαφέρει σημαντικά, αλλά η κεντρική ιδέα δεν πρέπει να χαθεί. [2]Π.χ θα μπορούσες να πεις:

[3]*Δεν μπορώ να είμαι ένοχος επειδή Εγώ είμαι ο Υιός του Θεού.*
[4]*Έχω ήδη συγχωρεθεί.* [5]*Κανένας φόβος δεν μπορεί να υπάρχει σε ένα νου που ο Θεός αγαπά.*
[6]*Δεν είναι αναγκαίο να επιτίθεμαι, επειδή η αγάπη με έχει συγχωρέσει.*
[7]Η περίοδος εξάσκησης πρέπει όμως να τελειώσει με το να επαναλάβεις τη σημερινή ιδέα όπως ειπώθηκε αρχικά.
7) Στις πιο σύντομες περιόδους εξάσκησης, μπορείς να επαναλάβεις τη σημερινή ιδέα είτε στην αρχική είτε σε μια παρόμοια μορφή, όπως το προτιμάς. [2]Να σιγουρευτείς όμως ότι εφαρμόζεις την ιδέα πιο συγκεκριμένα όταν χρειάζεται. [3]Αυτές οι πιο συγκεκριμένες εφαρμογές θα χρειαστούν οποιαδήποτε ώρα κατά τη διάρκεια της ημέρας συνειδητοποιείς ότι αντιδράς αρνητικά προς οποιονδήποτε, είτε αυτό το άτομο είναι παρόν είτε όχι. [4]Σε αυτή την περίπτωση πες του σιωπηλά:
[5]0 Θεός *είναι η Αγάπη στην οποία Εγώ σε συγχωρώ.*

ΜΑΘΗΜΑ 47

Ο Θεός είναι η Δύναμη την οποία Εγώ εμπιστεύομαι.

1) Αν στηρίζεσαι στη δική σου δύναμη, έχεις κάθε λόγο να είσαι ανήσυχος και φοβισμένος. [2]Τι μπορείς να προβλέψεις ή να διευθύνεις; [3]Τι υπάρχει μέσα σου στο οποίο να μπορεί να βασιστεί κανείς; [4]Τι θα σε έκανε ικανό να είσαι ενήμερος όλων των πλευρών οποιουδήποτε προβλήματος και να το λύνεις με τέτοιο τρόπο έτσι ώστε μόνο καλό να μπορεί να προέρχεται από αυτό; [5]Τι υπάρχει μέσα σου που σου δίνει την αναγνώριση της σωστής λύσης και την εγγύηση ότι θα επιτευχθεί;
2) Από μόνος σου δεν μπορείς να κάνεις κανένα από αυτά τα πράγματα. [2]Το να πιστεύεις ότι μπορείς ισοδυναμεί με το να βάζεις την εμπιστοσύνη σου εκεί που δε δικαιολογείται και έτσι να δικαιολογείς το φόβο, την αγωνία, την κατάθλιψη, το θυμό και τη λύπη. [3]Ποιος μπορεί να βάλει την πίστη του στην αδυναμία και να αισθάνεται ασφαλής; [4] Όμως, ποιος μπορεί να βάλει την πίστη του στη δύναμη και να αισθάνεται αδύναμος;
3) Ο Θεός είναι η ασφάλεια σου σε κάθε περίσταση. [2]Η φωνή Του μιλά για Αυτόν σε όλες τις περιστάσεις, και σε κάθε άποψη της κάθε περίστασης, λέγοντας σου τι ακριβώς να κάνεις για να επικαλεστείς τη δύναμη Του και την προστασία Του. [3]Δεν υπάρχουν εξαιρέσεις επειδή ο Θεός δεν έχει εξαιρέσεις. [4]Και η Φωνή η Οποία μιλά για Αυτόν σκέφτεται όπως Αυτός.
4) Σήμερα θα προσπαθήσουμε να φτάσουμε πέρα από τη δική σου αδυναμία, στην Πηγή της πραγματικής δύναμης. [2]Τέσσερις πεντάλεπτες περίοδοι εξάσκησης είναι αναγκαίες σήμερα κι ακόμα πιο μεγάλες και πιο συχνές ασκήσεις συνιστώνται. [3]Κλείσε τα μάτια σου κι άρχισε ως συνήθως, επαναλαμβάνοντας τη σημερινή ιδέα. [4]Μετά, και για ένα ή δύο λεπτά, ψάξε να βρεις καταστάσεις στη ζωή σου τις οποίες έχεις επενδύσει με φόβο και απέρριψε καθεμιά από αυτές λέγοντας στον εαυτό σου:
[5]Ο Θεός *είναι η Δύναμη την οποία Εγώ εμπιστεύομαι.*
5) Τώρα προσπάθησε να γλιστρήσεις πέρα απ' όλες τις έννοιες που σχετίζονται με τη δική σου αίσθηση ανικανότητας. [2]Είναι φανερό ότι οποιαδήποτε κατάσταση σου προκαλεί ανησυχία συνδέεται με αισθήματα ανικανότητας γιατί διαφορετικό θα πίστευες ότι θα μπορούσες να αντιμετωπίσεις πετυχημένα αυτή την κατάσταση. [3]Με το να μην έχεις εμπιστοσύνη στον εαυτό σου δεν πετυχαίνεις αυτοπεποίθηση. [4]Αλλά στη δύναμη του Θεού μέσα σου είναι η επιτυχία για όλα τα πράγματα.
6) Η αναγνώριση της δικής σου αδυναμίας είναι ένα αναγκαίο βήμα για τη διόρθωση των σφαλμάτων σου, αλλά δεν είναι αρκετή για να σου δώσει την αυτοπεποίθηση που χρειάζεσαι και η οποία σου ανήκει δικαιωματικά. [2]Πρέπει επίσης να αποκτήσεις την επίγνωση ότι η εμπιστοσύνη στην πραγματική σου δύναμη είναι απόλυτα δικαιολογημένη από κάθε άποψη και σε όλες τις περιστάσεις.
7) Κατά τη δεύτερη φάση της άσκησης, προσπάθησε να φτάσεις βαθιά μέσα στο νου σου σ' ένα μέρος πραγματικής ασφάλειας. [2]Θα αναγνωρίσεις ότι έχεις φτάσει εκεί αν αισθανθείς έστω και λίγο μια αίσθηση βαθιάς ειρήνης. [3]Άφησε όλα τα μικροπράγματα που

αναδεύονται και αφρίζουν στην επιφάνεια του νου σου και βυθίσου κάτω από αυτά στη Βασιλεία του Ουρανού. 4Υπάρχει ένα μέρος μέσα σου όπου υπάρχει τέλεια ειρήνη. 5Υπόρχει ένα μέρος μέσα σου όπου τίποτα δεν είναι αδύνατο. 6Υπάρχει ένα μέρος μέσα σου όπου η δύναμη του Θεού κατοικεί.
8) Κατά τη διάρκεια της ημέρας επανέλαβε συχνά την ιδέα. Χρησιμοποίησε την σαν την απάντηση σου σε οποιαδήποτε ταραχή. 3Να θυμάσαι ότι η ειρήνη είναι το δικαίωμα σου επειδή βάζεις την εμπιστοσύνη σου στη δύναμη του Θεού.

ΜΑΘΗΜΑ 48

Δεν έχω τίποτα να φοβηθώ.

1) Η σημερινή ιδέα απλώς δηλώνει μια πραγματικότητα. 2Δεν είναι πραγματικότητα για εκείνους που πιστεύουν στις ψευδαισθήσεις, αλλά οι ψευδαισθήσεις δεν είναι πραγματικότητα. 3Στ' αλήθεια δεν έχεις τίποτα να φοβηθείς. 4Είναι πολύ εύκολο να το αναγνωρίσεις αυτό. 5Είναι όμως πολύ δύσκολο να αναγνωριστεί από εκείνους που θέλουν τις ψευδαισθήσεις να είναι αληθινές.
2) Οι σημερινές περίοδοι εξάσκησης θα είναι πολύ σύντομες, πολύ απλές και πολύ συχνές. 2Απλώς επανέλαβε την ιδέα όσο συχνά είναι δυνατό. 3Μπορείς να τη χρησιμοποιήσεις με τα μάτια σου ανοιχτά οποιαδήποτε ώρα και σε οποιαδήποτε περίπτωση. 4Σου συνιστάμε ιδιαίτερα όμως να κλείνεις τα μάτια σου όποτε είναι δυνατό και να επαναλαμβάνεις αργά την ιδέα στον εαυτό σου αρκετές φορές. 5Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να χρησιμοποιήσεις την ιδέα αμέσως, αν τυχόν οτιδήποτε αναστατώσει την ειρήνη του νου σου.
3) Η παρουσία του φόβου είναι ένα σίγουρο σημάδι ότι βασίζεσαι στη δική σου δύναμη. 2Η επίγνωση ότι δεν έχεις τίποτα να φοβηθείς δείχνει ότι κάπου στο νου σου *(αλλά όχι αναγκαστικά σε ένα μέρος που το έχεις ήδη αναγνωρίσει)* έχεις θυμηθεί το Θεό κι έχεις αφήσει τη δύναμη Του να αντικαταστήσει την αδυναμία σου. 3Πράγματι, δεν έχεις τίποτα να φοβηθείς τη στιγμή που είσαι πρόθυμος να το κάνεις αυτό.

ΜΑΘΗΜΑ 49

Η Φωνή τον Θεού μου μιλάει όλη την ημέρα.

1) Είναι απολύτως δυνατό να ακούς τη Φωνή του Θεού όλη την ημέρα χωρίς να διακόπτεις καθόλου τις κανονικές σου δραστηριότητες. 2Το μέρος του νου σου στο οποίο κατοικεί η αλήθεια βρίσκεται σε διαρκή επικοινωνία με το Θεό, είτε το αντιλαμβάνεσαι αυτό είτε όχι. 3Είναι το άλλο μέρος του νου σου που λειτουργεί στον κόσμο και υπακούει τους νόμους του κόσμου. 4Είναι το μέρος που είναι διαρκώς διασπασμένο, αποδιοργανωμένο και πολύ αβέβαιο.
2) Το μέρος που ακούει τη φωνή του Θεού είναι ήρεμο, ήσυχο, και απόλυτα βέβαιο. 2Στην πραγματικότητα, είναι το μόνο μέρος του νου που υπάρχει. 3Το άλλο μέρος είναι μια αχαλίνωτη ψευδαίσθηση, έξαλλη και γεμάτη ταραχή, χωρίς όμως κανενός είδους πραγματικότητα. 4Προσπάθησε σήμερα να μην το ακούσεις. 5Προσπάθησε να ταυτιστείς με το μέρος του νου σου όπου η γαλήνη και η ειρήνη βασιλεύουν για πάντα. 6Προσπάθησε να ακούσεις τη φωνή του Θεού να σε καλεί με αγάπη, υπενθυμίζοντας σου ότι ο Δημιουργός σου δεν έχει ξεχάσει τον Υιό του.
3) Θα χρειαστούμε τουλάχιστον τέσσερις πεντάλεπτες περιόδους εξάσκησης σήμερα κι ακόμα περισσότερες εάν είναι δυνατό. 2Θα προσπαθήσουμε στην πραγματικότητα να ακούσουμε τη Φωνή του Θεού να σου θυμίζει Αυτόν και τον Εαυτό σου. 3Θα πλησιάσουμε αυτή την πιο ευτυχή κι αγιότατη σκέψη με αυτοπεποίθηση, γνωρίζοντας ότι κάνοντας το αυτό ενώνουμε τη θέληση μας με το θέλημα του Θεού. 4Αυτός θέλει να ακούσεις τη Φωνή Του. Σου Την έδωσε για να ακουστεί.
4) Άκουσε προσεκτικά μέσα στη βαθιά σιωπή. 2Μείνε ακίνητος και άνοιξε το νου σου. 3Προχώρα πέρα από όλες τις τραχιές κραυγές κι αρρωστημένες φαντασιώσεις που

καλύπτουν τις αληθινές σου σκέψεις κι αποκρύπτουν τον αιώνιο δεσμό σου με το Θεό. [4]Βυθίσου βαθιά μέσα στην ειρήνη που σε περιμένει πέρα από τις έξαλλες κι αναστατωμένες σκέψεις, τα θεάματα και τους ήχους αυτού του τρελού κόσμου. [5]Δε ζεις εδώ. [6]Προσπαθούμε να φτάσουμε στο αληθινό σου σπίτι. [7]Προσπαθούμε να φτάσουμε στο μέρος που είσαι πραγματικά καλοδεχούμενος, προσπαθούμε να φτάσουμε στο Θεό.
5) Μην ξεχνάς να επαναλαμβάνεις πολύ συχνά τη σημερινή ιδέα. [2]Κάνε το αυτό με τα μάτια σου ανοιχτά όποτε είναι αναγκαίο, αλλά κλείνε τα όταν είναι δυνατό. [3]Και να σιγουρευτείς ότι θα καθίσεις σιωπηλά και θα επαναλάβεις τη σημερινή ιδέα όποτε μπορείς κλείνοντας τα μάτια σου στον κόσμο και συνειδητοποιώντας ότι προσκαλείς τη Φωνή του Θεού να σου μιλήσει.

ΜΑΘΗΜΑ 50

Συντηρούμαι από την Αγάπη τον Θεού.

1) Εδώ βρίσκεται η απάντηση στο κάθε πρόβλημα που θα αντιμετωπίσεις σήμερα, αύριο και οποτεδήποτε. [2]Σε αυτό τον κόσμο πιστεύεις ότι συντηρείσαι από το καθετί εκτός από το Θεό. [3]Βάζεις την πίστη σου στα πιο ασήμαντα και τρελά σύμβολα, χαπάκια, χρήματα, «προστατευτικό» ρουχισμό, επιρροή, κύρος, στο να είσαι αρεστός, στο να έχεις τις «σωστές γνωριμίες» και σε μια ατέλειωτη σειρά ανύπαρκτων μορφών τις οποίες προικίζεις με μαγικές δυνάμεις.
2) Όλα αυτά τα πράγματα είναι τα υποκατάστατα σου για την Αγάπη του Θεού. [2]Όλα αυτά τα πράγματα τα αγαπάς για να διασφαλίσεις την ταύτιση σου με το σώμα. [3]Αυτά τα πράγματα είναι ύμνοι που δοξάζουν το εγώ. [4]Μη βάζεις την πίστη σου σε αυτό που δεν έχει αξία. [5]Δε θα σε συντηρήσει.
3) Μόνο η Αγάπη του Θεού θα σε προστατεύει σε όλες τις περιστάσεις. [2]Θα σε σηκώσει πάνω από κάθε δοκιμασία και θα σε ανεβάσει ψηλά πάνω από όλους τους αντιληπτούς κινδύνους αυτού του κόσμου σε ένα κλίμα τέλειας ειρήνης και ασφάλειας. [3]Θα σε μεταφέρει σε μια πνευματική κατάσταση που τίποτα δεν μπορεί να απειλήσει, τίποτα δεν μπορεί να αναστατώσει κι όπου τίποτα δεν μπορεί να εισβάλλει στην αιώνια γαλήνη του Υιού του Θεού.
4) Μη βάζεις την πίστη σου στις ψευδαισθήσεις. [2]Θα σε προδώσουν. [3]Βάλε όλη την πίστη σου στην Αγάπη του Θεού μέσα σου, αιώνια, αμετάβλητη και για πάντα σίγουρη. [4]Αυτή είναι η απάντηση σε οτιδήποτε αντιμετωπίζεις σήμερα. [5]Μέσω της Αγάπης του Θεού μέσα σου μπορείς να λύσεις όλες τις φαινομενικές δυσκολίες με σιγουριά και χωρίς προσπάθεια. [6]Πες το αυτό στον εαυτό σου πολλές φορές σήμερα. Είναι μια διακήρυξη της απελευθέρωσης σου από την πίστη στα είδωλα. [8]Είναι η αναγνώριση της αλήθειας για τον εαυτό σου.
5) Δυο φορές σήμερα, πρωί και βράδυ και για δέκα λεπτά, άφησε τη σημερινή ιδέα να βυθιστεί βαθιά μέσα στη συνειδητότητα σου. [2]Επανέλαβέ την, συλλογίσου πάνω σ' αυτήν, άφησε παρόμοιες σκέψεις να έρθουν να σε βοηθήσουν να αναγνωρίσεις την αλήθεια της κι άφησε την ειρήνη να κυλήσει πάνω σου σαν μια κουβέρτα προστασίας και σιγουριάς. [3]Μην αφήνεις άσκοπες κι ανόητες σκέψεις να μπαίνουν και να αναστατώνουν τον άγιο νου του Υιού του Θεού. [4]'Ετσι είναι η Βασιλεία του Ουρανού. [5] Έτσι είναι ο τόπος ανάπαυσης όπου ο Πατέρας σου σε έχει τοποθετήσει για πάντα.

ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ Ι

Εισαγωγή

1) Αρχίζοντας σήμερα θα έχουμε μια σειρά επαναλήψεων. [2]Καθεμιά από αυτές θα καλύψει πέντε από τις ιδέες που έχουν ήδη παρουσιαστεί, αρχίζοντας με την πρώτη και τελειώνοντας με την πεντηκοστή. [3]Για την κάθε ιδέα θα υπάρχουν μερικά σχόλια τα οποία πρέπει να εξετάσεις στην επανάληψη σου. [4]Στις περιόδους εξάσκησης οι ασκήσεις πρέπει να γίνονται ως ακολούθως:
2) Άρχισε τη μέρα διαβάζοντας τις πέντε ιδέες μαζί με τα σχόλια που τις ακολουθούν. [2]Μετά από αυτό δεν είναι αναγκαίο να ακολουθήσεις μια ορισμένη σειρά στις ασκήσεις σου με αυτές τις ιδέες. Πρέπει όμως να εξασκηθείς με καθεμιά από αυτές τουλάχιστον μια φορά. [3]Αφιέρωσε δύο λεπτά ή και περισσότερο για την κάθε περίοδο εξάσκησης και συλλογίσου την ιδέα και τα σχετικά σχόλια αφού πρώτα τα διαβάσεις. [4]Κάνε το αυτό όσο το δυνατό πιο συχνά κατά τη διάρκεια της ημέρας. [5]Αν οποιαδήποτε από τις πέντε ιδέες σου αρέσει περισσότερο από τις άλλες, συγκεντρώσου σ' αυτήν. [6]Προς το τέλος της ημέρας όμως πρέπει να επανεξετάσεις όλες τις ιδέες ακόμα μια φορά.
3) Κατά τις περιόδους εξάσκησης, δεν είναι αναγκαίο να καλύπτεις είτε κυριολεκτικά είτε λεπτομερώς τα σχόλια που ακολουθούν κάθε ιδέα. [2]Προσπάθησε μάλλον να τονίζεις το κεντρικό νόημα και να αφιερώνεις ένα μέρος της επανάληψης της σχετικής ιδέας στο να το συλλογίζεσαι. [3]Αφού διαβάσεις την ιδέα και τα σχετικά σχόλια οι ασκήσεις πρέπει, αν είναι δυνατό, να γίνονται με τα μάτια σου κλειστά κι όταν είσαι μόνος σου σε ένα ήσυχο μέρος.
4) Αυτό τονίζεται για τις περιόδους εξάσκησης στο δικό σου στάδιο μάθησης. [2]Θα είναι αναγκαίο όμως να μάθεις να μη χρειάζεσαι ένα ιδιαίτερο περιβάλλον για να εφαρμόζεις αυτά που έχεις μάθει. [3]Θα χρειαστείς αυτά που μαθαίνεις πιο πολύ σε καταστάσεις που φαίνονται να προξενούν ταραχή, παρά σε εκείνες που φαίνονται να είναι ήδη ήρεμες και ήσυχες. [4]0 σκοπός της μάθησης σου είναι να σε κάνει ικανό να φέρνεις τη γαλήνη μαζί σου και να θεραπεύεις τη στενοχώρια και την αναταραχή. [5]Αυτό δε γίνεται με το να αποφεύγεις και να αναζητάς ένα καταφύγιο απομόνωσης για τον εαυτό σου.
5) Θα μάθεις ακόμα ότι η ειρήνη είναι μέρος του εαυτού σου, και το μόνο που σου ζητά είναι να αποδέχεσαι ευχάριστα οποιαδήποτε κατάσταση στην οποία βρίσκεσαι. [2]Και τελικά θα μάθεις ότι δεν υπάρχουν όρια στο πού βρίσκεσαι, έτσι ώστε η ειρήνη σου να βρίσκεται παντού όπως και εσύ.
6) Θα παρατηρήσεις ότι για τους σκοπούς αυτής της επανάληψης μερικές από τις ιδέες δε δίνονται ακριβώς όπως στην αρχική τους μορφή. Χρησιμοποίησε τις όπως δίνονται εδώ. [3]Δεν είναι αναγκαίο να επιστρέψεις στις αρχικές δηλώσεις, ούτε να τις εφαρμόσεις όπως συστήθηκε τότε. [4]Τώρα τονίζουμε τις σχέσεις μεταξύ των πρώτων πενήντα ιδεών που έχουμε καλύψει, και τη συνοχή του τρόπου σκέψης στην οποία σε οδηγούν.

ΜΑΘΗΜΑ 51

Η επανάληψη σήμερα καλύπτει τις ακόλουθες ιδέες:
1. (1) ***Τίποτα απ' ό,τι βλέπω δε σημαίνει τίποτα.***
[2]Ο λόγος γι' αυτό είναι ότι δε βλέπω τίποτα και το τίποτα δεν έχει νόημα. [3]Είναι αναγκαίο να το αναγνωρίσω αυτό για να μπορέσω να μάθω να βλέπω. [4]Αυτό που νομίζω ότι βλέπω τώρα, αντικαθιστά την όραση. [5]Πρέπει να συνειδητοποιήσω ότι δεν έχει νόημα, και να το εγκαταλείψω έτσι ώστε η όραση να μπορέσει να το αντικαταστήσει.
2. (2) ***Εγώ έχω δώσει σε αυτό που βλέπω, όλο το νόημα που έχει για μένα.***
[2] Έχω κρίνει το καθετί που κοιτάζω, και είναι αυτό και μόνο αυτό που βλέπω. [3]Αυτό δεν είναι όραση. [4]Είναι απλώς μια ψευδαίσθηση της πραγματικότητας, επειδή οι κρίσεις μου έχουν γίνει εντελώς ξεχωριστά από την πραγματικότητα. [5]Επειδή θέλω να δω, είμαι πρόθυμος να αναγνωρίσω ότι οι κρίσεις μου δεν είναι έγκυρες. [6]Οι κρίσεις μου με έχουν βλάψει και δε θέλω να βλέπω σύμφωνα με αυτές.
3. (3) ***Δεν καταλαβαίνω τίποτα απ' ό,τι Εγώ βλέπω.***

[2]Πώς θα μπορούσα να καταλάβω αυτό που βλέπω όταν το κρίνω λανθασμένα; [3]Αυτό που βλέπω είναι η προβολή των δικών μου λανθασμένων σκέψεων. [4]Δεν καταλαβαίνω αυτό που βλέπω επειδή δεν είναι κατανοητό. [5]Δεν έχει νόημα να προσπαθήσω να το καταλάβω. [6]Αλλά έχω κάθε λόγο να το αφήσω και να κάνω χώρο για αυτό που μπορεί να ιδωθεί, να κατανοηθεί και να αγαπηθεί. [7]Μπορώ να ανταλλάξω ό,τι βλέπω με το να είμαι πρόθυμος να το κάνω αυτό. [8]Δεν είναι αυτή μια καλύτερη επιλογή απ' αυτήν που έκανα προηγουμένως;

4. (4) ***Αυτές οι σκέψεις δε σημαίνουν τίποτα.***

[2]0ι σκέψεις που αντιλαμβάνομαι δε σημαίνουν τίποτα επειδή προσπαθώ να σκεφτώ χωρίς το Θεό. [3]Αυτές που ονομάζω «οι σκέψεις μου» δεν είναι οι πραγματικές μου σκέψεις.[4] Οι πραγματικές μου σκέψεις είναι οι σκέψεις που σκέφτομαι με το Θεό. [5]Δεν τις αντιλαμβάνομαι επειδή έχω φτιάξει τις σκέψεις μου για να τις αντικαταστήσουν. [6]Είμαι πρόθυμος να αναγνωρίσω ότι οι σκέψεις μου δε σημαίνουν τίποτα και να τις εγκαταλείψω. [7]Διαλέγω την αντικατάσταση τους από εκείνες που σκόπευαν να αντικαταστήσουν. [8]Οι σκέψεις μου δεν έχουν νόημα, αλλά όλη η δημιουργία έγκειται στις σκέψεις που σκέφτομαι με το Θεό.

5. (5) Δεν είμαι ποτέ ταραγμένος για το λόγο που νομίζω. [2]Δεν είμαι ποτέ ταραγμένος για το λόγο που νομίζω επειδή προσπαθώ συνεχώς να δικαιολογήσω τις σκέψεις μου. [3]Προσπαθώ συνεχώς να τις κάνω αληθινές. [4]Κάνω όλα τα πράγματα εχθρούς μου, έτσι ώστε ο θυμός μου και οι επιθέσεις μου δικαιολογούνται. [5]Δεν έχω συνειδητοποιήσει πόσο έχω κακομεταχειριστεί το καθετί που βλέπω με το να του αναθέτω αυτό το ρόλο. [6]Το έχω κάνει αυτό για να υπερασπιστώ ένα τρόπο σκέψης που με έχει πληγώσει και τον οποίο δεν επιθυμώ πια. Είμαι πρόθυμος να τον αφήσω.

ΜΑΘΗΜΑ 52

Η σημερινή επανάληψη καλύπτει τις ακόλουθες ιδέες:

1. (6) ***Είμαι ταραγμένος επειδή Εγώ βλέπω κάτι που δεν υπάρχει.***

[2]Η πραγματικότητα ποτέ δε φοβίζει. [3]Είναι αδύνατο να με ταράξει. [4]Η πραγματικότητα φέρνει μονάχα τέλεια ειρήνη. [5]Όταν είμαι ταραγμένος είναι πάντοτε επειδή έχω αντικαταστήσει την πραγματικότητα με τις ψευδαισθήσεις που έφτιαξα. [6]Οι ψευδαισθήσεις με ταράζουν επειδή τους έχω δώσει πραγματικότητα κι έτσι θεωρώ την πραγματικότητα σαν μια ψευδαίσθηση. [7]Τίποτα στη δημιουργία του Θεού δεν επηρεάζεται με κανένα τρόπο από αυτό το μπέρδεμα μου. [8]Πάντοτε ταράσσομαι από το τίποτα.

2. (7) ***Βλέπω μονάχα το παρελθόν.***

[2]Καθώς κοιτάζω γύρω μου, καταδικάζω τον κόσμο που βλέπω. [3]Αυτό το ονομάζω όραση. [4]Χρησιμοποιώ το παρελθόν για να κατακρίνω όλους και όλα, κάνοντας τους εχθρούς μου. [5]Όταν θα έχω συγχωρέσει τον εαυτό μου κι έχω θυμηθεί ποιος είμαι, θα ευλογήσω όλους αυτούς κι όλα αυτά που βλέπω. [6]Δε θα υπάρχει παρελθόν κι επομένως δε θα υπάρχουν εχθροί. [7]Και θα κοιτάξω με αγάπη σε όλα αυτά που δεν έβλεπα προηγουμένως.

3. (8) ***Ο νους μου είναι απορροφημένος με σκέψεις του παρελθόντος.***

[2]Βλέπω μόνο τις δικές μου σκέψεις κι ο νους μου είναι απορροφημένος με το παρελθόν. [3]Τι, λοιπόν, μπορώ να δω όπως είναι; [4]Ας θυμηθώ ότι κοιτάζω το παρελθόν για να μην αφήσω το παρόν να ξυπνήσει στο νου μου. [5]Ας καταλάβω ότι προσπαθώ να χρησιμοποιήσω το χρόνο εναντίον του Θεού. [6]Ας μάθω να απορρίπτω το παρελθόν, συνειδητοποιώντας ότι με το να κάνω αυτό δε χάνω τίποτα.

4. (9) ***Δε βλέπω τίποτα όπως είναι τώρα.***

[2]Αν δε βλέπω τίποτα όπως είναι τώρα, τότε στ' αλήθεια μπορεί να ειπωθεί ότι δε βλέπω τίποτα. [3]Μπορώ να δω μόνο αυτό που υπάρχει τώρα. [4]Η επιλογή δεν είναι μεταξύ του αν θα δω το παρελθόν ή το παρόν, η επιλογή είναι απλώς μεταξύ του αν θα δω ή όχι. [5]Αυτό που έχω διαλέξει να δω μου έχει στοιχίσει την όραση. [6]Τώρα θα διαλέξω ξανά ώστε να μπορέσω να δω.

5. (10) **Οι σκέψεις μου δε σημαίνουν τίποτα.**

[2]Δεν έχω ιδιωτικές σκέψεις. [3]Παρ' όλα αυτά, αντιλαμβάνομαι μόνο ιδιωτικές σκέψεις. [4]Τι μπορεί να σημαίνουν αυτές οι σκέψεις; [5]Δεν υπάρχουν κι επομένως δε σημαίνουν τίποτα. [6]

'0μως ο νους μου είναι μέρος της δημιουργίας και μέρος του Δημιουργού του. [7]Δε θα προτιμούσα να συμμετέχω στη σκέψη του σύμπαντος παρά να αποκρύπτω όλο αυτό που είναι πραγματικά δικό μου με τις αξιολύπητες και δίχως νόημα «ιδιωτικές» μου σκέψεις;

ΜΑΘΗΜΑ 53

Σήμερα η επανάληψη θα καλύψει τα ακόλουθα:
1. (11) ***Οι δίχως νόημα σκέψεις μου μου δείχνουν ένα δίχως νόημα κόσμο.***
[2]Επειδή οι σκέψεις που αντιλαμβάνομαι δε σημαίνουν τίποτα, ο κόσμος που τις απεικονίζει δεν μπορεί να έχει κανένα νόημα. [3] '0,τι παράγει αυτό τον κόσμο είναι παράλογο και το ίδιο κι αυτό που παράγει. [4]Η πραγματικότητα δεν είναι παράλογη, αλλά έχω πραγματικές σκέψεις καθώς επίσης και παράλογες. [5]Μπορώ επομένως να δω ένα πραγματικό κόσμο αν στηριχτώ στις πραγματικές μου σκέψεις και τις αφήσω να καθοδηγήσουν την όραση μου.
2. (12) ***Ταράζομαι επειδή βλέπω ένα κόσμο δίχως νόημα.***
[2]Οι παράλογες σκέψεις με ταράζουν. [3]Παράγουν ένα κόσμο στον οποίο πουθενά δεν υπάρχει τάξη. [4]Μόνο το χάος κυβερνά ένα κόσμο που αντιπροσωπεύει χαώδη σκέψη και το χάος δεν έχει νόμους. [5]Δεν μπορώ να ζήσω ειρηνικά σε ένα τέτοιο κόσμο. [6]Είμαι ευγνώμων που αυτός ο κόσμος δεν είναι πραγματικός και δε χρειάζεται να τον βλέπω καθόλου εκτός αν διαλέξω να του δώσω αξία. [7]Και δε διαλέγω να δώσω αξία σε αυτό που είναι εντελώς παράλογο και δεν έχει νόημα.
3. (13) ***Ένας κόσμος δίχως νόημα προξενεί φόβο.***
[2]Αυτό που είναι εντελώς παράλογο προξενεί φόβο επειδή είναι εντελώς αναξιόπιστο και δε σου δίνει λόγους να το εμπιστευτείς. [3]Τίποτα στην τρέλα δεν είναι αξιόπιστο. [4]Δεν παρέχει ούτε ασφάλεια ούτε ελπίδα. [5]Αλλά ένας τέτοιος κόσμος δεν είναι αληθινός. [6]Του έχω δώσει την ψευδαίσθηση της πραγματικότητας κι έχω υποφέρει από την πίστη μου σ' αυτόν. [7]Τώρα διαλέγω να αποσύρω την πίστη μου από αυτό τον κόσμο και να βάλω την εμπιστοσύνη μου στην πραγματικότητα. [8]Διαλέγοντάς το αυτό θα ξεφύγω απ' όλες τις συνέπειες του κόσμου του φόβου επειδή παραδέχομαι ότι δεν υπάρχει.
4. (14) ***Ο Θεός δε δημιούργησε ένα κόσμο δίχως νόημα.***
[2]Πώς μπορεί ένας κόσμος δίχως νόημα να υπάρχει αν ο Θεός δεν τον δημιούργησε; [3]Αυτός είναι η Πηγή όλου του νοήματος και καθετί που είναι πραγματικό υπάρχει στο Νου Του. [4]Υπάρχει και στο νου μου, επίσης, επειδή Αυτός το δημιούργησε με μένα. [5]Γιατί πρέπει να συνεχίσω να υποφέρω από τις συνέπειες των δικών μου παράλογων σκέψεων όταν η τελειότητα της δημιουργίας είναι ο οίκος μου; [6]Ας θυμηθώ τη δύναμη της αποφασιστικότητας μου κι ας αναγνωρίσω πού πραγματικά κατοικώ.
5. (15) ***Οι σκέψεις μου είναι εικόνες που Εγώ έχω φτιάξει.***
[2]Οτιδήποτε βλέπω καθρεφτίζει τις σκέψεις μου. [3]Είναι οι σκέψεις μου που μου λένε πού είμαι και τι είμαι. [4]Το γεγονός ότι βλέπω ένα κόσμο στον οποίο υπάρχει δυστυχία, στέρηση και θάνατος μου αποδεικνύει ότι βλέπω μόνο την αναπαράσταση των παράλογων σκέψεων μου, και δεν αφήνω τις αληθινές μου σκέψεις να ρίξουν το αγαθοεργό τους Φως σ' ό,τι βλέπω. [5]Όμως η οδός του Θεού είναι σίγουρη. [6]Οι εικόνες που έχω φτιάξει δεν μπορούν να υπερισχύσουν εναντίον Του επειδή δεν είναι το θέλημα μου να το κάνουν αυτό. [7]Το θέλημα μου είναι το δικό Του και δε θα βάλω άλλους Θεούς μπροστά Του.

ΜΑΘΗΜΑ 54

Οι ιδέες για τη σημερινή επανάληψη είναι οι εξής:
1. (16) ***Δεν έχω ουδέτερες σκέψεις***.
[2]Είναι αδύνατο να έχω ουδέτερες σκέψεις επειδή όλες οι σκέψεις έχουν δύναμη. [3]Είτε θα κατασκευάσουν ένα ψεύτικο κόσμο είτε θα με οδηγήσουν στον πραγματικό. [4]Οι σκέψεις δεν μπορούν να μην έχουν συνέπειες. [5]Όπως ο κόσμος που βλέπω προκύπτει από τα λάθη της σκέψης μου, έτσι και ο πραγματικός κόσμος θα εγερθεί μπροστά στα μάτια μου καθώς αφήνω τα λάθη μου να διορθωθούν. [6]Οι σκέψεις μου δεν μπορεί να μην είναι ούτε αληθινές ούτε ψεύτικες. [7]Πρέπει να είναι ή το ένα ή το άλλο. [8]Ό,τι βλέπω μου δείχνει ποιο

από τα δύο είναι.
2. (17) ***Δε βλέπω ουδέτερα πράγματα.***
[2] Ό,τι βλέπω μαρτυρά αυτό που σκέφτομαι. [3]Αν δε σκεφτόμουν, δε θα υπήρχα επειδή η ζωή είναι σκέψη. [4]Ας κοιτάξω τον κόσμο που βλέπω σαν μια αναπαράσταση της κατάστασης του νου μου. [5]Γνωρίζω ότι η κατάσταση του νου μου μπορεί να αλλάξει. [6]Επομένως γνωρίζω επίσης ότι και ο κόσμος που βλέπω μπορεί να αλλάξει.
3. (18) ***Δεν είμαι ο μόνος που ζει τα αποτελέσματα της όρασης μου.***
[2]Αν δεν έχω ιδιωτικές σκέψεις, δεν μπορώ να δω έναν ιδιωτικό κόσμο. [3]Ακόμα και η παράλογη ιδέα του αποχωρισμού από το Θεό έπρεπε να μοιραστεί προτού μπορέσει να σχηματίσει το θεμέλιο του κόσμου που βλέπω. [4]Όμως εκείνη η μοιρασιά ήταν η μοιρασιά του τίποτα. [5]Μπορώ επίσης να επικαλεστώ τις πραγματικές μου σκέψεις οι οποίες μοιράζονται όλα με όλους. [6]Όπως οι σκέψεις μου του αποχωρισμού απευθύνονται στις σκέψεις του αποχωρισμού των άλλων, έτσι και οι πραγματικές μου σκέψεις αφυπνίζουν τις πραγματικές σκέψεις στους άλλους. [7]Και ο κόσμος που οι πραγματικές μου σκέψεις μου δείχνουν θα εμφανιστεί στην όραση τους, όπως επίσης και στη δική μου.
4. (19) ***Δεν είμαι ο μόνος που ζει τα αποτελέσματα των σκέψεων μου.***
[2]Δεν είμαι μοναχός μου σε τίποτα. [3]Το καθετί που σκέφτομαι, λέω, ή κάνω διδάσκει όλο το σύμπαν. [4]Ο Υιός του Θεού δεν μπορεί να σκεφτεί, να μιλήσει ή να δράσει μάταια. [5]Δεν μπορεί να είναι μόνος του σε τίποτα. [6]Είναι επομένως στη δύναμη μου να απελευθερώσω κάθε νου μαζί με το δικό μου επειδή η δύναμη του Θεού είναι δική μου.
5. (20***) Είμαι αποφασισμένος να δω.***
[2]Καθώς αναγνωρίζω το γεγονός ότι μοιράζομαι τις σκέψεις μου, είμαι αποφασισμένος να δω. [3]Θα κοιτάξω τα σημεία που μου δείχνουν ότι η σκέψη του κόσμου έχει αλλάξει. [4]Θα δω την απόδειξη ότι αυτό που έχει γίνει μέσα από μένα έχει επιτρέψει στην αγάπη να αντικαταστήσει το φόβο, στο γέλιο να αντικαταστήσει τα δάκρυα και στην αφθονία να αντικαταστήσει τις απώλειες. [5]Θα κοιτάξω τον πραγματικό κόσμο και θα τον αφήσω να με διδάξει ότι το θέλημα μου και το θέλημα του Θεού είναι ένα .

ΜΑΘΗΜΑ 55

Η σημερινή επανάληψη περιλαμβάνει τα ακόλουθα:
1. (21) ***Είμαι αποφασισμένος να δω τα πράγματα διαφορετικά.***
[2]Ό,τι βλέπω τώρα δεν είναι παρά σημεία ασθένειας, καταστροφής και θανάτου. [3]Αυτό δεν μπορεί να είναι ό,τι ο Θεός δημιούργησε για τον αγαπημένο Του Υιό. [4]Το ίδιο το γεγονός ότι βλέπω τέτοια πράγματα είναι απόδειξη ότι δεν καταλαβαίνω το Θεό. [5]Επομένως δεν καταλαβαίνω ούτε τον Υιό Του. [6]Ό,τι βλέπω μου λέει ότι δε γνωρίζω ποιος είμαι. Είμαι αποφασισμένος να δω τα σημεία που καταμαρτυρούν την αλήθεια για μένα, παρά εκείνα που μου δείχνουν μια ψευδαίσθηση του εαυτού μου.
2. (22) ***Ό,τι βλέπω είναι μια μορφή εκδίκησης.***
[2]0 κόσμος που βλέπω δεν είναι η αναπαράσταση σκέψεων αγάπης. [3]Είναι μια εικόνα επίθεσης του κάθε πράγματος εναντίον κάθε πράγματος. "Είναι οτιδήποτε άλλο παρά μια απεικόνιση της Αγάπης του Θεού και της αγάπης του Υιού Του. [5]Είναι οι δικές μου επιθετικές σκέψεις που προξενούν αυτή την εικόνα. [6]Οι γεμάτες αγάπη σκέψεις μου θα με σώσουν από αυτή την αντίληψη του κόσμου και θα μου δώσουν την ειρήνη που ο Θεός θέλησε να έχω.
3. (23) ***Μπορώ να διαφύγω από αυτό τον κόσμο με το να εγκαταλείψω τις επιθετικές σκέψεις.***
[2]Εδώ έγκειται η σωτηρία και πουθενά αλλού. [3]Χωρίς επιθετικές σκέψεις δε θα μπορούσα να δω ένα κόσμο επίθεσης. [4]Καθώς η συγχώρεση επιτρέπει στην αγάπη να επιστρέψει στην αντίληψη μου, θα δω ένα κόσμο ειρήνης, ασφάλειας και χαράς. [5]Και είναι αυτό που διαλέγω να δω στη θέση αυτού που βλέπω τώρα.
4. (24***) Δεν αντιλαμβάνομαι τα δικά μου καλύτερα συμφέροντα.***
[2]Πώς θα μπορούσα να αναγνωρίσω τα δικά μου καλύτερα συμφέροντα όταν δε γνωρίζω ποιος είμαι; [3]Ό,τι νομίζω ότι είναι τα καλύτερα μου συμφέροντα απλώς με δεσμεύουν πιο πολύ στον κόσμο των ψευδαισθήσεων. [4]Είμαι πρόθυμος να ακολουθήσω τον Οδηγό που

ο Θεός μου έχει δώσει για να ανακαλύψω ποια είναι τα δικά μου καλύτερα συμφέροντα, αναγνωρίζοντας ότι δεν μπορώ να τα αντιληφθώ μόνος μου.
5. (25) ***Δε γνωρίζω το λόγο για τον οποίο οτιδήποτε υπάρχει.***
[2]Για μένα, ο σκοπός όλων των πραγμάτων είναι να αποδείξω ότι οι ψευδαισθήσεις που τρέφω για τον εαυτό μου είναι πραγματικές. Είναι για αυτό το σκοπό που προσπαθώ να χρησιμοποιώ όλους και όλα. [4]Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο πιστεύω ότι ο κόσμος υπάρχει. [5] Επομένως δεν αναγνωρίζω τον αληθινό του σκοπό. [6]Ο σκοπός που έχω δώσει στον κόσμο έχει οδηγήσει σε μια εικόνα τρόμου. [7]Ας ανοίξω το νου μου στον πραγματικό σκοπό του κόσμου με το να ανακαλέσω το σκοπό που έχω δώσει και μαθαίνοντας την αλήθεια για αυτόν.

ΜΑΘΗΜΑ 56

Η επανάληψη για σήμερα καλύπτει τα ακόλουθα:
1. (26) ***Οι επιθετικές μου σκέψεις επιτίθενται ενάντια στην τέλεια ασφάλεια μου.***
[2]Πώς μπορώ να γνωρίζω ποιος είμαι όταν βλέπω τον εαυτό μου κάτω από συνεχή επίθεση; [3]Πόνος, αρρώστια, απώλειες, γηρατειά και θάνατος φαίνονται να με απειλούν. [4]'0λες μου οι ελπίδες, οι επιθυμίες και τα σχέδια φαίνονται να είναι στο έλεος ενός κόσμου που δεν μπορώ να ελέγξω. [3]Όμως η τέλεια ασφάλεια και η απόλυτη ευτυχία είναι η κληρονομιά μου. [6] Έχω προσπαθήσει να απορρίψω την κληρονομιά μου σαν αντάλλαγμα για τον κόσμο που βλέπω. [7]Αλλά ο Θεός έχει φυλάξει την κληρονομιά μου για μένα. [8] Οι πραγματικές σκέψεις θα με διδάξουν τι είναι.
2. (27) ***Πάνω από όλα θέλω να δω.***
[2]Αναγνωρίζοντας ότι αυτό που βλέπω καθρεφτίζει αυτό που νομίζω ότι είμαι, συνειδητοποιώ ότι η όραση είναι η μεγαλύτερη μου ανάγκη. [3]Ο κόσμος που βλέπω επιβεβαιώνει τη γεμάτη φόβο εικόνα του εαυτού μου που έχω φτιάξει. [4]Αν θα ήθελα να θυμηθώ ποιος είμαι είναι πολύ σημαντικό να απορρίψω αυτή την εικόνα του εαυτού μου. [5]Καθώς αυτή η εικόνα αντικαθίσταται από την αλήθεια, είναι σίγουρο ότι η όραση θα μου δοθεί. [6]Και με αυτή την όραση θα κοιτάξω τον κόσμο και τον εαυτό μου με καλοσύνη και αγάπη.
3. (28) ***Πάνω από όλα Εγώ θέλω να δω διαφορετικά.***
[2]Ο κόσμος που βλέπω κρατά τη γεμάτη φόβο εικόνα του εαυτού μου στη θέση της και εγγυάται τη συνέχεια της. [3]Εφόσον βλέπω τον κόσμο όπως τον βλέπω τώρα, η αλήθεια δεν μπορεί να εισέλθει στην αντίληψη μου. [4]Θα ήθελα να αφήσω την πόρτα πίσω από αυτό τον κόσμο να ανοιχτεί για μένα για να μπορέσω να κοιτάξω πέρα από αυτόν, στον κόσμο που καθρεφτίζει την Αγάπη του Θεού.
4. (29) ***Ο Θεός υπάρχει στο καθετί που Εγώ βλέπω.***
[2]Πίσω από κάθε εικόνα που έχω φτιάξει η αλήθεια παραμένει αμετάβλητη. [3]Πίσω από κάθε πέπλο με το οποίο έχω καλύψει το πρόσωπο της αγάπης, το φως της παραμένει λαμπρό. [4]Πέρα από όλες τις παράλογες επιθυμίες μου υπάρχει η θέληση μου ενωμένη με το θέλημα του Πατέρα μου. [5]Ο Θεός συνεχίζει να υπάρχει παντού και σε όλα τα πράγματα για πάντα. [6]Κι εμείς, που είμαστε μέρος Του, θα κοιτάξουμε κάποια στιγμή πέρα από όλα τα φαινόμενα και θα αναγνωρίσουμε την αλήθεια που υπάρχει πέρα από όλα αυτά.
5. (30) ***Ο Θεός υπάρχει στο καθετί που βλέπω επειδή ο Θεός υπάρχει στο νου μου.***
[2]Στον ίδιο το νου, πίσω από όλες τις παράλογες σκέψεις του αποχωρισμού και της επίθεσης είναι η γνώση ότι όλα είναι ένα για πάντα. [3]Δεν έχω χάσει τη γνώση του ποιος είμαι, επειδή την έχω ξεχάσει.[4] Έχει φυλαχτεί για μένα στο Νου του Θεού, ο Οποίος δεν έχει εγκαταλείψει τις σκέψεις Του. [5]Κι εγώ, που είμαι μεταξύ αυτών, είμαι ένα με αυτές κι ένα με Εκείνον.

ΜΑΘΗΜΑ 57

Σήμερα θα επανεξετάσουμε τις εξής ιδέες:
1. (31) ***Δεν είμαι το θύμα τον κόσμου που Εγώ βλέπω.***
[2]Πώς μπορώ να είμαι το θύμα ενός κόσμου που μπορεί να εξουδετερωθεί εντελώς αν το

θέλω; [3]Οι αλυσίδες μου είναι χαλαρωμένες. [4]Μπορώ να απαλλαγώ απ' αυτές απλώς με την επιθυμία μου να το κάνω αυτό. [5]Η πόρτα της φυλακής είναι ανοιχτή. [6]Μπορώ να φύγω απλώς με το να περπατήσω έξω απ' αυτήν. [7]Τίποτα δε με κρατά σε αυτό τον κόσμο. [8]Μόνο η επιθυμία μου να καθίσω με κρατά φυλακισμένο. [9]Θα ήθελα να απορρίψω τις παράλογες επιθυμίες μου και να βαδίσω επιτέλους στο φως του ήλιου.
2. (32) ***Εγώ έχω επινοήσει τον κόσμο που Εγώ βλέπω.***
[2]Εγώ κατασκεύασα τη φυλακή στην οποία Εγώ βλέπω τον εαυτό μου. [3]Το μόνο που χρειάζεται να κάνω είναι να το αναγνωρίσω αυτό και είμαι ελεύθερος. [4] Έχω ξεγελάσει τον εαυτό μου στο να πιστεύω ότι είναι δυνατό να φυλακίσω τον Υιό του Θεού. [5] Έκανα ένα φοβερό λάθος όταν υιοθέτησα αυτή την πεποίθηση την οποία δε θέλω πια. [6]0 Υιός του Θεού πρέπει να είναι για πάντα ελεύθερος. Είναι όπως ο Θεός τον δημιούργησε κι όχι όπως θα ήθελα να τον φτιάξω. [8]Βρίσκεται όπου ο Θεός θα τον ήθελε να είναι, κι όχι όπου σκέφτηκα να τον κρατήσω φυλακισμένο,
3. (33) ***Υπάρχει ένας άλλος τρόπος με τον οποίο μπορώ να κοιτάξω τον κόσμο.***
[2]Αφού ο σκοπός του κόσμου δεν είναι αυτός που του απέδωσα, πρέπει να υπάρχει ένας άλλος τρόπος να τον κοιτάξω. [3]Βλέπω το καθετί ανάποδα και οι σκέψεις μου είναι το αντίθετο της αλήθειας. [4]Βλέπω τον κόσμο σαν μια φυλακή του Υιού του Θεού. [5]Ο κόσμος, λοιπόν, πρέπει να είναι στην πραγματικότητα το μέρος όπου μπορεί να απελευθερωθεί. [6]Θα ήθελα να κοιτάξω τον κόσμο όπως είναι και να τον δω σαν ένα μέρος όπου ο Υιός του Θεού βρίσκει την ελευθερία του.
4. (34) ***Θα μπορούσα να δω ειρήνη παρά αυτό που βλέπω.***
[2]Όταν βλέπω τον κόσμο σαν ένα τόπο ελευθερίας, συνειδητοποιώ ότι καθρεφτίζει τους νόμους του Θεού παρά τους κανονισμούς που επινόησα για να τον κυβερνούν. [3]Θα καταλάβω ότι η ειρήνη, όχι ο πόλεμος, κατοικεί σ' αυτόν, [4]Και θα αντιληφθώ ότι η ειρήνη επίσης κατοικεί στις καρδιές όλων εκείνων που μοιράζονται αυτό τον τόπο με μένα.
5. (35) ***Ο νους μου είναι μέρος του Θεού Είμαι πολύ άγιος.***
[2]Καθώς μοιράζομαι την ειρήνη του κόσμου με τους αδερφούς μου, αρχίζω να καταλαβαίνω ότι αυτή η ειρήνη προέρχεται από βαθιά μέσα μου. [3]Ο κόσμος τον οποίο κοιτάζω έχει λάβει το φως της συγχώρεσης μου και ακτινοβολεί συγχώρεση. [4]Μέσα σε αυτό το φως αρχίζω να βλέπω αυτό που οι ψευδαισθήσεις μου για τον εαυτό μου κρατούσαν κρυμμένο. [5]Αρχίζω να καταλαβαίνω την αγιοσύνη όλων των όντων, συμπεριλαμβανομένου και του εαυτού μου, και το γεγονός ότι όλα είναι ένα με μένα.

ΜΑΘΗΜΑ 58

Οι παρακάτω ιδέες θα επανεξεταστούν σήμερα:
1. (36) ***Η αγιοσύνη μου τυλίγει το καθετί που Εγώ βλέπω.***
[2]Από την αγιοσύνη μου προέρχεται η αντίληψη του πραγματικού κόσμου. [3] Έχοντας συγχωρέσει, δε βλέπω πια τον εαυτό μου σαν ένοχο. [4]Μπορώ να αποδεχτώ την αθωότητα που είναι η αλήθεια για τον εαυτό μου. [5]Κοιτάζον-τας μέσα από μάτια που κατανοούν, η αγιοσύνη του κόσμου είναι το μόνο που βλέπω επειδή μπορώ να απεικονίσω μόνο τις σκέψεις που έχω για τον εαυτό μου.
2. (37***) Η αγιοσύνη μου ευλογεί τον κόσμο.***
[2]Η αντίληψη της αγιοσύνης μου δεν ευλογεί μόνο εμένα. [3] Όλοι και όλα που βλέπω στο φως της μοιράζονται τη χαρά που μου δίνει. [4]Δεν υπάρχει τίποτα που να είναι χωρίς αυτή τη χαρά, επειδή δεν υπάρχει τίποτα που να μη μοιράζεται την αγιοσύνη μου. [5]Καθώς αναγνωρίζω την αγιοσύνη μου, έτσι και η αγιοσύνη του κόσμου ακτινοβολεί λαμπρά για όλους να τη δουν.
3. (38) ***Δεν υπάρχει τίποτα που η αγιοσύνη μου δεν μπορεί να κάνει.***
[2]Η αγιοσύνη μου είναι απεριόριστη στη δύναμη της να θεραπεύσει επειδή είναι απεριόριστη στη δύναμη της να σώσει. [3]Από τι μπορεί να σωθεί κανείς παρά από ψευδαισθήσεις; [4]Και τι είναι όλες οι ψευδαισθήσεις παρά ψευδείς ιδέες που τρέφω για τον εαυτό μου; [5]Η αγιοσύνη μου τις εξουδετερώνει όλες με το να βεβαιώνει την αλήθεια για μένα. [6]Στην παρουσία της αγιοσύνης μου, την οποία μοιράζομαι με τον ίδιο το Θεό, όλα τα είδωλα εξαφανίζονται. 4. (39) ***Η αγιοσύνη μου είναι η σωτηρία μου.***

[2]Αφού η αγιοσύνη μου με σώζει από όλες τις ενοχές, η αναγνώριση της αγιοσύνης μου είναι η αναγνώριση της σωτηρίας μου. [3]ΕΊναι επίσης η αναγνώριση της σωτηρίας του κόσμου. [4]Απαξ και αποδεχτώ την αγιοσύνη μου, τίποτα δεν μπορεί να με φοβίσει. [5]Κι επειδή δε φοβάμαι, όλοι πρέπει να μοιραστούν την κατανόηση μου η οποία είναι το δώρο του Θεού σε μένα και τον κόσμο.
5. (40) ***Σαν ένας Υιός του Θεού, είμαι ευλογημένος.***
[2]Σε αυτό έγκειται η αξίωση μου για ό,τι είναι καλό και μόνο καλό. [3]Σαν ένας Υιός του Θεού είμαι ευλογημένος. [4]Όλα τα καλό πράγματα είναι δικά μου επειδή ο Θεός τα προόρισε για μένα. [5]Δεν μπορώ να υποφέρω καμιά απώλεια, ή στέρηση, ή πόνο λόγω του ποιος είμαι. [6]Ο Πατέρας μου με στηρίζει, με προστατεύει και με κατευθύνει σε όλα τα πράγματα. [7]Η φροντίδα Του για μένα είναι άπειρη κι είναι μαζί μου για πάντα. [8]Είμαι αιώνια ευλογημένος σαν Υιός Του.

ΜΑΘΗΜΑ 59

Οι ακόλουθες ιδέες θα επανεξεταστούν σήμερα:
1. (41) ***Ο Θεός πηγαίνει μαζί μου οπουδήποτε Εγώ πάω.***
[2]Πώς μπορώ να είμαι μόνος μου όταν ο Θεός έρχεται πάντοτε μαζί μου; [3]Πώς μπορώ να έχω αμφιβολίες για τον εαυτό μου και να αισθάνομαι ανασφαλής όταν η τέλεια σιγουριά κατοικεί σε Αυτόν; [4]Πώς μπορώ να ενοχληθώ από οτιδήποτε όταν Αυτός αναπαύεται μέσα μου σε απόλυτη ειρήνη; [5]Πώς μπορώ να υποφέρω όταν η αγάπη και η χαρά με περιβάλλουν μέσω Αυτού; [6]Ας μην τρέφω ψευδαισθήσεις για τον εαυτό μου. Είμαι τέλειος επειδή ο Θεός πηγαίνει μαζί μου οπουδήποτε Εγώ πάω.
2. (42) ***Ο Θεός είναι η Δύναμη μου. Η Όραση είναι το δώρο Του.***
[2]Ας μη βασιστώ στα δικά μου μάτια για να δω σήμερα. [3]Ας είμαι πρόθυμος να ανταλλάξω την αξιολύπητη ψευδαίσθηση της όρασης μου για την όραση που δίνεται από το Θεό. [4]Η όραση του Χριστού είναι το δώρο Του και μου το έχει δώσει. [5]Ας επικαλεστώ αυτό το δώρο σήμερα, έτσι ώστε η σημερινή μέρα να με βοηθήσει να καταλάβω την αιωνιότητα.
3. (43) ***Ο Θεός είναι η Πηγή μου. Δεν μπορώ να δω ξέχωρα από Αυτόν.***
[2]Μπορώ να δω ό,τι ο Θεός θέλει να δω. [3]Δεν μπορώ να δω τίποτα άλλο. [4]Πέρα από το θέλημα Του υπάρχουν μόνο ψευδαισθήσεις. [5]Είναι αυτές που διαλέγω όταν σκέφτομαι ότι μπορώ να δω ξέχωρα από Αυτόν. [6]Είναι αυτές που διαλέγω όταν προσπαθώ να δω μέσα από τα μάτια του σώματος. [7]Η όραση του Χριστού όμως μου έχει δοθεί για να τις αντικαταστήσει. [8]Είναι μέσω αυτής της όρασης που διαλέγω να δω.
4. (44) ***Ο Θεός είναι το Φως στο οποίο Εγώ βλέπω.***
[2]Δεν μπορώ να δω στο σκοτάδι. [3]Ο Θεός είναι το μόνο φως. [4]Επομένως, αν πρόκειται να δω, πρέπει να δω μέσα από Αυτόν. [5]Έχω προσπαθήσει να ορίσω τι είναι η όραση κι έχω κάνει λάθος. [6]Τώρα μου δίνεται να καταλάβω ότι ο Θεός είναι το Φως στο οποίο βλέπω. [7]Ας καλωσορίσω την όραση και τον ευτυχισμένο κόσμο που θα μου δείξει.
5. (45) ***Ο Θεός είναι ο Νους με τον οποίο σκέφτομαι.***
[2]Δεν έχω σκέψεις που δε μοιράζομαι με το Θεό. [3]Δεν έχω σκέψεις ξέχωρα από Αυτόν επειδή ο νους μου δεν είναι ξεχωριστός από το Δικό Του. [4]Σαν μέρος του Νου Του, οι σκέψεις μου είναι δικές Του και οι σκέψεις Του είναι δικές μου.

ΜΑΘΗΜΑ 60

Οι ιδέες για τη σημερινή επανάληψη είναι οι εξής:
1. (46) ***Ο Θεός είναι η Αγάπη στην οποία Εγώ συγχωρώ.***
[2]Ο Θεός δε συγχωρεί επειδή δεν έχει ποτέ καταδικάσει. [3]Οι αθώοι δεν μπορούν να κατακρίνουν κι εκείνοι που έχουν αποδεχτεί την αθωότητα τους δε βλέπουν τίποτα να συγχωρέσουν. [4] Όμως η συγχώρεση είναι το μέσο με το οποίο θα αναγνωρίσω την αθωότητα μου. Είναι η αντανάκλαση της Αγάπης του Θεού στη γη. [6]Θα με φέρει αρκετά κοντά στον Ουρανό ώστε η Αγάπη του Θεού να μπορέσει να με φτάσει και να με ανυψώσει σε Αυτόν.
2. (47) ***Ο Θεός είναι η Δύναμη στην οποία Εγώ εμπιστεύομαι.***

[2]Δεν είναι η δική μου δύναμη μέσω της οποίας συγχωρώ. [3]Είναι μέσω της δύναμης του Θεού μέσα μου, την οποία θυμάμαι καθώς συγχωρώ. [4]Καθώς αρχίζω να βλέπω, αναγνωρίζω την αντανάκλασή Του στη γη. [5]Συγχωρώ όλα τα πράγματα επειδή αισθάνομαι το ξύπνημα της Δύναμης Του μέσα μου. [6]Κι αρχίζω να θυμάμαι την Αγάπη που διάλεξα να ξεχάσω, η Οποία όμως δε με έχει ξεχάσει.
3. (48) ***Δεν έχω τίποτα να φοβηθώ.***
[2]Πόσο ασφαλής θα μου φανεί ο κόσμος όταν μπορέσω να τον δω! [3]Δε θα μοιάζει σε τίποτα με αυτό που φαντάζομαι ότι βλέπω τώρα. [4] Όλοι αυτοί κι όλα αυτά που βλέπω θα γέρνουν προς τα μένα να με ευλογήσουν. [5]Θα αναγνωρίσω στον καθένα τον πιο αγαπητό μου Φίλο. [6]Τι θα μπορούσα να φοβηθώ σε ένα κόσμο που έχω συγχωρέσει και ο οποίος με έχει συγχωρέσει;
4. (49***) Η φωνή του Θεού μου μιλά όλη την ημέρα.***
[2]Δεν υπάρχει ούτε μια στιγμή που η Φωνή του Θεού να σταματά να καλεί τη συγχώρεση μου να με σώσει. [3]Δεν υπάρχει στιγμή που η Φωνή Του δε διευθύνει τις σκέψεις μου, καθοδηγεί τις πράξεις μου και οδηγεί το δρόμο μου. [4]Βαδίζω σταθερά προς την αλήθεια. [5]Δεν μπορώ να πάω πουθενά αλλού επειδή η Φωνή του Θεού είναι η μόνη φωνή κι ο μόνος οδηγός που έχει δοθεί στον Υιό Του.
5. (50) ***Συντηρούμαι από την Αγάπη τον Θεού.***
[2]Καθώς ακούω προσεκτικά τη Φωνή του Θεού, συντηρούμαι από την Αγάπη Του. [3]Καθώς ανοίγω τα μάτια μου, η Αγάπη Του φωτίζει τον κόσμο για να δω. [4]Καθώς συγχωρώ, η Αγάπη Του μου υπενθυμίζει ότι ο Υιός Του είναι αναμάρτητος. [5]Και καθώς κοιτάζω τον κόσμο με την όραση που Αυτός μου έχει δώσει, θυμάμαι ότι είμαι ο Υιός Του.

ΜΑΘΗΜΑ 61

Είμαι το Φως τού κόσμου.

1) Ποιος είναι το φως του κόσμου παρά ο Υιός του Θεού; [2]Αυτή, λοιπόν, είναι απλώς μια δήλωση της αλήθειας για τον εαυτό σου. [3]Είναι το αντίθετο μιας δήλωσης περηφάνιας, αλαζονείας, ή αυταπάτης. [4]Δεν περιγράφει την ιδέα που έχεις σχηματίσει για τον εαυτό σου. [5]Δεν αναφέρεται σε κανένα από τα χαρακτηριστικά τα οποία έχεις αποδώσει στα είδωλα σου. Αναφέρεται σε σένα όπως δημιουργήθηκες από το Θεό. [7]Απλώς δηλώνει την αλήθεια.
2) Για το εγώ, η σημερινή ιδέα είναι το αποκορύφωμα της μεγαλοποίησης του εαυτού. [2]Αλλά το εγώ δεν καταλαβαίνει την ταπεινότητα και νομίζει λανθασμένα ότι είναι η υποτίμηση του εαυτού. [3]Η ταπεινότητα αποτελείται από το να αποδεχτείς το ρόλο σου στη σωτηρία και να μη δεχτείς κανέναν άλλο. [4]Δεν είναι ταπεινότητα να επιμένεις ότι δεν μπορείς να είσαι το Φως του κόσμου, αν αυτή είναι η αποστολή που σου έχει αναθέσει ο Θεός. [5]Μόνο η αλαζονεία θα ισχυριζόταν ότι αυτή η αποστολή δεν μπορεί να είναι για σένα και η αλαζονεία είναι πάντοτε του εγώ.
3) Η αληθινή ταπεινότητα σου ζητά να αποδεχτείς τη σημερινή ιδέα επειδή είναι η Φωνή του Θεού που σου λέει ότι είναι αληθινή. [2]Αυτό είναι ένα πρώτο βήμα στην αποδοχή της πραγματικής σου αποστολής στη γη. [3]Είναι ένα τεράστιο βήμα στο να πάρεις τη θέση που δικαιωματικά σου ανήκει στη σωτηρία. [4]Είναι μια θετική βεβαίωση του δικαιώματος σου να σωθείς και μια ομολογία της δύναμης που σου δίνεται να σώσεις άλλους.
4) Θα χρειαστείς να σκέφτεσαι αυτή την ιδέα όσο το δυνατό πιο συχνό σήμερα. [2]Είναι η τέλεια απάντηση σε όλες τις ψευδαισθήσεις κι επομένως σε όλους τους πειρασμούς. [3]Φέρνει όλες τις αντιλήψεις που έχεις σχηματίσει για τον εαυτό σου στην αλήθεια και σε βοηθά να αποχωρήσεις ειρηνικό ξαλαφρωμένος και σίγουρος στο σκοπό σου.
5) Όσο το δυνατό πιο πολλές περίοδοι εξάσκησης πρέπει να επιχειρηθούν σήμερα, αν και καθεμιά από αυτές δε χρειάζεται να υπερβαίνει ένα ή δύο λεπτά. [2]Πρέπει να τις αρχίζεις λέγοντας στον εαυτό σου τα εξής:
[3]*Είμαι το φως του κόσμου.*
[4]*Αυτή είναι η μοναδική μου αποστολή.*
[5]*Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο βρίσκομαι εδώ.*

[6]Μετά συλλογίσου αυτά τα λόγια για λίγο, κατά προτίμηση με τα μάτια σου κλειστά αν οι συνθήκες το επιτρέπουν.[7] Άφησε μερικές παρόμοιες σκέψεις να έρθουν στο νου σου κι επανέλαβε την ιδέα στον εαυτό σου αν ο νους σου περιπλανάται μακριά από την κεντρική σκέψη.
6) Μην αμελήσεις ν' αρχίσεις και να τελειώσεις την ημέρα με μια περίοδο εξάσκησης. [2]Έτσι θα ξυπνήσεις με μια ομολογία της αλήθειας για τον εαυτό σου, θα την ενδυναμώσεις όλη την ημέρα και θα πέσεις να κοιμηθείς καθώς επαναβεβαιώνεις την αποστολή σου και το μόνο σου σκοπό εδώ. [3]Αυτές οι δύο περίοδοι εξάσκησης μπορεί να διαρκέσουν πιο πολύ από τις υπόλοιπες αν τις βρίσκεις ωφέλιμες και θέλεις να τις επεκτείνεις.
7) Η σημερινή ιδέα προχωρά πολύ πιο πέρα από τις ασήμαντες απόψεις του εγώ για το ποιος είσαι και ποιος είναι ο σκοπός σου. [2]Για μια ιδέα που φέρνει τη σωτηρία, αυτό είναι φανερά αναγκαίο. [3]Αυτό είναι το πρώτο από έναν αριθμό γιγαντιαίων βημάτων που θα κάνουμε στις επόμενες βδομάδες. [4]Προσπάθησε σήμερα να αρχίσεις να χτίζεις ένα γερό θεμέλιο για αυτή την πρόοδο. [5]Είσαι το Φως του κόσμου. [6]Ο Θεός έχει χτίσει το σχέδιο Του για τη σωτηρία του Υιού Του σε σένα.

ΜΑΘΗΜΑ 62

Συγχώρεση είναι η αποστολή μου σαν το Φως τού κόσμου.

1) Είναι η συγχώρεση σου που θα φέρει τον κόσμο του σκότους στο φως. [2]Είναι η συγχώρεση σου που σε αφήνει να αναγνωρίσεις το φως στο οποίο βλέπεις. [3]Το να συγχωρείς είναι η απόδειξη ότι είσαι το Φως του κόσμου. [4]Μέσα από τη συγχώρεση η αλήθεια για τον εαυτό σου επιστρέφει στη μνήμη σου. [3]Επομένως η σωτηρία σου έγκειται στο να συγχωρείς.
2) Οι ψευδαισθήσεις για τον εαυτό σου και τον κόσμο είναι ένα. [2]Αυτός είναι ο λόγος που όλη η συγχώρεση είναι ένα δώρο στον εαυτό σου. [3] Έχοντας επιτεθεί στη δημιουργία και το Δημιουργό της, κι έχοντας έτσι απαρνηθεί την Ταυτότητα σου, ο στόχος σου τώρα είναι να ανακαλύψεις ποιος είσαι. [4]Γώρα μαθαίνεις πώς να θυμάσαι την αλήθεια. [5]Γιατί αυτή η επίθεση πρέπει να αντικατασταθεί από τη συγχώρεση, έτσι ώστε οι σκέψεις της ζωής να μπορέσουν να αντικαταστήσουν τις σκέψεις του θανάτου.
3) Να θυμάσαι ότι κάθε φορά που επιτίθεσαι, επικαλείσαι τη δική σου αδυναμία, ενώ κάθε φορά που συγχωρείς επικαλείσαι τη δύναμη του Χριστού μέσα σου. [2]Δεν έχεις αρχίσει λοιπόν να καταλαβαίνεις τι θα κάνει η συγχώρεση για σένα; [3]Θα αφαιρέσει όλη την αίσθηση αδυναμίας, υπερέντασης και κόπωσης από το νου σου. [4]Θα απομακρύνει όλο το φόβο, την ενοχή και τον πόνο. [5]Θα αποκαταστήσει την τέλεια ασφάλεια και δύναμη που ο Θεός έδωσε στον Υιό Του στην επίγνωση σου.
4) Ας είμαστε ευτυχείς να αρχίσουμε και να τελειώσουμε αυτή την ημέρα με την εξάσκηση της σημερινής ιδέας και να τη χρησιμοποιούμε όσο το δυνατό πιο συχνά όλη την ημέρα. [2]Θα σε βοηθήσει να κάνεις την ημέρα σου τόσο ευτυχισμένη όσο ο Θεός σε θέλει να είσαι. [3]Και θα βοηθήσει εκείνους που είναι γύρω σου καθώς επίσης κι εκείνους που φαίνονται να είναι μακριά, στο χώρο και το χρόνο, να μοιραστούν αυτή την ευτυχία μαζί σου.
5) Όσο πιο συχνά μπορείς, με τα μάτια σου κλειστά αν είναι δυνατό, λέγε στον εαυτό σου σήμερα τα εξής:
[2]*Η συγχώρεση είναι η αποστολή μου σαν το Φως τον κόσμου.* [3]Θα *ήθελα να εκπληρώσω την αποστολή μου για να μπορώ να είμαι ευτυχισμένος.*
[4]Μετά αφιέρωσε ένα δύο λεπτά να συλλογιστείς την αποστολή σου, την ευτυχία και την απελευθέρωση που θα σου φέρει. [5] Άφησε παρόμοιες σκέψεις να έρθουν ελεύθερα στο νου σου, γιατί η καρδιά σου θα αναγνωρίσει αυτά τα λόγια - και στο νου σου βρίσκεται η επίγνωση ότι είναι αληθινά. [6]Αν τυχόν κι αφαιρεθείς επανέλαβε την ιδέα και πρόσθεσε:
[7]*Θα ήθελα να το θυμάμαι αυτό επειδή θέλω να είμαι ευτυχισμένος.*

ΜΑΘΗΜΑ 63

Το Φως τού κόσμου φέρνει την ειρήνη στον κάθε νου μέσω της συγχώρεσης μου.

1) Πόσο άγιος είσαι εσύ που έχεις τη δύναμη να φέρνεις την ειρήνη στον κάθε νου! [2]Πόσο ευλογημένος είσαι εσύ που μπορείς να μάθεις να αναγνωρίζεις τον τρόπο για να το αφήνεις αυτό να γίνεται μέσα από σένα! [3]Τι σκοπό θα μπορούσες να έχεις που θα σου φέρει μεγαλύτερη ευτυχία;
2) Με μια τέτοια αποστολή είσαι πραγματικά το φως του κόσμου. [2]Ο Υιός του Θεού βασίζεται σε σένα για τη λύτρωση του. [3]Σου ανήκει και επομένως είναι δική σου για να του την δώσεις. [4]Μην αποδεχτείς κανένα ασήμαντο σκοπό ή δίχως νόημα επιθυμία στη θέση της, γιατί διαφορετικά θα ξεχάσεις την αποστολή σου και θα αφήσεις τον Υιό του Θεού στην κόλαση. [5]Αυτό που ζητείται από σένα δεν είναι μια επιπόλαιη παράκληση. [6]Σου ζητείται να αποδεχτείς τη σωτηρία ώστε να είναι δική σου και να μπορείς να την προσφέρεις.
3) Επειδή αναγνωρίζουμε τη σπουδαιότητα αυτής της αποστολής, θα είμαστε ευτυχείς να τη θυμόμαστε πολύ συχνά σήμερα. [2]Θα αρχίσουμε την ημέρα μας ομολογώντας την και θα τελειώσουμε την ημέρα με τη σκέψη της στην επίγνωση μας. [3]Και όλη την ημέρα θα επαναλαμβάνουμε όσο πιο συχνά μπορούμε τα εξής:
[4]Το φως του κόσμου φέρνει την ειρήνη στον κάθε νου μέσω της συγχώρεσης μου.
[5]Είμαι το μέσον που ο Θεός έχει διορίσει για τη σωτηρία του κόσμου.
4) Αν κλείσεις τα μάτια σου, μάλλον θα σου φανεί πιο εύκολο να αφήσεις τις σχετικές σκέψεις να έρθουν στο νου σου κατά τη διάρκεια του ενός ή δύο λεπτών που πρέπει να αφιερώσεις συλλογιζόμενος αυτές τις ιδέες. [2]Να μην περιμένεις όμως για μια τέτοια ευκαιρία. [3]Καμιά ευκαιρία για την ενδυνάμωση της σημερινής ιδέας δεν πρέπει να χαθεί. [4]Να θυμάσαι ότι ο Υιός του Θεού στηρίζεται σε σένα για τη σωτηρία του. [5]Και ποιος παρά ο Εαυτός σου πρέπει να είναι ο Υιός Του;

ΜΑΘΗΜΑ 64

***Ας μην ξεχνώ την αποστολή* μου.**

1) Η σημερινή ιδέα είναι απλώς ένας άλλος τρόπος για να πεις «ας μη μπω σε πειρασμό». [2]Ο σκοπός του κόσμου που βλέπεις είναι να αποκρύψει την αποστολή σου της συγχώρεσης και να σου δώσει μια δικαιολογία για να την ξεχάσεις. [3]Είναι ο πειρασμός να εγκαταλείψεις το Θεό και τον Υιό Του με το να λάβεις μια σωματική εμφάνιση. Είναι αυτή η εμφάνιση που τα μάτια του σώματος κοιτάζουν.
2) Ό,τι τα σωματικά μάτια φαίνεται ότι βλέπουν δεν μπορεί να είναι τίποτα άλλο παρά μια μορφή πειρασμού επειδή αυτός ήταν ο σκοπός του ίδιου του σώματος.[2] Έχουμε μάθει όμως ότι το Άγιο Πνεύμα έχει μια άλλη χρήση για τις ψευδαισθήσεις που έχεις φτιάξει κι επομένως βλέπει έναν άλλο σκοπό σ' αυτές. [3]Για το Άγιο Πνεύμα, ο κόσμος είναι ένα μέρος όπου μαθαίνεις να συγχωρείς αυτά που νομίζεις ότι είναι τα αμαρτήματα σου. [4]Σε αυτό το επίπεδο αντίληψης, η σωματική εμφάνιση του πειρασμού γίνεται η πνευματική αναγνώριση της σωτηρίας.
3) Συνοψίζοντας τα τελευταία μαθήματα, η αποστολή σου εδώ είναι να είσαι το φως του κόσμου - μια αποστολή που σου έχει δοθεί από το Θεό. [2]Είναι μόνο η αλαζονεία του εγώ που σε οδηγεί να το αμφισβητείς αυτό κι είναι μόνο ο φόβος του εγώ που σε κάνει να θεωρείς τον εαυτό σου ανάξιο του καθήκοντος που σου έχει ανατεθεί από τον ίδιο το Θεό. [3]Η σωτηρία του κόσμου περιμένει να συγχωρέσεις τον κόσμο, επειδή μέσω της συγχώρεσης ο Υιός του Θεού διαφεύγει από όλες τις ψευδαισθήσεις και κατά αυτό τον τρόπο από όλους τους πειρασμούς. [4]Εσύ είσαι ο Υιός του Θεού.
4) Θα είσαι ευτυχισμένος μόνο αν εκπληρώσεις την αποστολή που σου έχει δοθεί από το Θεό. [2]Ο λόγος για αυτό είναι ότι η αποστολή σου είναι να είσαι ευτυχισμένος με το να χρησιμοποιείς τα μέσα με τα οποία η ευτυχία γίνεται αναπόφευκτη. [3]Δεν υπάρχει άλλος δρόμος. [4]Επομένως κάθε φορά που διαλέγεις αν θα εκπληρώσεις την αποστολή σου ή

όχι, στην πραγματικότητα διαλέγεις αν θα είσαι ευτυχισμένος ή όχι.
5) Ας το θυμόμαστε αυτό σήμερα. [2]Ας το υπενθυμίσουμε στον εαυτό μας το πρωί και ξανά το βράδυ, καθώς επίσης κι όλη την ημέρα. [3]Προετοίμασε τον εαυτό σου από πριν για όλες τις αποφάσεις που θα πάρεις σήμερα με το να θυμάσαι ότι όλες τους είναι στην πραγματικότητα πολύ απλές. [4]Κάθε μία θα οδηγήσει ή στην ευτυχία ή στη δυστυχία. [5]Μπορεί μια τέτοια απλή απόφαση να είναι στην πραγματικότητα δύσκολη να την πάρεις; [6]Μην αφήσεις τη μορφή της απόφασης να σε ξεγελάσει. Το ότι η μορφή είναι πολύπλοκη, δεν υπονοεί ότι και το περιεχόμενο είναι πολύπλοκο. [8]Είναι αδύνατο για οποιαδήποτε απόφαση στη γη να μπορεί να έχει ένα περιεχόμενο διαφορετικό από αυτή μονάχα την απλή επιλογή. [9]Αυτή είναι η μόνη επιλογή που το Άγιο Πνεύμα βλέπει. [10]Επομένως είναι η μόνη επιλογή που υπάρχει.
6) Σήμερα λοιπόν, ας ασκηθούμε με τις ακόλουθες σκέψεις:
[2]Ας *μην ξεχνώ την αποστολή μου.*
[3]*Ας μην προσπαθήσω να αντικαταστήσω την αποστολή*
που μου έχει *δοθεί από το Θεό με τη δική μου.*
[4]*Ας συγχωρώ κι ας είμαι ευτυχισμένος.*
[5]Τουλάχιστον μια φορά σήμερα αφιέρωσε δέκα ή δεκαπέντε λεπτά να συλλογιστείς αυτές τις σκέψεις με τα μάτια σου κλειστά. [6]Παρόμοιες σκέψεις θα έρθουν να σε βοηθήσουν, αν θυμάσαι την κρίσιμη σπουδαιότητα της αποστολής σου για σένα και για τον κόσμο.
7) Στις συχνές εφαρμογές της σημερινής ιδέας καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας, αφιέρωσε αρκετά λεπτά επανεξετάζοντας αυτές τις σκέψεις και μετά συλλογίσου τις χωρίς να σκέφτεσαι τίποτα άλλο. [2]Ιδιαίτερα στην αρχή, αυτό θα είναι δύσκολο επειδή δεν είσαι πεπειραμένος στην πειθαρχία του νου που απαιτεί. [3]Μπορεί να χρειαστείς να επαναλάβεις το «ας μην ξεχνώ την αποστολή μου» αρκετά συχνά για να σε βοηθήσει να συγκεντρωθείς.
8) Οι μικρότερες περίοδοι εξάσκησης που χρειάζονται σήμερα είναι δύο ειδών. [2]Μερικές φορές κάνε τις ασκήσεις με τα μάτια σου κλειστά, προσπαθώντας να συγκεντρωθείς στις σκέψεις που χρησιμοποιείς. [3]Άλλες φορές, κράτα τα μάτια σου ανοιχτά, αφού μελετήσεις τις σκέψεις, και μετά κοίταξε γύρω σου αργά αφήνοντας το βλέμμα σου να πέφτει τυχαία στα διάφορα αντικείμενα και λέγοντας στον εαυτό σου:
[4]*Αυτός είναι ο κόσμος που η αποστολή μου είναι να σώσω.*

ΜΑΘΗΜΑ 65

Η μόνη μου αποστολή είναι αυτή που ο Θεός μου έδωσε.

1) Η σημερινή ιδέα επαναβεβαιώνει τη θέση που έχεις αναλάβει στη σωτηρία. [2]Σου υπενθυμίζει επίσης ότι δεν έχεις άλλη αποστολή εκτός από αυτήν. [3]Είναι φανερό ότι και οι δύο σκέψεις είναι αναγκαίες για μια ολοκληρωτική αφιέρωση. [4]Η σωτηρία δεν μπορεί να είναι ο μόνος σκοπός που έχεις, ενώ ακόμα αγαπάς άλλους σκοπούς. [5]Η ολοκληρωτική αποδοχή της σωτηρίας σαν τη μόνη σου αποστολή αναγκαστικά περιλαμβάνει δύο φάσεις: την αναγνώριση ότι η σωτηρία είναι η αποστολή σου και την παραίτηση σου από όλους τους άλλους στόχους που έχεις επινοήσει για τον εαυτό σου.
2) Αυτός είναι ο μόνος τρόπος με τον οποίο μπορείς να πάρεις τη θέση που δικαιωματικά σου ανήκει μεταξύ των σωτήρων του κόσμου. [2]Αυτός είναι ο μόνος τρόπος με τον οποίο μπορείς να πεις και να το εννοείς: «Η μόνη μου αποστολή είναι αυτή που ο Θεός μου έδωσε». [3]Αυτός είναι ο μόνος τρόπος με τον οποίο μπορείς να βρεις ψυχική ειρήνη.
3) Σήμερα και για μερικές από τις επόμενες ημέρες αφιέρωσε δέκα με δεκαπέντε λεπτά για μια πιο μεγάλη περίοδο εξάσκησης κατά τη διάρκεια της οποίας προσπαθείς να καταλάβεις και να αποδεχτείς αυτό που η ιδέα της ημέρας πραγματικά σημαίνει. [2]Η σημερινή ιδέα σου προσφέρει την ευκαιρία να διαφύγεις από όλες τις δυσκολίες που αντιλαμβάνεσαι. Τοποθετεί το κλειδί που ανοίγει την πόρτα της ειρήνης, την οποία εσύ έχεις κλείσει, στα δικό σου χέρια. [4]Σου δίνει την απάντηση για όλες τις αναζητήσεις που έχεις κάνει από τότε που άρχισε ο χρόνος.
4) Προσπάθησε αν είναι δυνατό να έχεις τις εκτεταμένες περιόδους εξάσκησης περίπου

την ίδια ώρα κάθε μέρα. ²Προσπάθησε επίσης να καθορίσεις αυτή την ώρα εκ των προτέρων και μετά να την τηρήσεις με τη μεγαλύτερη δυνατή ακρίβεια. ³Ο σκοπός για αυτό είναι να κανονίσεις την ημέρα σου έτσι ώστε να έχεις φυλάξει μια συγκεκριμένη ώρα για το Θεό, καθώς επίσης και για όλους τους ασήμαντους σκοπούς και στόχους που θα επιδιώξεις. ⁴Αυτό είναι μέρος μιας μακροπρόθεσμης εκπαίδευσης στην πειθαρχία που ο νους σου χρειάζεται, έτσι ώστε το Άγιο Πνεύμα να μπορεί να τον χρησιμοποιεί τακτικό για το σκοπό που μοιράζεται μαζί σου.
5) Για τη μεγαλύτερη περίοδο εξάσκησης, άρχισε επανεξετάζοντας την ιδέα της ημέρας. ²Μετά κλείσε τα μάτια σου, επανέλαβε την ιδέα στον εαυτό σου ακόμα μια φορά και παρατήρησε το νου σου προσεκτικά για να συλλάβεις οποιεσδήποτε σκέψεις σου έρχονται. ³Στην αρχή μην προσπαθείς να συγκεντρωθείς μόνο στις σκέψεις που σχετίζονται με τη σημερινή ιδέα. ⁴Αντίθετα, προσπάθησε να ξεσκεπάσεις κάθε σκέψη που έρχεται να παρεμποδίσει τη σημερινή ιδέα. ⁵Παρατήρησε καθεμιά από αυτές καθώς έρχονται στο νου σου με όσο το δυνατό λιγότερη ανάμειξη ή ενδιαφέρον και απέρριψε καθεμιά από αυτές λέγοντας στον εαυτό σου:
⁶*Αυτή η σκέψη εκφράζει ένα στόχο που με εμποδίζει από* το να *αποδεχτώ τη μόνη μου αποστολή.*
6) Μετά από λίγο, θα γίνει πιο δύσκολο να βρεις παρεμβαλλόμενες σκέψεις. ²Προσπάθησε όμως να συνεχίσεις για ένα περίπου λεπτό ακόμα, επιχειρώντας να συλλάβεις μερικές από τις άσκοπες σκέψεις που ξέφυγαν από την προσοχή σου προηγουμένως, αλλά χωρίς να πιεστείς ή να κάνεις υπερβολική προσπάθεια. ³Μετά πες στον εαυτό σου:
⁴*Σε αυτή την καθαρή πλάκα ας γραφτεί για μένα η αληθινή μου αποστολή.*
⁵Δε χρειάζεται να χρησιμοποιήσεις αυτά ακριβώς τα λόγια, αλλά προσπάθησε να έχεις την αίσθηση ότι είσαι πρόθυμος να αφήσεις τις ψευδαισθήσεις που τρέφεις για την αποστολή σου να αντικατασταθούν από την αλήθεια.
7) Τελικά, επανέλαβε τη σημερινή ιδέα ακόμα μια φορά και αφιέρωσε το υπόλοιπο της περιόδου εξάσκησης στο να προσπαθήσεις να εστιάσεις το νου σου στη σημασία της για σένα, στην ανακούφιση που η αποδοχή της θα σου φέρει καθώς επιλύει τα προβλήματα σου μια για πάντα και στο βαθμό στον οποίο πραγματικά θέλεις τη σωτηρία παρά τις δικές σου ανόητες ιδέες για το αντίθετο.
8) Στις πιο μικρές περιόδους εξάσκησης, οι οποίες πρέπει να γίνονται τουλάχιστον μια φορά την ώρα, χρησιμοποίησε την εξής μορφή καθώς εφαρμόζεις τη σημερινή ιδέα:
²*Η μόνη μου αποστολή είναι αυτή που ο Θεός μου έδωσε.* ³*Δε θέλω άλλη και δεν έχω άλλη.*
⁴Μερικές φορές κλείσε τα μάτια σου καθώς εξασκείσαι σε αυτό και μερικές φορές κράτα τα ανοιχτά και κοίταζε γύρω σου. ⁵Είναι ό,τι βλέπεις τώρα που θα αλλαχτεί ολοκληρωτικά όταν αποδεχτείς πλήρως τη σημερινή ιδέα.

ΜΑΘΗΜΑ 66

Η ευτυχία μου και η αποστολή μου είναι ένα.

1) Σίγουρα θα έχεις παρατηρήσει την έμφαση που έχει δοθεί στα τελευταία μας μαθήματα στη σχέση που υπάρχει μεταξύ της εκπλήρωσης της αποστολής σου και την επίτευξη της ευτυχίας. ²Ο λόγος για αυτό είναι ότι στην πραγματικότητα δε βλέπεις τη σύνδεση τους. ³Υπάρχει όμως κάτι περισσότερο από μια απλή σύνδεση μεταξύ τους, είναι το ίδιο. ⁴Οι μορφές τους είναι διαφορετικές, αλλά το περιεχόμενο τους είναι απολύτως ένα.
2) Το εγώ συνεχώς μάχεται το Άγιο Πνεύμα πάνω στο θεμελιώδες ερώτημα του ποια είναι η αποστολή σου. ²Έτσι συνεχώς μάχεται το Άγιο Πνεύμα και για το ποια είναι η ευτυχία σου. ³Αυτή η μάχη δεν είναι αμοιβαία. ⁴Το εγώ επιτίθεται και το ' Άγιο Πνεύμα δεν αντιδρά. ⁵Το Άγιο Πνεύμα γνωρίζει ποια είναι η αποστολή σου. ⁶Γνωρίζει ό,τι είναι η ευτυχία σου.
3) Σήμερα θα προσπαθήσουμε να προχωρήσουμε πέρα από αυτή την εντελώς δίχως νόημα μάχη και να φτάσουμε στην αλήθεια για την αποστολή σου. ²Δε θα εμπλακούμε σε ανόητες φιλονικίες για το ποια είναι. ³Δε θα κάνουμε απεγνωσμένες προσπάθειες να ορίσουμε την ευτυχία και να καθορίσουμε τα μέσα για την επίτευξη της. ⁴Δε θα ικανοποιήσουμε το εγώ με το να ακούμε τις επιθέσεις του στην αλήθεια. ⁵Απλώς θα

είμαστε χαρούμενοι που μπορούμε να ανακαλύψουμε ποια είναι η αλήθεια.
4) Η μεγαλύτερη μας περίοδος εξάσκησης σήμερα έχει σαν στόχο της την αποδοχή του γεγονότος ότι όχι μόνο υπάρχει μια πολύ πραγματική σύνδεση μεταξύ της αποστολής που σου έδωσε ο Θεός και της ευτυχίας σου, αλλά ότι στην πραγματικότητα είναι ακριβώς οι ίδιες. [2]Ο Θεός σου δίνει μόνο ευτυχία. [3]Επομένως, η αποστολή που Αυτός σου έδωσε πρέπει να είναι η ευτυχία - ακόμα και αν φαίνεται να είναι διαφορετική. [4]Οι σημερινές ασκήσεις είναι μια απόπειρα να προχωρήσουμε πέρα από αυτές τις φαινομενικές διαφορές και να αναγνωρίσουμε το κοινό περιεχόμενο όπου στ' αλήθεια βρίσκεται η αποστολή σου.
5) Άρχισε τα δέκα με δεκαπέντε λεπτά της περιόδου εξάσκησης επανεξετάζοντας τις παρακάτω σκέψεις:
[2]*0 Θεός μου δίνει μόνο ευτυχία.*
[3]Αυτός *μου έχει δώσει την αποστολή μου.*
[4]*Επομένως η αποστολή μου πρέπει να είναι* ευτυχία.
[5]Προσπάθησε να δεις τη λογική σε αυτή την ακολουθία, ακόμα κι αν δεν μπορείς να αποδεχτείς το συμπέρασμα. [6]Είναι μόνο στην περίπτωση που οι δύο σκέψεις είναι λανθασμένες που το συμπέρασμα θα μπορούσε να είναι αναληθές. [7]Ας συλλογιστούμε λοιπόν για λίγο αυτές τις δύο προϋποθέσεις καθώς ασκούμεθα.
6) Η πρώτη προϋπόθεση είναι ότι ο Θεός σου δίνει μόνο ευτυχία. [2]Αυτό θα μπορούσε να είναι αναληθές φυσικά, αλλά για να είναι αναληθές είναι αναγκαίο να ορίσεις το Θεό σαν κάτι που δεν είναι. [3]Η Αγάπη δεν μπορεί να δώσει το κακό κι ό,τι δεν είναι ευτυχία είναι κακό. [4]Ο Θεός δεν μπορεί να δώσει αυτό που δεν έχει και δεν μπορεί να έχει αυτό που δεν είναι. [5]Ο Θεός πρέπει να είναι κακός αν δε σου δίνει μόνο ευτυχία. [6]Και είναι αυτός ο ορισμός του Θεού τον οποίο πιστεύεις αν δεν αποδεχτείς την πρώτη προϋπόθεση.
7) Η δεύτερη προϋπόθεση είναι ότι ο Θεός σου έχει δώσει την αποστολή σου.
[2] Έχουμε δει ότι υπάρχουν μόνο δύο μέρη στο νου σου. [3]Το ένα κυβερνάται από το εγώ κι αποτελείται από ψευδαισθήσεις. [4]Το άλλο είναι ο οίκος του Αγίου Πνεύματος όπου κατοικεί η αλήθεια. [5]Δεν υπάρχουν άλλοι οδηγοί από τους οποίους να διαλέξεις παρά μόνο αυτοί οι δύο, ούτε και άλλες συνέπειες είναι δυνατές σαν αποτέλεσμα της εκλογής σου παρά μόνο ο φόβος που το εγώ πάντα προξενεί και η αγάπη που το Άγιο Πνεύμα πάντα προσφέρει για να αντικαταστήσει το φόβο.
8) Επομένως η αποστολή σου πρέπει να έχει καθιερωθεί από το Θεό μέσω της Φωνής Του ή πρέπει να έχει ετοιμαστεί από το εγώ που έχεις φτιάξει για να τον αντικαταστήσεις. [2]Ποιο από αυτό είναι αλήθεια; [3]Αν ο Θεός δε σου έδωσε την αποστολή σου, τότε αυτή πρέπει να είναι το δώρο του εγώ. [4]' Έχει όμως πράγματι το εγώ δώρα να δώσει αφού το ίδιο είναι μια ψευδαίσθηση και προσφέρει μόνο την ψευδαίσθηση των δώρων;
9) Συλλογίσου το αυτό κατά τη διάρκεια της μεγαλύτερης περιόδου εξάσκησης σήμερα. [2]Συλλογίσου επίσης τις πολλές μορφές που η ψευδαίσθηση της αποστολής σου έχει πάρει στο νου σου και τους πολλούς τρόπους με τους οποίους έχεις προσπαθήσει να βρεις τη σωτηρία κάτω από την ψευδαίσθηση του εγώ. [3]Την βρήκες; [4]Ήσουν ευτυχισμένος; [3]Σου έφερε ειρήνη; [6]Χρειαζόμαστε μεγάλη ειλικρίνεια σήμερα. [7]Θυμήσου καλό τα αποτελέσματα κι εξέτασε επίσης αν ήταν ποτέ λογικό να περιμένεις να βρεις ευτυχία από οτιδήποτε έχει ποτέ προτείνει το Εγώ. [8]Παρ' όλα αυτά όμως το εγώ είναι η μόνη άλλη εκλογή που υπάρχει εκτός από τη Φωνή του Αγίου Πνεύματος.
10) Θα ακούσεις την τρέλα ή θα ακούσεις την αλήθεια. [2]Προσπάθησε να κάνεις αυτή την επιλογή καθώς συλλογίζεσαι τις προϋποθέσεις πάνω στις οποίες το συμπέρασμα μας βασίζεται. [3]Μπορούμε να μοιραστούμε αυτό το συμπέρασμα, αλλά κανένα άλλο. [4]Γιατί ο Ίδιος ο Θεός το μοιράζεται μαζί μας. [5]Η σημερινή ιδέα είναι ένα άλλο γιγαντιαίο βήμα προς την αντίληψη του ίδιου σαν ίδιο και του διαφορετικού σαν διαφορετικό. [6]Από τη μια πλευρά βρίσκονται όλες οι ψευδαισθήσεις.[7] Όλη η αλήθεια βρίσκεται στην άλλη. [8]Ας προσπαθήσουμε να συνειδητοποιήσουμε σήμερα ότι μόνο η αλήθεια είναι αληθινή.
11) Για τις πιο σύντομες περιόδους εξάσκησης, οι οποίες θα είναι πάρα πολύ ωφέλιμες σήμερα αν γίνονται δυο φορές την ώρα, προτείνουμε την εξής μορφή εφαρμογής:
[2]*Η ευτυχία μου και η αποστολή μου είναι ένα, επειδή ο Θεός μου έχει δώσει και τα δύο.*
[3]Δε θα πάρει πάνω από ένα λεπτό και πιθανόν λιγότερο να επαναλάβεις αυτά τα λόγια και

να συλλογιστείς για λίγο καθώς τα λες.

ΜΑΘΗΜΑ 67

Η Αγάπη με δημιούργησε όπως είναι ο Εαυτός Της.

1) Η σημερινή ιδέα είναι μια πλήρης και ακριβής δήλωση του ποιος είσαι. [2]Αυτός είναι ο λόγος που είσαι το φως του κόσμου. [3]Αυτός είναι ο λόγος που ο Θεός σε διόρισε σαν το σωτήρα του κόσμου. [4]Αυτός είναι ο λόγος που ο Υιός του Θεού βασίζεται σε σένα για τη σωτηρία του. [5]Αυτός σώζεται εξαιτίας του ποιος είσαι. [6]Θα καταβάλλουμε κάθε προσπάθεια σήμερα να φτάσουμε αυτή την αλήθεια για το ποιος είσαι, και να συνειδητοποιήσουμε πλήρως, έστω και για μία μόνο στιγμή, ό,τι είναι η αλήθεια.
2) Στην πιο μεγάλη περίοδο εξάσκησης θα συλλογιστούμε την αλήθεια για το ποιος είσαι και την απόλυτα αμετάβλητη και αναλλοίωτη φύση της. [2]Θα αρχίσουμε επαναλαμβάνοντας αυτή την αλήθεια για το ποιος είσαι, και μετά θα αφιερώσουμε μερικά λεπτά στο να προσθέσουμε μερικές παρόμοιες σκέψεις όπως οι εξής:
[3]Η αγιοσύνη με δημιούργησε άγιο. [4]Η καλοσύνη με δημιούργησε καλό.
[5]Η εποικοδομητικότητα με δημιούργησε εποικοδομητικό. [6]Η *τελειότητα με δημιούργησε τέλειο.*
[7]Οποιοδήποτε χαρακτηριστικό που ταιριάζει στο Θεό, όπως Αυτός ορίζει τον εαυτό Του, είναι κατάλληλο για αυτή τη χρήση. [8]Σήμερα προσπαθούμε να εξουδετερώσουμε το δικό σου ορισμό του Θεού και να τον αντικαταστήσουμε με το Δικό Του. [9]Προσπαθούμε επίσης να τονίσουμε ότι αποτελείς μέρος του ορισμού του Εαυτού Του.
3) Αφού καλύψεις αρκετές από αυτές τις παρόμοιες σκέψεις, προσπάθησε για μια σύντομη προπαρασκευαστική περίοδο να αφήσεις όλες τις σκέψεις να φύγουν και μετά προσπάθησε να προχωρήσεις πέρα από όλες τις αντιλήψεις και προκαταλήψεις που έχεις για τον εαυτό σου και να φτάσεις στην αλήθεια που είναι μέσα σου. [2]Αν η Αγάπη σε δημιούργησε όπως είναι ο Εαυτός της, αυτός ο Εαυτός πρέπει να είναι μέσα σου. [3]Και κάπου μέσα στο νου σου υπάρχει αυτός ο Εαυτός και είναι εκεί για να Τον βρεις.
4) Μπορεί να το βρεις αναγκαίο να επαναλαμβάνεις τη σημερινή ιδέα κάθε λίγο για να αντικαθιστάς τις σκέψεις που διασπούν την προσοχή σου. [2]Μπορεί επίσης να βρεις ότι αυτό δεν είναι αρκετό και ότι χρειάζεσαι να συνεχίσεις να προσθέτεις άλλες παρόμοιες σκέψεις για το ποιος είσαι. [3]Ισως,όμως θα πετύχεις στο να προχωρήσεις πέρα από αυτό το στάδιο και μέσω του διαστήματος στο οποίο όλες οι σκέψεις έχουν σταματήσει να φτάσεις στην επίγνωση ενός λαμπρού φωτός στο οποίο αναγνωρίζεις τον εαυτό σου όπως η Αγάπη σε δημιούργησε. [4]Να είσαι σίγουρος σήμερα ότι θα κάνεις μεγάλη πρόοδο στο να έρθεις πιο κοντά σε αυτή την επίγνωση, είτε αισθάνεσαι ότι έχεις πετύχει είτε όχι.
5) Θα είναι ιδιαίτερα ωφέλιμο σήμερα να εξασκηθείς με τη σημερινή ιδέα όσο πιο συχνά μπορείς. [2]Χρειάζεσαι να ακούς την αλήθεια για τον εαυτό σου όσο το δυνατό πιο συχνά, επειδή ο νους σου είναι πάρα πολύ απορροφημένος με ψευδείς αντιλήψεις για τον εαυτό σου. [3]Τέσσερις ή πέντε φορές την ώρα και ίσως ακόμα περισσότερο, θα ήταν πάρα πολύ ωφέλιμο να υπενθυμίζεις στον εαυτό σου ότι η Αγάπη σε δημιούργησε όπως είναι ο εαυτός της. [4]Άκουγε την αλήθεια για τον εαυτό σου σε αυτή τη δήλωση.
6) Στις μικρότερες περιόδους εξάσκησης, προσπάθησε να συνειδητοποιήσεις ότι αυτή δεν είναι η μικρή μοναχική φωνή που σου το λέει αυτό. [2]Αυτή είναι η Φωνή του Θεού, που σου υπενθυμίζει τον Πατέρα σου και τον Εαυτό σου. [3]Αυτή είναι η Φωνή της αλήθειας που αντικαθιστά το καθετί που το εγώ σου λέει για τον εαυτό σου με την απλή αλήθεια για τον Υιό του Θεού. [4]Η Αγάπη σε δημιούργησε όπως είναι ο Εαυτός της.

ΜΑΘΗΜΑ 68

Η Αγάπη δεν έχει παράπονα.

1) Εσύ που δημιουργήθηκες από την Αγάπη όπως είναι ο εαυτός της δεν μπορείς να έχεις παράπονα και να γνωρίζεις τον Εαυτό σου. [2]Το να έχεις ένα παράπονο είναι το ίδιο με το να ξεχνάς ποιος είσαι. [3]Το να έχεις ένα παράπονο είναι το ίδιο με το να βλέπεις τον εαυτό σου σαν ένα σώμα. [4]Το να έχεις ένα παράπονο είναι το ίδιο με το να αφήνεις το εγώ να κυβερνά το νου σου και να καταδικάζει το σώμα σε θάνατο. [5]Ίσως δεν έχεις ακόμα πλήρως συνειδητοποιήσει τι ακριβώς κάνουν στο νου σου τα παράπονα. [6]Φαίνονται να σε αποκόβουν από την Πηγή σου και να σε κάνουν διαφορετικό από Αυτόν. [7]Σε κάνουν να πιστεύεις ότι Αυτός είναι όπως εκείνο που νομίζεις ότι έχεις γίνει, γιατί κανένας δεν μπορεί να συλλάβει το Δημιουργό του σαν κάτι διαφορετικό από τον εαυτό του.
2) Αποκομμένος από τον Εαυτό σου, ο οποίος συνεχίζει να έχει επίγνωση της ομοιότητας Του με το Δημιουργό Του, ο Εαυτός σου φαίνεται να κοιμάται, ενώ το μέρος του νου σου που στον ύπνο του επινοεί ψευδαισθήσεις φαίνεται ξύπνιο. [2]Μπορεί όλο αυτό να προέλθει από τα παράπονα; [3]Ω, ναι! [4]Γιατί αυτός που έχει παράπονα αρνείται ότι δημιουργήθηκε από την Αγάπη και ο Δημιουργός του τού προξενεί φόβο μέσα σε αυτό το όνειρο του μίσους. [5]Ποιος μπορεί να ονειρευτεί μίσος και να μη φοβάται το Θεό;
3) Είναι τόσο σίγουρο ότι εκείνοι που έχουν παράπονα θα ορίσουν το Θεό σύμφωνα με την αντίληψη που έχουν για τον εαυτό τους, όσο είναι βέβαιο ότι ο Θεός τους δημιούργησε όπως είναι ο εαυτός Του και τους όρισε σαν μέρος του εαυτού Του. [2]Είναι τόσο σίγουρο ότι αυτοί που έχουν παράπονα θα υποφέρουν από ενοχές, όσο είναι βέβαιο ότι εκείνοι που συγχωρούν θα βρουν ειρήνη. [3]Είναι τόσο σίγουρο ότι εκείνοι που έχουν παράπονα θα ξεχάσουν ποιοι είναι, όσο είναι βέβαιο ότι εκείνοι που συγχωρούν θα θυμηθούν.
4) Δε θα ήσουν πρόθυμος να εγκαταλείψεις τα παράπονα σου αν πίστευες ότι έτσι είναι τα πράγματα; [2]Ίσως να νομίζεις ότι δεν μπορείς να εγκαταλείψεις τα παράπονα σου. [3]Αυτό όμως έχει απλώς να κάνει με το πόσο πολύ το θέλεις. [4]Σήμερα θα προσπαθήσουμε να ανακαλύψουμε πώς θα αισθανόσουν χωρίς παράπονα. [5]Αν πετύχεις έστω και σε ένα πολύ μικρό βαθμό, δε θα έχεις ποτέ πια έλλειψη επιθυμίας να εγκαταλείψεις τα παράπονα σου.
5) Άρχισε τη σημερινή εκτεταμένη περίοδο εξάσκησης ερευνώντας το νου σου για εκείνους από τους οποίους έχεις αυτά που θεωρείς ότι είναι μεγάλα παράπονα. [2]Θα είναι αρκετά εύκολο να βρεις μερικά από αυτά. [3]Μετά σκέψου τα φαινομενικά μικρά παράπονα που έχεις από εκείνους που συμπαθείς και ακόμα και από εκείνους που νομίζεις ότι αγαπάς. [4]Γρήγορα θα γίνει φανερό ότι δεν υπάρχει κανένας από τον οποίο να μην έχεις κάποια παράπονα. [5]Στην αντίληψη που έχεις για τον εαυτό σου, αυτό σε έχει αφήσει μόνο σε όλο το σύμπαν.
6) Αποφάσισε τώρα να δεις όλους αυτούς τους ανθρώπους σαν φίλους. [2]Σκέψου τον καθένα με τη σειρά και πες σε όλους τα εξής:
[3]*Θα ήθελα να σε δω σαν το φίλο μου,*
ώστε να μπορέσω να θυμηθώ ότι είσαι μέρος του εαυτού μου
και να φτάσω να γνωρίσω τον εαυτό μου.
[4]Αφιέρωσε το υπόλοιπο της περιόδου εξάσκησης προσπαθώντας να σκεφτείς τον εαυτό σου σε πλήρη ειρήνη με τον καθένα και το καθετί, ασφαλή σε ένα κόσμο που σε προστατεύει και σε αγαπά και τον οποίο αγαπάς σε ανταπόδοση. [5]Προσπάθησε να αισθανθείς ότι η ασφάλεια σε περιβάλλει, αιωρούμενη πάνω από σένα και κρατώντας σε σώο και αβλαβή! [6]Προσπάθησε να πιστέψεις, έστω και στιγμιαία, ότι τίποτα δεν μπορεί να σε βλάψει με κανένα τρόπο. [7]Στο τέλος της περιόδου εξάσκησης πες στον εαυτό σου:
[8]Η *Αγάπη δεν έχει παράπονα.*
[9] *Όταν εγκαταλείψω όλα τα παράπονα μου*
θα γνωρίζω ότι είμαι τελείως ασφαλής.
7) Οι μικρές περίοδοι εξάσκησης πρέπει να περιλαμβάνουν μια σύντομη εφαρμογή της σημερινής ιδέας στην παρακάτω μορφή όποτε έχεις οποιαδήποτε σκέψη παράπονου από οποιονδήποτε, είτε είναι παρών είτε όχι:

[2]*Η Αγάπη δεν έχει παράπονα.*
[3]*Ας μην προδώσω τον Εαυτό μου.*
[4]Επίσης αρκετές φορές την ώρα επανέλαβε την ιδέα σε αυτή τη μορφή:
[5]Η *Αγάπη δεν έχει παράπονα.*
[6]*Θα ήθελα να ανοίξω τα μάτια μου στον εαυτό μου*
παραμερίζοντας όλα τα παράπονα και να αφυπνιστώ σ' Αυτόν.

ΜΑΘΗΜΑ 69

***Τα παράπονα μου* κρύβουν το *φως τού* κόσμου *που υπάρχει μέσα* μου.**

1) Κανένας δεν μπορεί να κοιτάξει αυτό που τα παράπονα σου κρύβουν. [2]Επειδή τα παράπονο σου κρύβουν το φως του κόσμου που υπάρχει μέσα σου, όλοι παραμένουν στο σκοτάδι κι εσύ μαζί τους. [3]Αλλά καθώς το πέπλο των παραπόνων σου απομακρύνεται, απελευθερώνεσαι απ' αυτά. [4]Μοιράσου τώρα τη σωτηρία σου με αυτόν που στεκόταν δίπλα σου όταν ήσουν στην κόλαση. [3]Αυτός είναι ο αδερφός σου στο φως του κόσμου που σώζει και τους δυο σας.
2) Σήμερα ας κάνουμε μια άλλη πραγματική προσπάθεια να φτάσουμε το φως μέσα σου. [2]Προτού το επιχειρήσουμε αυτό στην πιο εκτεταμένη περίοδο εξάσκησης, ας αφιερώσουμε αρκετά λεπτό συλλογιζόμενοι τι προσπαθούμε να κάνουμε. [3]Κυριολεκτικά, επιχειρούμε να έρθουμε σε επαφή με τη σωτηρία του κόσμου. [4]Προσπαθούμε να δούμε πέρα από το πέπλο του σκοταδιού που την κρατά κρυμμένη, προσπαθούμε να αφήσουμε το πέπλο να διαλυθεί και να δούμε τα δάκρυα του Υιού του Θεού να εξαφανίζονται στο ηλιόφωτο.
3) Ας αρχίσουμε τη μεγαλύτερη περίοδο εξάσκησης σήμερα με πλήρη συνειδητοποίηση αυτού που προσπαθούμε να πετύχουμε και με πραγματική αποφασιστικότητα να φτάσουμε αυτό που μας είναι πιο αγαπητό από καθετί άλλο. [2]Η σωτηρία είναι η μόνη μας ανάγκη. [3]Δεν υπάρχει άλλος σκοπός εδώ, ούτε και άλλη αποστολή να εκπληρώσουμε. [4]Η μάθηση της σωτηρίας είναι ο μόνος μας στόχος. [5]Ας τελειώσουμε την αρχαία αναζήτηση σήμερα, βρίσκοντας το φως μέσα μας και κρατώντας το ψηλά για τον καθένα που αναζητεί μαζί μας να το κοιτάξει και να χαρεί.
4) Πολύ ήσυχα τώρα, με τα μάτια σου κλειστά προσπάθησε να αφήσεις όλο το περιεχόμενο που συνήθως καταλαμβάνει τη συνειδητότητα σου να φύγει. [2]Φαντάσου ότι ο νους σου είναι ένας απέραντος κύκλος, περιβαλλόμενος από ένα στρώμα βαριών, σκοτεινών σύννεφων. [3]Μπορείς να δεις μόνο τα σύννεφα επειδή φαίνεται ότι στέκεσαι έξω από τον κύκλο και εντελώς ξεχωριστά από αυτόν.
5) Από εκεί που στέκεσαι δεν έχεις λόγο να πιστεύεις ότι υπάρχει ένα λαμπρό φως που τα σύννεφα κρύβουν. [2]Τα σύννεφα φαίνονται να είναι η μόνη πραγματικότητα. [3]Φαίνονται να είναι τα πάντα που υπάρχουν να δεις. [4]Επομένως, δεν επιχειρείς να προχωρήσεις μέσα και πέρα από αυτά, αυτός όμως είναι ο μόνος τρόπος με τον οποίο θα μπορούσες πραγματικά να πειστείς ότι δεν έχουν καμιά ουσία. [5]Σήμερα, θα επιχειρήσουμε να το κάνουμε αυτό.
6) Αφού συλλογιστείς τη σημασία αυτού που προσπαθείς να κάνεις για τον εαυτό σου και για τον κόσμο, προσπάθησε να βυθιστείς σε τέλεια ηρεμία, ενθυμούμενος μόνο πόσο πολύ θέλεις να φτάσεις το φως που υπάρχει μέσα σου, σήμερα, τώρα! [2]Αποφόσισε να προχωρήσεις πέρα από τα σύννεφα. [3]Νοερά άπλωσε το χέρι σου κι άγγιξε τα. [4]Παραμέρισέ τα με το χέρι σου, αισθάνσου τα να ακουμπούν τα μάγουλο σου, το μέτωπο σου και τα βλέφαρα σου καθώς περνάς μέσα από αυτά.
[5]Προχώρα, τα σύννεφα δεν μπορούν να σε σταματήσουν.
7) Αν κάνεις τις ασκήσεις σωστά, θα αρχίσεις να έχεις την αίσθηση ότι ανυψώνεσαι και μεταφέρεσαι προς τα εμπρός. [2]Η λιγοστή σου προσπάθεια και η μικρή σου αποφασιστικότητα επικαλούνται τη δύναμη του σύμπαντος να σε βοηθήσει κι ο Ίδιος ο Θεός θα σε ανυψώσει από το σκοτάδι στο φως. [3]Είσαι σε συμφωνία με το Θέλημα Του. [4]Δεν μπορείς να αποτύχεις επειδή το θέλημα σου είναι το Δικό Του.
8) Έχε εμπιστοσύνη στον Πατέρα σου σήμερα και να είσαι βέβαιος ότι Αυτός σε έχει ακούσει και σου έχει απαντήσει. [2]Μπορεί να μην αναγνωρίζεις την απάντηση Του ακόμα,

αλλά μπορείς πράγματι να είσαι σίγουρος ότι σου έχει δοθεί και ότι θα τη λάβεις. [3]Καθώς επιχειρείς να προχωρήσεις μέσα από τα σύννεφα στο φως, προσπάθησε να κρατήσεις αυτή τη σιγουριά στο νου σου. [4]Προσπάθησε να θυμηθείς ότι ενώνεις επιτέλους το θέλημα σου με το θέλημα του Θεού. [5]Προσπάθησε να κρατήσεις ξεκάθαρα στο νου σου ότι αυτό που αναλαμβάνεις με το Θεό πρέπει να πετύχει. [6]Μετά άφησε τη δύναμη του Θεού να εργαστεί μέσα σε σένα και μέσα από σένα ώστε το θέλημα Του και το δικό σου να γίνουν.
9) Στις πιο σύντομες περιόδους εξάσκησης, τις οποίες θα χρειαστεί να έχεις όσο το δυνατό πιο συχνά εξαιτίας της σπουδαιότητας της σημερινής ιδέας για σένα και την ευτυχία σου, υπενθύμιζε στον εαυτό σου ότι τα παράπονα σου κρύβουν το φως του κόσμου από την επίγνωση σου. [2]Υπενθύμιζε επίσης στον εαυτό σου ότι δεν αναζητάς το φως του κόσμου μόνος σου και ότι γνωρίζεις πού να το αναζητήσεις. [3]Λέγε, λοιπόν:
[4]*Τα παράπονα μου κρύβουν το φως του κόσμου που υπάρχει μέσα μου.*
[5]*Δεν μπορώ να δω αυτό που έχω κρύψει.*
[6]*Θέλω όμως να το αφήσω να μου αποκαλυφθεί,*
για τη σωτηρία μου και για τη σωτηρία του κόσμου.
[7]Αν μπαίνεις στον πειρασμό να κρατήσεις οτιδήποτε εναντίον οποιουδήποτε σήμερα, πρόσεχε επίσης να λες στον εαυτό σου, τα εξής:
[8]*Άν κρατήσω αυτό το παράπονο, το φως του κόσμου θα κρυφτεί από μένα.*

ΜΑΘΗΜΑ 70

Η σωτηρία μου προέρχεται από μένα.

1) Όλοι οι πειρασμοί δεν είναι τίποτα άλλο παρά κάποια μορφή του βασικού πειρασμού να μην πιστέψεις τη σημερινή ιδέα. [2]Η σωτηρία φαίνεται να προέρχεται από οπουδήποτε εκτός από σένα. [3]Έτσι επίσης και η πηγή της ενοχής. [4]Δε βλέπεις ούτε την ενοχή ούτε τη σωτηρία σαν να είναι στον ίδιο σου το νου και πουθενά αλλού. [5]Όταν συνειδητοποιήσεις ότι όλες είναι μόνο μια επινόηση του νου σου, θα συνειδητοποιήσεις επίσης ότι η ενοχή και η σωτηρία πρέπει να βρίσκονται στο ίδιο μέρος. Κατανοώντας το αυτό, σώζεσαι.
2) Το φαινομενικό τίμημα για την αποδοχή της σημερινής ιδέας είναι το εξής: τίποτα έξω από τον εαυτό σου δεν μπορεί να σου δώσει ειρήνη. [2]Αλλά η σημερινή ιδέα σημαίνει επίσης ότι τίποτα έξω από τον εαυτό σου δεν μπορεί να σε πληγώσει, ή να διαταράξει την ειρήνη σου ή να σε αναστατώσει με οποιοδήποτε τρόπο. [3]Η σημερινή ιδέα σε βάζει σε θέση να ελέγχεις το σύμπαν, όπου ανήκεις εξαιτίας του ποιος είσαι. [4]Αυτός δεν είναι ένας ρόλος που μπορεί να τον αποδεχτεί κανείς μερικώς. [3]Και ασφαλώς πρέπει να αρχίσεις να βλέπεις ότι η αποδοχή του είναι η σωτηρία.
3) Μπορεί, ωστόσο, να μη σου είναι φανερό γιατί η αναγνώριση ότι η ενοχή βρίσκεται στον ίδιο σου το νου περιλαμβάνει τη συνειδητοποίηση ότι και η σωτηρία βρίσκεται εκεί. [2]Ο Θεός δε θα έβαζε τη θεραπεία της ασθένειας εκεί που δεν μπορεί να βοηθήσει. [3]Αυτός είναι ο τρόπος που δουλεύει ο νους σου, αλλά όχι ο Δικός Του. [4]Αυτός θέλει να θεραπευτείς κι έτσι έχει κρατήσει την Πηγή της θεραπείας εκεί όπου υπάρχει η ανάγκη για θεραπεία.
4) Έχεις προσπαθήσει να κάνεις ακριβώς το αντίθετο, καταβάλλοντος κάθε προσπάθεια, οσοδήποτε διαστρεβλωμένη και φανταστική, να αποχωρίσεις τη θεραπεία από την ασθένεια για την οποία σχεδιάστηκε κι έτσι να κρατήσεις την ασθένεια. [2]Ο σκοπός σου ήταν να διασφαλίσεις ότι η θεραπεία δε συνέβη. [3]Ο σκοπός του Θεού ήταν να διασφαλίσει ότι συνέβη.
5) Σήμερα θα εξασκηθούμε στο να συνειδητοποιήσουμε ότι το θέλημα του Θεού σε αυτό το θέμα και το δικό μας είναι πραγματικά το ίδιο. [2]Ο Θεός μας θέλει θεραπευμένους κι εμείς δε θέλουμε πραγματικά να είμαστε άρρωστοι, επειδή μας κάνει δυστυχισμένους.
[3]Επομένως αποδεχόμενοι τη σημερινή ιδέα, είμαστε πραγματικά σύμφωνοι με το Θεό.
[4]Αυτός δε θέλει να είμαστε άρρωστοι. [5]Ούτε κι εμείς . Αυτός θέλει να θεραπευτούμε. [7]Το ίδιο κι εμείς.
6) Είμαστε έτοιμοι για δύο μεγαλύτερες περιόδους εξάσκησης σήμερα, καθεμιά από τις οποίες πρέπει να διαρκέσει περίπου δέκα με δεκαπέντε λεπτά. [2]Θα αφήσουμε όμως εσύ

να αποφασίσεις πότε να τις κάνεις. [3]Θα ακολουθήσουμε αυτή την τακτική για μερικά μαθήματα και θα ήταν και πάλι καλό να αποφασίσεις εκ των προτέρων ποια ώρα θα ήταν καλό να κάνεις αυτές τις ασκήσεις και μετά να τηρήσεις τις ίδιες σου τις αποφάσεις με όσο το δυνατό μεγαλύτερη ακρίβεια.
7) Άρχισε αυτές τις περιόδους εξάσκησης επαναλαμβάνοντας τη σημερινή ιδέα, και προσθέτοντας μια δήλωση που δείχνει ότι αναγνωρίζεις το γεγονός πως η σωτηρία δεν προέρχεται από τίποτα που βρίσκεται έξω από σένα. [2]Θα μπορούσες να πεις τα εξής :
[3]Η σωτηρία μου προέρχεται από μένα. [4]Δεν μπορεί να προέλθει από πουθενά αλλού.
[5]Μετά αφιέρωσε μερικά λεπτά με τα μάτια σου κλειστά, επανεξετάζοντας μερικά από τα εξωτερικά μέρη όπου έχεις αναζητήσει τη σωτηρία στο παρελθόν, σε άλλους ανθρώπους, σε περιουσίες, σε διάφορες καταστάσεις και γεγονότα και σε ιδέες για τον εαυτό σου που επιδίωξες να τις κάνεις πραγματικές. [6]Παραδέξου ότι δε βρίσκεται εκεί και πες στον εαυτό σου τα εξής:
[7]Η σωτηρία μου δεν μπορεί να προέλθει από κανένα από αυτά τα πράγματα. [8]Η *σωτήρια μου προέρχεται από μένα και μόνο από μένα.*
8) Τώρα θα ξαναπροσπαθήσουμε να φτάσουμε το φως που υπάρχει μέσα σου και στο οποίο βρίσκεται η σωτηρία σου. [2]Δεν μπορείς να τη βρεις στα σύννεφα που περιβάλλουν το φως, κι είναι μέσα σε αυτά που την έχεις αναζητήσει. [3]Δε βρίσκεται εκεί. [4]Βρίσκεται πέρα από τα σύννεφα, στο φως. [5]Να θυμάσαι ότι θα πρέπει να περάσεις μέσα από τα σύννεφα προτού φτάσεις στο φως. [6]Αλλά να θυμάσαι ότι ποτέ δε βρήκες τίποτα που να είχε διάρκεια ή που ήθελες στις μορφές των σύννεφων που φαντάστηκες.
9) Αφού όλες οι ψευδαισθήσεις της σωτηρίας σε έχουν οδηγήσει στην αποτυχία, δε χρειάζεται ασφαλώς να παραμείνεις στα σύννεφα, μάταια ψάχνοντας για είδωλα εκεί, όταν θα μπορούσες τόσο εύκολα να προχωρήσεις στο φως της αληθινής σωτηρίας.
[2]Προσπάθησε να περάσεις τα σύννεφα με οποιοδήποτε τρόπο σου αρέσει. [3]Σκέψου ότι σου κρατώ το χέρι και σε οδηγώ, αν αυτό σε βοηθά. [4]Και σε διαβεβαιώ ότι αυτό δε θα είναι μια μάταιη φαντασίωση.
10) Στις σύντομες και συχνές περιόδους εξάσκησης σήμερα υπενθύμιζε στον εαυτό σου ότι η σωτηρία σου προέρχεται από σένα και τίποτα, παρά οι ίδιες σου οι σκέψεις, δεν μπορούν να παρεμποδίσουν την πρόοδο σου. [2]Είσαι ελεύθερος από κάθε εξωτερική παρεμβολή. [3]*Έ*χεις τον έλεγχο της σωτηρίας σου. [4]Έχεις τον έλεγχο της σωτηρίας του κόσμου. [5]Πες λοιπόν:
[6]Η σωτηρία, μου προέρχεται από μένα.
[7]Τίποτα που βρίσκεται έξω από μένα δεν μπορεί να με σταματήσει.
[8]Μέσα *μου βρίσκεται η σωτηρία του κόσμου και η δική μου.*

ΜΑΘΗΜΑ 71

Μόνο το σχέδιο τον Θεού για τη σωτηρία θα πετύχει.

1) Μπορεί να μη συνειδητοποιείς ότι το εγώ έχει επινοήσει ένα σχέδιο για τη σωτηρία που αντιτίθεται το σχέδιο του Θεού. [2]Αυτό είναι το σχέδιο στο οποίο πιστεύεις. [3]Επειδή είναι το αντίθετο του σχεδίου του Θεού, πιστεύεις επίσης ότι το να αποδεχτείς το σχέδιο του Θεού στη θέση του σχεδίου του εγώ είναι η καταδίκη σου. [4]Αυτό φυσικά φαίνεται ανόητο. [5]Αφού εξετάσουμε όμως ποιο ακριβώς είναι το σχέδιο του εγώ, ίσως να συνειδητοποιήσεις ότι όσο ανόητο κι αν είναι στην πραγματικότητα το πιστεύεις.
2) Το σχέδιο του εγώ για τη σωτηρία εστιάζεται γύρω από την παρακράτηση παραπόνων. [2]Ισχυρίζεται ότι αν κάποιος άλλος μιλούσε ή συμπεριφερόταν διαφορετικά, αν κάποια εξωτερική κατάσταση ή γεγονός άλλαζε, θα σωζόσουν.
[3] Έτσι η πηγή της σωτηρίας γίνεται διαρκώς αντιληπτή σαν κάτι που βρίσκεται έξω από τον εαυτό σου. [4]Κάθε παράπονο που έχεις είναι μια διακήρυξη κι ένας ισχυρισμός τον οποίο πιστεύεις και ο οποίος λέει, «Αν αυτό ήταν διαφορετικό, θα σωζόμουν». [5]Η αλλαγή του νου είναι αναγκαία για τη σωτηρία, την οποία ο νους απαιτεί από τον καθένα και από οτιδήποτε εκτός του εαυτού του.
3) Επομένως ο ρόλος που ανατίθεται στο δικό σου νου σε αυτό το σχέδιο είναι απλώς να

καθορίσεις τι, εκτός από τον ίδιο σου το νου, πρέπει να αλλάξει για να σωθείς. [2]Σύμφωνα με αυτό το παράλογο σχέδιο οποιαδήποτε πηγή σωτηρίας που γίνεται αντιληπτή είναι αποδεκτή, υπό τον όρο ότι δε θα πετύχει. [3]Αυτό εξασφαλίζει τη συνέχιση της άκαρπης έρευνας, επειδή η ψευδαίσθηση εξακολουθεί: παρ' όλο που αυτή η ελπίδα σε έχει πάντοτε απογοητεύσει, υπάρχουν ακόμα λόγοι να ελπίζεις σε άλλα μέρη και σε άλλα πράγματα. [4]Ένα άλλο πρόσωπο θα χρησιμεύσει καλύτερα, μια άλλη κατάσταση θα προσφέρει την επιτυχία.
4) Αυτό είναι το σχέδιο του εγώ για τη σωτηρία σου. [2]Θα μπορείς ασφαλώς να δεις ότι είναι σε πλήρη συμφωνία με το βασικό δόγμα του εγώ: *«αναζήταγε χωρίς να βρίσκεις».* [3]Γιατί τι θα μπορούσε να εγγυηθεί με μεγαλύτερη σιγουριά ότι δε θα βρεις τη σωτηρία από το να διοχετεύσεις όλες σου τις προσπάθειες ψάχνοντας για αυτήν εκεί που δεν υπάρχει;
5) Το σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία είναι αποτελεσματικό για τον απλό λόγο ότι ακολουθώντας την καθοδήγηση Του, αναζητάς τη σωτηρία εκεί που υπάρχει. [2]Αλλά αν πρόκειται να πετύχεις, όπως ο Θεός έχει υποσχεθεί, πρέπει να είσαι πρόθυμος να την αναζητήσεις μόνο εκεί. [3]Διαφορετικά ο σκοπός σου θα είναι διχασμένος και θα επιχειρήσεις να ακολουθήσεις δύο σχέδια για τη σωτηρία τα οποία είναι διαμετρικά αντίθετα από κάθε άποψη. [4]Το αποτέλεσμα θα φέρει μόνο σύγχυση, δυστυχία και μια βαθιά αίσθηση αποτυχίας και απόγνωσης.
6) Πώς μπορείς να το αποφύγεις όλο αυτό; [2]Πολύ απλά. [3]Η σημερινή ιδέα είναι η απάντηση. [4]Μόνο το σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία θα πετύχει. [5]Δεν μπορεί να υπάρχει αληθινή διαμάχη πάνω σε αυτό το θέμα επειδή δεν υπάρχει κανένα εναλλακτικό σχέδιο που θα σε σώσει. [6]Το Δικό Του είναι το μόνο σχέδιο που έχει σίγουρο αποτέλεσμα. [7]Το Δικό Του είναι το μόνο σχέδιο που πρέπει να πετύχει.
7) Ας εξασκηθούμε σήμερα αναγνωρίζοντας αυτή τη σιγουριά. [2]Κι ας χαρούμε που υπάρχει μια απάντηση για αυτό που φαίνεται να είναι μια διαμάχη χωρίς δυνατή λύση. [3] Όλα τα πράγματα είναι δυνατά για το Θεό. [4]Η σωτηρία πρέπει να είναι δική σου εξαιτίας του σχεδίου Του το οποίο δεν μπορεί να αποτύχει.
8) Άρχισε τις δύο μεγαλύτερες περιόδους εξάσκησης για σήμερα συλλογιζόμενος τη σημερινή ιδέα και συνειδητοποιώντας ότι περιλαμβάνει δύο μέρη που το καθένα συνεισφέρει εξίσου στην ολότητα της. [2]Το σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία θα πετύχει και αλλά σχέδια δε θα πετύχουν. [3]Μην αφήσεις τον εαυτό σου να στενοχωρηθεί ή να θυμώσει με το δεύτερο μέρος αυτής της ιδέας, το δεύτερο μέρος ενυπάρχει στο πρώτο. [4]Και στο πρώτο βρίσκεται η πλήρης απελευθέρωση σου από όλες τις παράλογες προσπάθειες και ανόητα σχέδια να ελευθερώσεις τον εαυτό σου. [5]Αυτά έχουν οδηγήσει στην κατάθλιψη και το θυμό, αλλά το σχέδιο του Θεού θα πετύχει. [6]Θα οδηγήσει στην απελευθέρωση και τη χαρά.
9) Ενώ το θυμόμαστε αυτό, ας αφιερώσουμε το υπόλοιπο της εκτεταμένης περιόδου εξάσκησης ρωτώντας το Θεό να μας αποκαλύψει το σχέδιο Του. Ρώτα Τον πολύ συγκεκριμένα:
[3]*Τι θα με ήθελες να* κάνω;
[4]*Πού θα με ήθελες να πάω!*
[3]Τί θ*α με ήθελες να πω και σε ποιον!*
[6]Δώσε σε Αυτόν πλήρη έλεγχο της περιόδου εξάσκησης που απομένει και άφησε Τον να σου πει τι χρειάζεται να κάνεις στο σχέδιο Του για τη σωτηρία σου. [7]Θα σου απαντήσει στο βαθμό που είσαι πρόθυμος να ακούσεις τη Φωνή Του. [8]Μην αρνηθείς να ακούσεις. [9]Το ίδιο το γεγονός ότι κάνεις αυτές τις ασκήσεις αποδεικνύει ότι έχεις κάποια προθυμία να ακούσεις. '°Αυτό είναι αρκετό για να επικυρώσει την αξίωση σου να λάβεις την απάντηση του Θεού.
10) Στις πιο σύντομες περιόδους εξάσκησης, λέγε συχνά στον εαυτό σου ότι το σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία και μόνο το Δικό Του θα πετύχει. Επαγρύπνησε σήμερα για όλους τους πειρασμούς να έχεις παράπονα, και αντέδρασε σε αυτούς με την παρακάτω μορφή της σημερινής ιδέας.
[3]*Η παρακράτηση παραπόνων είναι το αντίθετο του σχεδίου του Θεού*
για τη σωτηρία. [4]*Και μόνο το σχέδιο Του θα πετύχει.*
[5]Προσπάθησε να θυμάσαι τη σημερινή ιδέα περίπου έξι ή επτά φορές την ώρα. [6]Δε θα

υπήρχε καλύτερος τρόπος να χρησιμοποιήσεις μισό λεπτό ή και λιγότερο από το να θυμηθείς την Πηγή της σωτηρίας σου και να Την δεις εκεί που υπάρχει.

ΜΑΘΗΜΑ 72

Η παρακράτηση παραπόνων είναι μια επίθεση στο σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία.

1) Ενώ έχουμε αναγνωρίσει ότι το σχέδιο του εγώ για τη σωτηρία είναι το αντίθετο του σχεδίου του Θεού, δεν έχουμε ακόμα τονίσει ότι είναι μια ενεργός επίθεση στο σχέδιο Του και μια εσκεμμένη προσπάθεια να το καταστρέψει. [2]Σε αυτή την επίθεση, τα χαρακτηριστικά που στην πραγματικότητα σχετίζονται με το εγώ αποδίδονται στο Θεό ενώ το εγώ φαίνεται να παίρνει τα χαρακτηριστικά του Θεού.
2) Η θεμελιώδης επιθυμία του εγώ είναι να αντικαταστήσει το Θεό. [2]Στην πραγματικότητα το εγώ, είναι μια σάρκινη ενσωμάτωση αυτής της επιθυμίας. [3]Γιατί είναι αυτή η επιθυμία που φαίνεται να περιβάλλει το νου με ένα σώμα, κρατώντας τον αποχωρισμένο, μόνο του και ανίκανο να επικοινωνήσει με άλλους νόες εκτός μέσω του σώματος που φτιάχτηκε για να τον φυλακίσει. [4]Αυτό που περιορίζει την επικοινωνία δεν μπορεί να είναι το καλύτερο μέσο για την αύξηση της επικοινωνίας. [5]Ομως το εγώ θα σε έκανε να πιστεύεις ότι είναι.
3) Αν και η προσπάθεια να κρατήσεις τους περιορισμούς που το σώμα θα επέβαλε είναι φανερή, αυτό που ίσως δεν είναι τόσο φανερό είναι ο λόγος για τον οποίο η παρακράτηση παραπόνων είναι μια επίθεση στο σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία. [2]Ας εξετάσουμε όμως τα διάφορα πράγματα για τα οποία έχεις την τάση να έχεις παράπονα. [3]Δεν είναι αλήθεια ότι σχετίζονται πάντοτε με κάτι που κάνει το σώμα; [4]Ενα άτομο λέει κάτι που δε σου αρέσει. [5]Κάνει κάτι που σε δυσαρεστεί. [6]«Προδίδει» τις εχθρικές του σκέψεις με τη συμπεριφορά του.
4) Δεν ασχολείσαι εδώ με το τι είναι αυτό το άτομο. [2]Αντίθετα, ασχολείσαι αποκλειστικά με το τι κάνει μέσα στο σώμα. [3]Κάνεις κάτι παραπάνω από το να αποτύχεις να τον βοηθήσεις να απελευθερωθεί από τους σάρκινους πειρασμούς. [4]Προσπαθείς ενεργά να τον κρατήσεις στο σώμα καθώς συγχέεις το σώμα με αυτόν και θεωρείς ότι αυτά τα δύο είναι ένα. [5]Εδώ γίνεται επίθεση στο Θεό, γιατί αν ο Υιός Του είναι μόνο ένα σώμα, το ίδιο πρέπει να είναι κι Αυτός. [6]Ένας δημιουργός που είναι εντελώς διαφορετικός από τη δημιουργία του. είναι αδιανόητος.
5) Αν ο Θεός είναι ένα σώμα, ποιο πρέπει να είναι το σχέδιο Του για τη σωτηρία; [2]Τι θα μπορούσε να είναι παρά θάνατος; [3]Στην προσπάθεια Του να παρουσιάσει τον εαυτό Του ως το Δημιουργό της ζωής και όχι του θανάτου, Αυτός είναι ένας ψεύτης κι ένας απατεώνας που είναι γεμάτος από ψεύτικες υποσχέσεις και που προσφέρει ψευδαισθήσεις στη θέση της αλήθειας. [4]Η φαινομενική πραγματικότητα του σώματος κάνει αυτή την άποψη για το Θεό αρκετά πειστική. [5]Στην πραγματικότητα, αν το σώμα ήταν αληθινό, θα ήταν πράγματι δύσκολο να αποφύγεις αυτό το συμπέρασμα. [6]Και κάθε παράπονο που έχεις, επιμένει ότι το σώμα είναι πραγματικό. [7]Παραβλέπει εντελώς τι είναι ο αδερφός σου. [8]Ενισχύει την πεποίθηση σου ότι είναι ένα σώμα και τον καταδικάζει για αυτό. [9]Και ισχυρίζεται ότι η σωτηρία του πρέπει να είναι ο θάνατος, προβάλλοντας έτσι αυτή την επίθεση πάνω στο Θεό και θεωρώντας Αυτόν υπεύθυνο για αυτό.
6) Σε αυτή την προσεκτικά προετοιμασμένη αρένα όπου άγρια ζώα ψάχνουν για λεία κι όπου το έλεος δεν μπορεί να εισέλθει, το εγώ έρχεται να σε σώσει. [2]0 Θεός σε έφτιαξε ένα σώμα. [3]Πολύ καλά. [4]Ας το αποδεχτούμε αυτό κι ας είμαστε χαρούμενοι. [3]Σαν ένα σώμα μην αφήνεις τον εαυτό σου να στερηθεί αυτά που το σώμα προσφέρει. [6]Πάρε το λίγο που μπορείς να πάρεις. [7]Ο Θεός δε σου έδωσε τίποτα. [8]Το σώμα είναι ο μόνος σου σωτήρας. Είναι ο θάνατος του Θεού και η σωτηρία σου.
7) Αυτό είναι το γενικό πιστεύω του κόσμου που βλέπεις. [2]Μερικοί μισούν το σώμα και προσπαθούν να το πληγώσουν και να το ταπεινώσουν. [3] Άλλοι αγαπούν το σώμα και προσπαθούν να το εξυμνήσουν και να το εκθειάσουν. [4]Αλλά εφόσον το σώμα βρίσκεται στο κέντρο της αντίληψης που έχεις για τον εαυτό σου, επιτίθεσαι στο σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία κι έχεις παράπονα από Αυτόν και τη δημιουργία Του έτσι ώστε να μη μπορείς να ακούσεις τη φωνή της αλήθειας και να την καλωσορίσεις σαν φίλη. [5]0 σωτήρας που

έχεις διαλέξει παίρνει τη θέση Της. [6]Είναι ο φίλος σου, ενώ Αυτή είναι ο εχθρός σου.
8) Θα προσπαθήσουμε σήμερα να σταματήσουμε αυτές τις ανόητες επιθέσεις στη σωτηρία. [2]Αντί να της επιτεθούμε, θα προσπαθήσουμε να την καλωσορίσουμε. [3]Η αναποδογυρισμένη αντίληψη σου έχει επιφέρει καταστροφικά αποτελέσματα στην ειρήνη του νου σου. [4]Έχεις δει τον εαυτό σου σε ένα σώμα και την αλήθεια έξω από σένα, κλειδωμένη από τους περιορισμούς του σώματος μακριά από την επίγνωση σου. [5]Τώρα θα προσπαθήσουμε να το δούμε αυτό διαφορετικά.
9) Το φως της αλήθειας υπάρχει μέσα μας, εκεί που το τοποθέτησε ο Θεός. [2]Είναι το σώμα, που βρίσκεται έξω από μας και το οποίο δε μας απασχολεί. [3]Το να είναι κανείς χωρίς ένα σώμα είναι το να βρίσκεται στη φυσική του κατάσταση. [4]Η αναγνώριση του φωτός της αλήθειας μέσα μας είναι η αναγνώριση του εαυτού μας όπως είμαστε. [5]Το να βλέπουμε τον εαυτό μας σαν ξεχωριστό από το σώμα σημαίνει ότι σταματάμε την επίθεση μας στο σχέδιο Του για σωτηρία, και το δεχόμαστε. [6]Και οποτεδήποτε το σχέδιο Του έχει γίνει αποδεκτό, έχει ήδη επιτευχθεί.
10) Ο στόχος μας στις μεγαλύτερες περιόδους εξάσκησης σήμερα είναι να αντιληφθούμε ότι το σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία έχει ήδη επιτευχθεί μέσα μας. [2]Για να πετύχουμε αυτό το στόχο πρέπει να αντικαταστήσουμε την επίθεση με τη δεκτικότητα. [3]Όσο επιτιθέμαστε στο σχέδιο Του δεν μπορούμε να κατανοήσουμε τι σχέδιο έχει ο Θεός για μας. [4]Επομένως κάνουμε επίθεση εναντίον αυτού που δεν αναγνωρίζουμε. [5]Τώρα θα προσπαθήσουμε να παραμερίσουμε την κρίση μας και να ρωτήσουμε ποιο είναι το σχέδιο του Θεού για μας:
[6]Τι *είναι η σωτηρία, Πατερά;*
[7]*Εγώ δε γνωρίζω.* [8]Πες *μου, ώστε να μπορέσω να καταλάβω.*
[9]Μετά θα περιμένουμε γαλήνια για την απάντηση Του. [!0] Έχουμε επιτεθεί στο σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία χωρίς να περιμένουμε να ακούσουμε τι είναι. [11] Έχουμε φωνάξει τα παράπονα μας τόσο δυνατά που δεν έχουμε ακούσει τη Φωνή Του. [I2] Έχουμε χρησιμοποιήσει τα παράπονα μας για να κλείσουμε τα μάτια μας και να βουλώσουμε τα αυτιά μας.
11) Τώρα θα θέλαμε να δούμε, να ακούσουμε και να μάθουμε. [2]«Τι είναι η σωτηρία Πατέρα;» [3]Ρώτησε και θα σου δοθεί απάντηση. [4]Αναζήτησε και θα βρεις.
[5]Δε ρωτάμε πια το εγώ τι είναι η σωτηρία και που θα τη βρεις. Ρωτάμε την αλήθεια. [7]Να είσαι βέβαιος, λοιπόν, ότι η απάντηση θα είναι αληθινή εξαιτίας Αυτού που ρωτάς.
12) Όποτε αισθάνεσαι την αυτοπεποίθηση σου να ελαττώνεται και την ελπίδα της επιτυχίας σου να τρεμοφέγγει και να σβήνει, επανέλαβε την ερώτηση σου και το αίτημα σου θυμίζοντας στον εαυτό σου ότι το ζητάς αυτό από τον Άπειρο Δημιουργό του 'Απείρου, ο Οποίος σε δημιούργησε σαν τον Εαυτό Του:
[2]*Τι είναι η σωτηρία Πατέρα;*
[3]*Εγώ δε γνωρίζω.* [4]*Πες μου, ώστε να μπορέσω να καταλάβω.*
[5]Αυτός θα απαντήσει. [6]Να είσαι αποφασισμένος να ακούσεις.
13) Μία ή ίσως και δύο μικρότερες περίοδοι εξάσκησης την ώρα θα είναι αρκετές για σήμερα επειδή θα είναι κάπως μεγαλύτερης διάρκειας απ' ό,τι συνήθως. [2]Αυτές οι ασκήσεις πρέπει να αρχίζουν με το εξής:
[3]Η *παρακράτηση παραπόνων είναι μια επίθεση στο σχέδιο τον Θεού για τη σωτηρία.*
[4]*Ας το αποδεχτώ αυτό το σχέδιο, χωρίς επίθεση.* [5]*Τι είναι η σωτηρία Πατέρα;*
[6]Μετά περίμενε για ένα περίπου λεπτό στη σιωπή με τα μάτια σου κλειστά, αν είναι δυνατό, και δώσε προσοχή να ακούσεις την απάντηση Του.

ΜΑΘΗΜΑ 73

Θέλω να υπάρχει φως.

1) Σήμερα θα εξετάσουμε τη βούληση που μοιράζεσαι με το Θεό. [2]Αυτή δεν είναι το ίδιο με τις μάταιες επιθυμίες του εγώ από τις οποίες το σκοτάδι και η μηδαμινότητα προέρχονται. [3]Η βούληση που μοιράζεσαι με το Θεό έχει όλη τη δύναμη της δημιουργίας μέσα της. [4]Οι μάταιες επιθυμίες του εγώ δε μοιράζονται κι επομένως δεν έχουν δύναμη. [5]Οι επιθυμίες του δεν είναι μάταιες από την άποψη ότι μπορούν να φτιάξουν ένα κόσμο ψευδαισθήσεων στον οποίο η πίστη σου μπορεί να είναι πολύ ισχυρή. [6]Πράγματι όμως είναι μάταιες από την άποψη της δημιουργίας. [7]Δε φτιάχνουν τίποτα που να είναι πραγματικό.
2) Οι μάταιες επιθυμίες και τα παράπονα είναι οι συνέταιροι ή οι συνεργάτες που έχουν φτιάξει τον κόσμο πού βλέπεις. [2]Οι επιθυμίες του εγώ τον προκάλεσαν και η ανάγκη του εγώ για παράπονα, τα οποία είναι αναγκαία για να τον συντηρήσουν, τον γεμίζουν με ανθρώπινες μορφές που φαίνονται να σου επιτίθενται και να ζητούν «δίκαιη» κρίση. [3]Αυτές οι ανθρώπινες μορφές γίνονται οι μεσάζοντες που χρησιμοποιεί το εγώ για να κάνει παράπονα. [4]Στέκονται μεταξύ της επίγνωσης σου και της πραγματικότητας των αδερφών σου. [5]Ενώ τις κοιτάζεις δε γνωρίζεις τους αδερφούς ή τον Εαυτό σου.
3) Η βούληση σου ξεκόβεται από σένα σε αυτή την παράξενη δοσοληψία, στην οποία η ενοχή ανταλλάσσεται και τα παράπονα αυξάνονται με την κάθε ανταλλαγή. [3]Μπορεί ένας τέτοιος κόσμος να έχει δημιουργηθεί από τη βούληση που ο Υιός του Θεού μοιράζεται με τον Πατέρα του; [3]Δημιούργησε καταστροφή ο Θεός για τον Υιό Του; [4]Η Δημιουργία είναι η βούληση και Των Δύο μαζί. [5]Θα δημιουργούσε ο Θεός ένα κόσμο που σκοτώνει τον εαυτό Του;
4) Σήμερα θα προσπαθήσουμε ακόμα μια φορά να φτάσουμε τον κόσμο που είναι σε συμφωνία με τη βούληση σου. [2]Το φως υπάρχει μέσα σε αυτόν επειδή δεν αντιτίθεται τη Βούληση του Θεού. [3]Δεν είναι η Βασιλεία του Ουρανού, αλλά το φως της Βασιλείας λάμπει πάνω του. [4]Το σκοτάδι έχει εξαφανιστεί. [5]Οι μάταιες επιθυμίες του εγώ έχουν αποσυρθεί. [6]Παρ' όλα αυτά, το φως λάμπει σε αυτό τον κόσμο καθρεφτίζοντας τη θέληση σου κι επομένως θα πρέπει να το' αναζητήσουμε μέσα σου.
5) Η εικόνα του κόσμου που έχεις μπορεί να καθρεφτίζει μόνο αυτό που είναι μέσα σου. [2]0ύτε η πηγή του φωτός ούτε η πηγή του σκοταδιού μπορούν να βρεθούν έξω από σένα. [3]Τα παράπονα σκοτεινιάζουν το νου σου κι έτσι κοιτάζεις ένα σκοτεινό κόσμο. [4]Η συγχώρεση αφαιρεί το σκοτάδι, επαναβεβαιώνει τη βούληση σου και σε αφήνει να κοιτάξεις ένα κόσμο φωτός. [5] Έχουμε τονίσει επανειλημμένα ότι το εμπόδιο των παραπόνων μπορεί να ξεπεραστεί εύκολα και δεν μπορεί να σταθεί μεταξύ εσένα και της σωτηρίας σου. [6]Ο λόγος είναι πολύ απλός. [7]Θέλεις πραγματικά να είσαι στην κόλαση; [8]Θέλεις πραγματικά να κλαις, να υποφέρεις και να πεθάνεις;
6) Ξέχασε τα επιχειρήματα του εγώ που αναζητούν να αποδείξουν ότι όλο αυτό είναι πράγματι η Βασιλεία του Ουρανού. [2]Γνωρίζεις ότι δεν είναι.
[3]Δεν μπορεί να το θέλεις αυτό για τον εαυτό σου. [4]Υπάρχει ένα όριο πέρα από το οποίο οι ψευδαισθήσεις δεν μπορούν να προχωρήσουν. [5]Η δυστυχία δεν είναι ευτυχία και είναι η ευτυχία που πραγματικά θέλεις. [6]Αυτή είναι η αληθινή σου θέληση. [7]Κι επομένως η σωτηρία είναι επίσης η θέληση σου. [8]Θέλεις να πετύχεις σε αυτό που προσπαθούμε να κάνουμε σήμερα. [9]Το επιχειρούμε με την ευλογία σου και τη χαρούμενη συγκατάθεση σου.
7) Θα πετύχουμε σήμερα αν θυμάσαι ότι θέλεις τη σωτηρία για τον εαυτό σου. [2]Θέλεις να αποδεχτείς το σχέδιο του Θεού επειδή συμμετέχεις σε αυτό. [3]Δεν έχεις βούληση που μπορεί πραγματικά να του αντισταθεί και δε θέλεις να το κάνεις αυτό. [4]Η σωτηρία είναι για σένα. [5]Πάνω απ' όλα θέλεις την ελευθερία να θυμηθείς ποιος πραγματικά είσαι. [6]Σήμερα είναι το εγώ που στέκεται αδύναμο μπροστά στη βούληση σου. [7]Η βούληση σου είναι ελεύθερη και τίποτα δεν μπορεί να την υπερνικήσει.
8) Επομένως, επιχειρούμε τις ασκήσεις για σήμερα με χαρούμενη αυτοπεποίθηση, βέβαιοι ότι θα βρούμε αυτό που είναι το θέλημα σου να βρούμε, και ότι θα θυμηθούμε αυτό που είναι το θέλημα σου να θυμηθούμε. [2]Μάταιες επιθυμίες δεν μπορούν να μας κρατήσουν φυλακισμένους, ούτε να μας εξαπατήσουν με την ψευδαίσθηση της δύναμης. [3]Σήμερα ας

γίνει το θέλημα σου κι ας μπει ένα τέλος στην παράλογη πεποίθηση ότι είναι η κόλαση που διαλέγεις στη θέση της Βασιλείας του Ουρανού.
9) Θα αρχίσουμε τις πιο μεγάλες περιόδους εξάσκησης με την αναγνώριση ότι το σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία, και μόνο το Δικό Του, είναι σε πλήρη συμφωνία με τη βούληση σου. [2]Δεν είναι ο σκοπός μιας ξένης δύναμης που σου επιβάλλεται παρά τη θέληση σου. [3]Είναι ο ένας σκοπός εδώ, στον οποίο εσύ και ο Πατέρας σου είστε σε τέλεια συμφωνία. [4]Θα πετύχεις σήμερα, την ημέρα που έχει καθοριστεί για την απελευθέρωση του Υιού του Θεού από την κόλαση κι από όλες τις μάταιες επιθυμίες. [5]Τώρα η θέληση του αποκαθίσταται στην επίγνωση του. [6]Είναι πρόθυμος αυτή ακριβώς την ημέρα να κοιτάξεις το φως μέσα του και να σωθεί.
10) Αφού το υπενθυμίσεις αυτό στον εαυτό σου κι αποφασίσεις να κρατήσεις ξεκάθαρα τη θέληση σου στο νου σου, πες στον εαυτό σου με ήρεμη αποφασιστικότητα και γαλήνια βεβαιότητα:
[2]Θέλω να υπάρχει φως. [3]Ας δω το φως που καθρεφτίζει το θέλημα του Θεού και το δικό μου.
[4]Μετά άφησε τη βούληση σου να επιβληθεί, ενωμένη με τη δύναμη του Θεού κι ενωμένη με τον Εαυτό σου. [5]Βάλε το υπόλοιπο της περιόδου εξάσκησης κάτω από την καθοδήγηση Τους. Ακολούθησε Τις καθώς Σου δείχνουν το δρόμο.
11) Στις πιο σύντομες περιόδους εξάσκησης ξανάκανε μια διακήρυξη αυτού που πραγματικά θέλεις. [2]Πες:
[3]Θέλω *να υπάρχει φως. [4]Το σκοτάδι δεν είναι η θέλησή μου.*
[5]Αυτό πρέπει να επαναλαμβάνεται αρκετές φορές την ώρα. [6]Είναι όμως πάρα πολύ σημαντικό να εφαρμόζεις αυτή τη μορφή της σημερινής ιδέας αμέσως μόλις μπαίνεις στον πειρασμό να κάνεις ένα οποιουδήποτε είδους παράπονο. [7]Αυτό θα σε βοηθήσει να εγκαταλείψεις τα παράπονα σου, αντί να τα αγαπάς και να τα κρύβεις στο σκοτάδι.

<u>ΜΑΘΗΜΑ 74</u>

Δεν υπάρχει άλλη βούληση εκτός από του Θεού.

1) Η σημερινή ιδέα μπορεί να θεωρηθεί σαν κεντρική σκέψη προς την οποία όλες οι ασκήσεις μας κατευθύνονται. [2]Η Βούληση του Θεού είναι η μόνη Βούληση. [3]Όταν το αναγνωρίσεις αυτό, θα έχεις αναγνωρίσει ότι η βούληση σου είναι η Δική Του. [4]Η πεποίθηση ότι είναι δυνατό να υπάρχει διαμάχη θα έχει εγκαταλειφθεί. [5]Η ειρήνη θα έχει αντικαταστήσει την παράξενη ιδέα ότι αντιμετωπίζεις ένα οδυνηρό δίλημμα μεταξύ συγκρουόμενων σκοπών. [6]Σαν μια έκφραση της Βούλησης του Θεού, δεν έχεις κανένα σκοπό παρά το Δικό Του.
2) Υπάρχει μεγάλη ειρήνη στη σημερινή ιδέα και οι ασκήσεις για σήμερα δείχνουν το δρόμο προς την ανεύρεση της. [2]Η ιδέα η ίδια είναι εντελώς αληθινή. [3]Επομένως δεν μπορεί να προξενήσει ψευδαισθήσεις. [4]Χωρίς ψευδαισθήσεις δεν μπορεί να υπάρχει διαμάχη. [5]Ας προσπαθήσουμε να το αναγνωρίσουμε αυτό σήμερα κι ας ζήσουμε την ειρήνη που φέρνει αυτή η αναγνώριση.
3) Άρχισε τις μεγαλύτερες περιόδους εξάσκησης επαναλαμβάνοντας αρκετές φορές τις παρακάτω σκέψεις και κάνοντας το αυτό αργό και με μια σταθερή αποφασιστικότητα να καταλάβεις τι εννοούν και να τις κρατήσεις στο νου σου:
[2]Δεν υπάρχει άλλη βούληση εκτός από τον Θεού. [3]Δεν μπορεί να έχω ψυχολογικές συγκρούσεις.
[4]Μετά αφιέρωσε αρκετά λεπτά στο να προσθέσεις μερικές σκέψεις, όπως οι εξής:
[5]Είμαι εν ειρήνη.
[6]Τίποτα δεν μπορεί να με ταράξει.
[7]Το *θέλημα μου είναι το θέλημα του Θεού.*
[8]Το θέλημα μου και το θέλημα του Θεού είναι ένα.
[9]Ο Θεός θέλει *ειρήνη για τον Υιό Του.*
'°Κατά τη διάρκεια αυτής της εισαγωγικής φάσης, πρόσεξε να αντιμετωπίζεις γρήγορα οποιεσδήποτε σκέψεις διαμάχης που μπορεί να περάσουν από το νου σου. [11]Πες στον

εαυτό σου αμέσως:
[12]Δεν υπάρχει άλλη βούληση εκτός από του Θεού. [13]Αυτές *οι αντιμαχόμενες σκέψεις δεν έχουν νόημα.*
4) Αν υπάρχει ένα ζήτημα για το οποίο έχεις συγκρουόμενες σκέψεις και το οποίο φαίνεται να είναι ιδιαίτερα δύσκολο να το επιλύσεις, ξεχώρισε το για ειδική εξέταση. [2]Σκέψου το για λίγο, αλλά πολύ συγκεκριμένα, προσδιόρισε το συγκεκριμένο άτομο ή άτομα και τις σχετικές καταστάσεις και πες στον εαυτό σου:
[3]Δεν υπάρχει άλλη βούληση εκτός από τού Θεού, [4]Τη μοιράζομαι με Αυτόν.
[5]Οί *ψυχολογικές μου συγκρούσεις για…………………δεν μπορεί να είναι πραγματικές.*
5) Αφού καθαρίσεις το νου σου με αυτό τον τρόπο, κλείσε τα μάτια σου και προσπάθησε να βιώσεις την ειρήνη που σου επιτρέπει η πραγματικότητα σου. [2]Βυθίσου μέσα της και νιώσε ότι σε περιβάλλει από παντού. [3]Μπορεί να υπάρξει κάποιος πειρασμός να παρερμηνεύσεις αυτές τις προσπάθειες σαν μια απόπειρα να αποτραβηχτείς, αλλά η διαφορά εντοπίζεται εύκολα. [4]Αν τις πετύχεις θα αισθανθείς μια βαθιά αίσθηση χαράς, και μια αυξημένη ζωηρότητα, παρά ένα αίσθημα υπνηλίας και αποχαύνωσης.
6) Η χαρά χαρακτηρίζει την ειρήνη. [2]Από αυτή την εμπειρία θα αναγνωρίσεις ότι την έχεις φτάσει. [3]Αν αισθανθείς ότι γλιστράς σε υπνηλία και νωθρότητα, επανέλαβε αμέσως τη σημερινή ιδέα και προσπάθησε ξανά. [4]Κάνε το αυτό όσο συχνά είναι αναγκαίο. [5]Υπάρχει σαφές όφελος στο να αρνηθείς να επιτρέψεις στον εαυτό σου να αποτραβηχτεί, έστω κι αν δε βιώσεις την ειρήνη που αναζητάς.
7) Στις πιο σύντομες περιόδους εξάσκησης, οι οποίες πρέπει να επιχειρούνται σε τακτικά και προκαθορισμένα διαστήματα σήμερα, λέγε στον εαυτό σου τα εξής:
[2]Δεν υπάρχει άλλη βούληση εκτός από του Θεού. [3]Αναζητώ την ειρήνη Του σήμερα.
[4]Μετά προσπάθησε να βρεις αυτό που αναζητάς. [5]Θα ήταν καλό να αφιερώσεις για αυτές τις ασκήσεις ένα ή δύο λεπτό κάθε μισή ώρα με τα μάτια σου κλειστό αν είναι δυνατό.

ΜΑΘΗΜΑ 75

Το Φως έχει έρθει.

1) Το φως έχει έρθει. [2]Είσσι θεραπευμένος και μπορείς να θεραπεύσεις. [3]Το φως έχει έρθει. [4]Έχεις σωθεί και μπορείς να σώσεις. [5]Είσαι εν ειρήνη και φέρνεις την ειρήνη μαζί σου οπουδήποτε πηγαίνεις. [6]Το σκοτάδι, η ταραχή κι ο θάνατος έχουν εξαφανιστεί. [7]Το φως έχει έρθει.
2) Σήμερα θα γιορτάσουμε το ευτυχές τέλος του μακροχρόνιου ονείρου της καταστροφής. [2]Δεν υπάρχουν σκοτεινά όνειρα τώρα. [3]Το φως έχει έρθει. [4]Σήμερα η εποχή του Φωτός αρχίζει για σένα και για τον καθένα. [5]Είναι μια νέα εποχή στην οποία ένας καινούριος κόσμος γεννιέται. [6]Στο πέρασμα του, ο παλιός κόσμος δεν έχει αφήσει ίχνη πάνω στον καινούριο. [7]Σήμερα θα δούμε ένα διαφορετικό κόσμο επειδή το φως έχει έρθει.
3) Οι ασκήσεις μας για σήμερα θα είναι ευχάριστες και θα προσφέρουμε ευχαριστίες για το πέρασμα του παλιού κόσμου και την αρχή του καινούριου. [2]Καμιά σκιά από το παρελθόν δεν παραμένει να θολώσει την όραση μας και να κρύψει τον κόσμο που η συγχώρεση μας προσφέρει. [3]Σήμερα θα δεχτούμε το νέο κόσμο σαν τον κόσμο που θέλουμε να δούμε. [4]Θα μας δοθεί αυτό που επιθυμούμε. [5]Θέλουμε να δούμε το φως, το φως έχει έρθει.
4) Οι μεγαλύτερες περίοδοι εξάσκησης θα αφιερωθούν στο να κοιτάξουμε τον κόσμο που η συγχώρεση μας δείχνει. [2]Αυτό είναι που θέλουμε να δούμε και μόνο αυτό. [3] Ο ένας και μόνος σκοπός μας καθιστά αυτό το στόχο αναπόφευκτο. [4]Σήμερα ο πραγματικός κόσμος εγείρεται χαρούμενα μπροστά μας, για να τον δούμε επιτέλους. [5]Η όραση μας δόθηκε τώρα που το φως έχει έρθει.
5) Σήμερα δε θέλουμε να δούμε τη σκιά του εγώ στον κόσμο. [2]Βλέπουμε το φως και .μέσα σε αυτό βλέπουμε την αντανάκλαση της Βασιλείας του Ουρανού να απλώνεται σε όλο τον κόσμο. [3] Άρχισε τις μεγαλύτερες περιόδους εξάσκησης λέγοντας στον εαυτό σου τα χαρμόσυνα νέα της απελευθέρωσης σου:
[4]Το Φως έχει έρθει. [5] Έχω συγχωρέσει τον κόσμο.
6) Μη στοχάζεσαι το παρελθόν σήμερα. [2]Διατήρησε ένα εντελώς αμερόληπτο νου σήμερα,

καθαρισμένο από όλες τις ιδέες του παρελθόντος κι από κάθε έννοια που έχεις φτιάξει. [3] Έχεις συγχωρέσει τον κόσμο σήμερα. [4]Μπορείς να τον κοιτάξεις τώρα σαν να μην τον. έχεις δει ποτέ πριν. [5]Δε γνωρίζεις ακόμα πως φαίνεται. [6]Απλώς περιμένεις να σου τον δείξουν. Ενώ περιμένεις, επανέλαβε αρκετές φορές, αργά και με τέλεια υπομονή, τα εξής: [8]Το *φως έχει έρθει.* [9]*Έχω συγχωρέσει τον κόσμο.*
7) Συνειδητοποίησε ότι η συγχώρεση σου δίνει το δικαίωμα της όρασης. [2]Κατανόησε ότι το Άγιο Πνεύμα ποτέ δεν παραλείπει να δώσει το δώρο της όρασης σε αυτούς που συγχωρούν. [3]Πίστεψε ότι Αυτός δε θα σε εγκαταλείψει τώρα. [4] Έχεις συγχωρέσει τον κόσμο. [5]Θα είναι μαζί σου καθώς παρατηρείς και περιμένεις. [4]Θα σου δείξει ό,τι βλέπει η αληθινή όραση. [7]Είναι το θέλημα Του κι έχεις συνδεθεί μαζί Του. [8]Περίμενε υπομονετικά για Αυτόν. [9]Θα είναι εκεί. '°Το φως έχει έρθει. [11]'Εχεις συγχωρέσει τον κόσμο.
8) Πες Του ότι γνωρίζεις ότι δεν μπορείς να αποτύχεις επειδή Τον εμπιστεύεσαι. [2]Και πες στον εαυτό σου ότι περιμένεις με βεβαιότητα να κοιτάξεις τον κόσμο που Αυτός σου υποσχέθηκε. [3]Από δω και μπρος θα βλέπεις διαφορετικά. [4]Σήμερα το φως έχει έρθει. [5]Και θα δεις τον κόσμο που Αυτός έχει υποσχεθεί από την αρχή του χρόνου και στον οποίο το τέλος του χρόνου είναι σίγουρο.
9) Οι πιο σύντομες περίοδοι εξάσκησης θα είναι επίσης χαρούμενες ευκαιρίες να θυμηθείς την απελευθέρωση σου. [2]Υπενθύμιζε στον εαυτό σου κάθε ένα τέταρτο περίπου ότι σήμερα είναι η ώρα για ιδιαίτερο εορτασμό. [3]Δώσε ευχαριστίες για το έλεος και την Αγάπη του Θεού. [4]Να είσαι χαρούμενος που η δύναμη της συγχώρεσης θεραπεύει εντελώς την όραση σου. [5]Να είσαι βέβαιος ότι σε αυτή την ημέρα υπάρχει ένα νέο ξεκίνημα. [6]Χωρίς το σκοτάδι του παρελθόντος πάνω στα μάτια σου, δεν μπορείς να μη δεις σήμερα. [7]Κι ό,τι θα δεις θα είναι τόσο ευπρόσδεκτο που με χαρά θα παρατείνεις τη σημερινή ημέρα για πάντα.
10) Λέγε λοιπόν:
[2]Γο Φως *έχει έρθει.* [3]*'Εχω συγχωρέσει τον κόσμο.*
[4]Αν τυχόν μπεις σε πειρασμό, πες στον οποιοδήποτε που φαίνεται να σε τραβά πίσω στο σκοτάδι τα εξής:
[5]Γο Φως *έχει έρθει.* [6]*Σε έχω συγχωρήσει.*
11) Αφιερώνουμε αυτή τη μέρα στη γαλήνη στην οποία ο Θεός θα σε ήθελε να βρίσκεσαι. [2]Κράτησέ την στην επίγνωση του εαυτού σου και δες την παντού σήμερα, καθώς γιορτάζουμε την αρχή της όρασης σου και τη θέα του πραγματικού κόσμου που έχει έρθει να αντικαταστήσει τον ανελέητο κόσμο που νόμιζες ότι ήταν πραγματικός.

ΜΑΘΗΜΑ 76

Δεν υπάγομαι σε κανένα νόμο, εκτός αυτών του Θεού.

1) Παρατηρήσαμε προηγουμένως πόσα ανόητα πράγματα σου έχουν φανεί να είναι σωτηρία. [2]Καθένα από αυτά σε έχει φυλακίσει με νόμους τόσο ανόητους όσο και τα ίδια. [3]Δε δεσμεύεσαι από αυτούς τους νόμους. [4] Όμως για να το καταλάβεις αυτό, πρέπει πρώτα να συνειδητοποιήσεις ότι η σωτηρία δε βρίσκεται εκεί. [3]Οσο αναζητάς τη σωτηρία σε πράγματα που δεν έχουν νόημα, προσδένεις τον εαυτό σου σε νόμους που είναι παράλογοι. [6] Έτσι επιζητάς να αποδείξεις ότι η σωτηρία βρίσκεται εκεί που δεν υπάρχει.
2) Σήμερα θα είμαστε χαρούμενοι που δεν μπορείς να το αποδείξεις αυτό. [2]Γιατί αν μπορούσες, θα αναζητούσες για πάντα τη σωτηρία εκεί που δεν υπάρχει και ποτέ δε θα την έβρισκες. [3]Η σημερινή ιδέα σου ξαναλέγει ακόμα μια φορά πόσο απλή είναι η σωτηρία. [4]Ψάξε την εκεί που σε περιμένει κι εκεί θα τη βρεις. [5]Μην κοιτάς πουθενά αλλού γιατί δεν είναι πουθενά αλλού.
3) Συλλογίσου την ελευθερία που έρχεται με την αναγνώριση ότι δε δεσμεύεσαι από όλους τους παράξενους και διαστρεβλωμένους νόμους που έχεις εγκαθιδρύσει για να σε σώσουν. [2]Πραγματικά νομίζεις ότι θα λιμοκτονούσες αν δεν είχες ένα σωρό τυπωμένων κομματιών χαρτιού και στοίβες μεταλλικών δίσκων. [3]Πραγματικό νομίζεις ότι ένα μικρό στρογγυλό χαπάκι ή κάποιο υγρό που ενσταλάζεται μέσα στις φλέβες σου μέσω μιας μυτερής βελόνας θα αποτρέψει την αρρώστια και το θάνατο. [4]Πραγματικά νομίζεις ότι είσαι μόνος σου, εκτός αν ένα άλλο σώμα είναι μαζί σου.

4) Είναι η παραφροσύνη που σκέφτεται αυτά τα πράγματα. [2]Τα ονομάζεις νόμους και τα ταξινομείς κάτω από διαφορετικά ονόματα σε ένα μακρύ κατάλογο τελετουργιών που δεν έχουν καμιά χρήση και δεν υπηρετούν κανένα σκοπό. [3]Νομίζεις ότι πρέπει να υπακούς τους «νόμους» της ιατρικής, των οικονομικών και της υγείας. Προστάτεψε το σώμα και θα σωθείς.
5) Αυτοί δεν είναι νόμοι, αλλά τρέλα. [2]Το σώμα κινδυνεύει από το νου που πληγώνει τον εαυτό του. [3]Το σώμα υποφέρει ώστε να μη δει ο νους ότι είναι το θύμα του εαυτού του. [4]Ο πόνος του σώματος είναι μια μάσκα που ο νους επιδεικνύει για να κρύψει αυτό που πραγματικά υποφέρει. [5]Ο νους δε θα ήθελε να καταλάβει ότι είναι ο ίδιος ο εχθρός του εαυτού του, επιτίθεται στον εαυτό του και θέλει να πεθάνει. Είναι ακριβώς αυτό από το οποίο οι «νόμοι» σου θα έσωζαν το σώμα. [7]Αύτός είναι και ο λόγος για τον οποίο νομίζεις ότι είσαι ένα σώμα.
6) Δεν υπάρχουν άλλοι νόμοι εκτός από τους νόμους του Θεού. [2]Αυτό χρειάζεται να επαναλαμβάνεται ξανά και ξανά ώσπου να συνειδητοποιήσεις ότι ισχύει για το καθετί που έχεις φτιάξει σε αντίθεση με το Θέλημα του Θεού. [3]Η μαγεία σου δεν έχει νόημα. [4] Ό,τι σκοπεύει να σώσει δεν υπάρχει. [5]Μόνο αυτό που προσπαθεί να κρύψει θα σε σώσει.
7) Οι νόμοι του Θεού δεν μπορούν ποτέ να αντικατασταθούν. [2]Θα αφιερώσουμε τη σημερινή μέρα στο να εκφράσουμε τη χαρά μας για αυτό.
[3]Αυτό δεν είναι πια μια αλήθεια που θα κρατούσαμε κρυμμένη. [4]Αντίθετα, συνειδητοποιούμε ότι είναι μια αλήθεια που μας κρατά ελεύθερους για πάντα. [5]Η μαγεία φυλακίζει, αλλά οι νόμοι του Θεού απελευθερώνουν. [6]Το Φως έχει έρθει επειδή δεν υπάρχουν άλλοι νόμοι εκτός από του Θεού.
8) Θα αρχίσουμε τις μεγαλύτερες περιόδους εξάσκησης σήμερα με μια σύντομη ανασκόπηση των διαφορετικών ειδών «νόμων» που έχουμε πιστέψει ότι πρέπει να υπακούμε. [2]Αυτά θα μπορούσαν να περιλάβουν, για παράδειγμα, τους «νόμους» της διατροφής, της ανοσοποίησης, της χορήγησης φαρμάκων και της προστασίας του σώματος με αναρίθμητους τρόπους. [3]Σκέψου κι άλλο, πιστεύεις στους «νόμους» της φιλίας, των «καλών» σχέσεων και της αμοιβαιότητας. [4] Ίσως ακόμα και να νομίζεις ότι υπάρχουν νόμοι που καθορίζουν τι είναι του Θεού και τι είναι δικό σου. [5]Πολλές «θρησκείες» έχουν βασιστεί σε αυτό. [6]Δεν έσωζαν, αλλά καταδίκαζαν στο όνομα της Βασιλείας του Ουρανού. [7]Δεν είναι όμως πιο παράξενες από όλους τους άλλους «νόμους» που νομίζεις ότι πρέπει να τηρηθούν για να είσαι ασφαλής.
9) Δεν υπάρχουν άλλοι νόμοι εκτός από τους νόμους του Θεού. Απέρριψε όλες τις ανόητες, μαγικές πεποιθήσεις σήμερα, και κράτησε το νου σου σε σιωπηλή ετοιμότητα για να ακούσεις τη Φωνή που σου λέει την αλήθεια. [3]Θα ακούς Έναν ο Οποίος λέει ότι δεν υπάρχει απώλεια κάτω από τους νόμους του Θεού. [4]Πληρωμή ούτε δίνεται, ούτε λαμβάνεται. [5]Ανταλλαγή δεν μπορεί να γίνει, δεν υπάρχουν αντικατάστατα και τίποτα δεν αντικαθίσταται από τίποτα άλλο. [6]Οι νόμοι του Θεού δίνουν για πάντα και ποτέ δεν παίρνουν.
10) Άκουγε Αυτόν, ο Οποίος σου τα λέει αυτά και συνειδητοποίησε πόσο ανόητοι είναι οι «νόμοι» που νόμιζες ότι διατηρούσαν τον κόσμο που νόμιζες ότι έβλεπες. [2]Μετά συνέχισε να ακούς προσεκτικό. [3]Αυτός θα σου μιλήσει και για άλλα πράγματα. [4]Για την Αγάπη που ο Πατέρας έχει για σένα. [5]Για την ατέλειωτη χαρά που σου προσφέρει. [6]Για τη λαχτάρα Του για το μοναδικό Υιό Του που δημιουργήθηκε σαν το μέσο Του για τη δημιουργία, και ο οποίος Τον αρνείται μέσω της πίστης του στην κόλαση.
11) Ας ανοίξουμε σήμερα τους αγωγούς του Θεού σε Αυτόν. [2]Έτσι η δημιουργία αυξάνεται ακατάπαυστα. [3]Η φωνή Του θα μας μιλήσει για αυτό, καθώς επίσης και για τις χαρές της Βασιλείας του Ουρανού που οι νόμοι Του κρατούν απεριόριστες για πάντα. [4]Θα επαναλαμβάνουμε τη σημερινή ιδέα μέχρι που να έχουμε ακούσει και να έχουμε καταλάβει ότι δεν υπάρχουν άλλοι νόμοι εκτός από του Θεού. [5]Μετά θα πούμε στον εαυτό μας τα εξής σαν μια αφιέρωση με την οποία η περίοδος εξάσκησης τελειώνει:
[6]Δεν *υπάγομαι σε κανένα νόμο, εκτός αυτών του Θεού.*
12) Θα επαναλάβουμε αυτή την αφιέρωση όσο το δυνατό πιο συχνά σήμερα, τουλάχιστον τέσσερις ή πέντε φορές την ώρα, καθώς επίσης και την απάντηση μας σε οποιοδήποτε πειρασμό - καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας - να βιώσουμε τον εαυτό μας σαν να υπόκειται

σε άλλους νόμους. [2]Είναι η δήλωση της ελευθερίας μας από όλους τους κινδύνους κι όλη την τυραννία. [3]Είναι η ομολογία μας ότι ο Θεός είναι ο Πατέρας μας και ότι ο Υιός Του είναι σωσμένος.

ΜΑΘΗΜΑ 77

Τα θαύματα μού ανήκουν δικαιωματικά.

1) Τα θαύματα σου ανήκουν δικαιωματικά εξαιτίας του ποιος είσαι.[2]Θα. λάβεις τα θαύματα εξαιτίας του τι είναι ο Θεός. [3]Και θα προσφέρεις θαύματα επειδή είσαι ένα με το Θεό. [4]Και πάλι, πόσο απλή είναι η σωτηρία! [5]Είναι απλώς μια δήλωση της αληθινής σου ταυτότητας. [6]Είναι ακριβώς αυτό που θα γιορτάσουμε σήμερα.
2) Η αξίωση σου για θαύματα δεν έγκειται στις ψευδαισθήσεις σου για τον εαυτό σου. [2]Δε βασίζεται σε καμιά από τις μαγικές δυνάμεις που έχεις αποδώσει στον εαυτό σου, ούτε σε καμιά τελετή που έχεις επινοήσει. [3]Ενυπάρχει στην αλήθεια του ποιος είσαι. [4]Υπονοείται σε αυτό που είναι ο Θεός, ο Πατέρας σου. [5]Εξασφαλίστηκε στη δημιουργία σου και εγγυάται από τους νόμους του Θεού.
3) Σήμερα θα ζητήσουμε τα θαύματα που είναι το δικαίωμα σου επειδή σου ανήκουν. [2]Σου έχει δοθεί η υπόσχεση της πλήρης απελευθέρωσης από τον κόσμο που έφτιαξες. [3]Σου έχει δοθεί η διαβεβαίωση ότι η Βασιλεία του Θεού είναι μέσα σου και δεν μπορεί ποτέ να χαθεί. [4]Δε ζητάμε τίποτα περισσότερο απ' ό,τι μας ανήκει στ' αλήθεια. [5]Σήμερα, όμως, θα προσέξουμε επίσης να μην αρκεστούμε σε τίποτα λιγότερο.
4) Άρχισε τις μεγαλύτερες περιόδους εξάσκησης λέγοντας με πλήρη αυτοπεποίθηση στον εαυτό σου ότι τα θαύματα σου ανήκουν δικαιωματικά. [2]Καθώς κλείνεις τα μάτια σου, υπενθύμισε στον εαυτό σου ότι ζητάς μονάχα ό,τι είναι δικαιωματικά δικό σου. [3]Υπενθύμισε στον εαυτό σου επίσης ότι τα θαύματα ποτέ δεν αφαιρούνται από κάποιον για να δοθούν σε κάποιον άλλο και ότι με το να ζητάς τα δικαιώματα σου, υποστηρίζεις τα δικαιώματα όλων. [4]Τα θαύματα δεν υπακούουν τους νόμους αυτού του κόσμου. [5]Απλώς απορρέουν από τους νόμους του Θεού.
5) Μετά από αυτή τη σύντομη εισαγωγική φάση, περίμενε σιωπηλά για τη διαβεβαίωση ότι το αίτημα σου έχει χορηγηθεί. [2]Εχεις ζητήσει για τη σωτηρία του κόσμου και για τη δική σου. [3]'Εχεις παρακαλέσει να σου δοθούν τα μέσα με τα οποία αυτό θα επιτευχθεί. [4]Δεν μπορεί να μη σου δοθεί διαβεβαίωση για αυτό. [3]Δε ζητάς τίποτα άλλο, παρά το θέλημα του Θεού.
6) ' Όταν το κάνεις αυτό, στην πραγματικότητα δε ζητάς τίποτα. Δηλώνεις ένα γεγονός που δεν μπορεί να σου αρνηθεί. [3]Το Άγιο Πνεύμα δεν μπορεί παρά να σε διαβεβαιώσει ότι το αίτημα σου έχει χορηγηθεί. [4]Το γεγονός ότι το αποδέχτηκες πρέπει να είναι σωστό. [5]Δεν υπάρχει περιθώριο σήμερα για αμφιβολία και αβεβαιότητα. [6]Ρωτάμε μια πραγματική ερώτηση επιτέλους. [7]Η απάντηση είναι μια απλή δήλωση ενός απλού γεγονότος. [8]Θα λάβεις τη διαβεβαίωση που ζητάς.
7) Οι πιο σύντομες περίοδοι εξάσκησης θα είναι συχνές και θα είναι επίσης αφιερωμένες στην υπενθύμιση ενός απλού γεγονότος. [2]Σήμερα λέγε συχνά στον εαυτό σου το εξής:
[3]Τα θαύματα μου ανήκουν δικαιωματικά.
[4]Ζήτησέ τα όποτε προκύπτει μια κατάσταση στην οποία απαιτούνται. [5]Θα αναγνωρίσεις αυτές τις καταστάσεις. [6]Κι επειδή δε βασίζεσαι στον εαυτό σου για το θαύμα, σου έχει δοθεί πλήρως το δικαίωμα να το λάβεις όποτε ζητάς.
8) Θυμήσου επίσης να μην ικανοποιηθείς με τίποτα λιγότερο από την τέλεια απάντηση. [2]Αν τυχόν μπεις σε πειρασμό, αμέσως πες στον εαυτό σου τα εξής:
[3]Δε θα ανταλλάξω τα θαύματα με τα παράπονα.
[4]Θέλω μόνο ό,τι μου ανήκει. [5]Ο Θεός έχει καθιερώσει τα θαύματα *σαν το δικαίωμα μου.*

ΜΑΘΗΜΑ 78

Τα θαύματα ας αντικαταστήσουν όλα τα παράπονα.

1) Ίσως να μη σου είναι ακόμα εντελώς προφανές ότι κάθε απόφαση που παίρνεις είναι μια επιλογή μεταξύ ενός παράπονου και ενός θαύματος. [2]Κάθε παράπονο στέκεται σαν ένα σκοτεινό παραπέτασμα μίσους μπροστά στο θαύμα που θα ήθελε να κρύψει, [3]Και καθώς έχεις αυτό το παραπέτασμα μπροστά στα μάτια σου, δε θα δεις το θαύμα που βρίσκεται πέρα από αυτά. [4]Εν τω μεταξύ, όμως, το θαύμα σε περιμένει στο Φως αλλά εσύ κοιτάς τα παράπονα σου αντί για αυτό.
2) Σήμερα θα προχωρήσουμε πέρα από τα παράπονα, για να κοιτάξουμε τα θαύματα αντί για αυτά. [2]Θα αντιστρέψουμε τον τρόπο που βλέπεις με το να μην αφήσουμε την όραση να σταματήσει προτού δει. [3]Δε θα περιμένουμε μπροστά στο παραπέτασμα του μίσους, αλλά θα το αφήσουμε κάτω και με καλοσύνη θα σηκώσουμε σιωπηλά τα μάτια μας να κοιτάξουμε τον Υιό του Θεού.
3) Αυτός σε περιμένει πίσω από τα παράπονα σου και καθώς τα εγκαταλείπεις θα εμφανιστεί σε λαμπρό φως εκεί που το καθένα από αυτά βρισκόταν προηγουμένως. [2]Γιατί κάθε παράπονο εμποδίζει την όραση και καθώς αποσύρεται βλέπεις τον Υιό του Θεού εκεί που πάντα βρισκόταν. [3]Βρίσκεται στο φως, αλλά εσύ ήσουν στο σκοτάδι. [4]Κάθε παράπονο έκανε το σκοτάδι πιο βαθύ και δεν μπορούσες να δεις.
4) Σήμερα θα επιχειρήσουμε να δούμε τον Υιό του Θεού. [2]Δε θα αφήσουμε τον εαυτό μας να τυφλωθεί και να μη τον δει, δε θα κοιτάξουμε τα παράπονα μας. [3]Κι έτσι η όραση του κόσμου αντιστρέφεται καθώς στρέφουμε το βλέμμα μας μακριά από το φόβο προς την αλήθεια. [4]Θα διαλέξουμε ένα πρόσωπο που έχεις χρησιμοποιήσει σαν στόχο για τα παράπονο σου, θα παραμερίσουμε τα παράπονα και θα το κοιτάξουμε. [5] Ίσως κάποιον που φοβάσαι ή ακόμα και μισείς, κάποιον που νομίζεις ότι αγαπάς και ο οποίος σ' έκανε να θυμώσεις, κάποιον που τον θεωρείς φίλο αλλά τον οποίο βλέπεις σαν ένα άτομο που είναι δύστροπο μερικές φορές ή δεν ικανοποιείται εύκολα, και που είναι απαιτητικός, εκνευριστικός, ή άπιστος στο ιδανικό που πρέπει να αποδεχτεί για τον εαυτό του σύμφωνα με το ρόλο που του αναθέτεις.
5) Γνωρίζεις ποιον να διαλέξεις, το όνομα του έχει ήδη περάσει από το νου σου. [2]Αυτό θα είναι το πρόσωπο από το οποίο θα ζητήσουμε να σου αποκαλυφθεί ο Υιός του Θεού. [3]Καθώς τον βλέπεις πίσω από τα παράπονα που έχεις καταλογίσει εναντίον του, θα μάθεις ότι αυτό που ήταν κρυμμένο όλο τον καιρό που δεν το έβλεπες βρίσκεται σε όλους και είναι ορατό. [4]Αυτός που ήταν ένας εχθρός είναι πιο πολύ κι από φίλος όταν αφεθεί ελεύθερος να πάρει τον άγιο ρόλο που το ' Άγιο Πνεύμα του έχει αναθέσει. [5] Άφησε τον να είναι ο σωτήρας σου σήμερα. [6]Αυτός είναι ο ρόλος του στο σχέδιο του Θεού, του Πατέρα σου.
6) Στις μεγαλύτερες περιόδους εξάσκησης σήμερα θα τον δούμε σε αυτό το ρόλο. [2]Στην αρχή θα επιχειρήσεις να τον κρατήσεις στο νου σου όπως τον θεωρείς τώρα. [3]Θα εξετάσεις τα ελαττώματα του, τις δυσκολίες που είχες μαζί του, τον πόνο που σου προκάλεσε, την αμέλεια του και όλες τις μικρές και μεγαλύτερες θλίψεις που σου έδωσε. [4]Θα δεις το σώμα του με τα ελαττώματα του, καθώς επίσης και με τα πιο καλά στοιχεία του και θα σκεφτείς τα λάθη αυτού του ανθρώπου κι ακόμα και τις «αμαρτίες» του.
7) Μετά ας ρωτήσουμε Αυτόν, ο Οποίος γνωρίζει τον Υιό του Θεού στην πραγματικότητα του και στην αλήθεια, ώστε να μπορέσουμε να τον κοιτάξουμε με ένα διαφορετικό τρόπο και να δούμε το σωτήρα μας που λάμπει στο φως της αληθινής συγχώρεσης να έρχεται σε μας. [2]Ζητάμε από Αυτόν στο άγιο Όνομα του Θεού και του Υιού Του, τόσο άγιο όσο κι ο Ίδιος:
[3]*Επέτρεψε μου να δω το σωτήρα μου σε αυτό το πρόσωπο*
που Εσύ έχεις ορίσει για μένα, για να ζητήσω
να με οδηγήσει στο άγιο φως στο οποίο βρίσκεται ώστε να μπορέσω
να ενωθώ μαζί του.
[4]Τα σωματικά σου μάτια είναι κλειστά και καθώς σκέφτεσαι αυτόν που σε στενοχώρησε, άφησε το φως μέσα του, που βρίσκεται πέρα από τα παράπονα σου, να αποκαλυφθεί στο

νου σου.
8) Αυτό που έχεις ζητήσει δεν μπορεί να μη σου δοθεί. [2]Ο σωτήρας σου περίμενε πολύ για αυτό. [3]Θα ήθελε να ελευθερωθεί και να κάνει την ελευθερία του δική σου. [4]Το Άγιο Πνεύμα έρχεται από αυτόν σε σένα, μη βλέποντας κανένα διαχωρισμό στον Υιό του Θεού. [5]Κι ό,τι βλέπεις μέσα από Αυτόν θα σας ελευθερώσει και τους δύο. [6]Μείνε σιωπηλός τώρα και κοίταξε το λαμπρό σωτήρα σου. [7]Κανένα σκοτεινό παράπονο δεν κρύβει τη θέα του. [8] Έχεις επιτρέψει στο Άγιο Πνεύμα να εκφράσει μέσα από αυτόν το ρόλο που ο Θεός Του έδωσε ώστε να μπορέσεις να σωθείς.
9) Ο Θεός σε ευχαριστεί για αυτές τις ήσυχες στιγμές σήμερα κατά τις οποίες παραμέρισες τις αντιλήψεις σου και αντί για αυτές κοίταξες το θαύμα της αγάπης που το Άγιο Πνεύμα σου έδειξε. [2]Ο κόσμος και ο Ουρανός μαζί σε ευχαριστούν, γιατί κάθε Σκέψη του Θεού δεν μπορεί παρά να εκφράσει αγαλλίαση καθώς εσύ σώζεσαι κι ο κόσμος μαζί σου.
10) Θα το θυμόμαστε αυτό καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας και θα αναλάβουμε όχι το δικό μας ρόλο, αλλά αυτόν που μας έχει ανατεθεί σαν μέρος του σχεδίου του Θεού για τη σωτηρία. [2]Ο πειρασμός φεύγει όταν αφήνουμε τον καθένα που συναντάμε να μας σώσει και αρνούμεθα να κρύψουμε το φως του πίσω από τα παράπονα μας. [3] Άφησε το ρόλο του σωτήρα να δοθεί σε όποιον συναντάς και σε όποιον σκέφτεσαι ή θυμάσαι από το παρελθόν, ώστε να μπορέσεις να τον μοιραστείς μαζί του. [4]Για σας τους δύο και όλους αυτούς επίσης που δε βλέπουν, προσευχόμαστε ως ακολούθως:
[5]Τα θ*αύματα ας αντικαταστήσουν όλα τα παράπονα.*

ΜΑΘΗΜΑ 79

Ας αναγνωρίσω τα πρόβλημα ώστε να μπορέσει να λυθεί.

1) ' Ένα πρόβλημα δεν μπορεί να λυθεί αν δε γνωρίζεις τι είναι. [2]Ακόμα κι αν το πρόβλημα έχει ήδη λυθεί, στην πραγματικότητα θα συνεχίσεις να το έχεις επειδή δε θα αναγνωρίσεις ότι έχει λυθεί. [3]Αυτή είναι η κατάσταση του κόσμου. [4]Το πρόβλημα του αποχωρισμού, το οποίο στην πραγματικότητα είναι το μόνο πρόβλημα, έχει ήδη λυθεί. [5]Η λύση όμως δεν αναγνωρίζεται επειδή το πρόβλημα δεν αναγνωρίζεται.
2) Καθένας σε αυτό τον κόσμο φαίνεται να έχει τα δικά του ιδιαίτερα προβλήματα. [2] Όλα όμως είναι το ίδιο και πρέπει να αναγνωριστούν σαν ένα, αν η μία λύση που τα λύνει όλα πρόκειται να γίνει αποδεκτή. [3]Ποιος μπορεί να δει ότι ένα πρόβλημα έχει λυθεί αν νομίζει ότι το πρόβλημα είναι κάτι άλλο; [4]Ακόμα κι αν του δοθεί η απάντηση, δεν μπορεί να δει την αξία της.
3) Αυτή είναι η θέση στην οποία βρίσκεσαι τώρα. [2]Εχεις την απάντηση, αλλά είσαι ακόμα αβέβαιος για το ποιο είναι το πρόβλημα. [3]Μια μακριά σειρά διαφορετικών προβλημάτων φαίνεται να αντιμετωπίζεις και καθώς ένα από αυτά τακτοποιείται, το επόμενο προκύπτει και μετά το επόμενο κ.ο.κ. [4]Δε φαίνεται να υπάρχει τέλος σε αυτά. [5]Δεν υπάρχει ώρα που να αισθάνεσαι εντελώς ελεύθερος από προβλήματα και εν ειρήνη.
4) Ο πειρασμός του να νομίζεις ότι υπάρχουν πολλά προβλήματα είναι ο πειρασμός να κρατήσεις το πρόβλημα του αποχωρισμού άλυτο. [2]Ο κόσμος φαίνεται να σε φέρνει αντιμέτωπο με ένα τεράστιο αριθμό προβλημάτων, που το καθένα χρειάζεται μια διαφορετική απάντηση. [3]Αυτή η αντίληψη σε βάζει σε μια θέση από τη οποία η ικανότητα σου να λύνεις προβλήματα δεν μπορεί παρά να είναι ανεπαρκής και από την οποία η αποτυχία είναι αναπόφευκτη.
5) Κανένας δε θα μπορούσε να λύσει τα προβλήματα που ο κόσμος φαίνεται να έχει. [2]Αυτά φαίνονται να υπάρχουν σε τόσα πολλά επίπεδα και να έχουν τόσες ποικίλες μορφές και τόσο ποικίλο περιεχόμενο που σε φέρνουν αντιμέτωπο με μια κατάσταση που είναι αδύνατο να ελέγξεις. [3]Απογοήτευση και κατάθλιψη είναι αναπόφευκτα καθώς τα βλέπεις. [4]Μερικά ξεφυτρώνουν αναπάντεχα αμέσως μόλις νομίζεις ότι έχεις επιλύσει τα προηγούμενα. [3]Αλλα παραμένουν άλυτα κάτω από ένα σύννεφο άρνησης και έρχονται να σε κυνηγήσουν από καιρό σε καιρό μόνο και μόνο για να αποσιωπηθούν ξανά, αλλά όχι να λυθούν.
6) Όλη αυτή η πολυπλοκότητα δεν είναι παρά μια απελπισμένη προσπάθεια να μην

αναγνωρίσεις το πρόβλημα κι επομένως να μην το αφήσεις να λυθεί. [2]Αν μπορούσες να αναγνωρίσεις ότι το μόνο σου πρόβλημα είναι ο αποχωρισμός, ανεξάρτητα του τι μορφή παίρνει, θα μπορούσες να αποδεχτείς την απάντηση γιατί θα έβλεπες την αξία της. Αντιλαμβανόμενος τον κοινό παρονομαστή όλων των προβλημάτων που φαίνεται να αντιμετωπίζεις, θα καταλάβαινες ότι έχεις τα μέσα να τα λύσεις όλα. [4]Και έχοντας αναγνωρίσει το πρόβλημα θα χρησιμοποιούσες τα μέσα.

7) Στις μεγαλύτερες περιόδους εξάσκησης σήμερα θα ρωτήσουμε ποιο είναι το πρόβλημα και ποια είναι η λύση του. [2]Δε θα υποθέσουμε ότι ήδη γνωρίζουμε. [3]Θα προσπαθήσουμε να ελευθερώσουμε το νου μας από όλα τα πολλά διαφορετικά είδη προβλημάτων που νομίζουμε ότι έχουμε. [4]Θα προσπαθήσουμε να συνειδητοποιήσουμε ότι έχουμε μόνο ένα πρόβλημα το οποίο έχουμε παραλείψει να αναγνωρίσουμε.[5]Θα ρωτήσουμε ποιο είναι και θα περιμένουμε για την απάντηση. [6]Η απάντηση θα μας δοθεί. [7]Μετά θα ρωτήσουμε για τη λύση του. [8]Και πάλι η απάντηση θα δοθεί.

8) Οι ασκήσεις για σήμερα θα πετύχουν στο βαθμό στον οποίο δεν επιμένεις να ορίσεις το πρόβλημα. [2] Ίσως δε θα πετύχεις στο να εγκαταλείψεις όλες τις προκαταλήψεις σου, αλλά αυτό δεν είναι αναγκαίο. [3]Το μόνο που χρειάζεται είναι να έχεις μερικές αμφιβολίες για το αν η δική σου εκδοχή για το ποια είναι τα προβλήματα σου είναι αληθινή. «Αναγνωρίζοντας το πρόβλημα, προσπαθείς να αναγνωρίσεις ότι η απάντηση σου έχει δοθεί, ώστε το πρόβλημα και η απάντηση να μπορέσουν να συναντηθούν κι εσύ να μπορέσεις να βρεις την ειρήνη.

9) Οι πιο σύντομες περίοδοι εξάσκησης για σήμερα δε θα ανατεθούν με την ώρα, αλλά σύμφωνα με την ανάγκη. [2]Θα δεις πολλά προβλήματα σήμερα και το καθένα από αυτά θα απαιτεί μια απάντηση. [3]Οι προσπάθειες μας θα κατευθυνθούν προς το να αναγνωρίσουμε ότι υπάρχει μόνο ένα πρόβλημα και μια απάντηση. [4]Σε αυτή την αναγνώριση λύνονται όλα τα προβλήματα. [5]Σε αυτή την αναγνώριση βρίσκεται η ειρήνη.

10) Μην ξεγελιέσαι από τη μορφή των προβλημάτων σήμερα. [2]Όταν οποιαδήποτε δυσκολία φαίνεται να παρουσιάζεται, λέγε αμέσως τα εξής στον εαυτό σου:

[3]*Ας αναγνωρίσω αυτό το πρόβλημα ώστε να μπορέσει να λυθεί.*

[4]Μετά προσπάθησε να αναστείλεις κάθε κρίση ως προς το ποιο είναι το πρόβλημα. [5]Αν είναι δυνατό, κλείσε τα μάτια σου για μια στιγμή και ρώτησε ποιο είναι. [6]Θα εισακουστείς και η απάντηση θα σου δοθεί.

<u>ΜΑΘΗΜΑ 80</u>

Ας αναγνωρίσω ότι τα προβλήματα μου έχουν λυθεί.

1) Αν είσαι πρόθυμος να αναγνωρίζεις τα προβλήματα σου, θα αναγνωρίσεις ότι δεν έχεις κανένα πρόβλημα. [2]Το κεντρικό σου πρόβλημα έχει απαντηθεί, και δεν έχεις κανένα άλλο.[3] Επομένως, πρέπει να είσαι εν ειρήνη. [4]Η σωτηρία λοιπόν βασίζεται στο να αναγνωρίσεις αυτό το ένα πρόβλημα και να καταλάβεις ότι έχει λυθεί. [5] Ένα πρόβλημα, μία λύση. [6]Η σωτηρία έχει επιτευχθεί. [7]Η ελευθερία από τις ψυχολογικές συγκρούσεις σου έχει δοθεί. [8]Αποδέξου αυτό το γεγονός και είσαι έτοιμος να πάρεις τη θέση που δικαιωματικά σου ανήκει στο σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία.

2) Το μοναδικό σου πρόβλημα έχει λυθεί! [2]Επανέλαβε αυτό στον εαυτό σου πολλές φορές σήμερα με ευγνωμοσύνη και απόλυτη βεβαιότητα. [3] Έχεις αναγνωρίσει το μόνο σου πρόβλημα, ανοίγοντας έτσι το δρόμο για το Άγιο Πνεύμα να σου δώσει την απάντηση του Θεού. [4] Έχεις παραμερίσει την πλάνη κι έχεις δει το φως της αλήθειας. [5] Έχεις αποδεχτεί τη σωτηρία για τον εαυτό σου, φέρνοντας το πρόβλημα στη λύση του. [6]Και μπορείς να αναγνωρίσεις τη λύση, επειδή το πρόβλημα έχει αναγνωριστεί,

3) Σήμερα η ειρήνη σου ανήκει δικαιωματικό. [2] Ένα πρόβλημα που έχει λυθεί δεν μπορεί να σε στενοχωρεί. [3]Πρόσεξε μόνο να μην ξεχάσεις ότι όλα τα προβλήματα είναι το ίδιο. [4]Εφόσον το θυμάσαι αυτό, οι πολλές τους μορφές δε θα σε εξαπατήσουν. [5]Ενα πρόβλημα, μια λύση. [6]Αποδέξου την ειρήνη που αυτή η απλή δήλωση φέρνει.

4) Στις μεγαλύτερες περιόδους εξάσκησης σήμερα θα αξιώσουμε να λάβουμε την ειρήνη που πρέπει να είναι δική μας όταν το πρόβλημα και η λύση του έχουν συναντηθεί. [2]Το

πρόβλημα δεν μπορεί παρά να εξαλειφθεί γιατί η λύση του Θεού δεν μπορεί να αποτύχει. [3]Έχοντας αναγνωρίσει το πρόβλημα, έχεις αναγνωρίσει και τη λύση. [4]Η λύση ενυπάρχει στο πρόβλημα. [5]Σου δίνεται η λύση και την έχεις αποδεχτεί. [6]Είσαι σωσμένος.
5) Τώρα άφησε να σου δοθεί η ειρήνη που σου φέρνει αυτή η αποδοχή σου. [2]Κλείσε τα μάτια σου και λάβε την αμοιβή σου. [3]Αναγνώρισε ότι τα προβλήματα σου έχουν λυθεί. [4]Αναγνώρισε ότι δεν έχεις ψυχολογικές συγκρούσεις, ότι είσαι ελεύθερος και εν ειρήνη. [5]Πάνω απ' όλα, να θυμάσαι ότι έχεις ένα πρόβλημα και ότι το πρόβλημα έχει μία λύση. [6]Σε αυτό έγκειται η απλότητα της σωτηρίας. Και είναι αυτό που εγγυάται την αποτελεσματικότητα της σωτηρίας.
6) Διαβεβαίωνε τον εαυτό σου συχνά σήμερα ότι τα προβλήματα σου έχουν λυθεί. [2]Με βαθιά πίστη, επανέλαβε αυτή την ιδέα όσο το δυνατό πιο συχνά. [3]Και πρόσεξε ιδιαίτερα να εφαρμόζεις τη σημερινή ιδέα σε οποιοδήποτε συγκεκριμένο πρόβλημα που μπορεί να προκύψει. [4]Λέγε αμέσως:
[5]Ας *αναγνωρίσω ότι αυτό το πρόβλημα έχει* λυθεί.
7) Ας είμαστε αποφασισμένοι να μην έχουμε παράπονα σήμερα. [2]Ας είμαστε αποφασισμένοι να είμαστε ελεύθεροι από προβλήματα που δεν υπάρχουν. [3]Το μέσον για την επίτευξη αυτού του στόχου είναι η απλή ειλικρίνεια. [4]Μην εξαπατάς τον εαυτό σου ως προς το ποιο είναι το πρόβλημα, και δεν μπορείς παρά να αναγνωρίσεις ότι έχει λυθεί.

ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ II

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1) Είμαστε έτοιμοι τώρα για μια άλλη επανάληψη. [2]Θα αρχίσουμε από εκεί που ή τελευταία μας επανάληψη τέλειωσε και θα καλύπτουμε δύο ιδέες κάθε μέρα. [3]Μισή μέρα θα είναι αφιερωμένη σε μια από αυτές τις ιδέες και η υπόλοιπη θα είναι αφιερωμένη στην άλλη ιδέα. [4]Θα έχουμε και μια μεγαλύτερη περίοδο άσκησης και συχνές μικρότερες ασκήσεις, για να εξασκηθούμε με καθεμιά από αυτές τις ιδέες.
2) Οι μεγαλύτεροι περίοδοι εξάσκησης θα έχουν την εξής γενική μορφή: Διέθεσε δεκαπέντε περίπου λεπτά για καθεμιά από αυτές και άρχισε να σκέφτεσαι γύρω από τις ιδέες της ημέρας και τα σχόλια που συμπεριλαμβάνονται στις ασκήσεις. [2]Αφιέρωσε περίπου τρία ή τέσσερα λεπτά διαβάζοντας αυτά τα σχόλια αργά και αρκετές φορές αν θέλεις, και μετά κλείσε τα μάτια σου και άκουγε προσεκτικά.
3) Επανέλαβε την πρώτη φάση της άσκησης αν διαπιστώσεις ότι έχεις αφαιρεθεί, αλλά προσπάθησε να αφιερώσεις το μεγαλύτερο μέρος της ακούγοντας σιωπηλά και προσεκτικά. [2]Υπάρχει ένα μήνυμα που περιμένει για σένα. [3]Να είσαι βέβαιος ότι θα το λάβεις. [4]Να θυμάσαι ότι σου ανήκει και ότι το θέλεις.
4) Αν αντιμετωπίσεις σκέψεις που αποσπούν την προσοχή σου, μην αφήσεις το σκοπό σου να κλονιστεί. Συνειδητοποίησε ότι οποιαδήποτε μορφή κι αν παίρνουν αυτές οι σκέψεις δεν έχουν ούτε νόημα ούτε δύναμη. [3]Αντικατέστησέ τις όλες με την αποφασιστικότητα σου να πετύχεις. [4]Μην ξεχνάς ότι η θέληση σου είναι πιο δυνατή από όλες τις φαντασίες και τα όνειρα. [5]Εμπιστεύσου την να σε βοηθήσει να τα ξεπεράσεις όλα αυτά.
5) Θεώρησε αυτές τις περιόδους εξάσκησης σαν αφιερώματα στην οδό, την αλήθεια και τη ζωή. [2]Αρνήσου να παρεκτραπείς σε λοξοδρομήσεις, ψευδαισθήσεις και σκέψεις θανάτου. [3]Είσαι αφοσιωμένος στη σωτηρία. [4]Να είσαι αποφασισμένος κάθε μέρα να μην αφήνεις την αποστολή σου ανεκπλήρωτη.
6) Επαναβεβαίωσε την αποφασιστικότητα σου, και στις πιο σύντομες περιόδους εξάσκησης, χρησιμοποιώντας την αρχική μορφή της ιδέας για τις γενικές εφαρμογές και πιο - συγκεκριμένες μορφές της όταν χρειάζεται. [2]Μερικές συγκεκριμένες μορφές συμπεριλαμβάνονται στα σχόλια που ακολουθούν τη δήλωση των ιδεών. [3]Αυτές όμως είναι απλώς υποδείξεις. Οι συγκεκριμένες λέξεις που χρησιμοποιείς δεν έχουν σημασία.

ΜΑΘΗΜΑ 81

Οι ιδέες μας για τη σημερινή επανάληψη είναι οι εξής:
*1. (61**) Είμαι το Φως του*** **κόσμου**.
[2]Πόσο άγιος είμαι που μου έχει δοθεί η αποστολή να φωτίσω τον κόσμο! [3]Ας είμαι ακίνητος μπροστά στην αγιοσύνη μου. [4]Όλες οι ψυχολογικές μου συγκρούσεις ας εξαφανιστούν μέσα στο ήρεμο φως της. [5]Και μέσα στην ειρήνη της ας θυμηθώ ποιος είμαι.
2) Μερικές συγκεκριμένες μορφές για την εφαρμογή αυτής της ιδέας, όταν ιδιαίτερες δυσκολίες φαίνονται να προκύπτουν, θα μπορούσαν να είναι οι εξής:
[2]Ας μην κρύψω το φως του κόσμου που υπάρχει μέσα μου.
[3]Το *φως του κόσμου ας λάμψει μέσω αυτής της εξωτερικής εμφάνισης.*
[4]Αυτό το σκοτάδι θα εξαφανιστεί μπροστά στο φως.
3. (62) ***Η συγχώρεση είναι η αποστολή μου σαν το φως τον κόσμου,***
[2]Είναι μέσω της αποδοχής της αποστολής μου που θα δω το φως μέσα μου. [3]Και μέσα σε αυτό το φως η αποστολή μου θα είναι ξεκάθαρη κι εντελώς μπροστά στην όραση μου. [4]Η αποδοχή μου δε βασίζεται στο να αναγνωρίσω πρώτα ποια είναι η αποστολή μου, γιατί ακόμα δεν καταλαβαίνω τη συγχώρεση. [5]Θα είμαι βέβαιος όμως ότι στο φως θα τη δω όπως πραγματικά είναι.
4) Συγκεκριμένες μορφές για τη χρήση αυτής της ιδέας θα μπορούσαν να συμπεριλάβουν τα εξής:
[2]Ας με βοηθήσει αυτό να μάθω τι σημαίνει η συγχώρεση.
[3]Ας μη διαχωρίσω την αποστολή μου από τη θέλησή μου.
[4]Δε θα το χρησιμοποιήσω αυτό για ξένο σκοπό.

ΜΑΘΗΜΑ 82

Θα επανεξετάσουμε τις παρακάτω ιδέες σήμερα:
1. (63) ***Το φως του κόσμου φέρνει την ειρήνη στον*** **κάθε** ***νου μέσω της συγχώρεσης****.*
[2]Η συγχώρεση είναι το μέσο με το οποίο το φως του κόσμου εκφράζεται μέσα από μένα. [3]Η συγχώρεση είναι το μέσο με το οποίο αντιλαμβάνομαι το φως του κόσμου μέσα μου. [4]Η συγχώρεση είναι το μέσο με το οποίο ο κόσμος θεραπεύεται μαζί με τον εαυτό μου. [5]Ας συγχωρέσω λοιπόν τον κόσμο ώστε να μπορέσει να θεραπευτεί μαζί με μένα.
2) Υποδείξεις συγκεκριμένων μορφών για την εφαρμογή αυτής της ιδέας είναι οι εξής:
[2]Η ειρήνη ας απλωθεί *από* το *νου μου στο δικό σου,………… .*
{ανέφερε εδώ το όνομα συγκεκριμένου προσώπου].
[3]Μοιράζομαι το φως του κόσμου μαζί σου,…………………
[ανέφερε εδώ το όνομα συγκεκριμένου προσώπου].
[4]Μέσω της συγχώρεσης μπορώ να το δω αυτό όπως είναι.
3. (64) ***Ας μην ξεχνώ την αποστολή μου.***
[2]Δε θα ξεχάσω την αποστολή μου επειδή θα θυμάμαι τον Εαυτό μου. [3]Δεν μπορώ να εκπληρώσω την αποστολή μου αν την ξεχνώ. [4]Και αν δεν εκπληρώσω την αποστολή μου δε θα βιώσω τη χαρά που ο Θεός προορίζει για μένα.
4) Κατάλληλες, συγκεκριμένες μορφές αυτής της ιδέας είναι μεταξύ άλλων οι εξής: *[2]Ας μην το χρησιμοποιήσω αυτό για να κρύψω την αποστολή μου από τον εαυτό μου.*
[3]Θα ήθελα να το χρησιμοποιήσω αυτό σαν μια ευκαιρία για να εκπληρώσω την αποστολή μου. [4]Αυτό μπορεί να απειλεί το εγώ μου, αλλά δεν μπορεί με κανένα τρόπο να αλλάξει την αποστολή μου.

ΜΑΘΗΜΑ 83

Σήμερα θα επανεξετάσουμε αυτές τις ιδέες:
1. (65) ***Η μόνη μου αποστολή είναι αυτή που Θεός μου έδωσε.***
[2]Δεν έχω καμιά αποστολή, παρά μόνο αυτή που ο Θεός μου έδωσε. [3]Αυτή η αναγνώριση με απελευθερώνει από όλες τις ψυχολογικές συγκρούσεις επειδή σημαίνει ότι δεν μπορώ να έχω αλληλοσυγκρουόμενους στόχους. [4] Έχοντας ένα μόνο σκοπό, είμαι πάντοτε

βέβαιος τι να κάνω, τι να πω και τι να σκεφτώ. [5]Όλες οι αμφιβολίες δεν μπορούν παρά να εξαφανιστούν καθώς παραδέχομαι ότι η μόνη μου αποστολή είναι αυτή που μου έδωσε ο Θεός.
2) Πιο συγκεκριμένες εφαρμογές αυτής της ιδέας θα μπορούσαν να πάρουν τις εξής μορφές:
[2]Η αντίληψη που έχω για αυτό το ζήτημα δεν αλλάζει την αποστολή μου.
[3]Αυτό το πράγμα δε μου δίνει μια αποστολή διαφορετική από αυτή που μου έδωσε ο Θεός.
[4]Ας *μην το χρησιμοποιήσω αυτό για να δικαιολογήσω μια αποστολή που ο Θεός δε μου έδωσε.*
3. (66) ***) Η ευτυχία μου και η αποστολή μου είναι ένα.***
[2] Όλα τα πράγματα που προέρχονται από το Θεό είναι ένα.
[3]Προέρχονται από την ενότητα και πρέπει να ληφθούν ως ένα.
[4]Η εκπλήρωση της αποστολής μου είναι η ευτυχία γιατί και τα δύο προέρχονται από την ίδια Πηγή.
[5]Και αν θα ήθελα να βρω την ευτυχία, πρέπει να μάθω να αναγνωρίζω τι με κάνει ευτυχισμένο.
4) Μερικές χρήσιμες μορφές για τις συγκεκριμένες εφαρμογές αυτής της ιδέας είναι οι εξής:
[2]Αυτό δεν μπορεί να διαχωρίσει την ευτυχία μου από την αποστολή μου.
[3]Η ενότητα της ευτυχίας μου και της αποστολής μου παραμένει ολοκληρωτικά ανεπηρέαστη από αυτό.
[4]Ούτε αυτό, ούτε τίποτα άλλο, δεν μπορεί να δικαιολογήσει την ψευδαίσθηση της ευτυχίας ξέχωρα από την αποστολή μου.

ΜΑΘΗΜΑ 84

Αυτές είναι οι ιδέες για τη σημερινή επανάληψη:
1. (67) ***Η Αγάπη με δημιούργησε όπως είναι ο Εαυτός Της.***
[2]Είμαι όπως ο Δημιουργός μου.
[3]Δεν μπορώ να υποφέρω, δεν μπορώ να έχω απώλειες και δεν μπορώ να πεθάνω.
[4]Δεν είμαι ένα σώμα.
[5]Σήμερα, θα ήθελα να αναγνωρίσω την αλήθεια για μένα.
[6]Δε θα λατρέψω είδωλα κι ούτε θα αφήσω την ιδέα που έχω για τον εαυτό μου να αντικαταστήσει τον Εαυτό μου. Είμαι όπως ο Δημιουργός μου.
[8]Η Αγάπη με δημιούργησε όπως είναι η Ίδια.
2) Μπορείς να βρεις τις παρακάτω συγκεκριμένες μορφές της ιδέας χρήσιμες για την εφαρμογή της:
[2]Ας μη δω μια ψευδαίσθηση του εαυτού μου σε αυτό.
[3]Καθώς το κοιτάζω αυτό ας θυμηθώ το Δημιουργό μου.
[4]0 Δημιουργός μου δε το δημιούργησε αυτό έτσι όπως το βλέπω.
3. (68) ***Η Αγάπη δεν έχει παράπονα.***
[2]Τα παράπονα είναι εντελώς αντίθετα με την αγάπη.
[3]Τα παράπονα επιτίθενται στην αγάπη και κρατούν το φως της κρυμμένο.
[4]Αν έχω παράπονα, επιτίθεμαι στην αγάπη κι επομένως επιτίθεμαι στον Εαυτό μου.
[5]Με αυτό τον τρόπο, αποξενώνομαι από τον Εαυτό μου. [6]Είμαι αποφασισμένος να μην επιτεθώ στον Εαυτό μου σήμερα, ώστε να μπορέσω να θυμηθώ ποιος είμαι.
4) Οι παρακάτω συγκεκριμένες μορφές αυτής της ιδέας μπορεί να είναι χρήσιμες για την εφαρμογή της:
[2]Αυτό δεν είναι δικαιολογία για την απάρνηση του Εαυτού μου.
[3]Δε θα το χρησιμοποιήσω αυτό για να επιτεθώ στην αγάπη.
[4]Ας μη με βάλεις σε αυτό τον πειρασμό να επιτεθώ στον εαυτό μου.

ΜΑΘΗΜΑ 85

Η σημερινή επανάληψη θα καλύψει τις εξής ιδέες:
1. (69) ***Τα παράπονα μου κρύβουν το φως του κόσμου που υπάρχει μέσα μου.***
[2]Τα παράπονο μου μού δείχνουν αυτό που δεν υπάρχει και κρύβουν από μένα αυτό που θα ήθελα να δω.
[3]Για ποιο λόγο τα χρειάζομαι τα παράπονα, αν το αναγνωρίζω αυτό;
[4]Με κρατούν στο σκοτάδι και κρύβουν το φως.
[5]Τα παράπονα και το φως δεν μπορούν να συμβαδίσουν, αλλά το φως και η όραση πρέπει να ενωθούν αν θέλω να δω.
[6]Για να δω, πρέπει να παραμερίσω τα παράπονα.
[7]Θέλω να δω και αυτό θα είναι το μέσο με το οποίο θα πετύχω.
2) Συγκεκριμένες εφαρμογές αυτής της ιδέας μπορούν να πάρουν τις εξής μορφές:
[2]Ας μην το χρησιμοποιήσω αυτό για να μπλοκάρω την όραση.
[3]Το φως του κόσμου θα λάμψει και θα το ξεδιαλύνω όλο αυτό.
[4]Δεν το *έχω ανάγκη αυτό. Θέλω να δω.*
3. (70) ***Η σωτηρία μου προέρχεται από μένα.***
[2]Σήμερα θα αναγνωρίσω πού είναι η σωτηρία μου.
[3]Είναι μέσα μου επειδή η Πηγή της είναι εκεί.
[4]Δεν έχει φύγει από την Πηγή της κι επομένως δεν μπορεί να έχει φύγει από το νου μου.
[5]Δε θα την αναζητήσω έξω από τον εαυτό μου.
[6]Δεν είναι δυνατό να τη βρω έξω από μένα και μετά να τη φέρω μέσα μου. [7]Αλλά από μέσα μου θα απλωθεί παντού και το καθετί που βλέπω δε θα καθρεφτίζει τίποτα άλλο, παρά το φως που λάμπει σε μένα και στον εαυτό του.
4) Οι παρακάτω μορφές αυτής της ιδέας είναι κατάλληλες για πιο συγκεκριμένες εφαρμογές:
[2]Ας μη με βάλει αυτό στον πειρασμό να αναζητήσω τη σωτηρία μου μακριά από μένα.
[3]Δε θα το αφήσω αυτό να μπλοκάρει την επίγνωση μου της Πηγής της σωτηρίας μου.
[4]Αυτό *δεν έχει τη δύναμη να απομακρύνει, τη σωτηρία από μένα.*

ΜΑΘΗΜΑ 86

Οι παρακάτω ιδέες είναι για επανάληψη σήμερα:
1.(71) **Μόνο το σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία θα πετύχει.**
[2]Είναι ανόητο να αναζητώ άστοχα γύρω μου για τη σωτηρία. [3]Την έχω δει σε πολλούς ανθρώπους και σε πολλά πράγματα, αλλά όταν άπλωσα το χέρι μου για να την πιάσω δεν ήταν εκεί. [4] Έκανα λάθος και δεν ήξερα πού βρίσκεται. [5] Έκανα λάθος στο τι είναι. [6]Δε θα επιχειρήσω πια μάταιες αναζητήσεις. [7]Μόνο το σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία θα πετύχει. [8]Και θα χαρώ που το σχέδιο Του δεν μπορεί ποτέ να αποτύχει.
2) Μερικές υποδειγματικές μορφές για τις συγκεκριμένες εφαρμογές αυτής της ιδέας είναι οι εξής:
[2]Το σχέδιο *του Θεού για τη σωτηρία θα με σώσει από την αντίληψη που έχω για αυτό το ζήτημα.*
[3]Αυτό δεν αποτελεί εξαίρεση στο σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία μου.
[4]Ας το αντιληφθώ αυτό μέσα στο φως του σχεδίου του Θεού για τη σωτηρία.
3. (72) ***Η παρακράτηση παραπόνων είναι μια επίθεση στο σχέδιο τον Θεού για τη σωτηρία.***
[2]Η παρακράτηση παραπόνων είναι μια προσπάθεια να αποδείξεις ότι το σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία δε θα πετύχει. [3]Ωστόσο, μόνο το σχέδιο Του θα πετύχει. [4]Επομένως, όταν έχω παράπονα αποκλείω τη μόνη μου ελπίδα της σωτηρίας από την επίγνωση μου. [5]Δε θα ήθελα πια να υπονομεύω τα ίδια μου τα καλύτερα συμφέροντα με αυτό τον παράλογο τρόπο. [6]Θα ήθελα να αποδεχτώ το σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία και να είμαι ευτυχισμένος.
4) Συγκεκριμένες εφαρμογές αυτής της ιδέας θα μπορούσαν να πάρουν τις εξής μορφές:
[2]Διαλέγω μεταξύ της λανθασμένης αντίληψης και της σωτηρίας καθώς το κοιτάζω αυτό.

[3]Αν δω λόγους για παράπονα σε αυτή την κατάσταση, δε θα δω τους λόγους για τη σωτηρία μου.
[4]Αυτή η κατάσταση απαιτεί σωτηρία, όχι επίθεση.

ΜΑΘΗΜΑ 87

Η επανάληψη μας σήμερα θα καλύψει τις εξής ιδέες:
1. (73) ***Θέλω να υπάρχει φως.***
[2]Θα χρησιμοποιήσω τη δύναμη της θέλησης μου σήμερα. [3]Δεν είναι το θέλημα μου να βαδίζω στα τυφλά μέσα στο σκοτάδι, φοβούμενος τις σκιές και πράγματα που δε βλέπονται και δεν είναι πραγματικά. [4]Το φως θα είναι ο οδηγός μου σήμερα. [5]Θα το ακολουθήσω όπου με οδηγεί και θα κοιτάξω μόνο ό,τι μου δείχνει. [6]Σήμερα θα βιώσω την ειρήνη της αληθινής αντίληψης. 2) Οι παρακάτω μορφές αυτής της ιδέας μπορεί να είναι χρήσιμες για συγκεκριμένες εφαρμογές:
[2]Αυτό δεν μπορεί να κρύψει το φως που θέλω να δω.
[3]Βρίσκεσαι μαζί μου στο φως…………………...
[εδώ ανέφερε το όνομα ενός προσώπου.*]*
[4]Στο φως αυτή η κατάσταση θα φανεί διαφορετική.
3. (74) ***Δεν υπάρχει άλλη βούληση εκτός*** **από** ***του Θεού.***
[2]Είμαι ασφαλής σήμερα επειδή δεν υπάρχει άλλη βούληση εκτός από του Θεού. [3]Μπορώ να φοβηθώ μόνο αν πιστεύω ότι υπάρχει μια άλλη βούληση. [4]Προσπαθώ να επιτεθώ μόνο όταν φοβάμαι, και μόνο όταν προσπαθώ να επιτεθώ μπορώ να πιστεύω ότι η αιώνια ασφάλεια μου απειλείται. [5]Σήμερα θα αναγνωρίσω ότι όλο αυτό δεν έχει συμβεί. [6]Είμαι ασφαλής επειδή δεν υπάρχει άλλη θέληση εκτός από του Θεού.
4) Τα παρακάτω είναι μερικές χρήσιμες μορφές αυτής της ιδέας για συγκεκριμένες εφαρμογές:
[2]Ας το αντιληφτώ αυτό σύμφωνα με το Θέλημα τον Θεού.
[3]Είναι το Θέλημα τον Θεού ότι είσαι ο Υιός Του……………...
[ανέφερε εδώ το όνομα ενός προσώπου] *και το δικό μου θέλημα επίσης.*
[4]Όπως *και να το δω αυτό, είναι μέρος του Θελήματος τον Θεού για μένα.*

ΜΑΘΗΜΑ 88

Σήμερα θα επανεξετάσουμε τις εξής ιδέες:
1. *(75)* ***Το φως έχει έρθει.***
[2] Όταν διαλέγω τη σωτηρία παρά την επίθεση, απλώς διαλέγω να αναγνωρίσω αυτό που ήδη υπάρχει. [3]Η σωτηρία είναι μια απόφαση που έχει ήδη ληφθεί. [4]Η επίθεση και τα παράπονα δεν υπάρχουν για να τα διαλέξω. [5]Αυτός είναι ο λόγος που πάντοτε διαλέγω μεταξύ της αλήθειας και των ψευδαισθήσεων, μεταξύ αυτού που υπάρχει και αυτού που δεν υπάρχει. [6]Το φως έχει έρθει. [7]Δεν μπορώ παρά να διαλέξω το φως επειδή δεν υπάρχει άλλη εκλογή. [8]Το φως έχει αντικαταστήσει το σκοτάδι και το σκοτάδι έχει φύγει.
2) Τα παρακάτω θα αποδεχτούν χρήσιμες μορφές για τις συγκεκριμένες εφαρμογές αυτής της ιδέας:
[2]Αυτή η κατάσταση δεν μπορεί να μου δείξει το σκοτάδι γιατί το φως έχει έρθει.
[3]Το φως σου *είναι το μόνο πράγμα που θα ήθελα να δω…………………….*
[ανέφερε εδώ το όνομα ενός προσώπου]. [4]Θα ήθελα να δω σε αυτό μόνο ό,τι υπάρχει.
3. (76) ***Δεν υπάγομαι σε κανένα νόμο, εκτός αυτών του Θεού.***
[2]Εδώ είναι η τέλεια δήλωση της ελευθερίας μου. [3]Δε βρίσκομαι υπό την επιρροή άλλων νόμων εκτός των νόμων του Θεού. [4]Μπαίνω συνεχώς στον πειρασμό να επινοώ άλλους νόμους και να τους δίνω τη δύναμη να με εξουσιάζουν. [5]Υποφέρω μόνο και μόνο επειδή πιστεύω σ' αυτούς. [6]Δεν έχουν καμιά πραγματική επίδραση πάνω μου. [7]Είμαι τελείως ελεύθερος από τις συνέπειες όλων των νόμων εκτός των νόμων του Θεού. [8]Και οι δικοί Του νόμοι είναι οι νόμοι της ελευθερίας.
4) Τα παρακάτω μπορεί να σου φανούν χρήσιμα σαν συγκεκριμένες μορφές για την εφαρμογή αυτής της ιδέας:

[2]Η αντίληψη που έχω για αυτό μου δείχνει ότι πιστεύω σε νόμους που δεν υπάρχουν. [3]Βλέπω μόνο τους νόμους του Θεού να διευθύνουν αυτή την κατάσταση. [4]Ας αφήσω τους νόμους του Θεού και όχι τους δικούς μου να το διευθύνουν αυτό.

ΜΑΘΗΜΑ 89

Οι ιδέες μας για επανάληψη σήμερα είναι οι εξής:
1. (77) ***Τα θαύματα μου ανήκουν δικαιωματικά.***
[2]Τα θαύματα μου ανήκουν δικαιωματικά επειδή δε βρίσκομαι υπό την επιρροή άλλων νόμων εκτός των νόμων του Θεού. [3]0ι νόμοι Του με απελευθερώνουν από όλα τα παράπονα με θαύματα. [4]Και θα ήθελα να αποδεχτώ τα θαύματα στη θέση των παραπόνων, τα οποία δεν είναι παρά ψευδαισθήσεις που κρύβουν τα θαύματα που βρίσκονται πέρα από αυτά. [5]Τώρα θα ήθελα να αποδεχτώ μόνο ό,τι δικαιώματα μου δίνουν οι νόμοι του Θεού, ώστε να μπορέσω να τα χρησιμοποιήσω για λογαριασμό της αποστολής που Αυτός μου έχει δώσει.
2) Θα μπορούσες να χρησιμοποιήσεις τις παρακάτω υποδείξεις για τις συγκεκριμένες εφαρμογές αυτής της ιδέας:
[2]Πίσω από αυτό υπάρχει ένα θαύμα, το οποίο μου ανήκει δικαιωματικά.
[3]Ας μην έχω ένα παράπονο από σένα, ………………
[ανέφερε εδώ το όνομα ενός προσώπου],
αλλά αντί για αυτό ας σου προσφέρω το θαύμα που σου ανήκει. [4]Αυτή η κατάσταση μου προσφέρει ένα θαύμα αν τη δω αληθινά.
3. (78) ***Τα θαύματα ας αντικαταστήσουν όλα τα παράπονα.***
[2]Με αυτή την ιδέα ενώνω τη βούληση μου με τη βούληση του Αγίου Πνεύματος και τις αντιλαμβάνομαι σαν ένα. [3]Με αυτή την ιδέα αποδέχομαι την απελευθέρωση μου από την κόλαση. [4]Με αυτή την ιδέα εκφράζω την προθυμία μου να αντικατασταθούν όλες μου οι ψευδαισθήσεις από την αλήθεια, σύμφωνα με το σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία μου. [5]Δε θα ήθελα να κάνω εξαιρέσεις ούτε και να επινοήσω αντικατάστατα. [6]Θέλω όλη τη Βασιλεία του Ουρανού και μόνο τη Βασιλεία του Ουρανού, την οποία και ο Θεός θέλει να έχω.
4) Χρήσιμες συγκεκριμένες μορφές για την εφαρμογή αυτής της ιδέας είναι μεταξύ άλλων οι εξής:
[2]Δε θα ήθελα να κρατήσω αυτό το παράπονο ξέχωρα από τη σωτηρία μου.
[3]Τα παράπονα μου ας αντικατασταθούν από θαύματα ……………………
[ανέφερε εδώ το όνομα ενός προσώπου].
[4]Πέρα από αυτό είναι το θαύμα με το οποίο
όλα τα παράπονα μας αντικαθίστανται.

ΜΑΘΗΜΑ 90

Για αυτή την επανάληψη θα χρησιμοποιήσουμε τις εξής ιδέες:
1. (79) ***Ας αναγνωρίσω το πρόβλημα ώστε να μπορέσει να λυθεί*.**
[2]Ας συνειδητοποιήσω σήμερα ότι το πρόβλημα είναι πάντοτε κάποια μορφή παράπονου που τρέφω. [3]Ας καταλάβω επίσης ότι η λύση είναι πάντοτε ένα θαύμα με το οποίο αφήνω το παράπονο να αντικατασταθεί. [4]Σήμερα θα ήθελα να θυμηθώ την απλότητα της σωτηρίας ενισχύοντας το μάθημα πως υπάρχει ένα πρόβλημα και μια λύση. [5]Το πρόβλημα είναι ένα παράπονο, η λύση είναι ένα θαύμα. [6]Και προσκαλώ τη λύση να έρθει σε μένα μέσω της συγχώρεσης του παράπονου και του καλωσορίσματος του θαύματος που παίρνει τη θέση του.
2) Συγκεκριμένες εφαρμογές αυτής της ιδέας θα μπορούσαν να πάρουν τις εξής μορφές:
[2]Αυτό μου παρουσιάζει ένα πρόβλημα το οποίο θα ήθελα να λυθεί. [3]Το θαύμα πίσω από αυτό το παράπονο θα λύσει το πρόβλημα για μένα. [4]Η λύση αυτού του προβλήματος είναι το θαύμα που το πρόβλημα κρύβει.
3. (80) Ας αναγνωρίσω ότι τα προβλήματα μου έχουν λυθεί.
[2]Φαίνομαι να έχω προβλήματα μόνο επειδή κακομεταχειρίζομαι το χρόνο. [3]Πιστεύω ότι πρώτα έρχεται το πρόβλημα και μετά ένας ορισμένος χρόνος πρέπει να περάσει προτού

το πρόβλημα μπορέσει να λυθεί. [4]Δε βλέπω ότι το πρόβλημα και η λύση του συμβαίνουν ταυτόχρονα. [5]Ο λόγος για αυτό είναι ότι δεν έχω συνειδητοποιήσει ακόμα ότι ο Θεός έχει τοποθετήσει τη λύση μαζί με το πρόβλημα, ώστε να μη μπορούν να αποχωριστούν από το χρόνο. [6]Το ' Άγιο Πνεύμα θα μου διδάξει αυτό αν Το αφήσω. [7]Και θα καταλάβω ότι είναι αδύνατο να έχω ένα πρόβλημα το οποίο δεν έχει ήδη λυθεί.
4) Οι. εξής μορφές της ιδέας θα είναι χρήσιμες για συγκεκριμένες εφαρμογές:
[2]*Δε χρειάζεται να περιμένω για αυτό το πρόβλημα να λυθεί.*
[3]*Η λύση αυτού του προβλήματος μου έχει ήδη δοθεί, αν την αποδεχτώ.*
[4]Ο *χρόνος δεν μπορεί να διαχωρίσει αυτό το πρόβλημα από τη λύση του.*

ΜΑΘΗΜΑ 91

Τα θαύματα βλέπονται στο φως.

1) Είναι σημαντικό να θυμάσαι ότι τα θαύματα και η όραση αναγκαστικά συμβαδίζουν. [2]Αυτό χρειάζεται επανάληψη και μάλιστα συχνή επανάληψη. [3]Ε'ιναι μια κεντρική ιδέα στο νέο σου τρόπο σκέψης και στην αντίληψη που προξενεί, [4]Το θαύμα είναι πάντα παρόν. [5]Η παρουσία του δεν προκαλείται από την όραση σου, η απουσία του δεν είναι το αποτέλεσμα της παράλειψης σου να δεις. [6]Το μόνο που επηρεάζεται είναι η επίγνωση των θαυμάτων. [7]Θα τα δεις στο φως, δε θα τα δεις στο σκοτάδι.
2) Για σένα λοιπόν, το φως είναι πολύ σημαντικό. [2]Ενώ παραμένεις στο σκοτάδι, το Θαύμα παραμένει αθέατο. [3]Πείθεσαι έτσι ότι δεν υπάρχει. [4]Αυτή η πεποίθηση προκύπτει από τα θεμελιώδη πιστεύω από τα οποία προέρχεται το σκοτάδι. [5]Η άρνηση του φωτός οδηγεί στο να μην μπορείς να το αντιληφθείς. [6]Κι όταν δεν μπορείς να αντιληφθείς το φως, αντιλαμβάνεσαι το σκοτάδι. [7]Το φως σου είναι άχρηστο τότε, παρ' όλο που είναι παρόν. [8]Δεν μπορείς να το χρησιμοποιήσεις γιατί η παρουσία του σου είναι άγνωστη. [9]Και η φαινομενική πραγματικότητα του σκοταδιού κάνει την ιδέα του φωτός να μην έχει νόημα.
3) Το να σου πούνε ότι αυτό που δε βλέπεις υπάρχει, ακούγεται σαν τρέλα. [2]Είναι πολύ δύσκολο να πειστείς ότι είναι τρέλα το να μη βλέπεις αυτό που υπάρχει και το να βλέπεις στη θέση του αυτό που δεν υπάρχει. [3]Δεν αμφιβάλλεις ότι τα μάτια του σώματος μπορούν να δουν. [4]Δεν αμφιβάλλεις ότι οι εικόνες που σου δείχνουν είναι πραγματικότητα. [5]Η πίστη σου έγκειται στο σκοτάδι, όχι στο φως. [6]Πώς μπορεί αυτό να αντιστραφεί; [7]Για σένα αυτό είναι αδύνατο, αλλά δεν είσαι μόνος σου σε αυτό.
4) Οι προσπάθειες σου, οσοδήποτε μικρές κι αν είναι, έχουν ισχυρή υποστήριξη. [2]Αν συνειδητοποιούσες πόσο μεγάλη είναι αυτή η δύναμη, οι αμφιβολίες σου θα εξαφανίζονταν. [3]Σήμερα θα αφοσιωθούμε στο να αφεθείς να αισθανθείς αυτή τη δύναμη. [4]0ταν θα έχεις αισθανθεί τη δύναμη μέσα σου, που κάνει όλα τα θαύματα εύκολα, δε θα αμφιβάλλεις. [5]Τα θαύματα, που τα κρύβει η αίσθηση της αδυναμίας σου, θα έρθουν στην επίγνωση σου καθώς αισθάνεσαι τη δύναμη μέσα σου.
5) Τρεις φορές σήμερα αφιέρωνε δέκα περίπου λεπτά για μια περίοδο γαλήνης στην οποία προσπαθείς να ξεχάσεις την αδυναμία σου. [2]Αυτό επιτυγχάνεται πολύ απλά, καθώς πληροφορείς τον εαυτό σου ότι δεν είσαι ένα σώμα. [3]Η πίστη τοποθετείται σ' ό,τι επιθυμείς και καθοδηγείς το νου σου ανάλογα. [4]Η θέληση σου παραμένει ο δάσκαλος σου και η θέληση σου έχει όλη τη δύναμη να κάνει ό,τι επιθυμεί. [5]Μπορείς να διαφύγεις από το σώμα αν αυτή είναι η επιλογή σου. [6]Μπορείς να βιώσεις τη δύναμη μέσα σου.
6) Άρχισε τις μεγαλύτερες περιόδους εξάσκησης με την εξής δήλωση αληθινών σχέσεων μεταξύ αιτίας και αποτελέσματος:
[2]*Τα* θαύματα βλέπονται *στο φως.*
[3]*Τα μάτια του σώματος δεν αντιλαμβάνονται το φως.*
[4]Αλλά *δεν είμαι ένα σώμα. Τι είμαι,*
[6]Η ερώτηση με την οποία αυτή η δήλωση τελειώνει χρειάζεται για τις ασκήσεις μας σήμερα. [7]Αυτό που νομίζεις ότι είσαι είναι μια πεποίθηση που πρέπει να εξουδετερωθεί. [8]Όμως αυτό που είσαι στην πραγματικότητα πρέπει να σου αποκαλυφθεί. [9]Η πεποίθηση ότι είσαι ένα σώμα χρειάζεται διόρθωση επειδή είναι λάθος. '°Η αλήθεια για το ποιος είσαι επικαλείται τη δύναμη μέσα σου να φέρει στην επίγνωση σου αυτό που το λάθος κρύβει.

7) Αν δεν είσαι ένα σώμα, τι είσαι; [2]Χρειάζεσαι την επίγνωση αυτού που το Άγιο Πνεύμα χρησιμοποιεί για να αντικαταστήσει την εικόνα του σώματος στο νου σου. [3]Χρειάζεσαι να αισθανθείς κάτι στο οποίο να βάλεις την πίστη σου καθώς την αποσύρεις από το σώμα. [4]Χρειάζεσαι μια πραγματική εμπειρία κάποιου άλλου πράγματος, κάτι πιο σταθερό και πιο σίγουρο, περισσότερο άξιο της πίστης σου - και πραγματικό υπάρχει.
8) Αν δεν είσαι ένα σώμα τι είσαι; [2]Ρώτησέ το αυτό ειλικρινά και μετά αφιέρωσε αρκετά λεπτά στο να αφήσεις τις λανθασμένες σου σκέψεις για τα χαρακτηριστικά σου να διορθωθούν και τις αντίθετες σκέψεις να πάρουν τη θέση τους. [3]Π.χ λέγε:
[4]Δεν *είμαι αδύναμος, αλλά δυνατός.*
[5]*Δεν είμαι ανήμπορος, αλλά παντοδύναμος.*
[6]*Δεν είμαι περιορισμένων δυνατοτήτων, αλλά απεριόριστων.*
[7]*Δεν είμαι γεμάτος αμφιβολίες, αλλά βέβαιος.*
[8]*Δεν είμαι μια ψευδαίσθηση, αλλά μια πραγματικότητα.*
[9]*Δεν μπορώ να δω στο σκοτάδι, αλλά στο φως.*
9) Στη δεύτερη φάση της περιόδου άσκησης προσπάθησε να βιώσεις αυτές τις αλήθειες για τον εαυτό σου. [2]Συγκεντρώσου ιδιαίτερα στην εμπειρία της δύναμης. [3]Να θυμάσαι ότι κάθε αίσθηση αδυναμίας είναι συνδεδεμένη με την πεποίθηση ότι είσαι ένα σώμα, μια πεποίθηση που είναι λανθασμένη και δεν αξίζει την πίστη σου. [4]Προσπαθησε να αποσύρεις την πίστη σου από αυτήν, έστω και για μια μόνο στιγμή. [5]Καθώς προχωράμε, θα συνηθίσεις να βάζεις την πίστη σου σε πεποιθήσεις που την αξίζουν περισσότερο.
10) Στον υπόλοιπο χρόνο της περιόδου εξάσκησης ηρέμησε βέβαιος ότι οι προσπάθειες σου, όσο μικρές κι αν είναι, έχουν την πλήρη υποστήριξη της δύναμης του Θεού και όλων των Σκέψεών Του. [2]Είναι από Αυτές που θα προέλθει η δύναμη σου. [3]Είναι μέσω της ισχυρής Τους υποστήριξης που θα αισθανθείς τη δύναμη μέσα σου. [4]Είναι ενωμένοι με σένα σε αυτή την περίοδο εξάσκησης στην οποία μοιράζεστε ένα σκοπό όμοιο με το δικό Τους. [5]Δικό Τους είναι το φως, στο οποίο θα δεις θαύματα επειδή η δύναμη Τους είναι δική σου. [6]Η δύναμη Τους γίνεται τα μάτια σου, ώστε να μπορέσεις να δεις.
11) Σήμερα, πέντε ή έξι φορές την ώρα, να υπενθυμίζεις στον εαυτό σου ότι τα θαύματα βλέπονται στο φως. [2]Επίσης πρόσεξε να αντιμετωπίσεις τους πειρασμούς της ημέρας με τη σημερινή ιδέα. [3]Η εξής μορφή της θα σε βοηθήσει για αυτό τον ιδιαίτερο σκοπό:
[4]Γα *θαύματα βλέπονται στο φως.* [5]Ας *μην κλείσω τα μάτια μου εξαιτίας αυτού του πράγματος.*

ΜΑΘΗΜΑ 92

Τα θαύματα βλέπονται στο φως, το φως και η δύναμη είναι ένα.
1) Η σημερινή ιδέα είναι μια επέκταση της προηγούμενης. [2]Δεν πιστεύεις ότι το φως είναι δύναμη και ότι το σκοτάδι είναι αδυναμία. [3]Ο λόγος για αυτό είναι ότι η ιδέα που έχεις για το τι σημαίνει να βλέπεις είναι συνδεδεμένη με το σώμα, τα μάτια του και τον εγκέφαλο του. [4]Πιστεύεις λοιπόν, ότι μπορείς να αλλάξεις αυτό που βλέπεις, βάζοντας μικρά κομμάτια από γυαλί μπροστά στα μάτια σου. [5]Αυτή είναι μια από τις πολλές μαγικές δοξασίες που προέρχονται από την πεποίθηση ότι είσαι ένα σώμα και ότι τα μάτια του σώματος μπορούν να δουν.
2) Πιστεύεις επίσης ότι ο εγκέφαλος του σώματος μπορεί να σκεφτεί. [2]Αν καταλάβαινες τη φύση της σκέψης δε θα μπορούσες παρά να γελάσεις με αυτή την παράλογη ιδέα. [3]Είναι σαν να πιστεύεις ότι κρατάς το σπίρτο που ανάβει τον ήλιο και του δίνει όλη τη ζεστασιά, ή ότι κρατάς τον κόσμο καλά φυλαγμένο μέσα στο χέρι σου μέχρι που να τον αφήσεις να φύγει. [4]Ακόμα κι αυτό όμως, δεν είναι πιο ανόητο από το να πιστεύεις ότι τα μάτια του σώματος μπορούν να δουν και ότι ο εγκέφαλος μπορεί να σκεφτεί.
3) Είναι η δύναμη του Θεού μέσα σου που είναι το φως με το οποίο βλέπεις, όπως είναι ο Νους Του με τον οποίο σκέφτεσαι. [2]Η δύναμη Του διαψεύδει την αδυναμία σου. [3]Είναι η αδυναμία σου που βλέπει μέσα από τα μάτια του σώματος, κοιτάζοντας ερευνητικά στο σκοτάδι να δει την ομοιότητα του εαυτού της: τους μικρούς, τους αδύναμους, τους άρρωστους και τους ετοιμοθάνατους, αυτούς που βρίσκονται σε ώρα ανάγκης, τους ανήμπορους και φοβισμένους, τους θλιμμένους, τους φτωχούς, τους πεινασμένους και

τους σκυθρωπούς. [4]Όλα αυτά βλέπονται μέσα από τα μάτια που δεν μπορούν να δουν και δεν μπορούν να ευλογήσουν.
4) Η δύναμη αγνοεί αυτά τα πράγματα, βλέποντας πέρα από τα φαινόμενα. [2]Κρατά το σταθερό της βλέμμα πάνω στο φως που βρίσκεται πέρα απ' αυτά. [3]Ενώνεται με το φως και είναι μέρος του φωτός. [4]Βλέπει τον εαυτό της. [5]Φέρνει το φως στο οποίο φαίνεται ο εαυτός σου. [6]Στο σκοτάδι αντιλαμβάνεσαι έναν εαυτό που δεν υπάρχει. [7]Η αλήθεια όμως για τον εαυτό σου είναι η δύναμη, η αδυναμία είναι ένα είδωλο που προσκυνάτε και λατρεύετε με ένα απατηλό τρόπο ώστε η δύναμη να διασκορπιστεί και το σκοτάδι να βασιλέψει εκεί που ο Θεός όρισε ότι πρέπει να υπάρχει φως.
δ) Η δύναμη προέρχεται από την αλήθεια και λάμπει με το φως που η Πηγή της, τής έχει δώσει. [2]Η αδυναμία καθρεφτίζει το σκοτάδι του πλάστη της. Η αδυναμία είναι άρρωστη και κοιτάζει την αρρώστια, η οποία είναι όπως και η ίδια. [3]Η αλήθεια είναι ένας σωτήρας και το μόνο που θέλει είναι η ευτυχία και η ειρήνη για τον καθένα. [4]Δίνει τη δύναμη της σε απεριόριστες ποσότητες στον καθένα που ζητά. [5]Καταλαβαίνει ότι η στέρηση οποιουδήποτε ανθρώπου θα ήταν η στέρηση όλων. [6]Κι έτσι δίνει το φως της, ώστε όλοι να μπορέσουν να δουν και να ωφεληθούν σαν ένα. [7]Η δύναμη της μοιράζεται ώστε να μπορέσει να φέρει σε όλους το θαύμα, με το οποίο θα ενωθούν στο σκοπό τους, στη συγχώρεση και στην αγάπη.
6) Η αδυναμία, η οποία κοιτάζει στο σκοτάδι, δεν μπορεί να δει ένα σκοπό στη συγχώρεση και στην αγάπη. [2]Βλέπει όλους τους άλλους σαν διαφορετικούς από τον εαυτό της και δε βλέπει τίποτα στον κόσμο το οποίο θα ήθελε να μοιραστεί. [3]Κρίνει και κατακρίνει, αλλά δεν αγαπά. [4]Παραμένει στο σκοτάδι για να κρύβει τον εαυτό της και ονειρεύεται ότι είναι ισχυρή και νικηφόρα και ότι υπερνικά τις δυσκολίες, οι οποίες όμως παίρνουν τεράστιες διαστάσεις στο σκοτάδι.
7) Η αδυναμία φοβάται και επιτίθεται στον εαυτό της, μισεί τον εαυτό της, και το σκοτάδι καλύπτει το καθετί που βλέπει, κάνοντας τα όνειρο της τόσο φοβισμένα όσο και η ίδια. [2]Κανένα θαύμα δεν υπάρχει εδώ, παρά μόνο μίσος. [3]Η αδυναμία διαχωρίζει τον εαυτό της απ' ό,τι βλέπει, ενώ το φως και η δύναμη αντιλαμβάνονται τον εαυτό τους σαν ένα. [4]Το φως της δύναμης δεν είναι το φως που βλέπεις. [5]Το φως της δύναμης δεν αλλάζει, ούτε τρεμοφέγγει, ούτε σβήνει. [6]Δεν αλλάζει από τη νύχτα στην ημέρα και ξανά την επόμενη νύχτα μέχρι το πρωί να ξαναεπιστρέψει.
8) Το φως της δύναμης είναι σταθερό, σίγουρο όπως η αγάπη, για πάντα χαρούμενο να δίνει τον εαυτό του, επειδή δεν μπορεί να δώσει παρά μόνο στον εαυτό του. [2]Κανένας δεν μπορεί να ζητήσει μάταια να μοιραστεί την όραση του και κανένας που εισέρχεται στην κατοικία του δεν μπορεί να φύγει χωρίς ένα θαύμα μπροστά στα μάτια του και τη δύναμη και το φως στη καρδιά του.
9) Η δύναμη μέσα σου θα σου προσφέρει το φως και θα καθοδηγεί την όραση σου, έτσι ώστε να μη στοχάζεσαι μάταια πράγματα που τα μάτια του σώματος προσφέρουν για να σε εξαπατήσουν. [2]Η δύναμη και το φως ενώνονται μέσα σου και εκεί που συναντώνται ο Εαυτός σου περιμένει έτοιμος να σε αγκαλιάσει σαν Δικό Του. [3]Αυτός είναι ο τόπος της συνάντησης που προσπαθούμε σήμερα να βρούμε για να αναπαυτούμε, γιατί η ειρήνη του Θεού βρίσκεται εκεί που ο Εαυτός σου, ο Υιός Του, περιμένει τώρα να ξανασυναντήσει τον Εαυτό Του και να είναι σαν ένα.
10) Ας δώσουμε είκοσι λεπτά δύο φορές σήμερα, για να συμμετάσχουμε σ' αυτή τη συνάντηση. [2]Άφησε τον εαυτό σου να έρθει στον Εαυτό σου. [3]Η δύναμη Του θα είναι το φως μέσα στο οποίο το δώρο της όρασης σου δίνεται.[4]Αφησε λοιπόν για λίγο το σκοτάδι σήμερα και θα εξασκηθούμε να βλέπουμε στο φως, κλείνοντας τα μάτια του σώματος και ζητώντας από την αλήθεια να μας δείξει πώς να βρούμε τον τόπο συνάντησης του εαυτού με τον Εαυτό, όπου το φως και η δύναμη είναι ένα.
11) Θα εξασκηθούμε κατά αυτό τον τρόπο το πρωί και το βράδυ. [2]Μετά την πρωινή συνάντηση, θα χρησιμοποιήσουμε την ημέρα σαν προετοιμασία για τη βραδινή περίοδο εξάσκησης κατά την οποία θα ξανασυναντηθούμε με εμπιστοσύνη. [3]Ας επαναλαμβάνουμε όσο πιο συχνά μπορούμε τη σημερινή ιδέα, κι ας αναγνωρίσουμε ότι πρωτομαθαίνουμε να βλέπουμε και ότι καθοδηγούμαστε μακριά από το σκοτάδι στο φως όπου μόνο θαύματα μπορούν να γίνουν αντιληπτά.

ΜΑΘΗΜΑ 93

Το φως, η χαρά και η ειρήνη είναι μαζί μου

.

1) Νομίζεις ότι είσαι ο οίκος του κακού, του σκοταδιού και της αμαρτίας. [2]Πιστεύεις ότι αν κάποιος μπορούσε να δει την αλήθεια για σένα θα απωθείτο και θα σε αποστρεφόταν σαν να ήσουν ένα δηλητηριώδες φίδι. [3]Νομίζεις ότι αν ό,τι είναι αληθινό για σένα σου αποκαλυπτόταν, θα σε καταλάμβανε ένας τρόμος τόσο έντονος που θα ήταν αδύνατο να συνεχίσεις να ζεις και θα έτρεχες να πεθάνεις από το ίδιο σου το χέρι.

2) Αυτές οι ψευδαισθήσεις είναι τόσο παγιωμένες που είναι δύσκολο να σε βοηθήσουμε να δεις ότι είναι αβάσιμες. [2]Το ότι έχεις κάνει λάθη είναι φανερό. [3]Το ότι έχεις αναζητήσει τη σωτηρία με παράξενες μεθόδους, το ότι έχεις εξαπατήσει κι εξαπατηθεί και το ότι έχεις φοβηθεί από ανόητες φαντασιώσεις και άγρια όνειρα, το ότι έχεις προσκυνήσει είδωλα φτιαγμένα από σκόνη - όλα αυτά είναι αλήθεια σύμφωνα με τις τωρινές σου πεποιθήσεις.

3) Σήμερα θα το αμφισβητήσουμε αυτό, όχι από την άποψη του τι πιστεύεις αλλά από ένα πολύ διαφορετικό σημείο αναφοράς από το οποίο τέτοιες μάταιες σκέψεις δεν έχουν νόημα. [2]Αυτές οι σκέψεις δεν είναι σύμφωνες με το θέλημα του Θεού. [3]Αυτές τις τρελές πεποιθήσεις Αυτός δεν τις μοιράζεται με σένα. [4]Αυτό είναι αρκετό για να αποδειχτεί ότι είναι λανθασμένες, αλλά εσύ δεν το αντιλαμβάνεσαι αυτό.

4) Γιατί δεν είσαι καταχαρούμενος λαμβάνοντας τη διαβεβαίωση ότι όλο το κακό που νομίζεις ότι έκανες ποτέ δε συνέβη, ότι όλες οι αμαρτίες σου δεν είναι τίποτα, ότι είσαι αγνός και άγιος όπως δημιουργήθηκες και ότι το φως, η χαρά και η ειρήνη είναι μαζί σου; [2]Η εικόνα που έχεις για τον εαυτό σου δεν μπορεί να αντισταθεί στο θέλημα του Θεού. [3]Νομίζεις ότι αυτό είναι θάνατος, αλλά στην πραγματικότητα είναι ζωή. [4]Νομίζεις ότι καταστρέφεσαι, αλλά στην πραγματικότητα σώζεσαι.

5) Ο εαυτός που έπλασες δεν είναι ο Υιός του Θεού. [2]Επομένως αυτός ο εαυτός δεν υπάρχει καθόλου. [3]Και οτιδήποτε φαίνεται να κάνει και να σκέφτεται δε σημαίνει τίποτα. [4]Δεν είναι ούτε κακό, ούτε καλό. [5]Απλώς δεν είναι πραγματικό και τίποτα περισσότερο. [6]Δεν αντιμάχεται τον Υιό του Θεού. [7]Δεν τον πληγώνει, ούτε επιτίθεται στην ειρήνη του. [8]Δεν έχει αλλάξει τη δημιουργία, ούτε έχει υποβιβάσει το αιωνίως αναμάρτητο στην αμαρτία και την αγάπη στο μίσος. Τι δύναμη μπορεί αυτός ο εαυτός που έφτιαξες να έχει όταν αντικρίσει το Θέλημα του Θεού;

6) Το γεγονός ότι είσαι αναμάρτητος εγγυάται από το Θεό. [2]Αυτό πρέπει να επαναλαμβάνεται πολλές φορές μέχρι να γίνει αποδεκτό. [3]Είναι αληθινό. [4]Το ότι είσαι αναμάρτητος εγγυάται από το Θεό. [5]Τίποτα δεν μπορεί να πειράξει ή να αλλάξει ό,τι ο Θεός δημιούργησε σαν αιώνιο. [6]Ο εαυτός που έφτιαξες, κακός και γεμάτος αμαρτία, δεν έχει νόημα. [7]Το ότι είσαι αναμάρτητος εγγυάται από το Θεό και το φως, η χαρά και η ειρήνη είναι μαζί σου.

7) Η σωτηρία χρειάζεται την αποδοχή μιας μόνο σκέψης: Είσαι όπως σε δημιούργησε ο Θεός, όχι όπως έπλασες τον εαυτό σου. [2]Οτιδήποτε κακό κι αν νομίζεις ότι έκανες, είσαι όπως σε δημιούργησε ο Θεός.

[3]Οτιδήποτε λάθη κι αν έκανες, η αλήθεια για σένα είναι αμετάβλητη. [4]Η δημιουργία είναι αιώνια και αμετάβλητη. [5]Το ότι είσαι αναμάρτητος εγγυάται από το Θεό. [6]Είσαι και πάντα θα είσαι ακριβώς όπως δημιουργήθηκες. [7]Το φως, η χαρά και η ειρήνη είναι μαζί σου επειδή ο Θεός στα έδωσε.

8) Στις μεγαλύτερες περιόδους άσκησης σήμερα, οι οποίες θα ήταν πάρα πολύ ωφέλιμες αν γίνονταν στα πρώτα πέντε λεπτά κάθε ώρας που δεν κοιμάσαι, άρχισε με την εξής δήλωση της αλήθειας για τη δημιουργία σου:

[2]Το φως, η χαρά και η ειρήνη είναι μαζί μου. [3]Το ότι είμαι αναμάρτητος εγγυάται από το Θεό.

[4]Μετά εγκατέλειψε τις ανόητες αντιλήψεις που έχεις για τον εαυτό σου και αφιέρωσε το υπόλοιπο της περιόδου εξάσκησης προσπαθώντας να βιώσεις ό,τι σου έχει δώσει ο Θεός αντί για αυτό που έχεις αποφασίσει για τον εαυτό σου.

9) Είτε είσαι ό,τι ο Θεός δημιούργησε είτε ό,τι εσύ έπλασες. [2]Ένας Εαυτός είναι αληθινός, ο

άλλος δεν υπάρχει. [3]Προσπάθησε να βιώσεις την ενότητα του ενός Εαυτού σου. [4]Προσπάθησε να εκτιμήσεις την αγιοσύνη Του και την Αγάπη από την οποία δημιουργήθηκε. [5]Προσπάθησε να μην εμποδίσεις τον Εαυτό σου που δημιουργήθηκε από το Θεό, κρύβοντας το μεγαλείο Του πίσω από μικροσκοπικά είδωλα του κακού και της αμαρτίας τα οποία έφτιαξες για να Τον αντικαταστήσεις.[6]Αφησε Τον να εισέλθει σε αυτό που είναι Δικό Του. [7]Ορίστε. [8]Εσύ είσαι Αυτός. [9]Και το φως, η χαρά και η ειρήνη είναι μαζί σου, γιατί αυτή είναι η πραγματικότητα.
10) Μπορεί να μην είσαι πρόθυμος ή και να μην έχεις τη δυνατότητα να χρησιμοποιείς τα πρώτα πέντε λεπτά κάθε ώρας για αυτές τις ασκήσεις. [2]Προσπάθησε, ωστόσο να τις κάνεις όταν μπορείς. [3]Τουλάχιστον, να θυμάσαι να επαναλαμβάνεις τις εξής σκέψεις κάθε ώρα:
[4]Το *φως, η χαρά και η ειρήνη είναι μαζί μου.* [5]*Το ότι είμαι αναμάρτητος εγγυάται από το Θεό.*
[6]Μετά προσπάθησε να αφιερώνεις τουλάχιστον ένα περίπου λεπτό έχοντας τα μάτια σου κλειστά και συνειδητοποιώντας ότι αυτή είναι μια δήλωση της αλήθειας για σένα.
11) Αν προκύψει μια κατάσταση που φαίνεται να σε ταράζει, αμέσως δίωξε την ψευδαίσθηση του φόβου επαναλαμβάνοντας αυτές τις σκέψεις. [2]Αν τυχόν μπεις στον πειρασμό να θυμώσεις με κάποιον, πες σιωπηλά:
[3]Το *φως, η χαρά και η ειρήνη είναι μαζί σου.* [4]*Το ότι είσαι αναμάρτητος εγγυάται από το Θεό.*
[5]Μπορείς να κάνεις πολλά για τη σωτηρία του κόσμου σήμερα. [6]Μπορείς να κάνεις πολλά σήμερα για να φέρεις τον εαυτό σου πιο κοντά στο ρόλο που ο Θεός σου έχει αναθέσει στη σωτηρία. [7]Και μπορείς να κανείς πολλά σήμερα για να φέρεις στο νου σου την απόλυτη βεβαιότητα ότι η σημερινή ιδέα είναι πράγματι αληθινή.

ΜΑΘΗΜΑ 94

Είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.

1) Θα συνεχίσουμε σήμερα με τη μόνη ιδέα που φέρνει την πλήρη σωτηρία, τη μόνη δήλωση που καθιστά όλες τις μορφές πειρασμού ανίσχυρες, τη μόνη σκέψη που κάνει το εγώ να σιωπήσει και να εξουδετερωθεί πλήρως. [2]Είσαι όπως σε δημιούργησε ο Θεός. [3]Οι ήχοι αυτού του κόσμου σιωπούν, η θέα αυτού του κόσμου εξαφανίζεται και όλες οι σκέψεις που είχε ποτέ αυτός ο κόσμος εξαλείφονται για πάντα μ' αυτή και μόνο την ιδέα. [4]Εδώ βρίσκεται η επίτευξη της σωτηρίας. [5]Εδώ βρίσκεται η αποκατάσταση της διανοητικής υγείας.
2) Το αληθινό φως είναι δύναμη και η δύναμη είναι αγιοσύνη. [2]Αν παραμένεις όπως ο Θεός σε δημιούργησε, πρέπει να είσαι δυνατός και το φως πρέπει να είναι μέσα σου. [3]Αυτός που εξασφάλισε την αγιοσύνη σου πρέπει να είναι επίσης και ο εγγυητής της δύναμης και του φωτός. [4]Είσαι όπως σε δημιούργησε ο Θεός. [5]Το σκοτάδι δεν μπορεί να κρύψει τη δόξα του Υιού του Θεού. [6]Βρίσκεσαι στο φως, δυνατός μέσα στην αγιοσύνη στην οποία δημιουργήθηκες και στην οποία θα παραμείνεις αιωνίως.
3) Σήμερα θα αφιερώσουμε και πάλι τα πρώτα πέντε λεπτά κάθε ώρας που είσαι ξύπνιος στην προσπάθεια να αισθανθείς την αλήθεια μέσα σου. [2]Άρχισε αυτές τις στιγμές της αναζήτησης με τα εξής λόγια:
[3]Είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός. [4]Είμαι ο Υιός Του αιωνίως.
[5]Τώρα προσπάθησε να φτάσεις τον Υιό του Θεού μέσα σου. [6]Αυτός είναι ο Εαυτός ο Οποίος ποτέ δεν αμάρτησε, ούτε κι έφτιαξε μια εικόνα για να αντικαταστήσει την πραγματικότητα. [7]Αυτός είναι ο Εαυτός ο Οποίος ποτέ δεν άφησε τον οίκο Του στο Θεό για να περπατήσει αβέβαια στον κόσμο. [8]Αυτός είναι ο Εαυτός ο Οποίος δε γνωρίζει τι είναι ο φόβος, ούτε και θα μπορούσε να συλλάβει τι είναι η απώλεια, η ταλαιπωρία ή ο θάνατος.
4) Τίποτα δεν απαιτείται από σένα για να πετύχεις αυτό το στόχο, παρά να εγκαταλείψεις όλα τα είδωλα και τις αντιλήψεις που έχεις για τον εαυτό σου. Να προχωρήσεις πέρα απ' όλα τα χαρακτηριστικά - και τα καλά και τα κακά - που έχεις αποδώσει στον εαυτό σου και

να περιμένεις σιωπηλά την αλήθεια. [2]Ο ' Ίδιος ο Θεός έχει υποσχεθεί ότι η αλήθεια θα αποκαλυφθεί σε όλους αυτούς που τη ζητούν. [3]Τη ζητάς τώρα. [4]Δεν μπορείς να αποτύχεις επειδή Αυτός δεν μπορεί να αποτύχει.
5) Αν δεν κάνεις την εξάσκηση που απαιτείται τα πρώτα πέντε λεπτά κάθε ώρας, τουλάχιστον υπενθύμιζε στον εαυτό σου κάθε μια ώρα τα εξής:
[2]*Είμαι όπως ο Θεός με δημιούργησε.* [3]*Είμαι ο Υιός Του αιωνίως.*
[4]Λέγε στον εαυτό σου σήμερα ότι είσαι όπως σε δημιούργησε ο Θεός. [5]Και πρόσεξε να αντιδράς στον καθένα που φαίνεται να σε εκνευρίζει με τα εξής λόγια:
[6]*Είσαί όπως σε δημιούργησε ο Θεός.* [7]*Είσαι ο Υιός Του αιωνίως.*
[8]Κατέβαλε κάθε προσπάθεια σήμερα να κάνεις τις ωριαίες ασκήσεις. [9]Κάθε άσκηση που κάνεις θα είναι ένα γιγαντιαίο βήμα προς την απελευθέρωση σου και ένας σταθμός στη μάθηση του τρόπου σκέψης που αυτή η σειρά μαθημάτων διδάσκει.

ΜΑΘΗΜΑ 95

Είμαι ένας Εαυτός, Ενωμένος με τον Δημιουργό μου.

1. Η σημερινή ιδέα σε περιγράφει ακριβώς όπως ο Θεός σε δημιούργησε. [2]Είσαι ένα με τον εσώτερο Εαυτό σου και ένα με Εκείνον.[3]Δική σου είναι η ενότητα όλης της δημιουργίας. [4]Η τέλεια ενότητα σου κάνει αδύνατη την αλλαγή σε σένα. [5]Δεν το δέχεσαι αυτό, και αποτυγχάνεις να αναγνωρίσεις ότι έτσι πρέπει να είναι, μόνο και μόνο επειδή πιστεύεις ότι έχεις ήδη αλλάξει τον εαυτό σου.
2. Βλέπεις τον εαυτό σου σαν μια γελοία παρωδία της δημιουργίας του Θεού, αδύναμος, διεφθαρμένος, άσχημος κι αμαρτωλός, δυστυχισμένος και περιστοιχισμένος από πόνους και θλίψεις. [2]Τέτοια είναι η άποψη που έχεις για τον εαυτό σου, ένας εαυτός που είναι χωρισμένος σε πολλά αντιμαχόμενα μέρη, αποχωρισμένος από τον Θεό, του οποίου η αδύνατη συνοχή διατηρείται από τον αλλοπρόσαλλο και ιδιότροπο πλάστη του, στον οποίο και προσεύχεσαι. [3]Δεν ακούει τις προσευχές σου γιατί είναι κουφός. [4]Δεν βλέπει την ενότητα μέσα σου γιατί είναι τυφλός. [5]Δεν καταλαβαίνει ότι είσαι ο Υιός του Θεού, γιατί είναι ανόητος και δεν καταλαβαίνει τίποτα.
3. Σήμερα θα επιχειρήσουμε να αντιληφθούμε μόνο αυτόν που μπορεί να ακούσει- και να δει και ο οποίος μπορεί να κατανοηθεί πλήρως. [2]Θα κατευθύνουμε και πάλι τις ασκήσεις μας προς το να φτάσουμε το μοναδικό σου Εαυτό, ο Οποίος είναι ενωμένος με το Δημιουργό Του. [3]Με υπομονή κι ελπίδα προσπαθούμε και πάλι σήμερα.
4. Η χρήση των πρώτων πέντε λεπτών κάθε ώρας που είσαι ξύπνιος για την εξάσκηση της ημερήσιας ιδέας έχει ιδιαίτερα πλεονεκτήματα στο στάδιο μάθησης στο οποίο βρίσκεσαι τώρα. [2]Σε αυτό τη στάδιο μάθησης είναι δύσκολο να μην αφήσεις το νου σου να αφαιρεθεί αν επιχειρήσεις εκτεταμένη εξάσκηση. [3]Σίγουρα θα το έχεις συνειδητοποιήσει αυτό μέχρι τώρα. [4]Εχεις δει το βαθμό στον οποίο στερείσαι νοητικής πειθαρχίας και την ανάγκη σου για την εκπαίδευση του νου σου. [5]Είναι αναγκαίο να το αντιληφθείς αυτό γιατί είναι πράγματι ένα εμπόδιο στην πρόοδο σου.
5. Συχνές και πιο σύντομες περίοδοι εξάσκησης έχουν κι άλλα πλεονεκτήματα για σένα αυτή τη στιγμή. [2]Εκτός από την αναγνώριση σου της δυσκολίας που έχεις με τη συγκεντρωμένη προσοχή, πρέπει επίσης να έχεις παρατηρήσει ότι αν δεν έχεις κάτι που να σου υπενθυμίζει συχνά το σκοπό σου έχεις την τάση να τον ξεχνάς για μεγάλες χρονικές περιόδους. [3]Συχνά δε θυμάσαι να κάνεις τις σύντομες εφαρμογές της ημερήσιας ιδέας και δεν έχεις ακόμα αποκτήσει τη συνήθεια να χρησιμοποιείς την ιδέα σαν μια αυτόματη αντίδραση στον πειρασμό.
6. Η πειθαρχημένη εξάσκηση, λοιπόν, σου είναι αναγκαία αυτή τη στιγμή καθώς είναι σχεδιασμένη να περιλαμβάνει συχνές υπενθυμίσεις του στόχου σου και τακτικές απόπειρες να τον πετυχαίνεις. [2]Προκαθορισμένα χρονικά διαστήματα δεν είναι οι ιδανικές συνθήκες για την πιο ωφέλιμη μορφή εξάσκησης στη σωτηρία. [3]Εχουν τα πλεονεκτήματα τους όμως, για αυτούς που ο ενθουσιασμός τους είναι ασταθής και οι οποίοι συνεχίζουν να προσπαθούν να αποφύγουν τη μάθηση.
7. Θα συνεχίσουμε λοιπόν να έχουμε τις πεντάλεπτες περιόδους εξάσκησης κάθε ώρα και

σε παροτρύνουμε να παραλείψεις όσο το δυνατό πιο λίγες. [2]Η χρήση των πρώτων πέντε λεπτών της ώρας θα είναι ιδιαίτερα ωφέλιμη επειδή επιβάλλει πιο αυστηρή πειθαρχία. [3]Να μη χρησιμοποιήσεις όμως τις παρεκτροπές σου από αυτό το πρόγραμμα σαν μια δικαιολογία για να μην ξαναεπιστρέψεις σε αυτό όσο πιο γρήγορα μπορείς. [4]Είναι πολύ πιθανό να μπεις στον πειρασμό να θεωρήσεις ότι η ημέρα χάθηκε επειδή έχεις ήδη παραλείψει να κάνεις αυτό που απαιτείται. Αυτό όμως πρέπει απλώς να αναγνωριστεί για αυτό που είναι: μια άρνηση να αφήσεις το λάθος σου να διορθωθεί και μια απροθυμία να ξαναπροσπαθήσεις.
8. Το Άγιο Πνεύμα δεν αργοπορεί στη διδασκαλία Του από τα λάθη σου. [2]Μόνο η απροθυμία σου να τα εγκαταλείψεις μπορεί να το εμποδίσει. [3]Ας είμαστε λοιπόν αποφασισμένοι, ιδιαίτερα την ερχόμενη εβδομάδα, να είμαστε πρόθυμοι να συγχωρήσουμε τον εαυτό μας για την έλλειψη επιμέλειας και τις αποτυχίες μας να ακολουθήσουμε τις οδηγίες για την εξάσκηση της ημερήσιας ιδέας. [4]Αυτή η ανεκτικότητα για την αδυναμία θα μας κάνει ικανούς να την αγνοήσουμε, παρά να της δώσουμε τη δύναμη να καθυστερήσει τη μάθηση μας. [5]Αν της δώσουμε τη δύναμη να το κάνει αυτό, τότε τη θεωρούμε σαν δύναμη και μπερδεύουμε έτσι τη δύναμη με την αδυναμία.
9. Όταν δεν συμμορφώνεσαι με τις απαιτήσεις αυτής της σειράς μαθημάτων, απλώς έχεις κάνει ένα λάθος. [2]Αυτό απαιτεί διόρθωση και τίποτα άλλο. [3]Καθώς αφήνεις ένα λάθος να συνεχίζεται, κάνεις κι άλλα λάθη τα οποία βασίζονται στο πρώτο και το ενισχύουν. Είναι αυτή η διαδικασία που πρέπει να εγκαταλειφθεί, γιατί δεν είναι παρά ένας ακόμα τρόπος με τον οποίο θα υπερασπιζόσουν τις ψευδαισθήσεις εναντίον της αλήθειας.
!0. Εγκατέλειψε όλα αυτά τα λάθη με το να τα αναγνωρίσεις για αυτό που είναι. [2]Είναι απόπειρες να μην αντιληφθείς ότι είσαι ένας αδιαίρετος Εαυτός, ενωμένος με το Δημιουργό σου, σε πλήρη αρμονία με όλες τις πλευρές της δημιουργίας κι απεριόριστος σε δύναμη και σε ειρήνη. [3]Αυτή είναι η αλήθεια και τίποτα άλλο δεν είναι αληθές.
[4]Σήμερα θα επιβεβαιώσουμε αυτή την αλήθεια και πάλι και θα προσπαθήσουμε να φτάσουμε σε αυτό το μέρος μέσα σου στο οποίο δεν υπάρχει αμφιβολία ότι μόνο αυτή είναι η αλήθεια.
11. Άρχισε τις περιόδους εξάσκησης σήμερα με την παρακάτω διαβεβαίωση, η οποία πρέπει να προσφερθεί στο νου σου με όλη τη βεβαιότητα που μπορείς να δώσεις:
[2]*Είμαι ένας αδιαίρετος Εαυτός, ενωμένος με το δημιουργό μου,*
σε πλήρη αρμονία με όλες τις πλευρές της δημιουργίας, και απεριόριστος σε δύναμη και σε ειρήνη.
[3]Μετά κλείσε τα μάτια σου και αργά και στοχαστικά ξαναπές στον εαυτό σου το εξής, προσπαθώντας να αφήσεις το νόημα των λέξεων να βυθιστεί μέσα στο νου σου, αντικαθιστώντας τις ψεύτικες ιδέες:
[4]Είμαι ένας αδιαίρετος Εαυτός.
[5]Επανέλαβέ το αυτό αρκετές φορές και μετά προσπάθησε να αισθανθείς το νόημα που εκφράζουν οι λέξεις.
12. Είσαι ένας αδιαίρετος Εαυτός, ενωμένος και ασφαλής στο Φως, τη χαρά και την ειρήνη. [2]Είσαι ο Υιός του Θεού, ένας αδιαίρετος Εαυτός μ' ένα Δημιουργό και μ' ένα σκοπό: να φέρεις την επίγνωση αυτής της ενότητας σε κάθε νου, ώστε η αληθινή δημιουργία να επεκτείνει την Ολότητα και την Ενότητα του Θεού. [3]Είσαι ένας αδιαίρετος Εαυτός, ολοκληρωμένος, θεραπευμένος και ακέραιος, με τη δύναμη να σηκώσεις το πέπλο του σκοταδιού από τον κόσμο και να αφήσεις το φως να περάσει μέσα από σένα για να διδάξει τον κόσμο την αλήθεια για τον εαυτό σου.
13. Είσαι ένας αδιαίρετος Εαυτός, σε τέλεια αρμονία με το καθετί που υπάρχει και το καθετί που θα υπάρξει. [2]Είσαι ένας αδιαίρετος Εαυτός, ο άγιος Υιός του Θεού, ενωμένος με τους αδελφούς σου σε αυτό τον Εαυτό, ενωμένος με τον Πατέρα σου στο θέλημα Του. [3]Αισθάνσου αυτό τον αδιαίρετο Εαυτό μέσα σου κι άφησε το φως Του να διαλύσει όλες τις ψευδαισθήσεις σου και τις αμφιβολίες σου. [4]Αυτός είναι ο Εαυτός σου, ο ίδιος ο Υιός του Θεού, αναμάρτητος όπως ο Δημιουργός Του, με τη δύναμη Του μέσα σου και την Αγάπη Του για πάντα δική σου. [5]Είσαι ένας αδιαίρετος Εαυτός, και σου δίνεται η ευκαιρία να αισθανθείς αυτό τον Εαυτό μέσα σου και να διώξεις όλες τις ψευδαισθήσεις έξω από τον ένα Νου, που είναι αυτός ο Εαυτός, η άγια αλήθεια μέσα σου.

14. Σήμερα μην ξεχνάς. [2]Χρειαζόμαστε τη βοήθεια σου, τη μικρή σου συμμετοχή στο να φέρουμε την ευτυχία σε όλο τον κόσμο. [3]Κι ο Ουρανός στρέφει το βλέμμα του προς εσένα, έχοντας εμπιστοσύνη ότι θα προσπαθήσεις σήμερα.
[4]Μοιράσου λοιπόν τη σιγουριά του, γιατί είναι δική σου. Να επαγρυπνείς. [5]Μην ξεχνάς σήμερα. [6]Καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας, μην ξεχνάς το στόχο σου. Επαναλάμβανε τη σημερινή ιδέα όσο το δυνατό πιο συχνά και μάθε ότι κάθε φορά που το κάνεις αυτό, κάποιος ακούει τη φωνή της ελπίδας, το σάλεμα της αλήθειας μέσα στο νου του, το απαλό θρόισμα των φτερών της ειρήνης.
15. Η δική σου παραδοχή ότι είσαι ένας αδιαίρετος Εαυτός, ενωμένος με τον Πατέρα σου, είναι ένα κάλεσμα προς όλο τον κόσμο να είναι σε πλήρη εναρμόνιση με σένα. [2]Πρόσεξε να προσφέρεις την υπόσχεση της σημερινής ιδέας στον καθένα που συναντάς σήμερα και να του πεις τα εξής:
[3]Είσαι ένας αδιαίρετος Εαυτός με μένα,
ενωμένος με το δημιουργό μας σε αυτό τον Εαυτό.
[4]Σε τιμώ εξαιτίας αυτού που είμαι
και αυτού που Αυτός είναι, ο Οποίος μας αγαπά και τους δυο σαν ένα.

ΜΑΘΗΜΑ 96

Η Σωτηρία Προέρχεται Από τον Αδιαίρετο Εαυτό μου.

1. Αν και είσαι ένας αδιαίρετος Εαυτός, βιώνεις τον εαυτό σου σαν να είναι δύο εαυτοί: και σαν καλό και σαν κακό, και γεμάτο αγάπη και γεμάτο μίσος, και σαν νου και σαν σώμα. [2]Αυτή η αίσθηση διαχωρισμού σε αντίθετα μέρη προκαλεί αισθήματα έντονων και ασταμάτητων ψυχολογικών συγκρούσεων και οδηγεί σε απεγνωσμένες απόπειρες να συμφιλιώσεις τις αντίθετες πλευρές αυτής της αντίληψης που έχεις για τον εαυτό σου. [3]Εχεις αναζητήσει πολλές τέτοιες λύσεις αλλά καμιά από αυτές δεν έχει φέρει το επιθυμητό αποτέλεσμα. [4]Οι δύο αντίθετες πλευρές που βλέπεις στον εαυτό σου ποτέ δε θα είναι συμβιβάσιμες. [5]Μόνο η μία υπάρχει.
2. Το γεγονός ότι η αλήθεια και οι ψευδαισθήσεις δε μπορούν να συμφιλιωθούν, ανεξάρτητα από τον τρόπο με τον οποίο προσπαθείς να το κάνεις αυτό, τα μέσα που χρησιμοποιείς και το μέρος στο οποίο βλέπεις το πρόβλημα, πρέπει να γίνει αποδεκτό αν θα ήθελες να σωθείς. [2]Μέχρι να το αποδεχτείς αυτό, θα επιχειρήσεις μια ατέλειωτη σειρά στόχων που δεν μπορείς να πετύχεις, μια ανόητη σειρά από δαπάνες χρόνου και προσπάθειας, από ελπίδες κι αμφιβολίες, καθεμιά τόσο μάταιη όσο και η προηγούμενη και στα σίγουρα τόσο αποτυχημένη όσο και η επόμενη.
3. Προβλήματα που δεν έχουν νόημα δεν μπορούν να λυθούν μέσα στο πλαίσιο στο οποίο ορίζονται. [2]Το πρόβλημα δύο εαυτών που βρίσκονται σε σύγκρουση δεν μπορεί να λυθεί, και το καλό και το κακό δεν είναι συμβιβάσιμα. [3]Ο Εαυτός που έφτιαξες δεν μπορεί ποτέ να είναι ο Εαυτός σου, ούτε και ο Εαυτός σου μπορεί να χωριστεί στα δύο και να παραμείνει αυτό που είναι και που πρέπει να είναι για πάντα. [4]Ο νους και το σώμα δεν μπορούν να συνυπάρχουν. [5]Μην κάνεις καμιά απόπειρα να συμφιλιώσεις αυτά τα δύο γιατί το ένα αρνείται ότι το άλλο είναι πραγματικό. [6]Αν είσαι ένα σώμα, ο νους σου φεύγει από την αντίληψη που έχεις για τον εαυτό σου επειδή δεν υπάρχει πια χώρος για να είναι μέρος του εαυτού σου. [7]Αν είσαι πνεύμα, τότε το σώμα, στην πραγματικότητα, δεν πρέπει να έχει νόημα.
4. Το πνεύμα χρησιμοποιεί το νου σαν μέσο για να εκφράσει τον Εαυτό του. [2]Και ο νους που υπηρετεί το πνεύμα είναι γεμάτος ειρήνη και χαρά. [3]Η δύναμη του προέρχεται από το πνεύμα και εκπληρώνει χαρούμενα την αποστολή του εδώ. [4]Ο νους όμως μπορεί επίσης να δει τον εαυτό του σαν αποχωρισμένο από το πνεύμα και να αντιληφθεί τον εαυτό του μέσα σ' ένα σώμα το οποίο μπερδεύει με τον εαυτό του. [5]Χωρίς την αποστολή του λοιπόν, ο νους δεν έχει ειρήνη και η ευτυχία είναι άγνωστη στις σκέψεις του.
5. Παρ' όλα αυτά, ο νους που είναι αποχωρισμένος από το πνεύμα δεν μπορεί να σκεφτεί. [2] Έχει απαρνηθεί την Πηγή της δύναμης του και βλέπει τον εαυτό του σαν ανήμπορο, περιορισμένο και αδύναμο. Αποκομμένος τώρα από την αποστολή του, νομίζει ότι είναι

μόνος του και απομονωμένος, προσβαλλόμενος από ολόκληρες στρατιές που καταφέρονται εναντίον του και τρέχοντας να κρυφτεί πίσω από την αδύναμη προστασία του σώματος. [4]Τώρα πρέπει να συμφιλιώσει τα ανόμοια με τα όμοια, γιατί αυτό νομίζει ότι είναι ο σκοπός του.
6. Μη χασομεράς πια προσπαθώντας να το πετύχεις αυτό. [2]Ποιος μπορεί να λύσει τις παράλογες διαμάχες που εμφανίζονται σε ένα όνειρο; [3]Τι θα σήμαινε η λύση στ' αλήθεια; [4]Τι σκοπό θα υπηρετούσε; [5]Ποια είναι η χρησιμότητα της; [6]Η σωτηρία δεν μπορεί να κάνει πραγματικές τις ψευδαισθήσεις, ούτε και να λύσει ένα πρόβλημα που δεν υπάρχει. [7] Ίσως να ελπίζεις ότι μπορεί. [8]Θα ήθελες όμως το σχέδιο του Θεού για την απελευθέρωση του αγαπημένου του Υιού να του προκαλέσει πόνο και να αποτύχει να τον απελευθερώσει;
7. Ο Εαυτός σου διατηρεί τις σκέψεις του, κι έτσι αυτές παραμένουν στο νου σου και στο Νου του Θεού. [2]Το Άγιο Πνεύμα κρατά τη σωτηρία στο νου σου και προσφέρει στο νου σου το δρόμο προς την ειρήνη.[3]Η σωτηρία είναι μια σκέψη που μοιράζεσαι με το Θεό, επειδή η Φωνή Του την αποδέχτηκε για σένα και απάντησε εκ μέρους του ονόματος σου ότι εκπληρώθηκε. [4]Έτσι η σωτηρία είναι μεταξύ των σκέψεων που ο Εαυτός σου κρατά για σένα με τρυφερότητα κι αγάπη.
8. Σήμερα θα επιχειρήσουμε να βρούμε αυτή τη σκέψη, η παρουσία της οποίας στο νου σου εγγυάται από Αυτόν ο Οποίος σου μιλά από τον αδιαίρετο Εαυτό σου. [2]Οι ωριαίες πεντάλεπτες ασκήσεις μας θα είναι μια αναζήτηση για Αυτόν μέσα στο νου σου. [3]Η σωτηρία προέρχεται από αυτόν τον αδιαίρετο Εαυτό μέσω Αυτού που είναι η γέφυρα μεταξύ του νου σου και αυτού του Εαυτού. [4]Περίμενε υπομονετικά και άφησε Τον Αυτόν να σου μιλήσει για τον Εαυτό σου και τι μπορεί να κάνει ο νους σου όταν επιστρέψει στον Εαυτό σου και όταν είναι ελεύθερος να υπηρετήσει το θέλημα του Εαυτού σου.
9 Άρχισε λέγοντας τα εξής:
[2]Η σωτηρία προέρχεται από τον αδιαίρετο Εαυτό μου.
[}]Οι σκέψεις Του είναι δικές μου για να τις
χρησιμοποιήσω.
[4]Μετά αναζήτησε τις σκέψεις Του και αξίωσε τις σαν δικές σου. [5]Αυτές είναι οι δικές σου πραγματικές σκέψεις που έχεις απαρνηθεί, αφήνοντας το νου σου να περιπλανηθεί σε ένα κόσμο ονείρων για να τις αντικαταστήσει με ψευδαισθήσεις.
[6]Εδώ είναι οι σκέψεις σου, οι μόνες σκέψεις που έχεις. [7]Η σωτηρία είναι μεταξύ τους, ανακάλυψε την εκεί.
10. Αν πετύχεις, οι σκέψεις που θα σου έρθουν θα σου πουν ότι ο νους σου έχει βρει την αποστολή που επιχείρησε να χάσει. [2]Ο Εαυτός σου θα τον καλωσορίσει και θα του δώσει ειρήνη. [3] Έχοντας επιστρέψει στη δύναμη, ο νους σου θα κυλήσει και πάλι από το πνεύμα προς το πνεύμα που υπάρχει σε όλα τα πράγματα που έχουν δημιουργηθεί από το Πνεύμα όπως είναι το Ίδιο. [4]Ο νους σου θα ευλογήσει όλα τα πράγματα. [5]Η σύγχυση έχει τελειώσει και έχεις επανορθωθεί, γιατί έχεις βρει τον Εαυτό σου.
11. Ο Εαυτός σου γνωρίζει ότι δεν μπορείς να αποτύχεις σήμερα. [2]Ίσως ο νους σου να παραμένει αβέβαιος για λίγο διάστημα ακόμα. [3]Μη σε τρομάζει αυτό. [4]Τη χαρά που βιώνει ο Εαυτός σου θα τη φυλάξει για σένα και κάποια μέρα θα είναι δική σου για να την αντιληφθείς πλήρως. [5]Κάθε φορά που αφιερώνεις πέντε λεπτά της ώρας για να αναζητήσεις Αυτόν που ενώνει το νου σου και τον Εαυτό σου, Του προσφέρεις ένα ακόμα θησαυρό που θα φυλαχτεί για σένα.
12. Σήμερα, κάθε φορά που λες στο μανιασμένο νου σου ότι η σωτηρία προέρχεται από τον αδιαίρετο Εαυτό σου, καταθέτεις ένα ακόμα θησαυρό στο αυξανόμενο απόθεμα σου. [2]Και όλο αυτό δίνεται στον καθένα που το ζητά και που θα αποδεχτεί το δώρο. [3]Συλλογίσου λοιπόν πόσο σου δίνεται, για να το δώσεις σήμερα ώστε να σου δοθεί!

ΜΑΘΗΜΑ 97

Είμαι Πνεύμα.

1. Η σημερινή ιδέα σε ταυτίζει με τον αδιαίρετο Εαυτό σου. [2]Δεν αποδέχεται καμιά διχασμένη ταύτιση, ούτε προσπαθεί να ενοποιήσει αντιτιθέμενους παράγοντες. [3]Απλώς δηλώνει την αλήθεια. [4]Εξασκήσου με αυτή την αλήθεια όσο πιο συχνά μπορείς σήμερα, γιατί αυτή η αλήθεια θα προσελκύσει το νου σου από τις ψυχολογικές συγκρούσεις στα ήσυχα λιβάδια της ειρήνης. [5]Τα ρίγη του φόβου δεν μπορούν να εισέλθουν γιατί ο νους σου έχει απαλλαγεί από την παραφροσύνη, με το να εγκαταλείψει τις ψευδαισθήσεις μιας διχασμένης ταύτισης.
2. Δηλώνουμε και πάλι την αλήθεια για τον Εαυτό σου, τον άγιο Υιό του Θεού που αναπαύεται μέσα σου, ο νους του Οποίου έχει θεραπευτεί. [2]Είσαι το πνεύμα που έχει προικιστεί με όλη την Αγάπη, την Ειρήνη και τη Χαρά του Πατέρα σου. [3]Είσαι το πνεύμα που ολοκληρώνει τον Εαυτό Του και που μοιράζεται με Αυτόν την αποστολή Του σαν Δημιουργός. [4]Αυτός είναι πάντα μαζί σου, όπως και εσύ είσαι μαζί του.
3. Σήμερα προσπαθούμε να φέρουμε την πραγματικότητα ακόμα πιο κοντά στο νου σου.[2]Κάθε φορά που κάνεις την άσκηση, η επίγνωση έρχεται λίγο πιο κοντά, μερικές φορές γλιτώνεις χίλια χρόνια ή και περισσότερο. [3]Ο χρόνος που αφιερώνεις για εξάσκηση πολλαπλασιάζεται πολλές φορές, επειδή το θαύμα χρησιμοποιεί το χρόνο αλλά δεν κυβερνάται από αυτόν. [4]Η σωτηρία είναι ένα θαύμα, το πρώτο και το τελευταίο, το πρώτο που είναι το τελευταίο, γιατί είναι αδιαίρετο.
4. Είσαι το πνεύμα στο νου του οποίου βρίσκεται το θαύμα στο οποίο όλος ο χρόνος μένει ακίνητος, το θαύμα στο οποίο ένα λεπτό αφιερωμένο στη χρήση αυτών των ιδεών γίνεται χρόνος που δεν έχει ούτε όρια ούτε τέλος. [2]Αφιέρωσε, λοιπόν, πρόθυμα αυτά τα λεπτά και έχε εμπιστοσύνη σε Αυτόν που υποσχέθηκε να θέσει την αιωνιότητα δίπλα τους. [3]Αυτός θα προσφέρει όλη τη δύναμη Του σε κάθε μικρή προσπάθεια που κάνεις. [4]Δώσε σε Αυτόν το χρόνο που χρειάζεται σήμερα, για να σε βοηθήσει να κατανοήσεις μαζί με Αυτόν ότι είσαι το πνεύμα που κατοικεί σε Αυτόν και που μέσω της Φωνής Του καλεί καθετί που ζει, προσφέρει την όραση Του στον καθένα που τη ζητά και αντικαθιστά τα λάθη με την απλή αλήθεια.
5. Το Άγιο Πνεύμα θα χαρεί να παίρνει πέντε λεπτά κάθε ώρας από τα χέρια σου και να τα διοχετεύει σε αυτό τον πονεμένο κόσμο, όπου ο πόνος και η δυστυχία φαίνονται να βασιλεύουν. [2]Το Άγιο Πνεύμα δεν θα αγνοήσει ούτε ένα δεκτικό νου που θα αποδεχτεί αυτά τα δώρα της θεραπείας, και θα τα εναποθέσει παντού όπου γνωρίζει ότι θα είναι ευπρόσδεκτα.
[3]Και η θεραπευτική τους δύναμη θα αυξάνεται κάθε φορά που κάποιος τα αποδέχεται σαν τις σκέψεις του και τα χρησιμοποιεί για να θεραπεύει.
6. Με αυτό τον τρόπο κάθε δώρο που Του δίνεις θα πολλαπλασιαστεί χίλιες φορές και δεκάδες χιλιάδες φορές περισσότερο. [2]Και όταν θα σου επιστραφεί, θα είναι τόσο πολύ πιο ισχυρό από το μικρό δώρο που έδωσες, όσο είναι η ακτινοβολία του ήλιου μπροστά στη μικροσκοπική λάμψη που δίνει η πυγολαμπίδα για μια αβέβαιη στιγμή πριν σβήσει [3]Η σταθερή λαμπρότητα αυτού του φωτός παραμένει και σε οδηγεί έξω από το σκοτάδι, ούτε και θα μπορέσεις πια να ξεχάσεις πάλι το δρόμο.
7. Άρχισε αυτές τις χαρούμενες ασκήσεις με τα λόγια με τα οποία το Άγιο Πνεύμα σου μιλά και άσε τα να αντηχήσουν μέσω Αυτού σε όλο τον κόσμο:
[2]*Πνεύμα είμαι, ο άγιος Υιός του Θεού,*
ελεύθερος από όλους τους περιορισμούς,
ασφαλής, θεραπευμένος και ακέραιος,
ελεύθερος να συγχωρώ κι ελεύθερος να σώσω τον κόσμο.
[3]Όταν αυτά τα λόγια εκφραστούν μέσα από σένα, το Άγιο Πνεύμα θα αποδεχτεί αυτό το δώρο που έλαβες από Αυτό, θα αυξήσει τη δύναμη του και θα σου το ξαναδώσει.
8. Πρόσφερε Του χαρούμενα κάθε περίοδο εξάσκησης σήμερα. [2]Και Αυτό θα σου μιλήσει, υπενθυμίζοντας σου ότι είσαι πνεύμα, ένα με Αυτό και το Θεό, τους αδερφούς σου και τον Εαυτό σου. [3] Άκουγε προσεκτικά για τη διαβεβαίωση Του κάθε φορά που επαναλαμβάνεις

τα λόγια που σου προσφέρει σήμερα και άφησε Το να πει στο νου σου ότι είναι αληθινά. [4]Χρησιμοποίησέ τα εναντίον του πειρασμού και απέφυγε τις λυπηρές του συνέπειες αν ενδώσεις στην πεποίθηση ότι είσαι κάτι άλλο. [5]Το Άγιο Πνεύμα σου δίνει ειρήνη σήμερα. [6]Λάβε τα λόγια Του και πρόσφερε τα σε Αυτό.

ΜΑΘΗΜΑ 98

Θα Αποδεχτώ το Ρόλο μου στο Σχέδιο του Θεού για τη Σωτηρία.

1. Σήμερα είναι μια μέρα ιδιαίτερης αφοσίωσης. [2]Σήμερα υποστηρίζουμε μονάχα μια πλευρά. [3]Παίρνουμε το μέρος της αλήθειας και εγκαταλείπουμε τις ψευδαισθήσεις. [4]Δε θα αμφιταλαντευτούμε μεταξύ των δύο, αλλά με σταθερότητα θα πάρουμε το μέρος του Ενός. [5]Σήμερα αφιερώνουμε τον εαυτό μας στην αλήθεια και στη σωτηρία, όπως ο Θεός τη σχεδίασε. [6]Δε θα ισχυριστούμε ότι είναι κάτι άλλο.[7]Δε θα την αναζητήσουμε εκεί που δεν υπάρχει. [8]Με χαρά την αποδεχόμαστε όπως είναι, και αναλαμβάνουμε το ρόλο που μας έχει ανατεθεί από τον Θεό.
2.Τι ευτυχία είναι να είσαι σίγουρος! [2]Σήμερα παραμερίζουμε όλες μας τις αμφιβολίες και παίρνουμε τη θέση μας έχοντας βεβαιότητα σκοπού και προσφέροντας ευχαριστίες, που η αμφιβολία έχει φύγει και η σιγουριά έχει έρθει. [3]Έχουμε ένα μεγάλο σκοπό να εκπληρώσουμε και μας έχει δοθεί καθετί που χρειαζόμαστε για να πετύχουμε το στόχο. [4]Κανένα λάθος δεν μπορεί να σταθεί εμπόδιο στο δρόμο μας. [5]Όλα τα λάθη μας έχουν συγχωρεθεί. [6] Όλα τα αμαρτήματα μας ξεπλένονται καθώς συνειδητοποιούμε ότι δεν ήταν παρά λάθη.
3. Αυτοί που δεν αισθάνονται ένοχοι δεν έχουν κανένα φόβο, επειδή είναι ασφαλείς και αναγνωρίζουν την ασφάλεια τους. [2]Δεν καταφεύγουν στη μαγεία, ούτε επινοούν αποδράσεις από φανταστικές απειλές που δεν έχουν πραγματική υπόσταση. [3]Αναπαύονται ήσυχα, έχοντας τη βεβαιότητα ότι θα κάνουν αυτό που τους δίνεται να κάνουν. [4]Δεν αμφιβάλλουν για την ικανότητα τους, επειδή γνωρίζουν ότι η αποστολή τους θα εκπληρωθεί τέλεια, στον τέλειο χώρο και χρόνο. [5]Πήραν τη θέση που κι εμείς θα πάρουμε σήμερα, ώστε να μπορέσουμε να μοιραστούμε τη βεβαιότητα τους και έτσι να την αυξήσουμε με το να την αποδεχτούμε οι ίδιοι.
4. Θα είναι μαζί μας, όλοι αυτοί που πήραν τη θέση που παίρνουμε σήμερα με χαρά, θα μας προσφέρουν όλα όσα έμαθαν και κάθε βελτίωση που πέτυχαν. [2]Κι εκείνοι που είναι ακόμα αβέβαιοι θα ενωθούν μαζί μας και δανειζόμενοι τη βεβαιότητα μας θα την κάνουν ακόμα πιο δυνατή. [3]Ενώ εκείνοι που δεν έχουν ακόμα γεννηθεί, θα ακούσουν το κάλεσμα που ακούσαμε και θα απαντήσουν όταν έρθουν να ξανακάνουν την επιλογή τους. [4]Δε διαλέγουμε μόνο για τον εαυτό μας σήμερα.
5. Δεν αξίζουν πέντε λεπτά από το χρόνο σου κάθε ώρα για να γίνεις ικανός να αποδέχεσαι την ευτυχία που ο Θεός σου έχει δώσει; [2]Δεν αξίζουν πέντε λεπτά κάθε ώρα, για να αναγνωρίσεις την ειδική αποστολή σου εδώ;
[3]Δεν είναι πέντε λεπτά μια μικρή απαίτηση σε σχέση με την απόκτηση μιας αμοιβής τόσο μεγάλης που δεν μπορεί να μετρηθεί; [4]Έχεις κάνει μέχρι τώρα τουλάχιστον χίλιες συναλλαγές στις οποίες έχεις χάσει.
6. Έχεις εδώ μια προσφορά, που εγγυάται την πλήρη απελευθέρωση σου από κάθε είδους πόνο καθώς επίσης και χαρά που δε βρίσκεσαι στον κόσμο. [2]Μπορείς να ανταλλάξεις λίγη ώρα για την ειρήνη του νου σου και τη βεβαιότητα του σκοπού σου, έχοντας την υπόσχεση της πλήρους επιτυχίας. [3]Και επειδή ο χρόνος δεν έχει κανένα νόημα, στην πραγματικότητα δε σου ζητείται να δώσεις τίποτα ως αντάλλαγμα για τα πάντα. [4]Εδώ είναι μια συναλλαγή στην οποία δεν μπορείς να χάσεις. [5]Και ό,τι κερδίζεις είναι πράγματι απεριόριστο!
7 . Κάθε ώρα σήμερα δώσε σε Αυτόν το μικροσκοπικό σου δώρο των πέντε μονάχα λεπτών. [2]Αυτός θα δώσει στα λόγια που χρησιμοποιείς, για την εξάσκηση της σημερινής ιδέας, τη βαθιά πεποίθηση και βεβαιότητα που σου λείπει. [3]Τα λόγια Του θα ενωθούν με τα δικά σου και θα κάνουν κάθε χρήση της σημερινής ιδέας μια τέλεια αφιέρωση, η οποία γίνεται με πίστη τόσο τέλεια και τόσο σίγουρη όσο η δική Του πίστη σε σένα. [4]Η

εμπιστοσύνη Του σε σένα θα φέρει το φως σε όλα τα λόγια που λες και θα προχωρήσεις πέρα από τον ήχο τους σε ό,τι πραγματικά εννοούν. [5]Σήμερα κάνεις άσκηση με Αυτόν καθώς λες:
[6]*Θα αποδεχτώ το ρόλο μου στο σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία.*
8. Στο κάθε πεντάλεπτο που περνάς μαζί Του, Αυτός θα δεχτεί τα λόγια σου και θα σου τα επιστρέψει ολόλαμπρα με πίστη και βεβαιότητα τόσο δυνατή, που θα φωτίσουν τον κόσμο με ελπίδα και χαρά. [2]Μη χάσεις ούτε μια ευκαιρία να είσαι ο χαρούμενος παραλήπτης των δώρων Του, ώστε να μπορείς να τα δώσεις στον κόσμο σήμερα.
9. Δώσε Του τα λόγια, και Αυτός θα φροντίσει τα υπόλοιπα. [2]Θα σε κάνει ικανό να κατανοήσεις την ιδιαίτερή σου αποστολή. [3]θα ανοίξει το δρόμο για την ευτυχία, και η ειρήνη και η εμπιστοσύνη θα είναι τα δώρα Του, η απάντηση Του στα λόγια σου. [4]Θα ανταποκριθεί με όλη την πίστη Του και τη χαρά και τη βεβαιότητα ότι αυτό που λες είναι αλήθεια. [5]Και τότε θα έχεις πίστη σε Αυτόν, ο Οποίος γνωρίζει την αποστολή που έχεις στη γη, καθώς επίσης στον Ουρανό. [6]Θα είναι μαζί σου στην κάθε περίοδο εξάσκησης που μοιράζεσαι με Αυτόν, ανταλλάσσοντας κάθε στιγμή του χρόνου που Του προσφέρεις με την αιωνιότητα και την ειρήνη.
10. Προετοιμάσου χαρούμενα κατά τη διάρκεια κάθε ώρας για τα επόμενα πέντε λεπτά που θα περάσεις και πάλι μαζί Του. [2] Επαναλάμβανε τη σημερινή ιδέα, ενώ περιμένεις για τον ερχομό αυτής της χαρούμενης ώρας.
Επαναλάμβανε την συχνά, και να μην ξεχνάς ότι κάθε φορά που το κάνεις αυτό αφήνεις το νου σου να ετοιμαστεί για τη χαρούμενη ώρα που έρχεται.
11. Και όταν έρθει η ώρα, που Αυτός και πάλι θα περάσει μερικά λεπτά μαζί σου, με ευγνωμοσύνη βάλε στην άκρη όλες τις γήινες δουλείές σου, όλες τις μικρές σκέψεις και περιορισμένες ιδέες και πέρασε μερικές ευτυχισμένες στιγμές μαζί Του. [2]Πες Του ακόμα μια φορά ότι αποδέχεσαι το ρόλο, που θα σε ήθελε να πάρεις και τον οποίο θα σε βοηθήσει να εκπληρώσεις, και Αυτός θα σε κάνει σίγουρο ότι τη θέλεις αυτή την επιλογή την οποία Αυτός έκανε με σένα και εσύ με Αυτόν.

ΜΑΘΗΜΑ 99

Η Σωτηρία Είναι η Μόνη μου Αποστολή Εδώ.

I. Η σωτηρία και η συγχώρεση είναι το ίδιο. [2]Και οι δύο υπονοούν ότι κάτι πήγε στραβά, ότι υπάρχει κάτι από το οποίο χρειάζεσαι να σωθείς, κάτι για το οποίο χρειάζεσαι να συγχωρεθείς, κάποιο λάθος που χρειάζεται διορθωτική αλλαγή, κάτι ξεχωριστό ή διαφορετικό από το θέλημα του Θεού. [3]Επομένως και οι δύο όροι υπονοούν κάτι αδύνατο, το οποίο έχει όμως συμβεί και το οποίο έχει σαν αποτέλεσμα μια κατάσταση διαμάχης μεταξύ αυτού που υπάρχει και αυτού που δε θα μπορούσε ποτέ να υπάρξει.
1 Η αλήθεια και οι ψευδαισθήσεις είναι ίσες τώρα, επειδή και οι δύο έχουν συμβεί. Το αδύνατο γίνεται αυτό για το οποίο χρειάζεσαι συγχώρεση και από το οποίο χρειάζεσαι σωτηρία. [3]Η σωτηρία γίνεται τώρα η παραμεθόριος περιοχή μεταξύ της αλήθειας και της ψευδαίσθησης. [4]Καθρεφτίζει την αλήθεια, επειδή είναι το μέσο με το οποίο μπορείς να διαφύγεις από τις ψευδαισθήσεις. [5]Δεν είναι όμως η αλήθεια ακόμα, επειδή εξουδετερώνει αυτό που ποτέ δεν συνέβη.
3. Πώς θα μπορούσε ποτέ να υπάρχει ένα μέρος συνάντησης, όπου η γη και ο Ουρανός μπορούν να συμφιλιωθούν μέσα σ' ένα νου όπου και τα δύο υπάρχουν; [2]Ο νους που βλέπει ψευδαισθήσεις νομίζει ότι είναι πραγματικές. [3]Οι ψευδαισθήσεις έχουν υπόσταση επειδή είναι σκέψεις. [4]Παρ' όλα αυτά όμως δεν είναι πραγματικές, επειδή ο νους που σκέφτεται αυτές τις σκέψεις είναι αποχωρισμένος από τον θεό.
4. Τι ενώνει τον αποχωρισμένο νου και τις σκέψεις με το Νου και τη Σκέψη που είναι για πάντα ένα; Τι σχέδιο θα μπορούσε να διατηρήσει απαραβίαστη την αλήθεια, αναγνωρίζοντας όμως την ανάγκη που φέρνουν οι ψευδαισθήσεις, και προσφέροντας τα μέσα με τα οποία εξουδετερώνονται χωρίς επίθεση και χωρίς το άγγιγμα του πόνου; Τι άλλο παρά μια Σκέψη του Θεού θα μπορούσε να είναι αυτό το σχέδιο, σύμφωνα με το οποίο αυτό που ποτέ δεν έγινε παραβλέπεται και οι αμαρτίες, οι οποίες δεν ήταν ποτέ

πραγματικές, ξεχνιούνται;
5. Το Άγιο Πνεύμα κρατά αυτό το σχέδιο του Θεού ακριβώς όπως το έλαβε μέσα στο Νου του Θεού και στο δικό σου. [2]Αυτό το σχέδιο είναι ανεξάρτητο από το χρόνο, επειδή η Πηγή του είναι αιώνια. [3]Λειτουργεί όμως μέσα στο χρόνο, εξαιτίας της πεποίθησης σου ότι ο χρόνος είναι πραγματικός. [4]Ακλόνητο το Άγιο Πνεύμα κοιτάζει αυτά που βλέπεις, την αμαρτία και τον πόνο και το θάνατο, τις θλίψεις και τους αποχωρισμούς και τις απώλειες. [5]Γνωρίζει όμως ότι ένα πράγμα πρέπει να παραμείνει αληθινό, ο Θεός δεν παύει να είναι Αγάπη, και αυτά που βλέπεις δεν είναι το Θέλημα Του.
6. Αυτή είναι η Σκέψη που φέρνει τις ψευδαισθήσεις στην αλήθεια, και τις βλέπει σαν φαινόμενα πίσω από τα οποία υπάρχει το αμετάβλητο και το σίγουρο. [2]Αυτή είναι η Σκέψη που σώζει και που συγχωρεί, επειδή δε βάζει πίστη σε ό,τι δε δημιουργήθηκε από τη μόνη Πηγή που γνωρίζει. [3]Αυτή είναι η Σκέψη που η αποστολή της είναι να σε σώσει δίνοντας σου την αποστολή της σαν τη δική σου. [4]Η σωτηρία είναι η αποστολή σου μαζί με τον Ένα, στον Οποίο το σχέδιο δόθηκε. [5]Τώρα αυτό το σχέδιο έχει ανατεθεί σε .σένα, όπως και σε Αυτόν. [6]Ανεξάρτητα από τη μορφή των φαινομένων, το μέγεθος τους, το βάθος τους, ή οποιοδήποτε χαρακτηριστικό που φαίνεται να έχουν, Αυτός έχει μια απάντηση για αυτά, την εξής:
[7]Η σωτήρια, είναι η μόνη μου αποστολή εδώ. [8]Ο Θεός δεν παύει να είναι Αγάπη, και αυτό δεν είναι το θέλημα Του.
7. Εσύ, που κάποια μέρα θα κάνεις θαύματα, πρόσεξε να εξασκηθείς καλά με τη σημερινή ιδέα. [2]Προσπάθησε να αντιληφθείς τη δύναμη αυτού που λες, γιατί σε αυτά τα λόγια βρίσκεται η ελευθερία σου. [3]Ο Πατέρας σου σε αγαπά. [4]Όλος ο κόσμος του πόνου δεν είναι το Θέλημα Του. [5]Συγχώρεσε τον εαυτό σου για τη σκέψη ότι Αυτός ήθελε αυτό τον κόσμο για σένα. [6]Μετά, άφησε τη Σκέψη με την οποία Αυτός έχει αντικαταστήσει όλα τα λάθη σου να μπει στα σκοτεινά μέρη του νου σου που σκέφτηκαν τις σκέψεις που ποτέ δεν ήταν Θέλημα Του.
8. Αυτό το μέρος ανήκει στο Θεό όπως και τα υπόλοιπα. [2]Δε σκέφτεται τις μοναχικές του σκέψεις, ούτε και τις κάνει πραγματικές με το να τις κρύβει από Αυτόν. [3] Άφησε το φως να εισέλθει, και δε θα δεις κανένα εμπόδιο μπροστά σε ό,τι Αυτός θέλει για σένα. [4]Αποκάλυψε τα μυστικά σου στο γεμάτο καλοσύνη Φως Του και δες πόσο λαμπρά αυτό το φως λάμπει ακόμα μέσα σου.
9. Εξασκήσου με τη Σκέψη Του σήμερα και άφησε το φως Του να αναζητήσει και να φωτίσει όλα τα σκοτεινά μέρη και να λάμψει μέσα από αυτά, για να τα ενώσει με τα υπόλοιπα. [2]Είναι το Θέλημα του Θεού να είναι ο νους σου ενωμένος με το δικό Του. [3]Είναι το Θέλημα του Θεού να έχει Αυτός μόνο έναν Υιό. [4]Είναι το Θέλημα του Θεού να είσαι εσύ ο μόνος Του Υιός. [5]Συλλογίσου αυτά τα πράγματα καθώς εξασκείσαι σήμερα, και άρχισε το μάθημα που μαθαίνουμε σήμερα με την εξής οδηγία στο δρόμο της αλήθειας:
[6]Η *σωτηρία είναι η μόνη μου αποστολή εδώ. [7]Η σωτηρία και η συγχώρεση είναι το ίδιο.*
[8]Μετά στρέψου προς Αυτόν, ο Οποίος μοιράζεται την αποστολή σου εδώ, και άφησε Τον να σε διδάξει ό,τι χρειάζεσαι να μάθεις, για να βάλεις στην άκρη όλους τους φόβους και να γνωρίσεις τον εαυτό σου σαν αγάπη που δεν έχει τίποτα που να της αντιτίθεται μέσα σου.
10. Συγχώρεσε όλες τις σκέψεις που θα αντιστρατεύονταν την αλήθεια της τελείωσης σου, της ενότητας και της ειρήνης σου. [2]Δεν μπορείς να χάσεις τα δώρα που ο Πατέρας σου έδωσε. [3]Δε θέλεις να είσαι κάποιος άλλος. [4]Δεν έχεις καμιά αποστολή που δεν προέρχεται από τον Θεό. [3]Συγχώρεσε τον εαυτό σου για τον άλλο εαυτό που νομίζεις ότι έφτιαξες. [6]Η συγχώρεση και η σωτηρία είναι το ίδιο. [7]Συγχώρεσε ό,τι έχεις φτιάξει και θα σωθείς.
11. Υπάρχει ένα ιδιαίτερο μήνυμα σήμερα που έχει τη δύναμη να αφαιρέσει για πάντα όλες τις μορφές αμφιβολίας και φόβου από το νου σου. [2]Αν μπεις στον πειρασμό να πιστέψεις ότι αυτές οι μορφές είναι πραγματικές, θυμήσου ότι τα φαινόμενα δεν μπορούν να αντισταθούν στην αλήθεια που αυτά τα ισχυρά λόγια περιέχουν:
[3] *Η σωτηρία είναι η μόνη μου αποστολή εδώ.*
[4]Ο Θεός δεν παύει να είναι Αγάπη, και αυτό δεν είναι το θέλημα Του.
12. Η μόνη σου αποστολή σου λέει ότι είσαι ένα. [2]Υπενθύμισέ το αυτό στον εαυτό σου στα διαστήματα μεταξύ των πεντάλεπτων που πρόκειται να μοιραστείς με Αυτόν, ο Οποίος μοιράζεται το σχέδιο του Θεού μαζί σου. [3]Υπενθύμισε στον εαυτό σου:

[4]Ή σωτηρία είναι η μόνη μου αποστολή εδώ.
[5]Με αυτό τον τρόπο φέρνεις τη συγχώρεση στο νου σου και απαλά παραμερίζεις όλους τους φόβους, ώστε η αγάπη να μπορέσει να βρει το μέρος που δικαιωματικά της ανήκει μέσα σου και να σου δείξει ότι είσαι ο Υιός του Θεού.

ΜΑΘΗΜΑ 100

Ο Ρόλος μου Είναι Απαραίτητος στο Σχέδιο του Θεού για τη Σωτηρία.

1. Ακριβώς όπως ο Υιός του Θεού ολοκληρώνει τον Πατέρα του, έτσι και ο ρόλος σου ολοκληρώνει το σχέδιο του Πατέρα σου. [2]Η σωτηρία πρέπει να αντιστρέψει την παράλογη πεποίθηση ότι υπάρχουν χωριστές σκέψεις και χωριστά σώματα, τα οποία ζουν χωριστές ζωές και βαδίζουν τους δικούς τους χωριστούς δρόμους. [3]Η μόνη αποστολή που οι χωριστοί νόες μοιράζονται τους ενώνει σε ένα σκοπό, γιατί ο καθένας από αυτούς είναι το ίδιο απαραίτητος για όλους τους .
2. Το Θέλημα του Θεού για σένα είναι η τέλεια ευτυχία. [2]Γιατί πρέπει να διαλέξεις να πας ενάντια στο Θέλημα Του; [3]Ο ρόλος που έχει φυλάξει για σένα στο σχέδιο Του σου δίνεται για να μπορέσεις να αποκατασταθείς σε ό,τι Αυτός επιθυμεί. [4]Αυτός ο ρόλος είναι τόσο ουσιαστικός για το σχέδιο Του, όσο είναι και για την ευτυχία σου. [5]Η χαρά σου πρέπει να είναι πλήρης, για να γίνει το σχέδιο Του κατανοητό από εκείνους στους οποίους σε στέλνει. [6]Στο φωτεινό σου πρόσωπο θα δουν την αποστολή σου και στο χαρούμενο γέλιο σου θα ακούσουν το Θεό να τους καλεί.
3. Είσαι πράγματι απαραίτητος στο σχέδιο του Θεού. [2]Χωρϊς τη χαρά σου, η χαρά Του είναι ατελής. [3]Χωρίς το χαμόγελο σου, ο κόσμος δεν μπορεί να σωθεί. [3]'Οταν είσαι λυπημένος, το φως που ο Ίδιος ο Θεός όρισε σαν το μέσο για τη σωτηρία του κόσμου είναι αμυδρό και μουντό και κανένας δε γελά, επειδή όλα τα γέλια δεν μπορούν παρά να αντηχούν τα δικά σου.
4. Είσαι πράγματι απαραίτητος στο σχέδιο του Θεού. [2]Ακριβώς όπως το φως σου αυξάνει κάθε φως που λάμπει στον Ουρανό, έτσι και η χαρά σου στη γη καλεί όλες τις ψυχές να αφήσουν τους καημούς τους και να πάρουν τη θέση τους δίπλα σου στο σχέδιο του Θεού. [3]Οι αγγελιαφόροι του Θεού είναι χαρούμενοι και η χαρά τους θεραπεύει τη λύπη και την απόγνωση. [4]Αυτοί είναι η απόδειξη ότι ο Θεός επιθυμεί τέλεια ευτυχία για όλους όσους θα δεχτούν τα δώρα του Πατέρα τους σαν δικά τους.
5. Δε θα αφήσουμε τον εαυτό μας να είναι λυπημένος σήμερα. [2]Γιατί αν τον αφήσουμε δε θα αναλάβουμε το ρόλο που είναι ουσιαστικός για το σχέδιο του Θεού, καθώς επίσης και για την όραση μας. [3]Η θλίψη είναι το σημάδι ότι θα ήθελες να παίξεις έναν άλλο ρόλο αντί για αυτόν που σου έχει ανατεθεί από τον Θεό. [4]Έτσι, παραλείπεις να δείχνεις στον κόσμο πόσο μεγάλη είναι η ευτυχία που Αυτός επιθυμεί για σένα. [5]Κι έτσι δεν αναγνωρίζεις ότι είναι δική σου.
6. Σήμερα θα προσπαθήσουμε να καταλάβουμε ότι η χαρά είναι η αποστολή μας εδώ. [2]Αν είσαι λυπημένος, ο ρόλος σου δεν επιτελείται κι έτσι όλος ο κόσμος κι εσύ μαζί του στερήστε τη χαρά. [3]Ο Θεός σου ζητά να είσαι ευτυχισμένος, ώστε ο κόσμος να μπορεί να δει πόσο Αυτός αγαπά τον Υιό Του και δε θέλει καμιά λύπη να έρθει και να μειώσει τη χαρά του, κανένα φόβο να τον περιβάλλει και να διαταράξει την ειρήνη του. [4]Σήμερα είσαι ο αγγελιαφόρος του Θεού. [5]Φέρνεις την ευτυχία Του σε όλους αυτούς που κοιτάζεις και την ειρήνη Του στον καθένα που σε κοιτάζει και βλέπει το μήνυμα Του στο χαρούμενο πρόσωπο σου.
7. Σήμερα, στις πεντάλεπτες περιόδους της εξάσκησης μας θα προετοιμάσουμε τον εαυτό μας για αυτή την αποστολή με το να αισθανόμαστε την ευτυχία να ανυψώνεται μέσα μας σύμφωνα με το Θέλημα του Πατέρα μας και το δικό μας. [2]Άρχισε τις ασκήσεις με τη σκέψη που η σημερινή ιδέα περιέχει. [3]Μετά συνειδητοποίησε ότι ο ρόλος σου είναι να είσαι ευτυχισμένος. [4]Μόνο αυτό ζητείται από σένα ή από οποιονδήποτε που θέλει να πάρει τη θέση του μεταξύ των αγγελιαφόρων του Θεού. [5]Συλλλογίσου τι σημαίνει αυτό. [6]Έχεις πράγματι κάνει λάθος να πιστεύεις ότι σου ζητείται να κάνεις θυσίες. [7]Σύμφωνα με το σχέδιο του Θεού μόνο λαμβάνεις και ποτέ δεν χάνεις, ούτε θυσιάζεις, ούτε πεθαίνεις.

8. Ας προσπαθήσουμε τώρα να βρούμε αυτή τη χαρά που αποδεικνύει σε μας και σε όλο τον κόσμο το θέλημα του Θεού για μας. [2]Είναι η αποστολή σου να τη βρεις εδώ και να τη βρεις τώρα. [3]Για αυτό το λόγο ήρθες. [4]Σήμερα ας είναι η μέρα που θα το πετύχεις αυτό! [5]Κοίταξε βαθιά μέσα σου, χωρίς να ταραχτείς από όλες τις ασήμαντες σκέψεις και τους ανόητους στόχους που προσπερνάς καθώς ανέρχεσαι για να συναντήσεις τον Χριστό μέσα σου.
9. Αυτός θα είναι εκεί. [2]Και μπορείς να Τον φτάσεις τώρα. [3]Τι θα προτιμούσες να κοιτάξεις αντί για Αυτόν ο Οποίος περιμένει ώστε να μπορέσεις να Τον κοιτάξεις; [4]Ποια ασήμαντη σκέψη έχει τη δύναμη να σε σταματήσει; [5]Ποιος ανόητος στόχος μπορεί να εμποδίσει την επιτυχία σου όταν Αυτός ο Οποίος σε καλεί είναι ο Ίδιος ο Θεός;
10. Αυτός θα είναι εκεί. [2]Είσαι απαραίτητος στο σχέδιο Του. [3]Σήμερα είσαι ο αγγελιαφόρος Του. [4]Και πρέπει να βρεις ό,τι Αυτός θα σε ήθελε να δώσεις. [5]Μην ξεχνάς τη σημερινή ιδέα μεταξύ των ωριαίων σου περιόδων εξάσκησης. [6]Είναι ο Εαυτός σου που σε καλεί σήμερα. [7]Και είναι Αυτός στον Οποίο απαντάς κάθε φορά που λες στον εαυτό σου ότι είσαι απαραίτητος στο σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία του κόσμου.

ΜΑΘΗΜΑ 101

Τέλεια Ευτυχία Είναι *το* Θέλημα του Θεού για Μένα.

1. Θα συνεχίσουμε σήμερα με την ιδέα της ευτυχίας. [2]Αυτή είναι μια ιδέα κλειδί για την κατανόηση του νοήματος της σωτηρίας. [3]Πιστεύεις ακόμα ότι η σωτηρία σου ζητά να υποφέρεις σαν απόδειξη της μετάνοιας σου για τις «αμαρτίες» σου. [4]Αυτό δεν είναι σωστό. [5]Πρέπει όμως να νομίζεις ότι είναι έτσι, εφόσον πιστεύεις ότι η αμαρτία είναι πραγματική και ότι ο Υιός του Θεού μπορεί να αμαρτήσει.
2. Αν η αμαρτία είναι πραγματική, τότε η τιμωρία είναι δίκαιη και δεν μπορεί να αποφευχθεί. [2]Έτσι η σωτηρία δεν μπορεί να αποκτηθεί, παρά μόνο αν υποφέρει κανείς. [3]Αν η αμαρτία είναι πραγματική, τότε η ευτυχία είναι μια ψευδαίσθηση γιατί δεν μπορεί και οι δύο να είναι αληθινές. [4] Οι αμαρτωλοί αξίζουν μόνο το θάνατο και τον πόνο και αυτό και ζητούν. [5]Γιατί γνωρίζουν ότι τους περιμένει και ότι θα τους αναζητήσει και θα τους βρει κάπου, κάποτε και με κάποιο τρόπο που εξοφλεί το λογαριασμό που οφείλουν στο Θεό. [6]Στο φόβο τους, θα ήθελαν να Του ξεφύγουν. [7]Αυτός όμως θα τους καταδιώξει και δε θα μπορέσουν να ξεφύγουν.
3. Αν η αμαρτία είναι πραγματική, η σωτηρία πρέπει να είναι οδυνηρή. [2]Το τίμημα της αμαρτίας είναι οι θλίψεις, και τα βάσανα δεν μπορούν ποτέ να αποφευχθούν, αν η αμαρτία είναι πραγματική. [3]Σε αυτή την περίπτωση η σωτηρία πρέπει να είναι επίφοβη, γιατί θα αργοσκοτώσει παίρνοντας καθετί προτού προσφέρει το ευπρόσδεκτο δώρο του θανάτου σε θύματα που δεν είναι και πολύ περισσότερο από κόκαλα προτού η σωτηρία ικανοποιηθεί. [4]Η οργή της είναι απεριόριστη και ανηλεής αλλά και πλήρως δικαιολογημένη.
4. Ποιος θα ήθελε να αναζητήσει τέτοια άγρια τιμωρία; [2]Ποιος δε θα ήθελε να αποφύγει τη σωτηρία και να προσπαθήσει με κάθε τρόπο που μπορεί να πνίξει τη Φωνή η Οποία του την προσφέρει; [3]Για ποιο λόγο θα ήθελε να Την ακούσει και να δεχτεί την προσφορά Της; [4]Αν η αμαρτία είναι πραγματική, η προσφορά της είναι ο θάνατος και απονέμεται με ένα τρόπο απάνθρωπο που ταιριάζει στις φαύλες επιθυμίες στις οποίες γεννιέται η αμαρτία. [5]Αν η αμαρτία είναι πραγματική, η σωτηρία έχει γίνει ο πικρός εχθρός σου, η κατάρα του Θεού σε σένα που έχεις σταυρώσει τον Υιό Του.
5. Χρειάζεσαι τις περιόδους εξάσκησης σήμερα. [2]Οι ασκήσεις διδάσκουν ότι η αμαρτία δεν είναι πραγματική και ότι όλα αυτά που πιστεύεις ότι πρέπει να προέλθουν από την αμαρτία ποτέ δε θα συμβούν, γιατί δεν έχουν καμιά αιτία. [3]Αποδέξου την επανόρθωση μ' ένα νου δεκτικό ο οποίος δεν αγαπά καμιά ιδέα που επιμένει ότι έχεις φτιάξει ένα διάβολο από τον Υιό του Θεού.
[4]Δεν υπάρχει αμαρτία. Εξασκούμεθα με αυτή τη σκέψη όσο πιο συχνά μπορούμε σήμερα, επειδή είναι η βάση της σημερινής ιδέας.
6. Το Θέλημα του Θεού για σένα είναι η τέλεια ευτυχία, επειδή δεν υπάρχει αμαρτία και η δυστυχία δεν έχει αιτία. [2]Η χαρά είναι δίκαιη και ο πόνος δεν είναι παρά το σημάδι ότι έχεις

παρανοήσει τον εαυτό σου. [3]Μη φοβάσαι το Θέλημα του Θεού. [4]Αλλά βασίσου σε αυτό, με εμπιστοσύνη ότι θα σε απελευθερώσει από όλες τις συνέπειες που η αμαρτία έχει σφυρηλατήσει στην ξέφρενη φαντασία. [5]Λέγε:
[6]Το *θέλημα τον Θεού για μένα είναι η τέλεια ευτυχία.*
[7]Η *αμαρτία δεν υπάρχει, δεν έχει καμιά συνέπεια.*
[8] Έτσι πρέπει να αρχίσεις τις περιόδους εξάσκησης και μετά να ξαναπροσπαθήσεις να βρεις τη χαρά που αυτές οι σκέψεις θα φέρουν στο νου σου.
7. Δώσε αυτά τα πέντε λεπτά χαρούμενα, για να αφαιρέσεις το βαρύ φορτίο που φορτώνεις στον εαυτό σου με την πεποίθηση ότι η αμαρτία είναι πραγματική. [2]Απέδρασε από αυτή την τρέλα σήμερα. [3]Είσαι στο δρόμο της ελευθερίας, και τώρα η σημερινή ιδέα φέρνει φτερά για να επιταχύνει την πρόοδο σου, και ελπίδα ότι θα προχωρήσεις ακόμα πιο γρήγορα προς το στόχο της ειρήνης που σε περιμένει. [4]Δεν υπάρχει αμαρτία. [5]Να το θυμάσαι αυτό σήμερα και να λες στον εαυτό σου όσο πιο συχνά μπορείς:
[6] *Θέλημα του Θεού για μένα είναι η τέλεια ευτυχία.*
[7]*Αυτή είναι η αλήθεια, επειδή η αμαρτία δεν υπάρχει.*

ΜΑΘΗΜΑ 102

Μοιράζομαι το Θέλημα του Θεού για την Ευτυχία μου.

1. Δε θέλεις να υποφέρεις. [2]Μπορεί να νομίζεις ότι κερδίζεις κάτι με το να υποφέρεις και ίσως ακόμα να πιστεύεις λιγάκι ότι κερδίζεις κάτι που θέλεις. [3]Σίγουρα όμως αυτή η πεποίθηση έχει κλονιστεί τώρα, τουλάχιστον αρκετά για να την αμφισβητήσεις και να υποψιαστείς ότι στην πραγματικότητα δεν έχει νόημα. [4]Δεν έχει φύγει ακόμα, αλλά στερείται πια τις ρίζες που κάποτε την κρατούσαν γερά στερεωμένη στα σκοτεινά κι απόκρυφα μέρη του νου σου.
2. Σήμερα, θα προσπαθήσουμε να ελαττώσουμε την αδυνατισμένη επιρροή της ακόμα περισσότερο και να συνειδητοποιήσουμε ότι το να υποφέρεις είναι άσκοπο, χωρίς αιτία και χωρίς δύναμη να καταφέρει τίποτα. [2]Δεν μπορεί να αποφέρει τίποτα απολύτως. [3]Δεν προσφέρει τίποτα ο πόνος και δεν υπάρχει. [4]Και το καθετί που νομίζεις ότι σου προσφέρει επίσης δεν υπάρχει. [5] Έχεις σκλαβωθεί από το τίποτα. [6]Να είσαι ελεύθερος σήμερα να ενωθείς με το χαρούμενο Θέλημα του Θεού.
3. Για αρκετές μέρες θα συνεχίσουμε να αφιερώνουμε τις περιόδους εξάσκησης σε ασκήσεις που είναι σχεδιασμένες να σε βοηθήσουν να φτάσεις την ευτυχία που το θέλημα του Θεού έχει βάλει μέσα σου. [2]Εδώ είναι το σπίτι σου κι εδώ είναι η ασφάλεια σου. [3]Εδώ είναι η ειρήνη σου κι εδώ δεν υπάρχει φόβος. [4]Εδώ είναι η σωτηρία. [5]Εδώ επιτέλους βρίσκεται η ανάπαυση.
4. Άρχισε τις περιόδους εξάσκησης σήμερα με την εξής δήλωση αποδοχής του Θελήματος του Θεού για σένα:
[2]*Μοιράζομαι το θέλημα του Θεού*
για την ευτυχία μου, και το αποδέχομαι τώρα σαν την αποστολή μου.
[3]Μετά αναζήτησε αυτή την αποστολή βαθιά μέσα στο νου σου, γιατί αυτή βρίσκεται εκεί, περιμένοντας να την επιλέξεις. [4]Δεν μπορείς να μην τη βρεις, όταν μάθεις ότι είναι η επιλογή σου και ότι μοιράζεσαι το Θέλημα του Θεού.
5. Να είσαι ευτυχισμένος, γιατί η μόνη σου αποστολή εδώ είναι η ευτυχία. [2]Δεν έχεις καμιά ανάγκη να αγαπάς τον Υιό του Θεού λιγότερο απ' ό,τι τον αγαπά Αυτός, που η Αγάπη Του τον δημιούργησε γεμάτο Αγάπη όμοιο με τον Εαυτό Του. [3]Εκτός από τις ωριαίες πεντάλεπτες ανάπαυλες, σταμάτα συχνά σήμερα και λέγε στον εαυτό σου ότι τώρα έχεις δεχτεί την ευτυχία που είναι η μόνη σου αποστολή. [4]Και να είσαι σίγουρος ότι ενώνεσαι με το Θέλημα του Θεού καθώς το κάνεις αυτό.

ΜΑΘΗΜΑ 103

Επειδή ο Θεός είναι Αγάπη, Είναι επίσης Ευτυχία.

1. Η ευτυχία είναι ένα χαρακτηριστικό της αγάπης. [2]Δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς αυτήν.[3]Ούτε και μπορεί να βιωθεί εκεί που δεν υπάρχει αγάπη. [4]Η αγάπη δεν έχει όρια, γιατί βρίσκεται παντού. [5]Και επομένως, και η χαρά επίσης βρίσκεται παντού. [6]Ο νους όμως μπορεί να μην το παραδεχτεί αυτό, πιστεύοντας ότι υπάρχουν κενά στην αγάπη όπου η αμαρτία μπορεί να εισέλθει φέρνοντας πόνο αντί για χαρά. [7]Αυτή η παράξενη πεποίθηση θα περιόριζε την ευτυχία με το να ορίσει την αγάπη σαν κάτι που έχει όρια, δημιουργώντας έτσι αντίσταση σε αυτό πού δεν έχει ούτε όρια ούτε αντίθετα.
2. Έτσι ο φόβος συνδέεται με την αγάπη και τα αποτελέσματα του γίνονται η κληρονομιά του νου που νομίζει ότι, ό,τι έχει φτιάξει είναι πραγματικά. [2]Αυτές οι εικόνες, οι οποίες στην πραγματικότητα δεν είναι αληθινές, βεβαιώνουν το φόβο του Θεού, ξεχνώντας ότι αφού Αυτός είναι Αγάπη πρέπει επίσης να είναι και χαρά. [3]Αυτό το βασικό λάθος θα προσπαθήσουμε και πάλι να το προσκομίσουμε στην αλήθεια σήμερα και να διδαχτούμε το εξής:
[4]*Επειδή ο Θεός είναι Αγάπη, είναι επίσης ευτυχία.*
[5]Το να *φοβάμαι το Θεό, είναι το ίδιο με το να φοβάμαι τη χαρά.*
[6] Άρχισε τις περιόδους εξάσκησης σήμερα με αυτή τη σκέψη, η οποία διορθώνει την αναληθή πεποίθηση ότι ο Θεός είναι φόβος. [7]Αυτή η σκέψη τονίζει επίσης ότι η ευτυχία σου ανήκει, εξαιτίας του ποιος είναι Αυτός.
3. Άφησε αυτή τη διορθωτική σκέψη να τοποθετηθεί μέσα στο νου σου σήμερα, κάθε ώρα που είσαι ξύπνιος. [2]Μετά καλωσόρισε όλη την ευτυχία που φέρνει, καθώς η αλήθεια αντικαθιστά το φόβο και η χαρά γίνεται αυτό που προσδοκάς να πάρει τη θέση του φόβου. Επειδή ο Θεός είναι Αγάπη, η ευτυχία θα σου δοθεί. [4]Δυνάμωνε συχνά αυτή την προσδοκία καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας, και καθησύχασε όλους τους φόβους σου με την εξής κι απολύτως αληθινή διαβεβαίωση:
[5]*Επειδή ο Θεός είναι Αγάπη, είναι επίσης ευτυχία.*
[6]*Και είναι η ευτυχία που αναζητώ σήμερα.* [7]*Δεν μπορώ να αποτύχω, επειδή αναζητώ την αλήθεια.*

ΜΑΘΗΜΑ 104

Αναζητώ Μόνο Ό,τι Μου Ανήκει Αληθινά.

I. Η σημερινή ιδέα συνεχίζει με τη σκέψη ότι η χαρά και η ειρήνη δεν είναι μάταια όνειρα.[2]Είναι το δικαίωμα σου, εξαιτίας του ποιος είσαι. [3]'Ερχονται σε σένα από τον Θεό, ο Οποίος δεν μπορεί να μη σου δώσει ό,τι Αυτός θέλει. [4]Πρέπει όμως να υπάρχει ένα μέρος που έχει προετοιμαστεί για να λάβει τα δώρα Του. Τα δώρα Του δε γίνονται χαρούμενα αποδεκτά από ένα νου ο οποίος αντί για αυτά, έχει λάβει τα δώρα που επινόησε σαν υποκατάστατα εκεί που ανήκουν τα δικά Του.
2. Σήμερα θα θέλαμε να αφαιρέσουμε όλα τα δίχως νόημα και επινοημένα δώρα που έχουμε τοποθετήσει πάνω, στον άγιο βωμό όπου τα δώρα του Θεού ανήκουν. [2]Δικά Του είναι τα δώρα που είναι αληθινά δικά μας. [3]Δικά Του είναι τα δώρα που κληρονομήσαμε πριν την αρχή του χρόνου και τα οποία θα είναι ακόμα δικά μας όταν ο χρόνος θα έχει εξαφανιστεί στην αιωνιότητα. [4]Δικά Του είναι τα δώρα που είναι μέσα μας τώρα, διότι είναι αιώνια. [5]Και δε χρειάζεται να περιμένουμε για να τα λάβουμε. [6]Μας ανήκουν σήμερα.
3. Διαλέγουμε επομένως να τα λάβουμε τώρα, και διαλέγοντας αυτά αντί για εκείνα που φτιάξαμε, ενώνουμε τη θέληση μας με αυτό που θέλει ο Θεός κι αναγνωρίζουμε ότι αυτά που είναι ίδια είναι ένα. [2]Οι μεγαλύτερες περίοδοι εξάσκησης σήμερα, τα πεντάλεπτα που προσφέρονται στην αλήθεια κάθε ώρα για τη σωτηρία σου, πρέπει να αρχίζουν ως εξής:
[3]*Αναζητώ μόνο ό,τι μου ανήκει αληθινά, και η χαρά και η ειρήνη είναι η κληρονομιά μου.*
[4]Μετά παραμέρισε τις διαμάχες του κόσμου που προσφέρουν άλλα δώρα και άλλους

απατηλούς στόχους, οι οποίοι επιβεβαιώνονται από αυτές τις διαμάχες και οι οποίοι αναζητούνται μόνο σε ένα κόσμο ονείρων.
4. Τα παραμερίζουμε όλα αυτά κι αναζητάμε αυτό που είναι αληθινά δικό μας, καθώς ζητάμε να αναγνωρίσουμε ό,τι μας έχει δώσει ρ Θεός. [2]Καθαρίζουμε έναν άγιο τόπο μέσα στο νου μας, μπροστά στο βωμό Του, όπου τα δώρα Του, της ειρήνης και της χαράς, είναι ευπρόσδεκτα κι όπου ερχόμαστε να βρούμε ό,τι μας έχει δοθεί από Αυτόν. [3]Ερχόμαστε με αυτοπεποίθηση σήμερα, αντιλαμβανόμαστε ότι ό,τι μας ανήκει αληθινά είναι ό,τι Αυτός δίνει. [4]Και δε θα επιθυμούσαμε τίποτα άλλο, γιατί τίποτα άλλο δε μας ανήκει αληθινά.
5. Έτσι ανοίγουμε το δρόμο για Αυτόν σήμερα με την απλή αναγνώριση ότι το Θέλημα Του έχει ήδη γίνει και ότι η χαρά και η ειρήνη μας ανήκουν σαν τα αιώνια δώρα Του. [2]Δεν θα αφήσουμε τον εαυτό μας να λησμονήσει τα δώρα Του στα διαστήματα μεταξύ των περιόδων που ερχόμαστε να τα αναζητήσουμε, εκεί όπου Αυτός τα έχει βάλει. [3]Όσο πιο συχνά μπορούμε, θα φέρνουμε στο νου μας την εξής υπενθύμιση:
[4]Αναζητώ, μόνο, ό,τι μου ανήκει αληθινά.
[5]Τα Θεία δώρα της χαράς και της ειρήνης είναι τα μόνα που επιθυμώ.

ΜΑΘΗΜΑ 105

Η Ειρήνη και η Χαρά του Θεού Είναι Δικές μου.

1. Η ειρήνη και η χαρά του Θεού είναι δικές σου. [2]Θα τις δεχτούμε σήμερα γνωρίζοντας ότι μας ανήκουν. [3]Και θα προσπαθήσουμε να καταλάβουμε ότι αυτά τα δώρα αυξάνονται καθώς τα λαμβάνουμε. [4]Δεν είναι όπως τα δώρα που μπορεί να δώσει ο κόσμος, όπου ο δότης χάνει καθώς δίνει το δώρο και ο παραλήπτης γίνεται πλουσιότερος εξαιτίας της απώλειας του δότη. [5]Αυτά δεν είναι δώρα, αλλά συναλλαγές που γίνονται με ενοχές. [6]Το δώρο που δίνεται αληθινά δε συνεπάγεται καμιά απώλεια. [7]Είναι αδύνατο ότι κάποιος μπορεί να κερδίσει, επειδή κάποιος άλλος χάνει. [8]Αυτό υπονοεί ένα περιορισμό και μια ανεπάρκεια.
2. Κανένα δώρο δεν μπορεί να δοθεί κατ' αυτό τον τρόπο. [2]Τέτοια «δώρα» δεν είναι παρά μια απόπειρα για να κερδίσεις κάτι πιο πολύτιμο, ένα δάνειο με τόκο, που πρέπει να εξοφληθεί στο ακέραιο, ένας προσωρινός δανεισμός που έχει σχεδιαστεί σαν ένα τεκμήριο χρέους που πρέπει να ξεπληρωθεί με πιο πολλά από ό,τι έλαβε αυτός που πήρε το δώρο. [3]Αυτή η παράξενη διαστρέβλωση του τι σημαίνει να δίνεις, διαπερνά όλα τα επίπεδα του κόσμου που βλέπεις. [4]Αφαιρεί όλο το νόημα από τα δώρα που δίνεις και δεν αφήνει τίποτα στα δώρα που παίρνεις.
3. Ένας κύριος εκπαιδευτικός στόχος που έχει τεθεί από αυτή τη σειρά μαθημάτων είναι να αντιστρέψει την άποψη σου για το τι σημαίνει να δίνεις, έτσι ώστε να μπορέσεις να λάβεις. [2]Διότι το δόσιμο έχει γίνει μια πηγή φόβου κι έτσι θα ήθελες να αποφύγεις το μόνο μέσο με το οποίο μπορείς να λάβεις. [3]Αποδέξου την ειρήνη και τη χαρά του Θεού και θα μάθεις ένα διαφορετικό τρόπο με τον οποίο να κοιτάζεις ένα δώρο. [4]Τα δώρα του Θεού ποτέ δεν θα λιγοστέψουν όταν χαρίζονται. [5]Μόνον αυξάνονται με αυτό τον τρόπο.
4. Όπως η ειρήνη και η χαρά του Ουρανού εντείνονται όταν τις αποδέχεσαι σαν το δώρο του Θεού σε σένα, έτσι και η χαρά του Δημιουργού σου μεγαλώνει όταν αποδέχεσαι τη χαρά και την ειρήνη Του σαν δικές σου. [2]Το αληθινό δόσιμο είναι δημιουργία. [3]Επεκτείνει αυτό που είναι δίχως όρια στο άπειρο, αυτό που είναι πέρα από το χρόνο στην αιωνιότητα και την αγάπη στον εαυτό της. [4]Προσθέτει στο καθετί που είναι ήδη ολοκληρωμένο, όχι όμως από την άποψη ότι προσθέτει κάτι περισσότερο, γιατί αυτό θα υπονοούσε ότι ήταν λιγότερο προηγουμένως. [5]Προσθέτει με το να αφήνει αυτό που δεν μπορεί να περιορίσει τον εαυτό του να εκπληρώνει την αποστολή του, η οποία είναι να χαρίζει το καθετί που έχει, εξασφαλίζοντας το έτσι για πάντα για τον εαυτό του.
5. Αποδέξου σήμερα την ειρήνη και τη χαρά του Θεού σαν δικές σου. [2] Άφησε Αυτόν να ολοκληρώσει τον Εαυτό Του, όπως Αυτός ορίζει την ολοκλήρωση, [3]Θα καταλάβεις ότι ό,τι ολοκληρώνει Αυτόν πρέπει επίσης να ολοκληρώνει και τον Υιό Του. [4]Αυτός δεν μπορεί να χάνει όταν δίνει. [5]Ούτε κι εσύ μπορείς. [6]Λάβε το δώρο Του της χαράς και της ειρήνης σήμερα, και Αυτός θα σε ευχαριστήσει για το δώρο σου σε Αυτόν.

6. Οι περίοδοι της εξάσκησης μας σήμερα θα αρχίζουν λίγο διαφορετικά. [2]Αρχιζε σήμερα σκεπτόμενος εκείνους τους αδερφούς σου στους οποίους έχεις αρνηθεί την ειρήνη και τη χαρά, που είναί το δικαίωμα τους κάτω από τους ίδιους νόμους του Θεού. [3]Εδώ αρνήθηκες την ειρήνη και τη χαρά στον εαυτό σου. [4]Κι εδώ πρέπει να επιστρέψεις, για να τις αποκτήσεις σαν δικές σου.
7. Συλλογίσου τους «εχθρούς» σου για λίγο και λέγε στον καθένα τα εξής, καθώς περνούν από το νου σου:
[2]Αδερφέ μου, σου προσφέρω ειρήνη και χαρά.
Ώστε να μπορέσω να δεχτώ την ειρήνη
και τη χαρά του Θεού σαν δικές μου.
[3]Κατ' αυτό τον τρόπο προετοιμάζεις τον εαυτό σου να αναγνωρίσει τα δώρα που σου δίνει ο Θεός, και ελευθερώνεις το νου σου από το καθετί που θα εμπόδιζε την επιτυχία σήμερα. [4]Είσαι έτοιμος τώρα να δεχτείς το δώρο της ειρήνης και της χαράς που ο Θεός σου έχει δώσει. Τώρα μπορείς να πεις ότι «η ειρήνη και η χαρά του Θεού είναι δικές μου», επειδή έχεις δώσει αυτό που θα ήθελες να λάβεις.
8. Πρέπει να πετύχεις σήμερα, αν προετοιμάσεις το νου σου όπως υποδεικνύουμε. [2]Διότι έχεις αφήσει το καθετί που παρεμποδίζει την ειρήνη και τη χαρά να εξαλειφτεί, και ό,τι είναι δικό σου να μπορέσει επιτέλους να έρθει σε σένα. [3]Λέγε λοιπόν στον εαυτό σου ότι "η ειρήνη και η χαρά του Θεού είναι δικές μου" και κλείνε τα μάτια σου για λίγο κι άφηνε τη Φωνή Του να σε διαβεβαιώνει ότι τα λόγια που λες είναι αληθινά.
9. Κατ' αυτό τον τρόπο αφιέρωνε σε Αυτόν τα πεντάλεπτα σου κάθε φορά που μπορείς σήμερα, και μη νομίζεις ότι δεν αξίζει τον κόπο να Του δίνεις λιγότερη ώρα, όταν δεν μπορείς να του δίνεις περισσότερη. [2]Να θυμάσαι τουλάχιστον να λες κάθε μια ώρα τα λόγια που Τον καλούν να σου δώσει ό,τι Αυτός θέλει να δώσει κι ό,τι Αυτός θέλει να λάβεις. [3]Αποφάσισε να μην έρθεις σε αντίθεση σήμερα με ό,τι Αυτός θέλει. [4]Και αν ένας αδερφός φαίνεται να σε παρασύρει να αρνηθείς το δώρο του Θεού. σε αυτόν, δες το αυτό μόνο και μόνο σαν μια άλλη ευκαιρία να αφήσεις τον εαυτό σου να λάβει τα δώρα του Θεού σαν δικά σου. [5]Μετά ευλόγησε τον αδερφό σου με ευγνωμοσύνη και πες:
[6]Αδερφέ μου, ειρήνη και χαρά σου προσφέρω. Ώστε να μπορέσω να δεχτώ την ειρήνη και τη χαρά του Θεού σαν δικές μου.

ΜΑΘΗΜΑ 106

Ας Μείνω Ακίνητος κι ας Ακούσω Προσεκτικά την Αλήθεια.

1. Αν θα βάλεις στην άκρη τη φωνή του εγώ, όσο δυνατά κι αν φαίνεται να φωνάζει, αν δε θα δεχτείς τα μηδαμινά του δώρα, τα οποία δε σου δίνουν τίποτα που πραγματικά θέλεις, αν θα ακούσεις προσεκτικά μ' ένα δεκτικό νου, ο οποίος δεν σου έχει ήδη πει τι είναι η σωτηρία, τότε θα ακούσεις την ισχυρή Φωνή της αλήθειας, γαλήνια στη δύναμη Της, δυνατή στη γαλήνη Της και απόλυτα σίγουρη στα μηνύματα Της.
2. Αφουγκράσου και άκουγε τον Πατέρα σου να σου μιλά μέσω της καθορισμένης Του Φωνής, η Οποία σιωπά τον πάταγο των πραγμάτων που δεν έχουν νόημα και δείχνει το δρόμο προς την ειρήνη σε αυτούς που δεν μπορούν να δουν. [2]Μείνε ακίνητος σήμερα και άκουγε προσεκτικά, την αλήθεια. [3]Μην ξεγελιέσαι από τις φωνές των νεκρών, οι οποίες σου λένε ότι έχουν βρει την πηγή της ζωής και σου την προσφέρουν για να την πιστέψεις. [4]Μην τις δίνεις προσοχή αλλά άκουγε προσεκτικά την αλήθεια.
3. Μη φοβάσαι να αγνοείς τις φωνές του κόσμου. [2]Προχώρα ανάλαφρα πέρα από τη δίχως νόημα πειθώ τους. [3]Μην τις ακούς. [4]Μείνε ακίνητος σήμερα και άκουγε προσεκτικά την αλήθεια. [5]Προχώρα πέρα από όλα τα πράγματα που δε μιλούν για Αυτόν, ο Οποίος κρατά την ευτυχία σου μέσα στο χέρι Του και σου την προσφέρει καθώς σε καλωσορίζει με αγάπη. [6] Άκουγε μόνον Αυτόν σήμερα και μην περιμένεις άλλο για να έρθεις σε επαφή μαζί Του. [7]Άκουγε μια Φωνή σήμερα.
4. Σήμερα ο Λόγος του Θεού κρατά την υπόσχεση Του. [2]Μείνε σιωπηλός και άκουγε. [3]Αυτός θα ήθελε να σου μιλήσει. [4]Έρχεται με θαύματα χίλιες φορές πιο χαρμόσυνα και θαυμαστά από εκείνα που ονειρεύτηκες ποτέ ή επιθύμησες στα όνειρα σου. [5]Τα θαύματα

Του είναι αληθινά. [6]Δε θα χαθούν όταν το όνειρο τελειώσει. Αντιθέτως, τερματίζουν το όνειρο και διαρκούν για πάντα επειδή προέρχονται από τον Θεό προς τον αγαπητό Του Υιό, του οποίου το άλλο όνομα είσαι εσύ. [8]Προετοίμασε τον εαυτό σου για θαύματα σήμερα.[9]Αφησε σήμερα την αρχαία υπόσχεση του Πατέρα σου σε σένα και σε όλους τους αδερφούς σου να εκπληρωθεί.
5. Άκουγε Τον σήμερα. Άκουγε προσεκτικά το Λόγο που σηκώνει το πέπλο που σκεπάζει τη γη και ξυπνά όλους που κοιμούνται και δεν μπορούν να δουν. [2]Ο Θεός τους καλεί μέσα από σένα.[3]Χρειάζεται τη φωνή σου για να τους μιλήσει διότι ποιος θα μπορούσε να έρθει σε επαφή με τον Υιό του Θεού εκτός από τον Πατέρα του, που τον καλεί μέσω του Εαυτού σου; [4]Άκουγε Τον σήμερα και πρόσφερε Του τη φωνή σου, για να μιλήσει σε όλο τον κόσμο που περιμένει να ακούσει το Λόγο που Αυτός θα μιλήσει σήμερα.
6.Να είσαι έτοιμος για τη σωτηρία. [2]Είναι εδώ και σήμερα θα σου δοθεί. [3]Και θα μάθεις την αποστολή σου από τον Ένα ο Οποίος τη διάλεξε για σένα στο ' Όνομα του Πατέρα σου. [4]Αφουγκράσου σήμερα και θα ακούσεις μια Φωνή η Οποία θα αντηχήσει σε όλο τον κόσμο μέσα από σένα. [5]Ο Φορέας όλων των θαυμάτων σε έχει ανάγκη να τα λάβεις πρώτα, κι έτσι να γίνεις ο χαρούμενος δωρητής αυτών που έλαβες.
7. Έτσι αρχίζει η σωτηρία κι έτσι τελειώνει, όταν το καθετί είναι δικό σου κι όταν το καθετί χαρίζεται θα παραμείνει με σένα για πάντα. [2]Και το δίδαγμα θα το έχεις μάθει. [3]Σήμερα εξασκούμεθα να δίνουμε, όχι όμως με τον τρόπο που καταλαβαίνουμε το δόσιμο τώρα αλλά όπως. πραγματικά είναι. [4]Οι ασκήσεις κάθε ώρας πρέπει να αρχίζουν με αυτή την έκκληση για το διαφωτισμό σου:
[5]Θα *μείνω ακίνητος και θα ακούσω την αλήθεια.* [6]Τι *σημαίνει να δίνεις και να παίρνεις,*
8. Ρώτα και περίμενε μια απάντηση. [2]Η απάντηση αυτού που ζητάς περίμενε πολύ για να τη λάβεις. [3]Θα αρχίσει την υπηρεσία για την οποία ήρθες και η οποία θα απελευθερώσει τον κόσμο από το να νομίζει ότι το να δίνεις είναι ένας τρόπος να χάνεις. [4]Κι έτσι ο κόσμος ετοιμάζεται να κατανοήσει και να λάβει.
9. Μείνε ακίνητος και άκουγε προσεκτικά την αλήθεια σήμερα. [2]Για κάθε πέντε λεπτά που αφιερώνεις στο να ακούς, χίλιοι νόες ανοίγουν τη δεκτικότητα τους στην αλήθεια και θα ακούσουν τον άγιο Λόγο που ακούς. [3]Κι όταν μια ώρα περάσει, θα απελευθερώσεις και πάλι μαζί με τον εαυτό σου χίλιους ακόμα που σταματούν για λίγο να ζητήσουν να τους δοθεί η αλήθεια.
10. Σήμερα ο άγιος Λόγος του Θεού εκπληρώνεται καθώς τον λαμβάνεις για να τον χαρίσεις, ώστε να μπορέσεις να διδάξεις τον κόσμο τι σημαίνει να δίνεις καθώς το ακούς αυτό και το μαθαίνεις από Αυτόν. [2]Μην ξεχνάς σήμερα να ενισχύεις την επιλογή σου να ακούς και να λαμβάνεις το Λόγο με την παρακάτω υπενθύμιση, την οποία πρέπει να κάνεις στον εαυτό σου όσο το δυνατό πιο συχνά σήμερα:
[3]Ας *μείνω ακίνητος κι ας ακούσω*
προσεκτικά την αλήθεια.
[4]*Είμαι ο αγγελιαφόρος του Θεού σήμερα,*
η φωνή μου είναι δική Του,
για να δίνει ό,τι λαμβάνω.

ΜΑΘΗΜΑ 107

Η Αλήθεια θα Διορθώσει Όλα τα Λάθη στο Νου μου.

1. Τι μπορεί να διορθώσει τις ψευδαισθήσεις παρά η αλήθεια; [2]Και τι είναι τα λάθη παρά ψευδαισθήσεις που δεν αναγνωρίζονται για το τι είναι; [3]Εκεί που η αλήθεια έχει εισέλθει, τα λάθη εξαφανίζονται. [4]Απλώς εξαφανίζονται, χωρίς να αφήσουν ούτε ένα ίχνος από το οποίο να τα θυμάται κανείς. [5]Εξαφανίζονται διότι, χωρίς πίστη σε αυτά, δεν έχουν ζωή. [6]Κι έτσι χάνονται στην ανυπαρξία, επιστρέφοντας εκεί από όπου ήρθαν. [7]Από τη σκόνη έρχονται και στη σκόνη πηγαίνουν, διότι μόνο η αλήθεια παραμένει.
2. Μπορείς να φανταστείς τι είναι μια ψυχολογική κατάσταση που δεν περιλαμβάνει ψευδαισθήσεις; [2]Πώς θα σε έκανε να αισθανθείς; [3]Προσπάθησε να θυμηθείς κάποιες στιγμές - ίσως ένα λεπτό, ίσως και λιγότερο -όταν τίποτα δεν ήρθε να διακόψει την ειρήνη

σου, όταν ήσουν βέβαιος ότι αγαπιόσουν και ότι ήσουν ασφαλής. [4]Μετά προσπάθησε να απεικονίσεις πώς θα ήταν αν αυτή η στιγμή επεκτεινόταν μέχρι το τέλος του χρόνου και στην αιωνιότητα. [5]Μετά άσε την αίσθηση της γαλήνης που αισθάνθηκες να πολλαπλασιαστεί εκατό φορές και μετά να πολλαπλασιαστεί εκατό φορές ακόμα.

3. Και τώρα έχεις μια νύξη, τίποτα περισσότερο από τον πιο αμυδρό υπαινιγμό, της κατάστασης στην οποία ο νους σου θα αναπαυτεί όταν η αλήθεια θα έχει έρθει. [2]Χωρίς ψευδαισθήσεις δε θα μπορούσε να υπάρξει ούτε φόβος, ούτε αμφιβολία, ούτε επίθεση. [3]Όταν έρθει η αλήθεια, όλα τα βάσανα τελείωσαν, γιατί δεν υπάρχει πια χώρος για παροδικές σκέψεις και νεκρές ιδέες να παραμείνουν στο νου σου. [4]Η αλήθεια καταλαμβάνει το νου σου πλήρως, απελευθερώνοντας σε από την πίστη σε όλα τα εφήμερα πράγματα. [5]Δεν έχουν θέση στο νου σου επειδή η αλήθεια έχει έρθει, κι έτσι δεν υπάρχουν πουθενά. [6]Δεν μπορούν να βρεθούν πουθενά, διότι η αλήθεια είναι παντού τώρα και για πάντα.

4. Όταν έρθει η αλήθεια δε μένει για λίγο, για να εξαφανιστεί μετά ή να γίνει κάτι διαφορετικό. [2]Δε μεταβάλλεται και δεν αλλάζει τη μορφή της, ούτε και έρχεται και φεύγει ξανά. [3]Παραμένει ακριβώς όπως ήταν πάντοτε, για να βασίζεται κανείς σε αυτήν για κάθε του ανάγκη και να στηρίζεται σε αυτήν με τέλεια εμπιστοσύνη σε όλες τις φαινομενικές δυσκολίες και τις αμφιβολίες που τα φαινόμενα του κόσμου προκαλούν. [4]Αυτές οι δυσκολίες και οι αμφιβολίες απλώς θα εξαφανιστούν, όταν η αλήθεια διορθώσει τα λάθη στο νου σου.

5. Όταν έρθει η αλήθεια, φέρνει στα φτερά της το δώρο της τέλειας σταθερότητας και αγάπη που δεν κλονίζεται από τους πόνους και τα βάσανα, αλλά κοιτά πέρα από αυτά με σταθερότητα και σιγουριά. [2]Εδώ βρίσκεται το δώρο της θεραπείας, διότι η αλήθεια δε χρειάζεται υπεράσπιση κι επομένως καμιά επίθεση δεν είναι δυνατή. [3]Οι ψευδαισθήσεις μπορούν να προσαχθούν στην αλήθεια για να διορθωθούν. [4]Αλλά η αλήθεια βρίσκεται πολύ πιο μακριά από τις ψευδαισθήσεις και δεν μπορεί να προσαχθεί σε αυτές για να τις κάνει αληθινές.

6. Η αλήθεια δεν έρχεται και φεύγει, ούτε και μεταβάλλεται ούτε και αλλάζει με μια εμφάνιση τώρα και με μια άλλη μετά, ασύλληπτη και άπιαστη. [2]Δεν κρύβεται. [3]Στέκεται ακάλυπτη στο φως, φανερά ευπρόσιτη. [4]Είναι αδύνατο για οποιονδήποτε να την αναζητήσει αληθινά και να μην πετύχει. [5]Η σημερινή μέρα ανήκει στην αλήθεια. [6]Δώσε στην αλήθεια αυτό που της οφείλεται και αυτή θα σου δώσει αυτό που σου οφείλεται. [7]Δεν προορίστηκες για να υποφέρεις και να πεθάνεις. [8]Ο Πατέρας σου θέλει να τελειώσουν αυτά τα όνειρα. [9] Άφησε την αλήθεια να τα διορθώσει όλα.

7. Δε ζητάμε κάτι που δεν έχουμε. [2]Απλώς ζητάμε ό,τι μας ανήκει για να μπορέσουμε να το αναγνωρίσουμε σαν δικό μας. [3]Επωφελούμεθα σήμερα από τις χαρμόσυνες ενδείξεις της βεβαιότητας που έχουν γεννηθεί από την αλήθεια. [4]Τα ασταθή κι αβέβαια βήματα των ψευδαισθήσεων δεν είναι ο τρόπος με τον οποίο προχωράμε σήμερα. [5]Είμαστε τόσο βέβαιοι ότι θα πετύχουμε, όσο είμαστε σίγουροι ότι ζούμε και ελπίζουμε και αναπνέουμε και σκεφτόμαστε. [6]Δεν αμφιβάλλουμε ότι βαδίζουμε με την αλήθεια σήμερα, και την εμπιστευόμαστε ότι θα εισέλθει σε όλες τις ασκήσεις που κάνουμε σήμερα.

8. ' Άρχισε ζητώντας από Αυτόν, ο Οποίος σε συνοδεύει σε αυτή την προσπάθεια, να είναι στην επίγνωση σου καθώς προχωράς με Αυτόν. [2]Δεν είσαι φτιαγμένος από σάρκα και αίμα και κόκαλα, αλλά δημιουργήθηκες από την ίδια ακριβώς Σκέψη που έδωσε το δώρο της ζωής και σε Αυτόν. [3]Αυτός είναι ο Αδερφός σου και είναι τόσο όμοιος με σένα που ο Πατέρας σου γνωρίζει ότι και οι δύο είσαστε ίδιοι. [4]Είναι ο Εαυτός σου από τον Οποίο ζητάς να έρθει μαζί σου, και πώς θα μπορούσε Αυτός να απουσιάζει από εκεί που βρίσκεσαι εσύ,

9. Η αλήθεια θα διορθώσει όλα τα λάθη στο νου σου, τα οποία σου λένε ότι θα μπορούσες να είσαι αποχωρισμένος από Αυτόν. [2]Μιλάς σε Αυτόν σήμερα και δίνεις την υπόσχεση σου να αφήσεις την αποστολή Του να εκπληρωθεί μέσα από σένα. [3]Το να μοιραστείς την αποστολή Του σημαίνει να μοιραστείς τη χαρά Του. [4]Η βεβαιότητα Του είναι μαζί σου καθώς λες:

[5]Η *αλήθεια θα διόρθωση όλα τα λάθη στο νου μου, και θα αναπαυτώ σε Αυτόν, ο Οποίος είναι ο Εαυτός μου.*

[6]Μετά, άφησε Τον να σε οδηγήσει απαλά στην αλήθεια η οποία θα σε περιβάλει και θα σου δώσει ειρήνη τόσο βαθιά και γαλήνια που θα επιστρέψεις απρόθυμα στο γνώριμο κόσμο.
10. Παρ' όλα αυτά, όμως, θα είσαι χαρούμενος να ξανακοιτάξεις αυτόν τον κόσμο. [2]Διότι θα φέρεις μαζί σου την υπόσχεση των αλλαγών, τις οποίες η αλήθεια που σε συνοδεύει θα διοχετεύσει στον κόσμο. [3]Αυτές θα αυξάνονται με κάθε δώρο πέντε μόνο λεπτών, και τα λάθη που περιβάλλουν τον κόσμο θα διορθωθούν καθώς τα αφήνεις να διορθώνονται στο νου σου.
11. Μην ξεχνάς την αποστολή σου για σήμερα. [2]Μιλάς για όλο τον κόσμο και για Αυτόν ο Οποίος θα ήθελε να απελευθερώσει τον κόσμο, όπως θα ήθελε να ελευθερώσει και σένα, κάθε φορά που λες στον εαυτό σου με βεβαιότητα: «η αλήθεια θα διορθώσει όλα τα λάθη στο νου μου».

ΜΑΘΗΜΑ 108

Το να Δίνεις και το να Παίρνεις Είναι Ένα στην Αλήθεια.

1. Η όραση βασίζεται στη σημερινή ιδέα. [2]Το φως είναι μέσα σε αυτήν, διότι συμφιλιώνει όλα αυτά που φαίνονται να είναι αντίθετα. [3]Και τι είναι το φως, παρά η γεννημένη από την ειρήνη μετατροπή όλων των συγκρούσεων σου και λανθασμένων σου σκέψεων σε μια ιδέα που είναι ολοκληρωτικά αληθινή; [4]Ακόμα κι αυτή θα εξαφανιστεί, επειδή η Σκέψη που βρίσκεται από πίσω της θα εμφανιστεί για να πάρει τη θέση της. [5]Και τώρα είσαι εν ειρήνη για πάντα, διότι το όνειρο έχει πια τελειώσει.
2. Το αληθινό φως, που κάνει την αληθινή όραση δυνατή, δεν είναι το φως που βλέπουν τα μάτια του σώματος. [2]Είναι μια ψυχολογική κατάσταση που είναι τόσο ενοποιημένη, που το σκοτάδι δεν μπορεί να γίνει αντιληπτό καθόλου. [3]Κι έτσι, ό,τι είναι ίδιο βλέπεται σαν ένα, ενώ ό,τι δεν είναι ίδιο παραμένει απαρατήρητο γιατί δεν υπάρχει.
3. Αυτό είναι το φως που δε δείχνει αντίθετα, και η όραση, έχοντας θεραπευτεί, έχει τη δύναμη να θεραπεύει. [2]Αυτό είναι το φως που φέρνει την ειρήνη του νου σου σε άλλους νόες, για να τη μοιραστεί και να χαρεί που αυτοί είναι ένα με σένα και με τους εαυτούς τους. [3]Αυτό είναι το φως που θεραπεύει, επειδή επιφέρει ενιαία αντίληψη, βασισμένη σ' ένα ενιαίο σύστημα αναφοράς από το οποίο ένα μόνο νόημα προκύπτει.
4. Εδώ, και το να δίνεις και το να παίρνεις ερμηνεύονται σαν διαφορετικές πλευρές μιας ενιαίας Σκέψης, η αλήθεια της οποίας δε βασίζεται στο ποια πλευρά φαίνεται να είναι πρώτη, ούτε στο ποια φαίνεται να είναι δεύτερη. [2]Εδώ γίνεται κατανοητό ότι και οι δύο συμβαίνουν μαζί, ώστε η Σκέψη να παραμείνει ολοκληρωμένη. [3]Και σε αυτή την κατανόηση βρίσκεται το θεμέλιο στο οποίο όλα τα αντίθετα συμφιλιώνονται, επειδή γίνονται αντιληπτά από το ίδιο σύστημα αναφοράς που ενοποιεί αυτή τη Σκέψη.
5. Μια σκέψη, εντελώς ενοποιημένη, θα επαρκέσει να ενοποιήσει όλη τη σκέψη. [2]Αυτό είναι το ίδιο με το να πούμε ότι μια επανόρθωση θα επαρκέσει για όλες τις επανορθώσεις, ή ότι το να συγχωρέσεις ολοκληρωτικά έναν αδερφό είναι αρκετό για να φέρει τη σωτηρία σε όλους τους νόες. [3]Διότι αυτές δεν είναι παρά μερικές ειδικές περιπτώσεις ενός νόμου που ισχύει για κάθε είδους μάθησης, αν διευθύνεται από τον ' Ένα ο Οποίος γνωρίζει την αλήθεια.
6. Το να μάθεις ότι το να δίνεις και το να παίρνεις είναι το ίδιο έχει ιδιαίτερη χρησιμότητα, επειδή μπορείς να το δοκιμάσεις πολύ εύκολα και να δεις ότι είναι αληθινό
. [2]Και όταν αυτή η ειδική περίπτωση θα έχει αποδείξει ότι ισχύει πάντοτε, σε κάθε περίσταση στην οποία δοκιμάζεται. τότε η σκέψη πίσω από αυτήν θα μπορεί να γενικευτεί σε άλλα είδη αμφιβολιών και διπλής όρασης.[3]Και από εκεί θα επεκταθεί και τελικά θα φτάσει στη μια Σκέψη που βρίσκεται κάτω από όλα αυτά.
7. Εξασκούμεθα σήμερα με αυτή την ειδική περίπτωση του να δίνεις και να παίρνεις .[2]Θα χρησιμοποιήσουμε αυτό το απλό μάθημα στα φανερά, επειδή έχει αποτελέσματα που δεν μπορούμε να μην αντιληφθούμε. [3]Το να δίνεις είναι το ίδιο με το να παίρνεις. [4]Σήμερα θα επιχειρήσουμε να προσφέρουμε ειρήνη σε όλους και να δούμε πόσο γρήγορα η ειρήνη θα επιστρέψει σε μας. [5]Το φως είναι η γαλήνη, και σε αυτή την ειρήνη μας δίνεται η

όραση κι έτσι μπορούμε να δούμε.
8. Αρχίζουμε λοιπόν τις περιόδους εξάσκησης με τη σημερινή διδασκαλία και λέμε:
[2]*Το να δίνεις και το να παίρνεις*
είναι ένα στην αλήθεια. [3]*Θα λάβω ό,τι δίνω τώρα.*
[4]Μετά κλείσε τα μάτια σου και για πέντε λεπτά συλλογίσου τι θα προσφέρεις σε όλους, για να το λάβεις ο ίδιος. [5]Θα μπορούσες, παραδείγματος χάριν να πεις:
[6]*Σε όλους προσφέρω ηρεμία.* [7]*Σε όλους προσφέρω ψυχική ειρήνη.* [8]*Σε όλους προσφέρω καλοσύνη.*
9.Λέγε το καθένα από αυτά αργά και μετά σταμάτα για λίγο και περίμενε να λάβεις το δώρο που έδωσες. [2]Και θα σου δοθεί στο βαθμό στον οποίο το έδωσες. [3]Θα διαπιστώσεις ότι η ανταμοιβή σου είναι τέλεια, διότι αυτό είναι το δώρο που ζήτησες. [4]Θα μπορούσε να σε βοηθήσει επίσης να σκεφτείς κάποιον στον οποίο να δώσεις τα δώρα σου. [5] Αυτός αντιπροσωπεύει τους άλλους και μέσω αυτού δίνεις σε όλους.
10. Το πολύ απλό μάθημα μας για σήμερα θα σου διδάξει πολλά. [2]Αποτέλεσμα και αιτία θα είναι πολύ πιο κατανοητά από δω και μπρος και θα προχωρήσουμε πολύ πιο γρήγορα τώρα. [3]Θεώρησε τις σημερινές ασκήσεις σαν γοργά βήματα στη μάθηση σου, που γίνονται ακόμα πιο γοργά και πιο σίγουρα κάθε φορά που λες: «Το να δίνεις και το να παίρνεις είναι ένα στην αλήθεια».

ΜΑΘΗΜΑ 109

Αναπαύομαι στο Θεό.

1. Ζητάμε ανάπαυση σήμερα, καθώς επίσης και ηρεμία ακλόνητη από τα φαινόμενα του κόσμου. [2]Ζητάμε ειρήνη και γαλήνη μέσα σε όλη την αναταραχή που γεννιέται από τα αντιμαχόμενα όνειρα. [3]Ζητάμε ασφάλεια και ευτυχία αν και φαίνεται ότι κοιτάζουμε τον κίνδυνο και τη λύπη. [4]Και έχουμε τη σκέψη που θα απαντήσει στην αναζήτηση μας μ' ό,τι ζητάμε.
2. «Αναπαύομαι στο Θεό.» [2]Αυτή η σκέψη θα σου φέρει την ανάπαυση και την ηρεμία, την ειρήνη και τη γαλήνη και την ασφάλεια και την ευτυχία που αναζητάς. [3]"Αναπαύομαι στο Θεό.» [4]Αυτή η σκέψη έχει τη δύναμη να ξυπνήσει την κοιμώμενη αλήθεια σε σένα, της οποίας η όραση βλέπει πέρα από τα φαινόμενα την ίδια αλήθεια στον καθένα και το καθετί που υπάρχει. [5]Εδώ βρίσκεται το τέλος των βασάνων για όλο τον κόσμο και για τον καθένα που έχει ποτέ έρθει και θα έρθει στο μέλλον για να μείνει για λίγο. [6]Εδώ βρίσκεται η σκέψη στην οποία ο Υιός του Θεού ξαναγεννιέται για να αναγνωρίσει τον εαυτό του.
3. «Αναπαύομαι στο Θεό.» [2]Εντελώς ατρόμητη, αυτή η σκέψη θα σε μεταφέρει μέσα από καταιγίδες και διαμάχες, πέρα από τη δυστυχία και τον πόνο, πέρα από την απώλεια και το θάνατο και προς τη βεβαιότητα του Θεού. [3]Δεν υπάρχει βάσανο που δεν μπορεί να θεραπεύσει. [4]Δεν υπάρχει πρόβλημα που δεν μπορεί να λύσει. [5]Και κανένα φαινόμενο δεν μπορεί παρά να μετατραπεί στην αλήθεια μπροστά στα μάτια αυτού που αναπαύεται στο Θεό.
4. Σήμερα είναι η μέρα της ειρήνης. [2]Αναπαύεσαι στο Θεό, και ενώ ο κόσμος είναι διαιρεμένος από τους ανέμους του μίσους, η ανάπαυση σου παραμένει εντελώς ανενόχλητη. [3]Δική σου είναι η ανάπαυση της αλήθειας. [4]Τα φαινόμενα δεν μπορούν να σε ενοχλήσουν με την παρουσία τους. [5]Προσκαλείς τους πάντες να ενωθούν μαζί σου στην ανάπαυση σου, και αυτοί θα σε ακούσουν και θα έρθουν σε σένα, επειδή αναπαύεσαι στο Θεό. [6]Δε θα ακούσουν άλλη φωνή παρά τη δική σου, γιατί έδωσες τη φωνή σου στο Θεό και τώρα αναπαύεσαι σε Αυτόν και Τον αφήνεις να μιλά μέσα από σένα.
5. Σε Αυτόν δεν έχεις ούτε φροντίδες, ούτε ανησυχίες, ούτε βάρη, ούτε άγχος, ούτε πόνο, ούτε φόβους για μέλλον, ούτε τύψεις για το παρελθόν. [2]Στην αιωνιότητα αναπαύεσαι, ενώ ο χρόνος περνά χωρίς να σε αγγίζει, διότι η ανάπαυση σου δεν μπορεί ποτέ να αλλάξει καθόλου --με κανένα τρόπο. [3]Αναπαύεσαι σήμερα. Και καθώς κλείνεις τα μάτια σου, βυθίσου στη γαλήνη. [4]Άσε αυτές τις περιόδους ανάπαυλας και ανάπαυσης να καθησυχάσουν το νου σου ότι όλες οι ξέφρενες φαντασίες του δε ν ήταν παρά τα όνειρα του πυρετού που έχει πια περάσει.
[5]Άφησε το νου σου να μείνει ακίνητος και αποδέξου με ευγνωμοσύνη τη θεραπεία του.

[6]Αλλα τρομακτικά όνειρα δε θα έρθουν πια, τώρα που αναπαύεσαι στο Θεό. Αφιέρωσε χρόνο σήμερα να αποσυρθείς από τα όνειρα και να εισέλθεις στην ειρήνη.
6. Με την ανάπαυση σου κάθε μια ώρα σήμερα, ένας κουρασμένος νους γίνεται ξαφνικά χαρούμενος, ένα πουλί με σπασμένα φτερά αρχίζει να τραγουδά, ένα ρυάκι που είχε ξεραθεί από παλιά αρχίζει να ρέει και πάλι. Ό κόσμος ξαναγεννιέται κάθε φορά που αναπαύεσαι και θυμάσαι κάθε μια ώρα ότι ήρθες να φέρεις την ειρήνη του Θεού στον κόσμο, ώστε ο κόσμος να μπορέσει να αναπαυθεί μαζί με σένα.
7. Με κάθε πεντάλεπτο που αναπαύεσαι σήμερα, ο κόσμος βρίσκεται πιο κοντά στην αφύπνιση. [2]Και η ώρα, όταν η ανάπαυση θα είναι το μόνο πράγμα που υπάρχει, έρχεται κοντύτερα σε όλους τους καταπονημένους και κουρασμένους νόες οι οποίοι είναι πολύ κουρασμένοι τώρα για να πάρουν το δρόμο τους μόνοι τους. [3]Και θα ακούσουν το πουλί να αρχίσει να τραγουδά και θα δουν το ρυάκι να αρχίσει και πάλι να κυλά, και θα διασχίσουν ανάλαφρα, με ελπίδα αναγεννημένη και δύναμη ανανεωμένη, το δρόμο που ξαφνικά φαίνεται εύκολος καθώς προχωρούν.
8. Αναπαύεσαι μέσα στην ειρήνη του Θεού σήμερα, και από την ανάπαυση σου προσκαλείς τους αδερφούς σου για να τους προσελκύσεις στη δική τους ανάπαυση, μαζί με σένα. [2]Θα είσαι πιστός στην αποστολή σου σήμερα, δε θα ξεχάσεις κανένα και θα τους φέρεις όλους στον απέραντο κύκλο της ειρήνης σου, στον ιερό ναό όπου αναπαύεσαι. [3]Άνοιξε τις πόρτες του ναού και άσε τους να έρθουν από τα πέρατα του κόσμου κι από κοντά επίσης, τους μακρινούς τους αδερφούς και τους πιο στενούς σου φίλους, κάλεσε τους όλους να εισέλθουν εδώ και να αναπαυτούν μαζί σου.
9. Αναπαύεσαι μέσα στην ειρήνη του Θεού σήμερα, γαλήνιος και ατάραχος. [2]Κάθε αδερφός έρχεται να βρει την ανάπαυση του και του την προσφέρεις. [3]Αναπαυόμαστε μαζί εδώ, γιατί έτσι η ανάπαυση μας ολοκληρώνεται, και ό,τι δίνουμε σήμερα το έχουμε ήδη λάβει. [4]Ο χρόνος δεν είναι ο φύλακας αυτού που δίνουμε σήμερα. [5]Δίνουμε σε αυτούς που δεν έχουν γεννηθεί και σε αυτούς που έχουν πεθάνει, σε κάθε Σκέψη του Θεού και στο Νου στον οποίο αυτές οι Σκέψεις γεννήθηκαν και αναπαύονται: [6]Και τους υπενθυμίζουμε το μέρος όπου αναπαύονται κάθε φορά που λέμε στον εαυτό μας: «αναπαύομαι στο Θεό».

ΜΑΘΗΜΑ 110

Είμαι Όπως με Δημιούργησε ο Θεός.

1. Θα επαναλαμβάνουμε τη σημερινή ιδέα από καιρό σε καιρό. [2]Διότι αυτή και μόνο η σκέψη θα ήταν αρκετή για να σώσει εσένα και τον κόσμο, αν πίστευες ότι είναι αληθινή. [3]Η αλήθεια της θα σήμαινε ότι δεν έχεις επιφέρει πραγματικές αλλαγές στον εαυτό σου, ούτε και έχεις αλλάξει το σύμπαν, ώστε ό,τι δημιούργησε ο Θεός να αντικατασταθεί από το φόβο και το κακό, τη δυστυχία και το θάνατο. Αν παραμένεις όπως ο Θεός σε δημιούργησε, ο φόβος δεν έχει νόημα, το κακό δεν είναι πραγματικό, και η δυστυχία και ο θάνατος δεν υπάρχουν.
2. Η σημερινή ιδέα είναι επομένως το καθετί που χρειάζεσαι, για να αφήσεις την τέλεια επανόρθωση να θεραπεύσει το νου σου και να σου δώσει τέλεια όραση που θα θεραπεύσει όλα τα λάθη που οποιοσδήποτε νους έχει κάνει σε οποιοδήποτε χρόνο ή χώρο. [2]Είναι αρκετή για να θεραπεύσει το παρελθόν και να απελευθερώσει το μέλλον. [3]Είναι αρκετή για να αφήσει το χρόνο να γίνει το μέσο με το οποίο όλος ο κόσμος να μάθει την απόδραση από το χρόνο και από κάθε αλλαγή που ο χρόνος φαίνεται να φέρνει στο πέρασμα του.
3. Αν παραμένεις όπως ο Θεός σε δημιούργησε, τα φαινόμενα δεν μπορούν να αντικαταστήσουν την αλήθεια, η υγεία δεν μπορεί να μετατραπεί σε αρρώστια, ούτε ο θάνατος μπορεί να αντικαταστήσει τη ζωή ή ο φόβος την αγάπη. [2]Όλα αυτά δεν έχουν συμβεί, αν παραμείνεις όπως ο Θεός σε δημιούργησε. [3]Δε χρειάζεσαι άλλη σκέψη παρά μόνο αυτή, για να αφήσεις τη λύτρωση να έρθει να φωτίσει τον κόσμο και να τον ελευθερώσει από το παρελθόν.
4. Σε αυτή και μόνο τη σκέψη όλο το παρελθόν εξουδετερώνεται, και το παρόν σώζεται για να απλωθεί γαλήνια σ' ένα αιώνιο μέλλον.[2]Αν είσαι όπως ο Θεός σε δημιούργησε, τότε ο

νους σου δεν έχει αποχωριστεί από το δικό Του Νου, ούτε και από άλλους νόες, και μόνο ενότητα υπάρχει μέσα στο δικό σου νου.
5. Η θεραπευτική δύναμη της σημερινής ιδέας είναι απεριόριστη. [2]Είναι η γενέτειρα όλων των θαυμάτων, ο μεγάλος αναστηλωτής της αλήθειας στην αντίληψη του κόσμου. [3]Με ευγνωμοσύνη εξασκήσου με τη σημερινή ιδέα. [4]Αυτή είναι η αλήθεια που έρχεται να σε απελευθερώσει. [5]Αυτή είναι η αλήθεια που ο Θεός σου έχει υποσχεθεί. [6]Αυτός είναι ο Λόγος στον οποίο όλες οι θλίψεις τελειώνουν.
6. Για τις πεντάλεπτες περιόδους της εξάσκησης σου, άρχισε με την παρακάτω περικοπή από το κείμενο:
[2]Είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.
[3]Ό Υιός Του δεν μπορεί να υποφέρει τίποτα. [4]Είμαι ο Υιός Του.
7. Μετά. κρατώντας καλά στο νου σου αυτή τη δήλωση, προσπάθησε να ανακαλύψεις στο νου σου τον Εαυτό σου, ο Οποίος είναι ο άγιος Υιός του ' Ίδιου του Θεού.
8. Αναζήτησε Τον μέσα σου, Αυτόν που είναι ο Χριστός σε σένα, ο Υιός του Θεού και ο αδερφός του κόσμου, ο σωτήρας που έχει σωθεί για πάντα, με δύναμη να σώσει οποιονδήποτε Τον αγγίξει, έστω και ελαφρά, ζητώντας το Λόγο που του λέει ότι είναι αδερφός Του.
9. Είσαι όπως σε δημιούργησε ο Θεός. [2]Τίμησε τον Εαυτό σου σήμερα. [3]Ας μην λατρεύσεις σήμερα τα είδωλα που έπλασες από τον Υιό του Θεού. [4]Βαθιά μέσα στο νου σου, ο άγιος Χριστός μέσα σου περιμένει να Τον αναγνωρίσεις. [5]Κι ενώ Αυτός παραμένει άγνωστος και μη αποδεκτός, εσύ έχεις χαθεί και δε γνωρίζεις τον εαυτό σου.
10. Αναζήτησε Τον σήμερα και θα τον βρεις. [3]Αυτός θα είναι ο Σωτήρας σου από όλα τα είδωλα που έχεις φτιάξει. [3]Διότι όταν Τον βρεις, θα καταλάβεις πόσο ανάξια είναι τα είδωλα σου και πόσο ψεύτικες ήταν οι απεικονίσεις που πίστευες ότι ήταν ο εαυτός σου. Σήμερα, θα κάνουμε μεγάλη πρόοδο προς την αλήθεια με το να εγκαταλείψουμε τα είδωλα και να ανοίξουμε τα χέρια και τις καρδιές και τους νόες μας στο Θεό.
11. Θα τον θυμόμαστε καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας με τις καρδιές μας γεμάτες ευγνωμοσύνη και τις σκέψεις μας γεμάτες αγάπη για όλους αυτούς που συναντιούνται με μας σήμερα. [2]Διότι αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο Τον θυμόμαστε. [3]Και θα λέμε το εξής, για να υπενθυμίζουμε στον εαυτό μας τον Υιό Του, τον άγιο μας Εαυτό, το Χριστό μέσα στον καθένα από μας:
[4]ΕΪμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.
[5]Ας δηλώνουμε αυτή την αλήθεια όσο πιο συχνά μπορούμε. [6]Αυτός είναι ο Λόγος του Θεού που σε απελευθερώνει. [7]Αυτό είναι το κλειδί που ανοίγει την πύλη του Ουρανού και σε αφήνει να εισέλθεις στην ειρήνη του Θεού και στην αιωνιότητα Του.

ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ III

1. Η επομένη επανάληψη μας αρχίζει σήμερα. [2]Θα επανεξετάζουμε δύο πρόσφατα μαθήματα κάθε μέρα για δέκα διαδοχικές μέρες εξάσκησης, θα τηρήσουμε μια ειδική διαδικασία για αυτές τις περιόδους εξάσκησης, και σε παροτρύνουμε να την ακολουθήσεις όσο πιο πιστά μπορείς.
2. Καταλαβαίνουμε φυσικά ότι μπορεί να σου είναι αδύνατο να επιχειρείς κάθε μέρα και κάθε ώρα της ημέρας ό,τι προτείνεται εδώ σαν άριστη εξάσκηση. [2]Η μάθηση δε θα εμποδιστεί όταν χάνεις μια περίοδο εξάσκησης, επειδή σου είναι αδύνατο να εξασκηθείς στον προκαθορισμένο χρόνο. [3]Ούτε και είναι αναγκαίο να κάνεις υπερβολικές προσπάθειες, για να προλαβαίνεις να κανείς ένα συγκεκριμένο αριθμό ασκήσεων. [4]Οι τελετουργίες δεν είναι ο στόχος μας και θα ανέτρεπαν το σκοπό μας.
3. Η μάθηση όμως θα εμποδιστεί, όταν χάνεις μια περίοδο εξάσκησης επειδή είσαι απρόθυμος να αφιερώσεις το χρόνο που σου ζητείται να δώσεις. [2]Μην ξεγελαστείς. [3]Η απροθυμία μπορεί να κρυφτεί πολύ προσεκτικά πίσω από ένα πέπλο καταστάσεων που δεν μπορείς να ελέγξεις. [4]Μάθε να διακρίνεις τις καταστάσεις που δεν είναι κατάλληλες για την εξάσκηση σου από εκείνες που προκαλείς για να συγκαλύψεις την απροθυμία σου.
4. Εκείνες οι περίοδοι εξάσκησης που έχεις χάσει, επειδή για οποιοδήποτε λόγο δεν

ήθελες να τις κάνεις, πρέπει να γίνονται αμέσως μόλις αλλάξεις γνώμη για το σκοπό σου. Είσαι απρόθυμος να συνεργαστείς στην εξάσκηση της σωτηρίας, μόνο αν αυτή η εξάσκηση παρεμποδίζει την επίτευξη στόχων που αγαπάς πιο πολύ. [3]Οταν αποσύρεις την αξία που έχει δοθεί σε αυτούς τους στόχους, επέτρεψε την αντικατάσταση των λιτανειών σου σε αυτούς με τις περιόδους της εξάσκησης σου. [4]Αυτοί οι στόχοι δε σου έδωσαν τίποτα. [5]Η εξάσκηση σου όμως μπορεί να σου προσφέρει τα πάντα. [6]Αποδέξου λοιπόν την προσφορά της και βίωσε την ειρήνη.
5. Η διαδικασία που πρέπει να χρησιμοποιήσεις για αυτές τις επαναλήψεις είναι η εξής: [2]Αφιέρωσε πέντε λεπτά, ή και περισσότερο αν θα το προτιμούσες, δυο φορές την ημέρα συλλογιζόμενος τις σκέψεις που σου αναθέτονται. [3]Διάβασε προσεκτικά τις ιδέες και τα σχόλια που έχουν γραφτεί για την άσκηση της κάθε μέρας. [4]Και μετά άρχισε να τα σκέφτεσαι αυτά, αφήνοντας το νου σου να τα συσχετίσει με τις ανάγκες σου, τα προβλήματα που φαίνεται να έχεις και όλες τις υποθέσεις σου.
6. Βάλε τις ιδέες μέσα στο νου σου και άσε τον να τις χρησιμοποιήσει όπως προτιμά. [2]Εχε του εμπιστοσύνη ότι θα τις χρησιμοποιήσεις με σοφία βοηθούμενος στις αποφάσεις του από τον Ένα που σου έδωσε τις σκέψεις.
[3]Τι μπορείς να εμπιστευθείς, παρά ότι είναι στο νου σου,
[4]Έχε πίστη σε αυτές τις επαναλήψεις, οι μέθοδοι που χρησιμοποιεί το Άγιο Πνεύμα δε θα αποτύχουν.[5]Η σοφία του νου σου θα έρθει να σε βοηθήσει. [6]Δώσε κατεύθυνση στην αρχή, μετά χαλάρωσε και με σιωπηλή πίστη άσε το νου να χρησιμοποιήσει τις σκέψεις που έδωσες, όπως σου δόθηκαν και σένα νια να τις χρησιμοποιήσει.
7. Σου έχουν δοθεί με απόλυτη εμπιστοσύνη, με απόλυτη βεβαιότητα ότι θα τις χρησιμοποιήσεις καλά. Με απόλυτη πίστη ότι θα δεις τα μηνύματα τους και θα τα χρησιμοποιήσεις για τον εαυτό σου.[2]Πρόσφερε αυτές τις σκέψεις στο νου σου με την ίδια εμπιστοσύνη και βεβαιότητα και πίστη. [3]Ο νους σου δε θα αποτύχει. Είναι το εκλεκτό μέσο του Αγίου Πνεύματος για τη σωτηρία σου. [4]Αφού χαίρει της εμπιστοσύνης Του, το μέσο που Αυτός έχει εκλέξει πρέπει οπωσδήποτε να αξίζει και τη δική σου εμπιστοσύνη,
8. Πρέπει να τονίσουμε το όφελος που θα έχεις αν αφιερώνεις τα πρώτα πέντε λεπτά της ημέρας σε αυτές τις επαναλήψεις, καθώς επίσης και τα τελευταία πέντε λεπτά της ημέρας πριν κοιμηθείς. [2]Αν αυτό δεν μπορεί να γίνει, τουλάχιστον προσπάθησε να τις μοιράσεις, έτσι ώστε να κάνεις μια επανάληψη το πρωί και την άλλη κατά τη διάρκεια της ώρας προτού πέσεις να κοιμηθείς.
9. Οι ασκήσεις που πρέπει να γίνονται καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας είναι εξίσου σημαντικές και ίσως ακόμα μεγαλύτερης αξίας. [2] Έχεις την τάση να εξασκείσαι μόνο στις προκαθορισμένες ώρες και μετά να ασχολείσαι με άλλα πράγματα, χωρίς να εφαρμόζεις σε αυτά ό,τι έμαθες. [3]Το αποτέλεσμα είναι ότι δεν έχεις δει μεγάλο όφελος και δεν έχεις δώσει στη μάθηση σου μια καλή ευκαιρία να αποδείξει πόσο μεγάλα είναι τα δώρα που μπορεί να σου δώσει. [4]Εδώ έχεις μια άλλη ευκαιρία να τη χρησιμοποιήσεις καλά.
10. Σε αυτές τις επαναλήψεις, τονίζουμε την ανάγκη να μην αφήνεις τη μάθηση σου να μένει αδρανής μεταξύ των μεγαλύτερων περιόδων της εξάσκησης σου. [2]Κάθε μια ώρα προσπάθησε να κάνεις μια σύντομη αλλά και προσεκτική επανάληψη των δύο καθημερινών ιδεών. [3]Χρησιμοποίησε τη μια ιδέα όταν αρχίζει η ώρα, και την άλλη μισή ώρα αργότερα. [4]Δε χρειάζεται να αφιερώνεις πάνω από μία μόνο στιγμή. [5]Επανέλαβε την ιδέα και επέτρεψε στο νου σου να αναπαυτεί για λίγο στη σιωπή και στην ειρήνη. [6]Μετά γύρισε σε άλλες υποθέσεις, αλλά προσπάθησε να κρατήσεις την ιδέα μαζί σου και άφησε την επίσης να σε βοηθήσει να κρατήσεις την ειρήνη σου καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας.
11. Αν κλονιστείς, συλλογίσου ξανά την ιδέα. [2]Αυτές οι περίοδοι εξάσκησης έχουν σχεδιασθεί για να σε βοηθήσουν να αποκτήσεις τη συνήθεια να εφαρμόζεις ότι μαθαίνεις κάθε μέρα ατό καθετί που κάνεις. Αφού επαναλάβεις τη σκέψη, μη την παρατάς. [4]Η χρησιμότητα της για σένα είναι απεριόριστη. [5]Και ο σκοπός της είναι να σε υπηρετήσει με κάθε τρόπο, παντού και πάντοτε. και οποτεδήποτε χρειάζεσαι οποιουδήποτε είδους βοήθεια. [6]Προσπάθησε, λοιπόν, να την παίρνεις μαζί σου στις ασχολίες της ημέρας και να την καθιστάς άγια, άξια του Υιού του Θεού, αποδεκτή στο Θεό και στον εαυτό σου.
12. Οι επαναλήψεις κάθε μέρας θα τελειώνουν με μια ακόμα δήλωση της σκέψης που πρέπει να χρησιμοποιήσεις στην αρχή κάθε ώρας, καθώς επίσης και της σκέψης που

πρέπει να εφαρμόζεται μισή ώρα αργότερα. [2]Μην τις ξεχάσεις. [3]Αυτή η δεύτερη ευκαιρία να εξασκηθείς με καθεμιά από αυτές τις ιδέες θα επιφέρει τόσο μεγάλη πρόοδο, που η μάθηση μας από αυτές τις επαναλήψεις θα είναι τόσο κερδοφόρος που θα συνεχίσουμε σε πιο στέρεο έδαφος, με πιο σταθερά βήματα και με πιο δυνατή πίστη.
13. Μην ξεχνάς πόσο λίγο έχεις μάθει.
[2]Μην ξεχνάς πόσο μπορείς να μάθεις τώρα.
[3]Μην ξεχνάς την ανάγκη του Πατέρα σου για σένα, καθώς επανεξετάζεις αυτές τις σκέψεις που σου έδωσε.

ΜΑΘΗΜΑ 111

Για την πρωινή και βραδυνή επανάληψη:

1. (91) **Τα θαύματα βλέπονται στο φως**.
[2]Δεν μπορώ να δω στο σκοτάδι. [3]Το φως της αγιοσύνης και της αλήθειας ας φωτίσει το νου μου, και ας με αφήσει να δω την αθωότητα εντός.
2. (92) **Τα θαύματα βλέπονται σ*το* φως, και το φως και η δύναμη είναι ένα.**
[2]Βλέπω μέσω της δύναμης, το δώρο του Θεού σε μένα. [3]Ή αδυναμία μου είναι το σκοτάδι που το δώρο Του εξαφανίζει, με το να μου δίνει τη δύναμή Του για να πάρει τη θέση της.
3. Στην αρχή της κάθε ώρας:
Τα θαύματα βλέπονται στο φως.
[3]Μισή ώρα αργότερα:
[4]Τα θαύματα βλέπονται στο φως, και το φως και η δύναμη είναι ένα.

ΜΑΘΗΜΑ 112

Για την πρωινή και βραδυνή επανάληψη:

1. (93) **Το φως και η χαρά και η ειρήνη είναι μαζί μου.**
[2]Είμαι το σπίτι του φωτός και, της χαράς και της ειρήνης. [3]Καλωσορίζω αυτά τα *δώρα στο σπίτι που μοιράζομαι με το Θεό, επειδή είμαι μέρος Του.*
2 (94) **Είμαι όπως με Δημιούργησε ο Θεός.**
[2]Θα παραμείνω για πάντα όπως *ήμουν δημιουργημένος από Τον Αμετάβλητο όπως ο Εαυτός Του. [3]Και είμαι ένα με Αυτόν, και Αυτός με μένα.*
3. Στην αρχή της κάθε ώρας:
[2]Το φως και η χαρά και η ειρήνη είναι μαζί μου.
[3]Μισή ώρα αργότερα:
[4]Είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.

ΜΑΘΗΜΑ 113

Για την πρωινή και βραδυνή επανάληψη:

1. (95) **Είμαι ένας αδιαίρετος Εαυτός, ενωμένος με το Δημιουργό μου.**
[2]Η γαλήνη και η τέλεια ειρήνη είναι δικές μου διότι είμαι ένας αδιαίρετος Εαυτός, *εντελώς ακέραιος, σε πλήρη αρμονία με όλη τη δημιουργία και με το Θεό.*
2. (96) **Η σωτηρία προέρχεται από τον αδιαίρετο Εαυτό μου.**
[2]Από τον αδιαίρετο Εαυτό μου, Του Οποίου η γνώση ακόμα παραμένει μέσα στο νου μου, βλέπω το τέλειο σχέδιο τον Θεού για την σωτηρία μου να εκπληρώνεται τέλεια.
3. Στην αρχή της κάθε ώρας:
Είμαι ένας αδιαίρετος Εαυτός, ενωμένος με τον Δημιουργό μου.
[3]Μισή ώρα αργότερα:
[4]Η σωτηρία προέρχεται από τον αδιαίρετο Εαυτό μου.

ΜΑΘΗΜΑ 114

Για την πρωινή και βραδινή επανάληψη:

1 (97) **Είμαι πνεύμα.**
[2]*Είμαι ο Υιός του Θεού.* [3]*Κανένα σώμα δεν μπορεί* να *περιέχει το πνεύμα μου. ούτε και* να *μου επιβάλλει κάποιο περιορισμό που ο Θεός δε δημιούργησε.*
2. (98) **Θα αποδεχτώ το ρόλο μου στο σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία.**
[2]*Τι μπορεί* να *είναι η αποστολή μου παρά το να δεχθώ το Λόγο του Θεού, ο Οποίος με έχει δημιουργήσει λόγω του τι είμαι και θα είμαι για πάντα,*
3. Στην αρχή της κάθε ώρας:
[2]Είμαι πνεύμα.
[3]Μισή ώρα αργότερα:
[4]Θα αποδεχτώ το ρόλο μου στο σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία.

ΜΑΘΗΜΑ 115

Για την πρωινή και βραδυνή επανάληψη:

1. (99) **Η σωτηρία είναι η μόνη μου αποστολή εδώ.**
[2]*Η αποστολή μου εδώ είναι να συγχωρέσω τον κόσμο για όλα τα λάθη που έχω κάνει.*
[3]*Διότι έτσι απελευθερώνομαι από αυτά μαζί με όλο τον κόσμο.*
2. (100) **Ο ρόλος μου είναι απαραίτητος στο σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία.**
[2]Είμαι *απαραίτητος στο σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία του κόσμου.* [3]*Διότι Αυτός μου έδωσε το σχέδιο Του, ώστε να μπορέσω να σώσω τον κόσμο.*
3. Στην αρχή της κάθε ώρας:
[2]Η σωτηρία είναι η μόνη μου αποστολή εδώ.
[3]Μισή ώρα αργότερα:
[4]Ο ρόλος μου είναι απαραίτητος στο σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία.

ΜΑΘΗΜΑ 116

Για την πρωινή και βραδινή επανάληψη:

1. (101) **Τέλεια ευτυχία είναι το θέλημα του Θεού για μένα.**
[2]*Τέλεια ευτυχία είναι το θέλημα του Θεού για μένα.* [3]*Και είναι δυνατό να υποφέρω μόνο αν πιστεύω ότι υπάρχει ένα άλλο θέλημα* εκτός από *το δικό Του.*
2. (102) **Μοιράζομαι το θέλημα του Θεού για την ευτυχία μου.**
[2]*Μοιράζομαι το θέλημα του Πατέρα μου για μένα, τον Υιό Του.* [3] *Ο τι μου έχει δώσει Αυτός είναι το καθετί που θέλω.* [4]*Οτι μου έχει δώσει Αυτός είναι το καθετί που υπάρχει.*
3. Στην αρχή της κάθε ώρας:
[2]Τέλεια ευτυχία είναι το θέλημα του Θεού για μένα.
[3] Μισή ώρα αργότερα:
[4]Μοιράζομαι το θέλημα του Θεού για την ευτυχία μου.

ΜΑΘΗΜΑ 117

Για την πρωινή και βραδινή επανάληψη:

1. (103) **Επειδή ο Θεός είναι Αγάπη είναι επίσης και ευτυχία.**
[2]Ας θυμηθώ *ότι η αγάπη είναι ευτυχία και τίποτα άλλο δε φέρνει τη χαρά.* [3]*Κι έτσι διαλέγω να μην καλλιεργήσω κανένα υποκατάστατο για την αγάπη.*
2. (104) **Αναζητώ μόνο ότι μου ανήκει αληθινά.**
[2]*Η αγάπη είναι η κληρονομιά μου και μαζί με αυτήν και η χαρά.* [3]*Αυτά είναι τα δώρα που*

μου έδωσε ο Πατέρας μου. [4]*Θα ήθελα να δεχτώ το καθετί που είναι αληθινά δικό μου.*
3. Στην αρχή της κάθε ώρας:
[2]**Επειδή ο Θεός είναι Αγάπη, είναι επίσης και ευτυχία.**
[3]Μισή ώρα αργότερα:
[4]**Αναζητώ μόνο ό,τι μου ανήκει αληθινά.**

ΜΑΘΗΜΑ 118

Για την πρωινή και βραδινή επανάληψη:

1. (105) **Η ειρήνη και η χαρά του Θεού είναι δικές μου.**
[2]*Σήμερα θα δεχτώ την ειρήνη και τη χαρά του Θεού, για τις οποίες πρόθυμα θα ανταλλάξω όλα τα υποκατάστατα που έχω επινοήσει για την ευτυχία και την ειρήνη.*
2. (106) **Ας μείνω ακίνητος και ας ακούσω προσεκτικά την αλήθεια.**
[2]*Ας σιωπήσει η δική μου αδύναμη φωνή, και ας ακούσω την ισχυρή Φωνή για την ίδια την Αλήθεια να με διαβεβαιώνει ότι είμαι ο τέλειος Υιός του Θεού.*
3. Στην αρχή της κάθε ώρας:
[2]**Ή ειρήνη και η χαρά του Θεού είναι δικές μου.**
[3]Μισή ώρα αργότερα:
[4]**Ας μείνω ακίνητος και ας ακούσω προσεκτικά την αλήθεια.**

ΜΑΘΗΜΑ 119

Για την πρωινή και βραδινή επανάληψη:

1. (107) **Η αλήθεια θα διορθώσει όλα τα λάθη *στο* νου μου.**
[2]*Κάνω λάθος όταν νομίζω ότι μπορεί να πληγωθώ. Είμαι ο Υιός του Θεού, του Οποίου ο Εαυτός αναπαύεται με ασφάλεια στο Νου του Θεού.*
2. (108) **Το να δίνεις και το να παίρνεις είναι ένα στην αλήθεια.**
[2]*Θα συγχωρέσω τα πάντα σήμερα, ώστε να μπορέσω να μάθω πώς να δεχτώ την αλήθεια που είναι μέσα μου και να αναγνωρίσω ότι είμαι αναμάρτητος.*
3. Στην αρχή της κάθε ώρας:
[2]**Η αλήθεια θα διορθώσει όλα τα λάθη στο νου μου.**
[3]Μισή ώρα αργότερα:
[4]**Το να δίνεις και το να παίρνεις είναι το ίδιο στην αλήθεια.**

ΜΑΘΗΜΑ 120

Για την πρωινή και βραδινή επανάληψη:

1. (109) **Αναπαύομαι στο Θεό.**
[2]*Αναπαύομαι στο Θεό σήμερα, και Τον αφήνω να εργάζεται σε μένα και μέσα από μένα, ενώ αναπαύομαι σε Αυτόν στη σιωπή και στην τελεία βεβαιότητα.*
2. (110) **Είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.**
[2]*Είμαι ο Υιός του Θεού.* [3]*Σήμερα εγκαταλείπω όλες τις αρρωστημένες ψευδαισθήσεις που έχω για τον εαυτό μου, και αφήνω τον Πατέρα μου* να *μου πει Ποιος πραγματικά είμαι.*
3. Στην αρχή της κάθε ώρας:
[2]**Αναπαύομαι στο Θεό.**
[3]Μισή ώρα αργότερα:
[4]**Είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.**

ΜΑΘΗΜΑ 121

Η Συγχώρεση Είναι το Κλειδί της Ευτυχίας.

1. Εδώ είναι η απάντηση στην αναζήτηση σου για την ειρήνη. [2]Εδώ είναι το κλειδί του νοήματος σε ένα κόσμο που φαίνεται να μην έχει νόημα. [3]Εδώ είναι ο δρόμος προς την ασφάλεια εν μέσω των κινδύνων που φαίνονται να σε απειλούν συνεχώς, και να κλονίζουν όλες σου τις ελπίδες να βρεις ηρεμία και γαλήνη. [4]Εδώ όλες οι ερωτήσεις έχουν απαντηθεί, εδώ, το τέλος κάθε αβεβαιότητας έχει επιτέλους εξασφαλιστεί.
2. Ο νους που δε συγχωρεί είναι γεμάτος φόβο και δεν αφήνει χώρο για την αγάπη να βρει τον εαυτό της, κανένα μέρος όπου να μπορέσει να απλώσει ειρηνικά τα φτερά της και να ανυψωθεί πάνω από την αναταραχή του κόσμου. [2]Ο νους που δε συγχωρεί είναι λυπημένος, χωρίς ελπίδα ανακούφισης και απελευθέρωσης από τον πόνο. [3]Υποφέρει και είναι δυστυχισμένος, κοιτάζοντας ερευνητικά στο σκοτάδι γύρω του, μη βλέποντας, κι όμως βέβαιος ότι ο κίνδυνος παραμονεύει εκεί.
3. Ο νους που δεν συγχωρεί βασανίζεται από τις αμφιβολίες, αβέβαιος για τον εαυτό του και το καθετί που βλέπει, φοβισμένος και θυμωμένος, αδύναμος και απειλητικός, φοβούμενος να προχωρήσει, φοβούμενος να μείνει, φοβούμενος να ξυπνήσει ή να πάει να κοιμηθεί, φοβούμενος κάθε ήχο, κι ακόμα περισσότερο φοβούμενος τη σιωπή. Τρομοκρατημένος από το σκοτάδι και ακόμα πιο τρομοκρατημένος από την προσέγγιση του φωτός. [2]Τι μπορεί να αντιληφθεί ο νους που δεν συγχωρεί, παρά την καταδίκη του; [3]Τι μπορεί να δει, εκτός από την απόδειξη ότι όλες οι αμαρτίες του είναι πραγματικές;
4. Ο νους που δε συγχωρεί δε βλέπει λάθη, παρά μόνο αμαρτίες. [2]Κοιτάζει τον κόσμο με μάτια που δεν βλέπουν και στριγκλίζει καθώς βλέπει τις ίδιες του τις προβολές να σηκώνονται και να επιτίθενται στην αξιοθρήνητη παρωδία της ζωής του. [3]Θέλει να ζήσει, αλλά όμως επιθυμεί να ήταν νεκρός. [4]Θέλει τη συγχώρεση, αλλά δεν βλέπει καμιά ελπίδα. [5]Θέλει την απόδραση αλλά δεν μπορεί να τη συλλάβει, επειδή βλέπει παντού αμαρτωλούς.
5. Ο νους που δεν συγχωρεί βρίσκεται σε απόγνωση, χωρίς την προοπτική ενός μέλλοντος που να μπορεί να προσφέρει οτιδήποτε άλλο εκτός από πολλή απόγνωση. [2]Παρ' όλα αυτά, θεωρεί ότι η κρίση του για τον κόσμο είναι αμετάκλητη, και δε βλέπει ότι έχει καταδικάσει τον εαυτό του σε αυτή την απόγνωση. [3]Νομίζει ότι η κρίση του δεν μπορεί να αλλάξει, διότι ό,τι βλέπει βεβαιώνει ότι η κρίση του είναι σωστή. [4]Δεν ρωτά, επειδή νομίζει ότι γνωρίζει, [5]Δεν αμφιβάλλει, βέβαιος ότι είναι σωστός.
6. Η συγχώρεση είναι επίκτητος. [2]Δεν είναι έμφυτη στο νου, ο οποίος δεν μπορεί να αμαρτησει.[3]Όπως η αμαρτία είναι μία ιδέα που δίδαξες στον εαυτό σου. έτσι και η συγχώρεση είναι κάτι που πρέπει να μάθεις, όχι όμως από τον εαυτό σου, αλλά από ένα Δάσκαλο ο Οποίος αντιπροσωπεύει τον άλλο εαυτό σε σένα. [4]Μέσω Αυτού μαθαίνεις πώς να συγχωρείς τον εαυτό που νομίζεις ότι έπλασες και να τον αφήνεις να εξαφανίζεται. [5]Έτσι επιστρέφεις το νου σου αδιαίρετο σε Αυτόν, ο Οποίος είναι ο Εαυτός σου και ο Οποίος δεν μπορεί ποτέ να αμαρτήσει.
7. . Κάθε νους που δεν συγχωρεί σου δίνει μια ευκαιρία να διδάξεις τον δικό σου πώς να συγχωρέσει τον εαυτό του. [2]Κάθε νους αναμένει την απελευθέρωση από την κόλαση μέσω εσένα, και στρέφεται προς τα σένα ζητώντας ικετευτικά τον Ουρανό εδώ και τώρα. [3]Δεν έχει ελπίδα, αλλά εσύ γίνεσαι η ελπίδα του. [4]Και καθώς είσαι η ελπίδα του, γίνεσαι και η δική σου ελπίδα. [5]Ο νους που δε συγχωρεί πρέπει να μάθει μέσω της συγχώρεσης σου ότι έχει σωθεί από την κόλαση. [6]Και καθώς διδάσκεις τη σωτηρία, θα μάθεις. [7]Όλη όμως η διδασκαλία σου και η μάθηση σου δε θα προέλθουν από σένα, αλλά από το Δάσκαλο που σου δόθηκε για να σου δείξει το δρόμο.
8. Σήμερα μαθαίνουμε να συγχωρούμε. [2]Αν είσαι πρόθυμος, μπορείς να μάθεις σήμερα να παίρνεις το κλειδί της ευτυχίας και να το χρησιμοποιείς προς όφελος σου. [3]Θα αφιερώσουμε δέκα λεπτά το πρωί και άλλα δέκα το βράδυ για να μάθουμε πώς να δίνουμε τη συγχώρεση, καθώς επίσης και πώς να τη λαμβάνουμε.
9. Ο νους που δεν συγχωρεί δεν πιστεύει ότι το να δίνει και το να λαμβάνει κανείς είναι το ίδιο. [2]Παρ' όλα αυτά, θα προσπαθήσουμε να μάθουμε σήμερα ότι είναι ένα, καθώς

εξασκούμεθα να συγχωρέσουμε κάποιον που θεωρείς εχθρό σου και κάποιον που θεωρείς φίλο σου. [3]Και καθώς μαθαίνεις να τους βλέπεις και τους δύο σαν ένα, θα επεκτείνουμε το μάθημα και στον εαυτό σου και θα δούμε ότι η απελευθέρωση τους συμπεριέλαβε και τη δική σου.
10. Άρχισε τις μεγαλύτερες περιόδους εξάσκησης συλλογιζόμενος κάποιον που δεν σου αρέσει, που φαίνεται να σε εκνευρίζει ή να σου προκαλεί θλίψη αν τυχόν τον συναντήσεις, κάποιον που σκοπίμως περιφρονείς, ή απλώς προσπαθείς να αγνοείς. [2]Δεν έχει σημασία ποία μορφή παίρνει ο θυμός σου. [3]Πιθανώς να τον έχεις ήδη διαλέξει. [4]Αυτός αρκεί.
11. Τώρα κλείσε τα μάτια σου και δες τον στο νου σου και κοίταξε τον για λίγο. [2]Προσπάθησε να αντιληφθείς λίγο φως κάπου μέσα του, μια μικρή λάμψη που δεν είχες ποτέ παρατηρήσει. [3]Προσπάθησε να βρεις κάποια μικρή σπίθα φωτός να λάμπει μέσα από την άσχημη εικόνα που έχεις για αυτόν. [4]Κοίταξε αυτή την εικόνα μέχρι να δεις ένα φως κάπου μέσα της και μετά προσπάθησε να αφήσεις αυτό το φως να απλωθεί, έως ότου τον καλύψει και κάνει την εικόνα όμορφη και καλή.
12. Κοίταξε αυτή την αλλαγμένη αντίληψη για λίγο και μετά στρέψε το νου σου σε κάποιον που αποκαλείς φίλο. [2]Προσπάθησε να μεταβιβάσεις σε αυτόν το φως που έμαθες να βλέπεις γύρω από τον πρώην «εχθρό» σου. [3]Δες τον τώρα σαν κάτι περισσότερο από φίλο σοι, διότι σε αυτό το φως η αγιοσύνη του σου δείχνει το σωτήρα σου, σωσμένο και σώζοντα, θεραπευμένο και ακέραιο.
13. Μετά άσε τον να σου προσφέρει το φως που βλέπεις σε αυτόν, και άφησε επίσης τον «εχθρό» σου και το φίλο σου να ενωθούν καθώς σε ευλογούν με ό,τι έδωσες. [2]Τώρα είσαι ένα με αυτούς και αυτοί με σένα. -Τώρα έχεις συγχωρεθεί από τον εαυτό σου. [4]Μην ξεχνάς, καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας το ρόλο που παίζει η συγχώρεση στο να φέρνει την ευτυχία στον κάθε νου που δεν συγχωρεί, συμπεριλαμβανομένου και του δικού σου. [5]Κάθε ώρα λέγε στον εαυτό σου:
[6]Η *συγχώρεση είναι το κλειδί της ευτυχίας.*
[7]Θα *ξυπνήσω, από το όνειρο ότι*
είμαι θνητός, ατελής και γεμάτος αμαρτία.
και θα γνωρίσω ότι είμαι ο τέλειος Υιός του Θεού.

ΜΑΘΗΜΑ 122

Η Συγχώρεση μου Προσφέρει το Καθετί που Θέλω.

1.Τι θα μπορούσες να ήθελες που η συγχώρεση δεν μπορεί να σου δώσει,[2]Θέλεις ειρήνη; [3]Η συγχώρεση σου την προσφέρει. [4]Θέλεις ευτυχία, ένα γαλήνιο νου, βεβαιότητα σκοπού και μια αίσθηση αξίας και ομορφιάς που υπερβαίνει τον κόσμο; [5]Θέλεις φροντίδα και ασφάλεια και τη ζεστασιά της σίγουρης προστασίας πάντοτε; [6]Θέλεις γαλήνη που δεν μπορεί να αναστατωθεί, καλοσύνη που δεν μπορεί ποτέ να πληγωθεί, μια βαθιά, συνεχή ανακούφιση και μια ανάπαυση τόσο τέλεια, που δεν μπορεί ποτέ να διαταραχτεί;
2. Όλα αυτά σου προσφέρει η συγχώρεση κι ακόμα περισσότερα. [2]Λάμπει στα μάτια σου καθώς ξυπνάς και σου δίνει χαρά για να ανταμώσεις την ημέρα. [3]Γαληνεύει το μέτωπο σου καθώς κοιμάσαι και αναπαύεται στα βλέφαρα σου, ώστε να μη δεις όνειρα φόβου και κακού, μοχθηρίας και επίθεσης. [4]Και όταν ξυπνήσεις και πάλι, σου προσφέρει μια άλλη μέρα ευτυχίας και ειρήνης. [5]Όλα αυτά σου προσφέρει η συγχώρεση κι ακόμα περισσότερα.
3. Η συγχώρεση αφήνει να σηκωθεί το πέπλο που κρύβει το πρόσωπο του Χριστού από εκείνους που κοιτάζουν τον κόσμο με μάτια που δεν συγχωρούν. [2]Σε αφήνει να αναγνωρίσεις τον Υιό του Θεού και απαλλάσσει τη μνήμη σου από όλες τις νεκρές σκέψεις, ώστε η ανάμνηση του Πατέρα σου να μπορέσει να περάσει το κατώφλι του νου σου. [3]Τι θα ήθελες που η συγχώρεση δεν μπορεί να δώσει; [4]Τι άλλα δώρα εκτός από αυτά αξίζουν να τα επιδιώκει κανείς; [5]Τι φανταστική αξία, ασήμαντο αποτέλεσμα, ή παροδική υπόσχεση, που ποτέ δεν πρόκειται να κρατηθεί, μπορεί να προσφέρει μεγαλύτερη ελπίδα από αυτήν που φέρνει η συγχώρεση;
4. Γιατί θα αναζητούσες μια απάντηση διαφορετική από την απάντηση που θα απαντήσει στο καθετί; [2]Εδώ είναι η τέλεια απάντηση, που δίνεται σε ατελείς ερωτήσεις, δίχως νόημα

αιτήσεις, χλιαρή προθυμία να ακούσεις και λίγη εργατικότητα και εμπιστοσύνη. [3]Εδώ είναι η απάντηση! [4]Μην την αναζητάς πια. [5]Δε θα βρεις μια άλλη αντί για αυτήν.
5. Το σχέδιο του Θεού για την σωτηρία σου δεν μπορεί να αλλάξει, ούτε μπορεί να αποτύχει. [2]Να είσαι ευγνώμων που παραμένει ακριβώς όπως Αυτός το σχεδίασε. [3]Στέκεται μπροστά σου αμετάβλητο, σαν μια ανοικτή πόρτα, με ζεστασιά και καλωσορίσματα, καλώντας σε πέρα από το άνοιγμα της πόρτας, προσκαλώντας σε να εισέλθεις και να αισθανθείς άνετα στο σπίτι σου, εκεί που ανήκεις.
6. Εδώ είναι η απάντηση! [2]Θα ήθελες να στέκεσαι έξω, ενώ όλος ο Ουρανός σε περιμένει εντός; [3]Συγχώρεσε και θα συγχωρεθείς. [4]Καθώς πίνεις θα λάβεις. [5]Δεν υπάρχει άλλο σχέδιο εκτός από αυτό για τη σωτηρία του Υιού του Θεού. [6]Ας χαρούμε σήμερα που έτσι έχουν τα πράγματα, διότι έχουμε εδώ μια απάντηση, ξεκάθαρη και ολοφάνερη, εντελώς άδολη στην απλότητα της. [7]Ολα τα πολύπλοκα πράγματα που ο κόσμος έχει υφάνει από σαθρούς ιστούς αράχνης εξαφανίζονται μπροστά στη δύναμη και το μεγαλείο αυτής της εξαιρετικά απλής δήλωσης της αλήθειας.
7. Εδώ είναι η απάντηση! [2]Μην ξαναφύγεις σε άσκοπες περιπλανήσεις. [3]Άποδέξου τη σωτηρία, τώρα. [4]Είναι το δώρο του Θεού και όχι του κόσμου. [5]Ο κόσμος δεν μπορεί να δώσει κανένα δώρο αξίας σ' ένα νου που έχει λάβει ό,τι ο Θεός του έχει δώσει σαν δικό του. [6]Ο Θεός θέλει σήμερα να ληφθεί η σωτηρία και οι περίπλοκες μορφές των ονείρων σου να μη σου κρύβουν πια την ανυπαρξία τους.
8. Άνοιξε τα μάτια σου σήμερα και κοίταξε ένα ευτυχισμένο κόσμο ασφάλειας και ειρήνης. [2]Η συγχώρεση είναι το μέσο με το οποίο έρχεται να πάρει τη θέση της κόλασης. [3]Ανατέλλει σιωπηλά, για να χαιρετήσει τα ανοικτά σου μάτια και να γεμίσει την καρδιά σου με βαθιά ηρεμία, καθώς οι πανάρχαιες αλήθειες, για πάντα νεογέννητες, εγείρονται στην επίγνωση σου. [4]Ό,τι θα θυμηθείς μετά, δεν μπορεί ποτέ να περιγραφτεί. [5]Παρ' όλα αυτά, η συγχώρεση σού το προσφέρει.
9. Ενθυμούμενοι τα δώρα που δίνει η συγχώρεση, επιχειρούμε την εξάσκηση μας σήμερα με ελπίδα και πίστη ότι αυτή εδώ θα είναι η ημέρα που η σωτηρία θα είναι δική μας. [2]Με ειλικρίνεια και χαρά την αναζητάμε σήμερα, αντιλαμβανόμενοι ότι έχουμε το κλειδί μέσα στα χέρια μας και δεχόμενοι την απάντηση του Ουρανού στην κόλαση που φτιάξαμε, αλλά στην οποία δε θα θέλαμε να μείνουμε πια.
10. Πρωί και βράδυ, δίνουμε χαρούμενα ένα τέταρτο της ώρας στην αναζήτηση στην οποία το τέλος της κόλασης είναι εγγυημένο. [2] Άρχισε γεμάτος ελπίδα, διότι έχουμε φτάσει σε μια κρίσιμη καμπή όπου ο δρόμος γίνεται πολύ εύκολος. [3]Και τώρα ο δρόμος που μένει ακόμα να ταξιδέψουμε δεν είναι μακρύς. [4]Είμαστε πράγματι κοντά στο καθορισμένο τέλος του ονείρου.
11. Βυθίσου στην ευτυχία καθώς αρχίζεις αυτές τις περιόδους εξάσκησης, διότι προσφέρουν τις σίγουρες ανταμοιβές που φέρνουν οι απαντημένες ερωτήσεις, καθώς και ό,τι φέρνει η αποδοχή της απάντησης από σένα. [2]Σήμερα, θα σου δοθεί να αισθανθείς την ειρήνη που προσφέρει η συγχώρεση και τη χαρά που σου δίνει το σήκωμα του πέπλου.
12. Μπροστά στο φως που θα λάβεις σήμερα, ο κόσμος θα ξεθωριάσει μέχρι που θα εξαφανιστεί και θα δεις έναν άλλο κόσμο να εμφανίζεται, τον οποίο δε θα έχεις λόγια να περιγράψεις. [2]Τώρα βαδίζουμε κατευθείαν στο φως και λαμβάνουμε τα δώρα που έχουν φυλαχτεί για μας, από τότε που άρχισε ο χρόνος, και τα οποία περίμεναν τη σημερινή ημέρα για να δοθούν.
13. Η συγχώρεση προσφέρει το καθετί που θέλεις. [2]Σήμερα όλα τα πράγματα που θέλεις σου δίνονται. [3]Μην αφήσεις τα δώρα σου να εξαφανιστούν σιγά σιγά κατά τη διάρκεια της ημέρας, καθώς επιστρέφεις και πάλι για να συναντήσεις ένα κόσμο μεταβολών και θλιβερών φαινομένων. [4]Κράτησε τα δώρα σου ξεκάθαρα στην επίγνωση σου, καθώς βλέπεις το αμετάβλητο στην καρδιά των μεταβολών, το φως της αλήθειας πίσω από τα φαινόμενα.
14. Μη δελεαστείς να αφήσεις τα δώρα σου να σου γλιστρήσουν μέσα από τα χέρια σου και να χαθούν στη λησμονιά, αλλά κράτα τα καλά στο νου σου προσπαθώντας να τα σκέφτεσαι τουλάχιστον ένα λεπτό κάθε τέταρτο της ώρας που περνά. [2]Υπενθύμισε στον εαυτό σου πόσο πολύτιμα είναι αυτά τα δώρα με την παρακάτω υπενθύμιση, η οποία έχει τη δύναμη να κρατά τα δώρα σου στην επίγνωση σου κατά τη διάρκεια της ημέρας:

[3]Η συγχώρεση προσφέρει το καθετί που θέλω.
[4]Σήμερα το έχω δεχτεί αυτό σαν αληθινό.
Σήμερα, έχω λάβει τα δώρα του Θεού.

<u>ΜΑΘΗΜΑ 123</u>

Ευχαριστώ τον Πατέρα μου για τα Δώρα Του σε Μένα.

1. Σήμερα, ας είμαστε ευγνώμονες. [2] Έχουμε φτάσει σε πιο ήπιες διαδρομές και πιο ομαλούς δρόμους. [3]Δεν υπάρχει σκέψη να γυρίσουμε πίσω εκεί που ήμαστε, ούτε και αδιάλλακτη αντίσταση στην αλήθεια. [4]Λίγη αμφιταλάντευση απομένει, μερικές μικρές αντιρρήσεις και λίγη διστακτικότητα, μπορείς όμως να είσαι πολύ ευγνώμων για την πρόοδο σου, η οποία είναι πολύ μεγαλύτερη από ό,τι συνειδητοποιείς.
2. Μια μέρα τώρα αφιερωμένη στην ευγνωμοσύνη θα προσθέσει το όφελος της βαθύτερης κατανόησης του πραγματικού βαθμού της προόδου που έχεις κάνει, των δώρων που έχεις λάβει. [2]Να είσαι χαρούμενος σήμερα, γεμάτος αγάπη κι ευγνωμοσύνη που ο Πατέρας σου δεν σε έχει εγκαταλείψει, ούτε σε έχει αφήσει να περιπλανιέσαι μόνος σου στο σκοτάδι. [3]Να είσαι ευγνώμων που Αυτός σε έχει σώσει από τον εαυτό που νόμισες ότι έπλασες για να πάρει τη θέση Αυτού και της δημιουργίας Του. [4]Δώσε Του ευχαριστίες σήμερα.
3. Δώσε ευχαριστίες που Αυτός δεν σε έχει εγκαταλείψει και που η Αγάπη Του θα μείνει για πάντα να λάμπει πάνω σου, για πάντα αμετάβλητη. [2]Δώσε ευχαριστίες, επίσης, που και εσύ είσαι αμετάβλητος, διότι ο Υιός που Αυτός αγαπά είναι αμετάβλητος όπως ο Εαυτός Του. [3]Να είσαι ευγνώμων που έχεις σωθεί. [4]Να είσαι χαρούμενος που έχεις να εκπληρώσεις μια αποστολή στη σωτηρία. [5]Να είσαι ευγνώμων που η αξία σου κατά πολύ υπερβαίνει τα φτωχά σου δώρα και τις μικρόψυχες κρίσεις σου για αυτόν που ο Θεός εδραίωσε σαν τον Υιό Του.
4. Σήμερα, με ευγνωμοσύνη σηκώνουμε τις καρδιές μας πάνω από την απόγνωση και υψώνουμε τα γεμάτα ευγνωμοσύνη μάτια μας, ώστε να μην κοιτάζουμε πια κάτω στο χώμα, [2]Τραγουδάμε το τραγούδι της ευγνωμοσύνης σήμερα προς τιμή του Εαυτού, που ο Θεός έχει θελήσει να είναι η αληθινή μας Ταυτότητα σε Αυτόν. [3]Σήμερα χαμογελάμε σε όλους αυτούς που βλέπουμε, και βαδίζουμε με ανάλαφρα βήματα, καθώς πηγαίνουμε να κάνουμε ό,τι μας έχει ανατεθεί να κάνουμε.
5. Δεν πηγαίνουμε μόνοι μας. [2]Και δίνουμε ευχαριστίες που ένας Φίλος έχει έρθει στην απομόνωση μας, για να μας πει το σωτήριο Λόγο του Θεού. [3]Και ευχαριστούμε και σένα που Τον ακούς. [4]Ο Λόγος Του είναι άηχος, αν δεν εισακουστεί. [5]Όταν ευχαριστείς Αυτόν, οι ευχαριστίες δίνονται και σε σένα. [6]Ένα μήνυμα που δεν έχει εισακουστεί δε θα σώσει τον κόσμο, όσο δυνατή κι αν είναι η Φωνή που ομιλεί, όσο μεγάλη κι αν είναι η αγάπη του μηνύματος.
6. Ας δοθούν ευχαριστίες σε σένα που άκουσες, διότι έγινες ο αγγελιαφόρος που φέρνει τη Φωνή Του και Την αφήνει να αντηχεί σε όλο τον κόσμο. [2]Λάβε τις ευχαριστίες του Θεού σήμερα, καθώς δίνεις ευχαριστίες σε Αυτόν. [3]Διότι Αυτός θα ήθελε να σου προσφέρει τις ευχαριστίες που δίνεις, επειδή λαμβάνει τα δώρα σου με αγάπη και ευγνωμοσύνη και τα επιστρέφει χίλιες φορές και εκατοντάδες χιλιάδες φορές πιο πολλά από αυτά που δόθηκαν. [4]Θα ευλογήσει Αυτός τα δώρα σου με το να τα μοιραστεί μαζί σου. [5]Και έτσι αυξάνονται σε ισχύ και δύναμη, μέχρι να γεμίσουν τον κόσμο με χαρά κι ευγνωμοσύνη.
7. Λάβε τις ευχαριστίες Του και πρόσφερε Του τις δικές σου για δεκαπέντε λεπτά δυο φορές σήμερα.[2]Και θα συνειδητοποιήσεις σε Ποιον προσφέρεις ευχαριστίες και Ποιον ευχαριστεί Αυτός καθώς Τον ευχαριστείς. [3]Αυτό το ιερό ημίωρο που προσφέρεται σε Αυτόν θα σου επιστραφεί σαν χρόνια για κάθε δευτερόλεπτο, δύναμη να σώσεις τον κόσμο αιώνες πιο γρήγορα λόγω των ευχαριστιών σου σε Αυτόν.
8. Λάβε τις ευχαριστίες Του και θα καταλάβεις με πόση αγάπη σε κρατά στο Νου Του, πόσο βαθιά και απεριόριστη είναι η φροντίδα Του για σένα, πόσο τέλεια είναι η ευγνωμοσύνη Του σε σένα. [2]Να θυμάσαι να Τον σκέφτεσαι κάθε ώρα και να Του δίνεις ευχαριστίες για καθετί που έδωσε στον Υιό Του, ώστε να μπορέσει να υψωθεί πάνω από τον κόσμο ενθυμούμενος τον Πατέρα του και τον Εαυτό του.

ΜΑΘΗΜΑ 124

Ας Θυμηθώ ότι Είμαι Ένα με το Θεό.

1 . Σήμερα, θα δώσουμε και πάλι ευχαριστίες για την Ταυτότητα μας στο Θεό. [2]Ο οίκος μας είναι ασφαλής, η προστασία μας έχει εγγυηθεί στο καθετί που κάνουμε, η ισχύς και η δύναμη μας είναι διαθέσιμες σε όλες τις προσπάθειες μας. [3]Δεν μπορούμε να αποτύχουμε σε τίποτα. [4]Το καθετί που αγγίζουμε αποκτά ένα λαμπρό φως, που ευλογεί και θεραπεύει. [5]Εναρμονισμένοι με το Θεό και με το σύμπαν, παίρνουμε το δρόμο μας με αγαλλίαση και με τη σκέψη ότι ο ίδιος ο Θεός έρχεται παντού μαζί μας.
2. Πόσο άγιοι είναι οι νόες μας! [2]Και το καθετί που βλέπουμε καθρεφτίζει την αγιοσύνη μέσα στο νου που είναί εναρμονισμένος με το Θεό και με τον εαυτό του. [3]Πόσο εύκολα εξαφανίζονται τα λάθη και ο θάνατος δίνει τη θέση του στην αιώνια ζωή. [4]Τα αστραφτερά ίχνη των βημάτων μας δείχνουν το δρόμο προς την αλήθεια, διότι ο Θεός είναι ο Σύντροφός μας καθώς περπατάμε στον κόσμο για λίγο ακόμα. [5]Και εκείνοι που έρχονται να μας ακολουθήσουν θα αναγνωρίσουν το δρόμο, επειδή το φως που φέρνουμε μένει πίσω, παρ' όλο που παραμένει και μαζί μας καθώς προχωράμε.
3. Ό,τι λαμβάνουμε είναι το αιώνιο δώρο μας προς αυτούς που ακολουθούν μετά, και εκείνους που πέρασαν προηγουμένως ή έμειναν μαζί μας για λίγο. [2]Και ο Θεός, ο Οποίος μας αγαπά όλους με την ίδια αγάπη με την οποία και δημιουργηθήκαμε, μας χαμογελά και μας προσφέρει την ευτυχία που δώσαμε.
4. Σήμερα, δε θα αμφιβάλλουμε την Αγάπη Του για μας, ούτε και θα αμφισβητήσουμε την προστασία Του και τη φροντίδα Του. [2]Καμιά δίχως νόημα ανησυχία δεν μπορεί να παρεμβληθεί μεταξύ της πίστης μας και της επίγνωσης μας της Παρουσίας Του. Είμαστε ένα με Αυτόν σήμερα, καθώς Τον αναγνωρίζουμε και Τον θυμόμαστε. [4]Τον αισθανόμαστε στις καρδιές μας. [5]Οι νόες μας περιέχουν τις Σκέψεις Του, τα μάτια μας βλέπουν την ομορφιά Του στο καθετί που κοιτάζουμε. [6]Σήμερα, βλέπουμε μόνο ό,τι αγαπά και ό,τι είναι αξιαγάπητο.
5. Το βλέπουμε στα φαινόμενα του πόνου, και ο πόνος δίνει τη θέση του στην ειρήνη. [2]Το βλέπουμε σε αυτούς που μαίνονται, στους λυπημένους και τους στενοχωρημένους και σε αυτούς που αισθάνονται μοναξιά και είναι φοβισμένοι και οι οποίοι έτσι αποκαθίστανται στην ηρεμία και την ειρήνη του νου στην οποία δημιουργήθηκαν. [3]Και το βλέπουμε σε αυτούς που πεθαίνουν καθώς επίσης και στους νεκρούς, επαναφέροντας τους έτσι στη ζωή. [4]Όλο αυτό το βλέπουμε, επειδή το είδαμε πρώτα μέσα μας.
6. Σε αυτούς που γνωρίζουν ότι είναι ένα με το Θεό, κανένα θαύμα δεν μπορεί ποτέ να τους αρνηθεί. [2]Ολες οι σκέψεις τους έχουν τη δύναμη να θεραπεύουν κάθε μορφή δυστυχίας σε οποιονδήποτε, από χρόνους περασμένους και από καιρούς μελλοντικούς και με την ίδια ευκολία όπως και σε αυτούς που περπατούν δίπλα τους τώρα. Οι σκέψεις τους είναι αιώνιες και ανεξάρτητες από την απόσταση όπως και από το χρόνο.
7. Ενωνόμαστε σε αυτή την επίγνωση, καθώς λέμε ότι είμαστε ένα με το Θεό. [2]Διότι με αυτά τα λόγια, λέμε επίσης ότι έχουμε σωθεί και θεραπευτεί, και επομένως ότι μπορούμε να σώσουμε και να θεραπεύσουμε. [3]Εχουμε λάβει, και τώρα θα θέλαμε να δώσουμε. [4]Διότι θα θέλαμε να κρατήσουμε τα δώρα που ο Πατέρας μας έδωσε. [5]Σήμερα θα θέλαμε να βιώσουμε τους εαυτούς μας σε εναρμονισμό με Αυτόν, έτσι ώστε να μπορέσει να μοιραστεί ρ κόσμος την αναγνώριση μας της πραγματικότητας. [6]Με αυτό το βίωμα μας ο κόσμος απελευθερώνεται. [7]Θεραπεύεται μαζί με μας, καθώς αρνούμεθα τον αποχωρισμό μας από τον Πατέρα μας.
8. Ειρήνη ας είναι σε σένα σήμερα. [2]Διασφάλισε την ειρήνη σου με το να εφαρμόζεις την επίγνωση ότι είσαι ένα με το Δημιουργό σου, όπως και Αυτός είναι ένα με σένα. [3]Κάποια στιγμή σήμερα, όποτε είναι καλύτερο, αφιέρωσε μισή ώρα στη σκέψη ότι είσαι ένα με το Θεό. [4]Αυτή είναι η πρώτη μας απόπειρα να έχουμε μια εκτεταμένη περίοδο, για την οποία δε θα δώσουμε οδηγίες ή ιδιαίτερα λόγια για να καθοδηγήσουμε το διαλογισμό σου. [5]Θα εμπιστευτούμε τη Φωνή του Θεού να μιλήσει όπως Αυτός το βρίσκει κατάλληλο σήμερα, βέβαιοι ότι Αυτός δε θα αμελήσει. [6]Παρέμεινε μαζί Του αυτό το ημίωρο. Αυτός θα

φροντίσει τα υπόλοιπα.
9. Το όφελος σου δε θα είναι λιγότερο, αν πιστεύεις ότι τίποτα δεν συμβαίνει. [2]Μπορεί να μην είσαι έτοιμος να το δεχτείς σήμερα. [3]Κάπου όμως και κάποτε θα έρθει στο νου σου και τότε δεν θα μπορείς παρά να το αναγνωρίσεις, καθώς θα ανατέλλει με βεβαιότητα στο νου σου. [4]Αυτό το ημίωρο θα πλαισιωθεί με χρυσάφι, με κάθε λεπτό σαν ένα διαμάντι τοποθετημένο γύρω από τον καθρέφτη που αυτή η άσκηση θα σου προσφέρει. [5]Και θα δεις το πρόσωπο του Χριστού μέσα σε αυτόν, σαν αντανάκλαση του δικού σου προσώπου.
10. Ίσως σήμερα, ίσως αύριο, θα δεις τη δική σου μεταμόρφωση μέσα στον καθρέφτη που αυτό το ιερό ημίωρο θα σου προσφέρει για να κοιτάξεις τον εαυτό σου. [2]Όταν είσαι έτοιμος, θα τη βρεις εκεί, μέσα στο νου σου όπου περιμένει να ανακαλυφθεί. [3]Θα θυμηθείς τότε τη σκέψη στην οποία έδωσες αυτό το ημίωρο, αντιλαμβανόμενος με ευγνωμοσύνη ότι ποτέ δε χρησιμοποίησες το χρόνο σου καλύτερα.
11. Ίσως σήμερα, ίσως αύριο, θα κοιτάξεις μέσα σε αυτό τον καθρέφτη και θα καταλάβεις ότι το αναμάρτητο φως που βλέπεις σου ανήκει, η ομορφιά που κοιτάζεις είναι δική σου. [2]Θεώρησε αυτό το ημίωρο σαν το δώρο σου στο Θεό. βέβαιος ότι η ανταμοιβή Του *θα* είναι μια αίσθηση αγάπης που δεν μπορείς να κατανοήσεις, χαρά πάρα πολύ βαθιά για να την καταλάβεις, ναι μια θέα πάρα πολύ άγια για να τη δουν τα μάτια του σώματος. [3]Παρ' όλα αυτά. μπορείς να είσαι σίγουρος ότι κάποια μέρα, ίσως σήμερα, ίσως αύριο, θα καταλάβεις και θα κατανοήσεις και θα δεις.
12. Πρόσθεσε και άλλα πετράδια στο χρυσό πλαίσιο που στηρίζει τον καθρέφτη που σου προσφέρεται σήμερα, καθώς επαναλαμβάνεις στον εαυτό σου κάθε μια ώρα τα εξής:
[2]*Ας θυμηθώ ότι είμαι ένα με το Θεό, σε αρμονία με όλους τους αδερφούς μου*
και με τον Εαυτό μου, σε αιώνια αγιοσύνη και ειρήνη.

ΜΑΘΗΜΑ 125

Στη Γαλήνη Λαμβάνω το Λόγο του Θεού Σήμερα.

1. Ας είναι η σημερινή μέρα μια μέρα ηρεμίας και γαλήνης, κατά την οποία ακούμε προσεκτικά. [2]Ο Πατέρας σου θέλει να ακούσεις το Λόγο Του σήμερα. [3]Και έτσι σε καλεί από εκεί που κατοικεί βαθιά μέσα στο νου σου. [4]'Ακουγε Τον σήμερα. [5]Η ειρήνη δεν είναι δυνατή, ώσπου να ακουστεί ο Λόγος Του σε όλο τον κόσμο, ώσπου να ακούσει ο νους σου ήρεμα και προσεκτικά και να δεχτεί το μήνυμα που πρέπει να ακούσει ο κόσμος για να αρχίσει η γαλήνια εποχή της ειρήνης.
2. Αυτός ο κόσμος θα αλλάξει μέσω εσένα. [2]Κανένα άλλο μέσο δεν μπορεί να τον σώσει, διότι το σχέδιο του Θεού είναι απλούστατα το εξής: Ο Υιός του Θεού είναι ελεύθερος να σώσει τον εαυτό του, διότι του έχει δοθεί ο Λόγος του Θεού να είναι ο Οδηγός του, για πάντα στο νου του και στο πλευρό του να τον οδηγεί στον οίκο του Πατέρα του σύμφωνα με την ίδια του τη θέληση, η οποία είναι για πάντα ελεύθερη όπως του Θεού. [3]Δεν οδηγείται δια της βίας, παρά μόνο με αγάπη. Δεν κρίνεται, παρά μόνο καθαγιάζεται.
3. Στη σιωπή θα ακούσουμε τη Φωνή του Θεού σήμερα χωρίς την παρεμβολή των ασήμαντων σκέψεων σου, χωρίς τις προσωπικές μας επιθυμίες και χωρίς καμιά κρίση του άγιου Λόγου Του. [2]Δε θα κρίνουμε τους εαυτούς μας σήμερα, διότι ό,τι είμαστε δεν μπορεί να κριθεί. [3]Στεκόμαστε μακριά από τις κρίσεις που ο κόσμος έχει εκφέρει για τον Υιό του Θεού. [4]Δεν τον γνωρίζει. [5]Σήμερα δε θα ακούσουμε τον κόσμο, αλλά θα περιμένουμε στη σιωπή για το Λόγο του Θεού.
4. Άκουγε, άγιε Υιέ του Θεού, τον Πατέρα σου να μιλά. [2]Η Φωνή Του θα ήθελε να σου δώσει τον άγιο Λόγο Του, για να διαδώσεις σε όλο τον κόσμο τα νέα της σωτηρίας και της άγιας· ώρας της ειρήνης. [3]Προσερχόμα-στε στο θρόνο του Θεού σήμερα, στο γαλήνιο μέρος του νου όπου Αυτός κατοικεί για πάντα, στην αγιοσύνη που Αυτός δημιούργησε και ποτέ δε θα εγκαταλείψει.
5. Αυτός δεν περιμένει μέχρι να Του επιστρέψεις το νου σου, για να σου δώσει το Λόγο Του. [2]Δεν έχει κρύψει τον Εαυτό Του από σένα, ενώ εσύ έχεις περιπλανηθεί για λίγο μακριά από Αυτόν. [3]Δεν αγαπά Αυτός τις ψευδαισθήσεις που τρέφεις για τον εαυτό σου.

[4]Αυτός γνωρίζει τον Υιό Του και τον θέλει να παραμείνει μαζί Του ανεξάρτητα από τα όνειρα του, ανεξάρτητα από την τρέλα του ότι το θέλημα του δεν είναι δικό του.
6. Σήμερα Αυτός σου μιλά. [2]Η Φωνή Του περιμένει τη σιωπή σου, διότι ο Λόγος Του δεν μπορεί να ακουστεί ώσπου ο νους σου να ηρεμήσει για λίγο και οι δίχως νόημα επιθυμίες να σιωπήσουν. [3]Περίμενε το Λόγο Του στη γαλήνη. [4]Υπάρχει ειρήνη μέσα σου, η οποία πρέπει να επιστρατευτεί σήμερα για να βοηθήσει τον αγιότατο νου σου να προετοιμαστεί να ακούσει τη Φωνή για το Δημιουργό του να μιλά.
7. Τρεις φορές σήμερα, σε ώρες που είναι πολύ κατάλληλες για σιωπή, δώσε δέκα λεπτά τα οποία απέσυρε από την ακρόαση του κόσμου και τα οποία διάλεξε να αφιερώσεις στην ήρεμη ακρόαση του Λόγου του Θεού. [2]Αυτός σου μιλά από πιο κοντά, από την καρδιά σου. [3]Η Φωνή Του είναι πιο κοντά από το χέρι σου. [4]Η Αγάπη Του είναι το καθετί που είσαι και που Αυτός είναι, το ίδιο με σένα, και εσύ το ίδιο με Αυτόν.
8. Είναι η φωνή σου την οποία ακούς, καθώς Αυτός σου μιλά. [2]Είναι ο Λόγος της ελευθερίας και της ειρήνης, της ενότητας της θέλησης και του σκοπού, χωρίς κανένα διαχωρισμό ή διαίρεση στο μοναδικό Νου Του Πατέρα και του Υιού. [3]Στη γαλήνη άκουγε τον εαυτό σου σήμερα και άφησε Τον να σου πει ότι ο Θεός δεν έχει ποτέ εγκαταλείψει τον Υιό Του, και εσύ δεν έχεις ποτέ εγκαταλείψει τον εαυτό σου.
9. Απλώς και μόνο μείνε γαλήνιος. [2]Δε θα χρειαστείς άλλο κανόνα εκτός από αυτόν, για να αφήσεις την εξάσκηση σου σήμερα να σε σηκώσει πάνω από τις σκέψεις του κόσμου και να ελευθερώσει την όραση σου από τα μάτια του σώματος. [3]Απλώς και μόνο μείνε ακίνητος και άκουγε προσεκτικά. [4]Θα ακούσεις το Λόγο στον οποίο το θέλημα του Θεού Υιού ενώνεται με του Πατέρα του το θέλημα, σε συμφωνία με αυτό, χωρίς καμιά ψευδαίσθηση να παρεμβάλλεται μέσα σε αυτό που είναι εντελώς αδιαίρετο και αληθινό. [5]Καθώς η κάθε ώρα περνά σήμερα, μείνε ακίνητος για μια στιγμή και υπενθύμιζε στον εαυτό σου ότι έχεις ένα ιδιαίτερο σκοπό για τη σημερινή μέρα, στη γαλήνη να λάβεις το Λόγο του Θεού.

ΜΑΘΗΜΑ 126

Το Καθετί που Δίνω Δίνεται στον Εαυτό μου.

1. Η σημερινή ιδέα, η οποία είναι εντελώς αντίθετη με το εγώ και τον τρόπο που σκέφτεται ο κόσμος, είναι πολύ σημαντική για τη μεταστροφή της σκέψης που θα επιφέρει αυτή η σειρά μαθημάτων. [2]Αν πίστευες αυτή τη δήλωση δε θα υπήρχε κανένα πρόβλημα ως προς την τέλεια συγχώρεση, τη βεβαιότητα σκοπού και τη σίγουρη καθοδήγηση. [3]Θα καταλάβαινες το μέσο με το οποίο η σωτηρία έρχεται σε σένα και δε θα δίσταζες να το χρησιμοποιήσεις αμέσως.
2. Ας εξετάσουμε τι ακριβώς πιστεύεις αντί για αυτή την ιδέα. [2]Σου φαίνεται ότι οι άλλοι άνθρωποι είναι χωρισμένοι από σένα και ικανοί να συμπεριφέρονται με τρόπους που δεν έχουν επιπτώσεις πάνω στις σκέψεις σου, ούτε και η δική σου συμπεριφορά πάνω στις δικές τους σκέψεις. Επομένως, η στάση σου δεν έχει επίδραση πάνω σε αυτούς, και οι εκκλήσεις τους για βοήθεια με κανένα τρόπο δε σχετίζονται με τις δικές σου εκκλήσεις. [4]Κι ακόμα νομίζεις ότι μπορούν να αμαρτήσουν χωρίς να επηρεάσουν την αντίληψη σου του εαυτού σου, και ότι μπορείς να κρίνεις την αμαρτία τους παραμένοντας όμως εκτός της καταδίκης και εν ειρήνη.
3. Όταν «συγχωρείς» μια αμαρτία, δεν υπάρχει άμεσο όφελος για σένα. [2]Δίνεις έλεος σ' έναν που είναι ανάξιος, απλώς για να δείξεις ότι είσαι καλύτερος, σ' ένα υψηλότερο επίπεδο από αυτόν που συγχωρείς. [3]Δεν έχει επαξίως κερδίσει την ευσπλαχνική ανοχή σου, την οποία παρέχεις σε έναν που είναι ανάξιος αυτού του δώρου, επειδή οι αμαρτίες του τον έχουν υποβιβάσει κάτω από μια αληθινή ισότητα με σένα. [4]Δε δικαιούται τη συγχώρεση σου. [5]Η συγχώρεση σου προσφέρει ένα δώρο σε αυτόν, αλλά όχι σε σένα.
4. Έτσι η συγχώρεση είναι βασικά ελαττωματική, μια ευσπλαχνική ιδιοτροπία που είναι καλοπροαίρετη, αλλά δεν την αξίζει κανείς, ένα δώρο που παραχωρείται μερικές φορές, αλλά παρακρατείται σε άλλες περιπτώσεις. Επειδή δεν την αξίζει κανείς, η παρακράτηση της είναι δίκαιη, ούτε και είναι δίκαιο να πρέπει να υποφέρεις όταν αρνείσαι να τη δώσεις. -

Ή αμαρτία που συγχωρείς δεν είναι δική σου. [4]Κάποιος χώρια από σένα τη διέπραξε. [5]Και εσύ έπειτα είσαι φιλεύσπλαχνος και του δίνεις ό,τι δεν αξίζει, το δώρο δεν είναι δικό σου πιο πολύ από ό,τι ήταν η αμαρτία του.
5. Αν αυτό αληθεύει, η συγχώρεση δεν έχει βάση στην οποία να στηριχτεί με αξιοπιστία και σιγουριά. [2]Είναι μια ιδιοτροπία, σύμφωνα με :ην οποία διαλέγεις μερικές φορές να δώσεις χάρη σε κάποιον που δεν την αξίζει.
[3]Παραμένει όμως το δικαίωμα σου να μην αφήσεις τον αμαρτωλό να αποφύγει τη δίκαιη πληρωμή της αμαρτίας του. [4]Νομίζεις ότι ο Κύριος του Ουρανού θα άφηνε τη σωτηρία τον κόσμου να βασιστεί σε αυτό; [5]Δε θα ήταν μικρή πράγματι η φροντίδα Του για σένα. αν η σωτήρια σου βασιζόταν σε ένα καπρίτσιο;
6. Δεν καταλαβαίνεις τη συγχώρεση. [2]Όπως τη βλέπεις, δεν είναι παρά η ανάσχεση της φανερής επίθεσης, χωρίς να απαιτεί διόρθωση στο νου σου. [3]Δεν μπορεί να σου δώσει ειρήνη έτσι όπως την αντιλαμβάνεσαι. [4]Δεν είναι ένα μέσο για την απελευθέρωση σου από ό,τι βλέπεις σε κάποιον άλλο: [5]Δεν έχει τη δύναμη να αποκαταστήσει στην επίγνωση σου την ενότητα σου με αυτόν. [6]Δεν είναι ό,τι ο Θεός την προόρισε να είναι για σένα.
7.· Μην έχοντας δώσει σε Αυτόν το δώρο που σου ζητά, δεν μπορείς να αναγνωρίσεις τα δώρα Του και νομίζεις ότι δε σου τα έχει δώσει. [2]Κι ωστόσο, θα σου ζητούσε Αυτός ένα δώρο, αν δεν ήταν για σένα; [3]Θα μπορούσε Αυτός να ικανοποιηθεί με κούφιες χειρονομίες, και να εκτιμήσει τέτοια μηδαμινά δώρα σαν άξια του Υιού Του; [4]Η σωτηρία είναι ένα δώρο καλύτερο από αυτό. [5]Και η αληθινή συγχώρεση, σαν το μέσο με το οποίο πραγματοποιείται η σωτηρία, πρέπει ασφαλώς να θεραπεύσει το νου που δίνει, διότι το να δίνει κανείς είναι το ίδιο με το να λαμβάνει. [6]Ο,τι δεν έχει ληφθεί δεν έχει δοθεί, αλλά ό,τι έχει δοθεί πρέπει να έχει ληφθεί.
8. Σήμερα θα προσπαθήσουμε να καταλάβουμε την αλήθεια ότι ο δότης και ο παραλήπτης είναι ο ίδιος και ο αυτός. [2]Θα χρειαστείς βοήθεια για να σου γίνει κατανοητό αυτό, επειδή είναι τόσο αντίθετο με τις σκέψεις που έχεις συνηθίσει. [3]Η βοήθεια όμως που χρειάζεσαι είναι εδώ. [4]Δώσε Του την πίστη σου σήμερα και ζήτησε Του να μοιραστεί μαζί σου την εξάσκηση σου στην αλήθεια. [5]Κι αν πιάσει το μάτι σου έστω και μια μόνο φευγαλέα θέα της απελευθέρωσης που έγκειται στην ιδέα που εφαρμόζουμε για σήμερα, τότε αυτή είναι μια μέρα δόξας για τον κόσμο.
9. Δώσε δεκαπέντε λεπτά δυο φορές σήμερα στην προσπάθεια σου να καταλάβεις τη σημερινή ιδέα. [2]Αυτή είναι η σκέψη με την οποία η συγχώρεση παίρνει τη θέση που της αρμόζει στις προτεραιότητες σου. Είναι η σκέψη που θα απελευθερώσει το νου σου από καθετί που κρύβει το νόημα της συγχώρεσης, και η οποία θα σου επιτρέψει να συνειδητοποιήσεις την αξία της συγχώρεσης για σένα.
10. Στη σιωπή, κλείσε τα μάτια σου στον κόσμο που δεν καταλαβαίνει τη συγχώρεση και αναζήτησε καταφύγιο στο γαλήνιο μέρος όπου οι σκέψεις ανταλλάσσονται και οι ψευδείς πεποιθήσεις εγκαταλείπονται. [2]Επανέλαβε τη σημερινή ιδέα και ζήτησε βοήθεια να καταλάβεις τι πραγματικά σημαίνει. [3]Να είσαι πρόθυμος να διδαχτείς. [4]Να είσαι χαρούμενος να ακούς τη Φωνή της αλήθειας και της θεραπείας να σου μιλά, και θα καταλάβεις τα λόγια που μιλά, και θα αναγνωρίσεις ότι σου μιλά τα δικά σου λόγια.
11. Όσο πιο συχνά μπορείς, υπενθύμιζε στον εαυτό σου ότι έχεις ένα σκοπό σήμερα, ένα στόχο ο οποίος κάνει τη σημερινή μέρα να έχει ιδιαίτερη αξία για τον εαυτό σου και όλους τους αδερφούς σου.[2]Μην αφήνεις το νου σου να ξεχνά αυτό το στόχο για πολλή ώρα, αλλά λέγε στον εαυτό σου τα εξής:
[3]Το καθετί που δίνω δίνεται στον εαυτό μου.
[4]Η βοήθεια που χρειάζομαι για να μάθω
ότι αυτό αληθεύει είναι μαζί μου τώρα.
[5]Θα Τον εμπιστευτώ.
[6]Μετά, για μια γαλήνια στιγμή, άνοιξε το νου σου στη διόρθωση Του και την Αγάπη Του.
[7]Και ό,τι ακούσεις από Αυτόν θα το πιστέψεις, διότι ό,τι Αυτός δίνει θα ληφθεί από σένα.

ΜΑΘΗΜΑ 127

Δεν Υπάρχει Άλλη Αγάπη Εκτός από την Αγάπη του Θεού.

1. Ίσως να νομίζεις ότι διαφορετικά είδη αγάπης είναι δυνατά. [2]'Ισως να νομίζεις ότι υπάρχει ένα είδος αγάπης για τούτο, ένα είδος αγάπης για εκείνο, ένας τρόπος να αγαπάς κάποιον, ένας άλλος τρόπος να αγαπάς κάποιον άλλο. [3]Η αγάπη είναι ένα. [4]Δεν έχει χωριστά μέρη ούτε βαθμούς, ούτε είδη, ούτε επίπεδα, ούτε διαφορές, ούτε διακρίσεις. [5]Είναι όπως ο εαυτός της, ίδια και απαράλλαχτη. [6]Ποτέ δεν μεταβάλλεται σε σχέση με διαφορετικά πρόσωπα ή καταστάσεις. Είναι η καρδιά του Θεού και του Υιού Του επίσης.
2. Το νόημα της Αγάπης δεν είναι φανερό σε κανέναν που νομίζει ότι η αγάπη μπορεί να αλλάζει. [2]Δεν βλέπει ότι πρέπει να είναι αδύνατο να αλλάξει κανείς την αγάπη. [3]Κι έτσι νομίζει ότι μπορεί να αγαπά σε ορισμένες περιπτώσεις και να μισεί σε άλλες. [4]Νομίζει επίσης ότι η αγάπη μπορεί να δοθεί σε κάποιον και να παραμείνει ο εαυτός της αν και παρακρατείται από άλλους. [5]Το να πιστεύει κανείς αυτά τα πράγματα για την αγάπη σημαίνει ότι δεν την καταλαβαίνει. [6]Αν θα μπορούσε η αγάπη να κάνει τέτοιες διακρίσεις, θα έπρεπε να κρίνει μεταξύ του δικαίου και του αμαρτωλού και να αντιλαμβάνεται τον Υιό του Θεού σαν χωριστά μέρη.
3. Η αγάπη δεν μπορεί να κρίνει, [2]Όπως είναι αδιαίρετη η ίδια, έτσι και κοιτάζει τα πάντα σαν ένα. [3]Το νόημα της έγκειται στην ενότητα της. [4]Πρέπει λοιπόν να είναι ασύλληπτη στο νου που νομίζει ότι η αγάπη μεροληπτεί ή είναι διαιρεμένη. [5]Δεν υπάρχει άλλη αγάπη εκτός από την αγάπη του Θεού, και όλη η αγάπη είναι δική Του. [6]Δεν υπάρχει καμιά άλλη αρχή που να κυβερνά εκεί που δεν υπάρχει αγάπη. [7]Η αγάπη είναι ένας νόμος που δεν έχει αντίθετα. [8]Η πληρότητα της είναι η δύναμη που κρατά τα πάντα ενωμένα, ο σύνδεσμος μεταξύ του Πατέρα και του Υιού που Τους κρατά και Τους δύο για πάντα σαν ένα.
4. Καμιά σειρά μαθημάτων που ο στόχος της είναι να σε διδάξει να θυμηθείς ποιος πραγματικά είσαι δε θα παρέλειπε να τονίσει ότι δεν μπορεί ποτέ να υπάρξει μια διαφορά μεταξύ του τι πραγματικά είσαι και του τι είναι η αγάπη. [2]Το νόημα της αγάπης είναι το δικό σου νόημα και το μοιράζεσαι με τον ' Ίδιο το Θεό. [3]Διότι ό,τι είσαι είναι ό,τι Αυτός είναι. [4]Δεν υπάρχει άλλη αγάπη εκτός από την Δική Του και ό,τι Αυτός είναι, είναι το καθετί που υπάρχει. [5]Δεν υπάρχει τίποτα που να περιορίζει τον Εαυτό Του κι έτσι είσαι κι εσύ δίχως όρια.
5. Κανένας από τους νόμους που υπακούει ο κόσμος δεν μπορεί να σε βοηθήσει να συλλάβεις το νόημα της αγάπης. [2]Ο,τι πιστεύει ο κόσμος πλάστηκε νια να κρύψει το νόημα της αγάπης και να το κρατήσει κρυφό και σκοτεινό. [3]Δεν υπάρχει ούτε ένας κανόνας που υποστηρίζει ο κόσμος που να μην παραβιάζει την αλήθεια για το τι είναι η αγάπη και το τι είσαι κι εσύ επίσης.
6. Μην αναζητάς να βρεις τον εαυτό σου μέσα στον κόσμο. [2]Η αγάπη δεν βρίσκεται στο σκοτάδι και το θάνατο. [3] Είναι όμως απόλυτα φανερή στα μάτια που βλέπουν και στα αυτιά που ακούν τη Φωνή της αγάπης. [4]Εξασκούμεθα σήμερα να ελευθερώσουμε το νου σου από όλους τους νόμους που νομίζεις ότι πρέπει να υπακούς, από όλους τους περιορισμούς κάτω από τους οποίους ζεις και από όλες τις αλλαγές που νομίζεις ότι είναι μέρος του ανθρώπινου πεπρωμένου. [5]Σήμερα κάνουμε το μεγαλύτερο βήμα. που ζητά αυτή η σειρά μαθημάτων, καθώς προχωρείς προς το στόχο που έχει θέσει.
7. Αν πετύχεις έστω και την πιο αμυδρή σύλληψη του νοήματος της αγάπης σήμερα, θα έχεις προχωρήσει προς την απελευθέρωση σου μια απόσταση δίχως όρια και χρόνια αναρίθμητα. [2]Μαζί λοιπόν, ας είμαστε χαρούμενοι να δώσουμε λίγο χρόνο στο Θεό σήμερα και ας καταλάβουμε ότι δεν υπάρχει καλύτερη χρήση για το χρόνο μας.
8. Για δεκαπέντε λεπτά δυο φορές σήμερα απόδρασε από κάθε νόμο στον οποίο πιστεύεις τώρα. [2]Ανοιξε το νου σου και αναπαύσου. [3]Οποιοσδήποτε μπορεί να αποδράσει από τον κόσμο που φαίνεται να σε κρατά φυλακισμένο, αν δεν τον θεωρεί πολύτιμο. [4]Απόσυρε όλη την αξία που έχεις τοποθετήσει στις πενιχρές προσφορές του, και τα ανόητα δώρα του, και άφησε το δώρο του Θεού να τα αντικαταστήσει όλα αυτά.

9. Κάλεσε τον Πατέρα σου, βέβαιος ότι η Φωνή Του θα απαντήσει. [2]Ο Ίδιος το έχει υποσχεθεί αυτό. [3]Και ο Ίδιος θα βάλει μια σπίθα αλήθειας μέσα στο νου σου παντού όπου εγκαταλείπεις μια ψευδή πεποίθηση, μια σκοτεινή ψευδαίσθηση της ίδιας σου της πραγματικότητας και του νοήματος της αγάπης. [4]Αυτός θα λάμψει ανάμεσα στις μάταιες σκέψεις σου σήμερα και θα σε βοηθήσει να καταλάβεις την αλήθεια της αγάπης. [5]Με αγάπη και καλοσύνη θα κατοικήσει Αυτός μαζί σου, καθώς αφήνεις τη Φωνή Του να διδάξει το νόημα της αγάπης στον αγνό και δεκτικό νου σου. [6]Και Αυτός θα ευλογήσει το μάθημα με την Αγάπη Του.
10. Σήμερα τα πολλά μελλοντικά χρόνια της αναμονής σου για τη σωτηρία εξαφανίζονται μπροστά στην αιωνιότητα αυτών που μαθαίνεις. [2]Ας δώσουμε ευχαριστίες σήμερα, που γλιτώνουμε ένα μέλλον όμοιο με το παρελθόν. [3]Σήμερα αφήνουμε το παρελθόν πίσω μας, ποτέ πια να μην το ξαναθυμηθούμε. [4]Και υψώνουμε το βλέμμα μας προς ένα διαφορετικό παρόν, όπου ένα μέλλον διαγράφεται διαφορετικό από το παρελθόν σε όλα τα χαρακτηριστικά του.
11. Ο κόσμος στη βρεφική του ηλικία είναι ακόμα νεογέννητος. [2]Και θα τον παρακολουθήσουμε να μεγαλώνει και να γίνεται πιο υγιής και δυνατός, για να εκπέμπει την ευλογία του σε όλους αυτούς που έρχονται να μάθουν πώς να απαλλαγούν από τον κόσμο που νόμισαν ότι πλάστηκε στο μίσος για να είναι ο εχθρός της αγάπης. [3]Τώρα όλοι τους απελευθερώνονται μαζί με μας. [4]Τώρα είναι όλοι τους αδέρφια μας στην Αγάπη του Θεού.
12. Θα τους θυμόμαστε καθ' όλη την διάρκεια της ημέρας, διότι δεν μπορούμε να αφήσουμε ένα μέρος του εαυτού μας χωρίς την αγάπη μας αν θα θέλαμε να γνωρίσουμε τον εαυτό μας. [2]Τουλάχιστον τρεις φορές την ημέρα σκέψου κάποιον που κάνει αυτό το ταξίδι μαζί σου και *ο* οποίος ήρθε να μάθει ό,τι κι εσύ πρέπει να μάθεις. Και καθώς έρχεται στο νου σου, δώσε του αυτό το μήνυμα από τον εαυτό σου:
[4]Σε ευλογώ αδερφέ, μου, με την Αγάπη του Θεού, την οποία μοιράζομαι μαζί σου. [5]Διότι θα ήθελα να μάθω το χαρμόσυνο μάθημα ότι δεν υπάρχει άλλη αγάπη εκτός από την Αγάπη του Θεού και την δική σου και τη δική μου και όλων μας.

ΜΑΘΗΜΑ 128

Ο Κόσμος που Βλέπω δεν Έχει Τίποτα που να Θέλω.

I. Ο κόσμος που βλέπεις δεν έχει τίποτα που να χρειάζεσαι να σου προσφέρει, τίποτα που να μπορείς να χρησιμοποιήσεις κατά οποιονδήποτε τρόπο και τίποτα απολύτως που να μπορεί να σου δώσει χαρά. [2]Πίστεψε αυτή τη σκέψη και θα σωθείς από χρόνια δυστυχίας, οπό αναρίθμητες απογοητεύσεις κι από ελπίδες που μετατρέπονται στις πικρές στάχτες της απόγνωσης. [3]Πρέπει οπωσδήποτε να δεχτεί κανείς την αλήθεια αυτής της σκέψης, αν θα ήθελε να αφήσει τον κόσμο πίσω του και να υψωθεί πάνω από τη μηδαμινή σφαίρα του και τις ασήμαντες ιδιοτυπίες του.
2. Κάθε πράγμα εδώ στο οποίο αποδίδεις μεγάλη αξία, δεν είναι παρά μία αλυσίδα που σε προσδένει στον κόσμο και δε θα υπηρετήσει κανένα άλλο σκοπό εκτός από αυτόν. [2]Διότι το καθετί πρέπει να υπηρετήσει το σκοπό που του έχεις δώσει, ώσπου να δεις σε αυτό ένα διαφορετικό σκοπό. [3]Ο μοναδικός σκοπός σε αυτό τον κόσμο που είναι άξιος του νου σου είναι να αγνοείς τον κόσμο, χωρίς να καθυστερείς με το να βλέπεις κάποια ελπίδα εκεί που δεν υπάρχει. [4]Μην εξαπατείσαι πια. [5]Ο κόσμος που βλέπεις δεν έχει τίποτα που να θέλεις.
3. Απόδρασε σήμερα από τις αλυσίδες που βάζεις στο νου σου, όταν βλέπεις ότι η σωτηρία είναι εδώ. [2]Διότι σε ό,τι αποδίδεις μεγάλη αξία, το κάνεις μέρος του εαυτού σου από την άποψη του πώς αντιλαμβάνεσαι τον εαυτό σου. [3]Όλα τα πράγματα που αναζητάς για να αυξήσεις την αξία σου στα μάτια σου σε περιορίζουν περισσότερο, κρύβουν την αξία σου από σένα και προσθέτουν ένα ακόμα φραγμό μπροστά στην πόρτα που οδηγεί στην αληθινή επίγνωση του Εαυτού σου.
4. Μην αφήνεις τίποτα που έχει να κάνει με σκέψεις για το σώμα να καθυστερήσει την πρόοδό σου προς τη σωτηρία, ούτε και να επιτρέψεις στη δελεαστική σκέψη ότι ο κόσμος έχει κάτι που θέλεις, να σε κρατήσει πίσω. [2]Τίποτα δεν υπάρχει εδώ να αγαπήσεις.

[3]Τίποτα εδώ δεν, αξίζει ούτε μια στιγμή καθυστέρησης και πόνου, ούτε μια στιγμή αβεβαιότητας και αμφιβολίας. [4]Τα δίχως αξία πράγματα δεν προσφέρουν τίποτα. [5]Η σιγουριά της πραγματικής αξίας δεν μπορεί να βρεθεί σε ό,τι είναι ανάξιο.
5. Σήμερα εξασκούμεθα για να εγκαταλείψουμε όλες τις σκέψεις των αξιών που έχουμε δώσει στον κόσμο. [2]Αφήνουμε τον κόσμο ελεύθερο από τους σκοπούς που δώσαμε στις διάφορες πλευρές του, τις όψεις του και τα όνειρα του. Τον κρατάμε στο νου μας χωρίς να του αποδίδουμε κανένα σκοπό και τον ελευθερώνουμε από το καθετί που θα τον θέλαμε να είναι. [4]Με αυτό τον τρόπο αφαιρούμε τις αλυσίδες που κρατούν κλειστή την πόρτα της ελευθερίας από τον κόσμο και προχωράμε πέρα από όλες τις μηδαμινές αξίες και τους ασήμαντους στόχους.
6. Σταμάτα και μείνε ακίνητος για λίγο και δες πόσο ψηλά πάνω από τον κόσμο ανυψώνεσαι, όταν ελευθερώνεις το νου σου από αλυσίδες και τον αφήνεις να αναζητά το επίπεδο στο οποίο βρίσκεται ο οίκος του. [2]Ο νους σου θα είναι ευγνώμων που θα είναι ελεύθερος για λίγο. [3]Γνωρίζει πού ανήκει. [4]Απλώς και μόνο ελευθέρωσε τα φτερά του και θα πετάξει με χαρά και σιγουριά να ενωθεί με τον άγιο σκοπό του. [5] Άφησε τον να αναπαυτεί στο Δημιουργό του, για να αποκατασταθεί εκεί στην υγεία, την ελευθερία και την αγάπη.
7. Δώσε του δέκα λεπτά ανάπαυσης τρεις φορές σήμερα .[2]Κι όταν ανοίξεις τα μάτια σου ύστερα, δε θα τρέφεις τόσο μεγάλη εκτίμηση για το οτιδήποτε που βλέπεις, όπως έτρεφες όταν το κοίταγες προηγουμένως. [3]Όλος ο τρόπος με τον οποίο κοιτάζεις τον κόσμο θα αλλάξει λίγο, κάθε φορά που αφήνεις το νου σου να αποδράσει από τις αλυσίδες του. [4]Ο κόσμος δε βρίσκεται εκεί που ο νους σου ανήκει. [5]Και εσύ ανήκεις εκεί που ο νους σου θα ήθελε να είναι και εκεί που πηγαίνει να αναπαυτεί όταν τον απελευθερώνεις από τον κόσμο. [6]Ο Οδηγός σου είναι σίγουρος. [7]Άνοιξε το νου σου σε Αυτόν. [8]Μείνε ακίνητος και αναπαύσου.
8. Προστάτευε το νου σου καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας επίσης. [2]Και όταν νομίζεις ότι βλέπεις κάποια αξία σε μια πλευρά ή σε ένα είδωλο του κόσμου, αρνήσου να περάσεις αυτή την αλυσίδα γύρω από το νου σου, αλλά λέγε στον εαυτό σου με γαλήνια βεβαιότητα τα εξής:
[3]*Αυτό δε θα με δελεάσει να καθυστερήσω τον εαυτό μου.* [4]*Ο κόσμος που βλέπω δεν έχει τίποτα που να θέλω.*

ΜΑΘΗΜΑ 129

Πέρα Από Αυτό τον Κόσμο Υπάρχει Ένας Κόσμος που Θέλω.

1. Αυτή είναι η σκέψη που προκύπτει από τη σκέψη που εφαρμόσαμε χθες. [2]Δεν μπορεί να σταματήσεις στην ιδέα ότι ο κόσμος δεν έχει καμιά αξία, διότι αν δε δεις ότι υπάρχει κάτι άλλο για το οποίο ελπίζεις, το μόνο που θα καταφέρεις θα είναι να πέσεις σε κατάθλιψη. [3]Η έμφαση που δίνουμε δεν είναι να παραιτηθείς από τον κόσμο, αλλά να τον ανταλλάξεις για ό,τι είναι πολύ πιο ικανοποιητικό γεμάτο με χαρά και ικανό να σου προσφέρει ειρήνη. [4]Μήπως νομίζεις ότι αυτός ο κόσμος μπορεί να σου τα προσφέρει αυτά;
2. Ίσως να αξίζει να δώσεις λίγη ώρα για να συλλογιστείς ακόμα μια φορά την αξία αυτού του κόσμου. [2]Ίσως να παραδεχτείς ότι δεν έχεις τίποτα να χάσεις αν εγκαταλείψεις όλες τις σκέψεις των αξιών που έχεις δώσει στον κόσμο εδώ. Ό κόσμος που βλέπεις είναι πράγματι ανηλεής, ασταθής και σκληρός, δεν νοιάζεται για σένα, βιάζεται να εκδικηθεί και είναι άσπλαχνος και γεμάτος μίσος. [4]Δίνει, μόνο και μόνο για να πάρει πίσω και αφαιρεί όλα τα πράγματα που έχεις αγαπήσει για λίγο. [5]Αγάπη που να διαρκεί δεν βρίσκεται, διότι δεν υπάρχει καθόλου εδώ. [6]Αυτός είναι ο κόσμος του χρόνου που όλα τα πράγματα τελειώνουν.
3. Είναι απώλεια λοιπόν να βρεις έναν άλλο κόσμο, όπου το χάσιμο είναι αδύνατο, όπου η αγάπη διαρκεί για πάντα, το μίσος δεν υπάρχει και η εκδίκηση δεν έχει νόημα; [2]Είναι απώλεια να βρεις όλα τα πράγματα που πραγματικά θέλεις και να γνωρίσεις ότι δεν έχουν τέλος και ότι θα παραμείνουν για πάντα ακριβώς όπως τα θέλεις; [3]Ακόμα κι αυτά όμως θα ανταλλαγούν στο τέλος για αυτό για το οποίο δεν μπορούμε να μιλήσουμε, διότι από

εκείνο τον κόσμο θα πάς εκεί όπου τα λόγια είναι εντελώς ανεπαρκή, σε μια σιωπή όπου η γλώσσα δε μιλιέται, αλλά είναι όμως απόλυτα κατανοητή.
4. Η επικοινωνία, ξεκάθαρη και ολοφάνερη όπως η μέρα, παραμένει απεριόριστη για όλη την αιωνιότητα. [2]Και ο Ίδιος ο Θεός μιλά στον Υιό Του, όπως ο Υιός Του μιλά σε Αυτόν. Ή γλώσσα τους δεν έχει λόγια, διότι ό,τι λένε δεν μπορεί να συμβολιστεί. [4]Η γνώση Τους είναι άμεση, απόλυτα κοινή και εντελώς ενοποιημένη. [5]Πόσο μακριά από αυτό είσαι εσύ που παραμένεις δεσμευμένος σε αυτό τον κόσμο. [6]Και όμως πόσο κοντά βρίσκεσαι, όταν ανταλλάσσεις αυτό τον κόσμο για τον κόσμο που θέλεις πραγματικά.
5. Τώρα το τελευταίο βήμα είναι βέβαιο, τώρα στέκεσαι μόνο μια στιγμή πιο μακριά από την αιωνιότητα. [2]Εδώ μπορείς να κοιτάζεις μόνο μπροστά, ποτέ πίσω για *να ξ*αναδείς τον κόσμο που δε θέλεις. [3]Ιδού. ο κόσμος που θέλεις έρχεται να τον αντικαταστήσει, καθώς αποδεσμεύεις τον νου σου από τα ασήμαντα πράγματα που παρουσιάζει ο κόσμος για να σε κρατά φυλακισμένο. [4]Μην τους δίνεις αξία και θα εξαφανιστούν. Εκτίμησε τα και θα σου φαίνονται πραγματικά.
6. Αυτή είναι η εκλογή. [2]Τι απώλεια μπορείς να έχεις όταν διαλέγεις να μη δίνεις αξία σε ό,τι είναι εντελώς ασήμαντο; [3]Αυτός ο κόσμος δεν έχει τίποτα που να θέλεις πραγματικά, αλλά ό,τι διαλέγεις στη θέση του το θέλεις πράγματι! [4]Αφησέ το να σου δοθεί σήμερα. [5]Περιμένει μόνο και μόνο για να το διαλέξεις, ώστε να πάρει τη θέση όλων των πραγμάτων που αναζητάς αλλά δε θέλεις.
7. Εφάρμοσε την προθυμία σου να κάνεις αυτή την αλλαγή δέκα λεπτά το πρωί, δέκα το βράδυ και μια ακόμα φορά στα ενδιάμεσα. [2] Άρχισε με τα εξής:
[3]Πέρα από αυτό τον κόσμο
είναι ένας κόσμος που θέλω.
[4]Διαλέγω να δω εκείνο τον κόσμο αντί για αυτόν,
διότι εδώ δεν υπάρχει τίποτα που να θέλω πραγματικά.
[5] Μετά κλείσε τα μάτια σου στον κόσμο που βλέπεις και στη σιωπή του σκοταδιού παρακολούθησε τα φώτα, που δεν είναι αυτού του κόσμου, να ανάβουν το ένα μετά το άλλο, ώσπου το γεγονός ότι εκεί που ένα αρχίζει ένα άλλο τελειώνει χάνει κάθε νόημα καθώς όλα τους γίνονται ένα.
8. Σήμερα τα φώτα του Ουρανού σκύβουν προς τα σένα, για να λάμψουν πάνω στα βλέφαρα σου καθώς αναπαύεσαι πέρα από τον κόσμο του σκοταδιού. [2]Υπάρχει εδώ φως που τα μάτια σου δεν μπορούν να δουν. [3]Ό νους όμως μπορεί να το δει ξεκάθαρα και μπορεί να καταλάβει. [4]Μια μέρα χάρης σου, δίνεται σήμερα, και δίνουμε ευχαριστίες. [5]Συνειδητοποιούμε σήμερα ότι το καθετί που φοβόσουν μήπως χάσεις ήταν μόνο και μόνο μια απώλεια για σένα.
9. Τώρα καταλαβαίνουμε ότι δεν υπάρχει απώλεια. [2]Διότι έχουμε επιτέλους δει το αντίθετό της και είμαστε ευγνώμονες που η επιλογή έχει γίνει. [3]Να θυμάσαι την απόφαση σου κάθε μια ώρα και να αφιερώνεις μια στιγμή στην επιβεβαίωση της επιλογής σου με το να εγκαταλείπεις τις οποιεσδήποτε σκέψεις που έχεις και να συλλογίζεσαι για λίγο αποκλειστικά τα εξής:
[4] *Ο κόσμος που βλέπω.*
δεν έχει τίποτα που να θέλω.
[5]Πέρα από αυτό τον κόσμο
υπάρχει ένας κόσμος που θέλω.

ΜΑΘΗΜΑ 130

Είναι Αδύνατο να Βλέπω Δύο Κόσμους Ταυτόχρονα.

I. Η αντίληψη είναι συνεπής, [2]Ό,τι βλέπεις καθρεφτίζει τις σκέψεις σου. [3]Και οι σκέψεις σου απλά και μόνο καθρεφτίζουν την επιλογή σου του τι θέλεις να δεις. [4]Οι αξίες σου το καθορίζουν αυτό, γιατί το καθετί στο οποίο δίνεις αξία θα θέλεις και να το δεις πιστεύοντας ότι αυτό που βλέπεις υπάρχει πραγματικά. [5]Κανένας δεν μπορεί να δει ένα κόσμο στον οποίο ο νους του δεν έχει δώσει αξία. [6]Και κανένας δεν μπορεί να μη δει αυτό που πιστεύει και αυτό που θέλει.
2. Ποιος μπορεί όμως στην πραγματικότητα να μισεί και να αγαπά ταυτόχρονα; [2]Ποιος μπορεί να επιθυμεί ό,τι δε θέλει να υπάρχει; [3]Και ποιος μπορεί να διαλέξει να δει ένα κόσμο τον οποίο φοβάται; [4]Ο φόβος πρέπει να τυφλώνει, γιατί αυτό είναι το όπλο του: ότι φοβάσαι να δεις, δεν μπορείς να το δεις. [5]Η αγάπη και η αντίληψη επομένως προχωρούν χέρι-χέρι, αλλά ο φόβος κρύβει στο σκοτάδι ό,τι υπάρχει.
3. Επομένως, τι μπορεί να προβάλλει ο φόβος πάνω στον κόσμο; [2]Τι μπορεί να δει κανείς στο σκοτάδι που να είναι πραγματικό; [3]Η αλήθεια επισκιάζεται από το φόβο και ό,τι απομένει δεν είναι παρά μία φαντασία. [4]Τι μπορεί όμως να είναι πραγματικό στις τυφλές φαντασίες που γεννά ο πανικός; [5]Τι θα ήθελες από αυτό να σου αποκαλυφθεί; [6]Τι θα ήθελες να κρατήσεις σ' ένα τέτοιο όνειρο;
4. Ο φόβος έχει πλάσει το κάθε τι που νομίζεις ότι βλέπεις. [2]*Όλους τους* διαχωρισμούς, όλες τις διακρίσεις, και το πλήθος των διαφορών που πιστεύεις ότι συγκροτούν τον κόσμο. [3]Όλα αυτά δεν υπάρχουν. [4]Ο εχθρός της αγάπης τα έχει επινοήσει. [5]Η αγάπη όμως δεν μπορεί να έχει κανένα εχθρό, και έτσι όλα αυτά δεν έχουν καμιά αιτία, ούτε ύπαρξη, ούτε συνέπειες. [6]Μπορεί να τα εκτιμά κανείς, αλλά παραμένουν μη πραγματικά. [7]Μπορούν να αναζητηθούν, αλλά δεν μπορούν να βρεθούν. [8]Σήμερα δε θα τα αναζητήσουμε, ούτε και θα χάσουμε τη μέρα μας ψάχνοντας για ό,τι δεν μπορεί να βρεθεί.
5. Είναι αδύνατο να βλέπεις ταυτόχρονα δύο κόσμους που ποτέ δε συμπίπτουν. [2]Αναζήτησε τον ένα και ο άλλος εξαφανίζεται. [3]Αλλά ο ένας παραμένει. [4]Αυτοί οι κόσμοι αποτελούν το φάσμα των επιλογών σου, η απόφαση σου δεν μπορεί να υπερβεί αυτές τις επιλογές. [5]Το πραγματικό και το μη πραγματικό, και τίποτα άλλο εκτός από αυτά, είναι οι μόνες επιλογές που μπορείς να κάνεις.
6. Σήμερα δε θα επιχειρήσουμε να κάνουμε κανένα συμβιβασμό εκεί που κανένας δεν είναι δυνατός. [2]Ο κόσμος που βλέπεις είναι η απόδειξη ότι έχεις ήδη κάνει μια επιλογή, η οποία είναι τόσο εκτενής όσο και το αντίθετο της. [3]Αυτό που θα θέλαμε να μάθουμε σήμερα είναι περισσότερο από το να μάθεις απλώς ότι δεν μπορείς να βλέπεις δύο κόσμους ταυτόχρονα. [4]Διδάσκεσαι επίσης ότι ο κόσμος που βλέπεις είναι εντελώς συνεπής από την οπτική γωνία από την οποία τον βλέπεις. [5]Είναι όλος ο ίδιος επειδή προέρχεται από ένα συναίσθημα, και καθρεφτίζει την πηγή του στο καθετί που βλέπεις.
7. Έξι φορές σήμερα, με ευχαριστίες και ευγνωμοσύνη, δίνουμε χαρούμενα πέντε λεπτά στη σκέψη που βάζει τέλος σε όλους τους συμβιβασμούς και τις αμφιβολίες και τις υπερβαίνουμε όλες μαζί. [2]Δε θα κάνουμε χίλιες διακρίσεις δίχως νόημα και θα επιχειρήσουμε να φέρουμε μαζί μας ένα μικρό κομμάτι της μη πραγματικότητας, καθώς αφιερώνουμε τους νόες μας στο να βρούμε ό,τι είναι πραγματικό.
8. Άρχισε την αναζήτηση σου για τον άλλο κόσμο ζητώντας μια δύναμη πέρα από τη δική σου και αναγνωρίζοντας τι είναι αυτό που αναζητάς. [2]Δε θέλεις ψευδαισθήσεις. [3]Και έρχεσαι σε αυτά τα πεντάλεπτα αδειάζοντας τα χέρια σου από όλους τους μηδαμινούς θησαυρούς αυτού του κόσμου. [4]Περιμένεις το θεό να σε βοηθήσει, καθώς λες τα εξής:
[5]*Είναι αδύνατο να βλέπω δύο κόσμους ταυτόχρονα.*
[6]*Ας δεχτώ τη δύναμη που μου προσφέρει ο Θεός*
και ας μη δω καμιά αξία σε αυτό τον κόσμο,
ώστε να μπορέσω να βρω την ελευθερία μου
και τη σωτηρία μου.
9. Ο Θεός θα βρίσκεται εκεί. [2]Γιατί έχεις επικαλεστεί τη μεγάλη αστείρευτη Δύναμη, η

Οποία με ευγνωμοσύνη θα κάνει αυτό το γιγαντιαίο βήμα μαζί με σένα. [3]Ούτε και θα παραλείψεις να δεις τις ευχαριστίες Του να αποκαλύπτονται στην πραγματική αντίληψη και την αλήθεια. [4]Δε θα αμφιβάλλεις για ό,τι θα δεις, γιατί αν και έχει να κάνει με αντίληψη δεν είναι το είδος της όρασης που τα μάτια σου έχουν ποτέ πριν δει δίχως βοήθεια. [5]Και θα γνωρίζεις ότι η δύναμη του Θεού σε στηρίζει καθώς έκανες αυτή την επιλογή.
10. Διώχνε τον πειρασμό σήμερα όποτε εμφανίζεται απλώς με το να θυμάσαι τα όρια της επιλογής σου. [2]Το μη πραγματικό ή το πραγματικό, το ψεύδος ή η αλήθεια είναι ό,τι βλέπεις και το μόνο που βλέπεις. *[3]Η* αντίληψη είναι συνεπής με την επιλογή σου, και η κόλαση ή ο Ουρανός έρχεται σε σένα όλος μαζί.
11. Δέξου ένα μικρό κομμάτι της κόλασης σαν κάτι πραγματικό και θα έχεις καταδικάσει τα μάτια σου και καταραστεί την όραση σου και ό,τι θα βλέπεις θα είναι κόλαση πράγματι. [3]Η απελευθέρωση του Ουρανού όμως ακόμα παραμένει εντός του πεδίου της επιλογής σου, για να αντικαταστήσει το καθετί που θα σου έδειχνε η κόλαση. Το μόνο που χρειάζεται να λες σε οποιοδήποτε κομμάτι της κόλασης, οποιαδήποτε μορφή κι αν παίρνει, είναι απλώς το εξής:

[4]Είναι αδύνατο να βλέπω δυο κόσμους ταυτόχρονα.
[5]Αναζητώ την ελευθερία και τη σωτηρία μου
και αυτό εδώ δεν είναι κάτι που θέλω.

ΜΑΘΗΜΑ 131

Κανένας που Αναζητά να Βρει την Αλήθεια Δεν Μπορεί να Αποτύχει.

I. Η αποτυχία είναι παντού γύρω σου όταν αναζητάς στόχους που δεν μπορούν να επιτευχθούν. [2]Ψάχνεις να βρεις μονιμότητα σε ό,τι μεταβάλλεται, αγάπη εκεί που δεν υπάρχει καθόλου, ασφάλεια μέσα στον κίνδυνο, αθανασία μέσα στο σκοτάδι του ονείρου του θανάτου. [3]Ποιος θα μπορούσε να πετύχει όταν η αντίφαση είναι το περιβάλλον της ερευνάς του και το μέρος στο οποίο έρχεται για να βρει σταθερότητα;
2. Οι στόχοι που δεν έχουν νόημα δεν μπορούν να επιτευχθούν. [2]Δεν υπάρχει τρόπος να τους πετύχεις, γιατί τα μέσα με τα οποία αγωνίζεσαι για αυτούς δεν έχουν νόημα. [3]Ποιος μπορεί να χρησιμοποιεί τέτοια ανόητα μέσα και να ελπίζει ότι με αυτά θα κερδίσει κάτι; [4]Πού μπορεί αυτά τα μέσα να οδηγούν; [5]Και τι θα μπορούσαν να πετύχουν που να προσφέρει κάποια ελπίδα ότι είναι πραγματικό; [6]Η απόδειξη του φανταστικού οδηγεί στο θάνατο, επειδή είναι η αναζήτηση του τίποτα και ενώ ψάχνεις να βρεις τη ζωή επιζητάς το θάνατο. [7]Ψάχνεις για ασφάλεια και προστασία, ενώ στην καρδιά σου προσεύχεσαι για κίνδυνο και προστασία του ασήμαντου ονείρου που έπλασες.
3. Παρ' όλ' αυτά, η αναζήτηση είναι αναπόφευκτη εδώ. [2]Γι' αυτό το λόγο ήρθες και είναι βέβαιο ότι θα κάνεις αυτό για το οποίο ήρθες.[3]Ο κόσμος όμως δεν μπορεί να σου υπαγορεύσει το στόχο που αναζητάς, εκτός αν του δώσεις τη δύναμη να το κάνει αυτό. [4]Διαφορετικά, είσαι ακόμα ελεύθερος να διαλέξεις ένα στόχο που βρίσκεται πέρα από τον κόσμο και κάθε σκέψη του κόσμου, και ο οποίος έρχεται σε σένα από μια ιδέα που έχεις εγκαταλείψει αλλά όμως θυμάσαι, παλιά αλλά και καινούρια, ο αντίλαλος μιας κληρονομιάς που έχει ξεχαστεί, αλλά η οποία έχει το καθετί που πραγματικά θέλεις.
4. Να είσαι χαρούμενος που πρέπει να αναζητάς. [2]Να είσαι επίσης χαρούμενος να μάθεις ότι αναζητάς τον Ουρανό και ότι θα βρεις το στόχο που πραγματικά θέλεις. [3]Κανένας δεν μπορεί να θέλει αυτό το στόχο και να μην τον πετύχει τελικά. [4]Ο Υιός του Θεού δεν μπορεί να αναζητά μάταια, παρ' όλο που προσπαθεί να καθυστερεί, να εξαπατά τον εαυτό του και να νομίζει ότι η κόλαση είναι αυτό που αναζητά. [5]Οταν κάνει λάθος, βρίσκει τρόπο να το διορθώσει. [6]Οταν χάνει το δρόμο του, οδηγείται πίσω στο έργο που του έχει ανατεθεί.
5. Κανένας δεν παραμένει στην κόλαση, γιατί κανένας δεν μπορεί να εγκαταλείψει το Δημιουργό του ούτε να επηρεάσει την τέλεια, άχρονη και αμετάβλητη Αγάπη Του. [2]Θα βρεις τον Ουρανό. [3]Το καθετί που αναζητάς εκτός από αυτό θα χαθεί. [4]Όχι όμως επειδή θα αφαιρεθεί από σένα. [5]Θα παρέλθει επειδή δεν το θέλεις. [6]Είναι τόσο σίγουρο ότι θα πετύχεις το στόχο που πραγματικά θέλεις, όσο είναι το γεγονός ότι ο Θεός σε δημιούργησε αναμάρτητο.

6. Γιατί να περιμένεις για τον Ουρανό; [2]Είναι εδώ σήμερα. [3]Ο χρόνος είναι η μεγάλη ψευδαίσθηση ότι ο Ουρανός είναι στο παρελθόν ή στο μέλλον. [4]Αυτό όμως δεν είναι δυνατό, αν ο Ουρανός είναι το μέρος όπου ο Θεός θέλει να βρίσκεται ο Υιός Του. [5]Πώς θα μπορούσε το Θέλημα του Θεού να είναι στο παρελθόν ή να μην έχει ακόμα συμβεί; [6]Ό,τι Αυτός θέλει υπάρχει τώρα, χωρίς παρελθόν και χωρίς μέλλον. Είναι τόσο μακριά από το χρόνο, όσο είναι ένα κεράκι από ένα μακρινό αστέρι, ή ό,τι διάλεξες απ' ό,τι πραγματικά θέλεις.
7. Ο Ουρανός παραμένει η μόνη άλλη επιλογή σου εκτός από τον παράξενο κόσμο που έπλασες και όλες τις ιδιοτυπίες του, τα μεταβαλλόμενα πρότυπα του και τους αβέβαιους στόχους του, τις οδυνηρές ηδονές του και τις τραγικές του χαρές. [2]Ο Θεός δεν έπλασε αντιφάσεις. [3]Ό,τι αρνείται την ίδια του την ύπαρξη και επιτίθεται στον εαυτό του δεν προέρχεται από Αυτόν. [4]Αυτός δεν έπλασε δύο νόες, με τον Ουρανό σαν το χαρμόσυνο αποτέλεσμα του ενός νου και τη γη σαν το θλιβερό αποτέλεσμα του άλλου νου που είναι από κάθε άποψη το αντίθετο του Ουρανού.
8. Ο Θεός δεν υποφέρει από ψυχολογικές συγκρούσεις. [2]Ούτε και η δημιουργία Του είναι χωρισμένη στα δύο. [3]Πώς θα ήταν δυνατό να είναι ο Υιός Του στην κόλαση, όταν ο Ίδιος ο Θεός τον εγκαθίδρυσε στον Ουρανό; [4]Πώς θα μπορούσε να χάσει ό,τι η Αιώνια Βούληση του έχει δώσει να είναι ο οίκος του για πάντα; [5]Ας μην προσπαθούμε πια να επιβάλλουμε μια αντιφατική βούληση πάνω στον ένα και μόνο σκοπό του Θεού. [6]Αυτός είναι εδώ επειδή Αυτός θέλει να είναι, και ό,τι Αυτός θέλει, είναι παρόν τώρα, υπεράνω της επίδρασης του χρόνου.
9. Σήμερα δε θα διαλέξουμε μια παραδοξολογία στη θέση της αλήθειας. [2]Πώς θα μπορούσε ο Υιός του Θεού να πλάσει το χρόνο για να αφαιρέσει το Θέλημα του Θεού; [3]Με αυτό τον τρόπο απαρνείται τον εαυτό του και αντιτίθεται σε ό,τι δεν έχει αντίθετο. [4]Νομίζει ότι έπλασε μια κόλαση που αντιστρατεύεται τον Ουρανό και πιστεύει ότι κατοικεί σε κάτι που δεν υπάρχει, ενώ ο Ουρανός είναι το μέρος που δεν μπορεί να βρει.
ΙΟ. Άφησε πίσω σου ανόητες σκέψεις σαν κι αυτές σήμερα και αντί για αυτές στρέψε το νου σου προς τις αληθινές ιδέες. [2]Κανένας που αναζητά να βρει την αλήθεια δεν μπορεί να αποτύχει, και είναι η αλήθεια που επιδιώκουμε να βρούμε σήμερα. [3]Θα αφιερώσουμε, δέκα λεπτά για αυτό το σκοπό τρεις φορές σήμερα και θα ζητήσουμε να δούμε την έγερση του πραγματικού κόσμου να αντικαθιστά τα ανόητα είδωλα που αγαπάμε, με αληθινές ιδέες να εμφανίζονται στη θέση των σκέψεων που δεν έχουν κανένα νόημα, καμιά επίπτωση και καμιά ουσία ή πηγή στην αλήθεια.
11. Το αναγνωρίζουμε αυτό, καθώς αρχίζουμε τις περιόδους της εξάσκησης μας. Άρχισε με το εξής:
[3]*Ζητώ να δω ένα διαφορετικό κόσμο και να σκεφτώ*
μια διαφορετικού είδους σκέψη από εκείνες που έπλασα.
[4]*Τον κόσμο που αναζητώ δεν τον έπλασα μόνος μου,*
οι σκέψεις που θέλω να σκεφτώ δεν είναι δικές μου.
[5]Για αρκετά λεπτά παρακολούθησε το νου σου και, αν και τα μάτια σου είναι κλειστά, δες τον δίχως νόημα κόσμο που νομίζεις άτι είναι πραγματικός. [6]Επανεξέτασε επίσης και τις σκέψεις που ταιριάζουν σε ένα τέτοιο κόσμο και που νομίζεις ότι είναι αληθινές. [7]Μετά άσε τις να φύγουν και βυθίσου κάτω από αυτές στον άγιο τόπο, όπου δεν μπορούν να εισέλθουν. [8]Υπάρχει μια πόρτα κάτω από αυτές στο νου σου, την οποία δεν μπόρεσες να κλειδώσεις εντελώς για να κρύψεις ό,τι υπάρχει πέρα από αυτήν.
12. Αναζήτησε αυτή την πόρτα και βρες την. Άλλα προτού προσπαθήσεις να την ανοίξεις, υπενθύμισε στον εαυτό σου ότι κανένας που αναζητά να βρει την αλήθεια δεν μπορεί να αποτύχει. Αυτή είναι η έκκληση που κάνεις σήμερα. [4]Τίποτα εκτός από αυτό δεν έχει νόημα τώρα, σε κανένα άλλο στόχο δε δίνεις αξία τώρα, κανένα άλλο στόχο δεν αναζητάς, και δε θέλεις τίποτα από ό,τι υπάρχει πριν από αυτή την πόρτα και αναζητάς μόνο ό,τι υπάρχει πέρα από αυτήν.
13. Άπλωσε το χέρι σου και δες πόσο εύκολα ανοίγει η πόρτα με τον αδιαίρετο σκοπό σου να προχωρήσεις πέρα από αυτήν. [2]Άγγελοι φωτίζουν το δρόμο, έτσι ώστε όλο το σκοτάδι εξαφανίζεται και στέκεται σε ένα φως τόσο λαμπρό και διαυγές, που μπορείς να καταλάβεις όλα τα πράγματα που βλέπεις. [3]Μια στιγμούλα έκπληξης, ίσως, θα σε κάνει να

διστάσεις προτού συνειδητοποιήσεις ότι ο κόσμος που βλέπεις μπροστά σου στο φως καθρεφτίζει την αλήθεια που γνώριζες και που δεν ξέχασες εντελώς, ενώ περιπλανιόσουν μακριά στα όνειρα.
14. Δεν μπορείς να αποτύχεις σήμερα. [2]Βαδίζει μαζί σου το πνεύμα που σου έστειλε ο Ουρανός, ώστε να μπορέσεις κάποια μέρα να πλησιάσεις αυτή την πόρτα και μέσω της βοήθειας Του να την περάσεις άκοπα και να εισέλθεις στο φως. [3]Σήμερα αυτή η μέρα έχει έρθει. [4]Σήμερα ο Θεός κρατά την πανάρχαια υπόσχεση Του στον άγιο Υιό Του, όπως και ο Υιός Του θυμάται τη δική του υπόσχεση σε Αυτόν. [5]Σήμερα είναι μια μέρα χαράς, γιατί ερχόμαστε στον καθορισμένο τόπο και χρόνο όπου θα βρεις το στόχο όλων των αναζητήσεων σου εδώ και όλων των αναζητήσεων του κόσμου, οι οποίες τελειώνουν μαζί καθώς περνάς την πόρτα.
15. Να θυμάσαι συχνά ότι σήμερα πρέπει να είναι μια ημέρα ιδιαίτερης χαράς, απόφυγε μελαγχολικές σκέψεις και δίχως νόημα θρήνους. [2]Η ώρα της σωτηρίας έχει έρθει.[3]Σήμερα έχει καθοριστεί από τον ίδιο τον Ουρανό να είναι μια μέρα χάρης για σένα και για τον κόσμο. [4]Αν ξεχνάς αυτό το χαρμόσυνο γεγονός, υπενθύμιζε το στον εαυτό σου με το εξής:
[5]Σήμερα αναζητώ και βρίσκω όλα αυτά που Θέλω.
[6]Ο ένας και μόνο σκοπός μου μού τα προσφέρει.
[7]Κανένας που αναζητά να βρει την αλήθεια
δεν μπορεί να αποτύχει.

ΜΑΘΗΜΑ 132

Ελευθερώνω τον Κόσμο Απ' Όλα Αυτά που Νόμιζα ότι Ήταν.

I. Τι κρατά τον κόσμο αλυσοδεμένο παρά οι πεποιθήσεις σου; [2]Και ποιος μπορεί να σώσει τον κόσμο παρά ο Εαυτός σου; [3]Ό,τι πιστεύεις είναι πράγματι ισχυρό. [4]Οι σκέψεις που έχεις είναι ισχυρές και οι ψευδαισθήσεις είναι τόσο δυνατές στα αποτελέσματα τους, όσο είναι και η αλήθεια. [5]Ο τρελός νομίζει ότι ο κόσμος που βλέπει είναι πραγματικός και δεν τον αμφισβητεί. [6]Ούτε και μπορεί να μεταπειστεί μέσω της αμφισβήτησης των αποτελεσμάτων των σκέψεων του. [7]Μόνο όταν η πηγή αυτών των αποτελεσμάτων αμφισβητείται, η ελπίδα της ελευθερίας έρχεται επιτέλους σε αυτόν.
2. Παρ' όλ' αυτά, η σωτηρία επιτυγχάνεται εύκολα γιατί ο καθένας είναι ελεύθερος να αλλάξει τη γνώμη του και όλες οι σκέψεις του αλλάζουν μαζί μ' αυτήν. [2]Τώρα η πηγή της σκέψης έχει μεταβληθεί, γιατί το να αλλάξεις τη γνώμη σου σημαίνει ότι έχεις αλλάξει την πηγή όλων των ιδεών που σκέφτεσαι, ή έχεις ποτέ σκεφτεί, ή θα σκεφτείς στο μέλλον. Ελευθερώνεις το παρελθόν απ' ό,τι σκεφτόσουν πριν. [4]Ελευθερώνεις το μέλλον απ' όλες τις αρχαίες σκέψεις της αναζήτησης αυτού που δε θέλεις να βρεις.
3. Το παρόν είναι τώρα ο μόνος χρόνος. [2]Εδώ, στο παρόν, ο κόσμος αφήνεται ελεύθερος. [3]Γιατί καθώς αφήνεις το παρελθόν να εξαλειφθεί και απελευθερώνεις το μέλλον από τους παμπάλαιους φόβους σου, βρίσκεις τη σωτηρία σου και την προσφέρεις στον κόσμο. [4]Έχεις σκλαβώσει τον κόσμο *με* όλους τους φόβους σου, τις αμφιβολίες και τις δυστυχίες σου, τους πόνους και τα δάκρυα σου, όλοι οι καημοί σου συνθλίβουν τον κόσμο και τον κρατούν αιχμάλωτο των πεποιθήσεων σου. [5]Ο θάνατος τον πλήττει παντού, επειδή κρατάς τις πικρές σκέψεις του θανάτου μέσα στο νου σου.
4. Ο κόσμος από μόνος του δεν είναι τίποτα. [2]Ο νους σου πρέπει να του δώσει νόημα. [3]Και ό,τι βλέπεις στον κόσμο είναι οι επιθυμίες σου, οι οποίες ενεργοποιούνται έτσι ώστε να μπορέσεις να τις κοιτάξεις και να νομίζεις ότι είναι πραγματικές. [4]Ίσως να νομίζεις ότι δεν έπλασες τον κόσμο, αλλά ήρθες απρόθυμα σ' ό,τι είχε ήδη πλαστεί μη περιμένοντας τις σκέψεις σου να του δώσουν νόημα. [5]Στ' αλήθεια όμως βρήκες ακριβώς ό,τι αναζητούσες όταν ήρθες.
5. Κανένας κόσμος δεν υπάρχει ανεξάρτητα από το τι επιθυμείς και σε αυτό ακριβώς έγκειται η τελική σου απελευθέρωση. [2]Απλώς και μόνο άλλαξε τη γνώμη σου για το τι θέλεις να δεις και όλος ο κόσμος θα αλλάξει ανάλογα. [3]Οι ιδέες δε φεύγουν από την πηγή τους. [4]Αυτή η βασική ιδέα αναφέρεται συχνά στο κείμενο και πρέπει να γίνει αντιληπτή στο νου αν θα ήθελες να καταλάβεις το σημερινό μάθημα. [5]Δεν είναι η υπερηφάνεια που σου

λέει ότι έπλασες τον κόσμο που βλέπεις και ότι ο κόσμος αλλάζει καθώς αλλάζεις τη γνώμη σου για αυτόν.
6. Είναι όμως η υπερηφάνεια που ισχυρίζεται ότι έχεις έρθει σ' ένα κόσμο εντελώς ξεχωριστό από τον εαυτό σου, ανεπηρέαστο από το τι σκέφτεσαι και ανεξάρτητο από το τι τυχαίνει να νομίζεις ότι είναι. [2]Ο κόσμος δεν υπάρχει. [3]Αυτή είναι η κεντρική ιδέα που αυτή η σειρά μαθημάτων επιχειρεί να διδάξει. [4]Δεν είναι όλοι έτοιμοι να το αποδεχτούν αυτό και ο καθένας πρέπει να προχωρήσει μέχρι το σημείο που μπορεί να αφήσει τον εαυτό του να οδηγηθεί στο δρόμο προς την αλήθεια. [5]Θα επιστρέψει και θα προχωρήσει ακόμα περισσότερο, ή ίσως θα οπισθοδρομήσει για λίγο και μετά θα ξαναεπιστρέψει.
7. Η θεραπεία όμως είναι το δώρο εκείνων που είναι προετοιμασμένοι να μάθουν ότι ο κόσμος δεν υπάρχει και μπορούν να αποδεχτούν αυτό το μάθημα τώρα. [2]Η ετοιμότητα τους θα τους φέρει το μάθημα σε κάποια μορφή που μπορούν να καταλάβουν και να αναγνωρίσουν. [3]Μερικοί θα το δουν ξαφνικά τη στιγμή του θανάτου και θα εγερθούν για να το διδάξουν. [4] Άλλοι το βρίσκουν σε μια εμπειρία που δεν είναι αυτού του κόσμου, η οποία τους δείχνει ότι ο κόσμος δεν υπάρχει γιατί ό,τι βλέπουν πρέπει να είναι η αλήθεια, αλλά παρ' όλ' αυτά αντιφάσκει ξεκάθαρα τον κόσμο.
8. Και μερικοί θα το βρουν σε αυτή τη σειρά μαθημάτων και τις ασκήσεις που θα κάνουμε σήμερα. [2]Η σημερινή ιδέα είναι αληθινή, επειδή ο κόσμος δεν υπάρχει. [3]Και αν είναι πράγματι στη φαντασία σου, τότε μπορείς να τον ελευθερώσεις απ' όλα τα πράγματα που νόμισες ποτέ ότι ήταν με το να αλλάξεις όλες τις σκέψεις που του έδωσαν αυτές τις μορφές. [4]Οι ασθενείς θεραπεύονται καθώς εγκαταλείπεις όλες τις σκέψεις της ασθένειας, και οι νεκροί ανασταίνονται όταν αφήσεις τις σκέψεις της ζωής να αντικαταστήσουν όλες τις σκέψεις του θανάτου που είχες ποτέ.
9. Ένα μάθημα που επαναλάβαμε μία φορά πριν πρέπει τώρα να ξανατονιστεί, γιατί περιέχει το ακλόνητο θεμέλιο για τη σημερινή ιδέα. [2]Είσαι όπως σε δημιούργησε ο Θεός. [3]Δεν υπάρχει τόπος όπου μπορείς να υποφέρεις, ούτε χρόνος που να μπορεί να επιφέρει αλλαγές στην αιώνια κατάσταση σου. [4]Πώς μπορεί να υπάρχει ένας κόσμος χρόνου και χώρου, αν παραμένεις όπως σε δημιούργησε ο Θεός;
10. Τι είναι το μάθημα για σήμερα παρά ένας άλλος τρόπος για να πούμε ότι το να γνωρίσεις τον Εαυτό σου είναι η σωτηρία του κόσμου; [2]Το να ελευθερώνεις τον κόσμο από κάθε είδους πόνο δεν είναι παρά το να αλλάξεις γνώμη για τον εαυτό σου. Ο κόσμος δεν υπάρχει ανεξάρτητα από τις ιδέες σου, επειδή οι ιδέες δε φεύγουν από την πηγή τους και συ διατηρείς τον κόσμο μέσα στο νου σου στη σκέψη.
11. Αν είσαι όμως όπως σε δημιούργησε ο Θεός, δεν μπορείς να σκέφτεσαι ανεξάρτητα από Αυτόν ούτε να πλάθεις ό,τι δε μοιράζεται την Αγάπη και την αιωνιότητα Του, Είναι αυτά τα χαρακτηριστικά έμφυτα στον κόσμο που βλέπεις; [3]Δημιουργεί ο κόσμος όπως Αυτός; [4]Αν ο κόσμος δε δημιουργεί όπως Αυτός, δεν είναι πραγματικός και δεν μπορεί να υπάρχει καθόλου. [5]Αν εσύ είσαι πραγματικός, ο κόσμος που βλέπεις είναι ψεύτικος, γιατί η δημιουργία του Θεού είναι από κάθε άποψη διαφορετική από τον κόσμο. [6]Και όπως ήταν η Σκέψη Του με την οποία δημιουργήθηκες, έτσι είναι και οι σκέψεις σου που έπλασαν τον κόσμο και πρέπει να τον απελευθερώσουν ώστε να μπορέσεις να γνωρίσεις τις Σκέψεις που μοιράζεσαι με το Θεό.
12. Απελευθέρωσε τον κόσμο! [2]Οι πραγματικές δημιουργίες σου αναμένουν αυτή την απελευθέρωση για να σου δώσουν την πατρότητα, όχι των ψευδαισθήσεων, αλλά σαν Θεός στην αλήθεια. [3]Ο Θεός μοιράζεται την Πατρότητα Του με σένα που είσαι ο Υιός Του, γιατί Αυτός δεν κάνει διακρίσεις μεταξύ αυτού που είναι ο Εαυτός Του και αυτού που είναι επίσης ο Εαυτός Του. [4]Ό,τι δημιουργεί Αυτός δεν είναι χωριστό από Αυτόν, πουθενά δεν τελειώνει ο Πατέρας και πουθενά δεν αρχίζει ο Υιός σαν κάτι χωριστό από Αυτόν.
13. Ο κόσμος δεν υπάρχει, επειδή είναι μια σκέψη μακριά από το Θεό η οποία έχει πλαστεί για να ξεχωρίσει τον Πατέρα από τον Υιό και να διασπάσει ένα μέρος του Ίδιου του Θεού κι έτσι να καταστρέψει την Ακεραιότητα Του. [2]Μπορεί ένας κόσμος ο οποίος προέρχεται από αυτή την ιδέα να είναι πραγματικός; [3]Μπορεί να υπάρχει πουθενά; [4]Απαρνήσου τις ψευδαισθήσεις, αλλά δέξου την αλήθεια. [5]Αρνήσου ότι είσαι μια σκιά που πέφτει για λίγο πάνω σ' ένα κόσμο που πεθαίνει. [6]Απελευθέρωσε το νου σου και θα δεις ένα κόσμο απελευθερωμένο.

14. Ο σκοπός μας σήμερα είναι να ελευθερώσουμε τον κόσμο απ' όλες τις μάταιες σκέψεις που είχαμε ποτέ γι' αυτόν και για όλα τα όντα που βλέπουμε πάνω του. [2]Δεν μπορεί να βρίσκονται εκεί. [3]Ούτε και εμείς. [4]Γιατί όλοι μας βρισκόμαστε στον οίκο που ο Πατέρας μας έθεσε για μας. [5]Κι εμείς που είμαστε όπως Αυτός μας δημιούργησε, θα θέλαμε σήμερα να ελευθερώσουμε τον κόσμο από καθεμιά από τις ψευδαισθήσεις μας ώστε να μπορέσουμε να ελευθερωθούμε.
15. Άρχισε τις δεκαπεντάλεπτες περιόδους, στις οποίες θα εξασκηθούμε δυο φορές σήμερα, με το εξής:
[2]Εγώ που παραμένω όπως με δημιούργησε ο Θεός θα ήθελα να ελευθερώσω τον κόσμο απ' όλα αυτά που νόμιζα ότι ήταν.
[3]Γιατί είμαι πραγματικός,
επειδή ο κόσμος δεν είναι,
και θα ήθελα να γνωρίσω τη δική μου πραγματικότητα.
[4]Μετά απλώς αναπαύσου, ξύπνιος αλλά χωρίς ένταση, κι άφησε το νου σου να αλλάξει στη γαλήνη έτσι ώστε να ελευθερωθεί ο κόσμος μαζί με σένα.
16. Δε χρειάζεται να συνειδητοποιήσεις ότι η θεραπεία έρχεται σε πολλούς αδερφούς που βρίσκονται μακριά στον κόσμο, καθώς επίσης και σε αυτούς που βλέπεις κοντά σου, καθώς στέλνεις αυτές τις σκέψεις για να ευλογήσεις τον κόσμο. [2]Θα διαισθανθείς όμως τη δική σου απελευθέρωση, αν και μπορεί να μην καταλαβαίνεις ακόμα ότι δε θα μπορούσες ποτέ να απελευθερωθείς μόνος σου.
17. Καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας να αυξάνεις την ελευθερία που διοχετεύεται μέσω των ιδεών σου σε όλο τον κόσμο και να λες το εξής, όποτε μπαίνεις στον πειρασμό να αρνηθείς τη δύναμη της απλής αλλαγής της γνώμης σου:
[2]Ελευθερώνω τον κόσμο απ ' όλα αυτά
που νόμιζα ότι ήταν και διαλέγω αντί για αυτά τη δική μου πραγματικότητα.

<u>ΜΑΘΗΜΑ 133</u>

Δε Θα Δώσω Αξία σε Ό,τι Δεν Έχει Αξία.

I. Είναι ωφέλιμο μερικές φορές στη διδασκαλία, ιδιαίτερα αφού καλύψει ό,τι φαίνεται να είναι θεωρητικό κι απομακρυσμένο απ' ό,τι ο μαθητής έχει μάθει, να τον φέρεις πίσω στα πρακτικά θέματα. [2]Αυτό θα κάνουμε σήμερα. [3]Δε θα μιλήσουμε για υψηλόφρονες, γενικές ιδέες, αλλά αντί για αυτές θα συλλογιστούμε τα οφέλη για σένα.
2. Δε ζητάς πολλά από τη ζωή, αλλά πάρα πολύ λίγα. [2]Όταν αφήνεις το νου σου να προσελκύεται στις σωματικές φροντίδες, τα πράγματα που αγοράζεις, τη διασημότητα όπως την εκτιμά ο κόσμος, ζητάς δυστυχία, όχι ευτυχία. [3]Αυτή η σειρά μαθημάτων δεν επιχειρεί να αφαιρέσει από σένα τα λίγα που έχεις. [4]Δεν προσπαθεί να αντικαταστήσει τις ικανοποιήσεις που περιέχει ο κόσμος με ουτοπικές ιδέες. [5]Δεν υπάρχουν ικανοποιήσεις στον κόσμο.
3. Σήμερα παραθέτουμε τα πραγματικά κριτήρια με τα οποία πρέπει να εξετάσεις όλα τα πράγματα που νομίζεις ότι θέλεις. [2]Αν δεν εκπληρούν αυτές τις εύλογες απαιτήσεις, δεν αξίζουν καθόλου να τα επιθυμείς, γιατί δεν μπορούν παρά να αντικαταστήσουν ό,τι προσφέρει περισσότερα. [3]Δεν μπορείς να πλάσεις τους νόμους που κυβερνούν την επιλογή, όπως δεν μπορείς να πλάσεις επιλογές από τις οποίες να διαλέξεις. [4]Την επιλογή, όμως, μπορείς να την κάνεις και μάλιστα πρέπει να την κάνεις. [5]Είναι όμως συνετό να μάθεις τους νόμους που θέτεις σε κίνηση όταν διαλέξεις, και ποιες είναι οι επιλογές μεταξύ των οποίων διαλέγεις.
4. Έχουμε ήδη τονίσει ότι υπάρχουν μόνο δύο επιλογές, όσες κι αν φαίνονται να υπάρχουν. [2]Αυτό είναι προκαθορισμένο και δεν μπορούμε να το αλλάξουμε. [3]Θα ήταν πάρα πολύ άδικο για σένα αν οι επιλογές ήταν απεριόριστες κι έτσι καθυστερούσες την τελική επιλογή σου, μέχρι να τις εξετάσεις όλες τους στο χρόνο, κι επίσης αν δεν είχαν προσαχθεί στο μέρος όπου υπάρχει μόνο μία επιλογή που πρέπει να γίνει.
5. Ένας άλλος ευσπλαχνικός και σχετικός νόμος είναι ότι δεν υπάρχει μέση λύση ως προς το τι θα επιφέρει η επιλογή σου. [2]Δεν μπορεί να σου προσφέρει κάτι λιγοστό, γιατί ένα

ενδιάμεσο αποτέλεσμα δεν υπάρχει. [3]Κάθε επιλογή που κάνεις σου αποφέρει ή τα πάντα ή τίποτα. [4]Επομένως, αν μάθεις τα κριτήρια με τα οποία μπορείς να διακρίνεις τα πάντα από το τίποτα θα κάνεις την καλύτερη επιλογή.
6. Πρώτον, αν διαλέξεις ένα πράγμα που δε θα διαρκέσει για πάντα, αυτό που διάλεξες δεν έχει αξία. [2]Μία προσωρινή αξία δεν έχει καμιά απολύτως αξία. [3]Ο χρόνος ποτέ δεν μπορεί να αφαιρέσει μια αξία που είναι πραγματική. [4]'Ο,τι εξασθενεί και πεθαίνει ποτέ δεν υπήρξε και δεν προσφέρει τίποτα σε αυτόν που το διαλέγει. [5]Εξαπατείται από το τίποτα σε μια μορφή που νομίζει ότι του αρέσει.
7. Δεύτερον, αν διαλέξεις να αφαιρέσεις ένα πράγμα από κάποιον άλλο, δε θα σου έχει μείνει τίποτα. [2]Ο λόγος για αυτό είναι ότι όταν αρνείσαι το δικαίωμα του να έχει τα πάντα, έχεις αρνηθεί το δικό σου δικαίωμα. [3]Επομένως δε θα αναγνωρίσεις τα πράγματα που πραγματικά έχεις, αρνούμενος ότι υπάρχουν. [4]Όποιος επιδιώκει να αρπάζει, έχει ξεγελαστεί από την ψευδαίσθηση ότι η απώλεια μπορεί να προσφέρει κέρδος. [5]Όμως η απώλεια πρέπει να αποφέρει απώλεια και τίποτα άλλο.
8. Το επόμενο κριτήριο σου είναι αυτό στο οποίο τα άλλα βασίζονται. [2]Γιατί έχει αξία για σένα η επιλογή που κάνεις; [3]Τι ελκύει το νου σου σε αυτήν;
[4]Ποιος είναι ο σκοπός που υπηρετεί; [5]Εδώ είναι πιο εύκολο από όλα τα άλλα να ξεγελαστείς. [6]Γιατί ό,τι θέλει το εγώ, παραλείπει να το παραδεχτεί.[7]Ούτε καν λέει την αλήθεια όπως την αντιλαμβάνεται, γιατί χρειάζεται να κρατήσει το φωτοστέφανο που χρησιμοποιεί για να προστατεύει τους στόχους του από τη μαυρίλα και τη σκουριά ώστε να μπορέσεις να δεις πόσο *«αθώο»* είναι.
9. Το καμουφλάζ του όμως είναι ένα λεπτό επικάλυμμα, το οποίο θα μπορούσε να εξαπατήσει μόνο εκείνους που είναι ευχαριστημένοι να είναι εξαπατημένοι. [2]Οι στόχοι του είναι φανεροί σε οποιονδήποτε ενδιαφέρεται να ψάξει γι' αυτούς. Εδώ η απάτη διπλασιάζεται, γιατί αυτός που εξαπατείται δε θα αντιληφθεί απλώς ότι δεν έχει κερδίσει. [4]Θα πιστέψει ότι έχει υπηρετήσει τους κρυφούς στόχους του εγώ.
10. Όμως παρ' όλο που προσπαθεί να διατηρήσει το φωτοστέφανο του εγώ, διαυγές μέσα στην όραση του, θα αντιληφθεί τις μαυρισμένες άκρες του και το σκουριασμένο πυρήνα του. [2]Τα μη αποτελεσματικά λάθη του φαίνονται σαν αμαρτίες, γιατί κοιτάζει τη μαυρίλα σαν να είναι δική του, τη σκουριά σαν ένα σημάδι μεγάλης έλλειψης αξίας μέσα στον εαυτό του. [3]Αυτός που ακόμα προσπαθεί να διατηρήσει τους στόχους του εγώ και τους υπηρετεί σαν να είναι δικοί του δεν κάνει λάθος, σύμφωνα με τις υπαγορεύσεις του οδηγού του. [4]Αυτή η καθοδήγηση διδάσκει ότι είναι λανθασμένο να πιστεύεις ότι οι αμαρτίες είναι απλώς και μόνο λάθη, γιατί ποιος θα υπέφερε για τις αμαρτίες του αν αυτό ήταν σωστό ;
11. Και έτσι φτάνουμε στο κριτήριο της επιλογής που είναι το πιο δύσκολο να πιστέψεις, επειδή το γεγονός ότι είναι ολοφάνερο καλύπτεται από πολλά στρώματα σκότους. [2]Αν αισθάνεσαι καθόλου ένοχος για την επιλογή σου, έχεις επιτρέψει στους στόχους του εγώ να παρεμβληθούν μεταξύ των πραγματικών επιλογών. [3]Και έτσι δε συνειδητοποιείς ότι υπάρχουν μόνο δύο επιλογές και η επιλογή που νομίζεις ότι έκανες φαίνεται επίφοβη και πάρα πολύ επικίνδυνη, για να είναι το τίποτα που πραγματικά είναι.
12. Όλα τα πράγματα είτε είναι πολύτιμα είτε όχι, είτε είναι άξια να τα επιδιώκει κανείς, είτε όχι, είτε είναι εντελώς επιθυμητά, ή δεν αξίζουν την πιο μικρή προσπάθεια για να τα αποκτήσεις. [2]Εξαιτίας αυτού η επιλογή είναι εύκολη. [3]Η πολυπλοκότητα είναι ένα παραπέτασμα καπνού, το οποίο κρύβει το πολύ απλό γεγονός ότι καμιά απόφαση δεν μπορεί να είναι δύσκολη. [4]Ποιο είναι το όφελος για σένα όταν το μάθεις αυτό; [5]Είναι πολύ μεγαλύτερο από το να κάνεις απλώς τις επιλογές σου εύκολα και χωρίς να υποφέρεις.
13. Ο ίδιος ο Ουρανός προσεγγίζεται με άδεια χέρια και δεκτικούς νόες, που έρχονται χωρίς τίποτα για να βρουν τα πάντα και να τα διεκδικήσουν σαν δικά τους. [2]Θα επιχειρήσουμε να φτάσουμε σε αυτή την κατάσταση σήμερα, παραμερίζοντας την αυταπάτη κι έχοντας ειλικρινή προθυμία να δώσουμε αξία μόνο σε ό,τι είναι αληθινά πολύτιμο και πραγματικό. [3]Οι δύο παρατεταμένες περίοδοι της εξάσκησης μας (δεκαπέντε λεπτά η καθεμιά) αρχίζουν με το εξής:
[4]Δε. θα δώσω αξία σε ό,τι δεν έχει αξία και μόνο ό,τι έχει αξία αναζητώ, γιατί μόνο αυτό επιθυμώ να βρω.
14. Και μετά λάβε ό,τι περιμένει τον καθένα που φτάνει δίχως φορτία στην πύλη του

Ουρανού, η οποία ανοίγει καθώς αυτός έρχεται. [2]Αν τυχόν αρχίσεις να αφήνεις τον εαυτό σου να μαζεύει μερικά άχρηστα φορτία ή να πιστεύεις ότι βλέπεις μερικές δύσκολες αποφάσεις να σε αντικρίζουν, αντέδρασε γρήγορα με την απλή σκέψη:
[3]*Δε Θα δώσω αξία σε ό,τι δεν έχει αξία γιατί ό,τι είναι πολύτιμο μου ανήκει.*

ΜΑΘΗΜΑ 134

Ας Αντιληφθώ τη Συγχώρεση Όπως Είναι.

1. Ας επανεξετάσουμε το νόημα της «συγχώρεσης", γιατί είναι εύκολο να διαστρεβλωθεί και να γίνει αντιληπτό σαν κάτι που καθιστά αναγκαίο την άδικη θυσία της δίκαιης οργής, σαν ένα δώρο αδικαιολόγητο που δεν αξίζει κανείς και σαν την πλήρη άρνηση της αλήθειας. [2]Από αυτή την άποψη, πρέπει να δει κανείς τη συγχώρεση απλώς σαν μια εκκεντρική ανοησία και αυτή η σειρά μαθημάτων πρέπει να φαίνεται να βασίζει τη σωτηρία σε μια ιδιοτροπία.
2. Αυτή η διαστρεβλωμένη άποψη του νοήματος της συγχώρεσης διορθώνεται εύκολα, όταν μπορέσεις να αποδεχτείς το γεγονός ότι η συγχώρεση δε ζητείται για ό,τι είναι αληθινό. [2]Πρέπει να περιοριστεί σε ό,τι είναι ψεύτικο. [3]Δεν έχει σχέση με τίποτα εκτός από τις ψευδαισθήσεις. [4]Η αλήθεια είναι η δημιουργία του Θεού και δεν έχει νόημα να τη συγχωρέσεις. [5]Όλη η αλήθεια ανήκει σε Αυτόν, καθρεφτίζει του νόμους Του και ακτινοβολεί την Αγάπη Του. [6]Χρειάζεται αυτό συγχώρεση; [7]Πώς μπορείς να συγχωρέσεις το αναμάρτητο και αιώνιο αγαθό ;
3. Η κύρια δυσκολία που έχεις με το να συγχωρείς πραγματικά είναι ότι ακόμα πιστεύεις ότι πρέπει να συγχωρείς την αλήθεια και όχι τις ψευδαισθήσεις. Αντιλαμβάνεσαι τη συγχώρεση σαν μια μάταιη προσπάθεια να κοιτάξεις πέρα από ό,τι υπάρχει και να παραβλέψεις την αλήθεια, κάνοντας μια αβάσιμη προσπάθεια να κάνεις μια ψευδαίσθηση αληθινή και να ξεγελάσεις τον εαυτό σου. [3]Αυτή η διαστρεβλωμένη άποψη μόνο και μόνο καθρεφτίζει τον έλεγχο που η ιδέα της αμαρτίας έχει ακόμα πάνω στο νου σου, όπως βλέπεις τον εαυτό σου.
4. Επειδή νομίζεις ότι οι αμαρτίες σου είναι πραγματικές, βλέπεις τη συγχώρεση σαν απάτη. [2]Γιατί είναι αδύνατο να νομίζεις ότι η αμαρτία είναι αληθινή και να μην πιστεύεις ότι η συγχώρεση είναι ένα ψέμα. Επομένως η συγχώρεση είναι πραγματικά μόνο και μόνο μια αμαρτία, όπως όλα τα άλλα. [4]Λέει ότι η αλήθεια είναι ψέμα και χαμογελά στους διεφθαρμένους σαν να ήταν τόσο αθώοι όσο το χορτάρι, τόσο λευκοί όσο το χιόνι. Είναι παραπλανημένη ως προς το τι νομίζει ότι μπορεί να πετύχει, [6]Θα ήθελε να δει σαν σωστό το εντελώς λάθος, και το απαίσιο σαν καλό.
5. Από αυτή την άποψη, η συγχώρεση δεν είναι απελευθέρωση. Είναι απλώς μία ακόμα ένδειξη ότι η αμαρτία είναι ασυγχώρητη, ένα πράγμα που στην καλύτερη περίπτωση πρέπει να συγκαλυφθεί, να διαψευστεί, ή να αποκαλεστεί μ' ένα άλλο όνομα, γιατί η συγχώρεση είναι μια προδοσία εναντίον της αλήθειας. [3]Η ενοχή δεν μπορεί να συγχωρεθεί. [4]Αν αμαρτήσεις, η ενοχή σου είναι παντοτινή. [5]Εκείνοι που συγχωρούνται από την άποψη ότι οι αμαρτίες τους είναι αληθινές εμπαίζονται οικτρά και καταδικάζονται δύο φορές, πρώτα από τον εαυτό τους για ό,τι νομίζουν ότι έκαναν και μια ακόμα φορά από εκείνους που τους συγχωρούν.
6. Το γεγονός ότι η αμαρτία δεν είναι πραγματική είναι που κάνει τη συγχώρεση φυσιολογική και εντελώς λογική, μια βαθιά ανακούφιση σ' εκείνους που την προσφέρουν, μια σιωπηλή ευλογία εκεί που λαμβάνεται. [2]Δεν ευνοεί τις ψευδαισθήσεις, αλλά τις μαζεύει ανάλαφρα, με λίγο γέλιο, και τις εναποθέτει απαλά στα πόδια της αλήθειας. [3]Και εκεί εξαφανίζονται εντελώς.
7. Η συγχώρεση είναι το μόνο πράγμα που αντιπροσωπεύει την αλήθεια στις ψευδαισθήσεις του κόσμου. [2]Βλέπει την ανυπαρξία τους και η ματιά της διαπερνά ανεμπόδιστη τις χιλιάδες μορφές με τις οποίες μπορεί να εμφανιστούν. [3]Κοιτάζει τα ψέματα, αλλά δεν ξεγελιέται. [4]Δεν παίρνει στα σοβαρά τα ουρλιαχτά των αμαρτωλών που έχουν τρελαθεί από την ενοχή τους και κατηγορούν τον εαυτό τους. [5]Τους κοιτάζει με μάτια γαλήνια και απλώς λέει: *«Αδερφέ μου αυτό που σκέφτεσαι δεν είναι αλήθεια».*

8. Η δύναμη της συγχώρεσης είναι η ειλικρίνεια της, η οποία είναι τόσο αδιάφθορη που βλέπει τις ψευδαισθήσεις σαν ψευδαισθήσεις, όχι σαν αλήθεια. [2]Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο η συγχώρεση ξεσκεπάζει τα ψέματα και γίνεται η μεγάλη αποκαταστάτρια της απλής αλήθειας.
[3]Με την ικανότητα της να παραβλέπει ό,τι δεν υπάρχει, ανοίγει το δρόμο στην αλήθεια η οποία έχει μπλοκαριστεί από τα όνειρα της ενοχής. [4]Τώρα είσαι ελεύθερος να ακολουθήσεις το δρόμο που η προσφορά σου, της αληθινής συγχώρεσης, σου ανοίγει, [5]Γιατί αν ένας αδερφός έχει λάβει αυτό το δώρο από σένα, η πόρτα είναι ανοιχτή για τον εαυτό σου.
9. Υπάρχει ένας απλός τρόπος να βρεις την πόρτα της αληθινής συγχώρεσης και να αντιληφθείς ότι σε καλωσορίζει ορθάνοιχτη. [2]Οταν αισθάνεσαι ότι μπαίνεις στον πειρασμό να κατηγορήσεις κάποιον για οποιαδήποτε μορφή αμαρτίας, μην αφήνεις το νου σου να στοχάζεται ό,τι νομίζεις ότι αυτός έκανε, γιατί αυτό είναι αυταπάτη. [3]Αντί για αυτό ρώτα: "*θα κατηγορούσα τον εαυτό μου για αυτό το πράγμα»;*
10. Έτσι θα δεις τις επιλογές σου μ' ένα τρόπο που δίνει νόημα στην εκλογή σου και διατηρεί το νου σου τόσο ελεύθερο από την ενοχή και τον πόνο, όσο ο Ίδιος ο Θεός τον προόρισε και όπως αληθινά είναι. [2]Είναι μόνο τα ψέματα που θα καταδίκαζαν. [3]Στην αλήθεια η αθωότητα είναι το μόνο πράγμα που υπάρχει. [4]Η συγχώρεση βρίσκεται μεταξύ των ψευδαισθήσεων και της αλήθειας, μεταξύ του κόσμου που βλέπεις και αυτού που βρίσκεται πέρα από τον κόσμο, μεταξύ της κόλασης της ενοχής και της πύλης του Ουρανού.
11. Μέσω αυτής της γέφυρας, η οποία είναι τόσο ισχυρή όσο και η Αγάπη που της έδωσε την ευλογία της, όλα τα όνειρα του κακού και του μίσους και της επίθεσης, προσκομίζονται σιωπηλά στην αλήθεια. [2]Δεν κατακρατούνται για να διογκωθούν και να λυσσομανούν και να τρομάζουν τον ανόητο ονειροπόλο που τα πιστεύει. [3]Ο ονειροπόλος έχει απλά αφυπνιστεί από το όνειρο του με το να καταλάβει πως ό,τι νόμιζε ότι έβλεπε κάποτε δεν υπήρξε. [4]Και τώρα δεν μπορεί να αισθανθεί ότι δεν του έχει δοθεί τρόπος να διαφύγει.
12. Δε χρειάζεται να πολεμήσει για να σώσει τον εαυτό του. [2]Δε χρειάζεται να σκοτώσει τους δράκους που νόμιζε ότι τον καταδίωκαν. [3]Ούτε και χρειάζεται να υψώσει τα ψηλά πέτρινα τείχη και τις σιδερένιες πόρτες που νόμιζε ότι θα τον έκαναν ασφαλή. [4]Μπορεί να βγάλει τη βαριά κι άχρηστη πανοπλία που φτιάχτηκε για να αλυσοδένει το νου του στο φόβο και τη δυστυχία. [5]Το βήμα του είναι ελαφρύ και καθώς σηκώνει το πόδι του για να προχωρήσει ένα αστέρι μένει πίσω, για να δείξει το δρόμο σ' εκείνους που τον ακολουθούν.
13. Η συγχώρεση πρέπει να εφαρμόζεται, γιατί ο κόσμος δεν μπορεί να αντιληφθεί το νόημα της ούτε και να προσφέρει έναν οδηγό που θα σου διδάξει την αγαθοεργία της. [2]Δεν υπάρχει σκέψη σε όλο τον κόσμο που να οδηγεί στην παραμικρή κατανόηση των νόμων που ακολουθεί η συγχώρεση, ή της Σκέψης που καθρεφτίζει. Είναι τόσο άσχετη με τον κόσμο, όσο είναι και η δική σου πραγματικότητα. [4]Κι ωστόσο συνδέει το νου σου με την πραγματικότητα μέσα σου.
14. Σήμερα εφαρμόζουμε την αληθινή συγχώρεση, ώστε η ώρα της ένωσης να μην καθυστερεί πια. [2]Γιατί θα θέλαμε να βρούμε την πραγματικότητα μας στην ελευθερία και την ειρήνη. [3]Οι ασκήσεις μας γίνονται τα βήματα που φωτίζουν το δρόμο για όλους τους αδερφούς μας, οι οποίοι θα μας ακολουθήσουν στην πραγματικότητα που μοιραζόμαστε με αυτούς. [4]Για να επιτευχθεί αυτό, ας αφιερώσουμε ένα τέταρτο της ώρας δυο φορές σήμερα στον Οδηγό που καταλαβαίνει το νόημα της συγχώρεσης και ο Οποίος στάλθηκε σε μας γιο *να* το διδάξει. [5]Ας ζητήσουμε το εξής από Αυτόν:
[6]Ας αντιληφθώ τη συγχώρεση όπως είναι.
15. Μετά διάλεξε έναν αδερφό σύμφωνα με την καθοδήγηση Του και απαρίθμησε τις «αμαρτίες» του, καθώς η μια μετά την άλλη έρχεται στο νου σου. [2]Πρόσεξε να μη συλλογιστείς καμιά από αυτές για πολύ, αλλά συνειδητοποίησε ότι χρησιμοποιείς αυτές τις «επιθέσεις» μόνο και μόνο για να σώσεις τον κόσμο απ' όλες τις ιδέες της αμαρτίας. [3]Εξέτασε σύντομα όλα τα αρνητικά πράγματα που σκέφτηκες για αυτόν και κάθε φορά ρώτα τον εαυτό σου το εξής: *«θα καταδίκαζα τον εαυτό μου για αυτό το πράγμα»;*
16. Άφησε τον να ελευθερωθεί από όλες τις σκέψεις που έχεις ότι ήταν αμαρτωλός. [2]Και

τώρα είσαι προετοιμασμένος για την ελευθερία. [3]Αν έχεις εξασκηθεί μέχρι τώρα με προθυμία και ειλικρίνεια, θα αρχίσεις να αισθάνεσαι μια αναπτέρωση, το σήκωμα ενός βάρους από το στήθος σου, μια βαθιά και σίγουρη αίσθηση ανακούφισης. [4]Ο υπόλοιπος χρόνος πρέπει να δοθεί στην εμπειρία της απόδρασης από τις βαριές αλυσίδες που επιδίωξες να φορέσεις στον αδερφό σου, αλλά οι οποίες φορέθηκαν στον εαυτό σου.
17. Η συγχώρεση πρέπει να εφαρμοστεί καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας, γιατί θα υπάρξουν ακόμα πολλές περιπτώσεις στις οποίες θα ξεχάσεις το νόημα της και θα επιτεθείς στον εαυτό σου. [2]Όταν συμβαίνει αυτό, άφηνε το νου σου να βλέπει πέρα από αυτή την ψευδαίσθηση, καθώς λες στον εαυτό σου τα εξής:
[3]*Ας αντιληφθώ τη συγχώρεση όπως είναι.*
[4]*θα κατηγορούσα τον εαυτό μου για αυτό το πράγμα;*
[5]*Δε θα φορέσω αυτή την αλυσίδα στον εαυτό μου.*
[6]Σε καθετί που κάνεις να θυμάσαι το εξής:
[7]Κανένας *δεν σταυρώνεται μόνος του*
κι ωστόσο κανένας δεν μπορεί να εισέλθει στον Ουρανό μόνος του.

ΜΑΘΗΜΑ 135

Αν Υπερασπιστώ τον Εαυτό μου, μου Επιτίθενται.

1. Ποιός θα υπεράσπιζε τον εαυτό του εκτός αν νόμιζε ότι του επιτίθεντο, ότι η επίθεση ήταν πραγματική και ότι η άμυνα του θα μπορούσε να τον σώσει; [2]Εδώ ακριβώς έγκειται η ανοησία της άμυνας, πρώτα κάνει τις ψευδαισθήσεις πραγματικές και μετά επιχειρεί να τις αντιμετωπίσει σαν να ήταν πραγματικές. [3]Προσθέτει ψευδαισθήσεις στις ψευδαισθήσεις, κάνοντας έτσι τη διόρθωση διπλά δύσκολη. [4]Και είναι αυτό ακριβώς το πράγμα που κάνεις όταν επιχειρείς να σχεδιάζεις το μέλλον, να ενεργοποιείς το παρελθόν, ή να οργανώνεις το παρόν όπως επιθυμείς.
2. Η δράση σου προέρχεται από την πεποίθηση ότι πρέπει να προστατεύεις τον εαυτό σου από ό,τι συμβαίνει, επειδή ό,τι συμβαίνει πρέπει να περιέχει ό,τι σε απειλεί. [2]Μία αίσθηση απειλής είναι η παραδοχή μιας έμφυτης αδυναμίας, μια πεποίθηση ότι υπάρχει κίνδυνος που έχει τη δύναμη να σου ζητήσει να ετοιμάσεις κατάλληλη άμυνα. [3]Ο κόσμος βασίζεται σ' αυτή την παράλογη πεποίθηση. [4]Και όλα τα οικοδομήματα του, όλες οι σκέψεις και οι αμφιβολίες του, οι ποινές και οι εξοπλισμοί του, οι νομικοί του ορισμοί και οι κώδικες του, η ηθική του και οι ηγέτες του και οι θεοί του, όλα υπηρετούν μόνο και μόνο τη διαφύλαξη της αίσθησης της απειλής. [5]Γιατί για να περπατά κανείς στον κόσμο αρματωμένος, πρέπει να τον κτυπά ο τρόμος στην καρδιά του.
3. Η άμυνα είναι τρομακτική. [2]Προέρχεται από το φόβο και αυξάνει το φόβο, καθώς ο κάθε αμυντικός μηχανισμός οργανώνεται. [3]Νομίζεις ότι προσφέρει ασφάλεια. [4]Δείχνει όμως ότι ο φόβος έχει γίνει πραγματικός και ότι ο τρόμος δικαιολογείται. [5]Δεν είναι παράξενο που δεν σταματάς να ρωτήσεις -καθώς επεξεργάζεσαι τα σχέδια σου και κάνεις την πανοπλία σου πιο χοντρή και τις κλειδαριές σου πιο ερμητικές- τι υπερασπίζεσαι και πώς και εναντίον ποίου;
4. Ας εξετάσουμε πρώτα τι υπερασπίζεσαι. [2]Πρέπει να είναι κάτι που είναι πολύ αδύναμο και ευπρόσβλητο. [3]Πρέπει να είναι κάτι που έχει γίνει εύκολη λεία, που είναι ανίκανο να προστατεύσει τον εαυτό του και το οποίο χρειάζεται την υπεράσπιση σου. [4]Τι άλλο εκτός από το σώμα έχει μια τέτοια αδυναμία, που η συνεχή, φροντίδα και το άγρυπνο βαθύ ενδιαφέρον είναι αναγκαία για να προστατεύσουν τη μικρή του ζωή; [5]Τι άλλο εκτός από το σώμα κλονίζεται και πρέπει να αποτύχει να υπηρετήσει τον Υιό του Θεού σαν άξιος οικοδεσπότης;
5. Ωστόσο, δεν είναι το σώμα που μπορεί να φοβάται ή να είναι ένα αντικείμενο φόβου. [2]Το σώμα δεν έχει ανάγκες, παρά μόνο εκείνες που του αποδίδεις. [3]Δε χρειάζεται περίπλοκες κατασκευές για την υπεράσπιση της υγείας του, ούτε φάρμακα, ούτε φροντίδα, ούτε κανένα ενδιαφέρον. [4]Υπερασπίσου τη ζωή του, ή δώσε του δώρα για να το ομορφήνεις ή τείχη για να το προστατεύσεις και το μόνο που λες είναι ότι το σπίτι σου είναι εκτεθειμένο στον κλέφτη του χρόνου, φθαρτό και ετοιμόρροπο, τόσο ανασφαλές που

πρέπει να φρουρείται με την ίδια σου τη ζωή.
6. Δεν είναι τρομακτική αυτή η εικόνα; [2]Μπορείς να είσαι εν ειρήνη ενώ έχεις μια τέτοια ιδέα για το σπίτι σου; [3]Κι *ωστόσο,* τι παραχώρησε στο σώμα το δικαίωμα να σε υπηρετεί κατ' αυτό τον τρόπο, εκτός από την ίδια σου την πεποίθηση; [4]Είναι ο νους σου που έδωσε στο σώμα όλες τις λειτουργίες που βλέπεις σε αυτό και έθεσε την αξία του πολύ πιο πάνω από μια μικρή στοίβα σκόνης και νερού. [5]Ποιος θα υπερασπιζόταν κάτι που θα το αναγνώριζε σαν κάτι τέτοιο;
7. Το σώμα δεν έχει ανάγκη υπεράσπισης. [2]Αυτό πρέπει να τονιστεί ιδιαίτερα, [3]Θα είναι δυνατό και υγιές, αν ο νους δεν το κακομεταχειρίζεται με το να του αναθέτει ρόλους που δεν μπορεί να εκπληρώσει, σκοπούς που βρίσκονται πέρα από το πεδίο των δυνατοτήτων του και υψηλούς στόχους που δεν μπορεί να πετύχει. [4]Αυτές οι απόπειρες, γελοίες αλλά πολυαγαπημένες, είναι οι πηγές των πολλών παράλογων επιθέσεων που του κάνεις. [5]Γιατί φαίνεται να προδίδει τις ελπίδες σου, τις ανάγκες σου, τις αξίες σου και τα όνειρα σου.
8. Ο «εαυτός» που χρειάζεται προστασία δεν είναι πραγματικός. [2]Το σώμα, δίχως αξία και χωρίς να αξίζει την παραμικρή υπεράσπιση, απλώς χρειάζεται να γίνει αντιληπτό σαν κάτι εντελώς ξεχωριστό από σένα, και θα γίνει ένα υγιές, χρήσιμο όργανο μέσω του οποίου ο νους θα μπορεί να ενεργεί μέχρι να τελειώσει η χρησιμότητα του. [3]Ποιος θα ήθελε να κρατήσει το σώμα όταν η χρησιμότητα του έχει τελειώσει;
9. Υπερασπίσου το σώμα, και θα έχεις επιτεθεί στο νου σου. [2]Γιατί θα έχεις δει σε αυτό τα ελαττώματα, τις αδυναμίες, τους περιορισμούς και τις ελλείψεις από τις οποίες νομίζεις ότι το σώμα πρέπει να σωθεί. [3]Δε θα δεις το νου διαχωρισμένο από τις σωματικές συνθήκες. [4]Και θα φορτώσεις στο σώμα όλο τον πόνο που προέρχεται από τη σύλληψη του νου σαν περιορισμένο και ευάλωτο, χωρισμένο από τους άλλους νόες και διαχωρισμένο από την Πηγή του.
10. Αυτές είναι οι σκέψεις που χρειάζονται θεραπεία, και το σώμα θα ανταποκριθεί με υγεία όταν θα έχουν διορθωθεί και αντικατασταθεί από την αλήθεια. [2]Αυτή είναι η μόνη πραγματική υπεράσπιση του σώματος. [3]Αναζητάς όμως εκεί την υπεράσπιση του; [4]Του προσφέρεις ένα είδος προστασίας από το οποίο δεν έχει κανένα απολύτως όφελος, αλλά απλώς αυξάνει την κατανόηση του νου σου. [5]Δε θεραπεύεις, αλλά απλώς αφαιρείς την ελπίδα της θεραπείας γιατί παραλείπεις να δεις πού πρέπει να βρίσκεται η ελπίδα για να έχει νόημα.
11. Ο θεραπευμένος νους δεν κάνει σχέδια. [2]Εκτελεί τα σχέδια που λαμβάνεις, καθώς ακούει τη Σοφία που δεν είναι δική του. [3]Περιμένει μέχρι να διδαχτεί τι πρέπει να γίνει και μετά προχωρεί να το κάνει. [4]Δε βασίζεται στον εαυτό του για τίποτα, εκτός από την επάρκεια του να εκπληρώσει τα σχέδια που του αναθέτονται. [5]Είναι σταθερός στη βεβαιότητα ότι εμπόδια δεν μπορούν να σταματήσουν την πρόοδο του προς την επίτευξη οποιουδήποτε σκοπού που υπηρετεί το ανώτερο σχέδιο για το καλό όλων.
12. Ένας θεραπευμένος νους έχει απαλλαγεί από την πεποίθηση ότι πρέπει να κάνει σχέδια, παρ' όλο που δε γνωρίζει ποιο αποτέλεσμα είναι το καλύτερο, ούτε τα μέσα με τα οποία θα επιτευχθεί, ούτε και πώς να αναγνωρίσει το πρόβλημα ότι το σχέδιο φτιάχτηκε για να λυθεί. [2]Θα καταχραστεί το σώμα στα σχέδια του, μέχρι αυτό να το αναγνωρίσει. [3]Αλλά όταν το αποδεχτεί αυτό, τότε θα θεραπευτεί και θα απαγκιστρωθεί από το σώμα.
13. Η υποδούλωση του σώματος στα σχέδια που ο αθεράπευτος νους κάνει για να σώσει τον εαυτό του θα κάνει το σώμα να αρρωστήσει. [2]Δεν είναι ελεύθερο να είναι το όργανο που βοηθά σ' ένα σχέδιο που υπερβαίνει κατά πολύ τη δική του προστασία και το οποίο χρειάζεται την υπηρεσία του για λίγο. [3]Σε αυτό το ρόλο, η υγεία του σώματος είναι εξασφαλισμένη. [4]Γιατί το καθετί που ο νους χρησιμοποιεί για αυτό το σχέδιο θα λειτουργεί άψογα και με τη δύναμη που του έχει δοθεί και που δεν μπορεί να αποτύχει.
14. Ίσως δεν είναι εύκολο να αντιληφθείς ότι τα σχέδια που γίνονται με την πρωτοβουλία του εαυτού είναι μόνο και μόνο αμυντικοί μηχανισμοί με το σκοπό για τον οποίο όλοι τους φτιάχτηκαν για να πραγματοποιήσουν. [2]Είναι τα μέσα με τα οποία ένας φοβισμένος νους θα ήθελε να αναλάβει την ίδια του την προστασία, εις βάρος της αλήθειας. [3]Αυτό δεν είναι δύσκολο να το συνειδητοποιήσεις σε ορισμένες μορφές που παίρνουν οι αυταπάτες, όπου η άρνηση της πραγματικότητας είναι πολύ φανερή. [4]Η κατάστρωση σχεδίων όμως συχνά

δεν αναγνωρίζεται σαν ένας αμυντικός μηχανισμός.
15. Ο νους που ασχολείται με την κατάστρωση σχεδίων για τον εαυτό του είναι απασχολημένος με τον έλεγχο μελλοντικών γεγονότων. [2]Δεν πιστεύει ότι θα έχει τα αναγκαία, εκτός αν συσσωρεύσει τις δικές του προμήθειες. [3]Γι' αυτό το νου ο χρόνος αποκτά μελλοντική σημασία και πρέπει να διευθύνεται από τη μάθηση και την εμπειρία που αποκτήθηκαν από γεγονότα του παρελθόντος και προηγούμενες πεποιθήσεις. [4]Αυτός ο νους παραβλέπει το παρόν, γιατί βασίζεται στην ιδέα ότι το παρελθόν έχει διδάξει αρκετά για να επιτρέψει στο νου να διευθύνει τη μελλοντική πορεία του.
16. Ο νους που κάνει σχέδια αρνείται επομένως να αφήσει περιθώρια για αλλαγή. [2]Ό,τι έμαθε πριν γίνεται η βάση για τους μελλοντικούς του στόχους.[3]Οι προηγούμενες εμπειρίες του διευθύνουν την επιλογή του των μελλοντικών γεγονότων. [4]Και δε βλέπει ότι εδώ και τώρα υπάρχει το καθετί που χρειάζεται για να εξασφαλίσει ένα μέλλόν εντελώς διαφορετικό από το παρελθόν, χωρίς τη συνέχιση οποιονδήποτε παλαιών ιδεών και άρρωστων πεποιθήσεων. [5]Η αναμονή δεν παίζει κανένα ρόλο, γιατί η τωρινή βεβαιότητα δείχνει το δρόμο.
17. Οι αμυντικοί μηχανισμοί είναι τα σχέδια που κάνεις εναντίον της αλήθειας. [2]Ο στόχος τους είναι να επιλέξουν ό,τι εγκρίνεις και να αγνοήσουν ό,τι θεωρείς ασυμβίβαστο με ό,τι πιστεύεις ότι είναι η πραγματικότητα σου. [3]Ωστόσο, ό,τι απομένει δεν έχει κανένα νόημα. [4]Γιατί είναι η πραγματικότητα σου που είναι η «απειλή» στην οποία οι αμυντικοί μηχανισμοί σου επιτίθενται και την οποία θα ήθελαν να συγκαλύψουν και να διαχωρίσουν και να σταυρώσουν.
18. Τι δε θα μπορούσες να αποδεχτείς, αν απλώς και μόνο γνώριζες ότι το καθετί που συμβαίνει, όλα τα γεγονότα, περασμένα, τωρινά και μελλοντικά έχουν σχεδιαστεί με καλοσύνη από Αυτόν που ο μόνος Του σκοπός είναι το καλό σου; [2]Ίσως να έχεις παρεξηγήσει το σχέδιο Του, γιατί Αυτός ποτέ δε θα σου πρόσφερε πόνο. [3]Αλλά οι αμυντικοί μηχανισμοί σου δε σε άφησαν να δεις τη γεμάτη αγάπη ευλογία Του να λάμπει σε κάθε βήμα που έκανες ποτέ. [4]Ενώ εσύ έκανες σχέδια για να πεθάνεις, Αυτός σε οδήγησε απαλά στην αιώνια ζωή.
19. Η τωρινή σου εμπιστοσύνη σε Αυτόν είναι ο αμυντικός μηχανισμός που υπόσχεται ένα μέλλον χωρίς καμιά ενόχληση, χωρίς κανένα ίχνος λύπης και με χαρά που συνεχώς αυξάνεται, καθώς αυτή η ζωή γίνεται μια άγια στιγμή που είναι τοποθετημένη στο χρόνο, αλλά με την προσοχή της στραμμένη στην αιώνια ζωή. [2]Μην αφήνεις κανένα αμυντικό μηχανισμό εκτός, από την τωρινή σου εμπιστοσύνη σε. Αυτόν να διευθύνει το μέλλον, και αυτή η ζωή θα γίνει μια γεμάτη νόημα συνάντηση
με την αλήθεια που μονό οι αμυντικοί μηχανισμοί σου θα ήθελαν να συγκαλύψουν.
20. Χωρίς τους αμυντικούς μηχανισμούς σου, γίνεσαι ένα φως που ο Ουρανός με ευγνωμοσύνη αναγνωρίζει σαν δικό του. [2]Και θα σε οδηγήσει με τρόπους που έχουν διαλεχτεί για την ευτυχία σου σύμφωνα με το πανάρχαιο σχέδιο που άρχισε όταν γεννήθηκε ο χρόνος. [3]Αυτοί που σε ακολουθούν θα ενώσουν το φως τους με το δικό σου και το φως θα αυξηθεί μέχρι που ο κόσμος να φωτιστεί με χαρά. [4]Και οι αδερφοί μας με χαρά θα εγκαταλείψουν τους βαρείς αμυντικούς μηχανισμούς τους, οι οποίοι δεν ωφέλησαν σε τίποτα και μόνο τους τρομοκρατούσαν.
21. Θα περιμένουμε αυτή τη στιγμή σήμερα με τωρινή βεβαιότητα, γιατί αυτό είναι μέρος του τι έχει σχεδιαστεί για μας. [2]Θα είμαστε σίγουροι ότι το καθετί μας δίνεται. [3]Δεν κάνουμε σχέδια για το πώς θα γίνει αυτό, αλλά συνειδητοποιούμε ότι το να εγκαταλείψουμε τους αμυντικούς μηχανισμούς μας είναι το μόνο που χρειάζεται για να ανατείλει με βεβαιότητα η αλήθεια στο νου μας.
22. Για δεκαπέντε λεπτά δύο φορές σήμερα αναπαυόμαστε από την ανόητη κατάστρωση σχεδίων κι από κάθε σκέψη που εμποδίζει την είσοδο της αλήθειας στο νου μας. [2]Σήμερα θα λάβουμε αντί να κάνουμε σχέδια, ώστε να μπορέσουμε να δώσουμε αντί να οργανώσουμε. [3]Και λαμβάνουμε αληθινά, καθώς λέμε:
[4]Αν υπερασπιστώ τον εαυτό μου, μου επιτίθενται.
[5]Αν όμως σταθώ ανυπεράσπιστος, Θα είμαι δυνατός
και θα μάθω τι κρύβουν οι αμυντικοί μηχανισμοί μου.
23. Τίποτα άλλο εκτός από αυτό. [2]Αν υπάρχουν σχέδια που πρέπει να κάνεις, θα σου

δοθούν. [3]Μπορεί να μην είναι τα σχέδια που νόμιζες ότι χρειάζονταν, ούτε και οι απαντήσεις στα προβλήματα που νόμιζες ότι έχεις να αντιμετωπίσεις. [4]Είναι όμως οι απαντήσεις σ' ένα άλλο είδος προβλήματος, το οποίο παραμένει αναπάντητο, αλλά όμως χρειάζεται απάντηση μέχρι που η Απάντηση να σε φτάσει επιτέλους.
24. Όλοι οι αμυντικοί μηχανισμοί σου σκοπεύουν στο να μη δεχτούν αυτό που πρέπει να λάβεις σήμερα. [2]Και στο φως και στη χαρά της απλής εμπιστοσύνης θα αναρωτηθείς γιατί κάποτε σκέφτηκες ότι έπρεπε να προστατευτείς από την απελευθέρωση. [3]Ο Ουρανός δε ζητά τίποτα. [4]Είναι η κόλαση που έχει εξωφρενικές απαιτήσεις για θυσία. [5]Δε χάνεις τίποτα σ' εκείνες τις στιγμές σήμερα όταν, ανυπεράσπιστος, παρουσιάσεις τον εαυτό σου στο Δημιουργό σου όπως πραγματικά είσαι.
25. Αυτός σε θυμάται. [2]Σήμερα εμείς θα Τον θυμηθούμε. [3]Γιατί αυτή είναι η ώρα του Πάσχα στη σωτηρία σου. [4]Και θα εγερθείς ξανά από ό,τι φαινόταν σαν θάνατος και απόγνωση. [5]Τώρα το φως της ελπίδας έχει ξαναγεννηθεί σε σένα, γιατί τώρα έρχεσαι χωρίς αμυντικούς μηχανισμούς να μάθεις το ρόλο σου μέσα στο σχέδιο του Θεού. [6]Τι ασήμαντα σχέδια ή μαγικές πεποιθήσεις μπορούν ακόμα να έχουν αξία, όταν έχεις λάβει την αποστολή σου από τη Φωνή του ίδιου του Θεού;
26. Προσπάθησε να μη διαμορφώσεις αυτή τη μέρα όπως πιστεύεις ότι θα σε ωφελούσε περισσότερο. [2]Γιατί δεν μπορείς να συλλάβεις όλη την ευτυχία που θα έρθει σε σένα αν δεν κάνεις σχέδια. [3]Μάθε σήμερα. [4]Κι όλος ο κόσμος θα κάνει αυτό το γιγαντιαίο βήμα και θα γιορτάσει το Πάσχα σου μαζί σου. [5]Καθ' όλη τη διάρκεια της μέρας, καθώς ανόητα μικροπράγματα φαίνονται να προκαλούν τους αμυντικούς μηχανισμούς σου και να σε βάζουν σε πειρασμό να απασχοληθείς με την κατάστρωση σχεδίων, υπενθύμιζε στον εαυτό σου ότι σήμερα είναι μια εξαιρετική ημέρα για μάθηση και αναγνώριζε την με τα εξής:
[6]Αυτό είναι το Πάσχα μου.
[7]Και Θα ήθελα να το διατηρήσω άγιο.
[8]Δε Θα υπερασπιστώ τον εαυτό μου,
γιατί ο Υιός του Θεού
δε χρειάζεται καμιά υπεράσπιση
εναντίον της αλήθειας της πραγματικότητας του.
24. Όλοι οι αμυντικοί μηχανισμοί σου σκοπεύουν στο να μη δεχτούν αυτό που πρέπει να λάβεις σήμερα. [2]Και στο φως και στη χαρά της απλής εμπιστοσύνης θα αναρωτηθείς γιατί κάποτε σκέφτηκες ότι έπρεπε να προστατευτείς από την απελευθέρωση. [3]Ο Ουρανός δε ζητά τίποτα. [4]Είναι η κόλαση που έχει εξωφρενικές απαιτήσεις για θυσία. [5]Δε χάνεις τίποτα σ' εκείνες τις στιγμές σήμερα όταν, ανυπεράσπιστος, παρουσιάσεις τον εαυτό σου στο Δημιουργό σου όπως πραγματικά είσαι.
25. Αυτός σε θυμάται. [2]Σήμερα εμείς θα Τον θυμηθούμε. [3]Γιατί αυτή είναι η ώρα του Πάσχα στη σωτηρία σου. [4]Και θα εγερθείς ξανά από ό,τι φαινόταν σαν θάνατος και απόγνωση. [5]Τώρα το φως της ελπίδας έχει ξαναγεννηθεί σε σένα, γιατί τώρα έρχεσαι χωρίς αμυντικούς μηχανισμούς να μάθεις το ρόλο σου μέσα στο σχέδιο του Θεού. [6]Τι ασήμαντα σχέδια ή μαγικές πεποιθήσεις μπορούν ακόμα να έχουν αξία, όταν έχεις λάβει την αποστολή σου από τη Φωνή του ίδιου του Θεού;
26. Προσπάθησε να μη διαμορφώσεις αυτή τη μέρα όπως πιστεύεις ότι θα σε ωφελούσε περισσότερο. [2]Γιατί δεν μπορείς να συλλάβεις όλη την ευτυχία που θα έρθει σε σένα αν δεν κάνεις σχέδια. [3]Μάθε σήμερα. [4]Κι όλος ο κόσμος θα κάνει αυτό το γιγαντιαίο βήμα και θα γιορτάσει το Πάσχα σου μαζί σου. [5]Καθ' όλη τη διάρκεια της μέρας, καθώς ανόητα μικροπράγματα φαίνονται να προκαλούν τους αμυντικούς μηχανισμούς σου και να σε βάζουν σε πειρασμό να απασχοληθείς με την κατάστρωση σχεδίων, υπενθύμιζε στον εαυτό σου ότι σήμερα είναι μια εξαιρετική ημέρα για μάθηση και αναγνώριζε την με τα εξής:
[6]Αυτό είναι το Πάσχα μου.
[7]Και Θα ήθελα να το διατηρήσω άγιο.
[8]Δε Θα υπερασπιστώ τον εαυτό μου,
γιατί ο Υιός του Θεού
δε χρειάζεται καμιά υπεράσπιση

εναντίον της αλήθειας της πραγματικότητας του.

Η ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΤΟΥ ΛΑΘΟΥΣ

1. Η επαγρύπνηση του εγώ για τα λάθη των άλλων εγώ δεν είναι το είδος της, ετοιμότητας που το Άγιο Πνεύμα θα ήθελε *να έχεις.* [2]Τα εγώ κάνουν κριτική από την άποψη του είδους της "λογικής" που αντιπροσωπεύουν. [3]Καταλαβαίνουν αυτή τη λογική, επειδή τους φαίνεται συνετή. [4]Το Άγιο Πνεύμα όμως δεν την καταλαβαίνει καθόλου.
2. Για το εγώ είναι καλό και σωστό και αγαθό να υποδεικνύει κανείς τα λάθη και να τα «διορθώνει». [2]Αυτό είναι απόλυτα λογικό για το εγώ, το οποίο δεν αντιλαμβάνεται τι είναι τα λάθη και ποια είναι η διόρθωση τους. [3]Τα λάθη προξενούνται από το εγώ, και η διόρθωση των λαθών έγκειται στην εγκατάλειψη του εγώ. [4]Όταν διορθώνεις έναν αδερφό, του λες ότι κάνει λάθος. [5]Μπορεί ό,τι λέει εκείνη την ώρα να μην έχει νόημα, και είναι βέβαιο ότι δε θα έχει νόημα αν μιλά από το εγώ του. [6]Το καθήκον σου όμως είναι να του πεις ότι έχει δίκιο. [7]Αν μιλά ανόητα δεν του το λες αυτό με λόγια. [8]Χρειάζεται διόρθωση σ' ένα άλλο επίπεδο, επειδή το λάθος του είναι σ' ένα άλλο επίπεδο. [9]Έχει δίκιο, επειδή είναι ένας Υιός του Θεού. [10]Το εγώ του δεν έχει ποτέ δίκιο, ανεξαρτήτως του τι λέει ή του τι κάνει.
3. Αν υποδεικνύεις τα λάθη του εγώ του αδερφού σου πρέπει να τα βλέπεις μέσω του δικού σου εγώ, επειδή το Άγιο Πνεύμα δεν αντιλαμβάνεται τα λάθη του. [2]Αυτό *πρέπει* να είναι σωστό, αφού δεν υπάρχει επικοινωνία μεταξύ του εγώ και του Αγίου Πνεύματος. [3]Το εγώ είναι παράλογο, και το Άγιο Πνεύμα δεν επιχειρεί να καταλάβει τίποτα που προέρχεται από αυτό. [4]Επειδή Αυτός δεν καταλαβαίνει το εγώ, ούτε και το κρίνει, γνωρίζοντας ότι τίποτα από ό,τι πλάθει το εγώ δεν έχει νόημα.
4. Όταν αντιδράς στα λάθη έστω και ελάχιστα, δεν ακούς το Άγιο Πνεύμα. [2]Αυτός τα έχει απλώς αγνοήσει, και αν εσύ τα προσέχεις, δεν Τον ακούς. Αν δεν Τον ακούς, τότε ακούς το εγώ σου και γίνεσαι τόσο παράλογος όσο και ο αδερφός σου του οποίου τα λάθη αντιλαμβάνεσαι. [4]Αυτό δεν μπορεί να είναι διόρθωση. [5]Και δεν είναι μόνο ότι ο αδερφός σου δεν διορθώνεται. [6]Σταματάς, επίσης, τη διόρθωση και για τον εαυτό σου.
5. Όταν ένας αδερφός συμπεριφέρεται παράλογα, μπορείς να τον θεραπεύσεις μόνο αν αντιλαμβάνεσαι την ψυχική του υγεία. [2]Αν αντιλαμβάνεσαι τα λάθη του και τα παραδέχεσαι, παραδέχεσαι και τα δικά σου λάθη. [3]Αν θέλεις να παραδώσεις τα δικά σου λάθη στο Άγιο Πνεύμα, πρέπει να κάνεις το ίδιο και με τα δικά του. [4]Αν αυτός δε γίνει ο μόνος τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίζεις όλα τα λάθη δεν μπορείς να καταλάβεις πώς εξουδετερώνονται όλα τα λάθη. [5]Είναι αυτό διαφορετικό από το να σου πει κανείς πως ό,τι διδάσκεις μαθαίνεις; [6]Ο αδερφός σου έχει δίκιο όπως έχεις και εσύ, και αν νομίζεις ότι έχει άδικο καταδικάζεις τον εαυτό σου.
6. *Εσύ* δεν μπορείς να διορθώσεις τον εαυτό σου. [2]Σου είναι λοιπόν δυνατό να διορθώσεις κάποιον άλλο; [3]Μπορείς όμως να τον δεις αληθινά, επειδή είναι δυνατό να δεις τον εαυτό σου αληθινά. [4]Η αποστολή σου δεν είναι να αλλάξεις τον αδερφό σου, αλλά απλώς να τον δεχτείς όπως είναι. [5]Τα λάθη του δεν προέρχονται από την αλήθεια που είναι μέσα του, και μόνο αυτή η αλήθεια είναι δική σου. [6]Τα λάθη του δεν μπορούν να το αλλάξουν αυτό και δεν μπορούν να έχουν καμιά εντελώς επίδραση στην αλήθεια μέσα σου. [7]Όταν αντιλαμβάνεσαι τα λάθη οποιουδήποτε και αντιδράς σε αυτά σαν να ήταν πραγματικά, τα κάνεις πραγματικά για σένα. [8]Δε θα αποφύγεις να πληρώσεις για αυτό, όχι επειδή τιμωρείσαι, αλλά επειδή ακολουθείς λάθος οδηγό και επομένως θα χάσεις το δρόμο σου.
7.Τα λάθη του αδερφού σου δεν προέρχονται από αυτόν, όπως και τα δικά σου λάθη δεν προέρχονται από εσένα. Αν αποδεχτείς ότι τα λάθη είναι πραγματικά θα έχεις επιτεθεί στον εαυτό σου. Αν θα ήθελες να βρεις το δρόμο σου και να μην τον χάνεις. βλέπε μόνο την αλήθεια δίπλα σου, επειδή βαδίζετε μαζί. [4]Το Άγιο Πνεύμα μέσα σου συγχωρεί τα πάντα σε σένα και τον αδερφό σου. [5]Τα λάθη του συγχωρούνται μαζί με τα δικά σου. [6]Όπως και η αγάπη, η επανόρθωση δεν είναι διαιρεμένη. [7]Η επανόρθωση δεν μπορεί να είναι διαιρεμένη, επειδή προέρχεται από την αγάπη. [8]Οποιαδήποτε απόπειρα να διορθώσεις έναν αδερφό σημαίνει πως πιστεύεις ότι μπορείς να τον διορθώσεις, και αυτό είναι μόνο και μόνο η αλαζονεία του εγώ. Ή διόρθωση προέρχεται από τον Θεό, ο Οποίος

δε γνωρίσει την αλαζονεία.
8. Το Άγιο Πνεύμα συγχωρεί τα πάντα, επειδή ο Θεός δημιούργησε τα πάντα. [2]Μην αναλαμβάνεις το έργο Του, γιατί διαφορετικά θα ξεχάσεις το δικό σου. [3]Στο χρόνο δέξου μονάχα την αποστολή της θεραπείας, γιατί αυτός είναι ο σκοπός του χρόνου. [4]Στην αιωνιότητα ο Θεός σου έδωσε την αποστολή της δημιουργίας. [5]Δε χρειάζεσαι να μάθεις να δημιουργείς, χρειάζεσαι όμως να μάθεις ότι το θέλεις. [6]Για αυτό το λόγο πλάστηκε η μάθηση. [7]Ετσι χρησιμοποιεί το Άγιο Πνεύμα μια ικανότητα που έπλασες, αλλά την οποία δε χρειάζεσαι. [8]Δώσε την σε Αυτόν! [9]Δεν καταλαβαίνεις πώς να τη χρησιμοποιήσεις. [10]Αυτός θα σε διδάξει πώς να βλέπεις τον εαυτό σου χωρίς επίκριση, με το να μάθεις πώς να βλέπεις το καθετί χωρίς επίκριση. [11]Η επίκριση δε θα είναι τότε πραγματική για σένα και όλα τα λάθη σου θα συγχωρεθούν.

Το Σχέδιο του Άγιου Πνεύματος για τη Συγχώρεση.

1. Η Επανόρθωση είναι για όλους, επειδή είναι ο δρόμος που εξουδετερώνει την πεποίθηση ότι οποιοδήποτε πράγμα είναι μόνο για σένα. [2]Το να συγχωρεί κανείς σημαίνει να παραβλέπει. [3]Κοίταξε, λοιπόν, πέρα από τα λάθη και μην αφήνεις την αντίληψη σου να σταματά σε αυτά, γιατί θα πιστέψεις ό,τι σου λέει η αντίληψη σου. [4]Αν θα ήθελες να γνωρίσεις τον εαυτό σου, δέξου σαν αληθινό μόνο αυτό που ο αδερφός σου πράγματι είναι. [5]Αν αντιληφθείς αυτό που ο αδερφός σου δεν είναι, δε θα μπορέσεις να γνωρίσεις ποιος είσαι επειδή τον βλέπεις λάθος. [6]Να θυμάσαι ότι μοιράζεστε την Ταυτότητα σας, και είναι αυτή η μοιρασιά που είναι η πραγματικότητα Της.
2. Έχεις να παίξεις ένα ρόλο στην Επανόρθωση, αλλά το σχέδιο της Επανόρθωσης είναι υπεράνω της κατανόησης σου. [2]Δεν καταλαβαίνεις πώς να παραβλέπεις τα λάθη, γιατί αλλιώς δεν θα τα έκανες. [3]Θα ήταν απλώς ένα ακόμα λάθος να πιστεύεις είτε ότι δεν κάνεις λάθη είτε ότι μπορείς να τα διορθώσεις χωρίς έναν Οδηγό. [4]Και αν δεν ακολουθείς αυτό τον Οδηγό, τα λάθη σου δε θα διορθωθούν. [5]Το σχέδιο δεν είναι δικό σου, επειδή έχεις περιορισμένες ιδέες για το ποιος είσαι. [6]Αυτή η αίσθηση περιορισμού είναι η πηγή όλων των λαθών.[7]Ό τρόπος λοιπόν για να τα εξουδετερώνεις δεν προέρχεται *από* σένα, αλλά είναι *για* σένα.

ΜΑΘΗΜΑ 136

Η Αρρώστια Είναι Ένας Αμυντικός Μηχανισμός Εναντίον της Αλήθειας.

1. Κανένας δεν μπορεί να θεραπεύσει, εκτός αν καταλαβαίνει ποιο σκοπό φαίνεται να υπηρετεί η αρρώστια. [2]Γιατί τότε καταλαβαίνει επίσης ότι ο σκοπός της δεν έχει νόημα. [3]Δίχως αιτία και χωρίς κανενός είδους σκοπό που να έχει νόημα, η αρρώστια δεν μπορεί να υπάρχει καθόλου. [4]Οταν το καταλάβει κανείς αυτό, η θεραπεία γίνεται αυτόματα. [5]Αυτή η κατανόηση διαλύει τη δίχως νόημα ψευδαίσθηση της αρρώστιας με τον ίδιο τρόπο που φέρνει όλες τις ψευδαισθήσεις στην αλήθεια και απλώς τις αφήνει εκεί για να εξαφανιστούν.
2. Η αρρώστια δεν είναι τυχαία. [2]Όπως όλοι οι αμυντικοί μηχανισμοί, είναι ένα παράλογο τέχνασμα για αυταπάτη. [3]Και όπως και οι υπόλοιποι, ο σκοπός της είναι να κρύψει την πραγματικότητα, να της επιτεθεί, να την αλλάξει να την κάνει ακατάλληλη, να τη διαστρεβλώσει, να την παραποιήσει, ή να τη μειώσει σε μια μικρή στοίβα από ασυναρμολόγητα μέρη. [4]Ο στόχος όλων των αμυντικών μηχανισμών είναι να μην αφήσουν την αλήθεια να είναι πλήρης. [5]Τα μέρη βλέπονται σαν να ήταν το καθένα πλήρες από μόνο του.
3. Οι αμυντικοί μηχανισμοί δεν είναι ακούσιοι, ούτε και πλάθονται χωρίς επίγνωση. [2]Είναι κρυφά, μαγικά ραβδιά που χρησιμοποιείς όταν η αλήθεια φαίνεται να απειλεί ό,τι θα ήθελες να πιστεύεις. [3]Φαίνονται να είναι ασυναίσθητοι μόνο και μόνο εξαιτίας της ταχύτητας με την οποία διαλέγεις να τους χρησιμοποιήσεις. [4]Εκείνη τη στιγμή (λιγότερο και από ένα δευτερόλεπτο) στην οποία γίνεται η επιλογή, αναγνωρίζεις ακριβώς τι θα ήθελες να κάνεις και μετά πιστεύεις ότι έχει γίνει.

4. Ποιος άλλος παρά εσύ ο ίδιος υπολογίζεις το βαθμό μιας απειλής, αποφασίζεις ότι η διαφυγή είναι αναγκαία και ορθώνεις μια σειρά αμυντικών μηχανισμών για να μειώσεις την απειλή που έχει θεωρηθεί πραγματική; [2]Όλο αυτό δεν μπορεί να γίνει ασυναίσθητα. [3]Μετά όμως, το σχέδιο σου απαιτεί ότι πρέπει να ξεχάσεις ότι εσύ το έκανες αυτό, ώστε να φαίνεται ότι είναι ανεξάρτητο από τις προθέσεις σου, ένα συμβάν υπεράνω της κατάστασης του νου σου, ένα αποτέλεσμα με μια πραγματική επίδραση πάνω σου, αντί για ένα αποτέλεσμα που έχει προκληθεί από τον εαυτό σου.
5. Το γεγονός ότι γρήγορα ξεχνάς το ρόλο που παίζεις στο πλάσιμο της «πραγματικότητας» σου κάνει τους αμυντικούς μηχανισμούς σου να φαίνονται ότι δεν είναι κάτω από τον έλεγχο σου. [2]Ό,τι όμως έχεις ξεχάσει μπορεί να επιστρέψει στη μνήμη σου, αν είσαι πρόθυμος να αναθεωρήσεις την απόφαση που είναι διπλά προφυλαγμένη από τη λησμονιά. [3]Το ότι θυμάσαι είναι μόνο και μόνο η ένδειξη ότι αυτή η απόφαση παραμένει εν ισχύ, όσον αφορά τις επιθυμίες σου. [4]Μην το παρερμηνεύσεις αυτό σαν πραγματικό γεγονός. [5]Οι αμυντικοί μηχανισμοί πρέπει να κάνουν την πραγματικότητα αγνώριστη. [6]Αυτός είναι ο στόχος τους και αυτό και κάνουν.
6. Κάθε αμυντικός μηχανισμός παίρνει κομμάτια της ολότητας και τα συναρμολογεί χωρίς να λαμβάνει υπ' όψη του όλες τις αληθινές τους σχέσεις και έτσι κατασκευάζει τις ψευδαισθήσεις μιας ολότητας που δεν υπάρχει. [2]Είναι αυτή η διαδικασία που προξενεί την απειλή, και όχι το οποιοδήποτε αποτέλεσμα που μπορεί να προκύψει. [3]Όταν τα μέρη της ολότητας αποσπούνται από την ολότητα και βλέπονται σαν να είναι διαχωρισμένα και σαν ολότητες από μόνα τους, γίνονται τα σύμβολα που αντιπροσωπεύουν την επίθεση σαν ολότητα, πετυχημένα στην επίδραση τους και ποτέ πια να μη γίνουν αντιληπτά σαν ολοκληρωμένα. [4]Έχεις όμως ξεχάσει ότι αυτά αντιπροσωπεύουν μόνο και μόνο τη δική σου απόφαση του τι πρέπει να είναι πραγματικό για να πάρει τη θέση αυτού που είναι πραγματικό.
7. Η αρρώστια είναι μια απόφαση. [2]Δεν είναι ένα πράγμα που σου συμβαίνει, που δεν το επιδίωξες καθόλου και το οποίο σε αποδυναμώνει και σε κάνει να υποφέρεις. [3]Είναι μια επιλογή που κάνεις, ένα σχέδιο που καταστρώνεις, όταν για μια στιγμή η αλήθεια υψώνεται στον ίδιο τον παραπλανημένο νου σου, και όλος ο κόσμος σου φαίνεται να κλονίζεται και να είναι έτοιμος να καταρρεύσει. [4]Τώρα είσαι άρρωστος, ώστε να φύγει η αλήθεια και να μην απειλεί πια αυτά που έχεις πλάσει.
8. Γιατί νομίζεις ότι η αρρώστια μπορεί να σε προφυλάξει αποτελεσματικά από την αλήθεια; [2]Γιατί αποδεικνύει ότι το σώμα δεν είναι αποχωρισμένο από σένα και επομένως ότι εσύ πρέπει να είσαι αποχωρισμένος από την αλήθεια. [3]Πονάς επειδή το σώμα πονά, και σε αυτό τον πόνο γίνεσαι ένα με το σώμα. [4]Έτσι διατηρείται η «αληθινή» σου ταυτότητα, και η παράξενη, βασανιστική, σκέψη ότι μπορεί να είσαι κάτι υπεράνω αυτής της μικρής στοίβας σκόνης αποσιωπείται και παύεται. Ιδού, αυτή η σκόνη μπορεί να σε κάνει να υποφέρεις, να παραμορφώσει τα μέλη του σώματος σου και να σταματήσει την καρδιά σου, προστάζοντας σε να πεθάνεις και να σταματήσεις να υπάρχεις.
9. Επομένως το σώμα είναι ισχυρότερο από την αλήθεια που σου ζητά να ζήσεις, αλλά η οποία δεν μπορεί να υπερνικήσει την επιλογή σου να πεθάνεις. [2]Κι έτσι το σώμα είναι πιο ισχυρό από την αιώνια ζωή, ο Ουρανός πιο αδύναμος από την κόλαση και το σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία του Υιού Του καταπολεμείται από μια απόφαση δυνατότερη από το Θέλημα Του. Ό Υιός Του είναι σκόνη, ο Πατέρας είναι ατελής και το χάος κάθεται θριαμβευτικά στο θρόνο Του.
10. Αυτά είναι τα σχέδια σου για την υπεράσπιση σου. [2]Και πιστεύεις ότι ο Ουρανός τρέμει μπροστά σε τέτοιες έξαλλες επιθέσεις όπως αυτές, με το Θεό τυφλωμένο από τις διαισθήσεις σου, με την αλήθεια να έχει γίνει ψέματα και με όλο το σύμπαν να έχει σκλαβωθεί στους νόμους που οι αμυντικοί μηχανισμοί σου θα του επέβαλλαν. [3]Ποιος όμως πιστεύει στις ψευδαισθήσεις, παρά αυτός που τις επινόησε; [4]Ποιος άλλος μπορεί να τις δει και να αντιδράσει σε αυτές σαν να ήταν η αλήθεια;
11. Ο Θεός δε γνωρίζει τα σχέδια σου να αλλάξεις το Θέλημα Του. [2]Το σύμπαν συνεχίζει να μη λαμβάνει υπ' όψη του τους νόμους με τους οποίους σκέφτηκες να το κυβερνήσεις. [3]Και ο Ουρανός δεν έχει υποκύψει στην κόλαση, ούτε η ζωή στο θάνατο. [4]Εσύ μπορείς μόνο και μόνο να διαλέξεις να νομίζεις ότι πεθαίνεις, ή ότι αρρωσταίνεις, ή ότι

διαστρεβλώνεις την αλήθεια κατά οποιονδήποτε τρόπο. [5]Ό,τι έχει δημιουργηθεί είναι ανεξάρτητο απ' όλα αυτά. [6]Οι αμυντικοί μηχανισμοί είναι σχέδια για να νικήσεις αυτό στο οποίο κανείς δεν μπορεί να επιτεθεί. [7]Ό,τι είναι αμετάβλητο δεν μπορεί να αλλάξει. [8]Και ό,τι είναι εντελώς αναμάρτητο δεν μπορεί να αμαρτήσει.
12. Αυτή είναι η απλή αλήθεια. [2]Δεν επικαλείται την ισχύ ή τους θριάμβους. [3]Δεν απαιτεί υπακοή, ούτε επιδιώκει να αποδείξει πόσο αξιολύπητες και μάταιες είναι οι απόπειρες σου να σχεδιάσεις αμυντικούς μηχανισμούς που θα την μεταποιήσουν. [4]Η αλήθεια απλώς θέλει να σου δώσει ευτυχία, γιατί αυτός είναι ο σκοπός της. [5]Ισως να αναστενάζει λιγάκι όταν πετάς τα δώρα της, αλλά όμως γνωρίζει με τέλεια σιγουριά ότι: ό,τι ο Θεός θέλει για σένα θα ληφθεί.
13. Είναι αυτό το γεγονός που αποδεικνύει ότι ο χρόνος είναι μια ψευδαίσθηση. [2]Γιατί ο χρόνος σου επιτρέπει να νομίζεις πως ό,τι σου έχει δώσει ο Θεός δεν είναι η αλήθεια τώρα, όπως πρέπει να είναι. [3]Οι Σκέψεις του Θεού είναι εντελώς ανεξάρτητες από το χρόνο. [4]Γιατί ο χρόνος είναι μόνο και μόνο ένας ακόμα αμυντικός μηχανισμός σου εναντίον της αλήθειας. [5]Ο,τι όμως Αυτός θέλει είναι εδώ, κι εσύ παραμένεις όπως Αυτός σε δημιούργησε.
14. Η αλήθεια έχει μια δύναμη πολύ ανώτερη από τους αμυντικούς μηχανισμούς, γιατί οι ψευδαισθήσεις δεν μπορούν να παραμείνουν εκεί που έχει επιτραπεί στην αλήθεια να εισέλθει. [2]Και η αλήθεια έρχεται σε οποιονδήποτε νου που θα ήταν πρόθυμος να παραδώσει τα όπλα του και να σταματήσει να παίζει με τις ανοησίες. [3]Η αλήθεια μπορεί να βρεθεί οποιαδήποτε στιγμή, σήμερα, αν θα διαλέξεις να εξασκηθείς στο να την καλωσορίσεις.
15. Αυτός είναι ο στόχος μας σήμερα. [2]Και θα αφιερώσουμε ένα τέταρτο της ώρας δύο φορές, για να ζητήσουμε από την αλήθεια να έρθει σε μας και να μας ελευθερώσει. [3]Και η αλήθεια θα έρθει, γιατί ποτέ δεν είναι μακριά μας. [4]Απλώς περιμένει για αυτήν ακριβώς την πρόσκληση που δίνουμε σήμερα. [5]Αρχίζουμε την πρόσκληση μας με μια προσευχή θεραπείας, για να ανυψωθούμε πάνω από τους αμυντικούς μηχανισμούς και να αφήσουμε την αλήθεια να είναι όπως ήταν πάντοτε:
[6]Η *αρρώστια είναι ένας αμυντικός μηχανισμός εναντίον της αλήθειας.*
[7]*Θα δεχτώ την αλήθεια για το ποιος είμαι και θα αφήσω το νου μου να θεραπευτεί εντελώς σήμερα.*
16. Η θεραπεία θα λάμψει στον απροκατάληπτο νου σου, καθώς η ειρήνη και η αλήθεια εμφανίζονται για να πάρουν τη θέση του πολέμου και των μάταιων φαντασιών. [2]Δε θα υπάρχουν σκοτεινές γωνιές που η αρρώστια μπορεί να συγκαλύψει και να κρατήσει προφυλαγμένες από το φως της αλήθειας. [3]Δε θα υπάρχουν αμυδρές ανθρώπινες μορφές από τα όνειρα σου, ούτε θα παραμείνουν στο νου σου οι συγκεχυμένες και δίχως νόημα αναζητήσεις τους, με διπλοσκοπούς που επιδιώκονται ανισόρροπα. [4]Ο νους σου, που προσπάθησε να εξουσιοδοτήσει το σώμα να υπακούει αρρωστημένες επιθυμίες, θα θεραπευτεί απ' όλες αυτές.
17. Τώρα το σώμα έχει θεραπευτεί, επειδή η πηγή της αρρώστιας έχει διορθωθεί. [2]Και θα αναγνωρίσεις ότι εξασκήθηκες καλά από το εξής: δεν πρέπει να αισθάνεσαι το σώμα καθόλου. Αν πετύχεις, δε θα υπάρχει καμιά αίσθηση αρρώστιας ή υγείας, πόνου ή ηδονής. [4]Καμιά απολύτως αντίδραση στο τι κάνει το σώμα δε θα υπάρχει στο νου. [5]Παραμένει η χρησιμότητα του σώματος και τίποτα άλλο.
18. Ίσως να μη συνειδητοποιείς ότι αυτό αφαιρεί τους περιορισμούς που είχες βάλει στο σώμα με τους σκοπούς που του είχες δώσει. [2]Καθώς αυτοί οι σκοποί εγκαταλείπονται, η δύναμη που έχει το σώμα θα είναι πάντοτε αρκετή για να υπηρετήσει όλους τους αληθινά χρήσιμους σκοπούς. Ή υγεία του σώματος είναι εντελώς εξασφαλισμένη, γιατί δεν περιορίζεται από το χρόνο, τον καιρό ή την κούραση, το φαγητό και το ποτό, ή τους οποιουσδήποτε νόμους που την έκανες να υπηρετεί προηγουμένως. [4]Δε χρειάζεται να κάνεις τίποτα τώρα για να το θεραπεύσεις, γιατί η αρρώστια έχει γίνει κάτι το αδύνατο.
19. Αυτή η προστασία ωστόσο χρειάζεται να διαφυλαχτεί με προσεκτική παρακολούθηση. [2]Αν αφήσεις το νου σου να τρέφει σκέψεις επίθεσης, να κρίνει, ή να καταστρώνει σχέδια για την αντιμετώπιση μελλοντικών αβεβαιοτήτων, θα έχεις και πάλι ορίσει τον εαυτό σου λανθασμένα και θα έχεις κάνει μια σωματική ταύτιση η οποία θα επιτεθεί στο σώμα, επειδή

ο νους είναι άρρωστος.
20. Αν συμβεί αυτό, διόρθωσε το αμέσως με το να μην επιτρέψεις στους αμυντικούς μηχανισμούς σου να σε πληγώσουν περισσότερο. [2]Μην μπερδευτείς όσον αφορά το τι πρέπει να θεραπευτεί, αλλά πες στον εαυτό σου τα εξής:
[3] *Έχω ξεχάσει ποιος πραγματικά είμαι, γιατί έκανα λάθος και πήρα το σώμα μου για τον εαυτό μου. [4]Η αρρώστια είναι ένας αμυντικός μηχανισμός εναντίον της αλήθειας. [5]Δεν είμαι όμως ένα σώμα.* [6]Και *ο νους μου δεν μπορεί να επιτεθεί. [7]Επομένως δεν μπορώ να είμαι άρρωστος.*

ΜΑΘΗΜΑ 137

Όταν Θεραπεύομαι, Δεν Θεραπεύομαι Μόνο Εγώ.

1. Η σημερινή ιδέα παραμένει η κεντρική σκέψη στην οποία βασίζεται η σωτηρία. [2]Γιατί η θεραπεία είναι το αντίθετο όλων των ιδεών του κόσμου οι οποίες εστιάζονται στην αρρώστια και τις διαιρεμένες καταστάσεις. [3]Η αρρώστια είναι μια απομάκρυνση από τους άλλους και μια διακοπή της ενότητας. [4]Η αρρώστια γίνεται μια πόρτα που κλείνει μπροστά σ' ένα αποχωρισμένο εαυτό και τον κρατά απομονωμένο κι αβοήθητο.
2. Η αρρώστια είναι απομόνωση. [2]Γιατί φαίνεται να κρατά τον εαυτό αποχωρισμένο από τους άλλους, για να υποφέρει ό,τι οι άλλοι δεν αισθάνονται. [3]Δίνει στο σώμα την τελική δύναμη να κάνει πραγματικό τον αποχωρισμό και να κρατήσει το νου φυλακισμένο στην απομόνωση, διαιρεμένο και κομματιασμένο μέσα σ' ένα συμπαγές τοίχο αρρωστημένης σάρκας, τον οποίο δεν μπορεί να υπερπηδήσει.
3. Ο κόσμος υπακούει τους νόμους που υπηρετεί η αρρώστια, αλλά η θεραπεία δρα ανεξάρτητα από αυτούς. [2]Είναι αδύνατο για οποιονδήποτε να θεραπευτεί μόνος του. [3]Στην αρρώστια πρέπει να είναι αποχωρισμένος και διαιρεμένος. [4]Η θεραπεία όμως είναι η δική του απόφαση να είναι και πάλι αδιαίρετος και να δεχτεί τον Εαυτό του με όλα τα μέρη Του ακέραια και άθικτα. [5]Στην αρρώστια ο Εαυτός του φαίνεται να είναι διαμελισμένος και χωρίς την ενότητα που Του δίνει ζωή. [6]Η θεραπεία όμως πραγματοποιείται καθώς αυτός αντιλαμβάνεται ότι το σώμα δεν έχει δύναμη να επιτεθεί στη συμπαντική ενότητα του Υιού του Θεού.
4. Η αρρώστια θα ήθελε να αποδείξει ότι τα ψέματα πρέπει να είναι αλήθεια. [2]Η θεραπεία όμως αποδεικνύει ότι η αλήθεια είναι αληθινή. [3]Ο αποχωρισμός που η αρρώστια θα ήθελε να επιβάλλει δεν έχει ποτέ συμβεί στην πραγματικότητα. [4]Το να θεραπευτεί κανείς είναι απλώς να δεχτεί αυτό που ήταν πάντα αλήθεια και το οποίο θα παραμείνει για πάντα ακριβώς όπως είναι. [5]Στα μάτια όμως που είναι συνηθισμένα στις ψευδαισθήσεις πρέπει να υποδειχτεί πως ό,τι κοιτάζουν είναι ψεύτικα. [6]Επομένως η θεραπεία, την οποία ποτέ δε χρειάστηκε η αλήθεια, πρέπει να αποδείξει ότι η αρρώστια δεν είναι πραγματική.
5. Η θεραπεία θα μπορούσε λοιπόν να αποκαλεστεί ένα αντι-όνειρο, το οποίο αναιρεί το όνειρο της αρρώστιας εξ' ονόματος της αλήθειας, αλλά όχι την ίδια την αλήθεια. [2]Ακριβώς όπως η συγχώρεση παραβλέπει όλες τις αμαρτίες που ποτέ δεν επιτελέστηκαν, η θεραπεία μόνο και μόνο αφαιρεί τις ψευδαισθήσεις που δεν έχουν συμβεί. [3]Ακριβώς όπως ο πραγματικός κόσμος θα εγερθεί για να πάρει τη θέση αυτού που ποτέ δεν έχει συμβεί, η θεραπεία μόνο και μόνο προσφέρει επανόρθωση για φανταστικές καταστάσεις και ψεύτικες ιδέες τις οποίες τα όνειρα κεντούν σε εικόνες της αλήθειας.
6. Ωστόσο, μη νομίσεις ότι η θεραπεία δεν είναι άξια της αποστολής σου εδώ. [2]Γιατί ο αντίχριστος γίνεται πιο δυνατός από τον Χριστό γι' αυτούς που ονειρεύονται ότι ο κόσμος είναι πραγματικός. [3]Το σώμα φαίνεται να είναι πιο στερεό και σταθερό από το νου. [4]Και η αγάπη γίνεται ένα όνειρο, ενώ ο φόβος παραμένει η μόνη πραγματικότητα που μπορεί κανείς να δει και να αποδείξει και να καταλάβει πλήρως.
7. Ακριβώς όπως το φως της συγχώρεσης διώχνει όλες τις αμαρτίες και ο πραγματικός κόσμος θα καταλάβει τη θέση αυτού που έπλασες, έτσι και η θεραπεία πρέπει να αντικαταστήσει τις φαντασίες της αρρώστιας που διατηρείς μπροστά στην απλή αλήθεια. [2]Όταν έχει κανείς δει την αρρώστια να εξαφανίζεται παρ' όλους τους νόμους που επιμένουν ότι δεν μπορεί παρά να είναι αληθινή, τότε όλα τα ερωτήματα έχουν απαντηθεί.

[3]Και τους νόμους δεν μπορείς πια να τους αγαπήσεις ούτε να τους υπακούσεις.
8. Η θεραπεία είναι ελευθερία. [2]Γιατί αποδεικνύει ότι τα όνειρα δε θα υπερνικήσουν την αλήθεια. [3]Η θεραπεία μοιράζεται. [4]Και με αυτό το χαρακτηριστικό αποδεικνύει ότι οι νόμοι, που είναι διαφορετικοί από τους νόμους που υποστηρίζουν πως η αρρώστια είναι αναπόφευκτη, είναι πιο ισχυροί από τα αρρωστημένα αντίθετα τους. [5]Η θεραπεία είναι δύναμη.
[6]Γιατί με το απαλό της χέρι υπερνικάται η αδυναμία, και οι νόες που ήταν μαντρωμένοι μέσα σ' ένα σώμα είναι ελεύθεροι να ενωθούν με άλλους νόες και να είναι για πάντα ισχυροί.
9. Η θεραπεία, η συγχώρεση και η χαρούμενη ανταλλαγή όλου του κόσμου της δυστυχίας για ένα κόσμο όπου η θλίψη δεν μπορεί να εισέλθει, είναι τα μέσα με τα οποία το Άγιο Πνεύμα σε παροτρύνει να Τον ακολουθήσεις. [2]Τα αβρά του μαθήματα διδάσκουν πόσο εύκολα η σωτηρία μπορεί να γίνει δική σου, πόσο λίγο χρειάζεται να εξασκηθείς για να αφήσεις τους νόμους Του να αντικαταστήσουν αυτούς που έφτιαξες για να κρατήσεις τον εαυτό σου αιχμάλωτο του θανάτου.[3]Η ζωή Του γίνεται δική σου, καθώς προσφέρεις τη μικρή βοήθεια που σου ζητά για την απελευθέρωση σου από το καθετί που σου προξένησε ποτέ πόνο.
10. Και καθώς αφήνεις τον εαυτό σου να θεραπευτεί, βλέπεις όλους αυτούς που είναι γύρω σου, ή έρχονται στο νου σου, ή αυτούς που αγγίζεις, ή εκείνους που δε φαίνονται να έχουν καμιά επαφή μαζί σου, να θεραπεύονται μαζί με σένα. [2]Ίσως δε θα τους αναγνωρίσεις όλους, ούτε θα συνειδητοποιήσεις πόσο μεγάλη είναι η προσφορά σου σε όλο τον κόσμο, όταν αφήνεις τη θεραπεία να έρθει σε σένα. [3]Ποτέ όμως δε θεραπεύεσαι μόνος σου. [4]Και πάμπολλα πλήθη θα λάβουν το δώρο που λαμβάνεις όταν θεραπεύεσαι.
11. Αυτοί που θεραπεύονται γίνονται τα όργανα της θεραπείας. [2]Ούτε και μεσολαβεί χρονικό διάστημα μεταξύ της στιγμής που θεραπεύονται και της χάρης της θεραπείας που τους δίνεται για να τη δώσουν. [3]Αυτό που αντιτίθεται στο Θεό δεν υπάρχει, και όποιος δεν το δεχτεί μέσα στο νου του γίνεται ένα καταφύγιο όπου οι κουρασμένοι μπορούν να μείνουν για να αναπαυτούν. [4]Γιατί εδώ δίνεται η αλήθεια κι εδώ όλες οι ψευδαισθήσεις προσάγονται στην αλήθεια.
12. Δε θα ήθελες να προσφέρεις στέγη στο θέλημα του Θεού; [2]Απλώς και μόνο προσκαλείς τον Εαυτό σου να αισθανθεί άνετα. [3]Και μπορεί αυτή η πρόσκληση να μη γίνει αποδεκτή; [4]Να ζητάς να συμβεί το αναπόφευκτο, και ποτέ δε θα αποτύχεις. [5]Η άλλη επιλογή είναι μόνο και μόνο να ζητάς ό,τι δεν μπορεί να υπάρχει, και αυτό δεν μπορεί να πετύχει. [6]Σήμερα παρακαλούμε μόνο την αλήθεια να μείνει στο νου μας και σκέψεις θεραπείας να ρέουν από ό,τι θεραπεύεται σε ό,τι ακόμα πρέπει να θεραπευτεί, αντιλαμβανόμενοι ότι αυτά τα δύο θα συμβούν μαζί.
13. Κάθε ώρα θα θυμόμαστε ότι η αποστολή μας είναι να αφήνουμε το νου μας να θεραπεύεται, ώστε να μπορούμε να διοχετεύουμε τη θεραπεία στον κόσμο, ανταλλάσσοντας την κατάρα για την ευλογία, τον πόνο για τη χαρά, και τον αποχωρισμό για την ειρήνη του Θεού. [2]Δεν αξίζει να αφιερώνεις ένα λεπτό κάθε ώρα για να πάρεις ένα δώρο σαν κι αυτό; [3]Δεν είναι λίγος χρόνος, ένα μικρό έξοδο, για το δώρο που προσφέρει τα πάντα;
14. Ωστόσο, πρέπει να είμαστε προετοιμασμένοι για ένα τέτοιο δώρο. [3]Για αυτό το λόγο θα αρχίσουμε την ημέρα με τις παρακάτω σκέψεις και θα αφιερώσουμε σε αυτές δέκα λεπτά, με αυτές τις σκέψεις θα τελειώσουμε επίσης την ημέρα μας το βράδυ:
[3] *Όταν θεραπεύομαι, δε θεραπεύομαι μόνον εγώ.*
[4]*Και θα ήθελα να μοιραστώ τη θεραπεία μου με τον κόσμο,*
ώστε η αρρώστια να αποβληθεί από το νου
του ενός Υιού του Θεού, ο Οποίος είναι ο μοναδικός μου Εαυτός.
15. Ας είσαι ένας αγωγός θεραπείας σήμερα. [2]Και καθώς αναπαύεσαι στη γαλήνη, να είσαι προετοιμασμένος να δίνεις καθώς λαμβάνεις, να κρατάς μόνο ό,τι δίνεις και να λαμβάνεις το Λόγο του Θεού για να πάρει τη θέση όλων των ανόητων σκέψεων που φαντάστηκες ποτέ. [3]Τώρα ενωνόμαστε για να κάνουμε καλά όλο αυτό που ήταν άρρωστο, και να προσφέρουμε ευλογία εκεί που υπήρχε η επίθεση. [4]Ούτε θα αφήσουμε αυτή την αποστολή να ξεχαστεί, καθώς κάθε ώρα της ημέρας περνά, θα θυμόμαστε το σκοπό μας

με αυτή τη σκέψη:
[5] *Όταν θεραπεύομαι, δε θεραπεύομαι μόνον εγώ.*
[6]Και *θα ήθελα να ευλογήσω τους αδερφούς μου,*
γιατί θα ήθελα να θεραπευτώ μαζί με αυτούς,
καθώς κι αυτοί θεραπεύονται μαζί με μένα.

ΜΑΘΗΜΑ 138

Ο Ουρανός Είναι η Απόφαση που Πρέπει να Πάρω.

1. Σε αυτό τον κόσμο ο Ουρανός είναι μια επιλογή, επειδή εδώ πιστεύουμε ότι υπάρχουν διαφορετικές επιλογές από τις οποίες πρέπει να διαλέξουμε. [3]Αν ο Ουρανός υπάρχει, η κόλαση πρέπει να υπάρχει επίσης, γιατί η αντίφαση είναι ο τρόπος με τον οποίο πλάθουμε ό,τι αντιλαμβανόμαστε και ό,τι νομίζουμε ότι είναι πραγματικό.
2. Η δημιουργία δε γνωρίζει αντίθετα. [2]Εδώ όμως η αντίθεση είναι μέρος της «πραγματικότητας". [3]Είναι αυτή η παράξενη αντίληψη της αλήθειας που κάνει την επιλογή του Ουρανού να φαίνεται να είναι η ίδια όπως η εγκατάλειψη της κόλασης. [4]Δεν είναι πράγματι έτσι. [5]Ωστόσο ό,τι είναι αληθινό στη δημιουργία του Θεού δεν μπορεί να εισέλθει εδώ, έως ότου απεικονιστεί με κάποιο τρόπο που ο κόσμος μπορεί να καταλάβει. [6]Η αλήθεια δεν μπορεί να έρθει εκεί που θα μπορούσε να γίνει αντιληπτή μόνο με φόβο. [7]Γιατί αυτό θα ήταν το λάθος πως η αλήθεια μπορεί να προσαχθεί στις ψευδαισθήσεις. [8]Η αντίσταση κάνει την αλήθεια μη ευπρόσδεκτη και έτσι δεν μπορεί να έρθει.
3. Η επιλογή είναι ο φανερός τρόπος διαφυγής από αυτά που φαίνονται σαν αντίθετα. [2]Η απόφαση επιτρέπει σ' έναν από τους αντιμαχόμενους σκοπούς να γίνει ο στόχος της προσπάθειας και της κατανάλωσης χρόνου. [3]Χωρίς απόφαση, ο χρόνος και η προσπάθεια απλώς και μόνο σπαταλούνται. [4]Προσπαθεί κανείς για το τίποτα και ο χρόνος περνά χωρίς αποτέλεσμα. [5]Δεν υπάρχει μια αίσθηση βελτίωσης, γιατί τίποτα δεν επιτυγχάνεται, τίποτα δε μαθαίνεται.
4. Χρειάζεται να σου υπενθυμίσουμε ότι νομίζεις πως πρέπει να κάνεις χιλιάδες επιλογές ενώ στην πραγματικότητα μόνο μία υπάρχει που πρέπει να κάνεις. [2]Κι ακόμα κι αυτή φαίνεται να είναι μια εναλλακτική επιλογή. [3]Μη μπερδεύεις τον εαυτό σου με όλες τις αμφιβολίες που οι αναρίθμητες αποφάσεις θα σου προξενούσαν. [4]Παίρνεις μόνο μια απόφαση. [5]Και όταν την πάρεις αυτή την απόφαση, θα αντιληφθείς ότι δεν ήταν καθόλου μια επιλογή. [6]Γιατί η αλήθεια είναι αλήθεια, και τίποτα άλλο δεν είναι αλήθεια. [7]Τίποτα αντίθετο της αλήθειας δεν υπάρχει για να διαλέξεις. [8]Δεν υπάρχει καμιά αντινομία στην αλήθεια.
5. Η επιλογή εξαρτάται από τη μάθηση. [2]Και η αλήθεια δεν μπορεί να μαθευτεί, παρά μόνο να αναγνωριστεί. [3]Στην αναγνώριση έγκειται η αποδοχή της, και καθώς τη δέχεται κανείς τη γνωρίζει. [4]Αλλά η γνώση είναι υπεράνω των στόχων που επιδιώκουμε να διδάξουμε μέσα στο πλαίσιο αυτής της σειράς μαθημάτων. [5]Οι δικοί μας στόχοι είναι στόχοι που διδάσκονται και οι οποίοι θα επιτευχθούν καθώς μαθαίνεις πώς να τους φτάνεις, τι είναι και τι σου προσφέρουν. [6]Οι αποφάσεις είναι το αποτέλεσμα της μάθησης σου, γιατί βασίζονται στο τι έχεις αποδεχτεί σαν αλήθεια για το ποιος είσαι και ποιες πρέπει να είναι οι ανάγκες σου.
6. Σε αυτόν τον εξωφρενικά πολύπλοκο κόσμο, ο Ουρανός φαίνεται να παίρνει τη μορφή μιας επιλογής, αντί απλώς να είναι ό,τι είναι. [2]Απ' όλες τις επιλογές που έχεις προσπαθήσει να κάνεις αυτή είναι η απλούστερη, η πιο αποφασιστική και το πρότυπο όλων των άλλων, αυτή που τακτοποιεί όλες τις άλλες αποφάσεις. [3]Αν μπορούσες να αποφασίσεις όλα τα άλλα, αυτή η απόφαση θα παρέμενε ακόμα εκκρεμής. [4]Όταν όμως πάρεις αυτή την απόφαση οι άλλες θα τακτοποιηθούν μαζί με αυτήν, γιατί όλες οι αποφάσεις μόνο και μόνο συγκαλύπτουν αυτή τη μία απόφαση με τις διαφορετικές μορφές που παίρνουν. [5]Εδώ είναι η τελική και μοναδική επιλογή με την οποία η αλήθεια είτε γίνεται αποδεκτή είτε απορρίπτεται.
7. Αρχίζουμε λοιπόν τη σημερινή μέρα εξετάζοντας αυτή την επιλογή, ο χρόνος πλάστηκε για να μας βοηθήσει να την κάνουμε. [2]Αυτός είναι ο άγιος σκοπός του χρόνου, ο οποίος

έχει τώρα μεταμορφωθεί από το σκοπό που του είχες δώσει και σύμφωνα με τον οποίο ήταν ένα μέσο που προσπαθούσε να αποδείξει ότι η κόλαση είναι πραγματική, ότι η ελπίδα μετατρέπεται σε απόγνωση και ότι η ίδια η ζωή πρέπει στο τέλος να νικηθεί από το θάνατο. [3]Μόνο στο θάνατο λύνεται το πρόβλημα των αντιθέτων, γιατί η παύση της αντίστασης εξισώνεται με το θάνατο. [4]Κι έτσι η σωτηρία πρέπει να φανεί σαν θάνατος, γιατί η ζωή φαίνεται σαν διαμάχη.
[5]Η διευθέτηση της διαμάχης είναι και το τέλος της ζωής σου.
8. Αυτές οι παράλογες πεποιθήσεις μπορούν να αυξήσουν την υποσυνείδητη επιρροή τους σε μεγάλο βαθμό και να αιχμαλωτίσουν το νου με τόσο ισχυρό τρόμο και ανησυχία, που ο νους δε θα εγκαταλείψει τις ιδέες που έχει για την προστασία του. [2]Πρέπει να σωθεί από τη σωτηρία, απειλούμενος από την ασφάλεια και μαγικά οπλισμένος εναντίον της αλήθειας. [3]Και αυτές οι αποφάσεις παίρνονται χωρίς επίγνωση, για να παραμείνουν ασφαλείς και ανενόχλητες, μακριά από την αμφισβήτηση, τη λογική και την αμφιβολία.
9. Ο Ουρανός είναι μια συνειδητή επιλογή. [2]Αυτή η επιλογή δεν μπορεί να γίνει μέχρι να δει κανείς με ακρίβεια τις άλλες επιλογές και να τις καταλάβει. [3]Το καθετί που κρύβεται στο σκοτάδι πρέπει να γίνει κατανοητό και να αξιολογηθεί εκ νέου, αυτή τη φορά με τη βοήθεια του Ουρανού. [4]Και όλα τα λάθη αξιολόγησης που ο νους είχε κάνει προηγουμένως είναι ελεύθερα να διορθωθούν, καθώς η αλήθεια τα αγνοεί επειδή δεν έχουν καμιά αιτία. [5]Τώρα δεν έχουν καμιά επίδραση. [6]Δεν μπορούν να συγκαλυφθούν πια, επειδή η ανυπαρξία τους αναγνωρίζεται.
10. Η συνειδητή επιλογή του Ουρανού είναι τόσο σίγουρη όσο είναι και το τέλος του φόβου της κόλασης, όταν βγάλει κανείς αυτή την επιλογή από το προστατευτικό κάλυμμα της άγνοιας και τη φέρει στο φως. [2]Ποιος μπορεί να αποφασίσει μεταξύ αυτού που φαίνεται καθαρά και αυτού που δεν αναγνωρίζεται; [3]Κι ωστόσο ποιος μπορεί να μη διαλέξει μεταξύ διαφορετικών επιλογών, όταν η μία φαίνεται πολύτιμη ενώ η άλλη φαίνεται να είναι ένα εντελώς ανάξιο πράγμα, μόνο και μόνο μια φανταστική πηγή ενοχής και πόνου; [4]Ποιος διστάζει να κάνει μια τέτοια επιλογή; [5]Και θα διστάσουμε εμείς να διαλέξουμε σήμερα;
11. Κάνουμε την επιλογή για τον Ουρανό καθώς ξυπνάμε, και αφιερώνουμε πέντε λεπτά για να βεβαιωθούμε ότι έχουμε πάρει τη συνετή απόφαση. [2]Αναγνωρίζουμε ότι κάνουμε μια συνειδητή επιλογή μεταξύ αυτού που έχει υπόσταση και αυτού που δεν έχει τίποτα, παρά μόνο φαίνεται σαν να είναι αλήθεια. [3]Η ψευτο-ύπαρξή του, όταν προσαχθεί σε αυτό που είναι πραγματικό, είναι αυθεντική και πασιφανής στο φως. [4]Δεν εγκυμονεί τρόμο τώρα, γιατί ό,τι φτιάχτηκε τεράστιο, εκδικητικό, άσπλαχνο και γεμάτο μίσος χρειάζεται το σκοτάδι για να το φοβάται κανείς. [5]Τώρα όμως αναγνωρίζεται μόνο και μόνο σαν ένα ανόητο, ασήμαντο λάθος.
12. Προτού κλείσουμε τα μάτια μας να κοιμηθούμε απόψε, επαναβεβαιώνουμε την επιλογή που έχουμε κάνει κάθε μια ώρα κατά τη διάρκεια της ημέρας. [2]Και τώρα αφιερώνουμε τα τελευταία πέντε λεπτά της ημέρας στην απόφαση με την οποία ξυπνήσαμε. [3]Καθώς η κάθε ώρα πέρναγε, ξαναδηλώναμε την επιλογή μας κατά τη διάρκεια μιας μικρής γαλήνιας περιόδου αφιερωμένης στη διανοητική υγεία. [4]Και τελικά ολοκληρώνουμε την ημέρα με τα παρακάτω, ομολογώντας ότι διαλέξαμε μόνο αυτό που θέλουμε:
[5]Ο *Ουρανός είναι η απόφαση που πρέπει να πάρω.*
[6]*Την παίρνω τώρα, και δε θα αλλάξω γνώμη,*
επειδή είναι το μόνο πράγμα που θέλω.

ΜΑΘΗΜΑ 139

Θα Δεχτώ την Επανόρθωση για τον Εαυτό μου.

1. Εδώ βρίσκεται το τέλος των επιλογών.[2]Γιατί εδώ φτάνουμε στην απόφαση να δεχτούμε τους εαυτούς μας όπως μας δημιούργησε ο Θεός.[3]Και τι είναι οι επιλογές παρά αβεβαιότητα για το ποιοι είμαστε;. [4]Δεν υπάρχει αμφιβολία που να μην είναι ριζωμένη εδώ. [5]Δεν υπάρχει ερώτημα που να μην αντικατοπτρίζει αυτό εδώ. [6]Δεν υπάρχει διαμάχη που να μην περιλαμβάνει αυτή τη μία, απλή ερώτηση : *«Ποιος είμαι*»;
2. Ποιος όμως θα μπορούσε να κάνει αυτή την ερώτηση παρά αυτός που έχει αρνηθεί να

αναγνωρίσει τον εαυτό του; [2]Μόνο η άρνηση να δεχτείς τον εαυτό σου θα μπορούσε να κάνει αυτή την ερώτηση να φαίνεται πως είναι ειλικρινής. [3]Το μόνο πράγμα που κάθε ον μπορεί να γνωρίζει με σιγουριά είναι τι είναι. [4]Από αυτή την κατάσταση της βεβαιότητας, κοιτάζει τα άλλα όντα με την ίδια βεβαιότητα που έχει για τον εαυτό του.

3. Αβεβαιότητα για το τι πρέπει να είσαι είναι αυταπάτη σε μια τόσο τεράστια κλίμακα, που το μέγεθος της ούτε καν μπορεί να διανοηθεί. Το να είσαι ζωντανός και να μη γνωρίζεις τον εαυτό σου είναι το ίδιο με το να πιστεύεις ότι έχεις πραγματικά πεθάνει. [3]Γιατί τι είναι η ζωή παρά το να είσαι ο εαυτός σου, και ποιος άλλος εκτός από σένα μπορεί να είναι ζωντανός στη θέση σου; [4]Ποιος είναι ο αμφισβητίας; [5]Τι είναι αυτό που αμφισβητεί; [6]Ποιον ρωτά; [7]Ποιος μπορεί να του απαντήσει;

4. Απλώς δηλώνει ότι δεν είναι ο εαυτός του, και επομένως, επειδή είναι κάτι άλλο, αρχίζει να αναρωτιέται τι είναι αυτό το κάτι άλλο. [2]Ωστόσο, δε θα μπορούσε ποτέ να είναι ζωντανός, αν δε γνώριζε την απάντηση. [3]Αν ρωτά σαν να μη γνωρίζει, απλώς δείχνει ότι δε θέλει να είναι το ον που είναι. [4]Εχει δεχτεί το τι είναι επειδή ζει, το έχει όμως καταδικάσει κι έχει αρνηθεί την αξία του, και έχει αποφασίσει ότι δε γνωρίζει τη μόνη βεβαιότητα εξαιτίας της οποίας ζει.

5. Κι έτσι γίνεται αβέβαιος για τη ζωή του, γιατί έχει απαρνηθεί αυτό που είναι η ζωή του. Είναι εξαιτίας αυτής της απάρνησης που χρειάζεσαι την Επανόρθωση. [3]Η απάρνησή σου δεν έχει αλλάξει το τι είσαι. [4]Έχεις όμως χωρίσει το νου σου σε δύο μέρη: αυτό που γνωρίζει την αλήθεια και αυτό που δεν τη γνωρίζει. [5]Είσαι ο εαυτός σου. [6]Δεν υπάρχει αμφιβολία για αυτό. [7]Κι ωστόσο το αμφιβάλλεις. [8]Δε ρωτάς όμως ποιο μέρος του εαυτού σου μπορεί πραγματικά να αμφιβάλλει τον εαυτό σου. [9]Αυτό που αμφιβάλλει δεν μπορεί να είναι ένα πραγματικό μέρος του εαυτού σου. [10]Γιατί ρωτά αυτόν που γνωρίζει την απάντηση. [11]Αν ήταν μέρος του εαυτού σου, τότε η βεβαιότητα θα ήταν αδύνατη.

6. Η Επανόρθωση διορθώνει την παράξενη ιδέα ότι είναι δυνατό να αμφιβάλλεις τον εαυτό σου και να μην είσαι σίγουρος για το τι πραγματικά είσαι. [2]Αυτό είναι το βάθος της τρέλας. [3]Κι ωστόσο είναι το παγκόσμιο ερώτημα του κόσμου. [4]Τι σημαίνει αυτό παρά το ότι ο κόσμος έχει τρελαθεί; [5]Γιατί να μοιραστείς την τρέλα του, εξαιτίας της θλιβερής πεποίθησης πως ό,τι είναι παγκόσμιο εδώ είναι και αληθινό;

7. Τίποτα από ό,τι πιστεύει ο κόσμος δεν είναι αλήθεια. [2]Ο κόσμος είναι ένα μέρος που έχει σαν στόχο του να είναι ένα σπίτι, όπου εκείνοι που ισχυρίζονται ότι δε γνωρίζουν τον εαυτό τους μπορούν να έρθουν για να διερωτηθούν ποιοι είναι. [3]Και θα έρθουν ξανά, μέχρι να δεχτούν την Επανόρθωση και να μάθουν ότι είναι αδύνατο να αμφιβάλλεις τον εαυτό σου και να μην έχεις επίγνωση του ποιος είσαι.

8. Μόνο η αποδοχή του τι είσαι μπορεί να ζητηθεί από σένα, γιατί το ό,τι είσαι είναι βέβαιο. Είναι χαραγμένο για πάντα στον άγιο Νου του Θεού και στο δικό σου. Είναι τόσο πολύ υπεράνω κάθε αμφιβολίας και αμφισβήτησης που το να ρωτάς τι πρέπει να είναι αυτό, είναι το μόνο που χρειάζεσαι για να αποδείξεις ότι πιστεύεις την αντίφαση. [4]Είναι αυτό μια ερώτηση, ή μια δήλωση που διαψεύδει τον ίδιο της τον εαυτό; [5]Ας μην επιτρέπουμε στους άγιους νόες μας να απασχολούνται με τέτοιους ανόητους συλλογισμούς.

9. Έχουμε μια αποστολή εδώ. [2]Δεν ήρθαμε για να ενισχύσουμε την τρέλα στην οποία πιστέψαμε κάποτε. Ας μην ξεχνάμε το στόχο που έχουμε δεχτεί. [4]Είναι κάτι περισσότερο από τη δική μας ευτυχία που ήρθαμε να κερδίσουμε. [5]Αυτό που δεχόμαστε σαν το τι είμαστε διακηρύσσει το τι πρέπει να είναι ο κάθε άνθρωπος μαζί με μας. [6]Μην απογοητεύεις τους αδερφούς σου, διαφορετικά απογοητεύεις τον εαυτό σου. [7]Κοίταξέ τους με αγάπη, ώστε να μπορέσουν να μάθουν ότι είναι μέρος του εαυτού σου και εσύ μέρος του δικού τους.

10. Αυτό διδάσκει η Επανόρθωση και αποδεικνύει ότι η ενότητα του Υιού του Θεού είναι απρόσβλητη από την πεποίθηση του ότι δε γνωρίζει ποιος είναι. [2]Αποδέξου σήμερα την Επανόρθωση όχι για να αλλάξεις την πραγματικότητα, αλλά απλώς για να δεχτείς την αλήθεια για τον εαυτό σου και να προχωρήσεις στο δρόμο σου χαρούμενα στην ατέλειωτη Αγάπη του Θεού. [3]Είναι μόνο αυτό που μας ζητείται να κάνουμε. [4]Είναι μόνο αυτό που θα κάνουμε σήμερα.

11. Θα αφιερώσουμε πέντε λεπτά το πρωί και το βράδυ για να αφοσιωθούμε το νου μας στο έργο μας για σήμερα. [2]Αρχίζουμε με την εξής ανασκόπηση του τι είναι η αποστολή

μας:
[3]θα δεχτώ την Επανόρθωση για τον εαυτό μου, γιατί παραμένω όπως με δημιούργησε ο Θεός.
[4]Δεν έχουμε χάσει τη γνώση που μας έδωσε ο Θεός, όταν μας δημιούργησε όμοιους με τον Εαυτό Του. [3]Μπορούμε να το θυμηθούμε για τον καθένα, γιατί στη δημιουργία όλοι οι νόες είναι ένα. [6]Και στη μνήμη μας υπάρχει η ανάμνηση του πόσο αγαπητά είναι τα αδέρφια μας στην αλήθεια, πόσο ένα μέρος μας βρίσκεται σε κάθε νου, πόσο πιστά έχουν παραμείνει σε μας και πόσο η Αγάπη του Πατέρα περιλαμβάνει όλους.
12. Με ευχαριστίες για όλη τη δημιουργία, στο όνομα του Δημιουργού και της Ενότητας Του με όλες τις πλευρές της δημιουργίας, ανανεώνουμε την αφοσίωση μας στο έργο κάθε μια ώρα σήμερα, καθώς εγκαταλείπουμε όλες τις σκέψεις που θα αποσπούσαν την προσοχή μας από τον άγιο στόχο μας. [2]Για αρκετά λεπτά άφησε το νου σου να καθαριστεί από όλους τους ανόητους ιστούς που ο κόσμος θα ήθελε να πλέξει γύρω από τον άγιο Υιό του Θεού. [3]Και κατάλαβε την εύθραυστη φύση των αλυσίδων που φαίνονται να κρατούν τη γνώση του μακριά από την επίγνωση σου, καθώς λες τα εξής:
[4]θα δεχτώ την Επανόρθωση για τον εαυτό μου, γιατί παραμένω όπως με δημιούργησε ο Θεός.

ΜΑΘΗΜΑ 140

Μόνο η Σωτηρία Μπορεί να Πει Κανείς Ότι Θεραπεύει.

I. Η «θεραπεία» είναι μια λέξη που δεν ταιριάζει σε καμιά από τις γιατρειές που ο κόσμος αποδέχεται σαν ωφέλιμες. [2]Ο,τι ο κόσμος αντιλαμβάνεται σαν θεραπευτικό είναι μόνο και μόνο ό,τι θα κάνει το σώμα «καλύτερο». Ό̓ταν ο κόσμος προσπαθεί να θεραπεύσει το νου, δεν αντιλαμβάνεται κανένα διαχωρισμό από το σώμα όπου και νομίζει ότι ο νους υπάρχει. [4]Οι μορφές θεραπείας του πρέπει λοιπόν να αντικαταστήσουν μια ψευδαίσθηση με μια άλλη ψευδαίσθηση. [5]Μια μορφή πίστης στην αρρώστια παίρνει μια άλλη μορφή, και έτσι ο ασθενής νομίζει ότι είναι καλά τώρα.
2. Δεν έχει όμως θεραπευτεί. [2]Απλώς ονειρεύτηκε ότι ήταν άρρωστος και στο όνειρο βρήκε μια μαγική συνταγή για να τον κάνει καλά. [3]Δεν έχει όμως ξυπνήσει από το όνειρο, κι έτσι ο νους του παραμένει ακριβώς όπως ήταν πριν. [4]Δεν έχει δει το φως που θα τον ξυπνούσε και θα τελείωνε το όνειρο. [5]Τι σημασία έχει το περιεχόμενο ενός ονείρου στην πραγματικότητα; [6]Είτε κοιμάται κάποιος είτε ξυπνά. [7]Δεν υπάρχει τίποτα ενδιάμεσο.
3. Τα ευτυχισμένα όνειρα που φέρνει το Άγιο Πνεύμα είναι διαφορετικά από τα όνειρα του κόσμου, στα οποία μπορεί κανείς απλώς να ονειρευτεί ότι είναι ξύπνιος. [2]Τα όνειρα που ή συγχώρεση αφήνει το νου να αντιληφθεί δεν προκαλούν μια άλλη μορφή ύπνου, έτσι ώστε να ονειρευτεί κανείς ένα άλλο όνειρο. [3]Τα ευτυχισμένα όνειρα Του είναι οι αγγελιαφόροι της εμφάνισης της αλήθειας στο νου. [4]Οδηγούν απαλά από τον ύπνο στην αφύπνιση, έτσι ώστε τα όνειρα εξαφανίζονται. [5]Και έτσι θεραπεύουν για όλη την αιωνιότητα.
4. Η Επανόρθωση θεραπεύει με βεβαιότητα και γιατρεύει όλες τις αρρώστιες. [2]Γιατί ο νους που καταλαβαίνει ότι η αρρώστια δεν είναι τίποτα παρά ένα όνειρο δεν ξεγελιέται από τις μορφές που μπορεί να πάρει το όνειρο. [3]Η αρρώστια δεν μπορεί να έρθει εκεί που υπάρχει ενοχή, γιατί είναι μόνο και μόνο μια άλλη μορφή ενοχής. [4]Η Επανόρθωση δε θεραπεύει τους αρρώστους, γιατί αυτό δεν είναι θεραπεία. [5]Αφαιρεί την ενοχή που κάνει την αρρώστια δυνατή. [6]Και αυτό είναι πράγματι θεραπεία. [7]Γιατί η αρρώστια έχει φύγει τώρα και τίποτα δεν έχει μείνει στο οποίο να μπορεί να επιστρέψει.
5. Ειρήνη ας είναι σε σένα που έχεις θεραπευτεί στο Θεό και όχι σε μάταια όνειρα. [2]Γιατί η θεραπεία πρέπει να προέλθει από την αγιοσύνη, και η αγιοσύνη δεν μπορεί να βρεθεί εκεί που η αμαρτία αγαπιέται. [3]Ο Θεός κατοικεί σε άγιους ναούς. [4]Δεν μπαίνει εκεί που η αμαρτία έχει εισέλθει. [5]Ωστόσο, δεν υπάρχει κανένα μέρος όπου Αυτός δε βρίσκεται. [6]Επομένως η αμαρτία δεν μπορεί να έχει κανένα σπίτι στο οποίο να κρυφτεί από την αγαθοεργία Του. [7]Δεν υπάρχει κανένα μέρος όπου η αγιοσύνη δε βρίσκεται, και πουθενά η αμαρτία και η αρρώστια δεν μπορούν να μείνουν.
6. Αυτή είναι η σκέψη που θεραπεύει. [2]Δεν κάνει διακρίσεις μεταξύ μορφών της μη

πραγματικότητας. [3]Ούτε επιδιώκει να θεραπεύει ό,τι δεν είναι άρρωστο, αδιαφορώντας για το πού βρίσκεται η ανάγκη για θεραπεία. [4]Αυτό δεν είναι μαγεία. [5]Είναι απλώς μια έκκληση στην αλήθεια, η οποία δεν μπορεί να μη θεραπεύσει και η οποία θεραπεύει για πάντα. [6]Δεν είναι μια σκέψη που κρίνει μια ψευδαίσθηση από την άποψη του μεγέθους της, της φαινομενικής της βαρύτητας, ή οτιδήποτε άλλου που σχετίζεται με τη μορφή που παίρνει. Απλώς εξετάζει το τι είναι, και γνωρίζει ότι καμιά ψευδαίσθηση δεν μπορεί να είναι πραγματική.

7. Ας μην προσπαθήσουμε σήμερα να επιδιώξουμε τη θεραπεία αυτού που δεν μπορεί να αρρωστήσει. [2]Η θεραπεία πρέπει να αναζητηθεί μόνο εκεί που βρίσκεται, και μετά να εφαρμοστεί σε ό,τι είναι άρρωστο έτσι ώστε να μπορέσει να θεραπευτεί. Ό κόσμος δεν προσφέρει καμιά θεραπεία που να μπορεί να επιφέρει μια αλλαγή σε οτιδήποτε. [4]Ο νους που φέρνει τις ψευδαισθήσεις στην αλήθεια αλλάζει πραγματικά. [5]Δεν υπάρχει καμιά αλλαγή εκτός από αυτήν. [6]Γιατί πώς μπορεί μια ψευδαίσθηση να διαφέρει από μια άλλη παρά μόνο σε χαρακτηριστικά που δεν έχουν ουσία, ούτε πραγματικότητα, ούτε βάθος και τίποτα που να είναι αληθινά διαφορετικό;

8. Σήμερα επιδιώκουμε να αλλάξουμε τη γνώμη μας για την πηγή της αρρώστιας, γιατί αναζητάμε μια θεραπεία για όλες τις ψευδαισθήσεις και όχι την αντικατάσταση ορισμένων ψευδαισθήσεων με άλλες. [2]Θα προσπαθήσουμε σήμερα να βρούμε την πηγή της θεραπείας η οποία βρίσκεται στο νου μας επειδή ο Πατέρας μας την έβαλε εκεί για μας. [3]Δεν είναι πιο μακριά από μας απ' ό,τι είναι ο εαυτός μας. [4]Είναι τόσο κοντά σε μας, όσο και οι ίδιες μας οι σκέψεις, τόσο κοντά που είναι αδύνατο να τις χάσουμε. [5]Χρειάζεται μονάχα να την αναζητήσουμε και θα βρεθεί.

9. Δε θα παραπλανηθούμε σήμερα από ό,τι μας φαίνεται σαν άρρωστο. [2]Σήμερα, προχωρούμε πέρα από τα φαινόμενα και φτάνουμε στην πηγή της θεραπείας από την οποία τίποτα δεν εξαιρείται. [3]Θα πετύχουμε στο βαθμό στον οποίο συνειδητοποιούμε ότι ποτέ δεν μπορεί να γίνει μια διάκριση που να έχει νόημα μεταξύ αυτών που δεν είναι αληθινά και αυτών που είναι το ίδιο μη αληθινά. [4]Εδώ δεν υπάρχουν διαβαθμίσεις ούτε πεποιθήσεις πως ό,τι δεν υπάρχει είναι πιο αληθινό σε ορισμένες μορφές παρά σε άλλες. [5]Όλες τους είναι ψεύτικες, και μπορούν να θεραπευτούν επειδή δεν είναι αληθινές.

10. Κι έτσι βάζουμε στην άκρη τα φυλαχτά μας, τα χαϊμαλιά και τα φάρμακα μας, τις ψαλμωδίες και τα κομματάκια της μαγείας, όποια μορφή κι αν παίρνουν. [2]Θα μείνουμε ακίνητοι και θα τείνουμε την προσοχή μας για να ακούσουμε τη φωνή της θεραπείας, η Οποία θα θεραπεύσει όλα τα δεινά μονομιάς αποκαθιστώντας τη διανοητική υγεία στον Υιό του Θεού. [3]Καμιά φωνή δεν μπορεί να θεραπεύσει παρά μόνο Αυτή. [4]Σήμερα ακούμε μόνο μια φωνή που μας μιλά για την αλήθεια, όπου όλες οι ψευδαισθήσεις τελειώνουν και η ειρήνη επιστρέφει στον αιώνιο, γαλήνιο οίκο του Θεού.

11. Ξυπνάμε ακούγοντας Τον και Τον αφήνουμε να μας μιλήσει για πέντε λεπτά καθώς αρχίζει η μέρα, Τον ακούμε και πάλι προσεκτικά για πέντε λεπτά στο τέλος της ημέρας, προτού πάμε να κοιμηθούμε. [2]Η μόνη μας προετοιμασία είναι να αφήσουμε όλες τις παρεμβαλλόμενες σκέψεις να παραμεριστούν, όχι μία -μία αλλά όλες μαζί. [3]Όλες τους είναι το ίδιο. [4]Δε χρειάζεται να τις θεωρήσουμε διαφορετικές και έτσι να καθυστερήσουμε την ώρα που θα ακούσουμε τον Πατέρα μας να μας μιλά. [5]Τον ακούμε τώρα. [6]Ερχόμαστε σε Αυτόν σήμερα.

12. Με χέρια αδειανά, χωρίς καμιά προσκόλληση, με αναπτερωμένες καρδιές και με το νου μας να ακούει προσεκτικά, προσευχόμαστε ως εξής:

[2]Μόνο η σωτηρία μπορεί να πει κανείς ότι θεραπεύει. [3]Μίλησε μας. Πατέρα, ώστε να μπορέσουμε να θεραπευτούμε.

[4]Και θα αισθανθούμε τη σωτηρία να μας καλύπτει με μια απαλή προστασία και με ειρήνη τόσο βαθιά που καμιά ψευδαίσθηση δε θα μπορεί να αναστατώσει το νου μας, ούτε να μας αποδείξει ότι είναι πραγματική. [5]Αυτό θα μάθουμε σήμερα. [6]Και θα λέμε την προσευχή μας για θεραπεία κάθε μια ώρα και θα αφιερώνουμε ένα λεπτό για να ακούμε την απάντηση που δίνεται στην προσευχή μας καθώς παρακολουθούμε σιωπηλά και χαρούμενα. [7]Αυτή εδώ είναι η μέρα που η θεραπεία έρχεται σε μας. [8]Αυτή είναι η μέρα που ο αποχωρισμός τελειώνει και θυμόμαστε Ποιοι πραγματικά είμαστε.

ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ

Εισαγωγή

1. Θα ξανακάνουμε μια επανάληψη τώρα, αντιλαμβανόμενοι αυτή τη φορά ότι προετοιμαζόμαστε για το δεύτερο στάδιο της μάθησης του πώς μπορεί να εφαρμοστεί η αλήθεια. [2]Σήμερα θα αρχίσουμε να συγκεντρωνόμαστε στην ετοιμότητα μας για το τι θα επακολουθήσει. [3]Αυτός είναι ο στόχος μας για αυτή την επανάληψη και για τα μαθήματα που ακολουθούν. [4]Θα επανεξετάσουμε λοιπόν τα πρόσφατα μαθήματα και τις κεντρικές τους σκέψεις μ' έναν τέτοιο τρόπο που θα προωθήσει την ετοιμότητα που θα θέλαμε να αποκτήσουμε τώρα.
2. Υπάρχει μια κεντρική ιδέα που ενοποιεί κάθε βήμα μας σε αυτή την επανάληψη και η οποία μπορεί να εκφραστεί απλά με τα εξής λόγια:
[2]Ο νους μου κρατά μόνο ό,τι σκέφτομαι με το Θεό.
[3]Αυτό είναι γεγονός, και αντιπροσωπεύει την αλήθεια του Τι είσαι και του Τι είναι ο Πατέρας σου. [4]Αυτή είναι η σκέψη με την οποία ο Πατέρας έδωσε τη δημιουργία στον Υιό, καθιερώνοντας τον Υιό σαν συν-δημιουργό μαζί με Αυτόν. [5]Αυτή είναι η σκέψη που εγγυάται πλήρως τη σωτηρία στον Υιό. [6]Γιατί καμιά σκέψη δεν μπορεί να μείνει στο νου του, εκτός από τις σκέψεις που μοιράζεται με αυτόν ο Πατέρας του. [7]Η απουσία της συγχώρεσης κρατά αυτή τη σκέψη έξω από την επίγνωση του. [8]Κι ωστόσο είναι για πάντα αληθινή.
3. Ας αρχίσουμε την προετοιμασία μας με μια κατανόηση των πολλών μορφών με τις οποίες η απουσία της αληθινής συγχώρεσης μπορεί να συγκαλυφθεί προσεκτικά. [2]Επειδή αυτές οι μορφές είναι ψευδαισθήσεις, δεν τις αντιλαμβάνεται κανείς όπως πραγματικά είναι: αμυντικοί μηχανισμοί που προστατεύουν τις ανηλεείς σκέψεις από το να τις δεις και να τις αναγνωρίσεις. [3]Ο σκοπός τους είναι να σου δείχνουν κάτι άλλο και να καθυστερούν την Επανόρθωση με αυταπάτες που πλάστηκαν για να την αντικαταστήσουν.
4. Παρ' όλ' αυτά, ο νους σου κρατά μόνο ό,τι σκέφτεσαι με το Θεό. [2]Οι αυταπάτες σου δεν μπορούν να πάρουν τη θέση της αλήθειας. [3]Όχι περισσότερο από ό,τι μπορεί ένα παιδί που πετά ένα κλωνάρι στον ωκεανό να αλλάξει τις φάσεις της παλίρροιας, το ζέσταμα του νερού από τον ήλιο, το ασημί του φεγγαριού πάνω στον ωκεανό τη νύχτα. [4]Αρχίζουμε λοιπόν κάθε περίοδο εξάσκησης, σε αυτή την επανάληψη, ετοιμάζοντας το νου μας να καταλάβει τα μαθήματα που διαβάζουμε και να δει το νόημα που μας προσφέρουν.
5. Άρχιζε κάθε μέρα αφιερώνοντας χρόνο στην προετοιμασία που χρειάζεται ο νους σου για να μάθει τι μπορεί να σου προσφέρει, από την άποψη της ελευθερίας και της ειρήνης, η κάθε ιδέα που θα κάνεις επανάληψη εκείνη την ημέρα. [2]Άνοιξε το νου σου και άδειασε τον από όλες τις σκέψεις που θα εξαπατούσαν, άφησε μόνο την παρακάτω σκέψη να απασχολεί πλήρως το νου σου και εξάλειψε όλες τις άλλες:
[3]Ο νους *μου κρατά μόνο ό,τι σκέφτομαι με το Θεό.*
[4]Πέντε λεπτά με αυτή τη σκέψη θα είναι αρκετά για να ευθυγραμμίσεις την ημέρα όπως καθόρισε ο Θεός και να δώσεις στο Νου Του τον έλεγχο όλων των σκέψεων που θα λάβεις εκείνη την ημέρα.
6. Αυτές οι σκέψεις δε θα προέλθουν από σένα μονάχα, γιατί θα τις μοιράζεσαι όλες τους με Αυτόν. [2]Και έτσι η καθεμιά θα σου φέρνει το μήνυμα της Αγάπης Του, επιστρέφοντας τα μηνύματα σου σε Αυτόν. [3]Έτσι η κοινωνία με τον Κύριο θα είναι δική σου, όπως Αυτός ο Ίδιος το έχει θελήσει. [4]Και καθώς η Δική Του ολοκλήρωση ενώνεται με Αυτόν, έτσι και Αυτός θα ενωθεί με σένα που είσαι ολοκληρωμένος καθώς ενώνεσαι με Αυτόν και Αυτός με σένα.
7. Μετά την προετοιμασία σου, απλώς διάβασε καθεμιά από τις δύο ιδέες που σου έχουν ανατεθεί για επανάληψη εκείνη την ημέρα. [2]Στη συνέχεια κλείσε τα μάτια σου και πες τις αργά στον εαυτό σου. [3]Δεν υπάρχει λόγος για βιασύνη τώρα, γιατί χρησιμοποιείς το χρόνο για τον επιδιωκόμενο σκοπό του. [4] Άφηνε την κάθε λέξη να λάμπει με το νόημα που της έχει δώσει ο Θεός, όπως σου δόθηκε μέσω της Φωνής Του. [5] Άφηνε κάθε ιδέα που κάνεις επανάληψη εκείνη την ημέρα να σου δίνει το δώρο που Αυτός της έδωσε για να το λάβεις.

[6]Και δε θα χρησιμοποιήσουμε καμιά άλλη διαδικασία για την εξάσκηση μας εκτός από την εξής:
8. Κάθε μία ώρα φέρνε στο νου σου τη σκέψη με την οποία η ημέρα άρχισε και αφιέρωνε της μια γαλήνια στιγμή. [2]Μετά επανέλαβε χωρίς να βιάζεσαι τις δύο ιδέες με τις οποίες εξασκείσαι εκείνη την ημέρα, αφήνοντας αρκετό χρόνο για να δεις τα δώρα που περιέχουν για σένα και άφησε τα να λαμβάνονται εκεί που ήταν ο προορισμός τους.
9. Δεν προσθέτουμε άλλες σκέψεις, αλλά αφήνουμε τα μηνύματα αυτών των σκέψεων όπως είναι. [2]Δε χρειαζόμαστε τίποτα άλλο εκτός από αυτό για να μας δώσει ευτυχία και ανάπαυση, καθώς και ατέλειωτη γαλήνη, τέλεια βεβαιότητα και τα πάντα που ο Πατέρας μας θέλει να λάβουμε σαν την κληρονομιά που έχουμε από Αυτόν. [3]Τελειώνουμε την κάθε μέρα εξάσκησης και επανάληψης όπως την αρχίσαμε, επαναλαμβάνοντας πρώτα τη σκέψη που έκανε την ημέρα μια ιδιαίτερη περίοδο ευλογίας και ευτυχίας για μας, και η οποία μέσω της πίστης μας επανέφερε τον κόσμο από το σκοτάδι στο φως, από τη θλίψη στη χαρά, από τον πόνο στην ειρήνη, από την αμαρτία στην αγιοσύνη.
10. Ο Θεός προσφέρει ευχαριστίες σε σένα που τηρείς έτσι το Λόγο Του. [2]Και καθώς αφιερώνεις πάλι το νου σου στις ιδέες για την ημέρα προτού κοιμηθείς, η ευγνωμοσύνη Του σε περιβάλλει στην ειρήνη μέσα στην οποία Αυτός σε θέλει να βρίσκεσαι για πάντα και την οποία μαθαίνεις τώρα να ξαναζητάς σαν την κληρονομιά σου.

ΜΑΘΗΜΑ 141

Ο Νους μου Κρατά Μόνο Ό,τι Σκέφτομαι με το Θεό

(121) Η συγχώρεση είναι το κλειδί της ευτυχίας.
(122) Η συγχώρεση μου προσφέρει το καθετί που θέλω.

ΜΑΘΗΜΑ 142

Ο Νους μου Κρατά Μόνο Ό,τι Σκέφτομαι με το Θεό.

(123) Ευχαριστώ τον Πατέρα μου για τα δώρα Του σε μένα.
(124) Ας θυμηθώ ότι είμαι ένα με το Θεό.

ΜΑΘΗΜΑ 143

Ο Νους μου Κρατά Μόνο Ό,τι Σκέφτομαι με το Θεό.

(125) Στη γαλήνη λαμβάνω το Λόγο του Θεού σήμερα.
(126) Το καθετί που δίνω δίνεται στον εαυτό μου.

ΜΑΘΗΜΑ 144

Ο Νους μου Κρατά Μόνο Ό,τι Σκέφτομαι με το Θεό.

(127) Δεν υπάρχει άλλη αγάπη εκτός από την αγάπη του Θεού.
(128) Ο κόσμος που βλέπω δεν έχει τίποτα που να θέλω.
ΜΑΘΗΜΑ 145

Ο Νους μου Κρατά Μόνο Ό,τι Σκέφτομαι με το Θεό.

(129) Πέρα από αυτό τον κόσμο υπάρχει ένας κόσμος που θέλω.
(130) Είναι αδύνατο να βλέπω δύο κόσμους ταυτόχρονα.

ΜΑΘΗΜΑ 146

Ο Νους μου Κρατά Μόνο Ό,τι Σκέφτομαι με το Θεό.

(131) Κανένας που αναζητά να βρει την αλήθεια δεν μπορεί να αποτύχει.
(132) Ελευθερώνω τον κόσμο απ' όλα αυτά που νόμιζα ότι ήταν.

ΜΑΘΗΜΑ 147

Ο Νους μου Κρατά Μόνο Ό,τι Σκέφτομαί με το Θεό.

(133) Δε θα δώσω αξία σε ό,τι δεν έχει αξία.
(134) Ας αντιληφθώ τη συγχώρεση όπως είναι.

ΜΑΘΗΜΑ 148

Ο Νους μου Κρατά Μόνο Ό,τι Σκέφτομαι με το Θεό.

(135) Αν υπερασπιστώ τον εαυτό μου, μου επιτίθενται.
(136) Η αρρώστια είναι ένας αμυντικός μηχανισμός εναντίον της αλήθειας.

ΜΑΘΗΜΑ 149

Ο Νους μου Κρατά Μόνο Ό,τι Σκέφτομαι με το Θεό.

(137) Όταν θεραπεύομαι, δε θεραπεύομαι μόνο εγώ.
(138) Ο Ουρανός είναι η απόφαση που πρέπει να πάρω.

ΜΑΘΗΜΑ 150

Ο Νους μου Κρατά Μόνο Ό,τι Σκέφτομαι με το Θεό.

(139) Θα δεχτώ την Επανόρθωση για τον εαυτό μου.
(140) Μόνο η σωτηρία μπορεί να πει κανείς ότι θεραπεύει.

ΜΑΘΗΜΑ 151

Όλα τα Πράγματα Είναι Αντίλαλοι της Φωνής του Θεού.

1. Κανένας δεν μπορεί να κρίνει αν έχει μόνο μερικά από τα αποδεικτικά στοιχεία. [2]Αυτό δεν είναι κρίση. [3]Είναι απλώς μια γνώμη βασισμένη στην άγνοια και την αμφιβολία. [4]Η φαινομενική της βεβαιότητα είναι μόνο και μόνο ένα πέπλο για την αβεβαιότητα που θα ήθελε να συγκαλύψει. [5]Χρειάζεται παράλογη υπεράσπιση, επειδή είναι παράλογη. [6]Και η υπεράσπιση της φαίνεται δυνατή, πειστική και χωρίς καμιά αμφιβολία, εξαιτίας όλων των αμφιβολιών που παραμένουν κρυφές.
2. Δε φαίνεται να αμφιβάλλεις τον κόσμο που βλέπεις. [2]Δεν αμφισβητείς πραγματικά ό,τι σου δείχνεται μέσω των ματιών του σώματος. [3]Ούτε και ρωτάς γιατί το πιστεύεις, αν και έμαθες εδώ και πολύ καιρό ότι οι αισθήσεις σου πράγματι εξαπατούν. [4]Το ότι πιστεύεις ό,τι σου μεταδίδουν, μέχρι και την τελευταία λεπτομέρεια, είναι ακόμα πιο παράξενο, αν σταματήσεις να σκεφτείς πόσο συχνά αποδείχτηκαν ψευδομάρτυρες! [5]Γιατί είσαι πρόθυμος να τις εμπιστευτείς τόσο ανεπιφύλακτα; [6]Για ποιο άλλο λόγο παρά εξαιτίας των απωθημένων αμφιβολιών, τις οποίες θα ήθελες να συγκαλύψεις με την εξωτερική εμφάνιση της βεβαιότητας;
3. Πώς μπορείς να κρίνεις; [2]Η κρίση σου βασίζεται στη μαρτυρία που οι αισθήσεις σου σού προσφέρουν. [3]Ποτέ ωστόσο δεν υπήρξε μαρτυρία πιο ψεύτικη από αυτήν. [4]Πώς αλλιώς όμως κρίνεις τον κόσμο που βλέπεις; [5]Η πίστη σου σε ό,τι τα μάτια σου και τα αυτιά σου σου μεταδίδουν είναι αξιολύπητη. [6]Νομίζεις ότι τα δάχτυλα σου αγγίζουν την

πραγματικότητα και πλησιάζουν την αλήθεια. [7]Αυτή είναι η αντίληψη που καταλαβαίνεις και νομίζεις ότι είναι πιο πραγματική από τη μαρτυρία που δίνεται από την αιώνια Φωνή για τον Ίδιο το Θεό.
4. Μπορεί αυτό να είναι κρίση; [2]Συχνά σου έχει δοθεί η προτροπή να αποφεύγεις να κρίνεις, όχι επειδή η κρίση είναι ένα δικαίωμα που πρέπει να παρακρατηθεί από σένα [3]αλλά επειδή δεν μπορείς να κρίνεις. [4]Απλώς μπορείς να πιστεύεις τις κρίσεις του εγώ, που όλες τους είναι ψεύτικες. [5]Το εγώ καθοδηγεί τις αισθήσεις σου προσεκτικά για να αποδείξει πόσο αδύναμος είσαι, πόσο ανήμπορος και φοβισμένος, πόσο μαυρισμένος από την αμαρτία, πόσο δυστυχισμένος στην ενοχή σου και πόσο φοβάσαι τη δίκαιη τιμωρία.
5. Αυτό το πράγμα για το οποίο το εγώ μιλά και θα ήθελε επιπλέον και να το υπερασπιστεί, σου λέει ότι είναι ο εαυτός σου. [2]Και εσύ το πιστεύεις αυτό με άκαμπτη βεβαιότητα. [3]Ωστόσο κάτω από αυτή την πεποίθηση παραμένει η κρυφή αμφιβολία πως ό,τι το εγώ σου παρουσιάζει με τέτοια απόλυτη βεβαιότητα, σαν πραγματικότητα, δεν το πιστεύει. [4]Είναι μονάχα ο εαυτός του τον οποίο καταδικάζει. [5]Είναι μέσα στον εαυτό του που βλέπει την ενοχή. [6]Είναι η δική του απόγνωση που βλέπει σε σένα.
6. Μην ακούς τη φωνή του. [2]Οι μάρτυρες που στέλνει για να σου αποδείξουν ότι η κακότητά του είναι δική σου είναι ψεύτικοι και μιλούν με βεβαιότητα για αυτό που δε γνωρίζουν. [3]Η πίστη σου σε αυτούς είναι τυφλή, επειδή δεν είσαι πρόθυμος να μοιραστείς τις αμφιβολίες που ο κύριος τους δεν μπορεί να καταπνίξει εντελώς. [4]Πιστεύεις ότι το να αμφιβάλλεις τους υποτελείς του είναι το ίδιο με το να αμφιβάλλεις τον εαυτό σου.
7. Ωστόσο πρέπει να μάθεις ότι το να αμφιβάλλεις τα αποδεικτικά τους στοιχεία θα ανοίξει το δρόμο για να αναγνωρίσεις τον εαυτό σου και να αφήνεις μόνο τη Φωνή για το Θεό να είναι ο Κριτής του τι αξίζει την πίστη σου. [2]Αυτός δε θα σου πει ότι ο αδερφός σου πρέπει να κριθεί από ό,τι τα μάτια σου βλέπουν σε αυτόν, ή ό,τι το στόμα του σώματος του λέει στα αυτιά σου, ή ό,τι το άγγιγμα των δαχτύλων σου σε πληροφορεί για αυτόν. Αυτός αγνοεί αυτές τις μάταιες μαρτυρίες, οι οποίες απλώς λένε ψέματα για τον Υιό του Θεού. [4]Αυτός αναγνωρίζει μόνο ό,τι ο Θεός αγαπά, και στο άγιο φως αυτού που βλέπει όλα τα όνειρα του εγώ για το τι είσαι εξαφανίζονται μπροστά στο μεγαλείο που Αυτός κοιτάζει.
8. Άφησε Αυτόν να είναι ο Κριτής του τι είσαι, γιατί Αυτός έχει βεβαιότητα τόσο μεγάλη που η αμφιβολία δεν έχει νόημα μπροστά στην παρουσία Της. [2]Ο Χριστός δεν μπορεί να αμφιβάλλει τον εαυτό Του.
[3]Η Φωνή για το Θεό μπορεί μονάχα να Τον τιμά και να χαίρεται που είναι τελείως και παντοτινά αναμάρτητος. [4]Οποιον έχει κρίνει Αυτός, μπορεί μονάχα να αγνοεί την ενοχή γιατί τώρα είναι απρόθυμος να παίξει με τα παιχνίδια της αμαρτίας επειδή τώρα δε δίνει σημασία στις μαρτυρίες του σώματος μπροστά στην έκσταση της άγιας εμφάνισης του Χριστού.
9. ' Έτσι λοιπόν κρίνει Αυτός.[2]Αποδέξου το Λόγο Του για το τι είσαι, γιατί Αυτός είναι αυτόπτης μάρτυρας της όμορφης δημιουργίας σου και του Νου του Οποίου η Σκέψη δημιούργησε την πραγματικότητα σου. [3]Τι σημασία μπορεί να έχει το σώμα για Αυτόν που γνωρίζει τη δόξα του Πατέρα και του Υιού; [4]Τι ψιθυρίσματα του εγώ μπορεί να ακούσει Αυτός; [5]Τι θα μπορούσε να Τον πείσει ότι οι αμαρτίες σου είναι πραγματικές;. [6] Άφησε Τον επίσης να είναι ο Κριτής του καθετί που φαίνεται να σου συμβαίνει σε αυτό τον κόσμο. [7]Τα μαθήματα Του θα σε κάνουν ικανό να γεφυρώσεις το χάσμα μεταξύ των ψευδαισθήσεων και της αλήθειας.
10. Αυτός θα αφαιρέσει όλη την πίστη που έχεις βάλει στον πόνο, την καταστροφή, τη δυστυχία και την απώλεια. [2]Σου δίνει όραση η οποία μπορεί να κοιτάξει πέρα από αυτά τα ζοφερά φαινόμενα και να βλέπει την απαλή παρουσία του Χριστού σε όλα αυτά. [3]Δε θα αμφιβάλλεις πια ότι μόνο το καλό μπορεί να έρθει σε σένα που έχεις αγαπηθεί από το Θεό, γιατί Αυτός θα κρίνει όλα τα συμβάντα και θα διδάξει το μοναδικό μάθημα που όλα τους περιέχουν.
11. Από όλα τα συμβάντα Αυτός θα επιλέξει τα στοιχεία που αντιπροσωπεύουν την αλήθεια και θα αγνοήσει εκείνες τις πλευρές που καθρεφτίζουν απλώς και μόνο μάταια όνειρα. [2]Και όλα τα περιστατικά, κάθε περίσταση και κάθε γεγονός που φαίνεται να σε επηρεάζει κατά οποιονδήποτε τρόπο. Αυτός θα τα ξαναερμηνεύσει από το δικό Του

σύστημα αναφοράς που είναι εντελώς ενοποιημένο και σίγουρο. [3]Και θα δεις την αγάπη πέρα από το μίσος, τη σταθερότητα μέσα στην αλλαγή, το αγνό μέσα στην αμαρτία και μόνο την ευλογία του Ουρανού στον κόσμο.
12. Αυτή είναι η ανάσταση σου, γιατί η ζωή σου δεν είναι μέρος κανενός πράγματος που βλέπεις. [2]Βρίσκεται υπεράνω του σώματος και του κόσμου, πέρα από κάθε μαρτυρία που υπερασπίζεται την ανοσιότητα, μέσα στο Άγιο, άγια όπως ο εαυτός της. [3]Σε όλους και σε όλα η Φωνή Του δε θα ήθελε να σου μιλήσει για τίποτα άλλο παρά μόνο για τον Εαυτό σου και το Δημιουργό σου, ο Οποίος είναι ένα με Αυτόν. [4]Έτσι θα δεις το άγιο πρόσωπο του Χριστού στο καθετί και δε θα ακούς κανένα άλλο ήχο παρά μόνο τον αντίλαλο της Φωνής του Θεού.
13. Εξασκούμεθα χωρίς λόγια σήμερα, εκτός από την αρχή των χρονικών διαστημάτων που περνάμε με το Θεό. Αρχίζουμε αυτά τα διαστήματα επαναλαμβάνοντας αργά και μόνο μια φορά τη σκέψη με την οποία αρχίζει η ημέρα. [3]Και μετά παρακολουθούμε τις σκέψεις μας σιωπηλά, επικαλούμενοι Αυτόν ο Οποίος βλέπει τα στοιχεία της αλήθειας σε αυτές. [4]Άφησέ Τον να αξιολογεί όλες τις σκέψεις που έρχονται στο νου σου, να αφαιρεί τα στοιχεία των ονείρων και να τις ξαναδίνει σαν καθαρές ιδέες που δεν αντικρούουν το Θέλημα του Θεού.
14. Δώσε τις σκέψεις σου σε Αυτόν, και Αυτός θα στις ξαναδώσει σαν θαύματα που διακηρύσσουν χαρούμενα την πληρότητα και την ευτυχία που ο Θεός θέλει για τον Υιό Του, σαν απόδειξη της αιώνιας Αγάπης Του. [2]Και καθώς κάθε σκέψη μεταμορφώνεται κατ' αυτό τον τρόπο, παίρνει θεραπευτική δύναμη από το Νου ο Οποίος είδε την αλήθεια σε αυτήν και δεν ξεγελάστηκε από τα ψέματα που είχαν προστεθεί.[3]Όλες οι κλωστές της φαντασίας φεύγουν. [4]Και ό,τι μένει ενοποιείται σε μια τέλεια Σκέψη που προσφέρει την τελειότητα της παντού.
15. Αφιέρωσε λοιπόν δεκαπέντε λεπτά όταν ξυπνήσεις και με χαρά δώσε άλλα δεκαπέντε λεπτά προτού πας να κοιμηθείς. [2]Η υπηρεσία σου αρχίζει καθώς όλες οι σκέψεις σου εξαγνίζονται.[3]Έτσι διδάσκεσαι για να διδάξεις τον Υιό του Θεού το άγιο μάθημα της αγιοσύνης του. [4]Κανένας δεν μπορεί να μην ακούσει, όταν εσύ ακούς τη Φωνή του Θεού να τιμά τον Υιό του Θεού. [5]Και όλοι θα μοιραστούν με σένα τις σκέψεις που Αυτός έχει μεταφράσει εκ νέου στο νου σου.
16. Αυτή είναι η ώρα του Πάσχα σου. [2]Και έτσι προσφέρεις το δώρο των κατάλευκων κρίνων στον κόσμο, αντικαθιστώντας τους μάρτυρες της αμαρτίας και του θανάτου. [3]Μέσω της μεταμόρφωσης σου ο κόσμος λυτρώνεται και απελευθερώνεται με χαρά από την ενοχή. [4]Με χαρά και ευγνωμοσύνη, τώρα, υψώνουμε τους αναστημένους νόες μας σε Αυτόν ο Οποίος έχει αποκαταστήσει τη διανοητική μας υγεία.
17, Και κάθε ώρα θα Τον θυμόμαστε Αυτόν, ο Οποίος είναι σωτηρία και απελευθέρωση. [2]Καθώς δίνουμε ευχαριστίες, ο κόσμος ενώνεται μαζί μας και δέχεται χαρούμενα τις άγιες σκέψεις μας που ο Ουρανός έχει διορθώσει και εξαγνίσει. [3]Τώρα η υπηρεσία μας έχει επιτέλους αρχίσει, για να μεταδώσουμε σε όλο τον κόσμο τα χαρούμενα νέα πως η αλήθεια δεν έχει ψευδαισθήσεις και ότι η ειρήνη του Θεού, μέσα από μας, ανήκει σε όλους.

ΜΑΘΗΜΑ 152

Η Δύναμη της Απόφασης Είναι Δική μου.

1. Κανένας δεν μπορεί να έχει απώλειες, εκτός αν το έχει αποφασίσει ο ίδιος. [2]Κανένας δεν μπορεί να έχει πόνους, εκτός αν η επιλογή του διαλέγει αυτή την κατάσταση για αυτόν. [3]Κανένας δεν μπορεί να θλίβεται ή να φοβάται ή να νομίζει ότι είναι άρρωστος, εκτός αν αυτά είναι τα αποτελέσματα που θέλει. [4]Και κανένας δεν πεθαίνει χωρίς την ίδια του τη συγκατάθεση.
[5]Τίποτα δε συμβαίνει που να μην αντιπροσωπεύει την επιθυμία σου, και τίποτα από ό,τι διαλέγεις δεν παραλείπεται. [6]Εδώ είναι ο κόσμος σου, πλήρης με κάθε λεπτομέρεια. [7]Εδώ είναι όλη του η πραγματικότητα για σένα. [8]Και είναι μονάχα εδώ που βρίσκεται η σωτηρία.
2. Μπορεί να πιστεύεις ότι αυτή η ιδέα είναι απόλυτη και πολύ ακραία για να είναι αληθινή. [2]Μπορεί όμως η αλήθεια να έχει εξαιρέσεις; [3]Αν έχει το δώρο που περιλαμβάνει τα πάντα,

μπορεί η απώλεια να είναι πραγματική; [4]Μπορεί ο πόνος να είναι μέρος της ειρήνης, ή η λύπη να είναι μέρος της χαράς; [5]Μπορεί ο φόβος και η αρρώστια να εισέλθουν σ' ένα νου όπου η αγάπη και η τέλεια αγιοσύνη κατοικούν; [6]Η αλήθεια πρέπει να είναι απόλυτη, διαφορετικά δεν μπορεί να είναι αλήθεια. [7]Μη δέχεσαι τίποτα αντίθετο και καμιά εξαίρεση, γιατί διαφορετικά αντικρούεις την αλήθεια εντελώς.
3. Η σωτηρία είναι η αναγνώριση ότι η αλήθεια είναι αληθινή και τίποτε άλλο δεν είναι αληθινό. [2]Αυτό το έχεις ξανακούσει προηγουμένως, αλλά μπορεί ακόμα να μην έχεις δεχτεί και τα δύο του μέρη. [3] Χωρίς το πρώτο μέρος, το δεύτερο δεν έχει νόημα. [4]Χωρίς όμως το δεύτερο, το πρώτο δεν είναι πλέον αλήθεια. [5]Η αλήθεια δεν μπορεί να έχει αντίθετα. [6]Αυτό όσες φορές και να ειπωθεί και να το σκεφτεί κανείς δεν είναι αρκετό. [7]Γιατί αν αυτό που δεν είναι αλήθεια είναι αλήθεια όπως επίσης αυτό που είναι αλήθεια, τότε ένα μέρος της αλήθειας είναι ψεύτικο. [8]Και έτσι η αλήθεια έχει χάσει το νόημα της. [9]Τίποτα άλλο εκτός από την αλήθεια δεν είναι αληθινό και ό,τι είναι ψεύτικο είναι αναληθές.
4. Αυτή είναι η πιο απλή διάκριση, αλλά και η πιο συγκεκριμένη. [2]Όχι όμως επειδή είναι δύσκολο να την αντιληφθείς. [3]Είναι κρυμμένη πίσω από μια τεράστια σειρά επιλογών που δεν φαίνονται να είναι εντελώς δικές σου. [4]Και έτσι η αλήθεια εμφανίζεται να έχει μερικές πλευρές που δεν είναι συνεπείς αλλά δε φαίνονται να είναι παρά μόνο αντιφάσεις που εσύ έχεις επινοήσει.
5. Θα παραμείνεις αμετάβλητος όπως ο Θεός σε δημιούργησε, οι παροδικές καταστάσεις είναι ες ορισμού ψεύτικες. [2]Και αυτό περιλαμβάνει όλες τις αλλαγές συναισθημάτων και τις μεταβολές στις καταστάσεις του σώματος και του νου και σε όλες τις αντιλήψεις και τις αντιδράσεις σο». [3]Το γεγονός ότι τα πάντα περιλαμβάνονται ξεχωρίζει την αλήθεια από τα ψέματα και κρατά ό,τι είναι ψεύτικο όπως είναι, χωριστά από την αλήθεια.
6. Δεν είναι παράξενο που πιστεύεις ότι είναι αλαζονεία να νομίζεις ότι εσύ έπλασες τον κόσμο που βλέπεις; [2]Ο Θεός δεν τον έπλασε. [3]Για αυτό μπορείς να είσαι σίγουρος. [4]Τι μπορεί Αυτός να γνωρίζει για το εφήμερο, για τους αμαρτωλούς και τους ενόχους, για τους φοβισμένους, για αυτούς που υποφέρουν και είναι μόνοι και έρημοι, και για το νου που ζει μέσα σε ένα σώμα που πρέπει να πεθάνει; [5]Τον κατηγορείς ότι είναι φρενοβλαβής, όταν νομίζεις ότι Αυτός έπλασε τον κόσμο όπου αυτά τα πράγματα φαίνονται να είναι πραγματικά. [6]Αυτός δεν είναι τρελός. [7]Μόνο η τρέλα πλάθει έναν κόσμο σαν κι αυτόν.
7. Το να νομίζεις ότι ο Θεός έπλασε το χάος, επινόησε το αντίθετο της αλήθειας και επιτρέπει στο θάνατο να θριαμβεύσει επί της ζωής, αντικρούει το Θέλημα Του και είναι αλαζονεία. [2]Η ταπεινότητα θα έβλεπε αμέσως ότι αυτά τα πράγματα δεν προέρχονται από Αυτόν. [3]Μπορείς εσύ να δεις ό,τι δε δημιούργησε ο Θεός; [4]Το να σκέφτεσαι ότι μπορείς, είναι απλώς το ότι πιστεύεις πως μπορείς να αντιληφθείς το τι ο Θεός θέλησε να μην υπάρχει. [5]Και τι θα μπορούσε να ήταν πιο αλαζονικό από αυτό;
8. Ας είμαστε αληθινά ταπεινοί σήμερα και ας δεχτούμε ό,τι έχουμε πλάσει, όπως είναι. [2]Η δύναμη της απόφασης είναι δική μας. [3]Απλώς και μόνο αποφάσισε να δεχτείς τη θέση που δικαιωματικά σου ανήκει σαν συν-δημιουργός του σύμπαντος, και όλα αυτά που νομίζεις ότι έπλασες θα εξαφανιστούν. [4]Ό,τι θα έρθει στην επίγνωση σου θα είναι όλα αυτά που ήταν από πάντα, αιωνίως, όπως είναι τώρα. [5]Και θα πάρει τη θέση των αυταπατών που πλάστηκαν μόνο και μόνο για να σφετεριστούν το βωμό του Πατέρα και του Υιού.
9. Σήμερα εφαρμόζουμε την αληθινή ταπεινότητα, εγκαταλείποντας την υποκρισία με την οποία το εγώ επιδιώκει να αποδείξει ότι η αληθινή ταπεινότητα είναι αλαζονεία. [2]Μόνο το εγώ μπορεί να είναι αλαζονικό. [3]Η αλήθεια είναι ταπεινή όταν παραδέχεται τη δύναμη της, το γεγονός ότι είναι αμετάβλητη, και την αιώνια πληρότητα της η οποία περιλαμβάνει τα πάντα και είναι το τέλειο δώρο του Θεού στον αγαπημένο Του Υιό. [4]Εγκαταλείπουμε την αλαζονεία που λέει ότι είμαστε αμαρτωλοί, ένοχοι και φοβισμένοι., ντροπιασμένοι για το τι είμαστε, και με αληθινή ταπεινότητα υψώνουμε τις καρδιές μας σε Αυτόν ο Οποίος μας έχει δημιουργήσει άμεμπτους, όμοιους με τον Εαυτό Του στη δύναμη και στην αγάπη.
10. Η δύναμη της απόφασης είναι δική μας. [2]Και δεχόμαστε από Αυτόν εκείνο που είμαστε και με ταπεινότητα αναγνωρίζουμε τον Υιό του Θεού. [3]Το να αναγνωρίζουμε τον Υιό του Θεού προϋποθέτει επίσης ότι όλες οι ιδέες που έχουμε για τον εαυτό μας έχουν εγκαταλειφθεί και έχουν αναγνωριστεί σαν ψευδείς. [4]Η αλαζονεία τους έχει γίνει αντιληπτή. [5]Και στην ταπεινότητα, η ακτινοβολία του Υιού του Θεού, η αβρότητα του, η τέλεια

αθωότητα του, η Αγάπη του Πατέρα του, το δικαίωμα του για τον Ουρανό και για την απελευθέρωση του από την κόλαση, γίνονται χαρούμενα αποδεκτά σαν δικά μας.
11. Τώρα ενωνόμαστε στη χαρούμενη αναγνώριση ότι τα ψέματα είναι ψεύτικα και μόνο η αλήθεια είναι αληθινή. Σκεφτόμαστε μόνο την αλήθεια καθώς σηκωνόμαστε το πρωί και για πέντε λεπτά εξασκούμεθα όπως μας καθοδηγεί, ενθαρρύνοντας το φοβισμένο νου μας με τα εξής:
[3]*Η δύναμη της απόφασης είναι δική μου.*
[4]*Σήμερα θα δεχτώ τον εαυτό μου όπως*
το θέλημα του Πατέρα μου με δημιούργησε.
[5]Μετά θα περιμένουμε στη σιωπή εγκαταλείποντας όλες τις αυταπάτες, καθώς ζητάμε με ταπεινότητα από τον Εαυτό μας να μας αποκαλυφθεί. [6]Και Αυτός που ποτέ δεν έφυγε θα έρθει και πάλι στην επίγνωση μας, και με ευγνωμοσύνη θα αποκαταστήσει τον οίκο Του στο Θεό, όπως ήταν προορισμένο.
12. Υπομονετικά περίμενε Τον όλη την ημέρα, και κάθε μια ώρα προσκάλεσε Τον με τα λόγια με τα οποία η μέρα άρχισε, τελείωσε επίσης τη μέρα με την ίδια πρόσκληση στον Εαυτό σου. [2]Η Φωνή του Θεού θα απαντήσει, γιατί Αυτός μιλά για σένα και για τον Πατέρα σου. [3]Αυτός θα αντικαταστήσει όλες τις ξέφρενες σκέψεις σου με την ειρήνη του Θεού, τις αυταπάτες σου με την αλήθεια του Θεού, και τις ψευδαισθήσεις που έχεις για τον εαυτό σου με τον Υιό του Θεού.

ΜΑΘΗΜΑ 153

Η Ασφάλειά μου Έγκειται στο Ό,τι δεν Αμύνομαι.

1.Εσυ που αισθάνεσαι να απειλείσαι από αυτό τον κόσμο της αλλαγής, τα πικρά αστεία του και τις στροφές της τύχης. τις βραχυχρόνιες σχέσεις του και όλα τα "δώρα" που απλώς δανείζει για να πάρει και πάλι, δώσε προσοχή σε αυτό το μάθημα. [2]Ό κόσμος δεν προσφέρει καμιά ασφάλεια. [3]Είναι ριζωμένος στην επίθεση και όλα του τα "δώρα" της φαινομενικής ασφάλειας είναι παραπλανητικές ψευδαισθήσεις. [4]Επιτίθεται, και μετά - ξαναεπιτίθεται. Ή ψυχική ειρήνη δεν είναι δυνατή εκεί που ο κίνδυνος απειλεί κατ αυτό τον τρόπο.
2. Ο κόσμος δίνει αφορμή μόνο και μόνο για να αμυνθεί κανείς. [2]Γιατί η απειλή προξενεί θυμό, και ο θυμός κάνει την επίθεση να φαίνεται λογική και σαν κάτι που έχει προκληθεί δίκαια και το οποίο δικαιώνεται στο όνομα της αυτοάμυνας. [3]Ωστόσο το να αμύνεται κανείς είναι διπλή απειλή. [4]Γιατί επιβεβαιώνει την αδυναμία και ορθώνει ένα αμυντικό σύστημα που δεν μπορεί να λειτουργήσει επιτυχώς. [5]Τώρα οι αδύναμοι έχουν υπονομευτεί ακόμα περισσότερο, γιατί υπάρχει όχι μόνο μια εξωτερική απειλή αλλά και μια ακόμα μεγαλύτερη απειλή εντός. [6]Ο νους βρίσκεται σε σύγχυση και δε γνωρίζει πού να στραφεί για να διαφύγει από τις φαντασίες του.
3. Είναι σαν να έσφιγγε το νου ένας κύκλος μέσα στον οποίο ένας άλλος κύκλος τον περιέδενε και ένας άλλος ακόμα, μέχρι που να μη μπορεί κανείς να διαφύγει, ούτε και να ελπίζει για απόδραση. [2]Επίθεση, άμυνα, άμυνα, επίθεση, γίνονται οι κύκλοι των ωρών και των ημερών που προσδένουν το νου με βαριά ατσάλινα δεσμά σκεπασμένα με σίδερο, και οι οποίοι ολοκληρώνουν την πορεία τους μόνο και μόνο για να αρχίσουν και πάλι. [3]Δε φαίνεται να υπάρχει διακοπή ούτε τέλος στα ολοένα και πιο σφιχτά δεσμά της φυλακής του νου.
4. Η άμυνα είναι η πιο ακριβή πληρωμή που απαιτεί το εγώ. [2]Σε αυτήν έγκειται η τρέλα σε μια μορφή τόσο ζοφερή που η ελπίδα για ψυχική υγεία φαίνεται να είναι μόνο και μόνο ένα μάταιο όνειρο που δεν είναι εφικτό. [3]Η αίσθηση απειλής που υποκινεί ο κόσμος είναι τόσο πιο βαθιά και τόσο πιο μεγάλη από τον παροξυσμό και τη συναισθηματική ένταση που μπορείς να συλλάβεις, που δεν έχεις ιδέα τι ερήμωση έχει επιφέρει.
5. Είσαι ο σκλάβος της. [2]Δεν ξέρεις τι κάνεις, επειδή τη φοβάσαι. [3]Δεν καταλαβαίνεις πόσα έχεις αναγκαστεί να θυσιάσεις, εσύ που αισθάνεσαι το σιδερένιο της σφίξιμο στην καρδιά σου. [4]Δε συνειδητοποιείς τι έχεις κάνει για να τορπιλίσεις την άγια ειρήνη του Θεού με τους αμυντικούς μηχανισμούς σου. [5]Γιατί βλέπεις τον Υιό του Θεού μόνο και μόνο σαν ένα θύμα

επίθεσης από τις φαντασίες, τα όνειρα και τις ψευδαισθήσεις που έχει πλάσει, και επίσης ανίσχυρο μπροστά τους, έχοντας την ανάγκη να αμυνθεί με ακόμη περισσότερες φαντασιώσεις και όνειρα με τα οποία οι ψευδαισθήσεις της ασφάλειας του τον ανακουφίζουν.

6. Το να μην αμύνεσαι είναι δύναμη. [2]Αποδεικνύει ότι αναγνωρίζεις τον Χριστό μέσα σου. [3]Ισως να θυμάσαι ότι το κείμενο υποστηρίζει ότι η επιλογή γίνεται πάντοτε μεταξύ της δύναμης του Χριστού και της δικής σου αδυναμίας, που φαίνεται αποχωρισμένη από Αυτόν. [4]Οταν δεν αμύνεται κανείς οι επιθέσεις δεν μπορούν ποτέ να τον αγγίξουν, επειδή αναγνωρίζει μια δύναμη τόσο μεγάλη που μπροστά της οι επιθέσεις είναι μια ανοησία, ή ένα ανόητο παιχνίδι που μπορεί να παίξει ένα κουρασμένο παιδί όταν νυστάζει και δε θυμάται τι θέλει.

7. Το να αμύνεται κανείς είναι αδυναμία. [2]Διακηρύσσει ότι έχεις απαρνηθεί το Χριστό και έχεις φτάσει να φοβάσαι το θυμό του Πατέρα Του. Τι μπορεί να σε σώσει τώρα από την αυταπάτη ενός θυμωμένου Θεού, την τρομερή παρουσία του οποίου πιστεύεις ότι βλέπεις να εργάζεται πίσω από όλα τα κακά του κόσμου; [4]Τι άλλο παρά ψευδαισθήσεις θα μπορούσαν να σε υπερασπιστούν τώρα, όταν έχεις μόνο και μόνο ψευδαισθήσεις με τις οποίες μάχεσαι;

8. Δε θα παίξουμε τέτοια παιδαριώδη παιχνίδια σήμερα. [2]Γιατί ο αληθινός μας σκοπός είναι να σώσουμε τον κόσμο, και δε θα θέλαμε να ανταλλάξουμε την ατέλειωτη χαρά, που η αποστολή μας μάς προσφέρει, με ανοησίες. [3]Δεν είμαστε πρόθυμοι να αφήσουμε την ευτυχία μας να γλιστρήσει μέσα από τα χέρια μας, επειδή ένα κομμάτι ενός ανόητου ονείρου έτυχε να περάσει από το νου μας και κατά λάθος περάσαμε τις μορφές μέσα σε αυτό για τον Υιό του Θεού, και το μικροσκοπικό του χρονικό διάστημα για την αιωνιότητα.

9. Κοιτάμε πέρα από τα όνειρα σήμερα και αναγνωρίζουμε ότι δεν έχουμε ανάγκη να αμυνθούμε, επειδή έχουμε δημιουργηθεί απρόσβλητοι, χωρίς καμιά σκέψη ή επιθυμία ή όνειρο στο οποίο η επίθεση έχει κάποιο νόημα. Τώρα δεν μπορούμε να φοβηθούμε, γιατί έχουμε αφήσει όλες τις τρομακτικές σκέψεις πίσω μας. [3]Κάι καθώς δεν αμυνόμαστε, είμαστε προστατευμένοι, γαλήνια σίγουροι για την ασφάλεια μας τώρα, βέβαιοι για τη σωτηρία, σίγουροι ότι θα εκπληρώσουμε το σκοπό που διαλέξαμε, καθώς η υπηρεσία μας προσφέρει την άγια ευλογία της σε όλο τον κόσμο.

10. Μείνε ακίνητος μια στιγμή, και στη σιωπή σκέψου πόσο άγιος είναι ο σκοπός σου, με πόση ασφάλεια αναπαύεσαι, ανέγγιχτος μέσα στο φως του. [2]Οι διάκονοι του Θεού έχουν διαλέξει την αλήθεια να είναι μαζί τους. [3]Ποιος είναι αγιότερος από αυτούς; [4]Ποιος θα μπορούσε να είναι πιο βέβαιος ότι η ευτυχία του είναι εκατό τοις εκατό εγγυημένη; [5]Και ποιος θα μπορούσε να είναι πιο καλά προστατευμένος; Τι είδους άμυνα θα ήταν ποτέ δυνατό να χρειαστεί από εκείνους που είναι μεταξύ των εκλεκτών του Θεού, εξαιτίας της επιλογής Του και της δικής τους επιλογής επίσης;

11. Είναι η αποστολή των διακόνων του Θεού να βοηθούν τους αδερφούς τους να επιλέγουν, όπως έχουν επιλέξει οι ίδιοι. [2]Ο Θεός έχει επιλέξει τους πάντες, αλλά λίγοι έχουν φτάσει να συνειδητοποιήσουν ότι το Θέλημα Του δεν είναι παρά δικό τους θέλημα. [3]Και ενώ παραλείπεις να διδάσκεις ό,τι έχεις μάθει, η σωτηρία περιμένει και το σκοτάδι κρατά τον κόσμο σε σκληρή αιχμαλωσία. [4]Ούτε και θα μάθει ότι το φως έχει έρθει σε σένα και ότι η απελευθέρωση του έχει επιτευχθεί. [5]Γιατί δε θα δεις το φως μέχρι να το προσφέρεις σε όλους τους αδερφούς σου. [6]Οπως το παίρνουν από τα χέρια σου έτσι θα το αναγνωρίσεις σαν δικό σου.

12.Η σωτηρία μπορεί να θεωρηθεί σαν ένα παιχνίδι που παίζουν τα ευτυχισμένα παιδιά. [2]Σχεδιάστηκε από Αυτόν ο Οποίος αγαπά τα παιδιά Του και ο Οποίος είναι πρόθυμος να αντικαταστήσει τα τρομακτικά παιχνίδια τους με χαρούμενα παιχνίδια, τα οποία τους διδάσκουν ότι το παιχνίδι του φόβου έχει τελειώσει. [3]Το παιχνίδι Του οδηγεί στην ευτυχία, επειδή κανένας δε χάνει. [4]Καθένας που παίζει θα κερδίσει, και η νίκη του εξασφαλίζει το όφελος όλων. [5]Το παιχνίδι του φόβου εγκαταλείπεται με χαρά, όταν τα παιδιά καταλάβουν τα ευεργετήματα που φέρνει η σωτηρία.

13. Εσύ που έχεις υποδυθεί ότι έχεις χάσει την ελπίδα, ότι ο Πατέρας σου σε έχει εγκαταλείψει, ότι είσαι μόνος σου και τρομαγμένος σε ένα φοβερό κόσμο, να είσαι χαρούμενος τώρα. [2]Αυτό το παιχνίδι έχει τελειώσει. Τώρα έχει έρθει η γαλήνια ώρα που

εγκαταλείπουμε τα παιχνίδια της ενοχής και κλείνουμε για πάντα τις παράξενες και παιδαριώδεις σκέψεις της αμαρτίας έξω από τον αγνό και άγιο νου των παιδιών του Ουρανού και του Υιού του Θεού.
14. Σταματάμε μόνο για μια ακόμα στιγμή, για να παίξουμε το τελευταίο μας χαρούμενο παιχνίδι πάνω σε αυτή τη γη. [2]Και μετά πηγαίνουμε να πάρουμε το μέρος που Δικαιωματικά μας ανήκει, εκεί που κατοικεί η αλήθεια και τα παιχνίδια δεν έχουν νόημα. [3]Έτσι τελειώνει αυτή η περιπέτεια. [4]Άφησε τη σημερινή μέρα να φέρει το τελευταίο κεφάλαιο πιο κοντά στον κόσμο, ώστε ο καθένας να μπορέσει να μάθει ότι το παραμύθι που αντιλαμβάνεται με το τρομακτικό τέλος, τη συντριβή όλων τον ελπίδων του και την αξιολύπητη άμυνα του εναντίον της εκδίκησης που δεν μπορεί να αποφύγει, δεν είναι παρά η δική του παραπλανημένη φαντασίωση. [5]Οι διάκονοι του Θεού έχουν έρθει να τον ξυπνήσουν από τα σκοτεινά όνειρα, που αυτή η ιστορία έχει προκαλέσει στη συγκεχυμένη και μπερδεμένη του ανάμνηση αυτού του διαστρεβλωμένου παραμυθιού. [6]Ο Υιός του Θεού μπορεί να χαμογελάσει επιτέλους, καθώς μαθαίνει ότι δεν είναι αληθινό.
15. Εξασκούμεθα σήμερα μ' έναν τρόπο που θα τον συνεχίσουμε για αρκετό καιρό. [2]Θα αρχίζουμε κάθε ημέρα δίνοντας την προσοχή μας στη σκέψη εκείνης της ημέρας για όσο πιο πολλή ώρα είναι δυνατό. [3]Πέντε λεπτά είναι τώρα το λιγότερο που δίνουμε, για να προετοιμαστούμε για μια μέρα στην οποία η σωτηρία είναι ο μόνος στόχος που έχουμε. [4]Δέκα λεπτά θα ήταν καλύτερο, δεκαπέντε θα ήταν ακόμα καλύτερο. [5]Και καθώς η προσοχή μας σταματά να διασπάται και να φεύγει από το σκοπό μας, θα ανακαλύψουμε ότι μισή ώρα είναι πολύ λίγος χρόνος για να αφιερώσουμε στο Θεό. [6]Και με ευγνωμοσύνη και χαρά, ούτε και θα είμαστε πρόθυμοι να αφιερώσουμε λιγότερη ώρα το βράδυ.
16. Η κάθε ώρα πολλαπλασιάζει την αυξανόμενη ειρήνη μας, καθώς θυμόμαστε να παραμένουμε πιστοί στο Θέλημα που μοιραζόμαστε με το Θεό. [2]Μερικές φορές ίσως ένα λεπτό, ίσως και λιγότερο, θα είναι το πιο πολύ που μπορούμε να προσφέρουμε στην αρχή της κάθε ώρας. [3]Μερικές φορές θα ξεχάσουμε. [4]Αλλες φορές οι ασχολίες του κόσμου θα μας περικυκλώσουν και δε θα μπορέσουμε να αποσυρθούμε για λίγο και να στρέψουμε τις σκέψεις μας προς τον Θεό.
17. Όταν όμως μπορούμε, θα θυμόμαστε την αποστολή μας και την Αγάπη Του κάθε μία ώρα, και θα είμαστε πιστοί στο έργο μας σαν διάκονοι του Θεού. [2]Και θα καθίσουμε ήσυχα, και θα Τον περιμένουμε, και θα ακούσουμε τη Φωνή Του, και θα μάθουμε τι θα ήθελε να κάνουμε την ώρα που έρχεται, ενώ ταυτόχρονα Τον ευχαριστούμε για όλα τα δώρα που μας έδωσε την ώρα που πέρασε.
18. Με το πέρασμα του χρόνου και την εξάσκηση, δε θα σταματάς ποτέ να Τον σκέπτεσαι και να ακούς την γεμάτη αγάπη Φωνή Του να οδηγεί τα βήματα σου σε δρόμους γαλήνιους όπου θα περπατάς χωρίς να αμύνεσαι καθόλου. [2]Γιατί θα γνωρίζεις ότι ο Ουρανός βαδίζει μαζί σου. [3]Και δε θα είσαι πρόθυμος να κρατάς το νου μακριά από Αυτόν ούτε για μια στιγμή, αν και ο χρόνος σου θα είναι αφιερωμένος στο να προσφέρεις τη σωτηρία στον κόσμο. [4]Νομίζεις ότι Αυτός δε θα το κάνει δυνατό για εσένα, που διάλεξες να εκτελέσεις το σχέδιο Του για τη σωτηρία του κόσμου και τη δική σου;
19. Σήμερα η κεντρική ιδέα είναι το να μην αμυνόμαστε. [2]Καλύπτουμε τον εαυτό μας με αυτή την ιδέα, καθώς προετοιμαζόμαστε να υποδεχτούμε την ημέρα. [3]Σηκωνόμαστε δυνατοί στο Χριστό και αφήνουμε την αδυναμία μας να εξαφανιστεί, καθώς θυμόμαστε ότι η δύναμη Του κατοικεί μέσα μας. [4]Θα υπενθυμίσουμε στον εαυτό μας ότι Αυτός παραμένει μαζί μας όλη την ημέρα και ποτέ δεν αφήνει την αδυναμία μας χωρίς την υποστήριξη της δύναμης Του. [5]Θα επικαλεστούμε τη δύναμη Του κάθε φορά που αισθανόμαστε την απειλή των αμυντικών μηχανισμών μας να υπονομεύει τη βεβαιότητα του σκοπού μας. [6]Θα σταθούμε ακίνητοι για μια στιγμή, καθώς Αυτός μας λέει: "είμαι εδώ".
20. Η εξάσκησή σου θα αρχίσει τώρα να αποκτά την ειλικρίνεια της αγάπης, για να βοηθά το νου σου να μην ξεφεύγει από το σκοπό του. [2]Μη φοβάσαι και μη δειλιάζεις. [3]Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι θα επιτύχεις τον τελικό σου στόχο. [4]Οι διάκονοι του Θεού δεν μπορούν ποτέ να αποτύχουν, επειδή η αγάπη και η δύναμη και η ειρήνη που ακτινοβολούν από αυτούς σε όλα τα αδέλφια τους προέρχονται από Αυτόν.[5]Αυτά είναι τα δώρα Του σε σένα. [6]Το μην αμύνεσαι είναι το μόνο που χρειάζεται να του δώσεις. Εγκαταλείπεις μόνο και μόνο ό,τι δεν ήταν ποτέ πραγματικό, για να κοιτάξεις το Χριστό και

να δεις την αθωότητα Του.

ΜΑΘΗΜΑ 154

Είμαι Ένας από τους Διακόνους του Θεού.

1.Ας μην είμαστε σήμερα ούτε υπερόπτες ούτε ψευτοταπεινοί. [2]Έχουμε προχωρήσει πέρα από αυτές τις ανοησίες. [3]Δεν μπορούμε να κρίνουμε τον εαυτό μας, ούτε και χρειάζεται να κάνουμε κάτι τέτοιο. [4]Αυτά είναι μόνο και μόνο απόπειρες να καθυστερήσουμε την απόφαση μας και να αναβάλλουμε την αποδοχή της αποστολής μας. [5]Το καθήκον μας δεν είναι να κρίνουμε την αξία μας, ούτε και μπορούμε να γνωρίσουμε ποιος ρόλος είναι ο καλύτερος για μας ή τι μπορούμε να κάνουμε μέσα σ' ένα μεγαλύτερο σχέδιο που δεν μπορούμε να το δούμε ολόκληρο. [6]Ο ρόλος μας καθορίζεται στον Ουρανό, όχι στην κόλαση.[7]Και ό,τι πιστεύουμε ότι είναι η δύναμη μας είναι συχνά υπεροψία.
2. Όποιος κι αν είναι ο ρόλος που σου έχει δοθεί, διαλέχτηκε από τη Φωνή για το Θεό, η αποστολή της Οποίας είναι να μιλά και για σένα επίσης.[2]Επειδή Αυτός βλέπει τα προτερήματα σου ακριβώς όπως είναι και αντιλαμβάνεται εξίσου καλά πού μπορούν να χρησιμοποιηθούν με το καλύτερο τρόπο, για ποια πράγματα, για ποιον και πότε. Αυτός διαλέγει και αποδέχεται το ρόλο σου για σένα. [5]Αυτός δεν εργάζεται χωρίς τη δική σου συγκατάθεση. [4]Αλλά ούτε και τρέφει αυταπάτες για το ποιος είσαι, και ακούει μονάχα τη φωνή Του μέσα σου.
3. Είναι μέσω της ικανότητας Του να ακούει μία Φωνή η Οποία είναι Δική Του, που φτάνεις να αντιληφθείς επιτέλους ότι υπάρχει μια Φωνή μέσα σου. [2]Και ότι μία Φωνή καθορίζει την αποστολή σου και σου τη μεταδίδει, δίνοντας σου τη δύναμη να την καταλαβαίνεις, να κάνεις ό,τι υπαγορεύει και να πετυχαίνεις στο καθετί που κάνεις και το οποίο σχετίζεται με αυτήν. Ό Θεός έχει ενωθεί με τον Υιό Του σε αυτό το έργο, και έτσι ο Υιός Του γίνεται ο αγγελιαφόρος της ενότητας με Αυτόν.
4. Είναι αυτή η ένωση του Πατέρα και τού Υιού μέσω της Φωνής για το Θεό, που ξεχωρίζει τη σωτηρία από τον κόσμο.[2]Είναι αυτή η Φωνή που μιλά για νόμους που ο κόσμος δεν υπακούει, η Οποία υπόσχεται τη σωτηρία από όλες τις αμαρτίες και την κατάργηση της ενοχής στο νου που ο Θεός δημιούργησε αναμάρτητο. [3]Τώρα αυτός ο νους αρχίζει να αντιλαμβάνεται και πάλι Ποιος τον δημιούργησε, και τη διαρκή ένωση του με Αυτόν. [4]Ετσι και ο Εαυτός του είναι η μόνη πραγματικότητα στην Οποία το θέλημα του και το Θέλημα του Θεού είναι ενωμένα.
5. Ένας αγγελιαφόρος δεν είναι αυτός που γράφει το μήνυμα που διανέμει. [2]Ούτε και αμφισβητεί το δικαίωμα αυτού που το γράψει, ούτε και ερωτά γιατί έχει διαλέξει εκείνους που θα λάβουν το μήνυμα που φέρνει. [3]Είναι αρκετό για τον αγγελιαφόρο να αποδεχτεί το μήνυμα, να το δώσει σε αυτούς για τους οποίους έχει προοριστεί και να εκπληρώσει το ρόλο του στη διανομή του. [4]Αν αποφασίζει ο ίδιος τι πρέπει να λένε τα μηνύματα, ή ποιος είναι ο σκοπός τους, ή πού πρέπει να δοθούν, δεν εκτελεί το καθήκον του σαν αγγελιαφόρος του Λόγου.
6. Υπάρχει μια βασική διαφορά στο ρόλο των αγγελιαφόρων του. Ουρανού, η οποία τους ξεχωρίζει από τους αγγελιαφόρους που διορίζει ο κόσμος. [2]Τα μηνύματα που διανέμουν προορίζονται πρώτα για αυτούς. [3]Και μονάχα στο βαθμό που μπορούν να τα δεχτούν οι ίδιοι είναι ικανοί να τα φέρουν πιο πέρα και να τα δώσουν παντού όπου προορίζονται. [4]Όμοια με τους αγγελιαφόρους της γης, οι αγγελιαφόροι του Θεού δεν έγραψαν οι ίδιοι τα μηνύματα που φέρνουν, ωστόσο, οι αγγελιαφόροι του Θεού γίνονται οι πρώτοι αληθινοί παραλήπτες αυτών των μηνυμάτων, λαμβάνοντας για να προετοιμαστούν να δώσουν.
7. Ένας γήινος αγγελιαφόρος εκπληρώνει το ρόλο του καθώς δίνει όλα τα μηνύματα του. [2]Οι αγγελιαφόροι του Θεού εκτελούν το καθήκον τους καθώς δέχονται τα μηνύματα για τον εαυτό τους, και δείχνουν ότι τα καταλαβαίνουν καθώς τα μοιράζονται. [3]Δε διαλέγουν κανένα ρόλο που δεν τους έχει δοθεί από την εξουσία Του. [4]Και έτσι ωφελούνται από το κάθε μήνυμα που δίνουν.
8. Είσαι πρόθυμος να λάβεις τα μηνύματα του Θεού; [2]Γιατί έτσι γίνεσαι αγγελιαφόρος Του. [3]Εχεις διοριστεί τώρα. [4]Κι ωστόσο παραμένεις και δε δίνεις τα μηνύματα που έχεις λάβει.

[5]Και έτσι δεν ξέρεις ότι είναι δικά σου, και δεν τα αναγνωρίζεις. [6]Κανένας δεν μπορεί να λάβει και να καταλάβει ότι έχει λάβει μέχρι να αρχίσει να δίνει. [7]Γιατί στο δόσιμο έγκειται η αποδοχή του τι έχει λάβει.
9. Εσύ που είσαι τώρα ο αγγελιαφόρος του Θεού, λάβε τα μηνύματα Του. [2]Γιατί αυτό αποτελεί μέρος του ρόλου που σου έχει ανατεθεί.[3]Ο Θεός δεν έχει παραλείψει να σου προσφέρει ό,τι χρειάζεσαι, και αυτό που σου έχει προσφέρει δεν έχει μείνει απρόσδεκτο. [4]Ωστόσο, ένα άλλο μέρος του έργου που σου έχει ανατεθεί πρέπει ακόμα να επιτευχθεί. [5]Αυτός ο Οποίος έχει λάβει για σένα τα μηνύματα του Θεού, θα ήθελε να τα λάβεις και εσύ επίσης. [6]Γιατί έτσι ταυτίζεσαι με Αυτόν και ζητάς ό,τι είναι δικό σου.
10. Αυτή είναι η ένωση που επιχειρούμε να αναγνωρίσουμε σήμερα. [2]Δε θα επιδιώξουμε να κρατήσουμε το νου μας μακριά από Αυτόν ο Οποίος μιλά για μας, γιατί δεν είναι παρά η φωνή μας που ακούμε καθώς στρέφουμε την προσοχή μας σε Αυτόν. [3]Αυτός μόνος Του μπορεί να μιλήσει σε μας και για μας, ενώνοντας σε μια Φωνή τη λήψη και το δόσιμο του Λόγου του Θεού, τη λήψη και το δόσιμο του Θελήματος Του.
11. Εξασκούμεθα στο να Του δίνουμε ό,τι θα ήθελε από μας, ώστε να μπορέσουμε να αναγνωρίσουμε τα δώρα που μας δίνει. [2]Αυτός χρειάζεται τη φωνή μας, ώστε να μπορεί να μιλά μέσα από μας. [3]Χρειάζεται τα χέρια μας, για να κρατεί τα μηνύματα Του και να τα φέρει σ' εκείνους που έχει ορίσει. [4]Χρειάζεται τα πόδια μας για να μας φέρει εκεί που θέλει, ώστε εκείνοι που περιμένουν στη δυστυχία να μπορέσουν επιτέλους να ελευθερωθούν. [5]Και χρειάζεται το θέλημα μας ενωμένο με το Δικό Του, ώστε να μπορέσουμε να είμαστε οι αληθινοί παραλήπτες των δώρων που δίνει.
12. Ας μάθουμε μόνο αυτό το μάθημα για σήμερα: δε θα αναγνωρίσουμε ό,τι λαμβάνουμε μέχρι να το δώσουμε. [2]Το έχεις ακούσει αυτό να λέγεται εκατό φορές, με εκατό διαφορετικούς τρόπους και παρ' όλ' αυτά δεν το πιστεύεις ακόμα. [3]Να είσαι σίγουρος για αυτό όμως: μέχρι να το πιστέψεις, θα λάβεις χίλια θαύματα και μετά θα λάβεις χίλια ακόμα, αλλά δε θα γνωρίζεις ότι ο ίδιος ο Θεός δεν έχει αφήσει κανένα δώρο που να μη σου έχει ήδη δώσει, ούτε έχει αρνηθεί έστω και την παραμικρή ευλογία για τον Υιό Του. [4]Τι μπορεί να σημαίνει αυτό για σένα, μέχρι να ταυτιστείς με Αυτόν και με τους Δικούς Του;
13. Το μάθημα μας για σήμερα είναι λοιπόν το εξής:
[2]Είμαι ένας από τους διακόνους του Θεού, και είμαι ευγνώμων, που ξέρω τον τρόπο με τον οποίο να αναγνωρίσω ότι είμαι ελεύθερος.
14. Ο κόσμος εξαφανίζεται σιγά σιγά, καθώς φωτίζουμε το νου μας και συνειδητοποιούμε ότι αυτά τα άγια λόγια είναι αληθινά. [2]Είναι το μήνυμα που μας στέλνεται σήμερα από τον Δημιουργό μας. [3]Τώρα δείχνουμε πώς αυτό το μήνυμα έχει αλλάξει τη γνώμη μας για τον εαυτό μας και για το ποια είναι η αποστολή μας. [4]Γιατί καθώς δείχνουμε ότι δε δεχόμαστε καμιά επιθυμία που δε μοιραζόμαστε, τα πολλά δώρα του Δημιουργού μας θα έρθουν στη θέα μας και θα πηδήξουν στα χέρια μας και θα αναγνωρίσουμε ότι έχουμε λάβει.

ΜΑΘΗΜΑ 155

Θα Αποσυρθώ από τη Θέση του Οδηγού και θα Αφήσω Αυτόν να Οδηγεί.

I. Υπάρχει ένας τρόπος να ζεις στον κόσμο που δεν είναι εδώ, αν και φαίνεται να είναι. [2]Δεν αλλάζεις εμφάνιση, αν και χαμογελάς πιο συχνά. [3]Το μέτωπο σου είναι γαλήνιο, τα μάτια σου είναι ήρεμα. [4]Και εκείνοι που περπατούν στον κόσμο όπως και εσύ αναγνωρίζουν τους ομοίους τους. [5]Και εκείνοι όμως που δεν έχουν ακόμα αντιληφθεί την οδό θα σε αναγνωρίσουν επίσης και θα πιστέψουν ότι είσαι σαν κι αυτούς, όπως ήσουν και πριν.
2. Ο κόσμος είναι μια ψευδαίσθηση. [2]Αυτοί που διαλέγουν να έρθουν σε αυτόν αναζητούν ένα μέρος όπου μπορούν να είναι ψευδαισθήσεις και να αποφεύγουν τη δική τους πραγματικότητα. Ωστόσο, όταν ανακαλύψουν ότι η δική τους πραγματικότητα είναι ακόμα κι εδώ, τότε αποσύρονται από τη θέση του οδηγού και αφήνουν αυτή να οδηγεί. [4]Τι άλλη επιλογή μπορούν πραγματικά να κάνουν; [5]Το να αφήνει κανείς τις ψευδαισθήσεις να προπορεύονται της αλήθειας είναι τρέλα. [6]Το να αφήνει όμως κανείς την ψευδαίσθηση να κρύβεται πίσω από την αλήθεια, και να αφήνει την αλήθεια να στέκεται από μόνη της είναι

απλώς ψυχική υγεία.
3. Αυτή είναι η απλή επιλογή που κάνουμε σήμερα. [2]Η παράλογη ψευδαίσθηση θα παραμείνει εμφανής για λίγο, για να τη βλέπουν εκείνοι που διάλεξαν να έρθουν και οι οποίοι δεν έχουν ακόμα χαρεί να ανακαλύψουν ότι η επιλογή τους ήταν λανθασμένη. [3]Δεν μπορούν να μάθουν κατ' ευθείαν από την αλήθεια, γιατί το έχουν αρνηθεί αυτό. [4]Και έτσι χρειάζονται ένα Δάσκαλο που αντιλαμβάνεται την τρέλα τους, αλλά ο Οποίος όμως μπορεί να κοιτάζει πέρα από την ψευδαίσθηση και να βλέπει την απλή αλήθεια μέσα τους.
4. Αν η αλήθεια απαιτούσε να απαρνηθούν τον κόσμο, θα τους φαινόταν ότι τους ζητούσε να θυσιάσουν κάτι που είναι πραγματικό. [2]Πολλοϊ έχουν διαλέξει να απαρνηθούν τον κόσμο, ενώ ακόμα πιστεύουν ότι είναι πραγματικός. [3]Και έτσι έχουν υποφέρει από μια αίσθηση απώλειας και δεν έχουν απελευθερωθεί. [4]Άλλοι δεν έχουν διαλέξει τίποτα άλλο παρά μόνο τον κόσμο και έχουν υποφέρει από μια ακόμα βαθύτερη αίσθηση απώλειας, την οποία δεν κατανόησαν.
5. Μεταξύ αυτών των δρόμων υπάρχει ένας άλλος δρόμος που οδηγεί μακριά από κάθε είδους απώλεια, επειδή σε αυτόν το δρόμο η θυσία και η αποστέρηση εγκαταλείπονται γρήγορα. [3]Αυτός είναι ο δρόμος που σου έχει ανατεθεί τώρα. [3]Περπατάς σε αυτόν το δρόμο όπως περπατούν και άλλοι, ούτε και φαίνεσαι να είσαι ξεχωριστός από αυτούς, αν και είσαι πράγματι. [4] Έτσι μπορείς να τους υπηρετείς, ενώ υπηρετείς τον εαυτό σου, και να οδηγείς τα βήματα τους στο δρόμο που ο Θεός έχει ανοίξει για σένα και για αυτούς επίσης μέσω εσένα.
6. Η ψευδαίσθηση ακόμα φαίνεται να παραμένει μ' εσένα, ώστε να μπορείς να επικοινωνείς μαζί τους. [2]Εχει όμως αποσυρθεί.[3]Και δεν είναι ψευδαίσθηση αυτό για το οποίο σ' ακούν να μιλάς, ούτε κι αυτό που τους βοηθάς να δουν και να κατανοήσουν. [4]Ούτε μπορεί η αλήθεια, η οποία βαδίζει μπροστά σου, να τους μιλά μέσω ψευδαισθήσεων γιατί ο δρόμος τώρα οδηγεί πέρα από τις ψευδαισθήσεις. Και καθώς προχωρείς σε αυτόν το δρόμο, τους προσκαλείς ώστε να μπορούν να σε ακολουθούν.
7. Όλοι οι δρόμοι οδηγούν τελικά σε αυτόν το δρόμο. [2]Γιατί η θυσία και η στέρηση είναι δρόμοι που δεν οδηγούν πουθενά, καταστροφικές επιλογές και στόχοι που θα παραμείνουν για πάντα αδύνατοι. [3]Όλα αυτά αποσύρονται καθώς η αλήθεια προπορεύεται μέσα σου, για να οδηγεί τους αδερφούς σου μακριά από τους δρόμους του θανάτου και να τους φέρνει στο δρόμο προς την ευτυχία.
[4]Η δυστυχία τους είναι μόνο και μόνο μια ψευδαίσθηση. [5]Χρειάζονται όμως έναν οδηγό για να τους οδηγήσει έξω από αυτή την ψευδαίσθηση, γιατί νομίζουν ότι η ψευδαίσθηση είναι αλήθεια.
8. Αυτό είναι το κάλεσμα της σωτηρίας και τίποτε άλλο. [2]Ζητά να δεχτείς την αλήθεια και να την αφήνεις να προχωρά μπροστά σου, για να φωτίζει το δρόμο της εξαγοράς από την ψευδαίσθηση. [3]Αυτή η εξαγορά δε στοιχίζει τίποτα. [4]Δεν έχει κανένα κόστος παρά μόνο όφελος. [5]Η ψευδαίσθηση μπορεί μόνο και μόνο να φαίνεται ότι κρατά αλυσοδεμένο τον άγιο Υιό του Θεού. [6]Είναι μόνο και μόνο οι ψευδαισθήσεις από τις οποίες σώζεται. [7]Καθώς αυτές υποχωρούν αυτός ξαναβρίσκει τον εαυτό του.
9. Προχώρα ασφαλώς τώρα, αλλά και προσεκτικά, γιατί αυτός ο δρόμος είναι καινούριος για σένα. [2]Και μπορεί να ανακαλύψεις ότι ακόμα μπαίνεις στον πειρασμό να προπορεύεσαι της αλήθειας και να αφήνεις τις ψευδαισθήσεις να είναι ο οδηγός σου. [3]Οι άγιοι αδερφοί σου σου έχουν δοθεί για να ακολουθούν τα βήματα σου καθώς προχωράς με βεβαιότητα σκοπού προς την αλήθεια. [4]Η αλήθεια πηγαίνει μπροστά σου τώρα, ώστε οι αδερφοί σου να μπορέσουν να δουν κάτι με το οποίο να μπορούν να ταυτιστούν, κάτι που να καταλαβαίνουν ότι τους οδηγεί.
10. Στο τέλος του ταξιδιού όμως δε θα υπάρχει χάσμα, ούτε απόσταση μεταξύ της αλήθειας και εσένα. [2]Και όλες οι ψευδαισθήσεις που περπατούσαν στο δρόμο που ταξίδεψες θα έχουν επίσης φύγει από σένα, και τίποτα δε θα έχει μείνει για να κρατά την αλήθεια μακριά από την τελείωση του Θεού η οποία είναι άγια όπως και ο Ίδιος. [3]Με πίστη αποτραβήξου από τη θέση του οδηγού και άφησε την αλήθεια να οδηγεί. [4]Δε γνωρίζεις πού πηγαίνεις.[5]Αλλά Αυτός που γνωρίζει έρχεται μαζί σου. [6]Αφησε Τον να σε οδηγεί μαζί με τους υπόλοιπους.
11. Όταν τελειώσουν τα όνειρα και ο χρόνος κλείσει την πόρτα σε όλα τα πρόσκαιρα

πράγματα, και τα θαύματα δεν έχουν πια νόημα, ο άγιος Υιός του Θεού δε θα κάνει άλλα ταξίδια. [2]Δε θα υπάρχει καμιά επιθυμία σε αυτόν να είναι ψευδαίσθηση και όχι η αλήθεια. [3]Και κατευθυνόμαστε προς αυτό το στόχο, καθώς προχωρούμε στο δρόμο που η αλήθεια μας υποδεικνύει. [4]Αυτό είναι το τελευταίο μας ταξίδι, και το κάνουμε για όλους. Δεν πρέπει να χάσουμε το δρόμο μας. [6]Γιατί όπως η αλήθεια πηγαίνει μπροστά μας, έτσι και προχωρεί μπροστά από τους αδερφούς μας που θα μας ακολουθήσουν.
12. Βαδίζουμε προς το Θεό. [2]Σταμάτα για λίγο και συλλογίσου το αυτό. [3]Θα ήταν δυνατό ένας άλλος δρόμος να είναι πιο άγιος ή να αξίζει πιο πολύ την προσπάθεια σου, ή την αγάπη σου και την πλήρη αφοσίωση σου; [4]Ποιος δρόμος θα μπορούσε να σου δώσει περισσότερα από τα πάντα, ή να προσφέρει λιγότερα και παρ' όλ' αυτά να μπορεί να ικανοποιεί τον άγιο Υιό του Θεού; [5]Βαδίζουμε προς το θεό. [6]Η αλήθεια που βαδίζει μπροστά μας τώρα είναι ένα με Αυτόν, και μας οδηγεί εκεί που είναι Αυτός πάντοτε. [7]Ποιος άλλος δρόμος εκτός από αυτόν θα μπορούσε να ήταν ο δρόμος *που* θα διάλεγες;
13. Τα πόδια σου είναι στο δρόμο που οδηγεί τον κόσμο στο θεό. [2]Μην ψάχνεις για άλλους δρόμους που φαίνονται να οδηγούν κάπου αλλού. [3]Τα όνειρα δεν είναι ένας άξιος οδηγός για σένα που είσαι ο Υιός του Θεού. [4]Μην ξεχνάς ότι έχει βάλει το χέρι Του στα χέρια σου και σου έχει δώσει τους αδερφούς σου στη φύλαξη Του, ώστε να είσαι άξιος της εμπιστοσύνης Του σε σένα. Αυτός δεν μπορεί να εξαπατηθεί. [6]Η εμπιστοσύνη Του έχει κάνει το δρόμο σου βέβαιο και το στόχο σου πιο σίγουρο. [7]Δε θα απογοητεύσεις τους αδερφούς ούτε τον Εαυτό σου.
14. Και τώρα Αυτός ζητά να Τον σκεφτόμαστε για λίγο κάθε μέρα, ώστε να μπορεί να σου μιλά για την Αγάπη Του, υπενθυμίζοντας σου πόσο μεγάλη είναι η Εμπιστοσύνη Του, πόσο απεριόριστη είναι η Αγάπη Του.
[2]Εις το όνομα σου και το Δικό Του, που είναι το ίδιο, εξασκούμεθα χαρούμενα σήμερα με την ακόλουθη σκέψη:
[3]Θα αποσυρθώ από τη θέση του οδηγού και θα αφήσω Αυτόν να οδηγεί
γιατί είμαι πρόθυμος να περπατήσω στο δρόμο που οδηγεί σε Αυτόν.

ΜΑΘΗΜΑ 156

Περπατώ με τον Θεό στην Τέλεια Αγιοσύνη.

I. Η σημερινή ιδέα απλώς και μόνο δηλώνει την απλή αλήθεια που κάνει τη σκέψη της αμαρτίας αδύνατη. [2]Υπόσχεται ότι η ενοχή δεν έχει αιτία, και επειδή δεν έχει αιτία δεν υπάρχει. [3]Είναι λογικό επακόλουθο της βασικής σκέψης που αναφέρεται τόσο συχνά στο κείμενο: οι ιδέες δεν φεύγουν από την πηγή τους. [4]Αν αληθεύει αυτό, πώς είναι δυνατό να είσαι αποχωρισμένος από το Θεό; [5]Πώς θα μπορούσες να περπατάς στον κόσμο μόνος σου και αποχωρισμένος από την Πηγή σου;
2. Δεν είμαστε ασυνεπείς στις σκέψεις που παρουσιάζουμε στα μαθήματα μας. [2]*Η* αλήθεια πρέπει να είναι εντελώς αληθινή, για να είναι αλήθεια. [3]Δεν μπορεί να αντικρούει τον εαυτό της, ούτε να έχει μερικά μέρη που είναι αβέβαια και άλλα που είναι σίγουρα. [4]Δεν μπορείς να περπατάς στον κόσμο αποχωρισμένος από τον Θεό, επειδή δε θα μπορούσες να υπάρχεις χωρίς Αυτόν. Αυτός είναι η ζωή σου. [6]Εκεί που βρίσκεσαι, εκεί βρίσκεται και Αυτός. [7]Μία ζωή υπάρχει. [8]Αυτή τη ζωή τη μοιράζεσαι με Αυτόν, Τίποτα δεν μπορεί να υπάρχει ξέχωρα από Αυτόν και να ζει.
3. Εκεί που είναι Αυτός όμως, υπάρχει όχι μόνο ζωή αλλά και αγιοσύνη. [2]Δεν υπάρχει κανένα χαρακτηριστικό Του που να μην το μοιράζεται με το καθετί που ζει. [3]Ο,τι ζει είναι άγιο όπως ο Εαυτός Του, επειδή ό,τι μοιράζεται με τη ζωή Του είναι μέρος της Αγιοσύνης και δε θα μπορούσε να είναι αμαρτωλό, όπως ο ήλιος δε θα μπορούσε να διαλέξει να είναι φτιαγμένος από πάγο. ή η θάλασσα να είναι μακριά από το νερό, ή το χορτάρι να φυτρώνει με τις ρίζες του αιωρούμενες στον αέρα.
4. Υπάρχει ένα φως μέσα σε σένα το οποίο δεν μπορεί να σβήσει, η παρουσία αυτού του Φωτός είναι τόσο άγια που ο κόσμος αγιάζεται από σένα. [2]Όλα τα όντα σου φέρνουν δώρα και τα ακουμπούν με ευγνωμοσύνη και χαρά στα πόδια σου. [3]Το άρωμα των λουλουδιών είναι το δώρο τους για σένα. [4]Τα κύματα υποκλίνονται μπροστά σου, τα

δέντρα απλώνουν τα κλαριά τους για να σε προστατέψουν από τη ζέστη και ρίχνουν τα φύλλα τους στη γη για να μπορείς να βαδίζεις στα μαλακά, ενώ ο άνεμος γίνεται ένα απαλό ψιθύρισμα γύρω από το άγιο σου κεφάλι.
5. Το φως μέσα σε σένα είναι ό,τι το σύμπαν λαχταρά να δει. [2]Όλα τα όντα στέκονται ακίνητα μπροστά σου, γιατί αναγνωρίζουν Ποιος περπατά μαζί σου.
[3]Το φως που φέρνεις είναι δικό τους. [4]Και έτσι βλέπουν σε σένα την αγιοσύνη τους και σε χαιρετούν σαν σωτήρα και σαν Θεό. [5]Αποδέξου το σεβασμό τους, γιατί οφείλεται στην Ίδια την Αγιοσύνη η Οποία περπατά μαζί σου μεταμορφώνοντας όλα τα πράγματα στο απαλό Φως Της και κάνοντας τα αγνά και όμοια με τον Εαυτό Της.
6. Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο επιτυγχάνεται η σωτηρία. [2]Καθώς αποσύρεσαι από τη θέση του οδηγού, το φως μέσα σου προπορεύεται και περιβάλλει τον κόσμο. [3]Δεν αναγγέλλει ότι η αμαρτία τελειώνει με την τιμωρία και το θάνατο. [4]Με ελαφρότητα και γέλιο φεύγει η αμαρτία, επειδή βλέπει κανείς τον αλλόκοτο παραλογισμό της. [5]Είναι μια κουτή σκέψη, ένα ανόητο όνειρο, όχι τρομακτικό, γελοίο ίσως, αλλά ποιος θα καθυστερούσε έστω και μια στιγμή την προσέγγιση του στον Ίδιο το θεό για μια τέτοια ανόητη ιδιοτροπία;
7. Παρ' όλ' αυτά, έχεις σπαταλήσει πολλά πολλά χρόνια σε αυτήν ακριβώς την ανόητη σκέψη. [2]Το παρελθόν έχει τελειώσει, μαζί με όλες του τις φαντασιώσεις. [3]Δε σε δεσμεύουν πια. [4]Η προσέγγιση στο Θεό είναι κοντά.
[5]Και στο μικρό διάστημα της αμφιβολίας που ακόμα παραμένει, ίσως να ξεχάσεις το Σύντροφό σου και να Τον περάσεις για ανόητο, αρχαίο όνειρο που είναι πια παρελθόν.
8. «Ποιος περπατά μαζί μου;» [2]Πρέπει να κάνει κανείς αυτή την ερώτηση χίλιες φορές την ημέρα, μέχρι που η βεβαιότητα να βάλει τέλος στην αμφιβολία και να εγκαθιδρύσει την ειρήνη. [3]Σήμερα, άσε τις αμφιβολίες να σταματήσουν. [4]Ο Θεός μιλά για σένα, καθώς απαντά στην ερώτηση σου με αυτά τα λόγια:
[5]*Περπατώ με το Θεό στην Τέλεια Αγιοσύνη.*
[6]*Φωτίζω τον κόσμο, φωτίζω το νου μου και όλους τους νόες*
που ο Θεός δημιούργησε ένα με μένα.

ΜΑΘΗΜΑ 157

Στην Παρουσία Του Είμαι Πρόθυμος να Εισέλθω Τώρα.

1. Σήμερα είναι μια μέρα σιωπής και εμπιστοσύνης, [2]Είναι μια ιδιαίτερη, ελπιδοφόρα ώρα στο ημερολόγιο των ήμερων σου. [3]Είναι μια ώρα που ο Ουρανός έχει ξεχωρίσει για να λάμψει πάνω της, και να ρίξει ένα αιώνιο φως σ' αυτή τη μέρα στην οποία αντίλαλοι της αιωνιότητας ακούγονται. [4]Η σημερινή μέρα είναι άγια, γιατί εγκαινιάζει μια καινούργια εμπειρία, ένα διαφορετικό είδος συναισθημάτων και επίγνωσης .[5]Εχεις περάσει πολλές μέρες και νύχτες γιορτάζοντας το θάνατο. [6]Σήμερα μαθαίνεις να αισθάνεσαι τη χαρά της ζωής.
2. Αυτή είναι μια ακόμη κρίσιμη καμπή στα μαθήματα μας. [2]Προσθέτουμε μια νέα διάσταση τώρα, μια καινούρια εμπειρία που φωτίζει όλα αυτά που έχουμε ήδη μάθει και μας προετοιμάζει για ό,τι ακόμη πρέπει να μάθουμε. [3]Μας φέρνει στην πόρτα όπου η μάθηση σταματά και έτσι βλέπουμε για μια στιγμή ό,τι βρίσκεται πέρα από το πιο ψηλό σημείο που η μάθηση μπορεί να φτάσει. [4]Μας αφήνει εδώ για μια στιγμή, και μετά προχωρούμε πέρα από αυτό το σημείο σίγουροι για την κατεύθυνση μας και το μοναδικά μας στόχο.
3. Σήμερα θα σου δοθεί να αισθανθείς το άγγιγμα του Ουρανού, παρ' όλο που θα επιστρέψεις στα μονοπάτια της μάθησης.[2]Εχεις όμως προχωρήσει αρκετά στο δρόμο, για να μεταβάλλεις το χρόνο και να υψωθείς πάνω από τους νόμους του, και να εισέλθεις στην αιωνιότητα για λίγο. [3]Θα μάθεις να το κάνεις αυτό ολοένα και περισσότερο, καθώς το κάθε μάθημα που εφαρμόζεται πιστά σε φέρνει πιο γρήγορα σε αυτό τον άγιο τόπο και σε αφήνει για μια στιγμή στον Εαυτό σου.
4. Αυτός θα κατευθύνει την εξάσκηση σου σήμερα, γιατί ό,τι ζητάς τώρα είναι ό,τι και Αυτός θέλει. [2]Και έχοντας ενώσει το θέλημα σου με το Δικό Του σήμερα, ό,τι ζητάς πρέπει να σου δοθεί. [3]Τίποτα δε χρειάζεται παρά μόνο η σημερινή ιδέα για να φωτίσει το νου σου και να τον αφήσει να αναπαυθεί στη σιωπηλή προσδοκία και τη γαλήνια χαρά, μέσα στην οποία

γρήγορα θα αφήσεις τον κόσμο πίσω σου.
5. Από δω και μπρος η υπηρεσία σου αποκτά γνήσια αφοσίωση και μια λάμψη που ταξιδεύει από τα δάκτυλα σου σ' εκείνους που αγγίζεις, και ευλογεί εκείνους που κοιτάζεις. [2]Ένα όραμα αγγίζει όλους αυτούς που συναντάς και όλους αυτούς που σκέπτεσαι ή αυτούς που σε σκέπτονται. [3]Γιατί η εμπειρία σου σήμερα θα μεταμορφώσει το νου σου κατά τέτοιο τρόπο που θα γίνει το κριτήριο για τις άγιες σκέψεις του Θεού.
6. Το σώμα σου θα αγιαστεί σήμερα, επειδή ο μόνος του σκοπός τώρα είναι να φέρει το όραμα της σημερινής σου εμπειρίας να φωτίσει τον κόσμο. [2]Δεν μπορούμε να δώσουμε μια τέτοια εμπειρία κατ' ευθείαν. Αυτή η εμπειρία όμως αφήνει ένα όραμα στα μάτια σου το οποίο μπορούμε να προσφέρουμε σε όλους, ώστε να μπορέσουν να φτάσουν το γρηγορότερο στην ίδια εμπειρία στην οποία ο κόσμος γαλήνια ξεχνιέται και ο Ουρανός επιστρέφει στη μνήμη μας για λίγο.
7. Καθώς αυτή η εμπειρία αυξάνεται και όλοι οι στόχοι εκτός από αυτόν χάνουν την αξία τους, ο κόσμος στον οποίο θα επιστρέψεις έρχεται λίγο πιο κοντά στο τέλος του χρόνου, γίνεται λιγάκι πιο όμοιος με τον Ουρανό ως προς τους τρόπους του, έρχεται λίγο πιο κοντά στην απελευθέρωση του. [2]Και εσύ που του φέρνεις φως θα φτάσεις να δεις το φως με μεγαλύτερη σιγουριά και το όραμα σου θα είναι πιο διαυγές. [3]Θα έρθει η ώρα που δε θα επιστρέψεις με την ίδια μορφή που έχεις τώρα, γιατί δε θα την έχεις ανάγκη. [4]Τώρα όμως αυτή η μορφή έχει ένα σκοπό και θα τον υπηρετήσει καλά.
8. Σήμερα θα αρχίσουμε μια πορεία που δεν έχεις ονειρευτεί. [2]Ο Άγιος Δότης των ευτυχισμένων ονείρων της ζωής, Αυτός που μεταφράζει ό,τι αντιλαμβάνεσαι στην αλήθεια, ο άγιος Οδηγός σου προς τον Ουρανό, έχει ονειρευτεί για σένα αυτό το ταξίδι που κάνεις και αρχίζεις σήμερα με την εμπειρία που η σημερινή μέρα σου προσφέρει προορισμένη να είναι δική σου.
9. Στην Παρουσία του Χριστού θα εισέλθουμε γαλήνια τώρα, χωρίς να αντιλαμβανόμαστε τίποτε, άλλο εκτός από το λαμπρό Του πρόσωπο και την τέλεια Αγάπη Του. [2]Το όραμα του προσώπου Του θα παραμείνει μαζί σου, αλλά θα υπάρξει μια στιγμή που θα υπερβεί όλα τα οράματα, ακόμη κι αυτό, το πιο άγιο. [3]Αυτή τη στιγμή ποτέ δε θα τη διδάξεις, γιατί δεν την έφτασες μέσω της μάθησης. [4]Το όραμα όμως εκφράζει την ανάμνηση σου, του τι γνώριζες εκείνη τη στιγμή και το οποίο είναι βέβαιο ότι θα γνωρίσεις και πάλι.

ΜΑΘΗΜΑ 158

Σήμερα Μαθαίνω να Δίνω Καθώς Λαμβάνω.

1. Τι σου έχει δοθεί; [2]Η γνώση ότι είσαι ένας νους, μέσα στο Νου και εκατό τοις εκατό νους, για πάντα αναμάρτητος και εντελώς άφοβος, επειδή δημιουργήθηκες από την Αγάπη. [3]Ούτε και έχεις φύγει από την Πηγή σου, συνεχίζοντας να είσαι όπως δημιουργήθηκες. [4]Αυτό σου δόθηκε σαν γνώση την οποία δεν μπορείς να χάσεις. [5]Δόθηκε επίσης σε κάθε ον, γιατί αυτή η γνώση είναι η ζωή του.
2. Το έχεις λάβει όλο αυτό.[2]Δεν υπάρχει κανένας στον κόσμο που να μην το έχει λάβει. [3]Αυτή η γνώση δεν είναι αυτό που δίνεις εσύ, γιατί αυτό είναι ό,τι έδωσε η δημιουργία. [4]Όλο αυτό δεν μπορεί να διδαχθεί. [5]Τι λοιπόν πρέπει να μάθεις να δίνεις σήμερα; [6]Το χθεσινό μας μάθημα επικαλέστηκε μια κεντρική ιδέα που βρίσκεται στις αρχές του κειμένου. [7]Η εμπειρία δεν μπορεί να μοιραστεί με κάποιον άλλον κατ' ευθείαν, με τον ίδιο τρόπο που η όραση μπορεί να μοιραστεί. [8]Η αποκάλυψη ότι ο Πατέρας και ο Υιός είναι ένα θα έρθει με τον καιρό στον κάθε νου. [9]Το πότε θα συμβεί αυτό όμως καθορίζεται από τον ίδιο το νου και δε διδάσκεται.
3. Ο χρόνος έχει ήδη καθοριστεί. [2]Φαίνεται να είναι αυθαίρετος. [3]Ωστόσο, κανένας δεν κάνει ούτε ένα βήμα στο δρόμο μόνο και μόνο κατά τύχη. [4]Το έχει ήδη κάνει αυτό το βήμα, αν και δεν το έχει αρχίσει ακόμη. [5]Γιατί ο χρόνος απλώς και μόνο φαίνεται σαν να προχωρεί προς μια κατεύθυνση. [6]Επιχειρούμε μόνο και μόνο ένα ταξίδι που έχει ήδη τελειώσει. [7]Φαίνεται ωστόσο να έχει ένα μέλλον που ακόμη δε γνωρίζουμε.
4. Ο χρόνος είναι ένα τέχνασμα, μια ταχυδακτυλουργία, μια τεράστια ψευδαίσθηση στην οποία οι διάφορες μορφές έρχονται και φεύγουν ως δια μαγείας. [2]Υπάρχει ωστόσο ένα

σχέδιο πίσω από τα φαινόμενα το οποίο δεν αλλάζει. [3]Το σενάριο έχει γραφτεί. [4]Το πότε η εμπειρία θα έρθει να βάλει τέλος στις αμφιβολίες σου έχει καθοριστεί. [5]Γιατί απλώς και μόνο βλέπουμε το ταξίδι από το σημείο στο οποίο τελείωσε, αναπολώντας το, φανταζόμενοι ότι το κάνουμε μια ακόμη φορά, επανεξετάζοντας ό,τι έχει περάσει.

5. Ένας δάσκαλος δε δίνει εμπειρία, επειδή δεν την έμαθε.[2]Αποκαλύφτηκε σε αυτόν στον καθορισμένο χρόνο. [3]Η όραση όμως είναι το δώρο του. [4]Αυτό το δώρο μπορεί να το δώσει κατ' ευθείαν, γιατί η γνώση του Χριστού δεν έχει χαθεί, επειδή Αυτός έχει όραση που μπορεί να τη δώσει σε οποιονδήποτε τη ζητήσει. [5]Το Θέλημα του Πατέρα και το Δικό Του είναι ενωμένα στη γνώση. [6]Υπάρχει ωστόσο ένα όραμα που το Άγιο Πνεύμα βλέπει, επειδή ο νους του Χριστού το βλέπει επίσης.

6. Ιδού η ένωση του κόσμου της αμφιβολίας και των σκιών με το άϋλο. [2]Ιδού ένα ήσυχο μέρος μέσα στον κόσμο που γίνεται άγιος με τη συγχώρεση και την αγάπη. [3]Ιδού, όλες οι αντιθέσεις συμφιλιώνονται, γιατί εδώ το ταξίδι τελειώνει. [4]Η εμπειρία, η οποία δε μαθαίνεται, δε διδάσκεται και δε βλέπεται, απλώς υπάρχει. [5]Η εμπειρία είναι υπεράνω του στόχου μας, γιατί υπερβαίνει ό,τι χρειάζεται να επιτευχθεί. [6]Ο στόχος μας είναι η όραση του Χριστού. [7]Αυτόν το στόχο μπορούμε να τον πετύχουμε.

7. Η όραση του Χριστού έχει ένα νόμο. [2]Δεν κοιτάζει το σώμα και δεν τον παίρνει για τον Υιό που ο Θεός δημιούργησε. [3]Βλέπει ένα φως πέρα από το σώμα, μια ιδέα πέρα από ό,τι μπορεί να αγγιχτεί, μια αγνότητα που δεν κηλιδώνεται από λάθη, οικτρά σφάλματα και τρομακτικές σκέψεις ενοχής από τα όνειρα της αμαρτίας. [4]Δε βλέπει κανένα διαχωρισμό. [5]Και κοιτάζει τους πάντες, σε κάθε περίσταση, σε όλα τα συμβάντα και όλα τα γεγονότα, χωρίς την παραμικρή εξασθένιση του φωτός που βλέπει.

8. Αυτή η όραση μπορεί να διδαχτεί, και πρέπει να διδαχτεί από όλους αυτούς που θα ήθελαν να την αποκτήσουν. [2]Απαιτεί μόνο και μόνο την αναγνώριση ότι ο κόσμος δεν μπορεί να δώσει τίποτα που μπορεί έστω και αμυδρά να συγκριθεί με την αξία της, ούτε να θέσει ένα στόχο που δεν εξαφανίζεται όταν αυτή έχει γίνει αντιληπτή. Αυτή την όραση δίνεις σήμερα: μη βλέπεις κανένα σαν ένα σώμα. [4]Χαιρέτησε τον σαν Υιό του Θεού που είναι, παραδεχόμενος ότι είναι, ένα με σένα στην αγιοσύνη.

9. Έτσι οι αμαρτίες του συγχωρούνται(γιατί ο Χριστός έχει όραση που έχει τη δύναμη να τις αγνοήσει όλες τους. [2]Με την συγχώρεση Του εξαφανίζονται. Απαρατήρητες από Αυτόν, απλώς εξαφανίζονται, γιατί το όραμα της αγιοσύνης που βρίσκεται πέρα από αυτές έρχεται να πάρει τη θέση τους. [4]Δεν έχει σημασία τι μορφή πήραν αυτές οι αμαρτίες, ή πόσο πελώριες φάνηκαν, ή ποιος φάνηκε ότι πληγώθηκε από αυτές. [5]Δεν υπάρχουν πια. [6]Και όλες οι επιπτώσεις που φάνηκαν να έχουν εξαφανιστεί μαζί με αυτές, έχουν εξουδετερωθεί και ποτέ δεν πρόκειται να συμβούν.

10. Κατ' αυτό τον τρόπο μαθαίνεις να δίνεις καθώς λαμβάνεις. [2]Και έτσι η όραση του Χριστού περιλαμβάνει και σένα επίσης. [3]Αυτό το μάθημα δεν είναι δύσκολο να το μάθεις, αν θυμάσαι ότι στον αδερφό σου βλέπεις μόνο και μόνο τον εαυτό σου. [4]Αν ο αδερφός σου έχει χαθεί στην αμαρτία, τότε κι εσύ έχεις χαθεί, αν βλέπεις φως μέσα του οι αμαρτίες σου έχουν συγχωρεθεί από τον εαυτό σου. [5]Κάθε αδερφός που συναντάς σήμερα προσφέρει μια ακόμη ευκαιρία να αφήσεις το όραμα του Χριστού να λάμψει πάνω σου και να σου προσφέρει την ειρήνη του Θεού.

11. Δεν έχει σημασία πότε θα έρθει η αποκάλυψη, γιατί αυτό δεν έχει να κάνει με το χρόνο. [2]Ο χρόνος όμως ακόμη έχει ένα δώρο να δώσει, στο οποίο η αληθινή γνώση καθρεφτίζεται με τέτοια ακρίβεια που η απεικόνιση της μοιράζεται την αθέατη αγιοσύνη της και η ομοίωση της λάμπει με την αθάνατη αγάπη της.[3]Εξασκούμεθα στο να βλέπουμε με τα μάτια του Χριστού σήμερα. [4]Και με τα άγια δώρα που δίνουμε, η όραση του Χριστού περιλαμβάνει κι εμάς επίσης.

ΜΑΘΗΜΑ 159

Δίνω τα Θαύματα που Έχω Λάβει.

I. Κανένας δεν μπορεί να δώσει ό,τι δεν έχει λάβει. 2Το να δώσεις ένα πράγμα απαιτεί πρώτα να το έχεις στην κατοχή σου. 3Εδώ οι νόμοι του Ουρανού και του κόσμου συμφωνούν. 4Εδώ όμως και διαχωρίζονται. 5Ό κόσμος πιστεύει ότι για να έχεις ένα πράγμα στην κατοχή σου, πρέπει να το κρατήσεις. 6Ή σωτηρία διδάσκει το αντίθετο. 7Το να δίνεις είναι ο τρόπος με τον οποίο αναγνωρίζεις ότι έχεις λάβει. 8Είναι η απόδειξη πως ό,τι έχεις λάβει είναι δικό σου.
2. Καταλαβαίνεις ότι έχεις θεραπευτεί, όταν δίνεις τη θεραπεία. 2Αποδέχεσαι ότι η συγχώρεση έχει επιτευχθεί στον εαυτό σου, όταν συγχωρείς. 3Αναγνωρίζεις τον αδερφό σου σαν τον εαυτό σου και έτσι αντιλαμβάνεσαι ότι είσαι ακέραιος. 4Δεν υπάρχει θαύμα που δεν μπορείς να δώσεις, γιατί όλα σου δίνονται. 5Λάβε τα τώρα με το να ανοίξεις το μέρος του νου σου όπου είναι αποθηκευμένα και να τα χαρίσεις.
3. Η όραση του Χριστού είναι ένα θαύμα. 2Πηγάζει πολύ πιο πάνω από τον εαυτό της, γιατί καθρεπτίζει την Αιώνια Αγάπη και την αναγέννηση της αγάπης που ποτέ δεν πεθαίνει, αλλά η οποία έχει συγκαλυφθεί. 3Ή όραση του Χριστού απεικονίζει τον Ουρανό, γιατί βλέπει ένα κόσμο τόσο όμοιο με τον Ουρανό που ό,τι ο Θεός δημιούργησε τέλειο μπορεί να καθρεφτιστεί εκεί.4Ό μαυρισμένος καθρέφτης που προσφέρει ο κόσμος μπορεί να δείξει μόνο διαστρεβλωμένες και κομματιασμένες εικόνες. 5Ό πραγματικός κόσμος απεικονίζει την αθωότητα του Ουρανού.
4. Η όραση του Χριστού είναι το θαύμα από το οποίο όλα τα θαύματα γεννιούνται. 2Είναι η πηγή τους, η οποία παραμένει με το κάθε θαύμα που δίνεις και η οποία όμως παραμένει και με σένα. 3Είναι ο δεσμός με τον οποίο ο δότης και ο παραλήπτης ενώνονται στην προέκταση του εαυτού τους εδώ στη γη, όπως είναι ένα στον Ουρανό. 4Ο Χριστός δε βλέπει καμιά αμαρτία σε κανένα. 5Και στα μάτια Του οι αναμάρτητοι είναι σαν ένα. 6Ή αγιοσύνη τους δόθηκε από τον Πατέρα Του και από τον Ίδιο.
5. Η όραση του Χριστού είναι η γέφυρα ανάμεσα στους κόσμους. 2Και στη δύναμη της μπορείς με ασφάλεια να εμπιστεύεσαι ότι θα σε μεταφέρει από αυτό τον κόσμο σε ένα κόσμο ολοκληρωτικά φτιαγμένο από συγχώρεση. 3Πράγματα που φαίνονται εδώ αρκετά στέρεα, είναι απλώς σκιές εκεί, διαφανή, αμυδρά βλεπόμενα, μερικές φορές ξεχασμένα και ποτέ ικανά να παρεμποδίσουν το φως που ακτινοβολεί πέρα από αυτά. 4Η αγιότητα έχει ξαναεπιστρέψει στην όραση, και οι τυφλοί μπορούν να δουν.
6. Αυτό είναι το ένα και μόνο δώρο του Αγίου Πνεύματος, το θησαυροφυλάκιο που μπορείς να επικαλεστείς με τέλεια βεβαιότητα για όλα τα πράγματα που μπορούν να συνεισφέρουν στην ευτυχία σου. 2Όλα βρίσκονται ήδη εδώ. 3Όλα μπορεί να τα λάβει κανείς απλώς και μόνο με το να τα ζητήσει. 4Εδώ η πόρτα δεν είναι ποτέ κλειδωμένη και σε κανένα δεν αρνείται η παραμικρή του παράκληση ή η πιο επείγουσα ανάγκη του. 5Δεν υπάρχει ασθένεια που δεν έχει ήδη θεραπευτεί, ούτε έλλειψη που δεν έχει διορθωθεί, ούτε ανάγκη που δεν έχει ικανοποιηθεί μέσα σε αυτό το χρυσό θησαυροφυλάκιο του Χριστού.
7. Εδώ θυμάται ο κόσμος τι χάθηκε, όταν πλάστηκε. 2Γιατί εδώ επιδιορθώνεται, γίνεται καινούριος και πάλι, αλλά από μια διαφορετική άποψη. 3Ό,τι προοριζόταν να γίνει ο οίκος της αμαρτίας γίνεται το κέντρο της λύτρωσης και η εστία του ελέους, όπου αυτοί που υποφέρουν θεραπεύονται και είναι ευπρόσδεκτοι. 4Κανένας δε θα διωχτεί από αυτόν το νέο οίκο, όπου η σωτηρία του τον περιμένει. 5Κανένας δεν του είναι άγνωστος. 6Κανένας δεν του ζητά τίποτε άλλο εκτός από το δώρο της αποδοχής του, του καλωσορίσματος του.
8. Η όραση του Χριστού είναι ο άγιος τόπος όπου οι κρίνοι της συγχώρεσης έχουν τις ρίζες τους. 2Αυτός είναι ο οίκος τους. 3Μπορούν να μεταφερθούν από εδώ πίσω στον κόσμο, αλλά ποτέ δεν μπορούν να αναπτυχθούν στο μη θρεπτικό και ρηχό έδαφος του κόσμου. 4 Χρειάζονται το φως και τη ζεστασιά και την καλόκαρδη φροντίδα που προσφέρει η αγάπη του Χριστού. 5Χρειάζονται την αγάπη με την οποία Αυτός τους κοιτάζει. 6Και γίνονται οι αγγελιαφόροι Του, οι οποίοι δίνουν έτσι όπως έλαβαν.
9. Πάρε από την παρακαταθήκη Του, ώστε οι θησαυροί της να αυξηθούν. 2Όι κρίνοι Του δε

φεύγουν από τον οίκο τους, όταν μεταφέρονται πίσω στον κόσμο. [3]Οι ρίζες τους παραμένουν. [4]Δε φεύγουν από την πηγή τους, αλλά φέρνουν μαζί τους την αγαθοεργία της πηγής τους και μετατρέπουν τον κόσμο σ' ένα κήπο όμοιο με αυτόν από τον οποίο προήλθαν και στον οποίο ξαναπηγαίνουν με μεγαλύτερη ευωδιά. [5]Τώρα είναι διπλά ευλογημένοι. [6]Τα μηνύματα που έφεραν από τον Χριστό έχουν διανεμηθεί και έχουν επιστραφεί σε αυτούς. [7]Και αυτοί τα επιστρέφουν χαρούμενα σε Αυτόν.
10. Ιδού, η παρακαταθήκη των θαυμάτων που είναι στη διάθεση σου για να δώσεις. [2]Δεν αξίζεις το δώρο, όταν ο Θεός όρισε να σου δοθεί; [3]Μην κρίνεις τον Υιό του Θεού, αλλά ακολούθησε στο δρόμο που Αυτός έχει χαράξει. [4]Ο Χριστός έχει ονειρευτεί το όνειρο ενός συγχωρεμένου κόσμου. [5]Αυτό είναι το δώρο Του, με το οποίο μια γλυκιά μετάβαση μπορεί να γίνει από το θάνατο στη ζωή, από την απελπισία στην ελπίδα. [6]Ας ονειρευτούμε με Αυτόν για μια στιγμή. [7]Το όνειρο Του μας ξυπνά στην αλήθεια. [8]Η όραση Του δίνει τα μέσα για την επιστροφή στην παντοτινή μας αγιότητα στο Θεό, η οποία δεν έχει χαθεί.

ΜΑΘΗΜΑ 160

Είμαι στο Σπίτι μου. Ο Φόβος Είναι Άγνωστος Εδώ.

1. Ο φόβος είναι άγνωστος στην αγάπη. [2]Ταυτίσου με το φόβο, και θα αποξενωθείς από τον εαυτό σου.[3]Και έτσι θα είσαι άγνωστος στον εαυτό σου. [4]Ό,τι είναι ο Εαυτός σου παραμένει αποξενωμένο από το μέρος του εαυτού σου που νομίζει ότι είναι πραγματικό, αλλά διαφορετικό από τον εαυτό σου. [5]Ποιος θα μπορούσε να είναι ψυχικά υγιής σε μια τέτοια κατάσταση; [6]Ποιος άλλος παρά ένας τρελός θα μπορούσε να πιστέψει ότι είναι ό,τι δεν είναι και να καταδικάσει τον εαυτό του;
2. Υπάρχει ένας ξένος ανάμεσα μας, ο οποίος προέρχεται από μια ιδέα τόσο άσχετη με την αλήθεια, που μιλά μια διαφορετική γλώσσα, βλέπει έναν κόσμο που η αλήθεια δε γνωρίζει και καταλαβαίνει αυτό που η αλήθεια θεωρεί ακατανόητο. [2]Κι ακόμα πιο παράξενο, δεν αναγνωρίζει εκείνο στον οποίο έρχεται, κι ωστόσο ισχυρίζεται ότι το σπίτι του του ανήκει, ενώ εκείνος είναι ένας ξένος τώρα που αυτός είναι στο σπίτι. [3]Κι ωστόσο, πόσο εύκολο θα ήταν να πει κανείς: «Αυτό είναι το σπίτι μου. [4]Εδώ ανήκω και δε θα φύγω, επειδή ένας τρελός λέει ότι πρέπει να φύγω».
3. Για ποιο λόγο δεν το λες αυτό; [2]Για ποιον άλλο λόγο εκτός του ότι είχες προσκαλέσει αυτό τον ξένο να πάρει τη θέση σου και να σε αποξενώσει από τον εαυτό σου; [3]Κανένας δε θα άφηνε τον εαυτό του να εκδιωχτεί τόσο αχρείαστα, εκτός αν νόμιζε ότι υπήρχε ένα άλλο σπίτι που ταίριαζε καλύτερα στις προτιμήσεις του.
4. Ποιος είναι αυτός ο ξένος; [2]Είναι ο φόβος ή εσύ που είσαι ακατάλληλος για τον οίκο που ο Θεός χορήγησε για τον Υιό Του; [3]Είναι ο φόβος Δικός Του, δημιουργημένος κατά την ομοίωση Του; [4]Είναι ο φόβος που η αγάπη ολοκληρώνει και από τον οποίο ολοκληρώνεται; [5]Δεν υπάρχει σπίτι που να μπορεί να στεγάζει και την αγάπη και το φόβο.[6]Η αγάπη και ο φόβος δεν μπορούν να συνυπάρχουν. [7]Αν εσύ είσαι πραγματικός, τότε ο φόβος πρέπει να είναι μια ψευδαίσθηση. [8]Και αν ο φόβος είναι πραγματικός, τότε εσύ δεν υπάρχεις καθόλου.
5. Πόσο εύκολα, λοιπόν, λύνεται αυτό το ζήτημα. [2]Όποιος φοβάται έχει μόνο και μόνο απαρνηθεί τον εαυτό του και έχει πει: «Είμαι ξένος εδώ. [3]Και έτσι αφήνω το σπίτι μου σε κάποιον που μου μοιάζει πιο πολύ από τον εαυτό μου και του δίνω όλα αυτά που νόμιζα ότι μου ανήκουν». [4]Τώρα έχει αναγκαστικά εξοριστεί, μη γνωρίζοντας ποιος είναι, αβέβαιος για όλα τα πράγματα εκτός από αυτό: ότι δεν είναι ο εαυτός του και ότι δεν μπορεί να πάει στο σπίτι του.
6. Τι αναζητά τώρα; [2]Τι μπορεί να βρει; [3]Αποξενωμένος από τον εαυτό του δεν μπορεί να βρει το σπίτι του οπουδήποτε κι αν κοιτάξει, γιατί έχει κάνει την επιστροφή αδύνατη. [4]Ο δρόμος του έχει χαθεί, ένα θαύμα όμως θα τον ανακαλύψει και θα του δείξει ότι δεν είναι πια ένας ξένος. [5]Το θαύμα θα έρθει. [6]Γιατί ο Εαυτός του παραμένει στο σπίτι του. [7]Αυτός δεν προσκάλεσε κανένα ξένο και δεν ταύτισε κατά λάθος τον Εαυτό Του με καμιά ξένη σκέψη. [8]Και θα καλέσει τους Δικούς Του στον εαυτό Του σε αναγνώριση του ποιοι είναι οι Δικοί Του.

7. Ποιος είναι ο ξένος; [2]Δεν είναι αυτός που ο Εαυτός σου παραλείπει να καλέσει; [3]Τώρα δεν μπορείς να αναγνωρίσεις αυτόν τον ξένο που έχει μπει στη μέση, γιατί του έχεις δώσει τη θέση που δικαιωματικά σου ανήκει. [4]Ό Εαυτός σου όμως είναι τόσο βέβαιος για τους Δικούς Του, όσο είναι ο Θεός για τον Υιό Του. [5]Ο Θεός δεν μπορεί να κάνει λάθος για τη φύση της δημιουργίας.
[6]Είναι σίγουρος για το ποιος Του ανήκει. [7]Κανένας ξένος δεν μπορεί να παρεμβληθεί μεταξύ της γνώσης Του και της πραγματικότητας του Υιού Του. [8]Δε γνωρίζει ξένους. [9]Είναι βέβαιος για τον Υιό Του.
8. Η βεβαιότητα του Θεού είναι αρκετή. [2]Οποιον γνωρίζει ο Θεός ότι είναι ο Υιός Του, ανήκει εκεί που Αυτός έχει βάλει τον Υιό Του για πάντα. [3]Έχει απαντήσει σε σένα που ρωτάς: «Ποιος είναι ο ξένος;'» [4]Ακουγε τη Φωνή Του να σε διαβεβαιώνει, ήρεμα και με σιγουριά, ότι δεν είσαι ένας ξένος στον Πατέρα σου, ούτε και ο Δημιουργός σου έχει αποξενωθεί από σένα. [5]Αυτόν που ο Θεός έχει ενώσει παραμένει για πάντα αδιαίρετος, στον οίκο του σε Αυτόν, ποτέ αποξενωμένος από τον Εαυτό του.
9. Σήμερα προσφέρουμε ευχαριστίες που ο Χριστός έχει έρθει να ψάξει στον κόσμο για ό,τι Του ανήκει.[2]Η όραση Του δε βλέπει ξένους παρά μόνο τους Δικούς Του και ενώνεται χαρούμενα με αυτούς. [3]Αυτοί Τον βλέπουν σαν ένα ξένο, γιατί δεν αναγνωρίζουν τον εαυτό τους. [4]Ωστόσο, καθώς Τον καλωσορίζουν θυμούνται. [5]Και Αυτός τους οδηγεί και πάλι με τρυφερότητα στον οίκο που ανήκουν.
10. Κανέναν δεν ξεχνά ο Χριστός. [2]Κανένα δεν παραλείπει να σου δώσει να θυμηθείς, ώστε το σπίτι σου να μπορεί να είναι ολοκληρωμένο και τέλειο όπως δημιουργήθηκε. [3]Αυτός δε σε έχει ξεχάσει. [4]Δε θα Τον θυμηθείς όμως μέχρι να δεις τους πάντες όπως Αυτός τους βλέπει. [5]Οποιος δεν αναγνωρίζει τον αδερφό του, Τον απαρνείται, και έτσι αρνείται να δεχτεί το δώρο της όρασης μέσω του οποίου ο Εαυτός του αναγνωρίζεται ξεκάθαρα, το σπίτι του επιστρέφει στη μνήμη του και η σωτηρία πραγματοποιείται.

ΜΑΘΗΜΑ 161

Δώσε μου την Ευλογία σου Άγιε Υιέ του Θεού.

1. Σήμερα εξασκούμεθα διαφορετικά και παίρνουμε μια ορισμένη θέση ως προς το θυμό μας, ώστε οι φόβοι μας να εξαφανιστούν και να αφήσουμε χώρο για την αγάπη. [2]Η σωτηρία είναι εδώ στα απλά λόγια με τα οποία εφαρμόζουμε τη σημερινή ιδέα. [3]Εδώ είναι η απάντηση στον πειρασμό, η οποία ποτέ δεν μπορεί να μην καλωσορίσει το Χριστό εκεί που ο φόβος και ο θυμός είχαν κυριαρχήσει προηγουμένως. [4]Εδώ η Επανόρθωση έχει ολοκληρωθεί, ο κόσμος έχει ξεπεραστεί με ασφάλεια και ο Ουρανός έχει τώρα αποκατασταθεί. Εδώ είναι η απάντηση της Φωνής του Θεού.
2. Οι εντελώς αφηρημένες έννοιες είναι η φυσιολογική κατάσταση του νου. [2]Μέρος όμως του νου δεν είναι φυσιολογικό τώρα. [3]Δε βλέπει τα πάντα σαν ένα. [4]Αντιθέτως, βλέπει μόνο και μόνο κομμάτια της ολότητας γιατί μόνο έτσι θα μπορούσε να επινοήσει τον επί μέρους κόσμο που βλέπεις. Ό σκοπός όλης της όρασης είναι να σου δείξει ό,τι η επιθυμία να δεις. [6]Ολη η ακοή φέρνει στο νου σου μόνο και μόνο τους ήχους που ο νους σου θέλει να ακούσει.
3. Έτσι πλάστηκαν τα συγκεκριμένα πράγματα. [2]Και τώρα είναι αυτά τα συγκεκριμένα πράγματα που πρέπει να χρησιμοποιήσουμε για την εξάσκηση μας. [3]Τα δίνουμε στο Άγιο Πνεύμα, ώστε Αυτός να μπορέσει να τα χρησιμοποιήσει για ένα σκοπό που είναι διαφορετικός από το σκοπό που τους δώσαμε. [4]Αυτός όμως μπορεί να χρησιμοποιήσει μόνο ό,τι πλάσαμε για να μας διδάξει από μια διαφορετική άποψη, έτσι ώστε να μπορέσουμε να δούμε μια διαφορετική χρήση στο καθετί.
4. Ένας αδερφός είναι όλοι οι αδερφοί. [2]Ό κάθε νους περιλαμβάνει όλους τους νόες, γιατί ο κάθε νους είναι αδιαίρετος. [3]Αυτή είναι η αλήθεια. [4]Κι ωστόσο, διευκρινίζουν αυτές οι σκέψεις το νόημα της δημιουργίας; [5]Σου είναι αυτά τα λόγια εντελώς κατανοητά; [6]Τι άλλο μπορεί να σου φαίνεται ότι είναι παρά κούφιοι ήχοι, ευχάριστοι ίσως, ορθοί στο συναισθηματικό τους τόνο, αλλά βασικά μη κατανοητοί και μη κατανοήσιμοι. [7]Ό νους που δίδαξε τον εαυτό του να σκέπτεται συγκεκριμένα δε μπορεί πια να συλλάβει τις

αφηρημένες έννοιες μ' έναν τρόπο που περιλαμβάνει τα πάντα. [8]Χρειαζόμαστε να δούμε λίγο για να μάθουμε πολλά.
5. Φαίνεται πως είναι το σώμα που αισθανόμαστε ότι περιορίζει την ελευθερία μας, μας κάνει να υποφέρουμε και στο τέλος αφαιρεί τη ζωή μας. [2]Τα σώματα όμως δεν είναι παρά σύμβολα μιας συγκεκριμένης μορφής φόβου. [3]Χωρίς σύμβολα, ο φόβος δεν αξίζει καμιά αντίδραση, γιατί τα σύμβολα μπορούν να αντιπροσωπεύουν ό,τι δεν έχει νόημα.[4]Η αγάπη δε χρειάζεται σύμβολα, επειδή είναι αληθινή. [5]Ο φόβος όμως προσκολλάται σε συγκεκριμένα πράγματα, επειδή είναι ψεύτικος.
6. Τα σώματα επιτίθενται, οι νόες όμως δεν επιτίθενται. [2]Αυτή η σκέψη σίγουρα θυμίζει το κείμενο μας, το οποίο την τονίζει συχνά. [3]Αυτός είναι ο λόγος που τα σώματα γίνονται εύκολα τα σύμβολα του φόβου. [4] Έχεις πολλές φορές παρακινηθεί να κοιτάζεις πέρα από το σώμα, γιατί η θέα του σώματος δείχνει το σύμβολο του «εχθρού» της αγάπης που η όραση του Χριστού δε βλέπει. [5]Το σώμα είναι ο στόχος της επίθεσης, γιατί κανένας δε νομίζει ότι μισεί ένα νου. [6]Τι άλλο όμως εκτός από το νου διατάζει το σώμα να επιτεθεί; [7]Τι άλλο θα μπορούσε να είναι η έδρα του φόβου, εκτός από ό,τι σκέπτεται το φόβο;
7. Το μίσος είναι συγκεκριμένο. [2]Πρέπει να υπάρχει ένα πράγμα στο οποίο να γίνει η επίθεση. [3]Ένας εχθρός πρέπει να γίνει αντιληπτός σε μια τέτοια μορφή που να μπορεί να αγγιχτεί και να ιδωθεί και να ακουστεί και τελικά να φονευτεί.
[4]Όταν το μίσος εναπόκειται σε κάποιο πράγμα, απαιτεί το θάνατο τόσο σίγουρα όσο η Φωνή του Θεού διακηρύσσει ότι δεν υπάρχει θάνατος. Ό φόβος είναι αχόρταγος, καταβροχθίζει το καθετί που βλέπουν τα μάτια του, βλέποντας τον εαυτό του στο καθετί και έχοντας την ανάγκη να στραφεί εναντίον του εαυτού του και να καταστρέψει.
8. Όποιος βλέπει ένα αδερφό σαν ένα σώμα, τον βλέπει σαν σύμβολο του φόβου. [2]Και θα επιτεθεί, επειδή ό,τι βλέπει είναι ο δικός του φόβος εξωτερικευμένος, έτοιμος να επιτεθεί, ουρλιάζοντας να ενωθεί με αυτόν και πάλι. [3]Μην υποτιμάς την ένταση της οργής που ο προβλημένος φόβος γεννά. [4]Στριγγλίζει γεμάτος οργή και γρατζουνίζει τον αέρα με λύσσα, ελπίζοντας να αρπάξει τον πλάστη του και να τον καταβροχθίσει.
9. Αυτό βλέπουν τα μάτια του σώματος σε κάποιον που ο Ουρανός λατρεύει, οι άγγελοι αγαπούν και ο Θεός δημιούργησε τέλειο. [2]Αυτή είναι η πραγματικότητα του. [3]Και στην όραση του Χριστού η ομορφιά του καθρεπτίζεται σε μια μορφή τόσο άγια και τόσο υπέροχη που δε θα μπορούσες να κρατηθείς από το να γονατίσεις στα πόδια του. [4]Αντί να γονατίσεις όμως, θα πάρεις το χέρι του, γιατί στα μάτια του Χριστού είσαι όμοιος με αυτόν. [5]Η επίθεση σου σε αυτόν είναι ο εχθρός σου, γιατί δε θα αντιληφτείς ότι στα χέρια του είναι η σωτηρία σου. [6]Ζήτησέ του μόνο αυτό και θα σου το δώσει. [7]Ζήτησέ του να μη συμβολίζει το φόβο σου. [8]Θα παρακαλούσες να καταστρέψει η αγάπη τον εαυτό της; [9]Η θα ήθελες να σου αποκαλυφθεί και να σε απελευθερώσει;
10. Σήμερα εξασκούμεθα μ' ένα τρόπο που έχουμε επιχειρήσει προηγουμένως. [2]Η ετοιμότητα σου είναι πιο κοντά τώρα και θα πλησιάσουμε περισσότερο σήμερα την όραση του Χριστού. [3]Αν είσαι αποφασισμένος να την φτάσεις, θα πετύχεις σήμερα. [4]Και μόλις πετύχεις, δε θα είσαι πρόθυμος να δεχτείς τους μάρτυρες που τα μάτια του σώματος σου προσκαλούν. [5]Ο,τι θα δεις, θα σου μιλήσει τραγουδιστά για πανάρχαιες μελωδίες που θα θυμηθείς . [6]Δεν έχεις ξεχαστεί στον Ουρανό. [7]Δεν θα ήθελες να τον θυμηθείς;
11. Διάλεξε έναν αδερφό, σύμβολο των υπολοίπων, και ζήτησε του τη σωτηρία. [2]Δες τον πρώτα όσο πιο καθαρά μπορείς στην ίδια μορφή που τον έχεις συνηθίσει.[3]Δες το πρόσωπο του, τα χέρια και τα πόδια του, τα ρούχα του. [4]Παρακολούθησε τον να χαμογελά και δες τις γνωστές χειρονομίες που κάνει τόσο συχνά. [5]Μετά συλλογίσου το εξής: ό,τι βλέπεις τώρα σου κρύβει τη θέα ενός που μπορεί να σου συγχωρέσει όλες σου τις αμαρτίες. Τα ιερά χέρια του οποίου μπορούν να αφαιρέσουν τα καρφιά που τρυπούν τα δικά σου χέρια και να βγάλουν το αγκαθωτό στεφάνι που έχεις βάλει πάνω στο ματωμένο σου κεφάλι. [6]Ζήτησέ του το εξής, ώστε να μπορέσει να σε απελευθερώσει:
[7]Δώσε μου την ευλογία σου άγιε Υιέ του Θεού.
[8]Θα ήθελα να σε κοιτάξω με τα μάτια του Χριστού
και να δω την τέλεια αθωότητα μου σε σένα.
12. Και Αυτός θα απαντήσει σε Εκείνον που επικαλέστηκες. [2]Γιατί θα ακούσει τη Φωνή για το Θεό μέσα σου και θα απαντήσει με τη δική σου φωνή. [3]Κοίταξέ τον τώρα, αυτόν που

έχεις δει μόνο και μόνο σαν σάρκα και οστά, και αναγνώρισε ότι ο Χριστός έχει έρθει σε σένα. [4]Η σημερινή σου ιδέα είναι η ασφαλής σου απόδραση από το θυμό και το φόβο. [5]Πρόσεξε να τη χρησιμοποιήσεις αμέσως, αν μπεις στο πειρασμό να επιτεθείς σ' έναν αδερφό και να αντιληφθείς σε αυτόν το σύμβολο του φόβου σου. [6]Και θα τον δεις ξαφνικά να μεταμορφώνεται από εχθρό σε σωτήρα, από το διάβολο στο Χριστό.

ΜΑΘΗΜΑ 162

Είμαι Όπως με Δημιούργησε ο Θεός.

1. Αυτή μονάχα η σκέψη, αν κρατιόταν στο νου, θα έσωζε τον κόσμο. [2]Από καιρό σε καιρό θα την επαναλαμβάνουμε, καθώς φτάνουμε σε νέα στάδια στη μάθηση μας.[3]Θα έχει πολύ μεγαλύτερο νόημα για σένα καθώς προχωρείς. [4]Αυτά τα λόγια είναι ιερά, γιατί είναι τα λόγια που ο Θεός έδωσε σαν απάντηση στον κόσμο που έπλασες. [5]Με αυτά ο κόσμος εξαφανίζεται, και όλα τα πράγματα που βλέπονται μέσα στα καταχνιασμένα σύννεφα του και τις νεφελώδεις ψευδαισθήσεις του χάνονται καθώς λέει κανείς αυτά τα λόγια. [6]Γιατί προέρχονται από το Θεό.
2. Αυτός είναι ο Λόγος με τον οποίο ο Υιός έγινε η ευτυχία του Πατέρα Του, η Αγάπη Του και η τελείωση Του. [2]Εδώ διακηρύσσεται η δημιουργία και τιμάται όπως είναι. [3]Δεν υπάρχει κανένα όνειρο που αυτά τα λόγια δε θα εξαφανίσουν, καμιά σκέψη αμαρτίας και καμιά ψευδαίσθηση μέσα στο όνειρο που δε θα διαλυθούν μπροστά στη δύναμη τους. [4]Είναι η σάλπιγγα της αφύπνισης που αντηχεί σε όλο τον κόσμο. [5]Οι νεκροί ξυπνούν για να απαντήσουν στο κάλεσμα της. [6]Και αυτοί που ζουν και ακούν το σάλπισμα της ποτέ δε θα δουν το θάνατο.
3. Είναι πράγματι άγιος αυτός που κάνει αυτά τα λόγια δικά του, ανυψώνοντας τα στο νου του όταν ξυπνά το πρωί, ανακαλώντας τα στη μνήμη του όλη την ημέρα και παίρνοντας τα μαζί του τη νύχτα όταν πάει να κοιμηθεί. [2]Τα όνειρα του είναι γεμάτα ευτυχία και η ανάπαυση του σίγουρη, η ασφάλεια του εξασφαλισμένη και το σώμα του θεραπευμένο, επειδή κοιμάται και ξυπνά με την αλήθεια πάντοτε μπροστά του. [3]Θα σώσει τον κόσμο, επειδή δίνει στον κόσμο ό,τι λαμβάνει κάθε φορά που εφαρμόζει τα λόγια της αλήθειας.
4. Σήμερα εξασκούμεθα απλά. [2]Γιατί τα λόγια που χρησιμοποιούμε είναι ισχυρά και δε χρειάζονται άλλες σκέψεις για να αλλάξουν το νου εκείνου που τα χρησιμοποιεί. [3]Τόσο ολοκληρωτικά μεταβάλλεται ο νους, που γίνεται τώρα το θησαυροφυλάκιο στο οποίο ο Θεός τοποθετεί όλα τα δώρα Του όλη την Αγάπη Του, για να διανεμηθεί σε όλο τον κόσμο και να αυξηθεί με το δόσιμο της και να διατηρήσει την πληρότητα της επειδή το μοίρασμα της είναι απεριόριστο. [4]Και έτσι μαθαίνεις να σκέπτεσαι με το Θεό.[5]Η όραση του Χριστού έχει επανορθώσει τη δική σου όραση με το να διασώσει το νου σου.
5. Τιμάμε εσένα σήμερα. [2]Δικό σου είναι το δικαίωμα για την τέλεια αγιοσύνη που τώρα αποδέχεσαι. [3]Με αυτή την αποδοχή η σωτηρία έρχεται στον καθένα, γιατί ποιος θα μπορούσε να αγαπά την αμαρτία όταν τέτοια αγιοσύνη έχει ευλογήσει τον κόσμο; [4]Γ1οιος θα μπορούσε να απελπιστεί, όταν η τέλεια χαρά είναι δική σου, διαθέσιμη σε όλους σαν θεραπεία για τη θλίψη και τη δυστυχία για κάθε αίσθηση απώλειας και για την πλήρη απόδραση από την αμαρτία και την ενοχή;
6. Και ποιος δε θα ήθελε να είναι αδερφός σου τώρα, εσύ, που είσαι ο λυτρωτής του και ο σωτήρας του. [2]Ποιος θα μπορούσε να μη σε καλωσορίζει στην καρδιά του με μια πρόσκληση γεμάτη αγάπη, ανυπομονώντας να ενωθεί με έναν όμοιο του στην αγιοσύνη; [3]Είσαι όπως σε δημιούργησε ο Θεός. [4]Αυτά τα λόγια διαλύουν το σκοτάδι και η νύχτα εξαφανίζεται. [5]Το φως έχει έρθει σήμερα να ευλογήσει τον κόσμο. [6]Γιατί έχεις αναγνωρίσει τον Υιό του Θεού και στην αναγνώριση σου είναι η αναγνώριση το κόσμου.

ΜΑΘΗΜΑ 163

Δεν Υπάρχει Θάνατος. Ο Υιός του Θεού Είναι Ελεύθερος.

1. Ο θάνατος είναι μια σκέψη που παίρνει πολλές μορφής, οι οποίες συχνά δεν αναγνωρίζονται. [2]Μπορεί να παρουσιαστεί σαν λύπη, φόβος, ανησυχία ή αμφιβολία, σαν θυμός, απιστία και έλλειψη εμπιστοσύνης, σαν ενδιαφέρον για σώματα, σαν φθόνος και σαν όλες τις μορφές στις οποίες η επιθυμία να είσαι αυτό που δεν είσαι μπορεί να έρθει να σε δελεάσει. [3]Ολες αυτές οι σκέψεις δεν είναι παρά απεικονίσεις της λατρείας του θανάτου σαν σωτήρα και απελευθερωτή.
2. Η προσωποποίηση του φόβου, ο οικοδεσπότης της αμαρτίας, ο Θεός των ενόχων και ο άρχοντας όλων των ψευδαισθήσεων και απατών, η σκέψη του θανάτου φαίνεται ισχυρή. [2]Γιατί φαίνεται να κρατά όλα τα όντα μέσα στο ρυτιδιασμένο χέρι της, όλες τις ελπίδες και τις επιθυμίες μέσα στο καταστρεπτικό της γράπωμα, καθώς επίσης και όλους τους στόχους που γίνονται αντιληπτοί μόνο και μόνο στα τυφλά της μάτια.[3]Οι αδύναμοι, οι ανήμποροι και οι άρρωστοι υποκλίνονται μπροστά στην εικόνα της, νομίζοντας ότι μόνο αυτή είναι πραγματική, αναπόφευκτη, άξια της εμπιστοσύνης τους. [4]Γιατί μόνο αυτή θα έρθει στα σίγουρα.
3. Όλα τα πράγματα εκτός από το θάνατο φαίνονται να είναι αβέβαια, χάνονται όσο δύσκολο κι αν είναι να τα κερδίσεις, έχουν αβέβαιη έκβαση και τείνουν να προδίνουν τις ελπίδες που κάποτε δημιούργησαν και να αφήνουν τη γεύση του πόνου και της ταπείνωσης στο πέρασμα τους, στη θέση των φιλοδοξιών και των ονείρων. [2]Στο θάνατο όμως βασίζεται κανείς. [3]Γιατί θα έρθει στα σίγουρα, όταν έρθει η ώρα για την άφιξη του. [4]Ποτέ δεν θα παραλείψει να πάρει κάθε ζωή σαν όμηρο του.
4. Θα ήθελες να υποταχτείς σε ένα τέτοιο είδωλο; [2]Εδώ, η δύναμη και η ισχύς του Ίδιου του Θεού γίνεται αντιληπτή μέσα σε ένα είδωλο φτιαγμένο από σκόνη. [3]Εδώ, το αντίθετο του Θεού ανακηρύσσεται κύριος όλης της δημιουργίας, δυνατότερο από το Θέλημα του Θεού για τη ζωή, δυνατότερο από την απεραντοσύνη της αγάπης και από την τέλεια, αμετάβλητη σταθερότητα του Ουρανού. [4]Εδώ, το θέλημα του Πατέρα και του Υιού συντρίβεται τελικά και αφήνεται να αναπαυτεί κάτω από την ταφόπετρα που ο θάνατος έχει βάλει πάνω στο σώμα του άγιου Υιού του Θεού.
5. Ελεεινός στη συντριβή του, έχει γίνει όπως ο θάνατος θα τον ήθελε να είναι. [2]Ο επιτάφιος του, τον οποίο ο ίδιος ο θάνατος έχει γράψει, δεν του δίνει κανένα όνομα, γιατί έχει γίνει χώμα. [3]Λέει μονάχα το εξής: «Εδώ είναι ένας μάρτυρας ότι ο Θεός είναι νεκρός». [4]Και αυτό ο θάνατος το γράφει ξανά και ξανά, ενώ οι πιστοί του συμφωνούν και γονατισμένοι με τα μέτωπα τους κάτω στο έδαφος ψιθυρίζουν φοβισμένοι ότι έχει δίκιο.
6. Είναι αδύνατο να λατρεύεις οποιαδήποτε μορφή θανάτου και ωστόσο να διαλέξεις μερικές μορφές που δε θα σου άρεσαν και θα ήθελες να αποφύγεις, ενώ ακόμα εμπιστεύεσαι τις υπόλοιπες. [2]Γιατί ο θάνατος είναι απόλυτος. [3]Είτε όλα τα πράγματα πεθαίνουν είτε ζουν και δεν μπορούν να πεθάνουν. [4]Κανένας συμβιβασμός δεν είναι δυνατός .[5]Γιατί εδώ βλέπουμε και πάλι μια ολοφάνερη ιδέα, την οποία πρέπει να δεχτούμε αν θέλουμε να είμαστε διανοητικά υγιείς: ό,τι αντικρούει εντελώς μια σκέψη δεν μπορεί να είναι αληθινό, εκτός αν το αντίθετο της αποδεχτεί ότι είναι ψέματα.
7. Η ιδέα του θανάτου του Θεού είναι τόσο γελοία, που ακόμη και οι τρελοί δυσκολεύονται να την πιστέψουν. [2]Γιατί υπονοεί ότι ο Θεός ήταν ζωντανός κάποτε και με κάποιο τρόπο αφανίστηκε, φονεύτηκε, προφανώς, από εκείνους που δεν Τον ήθελαν να επιβιώσει.[3]Η ισχυρότερη τους θέληση μπόρεσε να υπερνικήσει τη Δική Του και έτσι η αιώνια ζωή υπόκυψε στο θάνατο. [4]Και μαζί με τον Πατέρα πέθανε και ο Υιός επίσης.
8. Αυτοί που λατρεύουν το θάνατο μπορεί να είναι φοβισμένο». [2]Και ωστόσο, μπορούν τέτοιες σκέψεις να είναι τρομακτικές; [3]Αν έβλεπαν ότι είναι μονάχα ο θάνατος στον οποίο πιστεύουν, θα απελευθερώνονταν αμέσως. [4]Και εσύ θα τους το δείξεις αυτό σήμερα. [5]Δεν υπάρχει θάνατος, τον απαρνιόμαστε τώρα στην κάθε μορφή του, για τη σωτηρία τους και για τη δική μου σωτηρία επίσης. [6]Ο Θεός δεν έπλασε το Θάνατο. [7]Επομένως, οποιαδήποτε μορφή κι αν παίρνει πρέπει να είναι ψευδαίσθηση. [8]Αυτή είναι η θέση που

παίρνουμε σήμερα. [9]Και μας ανατίθεται να κοιτάξουμε πέρα από το θάνατο και να δούμε τη ζωή.
9. Πατέρα μας, ευλόγησε τα μάτια μας σήμερα. [2]Είμαστε οι αγγελιαφόροι σου και θα θέλαμε να δούμε την υπέροχη αντανάκλαση της Αγάπης Σου η οποία λάμπει στο καθετί [3]Ζούμε και κινούμαστε μονάχα μέσα σε Εσένα. [4]Δεν είμαστε αποχωρισμένοι από την αιώνια ζωή Σου. 5Δεν υπάρχει θάνατος, γιατί ο θάνατος δεν είναι το θέλημά Σου. [6]Και βρισκόμαστε, εκεί που μας έχεις βάλει, στη ζωή που μοιραζόμαστε με Εσένα και με όλα τα όντα για να είμαστε όμοιοι με Εσένα και μέρος του Εαυτού Σου για πάντα. [Δ]εχόμαστε τις Σκέψεις Σου σαν δικές μας και το θέλημά μας είναι ένα με το Δικό Σου Θέλημα για πάντα. [8]Αμήν.

<u>ΜΑΘΗΜΑ 164</u>

Τώρα Είμαστε Ένα με Αυτόν που Είναι η Πηγή μας.

I. Ποια άλλη ώρα εκτός από αυτή τη στιγμή μπορεί να αναγνωριστεί η αλήθεια; [2]Το παρόν είναι ο μόνος χρόνος που υπάρχει. [3]Και έτσι σήμερα, αυτή τη στιγμή, τώρα, ερχόμαστε να δούμε ό,τι υπάρχει για πάντα, όχι στη δική μας όραση αλλά στα μάτια του Χριστού. [4]Αυτός κοιτάζει πέρα από το χρόνο και βλέπει την αιωνιότητα όπως απεικονίζεται εκεί. [5]Ακούει τους ήχους που ο ανόητος, πολυάσχολος κόσμος δημιουργεί, αλλά τους ακούει αμυδρά. [6]Γιατί πέρα από όλους αυτούς ακούει το τραγούδι του Ουρανού και βρίσκει τη Φωνή για το Θεό πιο ξεκάθαρη, πιο κοντινή και πιο σημαντική.
2. Ο κόσμος σβήνει εύκολα μπροστά στη θέα Του. [2]Οι ήχοι του γίνονται αμυδροί. [3]Μια μελωδία που προέρχεται από πολύ πιο μακριά από τον κόσμο γίνεται ολοένα και πιο αισθητή, ένα πανάρχαιο Κάλεσμα στο Οποίο Αυτός δίνει μια πανάρχαια απάντηση. [4]Θα τα αναγνωρίσεις και τα δύο, γιατί δεν είναι παρά η απάντησή σου στο Κάλεσμα του Πατέρα σου. Ό Χριστός απαντά για σένα, αντηχώντας τον Εαυτό σου, χρησιμοποιώντας τη φωνή σου για να δώσει τη χαρούμενη συγκατάθεση Του, αποδεχόμενος την απελευθέρωση σου για σένα.
3. Πόση άγια είναι η εξάσκηση σου σήμερα, καθώς ο Χριστός σου δίνει την όραση Του και ακούει για σένα και απαντά στο όνομα σου το Κάλεσμα που ακούει! [2]Πόσο ήσυχη είναι η ώρα που δίνεις για να είσαι μαζί Του, πέρα από τον κόσμο. [3]Πόσο εύκολα ξεχνιούνται όλες οι φαινομενικές αμαρτίες σου και όλοι οι καημοί σου. [4]Σήμερα ο πόνος εγκαταλείπεται, γιατί οι θέσεις και οι ήχοι που προέρχονται από πιο κοντά από τον κόσμο είναι ξεκάθαροι για σένα που σήμερα θα δεχτείς τα δώρα που δίνει Αυτός.
4. Υπάρχει μια σιωπή στην οποία ο κόσμος δεν μπορεί να εισβάλει. [2]Υπάρχει μια πανάρχαιη ειρήνη που βαστάς στην καρδιά σου και την οποία δεν έχεις χάσει. [3]Υπάρχει μια αίσθηση αγιοσύνης μέσα σου που η σκέψη της αμαρτίας δεν έχει αγγίξει. [4]Όλα αυτά θα τα θυμηθείς σήμερα. [5]Η πίστη σου εξάσκηση σήμερα θα φέρει αμοιβές τόσο μεγάλες και τόσο εντελώς διαφορετικές από όλα τα πράγματα που αναζήτησες στο παρελθόν, που θα μάθεις ότι εδώ είναι ο θησαυρός σου και η ανάπαυση σου.
5. Σήμερα είναι η μέρα που οι μάταιες φαντασίες αποσύρονται, για να αποκαλύψουν ό,τι βρίσκεται πέρα από αυτές. [2]Τώρα, ό,τι πραγματικά υπάρχει γίνεται ορατό, ενώ το σκοτάδι που φαινόταν να το κρύβει απλώς εξαφανίζεται. 'Τώρα η ισορροπία επανορθώνεται και ο ζυγός της δικαιοσύνης αφήνεται σε Αυτόν που κρίνει αληθινά. [4]Και σύμφωνα με την κρίση Του, ένας κόσμος τέλειας αθωότητας θα αποκαλυφτεί μπροστά στα μάτια σου. [5]Τώρα θα τον δεις με τα μάτια του Χριστού. [6]Τώρα η μεταμόρφωση σου είναι φανερή.
6. Αδερφέ, η σημερινή ημέρα είναι ιερή για τον κόσμο. [2]Η όραση σου, η οποία σου δίνεται από κάπου πολύ μακριά από όλα τα πράγματα του κόσμου, τα ξανακοιτάει αυτά τα πράγματα από μια νέα άποψη. [3]Και ό,τι βλέπεις γίνεται η θεραπεία και η σωτηρία του κόσμου. [4]Και τα πολύτιμα πράγματα και τα άχρηστα γίνονται αντιληπτά και βλέπονται όπως είναι. [5]Και ό,τι είναι άξιο της αγάπης σου λαμβάνει την αγάπη σου, ενώ τίποτα τρομακτικό δεν παραμένει.
7. Δε θα κρίνουμε σήμερα. [2]Θα λάβουμε μόνο ό,τι μας δίνεται από την κρίση που γίνεται πέρα από τον κόσμο.[3]Η εξάσκηση μας σήμερα γίνεται το δώρο της ευχαριστίας μας για την απελευθέρωση μας από την τύφλωση και τη δυστυχία. [4]Το καθετί που βλέπουμε

απλώς και μόνο θα αυξήσει τη χαρά μας, επειδή η αγιοσύνη του καθρεπτίζει τη δική μας αγιοσύνη. Στεκόμαστε συχωρεμένοι στη θέα του Χριστού, με όλο τον κόσμο συχωρεμένο στη δική μας θέα. [6]Ευλογούμε τον κόσμο, καθώς τον βλέπουμε στο φως στο οποίο ο Σωτήρας μας βλέπει εμάς, και του προσφέρουμε την ελευθερία που μας δίνεται όχι μέσω της δικής μας όρασης αλλά μέσω της γεμάτης συγχώρεσης όραση Του.
8. Άνοιξε το παραπέτασμα κατά την εξάσκηση σου απλώς με το να αποδεσμεύεσαι από όλα τα πράγματα που νομίζεις ότι θέλεις. [2]Τους μηδαμινούς θησαυρούς σου παραμέρισε και άφησε έναν καθαρό και ανοιχτό χώρο μέσα στο νου σου, όπου ο Χριστός μπορεί να έρθει και να σου προσφέρει το θησαυρό της σωτηρίας. [3]Αυτός χρειάζεται τον αγιότατο νου σου, για να σώσει τον κόσμο. [4]Δεν είναι αυτός ο στόχος άξιος να είναι δικός σου; [5]Δεν είναι η όραση του Χριστού άξια να αναζητηθεί πιο πολύ από τους απογοητευτικούς στόχους του κόσμου;
9. Μην αφήσεις τη σημερινή ημέρα να φύγει χωρίς να δώσεις τη συγκατάθεση σου και την αποδοχή σου στα δώρα που κρατά για σένα. [2]Μπορούμε να αλλάξουμε τον κόσμο, αν αναγνωρίσεις αυτά τα δώρα. [3]Μπορεί να μην βλέπεις το καλό που η αποδοχή σου δίνει στον κόσμο. [4]Είναι σίγουρο όμως ότι θέλεις το. εξής: αυτήν εδώ τη μέρα μπορείς να ανταλλάξεις όλη τη δυστυχία για τη χαρά. [5]Εξασκήσου ευσυνείδητα και το δώρο είναι δικό σου. [6]Θα σε εξαπατούσε ο Θεός; [7]Μπορεί η υπόσχεση Του να μην κρατηθεί; [8]Μπορείς να αρνηθείς να δώσεις τόσο λίγο, όταν το Χέρι Του προσφέρει τέλεια σωτηρία στον Υιό Του;

ΜΑΘΗΜΑ 165

Ας Μην Αρνηθεί ο Νους μου τη Σκέψη του Θεού.

1. Τι κάνει τον κόσμο να φαίνεται πραγματικός εκτός από την απάρνησή σου της αλήθειας που βρίσκεται πέρα από τον κόσμο; [2] Τι άλλο παρά οι σκέψεις σου της δυστυχίας και του θανάτου κρύβουν την τέλεια ευτυχία και την αιώνια ζωή που ο Πατέρας σου θέλει για σένα. [3]Και τι άλλο εκτός από τις ψευδαισθήσεις θα μπορούσαν να κρύψουν ό,τι δεν μπορεί να συγκαλυφθεί; [4]Τι θα μπορούσε να κρύψει από σένα ό,τι ήδη έχεις, εκτός από την επιλογή σου να μην το βλέπεις, αρνούμενος ότι υπάρχει;
2. Η Σκέψη του Θεού σε δημιούργησε. [2]Δε σε έχει αφήσει και ούτε για μια στιγμή δεν έχεις μείνει μακριά από αυτήν. [3]Σου ανήκει. [4]Από αυτήν ζεις. [5]Είναι η Πηγή της ζωής σου και σε κρατά μαζί της, το καθετί είναι ένα με σένα, επειδή αυτή η Σκέψη δεν σε έχει αφήσει. [6]Η Σκέψη του Θεού σε προστατεύει, φροντίζει για σένα, κάνει το δρόμο σου ομαλό και τον τόπο της ανάπαυσης σου μαλακό, φωτίζοντας το νου σου με ευτυχία και αγάπη. [7]Η αιωνιότητα και η παντοτινή ζωή λάμπουν στο νου σου, επειδή η Σκέψη του Θεού δε σε έχει αφήσει και ακόμα παραμένει μαζί σου.
3. Ποιος θα αρνιόταν την ασφάλεια του και την ειρήνη του, τη χαρά του, τη θεραπεία του και την ειρήνη του νου του, την ήρεμη ανάπαυση του και τη γαλήνια αφύπνιση του, αν απλώς και μόνο αναγνώριζε πού βρίσκονται;.[2]Δε θα προετοιμαζόταν αμέσως να πάει εκεί που βρίσκονται, εγκαταλείποντας καθετί άλλο σαν ανάξιο σε σύγκριση με αυτά; [3]Και όταν τα έβρισκε δε θα σιγουρευόταν ότι θα μείνουν μαζί του και ότι και ο ίδιος θα μείνει μαζί τους;
4. Μην απαρνιέσαι τον Ουρανό. [2]Είναι δικός σου σήμερα, μόνο και μόνο αν το ζητήσεις. [3]Δε χρειάζεται να αντιληφθείς πόσο μεγάλο είναι το δώρο, πόσο αλλαγμένος θα είναι ο νους σου πριν το λάβεις. [4]Ζήτησε να λάβεις και θα σου δοθεί. [5]Η βεβαιότητα βρίσκεται μέσα σε αυτό το δώρο. [6]Μέχρι να το καλωσορίσεις σαν δικό σου, η αβεβαιότητα παραμένει. Ό Θεός όμως είναι δίκαιος. [8]Η σιγουριά δεν απαιτείται, για να λάβεις ό,τι μόνο η αποδοχή σου μπορεί να δώσει.
5. Ζήτησε με επιθυμία. [2]Δε χρειάζεται να είσαι σίγουρος ότι ζητάς το μόνο πράγμα που θέλεις. [3]Οταν όμως λάβεις, θα είσαι σίγουρος ότι έχεις το θησαυρό που πάντοτε αναζητούσες. [4]Με τι θα τον αντάλλαζες τότε; Τι θα σε έκανε τώρα να τον αφήσεις να χαθεί από την εκστατική σου θέα; [6]Γιατί αυτή η θέα αποδεικνύει ότι έχεις ανταλλάξει την τύφλωσή σου με τα μάτια του Χριστού, ο νους σου έχει εγκαταλείψει την άρνηση της Σκέψης του Θεού και την έχει αποδεχτεί σαν την κληρονομιά σου.

6. Τώρα όλες οι αμφιβολίες είναι παρελθόν, το τέλος του ταξιδιού είναι βέβαιο, και η σωτηρία σου έχει δοθεί. [2]Τώρα η δύναμη του Χριστού είναι στο νου σου, για να θεραπεύεις όπως και εσύ θεραπεύτηκες. [3]Γιατί τώρα είσαι μεταξύ των σωτήρων του κόσμου. [4]Ο προορισμός σου έγκειται σε αυτό και πουθενά αλλού. [5]Θα έδινε ο Θεός τη συγκατάθεση Του να μείνει ο Υιός Του για πάντα πεινασμένος, εξαιτίας της άρνησης του να δεχτεί την τροφή που χρειάζεται για να ζήσει; [6]Η αφθονία υπάρχει μέσα του και η στέρηση του δεν μπορεί να τον αποκόψει από το σπίτι του και από την Αγάπη του Θεού που τον συντηρεί.
7. Εξασκήσου σήμερα έχοντας ελπίδα. [2]Γιατί η ελπίδα είναι πράγματι δικαιολογημένη. [3]Οι αμφιβολίες σου δεν έχουν νόημα, γιατί ο Θεός είναι βέβαιος. [4]Και η Σκέψη του Θεού ποτέ δεν απουσιάζει. [5]Είναι βέβαιο ότι η σιγουριά υπάρχει μέσα σε σένα, που είσαι οίκος του Θεού. '[6]Αυτά τα μαθήματα αφαιρούν όλες τις αμφιβολίες που έχεις τοποθετήσει μεταξύ του Θεού και της σιγουριάς σου για Αυτόν.
8. Βασιζόμαστε στο Θεό να μας δώσει βεβαιότητα, όχι στους εαυτούς μας. [2]Και εξασκούμαστε στο όνομα Του, όπως ο Λόγος Του μας καθοδηγεί.[3]Η σιγουριά Του βρίσκεται πέρα από την κάθε μας αμφιβολία. [4]Η Αγάπη Του παραμένει υπεράνω κάθε φόβου μας. [5]Η Σκέψη του Θεού συνεχίζει να είναι πέρα από όλα τα όνειρα και μέσα στο νου μας, σύμφωνα με το Θέλημα Του.

ΜΑΘΗΜΑ 166

Ο Θεός μου Εμπιστεύεται Όλα τα Δώρα Του.

1. Όλα τα πράγματα σου έχουν δοθεί. [2]Η εμπιστοσύνη του Θεού σε σένα είναι απεριόριστη. [3]Αυτός γνωρίζει τον Υιό Ίου. [4]Αυτός δίνει χωρίς καμιά εξαίρεση, χωρίς να αρνείται τίποτα που μπορεί να συνεισφέρει στην ευτυχία σου. [5]Κι ωστόσο, αν το θέλημα σου δεν είναι ένα με το Δικό Του, τα δώρα Του δεν λαμβάνονται. [6]Τι θα σε έκανε όμως να νομίζεις ότι υπάρχει ένα θέλημα διαφορετικό από το δικό Του;
2. Εδώ έχουμε την παραδοξολογία που βρίσκεται πίσω από τη δημιουργία του κόσμου. [2]Αυτός ο κόσμος δεν είναι το θέλημα του Θεού και επομένως δεν είναι πραγματικός. Εκείνοι όμως που νομίζουν ότι είναι πραγματικός, πρέπει να πιστεύουν, επίσης, ότι υπάρχει ένα άλλο θέλημα το οποίο έχει αντίθετα αποτελέσματα από εκείνα που θέλει Αυτός. [4]Αυτό είναι πραγματικά αδύνατο, ο κάθε νους όμως που κοιτάζει τον κόσμο και τον θεωρεί σίγουρο, σταθερό, αξιόπιστο και αληθινό πιστεύει σε δύο δημιουργούς, ή μόνο σ' έναν, τον εαυτό του. [5]Ποτέ όμως δεν πιστεύει σ' ένα Θεό.
3. Τα δώρα του Θεού δεν είναι ευπρόσδεκτα σε κανέναν που έχει τέτοιες παράξενες πεποιθήσεις. [2]Θα πρέπει να πιστεύει ότι το να δεχτεί τα δώρα του Θεού, όσο φανερά κι αν γίνουν αυτά τα δώρα, όσο επίμονα και αν καλείται να τα διεκδικήσει σαν δικά του, είναι το ίδιο με το να πιεστεί να διαπράξει προδοσία εναντίον του εαυτού του. [2]Θα αρνηθεί την υπηρεσία τους, θα διαψεύσει την αλήθεια και θα υποφέρει για να διασώσει τον κόσμο που έφτιαξε.
4. Εδώ είναι το μόνο σπίτι που νομίζει ότι γνωρίζει, [2]Εδώ είναι η μόνη ασφάλεια που πιστεύει ότι μπορεί να βρει.[3]Χωρίς τον κόσμο που έφτιαξε είναι ένας απόκληρος, φοβισμένος και δίχως κατοικία. [4]Δε συνειδητοποιεί ότι είναι εδώ, στον κόσμο που έφτιαξε, φοβισμένος και δίχως κατοικία, ένας απόκληρος που περιπλανιέται μακριά από το σπίτι του, που δε συνειδητοποιεί ότι έχει ξεχάσει από πού ήρθε, πού πηγαίνει και, ακόμα, ποιος πραγματικά είναι.
5. Τα δώρα του Θεού όμως τον συνοδεύουν στις μοναχικές, ανόητες, περιπλανήσεις του, αν και δε γνωρίζει κανένα από αυτά. [2]Δεν μπορεί να τα χάσει. [3]Αλλά ούτε και βλέπει τι του δίνεται. [4]Συνεχίζει να περιπλανιέται, αντιλαμβανόμενος τη ματαιότητα που βλέπει παντού γύρω του, βλέποντας το μερίδιο του στη ζωή να χάνεται σιγά-σιγά καθώς προχωρεί προς το τίποτα. [5]Κι ωστόσο συνεχίζει να περιπλανιέται, δύστυχος και φτωχός και μόνος, παρ' όλο που ο Θεός είναι μαζί του και παρ' όλο που έχει ένα θησαυρό τόσο μεγάλο, που το καθετί που περιέχει ο κόσμος δεν έχει καμιά αξία μπροστά στο μέγεθος του.
6. Φαίνεται να έχει μια αξιοθρήνητη μορφή, κουρασμένος, εξαντλημένος, ρακένδυτος και

με πόδια ματωμένα από τις πέτρες στο δρόμο που βαδίζει. [2]Όλοι έχουν ταυτιστεί με αυτόν, γιατί ο καθένας που έρχεται εδώ έχει ακολουθήσει αυτό το μονοπάτι και έχει αισθανθεί την ίδια συντριβή και απελπισία. Είναι κανείς όμως πράγματι αξιοθρήνητος, όταν βλέπεις ότι ακολουθεί το δρόμο που διάλεξε και το μόνο που χρειάζεται είναι να συνειδητοποιήσει Ποιος βαδίζει μαζί του και να ανοίξει τους θησαυρούς του για να ελευθερωθεί;
7. Αυτός είναι ο εαυτός που διάλεξες, αυτός που έπλασες σαν αντικατάστατο της πραγματικότητας. [2]Αυτός είναι ο εαυτός που βίαια υπερασπίζεσαι εναντίον κάθε λογικής και κάθε αποδεικτικού στοιχείου και όλων των μαρτύρων που μπορούν να αποδείξουν ότι δεν είσαι αυτός.
[3]Δεν τους ακούς. [4]Προχωρείς στο δρόμο σου σκυφτός, μη τυχόν και αντιληφθείς μια αναλαμπή της αλήθειας και απαλλαγείς από την αυταπάτη και απελευθερωθείς.
8. Τρέμεις από φόβο μη τυχόν και αισθανθείς το άγγιγμα του Χριστού στον ώμο σου και αντιληφθείς το απαλό Του χέρι να σε οδηγεί να κοιτάξεις τα δώρα σου. [2]Πώς λοιπόν θα μπορούσες να διακηρύξεις τη φτώχεια σου στην εξορία; [3]Αυτός θα σε έκανε να γελάσεις με αυτή την αντίληψη του εαυτού σου. [4]Πού είναι η μεμψιμοιρία τότε; [5]Και πού είναι η τραγωδία που αναζήτησες για αυτόν που ο Θεός προόρισε να έχει μόνο χαρά;
9. Ο πανάρχαιος φόβος σου σε έχει πλησιάσει τώρα και η δικαιοσύνη σε έχει προφτάσει επιτέλους. [2]Το χέρι του Χριστού έχει αγγίξει τον ώμο σου και αισθάνεσαι ότι δεν είσαι μόνος σου. [3]Υποψιάζεσαι επίσης ότι ο αξιολύπητος εαυτός που νόμιζες ότι ήσουν μπορεί να μην είναι η Ταυτότητα σου. [4]Ο Λόγος του Θεού ίσως να είναι πιο αληθινός από τον δικό σου. [5]Ίσως τα δώρα Του για σένα να είναι πραγματικά. [6]Αυτός ίσως να μην έχει τελείως ξεγελαστεί από το σχέδιο σου να κρατήσεις τον Υιό Του σε βαθιά λησμονιά και να πάρεις το δρόμο που διάλεξες χωρίς τον Εαυτό σου.
10. Το Θέλημα του Θεού δεν αντιτίθεται. [2]Απλώς είναι. [3]Δεν είναι ο Θεός που έχεις φυλακίσει με το σχέδιο σου να χάσεις τον Εαυτό σου. [4]Αυτός δε γνωρίζει ένα σχέδιο τόσο άσχετο με το Θέλημα Του. [5]Υπήρξε μια ανάγκη που Αυτός δεν κατάλαβε, αλλά στην οποία έδωσε μια Απάντηση. [6]Αυτό είναι όλο κι όλο. [7]Και εσύ, που είσαι αυτός στον οποίο η Απάντηση έχει δοθεί, δεν έχεις ανάγκη από τίποτα άλλο εκτός από Αυτήν.
11. Τώρα ζούμε, γιατί τώρα δεν μπορούμε να πεθάνουμε. [2]Η επιθυμία να πεθάνεις έχει απαντηθεί και τα μάτια που την κοίταξαν έχουν αντικατασταθεί τώρα από την όραση που αντιλαμβάνεται ότι δεν είσαι ό,τι υποκρίνεσαι ότι είσαι. [3]Βαδίζει μαζί σου Αυτός, που αποκρίνεται στοργικά σε όλους τους φόβους σου με μια σπλαχνική απάντηση: *«δεν είναι έτσι τα πράγματα».* [4]Σου δείχνει όλα τα δώρα που έχεις κάθε φορά που η σκέψη της φτώχειας σε καταδυναστεύει, και μιλά για τη Συντροφιά Του κάθε φορά που αντιλαμβάνεσαι τον εαυτό σου να είναι μόνος και φοβισμένος.
12. Σου υπενθυμίζει επίσης ακόμα ένα πράγμα που είχες ξεχάσει. [2]Γιατί το Άγγιγμα Του σε έχει κάνει όμοιο με Αυτόν. [3]Τα δώρα που έχεις δεν είναι μόνο για σένα. [4]Ό,τι έχει έρθει να σου προσφέρει Αυτός, πρέπει τώρα να μάθεις να δίνεις. [5]Αυτό είναι το μάθημα που διδάσκει η προσφορά Του, γιατί Αυτός σε έχει σώσει από την απομόνωση που επιδίωξες να πλάσεις για να κρυφτείς από το Θεό. [6]Αυτός σου έχει υπενθυμίσει όλα τα δώρα που σου έχει δώσει ο Θεός. [7]Και επίσης μιλά για το τι γίνεται το θέλημα σου, όταν δεχτείς αυτά τα δώρα και αναγνωρίσεις ότι είναι δικά σου.
13. Τα δώρα είναι δικά σου, εμπιστευμένα στη φροντίδα σου, για να τα δώσεις σε όλους αυτούς που διάλεξαν το μοναχικό δρόμο από τον οποίο έχεις διαφύγει. [2]Δεν καταλαβαίνουν ότι απλώς και μόνο κυνηγούν τις επιθυμίες τους. [3]Εσύ είσαι αυτός που τους διδάσκει τώρα. [4]Γιατί έχεις μάθει από το Χριστό ότι υπάρχει ένας άλλος δρόμος στον οποίο μπορούν να βαδίσουν. [5]Δίδαξε τους με το να τους δείχνεις την ευτυχία που έρχεται σε αυτούς που αισθάνονται το άγγιγμα του Χριστού και αναγνωρίζουν τα δώρα του Θεού. [6]Μην αφήνεις τη θλίψη να κλονίζει την εμπιστοσύνη σου στην αποστολή.
14. Οι αναστεναγμοί σου θα προδώσουν τώρα τις ελπίδες εκείνων που στηρίζονται σε σένα για την απελευθέρωση τους. [2]Τα δάκρυα σου είναι δικά τους. [3]Αν είσαι άρρωστος, απλώς και μόνο αρνείσαι τη θεραπεία τους. [4]Ό,τι φοβάσαι απλώς και μόνο τους διδάσκει ότι οι φόβοι τους είναι δικαιολογημένοι. [5]Το χέρι σου δίνει το άγγιγμα του Χριστού, η αλλαγή της στάσης σου γίνεται η απόδειξη ότι όποιος αποδέχεται τα δώρα του Θεού δεν μπορεί ποτέ να υποφέρει από τίποτα.

[6]Αυτός σου έχει εμπιστευτεί την απελευθέρωση του κόσμου από τον πόνο.
15. Μην προδώσεις την αποστολή σου. [2]Γίνε η ζωντανή απόδειξη του τι μπορεί να προσφέρει στον καθένα το άγγιγμα του Χριστού. [3]Ο Θεός σου έχει εμπιστευτεί όλα τα δώρα Του. [4]Στην ευτυχία σου δώσε μαρτυρία του πόσο μεταμορφώνεται ο νους που διαλέγει να δεχτεί τα δώρα Του και να αισθανθεί το άγγιγμα του Χριστού. [5]Αυτή είναι η αποστολή σου τώρα. [6]Γιατί ο Θεός εμπιστεύεται το δόσιμο των δώρων Του σε όλους αυτούς που τα έχουν λάβει. [7]Αυτός έχει μοιραστεί τη χαρά Του με σένα. [8]Και τώρα πηγαίνεις να τη μοιραστείς με τον κόσμο.

ΜΑΘΗΜΑ 167

Υπάρχει Μία Ζωή και τη Μοιράζομαι με το Θεό.

1. Δεν υπάρχουν διαφορετικά είδη ζωής, γιατί η ζωή είναι όπως η αλήθεια. [2]Δεν έχει διαβαθμίσεις. [3]Είναι η κατάσταση που μοιράζονται όλοι αυτοί που δημιουργήθηκαν από το Θεό. [4]Όπως όλες οι Σκέψεις Του, η ζωή δεν έχει αντίθετο. [5]Δεν υπάρχει θάνατος, επειδή ό,τι δημιούργησε ο Θεός μοιράζεται τη Ζωή Του. [6]Δεν υπάρχει θάνατος επειδή το αντίθετο του Θεού δεν υπάρχει. [7]Δεν υπάρχει θάνατος, επειδή ο Πατέρας και ο Υιός είναι ένα.
2. Σε αυτό τον κόσμο φαίνεται να υπάρχει μια κατάσταση που είναι το αντίθετο της ζωής. [2]Αυτή την κατάσταση αποκαλείς θάνατο. Επιπλέον έχουμε μάθει ότι η ιδέα του θανάτου παίρνει πολλές μορφές. [4]Είναι η ιδέα που βρίσκεται πίσω από όλα τα συναισθήματα που δεν είναι γεμάτα από υπέρτατη ευτυχία. Είναι ο συναγερμός στον οποίο αντιδράς με οποιοδήποτε τρόπο εκτός από τέλεια χαρά. [6]Ολη η θλίψη, η απώλεια, η ανησυχία, η δυστυχία και ο πόνος, ακόμα και ο παραμικρός αναστεναγμός κούρασης, η παραμικρή ενόχληση, ή το παραμικρό κατσούφιασμα, παραδέχονται το θάνατο. [7]Και έτσι αρνείσαι ότι ζεις.
3. Νομίζεις ότι ο θάνατος είναι σωματικός.[2]Κι ωστόσο είναι μόνο και μόνο μια ιδέα, άσχετος με το τι φαίνεται σαν σωματικό. [3]Μια σκέψη βρίσκεται στο νου. [4]Μετά μπορεί να χρησιμοποιηθεί όπως διευθύνει ο νους .[5]Η πηγή της όμως είναι το μέρος όπου πρέπει να αλλαχτεί, αν η αλλαγή πρόκειται να συμβεί. [6]Οι ιδέες δε φεύγουν από την πηγή τους. [7]Η έμφαση που αυτά τα μαθήματα έχουν δώσει σε αυτή την ιδέα, οφείλεται στον κεντρικό ρόλο που παίζει στις προσπάθειες μας να αλλάξουμε τη γνώμη σου για τον εαυτό σου. [8]Είναι εξαιτίας αυτής της ιδέας που μπορείς να θεραπευτείς. [9]Αυτή είναι ή αιτία της θεραπείας. [10]Ο λόγος που δεν μπορείς να πεθάνεις. [11]Η αλήθεια της σε καθιέρωσε σαν ένα με το Θεό.
4. Ο θάνατος είναι η σκέψη ότι είσαι αποχωρισμένος από το Δημιουργό σου. Είναι η πεποίθηση ότι οι καταστάσεις αλλάζουν και τα συναισθήματα εναλλάσσονται εξαιτίας παραγόντων που δεν μπορείς να ελέγξεις, που δεν έπλασες και που ποτέ δεν μπορείς να αλλάξεις. [3]Είναι η αμετάβλητη πεποίθηση ότι οι ιδέες μπορούν να φύγουν από την πηγή τους και να αποκτήσουν χαρακτηριστικά που η πηγή τους δεν περιέχει και έτσι να γίνουν διαφορετικές από την ίδια τους την πηγή, διαχωρισμένες από αυτήν ως προς το είδος καθώς επίσης και ως προς την απόσταση, το χρόνο και τη μορφή.
5. Ο θάνατος δεν μπορεί να προέλθει από τη ζωή. [2]Οι ιδέες παραμένουν ενωμένες με την πηγή τους. [3]Μπορούν να επεκτείνουν το καθετί που περιέχει η πηγή τους. [4]Σε αυτό μπορούν να υπερβούν κατά πολύ τον εαυτό τους. [5]Αλλά δεν μπορούν να γεννήσουν ό,τι ποτέ δεν τους δόθηκε. [6]Οπως πλάθονται έτσι και θα πλάσουν. [7]Όπως γεννήθηκαν έτσι και θα γεννήσουν. [8]Και από εκεί που προέρχονται, εκεί και θα επιστρέψουν.
6. Ο νους μπορεί να νομίζει ότι κοιμάται, αλλά αυτό είναι όλο κι όλο. [2]Δεν μπορεί να μεταβάλει την κατάσταση της εγρήγορσης του. [3]Δεν μπορεί να πλάσει ένα σώμα, ούτε να κατοικήσει μέσα σ' ένα σώμα. [4]Ό,τι είναι ξένο στο νου δεν υπάρχει, επειδή δεν έχει πηγή. [5]Γιατί ο νους δημιουργεί όλα τα πράγματα που υπάρχουν και δεν μπορεί να τους δώσει χαρακτηριστικά που δεν έχει, ούτε να αλλάξει τη δική του αιώνια και γεμάτη επίγνωση κατάσταση. [6]Δεν μπορεί να πλάσει ό,τι είναι υλικό. [7]Ό,τι φαίνεται να πεθαίνει δεν είναι παρά μια ένδειξη ότι ο νους κοιμάται.
7. Το αντίθετο της ζωής μπορεί να είναι μόνο μια άλλη μορφή ζωής. [2]Επομένως μπορεί να

συμφιλιωθεί με ό,τι το δημιούργησε, επειδή δεν είναι στ' αλήθεια αντίθετο. Ή μορφή του μπορεί να αλλάξει, μπορεί να φαίνεται ότι είναι ό,τι δεν είναι. [4]Ο νους όμως είναι νους, ξύπνιος ή κοιμισμένος. [5]Δεν είναι το αντίθετο του σε κανένα δημιούργημα, ούτε σε ότι φαίνεται να πλάθει όταν πιστεύει ότι κοιμάται.

8. Ο Θεός δημιουργεί το νου μόνο στην κατάσταση της εγρήγορσης. [2]Αυτός δεν κοιμάται και οι δημιουργίες Του δεν μπορούν να μοιραστούν ό,τι δεν τους δίνει Αυτός, ούτε να πλάσουν καταστάσεις που Αυτός δε μοιράζεται μαζί τους. [3]Η σκέψη του θανάτου δεν είναι το αντίθετο των σκέψεων της ζωής. [4]Οι Σκέψεις του Θεού δεν αντικρούονται ποτέ από κανενός είδους αντιθέτων και παραμένουν για πάντα αμετάβλητες, με δύναμη να επεκτείνονται παντοτινά, χωρίς καμιά αλλαγή — κι ωστόσο μέσα στον εαυτό τους — επειδή βρίσκονται παντού.

9. Ό,τι φαίνεται να είναι το αντίθετο της ζωής είναι απλώς ύπνος. [2]Όταν ο νους διαλέξει να είναι ό,τι δεν είναι και να δεχτεί μια ξένη δύναμη που δεν έχει, μια ξένη κατάσταση στην οποία δεν μπορεί να εισέλθει, ή μια αναληθή κατάσταση που δεν είναι μέσα στην Πηγή του, απλώς φαίνεται ότι πηγαίνει να κοιμηθεί για λίγο. [3] Ονειρεύεται το χρόνο, ένα διάστημα στο οποίο ό,τι φαίνεται να συμβαίνει δεν έχει ποτέ συμβεί και στο οποίο οι αλλαγές που έχουν επιτευχθεί δεν έχουν καμιά ουσία και όλα τα γεγονότα δεν υπάρχουν πουθενά. [4]Όταν ξυπνήσει ο νους, απλώς και μόνο συνεχίζει να είναι όπως ήταν πάντοτε.

10. Ας είμαστε παιδιά της αλήθειας σήμερα κι ας μην αρνηθούμε την άγια μας κληρονομιά. [2]Η ζωή μας δεν είναι όπως τη φανταζόμαστε. [3]Ποιος μπορεί να αλλάξει τη ζωή, επειδή κλείνει τα μάτια του ή κάνει τον εαυτό του να είναι ό,τι δεν είναι, επειδή κοιμάται και βλέπει στα όνειρα του το αντίθετο αυτού που είναι; [4]Δε θα ζητήσουμε το θάνατο σε καμιά μορφή του σήμερα. [5]Ούτε και θα αφήσουμε τις φαντασίες που αντιτίθενται στη ζωή να μείνουν έστω και για μια στιγμή εκεί που η Σκέψη της αιώνιας ζωής έχει τοποθετηθεί από τον ίδιο το Θεό.

11. Τον άγιο οίκο Του προσπαθούμε να διαφυλάξουμε σήμερα όπως Αυτός τον δημιούργησε και τον θέλει να είναι για πάντα. [2]Αυτός είναι ο Κύριος του τι σκεπτόμαστε σήμερα. [3]Και μέσα στις Σκέψεις Του, οι οποίες δεν έχουν αντίθετο, καταλαβαίνουμε ότι υπάρχει μια ζωή και ότι τη μοιραζόμαστε με Αυτόν, με όλα τα δημιουργήματα και με τις σκέψεις τους επίσης, γιατί Αυτός δημιούργησε τα πάντα μέσα στην ενότητα της ζωής η οποία δεν μπορεί να διαιρεθεί και να πεθάνει και να φύγει από την Πηγή της ζωής από την οποία προήλθε.

12. Μοιραζόμαστε μία ζωή, επειδή έχουμε μία Πηγή, μια Πηγή από την Οποία η τελειότητα έρχεται σε μας, παραμένοντας πάντα στους άγιους νόες που Αυτός δημιούργησε τέλειους. [2]Όπως ήμαστε, έτσι είμαστε και τώρα και θα είμαστε για πάντα. [3]Ενας νους που κοιμάται πρέπει να ξυπνήσει, καθώς βλέπει την ίδια του την τελειότητα να καθρεφτίζει τον Κύριο της Ζωής τόσο τέλεια που χάνεται μέσα σε αυτό που απεικονίζεται εκεί. [4]Και τώρα δεν είναι πια απλώς μια απεικόνιση. [5]Γίνεται το πράγμα που απεικονίζεται και το φως που κάνει την απεικόνιση δυνατή. [6]Καμιά όραση δε χρειάζεται τώρα. [7]Γιατί ο αφυπνισμένος νους είναι ένας νους που γνωρίζει την Πηγή του, τον Εαυτό του, την Αγιοσύνη του.

ΜΑΘΗΜΑ 168

Η Χάρη Σου μου Δίνεται. Τη Ζητώ Τώρα.

1. Ο Θεός μας μιλά. [2]Εμείς δε θα Του μιλήσουμε; [3]Δεν είναι μακριά. [4]Δεν προσπαθεί να κρυφτεί από μας. [5]Εμείς προσπαθούμε να κρυφτούμε από Αυτόν και πέφτουμε σε πλάνη. [6]Αυτός παραμένει εντελώς προσιτός. [7]Αγαπά τον Υιό Του. [8]Τίποτα δεν είναι βέβαιο εκτός από αυτό, αυτό όμως είναι αρκετό. Αυτός θα αγαπά τον Υιό Του για πάντα.[10]Οταν ο νους του κοιμάται. Αυτός ακόμη τον αγαπά. [11]Κι όταν ο νους του ξυπνήσει. Αυτός τον αγαπά με μια Αγάπη που ποτέ δεν αλλάζει.

2. Αν μόνο και μόνο γνώριζες το νόημα της Αγάπης Του. η ελπίδα και η απελπισία θα ήταν αδύνατες. [2]Γιατί η ελπίδα θα είχε εκπληρωθεί για πάντα και η οποιαδήποτε είδους απελπισία θα ήταν αδιανόητη. [3]Η χάρη Του είναι η απάντηση Του στην απελπισία, γιατί σε αυτή έγκειται η θύμηση της Αγάπης Του. [4]Δε θα έδινε Αυτός με χαρά τα μέσα με τα οποία

το Θέλημα Του αναγνωρίζεται; [5]Η χάρη Του είναι δική σου, αν την παραδεχτείς. [6]Και η ανάμνηση Του ξυπνά στο νου που ζητά από Αυτόν, τα μέσα με τα οποία ο ύπνος του σταματά.
3. Σήμερα ζητάμε από το Θεό το δώρο που Αυτός έχει διαφυλάξει με εξαιρετική φροντίδα μέσα στις καρδιές μας, περιμένοντας να το παραδεχτούμε. [2]Αυτό είναι το δώρο με το οποίο ο Θεός έρχεται και μας ανυψώνει, παίρνοντας ο Ίδιος το τελευταίο βήμα της σωτηρίας. [3]Καθοδηγούμενοι από τη Φωνή Του, μαθαίνουμε όλα τα βήματα εκτός από αυτό το τελευταίο. [4]Στο τέλος όμως έρχεται ο Ίδιος και μας παίρνει στην Αγκαλιά Του και μας ξυπνά. [5]Το δώρο της χάρης Του είναι κάτι περισσότερο από απλώς μια απάντηση. [6]Επαναφέρει όλες τις αναμνήσεις που ξέχασε ο κοιμισμένος νους, όλη τη βεβαιότητα για το τι είναι το νόημα της Αγάπης.
4. Ο Θεός αγαπά τον Υιό Του. [2]Ζήτησέ Του τώρα να δώσει τα μέσα με τα οποία αυτός ο κόσμος θα εξαφανιστεί και η όραση θα έρθει πρώτα, ακολουθούμενη μια στιγμή αργότερα από τη γνώση. [3]Γιατί με τη Χάρη βλέπεις ένα φως που καλύπτει όλο τον κόσμο με αγάπη και παρατηρείς ότι ο φόβος εξαφανίζεται από κάθε πρόσωπο, καθώς οι καρδιές ανυψώνονται και ζητούν το φως σαν το δικαίωμά τους. [4]Τι μένει τώρα που θα καθυστερούσε τον Ουρανό έστω και μια στιγμή περισσότερο; [5]Τι δεν έχει ήδη εξουδετερωθεί, όταν έχεις συγχωρέσει τα πάντα;
5. Σήμερα είναι μια νέα και άγια μέρα, γιατί λαμβάνουμε ό,τι μας έχει δοθεί. [2]Η πίστη μας ανήκει στον Δότη, όχι στ η δική μας αποδοχή. [3]Παραδεχόμαστε τα λάθη μας, αλλά Αυτός που δε γνωρίζει κανένα λάθος είναι επίσης Αυτός που απαντά στα λάθη μας, δίνοντας μας τα μέσα για να τα εγκαταλείψουμε και να ανέλθουμε σε Αυτόν με ευγνωμοσύνη και αγάπη.
6. Και Αυτός κατεβαίνει να μας συναντήσει, καθώς ερχόμαστε σε Αυτόν. [2]Γιατί Αυτός δίνει, ό,τι έχει προετοιμάσει για μας κι εμείς το λαμβάνουμε. Αυτό είναι το θέλημα Του, επειδή Αυτός αγαπά τον Υιό Του. [4]Σε Αυτόν προσευχόμαστε σήμερα, επιστρέφοντας μόνο και μόνο το λόγο που μας έδωσε της Ίδιας Του της Φωνής, του Λόγου Του, της Αγάπης Του:
[5]Η χάρη Σου μου έχει δοθεί. [6]Τηζητώ τώρα.
[7]Πατέρα, έρχομαι σε Σένα.
[8]Και εσύ θα έρθεις σε μένα που το ζητώ.
[9]Είμαι ο Υιός που αγαπάς.

ΜΑΘΗΜΑ 169

Με τη Χάρη Ζω. Με τη Χάρη Απελευθερώνομαι.

1. Η χάρη είναι μια πλευρά της Αγάπης του Θεού, η οποία μοιάζει πάρα πολύ με την κατάστασή που επικρατεί στην ενότητα της αλήθειας. [2]Είναι η πιο υψηλή φιλοδοξία του κόσμου, γιατί οδηγεί εντελώς πέρα από τον κόσμο. Είναι υπεράνω της μάθησης, κι ωστόσο ο στόχος της μάθησης, γιατί η χάρη δεν μπορεί να έρθει μέχρι ο νους να προετοιμάσει τον εαυτό του για αληθινή αποδοχή. [4]Η χάρη θα έρθει αμέσως σε αυτούς που έχουν προετοιμάσει ένα μέρος όπου μπορεί να τοποθετηθεί απαλά και να γίνει δεκτή με προθυμία, ένα βωμό καθαρό και άγιο για το δώρο.
2. Η χάρη είναι η αποδοχή της Αγάπης του Θεού μέσα σε ένα φαινομενικό κόσμο μίσους και φόβου. [2]Η χάρη από μόνη της κάνει το μίσος και το φόβο να. φύγουν, γιατί, προσφέρει μια κατάσταση τόσο αντίθετη με το καθετί που περιέχει ο κόσμος, που εκείνοι των οποίων ο νους είναι φωτισμένος με το δώρο της χάρης δεν μπορούν να πιστέψουν ότι ο κόσμος του φόβου είναι πραγματικός.
3. Η χάρη δεν μαθαίνεται. [2]Το τελευταίο βήμα πρέπει να προχωρήσει πέρα από όλη τη μάθηση. [3]Η χάρη δεν είναι ο στόχος που αυτά τα μαθήματα φιλοδοξούν να πετύχουν. [4]Προετοιμαζόμαστε όμως για τη χάρη, γιατί ένας δεκτικός νους μπορεί να ακούσει το Κάλεσμα να αφυπνιστεί. [5]Δεν είναι ερμητικά κλειστός, ώστε να μην ακούει τη Φωνή του Θεού. [6]Εχει αντιληφθεί ότι υπάρχουν πράγματα που δε γνωρίζει και έτσι είναι έτοιμος να δεχτεί μια κατάσταση εντελώς διαφορετική από την εμπειρία με την οποία είναι εξοικειωμένος.
4. Ίσως να φαίνεται ότι έχουμε διαψεύσει τη δήλωση μας ότι η αποκάλυψη του Πατέρα και

του Υιού σαν ένα, έχει ήδη καθοριστεί. [2]Αλλά έχουμε πει επίσης ότι ο νους καθορίζει πότε θα έρθει αυτή η ώρα και ότι την έχει καθορίσει. [3]Κι ωστόσο σε παροτρύνουμε να δώσεις μαρτυρία για το Λόγο του Θεού, για να επιταχύνεις την έλευση της σε κάθε νου που αναγνωρίζει την επίδραση της αλήθειας πάνω σου.

5. Η Ενότητα είναι απλώς η ιδέα ότι ο Θεός είναι. [2]Και μέσα στην Ύπαρξη Του περικλείει όλα τα πράγματα. [3]Κανένας νους δεν περιέχει τίποτα άλλο εκτός από Αυτόν. [4]Λέμε ότι *«ο Θεός είναι»* και μετά σταματάμε να μιλάμε, γιατί μπροστά σε αυτή τη γνώση τα λόγια δεν έχουν νόημα. [5]Δεν υπάρχουν χείλη να τα μιλήσουν και κανένα μέρος του νου δεν είναι τώρα αρκετά ξεχωριστό για να αισθανθεί ότι αντιλαμβάνεται κάτι διαφορετικό από τον εαυτό του. [6]Έχει ενωθεί με την Πηγή του. [7]Και όπως η Ίδια του η Πηγή, απλώς είναι.

6. Δεν μπορούμε να μιλήσουμε, ούτε να γράψουμε, ούτε καν να σκεφτούμε για αυτό. [2]Έρχεται στον κάθε νου, όταν η πλήρης αναγνώριση ότι το Θέλημα του είναι το Θέλημα του Θεού έχει τελείως δοθεί και τελείως ληφθεί. Επιστρέφει το νου στο ατελείωτο παρόν όπου το παρελθόν και το μέλλον δεν μπορούν να συλληφθούν. [4]Βρίσκεται υπεράνω της σωτηρίας, πέρα από όλες τις σκέψεις του χρόνου, της συγχώρεσης και του άγιου προσώπου του Χριστού. [5]Ο Υιός του Θεού έχει απλώς εξαφανιστεί μέσα στον Πατέρα του, όπως ο Πατέρας του έχει εξαφανιστεί μέσα σε αυτόν. Ό κόσμος ποτέ δεν υπήρξε. [7]Η αιωνιότητα παραμένει μια διαρκής κατάσταση.

7. Αυτή η κατάσταση είναι υπεράνω της εμπειρίας που προσπαθούμε να επισπεύσουμε. [2]Η συγχώρεση, όμως, όταν διδαχθεί και μαθευτεί, φέρνει μαζί της τις εμπειρίες που επιβεβαιώνουν ότι η ώρα που ο ίδιος ο νους έχει ορίσει για να εγκαταλείψει τα πάντα εκτός από αυτή την κατάσταση, είναι κοντά τώρα.[3]Δεν την κάνουμε να έρθει πιο γρήγορα, από την άποψη ότι ό,τι θα προσφέρεις είχε συγκαλυφθεί από Αυτόν που διδάσκει τι σημαίνει η συγχώρεση.

8. Όλη η μάθηση ήταν ήδη στο Νου Του, ολοκληρωμένη και τέλεια. [2]Αυτός αναγνώρισε τα πάντα που περιέχει ο χρόνος και τα έδωσε σε όλους τους νόες, ώστε ο καθένας, από μια θέση στην οποία ο χρόνος είχε τελειώσει, να μπορέσει να αποφασίσει πότε να αφεθεί ελεύθερος για την αποκάλυψη και την αιωνιότητα. [3]Έχουμε επαναλάβει αρκετές φορές προηγουμένως ότι απλώς και μόνο κάνεις ένα ταξίδι που έχει τελειώσει.

9. Γιατί η ενότητα πρέπει να είναι εδώ. [2]Όποια κι αν είναι η ώρα που έχει ορίσει ο νους για την αποκάλυψη είναι τελείως άσχετη με το τι πρέπει να είναι μια διαρκής κατάσταση, η οποία είναι πάντα όπως ήταν πάντοτε και η οποία θα παραμείνει για πάντα όπως είναι τώρα. Απλώς παίρνουμε το ρόλο που ανατέθηκε από πολύ παλιά και ο οποίος έχει τέλεια εκπληρωθεί από Αυτόν που έγραψε το σενάριο της σωτηρίας στο Όνομα του Δημιουργού Του και στο Όνομα του Υιού του Δημιουργού Του.

10. Δε χρειάζεται να διευκρινίσουμε περισσότερο αυτό που κανείς μέσα στον κόσμο δεν μπορεί να καταλάβει. [2]Όταν έρθει η αποκάλυψη της ενότητας σου, θα τη γνωρίσεις και θα την καταλάβεις πλήρως. [3]Τώρα έχουμε δουλειά να κάνουμε, γιατί αυτοί που βρίσκονται στο χρόνο μπορούν να μιλούν για πράγματα πέρα από το χρόνο και να ακούν τα λόγια που εξηγούν ότι ό,τι πρόκειται να έρθει είναι ήδη παρελθόν. [4]Ι ι νόημα όμως μπορούν να έχουν τα λόγια για αυτούς που ακόμα μετρούν τις ώρες και σηκώνονται και δουλεύουν και πηγαίνουν για ύπνο βασισμένοι σε αυτές;

11. Είναι αρκετό, λοιπόν, που έχεις δουλειά να κάνεις για να παίξεις το ρόλο σου. [2]Το τέλος πρέπει να παραμείνει αθέατο σε σένα μέχρι να τελειώσεις το ρόλο σου. [3]Δεν πειράζει. [4]Γιατί στο ρόλο σου βασίζονται όλα τα άλλα. [5]Καθώς παίρνεις το ρόλο που σου ανατέθηκε, η σωτηρία έρχεται λίγο πιο κοντά σε κάθε αβέβαιη καρδιά που δεν χτυπά ακόμη σε αρμονία με το Θεό.

12. Η συγχώρεση είναι η κεντρική ιδέα που διαπερνά τη σωτηρία, κρατώντας όλες τις πλευρές της σωτηρίας σε σχέσεις που έχουν νόημα, διευθύνοντας την πορεία που παίρνει και εξασφαλίζοντας την έκβαση της. [2]Και τώρα ζητάμε τη χάρη, το τελευταίο δώρο που μπορεί να δώσει η σωτηρία. [3]Η εμπειρία που προσφέρει η χάρη θα τελειώσει στο χρόνο, γιατί η χάρη προαγγέλλει τον Ουρανό αλλά δεν αντικαθιστά τη σκέψη του χρόνου παρά μόνο για λίγο.

13. Αυτό το μικρό διάστημα είναι αρκετό. Εδώ γεννιούνται τα θαύματα, για να επιστραφούν από εσένα, που λαμβάνεις άγιες στιγμές στην εμπειρία σου μέσω της χάρης, σε όλους

αυτούς που βλέπουν το φως που παραμένει στο πρόσωπο σου. [3]Ποιο είναι το πρόσωπο του Χριστού παρά το πρόσωπο αυτού που πήγε για μια στιγμή στην αιωνιότητα και επέστρεψε φέρνοντας μια καθαρή απεικόνιση της ενότητας που αισθάνθηκε πριν μια στιγμή, για να ευλογήσει τον κόσμο; [4]Πώς θα μπορούσες τελικά να φτάσεις την αιωνιότητα για πάντα, όταν ένα κομμάτι του εαυτού σου παραμένει έξω από σένα χωρίς να γνωρίζει και χωρίς να έχει αφυπνιστεί και έχοντας σε ανάγκη να δώσεις μαρτυρία για την αλήθεια;
14. Να είσαι ευγνώμων που επιστρέφεις, όπως ήσουν χαρούμενος που έφυγες για μια στιγμή και δέχτηκες τα δώρα που σου έδωσε η χάρη.[2]Τα φέρνεις πίσω στον εαυτό σου. [3]Και η αποκάλυψη δεν είναι μακριά. [4]Ο ερχομός της είναι εξασφαλισμένος. [5]Ζητάμε τη χάρη και την εμπειρία που προέρχεται από τη χάρη. [6]Καλωσορίζουμε την απελευθέρωση που προσφέρει σε όλους. [7]Δεν ζητάμε ό,τι δεν μπορεί να ζητηθεί. [8]Δε στρέφουμε την προσοχή μας προς ό,τι είναι υπεράνω αυτού που μπορεί να δώσει η χάρη.
[9]Γιατί αυτό που μπορεί να δώσει η χάρη μπορούμε κι εμείς να το δώσουμε με τη χάρη με την οποία μας έχει δοθεί.
15. Ο στόχος της μάθησης που έχουμε σήμερα δεν υπερβαίνει αυτή την προσευχή. [2]Στον κόσμο, όμως, τι θα μπορούσε να είναι περισσότερο από ό,τι ζητάμε σήμερα από Αυτόν, που δίνει τη χάρη που ζητάμε όπως Του δόθηκε;
[3]Με *τη χάρη ζω.*
[4]Με *τη χάρη απελευθερώνομαι.*
[5] Με *τη χάρη δίνω.* [6]*Με τη χάρη θα απελευθερώσω.*

ΜΑΘΗΜΑ 170

Δεν Υπάρχει Ασπλαχνία στο Θεό Ούτε και σε Μένα.

1. Κανένας δεν επιτίθεται χωρίς πρόθεση να πληγώσει. [2]Αυτό δεν μπορεί να έχει καμιά εξαίρεση. [3]Όταν νομίζεις ότι επιτίθεσαι για να αμυνθείς, υπονοείς ότι το να είσαι άσπλαχνος είναι προστασία και ότι είσαι ασφαλής εξαιτίας της ασπλαχνίας. [4]Υπονοείς ότι πιστεύεις ότι το να πληγώσεις κάποιον άλλο σου φέρνει ελευθερία. [5]Και υπονοείς ότι το να επιτεθείς είναι το ίδιο με το να ανταλλάξεις την κατάσταση στην οποία βρίσκεσαι με κάτι καλύτερο, πιο ασφαλές και πιο προστατευμένο από επικίνδυνες εισβολές και από το φόβο.
2. Πόσο πέρα για πέρα παράλογη είναι η ιδέα ότι για να προφυλαχτείς από το φόβο πρέπει να επιτεθείς! [2]Γιατί εδώ γεννιέται ο φόβος και τρέφεται με αίμα, για να μεγαλώσει και να δυναμώσει και να μαίνεται. [3]Και έτσι προστατεύει κανείς το φόβο, αντί να αποδράσει από αυτόν. [4]Σήμερα μαθαίνουμε ένα μάθημα που μπορεί να σε γλιτώσει από πιο πολλή καθυστέρηση και περιττή δυστυχία από ό,τι σου είναι δυνατό να φανταστείς. Είναι το εξής:
[6]*Έσύ πλάθεις αυτό εναντίον του οποίου αμύνεσαι,*
και με την ίδια σου την άμυνα εναντίον του,
γίνεται πραγματικό και αναπόφευκτο.
[7]*Εγκατέλειψε τα όπλα σου, και μόνο τότε*
θα αντιληφθείς ότι είναι ψεύτικο.
3. Φαίνεται ότι είναι ο εξωτερικός εχθρός στον οποίο επιτίθεσαι. [2]Η άμυνα σου όμως ανορθώνει έναν εχθρό μέσα σου, μια ξένη σκέψη που σε πολεμά, στερώντας σε από την ειρήνη και διχάζοντας το νου σου σε δύο στρατόπεδα που φαίνονται να είναι εντελώς ασυμφιλίωτα. [3]Γιατί η αγάπη τώρα έχει έναν *«εχθρό»,* κάτι αντίθετο, και ο φόβος, ο ξένος, τώρα χρειάζεται την υπεράσπιση σου εναντίον της απειλής του τι πραγματικά είσαι.
4. Αν εξετάσεις προσεκτικά τον τρόπο με τον οποίο η φανταστική σου αυτοάμυνα προχωρεί στο φανταστικό δρόμο της θα αντιληφτείς τα αξιώματα στα οποία βασίζεται αυτή η ιδέα. [2]Πρώτον είναι φανερό ότι οι ιδέες πρέπει να φεύγουν από την πηγή τους, γιατί είσαι εσύ που έπλασες την επίθεση και πρέπει να τη διανοήθηκες πρώτος .[3]Επιτίθεσαι ωστόσο έξω από τον εαυτό σου και διαχωρίζεις το νου σου από εκείνον στον οποίο πρόκειται να επιτεθείς, έχοντας τέλεια πίστη ότι ο διαχωρισμός που έπλασες είναι πραγματικός.
5. Δεύτερον, τα χαρακτηριστικά της αγάπης δίνονται στον *«εχθρό»* της. [2]Γιατί ο φόβος γίνεται η ασφάλεια σου και ο προστάτης της ειρήνης σου και στρέφεσαι σε αυτόν για παρηγοριά και απόδραση από τις αμφιβολίες για τη δύναμη σου και από την ελπίδα της

ανάπαυσης στη δίχως όνειρα γαλήνη. [3]Και η αγάπη προικίζεται με τα χαρακτηριστικά του φόβου, καθώς απογυμνώνεται από ό,τι ανήκει σε αυτήν και μόνο σε αυτήν. [4]Γιατί η αγάπη θα σου ζητούσε να εγκαταλείψεις όλη την άμυνα σαν κάτι ανόητο. [5]Και τα όπλα σου πράγματι θα γίνονταν σκόνη.[6]Γιατί αυτό και είναι.
6. Με την αγάπη σαν εχθρό, η ασπλαχνία θα γίνει ένας Θεός. Και οι θεοί απαιτούν από εκείνους που τους λατρεύουν να υπακούν τις προσταγές τους και να αρνούνται να τις αμφισβητήσουν. [3]Σκληρή τιμωρία περιμένει εκείνους που ρωτούν αν οι απαιτήσεις τους είναι συνετές και λογικές. [4]Οι εχθροί αυτών των θεών είναι εξωφρενικοί και παράλογοι, ενώ οι ίδιοι είναι πάντοτε ευσπλαχνικοί και δίκαιοι.
7. Σήμερα κοιτάζουμε αυτό τον άσπλαχνο θεό ήρεμα και αμερόληπτα. [2]Και παρατηρούμε ότι είναι φτιαγμένος μόνο και μόνο από πέτρα, παρ' όλο που τα χείλη του είναι αλειμμένα με αίμα και φλόγες φαίνονται να βγαίνουν από αυτόν.
[3]Δεν μπορεί να κάνει τίποτα. [4]Δε χρειάζεται να αντισταθούμε στη δύναμη του. [5]Δεν έχει καμιά δύναμη. [6]Και εκείνοι που βλέπουν την ασφάλεια τους δεν έχουν κανένα προστάτη, ούτε μια δύναμη την οποία να επικαλεστούν σε ώρα κινδύνου, ούτε και ισχυρό πολεμιστή που θα παλέψει για αυτούς.
8. Αυτή η στιγμή μπορεί να είναι τρομακτική. [2]Μπορεί όμως να είναι και η ώρα της απελευθέρωσης σου από την άθλια σκλαβιά. [3]Κάνεις μια επιλογή, όταν στέκεσαι μπροστά σε αυτό το είδωλο, βλέποντας το ακριβώς όπως είναι. [4]Θα αποκαταστήσεις στην αγάπη ό,τι έχεις προσπαθήσει να αποσπάσεις από αυτήν και να τοποθετήσεις μπροστά σε αυτήν τη δίχως νου πέτρα; [5]Η θα πλάσεις ένα άλλο είδωλο για να την αντικαταστήσεις; [6]Γιατί ο Θεός της ασπλαχνίας παίρνει πολλές μορφές. [7]Μια άλλη μορφή μπορεί να βρεθεί.
9. Μη νομίζεις όμως ότι ο φόβος είναι η απόδραση από το φόβο. [2]Ας θυμηθούμε τι έχει τονίσει το κείμενο για τα εμπόδια που συναντά κανείς στο δρόμο προς την ειρήνη. [3]Το τελευταίο εμπόδιο, το οποίο είναι το πιο δύσκολο να πιστέψεις ότι δεν είναι τίποτα και το οποίο φαίνεται σαν να είναι ένας συμπαγής τοίχος, αδιαπέραστος, τρομακτικός και ανυπέρβλητος, είναι ο φόβος του Ίδιου του Θεού. [4]Εδώ βρίσκεται το βασικό αξίωμα που ενθρονίζει τη σκέψη του φόβου σαν θεό. [5]Γιατί ο φόβος αγαπιέται από αυτούς που τον λατρεύουν και ή αγάπη φαίνεται να έχει γίνει άσπλαχνη τώρα.
10. Από πού προέρχεται η εντελώς παράλογη πίστη στους Θεούς της εκδίκησης; [2]Η αγάπη δεν έχει μπερδέψει τα χαρακτηριστικά της με τα χαρακτηριστικά του φόβου. [3]Αυτοί που λατρεύουν το φόβο όμως θα αντιληφθούν τη δική τους σύγχυση στον *εχθρό* του φόβου, και θα αντιληφθούν την ασπλαχνία του φόβου σαν ένα μέρος της αγάπης. [4]Και τι είναι πιο τρομακτικό τώρα από την Καρδιά της Ίδιας της Αγάπης; [5]Το αίμα φαίνεται να είναι πάνω στα χείλη Του, η φωτιά προέρχεται από Αυτόν. [6]Και Αυτός είναι πιο τρομακτικός από καθετί άλλο, και αδιανόητα άσπλαχνος κατακεραυνώνει όλους αυτούς που Τον παραδέχονται σαν Το Θεό τους.
11. Η επιλογή που κάνουμε σήμερα είναι αναπόφευκτη. [2]Γιατί κοιτάζεις για τελευταία φορά αυτό το κομμάτι της σκαλισμένης πέτρας που έφτιαξες και δεν το αποκαλείς πια θεό. [3]Εχεις φτάσει σε αυτό το σημείο προηγουμένως, αλλά έχεις διαλέξει αυτό τον άσπλαχνο θεό να παραμείνει μαζί σου με μια άλλη μορφή. [4]Και έτσι ο φόβος του Θεού επέστρεψε μαζί με σένα. [5]Αυτή τη φορά τον αφήνεις εκεί. [6]Κι εσύ επιστρέφεις σ' ένα νέο κόσμο, ξαλαφρωμένος από το βάρος του, κι αυτός ο κόσμος βλέπεται όχι με τα τυφλά μάτια του φόβου, αλλά με την όραση που αποκατάστησε η επιλογή σου.
12. Τώρα τα μάτια σου ανήκουν στο Χριστό και Αυτός βλέπει μέσα από αυτά. [2]Τώρα η φωνή σου ανήκει στο Θεό και αντηχεί τη Δική Του Φωνή. [3]Και τώρα η καρδιά σου παραμένει εν ειρήνη για πάντα. [4]Εχεις διαλέξει Αυτόν αντί για είδωλα, και τα χαρακτηριστικά σου, τα οποία έχουν δοθεί από το Δημιουργό σου, επιστρέφουν επιτέλους σε σένα. [5]Το Κάλεσμα για το Θεό ακούγεται και απαντιέται. Τώρα ο φόβος έχει κάνει τόπο για την αγάπη, καθώς ο Ίδιος ο Θεός αντικαθιστά την ασπλαχνία.
13. Πατέρα, είμαστε σαν Εσένα. [2]Η *ασπλαχνία δεν κατοικεί σε μας, επειδή δεν υπάρχει καθόλου σε Εσένα.* [3]*Η ειρήνη σου είναι δική μας.* [4]*Και ευλογούμε τον κόσμο με ό,τι έχουμε λάβει από Εσένα μόνο.* [5]*Διαλέγουμε ξανά και κάνουμε την επιλογή μας για όλους τους αδερφούς μας, γνωρίζοντας ότι είναι ένα μ ' εμάς.* [6]*Τους φέρνουμε τη σωτηρία Σου, όπως την έχουμε λάβει τώρα.* [7]*Και δίνουμε ευχαριστίες σε αυτούς που μας ολοκληρώνουν.* [8]*Σε*

αυτούς βλέπουμε τη δόξα Σου και σε αυτούς βρίσκουμε την ειρήνη μας. [9]Είμαστε άγιοι, επειδή η αγιοσύνη Σου μας έχει απελευθερώσει. [10]Και δίνουμε ευχαριστίες. [11]Αμήν.

ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ V

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

I. Και τώρα κάνουμε και πάλι επανάληψη. [2]Αυτή τη φορά είμαστε έτοιμοι να κάνουμε μεγαλύτερη προσπάθεια και να δώσουμε περισσότερο χρόνο σε αυτό που επιχειρούμε. [3]Άναγνωρίζουμε ότι προετοιμαζόμαστε για ένα άλλο στάδιο κατανόησης. [4]Είμαστε πρόθυμοι να ολοκληρώσουμε τελείως αυτό το βήμα ώστε να μπορέσουμε να προχωρήσουμε και πάλι με μεγαλύτερη βεβαιότητα, ειλικρίνεια και πίστη. [5]Τα βήματα μας μέχρι τώρα δεν είναι σταθερά και οι αμφιβολίες μας έχουν κάνει να περπατάμε αβέβαια και αργά στο δρόμο που χαράζουν τα μαθήματα. [6]Τώρα όμως συνεχίζουμε πιο γρήγορα, γιατί πλησιάζουμε μια μεγαλύτερη βεβαιότητα, έναν πιο σίγουρο στόχο.
2. Κάνε σταθερά τα βήματα μας. Πατέρα μας. [2]Άφησε τις αμφιβολίες μας να σιωπήσουν και τους άγιους νόες μας να μείνουν ακίνητοι, και μίλησε μας. [3]Λεν έχουμε λόγια να Σου δώσουμε. [4]Είμαστε πρόθυμοι μόνο και μόνο να ακούσουμε το Λόγο Σου και να τον κάνουμε δικό μας. [5] Οδήγησε την εξάσκηση μας, όπως ένας πατέρας οδηγεί ένα μικρό παιδί σε ένα δρόμο που δεν καταλαβαίνει. [6]Κι ωστόσο το παιδί ακολουθεί, σίγουρο ότι είναι ασφαλές, επειδή ο πατέρας του οδηγεί για αυτό.
3. Κι έτσι φέρνουμε την εξάσκηση μας σε Σένα. [2]Και αν σκοντάψουμε, Εσύ θα μας σηκώσεις. [3]Αν ξεχάσουμε το δρόμο, βασιζόμαστε πάνω στη Δική Σου σίγουρη ενθύμηση. [4]Ξεφεύγουμε από το δρόμο μας, αλλά Εσύ δε θα ξεχάσεις να μας καλέσεις πίσω. [5]Κάνε τα βήματα μας πιο γρήγορα τώρα, ώστε να μπορέσουμε να έρθουμε πιο σίγουρα και πιο γρήγορα σ' Εσένα. [6]Και δεχόμαστε το Λόγο που μας προσφέρεις για να ενοποιήσουμε την εξάσκηση μας, καθώς επανεξετάζουμε τις σκέψεις που μας έχεις δώσει.
4. Αυτή είναι η σκέψη που πρέπει να προηγείται των σκέψεων που επανεξετάζουμε. [2]Καθεμιά απλώς και μόνο διευκρινίζει κάποια πλευρά αυτής της σκέψης, ή τη βοηθά να αποκτήσει μεγαλύτερο νόημα, να γίνει πιο προσωπική κι αληθινή και να περιγράψει πιο καλά τον άγιο Εαυτό που μοιραζόμαστε και που τώρα προετοιμαζόμαστε να ξαναγνωρίσουμε:
[3]Ό *Θεός είναι μόνο και μόνο Αγάπη και επομένως το ίδιο είμαι κι Εγώ.*
[4]Μόνο αυτός ο Εαυτός γνωρίζει την αγάπη. [5]Μόνο αυτός ο Εαυτός είναι τελείως συνεπής στις σκέψεις Του, γνωρίζει το Δημιουργό Του, καταλαβαίνει τον Εαυτό Του, είναι τέλειος στη γνώση Του και στην αγάπη Του και ποτέ δεν αλλάζει τη διαρκή Του κατάσταση της ένωσης με τον Πατέρα Του και με τον Εαυτό Του.
5. Και είναι Αυτός ο Εαυτός που περιμένει να μας συναντήσει στο τέλος του ταξιδιού. [2]Κάθε βήμα που κάνουμε μας φέρνει λίγο πιο κοντά. [3]Αυτή η επανάληψη θα σώσει αμέτρητο χρόνο, αν κρατήσουμε στο νου μας ότι Αυτός συνεχίζει να είναι ο στόχος μας, καθώς εξασκούμαστε, Τον πλησιάζουμε. [4]Ας υψώσουμε τις καρδιές μας από τη σκόνη στη ζωή, καθώς θυμόμαστε ότι Αυτός ο Εαυτός είναι δικός μας και ότι αυτά τα μαθήματα στάλθηκαν για να μας ανοίξουν το δρόμο του φωτός και να μας διδάξουν, βήμα προς βήμα, πώς να επιστρέψουμε στον αιώνιο Εαυτό που νομίσαμε ότι χάσαμε.
6. Κάνω το ταξίδι μαζί σας. [2]Γιατί μοιράζομαι τις αμφιβολίες και τους φόβους σας για λίγο, ώστε να μπορέσετε να έλθετε σε μένα που αναγνωρίζω το δρόμο με τον οποίο όλοι οι φόβοι και οι αμφιβολίες ξεπερνιούνται. [3]Βαδίζουμε μαζί. [4]Πρέπει να καταλαβαίνω την αβεβαιότητα και τον πόνο, αν και γνωρίζω ότι δεν έχουν νόημα. [5]Ένας σωτήρας όμως πρέπει να παραμένει με αυτούς που διδάσκει, βλέποντας ό,τι βλέπουν, αλλά και κρατώντας στο νου του το δρόμο που τον απελευθέρωσε και που τώρα θα απελευθερώσει και σένα μαζί με αυτόν. [6]Ο Υιός του Θεού σταυρώνεται μέχρι να πάρεις το δρόμο μαζί μου.
7. Η ανάσταση μου ξανάρχεται κάθε φορά που οδηγώ με ασφάλεια έναν αδερφό στο μέρος στο οποίο το ταξίδι τελειώνει και ξεχνιέται. [2]Ανανεώνομαι κάθε φορά που ένας αδερφός μαθαίνει ότι υπάρχει ένας δρόμος διαφυγής από τη δυστυχία και τον πόνο. [3]Ξαναγεννιέμαι κάθε φορά που ο νους ενός αδερφού στρέφεται προς το φως μέσα του και

ψάχνει για μένα. [4]Δεν έχω ξεχάσει κανέναν. [5]Βοήθησέ με τώρα να σε οδηγήσω πίσω, εκεί που το ταξίδι άρχισε, για να κάνεις μια άλλη επιλογή μαζί μου.

8. Ελευθέρωσε με καθώς εξασκείσαι και πάλι με τις σκέψεις που σου έφερα από Εκείνον που βλέπει την πικρή σου ανάγκη και γνωρίζει την απάντηση που ο Θεός Του έχει δώσει. Επανεξετάζουμε αυτές τις σκέψεις μαζί. [3]Μαζί αφιερώνουμε σε αυτές το χρόνο και την προσπάθεια μας. [4]Και μαζί θα τις διδάξουμε στους αδερφούς μας. Ό Θεός δε θα ήθελε τον Ουρανό να είναι ημιτελής. [6]Ο Ουρανός σε περιμένει, όπως σε περιμένω κι εγώ. [7]Δεν είμαι ολοκληρωμένος χωρίς τη συμμετοχή σου σε μένα. [8]Και καθώς ολοκληρώνομαι, πηγαίνουμε μαζί στον πανάρχαιο οίκο μας. ο οποίος προετοιμάστηκε για μας πριν από τον ερχομό του χρόνου και ο οποίος διατηρήθηκε αναλλοίωτος από το χρόνο, αμόλυντος και ασφαλής, όπως θα είναι στο τέλος όταν ο χρόνος θα έχει τελειώσει.

9. Ας είναι λοιπόν αυτή η επανάληψη το δώρο σου σε μένα. [2]Γιατί μονάχα αυτό έχω ανάγκη, να ακούσεις τα λόγια που μιλώ και να τα δώσεις στον κόσμο. [3]Εσύ είσαι η φωνή μου, τα μάτια μου, τα πόδια μου, τα χέρια μου, με τα οποία σώζω τον κόσμο. [4]Ο Εαυτός από τον Οποίο σε καλώ δεν είναι παρά ο δικός σου Εαυτός. [5]Σε Αυτόν πηγαίνουμε μαζί. Πάρε το χέρι του αδερφού σου, γιατί αυτός δεν είναι ένας δρόμος που βαδίζουμε μόνοι μας. [7]Στον αδερφό σου εγώ βαδίζω μαζί σου κι εσύ μαζί μου. [8]Ο Πατέρας μας θέλει τον Υιό Του να είναι ένα με Αυτόν. [9]Τι ζει λοιπόν που δεν είναι ένα με σένα;

10. Ας γίνει αυτή η επανάληψη η ώρα στην οποία μοιραζόμαστε μια νέα εμπειρία για σένα, μια εμπειρία που είναι όμως τόσο παλιά όσο ο χρόνος κι ακόμα παλαιότερη. [2]Αγιασμένο είναι το όνομα σου. [3]Η δόξα σου είναι για πάντα ακηλίδωτη. [4]Και η πληρότητα σου είναι τέλεια τώρα, όπως την καθιέρωσε ο Θεός. [5]Εσύ είσαι ο Υιός Του, που ολοκληρώνει την προέκταση Του στη δική σου προέκταση. [6]Εφαρμόζουμε μόνο και μόνο μια πανάρχαια αλήθεια, την οποία γνωρίζαμε προτού οι ψευδαισθήσεις φάνηκαν να διεκδικούν τον κόσμο. [7]Και υπενθυμίζουμε στον κόσμο ότι είναι ελεύθερος από όλες τις ψευδαισθήσεις κάθε φορά που λέμε:

[8]Ο *Θεός είναι μόνο και μόνο Αγάπη, και επομένως το ίδιο είμαι και Εγώ.*

11. Με αυτή τη σκέψη αρχίζουμε την επανάληψη μας κάθε μέρα. [2]Με αυτήν αρχίζουμε και τελειώνουμε κάθε περίοδο εξάσκησης. [3]Και με αυτήν κοιμόμαστε, για να ξυπνήσουμε και πάλι με αυτά τα ίδια λόγια πάνω στα χείλη μας και να χαιρετήσουμε μια άλλη μέρα. [4]Με αυτή τη σκέψη περιβάλλουμε όλες τις σκέψεις που κάνουμε επανάληψη, και τις χρησιμοποιούμε για να υψώσουμε αυτή τη σκέψη μπροστά στο νου μας και να την κρατήσουμε με διαύγεια στη θύμηση μας όλη την ημέρα. [5]Και έτσι, όταν θα έχουμε τελειώσει αυτή την επανάληψη θα έχουμε αναγνωρίσει ότι τα λόγια που μιλάμε είναι αληθινά.

12. Τα λόγια όμως δεν είναι παρά βοηθήματα, τα οποία, αν εξαιρέσουμε την αρχή και το τέλος των περιόδων εξάσκησης, πρέπει να χρησιμοποιούνται μόνο και μόνο για να ανακαλούν, όταν υπάρχει ανάγκη, το νου στο σκοπό του. [2]Εμπιστευόμαστε την εμπειρία που προέρχεται από την εξάσκηση, όχι τα μέσα που χρησιμοποιούμε. [3]Περιμένουμε την εμπειρία και αναγνωρίζουμε ότι μόνο εκεί έγκειται η βεβαιότητα. [4]Χρησιμοποιούμαι τα λόγια και προσπαθούμε ξανά και ξανά να πάμε πέρα από αυτά στο νόημα τους, το οποίο είναι πολύ πιο μακριά από τον ήχο τους. [5]Ο ήχος εξασθενεί κι εξαφανίζεται, καθώς πλησιάζουμε την Πηγή του νοήματος. [6]Εδώ είναι που βρίσκουμε ανάπαυση.

ΜΑΘΗΜΑ 171

Ο Θεός είναι μόνο και μόνο Αγάπη και επομένως το ίδιο είμαι κι Εγώ.

I. (151) Όλα τα πράγματα είναι αντίλαλοι της Φωνής του Θεού.
[2]Ο Θεός είναι μόνο και μόνο Αγάπη και επομένως το ίδιο είμαι κι Εγώ.

2. (152) Η δύναμη της απόφασης είναι δική μου.
[2]Ό Θεός είναι μόνο και μόνο Αγάπη και επομένως το ίδιο είμαι κι Εγώ.

ΜΑΘΗΜΑ 172

Ο Θεός είναι μόνο και μόνο Αγάπη και επομένως το ίδιο είμαι κι Εγώ.

I. (153) Η ασφάλεια μου έγκειται στο ότι δεν αμύνομαι.
Ό Θεός είναι μόνο και μόνο Αγάπη και επομένως το ίδιο είμαι κι Εγώ.

2. (154) Είμαι ένας από τους διακόνους του Θεού.
[2] Ο Θεός είναι μόνο και μόνο Αγάπη και επομένως το ίδιο είμαι κι Εγώ.

ΜΑΘΗΜΑ 173

Ο Θεός είναι μόνο και μόνο Αγάπη και επομένως το ίδιο είμαι κι Εγώ.

I. (155) Θα αποσυρθώ από τη θέση του οδηγού και θα αφήσω Αυτόν να οδηγεί.
[2]Ο Θεός είναι μόνο και μόνο Αγάπη και επομένως το ίδιο είμαι κι Εγώ.

2. (156) Περπατώ με το Θεό στην τέλεια αγιοσύνη.
[2]Ο Θεός είναι μόνο και μόνο Αγάπη και επομένως το ίδιο είμαι κι Εγώ.

ΜΑΘΗΜΑ 174

Ο Θεός είναι μόνο και μόνο Αγάπη και επομένως το ίδιο είμαι κι Εγώ.

1. (157) Στην Παρουσία Του είμαι πρόθυμος να εισέλθω τώρα.
[2]Ό Θεός είναι μόνο και μόνο Αγάπη και επομένως το ίδιο είμαι κι Εγώ.

2. (158) Σήμερα μαθαίνω να δίνω καθώς λαμβάνω.
[2]Ο Θεός είναι μόνο και μόνο Αγάπη και επομένως το ίδιο είμαι κι Εγώ.

ΜΑΘΗΜΑ 175

Ο Θεός είναι μόνο και μόνο Αγάπη και επομένως το ίδιο είμαι κι Εγώ.

I. (159) Δίνω τα θαύματα που έχω λάβει.
[2]Ο Θεός είναι μόνο και μόνο Αγάπη και επομένως το ίδιο είμαι κι Εγώ.

2. (160) Είμαι στο σπίτι μου. [2]Ο φόβος είναι άγνωστος εδώ.
[3]Ό Θεός είναι μόνο και μόνο Αγάπη και επομένως το ίδιο είμαι κι Εγώ.

ΜΑΘΗΜΑ 176

Ο Θεός είναι μόνο και μόνο Αγάπη και επομένως το ίδιο είμαι κι Εγώ.

1.(I6I) Δώσε μου την ευλογία σου, άγιε Υιέ του Θεού.
[2]Ο Θεός είναι μόνο και μόνο Αγάπη και επομένως το ίδιο είμαι κι Εγώ.

2. (162) Είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.
[2]Ο Θεός είναι μόνο και μόνο Αγάπη και επομένως το ίδιο είμαι κι Εγώ.

ΜΑΘΗΜΑ 177

Ο Θεός είναι μόνο και μόνο Αγάπη και επομένως το ίδιο είμαι κι Εγώ.

I. (163) Δεν υπάρχει θάνατος. [2]Ο Υιός του Θεού είναι ελεύθερος.
Ό Θεός είναι μόνο και μόνο Αγάπη και επομένως το ίδιο είμαι κι Εγώ.

2. (164) Τώρα είμαστε ένα με Αυτόν που είναι η Πηγή μας.
[2]Ο Θεός είναι μόνο και μόνο Αγάπη και επομένως το ίδιο είμαι κι Εγώ.

ΜΑΘΗΜΑ 178

Ο Θεός είναι μόνο και μόνο Αγάπη και επομένως το ίδιο είμαι κι Εγώ.

I. (165) Ας μην αρνηθεί ο νους μου τη Σκέψη του Θεού.
[2]Ο Θεός είναι μόνο και μόνο Αγάπη και επομένως το ίδιο είμαι κι Εγώ.

2. (166) Ο Θεός μου εμπιστεύεται όλα τα δώρα Του.
[2]Ο Θεός είναι μόνο και μόνο Αγάπη και επομένως το ίδιο είμαι κι Εγώ.

ΜΑΘΗΜΑ 179

Ο Θεός είναι μόνο και μόνο Αγάπη και επομένως το ίδιο είμαι κι Εγώ.
I. (167) Υπάρχει μια ζωή και τη μοιράζομαι με το Θεό.
Ό Θεός είναι μόνο και μόνο Αγάπη και επομένως το ίδιο είμαι κι εγώ.

2.(168) Η χάρη Σου μου δίνεται. [2]Τη ζητώ τώρα.
[3]Ό Θεός είναι μόνο και μόνο Αγάπη και επομένως το ίδιο είμαι κι Εγώ.

ΜΑΘΗΜΑ 180

Ο Θεός είναι μόνο και μόνο Αγάπη και επομένως το ίδιο είμαι κι Εγώ.

1. (169) Με τη χάρη ζω. [2]Με τη χάρη απελευθερώνομαι.
[3]Ό Θεός είναι μόνο και μόνο Αγάπη και επομένως το ίδιο είμαι κι Εγώ.

2. (170) Δεν υπάρχει ασπλαχνία στο Θεό ούτε και σε μένα.
[2]Ο Θεός είναι μόνο και μόνο Αγάπη και επομένως το ίδιο είμαι κι Εγώ.

Εισαγωγή στα μαθήματα 181—200

1. Τα *μαθήματα που ακολουθούν έχουν σαν ιδιαίτερο σκοπό τη σταθεροποίηση της προθυμίας σου να κάνεις δυνατή την αδύναμη αφοσίωση σου και να συγχωνεύ-σεις, τους διασκορπισμένους στόχους σου σ' ένα σκοπό. [2]Δεν σου ζητείται ακόμη ολοκληρωτική αφοσίωση κάθε στιγμή. [3]Σου ζητείται όμως να εξασκηθείς τώρα για να φτάσεις την αίσθηση της ειρήνης που, έστω και διακεκομμένα, αυτή η ενοποιημένη αφοσίωση θα σου δώσει. [4]Είναι αυτή η εμπειρία που κάνει σίγουρο ότι θα δώσεις όλη σου την προθυμία για να ακολουθήσεις το δρόμο που καθορίζουν αυτά τα μαθήματα.*
2. Τα μαθήματα μας τώρα προσαρμόζονται συγκεκριμένα σε διευρυμένους ορίζοντες και άμεση πρόσβαση στα ιδιαίτερα εμπόδια που κρατούν την όραση σου στενόμυαλη και πάρα πολύ περιορισμένη, για να σε αφήσει να δεις την αξία του στόχου μας. [2]Επιχειρούμε τώρα να απομακρύνουμε αυτά τα εμπόδια, έστω και για λίγο. [3]Τα λόγια από μόνα τους δεν μπορούν να μεταδώσουν την αίσθηση της απελευθέρωσης που φέρνει η απομάκρυνση τους. [4]Αλλά η εμπειρία της ελευθερίας και της ειρήνης που έρχεται καθώς παραιτείσαι από το να θέλεις να διευθύνεις ό,τι βλέπεις μιλά για τον εαυτό της. [5]Η *αφοσίωση σου θα αυξηθεί τόσο πολύ, που τα λόγια θα έχουν λίγη αξία. [6]Θα είσαι σίγουρος για το τι θέλεις και για το τι δεν έχει καμιά αξία.*
3. Και έτσι αρχίζουμε το ταξίδι μας πέρα από τα λόγια με το να συγκεντρωθούμε πρώτα στο τι εμποδίζει ακόμη την πρόοδο σου. [2]Η εμπειρία του τι υπάρχει πέρα από την τάση σου να

αμύνεσαι παραμένει άφταστη όταν την απαρνιέσαι. [3]Μπορεί να υπάρχει, αλλά δεν μπορείς να δεχτείς την παρουσία της. [4]Τώρα λοιπόν επιχειρούμε να προχωρήσουμε λίγο κάθε μέρα πέρα από όλους τους αμυντικούς μηχανισμούς. [5]Τίποτα περισσότερο δεν ζητείται εκτός από αυτό, επειδή τίποτα άλλο δεν χρειάζεται εκτός από αυτό. [6]Αυτό θα είναι αρκετό για να εξασφαλίσει τον ερχομό των υπολοίπων.

ΜΑΘΗΜΑ 181

Εμπιστεύομαι τους αδελφούς μου οι οποίοι είναι ένα με μένα.

I. Η εμπιστοσύνη στους αδελφούς σου είναι απαραίτητη για να θεμελιώσεις και να κρατήσεις την πίστη σου στην ικανότητα σου να ξεπεράσεις την αμφιβολία και την έλλειψη της απόλυτης βεβαιότητας στον εαυτό σου. [2]Οταν επιτίθεσαι σ' έναν αδελφό σου, διακηρύσσεις ότι ο αδελφός σου περιορίζεται από ό,τι έχεις αντιληφτεί σε αυτόν. [3]Δεν κοιτάζεις πέρα από τα λάθη του. Αντιθέτως, τα λάθη του μεγαλοποιούνται και κρύβουν από την επίγνωση σου τον Εαυτό που βρίσκεται υπεράνω των δικών σου λαθών και πέρα από τις φαινομενικές αμαρτίες του αδελφού σου καθώς και από τις δικές σου.
2. Η αντίληψη έχει μια εστίαση. [2]Είναι αυτή η εστίαση, που δίνει συνοχή στο τι βλέπεις. [3]Αλλαξε μόνο και μόνο αυτή την εστίαση και ό,τι βλέπεις θα αλλάξει αναλόγως. [4]Η όραση σου τώρα θα αλλάξει, για να βοηθήσει το σκοπό που έχει αντικαταστήσει εκείνον που είχες προηγουμένως. [5]Μη συγκεντρώνεσαι στις αμαρτίες του αδελφού σου και θα βιώσεις την ειρήνη που προέρχεται από την πίστη στην αθωότητα. [6]Αυτή η πίστη λαμβάνει τη μόνη σίγουρη υποστήριξη της από ό,τι βλέπεις στους άλλους πέρα από τις αμαρτίες τους. [7]Γιατί τα λάθη τους, αν συγκεντρωθείς πάνω σε αυτά, είναι αυτόπτες μάρτυρες των αμαρτιών μέσα σε σένα. [8]Και έτσι δεν θα ξεπεράσεις τη θέα τους και δεν θα δεις την αθωότητα που βρίσκεται πέρα από αυτά.
3. Επομένως, όταν εξασκούμαστε σήμερα, αφήνουμε πρώτα όλες αυτές τις ασήμαντες εστιάσεις να κάνουν τόπο για τη μεγάλη μας ανάγκη να αφήσουμε την αθωότητα μας να γίνει εμφανής. [2]Δίνουμε οδηγίες στο νου μας ότι αναζητούμε για λίγο αυτή την αθωότητα και μόνο αυτή. [3]Δεν νοιαζόμαστε για τους μελλοντικούς μας στόχους. [4]Και ό,τι είδαμε μια στιγμή προηγουμένως δεν μας απασχολεί μέσα στο διάστημα του χρόνου στο οποίο εξασκούμαστε να αλλάξουμε το σκοπό μας. Αναζητούμε την αθωότητα και τίποτα άλλο. [6]Την αναζητούμε τώρα, χωρίς να ενδιαφερόμαστε για τίποτα άλλο εκτός από το τώρα.
4. Ένας σημαντικός παράγοντας που διακινδυνεύει την επιτυχία σου είναι η απασχόληση σου με τους περασμένους και μελλοντικούς στόχους σου. [2] Έχεις απορροφηθεί με το πόσο πολύ διαφέρουν οι στόχοι που αυτά τα μαθήματα υποστηρίζουν, με εκείνους τους στόχους που είχες προηγουμένως. [3]Και έχεις επίσης αποθαρρυνθεί από την καταθλιπτική και περιοριστική σκέψη ότι, ακόμα κι αν τυχόν πετύχεις, είναι αναπόφευκτο ότι θα ξαναχάσεις το δρόμο σου.
5. Τι σημασία θα μπορούσε να έχει αυτό; [2]Γιατί το παρελθόν δεν υπάρχει, το μέλλον είναι μόνο και μόνο μια φαντασία. [3]Αυτές οι ανησυχίες δεν είναι παρά αμυντικοί μηχανισμοί εναντίον της τωρινής αλλαγής στην εστίαση της αντίληψης. [4]Τίποτα περισσότερο. [5]Εγκαταλείπουμε για λίγο αυτούς τους άσκοπους περιορισμούς. [6]Δεν στηριζόμαστε στις πεποιθήσεις του παρελθόντος και ό,τι θα πιστέψουμε στο μέλλον δεν θα μας παρενοχλήσει τώρα. [7]Εισερχόμαστε στην ώρα της εξάσκησης μας μ' ένα σκοπό, να κοιτάξουμε την αθωότητα μέσα μας.
6. Αναγνωρίζουμε ότι έχουμε χάσει αυτό το στόχο, αν ο θυμός μπλοκάρει το δρόμο μας κατά οποιονδήποτε τρόπο. [2]Και αν οι αμαρτίες ενός αδελφού έρθουν στο νου μας, η στενόμυαλη εστίαση μας θα περιορίσει την όραση μας και θα στρέψει τα μάτια μας στα δικά μας λάθη, τα οποία θα μεγεθύνουμε και θα αποκαλέσουμε «αμαρτίες». [3]Για λίγο, λοιπόν, χωρίς αναφορά στο παρελθόν ή το μέλλον, αν τυχόν και ανορθωθούν αυτά τα εμπόδια, θα τα ξεπεράσουμε με οδηγίες προς το νου μας να αλλάξει την εστίαση του καθώς λέμε:

[4]Αυτό δεν είναι ό,τι θα ήθελα να κοιτάξω. [5]Εμπιστεύομαι τους αδελφούς μου οι οποίοι είναι *ένα με μένα.*

7. Θα χρησιμοποιήσουμε επίσης αυτή τη σκέψη για να έχουμε μια αίσθηση ασφάλειας όλη την ημέρα. [2]Δεν επιδιώκουμε να πετύχουμε μακροπρόθεσμους στόχους. [3]Καθώς κάθε εμπόδιο φαίνεται να κρύβει τη θέα της αθωότητας μας, αναζητούμε μόνο και μόνο τη διακοπή για μια στιγμή της δυστυχίας που θα φέρει η εστίαση στην αμαρτία, μια εστίαση που κάνει την αμαρτία να παραμένει αδιόρθωτη.
8. Ούτε και ζητούμε να δούμε φαντασίες. [2]Γιατί ό,τι αναζητούμε να δούμε υπάρχει πραγματικά. [3]Και καθώς η εστίαση μας στρέφεται πέρα από τα λάθη, θα δούμε έναν εντελώς αναμάρτητο κόσμο. [4]Όταν αυτή η θέα είναι το μόνο που θέλουμε να βλέπουμε, όταν αυτή η θέα είναι το μόνο που αναζητούμε εις το όνομα της αληθινής αντίληψης, τότε τα μάτια του Χριστού θα γίνουν οπωσδήποτε δικά μας. [5]Και η Αγάπη, που Αυτός αισθάνεται για μας, θα γίνει επίσης δική μας. [6]Αυτή η θέα θα γίνει το μόνο πράγμα που θα βλέπουμε να καθρεπτίζεται στον κόσμο και στον εαυτό μας.
9. Ο κόσμος που κάποτε διακήρυττε τις αμαρτίες μας γίνεται τώρα η απόδειξη ότι είμαστε αναμάρτητοι. [2]Και η αγάπη μας για όλους αυτούς που βλέπουμε επιβεβαιώνει ότι θυμόμαστε τον άγιο Εαυτό ο Οποίος δεν γνωρίζει καμιά αμαρτία και ποτέ δεν θα μπορούσε να διανοηθεί τίποτα, που να είναι χωρίς την αθωότητα Του. [3]Αυτή τη μνήμη αναζητούμε καθώς στρέφουμε το νου μας προς την εξάσκηση μας σήμερα. [4]Δεν κοιτάζουμε ούτε μπροστά ούτε πίσω. [5]Κοιτάζουμε κατ' ευθείαν στο παρόν. [6]Κι εμπιστευόμαστε την εμπειρία που ζητούμε τώρα. [7]Η αθωότητα μας είναι μόνο και μόνο το Θέλημα του Θεού. [8]Αυτή τη στιγμή η θέληση μας είναι ένα με τη Δική Του.

ΜΑΘΗΜΑ 182

Θα μείνω ακίνητος για μια στιγμή και θα πάω σπίτι μου.

1. Αυτός ο κόσμος στον οποίο φαίνεται ότι ζεις δεν είναι το σπίτι σου. [2]Και κάπου μέσα στο νου σου γνωρίζεις ότι αυτό είναι αλήθεια. [3]Κάποια μνήμη του σπιτιού σου συνεχίζει να βρίσκεται πάντοτε στις σκέψεις σου, σαν να υπήρχε ένα μέρος που σε καλεί να επιστρέψεις, αν και δεν αναγνωρίζεις τη φωνή, ούτε κι αυτό που υπενθυμίζει η φωνή. [4]Κι ωστόσο αισθάνεσαι σαν ένας ξένος εδώ, σ' ένα μέρος που δεν γνωρίζεις καθόλου. [5]Όχι κάτι συγκεκριμένο, που θα σε έκανε να πεις με σιγουριά ότι είσαι ένας εξόριστος εδώ. [6]Απλώς ένα επίμονο συναίσθημα, μερικές φορές τίποτα περισσότερο από ένα απαλό άγγιγμα, το οποίο άλλες φορές ξεχνιέται ή απορρίπτεται, αλλά και το οποίο σίγουρα θα επιστρέψει στο νου σου και πάλι.
2. Δεν υπάρχει κανένας που να μη γνωρίζει το μέρος για το οποίο μιλάμε. [2]Μερικοί όμως προσπαθούν να κρύψουν τη δυστυχία τους με παιχνίδια που παίζουν, για να περάσουν την ώρα τους και να συγκαλύψουν τη θλίψη τους. [3]Άλλοι αρνούνται ότι είναι θλιμμένοι και δεν αναγνωρίζουν τα δάκρυα τους καθόλου. [4]Και άλλοι θα ισχυριστούν ότι αυτό για το οποίο μιλάμε είναι μια ψευδαίσθηση, κάτι που δεν πρέπει να θεωρηθεί τίποτα περισσότερο από ένα όνειρο.[5]Ποιος όμως με απλή ειλικρίνεια, χωρίς αμυντικούς μηχανισμούς και χωρίς αυταπάτες, θα αρνιόταν ότι καταλαβαίνει τα λόγια που μιλάμε;
3. Σήμερα μιλάμε για τον καθένα που περπατά σε αυτό τον κόσμο, δεν βρίσκεται σπίτι του. [2]Τριγυρίζει αβέβαια, ψάχνοντας ασταμάτητα, αναζητώντας στο σκοτάδι αυτό που δεν μπορεί να βρει, χωρίς να αναγνωρίζει τι είναι αυτό που αναζητά. [3]Χτίζει χίλια σπίτια, κανένα όμως δεν ικανοποιεί τον ανήσυχο νου του. [4]Δεν καταλαβαίνει ότι μάταια χτίζει. [5]Το σπίτι που αναζητά δεν μπορεί να χτιστεί από αυτόν: [6]Δεν υπάρχει υποκατάστατο για τον Ουρανό. Το μόνο που έπλασε ποτέ ήταν η κόλαση.
4. Ίσως να νομίζεις ότι είναι το σπίτι της παιδικής σου ηλικίας που θα ξαναβρείς. [2]Η παιδική ηλικία του σώματος σου, και το μέρος όπου στεγάστηκε, είναι μια μνήμη τόσο διαστρεβλωμένη τώρα που είναι απλώς μια απεικόνιση ενός παρελθόντος που ποτέ δεν συνέβηκε. [3]Υπάρχει ωστόσο ένα Παιδί μέσα σου που αναζητά το σπίτι του Πατέρα Του και γνωρίζει ότι είναι ένας ξένος εδώ. [4]Αυτή η παιδική ηλικία είναι αιώνια, με μια αθωότητα που θα διαρκέσει για πάντα. [5]Εκεί που θα πάει αυτό το Παιδί είναι άγιος τόπος. [6]Είναι η αγιοσύνη Του που φωτίζει τον Ουρανό και φέρνει στη γη την αγνή αντανάκλαση του φωτός από ψηλά, μέσα στο οποίο η γη και ο Ουρανός ενώνονται σαν ένα.

5. Είναι αυτό το Παιδί μέσα σου που ο Πατέρας σου γνωρίζει σαν τον Ίδιο Του τον Υιό. [2]Είναι αυτό το Παιδί που γνωρίζει τον Πατέρα Του. [3]Επιθυμεί τόσο βαθιά να πάει σπίτι του, τόσο αδιάκοπα, που η φωνή Του σου φωνάζει να Τον αφήσεις να αναπαυτεί για λίγο. [4]Δεν ζητά τίποτα περισσότερο από απλώς και μόνο μερικές στιγμές ανάπαυλας, μονάχα ένα διάστημα στο οποίο να μπορέσει να επιστρέψει, για να αναπνεύσει και πάλι τον άγιο αέρα που γεμίζει το σπίτι του Πατέρα Του. [5]Και εσύ επίσης είσαι στο σπίτι Του. [6]Θα επιστρέψει. [7]Δώσε Του όμως λίγη ώρα να ξαναβρεί τον Εαυτό Του, μέσα στην ειρήνη που είναι το σπίτι Του, αναπαυόμενος στη σιωπή, την ειρήνη και την αγάπη.
6. Αυτό το Παιδί χρειάζεται την προστασία σου. [2]Είναι μακριά από το σπίτι Του. [3]Είναι τόσο μικρός που φαίνεται τόσο εύκολο να Τον κλείσεις έξω και τη μικρή Του φωνή να συγκαλύψεις, που το κάλεσμα Του για βοήθεια σχεδόν δεν ακούγεται μέσα στους στρίγγλικους ήχους και τους εκνευριστικούς θορύβους του κόσμου.
[4]Γνωρίζει ωστόσο ότι η σίγουρη προστασία Του βρίσκεται ακόμα μέσα σου. [5]Δεν θα Τον απογοητεύσεις. [6]Θα πάει στο σπίτι Του και θα πας κι εσύ μαζί με Αυτόν.
7. Αυτό το Παιδί είναι η Ιδιότητα σου να μην αμύνεσαι, η δύναμη σου. [2]Σε εμπιστεύεται. [3]Ηρθε επειδή γνώριζε ότι δεν θα αποτύχαινες. [4]Σου ψιθυρίζει ασταμάτητα για το σπίτι Του.[5]Γιατί είναι πρόθυμος να σε φέρει πίσω μαζί Του, ώστε κι Αυτός ο Ίδιος να μπορέσει να μείνει και να μην ξαναεπιστρέψει εκεί που δεν ανήκει κι εκεί που ζει σαν ένας απόκληρος μέσα σ' έναν κόσμο ξενικών σκέψεων. [6]Η υπομονή Του δεν έχει όρια. [7]Θα περιμένει μέχρι να ακούσεις την απαλή Φωνή Του μέσα σου, η οποία σε καλεί να Τον αφήσεις να πάει ειρηνικά, μαζί με εσένα, εκεί που Αυτός είναι στο σπίτι Του και εσύ μαζί με Αυτόν.
8. Όταν μείνεις ακίνητος για μια στιγμή, όταν ο κόσμος χάνεται από τα μάτια σου, όταν οι ανάξιες ιδέες σταματούν να έχουν αξία στον ανήσυχο νου σου, τότε θα ακούσεις τη Φωνή Του. [2]Τόσο έντονα σε καλεί Αυτός, που δεν θα Του αντισταθείς πια. [3]Εκείνη τη στιγμή θα σε πάρει στο σπίτι Του και θα μείνεις μαζί Του στην τέλεια γαλήνη, σιωπηλός και εν ειρήνη, υπεράνω όλων των λόγων, ανέγγιχτος από το φόβο και την αμφιβολία, απόλυτα βέβαιος ότι βρίσκεσαι στο σπίτι σου.
9. Αναπαύσου με Αυτόν συχνά σήμερα. [2]Γιατί ήταν πρόθυμος να γίνει ένα μικρό παιδί, ώστε να μπορέσεις να μάθεις από Αυτόν πόσο δυνατός είναι αυτός που δεν αμύνεται αλλά προσφέρει μόνο τα μηνύματα της αγάπης σε εκείνους που νομίζουν ότι είναι εχθρός τους. [3] Αυτός κρατά τη δύναμη του Ουρανού στο χέρι Του και τους αποκαλεί φίλους και τους δίνει τη δύναμη Του, ώστε να μπορέσουν να δουν ότι θα ήθελε να είναι Φίλος τους. [4]Τους ζητά να Τον προστατεύσουν, επειδή το σπίτι Του είναι μακριά και δεν θα επιστρέψει σε αυτό μόνος Του.
10. Ο Χριστός ξαναγεννιέται μόνο και μόνο σαν ένα μικρό Παιδί κάθε φορά που κάποιος που περιπλανιέται θα ήθελε να εγκαταλείψει το σπίτι του. [2]Γιατί πρέπει να μάθει ότι αυτό που θα ήθελε να προστατεύσει δεν είναι παρά αυτό το Παιδί, το Οποίο έρχεται χωρίς να αμύνεται καθόλου και το Οποίο προφυλάσσεται από το γεγονός ότι δεν αμύνεται. [3]Πήγαινε σπίτι σου μαζί με Αυτόν πολλές φορές σήμερα. [4]Είσαι τόσο ξένος εδώ όσο κι Αυτός.
11. Αφιέρωσε χρόνο σήμερα για να βάλεις στην άκρη την ασπίδα που δεν ωφελεί σε τίποτα και να παρατήσεις τη λόγχη και το σπαθί που ύψωσες εναντίον ενός εχθρού που δεν υπάρχει. [2]Ο Χριστός σε έχει αποκαλέσει φίλο και αδελφό. [3]Έχει έρθει ακόμη και για να ζητήσει τη βοήθεια σου να Τον αφήσεις να πάει σπίτι Του σήμερα, ολοκληρωμένος και πλήρης. [4]Έχει έλθει όπως έρχεται ένα μικρό παιδί, το οποίο θα ικετεύσει τον πατέρα του για προστασία και για αγάπη. [5]Κυβερνά το σύμπαν κι ωστόσο ζητά ασταμάτητα να επιστρέψεις μαζί Του και να μην περνάς πια τις ψευδαισθήσεις για Θεούς σου.
12. Δεν έχεις χάσει την αθωότητα σου. [2]Η αθωότητα σου είναι αυτό που λαχταράς. [3]Η επιθυμία της καρδιάς σου. [4]Η φωνή που ακούς και το κάλεσμα που δεν μπορείς να αρνηθείς. [5]Το άγιο Παιδί παραμένει μαζί σου. [6]Το σπίτι Του είναι δικό σου. [7]Σήμερα σου δίνει την ιδιότητα Του να μην αμύνεται κι εσύ την αποδέχεσαι σαν αντάλλαγμα για όλα τα παιχνίδια του πολέμου που έχεις φτιάξει. [8]Και τώρα ο δρόμος είναι ανοιχτός και το τέλος του ταξιδιού είναι επιτέλους ορατό. [9]Μείνε ακίνητος για μια στιγμή και πήγαινε σπίτι σου μαζί με Αυτόν και μείνε στην ειρήνη για λίγο.

ΜΑΘΗΜΑ 183

Επικαλούμαι το Όνομα του Θεού και το δικό μου.

1. Το Όνομα του Θεού είναι άγιο, αλλά όχι αγιότερο από το δικό σου. [2]Το να επικαλεστείς το Όνομα Του είναι ακριβώς το ίδιο με το να επικαλεστείς το δικό σου.[3]Ενας πατέρας δίνει το όνομα του στο γιο του και έτσι ο γιος ταυτίζεται με αυτόν. [4]Οι αδελφοί του μοιράζονται το όνομα του και έτσι είναι ενωμένοι μ ένα δεσμό στον οποίο βασίζονται για την ταυτότητα τους. [5]Το Όνομα του Πατερά σου σου υπενθυμίζει ποιος είσαι ακόμη και μέσα σ' έναν κόσμο που δεν γνωρίζει και παρ' όλο που κι εσύ δεν έχεις θυμηθεί
2 Το Όνομα του Θεού δεν μπορεί να ακουστεί χωρίς απάντηση, ούτε να ειπωθεί χωρίς έναν αντίλαλο μέσα στο νου σου που σε καλεί να θυμηθείς [2]Πες το Όνομα Του και θα έχεις προκαλέσει τους αγγέλους να περιβάλλουν το μέρος στο οποίο στέκεσαι και να σου τραγουδούν, καθώς απλώνουν τα φτερά
τους για να σε κρατήσουν ασφαλή και να σε προστατέψουν από κάθε εγκόσμια σκέψη που θα εισέβαλλε στην αγιοσύνη σου.
3. Επανέλαβε το Όνομα του Θεού και όλος ο κόσμος θα απαντήσει με το να εγκαταλείψει τις ψευδαισθήσεις. [2]Κάθε όνειρο που αγαπά ο κόσμος έχει ξαφνικά περάσει και εκεί που φαινόταν ότι υπήρχε βρίσκεις ένα αστέρι, Ένα θαύμα χάρης. [3]Οι άρρωστοι σηκώνονται θεραπευμένοι από τις αρρωστημένες σκέψεις τους. [4]Οι τυφλοί μπορούν να δουν, οι κουφοί μπορούν να ακούσουν [5]Οι θλιμμένοι σταματούν τους θρήνους τους και τα δάκρυα του πόνου στεγνώνουν, καθώς τα ευτυχισμένα γέλια έρχονται, να ευλογήσουν τον κόσμο.
4. Επανέλαβε το Όνομα του Θεού και τα ασήμαντα ονόματα θα έχουν χάσει το νόημα τους. [2]Καθε πειρασμός γίνεται μόνο και μόνο ένα ακατονόμαστο και ανεπιθύμητο πράγμα μπροστά στο Όνομα του Θεού. Επανέλαβε το Όνομα Του και θα δεις πόσο εύκολα θα ξεχάσεις τα ονόματα όλων των θεών στους οποίους έδωσες αξία. Έχουν χάσει πια το όνομα του Θεού που τους έδωσες 5Δεν έχουν όνομα και σου είναι άχρηστοι, αν και προτού αφήσεις το Όνομα του Θεού να αντικαταστήσει τα ασήμαντα ονόματα τους, στεκόσουν σεβάσμια μπροστά τους, αποκαλώντας τους Θεούς.
5. Επανέλαβε το Όνομα του Θεού και, επικαλέσου τον Εαυτό σου το Όνομα του Οποίου είναι το Όνομα του Θεού. [2]Επανέλαβε το Όνομα Του και όλα τα ασήμαντα, δίχως όνομα πράγματα της γης, θα μπουν στη σωστή τους προοπτική. [3]Εκείνοι που επικαλούνται το Όνομα του Θεού δεν μπορούν να κάνουν λάθος και να μπερδέψουν ό,τι δεν έχει όνομα με το Όνομα, ούτε την αμαρτία με τη χάρη, ούτε τα σώματα με τον άγιο Υιό του Θεού [4]Και αν συνδεθείς με έναν αδελφό, καθώς κάθεσαι με αυτόν στη σιωπή επαναλαμβάνοντας το Όνομα του Θεού μαζί με αυτόν μέσα στο γαλήνιο νου σου, έχεις εγκαθιδρύσει εκεί ένα βωμό που *φθά*νει στον Ίδιο το Θεό και τον Υιό Του
6. Σήμερα εξασκήσου μόνο και μόνο με το εξής: επαναλάμβανε το Όνομα του Θεού ξανά και ξανά. [2]Ξέχασε κάθε όνομα εκτός από το Δικό Του [3]Μην ακούς τίποτα άλλο. [4]Αφησε όλες τις σκέψεις σου να βασίζονται σε Αυτό [5]Δεν χρησιμοποιούμε καμία άλλη λέξη *παρά μόνο* στην αρχή, όταν λέμε σημερινή ιδέα μόνο μια φορά. [4]Και μετά το Όνομα του Θεού γίνεται η μοναδική μας σκέψη, ο μοναδικός μας λόγος, το μόνο πράγμα που απασχολεί το νου μας, η μόνη ευχή που έχουμε, ο μόνος ήχος που έχει νόημα και το μόνο Όνομα του κάθε πράγματος που επιθυμούμε να δούμε, του κάθε πράγματος που θα αποκαλούσαμε Θεό μας.
7. Δίνουμε λοιπόν μια πρόσκληση, η οποία δεν μπορεί ποτέ να απορριφθεί. [2]Και ο Θεός θα έλθει και θα την απαντήσει ο Ίδιος. [3]Μη νομίζεις ότι Αυτός ακούει τις ασήμαντες προσευχές εκείνων που Τον επικαλούνται με ονόματα ειδώλων που ο κόσμος αγαπά. [4]Δεν μπορούν να Τον φτάσουν κατ' αυτό τον τρόπο. [5]Αυτός δεν μπορεί να ακούσει τις παρακλήσεις εκείνων που Του ζητούν να αλλάξει και να μην είναι πια ο Εαυτός Του, ή που ζητούν να πάρει ο Υιός Του ένα όνομα διαφορετικό από το Δικό Του.
8. Επανέλαβε το Όνομα του Θεού και θα Τον αναγνωρίσεις σαν το μόνο Δημιουργό της πραγματικότητας. [2]Και θα αναγνωρίσεις επίσης ότι ο Υιός Του είναι μέρος Του και δημιουργεί εις το Όνομα Του. [3]Κάθισε σιωπηλά και άφησε το Όνομα Του να γίνει μια ιδέα

που περικλείει τα πάντα και καταλαμβάνει εντελώς το νου σου. [4]Όλες οι σκέψεις ας σταματήσουν εκτός από αυτήν. [5]Και απάντησε με αυτήν σε όλες τις άλλες σκέψεις, και δες το Όνομα του Θεού να αντικαθιστά τα χίλια ασήμαντα ονόματα που έδωσες στις σκέψεις σου χωρίς να συνειδητοποιήσεις ότι υπάρχει μόνο ένα Όνομα για το καθετί που υπάρχει και για το καθετί που θα υπάρξει.

9. Σήμερα μπορείς να φτάσεις μια κατάσταση στην οποία θα βιώσεις το δώρο της χάρης. [2]Μπορείς να αποδράσεις από όλη τη σκλαβιά του κόσμου και να δώσεις στον κόσμο την απελευθέρωση που βρήκες. [3]Μπορείς να θυμηθείς ό,τι ξέχασε *ο* κόσμος και να του προσφέρεις τη δική σου θύμηση. [4]Μπορείς να δεχτείς σήμερα το ρόλο που παίζεις στη σωτηρία του καθώς και στη δική σου σωτηρία. [5]Και οι δύο ρόλοι μπορούν να εκτελεστούν τέλεια.

10. Βασίσου στο Όνομα του Θεού για την απελευθέρωση σου, και θα σου δοθεί. [2]Καμιά άλλη προσευχή δεν είναι αναγκαία εκτός από αυτήν, επειδή αυτή περιλαμβάνει όλες τις άλλες μέσα της. [3]Τα λόγια είναι ασήμαντα και όλες οι παρακλήσεις περιττές, όταν ο Υιός του Θεού επικαλείται το Όνομα του Πατέρα του. [4]Οι Σκέψεις του Πατέρα του γίνονται δικές του. [5]Διεκδικεί όλα αυτά που ο Πατέρας του έδωσε και δίνει ακόμα και θα δίνει για πάντα. [6]Επικαλείται Αυτόν για να αφήσει όλα τα πράγματα που νόμισε ότι έπλασε να χάσουν, τώρα, το όνομα τους, στη θέση τους, το άγιο Όνομα του Θεού γίνεται η κρίση του της ευτέλειας τους.

11. Όλα τα ασήμαντα πράγματα είναι σιωπηλά. [2]Οι ασήμαντοι ήχοι δεν ακούγονται τώρα. [3]Τ*α* ασήμαντα πράγματα της γης έχουν εξαφανιστεί. [4]Το σύμπαν δεν αποτελείται από τίποτα άλλο εκτός από τον Υιό του Θεού, ο οποίος επικαλείται τον Πατέρα του. [5]Και η φωνή του Πατέρα του απαντά εις το άγιο Όνομα του Πατέρα του. [6]Σε αυτή την αιώνια, γαλήνια σχέση, στην οποία η επικοινωνία υπερβαίνει κατά πολύ όλα τα λόγια κι επίσης ξεπερνά σε βάθος και σε ύψος οτιδήποτε μπορούν να μεταδώσουν τα λόγια, βρίσκεται η αιώνια ειρήνη. [7]Εις το Όνομα του Πατέρα μας, είμαστε πρόθυμοι να βιώσουμε αυτή την ειρήνη σήμερα. [8]Και εις το Όνομα Του, θα μας δοθεί.

ΜΑΘΗΜΑ 184

Το Όνομα του Θεού Είναι η κληρονομιά μου.

1. Ζεις με σύμβολα. [2]'Εχεις επινοήσει ονόματα για το καθετί που βλέπεις. Το κάθε πράγμα γίνεται μια ξεχωριστή οντότητα η οποία αναγνωρίζεται από το όνομα της. [4]Με αυτό τον τρόπο την ξεκόβεις από την ενότητα. [5]Με αυτό τον τρόπο ορίζεις τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της και την ξεχωρίζεις από άλλα πράγματα με το να τονίζεις το διάστημα που την περιβάλλει. [6]Αυτό το διάστημα το βάζεις μεταξύ όλων των πραγμάτων στα οποία δίνεις ένα διαφορετικό όνομα, μεταξύ όλων των συμβάντων ως προς το χώρο και το χρόνο και μεταξύ όλων των σωμάτων τα οποία χαιρετιούνται μ' ένα όνομα.

2. Αυτό το διάστημα που βλέπεις να διαχωρίζει όλα τα πράγματα είναι ο τρόπος με τον οποίο επιτυγχάνεται η αντίληψη του κόσμου. [2]Βλέπεις κάτι εκεί που δεν υπάρχει τίποτα και εκεί που υπάρχει η ενότητα δεν βλέπεις τίποτα, ένα διάστημα μεταξύ όλων των πραγμάτων, μεταξύ όλων των πραγμάτων και εσένα. [3]Νομίζεις έτσι ότι έχεις δώσει ζωή μέσα στην κατάσταση του αποχωρισμού. [4]Με αυτόν το διαχωρισμό νομίζεις ότι έχεις καθιερωθεί σαν μια μονάδα που λειτουργεί με μια ανεξάρτητη βούληση.

3. Ποια είναι αυτά τα ονόματα με τα οποία ο κόσμος γίνεται μια σειρά ξεχωριστών γεγονότων, ασύνδετων πραγμάτων και σωμάτων που κρατιούνται σε απόσταση και τα οποία κρατούν το νου σαν ξεχωριστά κέντρα επίγνωσης; [2]Εσύ τους έδωσες αυτά τα ονόματα, καθιερώνοντας την αντίληψη έτσι όπως την ήθελες να είναι. [3]Στα ακατονόμαστα πράγματα δόθηκαν ονόματα και έτσι τους δόθηκε και πραγματικότητα. [4]Γιατί σε ό,τι δίνεται ένα όνομα, δίνεται και νόημα και μετά θα το δει κανείς σαν να είναι γεμάτο νόημα, σαν μια αιτία αληθινής επίδρασης που φέρει μέσα της τα αποτελέσματα της.

4. Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο μια πραγματικότητα πλάθεται από την προκατειλημμένη όραση και στρέφεται σκοπίμως εναντίον της αλήθειας. [2]Ο εχθρός αυτής της όρασης είναι η πληρότητα. [3]Αυτή η όραση διανοείται ασήμαντα πράγματα και τα

κοιτάζει. [4]Και η έλλειψη απόστασης, μια αίσθηση ενότητας ή όρασης που βλέπει διαφορετικά, γίνεται η απειλή που πρέπει να ξεπεράσει, να πολεμήσει και να αρνηθεί.
5. Η άλλη όραση όμως εξακολουθεί να παραμένει μια φυσιολογική κατεύθυνση για το νου να διοχετεύσει την αντίληψη του. [2]Είναι δύσκολο να διδάξεις το νου χίλια ξένα ονόματα και επίσης χιλιάδες περισσότερα. [3]Πιστεύεις ωστόσο ότι αυτό είναι το νόημα της μάθησης, ο μόνος ουσιαστικός στόχος της με τον οποίο η επικοινωνία πραγματοποιείται και οι έννοιες μπορούν να διαβιβαστούν μ' έναν κατανοητό τρόπο.
6. Αυτή είναι όλη η κληρονομιά που δίνει ο κόσμος. [2]Και ο καθένας που μαθαίνει να σκέπτεται έτσι, αποδέχεται τις ενδείξεις και τα σύμβολα που διακηρύσσουν ότι ο κόσμος είναι πραγματικός. Είναι ακριβώς αυτό που υποστηρίζουν. [4]Δεν αφήνουν καμιά αμφιβολία ότι το καθετί στο οποίο ένα όνομα έχει δοθεί, υπάρχει. [5]Μπορεί να ιδωθεί, όπως αναμένεται. [6]Ό,τι αρνείται ότι αυτό είναι αληθινό είναι μόνο και μόνο μια ψευδαίσθηση, γιατί αυτό είναι η απόλυτη πραγματικότητα. [7]Το να το αμφισβητήσει κανείς είναι τρέλα, το να δεχτεί την παρουσία του είναι η απόδειξη της ψυχικής υγείας.
7. Αυτή είναι η διδασκαλία του κόσμου. [2]Είναι ένα στάδιο μάθησης από το οποίο πρέπει να περάσουν όλοι αυτοί που έρχονται στον κόσμο. [3]Οσο πιο γρήγορα αντιληφθούν όμως στο τι βασίζεται αυτή η διδασκαλία, πόσο αμφισβητήσιμα είναι τα αξιώματα της και πόσο αμφίβολα τα συμπεράσματα της, τόσο πιο γρήγορα θα αμφισβητήσουν τις συνέπειες της. [4]Η μάθηση που σταματά με ό,τι διδάσκει ο κόσμος δεν έχει νόημα. [5]Στη σωστή της θέση υπηρετεί απλώς και μόνο σαν ένα ξεκίνημα από το οποίο μια άλλου είδους μάθηση μπορεί να αρχίσει, μια νέα αντίληψη να αποκτηθεί και όλα τα αυθαίρετα ονόματα που δίνει ο κόσμος μπορούν να ανακληθούν καθώς τα αμφιβάλλει κανείς.
8. Μη νομίζεις ότι έπλασες τον κόσμο. [2]Τις ψευδαισθήσεις, ναι! '[3]Ό,τι όμως είναι αληθινό στη γη και τον Ουρανό είναι υπεράνω των ονομάτων που έχεις δώσει. [4]Όταν καλείς έναν αδελφό, το σώμα του είναι αυτό που επικαλείσαι. Ή αληθινή του Ταυτότητα έχει συγκαλυφθεί από το τι πιστεύεις ότι πραγματικά είναι. Το σώμα του απαντά στο όνομα με το οποίο τον καλείς, επειδή ο νους του συγκατατίθεται να πάρει για δικό του το όνομα που του δίνεις. [7]Και έτσι η ενότητα του αποκηρύσσεται δυο φορές, επειδή και εσύ τον αντιλαμβάνεσαι σαν να είναι διαχωρισμένος από σένα και αυτός δέχεται για δικό του αυτό το ξεχωριστό όνομα.
9. Θα ήταν πράγματι παράξενο αν σου είχε ζητηθεί να ξεπεράσεις όλα τα σύμβολα του κόσμου, ξεχνώντας τα για πάντα, σου ζητήθηκε ωστόσο να αναλάβεις μια αποστολή διδασκαλίας. [2]Έχεις ανάγκη να χρησιμοποιήσεις για λίγο τα σύμβολα του κόσμου. [3]Μην εξαπατάσαι όμως και εσύ από αυτά. [4]Δεν αντιπροσωπεύουν τίποτα απολύτως και στην εξάσκηση σου αυτή είναι η σκέψη που θα σε απελευθερώσει από αυτά. [5]Αυτά τα σύμβολα γίνονται απλώς και μόνο τα μέσα με τα οποία μπορείς να επικοινωνείς με έναν τρόπο που ο κόσμος μπορεί να καταλάβει, αναγνωρίζεις όμως ότι δεν είναι η ενότητα όπου η αληθινή επικοινωνία μπορεί να βρεθεί.
10. Αυτό που χρειάζεσαι λοιπόν είναι διαστήματα κάθε μέρα στα οποία η μάθηση του κόσμου γίνεται μια προσωρινή κατάσταση, μια φυλακή του κόσμου από την οποία φεύγεις και πηγαίνεις στο φως του ήλιου, όπου ξεχνάς το σκοτάδι. [2]Εδώ καταλαβαίνεις το Λόγο, το Όνομα που ο Θεός σου έχει δώσει, τη μια Ταυτότητα που μοιράζονται όλα τα πράγματα, τη μόνη ομολογία του τι είναι αληθινό. [3]Και μετά ξαναγύρισε στο σκοτάδι, όχι επειδή νομίζεις ότι είναι πραγματικό, αλλά μόνο και μόνο για να διακηρύξεις, μ' έναν τρόπο που ακόμα έχει νόημα στον κόσμο που κυβερνά το σκοτάδι, ότι δεν είναι πραγματικό.
11. Χρησιμοποίησε όλα τα ασήμαντα ονόματα και σύμβολα που σκιαγραφούν τον κόσμο του σκοταδιού: [2]Μην τα δέχεσαι σαν τη δική σου πραγματικότητα. [3]Το Άγιο Πνεύμα τα χρησιμοποιεί όλα τους, αλλά δεν ξεχνά ότι η δημιουργία έχει ένα Όνομα, ένα Νόημα, και μια Πηγή η Οποία ενοποιεί όλα τα πράγματα μέσα στον εαυτό Της. [4]Χρησιμοποίησε, μόνο και μόνο για ευκολία, όλα τα ονόματα που τους δίνει ο κόσμος, αλλά μην ξεχνάς ότι μοιράζονται το Όνομα του Θεού μαζί με σένα.
12. Ο Θεός δεν έχει όνομα. [2]Κι ωστόσο, το Όνομα Του γίνεται το τελικό μάθημα ότι όλα τα πράγματα είναι ένα και με αυτό το μάθημα όλη η μάθηση τελειώνει. [3]Όλα τα ονόματα ενοποιούνται, όλος ο χώρος γεμίζει με την αντανάκλαση της αλήθειας. [4]Κάθε χάσμα κλείνει και ο αποχωρισμός θεραπεύεται. [5]Το Όνομα του Θεού είναι η κληρονομιά που Αυτός

έδωσε σ' εκείνους, που διάλεξαν να πάρει η διδασκαλία του κόσμου τη θέση του Ουρανού. [6]Στην εξάσκηση μας ο σκοπός μας είναι να αφήσουμε το νου μας να δεχτεί ό,τι ο Θεός έχει δώσει σαν την απάντηση Του στην οικτρή κληρονομιά που έπλασες σαν φόρο τιμής για τον Υιό που Αυτός αγαπά.
13. Κανένας που αναζητά το νόημα του Ονόματος του Θεού δεν μπορεί να αποτύχει. [2]Η εμπειρία θα έρθει για να συμπληρώσει το Λόγο. [3]Πρώτα όμως πρέπει να δεχτείς το Όνομα για όλη την πραγματικότητα και να συνειδητοποιήσεις ότι πολλά ονόματα που έδωσες στις όψεις της έχουν διαστρεβλώσει ό,τι βλέπεις, αλλά δεν έχουν παραποιήσει καθόλου την αλήθεια. [4] Ένα Όνομα φέρνουμε στην εξάσκηση μας. [5]'Ενα Όνομα χρησιμοποιούμε για να ενοποιήσουμε την όραση μας.
14. Και παρ' όλο που χρησιμοποιούμε ένα διαφορετικό όνομα για κάθε αντίληψη μιας όψης του Υιού του Θεού, καταλαβαίνουμε ότι δεν έχουν παρά ένα Όνομα, το Οποίο Αυτός τους έχει δώσει. [2]Αυτό είναι το Όνομα που χρησιμοποιούμε στην εξάσκηση μας. [3]Και μέσω της χρήσης Του, όλοι οι ανόητοι διαχωρισμοί που μας κρατούσαν τυφλωμένους εξαφανίζονται. [4]Και μας δίνεται δύναμη να δούμε πέρα από αυτούς. [5]Τώρα η όραση μας ευλογείται με ευλογίες που μπορούμε να δίνουμε καθώς τις λαμβάνουμε.
15. *Πατέρα, το Όνομα μας είναι το Δικό Σου Όνομα. [2]Σε Αυτό ενωνόμαστε με όλα τα όντα και με Εσένα που είσαι ο ένας Δημιουργός τους. [3]Ό.π πλάσαμε και καλούμε με πολλά διαφορετικά ονόματα είναι μόνο και μόνο μια σκιά με την οποία έχουμε προσπαθήσει να καλύψουμε τη δική σου Πραγματικότητα. [4]Και είμαστε χαρούμενοι και ευγνώμονες που κάναμε λάθος. [5] Όλα τα λάθη μας τα δίνουμε σε Εσένα, ώστε να μπορέσουμε να απαλλαγούμε από όλες τις συνέπειες που φάνηκαν να έχουν. [6]Και δεχόμαστε την αλήθεια που δίνεις στη θέση του καθενός από αυτά τα λάθη. [7]Το Όνομα Σου είναι η σωτηρία μας και η απόδραση μας από ό,τι πλάσαμε. [8]Το Όνομα Σου μας ενώνει στην ενότητα που είναι η κληρονομιά μας και η ειρήνη μας. [9]Αμήν.*

ΜΑΘΗΜΑ 185

Θέλω την ειρήνη του Θεού.

1. Το να πεις αυτά τα λόγια δεν είναι τίποτα. [2]Το να τα εννοείς όμως είναι το παν. Αν μπορούσες να τα εννοήσεις έστω και για μια μόνο στιγμή, θλίψεις οποιασδήποτε μορφής δε θα ήταν πια δυνατές για σένα, ποτέ και πουθενά. [4]Ο Ουρανός θα επέστρεφε εντελώς στην πλήρη επίγνωση, η μνήμη του Θεού θα επανερχόταν τελείως και η ανάσταση όλης της δημιουργίας θα αναγνωριζόταν πλήρως.
2. Κανένας δεν μπορεί να εννοεί αυτά τα λόγια και να μην θεραπευτεί. [2]Δεν μπορεί να παίζει με όνειρα, ούτε να νομίζει ότι είναι ο ίδιος ένα όνειρο. [3]Δεν μπορεί να φτιάξει μια κόλαση και να νομίζει ότι είναι πραγματική. [4]Θέλει την ειρήνη του Θεού και η ειρήνη του Θεού του δίνεται. [5]Επειδή αυτή η ειρήνη είναι το μόνο που θέλει και το μόνο που θα λάβει. [6]Πολλοί έχουν πει αυτά τα λόγια. [7]Λίγοι όμως πράγματι τα εννοούν. [8]Δεν έχεις παρά να κοιτάξεις τον κόσμο που βλέπεις γύρω σου, για να σιγουρευτείς πόσο λίγοι είναι. [9]Ο κόσμος θα άλλαζε εντελώς, αν δύο, οποιοιδήποτε, συμφωνούσαν ότι αυτά τα λόγια εκφράζουν το μόνο πράγμα που θέλουν.
3. Δυο νόες μ' έναν σκοπό γίνονται τόσο ισχυροί, που ό,τι θέλουν γίνεται το θέλημα του Θεού. [2]Επειδή οι νόες μπορούν να ενωθούν μόνο στην αλήθεια. [3]Στα όνειρα, δυο νόες δεν μπορούν να μοιράζονται τον ίδιο σκοπό. [4]Για τον καθένα, ο ήρωας του ονείρου είναι διαφορετικός, το επιθυμητό αποτέλεσμα δεν είναι το ίδιο και για τους δύο. Αυτός που χάνει και αυτός που κερδίζει απλώς εναλλάσσονται σε μεταβαλλόμενους σχηματισμούς, καθώς η αναλογία του κέρδους προς την απώλεια και της απώλειας προς το κέρδος παίρνει μια διαφορετική όψη ή μια άλλη μορφή.
4. Ωστόσο, μόνο το συμβιβασμό μπορεί να φέρει ένα όνειρο. [2]Μερικές φορές παίρνει τη μορφή της ένωσης, αλλά μόνο τη μορφή. [3]Το νόημα θα διαφύγει από το όνειρο, γιατί ο συμβιβασμός είναι ο στόχος των ονείρων. [4]Οι νόες δεν μπορούν να ενωθούν στα όνειρα. Απλώς παζαρεύουν. [6]Και τι παζάρεμα μπορεί να τους δώσει την ειρήνη του Θεού; [7]Οι ψευδαισθήσεις έρχονται να πάρουν τη θέση Του. [8]Και το νόημα που έχει Αυτός χάνεται

από τους κοιμισμένους νόες που επιδιώκουν το συμβιβασμό, ο καθένας για το συμφέρον του και την απώλεια κάποιου άλλου.

5. Το να εννοείς ότι θέλεις την ειρήνη του Θεού σημαίνει να απαρνηθείς όλα τα όνειρα. [2]Γιατί κανένας δεν εννοεί αυτά τα λόγια, αν επιθυμεί ψευδαισθήσεις και επομένως αναζητά τα μέσα που φέρνουν τις ψευδαισθήσεις. [3]Έχει κοιτάξει τις ψευδαισθήσεις και τις έχει βρει ανεπαρκείς. [4]Τώρα αναζητά να προχωρήσει πέρα από αυτές, αναγνωρίζοντας ότι ένα άλλο όνειρο δεν θα πρόσφερε τίποτα περισσότερο από όλα τα άλλα. [5]Όλα τα όνειρα είναι το ίδιο για αυτόν. [6]Και έχει μάθει ότι η μόνη διαφορά είναι η μορφή που παίρνουν, γιατί ένα όνειρο θα φέρει την ίδια απόγνωση και δυστυχία όπως όλα τα άλλα.

6. Ο νους που πραγματικά εννοεί ότι το μόνο που θέλει είναι η ειρήνη πρέπει να ενωθεί με άλλους νόες, γιατί αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο η ειρήνη επιτυγχάνεται. [2]Και όταν η επιθυμία για την ειρήνη είναι γνήσια, το μέσο για να τη βρει κανείς δίνεται σε μια μορφή την οποία ο κάθε νους, που αναζητά την ειρήνη με ειλικρίνεια, μπορεί να καταλάβει. [3]Οποιαδήποτε μορφή κι αν πάρει το μάθημα σχεδιάζεται για αυτόν μ' έναν τέτοιο τρόπο, ώστε να μη μπορεί να το παρερμηνεύσει, αν η αναζήτηση του είναι ειλικρινής. [4]Αν όμως ζητά χωρίς ειλικρίνεια, δεν υπάρχει μορφή με την οποία το μάθημα θα γίνει αποδεκτό και θα μαθευτεί αληθινά.

7. Ας αφιερώσουμε την εξάσκηση μας σήμερα στο να αναγνωρίσουμε ότι πράγματι εννοούμε τα λόγια που λέμε. [2]Θέλουμε την ειρήνη του Θεού. [3]Αυτή δεν είναι μια μάταιη επιθυμία.

[4]Αυτά τα λόγια δεν ζητούν να μας δοθεί ένα άλλο όνειρο. [5]Δεν ζητούν συμβιβασμό, ούτε προσπαθούν να κάνουν άλλα παζαρέματα με την ελπίδα ότι μπορεί ακόμα να υπάρχει ένα παζάρεμα που μπορεί να επιτύχει εκεί που όλα τα υπόλοιπα απέτυχαν. [6]Όταν εννοεί κανείς αυτά τα λόγια, παραδέχεται ότι οι ψευδαισθήσεις είναι μάταιες και ζητά το αιώνιο στη θέση των μεταβαλλόμενων ονείρων που φαίνονται να αλλάζουν ως προς το τι προσφέρουν, αλλά είναι όλα τους εξίσου μηδαμινά.

8. Αφιέρωσε σήμερα τις περιόδους της εξάσκησης σου στην προσεκτική εξέταση του νου σου, για να βρεις τα όνειρα που ακόμα αγαπάς. [2]Τι ζητάς στην καρδιά σου; [3]Ξέχασε τα λόγια που χρησιμοποιείς όταν ζητάς αυτά που θέλεις. [4] Λάβε υπ' όψη σου μόνο και μόνο ό,τι πιστεύεις ότι θα σε ανακουφίσει και θα σου φέρει ευτυχία. [5]Μην ταραχτείς όμως από τις ψευδαισθήσεις που εξακολουθούν να παραμένουν, γιατί η μορφή τους δεν έχει σημασία τώρα. [6]Μην αφήνεις μερικά όνειρα να είναι πιο αποδεκτά, ενώ κρατάς άλλα στη μυστικότητα και την ντροπή. [7]Όλα είναι το ίδιο. [8]Και επειδή είναι το ίδιο, μια ερώτηση πρέπει να τεθεί σε όλα τους: «αυτό είναι ό,τι θα ήθελα να έχω στη θέση του Ουρανού και της ειρήνης του Θεού;»

9. Αυτή είναι η επιλογή που κάνεις. [2]Μην ξεγελαστείς και νομίσεις ότι είναι κάτι άλλο. [3]Κανένας συμβιβασμός δεν είναι δυνατός σε αυτό. [4]Διαλέγεις την ειρήνη του Θεού, ή έχεις ζητήσει όνειρα.[5]Και τα όνειρα θα έλθουν όπως τα ζήτησες. [6]Είναι όμως εξίσου βέβαιο ότι η ειρήνη του Θεού θα έλθει και θα παραμείνει μαζί σου για πάντα. [7]Δεν θα χάνεται με την κάθε καμπή και στροφή του δρόμου, για να ξαναεμφανίζεται, αγνώριστη, με μορφές που μεταβάλλονται και αλλάζουν με το κάθε βήμα που παίρνεις.

10. Θέλεις την ειρήνη του Θεού. [2]Τη θέλουν επίσης και όλοι αυτοί που φαίνονται να ψάχνουν για όνειρα. [3]Γι' αυτούς καθώς επίσης και για τον εαυτό σου, ζητάς μόνο και μόνο την ειρήνη του Θεού όταν κάνεις αυτή την παράκληση με βαθιά ειλικρίνεια. [4]Γιατί έτσι φτάνεις αυτό που πραγματικά θέλουν και ενώνεις το δικό σου σκοπό με αυτό που αναζητούν πάνω από όλα τα πράγματα και το οποίο είναι ίσως άγνωστο σε αυτούς, αλλά σίγουρο για σένα. [5]Δείχνεις αδυναμία μερικές φορές και είσαι αβέβαιος για το σκοπό σου και γεμάτος αμφιβολίες για το τι θα ήθελες, πού να το αναζητούσες και πού να στραφείς για βοήθεια στην προσπάθεια σου. [6]Σου έχει δοθεί βοήθεια. [7]Και δεν θα ήθελες να επωφεληθείς ο ίδιος από αυτή τη βοήθεια με το να τη μοιραστείς;

11. Κανένας από αυτούς που αληθινά αναζητά την ειρήνη του Θεού δεν μπορεί να μην τη βρει. [2]Γιατί απλώς ζητά να μην εξαπατάται πια με το να αρνείται στον εαυτό του αυτό που είναι το Θέλημα του Θεού. [3]Ποιος μπορεί να μείνει ανικανοποίητος, όταν ζητά αυτό που ήδη έχει; [4]Ποιος θα μπορούσε να μείνει αναπάντητος, όταν ζητά μια απάντηση που είναι δική του για να τη δώσει; Ή ειρήνη του Θεού είναι δική σου.

12. Για σένα δημιουργήθηκε η ειρήνη, σου δόθηκε από το Δημιουργό της και καθιερώθηκε σαν το Δικό Του δώρο. [2]Πώς μπορείς να αποτύχεις, όταν ζητάς μόνο και μόνο το θέλημα Του για σένα; [3]Και πώς θα ήταν δυνατό να περιοριστεί η παράκληση σου μόνο σε σένα; [4]Κανένα δώρο του Θεού δεν μπορεί να μη μοιραστεί. [5]Αυτό είναι το χαρακτηριστικό που ξεχωρίζει τα δώρα του Θεού από κάθε όνειρο που φάνηκε ποτέ να παίρνει τη θέση της αλήθειας.
13. Κανένας δεν μπορεί να χάσει και όλοι θα ωφεληθούν, όταν οποιοδήποτε δώρο του Θεού έχει ζητηθεί και ληφθεί από κάποιον. [2]Ο Θεός δίνει μόνο και μόνο για να ενώσει. [3]Το χάσιμο δεν έχει κανένα νόημα για Αυτόν. [4]Και όταν δεν έχει κανένα νόημα και για σένα, μπορείς να είσαι σίγουρος ότι μοιράζεσαι ένα Θέλημα με Αυτόν και Αυτός μ' εσένα. [5]Και θα γνωρίζεις επίσης ότι μοιράζεσαι ένα Θέλημα με όλους τους αδελφούς σου, ο σκοπός των οποίων είναι ο δικός σου σκοπός.
14. Είναι αυτός ο ένας σκοπός που αναζητάμε σήμερα, ενώνοντας τις επιθυμίες μας με την ανάγκη κάθε καρδιάς, το κάλεσμα κάθε νου, την ελπίδα που βρίσκεται πέρα από την απόγνωση, την αγάπη που η επίθεση θα ήθελε να κρύψει, την αδελφότητα που το μίσος έχει προσπαθήσει να διασπάσει, αλλά η οποία εξακολουθεί να παραμένει όπως ο Θεός τη δημιούργησε. [2]Με τέτοια Βοήθεια στο πλευρό μας, μπορούμε να αποτύχουμε σήμερα καθώς ζητάμε να μας δοθεί η ειρήνη του Θεού;

ΜΑΘΗΜΑ 186

Η Σωτηρία του Κόσμου Βασίζεται σε Μένα.

1. Αυτή είναι η δήλωση που μια μέρα θα αφαιρέσει όλη την αλαζονεία από κάθε νου. [2]Αυτή είναι η σκέψη της αληθινής ταπεινότητας, η οποία δεν δέχεται καμιά αποστολή για σένα από αυτήν που σου έχει δοθεί. [3]Προσφέρει την αποδοχή σου του ρόλου που σου έχει ανατεθεί, χωρίς να αξιώνει να πάρεις έναν άλλο ρόλο. [4]Δεν κρίνει τον ορθό σου ρόλο. [5]Απλώς και μόνο παραδέχεται ότι το Θέλημα του Θεού γίνεται στη γη όπως και στον Ουρανό. [6]Ενώνει όλες τις βουλήσεις πάνω στη γη σύμφωνα με το σχέδιο του Ουρανού να σώσει τον κόσμο, αποκαθιστώντας τον στην ειρήνη του Ουρανού.
2. Ας μην αντιμαχόμαστε την αποστολή μας. [2]Δεν την καθιερώσαμε οι ίδιοι. [3]Δεν είναι δική μας ιδέα. [4]Τα μέσα με τα οποία θα πραγματοποιηθεί στην εντέλεια μας έχουν δοθεί. [5]Το μόνο που μας ζητείται να κάνουμε είναι να δεχτούμε το ρόλο μας με γνήσια ταπεινότητα και να μην εξαπατηθούμε από την αλαζονεία και αρνηθούμε ότι είμαστε άξιοι. [6]'Ο,τι μας δίνεται να κάνουμε, έχουμε τη δύναμη να το κάνουμε. [7]Οι νόες μας είναι εντελώς κατάλληλοι να παίξουν το ρόλο που μας έχει ανατεθεί από Αυτόν που μας γνωρίζει καλά.
3. Η σημερινή ιδέα μπορεί να φαίνεται πολύ βαριά, ώσπου να δεις το νόημα της. Το μόνο που λέει είναι ότι ο Πατέρας σου ακόμα σε θυμάται και σου προσφέρει την τέλεια εμπιστοσύνη που έχει σε σένα που είσαι ο Υιός Του. [3]Δεν ζητά να αλλάξεις κατά κάποιο τρόπο και να γίνεις διαφορετικός από ό,τι είσαι. [4]Τι θα μπορούσε να ζητήσει η ταπεινότητα εκτός από αυτό; [5]Και τι θα μπορούσε να αρνηθεί η αλαζονεία εκτός από αυτό; [6]Σήμερα δεν θα αποφύγουμε το έργο μας εξαιτίας της απατηλής σκέψης ότι η μετριοφροσύνη έχει παραβιαστεί. Είναι η υπερηφάνεια που θα αρνούνταν το Κάλεσμα για τον Ίδιο το Θεό.
4. Σήμερα εγκαταλείπουμε όλη την ψεύτικη ταπεινοφροσύνη, ώστε να μπορούμε να ακούμε τη Φωνή του Θεού να μας αποκαλύπτει ό,τι Αυτός θα μας ήθελε να κάνουμε. [2]Δεν αμφιβάλλουμε για την επάρκεια μας, ως προς την αποστολή που θα μας προσφέρει. [3]Θα είμαστε βέβαιοι ότι μόνο Αυτός γνωρίζει τη δύναμη μας, τη σοφία μας και την αγιοσύνη μας. [4]Και αν Αυτός μας θεωρεί άξιους, είμαστε άξιοι. [5]Είναι μόνο και μόνο η αλαζονεία που έχει άλλη γνώμη.
5. Υπάρχει ένας τρόπος και μόνο ένας, για να απελευθερωθείς από τη φυλάκιση που σου έχει φέρει το σχέδιο σου να αποδείξεις ότι το ψεύτικο είναι αληθινό. [2]Αντί για αυτό, δέξου το σχέδιο που δεν έπλασες εσύ. [3]Μην κρίνεις την αξία σου στο σχέδιο Του. [4]Αν η Φωνή του Θεού σε διαβεβαιώνει ότι η σωτηρία χρειάζεται τη συμμετοχή σου, και ότι η ολότητα βασίζεται σε σένα, να είσαι σίγουρος ότι αυτό είναι σωστό. [5]Οι αλαζόνες θα καταπιαστούν με τα λόγια, φοβούμενοι να προχωρήσουν πέρα από αυτά για να βιώσουν ό,τι θα

μπορούσε να προσβάλει τη νοοτροπία τους. [6]Οι ταπεινοί όμως είναι ελεύθεροι να ακούν τη Φωνή που τους λέει ποιοι είναι και τι να κάνουν.
6. Η αλαζονεία πλάθει μια εικόνα του εαυτού σου που δεν είναι πραγματική. [2]Αυτή είναι η εικόνα που τρέμει και οπισθοχωρεί με τρομάρα, όταν η Φωνή για το Θεό σε διαβεβαιώνει ότι έχεις τη δύναμη, τη σοφία και την αγιοσύνη να προχωρήσεις πέρα από όλες τις εικόνες. [3]Δεν είσαι αδύναμος, όπως είναι η εικόνα του εαυτού σου. [4]Δεν είσαι ανίδεος και ανήμπορος. [5]Η αμαρτία δεν μπορεί να μαυρίσει την αλήθεια μέσα σου και η δυστυχία δεν μπορεί να έλθει κοντά στον άγιο οίκο του Θεού.
7. Όλα αυτά σου λέει η Φωνή για το Θεό. [2]Και ενώ μιλά Αυτός, η εικόνα του εαυτού σου τρέμει και επιδιώκει να επιτεθεί στην απειλή που δεν γνωρίζει, καθώς αισθάνεται τη βάση της να καταρρέει. [3]Άσε την να φύγει. [4]Η σωτηρία του κόσμου βασίζεται σε σένα και όχι σε αυτή τη μικρή στοίβα σκόνης. [5]Τι μπορεί να πει αυτή στον άγιο Υιό του Θεού; Τι ανάγκη έχει να ανησυχεί για αυτήν;
8. Και έτσι βρίσκουμε την ειρήνη μας. [2]Θα δεχτούμε την αποστολή που μας έχει δώσει ο Θεός, διότι όλες οι ψευδαισθήσεις βασίζονται στην τρελή πεποίθηση ότι μπορούμε να επινοήσουμε μια άλλη αποστολή για τους εαυτούς μας. [3]Οι αυτοδημιούργητοι ρόλοι μας αλλάζουν και φαίνονται να μετατρέπονται από το θρήνο στην εκστατική αγαλλίαση της αγάπης.[4]Μπορούμε να γελάσουμε ή να κλάψουμε και να χαιρετήσουμε τη μέρα με χαρά ή με δάκρυα. Ή ίδια μας η ύπαρξη φαίνεται να αλλάζει, καθώς βιώνουμε χίλιες μεταβολές στη διάθεση μας και τα συναισθήματα μας μας σηκώνουν πράγματι ψηλά ή μας ρίχνουν κάτω στην απελπισία.
9. Αυτός είναι ο Υιός του Θεού; [2]Θα μπορούσε Αυτός να δημιουργήσει τέτοια αστάθεια και να την αποκαλέσει Υιό; [3]Αυτός που είναι αμετάβλητος μοιράζεται τα χαρακτηριστικά Του με τη δημιουργία Του. [4]Όλες οι εικόνες που ο Υιός Του φαίνεται να πλάθει δεν έχουν καμιά επίδραση στο τι είναι. [5]Περνούν από το νου του σαν ανεμοδαρμένα φύλλα που σχηματίζουν ένα σχέδιο για μια στιγμή και μετά σκορπίζονται για να ξαναμαζευτούν και να το σκάσουν. [6] Η σαν αυταπάτες που βλέπει κανείς να ξεφυτρώνουν από τη σκόνη μιας ερήμου.
10. Αυτές οι ανούσιες εικόνες θα φύγουν και θα αφήσουν το νου σου ξάστερο και ειρηνικό όταν δεχτείς την αποστολή που σου έχει δοθεί. [2]Οι εικόνες που πλάθεις δημιουργούν μόνο και μόνο αντιμαχόμενους στόχους, πρόσκαιρους και ασαφείς, αβέβαιους και διφορούμενους. [3]Ποιος θα μπορούσε να είναι σταθερός στις προσπάθειες του, ή να κατευθύνει τις δυνάμεις του και τη συγκεντρωμένη ορμή του προς την επίτευξη τέτοιων στόχων; [4]Οι αποστολές που εκτιμά ο κόσμος είναι τόσο αβέβαιες, που αλλάζουν τουλάχιστον δέκα φορές την ώρα. [5]Τι ελπίδα κέρδους μπορεί να βασίζεται σε τέτοιους στόχους;
11. Σε ευχάριστη αντίθεση με τις αποστολές του κόσμου και σίγουρη όπως η επιστροφή του ήλιου κάθε πρωινό για να διαλύσει το σκοτάδι, η αποστολή που σου έχει αληθινά δοθεί είναι εντελώς σαφής και ξεκάθαρη. [2]Δεν υπάρχει αμφιβολία για την εγκυρότητα της. [3]Προέρχεται από Έναν που δεν γνωρίζει κανένα λάθος, η Φωνή Του είναι βέβαιη για τα μηνύματα Της. [4]Αυτά τα μηνύματα δεν αλλάζουν ούτε αλληλοσυγκρούονται. [5]Όλα τους δείχνουν ένα στόχο, και μάλιστα ένα στόχο που μπορείς να πετύχεις. [6]Το δικό σου σχέδιο μπορεί να μην είναι πραγματοποιήσιμο αλλά του Θεού δεν μπορεί ποτέ να αποτύχει επειδή Αυτός είναι η Πηγή του.
12. Κάνε όπως σε διευθύνει η Φωνή του Θεού. [2]Και αν σου ζητήσει ένα πράγμα που φαίνεται αδύνατο, θυμήσου Ποιος είναι Αυτός που ζητά και ποιος αυτός που θα ήθελε να απαρνηθεί την αλήθεια. [3]Μετά σκέψου το εξής: ποια είναι πιθανότερη να έχει δίκιο; [4]Η Φωνή που μιλά για το Δημιουργό όλων των πραγμάτων, ο Οποίος γνωρίζει όλα τα πράγματα ακριβώς όπως είναι, ή μια διαστρεβλωμένη εικόνα του εαυτού σου, ζαλισμένη, μπερδεμένη, ασυνεπής και αβέβαιη για το καθετί; [5]Μην αφήνεις τη Φωνή να σε διευθύνει. [6]Αντί για αυτήν, άκουγε μια βέβαιη Φωνή που σου μιλά για μια αποστολή που σου έχει δοθεί από το Δημιουργό σου, ο Οποίος σε θυμάται και παρακαλεί να Τον θυμηθείς και εσύ τώρα.
13. Η απαλή Φωνή Του καλεί από αυτό που είναι γνωστό σε αυτό που δεν γνωρίζει. [2]Αυτός είναι πρόθυμος να σε ανακουφίσει, αν και δεν γνωρίζει καμιά θλίψη. [3]Είναι

πρόθυμος να κάνει μια επανόρθωση, αν και ο Ίδιος είναι ολοκληρωμένος, είναι πρόθυμος να σου δώσει ένα δώρο, αν και γνωρίζει ότι ήδη έχεις τα πάντα. [4]Έχει Σκέψεις που απαντούν κάθε ανάγκη που αντιλαμβάνεται ο Υιός Του, αν και ο Ίδιος δεν βλέπει αυτές τις ανάγκες. [5]Διότι η Αγάπη πρέπει να δίνει και ό,τι δίνεται εις το Όνομα Του παίρνει την πιο χρήσιμη μορφή σ' έναν κόσμο μορφών.

14. Αυτές είναι οι μορφές που ποτέ δεν μπορούν να εξαπατήσουν, επειδή προέρχονται από το Ίδιο το Άμορφο. [2]Η συγχώρεση είναι μια γήινη μορφή αγάπης, η οποία όπως είναι στον Ουρανό δεν έχει καμιά μορφή. [3]Ωστόσο ό,τι χρειάζεται εδώ, δίνεται εδώ, έτσι όπως χρειάζεται. [4]Με αυτή τη μορφή μπορείς να εκπληρώσεις την αποστολή σου ακόμα κι εδώ, αν και αυτό που η αγάπη θα σημαίνει για σένα, όταν το άμορφο θα έχει αποκατασταθεί σε σένα, είναι ακόμα μεγαλύτερο. [5]Η σωτηρία του κόσμου βασίζεται σε σένα που μπορείς να συγχωρείς. [6]Αυτή είναι η αποστολή σου εδώ.

ΜΑΘΗΜΑ 187

Ευλογώ τον κόσμο επειδή ευλογώ τον εαυτό μου.

1. Κανένας δεν μπορεί να δώσει αν δεν έχει. [2]Στην πραγματικότητα, το να δίνει κανείς είναι η απόδειξη ότι έχει. [3]Το έχουμε ξαναπεί αυτό. [4]Δεν είναι αυτό, που φαίνεται δύσκολο να το πιστέψει κανείς. [5]Κανένας δεν αμφιβάλλει ότι πρώτα πρέπει να κατέχεις ό,τι θα ήθελες να δώσεις. [6]Είναι το δεύτερο μέρος στο οποίο ο κόσμος και η αληθινή αντίληψη διαφέρουν. [7]Έχοντας δώσει ό,τι είχες, ο κόσμος ισχυρίζεται ότι έχεις χάσει ό,τι είχες στην κατοχή σου. [8]Η αλήθεια υποστηρίζει ότι το δόσιμο θα αυξήσει ό,τι κατέχεις.

2. Πώς είναι δυνατό αυτό; [2]Γιατί είναι σίγουρο ότι αν δώσεις ένα πεπερασμένο πράγμα, τα μάτια του σώματος σου θα αντιληφθούν ότι δεν είναι δικό σου. [3]Έχουμε μάθει όμως ότι τα πράγματα μόνο και μόνο αντιπροσωπεύουν τις σκέψεις που τα πλάθουν. [4]Και δεν έχεις έλλειψη αποδείξεων ότι όταν δίνεις ιδέες, τις δυναμώνεις στο δικό σου νου. [5]Όταν δίνεις μια σκέψη, η μορφή με την οποία φαίνεται να εμφανίζεται ίσως να μεταβάλλεται. [6]Η σκέψη ωστόσο θα επιστρέψει σε αυτόν που τη δίνει. [7]Ούτε μπορεί η μορφή που παίρνει να είναι λιγότερο ευπρόσδεκτη. [8]Θα είναι περισσότερο ευπρόσδεκτη.

3. Οι ιδέες πρέπει πρώτα να ανήκουν σε σένα, προτού τις δώσεις. [2]Αν πρόκειται να σώσεις τον κόσμο, πρέπει πρώτα να δεχτείς τη σωτηρία για τον εαυτό σου. [3]Δεν θα πιστέψεις όμως ότι αυτό έχει γίνει, μέχρι να δεις τα θαύματα που φέρνει στον καθένα που κοιτάζεις. [4]Εδώ ακριβώς ξεκαθαρίζεται και αποκτά νόημα η ιδέα του δοσίματος. [5]Τώρα μπορείς να αντιληφθείς ότι το απόθεμα σου αυξάνεται με το να δίνεις.

4. Προστάτευε όλα τα πράγματα που εκτιμάς με το να τα δίνεις και θα είσαι σίγουρος ότι ποτέ δεν θα τα χάσεις. [2]Ό,τι νόμιζες ότι δεν είχες αποδεικνύεται με αυτό τον τρόπο ότι είναι δικό σου. [3]Μη δίνεις αξία όμως στη μορφή του. [4]Γιατί η μορφή του θα αλλάξει και θα γίνει αγνώριστη με τον καιρό, οσοδήποτε κι αν προσπαθήσεις να την κρατήσεις ασφαλή. [5]Καμιά μορφή δεν διαρκεί. [6]Είναι η σκέψη πίσω από τη μορφή των πραγμάτων που ζει χωρίς να αλλάζει.

5. Δίνε με χαρά. [2]Με αυτό τον τρόπο θα έχεις μόνο όφελος. [3]Η σκέψη μένει και δυναμώνει, καθώς ενισχύεται με το δόσιμο. [4]Οι σκέψεις εκτείνονται καθώς μοιράζονται, επειδή δεν μπορούν να χαθούν.[5]Δεν υπάρχει δότης και παραλήπτης με την έννοια που αντιλαμβάνεται ο κόσμος. [6]Υπάρχει ένας δότης που κρατά ό,τι δίνει, και ένας άλλος που επίσης θα δώσει. [7]Και οι δύο θα ωφεληθούν από αυτήν τη συναλλαγή, γιατί ο καθένας θα έχει τη σκέψη στη μορφή που είναι η πιο χρήσιμη για αυτόν. [8]Ό,τι ο καθένας φαίνεται να χάνει είναι πάντοτε κάτι στο οποίο θα δώσει λιγότερη αξία από ό,τι θα δώσει σε αυτό που θα επιστραφεί στα σίγουρα.

6. Ποτέ μην ξεχνάς ότι δίνεις μόνο και μόνο στον εαυτό σου. [2]Αυτός που καταλαβαίνει τι σημαίνει να δίνει κανείς θα γελάσει με την ιδέα της θυσίας. [3]Ούτε μπορεί να μην αναγνωρίσει τις πολλές μορφές που μπορεί να πάρει η θυσία. [4]Θα γελάσει επίσης με τον πόνο και την απώλεια, την αρρώστια και τη θλίψη, τη φτώχεια, την πείνα και το θάνατο. [5]Αναγνωρίζει ότι η θυσία εξακολουθεί να είναι η μία ιδέα που βρίσκεται πίσω από όλα αυτά, τα οποία θεραπεύονται με το απαλό γέλιο του.

7. Οι ψευδαισθήσεις που αναγνωρίζονται θα εξαφανιστούν. [2]Μη δέχεσαι τη δυστυχία και θα έχεις αφαιρέσει τη σκέψη της δυστυχίας. [3]Η ευλογία σου δίνεται σε όλους αυτούς που υποφέρουν, όταν διαλέγεις να δεις όλη τη δυστυχία όπως είναι. [4]Η σκέψη της θυσίας προξενεί όλες τις μορφές που φαίνεται να παίρνει η δυστυχία. [5]Και η θυσία είναι μια ιδέα τόσο παλαβή, που η ψυχική υγεία αμέσως την απορρίπτει.
8. Ποτέ μην πιστεύεις ότι μπορείς να θυσιάσεις. [2]Δεν υπάρχει χώρος για θυσία σε ό,τι έχει κάποια αξία. [3]Αν η σκέψη της θυσίας έρθει στο νου σου, η ίδια η παρουσία της αποδεικνύει ότι έχει γίνει ένα λάθος και πρέπει να διορθωθεί. [4]Η ευλογία σου θα το διορθώσει. [5]Έχοντας δοθεί πρώτα σε σένα, είναι τώρα δική σου για να τη δώσεις επίσης. [6]Καμιά μορφή θυσίας και δυστυχίας δεν μπορεί να παραμείνει για πολύ μπροστά στα μάτια ενός που έχει συγχωρέσει και έχει ευλογήσει τον εαυτό του.
9. Οι κρίνοι που σου προσφέρει ο αδελφός σου τοποθετούνται πάνω στο βωμό σου δίπλα σε αυτούς που εσύ του προσφέρεις. [2]Ποιος θα φοβόταν να κοιτάξει τέτοια αξιαγάπητη αγιοσύνη; [3]Η μεγάλη ψευδαίσθηση του φόβου του Θεού εξασθενεί τελείως μπροστά στην αγνότητα που θα δεις εδώ. [4]Μη φοβάσαι να κοιτάξεις. [5]Η ευλογία που θα δεις θα αφαιρέσει όλες τις σκέψεις των διαφόρων μορφών και θα αφήσει στη θέση τους το τέλειο δώρο, το οποίο θα μείνει εκεί για πάντα, για να αυξάνεται παντοτινά, για πάντα δικό σου, για να το δίνεις πάντοτε.
10. Τώρα είμαστε ένα στη σκέψη, γιατί ο φόβος έχει φύγει. [2]Και εδώ, μπροστά στο βωμό του ενός Θεού, του ενός Πατέρα, του ενός Δημιουργού και της μίας Σκέψης, στεκόμαστε μαζί σαν ο ένας Υιός του Θεού. [3]Όχι χωριστά από Αυτόν που είναι η Πηγή μας, όχι μακριά από έναν αδελφό που είναι μέρος του ενός Εαυτού μας, του Οποίου η αθωότητα μας έχει ενώσει όλους μας σαν ένα, στεκόμαστε ευλογημένοι και δίνουμε όπως λαμβάνουμε. [4]Το Όνομα του Θεού είναι στα χείλη μας. [5]Και καθώς κοιτάζουμε εντός, βλέπουμε την αγνότητα του Ουρανού να λάμπει στην απεικόνιση μας της Αγάπης του Πατέρα μας.
11. Τώρα είμαστε ευλογημένοι και τώρα ευλογούμε τον κόσμο. [2]Ο,τι έχουμε δει είμαστε πρόθυμοι να το δίνουμε, γιατί είμαστε πρόθυμοι να το βλέπουμε παντού. Είμαστε πρόθυμοι να το βλέπουμε να λάμπει σε όλους με τη χάρη του Θεού. [4]Δεν θα το αποκρύπταμε από οτιδήποτε βλέπαμε. [5]Θα θέλαμε να σιγουρευτούμε ότι αυτή η άγια θέα είναι δική μας, προσφέροντας την στο καθετί που βλέπουμε. [6]Γιατί όπου τη βλέπουμε, από εκεί θα μας επιστραφεί στη μορφή κρίνων που μπορούμε να ακουμπήσουμε πάνω στο βωμό μας, κάνοντας τον έναν οίκο για την Ίδια την Αθωότητα η Οποία κατοικεί σε μας και μας προσφέρει την Αγιοσύνη σαν δική μας.

ΜΑΘΗΜΑ 188

Η Ειρήνη του Θεού Λάμπει Μέσα μου Τώρα.

1. Γιατί να περιμένεις για τον Ουρανό; [2]Αυτοί που αναζητούν το φως απλώς σκεπάζουν τα μάτια τους. [3]Το φως είναι μέσα τους τώρα. [4]Η Φώτιση είναι μόνο και μόνο αναγνώριση, όχι αλλαγή. [5]Το φως δεν είναι από αυτό τον κόσμο κι εσύ που φέρεις το φως μέσα σου είσαι επίσης ένας ξένος εδώ. [6]Το φως ήρθε μαζί σου από το πατρικό σου σπίτι και έμεινε μαζί σου επειδή είναι δικό σου. Είναι το μόνο πράγμα που φέρνεις μαζί σου από Αυτόν που είναι η Πηγή σου. [8]Λάμπει μέσα σου επειδή φωτίζει το σπίτι σου και σε οδηγεί πίσω εκεί απ' όπου ήλθες και όπου είναι το σπίτι σου.
2. Αυτό το φως δεν μπορεί να χαθεί. [2]Γιατί να περιμένεις να το βρεις στο μέλλον, ή να πιστεύεις ότι έχει ήδη χαθεί, ή ότι ποτέ δεν υπήρξε; [3]Μπορεί να το δει κανείς τόσο εύκολα, που επιχειρήματα τα οποία το αποδεικνύουν γίνονται γελοία. [4]Ποιος μπορεί να αρνηθεί την παρουσία αυτού που βλέπει μέσα του; [5]Δεν είναι δύσκολο να κοιτάξεις εντός, γιατί εκεί αρχίζει όλη η όραση. [6]Δεν υπάρχει θέα, είτε είναι από όνειρα είτε από μια πιο αληθινή Πηγή, που να μην είναι μόνο και μόνο η σκιά αυτών που βλέπονται μέσω της εσώτερης όρασης. [7]Εκεί αρχίζει η αντίληψη και εκεί τελειώνει.[8]Δεν έχεις καμιά πηγή εκτός από αυτήν.
3. Η ειρήνη του Θεού λάμπει τώρα σε σένα και από την καρδιά σου απλώνεται σε όλο τον κόσμο. [2]Σταματά για λίγο για να αγγίξει κάθε ον και να αφήσει μια ευλογία που θα μείνει μαζί του για πάντα. [3]Ό,τι δίνει πρέπει να είναι αιώνιο. [4]Αφαιρεί όλες τις σκέψεις των

εφήμερων και άχρηστων πραγμάτων. [5]Φέρνει ανανέωση σε όλες τις κουρασμένες καρδιές και φωτίζει όλη την όραση στο πέρασμα της. [6]Όλα τα δώρα της δίνονται σε όλους και όλοι ενώνονται για να δώσουν ευχαριστίες σε σένα που δίνεις και που έχεις λάβει.
4. Η λάμψη στο νου σου υπενθυμίζει στον κόσμο ό,τι έχεις ξεχάσει και ο κόσμος επαναφέρει τη μνήμη και σε σένα επίσης. [2]Η σωτηρία ακτινοβολεί από σένα με δώρα ανεκτίμητα, τα οποία δίνονται και επιστρέφονται. [3]Σε σένα, το δότη του δώρου, ο Ίδιος ο Θεός δίνει ευχαριστίες. [4]Και με την ευλογία Του το φως μέσα σου λάμπει πιο πολύ, αυξάνοντας τα δώρα που έχεις να προσφέρεις στον κόσμο.
5. Η ειρήνη του Θεού ποτέ δεν μπορεί να περιοριστεί. [2]Όποιος την αναγνωρίζει μέσα στον εαυτό του, πρέπει να τη δώσει. [3]Και τα μέσα με τα οποία θα τη δώσει βρίσκονται στην κατανόηση του. [4]Συγχωρεί επειδή αναγνώρισε την αλήθεια μέσα του. [5]*Η* ειρήνη του Θεού λάμπει τώρα σε σένα και σε όλα τα όντα. [6]Σιωπηλά αναγνωρίζεται παντού. [7]Γιατί ό,τι κοιτάζει η εσώτερη όραση σου είναι η αντίληψη που έχεις για το σύμπαν.
6. Κάθισε σιωπηλά και κλείσε τα μάτια σου. [2]Το φως μέσα σου είναι αρκετό. [3]Αυτό από μόνο του έχει τη δύναμη να σου δώσει το δώρο της όρασης. [4]Άφησε τον εξωτερικό κόσμο και άσε τις σκέψεις σου να πετάξουν στην ειρήνη εντός. [5]Αυτές γνωρίζουν το δρόμο. [6]Γιατί οι ειλικρινείς σκέψεις που δεν έχουν μολυνθεί από το όνειρο των εγκόσμιων πραγμάτων που βρίσκονται έξω από σένα, γίνονται οι άγιοι αγγελιαφόροι του ' Ίδιου του Θεού.
7. Αυτές τις σκέψεις σκέπτεσαι με Αυτόν. [2]Αναγνωρίζουν αυτές τον οίκο τους. [3]Και κατευθύνονται με σιγουριά προς την Πηγή τους, Όπου ο Θεός ο Πατέρας και ο Υιός είναι ένα. [4]Η ειρήνη λάμπει πάνω τους, αλλά πρέπει να παραμείνουν και με σένα επίσης, γιατί γεννήθηκαν μέσα στο νου σου, όπως ο δικός σου νους γεννήθηκε μέσα στο Νου του Θεού. [5]Σε οδηγούν πίσω στην ειρήνη από όπου ήλθαν μόνο και μόνο για να σου υπενθυμίσουν πώς πρέπει να επιστρέψεις.
8. Αυτές οι σκέψεις ακούν προσεκτικά τη Φωνή του Πατέρα σου, όταν εσύ αρνείσαι να ακούσεις. [2]Και σε παροτρύνουν απαλά να δεχτείς το Λόγο Του για το τι είσαι, αντί για τις φαντασίες και τις σκιές. Του υπενθυμίζουν ότι είσαι ο συνδημιουργός όλων των όντων. [4]Γιατί όπως η ειρήνη του Θεού λάμπει σε σένα, έτσι πρέπει να λάμπει και σε αυτά.
9. Σήμερα εξασκούμαστε στο να ερχόμαστε πιο κοντά στο φως μέσα μας. [2]Παίρνουμε τις περιπλανώμενες σκέψεις μας και απαλά τις επιστρέφουμε εκεί που ευθυγραμμίζονται με όλες τις σκέψεις που μοιραζόμαστε με το Θεό. [3]Δεν θα τις αφήσουμε να παραστρατήσουν. [4]Αφήνουμε το φως μέσα στο νου μας να τις κατευθύνει να έρθουν σπίτι. [5]Τις έχουμε προδώσει, παραγγέλλοντας τες να φύγουν από μας. [6]Τώρα όμως τις φωνάζουμε πίσω και τις ξεπλένουμε από όλες τις παράξενες και διαταραγμένες επιθυμίες. [7]Τους επιστρέφουμε την αγιοσύνη της κληρονομιάς τους.
10. Κατ' αυτό τον τρόπο οι νόες μας επιστρέφουν μαζί με αυτές τις σκέψεις και παραδεχόμαστε ότι η ειρήνη του Θεού ακόμα λάμπει μέσα μας και από εμάς σε όλα τα όντα που μοιράζονται τη ζωή μας. [2]Θα τα συγχωρέσουμε όλα, απαλλάσσοντας όλο τον κόσμο από ό,τι νομίσαμε ότι μας έκανε.[3]Γιατί εμείς πλάσαμε τον κόσμο όπως τον θέλαμε. [4]Τώρα διαλέγουμε ότι είναι αθώος, χωρίς αμαρτία και ανοιχτός στη σωτηρία. [5]Και του δίνουμε τη σωτήριο ευλογία μας καθώς λέμε:
[6]*Η ειρήνη του Θεού λάμπει μέσα μου τώρα.*
[7] Όλα τα *πράγματα ας λάμπουν πάνω μου με αυτή*
την ειρήνη και ας τα ευλογήσω με το φως μέσα μου.

ΜΑΘΗΜΑ 189

Αισθάνομαι την Αγάπη του Θεού μέσα μου τώρα.

1. Υπάρχει ένα φως μέσα σου που ο κόσμος δεν μπορεί να αντιληφθεί. [2]Και δε θα δεις αυτό το φως με τα μάτια του, γιατί είσαι τυφλωμένος από τον κόσμο. [3]Κι ωστόσο έχεις μάτια να το δεις. [4]Βρίσκεται εκεί για να το κοιτάξεις. [5]Δεν τοποθετήθηκε μέσα σου για να μείνει κρυμμένο από την όραση σου. [6]Αυτό το φως είναι μια αντανάκλαση της σκέψης με την οποία εξασκούμαστε τώρα. [7]Το να αισθάνεσαι την Αγάπη του Θεού μέσα σου σημαίνει να βλέπεις τον κόσμο με ένα εντελώς καινούριο τρόπο, ο κόσμος τότε λάμπει με αθωότητα

και είναι ολοζώντανος με ελπίδα και ευλογημένος με τέλεια ευσπλαχνία και αγάπη.
2. Ποιος θα μπορούσε να αισθανθεί φόβο μέσα σε έναν κόσμο σαν κι αυτό; [2]Σε καλωσορίζει, χαίρεται που ήλθες και τραγουδά τις δοξολογίες σου καθώς σε κρατά ασφαλή από κάθε μορφή κινδύνου και πόνου. [3]Σου προσφέρει ένα ζεστό και ήσυχο σπίτι για να καθίσεις για λίγο. [4]Σε ευλογεί όλη την ημέρα και σε φυλάει όλη τη νύχτα σαν σιωπηλός προστάτης του άγιου ύπνου σου. [5]Βλέπει τη σωτηρία μέσα σου και προστατεύει το φως σου, μέσα στο οποίο βλέπει το δικό σου φως. [6]Σου προσφέρει τα λουλούδια του και το χιόνι του σαν ένδειξη ευγνωμοσύνης για την καλωσύνη σου.
3. Αυτός είναι ο κόσμος που αποκαλύπτει η Αγάπη του Θεού. [2]Είναι τόσο διαφορετικός από τον κόσμο που βλέπεις μέσα από τα σκοτεινά μάτια της κακίας και του φόβου, που ο ένας κόσμος διαψεύδει τον άλλο. [3]Μόνο ένας από τους δυο μπορεί να γίνει αντιληπτός. [4]Ο άλλος τότε δεν έχει κανένα νόημα. [5]Ένας κόσμος στον οποίο η συγχώρεση λάμπει πάνω στο καθετί, και η ειρήνη προσφέρει το απαλό φως της σε όλους, είναι αδιανόητος σε αυτούς που βλέπουν έναν κόσμο μίσους, ο οποίος πηγάζει από την επίθεση και ο οποίος είναι έτοιμος να εκδικηθεί, να σκοτώσει και να καταστρέψει.
4. Από την άλλη πλευρά, ο κόσμος του μίσους είναι εξίσου αθέατος και αδιανόητος σ' εκείνους που αισθάνονται την Αγάπη του Θεού μέσα τους. [2]Ο κόσμος τους καθρεπτίζει τη γαλήνη και την ειρήνη που λάμπει μέσα τους, την καλωσύνη και την αθωότητα που βλέπουν να τους περιβάλλει, τη χαρά με την οποία κοιτάζουν γύρω τους από τις απύθμενες πηγές της χαράς μέσα τους. [3]Κοιτάζουν ό,τι έχουν αισθανθεί μέσα τους και βλέπουν την αναμφίβολη απεικόνιση του παντού.
5. Τι θα ήθελες να δεις; [2]Η επιλογή σου έχει δοθεί. [3]Μάθε ωστόσο και μην αφήνεις το νου σου να ξεχνά τον εξής νόμο της όρασης: θα βλέπεις αυτό που αισθάνεσαι μέσα σου. [4]Αν το μίσος βρίσκει μια θέση στην καρδιά σου, θα αντιληφθείς έναν κόσμο γεμάτο φόβο, ο οποίος κρατιέται απάνθρωπα στα μυτερά, κοκαλιάρικα χέρια του θανάτου. [5]Αν αισθάνεσαι την Αγάπη του Θεού μέσα σου, θα δεις έναν κόσμο ευσπλαχνίας και αγάπης γύρω σου.
6. Σήμερα προχωρούμε πέρα από τις ψευδαισθήσεις, καθώς αναζητάμε να φτάσουμε σε αυτό που είναι αληθινό μέσα μας και να αισθανθούμε την ολοκληρωτική στοργή του, την Αγάπη του που γνωρίζει ότι είμαστε τέλειοι όπως το ίδιο, την όραση του που είναι το δώρο που η Αγάπη μας δίνει. [2]Μαθαίνουμε το δρόμο σήμερα. [3]Είναι τόσο αξιόπιστος όσο και η ίδια η Αγάπη στην οποία μας φέρνει. [4]Γιατί η απλότητα του αποφεύγει τις παγίδες που οι ανόητες περιπλοκές της φαινομενικής λογικής του κόσμου μόνο και μόνο κρύβουν.
7. Απλώς κάνε το εξής: Μείνε ακίνητος και εγκατέλειψε όλες τις σκέψεις του τι είσαι και του τι είναι ο Θεός, όλες τις ιδέες που έχεις μάθει για τον κόσμο, όλες τις παραστάσεις που έχεις για τον εαυτό σου. [3]'Αδειασε το νου σου από καθετί που νομίζει ότι είναι είτε αληθινό είτε ψεύτικο, είτε καλό είτε κακό, από κάθε σκέψη που θεωρείς άξια και από όλες τις ιδέες για τις οποίες ντρέπεσαι. [3]Μην προσκολλείσαι σε τίποτα. [4]Μη φέρνεις μαζί σου ούτε μια σκέψη που το παρελθόν έχει διδάξει, ούτε μια πεποίθηση που έχεις ποτέ μάθει από οτιδήποτε. [5]Ξέχνα αυτό τον κόσμο, ξεχνά αυτά τα μαθήματα και έλα με εντελώς άδεια χέρια στο Θεό σου.
8. Δεν γνωρίζει Αυτός το δρόμο που οδηγεί σε σένα; [2]Δεν χρειάζεται να γνωρίζεις το δρόμο που οδηγεί σε Αυτόν. [3]Ο ρόλος σου είναι απλώς να αφήσεις όλα τα εμπόδια που έχεις βάλει μεταξύ του Υιού και του Θεού του Πατέρα να εξαλειφθούν με γαλήνη και για πάντα. [4]Ο Θεός θα παίξει το δικό Του ρόλο, ανταποκρινόμενος αμέσως και με χαρά. [5]Ζήτησε και θα λάβεις. [6]Μην έχεις όμως απαιτήσεις και μην υποδεικνύεις στο Θεό τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να σου εμφανιστεί. [7]Ο τρόπος για να Τον φτάσεις είναι απλώς να Τον αφήσεις να είναι όπως είναι. [8]Γιατί με αυτό τον τρόπο και η δική σου πραγματικότητα αποκαλύπτεται επίσης.
9. Και έτσι σήμερα δεν διαλέγουμε το δρόμο με τον οποίο πηγαίνουμε σε Αυτόν. [2]Διαλέγουμε όμως να Τον αφήσουμε να έλθει. [3]Και με αυτή την επιλογή αναπαυόμαστε. [4]Και μέσα στις γαλήνιες καρδιές μας και στους δεκτικούς νόες μας, η Αγάπη Του χαράζει το δρόμο της από μόνη της. Ό,τι δεν έχει αποκηρυχθεί είναι σίγουρο ότι θα βρεθεί, αν είναι αληθινό, και μπορεί πραγματικά να φταστεί. [6]Ο Θεός γνωρίζει τον Υιό Του και γνωρίζει το δρόμο που οδηγεί σε αυτόν. [7]Δεν χρειάζεται να Του δείξει ο Υιός Του πώς να βρει το δρόμο Του. [8]Μέσα από κάθε ανοιχτή πόρτα η Αγάπη Του λάμπει προς τα έξω από τον

οίκο της εντός και φωτίζει τον κόσμο με την αθωότητα.
10. Πατέρα, δεν γνωρίζουμε το δρόμο που οδηγεί σε Εσένα. [2] Έχουμε όμως φωνάξει και Εσύ μας έχεις απαντήσει. [3]Δεν θα βάλουμε εμπόδια. [4]Οι δρόμοι της σωτηρίας δεν είναι δικοί μας, γιατί ανήκουν σε Εσένα. [5]Και σε Εσένα τους αναζητάμε. [6]Τα χέρια μας είναι ανοιχτά για να λάβουν τα δώρα Σου. [7]Δεν έχουμε σκέψεις για να σκεπτόμαστε χωριστά από Σένα και δεν αγαπάμε καμιά ιδέα για το ποιοι είμαστε, ή Ποιος μας δημιούργησε. [8]Δικός σου είναι ο δρόμος που είμαστε πρόθυμοι να βρούμε και να ακολουθήσουμε. [9]Και ζητάμε μόνο και μόνο το θέλημα Σου, το οποίο είναι και το δικό μας θέλημα, επίσης, να γίνει σε εμάς και σε όλο τον κόσμο, ώστε να γίνει ο κόσμος ένα μέρος του Ουρανού τώρα. [10]Αμήν.

ΜΑΘΗΜΑ 190

Διαλέγω τη Χαρά του Θεού Αντί για τον Πόνο.

1. Ο πόνος είναι μια λανθασμένη αντίληψη. [2] Όταν βιώνεται σε οποιαδήποτε μορφή, είναι απόδειξη ότι αυταπατάσαι. [3]Δεν είναι κάτι πραγματικό. [4]Δεν υπάρχει καμιά μορφή που παίρνει, η οποία δεν θα εξαφανιστεί αν τη δει κανείς ορθά.[5]Γιατί ο πόνος διακηρύσσει ότι ο Θεός είναι άσπλαχνος. [6]Πώς θα μπορούσε λοιπόν να είναι πραγματικός σε οποιαδήποτε μορφή; [7]Ό πόνος επιβεβαιώνει το μίσος του Θεού του Πατέρα για τον Υιό Του, τις αμαρτίες που βλέπει σε αυτόν και την παράλογη επιθυμία Του για εκδίκηση και θάνατο.
2. Μπορούν αυτές οι προβολές να επιβεβαιωθούν; [2]Μπορούν να είναι οτιδήποτε άλλο παρά εντελώς ψεύτικες; [3]Ό πόνος μόνο και μόνο επιβεβαιώνει τα λάθη του Υιού σχετικά με το τι νομίζει ότι είναι. [4]Είναι ένα όνειρο σκληρής ανταπόδοσης για ένα έγκλημα που δεν θα μπορούσε να διαπραχθεί, για μια επίθεση σε ό,τι είναι εντελώς απρόσβλητο. [5]Είναι ένας εφιάλτης εγκατάλειψης από μια Αιώνια Αγάπη, η Οποία δεν θα μπορούσε να εγκαταλείψει τον Υιό που δημιούργησε από αγάπη.
3. Ο πόνος είναι μια ένδειξη ότι οι ψευδαισθήσεις βασιλεύουν στη θέση της αλήθειας. [2]Δείχνει ότι ο Θεός δεν αναγνωρίζεται, συγχέεται με το φόβο, γίνεται αντιληπτός σαν τρελός και βλέπεται σαν προδότης του Εαυτού Του. [3]Αν ο Θεός είναι πραγματικός, δεν υπάρχει πόνος. [4]Αν ο πόνος είναι πραγματικός δεν υπάρχει Θεός. [5]Γιατί η εκδίκηση δεν είναι μέρος της αγάπης. [6]Και ο φόβος, απαρνούμενος την αγάπη και χρησιμοποιώντας τον πόνο για να αποδείξει ότι ο Θεός έχει πεθάνει, αποδεικνύει ότι ο θάνατος έχει νικήσει τη ζωή. [7]Το σώμα είναι ο Υιός του Θεού, φθαρτός και θνητός *όπως* και ο Πατέρας που έχει σκοτώσει.
4. Ειρήνη σε αυτές τις ανοησίες! [2]Είναι καιρός, να γελάσουμε με αυτές τις παράλογες ιδέες. [3]Δεν χρειάζεται να τις θεωρούμε άγρια εγκλήματα ή μυστικές αμαρτίες με βαριές συνέπειες. [4]Ποιος άλλος παρά μόνο ένας τρελός θα μπορούσε να τις φανταστεί σαν την αιτία οποιουδήποτε πράγματος; [5]Ό μάρτυρας τους, ο πόνος, είναι τρελός όπως και οι ίδιες και δεν πρέπει να τον φοβάται κανείς περισσότερο από τις παράλογες ψευδαισθήσεις που προστατεύει και προσπαθεί να αποδείξει ότι πρέπει ωστόσο να είναι αληθινές.
5. Μόνο οι σκέψεις σου σου προκαλούν πόνο. [2]Τίποτα που βρίσκεται έξω από το νου σου δεν μπορεί να σε πληγώσει ή να σε βλάψει κατά οποιοδήποτε τρόπο. [3]Δεν υπάρχει καμιά αιτία πέρα από τον εαυτό σου που να μπορεί να έρθει και να φέρει τυραννία. [4]Κανένας άλλος δεν σε επηρεάζει παρά μόνο ο εαυτός σου. [5]Δεν υπάρχει τίποτα στον κόσμο που έχει τη δύναμη να σε κάνει άρρωστο ή λυπημένο, αδύναμο ή ασθενικό. [6]Είσαι όμως εσύ, που έχεις τη δύναμη να εξουσιάζεις όλα τα πράγματα που βλέπεις απλώς με το να αναγνωρίσεις τι είσαι. [7]Καθώς τα αντιλαμβάνεσαι σαν αβλαβή και ακίνδυνα, θα δεχτούν το άγιο θέλημα σου σαν το δικό τους. [8]Και ό,τι φαίνεται να είναι γεμάτο φόβο γίνεται τώρα μια πηγή αθωότητας και αγιοσύνης.
6. Άγιε αδελφέ μου σκέψου για λίγο το εξής: Ο κόσμος που βλέπεις δεν κάνει τίποτα. [2]Δεν έχει καμιά εντελώς επίδραση. [3]Απλώς αντιπροσωπεύει τις σκέψεις σου. [4]Και θα αλλάξει εντελώς, καθώς διαλέγεις να αλλάξεις τη γνώμη σου και να διαλέξεις τη χαρά του Θεού σαν αυτό που πραγματικά θέλεις. [5]Ο Εαυτός σου λάμπει στην άγια χαρά Του για πάντα αμετάβλητος, αναλλοίωτος κι απαράλλαχτος. [6]Και εσύ θα ήθελες να αρνηθείς σ' ένα

κομματάκι του νου σου την ίδια του την κληρονομιά και να το κρατήσεις σαν ένα νοσοκομείο πόνου, σαν ένα αρρωστημένο μέρος όπου τα όντα θα έλθουν τελικά για να πεθάνουν;
7. Ο κόσμος μπορεί να φαίνεται να σου προξενεί πόνο. [2]Ο κόσμος ωστόσο, επειδή δεν έχει καμιά αιτία, δεν έχει τη δύναμη να προκαλέσει τίποτα. [3]Επειδή είναι ένα αποτέλεσμα, δεν μπορεί να επιφέρει αποτελέσματα. [4]Σαν μια ψευδαίσθηση, είναι ό,τι επιθυμείς. [5]Οι μάταιοι πόθοι σου αντιπροσωπεύουν τα βάσανα του. [6]Οι παράξενες επιθυμίες σου του φέρνουν άσχημα όνειρα. [7]Οι σκέψεις σου του θανάτου τον τυλίγουν με το φόβο, ενώ με την καλόκαρδη συγχώρεση σου ζει.
8. Ο πόνος είναι η σκέψη του κακού που παίρνει μορφή και προξενεί όλεθρο στον άγιο νου σου. [2]Ο πόνος είναι τα λύτρα που έχεις πληρώσει με χαρά για να μην είσαι ελεύθερος. [3]Με τον πόνο ο Θεός στερείται τον Υιό που αγαπά. [4]Με τον πόνο ο φόβος φαίνεται να θριαμβεύει της αγάπης και ο χρόνος να αντικαθιστά την αιωνιότητα και τον Ουρανό. [5]Και ο κόσμος γίνεται ένα σκληρό και παγερό μέρος, όπου η θλίψη κυβερνά και οι μικρές χαρές υποχωρούν μπροστά στη βίαιη επίθεση του άγριου πόνου που περιμένει να καταπνίξει όλη τη χαρά στη δυστυχία.
9. Παράτησε τα όπλα σου και έλα χωρίς να αμύνεσαι στο ήσυχο μέρος όπου η ειρήνη του Ουρανού κρατά επιτέλους όλα τα πράγματα ακίνητα. [2]Εγκατέλει-ψε όλες τις σκέψεις του κινδύνου και του φόβου. [3]Μην αφήσεις καμιά επίθεση να εισέλθει μαζί σου. [4]Παράδωσε το σκληρό σπαθί της κρίσης που βάζεις απειλητικά στο λαιμό σου και εγκατάλειψε τις βίαιες επιθέσεις με τις οποίες επιδιώκεις να κρύψεις την αγιοσύνη σου.
10. Εδώ θα καταλάβεις ότι δεν υπάρχει πόνος. [2]Εδώ η χαρά του Θεού σου ανήκει. [3]Σήμερα είναι η μέρα που σου δίνεται να συνειδητοποιήσεις το μάθημα που περιέχει όλη τη δύναμη της σωτηρίας. [4]Είναι το εξής: ο πόνος είναι μια ψευδαίσθηση, η χαρά είναι πραγματικότητα. [5]Ο πόνος είναι μόνο και μόνο ύπνος, η χαρά είναι αφύπνιση. [6]Ο πόνος είναι απάτη, μόνο η χαρά είναι αλήθεια.
11. Και έτσι ξανακάνουμε τη μόνη επιλογή που μπορεί ποτέ να γίνει, διαλέγουμε μεταξύ των ψευδαισθήσεων και της αλήθειας, ή του πόνου και της χαράς, ή της κόλασης και του Ουρανού. [2]Η ευγνωμοσύνη για το Δάσκαλο μας ας γεμίσει τις καρδιές μας, γιατί είμαστε ελεύθεροι να διαλέξουμε τη χαρά μας αντί για τον πόνο, την αγιοσύνη μας στη θέση της αμαρτίας, την ειρήνη του Θεού αντί για τη διαμάχη και το φως του Ουρανού αντί για το σκοτάδι του κόσμου.

ΜΑΘΗΜΑ 191

Είμαι ο άγιος Υιός του Ίδιου του Θεού.

1.**Αυτή είναι η διακήρυξη της απελευθέρωσης σου από τα δεσμά του κόσμου**. [2]Και με αυτήν όλος ο κόσμος απελευθερώνεται επίσης. [3]Δεν βλέπεις τι έχεις κάνει με το να δώσεις στον κόσμο το ρόλο του δεσμοφύλακα του Υιού του Θεού. [4]Τι άλλο θα μπορούσε να είναι παρά διεφθαρμένος και φοβισμένος, τρομαγμένος από τις σκιές, βάναυσος και άγριος, στερούμενος κάθε λογικής, τυφλός και τρελός από το μίσος;
2.Τι έχεις κάνει, που αυτός πρέπει να είναι ο κόσμος σου; [2]Τι έχεις κάνει, που αυτό είναι το τι βλέπεις; [3]Απαρνήσου τον ίδιο σου τον Εαυτό και αυτό είναι ό,τι παραμένει. [4]Κοιτάζεις το χάος και διακηρύσσεις ότι είναι ο εαυτός σου. [5]Δεν υπάρχει θέα που να μη σου το επιβεβαιώνει αυτό. [6]Δεν υπάρχει ήχος που να μη μαρτυρεί την αδυναμία μέσα σου και γύρω σου, δεν υπάρχει αναπνοή που παίρνεις, που να φαίνεται να σε φέρνει κοντά στο θάνατο, δεν υπάρχει ελπίδα που έχεις που δεν θα διαλυθεί στα δάκρυα.
3.Απαρνήσου τον ίδιο σου τον εαυτό και δε θα διαφύγεις από την τρέλα που προκάλεσε αυτή την παράξενη και αφύσικη σκέψη — φάντασμα που εμπαίζει τη δημιουργία και κοροϊδεύει το Θεό. [2]Απαρνήσου τον ίδιο σου τον Εαυτό και θα επιτεθείς στο σύμπαν μόνος σου, χωρίς ένα φίλο, ένας μικροσκοπικός κόκκος σκόνης εναντίον των λεγεώνων των εχθρών σου. [3]Απαρνήσου τον ίδιο σου τον

Εαυτό και θα δεις το κακό, την αμαρτία και το θάνατο και θα παρατηρήσεις την απόγνωση να αρπάζει από τα χέρια σου κάθε ίχνος ελπίδας, χωρίς να σου αφήνει τίποτα παρά μόνο την επιθυμία να πεθάνεις.

4.Κι ωστόσο, τι άλλο μπορεί να είναι αυτό εκτός από ένα παιχνίδι που παίζεις και στο οποίο η ταυτότητα σου μπορεί να διαψευστεί; [2]Είσαι όπως σε δημιούργησε ο Θεός. Είναι ανοησία να πιστεύεις οτιδήποτε άλλο εκτός από αυτό. [4]Με αυτή τη σκέψη μόνο απελευθερώνονται όλοι. [5]Με αυτή μόνο την αλήθεια όλες οι ψευδαισθήσεις φεύγουν. [6]Σε αυτή μόνο την πραγματικότητα η αθωότητα διακηρύσσεται για πάντα σαν μέρος του κάθε πράγματος, ο κεντρικός πυρήνας της ύπαρξης του και η εγγύηση της αθανασίας του.

5.Άφησε όμως τη σημερινή ιδέα να βρει μια θέση μεταξύ των σκέψεων σου και θα έχεις ανυψωθεί πολύ πιο πάνω από τον κόσμο και όλες τις εγκόσμιες σκέψεις που τον κρατούν φυλακισμένο. [2]Και από αυτό το μέρος της ασφάλειας και της ελευθερίας θα επιστρέψεις και θα τον απελευθερώσεις. [3]Γιατί αυτός που μπορεί να δεχτεί τον αληθινό Εαυτό του έχει αληθινά σωθεί. [4]Και η σωτηρία του είναι το δώρο που δίνει στον καθένα, σαν ένδειξη ευγνωμοσύνης για Αυτόν που έδειξε το δρόμο προς την ευτυχία, το δρόμο που άλλαξε εντελώς τον τρόπο με τον οποίο βλέπει τον κόσμο.

6.Μια άγια σκέψη όπως αυτή και θα είσαι ελεύθερος: είσαι ο άγιος Υιός του Ίδιου του Θεού. [2]Και με αυτή την άγια σκέψη μαθαίνεις επίσης ότι έχεις ελευθερώσει τον κόσμο. [3]Δεν έχεις ανάγκη να χρησιμοποιήσεις τον κόσμο απάνθρωπα και μετά να αντιληφθείς αυτή την άγρια ανάγκη μέσα σε αυτόν. [4]Τον απελευθερώνεις από τη φυλάκιση που του έχεις επιβάλει. [5]Δεν θα δεις μια ρημαγμένη εικόνα του εαυτού σου να βαδίζει στον κόσμο τρομαγμένη, με τον κόσμο να σπαρταρά με αγωνία επειδή οι φόβοι σου έχουν αφήσει το σημάδι του θανάτου πάνω στην καρδιά του.

7.Να είσαι χαρούμενος σήμερα για το πόσο εύκολα εξουδετερώνεται η κόλαση. [2]Το μόνο που χρειάζεται να πεις στον εαυτό σου είναι το εξής:

[3]Είμαι *ο άγιος Υιός του Ίδιου του Θεού.* [4]*Δεν μπορεί* να *υποφέρω, δεν μπορεί να πονώ, δεν μπορεί να χάσω τίποτα, ούτε να μην κάνω όλα αυτά που ζητά η σωτηρία.*

[5]Και με αυτήν τη σκέψη το καθετί που κοιτάζεις μεταμορφώνεται ολοκληρωτικά.

8. Ένα θαύμα έχει φωτίσει όλα τα σκοτεινά και αρχαία σπήλαια, όπου οι τελετουργίες του θανάτου αντηχούσαν από τότε που άρχισε ο χρόνος. [2]Γιατί ο χρόνος έχει χάσει την εξουσία του πάνω στον κόσμο. [3]Ο Υιός του Θεού έχει έρθει στη δόξα του για να λυτρώσει τους χαμένους, να σώσει τους ανήμπορους και να δώσει στον κόσμο το δώρο της συγχώρεσης του. [4]Ποιος θα μπορούσε να δει τον κόσμο σαν σκοτεινό και αμαρτωλό, όταν ο Υιός του Θεού έχει έρθει ξανά, επιτέλους, για να τον απελευθερώσει;

9. Εσύ που αντιλαμβάνεσαι τον εαυτό σου σαν αδύναμο κι ασθενικό, με μάταιες ελπίδες και ρημαγμένα όνειρα, γεννημένος μόνο και μόνο για να πεθάνεις, να κλάψεις και να πονέσεις, άκουσε το εξής: σου έχει δοθεί όλη η δύναμη στη γη και στον Ουρανό. [2]Δεν υπάρχει τίποτα που να μη μπορείς να κάνεις. [3]Παίζεις το παιχνίδι του θανάτου και της αδυναμίας, οικτρά δεμένος με το θάνατο σ' έναν κόσμο που δεν σου δείχνει ευσπλαχνία. [4]'Οταν όμως του δώσεις ευσπλαχνία, η ευσπλαχνία του θα λάμψει πάνω σου

10. Άφησε λοιπόν τον Υιό του Θεού να ξυπνήσει από τον ύπνο του ανοίγοντας τα άγια μάτια του, να επιστρέψει και πάλι για να ευλογήσει τον κόσμο που έπλασε. [2]Από ένα λάθος άρχισε ο κόσμος, αλλά θα τελειώσει με το καθρέπτισμα της αγιοσύνης του Υιού. [3]Και ο Υιός δεν θα κοιμάται πια, ούτε θα ονειρεύεται το θάνατο. [4]Ενώσου λοιπόν μ' εμένα σήμερα. [5]Η δόξα σου είναι το φως που σώζει τον κόσμο. [6]Μην αρνείσαι πλέον τη σωτηρία. [7]Κοίταξε τον κόσμο γύρω σου και δες τη δυστυχία εκεί. [8]Δεν είναι πρόθυμη η καρδιά σου να φέρει ανάπαυση στους κουρασμένους αδελφούς σου;

11.Οι αδελφοί σου περιμένουν τη δική σου απελευθέρωση, παραμένουν αλυσοδεμένοι ώσπου να ελευθερωθείς. [3]Δεν μπορούν να δουν την ευσπλαχνία του κόσμου μέχρι να τη βρεις εσύ στον εαυτό σου. [4]Πονούν μέχρι που να αρνηθείς εσύ την εξουσία του πόνου πάνω σου. [5]Πεθαίνουν μέχρι που να δεχτείς εσύ τη δική σου αιώνια ζωή. [6]Είσαι ο άγιος Υιός του Ίδιου του Θεού. [7]Να το θυμάσαι αυτό και όλος ο κόσμος θα είναι ελεύθερος. [8]Να το θυμάσαι αυτό και η γη και ο Ουρανός θα είναι ένα.

ΜΑΘΗΜΑ 192

Έχω μια αποστολή που ο Θεός θα ήθελε να εκπληρώσω.

1. Είναι το άγιο Θέλημα του Πατέρα σου να ολοκληρώσεις τον εαυτό Του και να είναι ο Εαυτός σου ο άγιος Υιός Του, για πάντα αγνός όπως ο Ίδιος, δημιουργημένος από την Αγάπη και προστατευμένος από αυτήν, προσφέροντας αγάπη και δημιουργώντας στο Όνομα της, για πάντα ένα με το Θεό και με τον Εαυτό σου. [2]Ωστόσο τι μπορεί να σημαίνει μια τέτοια αποστολή μέσα σ' έναν κόσμο φθόνου, μίσους και επίθεσης;
2. Για αυτό το λόγο η αποστολή που έχεις στον κόσμο είναι κάτω από τους δικούς του όρους. [2]Γιατί ποιος μπορεί να καταλάβει μια γλώσσα που είναι πολύ πιο πάνω από την απλοϊκή του κατανόηση; [3]Η συγχώρεση αντιπροσωπεύει την αποστολή σου εδώ. [4]Δεν είναι δημιουργία του Θεού, επειδή είναι το μέσο με το οποίο αυτό που δεν είναι αληθινό μπορεί να εξουδετερωθεί. [5]Γιατί ποιος θα έπρεπε να συγχωρέσει τον Ουρανό; [6]Στη γη όμως χρειάζεσαι το μέσο με το οποίο μπορείς να αφήσεις τις ψευδαισθήσεις να φύγουν. [7]Η δημιουργία απλώς περιμένει να παραδεχτείς την επιστροφή σου, όχι να την ολοκληρώσεις.
3. Ούτε καν μπορεί να διανοηθεί κανείς σε αυτό τον κόσμο τη δημιουργία. [2]Δεν έχει νόημα εδώ. [3]Η συγχώρεση είναι το πλησιέστερο που μπορεί να έλθει στη γη. [4]Επειδή είναι γεννημένη στον Ουρανό, δεν έχει καμιά απολύτως μορφή. [5]Ο Θεός όμως δημιούργησε Έναν που έχει τη δύναμη να μεταφράσει στη γλώσσα των μορφών αυτό που δεν έχει καμιά μορφή. [6]Ό,τι πλάθει Αυτός είναι όνειρα, αλλά ένα είδος τόσο κοντά στην κατάσταση της εγρήγορσης που το φως της ημέρας ήδη λάμπει μέσα τους και τα μάτια που ήδη έχουν αρχίσει να ανοίγουν βλέπουν χαρούμενες θέες που τα δώρα τους περιέχουν.
4. Η συγχώρεση κοιτάζει απαλά όλα τα πράγματα που είναι άγνωστα στον Ουρανό, τα βλέπει να εξαφανίζονται και αφήνει τον κόσμο σαν μια καθαρή και ακηλίδωτη πλάκα πάνω στην οποία ο Λόγος του Θεού μπορεί τώρα να αντικαταστήσει τα ανόητα σύμβολα που είχαν γραφτεί εκεί προηγουμένως. [2]Η συγχώρεση είναι το μέσο με το οποίο ο φόβος του θανάτου ξεπερνιέται, επειδή δεν έχει πια έντονη γοητεία και η ενοχή έχει φύγει [3]Ή συγχώρεση αφήνει το σώμα να γίνει αντιληπτό σαν αυτό που είναι, ένα απλό διδαχτικό βοήθημα που πρόκειται να εγκαταλειφτεί όταν η μάθηση θα έχει ολοκληρωθεί, αλλά το οποίο δεν μπορεί να αλλάξει καθόλου αυτόν που μαθαίνει.
5. Ο νους χωρίς το σώμα δεν μπορεί να κάνει λάθη. [2]Δεν μπορεί να φανταστεί ότι θα πεθάνει ή ότι είναι το θύμα άσπλαχνης επίθεσης. [3]Ο θυμός γίνεται αδύνατος και που είναι ο τρόμος τότε; [4]Τι φόβοι θα μπορούσαν να εξακολουθούν να πλήττουν αυτούς που έχουν χάσει την πηγή όλης της επίθεσης, τον πυρήνα της αγωνίας και την έδρα του φόβου; [5]Μόνο η συγχώρεση μπορεί να απαλλάξει το νου από τη σκέψη ότι το σώμα είναι το σπίτι του. [6]Μόνο η συγχώρεση μπορεί να επαναφέρει την ειρήνη που ο Θεός προόριζε για τον Άγιο Υιό του. [7]Μόνο η συγχώρεση μπορεί να πείσει τον Υιό να ξανακοιτάξει την αγιοσύνη του.
6. Όταν φύγει ο θυμός, θα αντιληφτείς πράγματι ότι για τα μάτια του Χριστού και το δώρο της όρασης καμιά θυσία δεν ζητήθηκε και μόνο ο πόνος αφαιρέθηκε από έναν άρρωστο και βασανισμένο νου. [2]Είναι ανεπιθύμητο αυτό; [3]Είναι κάτι που πρέπει να το φοβάται κανείς; [4]Ή είναι κάτι για το οποίο πρέπει να ελπίζει κανείς και το οποίο πρέπει να το ανταμώσει με ευχαριστίες και να το δεχτεί χαρούμενα; [5]Είμαστε ένα και επομένως δεν θυσιάζουμε τίποτα. [6]Πράγματι όμως τα πάντα μας έχουν δοθεί από το Θεό.
7. Χρειαζόμαστε ωστόσο τη συγχώρεση για να αντιληφθούμε ότι αυτό είναι σωστό. [2]Χωρίς το αγαθό φως της παραπαίουμε στο σκοτάδι, χρησιμοποιώντας τη λογική μόνο και μόνο για να δικαιολογήσουμε την οργή μας και τις επιθέσεις μας. [3]Η κατανόηση μας είναι τόσο περιορισμένη που αυτό που νομίζουμε ότι καταλαβαίνουμε είναι μόνο και μόνο σύγχυση γεννημένη από λάθη. [4]Έχουμε χαθεί μέσα στην ομίχλη των μεταβαλλόμενων ονείρων και των φοβισμένων σκέψεων, με τα μάτια μας σφιχτοκλεισμένα για να μη δούμε το φως, με τους νόες μας απασχολημένους με τη λατρεία αυτού που δεν υπάρχει.
8. Ποιος μπορεί να ξαναγεννηθεί στο Χριστό, παρά αυτός που έχει συγχωρέσει όλους αυτούς που βλέπει ή σκέπτεται ή φαντάζεται; [2]Ποιος θα μπορούσε να απελευθερωθεί, όταν κρατά οποιονδήποτε φυλακισμένο; [3]Ένας δεσμοφύλακας δεν είναι ελεύθερος, επειδή δεσμεύεται από τον κρατούμενο του. [4]Πρέπει να είναι σίγουρος ότι ο κρατούμενος του δεν θα αποδράσει και έτσι περνά την ώρα του φρουρώντας τον. [5]Τα κάγκελα της φυλακής γίνονται ο κόσμος στον οποίο ο

δεσμοφύλακας ζει μαζί με τον κρατούμενο του. [6]Και στην απελευθέρωση του φυλακισμένου βασίζεται ο δρόμος προς την ελευθερία και των δύο.
9.Επομένως μην κρατάς φυλακισμένο κανένα. [2]Απελευθέρωνε αντί να δεσμεύεις, γιατί έτσι απελευθερώνεσαι. [3]Ο δρόμος είναι απλός. [4]Κάθε φορά που αισθάνεσαι μια μαχαιριά θυμού, συνειδητοποίησε ότι κρατάς ένα σπαθί πάνω από το κεφάλι σου. [5]Και το σπαθί ή θα πέσει πάνω σου ή θα απομακρυνθεί καθώς διαλέγεις ή να καταδικάσεις τον εαυτό σου ή να είσαι ελεύθερος. [6]Καθένας λοιπόν που φαίνεται να σε προκαλεί να θυμώσεις αντιπροσωπεύει το σωτήρα σου από τη φυλακή του θανάτου. [7]Και για αυτό το λόγο του οφείλεις ευχαριστίες αντί για τιμωρία.
10. Να είσαι ευσπλαχνικός σήμερα. [2]Ο Υιός του Θεού αξίζει την ευσπλαχνία σου. [3]Είναι αυτός που σου ζητά να δεχτείς τώρα το δρόμο προς την ελευθερία. [4]Μην τον απαρνείσαι. [5]Η Αγάπη του Πατέρα του για αυτόν σου ανήκει. [6]Η αποστολή σου εδώ στη γη είναι μόνο και μόνο να τον συγχωρέσεις, ώστε να μπορέσεις να τον ξαναδεχτείς σαν τον Εαυτό σου. [7]Αυτός είναι όπως τον δημιούργησε ο Θεός. [8]Και εσύ είσαι ό,τι είναι αυτός. [9]Συγχώρεσέ του τώρα τις αμαρτίες του και θα δεις ότι είσαι ένα με αυτόν.

<u>ΜΑΘΗΜΑ 193</u>

Όλα τα πράγματα είναι μαθήματα που ο Θεός θα ήθελε να μάθω.

1.Ο Θεός δεν γνωρίζει τη μάθηση. [2]Το Θέλημα Του όμως προεκτείνεται σε ό,τι Αυτός δεν καταλαβαίνει, επειδή θέλει την ευτυχία που ο Υιός Του κληρονόμησε από Αυτόν να είναι αδιατάραχτη, αιώνια και για πάντα αυξανόμενη, αιωνίως αναπτυσσόμενη μέσα στη χαρά της πλήρους δημιουργίας και παντοτινά ελεύθερη και εντελώς απεριόριστη μέσα σε Αυτόν. [3]Αυτό είναι το Θέλημα Του. [4]Και έτσι το Θέλημα Του προμηθεύει το μέσον που εγγυάται ότι έχει πραγματοποιηθεί.
2. Ο Θεός δεν βλέπει αντιφάσεις. [2]Ο Υιός Του όμως πιστεύει ότι τις βλέπει. [3]Χρειάζεται λοιπόν Έναν που να μπορεί να διορθώσει τη λανθασμένη όραση του και να του δώσει όραση που θα τον οδηγήσει πίσω, εκεί όπου η αντίληψη σταματά. [4]Ο Θεός δεν αντιλαμβάνεται καθόλου. [5]Είναι όμως Αυτός που δίνει το μέσο με το οποίο η αντίληψη γίνεται αρκετά αληθινή και όμορφη, ώστε να αφήσει το φως του Ουρανού να λάμψει πάνω της. [6]Και είναι Αυτός που επιβεβαιώνει ό,τι ο Υιός Του θα ήθελε να διαψεύσει και ο Οποίος διατηρεί την αθωότητα του Υιού Του για πάντα.
3. Αυτά είναι τα μαθήματα που ο Θεός θα ήθελε να μάθεις. [2]Το Θέλημα Του καθρεφτίζει όλα αυτά τα μαθήματα, τα οποία απεικονίζουν τη γεμάτη αγάπη καλοσύνη Του για τον Υιό που Αυτός αγαπά. [3]Κάθε μάθημα έχει μια κεντρική σκέψη, που είναι πάντοτε η ίδια. [4]Μόνο η μορφή της αλλάζει με τις αλλαγές των περιστάσεων και των γεγονότων, των προσώπων και των θεμάτων, αλλαγές φαινομενικές αλλά όχι πραγματικές. [5]Οι κεντρικές σκέψεις είναι όλες ίδιες ως προς το βασικό τους περιεχόμενο. [6]Το περιεχόμενο είναι το εξής:

[7]*Συγχώρεσε και θα το δεις διαφορετικά αυτό.*

4. Είναι βέβαιο ότι κάθε δυστυχία δεν φαίνεται να είναι μόνο και μόνο μια έλλειψη συγχώρεσης. [2]Ωστόσο, αυτό είναι το περιεχόμενο πίσω από τη μορφή. [3]Είναι αυτή η ομοιότητα που κάνει τη μάθηση σίγουρη, επειδή το μάθημα είναι τόσο απλό που στο τέλος δεν μπορεί να απορριφτεί. [4]Κανένας δεν μπορεί να κρυφτεί για πάντα από μια αλήθεια τόσο φανερή, που εμφανίζεται σε αναρίθμητες μορφές και η οποία όμως αναγνωρίζεται το ίδιο εύκολα σε όλες αυτές τις μορφές, αν κάποιος θέλει μόνο και μόνο να δει το απλό μάθημα που βρίσκεται εκεί.

5. *Συγχώρεσε και θα το δεις διαφορετικά αυτό.*

[2]Αυτά είναι τα λόγια που το Άγιο Πνεύμα λέει εν μέσω όλων των βασάνων σου, όλου του πόνου σου και όλης της δυστυχίας σου ανεξάρτητα από τη μορφή που παίρνει. [3]Αυτά είναι τα λόγια με τα οποία ο πειρασμός τελειώνει και η ενοχή έχοντας εγκαταλειφτεί, δεν είναι πια σεβαστή. [4]Αυτά είναι τα λόγια που βάζουν τέλος στο όνειρο της αμαρτίας και ξεφορτώνουν το νου από το φόβο. [5]Αυτά είναι τα λόγια με τα οποία η σωτηρία έρχεται σε όλο τον κόσμο.
6. Δεν θα μάθουμε να λέμε αυτά τα λόγια, όταν δελεαζόμαστε να πιστέψουμε ότι ο πόνος είναι πραγματικός και ότι ο θάνατος γίνεται η επιλογή μας αντί για τη ζωή; [2]Δεν θα μάθουμε να λέμε αυτά τα λόγια, όταν καταλάβουμε τη δύναμη τους να απελευθερώσουν όλους τους νόες από τη σκλαβιά; [3]Αυτά τα λόγια σου δίνουν τη δύναμη να εξουσιάζεις όλα τα γεγονότα που φαίνονται να σε εξουσιάζουν. [4]Τα βλέπεις σωστά, όταν κρατάς αυτά τα λόγια σε πλήρη επίγνωση και δεν ξεχνάς ότι είναι

εφαρμόσιμα στο καθετί που βλέπεις ή σε οτιδήποτε που ένας αδελφός κοιτάζει λανθασμένα.

7. Πώς μπορείς να καταλάβεις αν εσύ κάνεις λάθος, ή αν κάποιος άλλος παραλείπει να αντιληφτεί τα μάθημα που πρέπει να μάθει; [2]Φαίνεται ο πόνος πραγματικός στην αντίληψη σου; [3]Αν ναι, να είσαι σίγουρος ότι το μάθημα δεν έχει μαθευτεί. [4]Και μια έλλειψη συγχώρεσης παραμένει κρυμμένη μέσα στο νου που βλέπει τον πόνο μέσα από μάτια που ο νους διευθύνει.

8. Ο Θεός δεν θέλει να υποφέρεις έτσι. [2]Είναι πρόθυμος να σε βοηθήσει να συγχωρέσεις τον εαυτό σου. [3]Ο Υιός Του δεν θυμάται ποιος είναι. [4]Και ο Θεός δεν θα ήθελε να τον αφήσει να ξεχάσει την Αγάπη Του και όλα τα δώρα που η Αγάπη Του φέρνει μαζί της. [5]Θα ήθελες να απαρνηθείς τώρα την ίδια σου τη σωτηρία; [6]Δεν θα ήθελες να μάθεις τα απλά μαθήματα που βάζει μπροστά σου ο Δάσκαλος του Ουρανού, ώστε όλος ο πόνος να εξαφανιστεί και ο Υιός να θυμηθεί τον Πατέρα του;

9. Όλα τα πράγματα είναι μαθήματα που ο Θεός θα ήθελε να μάθεις. [2]Δεν θα ήθελε να αφήσει ούτε μια άσπλαχνη σκέψη χωρίς επανόρθωση ούτε ένα αγκάθι ή καρφί που να πληγώνει τον άγιο Υιό Του κατά οποιοδήποτε τρόπο. [3]Είναι πρόθυμος να διασφαλίσει, ότι η άγια ανάπαυση του Υιού Του παραμένει αδιατάραχτη και γαλήνια, χωρίς καμιά έννοια μέσα σ' έναν αιώνιο οίκο που φροντίζει για αυτόν. [4]Και είναι πρόθυμος να σκουπίσει όλα τα δάκρυα, χωρίς να αφήσει κανένα που να μην έχει χυθεί και κανένα που να περιμένει την ώρα του για να χυθεί. [5]Γιατί ο Θεός έχει αποφασίσει ότι το γέλιο πρέπει να αντικαταστήσει κάθε δάκρυ και ότι ο Υιός Του πρέπει και πάλι να είναι ελεύθερος.

10. Θα επιχειρήσουμε σήμερα να ξεπεράσουμε χίλια φαινομενικά εμπόδια στο δρόμο προς την ειρήνη σε μια μόνο μέρα. [2]Άφησε την ευσπλαχνία να έλθει σε σένα πιο γρήγορα. [3]Μην προσπαθήσεις να την κρατήσεις σε απόσταση μια ακόμη μέρα, ένα ακόμη λεπτό ή μια ακόμη στιγμή. [4]Ο χρόνος πλάστηκε για αυτό. [5]Χρησιμοποίησε τον σήμερα για αυτό που είναι ο σκοπός του. [6]Μέρα και νύχτα αφιέρωνε ό,τι χρόνο μπορείς για να υπηρετείς τον ορθό σκοπό του και μην αφήνεις αυτή την ώρα να είναι λιγότερη από ό,τι ικανοποιεί την πιο βαθιά σου ανάγκη.

11. Δώσε όλο αυτό που μπορείς και δώσε και λίγο περισσότερο. [2]Γιατί τώρα είμαστε πρόθυμοι να βιαστούμε και να πάμε στο σπίτι του Πατέρα μας. [3]Έχουμε απουσιάσει για πάρα πολύ καιρό και δεν θα θέλαμε να καθυστερήσουμε περισσότερο εδώ. [4]Και καθώς εξασκούμαστε, ας αναλογιστούμε όλα τα πράγματα που φυλάξαμε για να τα τακτοποιήσουμε οι ίδιοι και να τα κρατήσουμε μακριά από τη θεραπεία. [5]Ας τα δώσουμε όλα τους σε Αυτόν που γνωρίζει πώς να τα κοιτάξει ώστε να εξαφανιστούν. [6]Η αλήθεια είναι το μήνυμα Του, η αλήθεια είναι η διδαχή Του. [7]Δικά Του είναι τα μαθήματα που ο Θεός θα ήθελε να μάθουμε.

12. Κάθε ώρα σήμερα, καθώς και στις ημέρες που έρχονται, αφιέρωνε λίγο χρόνο για να εφαρμόζεις το μάθημα της συγχώρεσης στη μορφή που έχει καθιερωθεί για την κάθε ημέρα. [2]Και προσπάθησε να το εφαρμόζεις στα γεγονότα που έφερε η ώρα, έτσι ώστε η επόμενη ώρα να είναι ελεύθερη από την προηγούμενη. [3]Οι αλυσίδες του χρόνου λασκάρουν εύκολα κατά αυτό τον τρόπο. [4]Μην αφήνεις καμιά ώρα να ρίχνει τη σκιά της στην ώρα που ακολουθεί και όταν κι αυτή περάσει, άφησε το καθετί που συνέβη κατά τη διάρκεια της να φύγει μαζί της. [5]Έτσι θα παραμείνεις χωρίς δεσμά, σε αιώνια ειρήνη μέσα στον κόσμο του χρόνου.

13. Αυτό είναι το μάθημα που ο Θεός θα ήθελε να μάθεις: υπάρχει ένας τρόπος με τον οποίο να κοιτάζεις το καθετί, που το κάνει να είναι για σένα ένα ακόμη βήμα προς Αυτόν και προς τη σωτηρία του κόσμου. [2]Στο καθετί που δείχνει τρόμο, να απαντάς ως εξής:

[3]Θα συγχωρέσω, και αυτό θα εξαφανιστεί

[4]Σε κάθε ανησυχία, κάθε έννοια και κάθε μορφή δυστυχίας, επανέλαβε αυτά ακριβώς τα λόγια. [5]Και τότε κρατάς το κλειδί που ανοίγει την πύλη του Ουρανού και φέρνει επιτέλους την Αγάπη του Θεού του Πατέρα κάτω στη γη, για να ανυψώσει τη γη στον Ουρανό. [6]Ο Θεός ο Ίδιος θα κάνει αυτό το τελικό βήμα. [7]Μην αρνείσαι τα μικρά βήματα που σου ζητά να κάνεις προς Αυτόν

.

ΜΑΘΗΜΑ 194

Βάζω το μέλλον στα Χέρια του Θεού.

1. Η σημερινή ιδέα κάνει ένα ακόμη βήμα προς τη γοργή σωτηρία, ένα τεράστιο βήμα πράγματι! [2]Τόσο μεγάλη είναι η απόσταση που διασχίζει, που σε φέρνει σχεδόν στον Ουρανό, με το στόχο ορατό και τα εμπόδια πίσω σου. [3]Το πόδι σου έχει φτάσει στα γρασίδια που σε καλωσορίζουν στην πύλη του Ουρανού, το ήσυχο μέρος της ειρήνης, όπου περιμένεις με βεβαιότητα το τελικό βήμα του Θεού. [4]Πόσο μακριά από τη γη προχωρούμε τώρα! [5]Πόσο κοντά ερχόμαστε στο στόχο μας! [6]Πόσο μικρό είναι το ταξίδι που πρέπει ακόμη να γίνει!
2. Δέξου τη σημερινή ιδέα και θα έχεις ξεπεράσει όλο το άγχος, όλες τις παγίδες της κόλασης, όλη τη μαυρίλα της κατάθλιψης, τις σκέψεις της αμαρτίας και την ερήμωση που προξενείται από την ενοχή. [2]Δέξου τη σημερινή ιδέα και θα έχεις ελευθερώσει τον κόσμο από κάθε περιορισμό με το να λασκάρεις τις βαριές αλυσίδες που αμπάρωναν την πόρτα προς την ελευθερία του. [3]Σώζεσαι και η σωτηρία σου γίνεται έτσι το δώρο που δίνεις στον κόσμο, επειδή έχεις λάβει.
3. Καμιά στιγμή δεν αισθάνεσαι κατάθλιψη ή πόνο, ούτε και αντιλαμβάνεσαι κάποια απώλεια. [2]Καμιά στιγμή η θλίψη δεν μπορεί να τεθεί σ' ένα θρόνο και να λατρεύεται πιστά. [3]Καμιά στιγμή δεν μπορεί κάποιος ούτε καν να πεθάνει. [4]Και έτσι κάθε στιγμή που δίνεται φευγαλέα στο Θεό, με την επόμενη στιγμή δοσμένη ήδη σε Αυτόν, είναι μια ώρα απελευθέρωσης από τη λύπη, τον πόνο και ακόμη και τον ίδιο το θάνατο.
4. Ο Θεός κρατά το μέλλον σου, όπως κρατά και το παρελθόν και το παρόν σου. [2]Είναι ένα για Αυτόν και επομένως πρέπει να είναι ένα και για σένα. [3]Σε αυτόν τον κόσμο όμως η χρονική σειρά των γεγονότων φαίνεται ακόμη να είναι πραγματική. [4]Και έτσι δεν σου ζητείται να καταλάβεις την απουσία της αλληλουχίας που πραγματικά βρίσκεται στο χρόνο. [5]Σου ζητείται μόνο και μόνο να αφήσεις το μέλλον και να το βάλεις στα Χέρια του Θεού. [6]Και από την εμπειρία σου θα δεις ότι έχεις επίσης βάλει στα Χέρια Του και το παρελθόν και το παρόν, επειδή το παρελθόν δεν θα σε τιμωρεί πια και οι μελλοντικοί φόβοι δεν θα έχουν νόημα τώρα.
5. Απελευθέρωσε το μέλλον. [2]Γιατί το παρελθόν έχει φύγει και ό,τι είναι παρόν, ελεύθερο από την κληρονομιά της θλίψης και της δυστυχίας, του πόνου και της απώλειας, γίνεται η στιγμή στην οποία ο χρόνος δραπετεύει από τη σκλαβιά των ψευδαισθήσεων όπου διατρέχει την άσπλαχνη, αναπόφευκτη πορεία του. [3]Τότε κάθε στιγμή που ήταν σκλαβωμένη από το χρόνο μεταμορφώνεται σε μια άγια στιγμή, όταν το φως που κρατιόταν κρυμμένο μέσα στον Υιό του Θεού ελευθερώνεται για να ευλογήσει τον κόσμο. [4]Τώρα ο Υιός του Θεού είναι ελεύθερος και όλη η δόξα του λάμπει πάνω στον κόσμο που ελευθερώνεται μαζί του για να μοιραστεί την αγιοσύνη του.
6.Αν μπορέσεις να δεις το σημερινό μάθημα σαν την απελευθέρωση που πραγματικά είναι, δεν θα διστάσεις να κάνεις μια συνεπή προσπάθεια όσο περισσότερο μπορείς, ώστε να το κάνεις μέρος του εαυτού σου. [2]Καθώς γίνεται μια σκέψη που κυβερνά το νου σου, μια συνήθεια μεταξύ των μεθόδων με τις οποίες λύνεις προβλήματα, ένας τρόπος γοργής αντίδρασης στον πειρασμό, προεκτείνεις τη μάθηση σου στον κόσμο. [3]Και όπως μαθαίνεις να βλέπεις τη σωτηρία σε όλα τα πράγματα, έτσι και ο κόσμος θα αντιληφτεί ότι έχει σωθεί.
7. Τι ανησυχία μπορεί να βασανίσει αυτόν που δίνει το μέλλον του στα γεμάτα αγάπη Χέρια του Θεού; [2]Τι μπορεί να πάθει; [3]Τι μπορεί να του προξενήσει πόνο ή να του φέρει εμπειρίες απώλειας; [4]Τι μπορεί να φοβηθεί; [5]Και τι μπορεί να δει χωρίς αγάπη; [6]Γιατί αυτός που έχει δραπετεύσει από κάθε φόβο μελλοντικού πόνου έχει βρει το δρόμο του προς την τωρινή ειρήνη και μια βεβαιότητα προφύλαξης και φροντίδας που ο κόσμος δεν μπορεί να απειλήσει. Είναι σίγουρος ότι η αντίληψη του μπορεί να είναι λανθασμένη, αλλά ποτέ δεν θα στερηθεί την επανόρθωση. [8]Είναι ελεύθερος να διαλέξει και πάλι όταν έχει εξαπατηθεί, να αλλάξει τη γνώμη του όταν έχει κάνει λάθη.
8. Βάλε λοιπόν το μέλλον σου στα Χέρια του Θεού. [2]Γιατί έτσι προσκαλείς τη μνήμη Του να επιστρέψει, αντικαθιστώντας όλες τις σκέψεις σου της αμαρτίας και του κακού με την αλήθεια της αγάπης. [3]Νομίζεις ότι ο κόσμος δεν θα ωφελείτο κατ' αυτό τον τρόπο και ότι το κάθε ον δεν θα αποκρινόταν με τη θεραπεία της αντίληψης του; [4]Αυτός που εμπιστεύεται τον εαυτό του στο Θεό έχει βάλει και τον κόσμο μέσα στα

Χέρια που ο ίδιος έχει επικαλεστεί για ανακούφιση και ασφάλεια. Εγκαταλείπει τις αρρωστημένες ψευδαισθήσεις του κόσμου μαζί με τις δικές του ψευδαισθήσεις και προσφέρει την ειρήνη και στον κόσμο και στον εαυτό του.
9. Τώρα έχουμε πράγματι σωθεί. [2]Γιατί αναπαυόμαστε γαλήνια στα Χέρια του Θεού, σίγουροι ότι μόνο το καλό μπορεί να έλθει σε μας. [3]Αν ξεχάσουμε, Αυτός απαλά θα μας καθησυχάσει. [4]Αν δεχτούμε μια άσπλαχνη σκέψη, θα αντικατασταθεί γρήγορα από την αντανάκλαση της αγάπης. [5]Και αν μπούμε στον πειρασμό να επιτεθούμε, θα επικαλεστούμε Αυτόν που φυλάει την ανάπαυση μας να κάνει για μας την επιλογή που αφήνει τον πειρασμό μακριά πίσω μας. [6]Ο κόσμος δεν είναι πια ο εχθρός μας, γιατί έχουμε διαλέξει να είμαστε ο Φίλος του.

ΜΑΘΗΜΑ 195

Η αγάπη είναι ο δρόμος που βαδίζω με ευγνωμοσύνη.

1. Η ευγνωμοσύνη είναι ένα δύσκολο μάθημα για εκείνους που κοιτάζουν τον κόσμο λανθασμένα.[2]Το πολύ πολύ να μπορέσουν να δουν τον εαυτό τους σε καλύτερη κατάσταση από τους άλλους. [3]Και προσπαθούν να είναι ικανοποιημένοι επειδή κάποιος άλλος φαίνεται να υποφέρει πιο πολύ. [4]Πόσο αξιολύπητες και υποτιμητικές είναι αυτές οι σκέψεις! [5]Γιατί ποιος θα μπορούσε να έχει έναν καλό λόγο για να είναι ευχαριστημένος, όταν άλλοι έχουν ένα λιγότερο καλό λόγο; [6]Και ποιος θα μπορούσε να υποφέρει λιγότερο, επειδή βλέπει έναν άλλο να υποφέρει περισσότερο; Ή ευγνωμοσύνη σου οφείλεται μόνο σε Αυτόν, ο Οποίος έκανε όλη την αιτία της θλίψης να εξαφανιστεί από όλο τον κόσμο.
2. Είναι παράλογο να προσφέρεις ευχαριστίες για τη δυστυχία. [2]Είναι όμως εξίσου παράλογο να μην είσαι ευγνώμων σε Αυτόν που σου προσφέρει τα σίγουρα μέσα με τα οποία όλος ο πόνος θεραπεύεται και η δυστυχία αντικαθίσταται από το γέλιο και την ευτυχία. Ούτε αυτοί που είναι έστω και μερικώς υγιείς θα μπορούσαν να αρνηθούν να κάνουν τα βήματα που δείχνει Αυτός και να μην ακολουθήσουν το δρόμο που βάζει μπροστά τους για να δραπετεύσουν από μια φυλακή που νόμιζαν ότι δεν είχε καμμιά πόρτα που να οδηγεί στην απελευθέρωση που αντιλαμβάνονται τώρα.
3. Ο αδελφός σου είναι ο «εχθρός» σου επειδή βλέπεις σε αυτόν τον αντίπαλο της ειρήνης σου; έναν άρπαγα που σου αφαιρεί τη χαρά σου και δεν σου αφήνει τίποτα παρά μόνο μια μαύρη απόγνωση τόσο πικρή και αδυσώπητη, που δεν υπάρχει πια ελπίδα. [2]Τώρα η εκδίκηση είναι το μόνο που επιθυμείς. [3]Το μόνο που μπορείς να προσπαθήσεις τώρα είναι να τον ρίξεις κάτω για να βρίσκεται μαζί σου στο θάνατο, τόσο άχρηστος όσο κι εσύ, με τόσα λίγα να απομένουν μέσα στα χέρια του όσο και στα δικά σου.
4. Δεν προσφέρεις στο Θεό την ευγνωμοσύνη σου επειδή ο αδελφός σου είναι περισσότερο σκλάβος από σένα, ούτε μπορείς να είσαι λογικός κι ωστόσο να εξοργίζεσαι επειδή φαίνεται να είναι πιο ελεύθερος. [2]Η αγάπη δεν κάνει συγκρίσεις. [3]Και η ευγνωμοσύνη μπορεί να είναι αληθινή μόνο αν είναι ενωμένη με την αγάπη. [4]Προσφέρουμε ευχαριστίες στο Θεό τον Πατέρα μας επειδή μέσα σε μας όλα τα όντα θα βρουν την ελευθερία τους. [5]Ποτέ δεν είναι δυνατό μερικά από αυτά να ελευθερωθούν, ενώ άλλα να παραμένουν δέσμια. Γιατί ποιος μπορεί να παζαρεύει στο όνομα της αγάπης;
5. Επομένως δώσε ευχαριστίες, αλλά με ειλικρίνεια. [2]Και ας κάνει χώρο η ευγνωμοσύνη σου για όλους αυτούς που θα δραπετεύσουν μαζί σου; τους άρρωστους, τους αδύναμους, αυτούς που βρίσκονται σε ανάγκη και φοβούνται, αυτούς που πενθούν μια φαινομενική απώλεια ή αισθάνονται το φαινόμενο του πόνου, αυτούς που υποφέρουν από το κρύο ή την πείνα, ή βαδίζουν το δρόμο του μίσους και την πορεία του θανάτου. [3]Ολοι αυτοί έρχονται μαζί σου. [4]Ας μη συγκρίνουμε τον εαυτό μας με αυτούς, γιατί έτσι τους αποχωρίζουμε από την επίγνωση της ενότητας που μοιραζόμαστε με αυτούς, όπως κι αυτοί με εμάς.
6. Ευχαριστούμε τον Πατέρα μας για ένα μόνο πράγμα: για το ότι δεν είμαστε αποχωρισμένοι από κανένα ον και επομένως είμαστε ένα με Αυτόν. [2]Και χαιρόμαστε, που ποτέ δεν μπορούν να γίνουν εξαιρέσεις που θα μείωναν την πληρότητα μας και θα έβλαπταν ή άλλαζαν την αποστολή που έχουμε να ολοκληρώσουμε Αυτόν που είναι ο Ίδιος η ολοκλήρωση.[3]Δίνουμε ευχαριστίες για κάθε ον, διότι διαφορετικά δεν δίνουμε

ευχαριστίες για τίποτα και παραλείπουμε να αναγνωρίσουμε τα δώρα που μας δίνει ο Θεός.
7. Ας ακουμπήσουν λοιπόν οι αδελφοί μας τα κουρασμένα τους κεφάλια πάνω στους ώμους μας, καθώς ξεκουράζονται για λίγο. [2]Δίνουμε ευχαριστίες για αυτούς [3]Διότι αν μπορέσουμε να τους οδηγήσουμε στην ειρήνη που θα θέλαμε να βρούμε, ο δρόμος θα ανοίξει επιτέλους για μας. [4]Μια πανάρχαιη πόρτα ανοίγει και πάλι ένας Λόγος ξεχασμένος από παλιά ξαναντηχεί στη μνήμη μας ολοένα και πιό ξεκάθαρα, καθώς είμαστε και πάλι πρόθυμοι να ακούσουμε.
8. Βάδιζε. λοιπόν με ευγνωμοσύνη το δρόμο της αγάπης. [2]Διότι το μίσος ξεχνιέται, όταν δεν κάνουμε συγκρίσεις. [3]Τι άλλο παραμένει, που να εμποδίζει την ειρήνη; [4]Ο φόβος του Θεού έχει επιτέλους εξουδετερωθεί τώρα και συγχωρούμε χωρίς να κάνουμε συγκρίσεις. [5]Επομένως δεν μπορούμε να διαλέγουμε να παραβλέπουμε μερικά πράγματα κι ωστόσο να κρατάμε ακόμη μερικά άλλα πράγματα αμπαρωμένα σαν «αμαρτίες" [6]Όταν η συγχώρεσή σου έχει ολοκληρωθεί θα έχεις τέλεια ευγνωμοσύνη, διότι θα δεις ότι το καθετί έχει κερδίσει το δικαίωμα για αγάπη με το να είναι γεμάτο αγάπη όπως και ο Εαυτός σου.
9. Σήμερα μαθαίνουμε να σκεπτόμαστε την ευγνωμοσύνη στη θέση του θυμού, της μοχθηρίας και της εκδίκησης. [2]Μας έχουν δοθεί τα πάντα. [3]Αν αρνηθούμε να το αναγνωρίσουμε αυτό. δεν έχουμε δικαίωμα να είμαστε πικραμένοι και να βλέπουμε τον εαυτό μας σε μία θέση άσπλαχνης καταδίωξης, όπου ενοχλούμαστε ασταμάτητα και καταπιεζόμαστε χωρίς καμιά σκέψη φροντίδας για μας ή για το μέλλον μας [4]Η ευγνωμοσύνη γίνεται η μόνη σκέψη που έχουμε, αντί για αυτές τις παράλογες. αντιλήψεις. [5]Ο Θεός έχει φροντίσει για μας και μας καλεί Υιό. [6]Μπορεί να υπάρχει τίποτα περισσότερο από αυτό;
10. Η ευγνωμοσύνη μας θα ανοίξει το δρόμο προς Αυτόν και θα συντομεύσει το χρόνο της μάθησης μας περισσότερο από ότι θα μπορούσες ποτέ να ονειρευτείς. [2]Η ευγνωμοσύνη προχωρεί χέρι χέρι με την αγάπη και όπου είναι η μία εκεί θα βρεθεί και η άλλη. [3]Διότι η ευγνωμοσύνη είναι μόνο και μόνο μια πλευρά της Αγάπης που είναι η Πηγή όλης της δημιουργίας. [4]Ο Θεός δίνει ευχαριστίες σε σένα. τον Υιό Του, επειδή είσαι ό,τι είσαι; η ίδια Του η ολοκλήρωση και η Πηγή της αγάπης μαζί με Αυτόν. [5]Η ευγνωμοσύνη σου για Αυτόν είναι ένα με τη δική Του ευγνωμοσύνη για σένα. [6]Διότι η αγάπη δεν μπορεί να περπατήσει σε κανένα δρόμο εκτός από το δρόμο της ευγνωμοσύνης και έτσι προχωρούμε εμείς που βαδίζουμε στο δρόμο προς το Θεό.

<u>ΜΑΘΗΜΑ 196</u>

Μόνο τον εαυτό μου μπορώ να σταυρώσω.

1. Όταν αυτό έχει κατανοηθεί καλά και έχει κρατηθεί στην πλήρη επίγνωση, δεν θα επιχειρήσεις να βλάψεις τον εαυτό σου, ούτε να κάνεις το σώμα σου σκλάβο της εκδίκησης. [2]Δεν θα επιτεθείς στον εαυτό σου και θα συνειδητοποιήσεις ότι όταν επιτίθεσαι σε κάποιο άλλο. επιτίθεσαι μόνο και μόνο στον εαυτό σου. [3]Θα είσαι ελεύθερος από την παράλογη πεποίθηση ότι σώζεσαι με το να επιτεθείς σε έναν αδελφό, [4]Και θα καταλάβεις ότι η ασφάλεια του είναι η δική σου ασφάλεια και ότι η θεραπεία του είναι η δική σου θεραπεία.
2. Στην αρχή ίσως να μην καταλάβεις πως η ευσπλαχνία, απεριόριστη και με όλα τα πράγματα ασφαλή μέσα στη σίγουρη προστασία της, μπορεί να βρεθεί στην ιδέα που εφαρμόζουμε σήμερα. [2]Αυτή η ιδέα μπορεί πράγματι να φαίνεται σαν μια ένδειξη ότι η τιμωρία είναι αναπόφευκτη, επειδή το εγώ, όταν βλέπει ότι απειλείται, βιάζεται να παραθέσει την αλήθεια για να σώσει τα ψέματα του. [3]Δεν θα καταλάβει όμως την αλήθεια που χρησιμοποιεί κατ' αυτό τον τρόπο. [4]Εσύ όμως μπορείς να μάθεις να βλέπεις αυτές τις ανόητες εφαρμογές και να αρνείσαι το νόημα που φαίνονται να έχουν.
3. Έτσι διδάσκει επίσης το νου σου ότι δεν είσαι ένα εγώ. [2]Διότι οι τρόποι με τους οποίους το εγώ θα ήθελε να διαστρεβλώσει την αλήθεια δεν θα σε εξαπατούν πια. [3]Δεν θα πιστεύεις ότι είσαι ένα σώμα που πρόκειται να σταυρωθεί. [4]Και μέσα στη σημερινή ιδέα θα δει ς το φως της ανάστασης, κοιτάζοντας τις σκέψεις της απελευθέρωσης και της ζωής.

4. Η σημερινή ιδέα είναι ένα βήμα που κάνουμε στο δρόμο μας από τη σκλαβιά προς την κατάσταση της τέλειας ελευθερίας. [2]Ας κάνουμε αυτό το βήμα σήμερα, ώστε να προχωρήσουμε γρήγορα στο δρόμο που μας δείχνει η σωτηρία, κάνοντας κάθε βήμα στην καθορισμένη του σειρά, καθώς ο νους εγκαταλείπει τα φορτία του το ένα μετά το άλλο [3]Δεν είναι ο χρόνος που χρειαζόμαστε για αυτό. [4]Είναι μόνο και μόνο η προθυμία. [5]Διότι ό,τι θα φαινόταν ότι χρειάζεται χίλια χρόνια μπορεί να γίνει σε μια μόνο στιγμή με τη χάρη του Θεού.
5. Η θλιβερή και μάταιη σκέψη ότι μπορείς να επιτεθείς στους άλλους κι ωστόσο να γλιτώσεις ο ίδιος σε έχει καρφώσει στο σταυρό. [2]Ίσως να φάνηκε ότι ήταν η σωτηρία σου. [3]Απλώς και μόνο όμως αντιπροσώπευε την πεποίθηση ότι ο φόβος του Θεού είναι πραγματικός. [4]Και τι άλλο είναι αυτό παρά η κόλαση; [5]Ποιος θα μπορούσε να πιστεύει ότι ο Πατέρας του είναι ο θανάσιμος εχθρός του, ο Οποίος είναι αποχωρισμένος από τον ίδιο και ο Οποίος περιμένει να καταστρέψει τη ζωή του και να τον εξαλείψει από το σύμπαν, χωρίς να έχει το φόβο της κόλασης πάνω στην καρδιά του;
6. Αυτή είναι η μορφή της τρέλας που πιστεύεις, αν δεχτείς την επίφοβη σκέψη ότι μπορείς να επιτεθείς σε έναν άλλον και να είσαι ο ίδιος ελεύθερος. [2]Μέχρι να αλλαχτεί αυτό το πρότυπο δεν υπάρχει ελπίδα. [3]Μέχρι να καταλάβεις ότι αυτό τουλάχιστον πρέπει να είναι εντελώς αδύνατο, πώς θα μπορούσε να υπάρξει απόδραση; [4]Ο φόβος του Θεού είναι πραγματικός για οποιονδήποτε που νομίζει ότι αυτή η σκέψη είναι αληθινή. [5]Και δεν θα αντιληφτεί την ανοησία της, ή ούτε καν θα τη δει, ώστε να είναι δυνατό να την αμφισβητήσει.
7. Για να την αμφισβητήσει έστω και λίγο, η μορφή της πρέπει να αλλάξει τουλάχιστον μέχρι του σημείου που θα επιτρέψει στο φόβο της εκδίκησης να μειωθεί και την ευθύνη να επιστραφεί ως ένα βαθμό σε σένα. Από εκεί τουλάχιστον μπορείς να συλλογιστείς, αν θέλεις να προχωρήσεις σε αυτό τον οδυνηρό δρόμο. [3]Έως ότου έχει πραγματοποιηθεί αυτή η αλλαγή δεν μπορείς να αντιληφθείς ότι οι σκέψεις σου φέρνουν το φόβο και η λύτρωση σου εξαρτάται από σένα.
8. Τα επόμενα βήματα μας θα είναι εύκολα, αν κάνεις αυτό το βήμα σήμερα. [2]Μετά από αυτό θα προχωρήσουμε πολύ γρήγορα. 3Διότι μόλις καταλάβεις ότι δεν είναι δυνατό να πληγωθείς παρά μόνο από τις ίδιες σου τις σκέψεις, ο Φόβος του Θεού θα εξαφανιστεί. [4]Δεν θα μπορείς τότε να πιστεύεις ότι ο φόβος γεννιέται κάπου έξω από εσένα. [5]Και ο Θεός. τον Οποίο είχες σκεφτεί να διώξεις, μπορεί να καλωσοριστεί και πάλι στον άγιο νου από τον οποίο ποτέ δεν έφυγε.
9. Το τραγούδι της σωτηρίας μπορεί οπωσδήποτε να ακουστεί στην ιδέα με την οποία εξασκούμαστε σήμερα. [2]Αν είναι δυνατό να σταυρώνεις μόνο και μόνο τον εαυτό σου, δεν πλήγωσες τον κόσμο και δεν χρειάζεται να φοβάσαι την εκδίκηση και την καταδίωξη του. [3]Ούτε χρειάζεται να κρύβεσαι τρομαγμένος από το θανάσιμο φόβο του Θεού που οι προβολές σου συγκαλύπτουν. [4]Αυτό που φοβάσαι περισσότερο είναι η σωτηρία σου, [5]Είσαι δυνατός και η δύναμη είναι αυτό που θέλεις. [5]Και είσαι ελεύθερος και χαρούμενος για τη λευτεριά σου. [6]Έχεις επιδιώξει να είσαι αδύναμος και δεσμευμένος, επειδή φοβήθηκες τη δύναμη σου και την ελευθερία σου. [7]Η σωτηρία σου όμως βρίσκεται σε αυτές
10. Υπάρχει μια στιγμή στην οποία ο τρόμος φαίνεται να αιχμαλωτίζει το νου σου τόσο ολοκληρωτικά, που η απόδραση φαίνεται να είναι εντελώς μάταιη. [2]Όταν συνειδητοποιήσεις μια για πάντα ότι εσύ είσαι αυτός που φοβάσαι, ο νους θα αντιληφτεί τον εαυτό του σαν διαχωρισμένο. [3]Και αυτό είχε συγκαλυφτεί, ενώ πίστευες ότι η επίθεση θα μπορούσε να διοχετευτεί προς τα έξω και να επιστραφεί εντός από έξω. [4]Οτι είχες να φοβηθείς φάνηκε ένα; εξωτερικός εχθρός. [5]Και έτσι ένας θεός έξω από τον εαυτό σου έγινε ο θανάσιμος εχθρός σου, πηγή του φόβου.
11. Τώρα, για μια στιγμή, ένας δολοφόνος γίνεται αντιληπτός μέσα σου, διψασμένος για το θάνατο σου, αποφασισμένος να μηχανορραφήσεις την τιμωρία σου μέχρι την ώρα που θα μπορέσει επιτέλους να σκοτώσει. [2]Αυτή η στιγμή ωστόσο είναι επίσης η ώρα στην οποία έρχεται η σωτηρία. [3]Διότι ο φόβος του Θεού έχει εξαφανιστεί. [4]Και μπορείς να Τον επικαλεστείς, για να σε σώσει από τις ψευδαισθήσεις με την Αγάπη Του αποκαλώντας Τον Πατέρα και αποκαλώντας τον εαυτό σου Υιό Του. [5]Προσευχήσου να έλθει αυτή η στιγμή

γρήγορα — σήμερα [6]Βγες έξω από το φόβο και προχώρησε στην αγάπη.
12.Δεν υπάρχει ούτε μία σκέψη του Θεού που να μην έρχεται μαζί σου, για να σε βοηθήσει να φτάσεις αυτή τη στιγμή και να προχωρήσεις πέρα από αυτήν γρήγορα, σίγουρα και για πάντα. [2]Όταν ο φόβος του Θεού έχει φύγει, δεν υπάρχουν εμπόδια που να εξακολουθούν να παραμένουν μεταξύ της άγιας ειρήνης του Θεού και εσένα.[3]Πόσο καλή και ευσπλαχνική είναι η ιδέα με την οποία εξασκούμαστε. [4]Καλωσόρισε την όπως πρέπει διότι είναι η απελευθέρωση σου. [5]Πράγματι, εσύ είσαι ο μόνος που ο νους σου μπορεί να προσπαθήσει να σταυρώσει. [6]Και η λύτρωση σου όμως θα προέλθει από εσένα.

ΜΑΘΗΜΑ 197

Μόνο την ευγνωμοσύνη μου μπορώ να κερδίσω.
1.Αυτό είναι το δεύτερο βήμα που κάνουμε για να ελευθερώσουμε το νου μας από την πίστη σε μια εξωτερική δύναμη που έχει στραφεί εναντίον της δικής σου δύναμης. [2]Κάνεις προσπάθειες να είσαι καλός και να συγχωρείς. [3]Τις μετατρέπεις όμως και πάλι σε επιθέσεις, αν δεν λάβεις φανερή ευγνωμοσύνη και γενναιόδωρες ευχαριστίες. [4]Τα δώρα σου πρέπει να ληφθούν με τιμή, για να μην αποσυρθούν. [5]Και έτσι πιστεύεις ότι. στην καλύτερη περίπτωση, τα δώρα του Θεού είναι δάνεια, ενώ στη χειρότερη περίπτωση, είναι απάτες που θα ξεγελούσαν τους αμυντικούς μηχανισμούς σου,. ώστε να σιγουρέψουν ότι όταν Αυτός χτυπήσει δεν θα αποτύχει να σκοτώσει.
2 Πόσο εύκολο μπερδεύονται ο Θεός και η ενοχή από εκείνους που δεν γνωρίζουν τι μπορούν να κάνουν οι σκέψεις τους. [2]Απαρνήσου τη δύναμή σου και η αδυναμία θα γίνει η σωτηρία σου. [3]Δες τον εαυτό σου δεσμευμένο και τα κάγκελα της φυλακής θα γίνουν σπίτι σου. [4]Και δεν θα φύγεις από τη φυλακή ούτε θα απαιτήσεις τη δύναμή σου, αν δεν δεις ό,τι η ενοχή και η σωτηρία δεν είναι το ίδιο πράγμα και αν δεν αντιληφτείς ότι η ελευθερία και η σωτηρία είναι ενωμένες, έχοντας τη δύναμη στο πλευρό τους για να αναζητηθεί και να απαιτηθεί και να βρεθεί και να αναγνωριστεί πλήρως.
3. Ο κόσμος σε ευχαριστεί, όταν του προσφέρεις απελευθέρωση από τις ψευδαισθήσεις σου. [2]Οι ευχαριστίες σου όμως ανήκουν και σε σένα επίσης, διότι η απελευθέρωση του μπορεί να καθρεφτίσει μόνο και μόνο τη δική σου απελευθέρωση. [3]Η ευγνωμοσύνη σου είναι το μόνο που χρειάζονται τα δώρα σου, για να είναι μια διαρκής προσφορά μιας καρδιάς γεμάτη ευγνωμοσύνη και απελευθερωμένη για πάντα από την κόλαση. [4]Αυτο είναι που θα ήθελες να ανατρέψεις με το να αποσύρεις τα δώρα σου επειδή δεν τιμήθηκαν; [5]Εσύ είσαι αυτός που τα τιμά και τους δίνει τις ευχαριστίες που τους ταιριάζουν, διότι εσύ είσαι αυτός που τα έχει λάβει.
4. Δεν πειράζει αν κάποιος άλλος νομίζει ότι τα δώρα σου είναι ανάξια. [2]Μέσα στο νου του υπάρχει ένα μέρος που ενώνεται με το δικό σου νου για να σε ευχαριστήσει. [3]Δεν πειράζει αν τα δώρα σου φαίνονται να χάνονται και να μην έχουν αποτελέσματα. [4]Λαμβάνονται εκεί που δίνονται. [5]Με την ευγνωμοσύνη σου γίνονται δεκτά παντού και αναγνωρίζονται με ευγνωμοσύνη από την Καρδιά του Ίδιου του Θεού. [6]Και εσύ θα ήθελες να τα πάρεις πίσω, όταν Αυτός τα έχει δεχτεί με ευγνωμοσύνη;
5. Ο Θεός ευλογεί κάθε δώρο που Του δίνεις κάθε δώρο δίνεται σε Αυτόν, επειδή μπορεί να δοθεί μόνο και μόνο στον εαυτό σου. [2]Και ό,τι ανήκει στο Θεό πρέπει να είναι Δικό Του.[3]Όταν όμως συγχωρείς για να επιτεθείς και πάλι, ποτέ δεν θα συνειδητοποιήσεις ότι τα δώρα Του είναι σίγουρα, αιώνια, αμετάβλητα κι απεριόριστα, δίνοντας για πάντα, απλώνοντας την αγάπη και αυξάνοντας την ατέλειωτη χαρά σου.
6. Απέσυρε τα δώρα που δίνεις και θα νομίσεις ότι, ό,τι σου δίνεται έχει αποσυρθεί. [2]Μάθε ωστόσο να αφήνεις τη συγχώρεση να εξαλείφει τις αμαρτίες που νομίζεις ότι βλέπεις έξω από τον εαυτό σου και ποτέ δεν θα μπορέσεις να σκεφτείς ότι τα δώρα του Θεού δανείζονται μόνο για λίγο, προτού Αυτός τα αρπάξει και πάλι με το θάνατο. [3]Διότι ο θάνατος δεν θα έχει νόημα για σένα τότε.
7. Και με το τέλος αυτής της πεποίθησης ο φόβος έχει τελειώσει για πάντα. [2]Ευχαρίστησε τον Εαυτό σου για αυτό, διότι Αυτός ευγνωμονεί μόνο το Θεό και δίνει στον Εαυτό Του ευχαριστίες για σένα. [3]Ο Χριστός θα έλθει σε όλους αυτούς που ζουν, διότι όλοι ζουν και κινούνται μέσα σε Αυτόν. [4]Η Ύπαρξη του μέσα στον Πατέρα είναι ασφαλής, επειδή η

Θέληση τους είναι Μία. Η ευγνωμοσύνη τους για όλα όσα δημιούργησαν δεν έχει τέλος, επειδή η ευγνωμοσύνη είναι πάντα μέρος της αγάπης.
8. Ευχαριστίες σε σένα, τον άγιο Υιό του Θεού. Διότι όπως δημιουργήθηκες εμπεριέχεις τα πάντα μέσα στον Εαυτό σου. Κι είσαι πάντα όπως σε δημιούργησε ο Θεός. Δεν μπορείς να θαμπώσεις το φως της τελειότητας σου. Μέσα στην καρδιά σου έχει αποθέσει την Καρδιά του ο Θεός. Σε κρατά με αγάπη, επειδή είσαι ο Εαυτός Του. Όλη η ευγνωμοσύνη σου ανήκει, εξαιτίας αυτού που είσαι.
9. Δώσε ευχαριστίες όπως τις λαμβάνεις. Ελευθερώσου από κάθε αγνωμοσύνη προς οποιονδήποτε καθιστά τον Εαυτό σου πλήρη. Κι από αυτόν τον Εαυτό κανείς δεν εξαιρείται. Ευχαρίστησε για όλα τα αμέτρητα κανάλια που επεκτείνουν αυτόν τον Εαυτό. Όλα όσα κάνεις δίδονται σε Αυτόν. Όλα όσα σκέφτεσαι μόνο δικές Του σκέψεις είναι, καθώς μοιράζεσαι μαζί Του τις άγιες Σκέψεις του Θεού. Κέρδισε τώρα την ευγνωμοσύνη που είχες αρνηθεί στον εαυτό σου όταν ξέχασες τη λειτουργία που σου έδωσε ο Θεός. Αλλά μην νομίσεις ποτέ ότι Εκείνος παρέλειψε οποτεδήποτε να σου προσφέρει τις δικές Του ευχαριστίες.

ΜΑΘΗΜΑ 198

Μόνο οι Επικρίσεις μου με Πληγώνουν.

1. Είναι αδύνατον να πληγωθείς. [2]Οι ψευδαισθήσεις όμως γεννούν ψευδαισθήσεις. [3]Αν μπορείς να καταδικάζεις, μπορείς και να πληγώνεσαι. [4]Γιατί έχεις πιστέψει ότι μπορείς να πληγώνεις και το δικαίωμα που έχεις καθιερώσει για τον εαυτό σου μπορεί τώρα να χρησιμοποιηθεί εναντίον σου, ώσπου να το εγκαταλείψεις σαν άχρηστο, ανεπιθύμητο και πλασματικό. [5]Τότε οι ψευδαισθήσεις σταματούν να έχουν συνέπειες και οι συνέπειες που φαίνονταν να έχουν θα εξουδετερωθούν. [6]Τότε είσαι ελεύθερος, επειδή η ελευθερία είναι το δώρο σου και μπορείς τώρα να λάβεις το δώρο που έδωσες.
2. Καταδίκασε και θα έχεις φυλακιστεί. [2]Συγχώρεσε και θα έχεις απελευθερωθεί. [3]Αυτός είναι ο νόμος που κυβερνά την αντίληψη. [4]Δεν είναι ένας νόμος που η γνώση κατανοεί, γιατί η ελευθερία είναι μέρος της γνώσης. [5]Το να καταδικάζει κανείς είναι, επομένως, αδύνατον στην αλήθεια. [6]Όλα αυτά που φαίνονται να είναι η επίδραση του και τα αποτελέσματα του δεν έχουν συμβεί καθόλου. [7]Πρέπει ωστόσο να ασχοληθούμε με αυτά για λίγο σαν να είχαν συμβεί. [8]Οι ψευδαισθήσεις γεννούν ψευδαισθήσεις. [9]Υπάρχει μια εξαίρεση όμως. [IO]Η συγχώρεση είναι η ψευδαίσθηση που επανορθώνει όλες τις άλλες.
3. Η συγχώρεση εξαλείφει όλα τα άλλα όνειρα και αν και η ίδια είναι ένα όνειρο, δεν γεννά άλλα όνειρα. [2]Όλες οι ψευδαισθήσεις εκτός από αυτήν θα πολλαπλασιαστούν χίλιες φορές. [3]Αυτή όμως είναι το τέλος των ψευδαισθήσεων. [4]Η συγχώρεση είναι το τέλος των ονείρων, επειδή είναι ένα όνειρο αφύπνισης. [5]Η ίδια η συγχώρεση δεν είναι αλήθεια. [6]Δείχνει όμως πού πρέπει να βρίσκεται η αλήθεια και καθοδηγεί με τη βεβαιότητα του Ίδιου του Θεού. [7]Είναι ένα όνειρο στο οποίο ο Υιός του Θεού ξυπνά στον Εαυτό του και στον Πατέρα του, γνωρίζοντας ότι Είναι ένα.
4. Η συγχώρεση είναι ο μόνος δρόμος που οδηγεί έξω από την καταστροφή, πέρα από όλη τη δυστυχία και τελικά μακριά από το θάνατο. [2]Πώς θα μπορούσε να υπάρξει ένας άλλος δρόμος, όταν αυτός είναι το σχέδιο του Ίδιου του Θεού; [3]Και γιατί θα ήθελες να του αντισταθείς και να έχεις αντιρρήσεις και να ψάχνεις να βρεις χίλιους λόγους για τους οποίους πρέπει να είναι λανθασμένος, χίλιους άλλους πιθανούς δρόμους;
5. Δεν είναι πιο συνετό να είσαι χαρούμενος που κρατάς τη λύση των προβλημάτων σου στα χέρια σου; [2]Δεν είναι πιο έξυπνο να ευχαριστήσεις Αυτόν που σου δίνει τη σωτηρία και να δεχτείς το δώρο Του με ευγνωμοσύνη; [3]Και δεν είναι μια αγαθοεργία προς τον εαυτό σου να ακούς τη Φωνή Του και να μάθεις τα απλά μαθήματα που Αυτός είναι πρόθυμος να διδάξει, αντί να προσπαθείς να απορρίπτεις τα λόγια Του και να τα αντικαθιστάς με τα δικά σου;
6. Τα λόγια Του θα είναι αποτελεσματικά. [2]Τα λόγια Του θα φέρουν τη σωτηρία. [3]Τα λόγια Του περιέχουν κάθε ελπίδα, κάθε ευλογία και όλη τη χαρά που μπορεί ποτέ να βρεθεί πάνω σε αυτή τη γη. [4]Τα λόγια Του έχουν γεννηθεί στο Θεό και έρχονται σε σένα με την

αγάπη του Ουρανού πάνω τους. [5]Αυτοί που ακούν τα λόγια Του έχουν ακούσει το τραγούδι του Ουρανού. [6]Γιατί αυτά είναι τα λόγια με τα οποία όλα γίνονται επιτέλους ένα. [7]Και όταν αυτό το ένα θα σβήσει, ο Λόγος του Θεού θα έρθει να πάρει τη θέση του γιατί θα τον θυμηθείς τότε και θα τον αγαπάς.

7. Αυτός ο κόσμος φαίνεται να έχει πολλά ξεχωριστά στέκια, όπου η ευσπλαχνία δεν έχει νόημα και η επίθεση φαίνεται να είναι δικαιολογημένη. [2]Όλα όμως είναι ένα; ένα μέρος όπου ο θάνατος προσφέρεται στον Υιό του Θεού και τον Πατέρα του. [3]Μπορεί να νομίζεις ότι Αυτοί το έχουν δεχτεί αυτό. [4]Αν όμως ξανακοιτάξεις στο μέρος όπου είδες το αίμα Τους, θα δεις ένα θαύμα αντί για αίμα. [5]Πόσο ανόητο ήταν να πιστέψεις ότι Αυτοί θα μπορούσαν να πεθάνουν! [6]Πόσο ανόητο ήταν να πιστέψεις ότι μπορείς να επιτεθείς! [7]Πόσο παράλογο ήταν να νομίσεις ότι μπορούσες να καταδικαστείς και ότι ο άγιος Υιός του Θεού μπορεί να πεθάνει!

8. Η γαλήνη του Εαυτού σου παραμένει ατάραχη κι ανέπαφη από τέτοιες σκέψεις και δεν αντιλαμβάνεται καμιά επίκριση που θα μπορούσε να χρειάζεται συγχώρεση. [2]Οποιουδήποτε είδους όνειρα είναι ξένα κι άγνωστα στην αλήθεια. [3]Και τι άλλο παρά η αλήθεια θα μπορούσε να έχει μια Σκέψη η οποία χτίζει μια γέφυρα που φέρνει τις ψευδαισθήσεις στην πλευρά της αλήθειας;

9. Εξασκούμαστε σήμερα στο να αφήσουμε την ελευθερία να έρθει να κατοικήσει μαζί σου. [2]Η αλήθεια δίνει τα παρακάτω λόγια στο νου σου, ώστε να βρεις το κλειδί του φωτός και να αφήσεις το σκοτάδι να φύγει:

[3]Μόνο οι επικρίσεις μου με πληγώνουν.

[4]Μόνο όταν συγχωρώ απελευθερώνομαι.

[5]Μην ξεχάσεις σήμερα *πως* δεν μπορεί να υπάρχει καμιά μορφή δυστυχίας που να μην κρύβει πίσω της μια σκέψη μη συγχώρεσης. [6]Ούτε μπορεί να υπάρχει κάποια μορφή πόνου που η συγχώρεση δεν μπορεί να θεραπεύσει.

10. Δέξου τη μόνη ψευδαίσθηση που διακηρύσσει ότι δεν υπάρχει ενοχή στον Υιό του Θεού και αμέσως θα θυμηθείς τον Ουρανό; ο κόσμος ξεχνιέται και όλες οι παράξενες πεποιθήσεις του μαζί με αυτόν, καθώς το πρόσωπο του Χριστού αποκαλύπτεται επιτέλους σε αυτό μονάχα το όνειρο. [2]Αυτό είναι το δώρο που το Άγιο Πνεύμα έχει για σένα από το Θεό τον Πατέρα σου. [3]Ας γιορταστεί η σημερινή μέρα και στη γη και στην άγια κατοικία σου. [4]Να είσαι καλός και στις δύο, καθώς συγχωρείς τις αμαρτίες για τις οποίες νόμιζες ότι ήταν ένοχες και καθώς βλέπεις την αθωότητα σου να λάμπει πάνω σου από το *πρόσωπο* του Χριστού.

11. Τώρα τα πάντα είναι σιωπηλά σε όλο τον κόσμο. [2]Τώρα υπάρχει γαλήνη εκεί που, πρωτύτερα υπήρχε μία ξέφρενη ροή σκέψεων, που, δεν είχαν νόημα. Τώρα υπάρχει ένα γαλήνιο φως σε όλη τη γη, η οποία ηρεμεί μέσα. σ' έναν ύπνο δίχως όνειρα. [4]Και τώρα μόνο ο Λόγος του Θεού παραμένει πάνω τους. [5]Μόνον αυτός μπορεί να γίνει αντιληπτός για μια ακόμα στιγμή. [6]Μετά όλα τα σύμβολα τελειώνουν και το καθετί που ποτέ νόμισες ότι έπλασες, εξαφανίζεται από το νου που ο Θεός γνωρίζει για πάντα ως το μοναδικό Του Υιό.

12. Δεν υπάρχει καμιά ενοχή μέσα σε αυτόν. [2]Είναι τέλειος στην αγιοσύνη του. [3]Δε χρειάζεται σκέψεις ευσπλαχνίας. [4]Ποιος θα μπορούσε να του δώσει δώρα όταν τα πάντα είναι δικά του; [5]Και ποιος θα μπορούσε να ονειρευτεί να προσφέρει συγχώρεση στον Υιό της ίδιας της Αθωότητας, ο οποίος είναι τόσο όμοιος με Αυτόν του Οποίου είναι ο Υιός, που το να δει κανείς τον Υιό σημαίνει ότι δε βλέπει πια παρά μόνο γνωρίζει τον Πατέρα; [6]Σε αυτό το όραμα του Υιού, τόσο σύντομο που ούτε μια στιγμή δε χωρίζει αυτή την ενιαία θέα από την ίδια την αιωνιότητα, βλέπεις τη θέα του εαυτού σου και μετά εξαφανίζεσαι για πάντα μέσα στο Θεό.

13. Σήμερα ερχόμαστε ακόμα πιο κοντά στο τέλος όλων των πραγμάτων που θα εξακολουθούσαν να στέκονται μεταξύ αυτής της θέας και της όρασης σου. [2]Και είμαστε χαρούμενοι που έχουμε προχωρήσει τόσο πολύ και αναγνωρίζουμε ότι Αυτός που μας έφερε εδώ δε θα μας εγκαταλείψει τώρα. [3]Γιατί Αυτός θα ήθελε να μας δώσει το δώρο που ο Θεός μας έχει δώσει σήμερα μέσω Αυτού. [4]Τώρα είναι η ώρα για την απελευθέρωση σου. [5]Η ώρα έχει έρθει. [6]Η ώρα έχει έρθει σήμερα.

ΜΑΘΗΜΑ 199

Δεν Είμαι Ένα σώμα. Είμαι Ελεύθερος.

1. Η ελευθερία είναι αδύνατη καθώς αντιλαμβάνεσαι το σώμα σαν τον εαυτό σου, [2]Το σώμα είναι ένας περιορισμός. [3]Αυτός που θα αναζητούσε την ελευθερία σε ένα σώμα ψάχνει για αυτήν εκεί που δεν μπορεί να βρεθεί. Ό νους μπορεί να ελευθερωθεί, όταν δεν βλέπει πια τον εαυτό του σαν να είναι μέσα σ' ένα σώμα, σφιχτοδεμένος με αυτό και προστατευμένος από την παρουσία του. [5]Αν αυτό ήταν αλήθεια, ο νους θα ήταν πράγματι τρωτός!
2. Ο νους που υπηρετεί το Άγιο Πνεύμα είναι για πάντα. και από κάθε άποψη, απεριόριστος, υπεράνω των νόμων του χρόνου και του χώρου, αδέσμευτος από οποιεσδήποτε προκαταλήψεις και με δύναμη και ενέργεια να κάνει οτιδήποτε του ζητηθεί. [2]Επιθετικές σκέψεις δεν μπορούν να μπουν μέσα σε έναν τέτοιο νου, επειδή έχει δοθεί στην Πηγή της αγάπης; ο φόβος δεν μπορεί ποτέ να μπει σε ένα νου που έχει αφοσιωθεί στην αγάπη. [3]Αναπαύεται στο Θεό. [4]Και ποιος μπορεί να φοβάται, όταν ζει στην Αθωότητα και μόνο αγαπά;
3. Είναι πολύ σημαντικό για την πρόοδο σου σε αυτά τα μαθήματα να δεχτείς τη σημερινή ιδέα και να την αγαπάς πολύ. [2]Μη σε νοιάζει που για το εγώ είναι τελείως παράλογη. [3]Το εγώ αγαπά το σώμα. επειδή κατοικεί σε αυτό και ζει ενωμένο με το σπίτι που έχει πλάσει. [4]Το σώμα είναι ένα μέρος της ψευδαίσθησης που έχει προφυλάξει το εγώ από την αποκάλυψη ότι και το ίδιο είναι μια ψευδαίσθηση.
4. Εδώ κρύβεται κι εδώ μπορεί να ιδωθεί όπως είναι. [2]Διακήρυξε την αθωότητα σου και θα είσαι ελεύθερος. [3]Το σώμα εξαφανίζεται, επειδή δεν το έχεις ανάγκη εκτός από την ανάγκη που βλέπει το Άγιο Πνεύμα. [4]Για αυτή την ανάγκη το σώμα θα φαίνεται σαν μια χρήσιμη μορφή για αυτό που ο νους πρέπει να κάνει. [5]Γίνεται έτσι ένα όχημα που βοηθά τη συγχώρεση να επεκταθεί προς τον ολοκληρωτικό στόχο που πρέπει να φτάσει, σύμφωνα με το σχέδιο του Θεού.
5. Αγάπα τη σημερινή ιδέα και εφάρμοζε την σήμερα και κάθε μέρα.[2]Κάνε την μέρος κάθε περιόδου εξάσκησης που έχεις. [3]Δεν υπάρχει σκέψη που δεν θα αυξηθεί έτσι σε δύναμη να βοηθήσει τον κόσμο και καμιά που δεν θα αυξηθεί σε δώρα και για σένα επίσης. [4]Αναγγέλλουμε το κάλεσμα της ελευθερίας σε όλο τον κόσμο με αυτή την ιδέα. [5]Και εσύ θα ήθελες να εξαιρεθείς από την αποδοχή των δώρων που δίνεις;
6. Το Άγιο Πνεύμα είναι το σπίτι όπου κατοικούν οι νόες που αναζητούν την ελευθερία.[2]Σε Αυτόν έχουν βρει ό,τι αναζητούσαν. [3]Ο σκοπός του σώματος είναι τώρα ξεκάθαρος. [4]Και έτσι το σώμα γίνεται τέλειο στην ικανότητα του να υπηρετεί έναν αδιαίρετο σκοπό. Ανταποκρινόμενο στο νου χωρίς αμφιβολία και διαμάχη και έχοντας ως στόχο του μόνο και μόνο τη σκέψη της ελευθερίας, το σώμα είναι χρήσιμο και υπηρετεί καλά το σκοπό του. [6]Χωρίς τη δύναμη να υποδουλώνει, το σώμα είναι ένας άξιος υπηρέτης της ελευθερίας που ο νους αναζητά μέσα στο Άγιο Πνεύμα.
7. Να είσαι ελεύθερος σήμερα. [2]Και να φέρνεις την ελευθερία σαν το δώρο σου για εκείνους που ακόμα πιστεύουν ότι είναι σκλαβωμένοι μέσα σ' ένα σώμα. [3]Να είσαι ελεύθερος, έτσι ώστε το Άγιο Πνεύμα να μπορεί να χρησιμοποιήσει την απόδραση σου από τη σκλαβιά για να απελευθερώσει τους πολλούς, που αντιλαμβάνονται τον εαυτό τους ως δέσμιο και ανήμπορο και φοβισμένο. [4]Η αγάπη ας αντικαταστήσει τους φόβους τους μέσω εσένα. [5]Δέξου τη σωτηρία τώρα και δώσε το νου σου σε Αυτόν που σε καλεί να Του κάνεις αυτό το δώρο. [6]Γιατί Αυτός θα ήθελε να σου δώσει τέλεια ελευθερία, τέλεια χαρά και ελπίδα που βρίσκει την πλήρη εκπλήρωση της στο Θεό.
8. Είσαι ο Υιός του Θεού. [2]Ζεις για πάντα στην αθανασία.[3]Δε θα ήθελες να επιστρέψεις το νου σου σε αυτήν; [4]Εξασκήσου καλά λοιπόν με τη σκέψη που το Άγιο Πνεύμα σου δίνει για σήμερα. [5]Μέσα σε αυτήν οι αδερφοί σου στέκονται απελευθερωμένοι μαζί με σένα, ο κόσμος ευλογείται μαζί με σένα, ο Υιός του Θεού δε θα χύνει τα δάκρυα του πια και ο Ουρανός προσφέρει ευχαριστίες για την αύξηση της χαράς που η εξάσκηση σου φέρνει ακόμα και σε αυτόν. [6]Και ο Ίδιος ο Θεός εκτείνει την Αγάπη και την ευτυχία Του κάθε φορά που λες:

[7]*Δεν είμαι ένα σώμα.* [8]*Είμαι ελεύθερος.* [9]*Ακούω τη Φωνή που μου έχει δώσει ο Θεός και είναι μόνο Αυτή που ο νους μου υπακούει.*

ΜΑΘΗΜΑ 200

Δεν Υπάρχει Ειρήνη Εκτός Από την Ειρήνη του Θεού.

1. Μην αναζητάς άλλο. [2]Δε θα βρεις ειρήνη εκτός από την ειρήνη του Θεού. [3]Αποδέξου αυτό το γεγονός και γλίτωσε από τον πόνο και άλλων πικρών απογοητεύσεων, θλιβερής απόγνωσης και μιας αίσθησης παγερής απελπισίας και αμφιβολίας. [4]Μην αναζητάς άλλο. [5]Δεν υπάρχει τίποτα άλλο για να βρεις εκτός από την ειρήνη του Θεού, εκτός αν αναζητάς τη δυστυχία και τον πόνο.
2. Αυτό είναι το τελικό σημείο στο οποίο ο καθένας πρέπει επιτέλους να φτάσει, να εγκαταλείψει κάθε ελπίδα να βρει την ευτυχία εκεί που δεν υπάρχει, ή να σωθεί από ό,τι μπορεί μονάχα να πληγώσει, ή να βρει την ειρήνη στο χάος, τη χαρά στον πόνο και τον Ουρανό στην κόλαση. [2]Μην προσπαθείς πια να κερδίσεις από το χάσιμο, ούτε και να πεθάνεις για να ζήσεις. [3]Κατ' αυτό τον τρόπο δεν μπορείς να ζητάς τη συντριβή.
3. Ωστόσο, μπορείς εξίσου εύκολα να ζητήσεις την αγάπη, την ευτυχία και την αιώνια ζωή μέσα στην ειρήνη που δεν έχει τέλος. [2]Ζήτησέ το αυτό και δεν μπορείς παρά να κερδίσεις. [3]Το να ζητήσεις αυτό που ήδη έχεις, πρέπει να πετύχει. [4]Το να ζητήσεις να γίνει αληθινό αυτό που είναι ψεύτικο μπορεί μόνο και μόνο να αποτύχει. [5]Συγχώρεσε τον εαυτό σου για τις μάταιες φαντασίες και μην αναζητάς πια ό,τι δεν μπορείς να βρεις. [6]Γιατί τι θα μπορούσε να είναι πιο ανόητο από το να αναζητάς και να αναζητάς και να αναζητάς και πάλι την κόλαση, όταν δεν έχεις παρά να κοιτάξεις με ανοιχτά μάτια για να διαπιστώσεις ότι ο Ουρανός είναι μπροστά σου, μέσω μιας πόρτας που ανοίγει εύκολα για να σε καλωσορίσει;
4. Γύρισε σπίτι. [2]Δεν έχεις βρει την ευτυχία σου σε ξένα μέρη και σε ξενικές μορφές που δεν έχουν νόημα για σένα, αν και επιδίωξες να τους δώσεις νόημα. [3] Αυτός ο κόσμος δεν είναι το μέρος στο οποίο ανήκεις. [4]Είσαι ένας ξένος εδώ. [5]Σου δίνεται όμως η ευκαιρία να βρεις τα μέσα με τα οποία δεν φαίνεται να είναι πια ένα κρατητήριο ή μια φυλακή για κανένα.
5. Σου δίνεται η ελευθερία εκεί που έβλεπες μόνο και μόνο αλυσίδες και σιδερένιες πόρτες. [2]Πρέπει όμως να αλλάξεις γνώμη για το σκοπό του κόσμου, αν θα ήθελες να αποδράσεις. [3]Θα είσαι δέσμιος, ώσπου να δεις όλο τον κόσμο ως ευλογημένο και τους πάντες απελευθερωμένους από τα λάθη σου και τιμημένους όπως είναι. [4]Δεν έπλασες τον αδερφό σου, ούτε τον εαυτό σου. [5]Και καθώς ελευθερώνεις τον ένα, ο άλλος γίνεται δεκτός όπως είναι.
6. Τι κάνει η συγχώρεση; [2]Μέσα στην αλήθεια δεν έχει καμιά αποστολή και δεν κάνει τίποτα. [3]Γιατί είναι άγνωστη στον Ουρανό. [4]Μόνο στην κόλαση είναι αναγκαία και είναι εκεί που πρέπει να υπηρετήσει μια μεγάλη αποστολή. [5]Δεν είναι ένας αξιόλογος στόχος η απόδραση του αγαπημένου Υιού του Θεού
από τους εφιάλτες που φαντάζεται, αλλά πιστεύει ότι είναι αληθινοί; [6]Ποιος θα μπορούσε να ελπίζει κάτι περισσότερο, ενώ φαίνεται να υπάρχει μια επιλογή μεταξύ της επιτυχίας και της αποτυχίας, της αγάπης και του φόβου;
7. Δεν υπάρχει ειρήνη εκτός την ειρήνη του Θεού, επειδή Αυτός έχει έναν Υιό που δεν μπορεί να πλάσει έναν κόσμο που αντιτίθεται στο Θέλημα του Θεού και το δικό του, το οποίο είναι το ίδιο με το Δικό Του. [2]Τι θα μπορούσε να ελπίζει να βρει σε έναν τέτοιο κόσμο; [3]Δεν μπορεί να είναι πραγματικός, επειδή ποτέ δε δημιουργήθηκε. [4]Εδώ είναι που θα ήθελε να βρει την ειρήνη; [5]'Η πρέπει να καταλάβει καθώς κοιτάζει τον κόσμο ότι ο κόσμος δεν μπορεί παρά να παραπλανήσει; [6]Μπορεί ωστόσο να μάθει να κοιτάζει τον κόσμο μ' έναν άλλο τρόπο και να βρει την ειρήνη του Θεού.
8. Η ειρήνη είναι η γέφυρα που όλοι θα διασχίσουν για να αφήσουν αυτό τον κόσμο πίσω τους. [2]Η ειρήνη αρχίζει ωστόσο μέσα στον κόσμο όταν γίνεται αντιληπτός διαφορετικά και οδηγεί από αυτή τη νέα αντίληψη στην πύλη του Ουρανού και πιο πάνω. [3]Η ειρήνη είναι η απάντηση στους αλληλοσυγκρουόμενους στόχους,, τα ανόητα ταξίδια. τις ξέφρενες

μάταιες αναζητήσεις και τις δίχως νόημα προσπάθειες. [4]Τώρα ο δρόμος είναι εύκολος, κατηφορίζοντας απαλά προς τη γέφυρα, όπου η ελευθερία βρίσκεται μέσα στην ειρήνη του Θεού.
9. Ας μη χάσουμε το δρόμο μας και πάλι σήμερα. [2]Πηγαίνουμε στον Ουρανό και ο δρόμος είναι ευθύς. [3]Μόνο αν επιχειρήσουμε να περιπλανηθούμε μπορεί να καθυστερήσουμε και να χάσουμε, άσκοπα την ώρα μας σε αγκαθωτά δρομάκια. [4]Μόνο ο Θεός είναι αξιόπιστος και Αυτός θα οδηγήσει τα βήματα μας .[5]Δε θα εγκαταλείψει τον Υιό Του σε κατάσταση ανάγκης, ούτε θα τον αφήσει να περιπλανιέται για πάντα μακριά από το σπίτι του. [6]Ο Πατέρας προσκαλεί, ο Υιός θα ακούσει. [7]Και αυτό είναι όλο κι όλο σε ό,τι φαίνεται να είναι ένας κόσμος μακριά από το Θεό, όπου τα σώματα φαίνονται πραγματικά.
10. Τώρα υπάρχει σιωπή.[2]Μην αναζητάς άλλο. [3]Έχεις έρθει εκεί που ο δρόμος είναι σκεπασμένος με φύλλα ψεύτικων επιθυμιών, τα οποία έχουν πέσει από τα δέντρα της απελπισίας που αναζητούσες προηγουμένως. [4]Τώρα είναι κάτω από τα πόδια σου. [5]Κι εσύ κοιτάζεις ψηλά και προς τον Ουρανό, με τα μάτια του σώματος που χρησιμεύουν τώρα μόνο για μια ακόμα στιγμή.[6]Η ειρήνη, επιτέλους, έχει ήδη αναγνωριστεί και μπορεί να αισθανθείς το απαλό αγκάλιασμα της να περιβάλλει την καρδιά και το νου σου με ανακούφιση και με αγάπη.
11. Σήμερα δεν αναζητάμε είδωλα. [2]Η ειρήνη δεν μπορεί να βρεθεί σε αυτά. [3]Η ειρήνη του Θεού είναι δική μας και μόνο αυτή θα δεχτούμε και θα θέλουμε. [4]Ας έχουμε ειρήνη σήμερα. [5]Γιατί έχουμε βρει έναν απλό, χαρούμενο τρόπο να αφήσουμε τον κόσμο της αμφιβολίας και να αντικαταστήσουμε τους μεταβαλλόμενους στόχους και τα μοναχικά όνειρα μας με έναν και μόνο σκοπό και συντροφικότητα. [6]Γιατί η ειρήνη είναι ένωση, αν προέρχεται από το Θεό. [7]Δεν αναζητάμε τίποτε άλλο. [8]Είμαστε κοντά στο σπίτι μας και πλησιάζουμε ακόμα πιο πολύ κάθε φορά που λέμε το εξής:
9 Δεν υπάρχει ειρήνη, εκτός από την ειρήνη του Θεού. Και είμαι χαρούμενος και ευγνώμων που αυτό είναι αλήθεια.

ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ

Εισαγωγή

1. Για αυτή την επανάληψη παίρνουμε μόνο μια ιδέα κάθε μέρα και εξασκούμαστε με αυτήν όσο πιο συχνά μπορούμε.[2]Έκτος από το χρόνο που αφιερώνεις το πρωί και το βράδυ, ο οποίος δεν πρέπει να είναι λιγότερος από δεκαπέντε λεπτά, καθώς και τις ωριαίες υπενθυμίσεις όλη την ημέρα, χρησιμοποίησε την ιδέα όσο πιο συχνά μπορείς ενδιάμεσα. [3]Καθεμιά από αυτές τις ιδέες θα ήταν από μόνη της αρκετή για τη σωτηρία, αν μαθαινόταν αληθινά. [4]Καθεμιά θα ήταν αρκετή για να απελευθερώσει εσένα και τον κόσμο από κάθε μορφή υποδούλωσης και να προσκαλέσει τη μνήμη του Θεού να ξαναέλθει.
2. Με αυτά στο νου μας αρχίζουμε την εξάσκηση μας, επανεξετάζοντας προσεκτικά τις σκέψεις που το Άγιο Πνεύμα μας έχει δώσει στα τελευταία μας είκοσι μαθήματα. [2]Καθεμιά περιέχει όλα τα μαθήματα, αν κατανοηθεί, χρησιμοποιηθεί, γίνει αποδεκτή και εφαρμοστεί σε όλα τα φαινομενικά γεγονότα όλη την ημέρα. [3]Μία είναι αρκετή. [4]Από αυτή τη μία, όμως, δεν πρέπει να γίνουν εξαιρέσεις. [5]Γι'αυτό και χρειαζόμαστε να τις χρησιμοποιή-σουμε όλες τους και να τις αφήσουμε να συγχωνευτούν σαν να είναι ένα, καθώς η καθεμιά συνεισφέρει στην ολότητα που μαθαίνουμε.
3. Αυτές οι περίοδοι εξάσκησης, όπως και η τελευταία μας επανάληψη, εστιάζονται γύρω από την εξής κεντρική ιδέα με την οποία αρχίζουμε και τελειώνουμε κάθε μάθημα. [2]Αυτή είναι:
[3]Δεν είμαι ένα σώμα. [4]Είμαι ελεύθερος. [5]Γιατί εξακολουθώ να είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.
[6]Η ημέρα αρχίζει και τελειώνει με αυτή την ιδέα. [7]Και την επαναλαμβάνουμε στην αρχή της κάθε ώρας, ή θυμόμαστε στα ενδιάμεσα ότι έχουμε μια αποστολή που υπερβαίνει τον κόσμο που βλέπουμε. [8]Πέρα από αυτό και την επαναλαμβανόμενη εξάσκηση της ιδιαίτερης σκέψης που δίνεται για την κάθε μέρα, καμιά μορφή άσκησης δε συνιστάται, εκτός από βαθιά εγκατάλειψη του καθετί που γεμίζει το νου και τον κάνει κουφό στη

λογική, τη σύνεση και την απλή αλήθεια.
4. Θα επιχειρήσουμε να προχωρήσουμε πέρα από όλα τα λόγια και τις ιδιαίτερες μορφές εξάσκησης για αυτή την επανάληψη. [2]Γιατί αυτή τη φορά επιχειρούμε να προχωρήσουμε πιο γοργά σε ένα συντομότερο δρόμο προς τη γαλήνη και την ειρήνη του Θεού. [3]Απλώς κλείνουμε τα μάτια μας και μετά ξεχνάμε όλα αυτά που νομίζαμε ότι γνωρίζαμε και καταλάβαμε. [4]Γιατί έτσι μας δίνεται η ελευθερία από όλα αυτά που δεν γνωρίζαμε και δεν καταλάβαμε.
5. Αυτή η έλλειψη συγκεκριμένης μορφής στην εξάσκηση σου έχει μονάχα μια εξαίρεση. [2]Μην αφήσεις καμιά μάταιη σκέψη να περνά χωρίς να την αμφισβητείς. [3]Αν παρατηρήσεις μια τέτοια σκέψη, αρνήσου την επιρροή της και γρήγορα διαβεβαίωσε το νου σου ότι δεν είναι ό,τι θα ήθελε. [4]Μετά άφησε απαλά τη σκέψη που αρνήθηκες να εγκαταλειφθεί, για να ανταλλαγεί σίγουρα και γρήγορα με την ιδέα με την οποία εξασκούμαστε εκείνη την ημέρα.
6. Όταν μπαίνεις σε πειρασμό, διακήρυξε γρήγορα την ελευθερία σου από τον πειρασμό, καθώς λες το εξής:
[2]Δεν θέλω αυτή τη σκέψη. [3]Αντί για αυτήν διαλέγω . . .
[4]Μετά επανέλαβε την ιδέα της ημέρας και άφησε την να αντικαταστήσει ό,τι είχες σκεφτεί.[5]Πέρα από αυτές τις ιδιαίτερες εφαρμογές της ιδέας της κάθε ημέρας, θα προσθέσουμε πολύ λίγους συγκεκριμένους τρόπους έκφρασης ή ιδιαίτερες σκέψεις για να βοηθήσουμε την εξάσκησή μας. [6]Αντί για αυτό θα αφιερώσουμε αυτές τις γαλήνιες στιγμές στο Δάσκαλο που διδάσκει στη γαλήνη, μιλά για την ειρήνη και δίνει στις σκέψεις μας οτιδήποτε νόημα μπορεί να έχουν.
7. Σε Αυτόν προσφέρω αυτή την επανάληψη για σένα. [2]Σε βάζω στη φύλαξη Του και Τον αφήνω να σε διδάσκει τι να κάνεις, τι να λες και τι να σκέφτεσαι κάθε φορά που στρέφεσαι σε Αυτόν. [3]Αυτός θα είναι πάντα στη διάθεση σου κάθε φορά που Τον καλείς να σε βοηθήσει. [4]Ας Του προσφέρουμε όλη την επανάληψη που αρχίζουμε τώρα κι ας μην ξεχνάμε επίσης σε Ποιον έχει δοθεί, καθώς εξασκούμαστε τη μια μέρα μετά την άλλη, προχωρώντας προς το στόχο που Αυτός έχει βάλει για μας: αφήνοντας Τον να μας διδάσκει πώς να προχωρούμε, κι έχοντας πλήρη εμπιστοσύνη σε Αυτόν για τον τρόπο με τον οποίο η κάθε περίοδος εξάσκησης μπορεί να γίνει ένα γεμάτο αγάπη δώρο ελευθερίας στον κόσμο.

ΜΑΘΗΜΑ 201

Δεν είμαι ένα σώμα. Είμαι ελεύθερος.
Γιατί εξακολουθώ να είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.

1 (181) Εμπιστεύομαι τους αδερφούς μου, οι οποίοι είναι ένα με μένα.

[2]Δεν υπάρχει κανένας που να μην είναι αδερφός μου. [3]Έχω ευλογηθεί με ένωση με το Θεό, τον Πατέρα μου, τον ένα Δημιουργό της ολότητας που είναι ο Εαυτός μου, ο Οποίος είναι για πάντα ένα με μένα.

[4]Δεν είμαι ένα σώμα. [5]Είμαι ελεύθερος.
[6]Γιατί εξακολουθώ να είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.

ΜΑΘΗΜΑ 202

Δεν είμαι ένα σώμα. Είμαι ελεύθερος.
Γιατί εξακολουθώ να είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.

1. (182) Θα μείνω ακίνητος για μια στιγμή και θα πάω σπίτι μου.

[2]Γιατί θα διάλεγα να μείνω για μια ακόμα στιγμή εκεί που δεν ανήκω, όταν ο Ίδιος ο Θεός μου έχει δώσει τη Φωνή Του για να με καλέσει σπίτι;

[3]Δεν είμαι ένα σώμα. [4]Είμαι ελεύθερος.
[5]Γιατί εξακολουθώ να είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.

ΜΑΘΗΜΑ 203

Δεν είμαι ένα σώμα. Είμαι ελεύθερος.
Γιατί εξακολουθώ να είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.

1. (183) Επικαλούμαι το Όνομα του Θεού και το δικό μου.

. [2]*Το Όνομα του Θεού είναι η απελευθέρωση μου από κάθε σκέψη κακού και αμαρτίας, επειδή είναι δικό μου όπως και Δικό Του.*

[3]Δεν είμαι ένα σώμα. [4]Είμαι ελεύθερος.
[5]Γιατί εξακολουθώ να είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.

ΜΑΘΗΜΑ 204

Δεν είμαι ένα σώμα. Είμαι ελεύθερος.
Γιατί εξακολουθώ να είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.

1. (184). Το Όνομα του Θεού είναι η κληρονομιά μου.

[2]*Το Όνομα του Θεού μου υπενθυμίζει ότι είμαι ο Υιός του, όχι σκλάβος του χρόνου, αδέσμευτος από τους νόμους που κυβερνούν τον κόσμο των άρρωστων ψευδαισθήσεων, ελεύθερος στο Θεό, για πάντα ένα με Αυτόν.*

[3]Δεν είμαι ένα σώμα. [4]Είμαι ελεύθερος. [5]Γιατί εξακολουθώ να είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός

ΜΑΘΗΜΑ 205

Δεν είμαι ένα σώμα. Είμαι ελεύθερος.
Γιατί εξακολουθώ να είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.

1. (.185) Θέλω την ειρήνη του Θεού.

[2]*Η ειρήνη του Θεού είναι το μόνο που θέλω.* [3]*Η ειρήνη του Θεού είναι ο μόνος στόχος μου, ο σκοπός όλης της ζωής μου εδώ, αυτό που αναζητώ, ο σκοπός μου και η αποστολή μου και η ζωή μου, ενώ διαμένω εκεί που δεν είναι το σπίτι μου.*

[4]Δεν είμαι ένα σώμα. [5]Είμαι ελεύθερος. [6]Γιατί εξακολουθώ να είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.

ΜΑΘΗΜΑ 206

Δεν είμαι ένα σώμα. Είμαι ελεύθερος. Γιατί εξακολουθώ να είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.

[2]*Ο Θεός έχει εμπιστευτεί τα δώρα Του σε μένα,. επειδή είμαι ο Υιός Του.* [3]*Και εγώ θα ήθελα να δώσω τα δώρα Του εκεί, που Αυτός τα προόρισε.*

[4]Δεν είμαι ένα σώμα. [5]Είμαι ελεύθερος.[6]Γιατί εξακολουθώ να είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.

ΜΑΘΗΜΑ 207

Δεν είμαι ένα σώμα. Είμαι ελεύθερος. Γιατί εξακολουθώ να είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.

1. (187) Ευλογώ τον κόσμο επειδή ευλογώ τον εαυτό μου.

[2]*Η ευλογία του Θεού λάμπει πάνω μου από μέσα από την καρδιά μου, όπου Αυτός κατοικεί.* [3]*Το μόνο που χρειάζομαι είναι να στραφώ σε Αυτόν και κάθε πόνος θα εξαφανιστεί, καθώς δέχομαι την απεριόριστη Αγάπη Του για μένα.*

[4]Δεν είμαι ένα σώμα. [5]Είμαι ελεύθερος. [6]Γιατί εξακολουθώ να είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.

ΜΑΘΗΜΑ 208

Δεν είμαι ένα σώμα. Είμαι ελεύθερος. Γιατί εξακολουθώ να είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.

1. (188) Η ειρήνη του Θεού λάμπει μέσα μου τώρα.

[2] *θα μείνω ακίνητος και θα αφήσω τη γη να μείνει ακίνητη μαζί με μένα.* [3]*Και μέσα σε αυτή τη γαλήνη θα βρούμε την ειρήνη του Θεού.* [4]*Είναι μέσα στην καρδιά μου, η οποία είναι αυτόπτης μάρτυρας του Ίδιου του Θεού.*

[5]Δεν είμαι ένα σώμα. [6]Είμαι ελεύθερος. [7]Γιατί εξακολουθώ να είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.

ΜΑΘΗΜΑ 209

**Δεν είμαι ένα σώμα. Είμαι ελεύθερος.
Γιατί εξακολουθώ να είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.**

1. (189) Αισθάνομαι την Αγάπη του Θεού μέσα μου τώρα.

[2]*Η Αγάπη του Θεού είναι αυτό που με δημιούργησε.*[3]*Ή Αγάπη του Θεού είναι το μόνο που είμαι.* [4]*Η Αγάπη του Θεού με ανακήρυξε Υιό Του.* [5]*Ή Αγάπη του Θεού μέσα μου με απελευθερώνει.*

[6]Δεν είμαι ένα σώμα. [7]Είμαι ελεύθερος. [8]Γιατί εξακολουθώ να είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.

ΜΑΘΗΜΑ 210

Δεν είμαι ένα σώμα. Είμαι ελεύθερος. Γιατί εξακολουθώ να είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.

1. (190) Διαλέγω τη χαρά του Θεού αντί για τον πόνο.

[2]*Ο πόνος είναι μια δική μου ιδέα.* [3]*Δεν είναι μια Σκέψη του Θεού, αλλά μια σκέψη που σκέφτηκα μακριά από Αυτόν και από το Θέλημα Του.* [4]*Το Θέλημα Του είναι χαρά και μόνο χαρά για τον αγαπημένο Του Υιό.* [5]*Διαλέγω αυτή τη χαρά αντί για αυτό που έπλασα.*

[6]Δεν είμαι ένα σώμα. Είμαι ελεύθερος. [8]Γιατί εξακολουθώ να είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.

ΜΑΘΗΜΑ 211

Δεν είμαι ένα σώμα. Είμαι ελεύθερος. Γιατί εξακολουθώ να είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.

1. (191) Είμαι ο άγιος Υιός του Ίδιου του Θεού.

[2]*Στη σιωπή και με αληθινή ταπεινότητα αναζητώ τη δόξα του Θεού, για να τη δω στον Υιό που Αυτός δημιούργησε σαν τον Εαυτό μου.*

[3]**Δεν είμαι ένα σώμα.** [4]**Είμαι ελεύθερος.** [5]**Γιατί εξακολουθώ να είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.**

ΜΑΘΗΜΑ 212

Δεν είμαι ένα σώμα. Είμαι ελεύθερος. Γιατί εξακολουθώ να είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.

1. (192) Έχω μια αποστολή που ο Θεός θα ήθελε να εκπληρώσω.

[2]*Αναζητώ την αποστολή που θα με απελευθερώσει από όλες τις μάταιες ψευδαισθήσεις του κόσμου.* [3]*Μόνο η αποστολή που έχει δώσει ο Θεός μπορεί να προσφέρει ελευθερία.* [4]*Μόνο αυτήν αναζητώ και μόνο αυτήν θα δεχτώ σαν δική μου.*

[5]**Δεν είμαι ένα σώμα.** [6]**Είμαι ελεύθερος.** [7]**Γιατί εξακολουθώ να είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.**

ΜΑΘΗΜΑ 213

Δεν είμαι ένα σώμα. Είμαι ελεύθερος. Γιατί εξακολουθώ να είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.

1. (193) Όλα τα πράγματα είναι μαθήματα που ο Θεός θα ήθελε να μάθω.

[2] *Ένα μάθημα είναι ένα θαύμα που ο Θεός μου προσφέρει για να αντικαταστήσει τις σκέψεις που έπλασα και που με πληγώνουν.* [3]*Ό, τι μαθαίνω από Αυτόν γίνεται ο δρόμος της απελευθέρωσης μου.* [4]*Και έτσι διαλέγω να μάθω τα μαθήματα Του και να ξεχάσω τα δικά μου.*

[5]**Δεν είμαι ένα σώμα.** [6]**Είμαι ελεύθερος.** [7]**Γιατί εξακολουθώ να είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.**

ΜΑΘΗΜΑ 214

Δεν είμαι ένα σώμα. Είμαι ελεύθερος. Γιατί εξακολουθώ να είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.

1. (194) Βάζω το μέλλον στα Χέρια του Θεού.

[2]*Το παρελθόν έχει περάσει, το μέλλον δεν έχει έρθει ακόμα.* [3]*Τώρα ελευθερώνομαι και από τα δύο.* [4]*Γιατί ό,τι δίνει ο Θεός μπορεί να είναι μόνο για καλό.* [5]*Και εγώ δέχομαι μόνο ό,τι δίνει Αυτός σαν αυτό που μου ανήκει.*

[6]**Δεν είμαι ένα σώμα.** [7]**Είμαι ελεύθερος.** [8]**Γιατί εξακολουθώ να είμαι όπως με**

δημιούργησε ο Θεός.

ΜΑΘΗΜΑ 215

Δεν είμαι ένα σώμα. Είμαι ελεύθερος. Γιατί εξακολουθώ να είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.

1. (195) Η αγάπη είναι ο δρόμος που βαδίζω με ευγνωμοσύνη.

[2]Το Άγιο Πνεύμα είναι ο μόνος μου Οδηγός. [3]Βαδίζει μαζί μου με αγάπη. [4]Και εγώ Του δίνω ευχαριστίες που μου δείχνει το δρόμο να προχωρήσω.

[5]Δεν είμαι ένα σώμα. [6]Είμαι ελεύθερος. Γιατί εξακολουθώ να είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.

ΜΑΘΗΜΑ 216

Δεν είμαι ένα σώμα. Είμαι ελεύθερος. Γιατί εξακολουθώ να είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.

1. (196) Μόνο τον εαυτό μου μπορώ να σταυρώσω.

[2]Ό,τι κάνω το κάνω στον εαυτό μου. [3]Αν επιτεθώ Θα υποφέρω. [4]Αλλά αν συγχωρέσω, η σωτηρία θα μου δοθεί.

[5]Δεν είμαι ένα σώμα. [6]Είμαι ελεύθερος. [7]Γιατί εξακολουθώ να είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.

ΜΑΘΗΜΑ 217

Δεν είμαι ένα σώμα. Είμαι ελεύθερος. Γιατί εξακολουθώ να είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.

1. (197) Μόνο την ευγνωμοσύνη μου μπορώ να κερδίσω.

[2]Ποιος πρέπει να δίνει ευχαριστίες για τη σωτηρία μου, παρά εγώ ο Ίδιος. [3]Και πώς αλλιώς παρά μέσω της σωτηρίας μπορώ να βρω τον Εαυτό στον Οποίο οφείλονται οι ευχαριστίες μου!

[4]Δεν είμαι ένα σώμα. Είμαι ελεύθερος. Γιατί εξακολουθώ να είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.

ΜΑΘΗΜΑ 218

Δεν είμαι ένα σώμα. Είμαι ελεύθερος. Γιατί εξακολουθώ να είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.

1. (198) Μόνο οι επικρίσεις μου με πληγώνουν.

[2]Οι επικρίσεις μου σκοτεινιάζουν την όραση μου και με τα τυφλά μου μάτια δεν μπορώ να δω το όραμα της δόξας μου. [3]Σήμερα όμως μπορώ να δω αυτή τη δόξα και να είμαι χαρούμενος.

[4]Δεν είμαι ένα σώμα. [5]Είμαι ελεύθερος. [6]Γιατί εξακολουθώ να είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.

ΜΑΘΗΜΑ 219

Δεν είμαι ένα σώμα. Είμαι ελεύθερος. Γιατί εξακολουθώ να είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.

1. (199) Δεν είμαι ένα σώμα. [2]Εϊμαι ελεύθερος.

[3]Είμαι ο Υιός του Θεού. [4]Μείνε ακίνητος, νου μου και σκέψου το αυτό για μια στιγμή. [5]Και μετά επέστρεψε στη γη χωρίς καμιά σύγχυση ως προς το τι ο Πατέρας μου αγαπά για πάντα σαν τον Υιό Του.

[6]Δεν είμαι ένα σώμα. [7]Είμαι ελεύθερος. [8]Γιατί εξακολουθώ να είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.

ΜΑΘΗΜΑ 220

Δεν είμαι ένα σώμα. Είμαι ελεύθερος. Γιατί εξακολουθώ να είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.

1. (200) Δεν υπάρχει ειρήνη εκτός την ειρήνη του Θεού.

[2]Ας μην περιπλανηθώ μακριά από το δρόμο της ειρήνης, γιατί χάνομαι όταν παίρνω άλλους δρόμους. [3]Αλλά ας ακολουθήσω Αυτόν που με οδηγεί σπίτι μου και η ειρήνη θα είναι σίγουρη όπως η Αγάπη του Θεού.

[4]Δεν είμαι ένα σώμα. [5]Είμαι ελεύθερος. [6]Γιατί εξακολουθώ να είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.

ΜΕΡΟΣ 2

Εισαγωγή

1. Τα λόγια θα έχουν λίγο νόημα τώρα. [2]Τα χρησιμοποιούμε μόνο και μόνο σαν οδηγούς στους οποίους δεν εξαρτιόμαστε τώρα. [3]Επειδή τώρα αναζητάμε την άμεση εμπειρία μόνο της αλήθειας. [4]Τα υπόλοιπα μαθήματα είναι απλώς εισαγωγές στις ώρες στις οποίες αφήνουμε τον κόσμο του πόνου και ερχόμαστε να εισέλθουμε στην ειρήνη. [5]Τώρα αρχίζουμε να πετυχαίνουμε τον στόχο που έχουν βάλει αυτά τα μαθήματα και βρίσκουμε αυτό προς το οποίο η εξάσκηση μας είχε πάντοτε προσανατολιστεί.
2. Τώρα προσπαθούμε να αφήνουμε την άσκηση να είναι απλώς μια αρχή. [2]Γιατί περιμένουμε στην ησυχία για τον Θεό και Πατέρα μας. [3]Αυτός έχει υποσχεθεί ότι θα κάνει ο Ίδιος το τελευταίο βήμα. [4]Και είμαστε σίγουροι ότι Αυτός κρατά τις υποσχέσεις Του. [5]Έχουμε προχωρήσει πολύ στον δρόμο και τώρα περιμένουμε για Αυτόν. [6]Θα συνεχίσουμε να περνάμε την ώρα μας με Αυτόν κάθε πρωί και βράδυ, αφιερώνοντας τόσο χρόνο όσο μας κάνει χαρούμενους. [7]Δεν θα θεωρήσουμε τον χρόνο σαν ένα ζήτημα διάρκειας τώρα. [8]Χρησιμοποιούμε όσο χρειαζόμαστε για το αποτέλεσμα που επιθυμούμε. [9]Ούτε και θα ξεχνάμε την ωριαία υπενθύμιση μας στα ενδιάμεσα, επικαλούμενοι το Θεό όταν Τον έχουμε ανάγκη, μπαίνοντας στον πειρασμό να ξεχάσουμε τον στόχο μας.
3. Θα συνεχίσουμε με μια κεντρική σκέψη για όλες τις ημέρες που έρχονται και θα χρησιμοποιούμε αυτή την σκέψη για να αρχίζουμε τις ώρες της ανάπαυσης μας και να γαληνεύουμε τον νου μας που βρίσκεται σε κατάσταση ανάγκης. [2]Δεν θα μείνουμε ικανοποιημένοι όμως από την απλή εξάσκηση στις άγιες στιγμές που απομένουν σε αυτό τον χρόνο που έχουμε δώσει στο Θεό. [3]Λέμε μερικά απλά καλωσορίσματα και περιμένουμε τον Πατέρα μας να αποκαλυφθεί, όπως έχει υποσχεθεί. [4]Τον έχουμε επικαλεστεί και Αυτός έχει υποσχεθεί ότι ο Υιός Του δεν θα μείνει χωρίς απάντηση όταν

καλεί το Όνομα Του.
4. Τώρα ερχόμαστε σε Αυτόν έχοντας μόνο τον Λόγο Του στον νου μας και στις καρδιές μας και Τον περιμένουμε να κάνει το βήμα που, μέσω της Φωνής Του, μας έχει πει ότι δε θα παραλείψει να κάνει όταν Τον προσκαλέσουμε. [2]Αυτός δεν έχει αφήσει τον Υιό Του σε όλη την τρέλα του και ούτε έχει προδώσει την εμπιστοσύνη που ο Υιός Του έχει σε Αυτόν. [3]Δεν έχει κερδίσει η αξιοπιστία Του την πρόσκληση που Αυτός ζητά για να μας κάνει ευτυχισμένους; [4]Θα την προσφέρουμε και θα γίνει αποδεχτή. [5]Έτσι θα περνάμε τώρα τον χρόνο που έχουμε με Αυτόν. [6]Λέμε τα λόγια της πρόσκλησης που προτείνει η Φωνή Του και μετά Τον περιμένουμε να έρθει σε μας.
5. Τώρα ο χρόνος της προφητείας έχει εκπληρωθεί. [2]Τώρα όλες οι πανάρχαιες υποσχέσεις έχουν κρατηθεί και πραγματοποιηθεί πλήρως. [3]Κανένα βήμα δεν απομένει που ο χρόνος θα μπορούσε να εμποδίσει την επίτευξη του. [4]Διότι τώρα δεν μπορούμε να αποτύχουμε. [5]Κάθισε σιωπηλά και περίμενε τον Πατέρα σου. [6]Αυτός θέλει να έρθει σε σένα, όταν αναγνωρίσει ότι είναι το θέλημα σου να έρθει. [7]Και ποτέ δε θα μπορούσες να έχεις προχωρήσει τόσο πολύ, εκτός αν είδες, οσοδήποτε αμυδρά, ότι αυτό είναι το θέλημα σου.
6. Είμαι τόσο κοντά σε σένα, που δεν μπορούμε να αποτύχουμε. [2]Πατέρα, δίνουμε αυτές τις άγιες στιγμές σε Εσένα με ευγνωμοσύνη για Αυτόν που μας δίδαξε πώς αφήνουμε τον κόσμο του πόνου σε αντάλλαγμα για τον αντικαταστάτη του, που μας έχει δοθεί από Εσένα. [3]Δεν κοιτάζουμε πίσω τώρα. [4]Κοιτάζουμε μπροστά και εστιάζουμε τα μάτια μας στο τέλος του ταξιδιού.
[5]Δέξου αυτά τα μικρά δώρα ευχαριστιών από μας, τώρα που μέσω της όρασης του Χριστού βλέπουμε έναν κόσμο πέρα από ό,τι πλάσαμε και τον οποίο θεωρούμε τον πλήρη αντικαταστάτη του δικού μας κόσμου.
7. Και τώρα περιμένουμε σιωπηλά, χωρίς φόβο και βέβαιοι για τον ερχομό Σου. [2]Αναζητήσαμε να βρούμε το δρόμο μας ακολουθώντας τον Οδηγό που εσύ μας έστειλες. [3]Δεν γνωρίζουμε τον δρόμο, αλλά Εσύ δεν μας ξέχασες. [4]Και γνωρίζουμε ότι Εσύ δεν θα μας ξεχάσεις τώρα. [5]Ζητάμε μόνο και μόνο την εκπλήρωση των πανάρχαιων υποσχέσεων Σου, τις οποίες Εσύ θέλεις να κρατήσεις. [6]Και εμείς θέλουμε το ίδιο με Εσένα, όταν το ζητάμε αυτό. [7]Ο Πατέρας και ο Υιός, το άγιο Θέλημα των Οποίων δημιούργησε το καθετί που υπάρχει, δεν μπορούν να αποτύχουν σε τίποτα. [8]Με αυτή την βεβαιότητα κάνουμε αυτά τα λίγα τελευταία βήματα προς Εσένα και αναπαυόμαστε με εμπιστοσύνη στην Αγάπη Σου, η οποία δεν θα απογοητεύσει τον Υιό που Σε καλεί.
8. Κι έτσι αρχίζουμε το τελευταίο μέρος αυτού του άγιου χρόνου που έχουμε περάσει μαζί ψάχνοντας για την αλήθεια και τον Θεό, ο Οποίος είναι ο μόνος της Δημιουργός. [2]Έχουμε βρει τον δρόμο που Αυτός διάλεξε για μας και έχουμε διαλέξει να τον ακολουθήσουμε όπως Αυτός θα ήθελε να προχωρήσουμε. [3]Το Χέρι Του μας έχει στηρίξει. [4]Οι Σκέψεις Του έχουν φωτίσει το σκοτάδι του νου μας. [5]Η Αγάπη Του μας καλεί αδιάκοπα από τότε που άρχισε ο χρόνος.
9. Επιθυμήσαμε να έχανε ο Θεός τον Υιό που δημιούργησε για τον Εαυτό Του. [2]Θελήσαμε να αλλάξει ο Θεός τον Εαυτό Του και να γίνει όπως θα θέλαμε να Τον κάνουμε. [3]Και πιστέψαμε ότι οι παράλογες επιθυμίες μας ήταν η αλήθεια. [4]Τώρα είμαστε χαρούμενοι που όλα αυτά έχουν εξουδετερωθεί και δεν νομίζουμε πια ότι οι ψευδαισθήσεις είναι αληθινές. [5]Η μνήμη του Θεού τρεμολάμπει στους πλατιούς ορίζοντες του νου μας. [6]Μια ακόμα στιγμή και θα ανατείλει και πάλι. [7]Μια ακόμα στιγμή και εμείς που είμαστε οι Υιοί του Θεού θα είμαστε ασφαλείς στο σπίτι μας, όπου Αυτός θα ήθελε να είμαστε.
10. Τώρα η ανάγκη για εξάσκηση έχει σχεδόν τελειώσει. [2]Επειδή σε αυτό το τελευταίο μέρος των μαθημάτων θα φτάσουμε να καταλάβουμε ότι χρειαζόμαστε μόνο να επικαλεστούμε τον Θεό και όλοι οι πειρασμοί θα εξαφανιστούν. [3]Αντί για λόγια χρειαζόμαστε μονάχα να αισθανθούμε την Αγάπη Του. [4]Αντί για προσευχές χρειαζόμαστε μόνο να επικαλεστούμε το Όνομα Του. [5]Αντί να κρίνουμε, χρειαζόμαστε μόνο να μείνουμε ακίνητοι και να αφήσουμε όλα τα πράγματα να θεραπευτούν. [6]Θα δεχτούμε τον τρόπο που το σχέδιο του Θεού θα τελειώσει, όπως λάβαμε τον τρόπο που άρχισε. [7]Τώρα έχει ολοκληρωθεί. [8]Αυτός ο χρόνος μας έχει φέρει στην αιωνιότητα.
11. Μόνο μια ακόμα χρήση για λόγια θα συνεχίσουμε να έχουμε. [2]Από καιρό σε καιρό,

οδηγίες πάνω σε ένα θέμα ιδιαίτερης σπουδαιότητας θα δοθούν αναμεταξύ των καθημερινών μαθημάτων και των περιόδων της ανείπωτης, βαθιάς εμπειρίας που πρέπει να ακολουθεί. [3]Καθεμιά από αυτές τις ιδιαίτερες σκέψεις πρέπει να μελετάται κάθε μέρα μέχρι να σου δοθεί η επόμενη. [4]Πρέπει να τις διαβάζει κανείς αργά και να τις συλλογίζεται για λίγο, πριν από κάθε μια άγια και ευλογημένη στιγμή της ημέρας. [5]Θα δώσουμε τώρα τις πρώτες από αυτές τις οδηγίες.

1. Τι Είναι η Συγχώρεση;

1. Η συγχώρεση αναγνωρίζει πως ό,τι νόμιζες ότι σου έκανε ο αδερφός σου, δεν έχει ποτέ συμβεί. [2]Δεν συγχωρεί αμαρτίες, κάνοντας τις έτσι πραγματικές. [3]Βλέπει ότι δεν υπήρξε αμαρτία. [4]Και με αυτή την αντίληψη όλες οι αμαρτίες σου συγχωρούνται. [5]Τι είναι η αμαρτία, παρά μια αναληθής ιδέα για τον Υιό του Θεού; [6]Η συγχώρεση απλώς βλέπει το γεγονός ότι είναι αναληθές και επομένως το αφήνει να φύγει. [7]Έτσι αυτό που είναι ελεύθερο να πάρει την θέση της τώρα είναι το Θέλημα του Θεού.
2. Μια σκέψη μη συγχώρεσης είναι μια σκέψη που κάνει μια κρίση χωρίς να την αμφισβητεί, παρ' όλο που δεν είναι αληθινή. [2]Ο νους δεν είναι δεκτικός και δεν θα απελευθερωθεί. [3]Αυτή η σκέψη προφυλάσσει την προβολή, σφίγγοντας τις αλυσίδες της, έτσι ώστε οι διαστρεβλώσεις να είναι πιο καλυμμένες και πιο κρυφές, λιγότερο ευπρόσβλητες από αμφιβολίες και πιο κρυμμένες από την λογική. [4]Τι μπορεί να μπει μεταξύ μιας έμμονης προβολής και του σκοπού που έχει διαλέξει σαν τον επιθυμητό της στόχο;
3. Μια σκέψη μη συγχώρεσης κάνει πολλά πράγματα. Επιδιώκει τον στόχο της με ξέφρενη δράση, διαστρεβλώνοντας και αναποδογυρίζοντας ό,τι βλέπει να παρεμποδίζει την πορεία που έχει διαλέξει. Ή διαστρέβλωση είναι ο σκοπός της και επίσης το μέσο με το οποίο θα ήθελε να τον πετύχει. [4]Καταπιάνεται με τις εξωφρενικές απόπειρες της να συντρίψει την πραγματικότητα, χωρίς να νοιάζεται για οτιδήποτε που θα φαινόταν να αντικρούει την άποψή της.
4. Η συγχώρεση ωστόσο μένει ακίνητη και ατάραχη και δεν κάνει τίποτα. [2]Δεν παραβιάζεται καμιά πλευρά της πραγματικότητας, ούτε επιδιώκει να την διαστρεβλώσει και να την κάνει να φαίνεται όπως θέλει. [3]Απλώς κοιτάζει και περιμένει και δεν κρίνει. [4] Όποιος δεν θα ήθελε να συγχωρέσει πρέπει να κρίνει, επειδή πρέπει να δικαιολογήσει την παράλειψη του να συγχωρέσει. [5]Όποιος όμως θα ήθελε να συγχωρέσει τον εαυτό του πρέπει να μάθει να υποδέχεται την αλήθεια ακριβώς όπως είναι.
5. Μην κάνεις τίποτα λοιπόν και άφηνε την συγχώρεση να σου δείχνει τι να κάνεις μέσω Αυτού που είναι ο Οδηγός σου, ο Σωτήρας σου και ο Προστάτης σου, γεμάτος ελπίδα και βέβαιος για την τελική σου επιτυχία. [2]Αυτός σε έχει ήδη συγχωρέσει, επειδή αυτή είναι η αποστολή Του η οποία Του έχει δοθεί από τον Θεό. [3]Τώρα πρέπει να μοιραστείς την αποστολή Του και να συγχωρέσεις αυτόν που έχει σώσει, του οποίου την αθωότητα βλέπει και τον οποίο τιμά ως τον Υιό του Θεού.

ΜΑΘΗΜΑ 221

Ειρήνη ας είναι στον νου μου. Ας μείνουν ακίνητες όλες οι σκέψεις μου.

1. Πατέρα, έρχομαι σε Εσένα σήμερα, για να αναζητήσω την ειρήνη που μόνο Εσύ μπορείς να δώσεις. [2] Έρχομαι σιωπηλά. [3]Στην γαλήνη της καρδιάς μου και στα βάθη του νου μου περιμένω να ακούσω τη Φωνή Σου. [4]Πατέρα μου, μίλησε μου σήμερα. [5] Έρχομαι να ακούσω την Φωνή Σου στην σιωπή, με βεβαιότητα κι αγάπη, σίγουρος ότι θα ακούσεις το κάλεσμα μου και ότι θα μου απαντήσεις.
2. Τώρα περιμένουμε στη γαλήνη. [2]Ο Θεός είναι εδώ, επειδή περιμένουμε μαζί. [3]Είμαι βέβαιος ότι Αυτός θα σου μιλήσει και ότι εσύ θα ακούσεις. [4]Δέξου την σιγουριά μου, επειδή είναι δική σου. [5]Οι νόες μας είναι ενωμένοι. [6]Περιμένουμε, έχοντας έναν σκοπό, να ακούσουμε την απάντηση του Πατέρα μας στο κάλεσμα μας, να αφήσουμε τις σκέψεις μας να μείνουν ακίνητες και να βρούμε την Ειρήνη Του, να Τον ακούσουμε να μας μιλά για το τι

είμαστε και να αποκαλύψει τον Εαυτό Του στον Υιό Του.

ΜΑΘΗΜΑ 222

Ο Θεός είναι μαζί μου. Ζω και κινούμαι μέσα σε Αυτόν.

1. Ο Θεός είναι μαζί μου. [2]Αυτός είναι η Πηγή της ζωής μου, η ζωή εντός, ο αέρας που αναπνέω, η τροφή από την οποία συντηρούμαι, το νερό που με ανανεώνει και με καθαρίζει. [3]Αυτός είναι το σπίτι μου, μέσα στο οποίο ζω και κινούμαι, το Πνεύμα που διευθύνει την δράση μου, που μου προσφέρει τις Σκέψεις Του και εγγυάται την προστασία μου από κάθε πόνο. [4]Αυτός με σκεπάζει με καλοσύνη και με φροντίδα και βαστά με αγάπη τον Υιό στον οποίο ακτινοβολεί και ο οποίος ακτινοβολεί σε Αυτόν. [5]Πόσο ακίνητος μένει αυτός που γνωρίζει την αλήθεια των λόγων Του σήμερα!
2. Πατέρα, δεν έχουμε άλλα λόγια εκτός από το Όνομα Σου στα χείλη μας και στον νου μας, καθώς μπαίνουμε ήσυχα στην Παρουσία Σου τώρα και ζητάμε να αναπαυθούμε μαζί Σου στην ειρήνη για λίγο.

ΜΑΘΗΜΑ 223

Ο Θεός είναι η ζωή μου. Δεν έχω άλλη ζωή εκτός από την δική Του.

1. Έκανα λάθη όταν νόμιζα ότι ζούσα μακριά από τον Θεό, μια ξεχωριστή οντότητα που κινιόταν απομονωμένη, αποχωρισμένη και στεγασμένη μέσα σε ένα σώμα. [2]Τώρα γνωρίζω ότι η ζωή μου είναι η ζωή του Θεού, ότι δεν έχω άλλο σπίτι και ότι δεν υπάρχω μακριά από Αυτόν. [3]Αυτός δεν έχει Σκέψεις που να μην είναι μέρος του εαυτού μου και εγώ δεν έχω άλλες σκέψεις παρά αυτές που είναι Δικές Του.
2. Πατέρα μας, ας βλέπουμε το πρόσωπο του Χριστού αντί για τα λάθη μας. [2]Επειδή εμείς που είμαστε ο άγιος Υιός Σου είμαστε αναμάρτητοι. [3]Θα Θέλαμε να δούμε την αθωότητα μας, διότι η ενοχή διακηρύσσει ότι δεν είμαστε ο Υιός Σου. [4]Και δεν θα θέλαμε πια να Σε ξεχάσουμε. [5]Είμαστε μόνοι μας εδώ και λαχταρούμε τον Ουρανό, όπου είμαστε σπίτι μας. [6]Σήμερα θα θέλαμε να επιστρέψουμε. [7]Το Όνομα μας είναι το Δικό Σου και παραδεχόμαστε ότι είμαστε ο Υιός Σου.

ΜΑΘΗΜΑ 224

Ο Θεός είναι ο Πατέρας μου και Αυτός αγαπά τον Υιό Του.

1. Ο αληθινός μου Εαυτός είναι τόσο ασφαλής, τόσο λαμπρός, αναμάρτητος, ένδοξος και ευγενής, εντελώς αγαθός και ελεύθερος από ενοχές, που ο Ουρανός βασίζεται σε Αυτόν για να του δώσει φως. [2]Αυτός φωτίζει και τον κόσμο επίσης. [3]Είναι το δώρο που ο Πατέρας μου μού έδωσε, το ίδιο δώρο που δίνω στον κόσμο. [4]Δεν υπάρχει άλλο δώρο εκτός από Αυτόν, που να μπορεί να δοθεί ή να ληφθεί. [5]Αυτός είναι η πραγματικότητα και μόνον Αυτός. [6]Αυτός είναι το τέλος των ψευδαισθήσεων. [7]Αυτός είναι η αλήθεια.
2. Το Όνομα μου, Ω Πατέρα, εξακολουθεί να είναι γνωστό σε Εσένα. [2]Εγώ το έχω ξεχάσει και δεν γνωρίζω πού πηγαίνω, ποιος είμαι, ή τι κάνω. [3]Υπενθύμισε μου τώρα Πατέρα, γιατί είμαι κουρασμένος από τον κόσμο που βλέπω. [4]Αποκάλυψε ό,τι Εσύ θα ήθελες να δω αντί για αυτόν.

ΜΑΘΗΜΑ 225

Ο Θεός είναι ο Πατέρας μου και ο Υιός Του Τον αγαπά.

1. Πατέρα, πρέπει να ανταποδώσω την Αγάπη Σου για μένα, γιατί το να δίνει κανείς και να παίρνει είναι το ίδιο και Εσύ έχεις δώσει όλη την Αγάπη Σου σε μένα. [2]Πρέπει να την ανταποδώσω, επειδή την θέλω να είναι δική μου, στην πλήρη επίγνωση μου, λάμποντας

στνο νου μου και κρατώντας τον μέσα στο αγαθό της φως απαραβίαστο, αγαπημένο, με το φόβο πίσω του και μόνο την ειρήνη μπροστά του. [3]Πόσο γαλήνιος ο δρόμος, στον οποίο ο γεμάτος αγάπη Υιός Σου οδηγείται προς τα Σένα!
2. Αδερφέ, αυτή την γαλήνη βρίσκουμε τώρα. [2]Ο δρόμος είναι ανοιχτός. [3]Τώρα, τον ακολουθούμε μαζί και με ειρήνη. [4]Έχεις απλώσει το χέρι σου σε μένα και εγώ ποτέ δε θα σε εγκαταλείψω. [5]Είμαστε ένα και αυτή η ενότητα είναι το μόνο που αναζητάμε, καθώς ολοκληρώνουμε αυτά τα λίγα τελευταία βήματα που τελειώνουν ένα ταξίδι που δεν άρχισε.

ΜΑΘΗΜΑ 226

Το σπίτι μου με περιμένει. Θα επιστρέψω γρήγορα σε αυτό.

1. Αν το διαλέξω, μπορώ να φύγω εντελώς από αυτό τον κόσμο. [2]Δεν είναι ο θάνατος που το κάνει δυνατό αυτό αλλά η αλλαγή της γνώμης μου για τον σκοπό του κόσμου. [3]Αν πιστεύω ότι ο κόσμος έχει αξία, έτσι όπως τον βλέπω τώρα, τότε θα παραμείνει μαζί μου. [4]Αν όμως δεν δω καμιά αξία στον κόσμο, έτσι όπως τον κοιτάζω, τίποτα που να θέλω να κρατήσω σαν δικό μου ή να επιδιώξω σαν ένα στόχο, τότε θα φύγει από μένα. [5]Διότι δεν θα έχω επιδιώξει την αντικατάσταση της αλήθειας από τις ψευδαισθήσεις.
2. Πατέρα, το σπίτι μου περιμένει τνη χαρούμενη επιστροφή μου. [2]Η αγκαλιά Σου είναι ανοιχτή και εγώ ακούω την Φωνή σου. [3]Τι ανάγκη έχω να καθυστερώ σε ένα μέρος μάταιων επιθυμιών και τσακισμένων ονείρων, όταν ο Ουρανός μπορεί να είναι τόσο εύκολα δικός μου;

ΜΑΘΗΜΑ 227

Αυτή είναι η άγια στιγμή της απελευθέρωσης μου.

1. Πατέρα, σήμερα είναι η ημέρα που είμαι ελεύθερος, επειδή το θέλημα μου είναι το Δικό Σου. [2]Συλλογίστηκα να πλάσω ένα άλλο Θέλημα. [3]Τίποτα όμως που συλλογίστηκα μακριά από Εσένα δεν υπάρχει. [4]Και είμαι ελεύθερος, επειδή έκανα λάθος και δεν μπόρεσα να επηρεάσω καθόλου την δική μου πραγματικότητα με τις ψευδαισθήσεις μου. [5]Τώρα εγκαταλείπω τις ψευδαισθήσεις μου και τις αφήνω μπροστά στα πόδια της αλήθειας, για να αφαιρεθούν για πάντα από τον νου μου. [6]Αυτή είναι η άγια στιγμή της απελευθέρωσης μου. [7]Πατέρα, γνωρίζω ότι το θέλημα μου είναι ένα με το Δικό σου.
2. Και έτσι σήμερα κάνουμε την χαρούμενη επιστροφή μας στον Ουρανό, από τον οποίο ποτέ πραγματικά δεν φύγαμε. [2]Ο Υιός του Θεού εγκαταλείπει τα όνειρα του σήμερα. Ό Υιός του Θεού ξανάρχεται σπίτι του σήμερα, απελευθερωμένος από την αμαρτία και ντυμένος με την αγιοσύνη, με την διανοητική του υγεία αποκαταστημένη επιτέλους.

ΜΑΘΗΜΑ 228

Ο Θεός δεν με έχει καταδικάσει. Ούτε κι εγώ θα καταδικάζω πια τον εαυτό μου.

1. Ο Πατέρας μου γνωρίζει την αγιοσύνη μου. [2]Θα αρνηθώ τη γνώση Του και θα πιστέψω σε ό,τι η γνώση Του κάνει αδύνατο; [3]Θα δεχτώ ως αληθινό ό,τι Αυτός διακηρύσσει ότι είναι αναληθές; [4]Ή θα δεχτώ το Λόγο Του για το τι είμαι, επειδή Αυτός είναι ο Δημιουργός μου και Αυτός που γνωρίζει την αληθινή κατάσταση του Υιού Του;
2. Πατέρα, έκανα λάθος για τον εαυτό μου, επειδή δε συνειδητοποίησα την Πηγή από την Οποία προήλθα. [2]Δεν έχω φύγει από αυτή την πηγή για να μπω σ ' ένα σώμα και να πεθάνω. [3]Η αγιοσύνη μου εξακολουθεί να είναι ένα μέρος του εαυτού μου, όπως και εγώ είμαι μέρος του Εαυτού Σου. [4]Και τα λάθη μου για τον εαυτό μου είναι όνειρα. [5]Σήμερα τα αφήνω να φύγουν. [6]Και στέκομαι έτοιμος να λάβω μονάχα το Λόγο Σου για το τι πραγματικά είμαι.

ΜΑΘΗΜΑ 229

Η Αγάπη, η οποία με δημιούργησε, είναι αυτό που είμαι.

1. Αναζητώ τον ίδιο μου τον Εαυτό και Τον βρίσκω σε αυτά τα λόγια: «η Αγάπη, η Οποία με δημιούργησε, είναι αυτό που είμαι». [2]Τώρα δεν χρειάζομαι να αναζητώ άλλο. [3]Η Αγάπη έχει κυριαρχήσει. [4]Τόσο ήσυχα με περίμενε να γυρίσω σπίτι, που δεν θα στρέψω πια το βλέμμα μου μακριά από το άγιο πρόσωπο του Χριστού. [5]Και ό,τι κοιτάζω επιβεβαιώνει την πραγματικότητα του Εαυτού που επιδίωξα να χάσω αλλά που ο Πατέρας μου έχει κρατήσει σε ασφάλεια για μένα.
2. Πατέρα Σε ευχαριστώ για αυτό που είμαι, σε ευχαριστώ που κρατάς τον Εαυτό μου άθικτο και αναμάρτητο εν μέσω όλων των σκέψεων της αμαρτίας, που ο ανόητος νους μου επινόησε. [2]Και Σε ευχαριστώ που με έσωσες από αυτές. [3]Αμήν.

ΜΑΘΗΜΑ 230

Τώρα θα αναζητήσω και θα βρω την ειρήνη του Θεού.

1. Στην ειρήνη δημιουργήθηκα. [2]Και στην ειρήνη παραμένω. [3]Δεν μου έχει δοθεί ν'αλλάζω τον Εαυτό μου. [4]Πόσο ευσπλαχνικός είναι ο Θεός ο Πατέρας μου, που όταν με δημιούργησε μου έδωσε ειρήνη για πάντα. [5]Τώρα ζητώ μόνο να είμαι ό,τι είμαι. [6]Και μπορεί να μην μου δοθεί αυτό, όταν είναι για πάντα αληθινό;
2. Πατέρα, αναζητώ την ειρήνη που μου έδωσες στη δημιουργία μου. [2]Ό,τι δόθηκε τότε πρέπει να είναι εδώ τώρα, γιατί η δημιουργία μου έγινε έξω από το χρόνο και ακόμα παραμένει υπεράνω κάθε αλλαγής. [3]Η ειρήνη με την οποία ο Υιός Σου γεννήθηκε στο Νου Σου λάμπει εκεί αμετάβλητη. [4]Είμαι όπως Εσύ με δημιούργησες. [5]Χρειάζομαι μόνο να σε καλέσω, για να βρω την ειρήνη που έδωσες. [6]Το Θέλημα Σου την έδωσε στον Υιό Σου.

2. Τι Είναι η Σωτηρία;

Ι. Η σωτηρία είναι μια υπόσχεση από το Θεό ότι θα βρεις επιτέλους τον δρόμο σου προς Αυτόν. [2]Δεν μπορεί παρά να πραγματοποιηθεί. [3]Εγγυάται ότι ο χρόνος θα έχει ένα τέλος και ότι όλες οι σκέψεις που έχουν γεννηθεί στο χρόνο θα τελειώσουν επίσης. [4]Ο Λόγος του Θεού δίνεται σε κάθε νου που νομίζει ότι έχει διαιρεμένες σκέψεις και θα αντικαταστήσει αυτές τις σκέψεις της διαμάχης με την Σκέψη της ειρήνης.
2. Η Σκέψη της ειρήνης δόθηκε στον Υιό του Θεού την στιγμή που ο νους του συλλογίστηκε τον πόλεμο. [2]Δεν υπήρχε ανάγκη για μια τέτοια Σκέψη προηγουμένως, διότι η ειρήνη είχε δοθεί χωρίς αντίθετο και απλώς υπήρχε. [3]Όταν όμως ο νους είναι διαιρεμένος, υπάρχει ανάγκη για θεραπεία. [4]Έτσι η Σκέψη που έχει την δύναμη να θεραπεύσει το σχίσμα έγινε μέρος κάθε κομματιού του νου που εξακολουθούσε να είναι ένα αλλά δεν αναγνώριζε την ενότητα του. [5]Τώρα δεν γνώριζε ποιος είναι και νόμιζε ότι ο ίδιος του ο Εαυτός είχε χαθεί.
3. Η σωτηρία είναι μια εξουδετέρωση από την άποψη ότι δεν κάνει τίποτα, απλώς δεν δίνει υποστήριξη στον κόσμο των ονείρων και της κακίας. [2]Και έτσι αφήνει τις ψευδαισθήσεις να φύγουν. Επειδή δεν τις υποστηρίζει, αυτές εξαφανίζονται ήσυχα. [4]Και ό,τι έκρυβαν αποκαλύπτεται τώρα: ένας βωμός αφιερωμένος στο άγιο Όνομα του Θεού και με τον Λόγο Του γραμμένο πάνω του, με τα δώρα της συγχώρεσης του και με την μνήμη του Θεού όχι πολύ πιο πίσω.
4. Ας ερχόμαστε καθημερινά σε αυτό το άγιο μέρος και ας περνάμε λίγη ώρα μαζί. [2]Εδώ μοιραζόμαστε το τελευταίο μας όνειρο. Είναι ένα όνειρο στο οποίο δεν υπάρχει πόνος, επειδή περιέχει μια γεύση της δόξας που μας έχει δοθεί από τον Θεό. [4]Το γρασίδι βλασταίνει μέσα από το χώμα τώρα, τα δέντρα μπουμπουκιάζουν και τα πουλιά έχουν έρθει να ζήσουν μέσα στα κλαδιά τους. [5]Η γη ξαναγεννιέται μέσα σε μια νέα προοπτική. [6]Η νύχτα έχει φύγει και εμείς έχουμε έρθει μαζί στο φως.

5. Από εδώ δίνουμε την σωτηρία στον κόσμο, επειδή εδώ την λάβαμε. [2]Το τραγούδι της χαράς μας είναι το κάλεσμα για όλο τον κόσμο ότι η ελευθερία έχει επιστρέψει, ότι ο χρόνος έχει σχεδόν τελειώσει και ότι ο Υιός του Θεού έχει να περιμένει μια μόνο στιγμή να θυμηθεί τον Πατέρα του, μέχρι να τελειώσουν τα όνειρα και μέχρι να εξαφανιστεί ο κόσμος στο φως της αιωνιότητας και ο Ουρανός να είναι το μόνο που υπάρχει τώρα.

ΜΑΘΗΜΑ 231

Πατέρα, θέλω μόνο να Σε θυμηθώ.

1. Τι μπορεί να αναζητώ, Πατέρα, παρά την Αγάπη Σου; [2]Ίσως να νομίζω ότι αναζητώ κάτι άλλο, ένα πράγμα στο οποίο έχω δώσει πολλά ονόματα. [3]Η αγάπη Σου είναι ωστόσο το μόνο πράγμα που αναζητώ ή έχω ποτέ αναζητήσει. [4]Επειδή δεν υπάρχει τίποτα άλλο που πραγματικά θα ήθελα να βρω. [5]Ας Σε θυμηθώ. [6]Τι άλλο θα μπορούσα να επιθυμώ παρά την αλήθεια για τον εαυτό μου;
2. Αυτό είναι το θέλημα σου, αδερφέ μου. [2]Και μοιράζεσαι αυτό το θέλημα με εμένα και με Αυτόν επίσης που είναι ο Πατέρας μας. [3]Η θύμηση Του είναι ο Ουρανός.[4]Αυτό κι αναζητάμε. [5]Και είναι μόνο αυτό που θα μας δοθεί να βρούμε.

ΜΑΘΗΜΑ 232

Να είσαι στο νου μου, Πατέρα μου, όλη την ημέρα.

1. Να είσαι στο νου μου, Πατέρα μου, όταν ξυπνήσω, λάμπε, πάνω μου όλη την ημέρα σήμερα. [2]Κάθε λεπτό ας είναι μια ώρα που περνώ μαζί σου. [3]Και ας μην ξεχνώ κάθε μια ώρα τις ευχαριστίες μου για Σένα που έχεις μείνει μαζί μου και πάντοτε θα είσαι μαζί μου για να ακούς το κάλεσμα μου και να μου απαντάς. [4]Καθώς έρχεται το βράδυ, ας μείνουν όλες οι σκέψεις μου ακίνητες σε Εσένα και στην Αγάπη Σου. [5]Και ας κοιμηθώ σίγουρος για την ασφάλεια μου, βέβαιος για την φροντίδα Σου και ευτυχισμένος που καταλαβαίνω ότι είμαι ο Υιός Σου.
2. Έτσι πρέπει να είναι η κάθε μέρα. [2]Σήμερα, ας βάλει τέλος στο φόβο η εξάσκηση σου. [3]Έχε πίστη σε Αυτόν που είναι ο Πατέρας σου. [4]Εμπιστέψου όλα τα πράγματα σε Αυτόν. [5]Άφησέ Τον να σου αποκαλύψει όλα τα πράγματα και να είσαι άφοβος επειδή είσαι ο Υιός Του.

ΜΑΘΗΜΑ 233

Δίνω τη ζωή μου στο Θεό για να την καθοδηγήσει σήμερα.

1. Πατέρα, Σου δίνω όλες τις σκέψεις μου σήμερα. [2]Δε θα ήθελα να έχω καμιά από τις δικές μου σκέψεις. [3]Αντί για αυτές δώσε μου τις Δικές Σου. [4]Σου δίνω και όλες τις πράξεις μου επίσης, ώστε να μπορώ να κάνω το θέλημα Σου αντί να επιδιώκω στόχους που δεν μπορούν να επιτευχθούν και να χάνω το χρόνο μου με μάταιες φαντασίες. [5]Σήμερα έρχομαι σε Εσένα. [6]Θα αφήσω τη θέση του οδηγού και απλώς θα ακολουθήσω Εσένα. [1]Ας είσαι Εσύ ο Οδηγός και εγώ αυτός που Σε ακολουθεί και δεν αμφισβητεί τη σοφία του Άπειρου ούτε την Αγάπη, την τρυφερότητα της οποίας δεν κατανοώ, αλλά η οποία είναι το τέλειο δώρο Σου για μένα.
2. Σήμερα έχουμε Οδηγό να μας δείξει το δρόμο. [2]Και καθώς βαδίζουμε μαζί, θα δώσουμε τη σημερινή μέρα σε Αυτόν χωρίς καμιά επιφύλαξη. [3]Σήμερα είναι η ημέρα Του. [4]Και έτσι είναι μια μέρα αναρίθμητων δώρων και ευλογιών για μας.

ΜΑΘΗΜΑ 234

Πατέρα, σήμερα είμαι ο Υιός Σου και πάλι.

1. Σήμερα θα προσδοκούμε την ώρα που τα όνειρα της αμαρτίας και της ενοχής θα έχουν τελειώσει και θα έχουμε φτάσει στην άγια ειρήνη από την οποία ποτέ δε φύγαμε. [2]Μόνο μια στιγμούλα έχει περάσει μεταξύ της αιωνιότητας και αυτού που βρίσκεται πέρα από το χρόνο. [3]Τόσο σύντομο ήταν αυτό το διάστημα, που δεν υπήρξε διακοπή ή χάσμα στις σκέψεις που είναι για πάντα ενοποιημένες σαν ένα. [4]Τίποτα δεν έχει ποτέ συμβεί που να διαταράξει την ειρήνη του Θεού του Πατέρα και του Υιού. [5]Το δεχόμαστε αυτό σήμερα ως εντελώς αληθινό.
2. Σε ευχαριστούμε, Πατέρα, που δεν μπορούμε να ξεχάσουμε Εσένα και την Αγάπη Σου. [2]Αναγνωρίζουμε την ασφάλειά μας και δίνουμε ευχαριστίες για όλα τα δώρα που μας έχεις δώσει, για όλη τη γεμάτη αγάπη βοήθεια που έχουμε λάβει, για την αιώνια υπομονή Σου και το Λόγο που μας έχεις δώσει και λέει ότι έχουμε σωθεί.

ΜΑΘΗΜΑ 235

Ο Θεός, στην ευσπλαχνία Του, θέλει να σωθώ.

1. Χρειάζομαι μονάχα να κοιτάξω όλα τα πράγματα που φαίνονται να με πληγώνουν και διαβεβαιώνοντας τον εαυτό μου με τέλεια σιγουριά ότι «ο Θεός θέλει να σωθώ από αυτό», απλώς να τα δω να εξαφανίζονται. [2]Χρειάζομαι μονάχα να θυμάμαι ότι το Θέλημα του Πατέρα μου για μένα είναι μόνο και μόνο η ευτυχία, για να ανακαλύψω ότι μόνο η ευτυχία έχει έρθει σε μένα. [3]Και χρειάζομαι μονάχα να θυμάμαι ότι η Αγάπη του Θεού περιβάλλει τον Υιό Του και διατηρεί την αθωότητα του τέλεια για πάντα, έτσι ώστε να εξασφαλίσει τη σωτηρία μου και την παντοτινή ασφάλεια μου στα Χέρια Του. [4]Εγώ είμαι ο Υιός που Αυτός αγαπά. [5]Και σήμερα σώζομαι επειδή ο Θεός, στην ευσπλαχνία Του, το θέλει αυτό.
2. Πατέρα, η αγιοσύνη Σου είναι δική μου. [2]Η Αγάπη Σου με δημιούργησε και έκανε για πάντα την αθωότητα μου μέρος του Εαυτού Σου. [3]Δεν έχω καμιά ενοχή ή αμαρτία μέσα μου, επειδή δεν υπάρχει καμιά μέσα σε Εσένα.

ΜΑΘΗΜΑ 236

Κυβερνώ το νου μου, τον οποίο εγώ μόνος μου πρέπει να κυβερνώ.

1. Έχω ένα βασίλειο που πρέπει να κυβερνήσω. [2]Μερικές φορές δε φαίνεται καθόλου ότι είμαι ο βασιλιάς του. [3]Φαίνεται να θριαμβεύει εις βάρος μου και να μου λέει τι να σκέφτομαι και τι να κάνω και τι να αισθάνομαι. [4]Κι ωστόσο μου έχει ανατεθεί να υπηρετώ οποιοδήποτε σκοπό αντιλαμβάνομαι μέσα σε αυτό. [5]Ο νους μου μπορεί μονάχα να υπηρετεί. [6]Σήμερα δίνω την υπηρεσία του στο Άγιο Πνεύμα για να τη χρησιμοποιήσει όπως νομίζει. [7]Ετσι διευθύνω το νου μου, τον οποίο εγώ μόνος μου μπορώ να κυβερνώ. [8]Και έτσι τον αφήνω ελεύθερο να κάνει το Θέλημα του Θεού.
2. Πατέρα, ο νους μου δέχεται τις Σκέψεις Σου και απορρίπτει σήμερα όλες τις σκέψεις εκτός από τις Δικές Σου. [2]Κυβερνώ το νου μου και τον προσφέρω σε Εσένα. [3]Δέξου το δώρο μου, επειδή είναι το Δικό Σου δώρο για μένα.

ΜΑΘΗΜΑ 237

Τώρα είμαι πρόθυμος να είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.

1. Σήμερα θα δεχτώ την αλήθεια για τον εαυτό μου. [2]Θα ανυψωθώ στη μακαριότητα και θα αφήσω το φως μέσα μου να λάμπει πάνω στο κόσμο όλη την ημέρα. [3]Φέρνω στον κόσμο τα νέα της σωτηρίας που ακούω καθώς ο Θεός ο Πατέρας μου μου μιλά. [4]Και βλέπω τον κόσμο που ο Χριστός θα με ήθελε να δω, συνειδητοποιώντας ότι βάζει τέλος στο πικρό όνειρο του θανάτου, συνειδητοποιώντας ότι είναι το κάλεσμα του Πατέρα μου για μένα.
2. Ο Χριστός είναι τα μάτια μου σήμερα και τα αυτιά που ακούν τη Φωνή για το Θεό σήμερα. [2]Πατέρα, έρχομαι σε Εσένα μέσω Αυτού που είναι ο Υιός Σου και ο αληθινός μου Εαυτός επίσης. [3]Αμήν.

ΜΑΘΗΜΑ 238

Όλη η σωτηρία βασίζεται στην απόφαση μου.

1. Πατέρα, η εμπιστοσύνη Σου σε μένα είναι τόσο μεγάλη που πρέπει να είμαι άξιος. [2]Εσύ με δημιούργησες και με γνωρίζεις όπως είμαι. [3]Κι ωστόσο έβαλες τη σωτηρία του Υιού Σου στα χέρια μου και την άφησες να εξαρτηθεί από την απόφαση μου. [4]Πρέπει πράγματι να με αγαπάς πολύ. [5]Και πρέπει επίσης να είμαι ακλόνητος στην αγιοσύνη για να μου έχεις δώσει τον Υιό Σου, βέβαιος ότι είναι πολύ ασφαλής, Αυτός που εξακολουθεί να είναι μέρος του Εαυτού Σου, αλλά ο Οποίος ανήκει και σε μένα επειδή είναι ο Εαυτός μου.
2. Και έτσι σταματάμε και πάλι σήμερα να σκεφτούμε πόσο μας αγαπά ο Πατέρας μας. [2]Και πόσο αγαπητός Του είναι ο Υιός Του, ο οποίος δημιουργήθηκε από την Αγάπη Του και στον οποίο η Αγάπη Του ολοκληρώνεται.

ΜΑΘΗΜΑ 239

Η δόξα του Πατέρα μου είναι δική μου.

1. Σήμερα ας μην καλυφθεί η αλήθεια για τον εαυτό μας από μια ψεύτικη ταπεινότητα. [2]Αντιθέτως, ας είμαστε ευγνώμονες για τα δώρα που ο Πατέρας μας έδωσε. [3]Μπορούμε να δούμε ίχνη αμαρτίας και ενοχής σε αυτούς με τους οποίους Αυτός μοιράζεται τη δόξα Του; [4]Και είναι δυνατό να μην είμαστε μεταξύ αυτών, όταν Αυτός αγαπά τον Υιό Του για πάντα και με τέλεια σταθερότητα, γνωρίζοντας ότι ο Υιός Του είναι όπως τον δημιούργησε;
2. Σε ευχαριστούμε, Πατέρα, για το φως που λάμπει για πάντα μέσα μας. [2]Και το τιμούμε αυτό το φως επειδή Εσύ το μοιράζεσαι με μας. [3]Είμαστε ένα, ενωμένοι σε αυτό το φως και ένα με Εσένα, στην ειρήνη με όλη τη δημιουργία και με τον εαυτό μας.

ΜΑΘΗΜΑ 240

Ο φόβος δεν δικαιολογείται όποια μορφή και να πάρει.

1. Ο φόβος είναι απάτη. [2]Επιβεβαιώνει ότι έχεις δει τον εαυτό σου όπως δε θα μπορούσες ποτέ να είσαι και ότι βλέπεις επομένως έναν κόσμο που είναι αδύνατος. [3]Ούτε ένα πράγμα σε αυτόν τον κόσμο δεν είναι αληθινό. [4]Η μορφή με την οποία εμφανίζεται δεν έχει σημασία. [5]Απλώς επιβεβαιώνει τις ψευδαισθήσεις σου για τον εαυτό σου. [6]Ας μην ξεγελαστούμε σήμερα. [7]Είμαστε οι Υιοί του Θεού. [8]Δεν υπάρχει φόβος μέσα μας, γιατί ο καθένας από μας είναι ένα μέρος της Ίδιας της Αγάπης.
2. Πόσο ανόητοι είναι οι φόβοι μας! [2]Θα άφηνες Εσύ τον Υιό Σου να υποφέρει; [3]Δώσε μας πίστη σήμερα να αναγνωρίσουμε τον Υιό Σου και να τον απελευθερώσουμε. [4]Ας τον συγχωρέσουμε εις το Όνομα Σου, έτσι ώστε να καταλάβουμε την αγιοσύνη του και να αισθανθούμε για αυτόν την αγάπη που είναι και Δική Σου επίσης.

3. Τι Είναι ο Κόσμος;

1. Ο κόσμος είναι αναληθής αντίληψη. [2]Έχει γεννηθεί από ένα λάθος και δεν έχει φύγει από την πηγή του. [3]Θα παραμείνει μαζί σου μόνο όσο εξακολουθείς να αγαπάς τη σκέψη που τον έπλασε. [4]Όταν η σκέψη του αποχωρισμού αλλαχτεί και γίνει μια σκέψη αληθινής συγχώρεσης, ο κόσμος θα ιδωθεί μέσα σε ένα εντελώς διαφορετικό φως, ένα φως που οδηγεί στην αλήθεια, όπου όλος ο κόσμος και όλα τα λάθη του θα εξαφανιστούν. [5]Τώρα η πηγή του κόσμου έχει εξαφανιστεί και τα αποτελέσματα της έχουν επίσης εξαφανιστεί.
2. Ο κόσμος πλάστηκε σαν μια επίθεση στο Θεό. [2]Συμβολίζει το φόβο. [3]Και τι είναι ο φόβος παρά η απουσία της αγάπης; [4]Ο κόσμος λοιπόν προορίστηκε να είναι ένα μέρος όπου ο Θεός δε θα μπορούσε να έρθει και όπου ο Υιός Του θα μπορούσε να είναι μακριά

Του. [5]Εδώ γεννήθηκε η αντίληψη, γιατί η γνώση δε θα μπορούσε να προκαλέσει τέτοιες παράλογες σκέψεις. [6]Τα μάτια όμως ξεγελούν και τα αυτιά ακούν ανακρίβειες. [7]Τώρα είναι δυνατό να γίνουν λάθη, επειδή η βεβαιότητα έχει χαθεί.
3. Αντί για βεβαιότητα, οι μηχανισμοί των ψευδαισθήσεων έχουν γεννηθεί. [2]Και τώρα πηγαίνουν να βρουν ό,τι τους έχει ανατεθεί να αναζητήσουν. [3]Ο στόχος τους είναι να εκπληρώσουν το σκοπό, που ο κόσμος πλάστηκε για να βεβαιώσει και να πραγματοποιήσει. [4]Στις ψευδαισθήσεις του κόσμου βλέπουν μονάχα ένα στερεό θεμέλιο στο οποίο η αλήθεια ζει και βασιλεύει μακριά από τα ψέματα. [5]Το καθετί που μεταδίδουν όμως είναι μόνο και μόνο μια ψευδαίσθηση που κρατιέται μακριά από την αλήθεια.
4. Όπως η όραση πλάστηκε για να οδηγήσει μακριά από την αλήθεια, έτσι μπορεί και να αποκτήσει νέα κατεύθυνση. [2]Οι ήχοι γίνονται το κάλεσμα του Θεού και σε όλη την αντίληψη μπορεί να δοθεί ένας νέος σκοπός από Αυτόν που ο Θεός όρισε ως Σωτήρα του κόσμου. [3]Ακολούθησε το Φως Του και δες τον κόσμο όπως Αυτός τον βλέπει. [4]Άκου μονάχα τη Φωνή Του στο καθετί που σου μιλά. [5]Και άφησε Τον να σου δώσει την ειρήνη και τη βεβαιότητα που έχεις πετάξει, αλλά που ο Ουρανός έχει φυλάξει για σένα μέσα σε Αυτόν.
5. Ας μη μείνουμε ικανοποιημένοι μέχρι να ασπαστεί ο κόσμος την αλλαγμένη μας αντίληψη. [2]Ας μην είμαστε ικανοποιημένοι μέχρι να ολοκληρωθεί η συγχώρεση. [3]Και ας μην επιχειρήσουμε να αλλάξουμε την αποστολή μας. [4]Πρέπει να σώσουμε τον κόσμο. [5]Γιατί εμείς που τον πλάσαμε πρέπει να τον δούμε μέσα από τα μάτια του Χριστού, ώστε ό,τι πλάστηκε για να πεθάνει να μπορέσει να αποκατασταθεί στην αιώνια ζωή.

ΜΑΘΗΜΑ 241

Αυτή την άγια στιγμή έχει έρθει η σωτηρία.

1. Τι χαρά που υπάρχει σήμερα! [2]Είναι μια ώρα ιδιαίτερου εορτασμού. [3]Γιατί η σημερινή μέρα προσφέρει στο σκοτεινιασμένο κόσμο τη στιγμή στην οποία πραγματοποιείται η απελευθέρωση του. [4]Η μέρα στην οποία οι καημοί περνούν και ο πόνος φεύγει, έχει έρθει. [5]Η δόξα της σωτηρίας ανατέλλει σήμερα πάνω σε έναν απελευθερωμένο κόσμο. [6]Αυτή είναι η ώρα της ελπίδας για αναρίθμητα εκατομμύρια. [7]Θα ενωθούν τώρα, καθώς τους συγχωρείς όλους. [8]Γιατί θα συγχωρεθώ σήμερα από Εσένα.
2. Έχουμε συγχωρέσει τώρα ο ένας τον άλλο και έτσι ξαναρχόμαστε επιτέλους σε Σένα. [2]Πατέρα, ο Υιός Σου, ο οποίος ποτέ δεν έφυγε, επιστρέφει στον Ουρανό και το σπίτι του. [3]Πόσο χαρούμενοι είμαστε που η ψυχική μας υγεία έχει αποκατασταθεί και που Θυμόμαστε ότι είμαστε όλοι ένα.

ΜΑΘΗΜΑ 242

Η σημερινή μέρα είναι του Θεού. Είναι το δώρο μου σε Αυτόν.

1. Δε θα διευθύνω τη ζωή μου μόνος μου σήμερα. [2]Δε καταλαβαίνω τον κόσμο και επομένως το να προσπαθώ να διευθύνω τη ζωή μου μόνος μου πρέπει να είναι μόνο και μόνο μια ανοησία. [3]Υπάρχει όμως Ένας, που γνωρίζει ό,τι είναι το καλύτερο για μένα. [4]Κι Αυτός χαίρεται να κάνει για μένα μόνο αυτές τις επιλογές που οδηγούν στο Θεό. [5]Σε Αυτόν δίνω τη σημερινή μέρα, επειδή Αυτός γνωρίζει το δρόμο προς το Θεό και επειδή δε θα ήθελα να καθυστερήσω τον ερχομό μου σπίτι μου.
2. Δίνουμε λοιπόν τη σημερινή μέρα σε Σένα. [2]Ερχόμαστε με το νου μας εντελώς απροκατάληπτο. [3]Δε ζητάμε τίποτα που μπορεί να νομίζουμε ότι Θέλουμε. [4]Δώσε μας ό,τι Εσύ θα ήθελες να λάβουμε. [5]Εσύ γνωρίζεις όλες τις επιθυμίες και τις ανάγκες μας. [6]Και θα μας δώσεις το καθετί που χρειαζόμαστε, για να μας βοηθήσεις να βρούμε το δρόμο μας προς τα Σένα.

ΜΑΘΗΜΑ 243

Σήμερα δε θα κρίνω τίποτα από ό,τι συμβαίνει.

1. Θα είμαι ειλικρινής με τον εαυτό μου σήμερα. [2]Δε θα νομίσω ότι γνωρίζω ήδη αυτό που πρέπει να παραμείνει πέρα από την τωρινή μου κατανόηση. [3]Δε θα νομίσω ότι καταλαβαίνω την ολότητα από τα κομματάκια της αντίληψης μου, τα οποία είναι το μόνο που μπορώ να δω. [4]Σήμερα το αναγνωρίζω αυτό. [5]Και έτσι απαλλάσσομαι από τις κρίσεις που δεν μπορώ να κάνω. [6]Ελευθερώνω έτσι τον εαυτό μου και ό,τι κοιτάζω, ώστε να είμαστε εν ειρήνη όπως μας δημιούργησε ο Θεός.
2. Πατέρα, σήμερα αφήνω τη δημιουργία ελεύθερη να είναι όπως πραγματικά είναι. [2]Τιμώ όλα τα μέρη της, στα οποία κι εγώ συμπεριλαμβάνομαι. [3]Είμαστε ένα, επειδή κάθε μέρος περιέχει τη μνήμη Σου, η αλήθεια πρέπει να λάμπει σε όλους μας ως ένα.

ΜΑΘΗΜΑ 244

Δεν κινδυνεύω πουθενά στον κόσμο.

1. Ο Υιός Σου είναι ασφαλής οπουδήποτε κι αν βρίσκεται, γιατί Εσύ είσαι εκεί μαζί του. [2]Χρειάζεται μονάχα να καλέσει το Όνομα Σου και Θα θυμηθεί την ασφάλεια του και την Αγάπη Σου, γιατί αυτά είναι ένα. [3]Πώς μπορεί να φοβάται ή να αμφιβάλλει ή να μη γνωρίζει ότι δεν μπορεί να υποφέρει, να κινδυνεύει ή να είναι δυστυχισμένος, όταν ανήκει σε Σένα, αγαπημένος και γεμάτος αγάπη μέσα στην ασφάλεια της Πατρικής Σου αγκαλιάς;
2. Εκεί βρισκόμαστε στην αλήθεια. [2]Θύελλες δεν μπορούν να έρθουν στο αγιασμένο άσυλο του σπιτιού μας. [3]Στο Θεό είμαστε ασφαλείς. [4]Γιατί τι μπορεί να έρθει να απειλήσει τον Ίδιο το Θεό, ή να φοβίσει ό,τι θα είναι για πάντα μέρος Του;

ΜΑΘΗΜΑ 245

Η ειρήνη Σου είναι μαζί μου, Πατέρα. Είμαι ασφαλής.

1. Η ειρήνη Σου με περιβάλλει, Πατέρα. [2]Η ειρήνη Σου πηγαίνει μαζί μου όπου πηγαίνω. [3]Ρίχνει το φως της σε όλους αυτούς που συναντώ. [4]Τη φέρνω σε αυτούς που είναι απελπισμένοι και μόνοι και φοβισμένοι. [5]Δίνω την ειρήνη Σου σε αυτούς που πονούν, ή πενθούν ή νομίζουν ότι έχουν χάσει την ελπίδα και την ευτυχία. [6]Στείλε τους σε μένα, Πατέρα μου. [7]Ας φέρνω την ειρήνη Σου μαζί μου. [8]Γιατί θα ήθελα να σώσω τον Υιό Σου, όπως είναι το Θέλημα Σου, ώστε να μπορέσω να αναγνωρίσω τον Εαυτό μου.
2. Και έτσι βαδίζουμε εν ειρήνη. [2]Σε όλο τον κόσμο δίνουμε το μήνυμα που έχουμε λάβει. [3]Και έτσι ερχόμαστε να ακούσουμε τη Φωνή για το Θεό, ο Οποίος μας μιλά καθώς μεταδίδουμε το Λόγο Του και την Αγάπη του Οποίου αναγνωρίζουμε επειδή μοιραζόμαστε το Λόγο που μας έχει δώσει.

ΜΑΘΗΜΑ 246

Το να αγαπώ τον Πατέρα μου σημαίνει να αγαπώ τον Υιό Του.

1. Ας μη νομίζω ότι μπορώ να βρω το δρόμο προς το Θεό, αν έχω μίσος στην καρδιά μου. [2]Ας μην προσπαθώ να πληγώνω τον Υιό του Θεού και να νομίζω ότι μπορώ να γνωρίζω τον Πατέρα του ή τον Εαυτό μου. [3]Ας μην παραλείψω να αναγνωρίσω τον εαυτό μου και παρ' όλ' αυτά να πιστεύω ότι η επίγνωση μου μπορεί να περιέχει τον Πατέρα μου, ή ότι ο νους μου μπορεί να συλλάβει όλη την αγάπη που ο Πατέρας μου έχει για μένα και όλη την αγάπη που Του ανταποδίδω.
2. Θα δεχτώ το δρόμο που Εσύ διαλέγεις για μένα για να έρθω σε Σένα, Πατέρα μου. [2]Γιατί

σε αυτό το δρόμο θα πετύχω, επειδή είναι το Θέλημα Σου. [3]Και είμαι πρόθυμος να αναγνωρίσω πως ό,τι Εσύ θέλεις είναι ό,τι κι εγώ θέλω και μόνο αυτό. [4]Διαλέγω λοιπόν να αγαπώ τον Υιό Σου. [5]Αμήν.

ΜΑΘΗΜΑ 247

Χωρίς τη συγχώρεση θα παραμείνω τυφλωμένος.

1. Η αμαρτία είναι το σύμβολο της επίθεσης. [2]Αν τη δω κάπου, θα υποφέρω. [3]Γιατί η συγχώρεση είναι ο μόνος τρόπος με τον οποίο η όραση του Χριστού έρχεται σε μένα. [4]Ας δεχτώ ό,τι μου δείχνει η όραση Του σαν την απλή αλήθεια και θα θεραπευτώ εντελώς. [5]Αδερφέ, έλα να σε δω. [6]Η ομορφιά σου καθρεφτίζει τη δική μου ομορφιά. [7]Η αθωότητα σου είναι και δική μου. [8]'Εχεις συγχωρεθεί και μαζί με σένα έχω συγχωρεθεί κι εγώ.
2. Έτσι θα ήθελα να τους δω όλους σήμερα. [2]Οι αδερφοί μου είναι οι Υιοί Σου. [3]Η Πατρότητα Σου τους δημιούργησε και τους έδωσε όλους σε μένα ως μέρος του Εαυτού Σου και του δικού μου Εαυτού επίσης. [4]Σήμερα Σε τιμώ μέσω αυτών και έτσι ελπίζω σήμερα να αναγνωρίσω τον Εαυτό μου.

ΜΑΘΗΜΑ 248

Οτιδήποτε υποφέρει δεν είναι μέρος του εαυτού μου.

1. Έχω απαρνηθεί την αλήθεια. [2]Τώρα και με την ίδια αφοσίωση ας απαρνηθώ τα ψέματα. [3]Ο,τι υποφέρει δεν είναι μέρος του εαυτού μου. [4]Ο,τι πενθεί δεν είναι ο εαυτός μου. [5]Ό,τι πονά είναι μονάχα μια ψευδαίσθηση στο νου μου. [6]Ό,τι πεθαίνει, στην πραγματικότητα ποτέ δε ζούσε και απλώς και μόνο γελοιοποιούσε την αλήθεια για τον εαυτό μου. [7]Τώρα απαρνούμαι τις αντιλήψεις που έχω για τον εαυτό μου και τις απάτες και τα ψέματα για τον άγιο Υιό του Θεού. [8]Τώρα είμαι έτοιμος να τον ξαναδεχτώ όπως τον δημιούργησε ο Θεός και όπως είναι.
2. Πατέρα, η πανάρχαιη αγάπη μου για Σένα επιστρέφει και μου επιτρέπει να ξαναγαπήσω και τον Υιό Σου. [2]Πατέρα, είμαι όπως με δημιούργησες. [3]Τώρα ξαναθυμάμαι την Αγάπη Σου και τη δική μου αγάπη. [4]Τώρα καταλαβαίνω ότι είναι ένα.

ΜΑΘΗΜΑ 249

Η συγχώρεση βάζει τέλος σε όλα τα βάσανα και τις απώλειες.

1. Η συγχώρεση απεικονίζει έναν κόσμο όπου τα βάσανα έχουν τελειώσει, οι απώλειες δεν είναι δυνατές και ο θυμός δεν έχει νόημα. [2]Οι επιθέσεις έχουν σταματήσει και η τρέλα έχει ένα τέλος. [3]Τι βάσανα μπορεί να γίνουν αντιληπτά τώρα; [4]Τι απώλειες μπορούν να συμβούν; [5]Ο κόσμος γίνεται ένα μέρος χαράς, αφθονίας, ευσπλαχνίας και ατέλειωτης προσφοράς. [6]Είναι τόσο όμοιος με τον Ουρανό τώρα, που γρήγορα μεταμορφώνεται στο φως που καθρεφτίζει. [7]Και έτσι το ταξίδι που άρχισε ο Υιός του Θεού έχει τελειώσει μέσα στο φως από το οποίο αυτός προήλθε.
2. Πατέρα, είμαστε πρόθυμοι να επιστρέψουμε τους νόες μας σε Σένα. [2]Τους έχουμε προδώσει, τους έχουμε κρατήσει αιχμάλωτους σε μια πικρή διαστροφή και τους έχουμε τρομάξει με σκέψεις βίας και θανάτου. [3]Τώρα είμαστε πρόθυμοι να αναπαυτούμε και πάλι σε Σένα, όπως Εσύ μας δημιούργησες.

ΜΑΘΗΜΑ 250

Ας μην δω τον εαυτό μου σαν να βρίσκεται κάτω από περιορισμούς.

1. Ας δω τον Υιό του Θεού σήμερα και ας είμαι αυτόπτης μάρτυρας της δόξας του. [2]Ας μην προσπαθήσω να κρύψω το άγιο φως που υπάρχει μέσα του και να δω τη δύναμη του να

μειώνεται και να γίνεται αδυναμία, κι ας μην αντιληφθώ τις ελλείψεις του με τις οποίες θα ήθελα να υπονομεύσω την εξουσία του.
2. Αυτός είναι ο Υιός Σου, Πατέρα μου. 2Και σήμερα είμαι πρόθυμος να δω την καλοσύνη του αντί για τις ψευδαισθήσεις μου. 3Αυτός είναι ό,τι κι εγώ είμαι και όπως τον βλέπω έτσι βλέπω και τον εαυτό μου. 4Σήμερα είμαι πρόθυμος να δω αληθινά, ώστε να μπορέσω επιτέλους να ταυτιστώ με αυτόν.

4. Τι είναι αμαρτία;

1. Η αμαρτία είναι τρέλα. 2Είναι το μέσο με το οποίο ο νους τρελαίνεται και επιδιώκει να επιτρέψει στις ψευδαισθήσεις να αντικαταστήσουν την αλήθεια. 3Και έχοντας τρελαθεί, βλέπει ψευδαισθήσεις εκεί που η αλήθεια πρέπει να βρίσκεται κι εκεί που πραγματικά είναι. 4Η αμαρτία έδωσε μάτια στο σώμα, γιατί τι υπάρχει που οι αναμάρτητοι θα ήθελαν να δουν; 5Τι ανάγκη έχουν αυτοί από θέες ή ήχους ή ένα άγγιγμα; 6Τι θα ήθελαν να ακούσουν ή να προσπαθήσουν να πιάσουν; 7Τι θα ήθελαν να αισθανθούν; 8Το να αισθάνεται κανείς με τις αισθήσεις του σώματος σημαίνει ότι δε γνωρίζει. 9Και η αλήθεια μπορεί μονάχα να είναι γεμάτη από γνώση και από τίποτα άλλο.
2. Το σώμα είναι το όργανο που έπλασε ο νους στην προσπάθεια του να εξαπατήσει τον εαυτό του. 2Ο προορισμός του είναι να αγωνίζεται. 3Ο στόχος του αγώνα όμως μπορεί να αλλάξει. 4Και τώρα το σώμα υπηρετεί ένα διαφορετικό σκοπό για τις προσπάθειες του. 5' Ο,τι αναζητά τώρα έχει επιλεγεί από το σκοπό που ο νους έχει υιοθετήσει σαν τον αντικαταστάτη του στόχου της αυταπάτης. 6Η αλήθεια μπορεί να είναι ο σκοπός του αντί για τα ψέματα. 7Οι αισθήσεις τότε θα επιδιώκουν να επιβεβαιώνουν ό,τι είναι αληθινό.
3. Η αμαρτία είναι το σπίτι όλων των ψευδαισθήσεων, οι οποίες αντιπροσωπεύουν μονάχα πράγματα τα οποία προέρχονται από σκέψεις που είναι αναληθείς. 2Οι ψευδαισθήσεις είναι η «απόδειξη» πως ό,τι δεν έχει πραγματικότητα είναι πραγματικό. 3Η αμαρτία «αποδεικνύει» ότι ο Υιός του Θεού είναι κακός, ότι η αιωνιότητα πρέπει να έχει ένα τέλος και ότι η αιώνια ζωή πρέπει να πεθάνει. 4Και ο Ίδιος ο Θεός έχει χάσει τον Υιό που αγαπά, έχοντας μονάχα τη διαφθορά για να ολοκληρώσει τον Εαυτό Του και με το Θέλημα Του για πάντα νικημένο από το θάνατο, με την αγάπη σκοτωμένη από το μίσος και με την ειρήνη να μην υπάρχει πια.
4. Τα όνειρα ενός τρελού είναι τρομαχτικά και η αμαρτία φαίνεται πράγματι να κατατρομάζει. 2Παρ' όλ' αυτά, ό,τι αντιλαμβάνεται η αμαρτία είναι μονάχα ένα παιδαριώδες παιχνίδι. 3Ο Υιός του Θεού μπορεί να προσποιείται ότι έχει γίνει ένα σώμα, θύμα του κακού και της ενοχής, έχοντας μονάχα μια μικρή ζωή που τελειώνει στο θάνατο. 4Εν τω μεταξύ, όμως, ο Πατέρας του λάμπει πάνω του και τον αγαπά με μια παντοτινή Αγάπη που οι προσποιήσεις του δεν μπορούν καθόλου να αλλάξουν.
5. Για πόσο καιρό, ω Υιέ του Θεού, θα συνεχίσεις το παιχνίδι της αμαρτίας;
2Δε θα τα εγκαταλείψουμε αυτά τα κοφτερά παιδικά παιχνίδια; 3Πόσο σύντομα θα είσαι έτοιμος να γυρίσεις σπίτι; 4Σήμερα ίσως; 5Δεν υπάρχει αμαρτία. 6Η δημιουργία είναι αμετάβλητη. 7Θα ήθελες να εμποδίσεις κι άλλο την επιστροφή στον Ουρανό; 8Για πόσο καιρό, ω άγιε Υιέ του Θεού, για πόσο καιρό;

ΜΑΘΗΜΑ 251

Δε χρειάζομαι τίποτα παρά μόνο την αλήθεια.

1. Αναζήτησα πολλά πράγματα και βρήκα την απόγνωση. 2Τώρα αναζητώ μόνο ένα, γιατί σε αυτό το ένα είναι όλα αυτά που χρειάζομαι και μόνο ό,τι χρειάζομαι. 3Ολα αυτά που αναζήτησα προηγουμένως δεν τα χρειαζόμουν και ούτε καν τα ήθελα. 4Τη μόνη μου ανάγκη δεν την αναγνώρισα. 5Αλλά τώρα καταλαβαίνω ότι χρειάζομαι μόνο την αλήθεια. 6Σε αυτήν όλες οι ανάγκες ικανοποιούνται, όλοι οι πόθοι σταματούν, όλες οι ελπίδες τελικά εκπληρώνονται και τα όνειρα έχουν τελειώσει. 7Τώρα έχω το καθετί που θα μπορούσα να χρειαστώ. 8Τώρα έχω το καθετί που θα μπορούσα να θέλω. 9Και τώρα βρίσκω επιτέλους τον εαυτό μου εν ειρήνη.

2. Και για αυτή την Ειρήνη, Πατέρα μας, δίνουμε ευχαριστίες. [2]Ό,τι εμείς οι ίδιοι απαρνηθήκαμε, Εσύ το έχεις αποκαταστήσει, αυτό μονάχα είναι ό,τι πραγματικά θέλουμε.

ΜΑΘΗΜΑ 252

Ο Υιός του Θεού είναι ο Εαυτός μου.

1. Ο Εαυτός μου είναι άγιος υπεράνω όλων των σκέψεων της αγιοσύνης που μπορώ τώρα να συλλάβω. [2]Η φωτεινή και τέλεια αγνότητα Του είναι πολύ πιο λαμπρή από ό,τι είναι οποιοδήποτε φως που έχω ποτέ δει. [3]Η αγάπη Του είναι απεριόριστη, με μια ένταση που συγκρατεί όλα τα πράγματα μέσα της, στη γαλήνη της ήρεμης βεβαιότητας. [4]Η δύναμη του δεν προέρχεται από τις φλογερές παρορμήσεις που κινούν τον κόσμο, αλλά από την απεριόριστη Αγάπη του ίδιου του Θεού. [5]Πόσο πιο πάνω από αυτό τον κόσμο πρέπει να βρίσκεται ο Εαυτός μου κι ωστόσο πόσο κοντά σε μένα και στο Θεό!
2. Πατέρα, Εσύ γνωρίζεις τον αληθινό μου Εαυτό. [2]Αποκάλυψέ Τον τώρα σε μένα που είμαι ο Υιός Σου, ώστε να μπορέσω να ανοίξω τα μάτια μου στην αλήθεια μέσα Σου και να γνωρίζω ότι ο Ουρανός έχει αποκατασταθεί σε μένα.

ΜΑΘΗΜΑ 253

Ο Εαυτός μου Είναι Κυβερνήτης του Σύμπαντος.

1. Είναι αδύνατο να μου συμβεί κάτι που εγώ ο ίδιος δεν το έχω ζητήσει. [2]Ακόμα και σε αυτό τον κόσμο, εγώ είμαι αυτός που κυβερνά το πεπρωμένο μου. [3]Ό,τι συμβαίνει, είναι ό,τι επιθυμώ. [4]Ό,τι δεν συμβαίνει, είναι ό,τι δεν θέλω να συμβεί. [5]Πρέπει να το δεχτώ αυτό. [6]Γιατί έτσι οδηγούμαι πέρα από αυτό τον κόσμο στα δημιουργήματα μου, τα παιδιά του θελήματος μου, στον Ουρανό όπου ο άγιος Εαυτός μου κατοικεί μαζί τους και με Αυτόν που με έχει δημιουργήσει.
2. *Εσύ είσαι ο Εαυτός τον Οποίο Εσύ δημιούργησες ως Υιό, για να δημιουργεί όπως Εσύ και να είναι ένα με Σένα. [2]Ο Εαυτός μου, ο Οποίος κυβερνά το σύμπαν, είναι απλώς και μόνο το Θέλημα Σου σε τέλεια ένωση με το δικό μου Θέλημα, το οποίο μπορεί μονάχα να προσφέρει τη χαρούμενη συγκατάθεση του στο Δικό Σου Θέλημα ώστε να μπορέσει να επεκταθεί στον εαυτό Του.*

ΜΑΘΗΜΑ 254

Κάθε Φωνή, Εκτός από τη Φωνή του Θεού, Ας Σιωπήσει Μέσα μου.

1. Πατέρα, σήμερα θα ήθελα μονάχα να ακούσω τη Φωνή Σου. [2]Είμαι πρόθυμος να έρθω σε Σένα στην πιο βαθιά σιωπή, για να ακούσω τη Φωνή Σου και να λάβω το Λόγο Σου. [3]Δεν έχω άλλη προσευχή εκτός από αυτήν: έρχομαι σε Σένα για να Σου ζητήσω την αλήθεια. [4]Και η αλήθεια είναι μονάχα το Θέλημα Σου, το οποίο είμαι πρόθυμος να μοιραστώ με Σένα σήμερα.
2. Σήμερα δεν αφήνουμε τις σκέψεις του εγώ να διευθύνουν τα λόγια ή τις πράξεις μας. [2]Όταν έρχονται αυτές οι σκέψεις, απομακρυνόμαστε ήρεμα από αυτές, τις κοιτάζουμε και μετά τις εγκαταλείπουμε. [3]Δεν θέλουμε ό,τι θα ήθελαν να φέρουν μαζί τους. [4]Και έτσι δεν διαλέγουμε να τις κρατήσουμε. [5]Τώρα είναι σιωπηλές. [6]Και στη γαλήνη, η οποία έχει αγιαστεί από την Αγάπη Του, ο Θεός μας μιλά για το θέλημα μας, επειδή έχουμε διαλέξει να Τον θυμηθούμε.

ΜΑΘΗΜΑ 255

Διαλέγω να Περάσω τη Σημερινή Μέρα στην Τέλεια Ειρήνη.

1. Δεν μου φαίνεται ότι μπορώ να διαλέξω να έχω μόνο ειρήνη σήμερα. [2]Και ωστόσο, ο

Θεός μου με διαβεβαιώνει ότι ο Υιός Του είναι όπως Αυτός ο Ίδιος. [3]Ας έχω πίστη σήμερα σε Αυτόν που λέει ότι είμαι ο Υιός του Θεού. [4]Και η ειρήνη που διαλέγω να είναι δική μου σήμερα, ας επιβεβαιώσει την αλήθεια του τι λέει Αυτός. [5]Ο Υιός του Θεού δεν μπορεί να έχει έννοιες και πρέπει να μείνει για πάντα στην ειρήνη του Ουρανού. [6]Εις το Όνομα Του αφιερώνω τη σημερινή μέρα, για να ανακαλύψω τι θέλει για μένα ο Πατέρας μου, να το δεχτώ ως δικό μου και να το δώσω σε όλους τους Υιούς του Πατέρα μου και σε μένα.
2. Και έτσι, Πατέρα μου, θα ήθελα να περάσω αυτή τη μέρα μαζί Σου. [2]Ο Υιός Σου δε Σε έχει ξεχάσει. [3]Η ειρήνη που του έδωσες εξακολουθεί να είναι στο νου του κι εκεί διαλέγω να περάσω αυτή τη μέρα.

ΜΑΘΗΜΑ 256

Ο Θεός Είναι ο Μόνος Στόχος που Έχω Σήμερα.

1. Ο δρόμος προς το Θεό είναι μέσω της συγχώρεσης εδώ. [2]Δεν υπάρχει άλλος δρόμος. [3]Αν η αμαρτία δεν είχε αγαπηθεί από το νου, τι ανάγκη θα υπήρχε να βρεις το δρόμο προς το μέρος όπου βρίσκεσαι; [4]Ποιος θα εξακολουθούσε να έχει αμφιβολίες; [5]Ποιος θα μπορούσε να μην είναι σίγουρος για το ποιος είναι; [6]Και ποιος θα εξακολουθούσε να κοιμάται μέσα στα βαριά σύννεφα των αμφιβολιών για την αγιοσύνη αυτού, που ο Θεός δημιούργησε αναμάρτητο; [7]Εδώ μπορούμε μονάχα να ονειρευόμαστε. [8]Μπορούμε να ονειρευτούμε, ωστόσο, ότι έχουμε συγχωρέσει αυτόν, στον οποίο καμιά αμαρτία δεν είναι δυνατή, αυτό είναι που διαλέγουμε να ονειρευτούμε σήμερα. [9]Ο Θεός είναι ο στόχος μας, η συγχώρεση είναι το μέσο με το οποίο οι νόες μας επιστρέφουν, επιτέλους, σε Αυτόν.
2. Και έτσι, Πατέρα μας, είμαστε πρόθυμοι να έρθουμε σε Σένα, με τον τρόπο που έχεις ορίσει. [2]Δεν έχουμε κανένα στόχο εκτός από το να ακούμε τη Φωνή Σου και να βρούμε το δρόμο που μας έχει δείξει ο ιερός Σου Λόγος.

ΜΑΘΗΜΑ 257

Ας Θυμάμαι Ποιος Είναι ο Σκοπός μου.

1. Αν ξεχάσω το στόχο μου, δε θα μπορέσω να αποφύγω τη συγχώρεση, την αβεβαιότητα για το τι είμαι και επομένως τις ψυχολογικές συγκρούσεις για το τι να κάνω. [2]Κανένας δεν μπορεί να υπηρετεί αντίθετους σκοπούς και να τους υπηρετεί καλά. [3]Ούτε και μπορεί να κάνει ό,τι κάνει χωρίς βαθιά αγωνία και μεγάλη κατάθλιψη. [4]Ας είμαστε αποφασισμένοι λοιπόν να θυμόμαστε τι θέλουμε σήμερα, ώστε να ενώσουμε τις σκέψεις και τις πράξεις μας μ' έναν τρόπο που έχει νόημα και να καταφέρουμε μονάχα ό,τι ο Θεός θα ήθελε να κάνουμε σήμερα.
2. Πατέρα, η συγχώρεση είναι το μέσο που έχεις διαλέξει για τη σωτηρία μας. [2]Ας μην ξεχάσουμε σήμερα ότι δεν μπορούμε να έχουμε κανένα θέλημα εκτός από το Δικό Σου. [3]Επομένως ο σκοπός μας πρέπει να είναι και ο Δικός Σου σκοπός, αν θα θέλαμε να φτάσουμε, στην ειρήνη που Εσύ θέλεις για μας.

ΜΑΘΗΜΑ 258

Ας Θυμάμαι Ότι ο Στόχος μου Είναι ο Θεός.

1. Το μόνο που χρειαζόμαστε είναι να εκπαιδεύσουμε τους νόες μας να παραβλέπουν όλους τους ασήμαντους, ανόητους στόχους και να θυμόμαστε ότι ο στόχος μας είναι ο Θεός. [2]Η μνήμη Του είναι κρυμμένη στους νόες μας, καλυμμένη μόνο και μόνο από τους άσκοπους, ασήμαντους στόχους μας, οι οποίοι δεν προσφέρουν τίποτα και δεν υπάρχουν. [3]Θα συνεχίσουμε να αφήνουμε τη χάρη του Θεού να λάμπει χωρίς να γίνεται αντιληπτή, ενώ τα παιχνίδια και τα μπιχλιμπίδια του κόσμου αναζητούνται αντί για αυτήν; [4]Ο Θεός είναι ο μόνος μας στόχος, η μόνη μας Αγάπη. [5]Δεν έχουμε κανένα στόχο παρά να Τον θυμηθούμε.

2. *Ο σκοπός μας είναι μόνο και μόνο να ακολουθήσουμε το δρόμο που οδηγεί σε Σένα. [2]Δεν έχουμε κανένα σκοπό εκτός από αυτόν. [3]Τι θα μπορούσαμε να θέλουμε εκτός από το να Σε θυμηθούμε; [4]Τι θα μπορούσαμε να αναζητούμε εκτός από τον Εαυτό μας;*

ΜΑΘΗΜΑ 259

Ας Θυμάμαι Ότι Δεν Υπάρχει Αμαρτία.

1. Η αμαρτία είναι η μόνη σκέψη που κάνει το Θεό να φαίνεται σαν ένας ανεπίτευκτος στόχος. [2]Τι άλλο θα μπορούσε να μας τυφλώνει σε αυτό που είναι φανερό και να κάνει το παράξενο και το διαστρεβλωμένο να φαίνεται πιο ξεκάθαρο; [3]Τι άλλο εκτός από την αμαρτία προκαλεί τις επιθέσεις μας; [4]Τι άλλο εκτός από την αμαρτία θα μπορούσε να είναι η πηγή της ενοχής που απαιτεί την τιμωρία και τη δυστυχία; [5]Και τι άλλο εκτός από την αμαρτία θα μπορούσε να είναι η πηγή του φόβου, που κρύβει τη δημιουργία του Θεού και δίνει στην αγάπη τα χαρακτηριστικά του φόβου και της επίθεσης;
2. *Πατέρα, δε θα ήθελα να είμαι παράλογος σήμερα. [2]Δε θα ήθελα να φοβάμαι την αγάπη, ούτε να αναζητώ καταφύγιο στο αντίθετο της. [3]Γιατί η αγάπη δεν μπορεί να έχει κανένα αντίθετο. [4]Εσύ είσαι η Πηγή του καθετί που υπάρχει. [5]Και το καθετί που υπάρχει παραμένει μαζί με Σένα και Εσύ μαζί με αυτό.*

ΜΑΘΗΜΑ 260

Ας Θυμηθώ Ότι ο Θεός με Δημιούργησε.

1. *Πατέρα, εγώ δεν έπλασα τον εαυτό μου, αν και πάνω στην τρέλα μου νόμισα ότι τον έπλασα. [2]Σαν μια Σκέψη Σου, ωστόσο, δεν έχω φύγει από την Πηγή μου και εξακολουθώ να είμαι μέρος Αυτού που με δημιούργησε. [3]Ο Υιός Σου, Πατέρα μου, Σε καλεί σήμερα. [4]Ας θυμηθώ ότι Εσύ με δημιούργησες. [5]Ας θυμηθώ τον Εαυτό μου. [6]Κάι ας εμφανιστεί και πάλι η αθωότητα μου μπροστά στην όραση του Χριστού, μέσω της οποίας είμαι πρόθυμος να δω τους αδερφούς μου και τον εαυτό μου σήμερα.*
2. Τώρα θυμόμαστε την Πηγή μας και μέσα σε Αυτήν βρίσκουμε επιτέλους τον αληθινό μας Εαυτό. [2]Είμαστε πράγματι άγιοι, επειδή η Πηγή μας δεν μπορεί να γνωρίζει καμιά αμαρτία. [3]Και εμείς που είμαστε οι Υιοί Του, είμαστε όμοιοι ο ένας με τον άλλο και με Αυτόν.

5. Τι Είναι το Σώμα;

1. Το σώμα είναι ένας φράχτης που ο Υιός του Θεού φαντάζεται ότι έχει χτίσει, για να διαχωρίσει μέρη του Εαυτού του από άλλα μέρη. [2]Μέσα σε αυτόν το φράχτη νομίζει ότι ζει, για να πεθάνει όταν ο φράχτης εξασθενίσει και καταρρεύσει. [3]Γιατί μέσα σε αυτόν το φράχτη νομίζει ότι είναι ασφαλής από την αγάπη, [4]Επειδή ταυτίζεται με την ασφάλεια του, θεωρεί τον εαυτό του ως αυτό που είναι η ασφάλειά του. [5]Πώς αλλιώς θα μπορούσε να είναι σίγουρος ότι μένει μέσα στο σώμα, κρατώντας την αγάπη σε απόσταση;
2. Το σώμα δε θα κρατήσει για πάντα. [2]Αυτό όμως το βλέπει ως διπλή ασφάλεια. [3]Γιατϊ η προσωρινότητα του Υιού του Θεού είναι η «απόδειξη» ότι οι φράχτες του δουλεύουν και κάνουν ό,τι τους έχει αναθέσει ο νους του. [4]Γιατί αν η ενότητα του εξακολουθούσε να μένει άθικτη, ποιος θα μπορούσε να επιτεθεί και ποιος θα μπορούσε να υποστεί επίθεση; [5]Ποιος θα μπορούσε να είναι νικητής; [6]Ποιος θα μπορούσε να είναι η λεία του; [7]Ποιος θα μπορούσε να είναι θύμα; [8]Και ποιος ο δολοφόνος; [9]Και αν δεν πέθαινε, τι «απόδειξη» θα υπήρχε ότι ο αιώνιος Υιός του Θεού μπορεί να εξολοθρευτεί;
3. Το σώμα είναι ένα όνειρο. [2]Όπως άλλα όνειρα, μερικές φορές φαίνεται να απεικονίζει την ευτυχία, αλλά μπορεί εντελώς ξαφνικά να ξαναγυρίσει στο φόβο, όπου κάθε όνειρο γεννιέται. [3]Γιατί μονάχα η αγάπη δημιουργεί αληθινά και ό,τι είναι αληθινό δεν μπορεί ποτέ να φοβάται. [4]Επειδή το σώμα πλάστηκε για να φοβάται, θα υπηρετήσει το σκοπό που του έχει δοθεί. [5]Μπορούμε όμως να αλλάξουμε το σκοπό που θα υπηρετήσει το σώμα, με το

να αλλάξουμε το λόγο για τον οποίο νομίζουμε ότι υπάρχει.
4. Το σώμα είναι το μέσο με το οποίο ο Υιός του Θεού επιστρέφει στην ψυχική υγεία. [2]Αν και πλάστηκε για να τον μαντρώσει στην κόλαση, χωρίς ελπίδα απόδρασης, η αναζήτηση της κόλασης έχει ωστόσο ανταλλαγεί με το στόχο του Ουρανού. [3]Ο Υιός του Θεού απλώνει το χέρι του για να πιάσει τον αδερφό του και να τον βοηθήσει να βαδίσει μαζί του στο δρόμο. [4]Τώρα το σώμα είναι άγιο. [5]Τώρα χρησιμεύει για να θεραπεύσει το νου, που το σώμα είχε πλαστεί για να σκοτώσει.
5. Θα ταυτιστείς με ό,τι νομίζεις ότι θα σε κάνει να αισθάνεσαι ασφαλής. [2]Οτιδήποτε κι αν είναι, θα πιστέψεις ότι είναι ένα με σένα. [3]Η ασφάλεια σου βρίσκεται στην αλήθεια και όχι στα ψέματα. [4]Η αγάπη είναι η ασφάλεια σου. [5]Ο φόβος δεν υπάρχει. [6]Ταυτίσου με την αγάπη και θα είσαι ασφαλής. [7]Ταυτίσου με την αγάπη και θα είσαι σπίτι σου. [8]Ταυτίσου με την αγάπη και θα βρεις τον Εαυτό σου.

ΜΑΘΗΜΑ 261

Ο Θεός Είναι η Προστασία και η Ασφάλεια μου.

1. Θα ταυτιστώ με ό,τι νομίζω ότι είναι η προστασία και η ασφάλεια μου. [2]Θα δω τον εαυτό μου εκεί που αντιλαμβάνομαι τη δύναμη μου και θα πιστέψω ότι ζω μέσα στο προπύργιο όπου είμαι ασφαλής και απρόσβλητος. [3]Σήμερα ας μην αναζητήσω την ασφάλεια στον κίνδυνο κι ας μην προσπαθήσω να βρω την ειρήνη μου στις δολοφονικές επιθέσεις. [4]Ζω στο Θεό. [5]Σε Αυτόν βρίσκω την προστασία και τη δύναμη μου. [6]Σε Αυτόν βρίσκεται ο Εαυτός μου. [7]Σε Αυτόν βρίσκεται η αιώνια ειρήνη. [8]Και μόνο εκεί θα θυμηθώ Ποιος πραγματικά είμαι.
2. Ας μην αναζητώ τα είδωλα. [2]Σήμερα είμαι πρόθυμος, Πατέρα μου, να έρθω σπίτι σε Σένα. [3]Διαλέγω να είμαι όπως Εσύ με δημιούργησες και να βρω τον Υιό που Εσύ δημιούργησες ως τον Εαυτό μου.

ΜΑΘΗΜΑ 262

Ας μην αντιληφθώ διαφορές σήμερα.

1. Πατέρα, Εσύ έχεις έναν Υιό. [2]Και εγώ είμαι πρόθυμος να τον δω σήμερα. [3]Αυτός είναι η μόνη Σου δημιουργία. [4]Γιατϊ πρέπει να αντιλαμβάνομαι χίλιες μορφές σε αυτόν που παραμένει ένα; [5]Γιατί πρέπει να του δώσω χίλια ονόματα, όταν μόνο ένα είναι αρκετό; [6]Γιατί ο Υιός Σου πρέπει να έχει το Όνομα Σου, επειδή Εσύ τον δημιούργησες. [7]Ας μην τον δω σαν να είναι αποξενωμένος από τον Πατέρα του και από τον εαυτό μου. [8]Γιατί αυτός είναι μέρος του εαυτού μου κι εγώ του δικού του, όπως και οι δυο μας είμαστε μέρος του Εαυτού Σου που είναι η Πηγή μας, αιώνια ενωμένοι στην Αγάπη Σου, για πάντα ο άγιος Υιός Σου.
2. Εμείς που είμαστε ένα, είμαστε πρόθυμοι να αναγνωρίσουμε σήμερα την αλήθεια για τον εαυτό μας. [2]Είμαστε πρόθυμοι να πάμε σπίτι και να αναπαυτούμε στην ενότητα. [3]Γιατί εκεί βρίσκεται η ειρήνη και πουθενά αλλού δεν μπορεί να αναζητηθεί και να βρεθεί.

ΜΑΘΗΜΑ 263

Η Άγια Όραση μου Βλέπει Όλα τα Πράγματα ως Αγνά.

1. Πατέρα, ο Νους Σου δημιούργησε ό,τι υπάρχει, το Πνεύμα Σου εισήλθε σε αυτό και η Αγάπη Σου του έδωσε Ζωή. [2]Και εγώ θα ήμουν πρόθυμος να δω ό,τι Εσύ δημιούργησες σαν να μπορούσε να γίνει αμαρτωλό; [3]Δε θα ήθελα να έχω τέτοιες σκοτεινές και επίφοβες αντιλήψεις. [4]Το όνειρο ενός τρελού δεν αξίζει να είναι η επιλογή μου, αντί για την ομορφιά με την οποία Εσύ έχεις ευλογήσει τη δημιουργία, αντί για την αγνότητα της, τη χαρά της και το αιώνιο γαλήνιο σπίτι της σε Σένα.
2. Και όσο ακόμα παραμένουμε έξω από την πύλη του Ουρανού, ας βλέπουμε τα πάντα μέσω της άγιας όρασης και των ματιών του Χριστού. [2]Όλα τα φαινόμενα ας μας φαίνονται

αγνά, ώστε να τα περάσουμε με αθωότητα και να βαδίσουμε μαζί προς το σπίτι του Πατέρα μας ως αδερφοί και ως οι άγιοι Υιοί του Θεού.

ΜΑΘΗΜΑ 264

Περιβάλλομαι από την Αγάπη του Θεού.

1. Πατέρα, στέκεσαι μπροστά μου και πίσω μου, δίπλα μου, στο μέρος που βλέπω τον εαυτό μου και παντού όπου πηγαίνω. [2]Εσύ βρίσκεσαι σε όλα τα πράγματα που κοιτάζω, στους ήχους που ακούω και σε κάθε χέρι που έρχεται να πιάσει το δικό μου. [3]Σε Εσένα ο χρόνος εξαφανίζεται και ο χώρος γίνεται μια πεποίθηση δίχως νόημα. [4]Γιατί αυτό που περιβάλλει τον Υιό Σου, και τον προστατεύει, είναι η ίδια η Αγάπη. [5]Δεν υπάρχει καμιά Πηγή εκτός από Αυτήν και τίποτα δεν υπάρχει που να μη μοιράζεται την αγιοσύνη Της, ή που να βρίσκεται πέρα από την αδιαίρετη δημιουργία Σου, ή χωρίς την Αγάπη που κρατά όλα τα πράγματα μέσα στον Εαυτό Της. [6]Πατέρα, ο Υιός Σου είναι σαν και Σένα. [7]Εις το Όνομα Σου ερχόμαστε σε Σένα σήμερα, για να είμαστε εν ειρήνη μέσα στην παντοτινή Σου Αγάπη.

2. Αδερφοί μου ενωθείτε μαζί μου σε αυτή την προσευχή. [2]Είναι η προσευχή της σωτηρίας. [3]Δεν πρέπει να ενωθούμε σε ό,τι θα σώσει τον κόσμο μαζί με μας;

ΜΑΘΗΜΑ 265

Η Καλοσύνη της Δημιουργίας, Είναι το Μόνο που Βλέπω.

1. Έχω πράγματι παρεξηγήσει τον κόσμο, επειδή απέδωσα όλες τις αμαρτίες μου σε αυτόν και μετά τις είδα να στρέφονται προς τα μένα. [2]Πόσο άγριες φαίνονταν! [3]Και πόσο γελάστηκα, νομίζοντας πως ό,τι φοβόμουν ήταν στον κόσμο και όχι στο νου μου μονάχα. [4]Σήμερα βλέπω τον κόσμο στην ουράνια καλοσύνη με την οποία η δημιουργία λάμπει. [5]Δεν υπάρχει φόβος σε αυτήν. [6]Καμιά μορφή των αμαρτιών μου ας μην κρύψει το φως του Ουρανού που λάμπει στον κόσμο. [7]Ό,τι καθρεφτίζεται εκεί, είναι στο Νου του Θεού. [8]Οι παραστάσεις που βλέπω καθρεφτίζουν τις σκέψεις μου. [9]Ό νους μου ωστόσο βρίσκεται σε αρμονία με το Νου του Θεού. [10]Και επομένως μπορώ να αντιληφθώ την καλοσύνη της δημιουργίας.

2. Είμαι πρόθυμος να δω τον κόσμο στη γαλήνη, η οποία μόνο και μόνο καθρεφτίζει τις Σκέψεις Σου καθώς και τις δικές μου. [2]Ας θυμάμαι ότι είναι ίδιες και θα δω την καλοσύνη της δημιουργίας.

ΜΑΘΗΜΑ 266

Ο Άγιος Εαυτός μου Κατοικεί σε Σένα, Υιέ του Θεού.

1. Πατέρα, μου έδωσες όλους τους Υιούς Σου για να είναι οι σωτήρες μου και οι σύμβουλοι μου στο φως, αυτοί που φέρνουν την άγια Φωνή Σου σε μένα. [2]Σε αυτούς καθρεφτίζεσαι Εσύ και μέσα σε αυτούς ο Χριστός κοιτάζει προς τα μένα από τον Εαυτό μου. [3]Ας μην ξεχάσει ο Υιός Σου το άγιο Όνομα Σου. [4] Ας μην ξεχάσει ο Υιός Σου την άγια Πηγή του. [5]Ας μην ξεχάσει ο Υιός Σου ότι το όνομα του είναι το Δικό Σου Όνομα.

2. Σήμερα μπαίνουμε στον παράδεισο, καλώντας το Όνομα του Θεού και το δικό μας, αναγνωρίζοντας τον Εαυτό μας στον καθένα από μας, ενωμένοι στην άγια Αγάπη του Θεού. [2]Πόσους σωτήρες μας έχει δώσει ο Θεός! [3]Πώς μπορούμε να χάσουμε το δρόμο προς Αυτόν, όταν Αυτός έχει γεμίσει τον κόσμο με εκείνους που μας οδηγούν σε Αυτόν και μας έχει δώσει την όραση για να τους βλέπουμε;

ΜΑΘΗΜΑ 267

Η Καρδιά μου Χτυπά Μέσα στην Ειρήνη του Θεού.

1. Με περιβάλλει όλη η ζωή που ο Θεός δημιούργησε από την Αγάπη Του. [2]Με καλεί με το κάθε καρδιοχτύπι και με την κάθε αναπνοή, σε κάθε πράξη και κάθε σκέψη. [3]Η ειρήνη γεμίζει την καρδιά μου και πλημμυρίζει το σώμα μου με το σκοπό της συγχώρεσης. [4]Τώρα ο νους μου έχει θεραπευτεί και το καθετί που χρειάζομαι για να σώσω τον κόσμο μου έχει δοθεί. [5]Κάθε καρδιοχτύπι μου φέρνει ειρήνη, κάθε αναπνοή με εμποτίζει με δύναμη. [6]ΕΙμαι ένας αγγελιαφόρος του Θεού, οδηγούμενος από τη Φωνή Του, στηριζόμενος από Αυτόν με αγάπη, για πάντα ατάραχος και εν ειρήνη μέσα στα γεμάτα αγάπη Χέρια Του. [7]Κάθε καρδιοχτύπι καλεί το Όνομα Του και η Φωνή Του απαντά στο καθένα, διαβεβαιώνοντας με ότι βρίσκομαι σπίτι μου σε Αυτόν.
2. Ας ακούσω την Απάντηση Σου και όχι τη δική μου. [2]Πατέρα, η καρδιά μου χτυπά μέσα στην ειρήνη που δημιούργησε η Καρδιά της Αγάπης. [3]Εκεί και μόνο εκεί μπορώ να βρίσκομαι σπίτι μου.

ΜΑΘΗΜΑ 268

Όλα τα Πράγματα Ας Είναι Ακριβώς Όπως Είναι.

1. Κύριε, ας μη γίνω ο κριτής Σου σήμερα και Σε κατακρίνω. [2]Ας μην προσπαθήσω να παραποιήσω τη δημιουργία Σου και να της δώσω αρρωστημένες μορφές. [3]Ας είμαι πρόθυμος να αποσύρω τις επιθυμίες μου από την ενότητα της και έτσι να την αφήσω να είναι όπως Εσύ τη δημιούργησες. [4]Γιατί έτσι θα μπορέσω κι εγώ να αναγνωρίσω τον Εαυτό μου όπως Εσύ με δημιούργησες. [5]Από την Αγάπη δημιουργήθηκα και στην Αγάπη θα παραμείνω για πάντα. [6]Τι μπορεί να με τρομάξει, όταν αφήνω όλα τα πράγματα να είναι ακριβώς όπως είναι;
2. Ας μην είναι βλάσφημος η όραση μας σήμερα κι ας μην ακούσουν τα αυτιά μας γλώσσες που λένε ψέματα. [2]Μόνο η πραγματικότητα είναι ελεύθερη από τον πόνο. [3]Μόνο η πραγματικότητα είναι ελεύθερη από απώλειες. [4]Μόνο η πραγματικότητα είναι εντελώς ασφαλής. [5]Και μόνον αυτή αναζητάμε σήμερα.

ΜΑΘΗΜΑ 269

Η Όραση μου Πηγαίνει να Δει το Πρόσωπο του Χριστού.

1. Ζητώ να ευλογήσεις την όραση μου σήμερα. [2]Αυτή είναι το όργανο που Εσύ έχεις διαλέξει να γίνει το μέσο για να αντιληφθώ τα λάθη μου και να δω πέρα από αυτά. [3]Μου έχει ανατεθεί να βρω μια νέα αντίληψη μέσω του Οδηγού που Εσύ μου έδωσες, και μέσω των μαθημάτων Του να ξεπεράσω την αντίληψη και να επιστρέψω στην αλήθεια. [4]Ζητώ την ψευδαίσθηση που υπερβαίνει όλες τις ψευδαισθήσεις που έπλασα. [5]Σήμερα διαλέγω να δω έναν κόσμο συχωρεμένο, στον οποίο ο καθένας μου δείχνει το πρόσωπο του Χριστού και με διδάσκει πως ό,τι κοιτάζω μου ανήκει και ότι τίποτα δεν υπάρχει εκτός από τον Άγιο Υιό Σου.
2. Σήμερα, η όραση μας είναι πράγματι ευλογημένη. [2]Μοιραζόμαστε μια όραση, καθώς κοιτάζουμε το πρόσωπο Αυτού που ο Εαυτός Του είναι ο δικός μας Εαυτός. [3]Είμαστε ένα, εξαιτίας Αυτού που είναι ο Υιός του Θεού και ο Ίδιος μας ο Εαυτός.

ΜΑΘΗΜΑ 270

Δεν Θα Χρησιμοποιήσω τα Μάτια του Σώματος Σήμερα.

1. Πατέρα, η όραση του Χριστού είναι το δώρο Σου για μένα και έχει την δύναμη να μεταφράζει όλα αυτά που βλέπουν τα μάτια του σώματος στη θέα ενός συγχωρημένου κόσμου. [2]Πόσο λαμπρός και γεμάτος χάρη είναι αυτός ο κόσμος! [3]Κι ωστόσο πόσα ακόμη πράγματα που δεν μπορεί να δώσει η όραση θα δω σε αυτόν. [4]Ο συχωρεμένος κόσμος σημαίνει ότι ο Υιός Σου αναγνωρίζει τον Πατέρα του, αφήνει τα όνειρα του να

προσκομιστούν στην αλήθεια και αναμένει με προσδοκία την μία ακόμη στιγμή στην οποία ο χρόνος τελειώνει για πάντα, καθώς η μνήμη Σου επιστρέφει σε αυτόν. 5Και τώρα το Θέλημα του είναι ένα με το Δικό Σου. 6Η αποστολή του τώρα είναι μόνο και μόνο η Δική Σου αποστολή και όλες οι σκέψεις εκτός από τις Δικές Σου έχουν φύγει.
2. Η γαλήνη της σημερινής ημέρας θα ευλογήσει τις καρδιές μας και μέσα από αυτές η ειρήνη θα έρθει σε όλους. 2Ο Χριστός είναι τα μάτια μας σήμερα.
3Και μέσω της όρασης Του προσφέρουμε θεραπεία στον κόσμο μέσω Αυτού,
του άγιου Υιού που ο Θεός δημιούργησε ακέραιο.

6. Τι Είναι ο Χριστός;

1. Ο Χριστός είναι ο Υιός του Θεού, όπως Αυτός Τον δημιούργησε. 2Είναι ο Εαυτός που μοιραζόμαστε, ενώνοντας μας τον ένα με τον άλλο, καθώς επίσης και με το Θεό. 3Είναι η Σκέψη που εξακολουθεί να κατοικεί μέσα στο Νου που είναι η Πηγή Του. 4Δεν έχει φύγει από το άγιο σπίτι Του, ούτε έχει χάσει την αθωότητα στην οποία δημιουργήθηκε. 5ΚατοικεI για πάντα αμετάβλητος στο Νου του Θεού.
2. Ο Χριστός είναι ο κρίκος που σε κρατά ενωμένο με το Θεό και εγγυάται ότι ο αποχωρισμός δεν είναι τίποτα περισσότερο από μια ψευδαίσθηση απόγνωσης, επειδή η ελπίδα θα παραμείνει για πάντα μέσα σε Αυτόν. 2Ο νους σου είναι μέρος του Δικού Του Νου και ο Δικός Του Νους μέρος του δικού σου. 3Ο Χριστός είναι το μέρος όπου βρίσκεται η Απάντηση του Θεού, εκεί όπου όλες οι αποφάσεις έχουν ήδη παρθεί και τα όνειρα έχουν τελειώσει. 4Τίποτα από αυτά που αντιλαμβάνονται τα μάτια του σώματος δεν Τον αγγίζουν. 5Γιατί αν και ο Πατέρας Του έβαλε σε Αυτόν το μέσο για τη σωτηρία σου αυτός ωστόσο εξακολουθεί να είναι ο Εαυτός που, όπως ο Πατέρας Του, δε γνωρίζει καμιά αμαρτία.
3. Η κατοικία του Αγίου Πνεύματος, και σπίτι Του μονάχα στο Θεό, ο Χριστός παραμένει εν ειρήνη μέσα στον Ουρανό του άγιου νου σου. 2Αυτό είναι το μόνο μέρος του εαυτού σου που είναι στ' αλήθεια πραγματικό. 3Τα υπόλοιπα είναι όνειρα. 4Αυτά όμως τα όνειρα θα δοθούν στο Χριστό, για να εξαφανιστούν μπροστά στη δόξα Του και να σου αποκαλύψουν επιτέλους τον άγιο Εαυτό σου, το Χριστό.
4. Το Άγιο Πνεύμα εκτείνεται από το Χριστό μέσα σου σε όλα τα όνειρα σου και τα καλεί να έρθουν σε Αυτόν, για να μεταφραστούν στην αλήθεια. 2Αυτός θα τα ανταλλάξει για το τελικό όνειρο που ο Θεός όρισε ως το τέλος των ονείρων. 3Γιατί όταν η συγχώρεση ευλογήσει τον κόσμο και η ειρήνη έχει έρθει στον κάθε Υιό του Θεού, τι θα μπορούσε να υπάρχει που να κρατά τα πράγματα αποχωρισμένα, τι απομένει να δεις εκτός από το πρόσωπο του Χριστού;
5. Και για πόσο καιρό θα φαίνεται αυτό το άγιο πρόσωπο, όταν είναι μόνο και μόνο το σύμβολο ότι ο χρόνος της μάθησης έχει τώρα τελειώσει και ο στόχος της Επανόρθωσης έχει επιτέλους επιτευχθεί; 2Ας επιδιώκουμε λοιπόν να βρούμε το πρόσωπο του Χριστού και να μην κοιτάζουμε τίποτα άλλο. 3Όταν βλέπουμε τη δόξα Του, θα γνωρίζουμε ότι δεν έχουμε ανάγκη τη μάθηση ή την αντίληψη ή το χρόνο ή τίποτα άλλο εκτός από τον άγιο Εαυτό, το Χριστό που ο Θεός δημιούργησε ως τον Υιό Του.

ΜΑΘΗΜΑ 271

Του Χριστού την όραση θα χρησιμοποιήσω σήμερα.

1. Κάθε μέρα, κάθε ώρα, κάθε στιγμή, διαλέγω αυτά που θέλω να κοιτάξω, τους ήχους που θέλω να ακούσω, τις μαρτυρίες για αυτά που θέλω να είναι η αλήθεια για μένα. 2Σήμερα διαλέγω να κοιτάξω ό,τι ο Θεός θα ήθελε να δω, να ακούσω τη Φωνή του Θεού και να αναζητήσω τις μαρτυρίες για ό,τι είναι αληθινό στη δημιουργία του Θεού. 3Στην όραση του Χριστού, ο κόσμος και η δημιουργία του Θεού συναντιούνται και, καθώς έρχονται σε επαφή, όλη η αντίληψη εξαφανίζεται. 4Η αγαθή Του όραση λυτρώνει τον κόσμο από το θάνατο, γιατί το καθετί που Αυτός κοιτάζει πρέπει να ζήσει και να θυμηθεί τον Πατέρα και τον Υιό, το Δημιουργό ενωμένο με τη δημιουργία.

2. Πατέρα, η όραση του Χριστού, είναι ο δρόμος προς τα Σένα. [2]Ό,τι βλέπει Αυτός, προσκαλεί τη μνήμη Σου να επιστρέψει σε μένα. [3]Και αυτό διαλέγω να είναι ό,τι θα ήθελε να βλέπω σήμερα.

ΜΑΘΗΜΑ 272

Πώς Μπορούν οι Ψευδαισθήσεις να Ικανοποιούν τον Υιό του Θεού;

1. Πατέρα, η αλήθεια ανήκει σε μένα. [2]Το σπίτι μου έχει τοποθετηθεί στον Ουρανό από το Θέλημα Σου και το δικό μου. [3]Μπορούν τα όνειρα να με ευχαριστούν; [4]Μπορούν να μου φέρουν ευτυχία οι ψευδαισθήσεις; [5]Τι άλλο εκτός από τη μνήμη Σον μπορεί να ικανοποιεί τον Υιό Σου; [6]Δε θα δεχτώ τίποτα λιγότερο από ό,τι Εσύ μου έχεις δώσει. [Π]εριβάλλομαι από την Αγάπη Σου, για πάντα γαλήνιος, για πάντα καλόκαρδος, για πάντα ασφαλής. [8]Ο Υιός του Θεού πρέπει να είναι όπως Εσύ τον Δημιούργησες.
2. Σήμερα παραβλέπουμε τις ψευδαισθήσεις. [2]Και αν ακούσουμε τον πειρασμό να μας καλεί σε ένα όνειρο, γυρίζουμε και ρωτάμε τον εαυτό μας αν εμείς, οι Υιοί του Θεού, θα μπορούσαμε να μείνουμε ευχαριστημένοι με τα όνειρα, όταν ο Ουρανός μπορεί να είναι η επιλογή μας τόσο εύκολα όσο και η κόλαση και όταν η αγάπη θα αντικαταστήσει ευχαρίστως όλους τους φόβους.

ΜΑΘΗΜΑ 273

Η Γαλήνη της Ειρήνης του Θεού Είναι Δική μου.

1. Ίσως είμαστε έτοιμοι σήμερα για μια μέρα ατάραχης ηρεμίας. [2]Αν αυτό δεν είναι ακόμα δυνατό, είμαστε ευχαριστημένοι και περισσότερο και από ικανοποιημένοι να μάθουμε πώς μπορεί να πραγματοποιηθεί μια τέτοια μέρα. [3]Αν κλονιστούμε από μια ταραχή, ας μάθουμε πώς να την αψηφήσουμε και να επιστρέψουμε στην ειρήνη. [4]Χρειαζόμαστε μόνο και μόνο να πούμε στο νου μας με βεβαιότητα ότι η «γαλήνη της ειρήνης του Θεού είναι δική μου» και τίποτα δε θα ενοχλήσει την ειρήνη που ο Ίδιος ο Θεός έχει δώσει στον Υιό Του.
2. *Πατέρα, η ειρήνη Σου είναι δική μου. [2]Τι ανάγκη έχω να φοβάμαι πως κάτι μπορεί να μου κλέψει ό,τι Εσύ θα ήθελες να κρατήσω! [3]Δεν μπορώ να χάσω τα δώρα Σου για μένα. [4]Και έτσι η ειρήνη που έδωσες στον Υιό Σου, θα εξακολουθεί να είναι μαζί μου μέσα στη γαλήνη και τη δική μου αιώνια αγάπη για Σένα.*

ΜΑΘΗΜΑ *274*

Η Σημερινή Ημέρα Ανήκει στην Αγάπη. Ας Μη Φοβάμαι.

1. Πατέρα, σήμερα είμαι πρόθυμος να αφήσω όλα τα πράγματα να είναι όπως Εσύ τα δημιούργησες και να δώσω στον Υιό Σου την τιμή που οφείλεται στην αθωότητα τον, την αγάπη του αδερφού προς τον αδερφό του και Φίλο του. [2]Με αυτό λυτρώνομαι. [3]Και με αυτό η αλήθεια θα εισέλθει εκεί που ήταν οι ψευδαισθήσεις, το φως θα αντικαταστήσει όλο το σκοτάδι και ο Υιός Σου θα γνωρίζει ότι είναι όπως Εσύ τον δημιούργησες.
2. Μια ιδιαίτερη ευλογία έρχεται σε μας σήμερα από Αυτόν που είναι ο Πατέρας μας. [2]Δώσε Του αυτήν τη μέρα και δε θα υπάρχει φόβος σήμερα, επειδή η μέρα έχει δοθεί στην Αγάπη.

ΜΑΘΗΜΑ 275

Η θεραπευτική Φωνή του Θεού προστατεύει ὀλα τα πράγματα σήμερα.

1. Ας ακούσω σήμερα τη Φωνή του. Θεού, η Οποία λέει ένα πανάρχαιο μάθημα το οποίο δεν είναι πιο αληθινό σήμερα από οποιαδήποτε άλλη μέρα. [2]Αυτή όμως η μέρα έχει διαλεχτεί ως η ώρα στην οποία θα αναζητήσουμε και θα ακούσουμε και θα μάθουμε και θα

καταλάβουμε. [3]Ελα μαζί μου να ακούσεις. [4]Γιατί η Φωνή για το Θεό μας λέει πράγματα που δεν μπορούμε να καταλάβουμε μόνοι μας ή να μάθουμε χωριστά. [5]Αυτός είναι ο λόγος που όλα τα πράγματα είναι προστατευμένα. [6]Κι εκεί βρίσκεται η θεραπεία της Φωνής για το Θεό.
2. Η θεραπευτική Φωνή Σου προστατεύει όλα τα πράγματα σήμερα και έτσι αφήνω όλα τα πράγματα σε Σένα. [2]Δε χρειάζεται να αγωνιώ για τίποτα. [3]Γιατί η Φωνή Σου θα μου πει τι να κάνω και πού να πάω, σε ποιον να μιλήσω και τι να πω, τι σκέψεις να σκεφτώ, τι λόγια να δώσω στον κόσμο. [4]Η ασφάλεια που φέρνω μαζί μου μου δίνεται. [5]Πατέρα, η Φωνή Σου προστατεύει όλα τα πράγματα μέσα από μένα.

ΜΑΘΗΜΑ 276

Ο Λόγος του Θεού μου δίνεται για να μιλήσω.

1. Ποιος είναι ο Λόγος του Θεού; [2]«Ο υιός Μου είναι αγνός και άγιος όπως ο Εαυτός Μου.» [3]Και έτσι ο Θεός έγινε ο Πατέρας του Υιού που αγαπά, γιατί έτσι Τον δημιούργησε. [4]Αυτός είναι ο Λόγος που ο Υιός Του δε δημιούργησε με Αυτόν, επειδή από αυτόν το Λόγο γεννήθηκε ο Υιός Του. [5]Ας δεχτούμε την Πατρότητα Του και όλα θα μας δοθούν. [6]Αν αρνηθούμε ότι δημιουργηθήκαμε από την Αγάπη Του, αρνούμαστε τον Εαυτό μας και είμαστε αβέβαιοι για το ποιοι είμαστε, Ποιος είναι ο Πατέρας μας και ποιος είναι ο σκοπός για τον οποίο έχουμε έρθει. [7]Κι ωστόσο χρειαζόμαστε μόνο και μόνο να αναγνωρίσουμε Αυτόν που μας έδωσε το Λόγο Του στη δημιουργία μας, για να Τον θυμηθούμε και έτσι να ανακαλέσουμε τον Εαυτό μας.
2. Πατέρα, ο Λόγος Σου είναι δικός μου. [2]Και αυτόν το Λόγο είμαι πρόθυμος να μιλήσω σε όλους τους αδερφούς μου, οι οποίοι μου δίνονται για να τους αγαπώ όπως τους δικούς μου, όπως αγαπιέμαι και ευλογούμαι και σώζομαι από Εσένα.

ΜΑΘΗΜΑ 277

Ας μην δεσμεύσω τον Υιό Σου με τους νόμους που έφτιαξα.

1. Ο Υιός Σου είναι ελεύθερος. Πατέρα μου. [2]Ας μην τον δεσμεύσω με τους νόμους που έφτιαξα για να κυβερνήσω το σώμα. [3]Αυτός δεν υπόκειται σε κανένα από τους νόμους που έφτιαξα και με τους οποίους προσπαθώ να κάνω το σώμα πιο ασφαλές. [4]Αυτός δεν αλλάζει από ό,τι είναι μεταβλητό. [5]Αυτός δεν είναι σκλάβος σε κανένα νόμο του χρόνου. [6]Αυτός είναι όπως Εσύ τον δημιούργησες, επειδή δεν γνωρίζει κανένα νόμο εκτός από το νόμο της αγάπης.
Ας μην λατρεύουμε τα είδωλα κι ας μην πιστεύουμε σε κανένα νόμο που θα έπλαθε η ειδωλολατρία για να κρύψει την ελευθερία του Υιού του Θεού. [2]Ο Υιός του Θεού δεν περιορίζεται από τίποτα εκτός από τις πεποιθήσεις του. [3]Αυτός είναι πολύ πιο πάνω από την πίστη του στη σκλαβιά ή την ελευθερία. [4]Είναι ελεύθερος, επειδή είναι ο Υιός του Πατέρα του. [5]Και δεν μπορεί να είναι δέσμιος, εκτός αν η αλήθεια του Θεού μπορεί να λέει ψέματα κι αν ο Θεός μπορεί να θέλει να εξαπατήσει τον Εαυτό Του.

ΜΑΘΗΜΑ 278

Αν είμαι δέσμιος, ο Πατέρας μου δεν είναι ελεύθερος.

1. Αν δεχτώ ότι είμαι φυλακισμένος μέσα σε ένα σώμα, σε έναν κόσμο όπου όλα τα πράγματα που φαίνονται να ζουν φαίνονται και να πεθαίνουν, τότε ο Πατέρας μου είναι φυλακισμένος μαζί με μένα. [2]Αυτό πιστεύω όταν ισχυρίζομαι ότι πρέπει να υπακούω τους νόμους που ο κόσμος υπακούει και ότι τα ελαττώματα και οι αμαρτίες που αντιλαμβάνομαι είναι πραγματικά και δεν μπορούν να ξεπεραστούν. [3]Αν είμαι δέσμιος, κατά οποιοδήποτε τρόπο, δε γνωρίζω τον Πατέρα μου ούτε τον Εαυτό μου. [4]Και είμαι ξεκομμένος από όλη την πραγματικότητα. [5]Γιατί η αλήθεια είναι ελεύθερη και ό,τι είναι δέσμιο δεν είναι μέρος

της αλήθειας.
2. Πατέρα, δε ζητώ τίποτα παρά μόνο την αλήθεια. [2] Έχω σκεφτεί πολλές ανόητες σκέψεις για τον εαυτό μου και τη δημιουργία μου και έχω φέρει ένα όνειρο φόβου στο νου μου. [3]Σήμερα, δε θα ήθελα να ονειρευτώ. [4]Διαλέγω το δρόμο προς τα Σένα αντί για την τρέλα και αντί για το φόβο. [5]Γιατί η αλήθεια είναι ασφαλής και μόνο η αγάπη είναι σίγουρη.

<u>ΜΑΘΗΜΑ 279</u>

Η ελευθερία της δημιουργίας υπόσχεται την δική μου ελευθερία.

1. Το τέλος των ονείρων είναι μια υπόσχεση που μου έχει δοθεί, επειδή ο Υιός του Θεού δεν εγκαταλείπεται από την Αγάπη Του. [2]Μόνο στα όνειρα υπάρχει μια ώρα στην οποία φαίνεται να είναι φυλακισμένος και να περιμένει μια μελλοντική ελευθερία και ίσως ούτε κι αυτή. [3]Στην πραγματικότητα όμως τα όνειρα του έχουν τελειώσει και η αλήθεια έχει πάρει τη θέση τους. [4]Και τώρα η ελευθερία είναι ήδη δική του. [5]Πρέπει να περιμένω αλυσοδεμένος, όταν οι αλυσίδες έχουν κοπεί και ο Θεός μου προσφέρει τώρα την ελευθερία;
2. θα δεχτώ τις υποσχέσεις Σου σήμερα και θα δώσω την πίστη μου σε αυτές. [2]Ο Πατέρας μου αγαπά τον Υιό που δημιούργησε ως το Δικό Του Υιό. [3]Θα αρνιόσουν Εσύ τα δώρα που έδωσες σε μένα;

<u>ΜΑΘΗΜΑ 280</u>

Τι περιορισμούς μπορώ να βάλω στον Υιό του Θεού;

Αυτόν που ο Θεός δημιούργησε δίχως περιορισμούς είναι ελεύθερος. [2]Μπορώ να επινοήσω τη φυλάκιση του, αλλά μόνο στις ψευδαισθήσεις, όχι στην αλήθεια. [3]Καμιά Σκέψη του Θεού δεν έχει φύγει από το Νου του Πατέρα της. [4]Καμιά Σκέψη του Θεού δεν περιορίζεται καθόλου. [5]Κάθε Σκέψη του Θεού είναι για πάντα αγνή. [6]Μπορώ να βάλω περιορισμούς στον Υιό του Θεού, ο Πατέρας του οποίου τον θέλησε να είναι δίχως περιορισμούς και όπως ο Ίδιος στην ελευθερία και την αγάπη;
2. Σήμερα ας τιμήσω τον Υιό Σου, γιατί μόνο έτσι βρίσκω το δρόμο προς τα Σένα. [2]Πατέρα, δε βάζω περιορισμούς στον Υιό που Εσύ αγαπάς και Εσύ δημιούργησες απεριόριστο. [3]Η τιμή που δίνω σε αυτόν είναι Δική Σου και ό,τι είναι Δικό Σου ανήκει και σε μένα.

<u>7. Τι Είναι το Άγιο Πνεύμα;</u>

1. Το Άγιο Πνεύμα παρεμβάλλεται μεταξύ των ψευδαισθήσεων και της αλήθειας. [2]Επειδή Αυτός πρέπει να γεφυρώσει το χάσμα μεταξύ της πραγματικότητας και των ονείρων, η αντίληψη οδηγεί στη γνώση μέσω της χάρης που Του έχει δώσει ο Θεός ως το δώρο Του στον καθένα που στρέφεται σε Αυτόν για την αλήθεια. [3]Μέσω της γέφυρας που παρέχει Αυτός, όλα τα όνειρα προσκομίζονται στην αλήθεια για να εξαφανιστούν μπροστά στο φως της γνώσης. [4]ΕκεΙ οι θέες και οι ήχοι εγκαταλείπονται για πάντα. [5]Και εκεί που γίνονταν αντιληπτοί προηγουμένως η συγχώρεση κάνει δυνατό το γαλήνιο τέλος της αντίληψης.
2. Ο στόχος που θέτει η διδαχή του Αγίου Πνεύματος είναι ακριβώς αυτό το τέλος των ονείρων. [2]Γιατί οι θέες και οι ήχοι πρέπει να μεταφραστούν από τις μαρτυρίες του φόβου στις μαρτυρίες της αγάπης. [3]Και όταν αυτό πραγματοποιηθεί πλήρως, η μάθηση θα έχει πετύχει το μοναδικό στόχο που έχει στ' αλήθεια. [4]Γιατί η μάθηση, όπως το Άγιο Πνεύμα την οδηγεί προς την έκβαση που αντιλαμβάνεται για αυτήν, γίνεται το μέσο για να υπερβεί τον εαυτό της και να αντικατασταθεί από την Αιώνια Αλήθεια.
3. Αν γνώριζες μονάχα πόσο λαχταρά ο Πατέρας σου να αναγνωρίσεις την αθωότητα σου, δε θα άφηνες τη Φωνή Του να κάνει εκκλήσεις ματαίως, ούτε θα γύριζες την πλάτη σου σε ό,τι Αυτός προσφέρει για να αντικαταστήσει τις τρομακτικές παραστάσεις και τα τρομαχτικά όνειρα που έπλασες. [2]Το Άγιο Πνεύμα καταλαβαίνει τα μέσα που έπλασες και με τα οποία θα ήθελες να πετύχεις ό,τι είναι για πάντα ανεπίτευκτο. [3]Και αν τα προσφέρεις σε Αυτόν,

Αυτός θα χρησιμοποιήσει τα μέσα που έπλασες για εξορία, για να αποκαταστήσει το νου σου εκεί που είναι αληθινά σπίτι του.
4. Από τη γνώση, όπου έχει τοποθετηθεί από το Θεό, το Άγιο Πνεύμα σε καλεί να αφήσεις τη συγχώρεση να δοθεί στα όνειρα σου και να αποκατασταθείς στην ψυχική υγεία και την ειρήνη. [2]Χωρίς τη συγχώρεση, τα όνειρα σου θα συνεχίσουν να σε τρομάζουν. [3]Και η μνήμη όλης της Αγάπης του Πατέρα δε θα επιστρέψει για να κάνει γνωστό ότι το τέλος των ονείρων έχει έρθει.
5. Δέξου το Δώρο του Πατέρα σου. [2]Είναι ένα κάλεσμα από την Αγάπη προς την Αγάπη, για να παραμείνει η Αγάπη απλώς και μόνο όπως είναι. [3]Το Άγιο Πνεύμα είναι το δώρο Του, με το οποίο η γαλήνη του Ουρανού επιστρέφει στον αγαπημένο Υιό του Θεού. [4]Θα αρνιόσουν να αναλάβεις το έργο της ολοκλήρωσης του Θεού, όταν το μόνο που θέλει Αυτός είναι η δική σου ολοκλήρωση;

ΜΑΘΗΜΑ 281

Δεν μπορώ να πληγωθώ από τίποτα παρά μόνο από τις σκέψεις μου.

1. *Πατέρα, ο Υιός Σου είναι τέλειος. [2]Όταν νομίζω ότι πληγώνομαι, κατά οποιοδήποτε τρόπο, είναι επειδή έχω ξεχάσει ποιος είμαι και ότι είμαι όπως Εσύ με δημιούργησες. [3]Οι Σκέψεις Σου μπορούν να μου φέρουν μόνο ευτυχία. [4]Αν είμαι ποτέ λυπημένος ή πληγωμένος ή άρρωστος, έχω ξεχάσει αυτά που σκέπτεσαι Εσύ και έχω βάλει τις ασήμαντες, δίχως νόημα ιδέες μου στο μέρος όπου οι Σκέψεις Σου ανήκουν και όπου βρίσκονται. [5]Δεν μπορώ να πληγωθώ από τίποτα, παρά μόνο από τις σκέψεις μου. [6]Οι Σκέψεις που σκέφτομαι με Σένα μπορούν μονάχα να ευλογήσουν. [7]Μόνο οι Σκέψεις που σκέφτομαι με Σένα είναι αληθινές.*
2. Δε θα πληγώσω τον εαυτό μου σήμερα. [2]Γιατί είμαι υπεράνω κάθε πόνου. [3]Ο Πατέρας μου με έβαλε στον Ουρανό και με προστατεύει. [4]Και εγώ δε θα ήθελα να επιτεθώ στον Υιό που Αυτός αγαπά, γιατί ό,τι Αυτός αγαπά είναι και δικό μου για να το αγαπώ.

ΜΑΘΗΜΑ 282

Δεν θα φοβηθώ την αγάπη σήμερα.

1. Αν μπορούσα να συνειδητοποιήσω, σήμερα, μονάχα αυτό, η σωτηρία θα γινόταν μια πραγματικότητα για όλο τον κόσμο. [2]Αυτή είναι η απόφαση, να μην είμαι τρελός και να δεχτώ τον εαυτό μου όπως ο Ίδιος, ο Θεός, ο Πατέρας μου και η Πηγή μου, με δημιούργησε. [3]Αυτή είναι η σταθερή απόφαση να μην κοιμάμαι στα όνειρα του θανάτου, ενώ η αλήθεια παραμένει για πάντα ζωντανή στη χαρά της αγάπης. [4]Και αυτή είναι η επιλογή να αναγνωρίσω τον Εαυτό που ο Θεός δημιούργησε ως τον Υιό που αγαπά και ο Οποίος παραμένει ο μοναδικός μου Εαυτός.
2. *Πατέρα, το Όνομα Σου είναι Αγάπη και το ίδιο είναι και το δικό μου όνομα. [2]Αυτή είναι η αλήθεια. [3]Και μπορεί να αλλάξει η αλήθεια απλώς με το να της δώσω ένα άλλο όνομα; [4]Το όνομα του φόβου είναι απλώς ένα λάθος. [5]Ας μην φοβάμαι την αλήθεια σήμερα.*

ΜΑΘΗΜΑ 283

Ο Αληθινός μου Εαυτός κατοικεί σε Σένα.

1. *Πατέρα, έπλασα μια εικόνα του εαυτού μου και είναι αυτή η εικόνα που αποκαλώ Υιό τον Θεού. [2]Η δημιουργία ωστόσο είναι όπως ήταν πάντοτε, γιατί η δημιουργία Σου είναι αμετάβλητη. [3]Ας μη λατρεύω τα είδωλα. Είμαι αυτός που ο Πατέρας μου αγαπά. [5]Η αγιοσύνη μου παραμένει το φως του Ουρανού και η Αγάπη του Θεού. [6]Δεν είναι ασφαλές ό,τι Εσύ αγαπάς; [Δ]εν είναι το φως του Ουρανού άπειρο; [8]Δεν είναι ο Υιός Σου ο αληθινός μου Εαυτός, όταν Εσύ δημιούργησες το καθετί που υπάρχει;*
2. Τώρα είμαστε ένα στον κοινό μας Εαυτό, με το Θεό τον Πατέρα μας ως τη μοναδική μας

Πηγή και κάθε δημιούργημα ως μέρος του εαυτού μας. [2]Και έτσι ευλογούμε όλα τα πράγματα, ενωμένοι με αγάπη με όλο τον κόσμο, που η συγχώρεση μας έχει κάνει ένα με μας.

ΜΑΘΗΜΑ 284

Μπορώ να επιλέξω να αλλάξω όλες τις σκέψεις που πληγώνουν.

1. Η απώλεια δεν είναι απώλεια, όταν γίνει σωστά αντιληπτή. [2]Ο πόνος είναι αδύνατος. [3]Δεν υπάρχει θλίψη που να έχει κάποια αιτία. [4]Και η οποιαδήποτε δυστυχία δεν είναι τίποτα παρά μόνο ένα όνειρο. [5]Αυτή είναι η αλήθεια, η οποία στην αρχή πρέπει να ειπωθεί και μετά να ξαναειπωθεί πολλές φορές, ύστερα πρέπει να γίνει δεχτή ως μερικώς αληθινή, με πολλές επιφυλάξεις. [6]Μετά πρέπει να εξετάζεται σοβαρά όλο και πιο πολύ και τελικά να γίνει δεχτή ως απολύτως αληθινή. [7]Μπορώ να διαλέξω να αλλάξω όλες τις σκέψεις που πληγώνουν. [8]Και είμαι πρόθυμος να προχωρήσω πέρα από αυτά τα λόγια σήμερα και πέρα από όλες τις επιφυλάξεις και να φτάσω στην πλήρη αποδοχή της αλήθειας που περιέχουν αυτά τα λόγια.
2. *Πατέρα, ό,τι έχεις δώσει Εσύ δεν μπορεί να πληγώνει και επομένως η θλίψη και ο πόνος πρέπει να είναι αδύνατα. [2]Ας μην παραλείψω να Σε εμπιστευτώ σήμερα, αποδεχόμενος μονάχα τα χαρούμενα πράγματα ως τα δώρα Σου, αποδεχόμενος μονάχα τα χαρούμενα πράγματα ως την αλήθεια.*

ΜΑΘΗΜΑ 285

Η αγιοσύνη μου ακτινοβολεί με λαμπρότητα και διαύγεια σήμερα.

1. Σήμερα ξυπνώ με χαρά, αναμένοντας να μου συμβούν μόνο τα χαρούμενα πράγματα του Θεού. [2]Ζητώ να μου συμβούν μόνο αυτά τα πράγματα και συνειδητοποιώ ότι η πρόσκληση μου θα απαντηθεί από τις σκέψεις οι οποίες έχουν σταλεί από μένα. [3]Και θα ζητώ μόνο χαρούμενα πράγματα την στιγμή που θα δεχτώ την αγιοσύνη μου. [4]Γιατί ποιο θα ήταν το όφελος του πόνου για μένα, ποιο σκοπό θα εκπλήρωνε η δυστυχία μου και πώς θα με ωφελούσε η θλίψη και η απώλεια, αν η τρέλα φύγει από μένα σήμερα και δεχτώ την αγιοσύνη μου στη θέση της;
2. *Πατέρα, η αγιοσύνη μου είναι η Δική Σου αγιοσύνη. [2]Ας αναγαλλιάζω μέσα σε αυτήν και μέσω της συγχώρεσης ας αποκατασταθώ στην ψυχική υγεία. [3]Ο Υιός Σου εξακολουθεί να είναι όπως Εσύ τον δημιούργησες. [4]Η αγιοσύνη μου είναι μέρος του εαυτού μου καθώς επίσης και του Δικού Σου Εαυτού. [5]Τι μπορεί να αλλάξει την Ίδια την Αγιοσύνη;*

ΜΑΘΗΜΑ 286

Η σιωπή του Ουρανού αγκαλιάζει την καρδιά μου σήμερα.

I. *Πατέρα, πόσο γαλήνια είναι σήμερα! [2]Πόσο ήσυχα τακτοποιούνται όλα τα πράγματα! [3]Αυτή είναι η μέρα που έχει επιλεγεί ως η ώρα στην οποία έρχομαι να καταλάβω το μάθημα ότι, δεν υπάρχει ανάγκη να κάνω τίποτα. [4]Σε Σένα κάθε επιλογή έχει ήδη γίνει. [5]Σε Σένα κάθε διαμάχη έχει διευθετηθεί. [6]Σε Σένα το καθετί που ελπίζω να βρω μου έχει ήδη δοθεί. [7]Η ειρήνη Σου είναι δική μου. [8]Η καρδιά μου είναι ήρεμη και ο νους μου αναπαύεται. [9]Ή Αγάπη Σου είναι ο Ουρανός και η Αγάπη Σου είναι δική μου.*
2. Η γαλήνη της σημερινής ημέρας θα μας δώσει την ελπίδα ότι έχουμε βρει τον δρόμο και έχουμε ταξιδέψει πολύ πάνω σε αυτόν προς έναν εντελώς σίγουρο στόχο. [2]Σήμερα δε θα αμφιβάλλουμε το τέλος που ο Ίδιος ο Θεός μας έχει υποσχεθεί. [3]Εμπιστευόμαστε Αυτόν και τον Εαυτό μας, ο Οποίος εξακολουθεί να είναι ένα με Αυτόν.

ΜΑΘΗΜΑ 287

Εσύ είσαι ο στόχος μου, Πατέρα μου. Μόνον Εσύ.

1. Πού θα ήθελα να πάω εκτός από τον Ουρανό; [2]Τι θα μπορούσε να είναι ένα υποκατάστατο για την ευτυχία; [3]Τι άλλο δώρο θα προτιμούσα μπροστά στην ειρήνη του Θεού; [4]Τι θησαυρό θα ήθελα να αναζητήσω και να βρω και να κρατήσω, που να μπορεί να συγκριθεί με τον Εαυτό μου; [3]Και θα προτιμούσα να ζω με το φόβο, παρά με την Αγάπη;
2. *Εσύ είσαι ο στόχος μου, Πατέρα μου. [2]Τι άλλο εκτός από Σένα θα επιθυμούσα να έχω; [3]Τί άλλο δρόμο εκτός από αυτόν που οδηγεί σε Σένα θα επιθυμούσα να βαδίσω! [4]Και τι άλλο εκτός από τη θύμηση Σου θα μου έκανε γνωστό το τέλος των ονείρων και των μάταιων υποκατάστατων της αλήθειας; [5]Εσύ είσαι ο μόνος μου στόχος. [6]Ο Υιός Σου είναι πρόθυμος να είναι όπως Εσύ τον δημιούργησες. [7]Με ποιον άλλο τρόπο εκτός από αυτόν θα περίμενα να αναγνωρίσω τον Εαυτό μου και να είμαι εναρμονισμένος με Αυτόν;*

ΜΑΘΗΜΑ 288

Ας ξεχάσω το παρελθόν του αδερφού μου σήμερα.

1. Αυτή είναι η σκέψη που οδηγεί σε Σένα και με φέρνει στο στόχο μου. [2]Δεν μπορώ να έρθω σε Σένα χωρίς τον αδερφό μου. [3]Και για να γνωρίσω την Πηγή μου, πρέπει να αναγνωρίσω πρώτα ό,τι Εσύ δημιούργησες ενωμένο με μένα. [4]Του αδερφού μου είναι το χέρι που με οδηγεί στο δρόμο προς τα Σένα. [5]Οι αμαρτίες του είναι στο παρελθόν μαζί με τις δικές μου, σώζομαι επειδή το παρελθόν έχει εξαφανιστεί. [6]Ας μην το φυλάω μέσα στην καρδιά μου, γιατί διαφορετικά θα χάσω το δρόμο που βαδίζω προς τα Σένα. [7]Ο αδερφός μου είναι ο σωτήρας μου.[8]Ας μην επιτίθεμαι στο σωτήρα που Εσύ μου έχεις δώσει. [9]Αλλά ας τιμώ αυτόν που φέρει το Όνομα Σου και έτσι ας θυμηθώ ότι Αυτό είναι το δικό μου όνομα.
2. Συγχώρεσέ με, λοιπόν, σήμερα. [2]Και θα γνωρίζεις ότι με έχεις συγχωρέσει, αν βλέπεις τον αδερφό σου στο φως της αγιοσύνης. [3]Ο αδερφός σου δεν μπορεί να είναι λιγότερο άγιος από εμένα και εσύ δεν μπορείς να είσαι πιο άγιος από αυτόν.

ΜΑΘΗΜΑ 289

Το παρελθόν έχει τελειώσει. Δεν μπορεί να με αγγίξει.

1. Αν μέσα στο νου μου το παρελθόν δεν έχει τελειώσει, δε θα δω τον πραγματικό κόσμο. [2]Γιατί πράγματι δεν κοιτάζω πουθενά και βλέπω μόνο ό,τι δεν υπάρχει. [3]Πώς μπορώ λοιπόν να αντιληφθώ τον κόσμο που προσφέρει η συγχώρεση; [4]Για να κρύψει αυτό τον κόσμο πλάστηκε το παρελθόν, επειδή μόνο τώρα μπορεί να ιδωθεί αυτός ο κόσμος. [3]Δεν έχει παρελθόν. [6]Γιατί τι μπορεί να συγχωρεθεί εκτός από το παρελθόν και αν συγχωρεθεί θα εξαφανιστει.
1. Πατέρα, ας μην κοιτάζω ένα παρελθόν που δεν υπάρχει. [2]Γιατί Εσύ μου έχεις προσφέρει το Δικό Σου υποκατάστατο, μέσα σε έναν τωρινό κόσμο που το παρελθόν έχει αφήσει άθικτο και ελεύθερο από αμαρτία. [3]Εδώ βρίσκεται το τέλος της ενοχής. [4]Και εδώ ετοιμάζομαι για το τελικό Σου βήμα. [5]Θα απαιτούσα λοιπόν να περιμένεις κι άλλο, για να βρει ο Υιός Σου την ομορφιά που σχεδίασες ως το τέλος όλων των ονείρων και όλου του πόνου του;

ΜΑΘΗΜΑ 290

Η τωρινή μου ευτυχία είναι το μόνο που βλέπω,

1. Αν δεν κοιτάζω ό,τι δεν υπάρχει, η τωρινή ευτυχία μου είναι το μόνο που βλέπω. [2]Τα μάτια που αρχίζουν να ανοίγουν βλέπουν επιτέλους. [3]Και είμαι πρόθυμος να δεχτώ την όραση του Χριστού αυτήν εδώ τη μέρα. [4]Ο,τι αντιλαμβάνομαι χωρίς την Ίδια τη Διόρθωση του Θεού, για την όραση που έπλασα, είναι τρομακτικό και επώδυνο. [5]Δε θα επιτρέψω όμως στο νου μου ούτε μια ακόμη στιγμή να ξεγελαστεί από την πεποίθηση ότι το όνειρο που έπλασα είναι πραγματικό. [6]Σήμερα είναι η μέρα που αναζητώ την τωρινή ευτυχία μου και δεν κοιτάζω τίποτα άλλο εκτός από αυτό που αναζητώ.
2. Με αυτή τη σταθερή απόφαση έρχομαι σε Σένα και ζητώ τη δύναμη Σου για να με στηρίξει σήμερα, ενώ αναζητώ μονάχα να κάνω το Θέλημα Σου. [2]Δεν μπορείς να μη με ακούσεις, Πατέρα. [3]Ο,τι ζητώ, Εσύ μου το έχεις ήδη δώσει. [4]Και είμαι σίγουρος ότι θα δω την ευτυχία μου σήμερα.

8. Τι Είναι ο Πραγματικός Κόσμος;

1. Ο πραγματικός κόσμος είναι ένα σύμβολο, όπως και τα άλλα πράγματα που προσφέρει η αντίληψη. [2]Αντιπροσωπεύει ωστόσο το αντίθετο αυτού που έπλασες. [3]Ο κόσμος σου βλέπεται μέσα από τα μάτια του φόβου και φέρνει στο νου σου τις μαρτυρίες του τρόμου. [4]Ο πραγματικός κόσμος μπορεί να γίνει αντιληπτός μόνο μέσα από τα μάτια που ευλογεί η συγχώρεση και τα οποία βλέπουν, έτσι, έναν κόσμο όπου ο τρόμος είναι αδύνατος και όπου οι μαρτυρίες του φόβου δεν μπορούν να βρεθούν.
2. Ο πραγματικός κόσμος περιέχει ένα υποκατάστατο για την κάθε σκέψη δυστυχίας που καθρεφτίζεται στον κόσμο σου, μια σίγουρη διόρθωση για τις θέες του φόβου και τους ήχους της μάχης που περιέχει ο κόσμος σου. [2]Ο πραγματικός κόσμος φανερώνει έναν κόσμο που βλέπεται διαφορετικά, μέσα από ήρεμα μάτια και με ένα νου εν ειρήνη. [3]Τίποτα άλλο δεν υπάρχει εκεί, εκτός από την ανάπαυση. [4]Κραυγές πόνου και θλίψης δεν ακούγονται, γιατί εκεί τίποτα δεν παραμένει έξω από τη συγχώρεση. [5]Και οι θέες είναι ήπιες. [6]Μόνο χαρούμενες θέες και ήχοι μπορούν να έρθουν στο νου που έχει συγχωρέσει τον εαυτό του.
3. Τι ανάγκη έχει ένας τέτοιος νους για σκέψεις θανάτου, επίθεσης και φόνου; [2]Τι άλλο εκτός από ασφάλεια, αγάπη και χαρά μπορεί να αντιληφθεί ότι τον περιβάλλει; [3]Τι υπάρχει που θα τον έκανε να διαλέξει την καταδίκη του και τι υπάρχει που θα ήθελε να το κατακρίνει; [4]0 κόσμος που βλέπει, πηγάζει από ένα νου που έχει ειρήνη μέσα του. [5]Κανένας κίνδυνος δεν παραφυλάει σε ό,τι κι αν βλέπει, γιατί είναι αγαθό και κοιτάζει μόνο την καλοσύνη.
4. Ο πραγματικός κόσμος συμβολίζει ότι το όνειρο της αμαρτίας και της ενοχής έχει τελειώσει και ο Υιός του Θεού δεν κοιμάται πια. [2]Τα μάτια του ανοίγουν και αντιλαμβάνονται την αναμφίβολη απεικόνιση της Αγάπης του Πατέρα του, τη σίγουρη υπόσχεση ότι έχει λυτρωθεί. [3]Ο πραγματικός κόσμος συμβολίζει το τέλος του χρόνου, γιατί η αντίληψη αυτού του κόσμου κάνει το χρόνο άσκοπο.
5. Το Άγιο Πνεύμα δεν έχει ανάγκη το χρόνο, όταν ο χρόνος έχει υπηρετήσει το σκοπό Του. [2]Το Άγιο Πνεύμα περιμένει τώρα μόνο μια ακόμη στιγμή για το Θεό να κάνει το τελικό Του βήμα, ο χρόνος έχει εξαφανιστεί, παίρνοντας μαζί του καθώς φεύγει την αντίληψη και αφήνοντας μονάχα την αλήθεια όπως είναι. [3]Αυτή η στιγμή είναι ο στόχος μας, γιατί περιέχει τη θύμηση του Θεού. [4]Και καθώς κοιτάζουμε έναν κόσμο συχωρεμένο, Αυτός μας καλεί και έρχεται να μας πάρει σπίτι, υπενθυμίζοντας μας τον Εαυτό μας, τον Οποίο η συγχώρεση μας έχει ξαναδώσει.

ΜΑΘΗΜΑ 291

Σήμερα είναι μια μέρα γαλήνης και ειρήνης.

1. Τα μάτια του Χριστού κοιτάζουν μέσα *από* μένα σήμερα. [2]Η όραση Του μου δείχνει ότι όλα τα πράγματα έχουν συγχωρεθεί και βρίσκονται εν ειρήνη και προσφέρει το ίδιο όραμα σε όλο τον κόσμο. [3]Και εγώ δέχομαι αυτό το όραμα εις το όνομα της όρασης Του και για τον εαυτό μου και για τον κόσμο επίσης. [4]Τι ομορφιά κοιτάζουμε σήμερα! [5]Τι αγιοσύνη

βλέπουμε να μας περιβάλλει! [6]Και μας δίνεται να καταλάβουμε ότι είναι μια αγιοσύνη που μοιραζόμαστε, είναι η Αγιοσύνη του ' Ίδιου του Θεού.
2. Σήμερα ο νους μου είναι σιωπηλός, για να λάβει τις Σκέψεις που προσφέρεις. [2]Και εγώ δέχομαι ό,τι προέρχεται από Σένα και όχι από τον Εαυτό μου. [3]Δε γνωρίζω το δρόμο προς τα Σένα. [4]Εσύ όμως είσαι απόλυτα βέβαιος. [5]Πατέρα, οδήγησε τον Υιό Σου στο γαλήνιο μονοπάτι που οδηγεί σε Σένα. [6]Ας είναι τέλεια η συχώρεση μου κι ας επιστρέψει η μνήμη Σου στο νου μου.

ΜΑΘΗΜΑ 292

Ένα αίσιο αποτέλεσμα είναι σίγουρο για όλα τα πράγματα.

1. Οι υποσχέσεις του Θεού δεν έχουν εξαιρέσεις. [2]Και Αυτός εγγυάται ότι μόνο η χαρά μπορεί να είναι το τελικό αποτέλεσμα για το καθετί. [3]Εξαρτάται από μας, όμως, πότε αυτό το αποτέλεσμα θα πραγματοποιηθεί, για πόσο διάστημα θα αφήνουμε ένα ξένο θέλημα να φαίνεται ότι αντιτίθεται στο Δικό Του Θέλημα. [4]Και εφόσον νομίζουμε ότι αυτό το ξένο θέλημα είναι πραγματικό, δε θα βρούμε το αποτέλεσμα που Αυτός έχει ορίσει ως το τέλος όλων των προβλημάτων που αντιλαμβανόμαστε, όλων των δοκιμασιών που βλέπουμε και κάθε κατάστασης που αντιμετωπίζουμε. [5]Το τέλος, όμως, είναι βέβαιο. [6]Γιατί το Θέλημα του Θεού γίνεται και στη γη και στον ουρανό. [7]Θα αναζητήσουμε και θα βρούμε σύμφωνα με το Θέλημα Του, το οποίο εγγυάται την πραγματοποίηση του θελήματος μας.
2. Σε ευχαριστούμε, Πατέρα, που μας εγγυάσαι μόνο αίσια αποτελέσματα στο τέλος. [2]Βοήθησε μας να μην παρεμβαίνουμε και καθυστερούμε τα χαρμόσυνα αποτελέσματα που μας έχεις υποσχεθεί για κάθε πρόβλημα που μπορεί να αντιληφθούμε και για κάθε δοκιμασία που νομίζουμε, ακόμα, ότι πρέπει να αντιμετωπίσουμε.

ΜΑΘΗΜΑ 293

Όλος ο φόβος είναι παρελθόν και μόνο η αγάπη είναι εδώ.

1. Όλος ο φόβος είναι παρελθόν, επειδή η πηγή του έχει εξαφανιστεί και μαζί με αυτήν και όλες οι σκέψεις της. [2]Η αγάπη παραμένει η μόνη τωρινή κατάσταση, η Πηγή της οποίας είναι εδώ για πάντα. [3]Μπορεί ο κόσμος να φαίνεται λαμπρός και ξάστερος και ασφαλής και ευχάριστος, αν όλα τα περασμένα λάθη μου τον καταδυναστεύουν και μου δείχνουν διαστρεβλωμένες μορφές φόβου; [4]Στο παρόν όμως η αγάπη είναι ολοφάνερη και τα αποτελέσματα της εμφανή. [5]Όλος ο κόσμος λάμπει καθώς καθρεφτίζει το άγιο φως της και εγώ αντιλαμβάνομαι επιτέλους έναν κόσμο συχωρεμένο.
2. *Πατέρα., ας μη χάσω την ευκαιρία να δω τον άγιο κόσμο Σου σήμερα. [2]Και ας μην παραλείψω να ακούσω όλους τους ύμνους ευγνωμοσύνης που ο κόσμος τραγουδά πίσω από τους ήχους του φόβου. [3]Υπάρχει ένας πραγματικός κόσμος που το παρόν προστατεύει από όλα τα περασμένα λάθη. [4]Είμαι πρόθυμος να δω μπροστά μου αυτό τον κόσμο σήμερα.*

ΜΑΘΗΜΑ 294

Το σώμα μου είναι ένα εντελώς ουδέτερο πράγμα.

1. Είμαι ένας Υιός του Θεού. [3]Μπορώ να είμαι κι ένα άλλο πράγμα επίσης; [3]Δημισύργησε ο Θεός αυτό που είναι θνητό και φθαρτό; [4]Τι ανάγκη έχει ο αγαπημένος Υιός του Θεού για αυτό που πρέπει να πεθάνει; [5]Κι ωστόσο ένα ουδέτερο πράγμα δε βλέπει το θάνατο, επειδή οι σκέψεις του φόβου δεν τοποθετούνται εκεί και ούτε δίνεται σε αυτό μια παρωδία αγάπης. [6]Η ουδετερότητα του το προστατεύει όσο είναι χρήσιμο. [7]Και μετά, χωρίς να έχει ένα σκοπό, εγκαταλείπεται. [8]Δεν είναι άρρωστο, ούτε ηλικιωμένο, ούτε πληγωμένο. Απλώς δεν έχει καμιά αποστολή, είναι αχρείαστο και πετιέται. '°Σήμερα ας μην το δω σαν κάτι περισσότερο από αυτό, έχει μια υπηρεσία για λίγο και είναι ικανό να υπηρετήσει και να

διατηρήσει τη χρησιμότητα του για όσο διάστημα μπορεί να υπηρετεί και μετά να αντικατασταθεί για μεγαλύτερο όφελος.
2. *Το σώμα μου, Πατέρα, δεν μπορεί να είναι ο Υιός Σου. [2]Και ό,τι δε δημιουργήθηκε δεν μπορεί να είναι ούτε αμαρτωλό ούτε αναμάρτητο, ούτε καλό ούτε κακό. [3]Ας χρησιμοποιήσω λοιπόν αυτό το όνειρο, για να βοηθήσω το σχέδιο που έχεις για να ξυπνήσουμε από όλα τα όνειρα που πλάσαμε.*

ΜΑΘΗΜΑ 295

Το Άγιο Πνεύμα βλέπει μέσα από μένα σήμερα.

1. Ο Χριστός ζητά να χρησιμοποιήσει τα μάτια μου σήμερα και έτσι να λυτρώσει τον κόσμο. [2]Ζητά αυτό το δώρο, για να μπορέσει να μου δώσει ψυχική ειρήνη και να αφαιρέσει όλο τον τρόμο και όλο τον πόνο. [3]Και καθώς ο τρόμος και ο πόνος φεύγουν, τα όνειρα που φαίνονταν στον κόσμο εξαφανίζονται. [4]Η λύτρωση πρέπει να είναι ενιαία. [5]Καθώς σώζομαι, ο κόσμος σώζεται μαζί με μένα. [6]Γιατί όλοι πρέπει να λυτρωθούμε μαζί. [7]Ο φόβος εμφανίζεται σε πολλές διαφορετικές μορφές, αλλά η αγάπη είναι μία.
2. Πατέρα μου, ο Χριστός μου έχει ζητήσει ένα δώρο, ένα δώρο που δίνω ώστε να μου δοθεί. [2]Βοήθησε με να χρησιμοποιήσω τα μάτια του Χριστού σήμερα, και έτσι να επιτρέψω στην Αγάπη του Άγιου Πνεύματος να ευλογεί όλα τα πράγματα που μπορεί να κοιτάζω, ώστε να μου δοθεί η γεμάτη συγχώρεση Αγάπη Του.

ΜΑΘΗΜΑ 296

Το Άγιο Πνεύμα μιλά μέσα από μένα σήμερα.

1. Το Άγιο Πνεύμα χρειάζεται τη φωνή μου σήμερα, ώστε όλος ο κόσμος να ακούσει τη Φωνή Σου και το Λόγο Σου μέσα από μένα. [2]Είμαι αποφασισμένος να Σε αφήσω να μιλήσεις μέσα από μένα, επειδή θα ήθελα να χρησιμοποιήσω μόνο τα δικά Σου λόγια και να μην έχω άλλες σκέψεις εκτός από τις Δικές Σου, γιατί μόνο οι Δικές Σου είναι αληθινές. [3]Είμαι πρόθυμος να σώσω τον κόσμο που έπλασα. [4]Γιατί εγώ που τον έχω καταδικάσει θα ήθελα να τον απελευθερώσω, ώστε να μπορέσω να γλιτώσω και να ακούσω το Λόγο που η άγια Φωνή Σου θα μου πει σήμερα.
2. Διδάσκουμε σήμερα αυτό που είμαστε πρόθυμοι να μάθουμε και μόνο αυτό. [2]Και έτσι ο στόχος της μάθησης μας ελευθερώνεται από τις διαμάχες και
μπορεί να πραγματοποιηθεί εύκολα και γρήγορα. [3]Πόσο χαρούμενα έρχεται το Άγιο Πνεύμα να μας σώσει από την κόλαση, όταν αφήνουμε τη διδασκαλία Του να πείσει τον κόσμο, μέσα από μας, να αναζητήσει και να βρει τον εύκολο δρόμο προς το Θεό.

ΜΑΘΗΜΑ 297

Η συγχώρεση είναι το μόνο δώρο που δίνω.

1. Η συγχώρεση είναι το μόνο δώρο που δίνω, επειδή είναι το μόνο δώρο που θέλω. [2]Το καθετί που δίνω, το δίνω στον εαυτό μου. [3]Αυτή είναι η απλή συνταγή της σωτηρίας. [4]Και εγώ, που θα ήθελα να σωθώ, είμαι πρόθυμος να την υιοθετήσω και να την κάνω τρόπο ζωής μέσα σ' έναν κόσμο που χρειάζεται τη σωτηρία και ο οποίος θα σωθεί καθώς δέχομαι την Επανόρθωση για τον εαυτό μου.
2. *Πατέρα, πόσο σίγουροι είναι οι δρόμοι Σου, πόσο βέβαιη είναι η τελική τους κατάληξη και με πόση αξιοπιστία το κάθε βήμα στη σωτηρία μου έχει καθοριστεί και πραγματοποιηθεί από τη χάρη Σου. [2]Σε ευχαριστώ για τα αιώνια δώρα Σου και σε ευχαριστώ για τον Εαυτό μου.*

ΜΑΘΗΜΑ 298

Σε Αγαπώ, Πατέρα, και Αγαπώ τον Υιό Σου.

1. Η ευγνωμοσύνη μου επιτρέπει στην αγάπη μου να γίνει δεκτή χωρίς φόβο. [2]Και έτσι επιστρέφω επιτέλους στην Πραγματικότητα μου. Το καθετί που εισέβαλε στην άγια όραση μου, η συγχώρεση το αφαιρεί. [4]Πλησιάζω το τέλος των άσκοπων ταξιδιών, των παράλογων σταδιοδρομιών και των ψεύτικων αξιών. Αντί για αυτά δέχομαι ό,τι ο Θεός ορίζει ότι είναι δικό μου, σίγουρος ότι έτσι μονάχα θα σωθώ, σίγουρος ότι προχωρώ μέσα από το φόβο για να συναντήσω την Αγάπη μου.
2. *Πατερά, έρχομαι σε Σένα σήμερα, επειδή δε θα ήθελα να ακολουθήσω κανένα δρόμο εκτός από το Δικό Σου. [2]Εσύ είσαι δίπλα μου. [3]Ο δρόμος Σου είναι βέβαιος. [4]Είμαι ευγνώμων για τα άγια δώρα Σου: το σίγουρο καταφύγιο και την απόδραση από το καθετί που θα έκρυβε την αγάπη μου για το Θεό τον Πατέρα μου και τον άγιο Υιό Του.*

ΜΑΘΗΜΑ 299

Η αιώνια Αγιοσύνη κατοικεί μέσα μου.

1. Η αγιοσύνη μου είναι πολύ πιο πάνω από τη δική μου ικανότητα να την καταλάβω ή να τη γνωρίσω. [2]Ο Θεός, ο Πατέρας μου ωστόσο, ο Οποίος τη δημιούργησε, αναγνωρίζει την αγιοσύνη μου ως τη Δική Του αγιοσύνη. [3]Το Θέλημα μας, όταν είμαστε ενωμένοι, την καταλαβαίνει. [4]Και το Θέλημα μας, όταν είμαστε ενωμένοι, γνωρίζει ότι είναι αληθινή.
2. Πατέρα, η αγιοσύνη μου δεν προέρχεται από μένα. [2]Δεν είναι δική μου ώστε να καταστραφεί από την αμαρτία. [3]Δεν είναι δική μου ώστε να υποφέρει από επιθέσεις. [4]Οι ψευδαισθήσεις μπορούν να την κρύψουν, αλλά δεν μπορούν να σβήσουν την ακτινοβολία της ούτε να εξασθενίσουν το φως της. [5]Έίναι για πάντα τέλεια άθικτη. [6]Μέσα σε αυτήν, όλα τα πράγματα θεραπεύονται επειδή παραμένουν όπως Εσύ τα δημιούργησες. [7]Και εγώ μπορώ να γνωρίζω την αγιοσύνη μου, γιατί η Ίδια η Αγιοσύνη με δημιούργησε. [8]Μπορώ να γνωρίζω την Πηγή μου, επειδή είναι το θέλημα Σου να είσαι γνωστός.

ΜΑΘΗΜΑ 300

Μόνο μια στιγμή διαρκεί αυτός ο κόσμος.

1. Αυτή είναι μια σκέψη που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να πει ότι ο θάνατος και η θλίψη είναι η σίγουρη μοίρα όλων αυτών που έρχονται εδώ, επειδή οι χαρές τους εξαφανίζονται προτού αποκτηθούν ή ακόμα και προτού αγγιχτούν. [2]Αυτή, ωστόσο, είναι επίσης η ιδέα που δεν αφήνει καμιά ψευδή αντίληψη να μας εξουσιάζει ή να αντιπροσωπεύει κάτι περισσότερο από ένα περαστικό σύννεφο σε έναν αιώνια γαλήνιο ουρανό. [3]Αυτή είναι η γαλήνη που αναζητάμε σήμερα, αδιατάραχτη, ολοφάνερη και σίγουρη.
2. *Αναζητάμε τον άγιο κόσμο Σου σήμερα. [2]Γιατί εμείς, οι αγαπημένοι Σου Υιοί, έχουμε χάσει το δρόμο μας για λίγο. [3] Έχουμε, όμως, ακούσει τη Φωνή Σου και έχουμε μάθει τι ακριβώς να κάνουμε για να αποκατασταθούμε στον Ουρανό κοντά στον αληθινό μας Εαυτό. [4]Και δίνουμε ευχαριστίες σήμερα που ο κόσμος διαρκεί μόνο για μια στιγμή. [5]Είμαστε πρόθυμοι να προχωρήσουμε πέρα από αυτήν τη μικροσκοπική στιγμή στην αιωνιότητα.*

9. Τι είναι η Δευτέρα Παρουσία;

1 Η Δευτέρα Παρουσία του Χριστού, η οποία είναι σίγουρη όπως ο Θεός, είναι απλώς η διόρθωση των λαθών και η επιστροφή της ψυχικής υγείας. [2]Είναι μέρος των συνθηκών

που αποκαθιστούν ό,τι ποτέ δε χάθηκε και επανεδραιώνουν ό,τι είναι για πάντα αληθινό. Είναι η πρόσκληση στο Λόγο του Θεού να πάρει τη θέση των ψευδαισθήσεων, η προθυμία να αφήσεις τη συγχώρεση να δοθεί σε όλα τα πράγματα χωρίς εξαιρέσεις και χωρίς επιφυλάξεις.
2. Είναι η ολοκληρωτική φύση της Δεύτερης Παρουσίας του Χριστού που της επιτρέπει να αγκαλιάσει τον κόσμο και να σε κρατήσει ασφαλή μέσα στον απαλό ερχομό της, ο οποίος περιλαμβάνει όλα τα όντα μαζί με σένα. [2]Δεν υπάρχει τέλος στην απελευθέρωση που φέρνει η Δεύτερη Παρουσία, καθώς η δημιουργία του Θεού πρέπει να είναι απεριόριστη. [3]Η συγχώρεση φωτίζει τον ερχομό της Δεύτερης Παρουσίας, επειδή βλέπει τα πάντα ως ένα. [4]Κι έτσι η ενότητα αναγνωρίζεται επιτέλους.
3. Η Δευτέρα Παρουσία ολοκληρώνει τα μαθήματα που διδάσκει το Άγιο Πνεύμα, ανοίγοντας το δρόμο για την ημέρα της Κρίσης στην οποία η μάθηση τελειώνει με μια τελική σύνοψη που θα υπερβεί τον εαυτό της και θα φτάσει στο Θεό. [2]Η Δεύτερη Παρουσία είναι η ώρα στην οποία όλοι οι νόες θα δοθούν στα χέρια του Χριστού, για να επιστρέψουν στο πνεύμα εις το όνομα της αληθινής δημιουργίας και του Θελήματος του Θεού.
4. Η Δευτέρα Παρουσία είναι το μόνο γεγονός στο χρόνο που ο χρόνος δεν μπορεί να επηρεάσει. [2]Γιατί ο καθένας που ήρθε ποτέ να πεθάνει ή που θα έρθει ή που είναι παρών τώρα, απελευθερώνεται εξίσου από ό,τι έπλασε. [3]Σε αυτή την ισότητα, ο Χριστός έχει αποκατασταθεί ως ο μόνος Εαυτός, στον Οποίο οι Υιοί του Θεού ομολογούν ότι είναι όλοι ένα. [4]Και ο Θεός, ο Πατέρας, χαμογελά στον Υιό Του, τη μόνη δημιουργία και τη μόνη χαρά Του.
5. Προσευχήσου να έρθει σύντομα η Δευτέρα Παρουσία αλλά μην στηρίζεσαι σε αυτό. [2]Η Δευτέρα Παρουσία χρειάζεται τα μάτια σου, τα αυτιά σου, τα χέρια σου και τα πόδια σου. [3]Χρειάζεται την φωνή σου. [4]Και πάνω απ' όλα χρειάζεται την προθυμία σου. [5]Ας χαιρόμαστε που μπορούμε να κάνουμε το Θέλημα του Θεού και να ενωθούμε μαζί στο άγιο φως του. [6]Ιδού, ο Υιός του Θεού είναι αδιαίρετος σε εμάς και εμείς μπορούμε να φτάσουμε την Αγάπη του Πατέρα μας μέσα από Αυτόν.

ΜΑΘΗΜΑ 301

Και ο Ίδιος ο Θεός θα σκουπίσει όλα τα δάκρυα.

1. Πατέρα, αν δεν κρίνω, δεν μπορώ να κλαίω. [2]Ούτε μπορώ να πονώ ή να αισθάνομαι ότι είμαι εγκαταλελειμμένος ή αχρείαστος στον κόσμο. [3]Αυτό είναι το σπίτι μου, επειδή δεν το κρίνω και επομένως είναι μόνο ό,τι Εσύ θέλεις. [4]Ας το κοιτάξω σήμερα χωρίς κατάκριση, μέσα από τα χαρούμενα μάτια που η συχώρεση έχει απελευθερώσει από όλες τις διαστρεβλώσεις. [5]Ας δω τον κόσμο Σου, αντί για το δικό μου κόσμο, [6]Και όλα τα δάκρυα που έχυσα θα ξεχαστούν, επειδή η πηγή τους έχει εξαφανιστεί. [7]Πατέρα, δνε θα κρίνω τον κόσμο Σου σήμερα.

2. Ο κόσμος του Θεού είναι ευτυχισμένος. [2]Αυτοί που τον κοιτάζουν μπορούν μονάχα να του προσθέσουν τηπ χαρά τους και να τον ευλογήσουν σαν μια αιτία ακόμη μεγαλύτερης χαράς για αυτούς. [3]Κλάψαμε επειδή δεν καταλάβαμε. [4]Έχουμε μάθει όμως ότι ο κόσμος που βλέπαμε ήταν ψεύτικος, σήμερα θα κοιτάξουμε τον κόσμο του Θεού.

ΜΑΘΗΜΑ 302

Εκεί που ήταν σκοτάδι βλέπω το φως.

1. Πατέρα, τα μάτια μας ανοίγουν επιτέλους. [2]Ο άγιος κόσμος Σου μας περιμένει, καθώς η όραση μας επανορθώνεται τελικά και μπορούμε να δούμε. [3]Νομίσαμε ότι υποφέραμε. [4]Είχαμε ξεχάσει όμως τον Υιό που Εσύ δημιούργησες. [5]Τώρα βλέπουμε ότι το σκοτάδι είναι η φαντασία μας και το φως βρίσκεται εκεί για να το κοιτάξουμε. [6]Η όραση του Χριστού μετατρέπει το σκοτάδι σε φως, διότι ο φόβος πρέπει να εξαφανιστεί όταν έρθει η αγάπη.

[7]Ας συγχωρέσω τον άγιο κόσμο Σου σήμερα, ώστε να κοιτάξω την αγιοσύνη του και να καλάβω ότι καθρεφτίζει μόνο την δική μου αγιοσύνη.

2. Η Αγάπη μας μας περιμένει καθώς πηγαίνουμε σε Αυτόν και βαδίζει δίπλα μας δείχνοντας μας το δρόμο. [2]Αυτός δεν μας απογοητεύει σε τίποτα. [3]Αυτός είναι ο στόχος που αναζητάμε και Αυτός είναι το μέσον με το οποίο πηγαίνουμε σε Αυτόν.

ΜΑΘΗΜΑ 303

Ο Άγιος Χριστός γεννιέται μέσα μου σήμερα.

1. Κοιτάξτε μαζί με μένα, άγγελοι, κοιτάξτε μαζί με μένα σήμερα! [2]Όλες οι άγιες Σκέψεις του Θεού ας με περιβάλλουν κι ας μείνουν ακίνητες μαζί μου, καθώς ο Υιός του Ουρανού γεννιέται. [3]Οι γήινοι ήχοι ας σιωπήσουν και οι θέες που έχω συνηθίσει ας εξαφανιστούν. [4]Ας είναι καλοδεχούμενος ο Χριστός εκεί που είναι το σπίτι Του. [5]Και ας ακούει τους ήχους που καταλαβαίνει κι ας βλέπει μονάχα τις θέες που δείχνουν την Αγάπη του Πατέρα Του. [6]Ας μην είναι πια ένας ξένος εδώ, γιατί ξαναγεννιέται μέσα μου σήμερα.

2. *Ο Υιός Σου είναι καλοδεχούμενος, Πατέρα. [2]Έχει έρθει να με σώσει από τον κακό εαυτό που έπλασα. [3]Είναι ο Εαυτός που Εσύ μου έχεις δώσει. [4]Αυτός είναι μονάχα ό,τι πραγματικά είμαι στ ' αλήθεια. [5]Είναι ο Υιός που Εσύ αγαπάς πάνω από όλα. [6]Είναι ο Εαυτός μου, όπως Εσύ με δημιούργησες. [7]Ο Χριστός δεν μπορεί να σταυρωθεί. [8]Ασφαλής στα Χέρια Σου, ας λάβω τον Υιό Σου.*

ΜΑΘΗΜΑ 304

Ας μην κρύψει ο κόσμος μου την θέα του Χριστού.

1. Μπορώ να θολώσω την άγια όραση μου, αν της φορτώσω τον κόσμο μου. [2]Και δεν μπορώ να βλέπω τις άγιες θέες που κοιτάζει ο Χριστός, αν δε χρησιμοποιώ την όραση Του.[3]Η αντίληψη είναι ένας καθρέφτης και όχι μια πραγματικότητα. [4]Και ό,τι κοιτάζω είναι η κατάσταση του νου μου, καθρεφτισμένη στον εξωτερικό κόσμο. [5]Είμαι πρόθυμος να ευλογήσω τον κόσμο με το να τον κοιτάζω μέσα από τα μάτια του Χριστού. [6]Και θα κοιτάξω τις σίγουρες ενδείξεις ότι όλες οι αμαρτίες μου έχουν συγχωρεθεί
.

2. Με οδηγείς από το σκοτάδι στο φως, από την αμαρτία στην αγιοσύνη.[2]Ας συγχωρέσω και έτσι ας λάβω την σωτηρία για τον κόσμο. [3]Η σωτηρία είναι το δώρο Σου, Πατέρα μου, το οποίο μου δίνεται για να το προσφέρω στον άγιο Υιό Σου, ώστε να μπορέσει να ξαναθυμηθεί Εσένα και τον Υιό Σου όπως Εσύ τον δημιούργησες.

ΜΑΘΗΜΑ 305

Υπάρχει μια ειρήνη που μας την δίνει ο Χριστός.

1. Όποιος χρησιμοποιεί μονάχα την όραση του Χριστού βρίσκει μια ειρήνη τόσο βαθιά και ήσυχη, τόσο αδιατάραχτη και εντελώς αμετάβλητη, που το ταίρι της δεν υπάρχει στον κόσμο. [2]Οι συγκρίσεις παύουν μπροστά σε αυτή την ειρήνη. [3]Και όλος ο κόσμος αποχωρεί σιωπηλά στην αλήθεια, ώστε να μην είναι πια το σπίτι του φόβου. [4]Επειδή η αγάπη έχει έρθει και έχει θεραπεύσει τον κόσμο δίνοντάς του την ειρήνη του Χριστού.

2. Πατέρα, μας δίνεται η ειρήνη του Χριστού, επειδή είναι το Θέλημα Σου να σωθούμε. [2]Βοήθησε μας σήμερα απλώς και μόνο να δεχτούμε το δώρο Σου και να μην το κρίνουμε. [3]Επειδή έχει έρθει σε μας για να μας σώσει από την αυτοκαταδίκη μας.

ΜΑΘΗΜΑ 306

Το Δώρο του Χριστού Είναι το Μόνο που Αναζητώ Σήμερα.

1. Τι άλλο εκτός από την όραση του Χριστού θα χρησιμοποιούσα σήμερα, όταν αυτή μπορεί να μου προσφέρει μια μέρα στην οποία βλέπω έναν κόσμο τόσο όμοιο με τον Ουρανό, που μια πανάρχαια μνήμη ξανάρχεται στο νου μου; [2]Σήμερα μπορώ να ξεχάσω τον κόσμο που έπλασα. [3]Σήμερα μπορώ να προχωρήσω πέρα από όλο το φόβο και να αποκατασταθώ στην αγάπη και την αγιοσύνη και την ειρήνη. [4]Σήμερα λυτρώνομαι και ξαναγεννιέμαι μέσα σε έναν κόσμο ευσπλαχνίας και φροντίδας, αγάπης και Θεϊκής ειρήνης.

2. Και έτσι, Πατέρα μας, επιστρέφουμε σε Σένα, θυμούμενοι ότι ποτέ δε φύγαμε, θυμούμενοι τα άγια δώρα Σου για μας. [2]Ερχόμαστε με ευγνωμοσύνη και ευχαριστίες, έχοντας άδεια χέρια και ανοιχτές καρδιές και νόες, ζητώντας μονάχα ό,τι Εσύ δίνεις. [3]Δεν μπορούμε να προσφέρουμε ένα δώρο που να είναι αρκετό για τον Υιό Σου. [4]Στην Αγάπη Σου, όμως, το δώρο του Χριστού είναι δικό του.

<u>ΜΑΘΗΜΑ 307</u>

Αλληλοσυγκρουόμενες επιθυμίες δεν μπορούν να είναι το θέλημα μου.

1. *Πατέρα, το θέλημα Σου και μόνο αυτό είναι το δικό μου Θέλημα. [2]Δεν* υπάρχει *άλλο θέλημα για μένα. [3]Ας μην προσπαθώ* να πλάσω ένα άλλο *θέλημα, διότι είναι ανόητο και θα μου προξενήσει πόνο. [4]Μόνο το θέλημα Σου μπορεί να μου φέρει ευτυχία και μόνο αυτό υπάρχει. [5]Αν θα ήθελα να έχω ό,τι Εσύ μόνο μπορείς να δώσεις, πρέπει να δεχτώ το θέλημα Σου για μένα και να εισέλθω στην ειρήνη όπου οι συγκρούσεις είναι αδύνατες, όπου ο Υιός Σου είναι ένα με Σένα στην υπόσταση και την βούληση και όπου τίποτα δεν αντικρούει την άγια αλήθεια ότι παραμένω όπως Εσύ με δημιούργησες.*

2. Και με αυτή την προσευχή μπαίνουμε σιωπηλά σε μια κατάσταση όπου οι συγκρούσεις δεν μπορούν να έρθουν, επειδή ενώνουμε το άγιο Θέλημα μας με το Θέλημα του Θεού καθώς αναγνωρίζουμε ότι είναι ίδια.

<u>ΜΑΘΗΜΑ 308</u>

Αυτή η στιγμή είναι ο μόνος χρόνος που υπάρχει.

1. Έχω συλλάβει τον χρόνο με έναν τέτοιον τρόπο που με κάνει να υπονομεύω τον σκοπό μου. [2]Αν θέλω να φτάσω πέρα από τον χρόνο στην αιωνιότητα, πρέπει να αλλάξω την αντίληψη μου για το ποιός είναι ο σκοπός του χρόνου. [3]Ο σκοπός του χρόνου δεν μπορεί να είναι να κρατήσει το παρελθόν και το μέλλον ενωμένα. [4]Το μόνο χρονικό διάστημα στο οποίο μπορώ να σωθώ από τον χρόνο είναι αυτή η στιγμή. [5]Διότι αυτή τη στιγμή, η συγχώρεση έχει έρθει να με απελευθερώσει. [6]Η γέννηση του Χριστού είναι τώρα, χωρίς ένα παρελθόν ή ένα μέλλον. [7]Αυτός έχει έρθει να δώσει την τωρινή ευλογία Του στον κόσμο, αποκαθιστώντας τον στην αιωνιότητα και την αγάπη. [8]Και η αγάπη είναι πάντοτε παρούσα, εδώ και τώρα.

2. Σε ευχαριστώ για αυτή την στιγμή, Πατέρα. [2]Τώρα είναι η στιγμή στην οποία λυτρώνομαι. [3]Αυτή η στιγμή είναι η ώρα που έχεις ορίσει για την απελευθέρωση του Υιού Σου και για την σωτηρία του κόσμου μέσα από αυτόν.

<u>ΜΑΘΗΜΑ 309</u>

Δε θα φοβηθώ να κοιτάξω μέσα μου σήμερα.

1. Μέσα μου βρίσκεται η Αιώνια Αθωότητα, επειδή είναι το Θέλημα του Θεού να βρίσκεται εκεί. [2]Εγώ, ο Υιός Του, που το θέλημα μου είναι απεριόριστο όπως το Δικό Του, δεν μπορώ να θέλω καμιά αλλαγή σε αυτό. [3]Γιατί το να αρνηθώ το Θέλημα του Πατέρα μου, σημαίνει ότι αρνούμαι το δικό μου θέλημα. [4]Το να κοιτάξω μέσα μου, σημαίνει μονάχα ότι βρίσκω το θέλημα μου όπως ο Θεός το δημιούργησε και όπως πράγματι είναι. [5]Φοβάμαι να κοιτάξω μέσα μου, επειδή νομίζω ότι έπλασα ένα άλλο θέλημα που δεν είναι αληθινό και το οποίο νομίζω ότι έχει πραγματοποιηθεί. [6]Δεν έχει όμως καμιά επίπτωση. [7]Μέσα μου είναι η αγιοσύνη του Θεού. [8]Μέσα μου είναι η μνήμη Του.

2. Το βήμα που κάνω σήμερα, Πατέρα μου, είναι η σίγουρη απελευθέρωση μου από τα μάταια όνειρα της αμαρτίας. [2]Ο βωμός Σου είναι γαλήνιος και ακηλίδωτος. [3]Είναι ο άγιος βωμός του Εαυτού και εκεί βρίσκω την αληθινή μου Ταυτότητα.

<u>ΜΑΘΗΜΑ 310</u>

Χωρίς φόβο και με αγάπη, περνώ αυτή την μέρα.

1. *Αυτή τνη μέρα, Πατέρα μου, θα ήθελα να την περάσω με Σένα, όπως Εσύ έχεις αποφασίσει ότι πρέπει να είναι οι μέρες μου. [2]Και αυτό που θα βιώσω δεν έχει καμιά σχέση με το χρόνο. [3]Η χαρά που μου έρχεται δεν έχει σχέση με τις ημέρες ή τις ώρες, γιατί έρχεται στον Υιό Σου από τον Ουρανό. [4]Αυτή ημέρα θα είναι η γλυκιά Σου υπενθύμιση να σε Θυμηθώ, το ευσπλαχνικό Σου κάλεσμα για τον άγιο Υιό Σου, η ένδειξη ότι η χάρη Σου μου έχει δοθεί και ότι είναι το θέλημα Σου να απελευθερωθώ σήμερα.*
2. Αυτή την μέρα την περνάμε μαζί, εσύ κι εγώ. [2]Και όλος ο κόσμος ενώνεται μαζί με μας στο τραγούδι της ευγνωμοσύνης και της χαράς, για Αυτόν που μας έδωσε την σωτηρία και μας απελευθέρωσε. Επιστρέφουμε στην ειρήνη και την αγιοσύνη. [4]Σήμερα δεν υπάρχει μέρος μέσα μας για τον φόβο, επειδή έχουμε καλωσορίσει την αγάπη στις καρδιές μας.

<u>10. Τι Είναι η Έσχατη Κρίση;</u>

1.Ο Δεύτερος Ερχομός του Χριστού δίνει στον Υιό του Θεού αυτό το δώρο: να ακούσει την Φωνή για τον Θεό να διακηρύσσει ότι αυτό που είναι ψευδές είναι ψευδές και ότι είναι αληθινό ποτέ δεν άλλαξε. [2]Και αυτή είναι η κρίση στην οποία η αντίληψη τελειώνει. [3]Στην αρχή βλέπεις ένα κόσμο που το έχει δεχτεί αυτό ως αληθινό, προβαλλόμενο από έναν διορθωμένο τώρα νου. [4]Και με αυτήν την άγια θέα, η αντίληψη δίνει μια σιωπηλή ευλογία και μετά εξαφανίζεται, έχοντας επιτελέσει τον στόχο της και ολοκληρώση την αποστολή της.
2. Η Έσχατη Κρίση του κόσμου δεν περιέχει καμία καταδίκη. [2]Επειδή βλέπει τον κόσμο ως ολοκληρωτικά συγχωρεμένο, χωρίς αμαρτία και εξ ολοκλήρου χωρίς σκοπό. [3]Χωρίς μια αιτία και τώρα χωρίς μια λειτουργία στην όραση του Χριστού, απλά γλιστρά μακρυά στο τίποτα. [4]Εκεί γεννήθηκε κι εκεί τελειώνει. [5]Και όλες οι φιγούρες στο όνειρο στο οποίο ο κόσμος ξεκίνησε φεύγουν μαζί του. [6]Τα σώματα τώρα είναι άχρηστα και άρα ξεθωριάζουν, επειδή ο Υιός του Θεού είναι χωρίς όρια.
3.Εσύ που πίστεψες ότι η Έσχατη Κρίση του Θεού θα κατεδίκαζε τον κόσμο στην κόλαση μαζί κι εσένα, δέξου αυτήν την άγια αλήθεια: η Κρίση του Θεού είναι το δώρο της Διόρθωσης που ο ίδιος εναπόθεσε πάνω σε όλα σου τα λάθη, ελευθερώνοντά σε από αυτά και από όλα τα αποτελέσματα που φάνηκαν ποτέ να έχουν. [2]Να φοβάσαι την σωτήρια χάρη του Θεού δεν σημαίνει παρά να φοβάσαι την πλήρη απελευθέρωση από τον πόνο, την επιστροφή στην ειρήνη, ασφάλεια και ευτυχία και ένωση με την δική σου Ταυτότητα.
4. Η Έσχατη Κρίση του Θεού είναι τόσο ευσπλαχνική όσο και κάθε βήμα στο προκαθορισμένο Του σχέδιο για να ευλογήσει τον Υιό Του και να τον καλέσει να επιστρέψει στην αιώνια ειρήνη που Αυτός μοιράζεται μαζί του. [2]Μην φοβάσαι την αγάπη. [3]Επειδή μόνο αυτή μπορεί να θεραπεύσει όλη την λύπη, να σκουπίσει όλα τα δάκρυα και απαλά να ξυπνήσει από το όνειρό του πόνου του τον Υιό τον οποίο ο Θεός αναγνωρίζει

ως δικό Του. [4]Μην το φοβάσαι αυτό. [5]Η σωτηρία ζητά να την καλωσορίσεις. [6]Και ο κόσμος περιμένει την χαρούμενη αποδοχή σου, που θα τον ελευθερώσει.
5.Αυτή είναι η Έσχατη Κρίση του Θεού: "Ακόμα είσαι ο άγιος Υιός Μου, για πάντα αθώος, για πάντα γεμάτος αγάπη, για πάντα αγαπημένος, τόσο απεριόριστος όσο και ο Δημιουργός σου και πλήρως αμετάβλητος και για πάντα αγνός. [2]Άρα ξύπνα και επέστρεψε σ᾽Εμένα. [3]Είμαι ο Πατέρας σου και είσαι ο Υιός Μου."

ΜΑΘΗΜΑ 311

Κρίνω όλα τα πράγματα, έτσι όπως τα θέλω να είναι.

1. Η κρίση πλάστηκε για να είναι ένα όπλο εναντίον της αλήθειας. [2]Διαχωρίζει αυτό εναντίον του οποίου χρησιμοποιείται και το τονίζει σαν να ήταν ένα ξεχωριστό πράγμα. [3]Και μετά, το πλάθει έτσι όπως θα το ήθελες να είναι. [4]Κρίνει ό,τι δεν μπορεί να καταλάβει, επειδή δεν μπορεί να δει την ολότητα και επομένως κρίνει λανθασμένα. [5]Ας μην την χρησιμοποιήσουμε σήμερα, αλλά ας την δωρίσουμε σε Αυτόν που έχει μια διαφορετική χρήση για αυτήν. [6]Θα μας ανακουφίσει από την αγωνία όλων των κρίσεων που έχουμε κάνει εναντίον του εαυτού μας και θα επαναφέρει την ψυχική ειρήνη με το να μας δώσει την Κρίση του Θεού για τον Υιό Του.

2. Πατέρα, περιμένουμε μ᾽έναν απροκατάληπτο νου σήμερα, για να ακούσουμε την Κρίση Σου για τον Υιό που αγαπάς. [2]Δεν τον γνωρίζουμε και δεν μπορούμε να κρίνουμε. [3]Και έτσι αφήνουμε την Αγάπη Σου να αποφασίσει τι πρέπει να είναι αυτός, που Εσύ δημιούργησες ως τον Υιό Σου.

ΜΑΘΗΜΑ 312

Βλέπω όλα τα πράγματα, έτσι όπως τα θέλω να είναι.

1. Η αντίληψη ακολουθεί την κρίση. [2] Έχοντας κρίνει, βλέπουμε επομένως αυτό που θα θέλαμε να δούμε.[3]Διότι η όραση μπορεί απλώς να μας προσφέρει ό,τι θα θέλαμε να έχουμε. [4]Είναι αδύνατο να παραβλέψουμε ό,τι θα θέλαμε να δούμε και να μην δούμε, ό,τι έχουμε επιλέξει να κοιτάξουμε. [5]Πόσο σίγουρα, επομένως, ο πραγματικός κόσμος πρέπει να έρθει να χαιρετήσει την άγια όραση, οποιουδήποτε που παίρνει τον σκοπό του Αγίου Πνεύματος ως τον στόχο της όρασης του. [6]Και δεν μπορεί να μην κοιτάξει ό,τι ο Χριστός θα του έδινε να δει και να μην μοιραστεί την Αγάπη του Χριστού για ό,τι βλέπει.

2. Δεν έχω κανένα σκοπό για σήμερα εκτός από το να κοιτάξω έναν απελευθερωμένο κόσμο, ο οποίος να είναι ελεύθερος απ ' όλες τις κρίσεις που έχω κάνει. [2]Πατέρα, αυτό είναι το Θέλημα Σου για μένα σήμερα και επομένως πρέπει να είναι και ο δικός μου στόχος επίσης.

ΜΑΘΗΜΑ 313

Τώρα ας έρθει σε μένα μια νέα αντίληψη.

1. Πατέρα, υπάρχει μια όραση που βλέπει όλα τα πράγματα ως αναμάρτητα, έτσι ώστε ο φόβος φεύγει και εκεί που ήταν προσκαλείται να έρθει η αγάπη. [3]Αυτή η όραση είναι το δώρο Σου. [4]Τα μάτια του Χρίστου κοιτάζουν έναν κόσμο συχωρεμένο. [5]Στα μάτια Του όλες οι αμαρτίες του κόσμου συγχωρούνται, επειδή Αυτός δεν βλέπει καμιά αμαρτία σε ό,τι και κι κοιτάξει. [6]Τώρα ας έρθει σε μένα η αληθινή Του αντίληψη, ώστε να ξυπνήσω από το όνειρο της αμαρτίας και να κοιτάξω την αθωότητα μου εντός, την οποία Εσύ έχεις διατηρήσει εντελώς ακηλίδωτη στον βωμό του άγιου Υιού Σου, του Εαυτού με τον Οποίο είμαι πρόθυμος να ταυτιστώ.

2. Σήμερα ας δούμε ο ένας τον άλλο με την όραση του Χριστού. [2]Πόσο όμορφοι είμαστε! [3]Πόσο άγιοι και πόσο γεμάτοι αγάπη! [4]Αδερφέ, έλα μαζί μου σήμερα.[5]Σώζουμε τον κόσμο, όταν έχουμε ενωθεί. [6]Γιατί στα μάτια μας ο κόσμος γίνεται τόσο άγιος, όσο το φως μέσα μας.

ΜΑΘΗΜΑ 314

Αναζητώ ένα μέλλον, διαφορετικό από το παρελθόν.

1. Από τη νέα αντίληψη του κόσμου έρχεται ένα μέλλον πολύ πιο διαφορετικό από το παρελθόν. [2]Το μέλλον αναγνωρίζεται τώρα μονάχα ως μια προέκταση του παρόντος. [3]Περασμένα λάθη δεν μπορούν να ρίξουν το σκοτάδι τους πάνω στο μέλλον, και έτσι ο φόβος έχει χάσει τα είδωλα του και τις εικόνες του και επειδή δεν έχει μορφή δεν έχει επιπτώσεις. [4]Ο θάνατος δε θα διεκδικήσει το μέλλον τώρα, επειδή η ζωή είναι τώρα ο στόχος του μέλλοντος και όλα τα μέσα που χρειάζονται παρέχονται με χαρά. [5]Ποιός μπορεί να θλίβεται ή να υποφέρει, όταν το παρόν έχει ελευθερωθεί, εκτείνοντας την προστασία και την ειρήνη του σ' ένα ήσυχο μέλλον γεμάτο χαρά;

2. Πατέρα, κάναμε λάθος προηγουμένω, αλλά τώρα διαλέγουμε να χρησιμοποιήσουμε το παρόν για να είμαστε ελεύθεροι. [2]Τώρα αφήνουμε το μέλλον στα Χέρια Σου και αφήνοντας πίσω μας τα περασμένα λάθη μας είμαστε σίγουροι ότι θα κρατήσεις τις τωρινές υποσχέσεις Σου και θα οδηγήσεις το μέλλον μέσα στο άγιο φως Σου.

ΜΑΘΗΜΑ 315

Όλα τα δώρα που δίνουν οι αδερφοί μου, ανήκουν σ' εμένα.

1. Κάθε μέρα μου δίνονται χίλιοι θησαυροί με την κάθε στιγμή που περνά. [2]Όλη την ημέρα ευλογούμαι με δώρα, που η αξία τους είναι κατά πολύ υπεράνω όλων των πραγμάτων που μπορώ να συλλάβω. [3]Ένας αδερφός χαμογελά σ' έναν άλλο και η καρδιά μου χαίρεται. [4]Κάποιος λέει ένα λόγο ευγνωμοσύνης ή ευσπλαχνίας και ο νους μου λαμβάνει αυτό το δώρο και το δέχεται ως δικό του. [5]Και ο καθένας που βρίσκει τον δρόμο προς τον Θεό γίνεται ο σωτήρας μου, που μου δείχνει τον δρόμο και μου δίνει την βεβαιότητα πως ό,τι έμαθε είναι σίγουρα και δικό μου.

2. Σε. ευχαριστώ, Πατέρα, για τα πολλά δώρα που μου δίνονται σήμερα και κάθε μέρα από τον κάθε Υιό τον Θεού. [2]Οι αδερφοί μου είναι απεριόριστοι σε όλα τα δώρα τους για μένα. [3]Τώρα ας τους προσφέρω τις ευχαριστίες μου, ώστε η ευγνωμοσύνη για αυτούς να με οδηγήσει στον Δημιουργό μου και στην μνήμη Του.

ΜΑΘΗΜΑ 316

Όλα τα δώρα που δίνω στους αδερφούς μου, είναι δικά μου.

1. Όπως κάθε δώρο που δίνουν οι αδερφοί μου είναι δικό μου, έτσι και κάθε δώρο που δίνω μου ανήκει. [2]Καθένα από αυτά επιτρέπει σ' ένα περασμένο λάθος να φύγει και να μην αφήσει καμιά σκιά στον άγιο νου που ο Πατέρας μου αγαπά. [3]Η χάρη Του μου δίνεται με κάθε δώρο που ένας αδερφός έχει λάβει καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου και πέρα απ' όλο τον χρόνο επίσης. [4]Το θησαυροφυλάκιο μου είναι γεμάτο και άγγελοι φυλάνε τις ανοικτές του πόρτες, ώστε ούτε ένα δώρο να μην χαθεί και μόνο περισσότερα δώρα να προστεθούν. [5]Ας έρθω εκεί που είναι οι θησαυροί μου κι ας μπω εκεί που είμαι αληθινά ευπρόσδεκτος και σαν στο σπίτι μου, ανάμεσα στα δώρα που μου έχει δώσει ο Θεός.

2. Πατέρα, είμαι πρόθυμος να δεχτώ τα δώρα Σου σήμερα. [2]Δεν τα αναγνωρίζω. [3]Είμαι

βέβαιος, ωστόσο, ότι Εσύ που τα έδωσες θα προμηθεύσεις τα μέσα με τα οποία μπορώ να τα κοιτάξω, να δω την αξία τους και να αγαπήσω μονάχα αυτά ως τα μόνα πράγματα που θέλω.

ΜΑΘΗΜΑ 317

Ακολουθώ τον δρόμο που μου έχει ανατεθεί.

1. Έχω ένα ιδιαίτερο ρόλο να παίξω, ένα ρόλο μόνο για μένα. [2]Η σωτηρία περιμένει μέχρι να αναλάβω αυτό τον ρόλο, ως αυτό που διαλέγω να κάνω. [3]Μέχρι να κάνω αυτή την επιλογή, είμαι ο σκλάβος του χρόνου και του ανθρώπινου πεπρωμένου. [4]Όταν όμως πρόθυμα και χαρούμενα προχωρώ στον δρόμο, στον οποίο το σχέδιο του Πατέρα μου ανάθεσε να προχωρήσω, τότε θα αναγνωρίσω ότι η σωτηρία είναι ήδη εδώ και έχει ήδη δοθεί σε όλα τα αδέρφια και σε μένα επίσης.

2. Πατέρα, ο δρόμος Σου είναι αυτός που διαλέγω σήμερα. [2]Διαλέγω να πάω εκεί που θα με οδηγούσε, διαλέγω να κάνω ό,τι θα ήθελε να κάνω. [3]Ο δρόμος Σου είναι βέβαιος και το τέλος εξασφαλισμένο. [4]Η μνήμη Σου με περιμένει εκεί. [5]Και όλες οι θλίψεις μου τελειώνουν στην αγκαλιά Σου, την οποία έχεις υποσχεθεί στον Υιό Σου, ο οποίος νόμισε λανθασμένα ότι είχε απομακρυνθεί από τη σίγουρη προστασία των γεμάτων αγάπη Χεριών Σου.

ΜΑΘΗΜΑ 318

Σε μένα τα μέσα και ο σκοπός της σωτηρίας είναι ένα.

1. Σε μένα, τον άγιο Υιό του Θεού, εναρμονίζονται όλα τα μέρη του σχεδίου του Ουρανού για τη σωτηρία του κόσμου. [2]Τι θα μπορούσε να βρίσκεται σε σύγκρουση, όταν όλα τα μέρη έχουν μονάχα ένα σκοπό και ένα στόχο; [3]Πώς θα μπορούσε να υπάρχει ένα ξεχωριστό μέρος που παραμένει μόνο του ή έχει περισσότερη ή λιγότερη σημασία από τα υπόλοιπα; [4]Είμαι το μέσο με το οποίο ο Υιός του Θεού σώζεται, επειδή ο σκοπός της σωτηρίας είναι να βρω το αναμάρτητο που ο Θεός έχει βάλει μέσα μου. [5]Δημιουργήθηκα σαν το πράγμα που αναζητώ. [6]Εϊμαι ο στόχος που ο κόσμος ψάχνει να βρει. [7]Είμαι ο Υιός του Θεού, η μοναδική Του αιώνια Αγάπη. [8]Είμαι το μέσο της σωτηρίας καθώς επίσης και ο σκοπός της.

2. Πατέρα μου, σήμερα, ας αναλάβω τον ρόλο που μου προσφέρεις όταν ζητάς να αποδεχτώ την Εξιλέωση για τον εαυτό μου. [2]Διότι έτσι ό,τι συμφιλιώνεται μέσα μου συμφιλιώνεται σίγουρα και με Σένα.

ΜΑΘΗΜΑ 319

Ήρθα για την σωτηρία του κόσμου.

1. Αυτή είναι μια σκέψη από την οποία όλη η αλαζονεία έχει αφαιρεθεί και μόνο η αλήθεια απομένει. [2]Διότι η αλαζονεία αντιστρατεύεται την αλήθεια. [3]Όταν όμως δεν υπάρχει αλαζονεία, η αλήθεια θα έρθει αμέσως και θα γεμίσει το μέρος που το εγώ άφησε ελεύθερο από τα ψέματα. [4]Μόνο το εγώ μπορεί να περιοριστεί και επομένως πρέπει να αναζητά στόχους που είναι περιορισμένοι και περιοριστικοί. [5]Το εγώ νομίζει πως ό,τι κάποιος κερδίζει, η ολότητα πρέπει να το χάσει. [6]Κι ωστόσο είναι το Θέλημα του Θεού να μάθω πως ό,τι κάποιος κερδίζει δίνεται σε όλους.

2. Πατέρα, το θέλημα Σου είναι ολοκληρωτικό. [2]Και ο σκοπός που προέρχεται από αυτό μοιράζεται την ολότητα του. [3]Ποιόν άλλο στόχο θα μπορούσες να μου έχεις δώσει παρά την σωτηρία του κόσμου; [4]Και τι άλλο εκτός από αυτό θα μπορούσε να είναι το θέλημα που ο Εαυτός μου έχει μοιραστεί με Σένα;

ΜΑΘΗΜΑ 320

Ο Πατέρας μου, μου δίνει όλη την δύναμη.

1. Ο Υιός του Θεού είναι απεριόριστος. [2]Δεν υπάρχουν όρια στη δύναμη του, την ειρήνη του, τη χαρά του, ούτε και σε κανένα από τα χαρακτηριστικά που ο Πατέρας του έδωσε στη δημιουργία του. [3]Ό,τι αποφασίσει μαζί με το Δημιουργό και Λυτρωτή του, πρέπει να πραγματοποιηθεί. [4]Το άγιο θέλημα του δεν μπορεί ποτέ να μην πραγματοποιηθεί, επειδή ο Πατέρας του λάμπει στο νου του και του προσφέρει όλη την δύναμη και την αγάπη στην γη και στον Ουρανό. [5]Είμαι αυτός στον οποίο δίνεται όλο αυτό. Και είμαι αυτός μέσα στον οποίο κατοικεί η δύναμη της Βούλησης του Πατέρα μου.

2. Η Βούλησή Σου μπορεί να κάνει τα πάντα μέσα μου και μετά να απλωθεί και σε όλο τον κόσμο μέσα από μένα. [2]Δεν υπάρχει όριο στην Βούλησή Σου. [3]Και έτσι όλη η δύναμη έχει δοθεί στον Υιό Σου.

11. Τι Είναι η Δημιουργία;

1. Η δημιουργία είναι το σύνολα όλων των Σκέψεων του Θεού, άπειρες σε. αριθμό και παντού χωρίς κανένα όριο. [2]Μόνο η Αγάπη δημιουργεί και μόνο έτσι όπως είναι ο Εαυτός Της. [3]Δεν υπήρξε στιγμή που όλο αυτό που δημιούργησε δεν υπήρχε. [4]Ούτε και θα υπάρξει μια στιγμή, όπου το καθετί που δημιούργησε θα υποστεί κάποια απώλεια. [5]Για πάντα οι Σκέψεις του Θεού θα είναι ακριβώς όπως ήταν και όπως είναι, αμετάβλητες καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου και μετά το τέλος του χρόνου.
2. Στις Σκέψεις του Θεού δίνεται όλη η δύναμη που έχει ο ίδιος τους ο Δημιουργός. [2]Επειδή Αυτός θα ήθελε να αυξήσει την Αγάπη μέσω της επέκτασής της. [3]Έτσι ο Υιός Του συμμετέχει στην δημιουργία και πρέπει επομένως να μοιράζεται την δύναμη να δημιουργεί. [4]Ό,τι ο Θεός έχει θελήσει να είναι για πάντα ένα, θα εξακολουθεί να είναι ένα όταν ο χρόνος τελειώσει και δεν θα μεταβληθεί καθ' όλη την διάρκεια του χρόνου, παραμένοντας όπως ήταν πριν την αρχή του χρόνου.
3. Η δημιουργία είναι το αντίθετο όλων των ψευδαισθήσεων, επειδή δημιουργία είναι η αλήθεια. [2]Η δημιουργία είναι ο άγιος Υιός του Θεού, επειδή στην δημιουργία το Θέλημα του Θεού είναι ολοκληρωμένο από κάθε άποψη, κάνοντας κάθε μέρος της δημιουργίας να περιέχει την Ολότητα. [3]Η ενότητα της δημιουργίας παραμένει για πάντα απαραβίαστη, για πάντα φυλαγμένη μέσα στο άγιο Θέλημα Του, υπεράνω κάθε ζημιάς, διαχωρισμού, ατέλειας και οποιασδήποτε κηλίδας πάνω στο αναμάρτητό της.
4. Εμείς είμαστε η δημιουργία, εμείς είμαστε οι Υιοί του Θεού. [2]Φαινόμαστε σαν να είμαστε ξεχωριστοί και σαν να μην έχουμε επίγνωση της αιώνιας ενότητας μας με Αυτόν. [3]Πίσω όμως απ' όλες τις αμφιβολίες μας, πέρα απ' όλους τους φόβους μας, εξακολουθεί να υπάρχει η βεβαιότητα. [4]Επειδή η Αγάπη παραμένει μαζί με όλες τις Σκέψεις Της, η βεβαιότητα Της είναι δική τους. [5]Η μνήμη του Θεού είναι μέσα στους άγιους νόες μας, οι οποίοι γνωρίζουν ότι είναι ένα και ότι είναι ενωμένοι με το Δημιουργό τους. [6]Ας είναι η αποστολή μας να αφήσουμε μόνο αυτή την μνήμη να επιστρέψει, να αφήσουμε μόνο το Θέλημα του Θεού να γίνει στην γη, να αποκατασταθούμε μόνο στην ψυχική υγεία και να είμαστε μόνο όπως μας δημιούργησε ο Θεός.
5. Ο Πατέρας μας μας καλεί. [2]Ακούμε την Φωνή Του και συγχωρούμε την δημιουργία εις το Όνομα του Δημιουργού της, της Ίδιας της Αγιοσύνης, του Οποίου την Αγιοσύνη μοιράζεται η Δική Του δημιουργία, του Οποίου η Αγιοσύνη εξακολουθεί να είναι μέρος του εαυτού μας.

ΜΑΘΗΜΑ 321

Πατέρα, η ελευθερία μου, βρίσκεται μόνο σε Σένα.

1. Δεν κατάλαβα τι με έκανε ελεύθερο, ούτε τι είναι η ελευθερία μου, ούτε πού να ψάξω να την βρω. [2]Πατέρα, έψαχνα μάταια μέχρι που άκουσα την Φωνή Σου να με καθοδηγεί. [3]Τώρα δεν θα ήθελα πια να οδηγώ τον εαυτό μου. [4]Επειδή ούτε έχω πλάσει ούτε έχω καταλάβει τον δρόμο που οδηγεί στην ελευθερία μου. [5]Εμπιστεύομαι όμως Εσένα. [6]Δεν θα χάσω Εσένα που με προίκισες με την ελευθερία μου, ως τον άγιο Υιό Σου. [7]Η Φωνή Σου με καθοδηγεί και ο δρόμος προς Εσένα ανοίγει και μου είναι επιτέλους ξεκάθαρος. [8]Πατέρα, η ελευθερία μου βρίσκεται μόνο σε Σένα. [9]Πατέρα, είναι το θέλημα μου να επιστρέψω.

2. Σήμερα αποκρινόμαστε για τον κόσμο, ο οποίος θα ελευθερωθεί μαζί με μας. [2]Πόσο χαρούμενοι είμαστε να βρούμε την ελευθερία μας, μέσω του σίγουρου δρόμου που ο Πατέρας μας έχει καθορίσει.[3]Και πόσο σίγουρη είναι η σωτηρία όλου του κόσμου, όταν μαθαίνουμε ότι η ελευθερία μπορεί να βρεθεί μόνο στον Θεό.

<u>ΜΑΘΗΜΑ 322</u>

Μπορώ να θυσιάσω μόνο ό,τι δεν ήταν ποτέ πραγματικό.

1. Θυσιάζω τις ψευδαισθήσεις, τίποτα περισσότερο. [2]Και καθώς οι ψευδαισθήσεις φεύγουν, βρίσκω τα δώρα που προσπαθούσαν να κρύψουν να με περιμένουν έτοιμα για να μου δώσουν μια λαμπρή υποδοχή και τα πανάρχαια μηνύματα του Θεού. [3]Η μνήμη Του βρίσκεται σε κάθε δώρο που λαμβάνω από Αυτόν. [4]Και η μόνη χρησιμότητα κάθε ονείρου είναι να κρύβει τον Εαυτό που είναι ο μόνος Υιός του Θεού, η ομοίωση του Εαυτού Του, ο Άγιος που εξακολουθεί να κατοικεί σε Αυτόν για πάντα, όπως κι Αυτός εξακολουθεί να κατοικεί σε μένα.

2. Πατέρα, όλες οι θυσίες για πάντα παραμένουν ασύλληπτες για Σένα. [2]Γι' αυτό και δεν μπορώ να θυσιάσω τίποτα παρά μόνο στα όνειρα. [3]Όπως Εσύ με δημιούργησες, δεν μπορώ να θυσιάσω τίποτα από ό,τι μου έδωσες. [4]Ό,τι Εσύ δεν έδωσες δεν έχει πραγματικότητα. [5]Τι απώλεια μπορώ να προσδοκώ εκτός από την απώλεια του φόβου και την επιστροφή της αγάπης στον νου μου;

<u>ΜΑΘΗΜΑ 323</u>

Χαρούμενα κάνω την «θυσία» του φόβου.

1. *Αυτή είναι η μόνη «θυσία» που ζητάς από τον αγαπημένο Σου Υιό, τον ζητάς να εγκαταλείψει όλα τα βάσανα, κάθε αίσθηση απώλειας και θλίψης, όλες τις ανησυχίες και τις αμφιβολίες και ελεύθερα να αφήσει την Αγάπη Σου να έρθει ρέοντας στην επίγνωση του, θεραπεύοντας τον από τον πόνο και δίνοντας του την Δική Σου αιώνια χαρά. [2]Αυτή είναι η «θυσία» που μου ζητάς και την οποία κάνω με χαρά, το μόνο «κόστος» για την επάνοδο της μνήμης Σου σε μένα, για την σωτηρία τον κόσμου.*

2. Και καθώς πληρώνουμε το χρέος που οφείλουμε στην αλήθεια, ένα χρέος που απλώς σημαίνει την εγκατάλειψη των αυταπατών και των εικόνων που λατρέψαμε λανθασμένα, η αλήθεια επιστρέφει σε μας ακέραιη και γεμάτη χαρά. [2]Δεν εξαπατούμαστε πλέον. [3]Η αγάπη έχει επιστρέψει τώρα στην επίγνωση μας. [4]Είμαστε και πάλι εν ειρήνη, επειδή ο φόβος έχει φύγει και μόνο η αγάπη παραμένει.

<u>ΜΑΘΗΜΑ 324</u>

Απλώς ακολουθώ, επειδή δεν θα ήθελα να οδηγώ.

1. Πατέρα, Εσύ είσαι Αυτός που μου έδωσε το σχέδιο για την σωτηρία μου. [2]Εσύ έχεις ορίσει το δρόμο που πρέπει να ακολουθήσω, το ρόλο που πρέπει να πάρω και κάθε βήμα στο μονοπάτι που μου έχει ανατεθεί. [3]Δεν μπορώ να χάσω τον δρόμο. [4]Μπορώ μονάχα να

διαλέξω να περιπλανηθώ για λίγο και μετά να επιστρέψω. [5]Ή γεμάτη αγάπη Φωνή Σου πάντοτε θα με καλεί να επιστρέψω και θα καθοδηγεί σωστά τα βήματα μου. [6] Όλοι μου οι αδερφοί μπορούν να ακολουθήσουν στο δρόμο που τους οδηγώ. [7]Εγώ ωστόσο, απλώς ακολουθώ στο δρόμο προς Εσένα, όπως Εσύ με οδηγείς και θα ήθελες να προχωρώ.

2. Ας ακολουθήσουμε, λοιπόν, Αυτόν που γνωρίζει τον δρόμο. [3]Δεν χρειάζεται να αργοπορούμε, δεν μπορούμε να εγκαταλείψουμε το γεμάτο αγάπη χέρι Του παρά μόνο για μια στιγμή. [3]Βαδίζουμε μαζί, επειδή Τον ακολουθούμε. [4]Και είναι Αυτός που κάνει το τέλος σίγουρο και εγγυάται μια ασφαλή επιστροφή σπίτι.

ΜΑΘΗΜΑ 325

Όλα τα πράγματα που νομίζω ότι βλέπω απεικονίζουν Ιδέες.

1. Το βασικό χαρακτηριστικό της σωτηρίας είναι το εξής: ό,τι βλέπω απεικονίζει μια διαδικασία στον νου μου, η οποία αρχίζει με την ιδέα που έχω για το τι θέλω. [2]Ο νους τότε επινοεί μια εικόνα του πράγματος που επιθυμώ, κρίνει ό,τι είναι πολύτιμο και επομένως αναζητά να το βρει. [3]Αυτές οι εικόνες προβάλλονται μετά προς τα έξω. κοιτάζονται, θεωρούνται πραγματικές και φυλάγονται ως προσωπική ιδιοκτησία. [4]Από παράλογες επιθυμίες προέρχεται ένας παράλογος κόσμος. [5]Από την επίκριση προέρχεται ένας καταδικασμένος κόσμος. [6]Και από τις σκέψεις της συγχώρεσης προέρχεται ένας κόσμος ευγενικός, γεμάτος ευσπλαχνία για τον άγιο Υιό του Θεού, ένας κόσμος που του προσφέρει ένα φιλικό σπίτι όπου μπορεί να αναπαυτεί για λίγο, προτού συνεχίσει το ταξίδι του και όπου μπορεί να βοηθήσει τους αδερφούς του να προχωρήσουν μαζί του και να βρουν τον δρόμο προς τον Ουρανό και τον Θεό.
2. *Πατέρα μας, οι ιδέες Σου απεικονίζουν την αλήθεια, ενώ οι δικές μου ιδέες, χώρια από τις Δικές Σου, πλάθουν μόνο όνειρα. [2]Ας βλέπω μόνο ό,τι οι ιδέες Σου απεικονίζουν, επειδή οιδΔικές σου ιδέες και μόνον αυτές καθιερώνουν την αλήθεια.*

ΜΑΘΗΜΑ 326

Είμαι για πάντα ένα Αποτέλεσμα του Θεού.

1. Πατέρα, δημιουργήθηκα στον Νου Σου, μια άγια Σκέψη που ποτέ δεν έφυγε από το σπίτι της. [2]Είμαι για πάντα το Αποτέλεσμα Σου και Εσύ είσαι για πάντα η Αιτία μου. [3]Έχω παραμείνει όπως Εσύ με δημιούργησες. [4]Ακόμα κατοικώ εκεί που Εσύ με τοποθέτησες. [5]Και όλα τα χαρακτηριστικά Σου κατοικούν μέσα μου, επειδή είναι το θέλημα Σου να έχεις έναν Υιό τόσο όμοιο με την Αιτία του, που η Αιτία και το Αποτέλεσμα Της είναι αδιαχώριστα. [6]Άς γνωρίσω ότι είμαι ένα Αποτέλεσμα του Θεού και επομένως ότι έχω την δύναμη να δημιουργώ όπως Εσύ. [7]Και όπως στον Ουρανό, έτσι και στην γη. [8]Το σχέδιο Σου ακολουθώ εδώ και στο τέλος γνωρίζω ότι Εσύ θα μαζέψεις τα αποτελέσματα Σου μέσα στο γαλήνιο Ουρανό της Αγάπης Σου, όπου η γη θα εξαφανιστεί και όλες οι ξεχωριστές σκέψεις θα ενωθούν στην δόξα ως Υιός Θεού.

2. Ας δούμε σήμερα την γη να εξαφανίζεται, πρώτα μεταμορφωμένη και μετά συγχωρεμένη, να σβήνει εντελώς μέσα στο άγιο Θέλημα του Θεού.

ΜΑΘΗΜΑ 327

Χρειάζομαι μόνο να καλέσω και Εσύ θα μου απαντήσεις.

1. Δεν μου ζητείται να δεχτώ την σωτηρία σαν κάτι που στηρίζεται σε μια αβάσιμη πίστη. [2]Επειδή ο Θεός έχει υποσχεθεί ότι θα ακούσει το κάλεσμα μου και θα μου απαντήσει ο Ίδιος. [3]Ας μάθω μονάχα, από την εμπειρία μου, ότι αυτό είναι αληθινό και η πίστη σε Αυτόν σίγουρα θα έρθει σε μένα. [4]Αυτή είναι η πίστη που θα διαρκέσει και θα με φέρει

μακρύτερα κι ακόμα πιο μακριά στο δρόμο που οδηγεί σε Αυτόν. [5]Επειδή έτσι θα είμαι σίγουρος ότι Αυτός δεν με έχει εγκαταλείψει και συνεχίζει να με αγαπά, περιμένοντας μονάχα το κάλεσμα μου για να μου δώσει όλη την βοήθεια που χρειάζομαι για να έρθω σε Αυτόν.

2. Πατέρα, Σε ευχαριστώ που οι υποσχέσεις Σου ποτέ δεν θα με απογοητεύσουν στην εμπειρία μου, αν απλώς και μόνο τις δοκιμάσω. [2]Ας επιχειρήσω λοιπόν να τις δοκιμάσω και να μην τις κρίνω. [3]Ό Λόγος Σου είναι ένα με Εσένα. [4]Εσύ δίνεις το μέσο με το οποίο έρχεται η απόλυτη βεβαιότητα και αποκτιέται επιτέλους η σιγουριά της αμετάβλητης Αγάπης Σου.

ΜΑΘΗΜΑ 328

Διαλέγω την δεύτερη θέση, για να κερδίσω την πρώτη.

1. Ό,τι φαίνεται να είναι η δεύτερη θέση είναι η πρώτη, διότι όλα τα πράγματα που αντιλαμβανόμαστε είναι αναποδογυρισμένα ωσότου ακούσουμε την Φωνή για τον Θεό. [2]Φαίνεται ότι θα κερδίσουμε αυτονομία μόνο και μόνο με το να πασχίζουμε να είμαστε ξεχωριστοί και ότι η ανεξαρτησία μας από την υπόλοιπη δημιουργία του Θεού είναι ο τρόπος με τον οποίο αποκτιέται η σωτηρία. [3]Το μόνο που βρίσκουμε όμως είναι η αρρώστια, η δυστυχία, η απώλεια και ο θάνατος. [4]Αυτό δεν είναι ό,τι θέλει για μας ο Πατέρας μας, ούτε και υπάρχει ένα άλλο θέλημα εκτός από το δικό Του. [5]Το να δεχτούμε το Θέλημα Του είναι ακριβώς το ίδιο με το να βρούμε το δικό μας θέλημα. [6]Και επειδή το θέλημα μας είναι το δικό Του Θέλημα, πρέπει να πάμε σε Αυτόν για να αναγνωρίσουμε το θέλημα μας.

2. Δεν υπάρχει κανένα θέλημα εκτός από το δικό Σου. [2]Και είμαι χαρούμενος που τίποτα από ό,τι φαντάζομαι δεν διαψεύδει αυτό που Εσύ θα ήθελες να είμαι. [3]Το θέλημα Σου είναι να είμαι απόλυτα ασφαλής, αιωνίως εν ειρήνη. [4]Και χαρούμενα μοιράζομαι αυτό το θέλημα που Εσύ, ο Πατέρας μου, έδωσες ως μέρος του εαυτού μου.

ΜΑΘΗΜΑ 329

Έχω ήδη επιλέξει αυτό που Εσύ θέλεις.

1. Πατέρα, νόμισα ότι απομακρύνθηκα από το θέλημα Σου, ότι το αψήφησα, παραβίασα τους νόμους του και επέβαλα ένα άλλο θέλημα πιο ισχυρό από το Δικό Σου. [2]Ωστόσο, αυτό που είμαι στ' αλήθεια είναι μονάχα το θέλημα Σου, επεκτεταμένο κα επεκτεινόμενο. [3]Αυτό είμαι και αυτό ποτέ δεν θα αλλάξει. [4]Όπως Εσύ είσαι Ένας, έτσι είμαι κι εγώ ένα με Σένα. [5]Αυτό και διάλεξα στην δημιουργία μου, όπου το θέλημα μου έγινε για πάντα ένα με το Δικό Σου. [6]Αυτή η επιλογή έγινε για όλη την αιωνιότητα. [7]Δεν μπορεί να αλλάξει και να αντιμάχεται τον εαυτό της. [8]Πατέρα, το θέλημα μου είναι το δικό Σου θέλημα. [9]Είμαι ασφαλής, ατάραχος και γαλήνιος, μέσα σε ατέλειωτη χαρά επειδή αυτό είναι το θέλημα Σου.

2. Σήμερα θα δεχτούμε την ένωση μας ο ένας με τον άλλο και με την Πηγή μας. [2]Δεν έχουμε κανένα Θέλημα χώρια από το δικό Του και όλοι μας είμαστε ένα, επειδή το Θέλημα Του μοιραζόμαστε όλοι μας. [3]Μέσω αυτού αναγνωρίζουμε ότι είμαστε ένα. [4]Μέσω αυτού βρίσκουμε επιτέλους το δρόμο μας προς τον Θεό.

ΜΑΘΗΜΑ 330

Δεν θα ξαναπληγώσω τον εαυτό μου σήμερα.

1. Αυτή την μέρα ας δεχτούμε την συγχώρεση ως την μόνη μας αποστολή. [2]Γιατί πρέπει να επιτεθούμε στους νόες μας και να τους δώσουμε εικόνες πόνου; [3]Γιατί πρέπει να τους διδάξουμε ότι είναι ανίσχυροι, όταν ο Θεός προσφέρει την δύναμη Του και την Αγάπη Του

και τους προσκαλεί να πάρουν ό,τι είναι ήδη δικό τους; [4]Ο νους που γίνεται πρόθυμος να δεχτεί τα δώρα του Θεού έχει αντικατασταθεί στο πνεύμα και εκτείνει την ελευθερία του και τη χαρά του, όπως το Θέλημα του Θεού είναι ενωμένο με ό,τι είναι δικό του. [5]Ο Εαυτός που δημιούργησε ο Θεάς δεν μπορεί να αμαρτήσει και επομένως δεν μπορεί να υποφέρει. [6]Ας επιλέξουμε, σήμερα, Αυτός να είναι η Ταυτότητά μας και έτσι ας δραπετεύσουμε για πάντα από όλα τα πράγματα που το όνειρο του φόβου φαίνεται να μας προσφέρει.

2. Πατέρα, ο Υιός Σου δεν μπορεί να πληγωθεί. [2]Και αν νομίζουμε ότι υποφέρουμε, απλώς και μόνο δεν γνωρίζουμε τον Ένα Εαυτό που μοιραζόμαστε με Σένα. [3]Θα θέλαμε να επιστρέψουμε σε Αυτόν σήμερα, για να ελευθερωθούμε για πάντα από όλα τα λάθη μας και να σωθούμε από ό,τι νομίζαμε ότι ήμαστε.

12. Τι Είναι το Εγώ;

1. Το εγώ είναι ειδωλολατρεία, το σύμβολο του περιορισμένου και διαχωρισμένου εαυτού, ο οποίος έχει γεννηθεί σ' ένα σώμα και είναι καταδικασμένος να υποφέρει και να τελειώσει τη ζωή του στο θάνατο. [2]Είναι το «θέλημα» που βλέπει το Θέλημα του Θεού σαν έναν εχθρό και παίρνει μια μορφή στην οποία το Θέλημα του Θεού αποκηρύσσεται. [3]Το εγώ είναι η «απόδειξη» ότι η δύναμη είναι αδύναμη και η αγάπη επίφοβη, ότι η ζωή είναι στην πραγματικότητα θάνατος και μόνο ό,τι αντιτίθεται στο Θεό είναι αληθινό.
2. Το εγώ είναι παράλογο. [2]Στέκεται φοβισμένο πέρα από την Ολότητα, χώρια από τα Πάντα, διαχωρισμένο από το Άπειρο. [3]Μέσα στην τρέλα του νομίζει ότι έχει νικήσει τον Ίδιο το Θεό. [4]Και μέσα στην τρομερή αυτονομία του «βλέπει» ότι το Θέλημα του Θεού έχει καταστραφεί. [5]Ονειρεύεται την τιμωρία και τρέμει τις μορφές που βλέπει στα όνειρα του, τους εχθρούς του, οι οποίες επιδιώκουν να το φονεύσουν πριν μπορέσει να εξασφαλίσει την ασφάλεια του με το να τους επιτεθεί.
3. Ο Υιός του Θεού δεν έχει εγώ. [2]Τι μπορεί να γνωρίζει για την τρέλα και τον θάνατο του Θεού, όταν κατοικεί σε Αυτόν; [3]Τι μπορεί να γνωρίζει για την θλίψη και την δυστυχία, όταν ζει στην αιώνια χαρά; [4]Τι μπορεί να γνωρίζει για τον φόβο κα την τιμωρία, την αμαρτία και την ενοχή, το μίσος και την επίθεση, όταν το μόνο που υπάρχει γύρω του είναι η παντοτινή ειρήνη, για πάντα χωρίς σύγκρουση και αδιατάραχτη, μέσα στην πιο βαθιά σιωπή και ηρεμία;
4. Να γνωρίζει κάποιος την πραγματικότητα σημαίνει να μην βλέπει το εγώ και τις σκέψεις του, τα έργα του, τις πράξεις του, τους νόμους του και τις πεποιθήσεις του, τα όνειρα του, τις ελπίδες του, τα σχέδια του για την σωτηρία του και το κόστος της πίστης σε αυτό. [2]Τέτοια τεράστια δυστυχία είναι το κόστος της πίστης σε αυτό, που η σταύρωση του Υιού του Θεού προσφέρεται καθημερινά στον σκοτεινό ναό του και το αίμα πρέπει να χυθεί μπροστά στον βωμό όπου οι αρρωστημένοι οπαδοί του προετοιμάζονται να πεθάνουν.
[5]. Ένας όμως κρίνος συγχώρεσης θα μετατρέψει το σκοτάδι σε φως, τον βωμό που είναι αφιερωμένος στις ψευδαισθήσεις στον ναό της Ίδιας της Ζωής. [2]Και η ειρήνη θα αποκατασταθεί για πάντα στους άγιους νόες που ο Θεός δημιούργησε ως τον Υιό Του, ως την κατοικία Του, την χαρά Του, την αγάπη Του, εντελώς δικούς Του, εντελώς ένα με Αυτόν.

ΜΑΘΗΜΑ 331

Δεν υπάρχει καμιά σύγκρουση, επειδή η βούλησή μου είναι δική Σου .

1. Πόσο ανόητο είναι, Πατέρα, να πιστεύω ότι ο Υιός Σου θα μπορούσε να κάνη τον εαυτό του να υποφέρει! [2]Θα μπορούσε να πλάσει ένα σχέδιο για την καταδίκη του και να αφεθεί χωρίς ένα σίγουρο δρόμο για την απελευθέρωση του; [3]Με αγαπάς, Πατέρα. [4]Ποτέ δε θα μπορούσες να με εγκαταλείψεις να πεθάνω μέσα σ ' ένα κόσμο πόνου και ασπλαχνίας.[5]Πώς θα μπορούσα να σκεφτώ ότι η Αγάπη έχει εγκαταλείψει τον Εαυτό Της; [6]Δεν υπάρχει κανένα θέλημα εκτός από το θέλημα της Αγάπης. [1]Ο φόβος είναι ένα όνειρο και δεν έχει κανένα θέλημα που να μπορεί να συγκρουστεί με το Δικό Σου θέλημα. [8]Η

διαμάχη είναι ύπνος κα η ειρήνη αφύπνιση. [9]Ο θάνατος είναι ψευδαίσθηση και η ζωή αιώνια αλήθεια. [10]Δεν υπάρχει καμία αντίσταση στο θέλημα Σου. [11]Δεν υπάρχει καμία σύγκρουση, επειδή το θέλημα μου είναι το δικό Σου.

2. Η συγχώρεση μας δείχνει ότι ένα είναι το Θέλημα του Θεού και ότι το μοιραζόμαστε. [2]Ας κοιτάξουμε τις άγιες θέες που η συγχώρεση δείχνει σήμερα, ώστε να βρούμε την ειρήνη του Θεού. [3]Αμήν.

ΜΑΘΗΜΑ 332

Ο φόβος δένει τον κόσμο. Η συγχώρεση τον απελευθερώνει.

1. Το εγώ πλάθει ψευδαισθήσεις. [2]Η αλήθεια εξουδετερώνει τα άσχημα όνειρα του, τα οποία εξαφανίζονται μέσα στο φως της. [3]Η αλήθεια ποτέ δεν κάνει επίθεση. [4]Απλώς είναι. [5]Και με την παρουσία της ο νους ανακαλείται από τις φαντασιώσεις και ξυπνά σε αυτό που είναι πραγματικό. [6]Η συγχώρεση προσκαλεί αυτή την παρουσία να έρθει να πάρει την θέση που της ανήκει μέσα στο νου. [7]Χωρίς την συγχώρεση ο νους είναι αλυσοδεμένος, επειδή πιστεύει στις ίδιες του τις μάταιες πράξεις. [8]Με την συγχώρεση όμως το φως λάμπει μέσα από το όνειρο του σκότους, προσφέροντας του ελπίδα και δίνοντας του το μέσο για να συνειδητοποιήσει την ελευθερία που είναι η κληρονομιά του.

2. Δεν θα θέλαμε να ξαναδέσουμε τον κόσμο σήμερα. [2]Ο φόβος τον κρατά φυλακισμένο. [3]Και ωστόσο η Αγάπη Σου μας έχει δώσει το μέσο για να τον ελευθερώσουμε. [4]Πατέρα, είμαστε πρόθυμοι να τον ελευθερώσουμε τώρα. [5]Επειδή όταν προσφέρουμε ελευθερία, η ελευθερία μας δίνεται. [6]Και δεν θα θέλαμε να παραμείνουμε φυλακισμένοι, ενώ Εσύ μας προσφέρεις την ελευθερία.

ΜΑΘΗΜΑ 333

Η Συγχώρεση βάζει τέλος στο όνειρο της σύγκρουσης εδώ.

1. Η σύγκρουση πρέπει να λυθεί. [2]Δεν μπορεί να την αποφύγει κανείς, να την βάλει στην άκρη, να μην την παραδεχτεί, να την μεταμφιέσει, να την δει κάπου αλλού, να την αποκαλέσει μ' ένα άλλο όνομα, ή να την συγκαλύψει με οποιοδήποτε είδος απάτης, αν θα ήθελε να σωθεί από αυτήν [3]Πρέπει κάποιος να την δει ακριβώς όπως είναι, εκεί που υποτίθεται ότι βρίσκεται, στην πραγματικότητα που της έχει δοθεί και με το σκοπό που της χορήγησε ο νους. [4]Επειδή μόνο τότε διαλύεται η άμυνα της και η αλήθεια μπορεί να λάμψει πάνω της καθώς εξαφανίζεται.

2. Πατέρα, η συγχώρεση είναι το φως που διάλεξες για να λύσεις όλες τις διαμάχες και όλες τις αμφιβολίες και να φωτίσεις το δρόμο για την επιστροφή μας σε Σένα. [2]Κανένα φως εκτός από αυτό δεν μπορεί να βάλει τέλος στο άσχημο όνειρο μας. [3]Κανένα φως εκτός από αυτό δεν μπορεί να σώσει τον κόσμο. [4]Επειδή αυτό από μόνο του ποτέ δε θα αποτύχει σε τίποτα, επειδή είναι το δώρο Σου στον αγαπημένο Σου Υιό.

ΜΑΘΗΜΑ 334

Σήμερα ζητώ τα δώρα που δίνει η συγχώρεση.

1. Δε θα περιμένω μια ακόμα μέρα για να βρω τους θησαυρούς που μου προσφέρει ο Πατέρας μου. [2]Όλες οι ψευδαισθήσεις είναι μάταιες και τα όνειρα σβήνουν πριν καλά-καλά επινοηθούν από τις σκέψεις που βασίζονται σε λανθασμένες αντιλήψεις. [3]Ας μην ξαναδεχτώ τέτοια μίζερα δώρα σήμερα. [4]Η Φωνή του Θεού προσφέρει την ειρήνη του Θεού σε όλους αυτούς που ακούν και διαλέγουν να Τον ακολουθήσουν. [5]Αυτή είναι η επιλογή μου σήμερα. [6]Και έτσι πηγαίνω να βρω τους θησαυρούς που μου έχει δώσει ο

Θεός.

2. Αναζητώ μονάχα αυτό που είναι αιώνιο. [2]Επειδή ο Υιός Σου δεν μπορεί να είναι ευχαριστημένος με τίποτα λιγότερο από αυτό. [3]Ποια λοιπόν μπορεί να είναι η παρηγοριά του εκτός από ό,τι Εσύ προσφέρεις στο ζαλισμένο νου του και στην τρομαγμένη καρδιά του, για να του δώσει βεβαιότητα και να του φέρει ειρήνη; [4]Σήμερα είμαι πρόθυμος να δω τον αδερφό μου αναμάρτητο. [5]Αυτό είναι το Θέλημα Σου για μένα, γιατί έτσι θα δω την αναμαρτησία σ'εμένα.

ΜΑΘΗΜΑ 335

Επιλέγω να δω την αναμαρτησία του αδερφού μου.

1. Η συγχώρεση είναι μια επιλογή. [2]Ποτέ δεν βλέπω τον αδερφό μου όπως είναι επειδή αυτό είναι πολύ πέραν της αντίληψης. [3]Αυτό που βλέπω σε αυτόν είναι απλά αυτό που επιθυμώ να δω επειδή αντιπροσωπεύει αυτό που θέλω να είναι η αλήθεια. [4]Είναι μόνο σε αυτό που ανταποκρίνομαι όσο κι αν φαίνεται ότι αναγκάζομαι από εξωτερικά συμβάντα. [5]Επιλέγω να δω αυτό που θάθελα να δω και αυτό βλέπω και μόνον αυτό. [6]Η αναμαρτησία του αδερφού μου, μου δείχνει ότι θάθελα να δω την δικιά μου. [7]Και θα την δω έχοντας επιλέξει να δω τον αδερφό μου στο άγιό του φως.

2. *Τι θα μπορούσε να αποκαταστήσει την ανάμνησή σου σε μένα εκτός από το να δω την αναμαρτησία του αδερφού μου; [2]Η αγιοσύνη μου, μου υπενθυμίζει ότι αυτός δημιουργήθηκε ένα μαζί μου και όμοιος μ'εμένα. [3]Σε αυτόν βρίσκω τον Εαυτό μου και στον Υιό Σου βρίσκω την ανάμνησή Σου, επίσης.*

Μάθημα 336

Η συγχώρεση μου επιτρέπει να γνωρίζω ότι οι νόες είναι ενωμένοι.

1. Η συγχώρεση είναι το μέσον που έχει οριστεί για το τέλος της αντίληψης. [2]Η γνώση αποκαθίσταται αφού πρώτα αλλάξει η αντίληψη και μετά υποχωρεί ολοκληρωτικά μπροστά σε αυτό που παραμένει για πάντα πέρα από την υψηλότερη προσέγγισή της. [3]Επειδή οι εικόνες και οι ήχοι, στην καλύτερη περίπτωση, μπορούν να υπηρετήσουν μόνο την ανάκληση της μνήμης που απλώνεται πέραν όλων αυτών. [4]Η συγχώρεση διαλύει τις διαστρεβλώσεις και ανοίγει τον κρυμμένο βωμό στην αλήθεια. [5]Οι κρίνοι της λάμπουν μέσα στον νου και τον καλούν να επιστρέψει και να κοιτάξει εντός, αυτό που μάταια αναζήτησε εκτός. [6]Επειδή εδώ και μόνον εδώ, αποκαθίσταται η ειρήνη του νου επειδή αυτός είναι ο χώρος κατοικίας του Ίδιου του Θεού.

2. *Στην ησυχία ας καθαρίσει η συγχώρεση τα όνειρά μου, του διαχωρισμού και της αμαρτίας. [2]Μετά βοήθησέ με, Πατέρα, να κοιτάξω εντός και να βρω ότι η υπόσχεσή Σου για την αναμαρτησία μου, τηρήθηκε˙ ο Λόγος Σου παραμένει αμετάβλητος μέσα στον νου μου, η Αγάπη Σου ακόμα κατοικεί στην καρδιά μου.*

Μάθημα 337

Η αναμαρτησία μου με προστατεύει από κάθε βλάβη.

1. Η αναμαρτησία μου, μου εξασφαλίζει τέλεια ειρήνη, αιώνια ασφάλεια, παντοτινή αγάπη, ελευθερία παντοτινή από κάθε σκέψη απώλειας. πλήρη λύτρωση από πόνο. [2]Και μόνο ευτυχία μπορεί να είναι η κατάστασή μου επειδή μόνο ευτυχία μου δόθηκε. [3]Τι πρέπει να κάνω για να γνωρίσω ότι όλο αυτό είναι δικό μου; [4]Πρέπει να δεχτώ την Εξιλέωση για τον εαυτό μου και τίποτ'άλλο. [5]Ο Θεός έχει ήδη κάνει όσα χρειάζεται να γίνουν. [6]Και πρέπει να μάθω ότι δεν χρειάζομαι να κάνω τίποτα από τον εαυτό μου διότι δεν χρειάζομαι παρά να δεχτώ τον Εαυτό μου, την αναμαρτησία μου, που δημιουργήθηκε για μένα, που τώρα είναι

ήδη δική μου, για να νοιώσω την Αγάπη του Θεού να με προστατεύει από κάθε βλάβη, για να κατανοήσω ότι ο Πατέρας μου αγαπά τον Υιό Του˙ να γνωρίσω ότι εγώ είμαι ο Υιός που ο Πατέρας μου αγαπά.

2. *Εσύ που με δημιούργησες σε αναμαρτησία δεν κάνεις λάθος για το τι είμαι. [2]Έγώ έκανα λάθος όταν νόμισα ότι αμάρτησα αλλά αποδέχομαι την Εξιλέωση για τον εαυτό μου. [3]Πατέρα, το όνειρό μου τώρα τελείωσε. [4]Αμήν.*

Μάθημα 338

Επηρεάζομαι μόνο από τις σκέψεις μου.

1. Δεν χρειάζεται παρά μόνο αυτό για να έρθει η σωτηρία σε όλο τον κόσμο. 2Επειδή σε αυτήν μόνο την σκέψη ο καθένας απελευθερώνεται επιτέλους από τον φόβο. 3Τώρα έμαθε ότι κανείς δεν τον τρομάζει και τίποτα δεν τον βάζει σε κίνδυνο. 4Δεν έχει κανέναν εχθρό και είναι ασφαλής από όλα τα εξωτερικά πράγματα. 5Οι σκέψεις του μπορούν να τον τρομάζουν αλλά αφού αυτές οι σκέψεις ανήκουν μόνο σε αυτόν, έχει την δύναμη να τις αλλάξει και να ανταλλάξει κάθε σκέψη φόβου με μια χαρούμενη σκέψη αγάπης. 6Σταύρωσε τον εαυτό του. 7Όμως, ο Θεός έχει σχεδιάσει ότι ο αγαπημένος Του Υιός θα λυτρωθεί.

2. *Το σχέδιό Σου είναι βέβαιο, Πατέρα, μόνο το δικό Σου. [2]Όλα τα άλλα σχέδια θα αποτύχουν. [3]Και θα έχω σκέψεις που θα με τρομάζουν, μέχρι να μάθω ότι μου έχεις δώσει την μόνη Σκέψη που με οδηγεί στην σωτηρία. [4]Η δική μου μόνο θα αποτύχει και θα με οδηγήσει στο πουθενά. [5]Αλλά η Σκέψη που μου έδωσες υπόσχεται ότι με οδηγεί στο σπίτι, επειδή κρατά την υπόσχεσή Σου στον Υιό Σου.*

Μάθημα 339

Θα λάβω οτιδήποτε ζητώ.

1. Κανείς δεν επιθυμεί πόνο. [2]Αλλά μπορεί να νομίζει ότι ο πόνος είναι ευχαρίστηση. 3Κανείς δεν θα απέφευγε την ευτυχία του. [4]Αλλά μπορεί να νομίζει ότι η χαρά είναι επώδυνη, απελητική και επικίνδυνη. [5]Ο καθένας θα λάβει ό,τι ζητήσει. [6]Αλλά πράγματι μπορεί να βρίσκεται σε σύγχιση για τα πράγματα που θέλει. την κατάσταση που θέλει να φτάσει. [7]Τι, λοιπόν, μπορεί να ζητήσει που να το θέλει όταν το λάβει; [8]Έχει ζητήσει αυτό που θα τον τρομάξει και θα του φέρει πόνο. [9]Ας αποφασίσουμε σήμερα να ζητήσουμε αυτό που αληθινά θέλουμε και μόνον αυτό ώστε να περάσουμε την μέρα χωρίς φόβο, χωρίς να συγχέουμε τον πόνο με την χαρά ή τον φόβο με την αγάπη.

2. *Πατέρα, αυτή είναι η μέρα Σου. [2]Είναι η μέρα που δεν θα κάνω τίποτα από τον εαυτό μου αλλά θα ακούσω την Φωνή Σου για το κάθε τι που κάνω˙ ζητώντας μόνο αυτό που Εσύ μου προσφέρεις, δεχόμενος μόνο τις Σκέψεις που Εσύ μοιράζεσαι μαζί μου.*

Μάθημα 340

Μπορώ να είμαι ελεύθερος από τα δεινά σήμερα.

1. *Πατέρα, Σε ευχαριστώ για σήμερα και για την ελευθερία που είμαι σίγουρος ότι θα φέρει. [2]Αυτή η μέρα είναι άγια, επειδή σήμερα ο Υιός Σου θα λυτρωθεί. 3Τα δεινά του τελείωσαν. [4]Επειδή θα ακούσει την Φωνή Σου να τον κατευθύνει να βρει την όραση του Χριστού μέσω της συγχώρεσης και να ελευθερωθεί για πάντα από όλα τα δεινά. [5]Ευχαριστώ για το σήμερα, Πατέρα μου. [6]Γεννήθηκα σε αυτόν τον κόσμο μόνο για να φτάσω σε αυτήν την μέρα και ό,τι κρατά με χαρά και ελευθερία για τον άγιο Υιό Σου και για τον κόσμο που*

έφτιαξε, ο οποίος απελευθερώνεται σήμερα μαζί του.

2. Να είσαι χαρούμενος σήμερα! [2]Να είσαι χαρούμενος! [3]Δεν υπάρχει χώρος, σήμερα, για οτιδήποτε άλλο εκτός από χαρά και ευχαριστίες. [4]Ο Πατέρας μας έχει λυτρώσει τον Υιό Του αυτή την μέρα. [5]Όλοι μας, σήμερα θα σωθούμε. [6]Ούτε ένας δεν θα μείνει στον φόβο και κανείς που ο Πατέρας δεν θα τον περισυλλέξει στον Εαυτό Του, αφυπνισμένο στον Ουρανό στην καρδιά της Αγάπης.

13. Τι Είναι Ένα Θαύμα;

1.Ένα θαύμα είναι μια διόρθωση. [2]Δεν δημιουργεί, ούτε πραγματικά αλλάζει καθόλου κάτι. [3]Απλώς κοιτά την απόγνωση και υπενθυμίζει στον νου πως ότι βλέπει είναι ψευδές. [4]Αναιρεί το λάθος αλλά δεν αποπειράται να πάει πέρα από την αντίληψη ούτε να ξεπεράσει την λειτουργία της συγχώρεσης. [5]Έτσι παραμένει εντός των ορίων του χρόνου. [6]Ωστόσο ανοίγει τον δρόμο για την επιστροφή στο άχρονο και για την αφύπνιση της αγάπης επειδή ο φόβος πρέπει να γλιστρήσει μακρυά με το απαλό βάλσαμο που αυτό φέρνει.
2.Ένα θαύμα περιέχει το δώρο της χάρης, επειδή δίνεται και λαμβάνεται ως ένα. [2]Κι έτσι απεικονίζει τον νόμο της αλήθειας στον οποίο ο κόσμος δεν υπακούει διότι αποτυγχάνει ολοκληρωτικά να κατανοήσει τους τρόπους της. [3]Ένα θαύμα αντιστρέφει την αντίληψη που ήταν πριν αναποδογυρισμένη κι έτσι τερματίζει τις παράξενες διαστρεβλώσεις που είχαν εκδηλωθεί. [4]Τώρα η αντίληψη είναι ανοιχτή στην αλήθεια. [5]Τώρα η συγχώρεση θεωρείται ως αιτιολογημένη.
3.Η συγχώρεση είναι το σπίτι των θαυμάτων. [2]Τα μάτια του Χριστού τα παραδίδουν σε όλους όσους προσβλέπουν σε έλεος και αγάπη. [3]Η αντίληψη στέκεται διορθωμένη στην όρασή του και αυτό που επρόκειτο να αναθεματίσει έρχεται να το ευλογήσει. [4]Κάθε κρίνος συγχώρεσης προσφέρει σε όλο τον κόσμο το σιωπηλό θαύμα της αγάπης. [5]Και το καθένα αφήνεται μπροστά στον Λόγο του Θεού, πάνω στον συμπαντικό βωμό του Δημιουργού και της δημιουργίας στο φως της τέλειας αγνότητας και της δίχως τέλος χαράς.
4.Το θαύμα λαμβάνεται πρώτο με την πίστη διότι να το ζητάς σημαίνει ότι ο νους είναι έτοιμος να συλλάβει αυτό που δεν μπορεί να δει και δεν κατανοεί. [2]Ωστόσο η πίστη θα φέρει τους μάρτυρές της για να δείξει ότι αυτό στο οποίο στηριζόταν είναι πραγματικά εκεί. [3]Και έτσι το θαύμα θα αιτιολογήσει την πίστη σου σε αυτό και θα δείξει ότι στηριζόταν σ᾽έναν κόσμο περισσότερο πραγματικό από αυτόν που έβλεπες πριν˙ έναν κόσμο λυτρωμένο από αυτό που νόμιζες ότι υπήρχε εκεί.
5.Τα θαύματα πέφτουν σαν σταγόνες θεραπευτικής βροχής από τον Ουρανό σ᾽εναν άνυδρο και σκονισμένο κόσμο όπου πεινασμένα και διψασμένα πλάσματα έρχονται να πεθάνουν. [2]Τώρα έχουν νερό. [3]Τώρα ο κόσμος είναι πράσινος. [4]Και παντού τα σημάδια της ζωής ανθίζουν για να δείξουν ότι αυτό που γιεννιέται δεν μπορεί ποτέ να πεθάνει επειδή ό,τι έχει ζωή έχει αθανασία.

Μάθημα 341

Δεν μπορώ να επιτεθώ παρά μόνο στην αναμαρτησία μου και είναι μόνον αυτή που με κρατά ασφαλή.

1. *Πατέρα, ο Υιός Σου είναι άγιος. [2]Είμαι αυτός στον οποίο χαμογελάς με αγάπη και τρυφερότητα τόσο αγαπητή και βαθειά και ακίνητη που το σύμπαν χαμογελά πίσω σ᾽Εσένα και μοιράζεται την Αγιοσύνη Σου. [3]Πόσο αγνοί, πόσο ασφαλείς, πόσο άγιοι, είμαστε, λοιπόν, κατοικώντας στο χαμόγελό Σου, με όλη Σου την Αγάπη να μας δίνεται, ζώντας ένα μαζί Σου, σε πλήρη αδελφοσύνη και Πατρότητα˙ σε τόσο τέλεια αναμαρτησία που ο Κύριος*

της αναμαρτησίας μας αντιλαμβάνεται ως Υιό Του, ένα σύμπαν Σκέψης που Τον ολοκληρώνει.

2. Ας μην επιτεθούμε, λοιπόν, στην αναμαρτησία μας διότι περιέχει τον Λόγο του Θεού σε εμάς [2]Και στην καλοσυνάτη αντανάκλασή της είμαστε σωσμένοι.

Μάθημα 342

Αφήνω την συγχώρεση να αναπαυθεί πάνω σε όλα τα πράγματα, επειδή έτσι θα μου δοθεί.

1. *Σε ευχαριστώ, Πατέρα, για το σχέδιό Σου να με σώσεις από την κόλαση που έφτιαξα. [2]Δεν είναι πραγματική. [3]Κι Εσύ μου έδωσες τα μέσα για να μου αποδείξω ότι είναι εξωπραγματική. [4]Το κλειδί είναι στο χέρι μου και έχω φτάσει στην πόρτα πίσω από την οποία βρίσκεται το τέλος των ονείρων. [5]Στέκομαι μπροστά στην πύλη του Ουρανου και αναρωτιέμαι αν θα πρέπει να περάσω μέσα και να βρεθώ στο σπίτι. [6]Ας μην περιμένω πάλι σήμερα. [7]Ας συγχωρέσω όλα τα πράγματα και ας αφήσω την δημιουργία να είναι όπως Εσύ θέλεις να είναι και όπως είναι. [8]Ας θυμηθώ ότι είμαι ο Υιός Σου και ανοίγοντας επιτέλους την πόρτα, να ξεχάσω τις ψευδαισθήσεις στο φλογερό φως της αλήθειας, καθώς η μνήμη Σου επιστρέφει σ'εμένα.*

2. Αδερφέ, συγχώρεσέ με τώρα. [2]Έρχομαι σ'εσένα να σε πάρω σπίτι μαζί μου. [3]Και καθώς πηγαίνουμε, ο κόσμος έρχεται μαζί μας στον δρόμο προς τον Θεό.

Μάθημα 343

Δεν μου ζητιέται να κάνω θυσία για να βρω το έλεος και την ειρήνη του Θεού.

1. *Το τέλος των δεινών δεν μπορεί να είναι απώλεια. [2]Το δώρο των πάντων δεν μπορεί παρά να είναι κέρδος. [3]Εσύ μόνο δίνεις. [4]Ποτέ δεν αφαιρείς. [5]Και με δημιούργησες για να είμαι όπως Εσύ, γι'αυτό η θυσία γίνεται αδύνατον για μένα όπως επίσης και για Εσένα. [6]Κι εγώ, επίσης, πρέπει να δώσω. [7]Κι έτσι όλα τα πράγματα μου δίνονται παντοτινά και για πάντα. [8]Όπως δημιουργήθηκα έτσι παραμένω. [9]Ο Υιός Σου δεν μπορεί να κάνει καμία θυσία επειδή πρέπει να είναι πλήρης, έχοντας ως λειτουργία να σε ολοκληρώνει. [10]Είμαι πλήρης επειδή είμαι ο Υιός Σου. [11]Δεν μπορώ να χάσω επειδή μπορώ μόνο να δίνω και τα πάντα είναι δικά μου αιώνια.*

2. Το έλεος και η ειρήνη του Θεού δίνονται δωρεάν. [2]Η σωτηρία δεν έχει κόστος. [3]Είναι δώρο που πρέπει δωρεάν να δίνεται και να λαμβάνεται. [4]Και αυτό θα μάθουμε σήμερα.

Μάθημα 344

Σήμερα μαθαίνω τον νόμο της αγάπης˙ ότι αυτό που δίνω στον αδερφό μου είναι δώρο σε εμένα.

1. *Αυτός είναι ο Νόμος Σου, Πατέρα μου, όχι ο δικός μου. [2]Δεν έχω καταλάβει τι σημαίνει να δίνεις και σκέφτηκα να φυλάξω αυτό που επεθύμησα μόνο για μένα. [3]Και καθώς κοίταξα τον θησαυρό που νόμιζα ότι είχα, βρήκα έναν άδειο τόπο όπου ποτέ τίποτα δεν υπήρξε ούτε υπάρχει ούτε θα υπάρξει. [4]Ποιός μπορεί να μοιραστεί ένα όνειρο; [5]Και τι μπορεί να μου προσφέρει μια ψευδαίσθηση; [6]Όμως, αυτός που θα συγχωρήσω θα μου δώσει δώρα πέραν από την αξία οποιουδήποτε πράγματος στην γη. [7]Ας γεμίσουν την αποθήκη μου με Ουράνιους θησαυρούς οι αδερφοί που συγχώρεσα, που είναι οι μόνοι αληθινοί. [8]Έτσι εκπληρώνεται ο νόμος της αγάπης. [9]Κι έτσι ο Υιός Σου αναδύεται κι επιστρέφει σε Εσένα.*

2. Πόσο κοντά είμαστε ο ένας με τον άλλον καθώς πηγαίνουμε προς τον Θεό. [2]Πόσο κοντά είναι Αυτός σε εμάς. [3]Πόσο κοντά το τέλος του ονείρου και της αμαρτίας και η λύτρωση του Υιού του Θεού.

Μάθημα 345

Προσφέρω μόνο θαύματα σήμερα, επειδή θα ήθελα να μου επιστραφούν.

1. *Πατέρα, ένα θαύμα αντανακλά τα δώρα Σου σ'εμένα, τον Υιό Σου. [2]Και κάθε ένα που δίνω επιστρέφει σ'εμένα θυμίζοντάς μου ότι ο νόμος της αγάπης είναι συμπαντικός. [3]Ακόμα κι εδώ παίρνει μια μορφή που μπορεί να αναγνωριστεί και να κατανοηθεί ότι λειτουργεί. [4]Τα θαύματα που δίνω, δίνονται πίσω ακριβώς με την μορφή που χρειάζομαι να με βοηθήσει με τα προβλήματα που αντιλαμβάνομαι. [5]Πατέρα, στον Ουρανό είναι διαφορετικά, επειδή εκεί, δεν υπάρχουν ανάγκες. [6]Αλλά εδώ στην γή, το θαύμα είναι πιο κοντά στα δικά Σου δώρα από οποιοδήποτε δώρο μπορώ να δώσω. [7]Έτσι, ας δώσω μόνο αυτό το δώρο σήμερα, το οποίο γεννημένο από αληθινή συγχώρεση, φωτίζει τον δρόμο που πρέπει να ταξιδέψω για να Σε θυμηθώ.*

2.Ειρήνη σήμερα σε όλες τις καρδιές που αναζητούν. [2]Το φως έχει έρθει να προσφέρει θαύματα για να ευλογήσει τον κουρασμένο κόσμο. [3]Θα αναπαυτεί σήμερα, διότι θα προσφέρουμε ό,τι λάβαμε.

Μάθημα 346

Σήμερα η ειρήνη του Θεού με περιβάλλει και ξεχνώ τα πάντα εκτός από την Αγάπη Του.

1. *Πατέρα, ξυπνώ σήμερα με θαύματα που διορθώνουν την αντίληψή μου για τα πάντα. [2]Κι έτσι ξεκινά η μέρα που μοιράζομαι μαζί Σου όπως θα μοιρααστώ την αιωνιότητα διότι ο χρόνος έχει παραμερίσει σήμερα. [3]Δεν αναζητώ τα πράγματα του χρόνου κι έτσι δεν θα τα κοιτάξω. [4]Ό,τι αναζητώ σήμερα υπερβαίνει όλους τους νόμους του χρόνου και τα πράγματα που αντιλαμβάνομαι στον χρόνο. [5]Θα ξεχάσω όλα τα πράγματα εκτός από την Αγάπη Σου. [6]Θα κατοικήσω μέσα Σου και δεν θα γνωρίζω κανένα νόμο εκτός από τον Νόμο της αγάπης. [7]Και θα βρω την ειρήνη που Εσύ δημιούργησες για τον Υιό Σου, ξεχνώντας όλα τα ανόητα παιχνίδια που έκανα καθώς αντικρύζω την δόξα Σου και την δική μου.*

2. Κι όταν θά έρθει το βράδυ σήμερα δεν θα θυμηθούμε τίποτα εκτός από την ειρήνη του Θεού. [2]Διότι σήμερα θα μάθουμε ποιά ειρήνη είναι δική μας όταν ξεχνάμε όλα τα πράγματα εκτός από την Αγάπη του Θεού.

Μάθημα 347

Ο θυμός πρέπει να προέρχεται από κρίση. Η κρίση είναι το όπλο που θα χρησιμοποιούσα εναντίον του εαυτού μου, για να κρατώ το θαύμα μακρυά μου.

1. *Πατέρα θέλω ότι πάει ενάντια στην θέλησή μου και δεν θέλω αυτό που πρέπει να είναι η θέλησή μου. [2]Ευθυγράμμισε τον νου μου, Πατέρα μου. [3]Νοσεί. [4]Αλλά Εσύ έχεις προσφέρει ελευθερία και επιλέγω να αξιώσω το δώρο Σου σήμερα. [5]Κι έτσι δίνω κάθε κρίση στον Ένα που μου έδωσες για να κρίνει για μένα. [6]Βλέπει αυτό που αντικρύζω κι όμως γνωρίζει την αλήθεια. [7]Κοιτάζει τον πόνο κι όμως γνωρίζει ότι δεν είναι πραγματικός και στην κατανόησή Του ο πόνος θεραπεύεται. [8]Δίνει τα θαύματα που τα όνειρά μου θα έκρυβαν από την επίγνωσή μου. [9]Ας κρίνει Αυτός σήμερα. [10]Δεν γνωρίζω την θέλησή μου αλλά Αυτός είναι βέβαιος ότι είναι δική Σου. [11]Και θα μιλήσει για μένα και Αυτός θα καλέσει να έρθουν τα θαύματά Σου σε μένα.*

2. Άκου προσεκτικά σήμερα. [2]Μείνε τελείως ακίνητος και άκου την ευγενική Φωνή για τον Θεό να σε διαβεβαιώνει ότι Αυτός σε έκρινε ως τον Υιό που Αγαπά.

Μάθημα 348

Δεν έχω αιτία για θυμό ή για φόβο, επειδή Εσύ με περιβάλλεις. Και για κάθε ανάγκη που αντιλαμβάνομαι, η χάρη Σου μου αρκεί.

1. *Πατέρα, ας θυμηθώ ότι είσαι εδώ και ότι δεν είμαι μόνος. [2]Παντοτινή Αγάπη με περιβάλλει. 3Δεν έχω αιτία για τίποτα εκτός από την τέλεια ειρήνη και χαρά που μοιράζομαι μαζί Σου. [4]Τι ανάγκη έχω για θυμό ή φόβο; [5]Τέλεια ασφάλεια με περιβάλλει. 6Μπορώ να φοβάμαι όταν η δική Σου τέλεια υπόσχεση πηγαίνει μαζί μου; [7]Τέλεια αναμαρτησία με περιβάλλει. [8]Τι μπορώ να φοβάμαι αφού Εσύ με δημιούργησες με αγιοσύνη τόσο τέλεια όσο η Δική Σου;*

2. Η χάρη του Θεού μας αρκεί σε όλα που μας θέλει να κάνουμε. [2]Και μόνον αυτό επιλέγουμε να είναι η θέλησή μας όπως και η δική Του.

Μάθημα 349

Σήμερα αφήνω την όραση του Χριστού να κοιτάξει όλα τα πράγματα για μένα και να μην τα κρίνει αλλά αντ᾽αυτού να δώσει ένα θαύμα αγάπης.

1. *Έτσι θα ελευθερώσω όλα τα πράγματα που βλέπω και θα τους δώσω την ελευθερία που αναζητώ. [2]Διότι έτσι υπακούω στον νόμο της αγάπης και δίνω αυτό που θα ήθελα να βρώ και το κάνω δικό μου. [3]Θα μου δοθεί επειδή το επέλεξα ως το δώρο που θέλω να δώσω. [4]Πατέρα, τα δώρα Σου είναι δικά μου. [5]Κάθε ένα που δέχομαι μου δίνει ένα θαύμα να δώσω. [6]Και δίνοντας καθώς λαμβάνω μαθαίνω ότι το θεραπευτικό Σου θαύμα μου ανήκει.*

2. Ο Πατέρας μας, γνωρίζει τις ανάγκες μας. [2]Μας δίνει χάρη για να ικανοποιηθούν όλες τους. [3]Κι έτσι Τον εμπιστευόμαστε να μας στείλει θαύματα να ευλογηθεΐ ο κόσμος και να θεραπευτούν οι νόες μας καθώς επιστρέφουμε σε Αυτόν.

Μάθημα 350

Τα θαύματα καθρεφτίζουν την αιώνια αγάπη του Θεού. Να τα προσφέρεις είναι να Τον θυμάσαι και μέσω της μνήμης Του να σώσεις τον κόσμο.

1. *Ό,τι συγχωρούμε γίνεται μέρος μας, όπως αντιλαμβανόμαστε τους εαυτούς μας. [2]Ο Υιός του Θεού ενσωματώνει όλα τα πράγματα μέσα του όπως Εσύ τον δημιούργησες. [3]Η μνήμη Σου εξαρτάται από την συγχώρεσή του. [4]Αυτό που είναι παραμένει ανεπηρρέαστο από τις σκέψεις του. [5]Αλλά αυτά που βλέπει είναι το άμεσο αποτέλεσμά τους. [6]Ως εκ τούτου, Πατέρα μου, θα επιστρέψω σε Εσένα. [7]Μόνο η μνήμη σου θα με καθιερώσει ελεύθερο. [8]Και μόνο η συγχώρεσή μου με διάσκει ν΄αφήσω την μνήμη Σου να επιστρέψει σε μένα και να την δώσω στον κόσμο με ευχαριστίες.*

2. Και καθώς συλλέγουμε θαύματα από Αυτόν θα είμαστε αληθινά ευγνώμονες. [2]Διότι καθώς τον θυμόμαστε, ο Υιός Του θα αποκατασταθεί σε μας στην πραγματικότητα της Αγάπης.

14. Τι Είμαι Εγώ;

1.Είμαι ο Υιός του Θεού, πλήρης και θεραπευμένος και ολόκληρος, λάμποντας στην αντανάκλαση της Αγάπης Του. [2]Μέσα μου η δημιουργία Του είναι καθαγιασμένη και εγγυημένη η αιώνια ζωή. [3]Μέσα μου η αγάπη είναι τελειοποιημένη, ο φόβος αδύνατον και η χαρά εδραιωμένη χωρίς αντίθετο. [4]Είμαι το άγιο σπίτι του Ίδιου του Θεού. [5]Είμαι ο Ουρανός όπου κατοικεί η Αγάπη Του. [6]Είμαι η Ίδια η άγια Αναμαρτησία Του επειδή στην αγνότητά μου κατοικεί η Δική Του

2.Η χρήση των λέξεών μας έχει τελειώσει σχεδόν τώρα. [2]Όμως, στις τελευταίες μέρες αυτού του ενός έτους που δώσαμε μαζί στον Θεό, εσύ και εγώ, βρήκαμε έναν μοναδικό σκοπό που μοιραστήκαμε. [3]Κι έτσι ενώθηκες μαζί μου, ώστε αυτό που εγώ είμαι είσαι κι εσύ, επίσης. [4]Η αλήθεια αυτού που είμαστε δεν είναι να ειπωθεί με λόγια ούτε να περιγραφεί. [5]Ωστόσο, μπορούμε να συνειδητοποιήσουμε την λειτουργία μας εδώ και τα λόγια μπορούν να μιλήσουν γι΄αυτό και να το διδάξουν επίσης, εάν γίνουμε παράδειγμα των λόγων μας.

3.Είμαστε οι φορείς της σωτηρίας. [2]Δεχόμαστε τον ρόλο μας ως σωτήρες του κόσμου, ο οποίος μέσα από την κοινή μας συγχώρεση λυτρώνεται. [3]Και έτσι, αυτό το δώρο μας, δίνεται σε εμάς. [4]Κοιτάμε τον κάθε έναν ως αδερφό και αντιλαμβανόμαστε όλα τα πράγματα ως ευγενή και αγαθά. [5]Δεν αναζητάμε μια λειτουργία που είναι πέρα από την πύλη του Ουρανού. [6]Η γνώση θα επιστρέψει όταν θα έχουμε εκπληρώσει τον ρόλο μας. [7]Μας απασχολεί μόνο να καλωσορίζουμε την αλήθεια.

4.Δικά μας είναι τα μάτια με τα οποία η όραση του Χριστού βλέπει έναν λυτρωμένο κόσμο, από κάθε σκέψη αμαρτίας. [2]Δικά μας είναι τα αυτιά που ακούνε την Φωνή του Θεού να διακηρύσσει ότι ο κόσμος είναι αναμάρτητος. [3]Δικοί μας οι νόες που ενώνονται μαζί καθώς ευλογούμε τον κόσμο. [4]Και από την ενότητα που κατορθώσαμε καλούμε όλους τους αδερφούς μας, ζητώντας τους να μοιραστούν την ειρήνη μας και να ολοκληρώσουν την χαρά μας.

5.Είμαστε οι άγιοι αγγελιοφόροι του Θεού που μιλούν γι΄Αυτόν και φέροντας τον Λόγο Του στον καθένα, τον οποίο Αυτός μας έχει στείλει, μαθαίνουμε ότι αυτός είναι γραμμένος στις καρδιές μας. 2Κι έτσι οι νόες μας αλλάζουν τον σκοπό για τον οποίο ήρθαμε και τον οποίο ζητάμε να υπηρετήσουμε. 3Φέρνουμε χαρμόσυνα νέα στον Υιό του Θεού που νόμισε ότι υπέφερε. 4Τώρα είναι λυτρωμένος. 5Και καθώς βλέπει την πύλη του Ουρανού ορθάνοιχτη μπροστά του, θα εισέλθει και θα χαθεί μέσα στην καρδιά του Θεού.

<u>Μάθημα 351</u>

Ο αναμάρτητος αδερφός μου είναι ο οδηγός μου στην ειρήνη. Ο αμαρτωλός αδερφός μου είναι ο οδηγός μου στον πόνο. Κι αυτόν που επιλέγω να κοιτάξω, αυτόν θα δω.

1.Ποιός είναι ο αδερφός μου παρά ο άγιος Υιός Σου; [2]Κι αν τον δω αμαρτωλό, διακηρύσσω τον εαυτό μου αμαρτωλό,όχι ως Υιό του Θεού· μόνο και χωρίς φίλους σ΄έναν τρομαχτικό κόσμο. [3]Όμως αυτή η σκέψη είναι μια επιλογή που κάνω και μπορώ να την εγκαταλείψω. [4]Μπορώ επίσης να δω τον αδερφό μου αναμάρτητο, ως τον άγιο Υιό Σου. [5]Και με αυτήν την επιλογή, βλέπω την αναμαρτησία μου, τον για πάντα Παρηγορητή μου και Φίλο δίπλα μου και τον δρόμο μου ασφαλή και βέβαιο. [6]Διάλεξε, λοιπόν, για μένα, Πατέρα μου, μέσω της Φωνής Σου. [7]Διότι μόνον Αυτός κρίνει στο Όνομά Σου.

<u>Μάθημα 352</u>

Η κρίση και η αγάπη είναι αντίθετα. Από το ένα προέρχονται όλες οι θλίψεις του κόσμου. Αλλά από το άλλο προέρχεται η ειρήνη του Ίδιου του Θεού.

1.Η συγχώρεση κοιτά την αναμαρτησία μόνο και δεν κρίνει. [2]Μέσω αυτής έρχομαι σε Εσένα. [3]Η κρίση θα κρατήσει δεμένα τα μάτια μου και θα με κάνει τυφλό. [4]Όμως η αγάπη, καθρεφτισμένη στην συγχώρεση εδώ, μου θυμίζει ότι Εσύ μου έχεις δώσει έναν τρόπο να

βρώ ξανά την ειρήνη Σου. [5]Λυτρώνομαι όταν επιλέγω να ακολουθώ με αυτόν τον τρόπο. [6]Δεν με έχεις αφήσει απαρηγόρητο. [7]Έχω μαζί μου και τα δύο και την μνήμη Σου και Έναν ο Οποίος με οδηγεί σε αυτήν. [8]Πατέρα, θ'ακούσω την Φωνή Σου και θα βρώ την ειρήνη Σου σήμερα. [9]Επειδή θέλω ν'αγαπώ την δική μου Ταυτότητα και σ'αυτήν να βρώ την μνήμη Σου.

Μάθημα 353

Τα μάτια μου, η γλώσσα μου, τα χέρια μου, τα πόδια μου, σήμερα δεν έχουν παρά μόνο ένα σκοπό· να δοθούν στον Χριστό για να χρησιμοποιηθούν ώστε να ευλογήσει τον κόσμο με θαύματα.

1.Πατέρα, δίνω όλα όσα είναι δικά μου σήμερα στον Χριστό, να τα χρησιμοποιήσει με όποιον τρόπο υπηρετεί καλύτερα τον σκοπό που μοιράζομαι μαζί Του. [2]Τίποτα δεν είναι μόνο δικό μου επειδή Αυτός κι εγώ έχουμε ενωθεί στον σκοπό. [3]Έτσι η μάθηση έχει φτάσει σχεδόν στο καθορισμένο της τέλος. [4]Για λίγο εργάζομαι μαζί Του για να υπηρετήσω τον σκοπό Του. [5]Μετά χάνω τον εαυτό μου μέσα στην Ταυτότητά μου και αναγνωρίζω ότι ο Χριστός δεν είναι παρά ο Εαυτός μου.

Μάθημα 354

Στεκόμαστε μαζί, ο Χριστός και Εγώ, εν ειρήνη και βεβαιότητα σκοπού. Και μέσα Του είναι ο Δημιουργός Του, όπως Αυτός είναι μέσα μου.

1.Η ενότητά μου με τον Χριστό με εδραιώνει ως Υιό Σου πέρα από τα όρια του χρόνου και ολοκληρωτικά ελεύθερο από κάθε νόμο εκτός από τον Δικό Σου. [2]Δεν έχω κανέναν εαυτό εκτός από τον Χριστό μέσα μου. [3]Δεν έχω κανέναν σκοπό παρά τον δικό Του. [4]Κι Αυτός είναι καθ'ομοίωσιν του Πατρός. [5]Έτσι πρέπει να είμαι ένα μαζί Σου όπως και με Αυτόν. [6]Γιατί ποιός είναι ο Χριστός εκτός από τον Υιό Σου όπως τον δημιούργησες; [7]Και τι είμαι εγώ εκτός από τον Χριστό μέσα μου;

Μάθημα 355

Δεν υπάρχει τέλος σε όλη την ειρήνη και χαρά και όλα τα θαύματα που θα δώσω, όταν δεχτώ το Λόγο του Θεού. Γιατί όχι σήμερα;

1.Γιατί να περιμένω, Πατέρα μου, για την χαρά που Εσύ μου υποσχέθηκες; [2]Επειδή Εσύ θα κρατήσεις τον Λόγο Σου που έδωσες στον Υιό Σου στην εξορία. [3]Είμαι σίγουρος ότι ο θησαυρός μου με περιμένει και δεν χρειάζομαι παρά να απλώσω το χέρι μου για τον βρώ. [4]Ακόμα και τώρα τα δάχτυλά μου τον αγγίζουν. [5]Είναι πολύ κοντά. [6]Δεν χρειάζεται να περιμένω ούτε μια στιγμή περισσότερο για να είμαι σε ειρήνη για πάντα. [7]Εσένα είναι που επιλέγω και την Ταυτότητά μου μαζί Σου. [8]Ο Υιός Σου θα είναι ο Εαυτός Του και θα Σε γνωρίζει ως Πατέρα του και Δημιουργό και Αγάπη του.

Μάθημα 356

Η αρρώστια δεν είναι παρά ένα άλλο όνομα για την αμαρτία. Η θεραπεία δεν είναι παρά ένα άλλο όνομα για τον Θεό. Έτσι το θαύμα είναι ένα κάλεσμα προς Αυτόν.

1.Πατέρα, Υποσχέθηκες ότι ποτέ δεν θα παρέλειπες να απαντήσεις σε οποιοδήποτε κάλεσμα που μπορεί ο Υιός Σου να σου απευθύνει. [2]Δεν έχει σημασία πού είναι, ποιό φαίνεται να είναι το πρόβλημά του, ούτε τι πιστεύει ότι έχει απογίνει. [3]Αυτός είναι ο Υιός Σου και Εσύ θα του απαντήσεις. [4]Το θαύμα αντανακλά την Αγάπη Σου κι έτσι του απαντά. [5]Το Όνομά Σου αντικαθιστά κάθε σκέψη αμαρτίας και όποιος είναι αναμάρτητος δεν μπορεί

να υποφέρει. [6]Το Όνομά Σου δίνει απάντηση στον Υιό Σου, διότι καλώντας το Όνομά Σου δεν είναι παρά κάλεσμα του δικού του.

Μάθημα 357

Η αλήθεια απαντά σε κάθε κάλεσμα που κάνουμε στο Θεό, ανταποκρινόμενη πρώτα με θαύματα και μετά επιστρέφει σε μας για να είναι ο εαυτός της.

1.Η συγχώρεση, η αντανάκλαση της αλήθειας, μου λέει πώς να προσφέρω θαύματα κι έτσι να δραπετεύσω από την φυλακή στην οποία νομίζω ότι ζω. [2]Ο άγιος Υιός Σου, μου επισημαίνεται, πρώτα στον αδερφό μου· μετά σε μένα. [3]Υπομονετικά η Φωνή Σου με εκπαιδεύει να ακούω τον Λόγο Σου και να δίνω όπως λαμβάνω. [4]Και καθώς κοιτώ τον Υιό Σου σήμερα, ακούω την Φωνή Σου να με εκπαιδεύει να βρω τον δρόμο προς Εσένα, όπως Εσύ όρισες ότι θα είναι ο δρόμος:

[5]"Κοίτα την αναμαρτησία του και θεραπεύσου."

Μάθημα 358

Καμιά έκκληση προς τον Θεό δεν μπορεί να μην εισακουστεί, ούτε θα μείνει αναπάντητη. Και για αυτό μπορώ να είμαι βέβαιος. Η απάντηση Του είναι η μοναδική που πράγματι θέλω.

1.Εσύ που θυμάσαι τι πραγματικά είμαι, μόνον Εσύ θυμάσαι τι πραγματικά θέλω. 2Εσύ μιλάς για τον Θεό κι έτσι Εσύ μιλάς για μένα. [3]Και ό,τι μου δίνεις έρχεται από τον Ίδιο τον Θεό. [4]Η Φωνή Σου, Πατέρα μου, είναι και δική μου και το μόνο που θέλω είναι αυτό που Εσύ μου προσφέρεις ακριβώς στην μορφή που Εσύ επιλέγεις να γίνει δικό μου. [5]Ας θυμηθώ όλα όσα δεν γνωρίζω κι ας σιωπήσει η φωνή μου, καθώς ενθυμούμαι. [6]Αλλά ας μην ξεχάσω την Αγάπη Σου και την φροντίδα, που κρατούν στην επίγνωσή μου πάντα, την υπόσχεσή Σου στον Υιό Σου. [7]Ας μην ξεχάσω ότι ο εαυτός μου είναι τίποτα αλλά ότι ο Εαυτός μου είναι τα πάντα.

Μάθημα 359

Η απάντηση του Θεού είναι κάποια μορφή ειρήνης. Όλος ο πόνος θεραπεύεται, όλη η μιζέρια αντικαθίσταται με χαρά. Όλες οι πόρτες της φυλακής ανοίγουν. Και όλη η αμαρτία κατανοείται ως ένα απλό λάθος.

1.Πατέρα, σήμερα θα συγχωρήσουμε τον κόσμο Σου και θα αφήσουμε την δημιουργία να είναι Δική Σου. [2]Έχουμε παρανοήσει όλα τα πράγματα. [3]Αλλά δεν καταστήσαμε αμαρτωλούς τους άγιους Υιούς του Θεού. [4]Ό,τι Εσύ δημιούργησες αναμάρτητο έτσι παραμένει παντοτινά και για πάντα. [5]Τέτοιοι είμαστε. [6]Και χαιρόμαστε που μαθαίνουμε ότι κάναμε λάθη που δεν έχουν καμία πραγματική επίδραση πάνω μας. [7]Η αμαρτία είναι αδύνατον και σε αυτό το γεγονός η συγχώρεση στηρίζεται σε βέβαιη βάση πιο γερή από τον σκιώδη κόσμο που βλέπουμε. [8]Βοήθησέ μας να συγχωρήσουμε, γιατί έτσι θα λυτρωθούμε. [9]Βοήθησέ μας να συγχωρήσουμε για να είμαστε σε ειρήνη.

Μάθημα 360

Ας είμαι εν ειρήνη εγώ, ο άγιος Υιός του Θεού. Ας είναι εν ειρήνη ο αδερφός μου, ο οποίος είναι ένα με μένα. Ας είναι ευλογημένος όλος ο κόσμος με ειρήνη μέσα από

εμάς.

1. Πατέρα, είναι η ειρήνη Σου που θέλω να δώσω καθώς την λαμβάνω από Εσένα. [2]Είμαι ο Υιός Σου για πάντα ακριβώς όπως με δημιούργησες, διότι οι Μεγάλες Ακτίνες παραμένουν για πάντες ακίνητες και αδιατάρακτες εντός μου. [3]Θα φτάσω σε αυτές σιωπηλά και με βεβαιότητα επειδή πουθενά αλλού δεν μπορεί να βρεθεί η βεβαιότητα. [4]Ας είμαι εν ειρήνη και ειρήνη σε όλον τον κόσμο. [5]Στην αγιοσύνη δημιουργηθήκαμε και στην αγιοσύνη παραμένουμε. [6]Ο Υιός Σου είναι καθ᾽ομοίωσίν Σου σε τέλεια αναμαρτησία. [7]Και με αυτήν την σκέψη χαρούμενα λέμε "Αμήν."

ΤΕΛΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Εισαγωγή

1. Τα τελικά μας μαθήματα θα έχουν όσο το δυνατόν λιγότερες λέξεις. [2]Τις χρησιμοποιούμε μόνο στην αρχή της εξάσκησής μας και μόνο για να μας υπενθυμίσουν ότι αναζητάμε να πάμε πέρα από αυτές. [3]Ας στραφούμε σε Αυτόν που ηγείται στην οδό και κάνει τα βήματά μας σίγουρα. [4]Σε Αυτόν αφήνουμε αυτά τα μαθήματα όπως και σε Αυτόν δίνουμε τις ζωές μας από δω και πέρα. [5]Επειδή δεν θα επιστρέψουμε ξανά στην πίστη στην αμαρτία που έκανε τον κόσμο να φαίνεται άσχημος και ανασφαλής, επιθετικός και καταστροφικός, επικίνδυνος με όλους τους τρόπους και ύπουλος πέρα από κάθε ελπίδα εμπιστοσύνης και απόδρασης από τον πόνο.
2. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος να βρούμε την ειρήνη που ο Θεός μας έχει δώσει. [2]Είναι ο δρόμος Του που ο καθένας πρέπει τελικά να ταξιδέψει επειδή είναι αυτό το τέλος που ο Ίδιος ο Θεός καθόρισε. [3]Στο όνειρο του χρόνου μοιάζει να είναι μακρινό. [4]Κι όμως, αληθινά, είναι ήδη εδώ˙ υπηρετώντας μας ήδη ως ευσπλαχνική καθοδήγηση στον δρόμο που πηγαίνουμε. [5]Ας ακολουθήσουμε μαζί την οδό που η αλήθεια μας δείχνει. [6]Και ας είμαστε οι οδηγοί στους πολλούς αδερφούς μας που αναζητούν τον δρόμο αλλά δεν τον βρίσκουν.
3. Και ας αφιερώσουμε τον νου μας σε αυτόν τον σκοπό, κατευθύνοντας όλες μας τις σκέψεις να υπηρετήσουν την λειτουργία της σωτηρίας. [2]Σε μας δόθηκε ο σκοπός να συγχωρήσουμε τον κόσμο. [3]Είναι ο στόχος που ο Θεός μας έχει δώσει. [4]Είναι το δικό Του τέλος που ζητάμε για το όνειρο κι όχι το δικό μας. [5]Επειδή ό,τι συγχωρούμε δεν θα αποτύχουμε να το αναγνωρίσουμε ως μέρος του Ίδιου του Θεού. [6]Και έτσι η μνήμη Του επιστρέφεται πλήρης και ολοκληρωμένη.
4. Είναι η λειτουργία μας στην γη, να Τον θυμηθούμε, αφού μας είναι δοσμένο να είμαστε η δική Του ολοκλήρωση στην πραγματικότητα. [2]Έτσι ας μην ξεχάσουμε ότι ο στόχος μας μοιράζεται, επειδή είναι αυτή την επαναφορά στην μνήμη που περιέχει την μνήμη του Θεού και δείχνει τον δρόμο προς Αυτόν και προς τον Ουρανό της ειρήνης Του˙ [3]Και δεν θα συγχωρήσουμε τον αδερφό μας που μπορεί να μας το προσφέρει αυτό; [4]Αυτός είναι η οδός, η αλήθεια και η ζωή που μας δείχνει τον δρόμο. [5]Μέσα του κατοικεί η σωτηρία που μας προσφέρεται μέσω της συγχώρεσής μας, που του δώσαμε.
5. Δεν θα τελειώσουμε αυτή την χρονιά χωρίς το δώρο που ο Πατέρας μας υποσχέθηκε στον άγιο Υιό Του. [2]Τώρα έχουμε συγχωρεθεί. [3]Κι έχουμε σωθεί από όλη την οργή που νομίσαμε ότι ανήκει στον Θεό και ανακαλύψαμε ότι ήταν όνειρο. [4]Αποκατασταθήκαμε στην υγεία όπου καταλαβαίνουμε ότι ο θυμός είναι παράφρων, η επίθεση είναι τρέλλα και η εκδίκηση ανόητη φαντασίωση. [5]Σωθήκαμε από την οργή επειδή μάθαμε ότι κάναμε λάθος. [6]Τίποτα περισσότερο από αυτό. [7]Κι ένας πατέρας θυμώνει με τον γιό του επειδή δεν κατόρθωσε να καταλάβει την αλήθεια;
6. Ερχόμαστε έντιμα στον Θεό και του λέμε ότι δεν καταλάβαμε και Του ζητάμε να μας βοηθήσει να μάθουμε τα μαθήματά Του, μέσω της Φωνής του δικού Του Δασκάλου. [2]Θα πλήγωνε Αυτός τον Υιό Του; [3]Ή θα έσπευδε να του απαντήσει και να πει, "Αυτός είναι ο Υιός Μου και όλα όσα έχω είναι δικά του"; [4]Να είσαι βέβαιος ότι έτσι θα απαντήσει, επειδή αυτά είναι τα δικά Του λόγια σε σένα. [5]Και περισσότερο από αυτό ποτέ κανείς δεν μπορεί

να έχει διότι σε αυτά τα λόγια είναι όλα όσα υπάρχουν και όλα όσα θα υπάρξουν από άκρη σε άκρη του χρόνου και στην αιωνιότητα.

Μαθήματα 361 - 365

Αυτή την άγια στιγμή θέλω να την δώσω σε Σένα. Έσω Εσύ επικεφαλής. Επειδή θα ακολουθήσω, Βέβαιος ότι η καθοδήγηση Σου μου δίνει ειρήνη.

1.Κι αν χρειαστώ μια λέξη να με βοηθήσει, Αυτός θα μου την δώσει. [2]Αν χρειστώ μόνο μια σκέψη κι αυτήν Αυτός θα την δώσει. [3]Κι αν χρειαστώ μόνο ακινησία κι έναν γαλήνιο, ανοιχτό νου, αυτά τα δώρα είναι που θα λάβω από Αυτόν. [4]Αυτός είναι επικεφαλής μέσα από το αίτημά μου. [5]Και Αυτός θ'ακούσει και θα μου απαντήσει επειδή Αυτός μιλάει για τον Θεό τον Πατέρα μου και τον άγιο Υιό Του.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

1.Αυτή η σειρά μαθημάτων είναι μια αρχή όχι ένα τέλος. [2]Ο Φίλος σου προχωρά μαζί σου. [3]Δεν είσαι μόνος. [4]Όποιος Τον καλεί δεν καλεί μάταια. [5]Οτιδήποτε σε προβληματίζει, να είσαι βέβαιος ότι Αυτός έχει την απάντηση κι ευχαρίστως θα στην δώσει αν απλά στραφείς σε Αυτόν και το ζητήσεις από Αυτόν. [6]Δεν θ'αρνηθεί να δώσει όλες τις απαντήσεις που έχεις ανάγκη για οτιδήποτε που φαίνεται να σε ταράσσει. [7]Γνωρίζει τον τρόπο να λύνει όλα τα προβλήματα και να επιλύει όλες τις αμφιβολίες. [8]Η σιγουριά Του είναι δική σου. [9]Δεν χρειάζεσαι παρά να την ζητήσεις από Αυτόν και θα σου δοθεί.
2.Είστε τόσο σίγουροι ότι θα φτάσετε σπίτι όσο είναι το μονοπάτι του ήλιου που ξάπλωσε πριν ανατείλει, αφού είχε δύσει και ανάμεσα στο μισόφωτο. [2]Πράγματι, το μονοπάτι σου είναι ακόμα πιο σίγουρο. [3]Διότι δεν είναι δυνατόν ν'αλλάξει η πορεία αυτών που ο Θεός κάλεσε σε Αυτόν. [4]Συνεπώς υπάκουσε στην βούλησή σου και ακολούθησε Αυτόν τον Οποίο δέχτηκες ως την φωνή σου, να μιλάει γι'αυτά που πραγματικά θέλεις και πραγματικά χρειάζεσαι. [5]Δική Του είναι η Φωνή για τον Θεό κι επίσης δική σου. [6]Κι έτσι Αυτός μιλάει για την ελευθερία και την αλήθεια.
3.Δεν υπάρχουν άλλα ειδικά μαθήματα επειδή δεν υπάρχει πλέον ανάγκη γι'αυτά. [2]Στο εξής, μην ακούς παρά μόνο την Φωνή για τον Θεό και για τον Εαυτό σου, όταν αποσύρεσαι από τον κόσμο για να αναζητήσεις, αντί γι'αυτόν, την πραγματικότητα. [3]Αυτός θα καθοδηγήσει τις προσπάθειές σου, λέγοντάς σου ακριβώς τι να κάνεις, πώς να κατευθύνεις τον νου σου και πότε να έρχεσαι σε Αυτόν στην σιωπή, ζητώντας την σίγουρη καθοδήγησή Του και τον σίγουρο Λόγο Του. [4]Αυτός είναι ο Λόγος τον οποίο ο Θεός σου έδωσε. [5] Δικός Του είναι ο Λόγος που επέλεξες να είναι δικός σου.
4.Και τώρα σε θέτω στα χέρια Του, για να είσαι ο πιστός Του ακόλουθος με Αυτόν ως οδηγό μέσα από κάθε δυσκολία και κάθε πόνο που μπορεί να νομίζεις ότι είναι πραγματικό. [2]Αυτός ούτε θα σου δώσει τέρψεις που θα φύγουν επειδή δίνει μόνο το αιώνιο και το αγαθό. [3]Άφησέ Τον να σε ετοιμάσει για παρακάτω. [4]Έχει κερδίσει την εμπιστοσύνη σου μιλώντας σου καθημερινά για τον Πατέρα σου και τον αδερφό σου και τον Εαυτό σου. [5]Θα συνεχίσει. [6]Τώρα βαδίζεις μαζί Του, τόσο σίγουρος για το πού πηγαίνεις όσο είναι Αυτός· τόσο σίγουρος πώς πρέπει να προχωρήσεις, όσο Αυτός· τόσο πεπεισμένος για τον στόχο όσο είναι Αυτός και για την ασφαλή σου άφιξη στο τέλος.
5.Το τέλος είναι σίγουρο και τα μέσα, επίσης. [2]Σε αυτό λέμε "Αμήν". [3]Θα σου ειπωθεί ακριβώς αυτό που ο Θεός θέλει για σένα, κάθε φορά που υπάρχει μια επιλογή να γίνει. [4]Και θα μιλήσει για τον Θεό και για τον Εαυτό σου έτσι σιγουρεύοντας ότι δεν θα ζητήσεις την κόλαση και ότι κάθε επιλογή που κάνεις φέρνει τον Ουρανό πιο κοντά στο χέρι σου. [5]Κι έτσι βαδίζουμε μαζί Του από τώρα και στο εξής και στρεφόμαστε σε Αυτόν για

καθοδήγηση και για ειρήνη και σίγουρη κατεύθυνση. [6]Χαρά μας περιμένει στον δρόμο. [7]Επειδή επιστρέφουμε σπίτι προς μια ανοιχτή πόρτα την οποία ο Θεός κράτησε ανοιχτή για να μας καλωσορίσει.

6.Εμπιστευόμαστε τον δρόμο μας σε Αυτόν και λέμε "Αμήν". [2]Εν ειρήνη θα συνεχίσουμε τον δρόμο μας και θα εμπιστευτούμε όλα τα πράγματα σε Αυτόν. [3]Με σιγουριά περιμένουμε τις απαντήσεις Του καθώς ζητάμε την Βούλησή Του σε κάθε τι που κάνουμε. [4]Αυτός αγαπά τον Υιό του Θεού όπως κι εμείς τον αγαπάμε. [5]Και μας διδάσκει πώς να τον δούμε μέσα από τα δικά Του μάτια και να τον αγαπάμε όπως Αυτός. [6]Δεν βαδίζεις μόνος σου. [7]Άγγελοι του Θεού πετούν κοντά και ολόγυρα. [8]Η Αγάπη Του σε περιβάλλει και να είσαι σίγουρος γι'αυτό· ότι ποτέ δεν θα σε αφήσω απαρηγόρητο.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ ΔΑΣΚΑΛΩΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Εισ.1. Στον τρόπο σκέψης του κόσμου, οι ρόλοι της διδασκαλίας και της εκμάθησης είναι στην πραγματικότητα αντεστραμμένοι. [2] Η αντιστροφή είναι χαρακτηριστική. [3] Φαίνεται σαν να είναι διαχωρισμένοι, ο δάσκαλος και ο μαθητής, με το δάσκαλο να προσφέρει κάτι μάλλον στον μαθητή παρά στον εαυτό του. [4] Επί πλέον, η πράξη της διδασκαλίας θεωρείται ως μια ειδική δραστηριότητα, στην οποία επιδίδεται κανείς μόνο κατά ένα σχετικά μικρό ποσοστό του χρόνου του. [5] Τα Μαθήματα Θαυμάτων, όμως, τονίζουν ότι το να διδάσκεις *είναι* να μαθαίνεις, με αποτέλεσμα δάσκαλος και μαθητής να είναι το ίδιο. [6] Επίσης τονίζουν ότι η διδασκαλία είναι μια διαδικασία συνεχής: συμβαίνει κάθε στιγμή της ημέρας, και συνεχίζεται και στις σκέψεις που κάνουμε όταν κοιμόμαστε.

Εισ.2. Διδάσκω, σημαίνει εκδηλώνω. [2] Υπάρχουν μόνο δύο συστήματα σκέψης, και κάθε ώρα και στιγμή, εκδηλώνεις το ποιό από τα δύο πιστεύεις ότι είναι αληθινό. [3] Από την εκδήλωσή σου αυτή, οι άλλοι μαθαίνουν κι εσύ επίσης. [4] Το ερώτημα δεν είναι το κατά πόσον θα διδάξεις, γιατί δεν τίθεται ζήτημα επιλογής ως προς αυτό. [5] Θα μπορούσε να πει κανείς ότι σκοπός των Μαθημάτων είναι να σου παρέχουν έναν τρόπο να διαλέξεις αυτό που θέλεις να διδάξεις, με κριτήριο το τι θέλεις να μάθεις. [6] Δεν μπορείς να προσφέρεις σε κάποιον άλλο, παρά μόνο στον εαυτό σου και αυτό το μαθαίνεις διδάσκοντας. [7] Η διδασκαλία δεν είναι παρά ένα κάλεσμα μαρτύρων προκειμένου αυτοί να πιστοποιήσουν αυτό που πιστεύεις. [8] Είναι μια μέθοδος μετατροπής. [9] Αυτό δεν επιτυγχάνεται απλώς και μόνο με λόγια. [10] Κάθε περίσταση πρέπει να είναι για σένα μια ευκαιρία να διδάξεις σε άλλους το τι είσαι, καθώς και τι αντιπροσωπεύουν αυτοί για σένα. [11] Τίποτα περισσότερο απ' αυτό αλλά και τίποτε λιγότερο.

Εισ.3. Επομένως, η διδακτέα ύλη που οργανώνεις καθορίζεται αποκλειστικά από το τι νομίζεις ότι είσαι, και το τι σχέση πιστεύεις ότι έχουν οι άλλοι με σένα. [2] Στην τυπική κατάσταση διδασκαλίας, τα ερωτήματα αυτά μπορεί να μην έχουν απολύτως καμιά σχέση με αυτό που νομίζεις ότι διδάσκεις. [3] Πλην όμως είναι αδύνατον να μην χρησιμοποιείς το περιεχόμενο οποιασδήποτε περίστασης προς όφελος αυτού που πραγματικά διδάσκεις, άρα και πραγματικά μαθαίνεις. [4] Ως προς αυτό, το λεκτικό περιεχόμενο της διδασκαλίας σου είναι μάλλον άσχετο. [5] Μπορεί να συμπίπτει, μπορεί και όχι. [6] Η διδασκαλία που βρίσκεται κάτω απ' τα λόγια σου είναι εκείνη που σε διδάσκει. [7] Το να διδάσκεις, δεν κάνει τίποτ' άλλο παρά να ενισχύει αυτό που πιστεύεις για τον εαυτό σου. [8] Βασικός σκοπός της διδασκαλίας είναι να ελαττώνει την αυτο-αμφισβήτηση. [9] Αυτό δεν σημαίνει ότι ο εαυτός που προσπαθείς να προστατεύσεις είναι πραγματικός. [10] Σημαίνει όμως, ότι αυτό που πιστεύεις ως πραγματικό εαυτό σου, αυτό και διδάσκεις.

Εισ.4. Αυτό είναι αναπόφευκτο. Δεν υπάρχει τρόπος να το αποφύγεις. [3] Πως θα μπορούσε να ήταν αλλοιώς; [4] Καθένας που παρακολουθεί το πρόγραμμα μαθημάτων του κόσμου - και κάθε ένας που βρίσκεται εδώ, το παρακολουθεί μέχρι να αλλάξει γνώμη – διδάσκει μόνο και μόνο για να πείσει τον εαυτό του ότι είναι αυτό που δεν είναι. [5] Σε αυτό έγκειται ο σκοπός του κόσμου. [6] Τι άλλο από αυτό, λοιπόν, θα ήταν το πρόγραμμα μαθημάτων του; [7] Μέσα σε αυτήν την κλειστή και χωρίς ελπίδα μαθησιακή κατάσταση, η οποία δεν διδάσκει τίποτε άλλο από την απόγνωση και τον θάνατο, ο Θεός στέλνει τους δασκάλους Του. [8] Και καθώς αυτοί διδάσκουν τα δικά Του μαθήματα χαράς και ελπίδας, η εκπαίδευσή τους τελικά ολοκληρώνεται.

Εισ.5. Αν δεν υπήρχαν οι δάσκαλοι του Θεού, ελάχιστη ελπίδα σωτηρίας θα υπήρχε, γιατί ο κόσμος της αμαρτίας θα φάνταζε παντοτεινά πραγματικός. [2] Αυτοί που εξαπατούν τον εαυτό τους αναγκαστικά εξαπατούν και τους άλλους, γιατί είναι αναγκασμένοι να διδάσκουν την απάτη. [3] Και τι άλλο από αυτό είναι η κόλαση; [4] Αυτό είναι ένα εγχειρίδιο για τους δασκάλους του Θεού. [5] Δεν είναι τέλειοι, ειδάλλως δεν θα βρίσκονταν εδώ. [6] Όμως είναι η αποστολή τους να γίνουν τέλειοι εδώ, κι' έτσι διδάσκουν την τελειότητα ξανά και ξανά, με πάρα πολλούς τρόπους, μέχρι να τη μάθουν. [7] Και μετά πια δεν τους βλέπει κανείς εδώ, παρ' όλο που οι σκέψεις τους παραμένουν πηγή παντοτεινής δύναμης και αλήθειας. [8] Ποιοί είναι; [9] Πως επιλέγονται; [10] Τι κάνουν; [11] Πως επιτυγχάνουν τη σωτηρία για τον εαυτό τους και για τον κόσμο; [12] Αυτό το εγχειρίδιο επιχειρεί να δώσει απαντήσεις σε αυτά ακριβώς τα ερωτήματα.

1. ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΔΑΣΚΑΛΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ;

Μ-1.1. Δάσκαλος του Θεού είναι οποιοσδήποτε το αποφασίσει. 2 Τα προσόντα του συνίστανται αποκλειστικά στο εξής: κάποια στιγμή, με κάποιο τρόπο, έκανε μια συνειδητή επιλογή με την οποία δεν είδε τα συμφέροντά του ξεχωριστά από κάποιου άλλου. 3 Από την στιγμή που το έκανε αυτό, ο δρόμος του θεμελιώθηκε και η κατεύθυνσή του είναι σίγουρη. 4 Ένα φως εμφανίστηκε στο σκοτάδι. 5 Μπορεί να είναι ένα μοναχικό φως, αλλά είναι αρκετό. 6 Έχει συνάψει μια συμφωνία με τον Θεό, έστω κι' αν ακόμα δεν πιστεύει σε Αυτόν. 7 Έχει γίνει κομιστής της σωτηρίας. 8 Έχει γίνει δάσκαλος του Θεού.

Μ-1.2. Έρχονται από κάθε μέρος του κόσμου. 2 Προέρχονται από όλες της θρησκείες ή από καμιά θρησκεία. 3 Είναι αυτοί που απάντησαν. 4 Το Κάλεσμα είναι παγκόσμιο. 5 Λαμβάνει χώρα συνεχώς και παντού. 6 Ζητά δασκάλους για να μιλήσουν γι' Αυτό και να λυτρώσουν τον κόσμο. 7 Πολλοί το ακούν αλλά λίγοι θα απαντήσουν. 8 Κι' όμως, είναι απλώς θέμα χρόνου. 9 Στο τέλος, όλοι θα απαντήσουν, αλλά το τέλος μπορεί να απέχει πάρα, πάρα πολύ. 10 Και αυτός είναι και ο λόγος που δημιουργήθηκε το σχέδιο των δασκάλων. 11 Ο ρόλος τους είναι να εξοικονομήσουν χρόνο. 12 Καθένας τους ξεκινά σαν ένα μοναχικό φως, αλλά έχοντας το Κάλεσμα στο κέντρο του, είναι ένα φως απεριόριστο. 13 Και με βάση τα κριτήρια του κόσμου για το χρόνο, ο καθένας τους είναι σαν να εξοικονομεί χίλια χρόνια. 14 Για το ίδιο το Κάλεσμα, ο χρόνος δεν έχει νόημα.

Μ-1.3. Υπάρχει μια σειρά μαθημάτων για κάθε δάσκαλο του Θεού. 2 Η μορφή των μαθημάτων ποικίλλει πάρα πολύ. 3 Όπως και τα κατά περίπτωση διδακτικά βοηθήματα. 4 Το περιεχόμενο, όμως, των μαθημάτων δεν αλλάζει ποτέ. 5 Η κεντρική ιδέα τους πάντοτε είναι, "Ο υιός του Θεού είναι ελεύθερος ενοχής, και στην αθωότητά του έγκειται η σωτηρία του". 6 Μπορεί να διδαχθεί με πράξεις ή με σκέψεις, με λόγια ή σιωπηρά, σε κάθε γλώσσα ή χωρίς γλώσσα, σε κάθε τόπο, με κάθε τρόπο, οποιαδήποτε στιγμή. 7 Δεν έχει σημασία ποιός ή τι ήταν ο δάσκαλος πριν ακούσει το Κάλεσμα. 8 Με το που απάντησε, έχει γίνει σωτήρας. 9 Είδε κάποιον άλλο ως τον εαυτό του. 10 Ως εκ τούτου, βρήκε την σωτηρία του και την σωτηρία του κόσμου. 11 Με την αναγέννησή του, ξαναγεννιέται ο κόσμος.

Μ-1.4. Αυτό είναι ένα εγχειρίδιο για μια ιδιαίτερη διδακτέα ύλη, που προορίζεται για τους δασκάλους μιας συγκεκριμένης μορφής μαθημάτων του κόσμου. 2 Υπάρχουν πολλές, χιλιάδες άλλες μορφές, όλες τους με το ίδιο αποτέλεσμα. 3 Απλά εξοικονομούν χρόνο. 4 Όμως ο χρόνος συσσωρεύεται επίπονα, και ο κόσμος είναι πια πολύ κουρασμένος. 4 Είναι γερασμένος και φθαρμένος και χωρίς ελπίδα. 5 Γιά την τελική έκβαση ποτέ δεν τέθηκε ζήτημα, γιατί τι θα μπορούσε ποτέ να αλλάξει το Θέλημα του Θεού; 7 Όμως ο χρόνος, με τις περί αλλαγής και θανάτου ψευδαισθήσεις του, φθείρει τον κόσμο και τα πάντα μέσα σ' αυτόν. 8 Παρόλα αυτά ο χρόνος έχει τέλος και αυτό είναι που οι δάσκαλοι του Θεού έχουν επιφορτιστεί να επιφέρουν. 9 Γιατί ο χρόνος βρίσκεται στα χέρια τους. 10 Αυτό διάλεξαν και αυτό τους δόθηκε.

2. ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥΣ;

Μ-2.1. Σε κάθε ένα δάσκαλο του Θεού έχουν ανατεθεί ορισμένοι μαθητές, και από τη στιγμή που αυτός απαντήσει στο Κάλεσμα θα αρχίσουν να τον αναζητούν. 2 Επιλέχθηκαν γι' αυτόν, επειδή η μορφή της διδακτέας ύλης που θα διδάξει είναι η καλύτερη δυνατή γι' αυτούς, με βάση το επίπεδο κατανόησής τους. 3 Οι μαθητές του τον περιμένουν, γιατί ο ερχομός του είναι βέβαιος. 4 Και πάλι, είναι μόνο θέμα χρόνου. 5 Από τη στιγμή που θα αποφασίσει να εκπληρώσει το ρόλο του, είναι

έτοιμοι να εκπληρώσουν τον δικό τους. 6 Ο χρόνος περιμένει την επιλογή του αλλά όχι και εκείνους που θα υπηρετήσει. 7 Όταν θα είναι έτοιμος να μάθει, οι ευκαιρίες για να διδάξει θα του παρασχεθούν.

M-2.2. Για να γίνει το σχέδιο διδασκαλίας-μάθησης της σωτηρίας κατανοητό, είναι απαραίτητο να συλλάβει κανείς την έννοια του χρόνου, όπως την ορίζουν τα Μαθήματα. 2 Η Εξιλέωση διορθώνει τις ψευδαισθήσεις, όχι την αλήθεια. 3 Επομένως, διορθώνει αυτό που ποτέ δεν υπήρξε. 4 Επιπλέον, το σχέδιο γι' αυτήν την διόρθωση δημιουργήθηκε αλλά και ολοκληρώθηκε την ίδια στιγμή, επειδή το Θέλημα του Θεού είναι τελείως έξω από κάθε έννοια χρόνου. 5 Όπως και όλη η πραγματικότητα, αφού προέρχεται απο Αυτόν. 6 Την στιγμή που η ιδέα του διαχωρισμού εισχώρησε στο νου του Υιού του Θεού, την ίδια στιγμή η Απάντηση του Θεού είχε δοθεί. 7 Χρονικά, αυτό συνέβη πάρα πολύ παλιά. 8 Στην πραγματικότητα, δεν συνέβη καν.

M-2.3. Ο κόσμος του χρόνου, είναι ο κόσμος της ψευδαίσθησης. 2 Κάτι που συνέβη πολύ καιρό πριν, μοιάζει να συμβαίνει τώρα. 3 Επιλογές που έγιναν πολύ παλιά, μοιάζουν να είναι ανοιχτές, να εκκρεμεί να γίνουν. 4 Κάτι που έχει κατανοηθεί και γίνει μάθημα και προ πολλού ξεπεραστεί, εξετάζεται σαν να πρόκειται για μια νέα σκέψη, μια φρέσκια ιδέα, μια διαφορετική προσέγγιση. 5 Εξαιτίας του ότι η βούλησή σου είναι ελεύθερη, μπορείς να αποδεχθείς αυτό που ήδη έχει συμβεί οποτεδήποτε το επιλέξεις, και μόνο τότε θα συνειδητοποιήσεις ότι ήταν πάντα εκεί. 6 Όπως τονίζουν τα μαθήματα, δεν είσαι ελεύθερος να επιλέξεις την διδακτέα ύλη, ούτε και τον τρόπο με τον οποίο θα την μάθεις. 7 Είσαι όμως ελεύθερος να διαλέξεις πότε θέλεις να την μάθεις. 8 Και καθώς το αποδέχεσαι αυτό, έχεις ήδη μάθει το μάθημα.

M-2.4. Τότε, ο χρόνος κυλά πραγματικά αντίστροφα προς μια στιγμή τόσο αρχαία, που είναι πέρα από κάθε ανάμνηση, πέρα ακόμα κι’ από κάθε δυνατότητα ανάκλησης στη μνήμη. 2 Κι’ όμως, επειδή πρόκειται για μια στιγμή που την ξαναζείς επανειλημμένα, ξανά και ξανά, μοιάζει να συμβαίνει τώρα. 3 Και μ’ αυτό τον τρόπο είναι που ο δάσκαλος και ο μαθητής μοιάζει να συναντιούνται στο παρόν, βρίσκοντας ο ένας τον άλλο σαν να μην είχαν ξανασυναντηθεί ποτέ. 4. Ο μαθητής έρχεται στο κατάλληλο μέρος την κατάλληλη στιγμή. 5 Αυτό είναι αναπόφευκτο, γιατί εκείνη την αρχαία στιγμή - που τώρα ξαναζεί - είχε κάνει τη σωστή επιλογή. 6 Όπως και ο δάσκαλος, που επίσης είχε κάνει μια αναπόφευκτη επιλογή σ’ ένα μακρυνό παρελθόν. 7 Φαίνεται να χρειάζεται χρόνο να το κατανοήσουμε, ότι το Θέλημα του Θεού βρίσκεται παντού. 8 Τι θα μπορούσε να επιβραδύνει τη δύναμη της αιωνιότητας;

M-2.5. Όταν δάσκαλος και μαθητής συναντώνται, αρχίζει μια ιδιαίτερη κατάσταση διδασκαλίας-μάθησης. 2 Επειδή στην πραγματικότητα, αυτός που διδάσκει δεν είναι ο δάσκαλος. 3 Οποτεδήποτε δυο αδελφοί συνευρίσκονται με σκοπό την μάθηση, τους μιλά ο Δάσκαλος του Θεού. 4 Λόγω της φύσης του σκοπού, η σχέση είναι άγια και ο Θεός έχει υποσχεθεί να στέλνει το Πνεύμα Του σε κάθε άγια σχέση. 5 Στην κατάσταση διδασκαλίας-μάθησης και οι δύο μαθαίνουν ότι το να δίνεις και το να παίρνεις είναι το ίδιο. 6 Οι διαχωρισμοί που έχουν οριοθετήσει ανάμεσα στους ρόλους τους, στους νόες τους, στα σώματά τους, στις ανάγκες τους, στα συμφέροντά τους και όλες οι διαφορές που νόμιζαν ότι τους χωρίζουν μεταξύ τους, ξεθωριάζουν και σβήνουν και εξαφανίζονται. 7 Όσοι είναι πρόθυμοι να μάθουν το ίδιο μάθημα, έχουν κοινό στόχο και κοινό συμφέρον. 8 Και με αυτό τον τρόπο εκείνος που ήταν ο μαθητής, γίνεται και ο ίδιος δάσκαλος του Θεού, επειδή πήρε την ίδια εκείνη απόφαση που του προσέφερε τον δάσκαλό του. 9 Είδε σε κάποιον άλλο τα ίδια συμφέροντα με τα δικά του.

3. ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΕΠΙΠΕΔΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ;

Μ-3.1. Οι δάσκαλοι του Θεού δεν έχουν κάποιο προκαθορισμένο επίπεδο διδασκαλίας. 2 Κάθε κατάσταση διδασκαλίας-μάθησης είναι, στην αρχή, διαφορετική μολονότι ο τελικός στόχος είναι πάντα ο ίδιος: να μετουσιωθεί η σχέση σε άγια σχέση, στην οποία και οι δυο να μπορούν να βλέπουν τον Υιό του Θεού αναμάρτητο. 3 Δεν υπάρχει κανείς από τον οποίο να μη μπορεί να διδαχθεί ο δάσκαλος του Θεού, συνεπώς δεν υπάρχει κανείς τον οποίο να μη μπορεί να διδάξει. 4 Ωστόσο, από πρακτικής πλευράς, δε μπορεί να συναντήσει τους πάντες ούτε μπορούν όλοι να τον βρουν. 5 Έτσι το σχέδιο περιλαμβάνει πολύ συγκεκριμένες επαφές και συναντήσεις για κάθε δάσκαλο του Θεού.6 Δεν συμβαίνουν τυχαία γεγονότα στην υπόθεση της σωτηρίας. 7 Εκείνοι που προορίζονται να συναντηθούν, θα συναντηθούν, διότι στη συνεύρεσή τους ενυπάρχει η δυνατότητα σύναψης μιας άγιας σχέσης. 8 Είναι έτοιμοι ο ένας για τον άλλον.

Μ-3.2. Το απλούστερο επίπεδο διδασκαλίας μοιάζει αρκετά επιφανειακό. 2 Συνίσταται από φαινομενικά πολύ απλές καθημερινές επαφές: Μια «τυχαία» συνάντηση μεταξύ δυο προφανώς αγνώστων σε έναν ανελκυστήρα, ένα παιδί που δεν βλέπει που πηγαίνει και πέφτει «τυχαία» πάνω σε έναν ενήλικα, δυο μαθητές που «τυχαίνει» να επιστρέφουν μαζί στα σπίτια τους. 3 Αυτές οι συναντήσεις δεν είναι τυχαίες. 4 Κάθε μια είναι μια εν δυνάμει κατάσταση διδασκαλίας-μάθησης. 5 Ίσως οι φαινομενικά άγνωστοι μεταξύ τους στον ανελκυστήρα να χαμογελάσουν ο ένας στον άλλον, ίσως ο ενήλικας να μην κατσαδιάσει το παιδί που έπεσε πάνω του, ίσως οι δυο μαθητές να γίνουν φίλοι. 6 Ακόμα και στο επίπεδο των καθημερινών συναντήσεων είναι δυνατόν δύο άνθρωποι να πάψουν να βλέπουν τα συμφέροντά τους ως διαφορετικά μεταξύ τους, έστω και για μια στιγμή μόνο. 7 Αυτή η στιγμή αρκεί. 8 Η σωτηρία έχει έρθει.

Μ-3.3. Είναι δύσκολο να κατανοηθεί ότι η ιδέα της ύπαρξης διαβάθμισης επιπέδων διδασκαλίας στα συμπαντικά μαθήματα είναι τόσο άνευ νοήματος, όσο και ο χρόνος. 2 Η παρουσία της ψευδαίσθησης του ενός επιτρέπει την παρουσία της ψευδαίσθησης του άλλου. [*Σημ.μεταφραστών:Η παρουσία της ψευδαίσθησης του χρόνου επιτρέπει την παρουσία της ψευδαίσθησης της διαβάθμισης επιπέδων διδασκαλίας.]* 3 Σύμφωνα με την αντίληψη της ροής του χρόνου, ο δάσκαλος του Θεού μοιάζει να αρχίζει ν' αλλάζει γνώμη για τον τρόπο που βλέπει τον κόσμο με μια συγκεκριμένη απόφαση, και στη συνέχεια μαθαίνει όλο και περισσότερα για την νέα αυτή κατεύθυνση καθώς την διδάσκει. 4 Εχουμε ήδη καλύψει το ζήτημα της ψευδαίσθησης του χρόνου αλλά η ψευδαίσθηση των επιπέδων διδασκαλίας φαίνεται να είναι κάτι διαφορετικό. 5 Ίσως ο καλύτερος τρόπος να καταδείξουμε ότι αυτά τα επίπεδα δεν μπορούν να υπάρχουν είναι να πούμε απλά ότι κάθε επίπεδο της κατάστασης διδασκαλίας-μάθησης είναι μέρος του σχεδίου του Θεού για την Εξιλέωση, και ότι το σχέδιό Του δεν μπορεί να έχει επίπεδα εφ'όσον αποτελεί αντανάκλαση της Βούλησής Του. 6 Η σωτηρία είναι πάντα διαθέσιμη και πάντα παρούσα. 7 Οι δάσκαλοι του Θεού εργάζονται σε διαφορετικά επίπεδα, αλλά το αποτέλεσμα είναι πάντα το ίδιο.

Μ-3.4. Κάθε κατάσταση διδασκαλίας-μάθησης είναι μέγιστη, με την έννοια ότι κάθε άτομο που εμπλέκεται σ΄αυτήν θα μάθει από το άλλο άτομο τα περισσότερα που μπορεί στη δεδομένη στιγμή. 2 Με αυτήν την έννοια και μόνο μπορούμε να μιλήσουμε για επίπεδα διδασκαλίας. 3 Χρησιμοποιώντας τον όρο με αυτόν τον τρόπο, το δεύτερο επίπεδο διδασκαλίας είναι μια πιο παρατεταμένη σχέση κατά την οποία για ένα διάστημα, δύο άνθρωποι εισέρχονται σε μια αρκετά έντονη κατάσταση διδασκαλίας-μαθητείας, και κατόπιν φαίνεται σαν να χωρίζουν και πάλι . 4 Όπως και στο πρώτο επίπεδο, αυτές οι συναντήσεις δεν είναι τυχαίες, ούτε αυτό που φαίνεται σαν τέλος της σχέσης είναι όντως ένα αληθινό τέλος. 5 Και σε αυτή την περίπτωση ο καθένας τους έχει μάθει τα περισσότερα που μπορούσε να μάθει στην δεδομένη στιγμή. 6 Όμως όλοι όσοι συναντώνται, κάποια μέρα θα συναντηθούν και πάλι, γιατί το πεπρωμένο όλων των σχέσεων είναι να γίνουν άγιες. Ο Θεός δεν κάνει λάθος για τον Υιό Του.

Μ-3.5. Το τρίτο επίπεδο διδασκαλίας εμφανίζεται σε σχέσεις που, εφ' όσον δημιουργηθούν,

διαρκούν μια ζωή. 2 Πρόκειται για καταστάσεις διδασκαλίας-μαθητείας στις οποίες σε κάθε άτομο δίδεται ένας επιλεγμένος συμμαθητής που του προσφέρει απεριόριστες ευκαιρίες μάθησης. 3 Αυτές οι σχέσεις είναι γενικά λιγοστές, επειδή η ύπαρξή τους υποδηλώνει ότι οι μετέχοντες στη σχέση έχουν φτάσει ταυτόχρονα σ΄ένα επίπεδο στο οποίο η ισορροπία διδασκαλίας-μαθητείας είναι πρακτικά τέλεια. 4 Αυτό δεν συνεπάγεται απαραίτητα ότι οι ίδιοι το αναγνωρίζουν αυτό· στην πραγματικότητα, συνήθως δεν το αναγνωρίζουν. 5 Μπορεί ακόμα και να είναι αρκετά εχθρικοί μεταξύ τους για κάμποσο διάστημα ή και για όλη τους την ζωή. 6 Όμως, αν τυχόν αποφάσιζαν να το μάθουν, το τέλειο μάθημα είναι ενώπιόν τους και μπορούν να το μάθουν. 7 Και εάν αποφασίσουν να το μάθουν, γίνονται οι λυτρωτές των δασκάλων που αμφιταλαντεύονται και μοιάζει ακόμα και να αποτυγχάνουν. 8 Κανένας δάσκαλος του Θεού δεν μπορεί να αποτύχει να βρει τη Βοήθεια που έχει ανάγκη.

4. ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΔΑΣΚΑΛΩΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ;

Μ-4.1. Τα επιφανειακά χαρακτηριστικά των δασκάλων του Θεού δεν παρουσιάζουν καμιά ομοιότητα. 2 Με τα μάτια του σώματος δεν μοιάζουν στην όψη, το υπόβαθρο που διαθέτουν και το περιβάλλον από το οποίο προέρχεται ο καθένας τους ποικίλλουν πάρα πολύ, όπως και οι εμπειρίες τους για τον κόσμο, και οι προσωπικότητές τους επιφανειακά είναι πολύ διαφορετικές. 3 Ούτε έχουν, από τα αρχικά στάδια της λειτουργίας τους ως δάσκαλοι του Θεού, αποκτήσει τα βαθύτερα χαρακτηριστικά γι' αυτό. 4 Ο Θεός δίνει ιδιαίτερα χαρίσματα στους δασκάλους Του, διότι έχουν έναν ιδιαίτερο ρόλο στο σχέδιό Του για την Εξιλέωση. 5 Η ιδιαιτερότητά τους είναι, φυσικά, μόνο παροδική· εμφανίζεται μέσα στην ροή του χρόνου ως μέσον για να οδηγεί έξω από τον χρόνο. 6 Αυτά τα ιδιαίτερα χαρίσματα, που γεννιούνται μέσα στην άγια σχέση προς την οποία είναι προσανατολισμένη η κατάσταση διδασκαλίας-μαθητείας, γίνονται τα ιδιαίτερα γνωρίσματα όλων των δασκάλων του Θεού που έχουν σημειώσει πρόοδο ως μαθητές. 7 Με αυτήν την έννοια όλοι τους μοιάζουν μεταξύ τους.

Μ-4.2. Όλες οι διαφορές μεταξύ των Υιών του Θεού είναι προσωρινές. 2 Ωστόσο, μέσα στην ροή του μπορεί να λεχθεί ότι οι προχωρημένοι δάσκαλοι του Θεού έχουν τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

I. Εμπιστοσύνη

Μ-4.I.1. Αυτό είναι το θεμέλιο στο οποίο στηρίζεται η ικανότητά τους να εκπληρώσουν τη λειτουργία τους. 2 Η αντίληψη είναι το αποτέλεσμα της μάθησης. 3 Για την ακρίβεια η αντίληψη *είναι* μάθηση, διότι η αιτία και το αποτέλεσμα δεν είναι ποτέ διαχωρισμένα. 4 Οι δάσκαλοι του Θεού έχουν εμπιστοσύνη στον κόσμο επειδή έχουν μάθει ότι δεν κυβερνάται από τους νόμους που ο κόσμος επινόησε. 5 Κυβερνάται από μια δύναμη η οποία βρίσκεται *μέσα* τους αλλά δεν προέρχεται *από* αυτούς. 6 Αυτή η δύναμη είναι που διασφαλίζει τα πάντα. 7 Είναι μέσω αυτής της δύναμης που οι δάσκαλοι του Θεού βλέπουν έναν συγχωρεθέντα κόσμο.

Μ-4.I.2. Όταν κάποιος έχει βιώσει την εμπειρία αυτής της δύναμης έστω και μια φορά, είναι αδύνατον να εμπιστευθεί την δική του ασήμαντη δύναμη ξανά. 2 Ποιός θα δοκίμαζε να πετάξει με τα μικροσκοπικά φτερά ενός σπουργιτιού όταν του έχει δοθεί η τρανή δύναμη του αετού; 3 Και ποιός θα στήριζε την πίστη του στις άθλιες, κακομοιριασμένες προσφορές του εγώ όταν τα δώρα του Θεού απλώνονται μπροστά του; 4 Τι είναι αυτό που τον παροτρύνει να κάνει την αλλαγή;

Α. Ανάπτυξη της Εμπιστοσύνης

Μ-4.Ι.Α.3. Οι δάσκαλοι του Θεού πρέπει πρώτα να περάσουν από αυτό που θα μπορούσε να ονομαστεί «περίοδος αποδόμησης». 2 Αυτή δεν χρειάζεται να είναι οδυνηρή, συνήθως όμως έτσι βιώνεται. 3 Μοιάζει με αίσθηση απώλειας κάποιων πραγμάτων και αρχικά σπάνια γίνεται κατανοητό ότι πρόκειται απλά για την αναγνώριση της έλλειψης αξίας των πραγμάτων αυτών. 4 Πώς μπορεί να γίνει αντιληπτή η έλλειψη αξίας παρά μόνο αν ο αντιλαμβανόμενος βρεθεί σε μια τέτοια θέση απ' όπου να βλέπει τα πράγματα κάτω από ένα διαφορετικό φως; 5 Δεν βρίσκεται ακόμα στο σημείο εκείνο από το οποίο να μπορεί να κάνει την πλήρη εσωτερική αλλαγή. 6 Έτσι το σχέδιο θα χρειαστεί μερικές φορές να διαφοροποιηθεί ως προς τις φαινομενικές εξωτερικές συνθήκες. 7 Αυτές οι αλλαγές είναι πάντα βοηθητικές. 8 Όταν ο δάσκαλος του Θεού το έχει μάθει αυτό, προχωρεί στο δεύτερο στάδιο.

Μ-4.Ι.Α.4. Στη συνέχεια, ο δάσκαλος του Θεού πρέπει να περάσει από μια «περίοδο ξεδιαλέγματος». 2 Αυτή παρουσιάζει πάντα κάποια δυσκολία επειδή, έχοντας μάθει ότι οι αλλαγές στη ζωή του είναι πάντα βοηθητικές, πρέπει τώρα να αποφασίσει για όλα τα πράγματα με βάση το αν αυξάνουν ή παρεμποδίζουν αυτή τη βοήθεια. 3 Θα διαπιστώσει ότι τα περισσότερα απο εκείνα στα οποία έδινε αξία πριν, παρεμποδίζουν την ικανότητά του να μεταφέρει ό,τι έχει μάθει στις νέες καταστάσεις που προκύπτουν. 4 Επειδή έχει δώσει αξία σε κάτι που δεν έχει καμιά αξία, δεν θα γενικεύσει το μάθημα από φόβο για την απώλεια και την θυσία. 5 Απαιτείται βαθειά γνώση για να καταλάβει ότι όλα τα πράγματα, τα γεγονότα, οι συναντήσεις και οι περιστάσεις είναι βοηθητικά. 6 Σ' αυτόν τον κόσμο της ψευδαίσθησης, μόνο στον βαθμό στον οποίο αυτά είναι βοηθητικά, αξίζει κατ΄αναλογία να τους αποδίδεται κάποια δόση «πραγματικότητας». 7 Η λέξη «αξία» δεν μπορεί να έχει οποιαδήποτε άλλη εφαρμογή.

Μ-4.Ι.Α.5. Το τρίτο στάδιο από το οποίο πρέπει να περάσει ο δάσκαλος του Θεού μπορεί να ονομαστεί «περίοδος παραίτησης». 2 Εάν αυτό ερμηνευτεί ως παραίτηση από τα επιθυμητά, μπορεί να προκαλέσει τεράστια σύγκρουση. 3 Λίγοι δάσκαλοι του Θεού διαφεύγουν εντελώς από αυτή την αγωνία. 4 Δεν έχει, ωστόσο, κανένα νόημα το ξεδιάλεγμα αυτού που αξίζει από αυτό που δεν έχει καμιά αξία παρά μόνο εάν γίνει το προφανές επόμενο βήμα. 5 Έτσι, σε αυτή την ενδιάμεση περίοδο ο δάσκαλος του Θεού συχνά αισθάνεται ότι καλείται να θυσιάσει τα προσωπικά του συμφέροντα προς όφελος της αλήθειας. 6 Δεν έχει συνειδητοποιήσει ακόμα πόσο απόλυτα αδιανόητη θα ήταν μια τέτοια απαίτηση. 7 Αυτό μπορεί να το μάθει μόνο καθώς παραιτείται πραγματικά από τα άνευ αξίας. 8 Μέσα από αυτό, μαθαίνει ότι εκεί που πρόβλεπε και προεξοφλούσε την θλίψη, βρίσκει αντίθετα, μια ευτυχισμένη ξεγνοιασιά· εκεί που πίστευε ότι κάτι του ζητάνε, ανακαλύπτει ότι του προσέφεραν ένα δώρο.

Μ-4.Ι.Α.6. Τώρα έρχεται μια «περίοδος κατασταλαξης». 2 Αυτή είναι μια ήσυχη περίοδος, στην οποία ο δάσκαλος του Θεού ξεκουράζεται για λίγο μέσα σε μια σχετική ειρήνη. 3 Τώρα σταθεροποιεί και εδραιώνει τη μάθησή του. 4 Τώρα αρχίζει να βλέπει μέχρι που μπορεί να επεκταθεί η αξία αυτών που έχει μάθει. 5 Οι δυνατότητές τους είναι κυριολεκτικά συγκλονιστικές και ο δάσκαλος του Θεού βρίσκεται τώρα σ΄εκείνο το σημείο της προόδου του απ' όπου σ' αυτήν, διακρίνει την πλήρη διέξοδό του. 6 «Παραιτήσου από αυτό που δεν επιθυμείς και κράτα αυτό που πράγματι επιθυμείς». 7 Πόσο απλό είναι το προφανές! 8 Και πόσο εύκολο να γίνει πράξη! 9 Ο δάσκαλος του Θεού χρειάζεται αυτήν την περίοδο ανάπαυλας. 10 Δεν έχει ακόμα προχωρήσει τόσο όσο νομίζει. 11 Όμως, όταν θα είναι έτοιμος να συνεχίσει, θα πορευτεί έχοντας πανίσχυρους συντρόφους στο πλευρό του. 12 Τώρα ξεκουράζεται για λίγο και τους συγκεντρώνει κοντά του πριν συνεχίσει. 13 Από 'δω και πέρα δεν θα συνεχίσει μόνος του.

Μ-4.Ι.Α.7. Το επόμενο στάδιο είναι πραγματικά μια «περίοδος αναταραχής». 2 Τώρα, πρέπει ο

δάσκαλος του Θεού να καταλάβει ότι πραγματικά δεν ήξερε τι είχε αξία και τι δεν είχε. 3 Όλο που έμαθε, πράγματι, ως τώρα ήταν μόνο το ότι δεν ήθελε το άνευ αξίας και ότι ήθελε αυτό που έχει αξία. 4 Όμως ο τρόπος που ο ίδιος έκανε αυτό το ξεδιάλεγμα δεν κατάφερε να του διδάξει τη διαφορά μεταξύ του πολύτιμου και του άνευ αξίας. 5 Η ιδέα της θυσίας, που κατείχε τόσο κεντρική θέση στο σύστημα σκέψης του, του είχε αφαιρέσει την δυνατότητα να κρίνει. 6 Πίστευε ότι είχε μάθει να είναι πρόθυμος αλλά τώρα διαπιστώνει ότι δεν γνωρίζει για ποιό πράγμα προορίζεται η προθυμία. 7 Και τώρα καλείται να ανέλθει σε ένα επίπεδο το οποίο όμως ίσως παραμείνει απρόσιτο για πολύ, πολύ καιρό. 8 Πρέπει να μάθει να παραμερίζει κάθε κρίση και να ζητά μόνο αυτό που πραγματικά θέλει, σε κάθε περίσταση. 9 Εάν κάθε ένα από τα προηγούμενα βήματα δεν ήταν τόσο ισχυρά εδραιωμένο, αυτό εδώ θα ήταν πράγματι πολύ δύσκολο!

Μ-4.I.A.8. Και τελικά, υπάρχει μια «περίοδος επίτευξης». 2 Εδώ εμπεδώνεται η μάθηση. 3 Τώρα ό,τι πριν έμοιαζε απλώς σαν σκιά, μετατρέπεται σε στέρεα κέρδη, στα οποία μπορεί να βασίζεται σε κάθε «κατάσταση ανάγκης» αλλά και στις γαλήνιες περιόδους. 4 Πράγματι, η γαλήνη είναι το επακόλουθο· είναι το αποτέλεσμα της έντιμης μάθησης, της συνεπούς σκέψης, της πλήρους μετάθεσης. 5 Αυτό είναι το στάδιο της αληθινής ειρήνης, διότι σε αυτό αντανακλάται πλήρως η κατάσταση που επικρατεί στους Ουρανούς. 6 Από αυτό το σημείο ο δρόμος για τα Ουράνια είναι ανοιχτός και εύκολος. 7 Ουσιαστικά, εδώ είναι τα Ουράνια. 8 Ποιός θα «πήγαινε» οπουδήποτε, εάν η ψυχική γαλήνη ήταν ήδη πλήρης; 9 Και ποιός θα επιζητούσε να ανταλλάξει την γαλήνη με κάτι πιο επιθυμητό; 10 Τι θα μπορούσε να είναι πιο επιθυμητό;

II. Εντιμότητα

Μ-4.II.1. Όλα τα άλλα χαρακτηριστικά των δασκάλων του Θεού στηρίζονται στην εμπιστοσύνη. 2 Από τη στιγμή που αυτή επιτευχθεί, δεν μπορεί να μην ακολουθήσουν και τα υπόλοιπα. 3 Μόνο αυτοί που έχουν εμπιστοσύνη μπορούν να είναι έντιμοι, διότι μόνον αυτοί μπορούν να διακρίνουν την αξία της εντιμότητας. 4 Η εντιμότητα δεν αφορά μόνο αυτά που λές. 5 Ο όρος ουσιαστικά σημαίνει σταθερότητα και συνέπεια. 6 Ότι, δηλαδή, τίποτα απ’ όσα λές δεν έρχεται σε αντίθεση με αυτά που σκέπτεσαι ή πράττεις, δεν υπάρχει σκέψη που να εναντιώνεται σε άλλη σκέψη, δεν υπάρχει πράξη που να διαψεύδει τα λόγια σου, δεν υπάρχουν λόγια που να μην συμφωνούν μεταξύ τους. 7 Αυτοί είναι οι πραγματικά έντιμοι. 8 Δεν βρίσκονται σε σύγκρουση με τον εαυτό τους σε κανένα επίπεδο. 9 Συνεπώς, τους είναι αδύνατον να έρθουν σε σύγκρουση με οποιονδήποτε και με οτιδήποτε.

Μ-4.II.2. Η ψυχική ηρεμία που βιώνουν οι προχωρημένοι δάσκαλοι του Θεού οφείλεται ως επί το πλείστον στην τέλεια εντιμότητά τους. 2 Μόνο η επιθυμία για εξαπάτηση είναι που φέρνει τον πόλεμο. 3 Όποιος είναι σε ενότητα με τον εαυτό του δεν μπορεί καν να διανοηθεί την σύγκρουση. 4 Η σύγκρουση είναι το αναπόφευκτο αποτέλεσμα της αυταπάτης και η αυταπάτη είναι ανεντιμότητα. 5 Δεν υπάρχει πρόκληση για έναν δάσκαλο του Θεού. 6 Η πρόκληση υποδηλώνει αμφιβολία και η εμπιστοσύνη στην οποία με σιγουριά στηρίζονται οι δάσκαλοι του Θεού καθιστά αδύνατη την αμφιβολία. 7 Συνεπώς δεν μπορούν παρά να επιτύχουν. 8 Όπως είναι σε όλα έντιμοι, είναι και σ’ αυτό. 9 Μπορούν μόνο να επιτύχουν, γιατί ποτέ δεν εκτελούν τη δική τους μόνο βούληση. 10 Κάνουν μια επιλογή για λογαριασμό όλης της ανθρωπότητας: για τον κόσμο ολόκληρο και για όλα όσα υπάρχουν σε αυτόν· για τα αναλλοίωτα και μη μεταβλητά που βρίσκονται πέρα από τα φαινόμενα· και για λογαριασμό του Υιού του Θεού και του Δημιουργού του. 11 Πως θα μπορούσαν να μην επιτύχουν; 12 Επιλέγουν με τέλεια εντιμότητα, σίγουροι για την επιλογή τους όσο και για τον

εαυτό τους.

III. Ανεκτικότητα

M-4.III.1. Οι δάσκαλοι του Θεού δεν κρίνουν. 2 Το να κρίνεις είναι ανέντιμο διότι κρίνοντας σφετερίζεσαι μια θέση που δεν σου ανήκει. 3 Κρίση χωρίς αυταπάτη δεν υπάρχει. 4 Η κρίση συνεπάγεται ότι έχεις υποπέσει σε πλάνη σχετικά με τους αδελφούς σου. 5 Πώς λοιπόν είναι δυνατόν να μην έχεις πλανηθεί και για τον εαυτό σου; 6 Η κρίση υποδηλώνει έλλειψη εμπιστοσύνης και η εμπιστοσύνη παραμένει το θεμέλιο ολόκληρου του συστήματος σκέψης του δασκάλου του Θεού. 7 Εάν αυτή χαθεί, τότε χάνεται και όλη του η γνώση. 8 Δίχως τη μεσολάβηση της κρίσης τα πάντα γίνονται εξ ίσου αποδεκτά, γιατί ποιός μπορεί τότε να κριτικάρει; 9 Δίχως τη μεσολάβηση της κρίσης όλοι οι άνθρωποι είναι αδέλφια, γιατί ποιός υπάρχει που να ξεχωρίζει; 10 Η κρίση καταστρέφει την εντιμότητα και κατακερματίζει την εμπιστοσύνη. 11 Κανένας δάσκαλος του Θεού δεν μπορεί να κρίνει και να ελπίζει να μάθει.

IV. Πραότητα

M-4.IV.1. Για τους δασκάλους του Θεού, οποιαδήποτε βλάβη είναι αδύνατη. 2 Δεν μπορούν ούτε να βλάψουν ούτε να βλαφθούν. 3 Η πρόκληση βλάβης είναι το αποτέλεσμα της άσκησης κρίσης. 4 Πρόκειται για την ανέντιμη πράξη που ακολουθεί μια ανέντιμη σκέψη. 5 Είναι μια ετυμηγορία ενοχής για έναν αδελφό και επομένως και γι'αυτόν τον ίδιο που άσκησε κρίση. *{Σημ.Μεταφραστών*Εφ' όσον κάποιος βλέπει την ενοχή οπουδήποτε τότε παραδέχεται την ύπαρξή της και για τον εαυτό του.}* 6 Είναι το τέλος της ειρήνης και η άρνηση της μάθησης. 7 Δείχνει την απουσία του προγράμματος μαθημάτων του Θεού και την αντικατάστασή του από τον παραλογισμό. 8 Κάθε δάσκαλος του Θεού πρέπει να μάθει - και αρκετά νωρίς στην πορεία της εκπαίδευσής του - ότι η πρόκληση βλάβης εξαλείφει εντελώς από τη επίγνωσή του τη λειτουργία του ως δασκάλου του Θεού. 9 Θα τον κάνει να είναι μπερδεμένος, φοβισμένος, θυμωμένος και καχύποπτος. 10 Θα του είναι αδύνατον να μάθει τα μαθήματα του Αγίου Πνεύματος. 11 Ούτε και μπορεί να εισακουστεί ο δάσκαλος του Θεού παρά μόνο από εκείνους που συνειδητοποιούν ότι η πρόκληση βλάβης δεν καταφέρνει τίποτα. 12 Κανένα κέρδος δεν μπορεί να προκύψει από αυτήν.

M-4.IV.2. Κατά συνέπεια, οι δάσκαλοι του Θεού είναι απολύτως πράοι και ήπιοι. 2 Χρειάζονται τη δύναμη της πραότητας γιατί έτσι διευκολύνεται η λειτουργία της σωτηρίας. 3 Και αυτή είναι αδύνατη για όσους θα ήθελαν να βλάψουν οποιονδήποτε. 4 Αντίθετα, για όσους η πρόκληση βλάβης δεν έχει κανένα νόημα, η σωτηρία είναι απλά κάτι φυσικό. 5 Για τους εχέφρονες, τους διανοητικά υγιείς, ποιά άλλη επιλογή θα είχε νόημα; 6 Ποιος επιλέγει την κόλαση όταν έχει αντιληφθεί έναν δρόμο για τον Παράδεισο και τα Ουράνια; 7 Και ποιός θα επέλεγε την αδυναμία που μοιραία επέρχεται από την πρόκληση βλάβης αντί της αλάνθαστης, απεριόριστης και τα πάντα περικλείουσας δύναμης της πραότητας; 8 Η δύναμη των δασκάλων του Θεού έγκειται στην πραότητά τους, επειδή έχουν κατανοήσει ότι οι κακές σκέψεις τους δεν προέρχονται ούτε από τον Υιό του Θεού ούτε από τον Δημιουργό του. 9 Έτσι, ενώνουν τις σκέψεις τους με Εκείνον που είναι η Πηγή τους. 10 Και έτσι η βούλησή τους, που πάντα ήταν και Δική Του, είναι ελεύθερη να είναι ο εαυτός της.

V. Χαρά

M-4.V.1. Η χαρά είναι το αναπόφευκτο αποτέλεσμα της πραότητας. 2 Εφ' όσον η πραότητα αποκλείει το φόβο τι θα μπορούσε να εμποδίσει την χαρά; 3 Τα ανοιχτά χέρια της πραότητας είναι

πάντα γεμάτα. 4 Οι πράοι δεν πονούν. 5 Είναι αδύνατον να υποφέρουν. 6 Γιατί, λοιπόν, να μην είναι χαρούμενοι; 7 Είναι σίγουροι ότι είναι αγαπημένοι και ασφαλείς. 8 Η χαρά συνοδεύει την πραότητα τόσο σίγουρα όσο η θλίψη συνοδεύει την επίθεση. 9 Οι δάσκαλοι του Θεού Τον εμπιστεύονται. 10 Και έχουν τη βεβαιότητα ότι ο Δάσκαλος που προέρχεται από Εκείνον προχωρά μπροστά τους διασφαλίζοντας ότι δεν θα τους αγγίξει κανένα κακό. 11 Κρατούν τα δώρα Του και ακολουθούν το δρόμο Του γιατί η Φωνή του Θεού τους καθοδηγεί στα πάντα. 12 Η χαρά είναι το τραγούδι ευχαριστίας τους. 13 Και ο Χριστός τους κοιτάζει από ψηλά αναπέμποντας επίσης ευχαριστίες.14 Η ανάγκη Του γι' αυτούς είναι τόσο μεγάλη όσο και η δική τους γι' Αυτόν. 15 Τι χαρά να μοιράζεσαι το σκοπό της σωτηρίας!

VI. Απουσία Άμυνας

M-4.VI.1. Οι δάσκαλοι του Θεού έχουν μάθει να είναι απλοί. 2 Δεν κάνουν όνειρα που να χρειάζονται προστασία από την αλήθεια. 3 Δεν επιχειρούν να δημιουργήσουν τον εαυτό τους. 4 Η χαρά τους προέρχεται από την κατανόησή τους για το Ποιός τους δημιούργησε. 5 Και χρειάζεται, άραγε, προστασία ή υπεράσπιση ό,τι δημιούργησε ο Θεός; 6 Κανείς δεν μπορεί να γίνει προχωρημένος δάσκαλος του Θεού μέχρι να κατανοήσει πλήρως ότι οι άμυνες δεν είναι παρά ανόητοι φύλακες παρανοϊκών ψευδαισθήσεων. 7 Όσο πιο αλλόκοτο και τερατώδες είναι το όνειρο, τόσο πιο ισχυρή και μανιώδης μοιάζει να είναι η υπεράσπισή του. 8 Όμως, όταν ο δάσκαλος του Θεού τελικά συμφωνήσει να κοιτάξει πέρα από τις άμυνες, βλέπει ότι δεν υπάρχει τίποτα. 9 Αργά στην αρχή, επιτρέπει στον εαυτό του να ξεφύγει από τις αυταπάτες. 10 Όμως καθώς η εμπιστοσύνη του αυξάνεται, μαθαίνει πιο γρήγορα. 11. Όταν εγκαταλείπονται οι άμυνες, αυτό που επέρχεται δεν είναι ο κίνδυνος. 12 Είναι η ασφάλεια. 13 Είναι η ειρήνη. 14 Είναι η χαρά. 15 Και είναι ο Θεός.

VII. Γενναιοδωρία

M-4.VII.1. Ο όρος γενναιοδωρία έχει ειδική σημασία για τον δάσκαλο του Θεού. 2 Δεν πρόκειται για την συνήθη σημασία της λέξης: για την ακρίβεια, έχει μια σημασία που ο δάσκαλος του Θεού πρέπει να την μάθει από την αρχή, και μάλιστα με ιδιαίτερη προσοχή. 3 Όπως όλα τα άλλα χαρακτηριστικά των δασκάλων του Θεού και αυτό τελικά στηρίζεται στην εμπιστοσύνη επειδήχωρίς εμπιστοσύνη κανείς δεν μπορεί να είναι γενναιόδωρος με όλη την σημασία της λέξης. 4 Σύμφωνα με την αντίληψη του κόσμου, γενναιοδωρία σημαίνει «χαρίζω» με την έννοια ότι «παραιτούμαι από κάτι». 5 Για τους δασκάλους του Θεού σημαίνει προσφέρω προκειμένου να διατηρήσω. 6 Αυτό έχει τονιστεί και στο Κείμενο και στις Ασκήσεις Θαυμάτων αλλά ίσως για τον τρόπο σκέψης του κόσμου αυτή η ιδέα να ξενίζει περισσότερο από άλλες που έχουν αναπτυχθεί σε αυτή την σειρά μαθημάτων. 8 Το κατ' εξοχήν παράδοξο της ιδέας έγκειται απλά στο πόσο καταφανώς ανατρέπει τον τρόπο σκέψης του κόσμου. 9 Όσο πιο ξεκάθαρα γίνεται και στο απλούστερο δυνατό επίπεδο, για τον δάσκαλο του Θεού, γενναιοδωρία σημαίνει ακριβώς το αντίθετο απ' ό,τι σημαίνει για τον κόσμο.

M-4.VII.2. Ο δάσκαλος του Θεού είναι γενναιόδωρος από ενδιαφέρον για τον Εαυτό του. 2 Όχι, όμως τον εαυτό που νομίζει ο κόσμος. 3 Ο δάσκαλος του Θεού δεν επιθυμεί τίποτα που δεν μπορεί να προσφέρει, διότι αναγνωρίζει ότι κάτι τέτοιο, εξ ορισμού θα ήταν άνευ αξίας για τον ίδιο. 4 Για *ποιό* λόγο να το θέλει λοιπόν; 5 Μόνο να χάσει θα μπορούσε εξ' αιτίας του. 6 Όχι να κερδίσει. 7 Συνεπώς, δεν επιζητά εκείνα που μόνο ο ίδιος θα μπορούσε να έχει, επειδή κάτι τέτοιο θα αποτελούσε εγγύηση απώλειας. 8 Δεν θέλει να υποφέρει. 9 Γιατί να εξασφαλίσει πόνο για τον εαυτό του; 10 Θέλει όμως να έχει όλα όσα προέρχονται από τον Θεό και επομένως προορίζονται και για τον Υιό Του. 11 Αυτά είναι που του ανήκουν. 12 Αυτά μπορεί να τα προσφέρει με πραγματική γενναιοδωρία, προστατεύοντάς τα έτσι παντοτεινά για τον ίδιο τον εαυτό του.

VIII. Υπομονή

M-4.VIII.1. Εκείνοι που είναι βέβαιοι για το αποτέλεσμα μπορούν να περιμένουν και μάλιστα χωρίς αγωνία. 2 Η υπομονή είναι κάτι το φυσικό για τον δάσκαλο του Θεού. 3 Βλέπει μόνο το βέβαιο αποτέλεσμα, για το οποίο μπορεί ακόμα να μην ξέρει το πότε θα'ρθει, όμως δεν αμφιβάλλει ότι θα έρθει. 4 Θα είναι η σωστή απάντηση, την σωστή στιγμή. 5 Και αυτό αληθεύει για όλα όσα συμβαίνουν τώρα ή θα συμβούν στο μέλλον. 6 Ούτε το παρελθόν περιείχε λάθη· τίποτα που να μην λειτουργούσε προς όφελος του κόσμου, καθώς και προς όφελος εκείνου στον οποίο έμοιαζε να συμβαίνει. 7 Μπορεί να μην έγινε κατανοητό στην δεδομένη στιγμή. 8 Ακόμα και έτσι, ο δάσκαλος του Θεού είναι πρόθυμος να επανεξετάσει όλες τις προηγούμενες αποφάσεις του εάν αυτές προκαλούν πόνο σε οποιονδήποτε. 9 Η υπομονή είναι κάτι το φυσικό σ'εκείνους που έχουν εμπιστοσύνη. 10 Είναι σίγουροι για την τελική ερμηνεία που θα δοθεί συν τω χρόνω σε όλα τα πράγματα κι έτσι κανένα αποτέλεσμα απ' όσα ήδη είδαν ή πρόκειται να δουν δεν μπορεί να τους προκαλέσει φόβο.

IX. Πίστη

M-4.IX.1. Ο βαθμός πίστης του δασκάλου του Θεού είναι το μέτρο της προόδου του σε αυτά τα μαθήματα. 2 Εξακολουθεί μήπως να επιλέγει ορισμένες μόνο πτυχές της ζωής του στις οποίες εφαρμόζει αυτά που έμαθε, ενώ κάποιες άλλες τις ξεχωρίζει; 3 Εάν συμβαίνει αυτό τότε η πρόοδός του είναι περιορισμένη και η εμπιστοσύνη του δεν έχει ακόμα εδραιωθεί σταθερά. 4 Πίστη είναι η εμπιστοσύνη του δασκάλου του Θεού στο ότι ο Λόγος του Θεού θα διορθώσει τα πάντα: όχι μόνο μερικά αλλά όλα. 5 Σε γενικές γραμμές, η συνέπειά του αρχικά εστιάζεται σε μερικά μόνο προβλήματα, παραμένοντας προσεκτικά περιορισμένη για ένα διάστημα. 6 Το να παραδώσεις όλα τα προβλήματα σε μια μοναδική Απάντηση, αποτελεί πλήρη αντιστροφή του τρόπου σκέψης του κόσμου. 7 Αυτό και μόνο είναι πίστη. 8 Μόνο αυτό δικαιούται να ονομάζεται συνέπεια. 9 Κι' όμως, η επίτευξη οποιουδήποτε βαθμού συνέπειας, όσο μικρός κι αν είναι, έχει αξία. 10 Όπως αναφέρεται και στο Κείμενο των Θαυμάτων, προθυμία δεν σημαίνει τελειότητα.

M-4.IX.2. Ωστόσο, η πραγματική πίστη, δεν παρεκκλίνει. 2 Επειδή είναι αμετάβλητη, είναι απόλυτα έντιμη. 3 Επειδή είναι ακλόνητη, είναι γεμάτη εμπιστοσύνη. 4 Επειδή βασίζεται στην έλλειψη φόβου, έχει πραότητα. 5 Επειδή είναι σίγουρη, είναι χαρούμενη. 6 Επειδή έχει αυτοπεποίθηση, είναι ανεκτική. 7 Η πίστη, λοιπόν, εμπεριέχει και τα άλλα χαρακτηριστικά των δασκάλων του Θεού. 8 Τεκμηριώνει την αποδοχή του Λόγου του Θεού και του ορισμού Του για τον Υιό του. 9 Προς αυτά προσανατολίζεται η πίστη με την πραγματική της σημασία. 10 Τα αναζητά μέχρι να Τα βρει. 11 Η έλλειψη άμυνας είναι ο φυσικός της συνοδός και η χαρά είναι η φυσική της κατάσταση. 12 Και, όταν πιά τα έχει βρει, αναπαύεται με ήρεμη σιγουριά σ' αυτό στο οποίο και μόνον οφείλεται όλη η πίστη.

X. Ευρύτητα του Νου

M-4.X.1. Η θεμελιώδης σημασία της ευρύτητας του νου, του χαρακτηριστικού που οι δάσκαλοι του Θεού αποκτούν ίσως τελευταίο, γίνεται εύκολα κατανοητή όταν αναγνωριστεί η σχέση της με τη συγχώρεση. 2 Η ευρύτητα του νου έρχεται με την απουσία κρίσης. 3 Όπως η κρίση κρατά κλειστό το νου προς τον Δάσκαλο* του Θεού (* δηλαδή το Άγιο Πνεύμα) έτσι και η ευρύτητα του νου Τον προσκαλεί να εισέλθει. 4 Όπως η επίκριση και η καταδίκη κρίνουν τον Υιό του Θεού ως, δήθεν, κακό έτσι και η ευρύτητα του νου του επιτρέπει να κριθεί από τη Φωνή για τον Θεό που μιλά υπέρ Του. 5 Όπως η προβολή της ενοχής επάνω του θα τον έστελνε στην κόλαση έτσι και η ευρύτητα του

νου επιτρέπει στην εικόνα του Χριστού να επεκταθεί μέχρις αυτόν. 6 Μόνο οι ανοιχτόμυαλοι μπορούν να έχουν ειρήνη γιατί μόνο αυτοί μπορούν να την αιτιολογήσουν.

Μ-4.Χ.2. Πως συγχωρούν οι ανοιχτόμυαλοι; 2 Έχουν παραιτηθεί από όλα τα πράγματα που θα παρεμπόδιζαν τη συγχώρεση. 3 Στην πραγματικότητα έχουν εγκαταλείψει τον κόσμο και του έχουν επιτρέψει να αποκατασταθεί μέσα τους με τόσο λαμπρή φρεσκάδα και χαρά, που τέτοια αλλαγή ποτέ δεν θα μπορούσαν να διανοηθούν. 4 Τώρα τίποτα δεν είναι όπως πριν. 5 Ό,τι προηγουμένως φαινόταν τόσο θαμπό και άψυχο, τώρα αστράφτει. 6 Και πάνω απ΄όλα, τα πάντα είναι φιλόξενα γιατί κάθε απειλή έχει εξαφανιστεί. 7 Δεν εχουν απομείνει σύννεφα για να κρύβουν το πρόσωπο του Χριστού. 8 Τώρα ο στόχος έχει επιτευχθεί. 9 Η συγχώρεση είναι ο τελικός στόχος αυτών των μαθημάτων. 10 Προλειαίνει το έδαφος για κάτι που υπερβαίνει κατά πολύ οποιαδήποτε μάθηση. 11 Τα μαθήματα δεν προσπαθούν να υπερβούν τον θεμιτό τους τους στόχο. 12 Μοναδικός σκοπός τους είναι η συγχώρεση, στην οποία και συγκλίνει, τελικά, κάθε μάθηση. 13 Αυτό είναι πράγματι αρκετό.

Μ-4.Χ.3. Ίσως να παρατηρήσατε ότι ο κατάλογος των χαρακτηριστικών των δασκάλων του Θεού δεν περιλαμβάνει πράγματα που αποτελούν την κληρονομιά των Υιών του Θεού. 2 Όροι όπως αγάπη, αθωότητα, τελειότητα, γνώση και αιώνια αλήθεια δεν εμφανίζονται σε αυτό το κείμενο για τους δασκάλους του Θεού. 3 Η αναφορά τους εδώ θα ήταν ιδιαίτερα άτοπη. 4 Αυτά που μας έχει δώσει ο Θεός, υπερβαίνουν τόσο πολύ το πρόγραμμα των μαθημάτων μας, που η μάθηση ωχριά μπροστά τους. 5 Όμως, για όσο διάστημα η παρουσία τους παραμένει συγκαλυμένη, το σωστό και αναγκαίο είναι πράγματι να επικεντρωνόμαστε σ' αυτά τα μαθήματα. 6 Η λειτουργία των δασκάλων του Θεού είναι να φέρουν την αληθινή μάθηση στον κόσμο. 7 Και για να ακριβολογήσουμε, αυτό που φέρνουν οι δάσκαλοι του Θεού είναι η απάλειψη της μάθησης, διότι αυτή ακριβώς τη σημασία έχει η «αληθινή μάθηση» σ' αυτόν τον κόσμο. *(Σημ. των Μετ.: Εδώ το κείμενο εννοεί πως όσα μας έχει «μάθει» αυτός ο κόσμος είναι ψευδαισθήσεις. Συνεπώς, η απάλειψη της μάθησης που πήραμε από αυτόν τον κόσμο συνεπάγεται την απάλειψη των ψευδαισθήσεων και την έναρξη της «αληθινής μάθησης».)* 8 Στους δασκάλους του Θεού έχει ανατεθεί να φέρουν στον κόσμο τα χαρμόσυνα νέα της τέλειας συγχώρεσης. 9 Είναι στ' αλήθεια ευλογημένοι, γιατί είναι οι κομιστές της σωτηρίας.

5. ΠΩΣ ΕΠΙΤΥΓΧΑΝΕΤΑΙ Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ;

Μ-5.1. Προϋπόθεση της θεραπείας είναι η κατανόηση του τι σκοπό έξυπηρετεί η ψευδαίσθηση της ασθένειας. 2 Δίχως αυτήν την κατανόηση η θεραπεία είναι αδύνατη.

Ι. Ο Φαινομενικός Σκοπός της Ασθένειας

Μ-5.Ι.1. Η θεραπεία επέρχεται ακαριαία τη στιγμή που ο πάσχων παύει πλέον να προσδίδει οποιαδήποτε αξία στον πόνο. 2 Ποιός θα επέλεγε τον πόνο, εκτός κι αν πίστευε πως του αποφέρει κάτι, και μάλιστα κάτι που γι' αυτόν είναι πολύτιμο; 3 Θα έπρεπε να πιστεύει ότι ο πόνος είναι ένα μικρό αντίτιμο για κάτι ανώτερης αξίας. 4 Γιατί η ασθένεια είναι μια επιλογή· μια απόφαση. 5 Είναι η επιλογή της αδυναμίας μέσα από την λανθασμένη πεποίθηση ότι πρόκειται για δύναμη. 6 Όταν συμβαίνει αυτό η πραγματική δύναμη φαίνεται σαν απειλή και η υγεία σαν κίνδυνος. 7 Η ασθένεια είναι μια μέθοδος σχεδιασμένη υπό το κράτος παραλογισμού, που σκοπό έχει να ενθρονίσει τον Υιό του Θεού στο θρόνο του Πατέρα του. 8 Ο Θεός θεωρείται ότι βρίσκεται κάπου έξω, αγριωπός, δυνατός και διψασμένος να κρατήσει όλη την δύναμη για τον εαυτό Του. 9 Έτσι, μόνο θανατώνοντάς Τον μπορεί να τον νικήσει ο Υιός Του.

Μ-5.Ι.2. Και τι αντιπροσωπεύει η θεραπεία στο πλαίσιο αυτής της παράλογης πεποίθησης; 2 Συμβολίζει την ήττα του Υιού του Θεού και τον θρίαμβο του Πατέρα του πάνω του. 3

Αντιπροσωπεύει την πιο μεγάλη και πιο άμεση πρόκληση που ο Υιός του Θεού αναγκάζεται να αντιμετωπίσει. 4 Αντικατοπτρίζει όλα όσα θα ήθελε να κρύψει από τον εαυτό του προκειμένου να προστατεύσει την «ζωή» του. 5 Εάν θεραπευτεί, αυτό σημαίνει ότι είναι υπεύθυνος για τις σκέψεις του. 6 Και αν είναι υπεύθυνος για τις σκέψεις του, θα θανατωθεί προκειμένου να του αποδειχθεί πόσο αδύναμος και αξιολύπητος είναι. 7 Αλλά αν επιλέξει ο ίδιος το θάνατο, τότε φαίνεται σαν η αδυναμία του να είναι η δύναμή του. 8 Έχει κάνει μόνος του στον εαυτό του ό,τι επρόκειτο να του κάνει ο Θεός και έτσι έχει σφετεριστεί πλήρως το θρόνο του Δημιουργού του.

ΙΙ. Η ΑΛΛΑΓΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΛΗΨΗΣ

Μ-5.ΙΙ.1. Η θεραπεία δε μπορεί παρά να επέρχεται σε απόλυτη αναλογία με το βαθμό αναγνώρισης της έλλειψης αξίας της ασθένειας. 2 Δεν χρειάζεται παρά να πει κάποιος «δεν έχω να κερδίσω τίποτα από την ασθένεια» και αμέσως θεραπεύεται. 3 Αλλά για να φτάσει κάποιος να το πει αυτό θα πρέπει προηγουμένως να αναγνωρίσει ορισμένα δεδομένα. 4 Κατ' αρχήν, είναι προφανές ότι οι αποφάσεις λαμβάνονται από τον νου και όχι από το σώμα. 5 Εάν η ασθένεια δεν είναι παρά μια λανθασμένη προσέγγιση στην επίλυση προβλημάτων, τότε πρόκειται για απόφαση. 6 Και εάν είναι απόφαση τότε είναι ο νους και όχι το σώμα που την παίρνει. 7 Η αντίσταση σε αυτήν την συνειδητοποίηση είναι τεράστια, επειδή η ύπαρξη του κόσμου, έτσι όπως τον αντιλαμβάνεσαι, στηρίζεται στην αντίληψη ότι το σώμα είναι που παίρνει τις αποφάσεις. 8 Όροι όπως «ένστικτα», «αντανακλαστικά» κλπ., αποτελούν απόπειρες να αποδοθούν στο σώμα εξω-διανοητικά κίνητρα. 9 Ουσιαστικά, τέτοιου είδους όροι απλώς παρουσιάζουν ή περιγράφουν το πρόβλημα. 10 Δεν το λύνουν.

Μ-5.ΙΙ.2. Το θεμέλιο της θεραπείας είναι η αποδοχή του εξής σκεπτικού: «Η ασθένεια, είναι μια απόφαση που παίρνει ο νους για κάποιο σκοπό, για την επίτευξη του οποίου είναι διατεθειμένος να χρησιμοποιήσει το σώμα». 2 Και αυτό ισχύει για κάθε μορφή θεραπείας. 3 Εάν ο ασθενής αποφασίσει ότι αυτό ισχύει, τότε θεραπεύεται. 4 Εάν αποφασίσει κατά της ανάρρωσης, δεν θα θεραπευτεί. 5 Ποιός είναι, λοιπόν, ο γιατρός; 6 Είναι μόνο ο νους του ίδιου του ασθενούς. 7 Το αποτέλεσμα είναι πάντα ανάλογο της απόφασης που παίρνει. 8 Οι ιδιαίτεροι παράγοντες *{σημ. μεταφρ.: εννοούνται γιατροί, φάρμακα & εν γένει θεραπευτικά σχήματα & μέσα}* που φαίνεται να βοηθούν την κατάσταση της ασθένειάς του, δεν κάνουν άλλο από το να μορφοποιούν την απόφασή του. 9 Τους επιλέγει προκειμένου να δώσει χειροπιαστή μορφή στις επιθυμίες του. 10 Αυτός είναι ο μοναδικός τους ρόλος. 11 Στην πραγματικότητα δεν χρειάζονται καθόλου. 12 Ο ασθενής θα μπορούσε απλά να σηκωθεί χωρίς την βοήθειά τους και να πει «δεν το χρειάζομαι αυτό». 13 Δεν υπάρχει καμιά μορφή ασθένειας που να μην μπορεί να θεραπευτεί μέσα σε μια στιγμή.

Μ-5.ΙΙ.3. Ποιά είναι η μοναδική προϋπόθεση γι' αυτήν την αλλαγή αντίληψης; 2 Είναι απλώς αυτό: η συνειδητοποίηση ότι η ασθένεια προέρχεται από τον νου και δεν έχει καμιά σχέση με το σώμα. 3 Ποιό είναι το «κόστος» αυτής της αναγνώρισης; 4 Κοστίζει ολόκληρο τον κόσμο που βλέπεις, γιατί ο κόσμος ποτέ πια δεν θα μπορεί να φαίνεται ότι κυβερνά τον νου. 5 Γιατί με αυτή την αναγνώριση η ευθύνη αποδίδεται εκεί που ανήκει· όχι στον κόσμο αλλά σε αυτόν που κοιτάζει τον κόσμο και τον βλέπει έτσι όπως δεν είναι πραγματικά. 6 Κοιτάζει και βλέπει αυτό που επιλέγει να δει. 7 Τίποτα περισσότερο και τίποτα λιγότερο. 8 Ο κόσμος δεν του κάνει τίποτα. 9 Αυτός μόνο νόμιζε ότι του έκανε. 10 Αλλά ούτε κι ο ίδιος κάνει κάτι στον κόσμο, απλά είχε κάνει λάθος ως προς το τι είναι ο κόσμος. 11 Εδώ έγκειται η απελευθέρωση και από την ενοχή και από την ασθένεια, γιατί αυτές οι δυο είναι ένα και το αυτό. 12 Όμως για να γίνει αποδεκτή αυτή η απελευθέρωση θα πρέπει να είναι αποδεκτή και η ιδέα ότι το σώμα δεν είναι σημαντικό.

Μ-5.ΙΙ.4. Με αυτή την ιδέα ο πόνος εξαφανίζεται για πάντα. 2 Αλλά επίσης εξαφανίζεται και κάθε σύγχυση σχετικά με την δημιουργία. 3 Δεν είναι αυτονόητο; 4 Τοποθέτησε την αιτία και το αποτέλεσμα στη σωστή τους ακολουθία ως προς ένα ζήτημα και τότε αυτή η γνώση θα γενικευτεί

και θα μεταμορφώσει τον κόσμο. 5 Η μεταθετική αξία μιας ορθής ιδέας δεν έχει ούτε όριο ούτε τέλος. 6 Το τελικό αποτέλεσμα αυτού του μαθήματος είναι η ενθύμηση του Θεού. 7 Τι σημαίνουν τώρα η ενοχή, η ασθένεια, ο πόνος, η καταστροφή και όλα τα δεινά; 8 Μη έχοντας κανένα σκοπό πια, εξαφανίζονται. 9 Και μαζί τους χάνονται επίσης και όλες οι συνέπειες που φαίνονταν να προκαλούν. 10 Η αιτία και το αποτέλεσμα δεν κάνουν άλλο από το να αντιγράφουν την δημιουργία. 11 Εάν ειδωθούν με τη σωστή προοπτική, δίχως διαστρέβλωση και δίχως φόβο, αποκαθιστούν την Βασιλεία των Ουρανών.

III. Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΔΑΣΚΑΛΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

M-5.III.1. Εάν ο ασθενής πρέπει να αλλάξει τον τρόπο σκέψης του προκειμένου να θεραπευτεί, τότε τι είναι αυτό που κάνει ο δάσκαλος του Θεού; 2 Μπορεί να αλλάξει τον τρόπο που σκέφτεται ο ασθενής για λογαριασμό του; 3 Ασφαλώς όχι. 4 Για εκείνους που είναι ήδη πρόθυμοι να αλλάξουν τρόπο σκέψης, δεν έχει άλλη λειτουργία εκτός από το να ευφραίνεται μαζί τους επειδή έχουν γίνει κι αυτοί δάσκαλοι του Θεού. 5 Έχει, ωστόσο, μια πιο συγκεκριμένη λειτουργία προς εκείνους που δεν κατανοούν τι είναι η θεραπεία. 6 Αυτοί οι ασθενείς δεν συνειδητοποιούν ότι έχουν επιλέξει την ασθένεια. 7 Αντίθετα, πιστεύουν ότι η ασθένεια τους επέλεξε. 8 Και σε αυτό το ζήτημα, ο νους τους δεν είναι καθόλου ανοιχτός. 9 Το σώμα τους, τους υπαγορεύει τι να κάνουν και αυτοί υπακούν. 10 Δεν έχουν την παραμικρή ιδέα πόσο παράλογη είναι αυτή η αντίληψη. 11 Εάν και μόνο μπορούσαν να το υποψιαστούν τότε θα θεραπεύονταν. 12 Όμως δεν υποπτεύονται τίποτα. 13 Γι' αυτούς ο διαχωρισμός είναι απολύτως πραγματικός.
M-5.III.2. Σε αυτούς έρχονται οι δάσκαλοι του Θεού, για να τους παρουσιάσουν μιαν άλλη επιλογή που την είχαν ξεχάσει. 2 Και μόνο η παρουσία ενός δασκάλου του Θεού αποτελεί υπόμνηση. 3 Οι σκέψεις του ζητούν το δικαίωμα να αμφισβητήσουν αυτά που ο ασθενής έχει αποδεχθεί ως αληθινά. 4 Ως αγγελιοφόροι του Θεού, οι δάσκαλοί Του είναι τα σύμβολα της Σωτηρίας. 5 Ζητούν από τον ασθενή να συγχωρέσει τον Υιό του Θεού στο Όνομά Του. 6 Συμβολίζουν την Εναλλακτική Λύση. 7 Με το Λόγο του Θεού στο νου τους έρχονται μέσα σε ευλογία όχι για να θεραπεύσουν τους ασθενείς αλλά για να τους υπενθυμίσουν την θεραπεία που ο Θεός τους έχει ήδη προσφέρει. 8 Δεν είναι τα χέρια τους που θεραπεύουν. 9 Ούτε η φωνή τους, που αρθρώνει το Λόγο του Θεού. 10 Απλώς δίνουν αυτό που τους έχει δοθεί. 11 Πολύ απαλά και ευγενικά καλούν τους αδελφούς τους να στρέψουν τα νώτα στο θάνατο: «Κοίτα, Υιέ του Θεού, τι μπορεί να σου προσφέρει η ζωή. 12 Θα επέλεγες αντί γι' αυτό την ασθένεια;»

M-5.III.3. Οι προχωρημένοι δάσκαλοι του Θεού δεν δίνουν την παραμικρή σημασία στην μορφή της ασθένειας στην οποία πιστεύει ο αδελφός τους. 2 Το να κάνουν κάτι τέτοιο θα σήμαινε ότι ξέχασαν πως όλες τους (οι μορφές της ασθένειας) έχουν τον ίδιο στόχο και συνεπώς δεν διαφέρουν μεταξύ τους. 3 Αναζητούν την Φωνή του Θεού σε αυτόν τον αδελφό που εξαπατά τον εαυτό του τόσο πολύ ώστε να πιστεύει πως ο Υιός του Θεού μπορεί να υποφέρει. 4 Και του υπενθυμίζουν ότι δεν δημιούργησε αυτός τον εαυτό του, άρα δε μπορεί παρά να παραμένει όπως τον δημιούργησε ο Θεός. 5 Αναγνωρίζουν ότι οι ψευδαισθήσεις δεν μπορούν να έχουν καμιά επίδραση. 6 Η αλήθεια μέσα στο νου τους αναζητά να συναντήσει την αλήθεια στο νου των αδελφών τους έτσι ώστε να μην ενισχύονται οι ψευδαισθήσεις. 7 Με αυτόν τον τρόπο είναι που κομίζονται (οι ψευδαισθήσεις) στην αλήθεια· δεν έρχεται η αλήθεια σε αυτές. 8 Έτσι εξαλείφονται οι ψευδαισθήσεις, όχι με την βούληση κάποιου άλλου αλλά με την ένωση της μίας Θέλησης με τον εαυτό της. 9 Αυτή είναι η λειτουργία των δασκάλων του Θεού: να μην βλέπουν καμιά βούληση διαχωρισμένη από την δική τους, ούτε την δική τους διαχωρισμένη από την Βούληση του Θεού.

6. ΕΙΝΑΙ ΣΙΓΟΥΡΗ Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ;

Μ-6.1. Η θεραπεία είναι πάντα σίγουρη. 2 Είναι αδύνατον να επιτρέψεις στις ψευδαισθήσεις να κομιστούν στην αλήθεια και παρόλα αυτά να τις διατηρήσεις. 3 Η αλήθεια αποδεικνύει ότι οι ψευδαισθήσεις δεν έχουν καμιά αξία. 4 Ο δάσκαλος του Θεού έχει δει στον νου του ασθενούς την διόρθωση των λαθών του και την έχει αναγνωρίσει γι' αυτό που είναι. 5 Έχοντας δεχθεί την Εξιλέωση για τον εαυτό του την έχει δεχθεί και για τον ασθενή. 6 Αλλά τι μπορεί να γίνει αν ο ασθενής χρησιμοποιεί την ασθένεια ως τρόπο ζωής, πιστεύοντας πως η θεραπεία είναι η οδός προς τον θάνατο; 7 Σε αυτή την περίπτωση, μια ξαφνική θεραπεία μπορεί να τον βυθίσει σε έντονη κατάθλιψη και σε μια τόσο βαθιά αίσθηση απώλειας που ο ασθενής μπορεί ακόμα και να αποπειραθεί να καταστρέψει τον εαυτό του. 8 Μη έχοντας τίποτα για το οποίο να ζει, μπορεί να επιζητήσει τον θάνατο. 9 Προκειμένου λοιπόν να προστατευθεί, η θεραπεία θα πρέπει να περιμένει.

Μ-6.2. Η θεραπεία πάντα θα περιμένει αν υπάρχει το ενδεχόμενο να την δει κάποιος ως απειλή. 2 Την στιγμή που θα είναι ευπρόσδεκτη, την ίδια στιγμή θα είναι και παρούσα. 3 Όπου η θεραπεία δοθεί, θα ληφθεί. 4 Και τι είναι ο χρόνος μπροστά στα δώρα του Θεού; 5 Έχουμε επανειλημένα αναφερθεί στο απόθεμα των θησαυρών που είναι φυλαγμένοι και προορίζονται εξίσου τόσο για τον δωρητή όσο και για τον αποδέκτη των δώρων του Θεού. 6 Ούτε ένα από αυτά δεν χάνεται, επειδήμόνο να πληθαίνουν μπορούν. 7 Κανένας δάσκαλος του Θεού δεν πρέπει να νιώθει απογοήτευση εάν φαίνεται να μην έχει ληφθεί η θεραπεία που πρόσφερε. 8 Δεν είναι δικό του θέμα το να κρίνει πότε πρέπει το δώρο του να γίνει αποδεκτό. 9 Ας είναι βέβαιος ότι έχει ληφθεί και ας έχει εμπιστοσύνη ότι θα γίνει αποδεκτό όταν θα αναγνωριστεί ως ευλογία και όχι ως κατάρα.

Μ-6.3. Δεν είναι στην λειτουργία των δασκάλων του Θεού να αξιολογούν το αποτέλεσμα που έχουν τα δώρα τους. 2 Η λειτουργία τους είναι απλώς να τα προσφέρουν. 3 Από την στιγμή που το έχουν κάνει αυτό, έχουν προσφέρει και το αποτέλεσμα, επειδή αυτό είναι μέρος του δώρου. 4 Κανείς δεν μπορεί να προσφέρει αν τον απασχολεί το αποτέλεσμα της προσφοράς του. 5 Κάτι τέτοιο συνιστά περιορισμό της ίδιας της προσφοράς και τότε ούτε ο δωρητής θα είχε το δώρο ούτε ο αποδέκτης. 6 Η πίστη είναι βασικό στοιχείο της προσφοράς· στην ουσία, είναι το στοιχείο που καθιστά εφικτό το μοίρασμα, το στοιχείο που εξασφαλίζει ότι ο δωρητής δεν θα χάσει παρά μόνο θα κερδίσει. 8 Ποιος προσφέρει ένα δώρο και κατόπιν παραμένει προσκολλημένος στο δώρο, προκειμένου να βεβαιωθεί ότι θα χρησιμοποιηθεί με τον τρόπο που αυτός θεωρεί σωστό; 9 Αυτό δεν είναι προσφορά, είναι φυλάκιση.

Μ-6.4. Η παραίτηση από κάθε προσδοκία σχετικά με το δώρο είναι που το κάνει να προσφέρεται στ' αλήθεια. 2 Και είναι η πίστη που κάνει εφικτή την αληθινή προσφορά. 3 Η θεραπεία, είναι η αλλαγή τρόπου σκέψης την οποία αναζητά το Άγιο Πνεύμα που βρίσκεται μέσα στο νου του ασθενούς, για λογαριασμό του. 4 Και είναι το Άγιο Πνεύμα που βρίσκεται μέσα στο νου του δωρητή, το Οποίο δίνει το δώρο στον ασθενή. 5 Πώς θα μπορούσε να χαθεί; 6 Πως λοιπόν θα μπορούσε να μην είναι αποτελεσματικό 7 Πώς θα μπορούσε να χαραμιστεί; 8 Το θησαυροφυλάκιο του Θεού δεν μπορεί ποτέ ν' αδειάσει. 9 Εάν έλειπε έστω και ένα δώρο, τότε το θησαυροφυλάκιο δεν θα ήταν γεμάτο. 10 Όμως, η πληρότητά του είναι εγγυημένη από τον Θεό. 11 Τι ανησυχία λοιπόν μπορεί να έχει ένας δάσκαλος του Θεού σχετικά με το τι μπορεί να απογίνει το δώρο του; 12 Όταν κάτι δίνεται από τον Θεό στον Θεό, ποιός θα μπορούσε – στο πλαίσιο αυτής της ιερής ανταλλαγής – να λάβει ότιδήποτε λιγότερο από τα πάντα;

7. ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ;

Μ-7.1. Η ίδια η ερώτηση περιέχει την απάντηση. 2 Η θεραπεία δεν μπορεί να επαναληφθεί. 3 Αν ο ασθενής έχει θεραπευτεί, τότε τι μένει να θεραπευτεί σε αυτόν; 4 Και αν, όπως ήδη έχουμε πει, η θεραπεία είναι βέβαιη, τι υπάρχει να επαναληφθεί; 5 Το να παραμένει ο δάσκαλος του Θεού

ανήσυχος για το αποτέλεσμα της θεραπείας συνιστά περιορισμό της θεραπείας. 6 Σε αυτή την περίπτωση είναι ο νους του δασκάλου του Θεού που χρειάζεται θεραπεία. 7 Και αυτή την θεραπεία είναι που πρέπει να διευκολύνει. 8 Αυτός είναι τώρα ο ασθενής κι έτσι οφείλει να θεωρεί τον εαυτό του. 9 Έχει κάνει ένα λάθος και χρειάζεται να είναι πρόθυμος να αλλάξει τον τρόπο που σκέφτεται γι' αυτό. 10 Του έλειπε η πίστη που εξασφαλίζει την αληθινή προσφορά και έτσι δεν έχει λάβει το ευεργέτημα του δώρου του.

Μ-7.2. Όποτε ένας δάσκαλος του Θεού έχει προσπαθήσει να γίνει κανάλι θεραπείας έχει επιτύχει. 2 Εάν μπει στον πειρασμό να αμφιβάλει γι' αυτό, θα έπρεπε να μην επαναλάβει την προηγούμενη προσπάθειά του. 3 Αυτή ήταν ήδη μέγιστη, επειδή το Άγιο Πνεύμα έτσι την δέχθηκε και έτσι την χρησιμοποίησε. 4 Τώρα ο δάσκαλος του Θεού έχει μόνο μια οδό ν' ακολουθήσει. 5 Πρέπει να χρησιμοποιήσει την λογική του για να πει στον εαυτό του ότι έχει παραδώσει το πρόβλημα σ' Εκείνον ο Οποίος δεν μπορεί να αποτύχει και οφείλει να αναγνωρίσει ότι η αβεβαιότητά του δεν είναι αγάπη αλλά φόβος και συνεπώς, μίσος. 6 Έχει βρεθεί σε μια αδιανόητη κατάσταση, επειδή προσφέρει μίσος σε εκείνον ακριβώς στον οποίο προσέφερε αγάπη. 7 Αυτό είναι αδύνατον. 8 Έχοντας προσφέρει αγάπη, μόνο αγάπη μπορεί να ληφθεί.

Μ-7.3. Σε αυτό πρέπει να δείξει πίστη ο δάσκαλος του Θεού. 2 Αυτό, άλλωστε, σημαίνει και η δήλωση ότι η μοναδική ευθύνη του εργάτη θαυμάτων είναι να αποδεχθεί την Εξιλέωση για τον εαυτό του. 3 Ο δάσκαλος του Θεού είναι ένας εργάτης θαυμάτων επειδή προσφέρει τα δώρα που έχει λάβει. 4 Πρώτα όμως θα πρέπει να τα αποδεχθεί. 5 Δεν χρειάζεται να κάνει κάτι παραπάνω, ούτε υπάρχει κάτι παραπάνω που θα μπορούσε να κάνει. 6 Αποδεχόμενος τη θεραπεία μπορεί να την προσφέρει. 7 Εάν αμφιβάλλει γι' αυτό, ας θυμηθεί Ποιός πρόσφερε το δώρο και Ποιός το έλαβε. 8 Έτσι διορθώνεται η αμφιβολία του. 9 Πίστεψε ότι τα δώρα του Θεού μπορούν να ανακληθούν. 10 Αυτό ήταν ένα λάθος, στο οποίο δεν πρέπει να επιμείνει. 11 Έτσι λοιπόν, το μόνο που μπορεί να κάνει ο δάσκαλος του Θεού είναι να το αναγνωρίσει ως λάθος, και να επιτρέψει να διορθωθεί για λογαριασμό του.

Μ-7.4. Υπάρχει ένας πειρασμός που είναι ιδιαίτερα δύσκολο να αναγνωριστεί: το να αμφιβάλλεις για μια θεραπεία εξαιτίας της φαινόμενης επιμονής των συμπτωμάτων· αυτό, είναι ένα λάθος με την μορφή της έλλειψης πίστης. 2 Με αυτήν την έννοια, είναι επίθεση. 3 Συνήθως μοιάζει να είναι το ακριβώς αντίθετο. 4 Πράγματι, αρχικά φαίνεται παράλογο να σου λένε ότι το συνεχιζόμενο ενδιαφέρον συνιστά επίθεση. 5 Έχει όλα τα φαινομενικά χαρακτηριστικά της αγάπης. 6 Όμως αγάπη χωρίς πίστη δεν μπορεί να υπάρχει και πίστη και αμφιβολία δεν μπορούν να συνυπάρχουν. 7 Και το αντίθετο της αγάπης δεν μπορεί παρά να είναι το μίσος, ανεξάρτητα από την μορφή που μπορεί να παίρνει. 8 Μην αμφιβάλλεις για το δώρο και θα είναι αδύνατον να αμφιβάλλεις για το αποτέλεσμά του. 9 Αυτή η βεβαιότητα είναι που δίνει στους δασκάλους του Θεού την δύναμη να είναι εργάτες θαυμάτων, επειδή έχουν τοποθετήσει την πίστη τους σε Εκείνον.

Μ-7.5. Η πραγματική βάση της αμφιβολίας σχετικά με την έκβαση οποιουδήποτε προβλήματος έχει δοθεί προς επίλυση στον Δάσκαλο του Θεού είναι πάντοτε η αυτο-αμφισβήτηση. 2 Και αυτό αναγκαστικά συνεπάγεται ότι έχεις πιστέψει σε έναν ψευδαισθητικό εαυτό, επειδή μόνο για έναν τέτοιο εαυτό μπορείς να αμφιβάλλεις. 3 Αυτή η ψευδαίσθηση μπορεί να πάρει πολλές μορφές. 4 Ίσως φοβάσαι ότι είσαι αδύναμος και ευάλωτος. 5 Ίσως υπάρχει ένας φόβος αποτυχίας και εξευτελισμού που συνδέονται με μια αίσθηση ανεπάρκειας. 6 Ίσως να υπάρχει μια ένοχη αμηχανία που προέρχεται από ψευδή ταπεινοφροσύνη. 7 Η μορφή του λάθους δεν έχει σημασία. 8 Αυτό που έχει σημασία είναι μόνο η αναγνώριση του λάθους ως λάθους.

Μ-7.6. Το λάθος είναι πάντοτε μια μορφή ανησυχίας για τον εαυτό σου που αποκλείει τον ασθενή *(σημ. μετ.: δηλαδή, σε εμποδίζει να τον συμπεριλάβεις)*. 2 Είναι μια αποτυχία να τον αναγνωρίσεις ως

μέρος του Εαυτού και συνεπώς, εκφράζει μια σύγχυση ταυτότητας. 3 Στο νου σου έχει εισχωρήσει διαμάχη για το τι είσαι, και έχεις υποπέσει σε πλάνη για τον εαυτό σου. 4 Και είσαι σε πλάνη για τον εαυτό σου επειδή έχεις αρνηθεί την Πηγή της δημιουργίας σου. 5 Εάν το μόνο που προσφέρεις είναι θεραπεία, δεν μπορείς να αμφιβάλλεις. 6 Εάν πραγματικά θέλεις να λυθεί το πρόβλημα, δεν μπορείς να αμφιβάλλεις. 7 Εάν είσαι σίγουρος για τη φύση του προβλήματος, δεν μπορείς να αμφιβάλλεις. 8 Η αμφιβολία είναι αποτέλεσμα αλληλοσυγκρουόμενων επιθυμιών. 9 Βεβαιώσου για το τι επιθυμείς, και η αμφιβολία καθίσταται αδύνατη.

8. ΠΩΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΠΟΦΕΥΧΘΕΙ Η ΑΝΤΙΛΗΨΗ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΗΣ ΒΑΘΜΩΝ ΔΥΣΚΟΛΙΑΣ;

Μ-8.1. Η πίστη στην ύπαρξη διαβαθμίσεων δυσκολίας είναι η βάση της αντίληψης του κόσμου. 2 Στηρίζεται στις διαφορές· στο άνισο παρελθόν και στο μεταβαλλόμενο μέλλον, στις διαφοροποιήσεις μεγέθους και επιπέδου, στις διαβαθμίσεις φωτός και σκότους και σε χιλιάδες αντιθέσεις μέσα στις οποίες το κάθε τι που βλέπουμε ανταγωνίζεται όλα τα υπόλοιπα προκειμένου να αναγνωριστεί. 3 Ένα μεγαλύτερο αντικείμενο επισκιάζει ένα μικρότερο. 4 Κάτι πιο λαμπρό τραβά την προσοχή πάνω του και μακριά από κάτι άλλο που έχει λιγότερο έντονη έλξη. 5 Και μια περισσότερο απειλητική ιδέα, ή μια άλλη που γίνεται αντιληπτή ως πιο επιθυμητή σύμφωνα με τα δεδομένα αυτού του κόσμου, διαταράσσει πλήρως την διανοητική ισορροπία. 6 Αυτό που βλέπουν τα μάτια του σώματος είναι μόνο σύγκρουση. 7 Μην στρέφεσαι σε αυτή την όραση άν ζητάς ειρήνη και κατανόηση.

Μ-8.2. Οι ψευδαισθήσεις είναι πάντοτε ψευδαισθήσεις που σχετίζονται με διαφορές. 2 Δεν θα μπορούσε να είναι διαφορετικά. 3 Εξ ορισμού, ψευδαίσθηση - ή, αυταπάτη - είναι η απόπειρα να καταστήσουμε πραγματικό κάτι που θεωρείται μείζονος σημασίας αλλά αναγνωρίζεται ως ψεύτικο. 4 Ο νους, λοιπόν, επιζητά να το καταστήσει πραγματικό εξαιτίας της έντονης επιθυμίας του να το κατέχει. 5 Οι ψευδαισθήσεις είναι παρωδίες της δημιουργίας· είναι απόπειρες να προσδωθεί αλήθεια στα ψεύδη. 6 Θεωρώντας την αλήθεια απαράδεκτη, ο νους επαναστατεί εναντίον της και προσφέρει στον εαυτό του μια ψευδαίσθηση θριάμβου. 7 Θεωρώντας την υγεία βάρος και ευθύνη, καταφεύγει σε πυρετώδη όνειρα. 8 Και μέσα σε αυτά τα όνειρα ο νους είναι διαχωρισμένος, αλλοιώτικος από τους άλλους νόες, με διαφορετικά, προσωπικά του ενδιαφέροντα και συμφέροντα, και με τη δυνατότητα να ικανοποιεί τις ανάγκες του σε βάρος των άλλων.

Μ-8.3. Από πού προέρχονται όλες αυτές οι διαφορές; 2 Ασφαλώς και φαίνονται να βρίσκονται στον εξωτερικό κόσμο. 3 Όμως είναι σίγουρα ο νους που κρίνει αυτό που τα μάτια βλέπουν. 4 Είναι ο νους που ερμηνεύει τα μηνύματα των ματιών και τους δίνει «νόημα». 5 Και αυτό το νόημα καθόλου δεν υπάρχει στον εξωτερικό κόσμο. 6 Αυτό που θεωρείται «πραγματικότητα» δεν είναι παρά αυτό που ο νους προτιμά. 7 Η ιεράρχηση αξιών του, προβάλλεται προς τα έξω και κατόπιν στέλνει τα μάτια του σώματος να την διαπιστώσουν. 8 Τα μάτια του σώματος ποτέ δεν θα δουν, παρά μόνο με βάση τις διαφορές. 9 Όμως η αντίληψη δεν στηρίζεται στα μηνύματα που φέρνουν τα μάτια του σώματος. 10 Μόνο ο νους αξιολογεί τα μηνύματά τους και συνεπώς μόνο ο νους είναι υπεύθυνος για το τι βλέπει. 11 Αυτός και μόνο αποφασίζει εάν αυτό που βλέπει είναι πραγματικό ή ψευδαισθητικό, επιθυμητό ή ανεπιθύμητο, ευχάριστο ή οδυνηρό.

Μ-8.4. Τα σφάλματα αντίληψης εισέρχονται στον νου κατά τη διαδικασία διαλογής και κατηγοριοποίησης. 2 Και εκεί είναι που πρέπει να γίνει η διόρθωση. 3 Ο νους κατηγοριοποιεί και χαρακτηρίζει ό,τι του φέρνουν τα μάτια του σώματος σύμφωνα με τις προσδοκίες και τις προκαταλήψεις του. 4 Δεν θα μπορούσε να υπάρξει πιο λανθασμένη βάση από αυτήν. 5 Δίχως να το

συνειδητοποιεί ο νους, έχει ο ίδιος ζητήσει να του παρέχεται ό,τι θα ταίριαζε σε αυτές τις κατηγορίες. 6 Και έχοντας κάνει αυτό, συμπεραίνει ότι οι κατηγορίες δε μπορεί παρά να είναι σωστές. 7 Πάνω σε αυτό στηρίζεται η κρίση όλων των διαφορών, γιατί από αυτό εξαρτώνται οι κρίσεις για τον κόσμο. 8 Είναι δυνατόν να βασίζεται κανείς σε αυτήν την στρεβλωμένη και παράλογη συλλογιστική για οτιδήποτε;

Μ-8.5. Δεν μπορεί να υπάρχει διαβάθμιση επιπέδων δυσκολίας στη θεραπεία απλώς επειδή κάθε ασθένεια είναι ψευδαίσθηση. 2 Είναι άραγε δυσκολότερο να διαλύσεις την πίστη ενός τρελλού σε μια μεγαλύτερη ψευδαίσθηση, από το να διαλύσεις την πίστη του σε μια μικρότερη; 3 Θα συμφωνήσει γρηγορότερα (ο τρελλός) με κάτι εξωπραγματικό, αν του το φωνάξουμε δυνατότερα; 4 Θα αγνοήσει ευκολότερα μια εντολή να σκοτώσει αν του την ψιθυρίσουν, απ' ότι αν του τη φωνάξουν; 5 Και ο βαθμός στον οποίο πιστεύει στους δαίμονες που βλέπει, επηρεάζεται άραγε από το πόσα δίκρανα κρατάνε; 6 Ο νους του τα έχει ταξινομήσει όλα ως αληθινά και έτσι γι' αυτόν είναι όλα αληθινά. 7 Όταν συνειδητοποιήσει ότι όλα είναι ψευδαισθήσεις, θα εξαφανιστούν. 8 Το ίδιο ισχύει και με τη θεραπεία. 9 Τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των ψευδαισθήσεων που τις κάνουν να μοιάζουν διαφορετικές, στην πραγματικότητα δεν έχουν σημασία, γιατί τα χαρακτηριστικά αυτά είναι εξ' ίσου ψευδαισθητικά με τις ίδιες τις ψευδαισθήσεις.

Μ-8.6. Τα μάτια του σώματος θα εξακολουθήσουν να βλέπουν διαφορές. 2 Αλλά ο νους που έχει επιτρέψει στον εαυτό του να θεραπευτεί δεν θα τις αναγνωρίζει πλέον. 3 Θα υπάρχουν αυτοί που θα μοιάζουν να είναι «πιό άρρωστοι» από άλλους, και τα μάτια του σώματος θα αναφέρουν τις εικόνες της διαφοροποίησής τους, όπως και πριν. 4 Αλλά ο θεραπευμένος νους θα τις κατατάσσει όλες στην ίδια κατηγορία· του μη πραγματικού. 5 Αυτό είναι το δώρο του Δασκάλου του νου· η κατανόηση ότι υπάρχουν μόνο δυο κατηγορίες στις οποίες έχει νόημα να ταξινομούνται τα μηνύματα που λαμβάνει ο νους από αυτό που φαίνεται να είναι ο εξωτερικός κόσμος. 6 Και από αυτές τις δυο κατηγορίες μόνο η μία είναι αληθινή. 7 Ακριβώς όπως η πραγματικότητα είναι ολοκληρωτικά αληθινή, πέρα από μεγέθη, σχήματα, χώρο και χρόνο - εφ' όσον δεν μπορούν να υπάρχουν διαφορές μέσα της – έτσι και οι ψευδαισθήσεις δεν έχουν καμιά απολύτως διαφορά μεταξύ τους (είναι «ολοκληρωτικά» χωρίς διακρίσεις). 8 Η μόνη απάντηση στην ασθένεια οποιουδήποτε είδους είναι η θεραπεία. 9 Η μόνη απάντηση σε όλες τις ψευδαισθήσεις είναι η αλήθεια.

9. ΑΠΑΙΤΟΥΝΤΑΙ ΑΛΛΑΓΕΣ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΔΑΣΚΑΛΩΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ;

Μ-9.1. Αλλαγές απαιτούνται στους *νόες* των δασκάλων του Θεού. 2 Αυτό, μπορεί να συνεπάγεται ή να προϋποθέτει αλλαγές στις εξωτερικές συνθήκες της ζωής τους, μπορεί και όχι. 3 Θυμίσου ότι κανείς δεν βρίσκεται κατά λάθος εκεί που βρίσκεται, και το τυχαίο δεν έχει θέση στο σχέδιο του Θεού. 4 Το πρώτο βήμα στην εκπαίδευση κάποιου που πρόσφατα έγινε δάσκαλος του Θεού, δε μπορεί παρά να περιλαμβάνει κάποιες αλλαγές στη στάση και συμπεριφορά του. 5 Παρόλα αυτά, δεν υπάρχει συγκεκριμένο πρότυπο, μια και η εκπαίδευση πάντα είναι ιδιαίτερα εξατομικευμένη. 6 Υπάρχουν κάποιοι που καλούνται να αλλάξουν τις συνθήκες της ζωής τους σχεδόν αμέσως, γενικότερα όμως αυτές είναι ειδικές περιπτώσεις. 7 Στους περισσότερους, δίνεται ένα πρόγραμμα εκπαίδευσης που εξελίσσεται σιγά-σιγά, κατά το οποίο επανορθώνονται όσο το δυνατόν περισσότερα προηγούμενα λάθη. 8 Ιδίως οι σχέσεις, πρέπει να κατανοηθούν σωστά, καθώς και να απομακρυνθούν όλοι οι σκοτεινοί ακρογωνιαίοι λίθοι της ασυγχωρησίας. 9 Διαφορετικά, το παλιό σύστημα σκέψης εξακολουθεί να έχει ένα υπόβαθρο που θα του επέτρεπε να επιστρέψει.

Μ-9.2. Καθώς ο δάσκαλος του Θεού προοδεύει στην εκπαίδευσή του, υπάρχει ένα μάθημα που το εμπεδώνει όλο και περισσότερο. 2 Δεν παίρνει τις αποφάσεις του μόνος του· ζητά από τον Δάσκαλό του τη δική Του απάντηση, και αυτήν ακολουθεί σαν οδηγό για το τι θα κάνει. 3 Αυτό γίνεται όλο

και πιο εύκολο, καθώς ο δάσκαλος του Θεού μαθαίνει να παραιτείται από την προσωπική του κρίση. 4 Η παραίτηση από την κρίση, η προφανής δηλαδή προϋπόθεση προκειμένου να μπορεί κανείς να ακούει τη Φωνή του Θεού, συνήθως είναι μια αρκετά αργή διαδικασία, όχι επειδή είναι δύσκολη, αλλά επειδή τείνει να εκλαμβάνεται ως προσωπικά προσβλητική. 5 Η εκπαίδευση του κόσμου είναι προσανατολισμένη προς την επίτευξη ενός στόχου εντελώς αντίθετου από το στόχο των μαθημάτων μας. 6 Ο κόσμος, σου μαθαίνει ότι το κριτήριο της ωριμότητας και της δύναμης είναι να βασίζεσαι στην προσωπική σου κρίση. 7 Το δικό μας πρόγραμμα μαθημάτων, σου μαθαίνει ότι η παραίτηση από την κρίση είναι απαραίτητη προϋπόθεση για τη σωτηρία.

10. ΠΩΣ ΕΠΙΤΥΓΧΑΝΕΤΑΙ Η ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ;

Μ-10.1. Η κρίση, όπως και άλλοι μηχανισμοί με τους οποίους συντηρείται ο κόσμος των ψευδαισθήσεων, είναι παντελώς παρεξηγημένη από τον κόσμο. 2 Στην πραγματικότητα συγχέεται με τη σοφία, και υποκαθιστά την αλήθεια. 3 Με τον τρόπο που ο κόσμος χρησιμοποιεί τον όρο, ένα άτομο μπορεί να κρίνει «ορθά» ή «λανθασμένα», και η εκπαίδευσή του αποσκοπεί στην ενίσχυση της «ορθής» κρίσης και την ελαχιστοποίηση της «λανθασμένης». 4 Ωστόσο, υπάρχει μεγάλη σύγχυση ως προς το τι σημαίνει αυτή η κατηγοριοποίηση. 5 Αυτό που για κάποιον είναι «ορθή» κρίση, για κάποιον άλλο είναι «λανθασμένη». 6 Πέρα απ’ αυτό, ακόμα και το ίδιο άτομο, θεωρεί ότι μια συγκεκριμένη ενέργεια επιδεικνύει «ορθή» κρίση τη μια στιγμή, και «λανθασμένη» κρίση σε κάποια άλλη στιγμή. 7 Στην πραγματικότητα, δεν είναι καν δυνατόν να διδαχθούν συνεπή κριτήρια προσδιορισμού αυτής της κατηγοριοποίησης. 8 Ανά πάσα στιγμή, ο μαθητής μπορεί να διαφωνεί με όσα του λέει γι’ αυτά ο επίδοξος δάσκαλός του, αλλά και ο ίδιος ο δάσκαλος μπορεί να είναι ανακόλουθος ως προς το τι πιστεύει. 9 Με αυτούς τους όρους, «ορθή» κρίση δεν σημαίνει τίποτα. 10 Ούτε και «λανθασμένη».

Μ-10.2. Αυτό που είναι απαραίτητο να συνειδητοποιήσει ο δάσκαλος του Θεού είναι, όχι ότι δεν θα έπρεπε να κρίνει, αλλά ότι δεν είναι σε θέση να κρίνει. 2 Εγκαταλείποντας την κρίση, απλά εγκαταλείπει κάτι που δεν το είχε. 3 Παραιτείται από μια ψευδαίσθηση· ή, καλύτερα, έχει μια ψευδαίσθηση παραίτησης. 4 Στην πραγματικότητα, απλά έγινε πιο έντιμος. 5 Αναγνωρίζοντας ότι ποτέ δεν είχε τη δυνατότητα να κρίνει, παύει να το προσπαθεί. 6 Αυτό, δεν είναι θυσία. 7 Αντίθετα, βάζει τον εαυτό του σε μια κατάσταση όπου η κρίση μπορεί να ασκείται μέσω αυτού, και όχι από τον ίδιο. 8 Και η κρίση αυτή δεν είναι ούτε «καλή» ούτε «κακή». 9 Είναι η μία και μοναδική κρίση που υπάρχει: «Ο Υιός του Θεού είναι ελεύθερος ενοχής, και αμαρτία δεν υπάρχει.»

Μ-10.3. Σκοπός του προγράμματος σπουδών μας, σε αντίθεση με το στόχο των μαθημάτων του κόσμου, είναι η αναγνώριση ότι η κρίση – με τη συνηθισμένη της έννοια – είναι αδύνατη. 2 Αυτό δεν είναι μια άποψη, αλλά ένα γεγονός. 3 Προκειμένου να κρίνει κανείς σωστά οτιδήποτε, θα έπρεπε να γνωρίζει τέλεια ένα ασύλληπτα ευρύ φάσμα δεδομένων· παρελθόντων, παρόντων και μελλοντικών. 4 Θα έπρεπε να είναι σε θέση να διακρίνει προκαταβολικά όλες τις συνέπειες των κρίσεών του πάνω σε όλους και σε όλα (δηλαδή όλα τα πρόσωπα, τα πράγματα και τις καταστάσεις) που εμπλέκονται σ’ αυτές με οποιοδήποτε τρόπο. 5 Και επιπλέον, θα έπρεπε να είναι βέβαιος ότι δεν υπάρχει καμιά στρέβλωση στην αντίληψή του, έτσι ώστε η κρίση του να είναι απόλυτα δίκαιη προς όλους, τόσο στο παρόν όσο και στο μέλλον. 6 Ποιός είναι σε θέση να το κάνει αυτό; 7 Ποιός, εξαιρουμένης της περίπτωσης φαντασιώσεων μεγαλείου, θα μπορούσε να ισχυριστεί κάτι τέτοιο για τον εαυτό του;

Μ-10.4. Θυμίσου πόσες φορές νόμισες ότι ήξερες όλα τα «γεγονότα» που χρειαζόσουν για να κρίνεις, και πόσο λάθος ήσουν! 2 Υπάρχει κανείς που να μην είχε αυτή την εμπειρία; 3 Ξέρεις άραγε πόσες φορές απλά νόμιζες ότι είχες δίκιο, χωρίς ποτέ να συνειδητοποιήσεις ότι έκανες λάθος; 4 Γιατί

θα διάλεγες μια τόσο αυθαίρετη βάση για τη λήψη των αποφάσεών σου; 5 Το να κρίνεις δεν είναι σοφό· σοφό είναι να παραιτείσαι από την κρίση. 6 Κάνε λοιπόν μια τελευταία κρίση. 7 Την εξής: Υπάρχει Κάποιος μαζί σου, του Οποίου η κρίση είναι τέλεια. 8 Αυτός πράγματι γνωρίζει όλα τα δεδομένα· παρελθόντα, παρόντα και μέλλοντα. 9 Αυτός πράγματι γνωρίζει όλες τις συνέπειες της κρίσης Του πάνω σε κάθε έναν και κάθε τι που εμπλέκεται με οποιοδήποτε τρόπο. 10 Και είναι απόλυτα δίκαιος προς όλους, επειδή δεν υπάρχει καμιά στρέβλωση στην αντίληψή Του.

Μ-10.5. Παραιτήσου από την κρίση λοιπόν, όχι με λύπη μα μ' ένα στεναγμό ανακούφισης. 2 Τώρα έχεις ελευθερωθεί από ένα φορτίο τόσο μεγάλο, που μόνο να παραπατάς και να πέσεις θα μπορούσες, κάτω απ’ το βάρος του. 3 Και ήταν όλο μια ψευδαίσθηση. 4 Τίποτα περισσότερο. 5 Απαλλαγμένος τώρα από το φορτίο του, ο δάσκαλος του Θεού μπορεί να σηκωθεί και να να συνεχίσει το δρόμο του ανάλαφρα. 6 Ωστόσο, αυτό δεν είναι το μόνο του όφελος. 7 Έχει εξαφανιστεί και το αίσθημα έγνοιας που είχε, γιατί τώρα δεν έχει καμιά έγνοια. 8 Εγκαταλείποντας την κρίση, τις εγκατέλειψε και αυτές. 9 Παρέδωσε τον εαυτό του σε Εκείνον, την κρίση του Οποίου έχει τώρα επιλέξει να εμπιστεύεται, αντί για τη δική του. 10 Τώρα, δεν κάνει λάθη. 11 Ο Οδηγός του είναι αξιόπιστος. 12 Και εκεί που κάποτε ερχόταν για να κρίνει, τώρα έρχεται για να ευλογήσει. 13 Εκεί που τώρα γελά, κάποτε ερχόταν για να κλάψει.

Μ-10.6. Δεν είναι δύσκολο να εγκαταλείψεις την κρίση. 2 Αλλά είναι πραγματικά δύσκολο να προσπαθείς να την διατηρήσεις. 3 Ο δάσκαλος του Θεού την εγκαταλείπει με χαρά, μόλις συνειδητοποιήσει το κόστος της. 4 Όλη η ασχήμια που βλέπει γύρω του, είναι δικό της αποτέλεσμα. 5 Όλος ο πόνος που παρατηρεί είναι δική της συνέπεια. 6 Όλη η μοναξιά και η αίσθηση απώλειας· η αίσθηση του χρόνου που φεύγει, και της αυξανόμενης απελπισίας· της αποκρουστικής απόγνωσης και του φόβου του θανάτου· όλα αυτά, από την κρίση έχουν προέλθει. 7 Και τώρα ξέρει ότι όλα αυτά δεν χρειάζεται να υπάρχουν. 8 Τίποτα από αυτά δεν είναι αληθινό. 9 Επειδή έχει εγκαταλείψει την αιτία τους και αυτά, που ποτέ δεν ήταν τίποτε άλλο παρά τα αποτελέσματα της λανθασμένης επιλογής του, έφυγαν από πάνω του. 10 Δάσκαλε του Θεού, αυτό το βήμα θα σου φέρει την ειρήνη. 11 Είναι δυνατόν να επιθυμείς κάτι άλλο από αυτό;

11. ΠΩΣ ΕΠΙΤΥΓΧΑΝΕΤΑΙ Η ΕΙΡΗΝΗ Σ’ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ;

Μ-11.1. Αυτό είναι ένα ερώτημα που όλοι πρέπει να θέσουν. 2 Σίγουρα, η ειρήνη μοιάζει ανέφικτη εδώ. 3 Παρόλα αυτά, ο Λόγος του Θεού υπόσχεται και άλλα πράγματα που φαίνονται το ίδιο ανέφικτα, όσο και αυτό. 4 Ο Λόγος Του έχει υποσχεθεί ειρήνη. 5 Έχει επίσης υποσχεθεί ότι θάνατος δεν υπάρχει, ότι η ανάσταση δεν μπορεί παρά να συμβεί, και ότι η αναγέννηση είναι κληρονομιά του ανθρώπου. 6 Ο κόσμος που βλέπεις δεν είναι δυνατόν να είναι ο κόσμος που αγαπά ο Θεός, κι’ όμως ο Λόγος Του μας διαβεβαιώνει ότι Εκείνος αγαπά τον κόσμο. 7 Ο Λόγος του Θεού έχει υποσχεθεί ότι η ειρήνη είναι εφικτή εδώ, και ό,τι υπόσχεται Εκείνος, δε μπορεί να είναι ανέφικτο. 8 Όμως η αλήθεια είναι ότι χρειάζεται κανείς να κοιτάξει τον κόσμο διαφορετικά, αν είναι να αποδεχτεί τις υποσχέσεις Του. 9 Το τι είναι ο κόσμος, είναι ένα γεγονός. 10 Δεν μπορείς να επιλέξεις τι θα έπρεπε να είναι. 11 Μπορείς όμως να επιλέξεις πως θα τον βλέπεις. 12 Πραγματικά, αυτό *πρέπει* να το επιλέξεις.

Μ-11.2. Και επανερχόμαστε στο ερώτημα της κρίσης. 2 Αυτή τη φορά, αναρωτήσου τι από τα δύο είναι πιό πιθανό: να είναι σωστή η δική σου κρίση, ή ο Λόγος του Θεού; 3 Γιατί ισχυρίζονται διαφορετικά πράγματα για τον κόσμο και πράγματα τόσο αντίθετα, που δεν έχει νόημα να προσπαθείς να τα συμβιβάσεις. 4 Ο Θεός προσφέρει στον κόσμο τη σωτηρία· η δική σου κρίση θα τον καταδίκαζε. 5 Ο Θεός λέει ότι δεν υπάρχει θάνατος· η δική σου κρίση δεν βλέπει παρά το θάνατο

σαν το αναπόφευκτο τέλος της ζωής. 6 Ο Λόγος του Θεού σε διαβεβαιώνει ότι Εκείνος αγαπά τον κόσμο· η δική σου κρίση ισχυρίζεται ότι είναι αδύνατον να τον αγαπήσει κανείς. 7 Ποιός έχει δίκιο; 8 Γιατί ένας από τους δυό σας κάνει λάθος. 9 Δε μπορεί παρά να είναι έτσι.

Μ-11.3. Το κείμενο εξηγεί ότι το Άγιο Πνεύμα είναι η Απάντηση σε όλα τα προβλήματα που έχεις δημιουργήσει. 2 Αυτά τα προβλήματα δεν είναι πραγματικά, αλλά αυτό δεν έχει νόημα για όσους πιστεύουν σε αυτά. 3 Και όλοι έχουν πίστη στα δημιουργήματά τους, γιατί η πίστη τους σε αυτά είναι που τα δημιούργησε. 4 Μέσα σε αυτήν την αλλόκοτη και παράδοξη κατάσταση, - μια κατάσταση που στερείται νοήματος και λογικής, και παρόλα αυτά φαίνεται να μην έχει καμιά διέξοδο - ο Θεός έχει στείλει την Κρίση Του σε απάντηση της δικής σου κρίσης. 5 Απαλά, η Κρίση Του αντικαθιστά τη δική σου. 6 Και με αυτήν την αντικατάσταση, το ακατανόητο γίνεται κατανοητό. 7 Πως είναι εφικτή η ειρήνη σ' αυτόν τον κόσμο; 8 Σύμφωνα με τη δική σου κρίση ούτε είναι, ούτε θα μπορέσει ποτέ να γίνει εφικτή. 9 Αλλά σύμφωνα με την Κρίση του Θεού, αυτό που αντανακλάται εδώ είναι ειρήνη και μόνο.

Μ-11.4. Η ειρήνη είναι ανέφικτη για όσους σκέφτονται τον πόλεμο. 2 Η ειρήνη είναι αναπόφευκτη γι' αυτούς που την προσφέρουν. 3 Τι εύκολο που είναι λοιπόν, να γλυτώσεις από την κρίση σου για τον κόσμο! 4 Αυτό που κάνει την ειρήνη να μοιάζει ανέφικτη, δεν είναι ο κόσμος. 5 Είναι το ότι εσύ βλέπεις έναν αδιανόητο κόσμο. 6 Παρόλα αυτά, η Κρίση του Θεού γι΄αυτόν τον παραμορφωμένο κόσμο τον έχει λυτρώσει και τον έχει καταστήσει κατάλληλο να υποδεχθεί την ειρήνη. 7 Και η ειρήνη κατέρχεται στον κόσμο σαν χαρούμενη απάντηση. 8 Η ειρήνη πλέον ανήκει εδώ, επειδή μια Σκέψη του Θεού έχει εισέλθει εδώ. 9 Τι άλλο από μια Σκέψη του Θεού θα μετέτρεπε την κόλαση σε Παράδεισο, απλά με το να είναι αυτό που είναι; 10 Η γη υποκλίνεται μπροστά στην ελεήμονα Παρουσία της, και Εκείνη, απαντώντας στην υπόκλιση, σκύβει για να την σηκώσει πάλι όρθια. 11 Τώρα, η ερώτηση είναι διαφορετική. 12 Δεν είναι πλέον « Είναι δυνατόν να υπάρχει ειρήνη σε αυτόν τον κόσμο;» αλλά, «Είναι άραγε δυνατόν να απουσιάζει από εδώ η ειρήνη;

12. ΠΟΣΟΙ ΔΑΣΚΑΛΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΝΑ ΣΩΘΕΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ;

Μ-12.1. Η απάντηση σε αυτή την ερώτηση είναι: ένας. 2 Ένας καθολικά τέλειος δάσκαλος, του οποίου η μάθηση είναι πλήρης, αρκεί. 3 Αυτός ο ένας, καθαγιασμένος και λυτρωμένος, γίνεται ο Εαυτός ο Οποίος είναι ο Υιός του Θεού. 4 Εκείνος που πάντα ήταν εξ' ολοκλήρου πνεύμα, δεν βλέπει πια τον εαυτό του ως σώμα, ούτε καν μέσα σε ένα σώμα. 5 Συνεπώς είναι απεριόριστος. 6 Και καθώς είναι απεριόριστος οι σκέψεις του είναι ενωμένες με (τις σκέψεις) του Θεού στους αιώνες των αιώνων. 7 Η αντίληψη που έχει για τον εαυτό του στηρίζεται στην Κρίση του Θεού και όχι στη δική του. 8 Έτσι, μοιράζεται τη Θέληση του Θεού και κομίζει τις Σκέψεις Του στους νόες που ακόμα βρίσκονται σε πλάνη. 9 Είναι μόνιμα σε κατάσταση ενότητας, επειδή είναι όπως τον δημιούργησε ο Θεός. 10 Έχει δεχθεί τον Χριστό και έχει σωθεί.

Μ-12.2. Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο ο υιός του ανθρώπου γίνεται Υιός του Θεού. 2 Δεν πρόκειται όμως για άλλη αλλαγή εκτός από την αλλαγή του νου. 3 Δεν αλλάζει τίποτα εξωτερικό, αλλά κάθε τι εσωτερικό τώρα αντανακλά μόνο την Αγάπη του Θεού. 4 Ο Θεός δεν μπορεί πια να είναι επίφοβος, επειδή ο νους δεν βλέπει κανένα λόγο για τιμωρία. 5 Οι δάσκαλοι του Θεού φαίνονται να είναι πολλοί, γιατί αυτό είναι που χρειάζεται ο κόσμος. 6 Όμως, καθώς είναι ενωμένοι σε ένα σκοπό, και μάλιστα ένα σκοπό που μοιράζονται με τον Θεό, πώς θα μπορούσαν να είναι διαχωρισμένοι ο ένας από τον άλλο; 7 Τι σημασία έχει λοιπόν εάν εμφανίζονται με πολλές μορφές; 8 Οι νόες τους είναι ένα, η ένωσή τους είναι πλήρης. 9 Κι ο Θεός πλέον εργάζεται μέσω αυτών σαν να ήσαν ένας, γιατί πραγματικά ένας είναι όλοι τους.

Μ-12.3. Γιατί είναι αναγκαία η ψευδαίσθηση της ύπαρξης πολλών δασκάλων; 2 Μόνο επειδή η πραγματικότητα δεν είναι κατανοητή στους πλανημένους. 3 Πολύ λίγοι μπορούν καν να ακούσουν τη Φωνή του Θεού, και ακόμα κι' αυτοί δεν μπορούν να μεταδώσουν τα μηνύματά Του απευθείας μέσω του Πνεύματος που τους τα έδωσε. 4 Χρειάζονται ένα διάμεσο, με τη βοήθεια του οποίου καθίσταται δυνατή η επικοινωνία με εκείνους οι οποίοι δεν συνειδητοποιούν ότι είναι πνεύμα. 5 Ένα σώμα που να μπορούν να το δουν. 6 Μια φωνή που να την ακούν και να την καταλαβαίνουν, χωρίς το φόβο που η αλήθεια θα αντιμετώπιζε μέσα τους. 7 Μη λησμονείτε ότι η αλήθεια μπορεί να έλθει μόνο όπου την καλοδέχονται δίχως φόβο. 8 Γι' αυτό, οι δάσκαλοι του Θεού χρειάζονται ένα σώμα, γιατί η ενότητά τους δεν θα μπορούσε να είναι άμεσα αναγνωρίσιμη.

Μ-12.4. Όμως, αυτό που τους καθιστά δασκάλους του Θεού είναι ότι αναγνωρίζουν τον πραγματικό σκοπό του σώματος. 2 Καθώς εξελίσσονται ως δάσκαλοι του Θεού, βεβαιώνονται όλο και περισσότερο ότι η λειτουργία του σώματος είναι μόνο να επιτρέπει στη Φωνή του Θεού να μιλά μέσω αυτού στα ανθρώπινα αυτιά. 3 Και αυτά τα αυτιά θα μεταφέρουν στο νου του ακροατή μηνύματα που δεν προέρχονται από αυτόν τον κόσμο, και ο νους θα τα κατανοήσει εξ αιτίας της Πηγής από την οποία προέρχονται. 4 Από αυτή την κατανόηση θα έρθει, σ' αυτόν τον καινούργιο δάσκαλο του Θεού, η συνειδητοποίηση του ποιός πραγματικά είναι ο σκοπός του σώματος· ο μοναδικός του σκοπός. 5 Αυτό το μάθημα αρκεί για να επιτρέψει στη σκέψη της ενότητας να εισέλθει, και ό,τι είναι ένα, αναγνωρίζεται ως ένα. 6 Οι δάσκαλοι του Θεού φαίνονται σαν να μοιράζονται την ψευδαίσθηση του διαχωρισμού, αλλά εξ αιτίας του σκοπού για τον οποίο χρησιμοποιούν το σώμα, δεν πιστεύουν στην ψευδαίσθηση του διαχωρισμού, παρά τα φαινόμενα.

Μ-12.5. Το βασικό μάθημα είναι πάντα αυτό: το σώμα γίνεται για σένα αυτό για το οποίο το χρησιμοποιείς. 2 Εάν το χρησιμοποιήσεις για αμαρτία ή για επίθεση, που δεν διαφέρει από την αμαρτία, τότε θα το δεις ως αμαρτωλό. 3 Επειδή είναι αμαρτωλό είναι αδύναμο, και ως αδύναμο, υποφέρει και πεθαίνει. 4 Εάν το χρησιμοποιήσεις για να φέρεις το Λόγο του Θεού σ' εκείνους που δεν τον έχουν, τότε το σώμα γίνεται άγιο. 5 Επειδή είναι άγιο δεν μπορεί να είναι άρρωστο, ούτε μπορεί να πεθάνει. 6 Όταν ολοκληρώσει το σκοπό του, αφήνεται, και αυτό είναι όλο. 7 Αυτήν την απόφαση την παίρνει ο νους, όπως και όλες τις αποφάσεις που είναι υπεύθυνες για την κατάσταση του σώματος. 8 Όμως ο δάσκαλος του Θεού δεν παίρνει αυτή τη απόφαση μόνος του. 9 Εάν το έκανε τότε θα είχε δώσει στο σώμα ένα σκοπό διαφορετικό από 'κείνον που το καθιστά άγιο. 10 Η Φωνή του Θεού θα του πει πότε έχει εκπληρώσει το ρόλο του, έτσι ακριβώς όπως του λέει και ποιά είναι η λειτουργία του. 11 Δεν υποφέρει σε καμιά περίπτωση, ούτε μένοντας ούτε φεύγοντας. 12 Η ασθένεια καθίσταται πλέον αδύνατη γι αυτόν.

Μ-12.6. Η ενότητα και η ασθένεια δεν μπορούν να συνυπάρχουν. 2 Οι δάσκαλοι του Θεού επιλέγουν να κοιτάξουν για λίγο τα όνειρα. 3 Αυτή είναι μια συνειδητή επιλογή. 4 Γιατί έχουν μάθει ότι όλες οι επιλογές γίνοναι συνειδητά, με πλήρη επίγνωση των συνεπειών τους. 5 Το όνειρο ισχυρίζεται κάτι διαφορετικό, αλλά ποιός θα πίστευε στα όνειρα από τη στιγμή που θα τα αναγνώριζε γι' αυτό που είναι; 6 Η πραγματική λειτουργία των δασκάλων του Θεού, είναι να έχουν επίγνωση ότι ονειρεύονται. 7 Βλέπουν τις μορφές των ονείρων να έρχονται και να παρέρχονται, να μετατοπίζονται και να μεταβάλλονται, να υποφέρουν και να πεθαίνουν. 8 Όμως δεν εξαπατώνται από αυτό που βλέπουν. 9 Αναγνωρίζουν ότι το να δουν μια ονειρική μορφή ως ασθενή και διαχωρισμένη δεν είναι πιο αληθινό από το να την δουν ως υγιή και όμορφη. 10 Μόνο η ενότητα δεν ανήκει στα όνειρα. 11 Και αυτήν αναγνωρίζουν οι δάσκαλοι του Θεού πίσω από τα όνειρα, πέρα απ' όλα τα φαινόμενα και παρ' όλα αυτά, σίγουρα δική τους.

13. ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΛΗΘΙΝΟ ΝΟΗΜΑ ΤΗΣ ΘΥΣΙΑΣ;

M-13.1. Παρ' όλο που στην πραγματικότητα ο όρος θυσία δεν έχει απολύτως κανένα νόημα, έχει, ωστόσο, νόημα γι' αυτόν τον κόσμο. 2 Όπως όλα τα πράγματα στον κόσμο, το νόημά του είναι προσωρινό και τελικά θα ξεθωριάσει και θα χαθεί στο τίποτα από το οποίο προήλθε, όταν πλέον δεν θα χρειάζεται άλλο. 3 Τώρα η πραγματική του σημασία είναι ένα μάθημα. 4 Όπως όλα τα μαθήματα είναι μια ψευδαίσθηση, γιατί στην πραγματικότητα δεν υπάρχει τίποτα να μάθει κανείς. 5 Αυτή η ψευδαίσθηση, όμως, πρέπει να αντικατασταθεί από ένα διορθωτικό μηχανισμό· από μια άλλη ψευδαίσθηση που αντικαθιστά την προηγούμενη, έτσι ώστε να μπορούν τελικά να εξαφανιστούν και οι δύο. 6 Η πρώτη ψευδαίσθηση, η οποία χρειάζεται να εκτοπισθεί για να μπορέσει να εγκατασταθεί ένα άλλο σύστημα σκέψης, είναι αυτή που λέει ότι το να παραιτηθεί κάποιος από τα πράγματα αυτού του κόσμου, αποτελεί θυσία. 7 Τι άλλο από ψευδαίσθηση θα μπορούσε να είναι αυτό, εφ΄όσον ο ίδιος ο κόσμος είναι μια ψευδαίσθηση;

M-13.2. Χρειάζεται πολύ βαθιά γνώση για να συνειδητοποιήσει αλλά και να αποδεχθεί κάποιος το γεγονός ότι ο κόσμος δεν έχει τίποτα να προσφέρει. 2 Τι μπορεί να σημαίνει η θυσία του τίποτα; 3 Δεν μπορεί να σημαίνει ότι έχεις λιγότερα εξ' αιτίας της. 4 Δεν υπάρχει θυσία, σύμφωνα με τους όρους αυτού του κόσμου, που να μην αφορά το σώμα. 5 Σκέψου για λίγο τι θεωρεί ο κόσμος θυσία. 6 Δύναμη, δόξα, χρήμα, σωματική απόλαυση· ποιος είναι ο «πρωταγωνιστής» τον οποίο αφορούν όλες αυτές οι έννοιες; 6 Μόνο για το σώμα μπορούν να έχουν νόημα. 7 Όμως, ένα σώμα δεν είναι σε θέση να αξιολογεί. 8 Με το να επιδιώκει αυτά τα πράγματα, ο νους συνδέεται με το σώμα, συσκοτίζοντας την Ταυτότητά του και χάνοντας την επαφή με αυτό που πραγματικά είναι.

M-13.3. Μόλις προκύψει αυτή η σύγχυση, ο νους δε μπορεί πια να καταλάβει ότι όλες οι «απολαύσεις» αυτού του κόσμου είναι ένα τίποτα. 2 Αλλά τι θυσία - και μάλιστα πραγματική θυσία - συνεπάγεται αυτό! 3 Τώρα ο νους έχει καταδικάσει τον εαυτό του να ψάχνει χωρίς να βρίσκει· να νιώθει μόνιμα απογοητευμένος και δυσαρεστημένος, να μη γνωρίζει τι πραγματικά θέλει να βρει. 4 Ποιος μπορεί να ξεφύγει από αυτή την αυτοκαταδίκη; 5 Μόνο μέσα από το Λόγο του Θεού θα ήταν δυνατό κάτι τέτοιο. 6 Επειδή η αυτοκαταδίκη είναι μια απόφαση ως προς την ταυτότητα και κανείς δεν αμφιβάλλει γι' αυτό που πιστεύει για τον εαυτό του. 7 Μπορεί να αμφιβάλλει για τα πάντα αλλά ποτέ γι' αυτό.

M-13.4. Οι δάσκαλοι του Θεού δεν λυπούνται καθόλου, αφήνοντας τις απολαύσεις του κόσμου. 2 Είναι θυσία να παραιτείσαι από τον πόνο; 3 Δυσανασχετεί μήπως ο ενήλικας εγκαταλείποντας τα παιδικά του παιχνίδια; 4 Μπορεί αυτός που ήδη έχει δει, έστω φευγαλέα, το πρόσωπο του Χριστού, να αναπολεί νοσταλγικά ένα σφαγείο; 5 Κανείς που απέδρασε από αυτόν τον κόσμο και από όλα τα δεινά του, δεν κοιτάζει πίσω καταδικαστικά. 6 Ωστόσο, δεν μπορεί παρά να αγαλλιάζει που είναι ελεύθερος από όλες τις θυσίες που θα του ζητούσαν οι αξίες αυτού του κόσμου. 7 Σε αυτές θυσιάζει όλη του την ειρήνη. 8 Σ αυτές θυσιάζει όλη του την ελευθερία. 9 Και προκειμένου να τις διατηρεί πρέπει να θυσιάσει την ελπίδα του Ουρανού και την ανάμνηση της Αγάπης του Πατέρα του. 10 Ποιός εχέφρων επιλέγει το τίποτα ως υποκατάστατο του παντός;

M-13.5. Ποιο είναι το αληθινό νόημα της θυσίας; 2 Είναι το τίμημα της πίστης στις ψευδαισθήσεις. 3 Είναι το τίμημα που πρέπει να καταβληθεί για την άρνηση της αλήθειας. 4 Δεν υπάρχει απόλαυση του κόσμου που να μην απαιτεί αυτό το τίμημα, διαφορετικά η απόλαυση θα γινόταν αντιληπτή ως πόνος, και κανείς δεν επιζητά τον πόνο εάν τον έχει αναγνωρίσει γι' αυτό που είναι. 5 Αυτό που τον τυφλώνει είναι η ιδέα της θυσίας. 6 Δεν βλέπει τι είναι αυτό που ζητά. 7 Και έτσι το αναζητά με χίλιους τρόπους και σε χίλια μέρη, πιστεύοντας κάθε φορά ότι το βρήκε, και κάθε φορά στο τέλος απογοητεύεται. 8 Το «Ψάχνε αλλά μη βρίσκεις» παραμένει η σκληρή προσταγή αυτού του κόσμου και κανείς απ' όσους επιδιώκουν τους στόχους αυτού του κόσμου δε μπορεί να κάνει αλλιοιώς.

M-13.6. Μπορεί να πιστεύεις ότι αυτά τα μαθήματα απαιτούν να θυσιάσεις όλα όσα σου είναι

πραγματικά αγαπητά. 2 Από μια άποψη αυτό είναι σωστό, γιατί σου είναι προσφιλή αυτά που σταυρώνουν τον Υιό του Θεού, και τα μαθήματα αυτά αποσκοπούν στην απελευθέρωσή του. 3 Αλλά μην ξεγελιέσαι ως προς το τι σημαίνει θυσία. 4 Σημαίνει πάντα την παραίτηση από αυτό που θέλεις. 5 Και τι, ω δάσκαλε του Θεού, είναι αυτό που θέλεις; 6 Σε κάλεσε ο Θεός και απάντησες. 7 Θα θυσίαζες τώρα αυτό το Κάλεσμα; 8 Λίγοι το έχουν ακούσει ως τώρα, και δε μπορούν παρά να στρέφονται σε σένα. 9 Δεν υπάρχει άλλη ελπίδα σε όλο τον κόσμο που να μπορούν να εμπιστευτούν. 10 Δεν υπάρχει άλλη φωνή σε όλο τον κόσμο που να αντηχεί τη Φωνή του Θεού. 11 Αν θυσιάσεις την αλήθεια θα παραμείνουν στην κόλαση. 12 Κι αν παραμείνουν αυτοί, θα παραμείνεις κι εσύ μαζί τους.

Μ-13.7. Μην ξεχνάς ότι η θυσία είναι ολική. 2 Δεν υπάρχουν μισές θυσίες. 3 Δεν γίνεται να εγκαταλείψεις εν μέρει τα Ουράνια. 4 Δεν μπορείς να βρίσκεσαι λιγάκι στην κόλαση. 5 Ο Λόγος του Θεού δεν έχει εξαιρέσεις. 6 Αυτό είναι που τον καθιστά άγιο και πέραν αυτού του κόσμου. 7 Η αγιότητά του δείχνει το Θεό. 8 Η αγιότητά του είναι που σε καθιστά ασφαλή. 9 Τον αρνείσαι αν, για οποιοδήποτε λόγο, επιτεθείς στον αδελφό σου. 10 Γιατί σ' αυτό το σημείο είναι που γίνεται ο διαχωρισμός με το Θεό. 11 Ένας διαχωρισμός που είναι αδιανόητος. 12 Ένας διαχωρισμός που δεν μπορεί να συμβεί. 13 Ένας διαχωρισμός, ωστόσο, στον οποίο σίγουρα θα πιστέψεις επειδή έχεις κατασκευάσει μια κατάσταση που είναι αδιανόητη. 14 Και σε αυτήν την κατάσταση το αδιανόητο μπορεί να μοιάζει σαν να συμβαίνει. 15 Μοιάζει σαν να συμβαίνει επειδή έχεις «θυσιάσει» την αλήθεια.

Μ-13.8. Δάσκαλε του Θεού, μην ξεχνάς το νόημα της θυσίας και να θυμάσαι τι κόστος έχει κάθε απόφαση που παίρνεις. 2 Αποφάσισε υπέρ του Θεού και όλα σου δίνονται, δωρεάν. 3 Αποφάσισε εναντίον Του, και επιλέγεις το τίποτα, σε βάρος της επίγνωσης των πάντων. 4 Τι θα επιλέξεις να διδάξεις; 5 Θυμήσου μόνο τι θα ήθελες εσύ να διδαχθείς. 6 Γιατί αυτό είναι που θα έπρεπε να σε απασχολεί. 7 Η Εξιλέωση για σένα προορίζεται. 8 Η εκπαίδευσή σου την διεκδικεί και η γνώση σου την προσφέρει. 9 Δεν την περιέχει ο κόσμος. 10 Όμως, μάθε αυτό το μάθημα και θα είναι δική σου. 11 Ο Θεός σου προσφέρει τον Λόγο Του γιατί έχει ανάγκη από δασκάλους. 12 Υπάρχει άλλος τρόπος για να σώσεις τον Υιό του;

14. ΠΩΣ ΘΑ ΤΕΛΕΙΩΣΕΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ;

Μ-14.1. Μπορεί αυτό που δεν είχε αρχή να τελειώσει; 2 Ο κόσμος θα τελειώσει με μια ψευδαίσθηση, όπως άρχισε. 3 Θα είναι όμως μια ψευδαίσθηση ελέους. 4 Θα τον σκεπάσει η ψευδαίσθηση της συγχώρεσης, μια συγχώρεση ολοκληρωτική, που δεν εξαιρεί κανέναν, με απεριόριστη καλωσύνη, που θα εξαλείψει κάθε κακό, θα εξαφανίσει κάθε αμαρτία και θα δώσει τέλος στην ενοχή για πάντα. 5 Έτσι τελειώνει ο κόσμος που η ενοχή κατασκεύασε, γιατί τώρα δεν έχει σκοπό και εξαφανίζεται. 6 Οι ψευδαισθήσεις γεννιούνται από την πεποίθηση ότι εξυπηρετούν ένα σκοπό· ότι καλύπτουν μια ανάγκη ή ικανοποιούν μια επιθυμία. 7 Όταν γίνουν αντιληπτές ως άσκοπες, παύουν να είναι ορατές. 8 Αναγνωρίζεται το πόσο άχρηστες είναι, και εξαφανίζονται. 9 Αυτός δεν είναι ο τρόπος που τελειώνουν όλες οι ψευδαισθήσεις; 10 Έχουν κομισθεί στην αλήθεια, και η αλήθεια δεν τις είδε. 11 Απλώς αγνόησε αυτό που δεν είχε νόημα.

Μ-14.2. Μέχρι να γίνει η συγχώρεση ολοκληρωτική, ο κόσμος έχει λόγο ύπαρξης. 2 Γίνεται το σπίτι όπου η συγχώρεση γεννιέται, και μεγαλώνει, και γίνεται δυνατώτερη και όλο και πιο καθολική. 3 Εδώ θρέφεται, γιατί εδώ είναι που χρειάζεται. 4 Σαν ένας ευγενής σωτήρας, που γεννιέται στον τόπο που κατασκευάστηκε η αμαρτία και η ενοχή έμοιαζε πραγματική. 5 Εδώ είναι το σπίτι Του, γιατί εδώ Τον χρειάζονται. 6 Μαζί Του φέρνει το τέλος του κόσμου. 7 Στο δικό Του Κάλεσμα είναι που απαντούν οι δάσκαλοι του Θεού, στρεφόμενοι σιωπηλά προς Αυτόν για να δεχθούν το Λόγο Του. 8

Ο κόσμος θα τελειώσει, όταν όλα όσα περιέχει θα έχουν κριθεί πρεπόντως από την Κρίση Του. 9 Ο κόσμος θα τελειώσει όταν ευλογηθεί με την αγιότητα. 10 Όταν δεν θα απομένει ούτε μια σκέψη αμαρτίας, ο κόσμος θα τελειώσει. 11 Δεν θα υποστεί καταστροφή, ούτε επίθεση, ούτε καν θα αγγιχθεί. 12 Απλά θα πάψει να φαίνεται ότι υπάρχει.

Μ-14.3. Σίγουρα, κάτι τέτοιο φαίνεται να απέχει χρονικά πάρα πολύ. 2 Το «να μην απομένει ούτε μια σκέψη αμαρτίας» μοιάζει με μακροπόθεσμο στόχο, πράγματι. 3 Αλλά ο χρόνος στέκει ακίνητος, και περιμένει την επίτευξη του στόχου των δασκάλων του Θεού. 4 Την στιγμή που οποισδήποτε από αυτούς θα αποδεχθεί την Εξιλέωση για τον εαυτό του, δεν θα απομένει ούτε μια σκέψη αμαρτίας. 5 Να συγχωρήσεις μια αμαρτία, δεν είναι ευκολότερο από το να τις συγχωρήσεις όλες. 6 Η ψευδαίσθηση της ύπαρξης διαβαθμίσεων δυσκολίας είναι ένα εμπόδιο το οποίο οι δάσκαλοι του Θεού πρέπει να μάθουν να το προσπερνούν και να το αφήνουν πίσω τους. 7 Μια μόνο αμαρτία που έχει τέλεια συγχωρεθεί από έναν μόνο δάσκαλο του Θεού, μπορεί να ολοκληρώσει την σωτηρία. 8 Μπορείς να το καταλάβεις αυτό; 9 Όχι· είναι ακατανόητο για οποιονδήποτε εδώ. 10 Κι' όμως είναι το ύστατο μάθημα με το οποίο αποκαθίσταται η ενότητα. 11 Είναι εντελώς αντίθετο με τον τρόπο σκέψης του κόσμου αλλά το ίδιο ισχύει και για τα Ουράνια.

Μ-14.4. Ο κόσμος θα τελειώσει όταν αντιστραφεί εντελώς το σύστημα σκέψης του. 2 Μέχρι τότε, κάποια σκόρπια κομάτια του σκεπτικού του θα φαίνεται ότι έχουν ακόμη νόημα. 3 Το τελικό μάθημα, που φέρνει το τέλος του κόσμου, δεν μπορούν να το συλλάβουν όσοι δεν είναι ακόμα έτοιμοι να αφήσουν τον κόσμο και να προχωρήσουν πέραν του ιδιαίτερα περιορισμένου πεδίου του. 4 Ποιός λοιπόν είναι ο ρόλος του δασκάλου του Θεού σε αυτό το μάθημα που επιφέρει την ολοκλήρωση; 5 Χρειάζεται μόνο να μάθει πως να το προσεγγίζει· να είναι πρόθυμος να κινηθεί προς αυτή την κατεύθυνση. 6 Το μόνο που χρειάζεται είναι να έχει πίστη στο ότι, αν η Φωνή του Θεού του λέει ότι αυτό είναι ένα μάθημα που μπορεί να το μάθει, τότε είναι σε θέση να το μάθει. 7 Δεν το κρίνει ούτε δύσκολο, ούτε εύκολο. 8 Του το υποδεικνύει ο Δάσκαλός του, και ο ίδιος έχει πίστη ότι Εκείνος θα του δείξει πως να το μάθει

Μ-14.5. Ο κόσμος θα τελειώσει χαρούμενα, επειδή είναι ένας τόπος θλίψης. 2 Όταν θα έχει έρθει η χαρά, ο σκοπός του κόσμου θα έχει εξαφανιστεί. 3 Ο κόσμος θα τελειώσει σε ειρήνη, επειδή είναι ένας τόπος πολέμου. 4 Όταν θα 'χει έρθει η ειρήνη, τι σκοπό θα έχει ο κόσμος; Ο κόσμος θα τελειώσει με γέλια, επειδή είναι τόπος δακρύων. 6 Όταν υπάρχει το γέλιο, ποιός μπορεί να συνεχίζει να κλαίει; 7 Και μόνο η ολοκληρωτική συγχώρεση είναι που τα φέρνει όλα αυτά, για να ευλογήσει τον κόσμο. 8 Ο κόσμος αποσύρεται εν μέσω ευλογίας, γιατί δεν θα τελειώσει όπως άρχισε. 9 Ο ρόλος των δασκάλων του Θεού είναι να μετατρέψουν την κόλαση σε Παράδεισο γιατί, αυτό που διδάσκουν, είναι μαθήματα στα οποία καθρεφτίζονται οι Ουρανοί. 10 Και τώρα φρόντισε, με πραγματική ταπεινότητα, να συνειδητοποιήσεις ότι όλα όσα σου ζητά ο Θεός να κάνεις, μπορείς να τα κάνεις. 11 Μην είσαι αλλαζών και πεις ότι δε μπορείς να μάθεις τα μαθήματά Του. 12 Ο Λόγος Του δηλώνει διαφορετικά. 13 Ας γίνει το Θέλημά Του. 14 Δεν μπορεί να γίνει αλλοιώς. 15 Και να είσαι ευγνώμων που έτσι έχουν τα πράγματα.

15. ΘΑ ΚΡΙΘΟΥΝ ΟΛΟΙ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ;

Μ-15.1. Ναι, πράγματι! 2 Κανείς δεν μπορεί να ξεφύγει από την Τελική Κρίση του Θεού. 3 Ποιός θα μπορούσε να διαφεύγει για πάντα από την αλήθεια; 4 Αλλά η Τελική Κρίση δεν θα έρθει μέχρι τη στιγμή που θα πάψει να συσχετίζεται με τον φόβο. 5 Για κάθε έναν θα υπάρξει μια μέρα που θα την καλωσορίζει, και την ίδια αυτή μέρα θα του δοθεί. 6 Καθώς αποδέχεται την Τελική Κρίση του Θεού για τον εαυτό του, θα απελευθερώσει την αθωότητά του και θα την ακούσει να διακηρύσσεται παντού, σ' ολόκληρο τον κόσμο. 7 Αυτή είναι η Κρίση στην οποία έγκειται η σωτηρία. 8 Αυτή είναι

η Κρίση που θα τον απελευθερώσει. 9 Αυτή είναι η Κρίση με την οποία, μαζί με τον ίδιο, ελευθερώνονται τα πάντα. 10 Ο χρόνος κοντοστέκεται καθώς η αιωνιότητα πλησιάζει, και σιωπή απλώνεται στον κόσμο ώστε όλοι να μπορούν να ακούσουν αυτήν την Κρίση [για τον Υιό του Θεού]:

11 Είσαι άγιος, αιώνιος, ελεύθερος και ακέραιος, για πάντα εν ειρήνη μέσα στην Καρδιά του Θεού. 12 Που είναι ο κόσμος, και που είναι η θλίψη τώρα;

Μ-15.2. Αυτή είναι η κρίση σου για τον εαυτό σου, δάσκαλε του Θεού; 2 Πιστεύεις ότι αυτό είναι απόλυτα αληθές; 3 Όχι· όχι ακόμα, όχι ακόμα. 4 Αλλά αυτός εξακολουθεί να είναι ο σκοπός σου· η αιτία που βρίσκεσαι εδώ. 5 Η λειτουργία σου είναι να προετοιμάζεσαι να ακούσεις αυτήν την Κρίση και να αναγνωρίσεις ότι είναι αληθινή. 6 Μια μόνο στιγμή τέλειας πίστης σε αυτό και θα πας πέρα από την πεποίθηση, στη Βεβαιότητα. 7 Μια στιγμή έξω από το χρόνο μπορεί να φέρει το τέλος του χρόνου. 8 Μην κρίνεις, γιατί τον εαυτό σου και μόνο κρίνεις κι' έτσι καθυστερείς αυτήν την Τελική Κρίση. 9 Πως κρίνεις τον κόσμο, δάσκαλε του Θεού; 10 Έχεις άραγε ήδη μάθει να στέκεσαι παράμερα και ν' ακούς την Φωνή της Κρίσης εντός σου; 11 Ή μήπως ακόμα προσπαθείς να Του πάρεις το ρόλο Του; 12 Μάθε να σιωπάς, γιατί η Φωνή Του, στην ησυχία γίνεται ακουστή. 13 Και η Κρίση Του έρχεται σε όλους όσους στέκονται παράμερα αφουγκραζόμενοι ήσυχα, και Τον περιμένουν.

Μ-15.3. Εσύ, που άλλοτε είσαι θλιμμένος και άλλοτε θυμωμένος· που κάποιες φορές αισθάνεσαι ότι δεν σου αποδίδεται αυτό που σου αξίζει, και ότι οι καλύτερές σου προσπάθειες δεν εκτιμώνται αρκετά, ή και περιφρονώνται ακόμα· άσε αυτές τις ανόητες σκέψεις! 2 Είναι πολύ «μικρές» και άσκοπες για να αξίζει να απασχολούν τον άγιο νου σου έστω και για μια στιγμή ακόμα. 3 Η Κρίση του Θεού σε περιμένει για να σε απελευθερώσει. 4 Τι θα μπορούσε να σου αντιπροτείνει ο κόσμος, άσχετα από το πως εσύ κρίνεις τα δώρα του, που θα το προτιμούσες; 5 Θα κριθείς, και θα κριθείς δίκαια και έντιμα. 6 Ο Θεός δεν εξαπατά. 7 Οι υποσχέσεις του είναι σίγουρες. 8 Αυτό να θυμάσαι μόνο. 9 Οι υποσχέσεις του έχουν εγγυηθεί την Κρίση Του, και στο τέλος μόνο η δική Του Κρίση θα γίνει αποδεκτή. 10 Ο ρόλος σου είναι να φροντίσεις αυτό το τέλος να έρθει σύντομα. 11 Ο ρόλος σου είναι να κρατάς την κρίση Του στην καρδιά σου, και να την προσφέρεις σε όλο τον κόσμο για να τον διατηρείς ασφαλή.

16. ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΡΝΑ ΤΗ ΜΕΡΑ ΤΟΥ Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ;

Μ-16.1. Για τον προχωρημένο δάσκαλο του Θεού αυτή είναι μια ερώτηση δίχως νόημα. 2 Δεν υπάρχει συγκεκριμένο πρόγραμμα, γιατί τα μαθήματα αλλάζουν κάθε μέρα. 3 Ωστόσο ο δάσκαλος του Θεού είναι σίγουρος για ένα πράγμα· αυτές οι αλλαγές δεν γίνονται στην τύχη. 4 Διαπιστώνοντας και κατανοώντας ότι αυτό είναι πράγματι αλήθεια ο δάσκαλος του Θεού μένει ικανοποιημένος. 5 Θα πληροφορηθεί τα πάντα για το ποιός θα 'πρεπε να είναι ο ρόλος του γι' αυτή τη μέρα, όπως και για κάθε μέρα. 6 Κι εκείνοι που μοιράζονται αυτό το ρόλο μαζί του, θα τον βρουν, ώστε να διδαχθούν μαζί τα μαθήματα της ημέρας. 7 Κανείς από όσους χρειάζεται δεν απουσιάζει· κανείς δεν στέλνεται σ΄αυτόν χωρίς να έχει ήδη οριστεί ένας μαθησιακός στόχος, και μάλιστα ένας στόχος τον οποίο είναι εφικτό να τον διδαχθεί τη συγκεκριμένη μέρα. 8 Για τον προχωρημένο δάσκαλο του Θεού, λοιπόν, αυτή η ερώτηση είναι περιττή. 9 Έχει ρωτήσει και έχει λάβει την Απάντηση και βρίσκεται πλέον σε συνεχή επαφή μαζί Της. 10 Είναι έτοιμος, και βλέπει το δρόμο του να απλώνεται ομαλός και σίγουρος μπροστά του.

Μ-16.2. Τι γίνεται όμως με όσους δεν έχουν φτάσει ακόμα στο δικό του επίπεδο βεβαιότητας; 2 Δεν

είναι ακόμα έτοιμοι για μία τέτοια εκ μέρους τους, έλλειψη οργάνωσης. 3 Τι πρέπει να κάνουν προκειμένου να μάθουν να προσφέρουν την ημέρα στο Θεό; 4 Υπάρχουν κάποιοι γενικοί κανόνες που ισχύουν, αν και ο καθένας πρέπει να τους χρησιμοποιεί όσο καλύτερα μπορεί με τον δικό του τρόπο. 5 Αυτοί καθεαυτοί οι στερεότυποι κανόνες, είναι επικίνδυνοι γιατί γίνονται εύκολα θεοί από μόνοι τους, απειλώντας τους ίδιους τους στόχους για τους οποίους είχαν αρχικά θεσπιστεί. 6 Μιλώντας γενικά λοιπόν μπορούμε να πούμε ότι καλό είναι η μέρα να αρχίζει σωστά. 7 Είναι πάντα δυνατόν να ξαναρχίσει κανείς τη μέρα από την αρχή, εάν την ξεκίνησε λανθασμένα. 8 Ωστόσο υπάρχουν σαφή πλεονεκτήματα εάν μπορεί κάποιος να κάνει οικονομία χρόνου.

M-16.3. Αρχικά, είναι συνετό να λαμβάνει κανείς υπ' όψη του το κριτήριο του χρόνου. 2 Αυτό με κανένα τρόπο δεν αποτελεί το σημαντικότερο κριτήριο, όμως στο ξεκίνημα είναι προφανώς το ευκολότερα παρατηρήσιμο. 3 Η εξοικονόμηση χρόνου είναι κάτι στο οποίο δίνεται μεγάλη έμφαση αρχικά και μολονότι παραμένει σημαντική καθ' όλη τη διάρκεια της μαθητείας, η έμφαση στη σημασία της σταδιακά μειώνεται. 4 Μπορούμε να πούμε με βεβαιότητα ότι στην αρχή, ο χρόνος που αφιερώνεται στο σωστό ξεκίνημα της ημέρας όντως εξοικονομεί χρόνο. 5 Πόσος χρόνος πρέπει να αφιερώνεται σ' αυτό; 6 Αυτό πρέπει να εξαρτάται από τον ίδιο τον δάσκαλο του Θεού. 7 Δεν μπορεί να διεκδικήσει αυτόν τον τίτλο *(του δασκάλου του Θεού)* εάν δεν έχει ολοκληρώσει τις Ασκήσεις Θαυμάτων, εφόσον εκπαιδευόμαστε μέσα στο πλαίσιο του συγκεκριμένου προγράμματος μαθημάτων. 8 Μετά την ολοκλήρωση των πιο δομημένων περιόδων εξάσκησης, που περιέχονται στο Βιβλίο Ασκήσεων, αυτό που έχει πλέον τη μεγαλύτερη σημασία είναι η ιδιαιτερότητα των αναγκών του κάθε δασκάλου.

M-16.4. Αυτά τα μαθήματα είναι πάντα πρακτικά. 2 Ίσως ο δάσκαλος του Θεού να βρίσκεται σε συνθήκες που δεν ευνοούν τις γαλήνιες σκέψεις την ώρα που ξυπνά. 3 Εάν ισχύει κάτι τέτοιο, τότε ας θυμηθεί το γρηγορώτερο ότι είναι επιλογή του να αφιερώνει κάποιο χρόνο στην επικοινωνία του με το Θεό, και ας το πράξει. 4 Η διάρκεια δεν έχει και τόση σημασία. 5 Εύκολα μπορεί κάποιος να κάθεται ακίνητος, με κλειστά τα μάτια, για μια ολόκληρη ώρα και να μην καταφέρνει τίποτα. 6 Εξίσου εύκολα μπορεί κάποιος να προσφέρει στον Θεό μόνο μια στιγμή και σ΄ αυτή τη στιγμή να ενωθεί πλήρως μαζί Του. 7 Ίσως η μόνη γενίκευση που μπορεί να γίνει να είναι η ακόλουθη: το συντομώτερο δυνατόν μετά το ξύπνημα, μείνε στην κατάσταση της σιωπής και της γαλήνης, παρατείνοντάς την κατά ένα - δύο λεπτά από τη στιγμή που θα αρχίσεις να δυσκολεύεσαι να συνεχίσεις. 8 Ίσως διαπιστώσεις ότι η δυσκολία μειώνεται. 9 Εάν όχι, τότε αυτή είναι η στιγμή για να σταματήσεις.

M-16.5. Η ίδια διαδικασία θα 'πρεπε να ακολουθείται και την νύχτα. 2 Ίσως οι στιγμές της σιωπής και της γαλήνης σου να πρέπει να είναι σχετικά νωρίς, το απόγευμα, εάν κάτι τέτοιο δεν σου είναι εφικτό ακριβώς πριν κοιμηθείς. 3 Δεν είναι συνετό να ξαπλώνεις για να το κάνεις. 4 Είναι προτιμότερο να είσαι καθιστός ή, σε όποια στάση προτιμάς. 5 Έχοντας κάνει τις Ασκήσεις δεν μπορεί παρά να έχεις ήδη οδηγηθεί σε κάποια συμπεράσματα ως προς αυτό το θέμα. 6 Ωστόσο, αν είναι εφικτό, ο προσφορώτερος χρόνος για να αφιερώσεις στο Θεό είναι η στιγμή ακριβώς πριν κοιμηθείς. 7 Αυτό, τοποθετεί τον νου σου σε μια κατάσταση ανάπαυσης και σε προσανατολίζει μακρυά από το φόβο. 8 Εάν είναι σκόπιμο να αφιερώσεις αυτόν το χρόνο νωρίτερα, βεβαιώσου τουλάχιστον ότι δεν λησμονείς να κλείσεις για λίγο τα μάτια σκεπτόμενος το Θεό: και μια μόνο στιγμή, αρκεί.

M-16.6. Υπάρχει μια συγκεκριμένη σκέψη που πρέπει να τη θυμάσαι καθόλη τη διάρκεια της ημέρας. 2 Είναι μια σκέψη καθαρής χαράς· μια σκέψη ειρήνης, μια σκέψη απεριόριστης απελευθέρωσης – και είναι απεριόριστη γιατί μέσα σ΄αυτήν αποδεσμεύονται τα πάντα. 3 Νομίζεις ότι έχεις φτιάξει έναν τόπο ασφάλειας για τον εαυτό σου. 4 Πιστεύεις ότι έχεις φτιάξει μια δύναμη που μπορεί να σε σώσει από όλα τα τρομακτικά πράγματα που βλέπεις στα όνειρά σου. 5 Δεν είναι

έτσι. 6 Η ασφάλειά σου δεν βρίσκεται σ’ αυτό. 7 Αυτό που εγκαταλείπεις είναι απλά η ψευδαίσθηση ότι μπορείς να προστατεύσεις τις αυταπάτες σου. 8 Και αυτό και μόνον είναι που σε φοβίζει. 9 Τι ανόητο που είναι να φοβάσαι τόσο πολύ το τίποτα! 10 Το απόλυτο τίποτα! 11 Οι άμυνές σου δεν θα λειτουργήσουν αλλά δεν κινδυνεύεις. 12 Δεν τις χρειάζεσαι. 13 Αναγνώρισέ το αυτό, και θα εξαφανιστούν. 14 Και τότε μόνο είναι που θα αποδεχθείς την αληθινή σου προστασία.

Μ-16.7. Πόσο απλά και εύκολα κυλά ο χρόνος για τον δάσκαλο του Θεού που έχει αποδεχθεί την προστασία Του. 2 Δεν τον ενδιαφέρουν πια όλα όσα έκανε πριν εν ονόματι της ασφάλειας 3. Γιατί είναι ασφαλής και το γνωρίζει. 4 Εχει έναν Οδηγό ο Οποίος δεν θα αποτύχει. 5 Δεν χρειάζεται να κάνει διακρίσεις μεταξύ των προβλημάτων που αντιλαμβάνεται ως υπαρκτά, διότι Εκείνος προς τον Οποίο στρέφεται για όλα αυτά δεν αναγνωρίζει βαθμούς δυσκολίας ως προς την επίλυσή τους. 6 Είναι τόσο ασφαλής στο παρόν, όσο ήταν και προτού γίνουν δεκτές οι ψευδαισθήσεις στο νου του, και όσο θα είναι όταν θα τις έχει εγκαταλείψει. 7 Δεν διαφοροποιείται η κατάστασή του από τις διαφοροποιήσεις του χρόνου ή του χώρου διότι τα πάντα είναι ένα μέσα στο Θεό. 8 Αυτό είναι η ασφάλειά του. 9 Και δεν χρειάζεται τίποτα περισσότερο από αυτό.

Μ-16.8. Όμως θα υπάρξουν πειρασμοί στο δρόμο που έχει ακόμα μπροστά του ο δάσκαλος του Θεού, και γι αυτό, στη διάρκεια της ημέρας, έχει ανάγκη να υπενθυμίζει στον εαυτό του την προστασία του. 2 Πως μπορεί να το κάνει αυτό, ειδικά στις στιγμές που ο νους του είναι απασχολημένος με εξωτερικά πράγματα; 3 Δεν έχει παρά να προσπαθήσει και η επιτυχία του θα εξαρτηθεί από τη δύναμη της πίστης του στο ότι θα πετύχει. 4 Πρέπει να είναι σίγουρος ότι η επιτυχία του δεν προέρχεται από τον ίδιο, αλλά ότι θα του δοθεί ανά πάσα στιγμή, οπουδήποτε και κάτω από οιεσδήποτε συνθήκες την ζητήσει. 5 Θα υπάρχουν στιγμές που η σιγουριά του θα ταλαντεύεται και την ώρα που θα συμβαίνει αυτό θα προσπαθεί και πάλι, όπως άλλοτε, να βασιστεί στον εαυτό του και μόνον. 6 Μην λησμονείτε ότι αυτό είναι μαγεία και η μαγεία είναι ένα θλιβερό υποκατάστατο της πραγματικής βοήθειας. 7 Η μαγεία δεν είναι αντάξια του δασκάλου του Θεού, επειδή δεν είναι αντάξια του Υιού του Θεού.

Μ-16.9. Αποφυγή της μαγείας είναι η αποφυγή του πειρασμού. 2 Διότι κάθε πειρασμός δεν είναι παρά μια απόπειρα υποκατάστασης της Θέλησης του Θεού με μια άλλη θέληση. 3 Αυτές οι απόπειρες μπορεί όντως να φαίνονται τρομακτικές αλλά είναι απλώς θλιβερές.4 Δεν μπορούν να έχουν κανενός είδους αποτελέσματα, είτε καλά είτε κακά· δεν μπορούν ούτε να ανταμείψουν ούτε να ζητήσουν θυσίες, ούτε να θεραπεύσουν ούτε να καταστρέψουν, ούτε να καθησυχάσουν ούτε να τρομοκρατήσουν. 5 Όταν κάθε μαγεία αναγνωρίζεται απλά ως ένα τίποτα, ο δάσκαλος του Θεού έχει φτάσει στο πιο προχωρημένο επίπεδο. 6 Όλα τα ενδιάμεσα μαθήματα δεν οδηγούν παρά σε αυτό, φέρνοντας αυτόν τον στόχο εγγύτερα στην αναγνώρισή του. 7 Γιατί κάθε είδος μαγείας, οποιασδήποτε μορφής, απλώς δεν κάνει τίποτα απολύτως. 8 Και η αδυναμία της είναι που καθιστά τόσο εύκολη την διαφυγή από αυτήν. 9 Ό,τι δεν έχει επίδραση δύσκολα μπορεί να τρομοκρατήσει.

Μ-16.10. Δεν υπάρχει υποκατάστατο της Θέλησης του Θεού. 2 Σε αυτό το γεγονός είναι, με απλά λόγια, που αφιερώνει την ημέρα του ο δάσκαλος του Θεού. 3 Όποιο υποκατάστατο κι' αν δεχθεί ως αληθινό δεν μπορεί παρά να τον εξαπατήσει. 4 Όμως είναι ασφαλής από κάθε εξαπάτηση εάν το αποφασίσει. 5 Ίσως χρειάζεται να θυμηθεί ότι “ο Θεός είναι μαζί μου. 6 Δεν μπορώ να εξαπατηθώ.” 7 Ίσως να προτιμά άλλα λόγια, ή μια μόνο λέξη, ή και καμιά. 8 Ωστόσο πρέπει να εγκαταλείψει κάθε είδους πειρασμό να δεχθεί τη μαγεία ως αληθινή· κι' αυτό πρέπει να το κάνει όχι επειδή η μαγεία είναι επίφοβη, όχι επειδή είναι αμαρτωλή, ούτε επειδή είναι επικίνδυνη αλλά απλώς επειδή δεν έχει κανένα απολύτως νόημα. 9 Οι ρίζες της βρίσκονται στην θυσία και τον διαχωρισμό, που είναι δυο διαφορετικές όψεις του ίδιου λάθους και τίποτα άλλο· ο δάσκαλος του Θεού απλά επιλέγει να εγκαταλείψει όλα εκείνα που ποτέ δεν είχε. 10 Και γι' αυτήν του την “θυσία”, τα Ουράνια αποκαθίστανται στην επίγνωσή του.

Μ-16.11. Αυτή, δεν είναι μια ανταλλαγή που θα την ήθελες; 2 Ό κόσμος ευχαρίστως θα την έκανε αυτή την ανταλλαγή, εάν γνώριζε ότι είναι εφικτή. 3 Και είναι οι δάσκαλοι του Θεού που πρέπει να διδάξουν στον κόσμο ότι είναι όντως εφικτή. 4 Κι' έτσι, λειτουργία τους αποτελεί να βεβαιωθούν ότι το έχουν μάθει οι ίδιοι. 5 Δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος μέσα στην ημέρα εκτός από το να πιστέψεις στην μαγεία γιατί μόνο αυτή είναι που οδηγεί στον πόνο. 6 "Δεν υπάρχει άλλη βούληση εκτός από τη Βούληση του Θεού". 7 Οι δάσκαλοί του γνωρίζουν ότι αυτό είναι αλήθεια και έχουν μάθει πως οτιδήποτε άλλο από αυτό είναι μαγεία. 8 Όλη η πίστη στην μαγεία συντηρείται από μια και μόνη απλοϊκή αυταπάτη που λέει πως η μαγεία όντως λειτουργεί. 9 Οι δάσκαλοι του Θεού πρέπει καθ΄ολη την διάρκεια της εξάσκησής τους, κάθε μέρα, κάθε ώρα, ακόμα και κάθε λεπτό και κάθε δευτερόλεπτο, να αναγνωρίζουν τις μορφές της μαγείας και να αντιλαμβάνονται την ματαιότητά της. 10 Ο φόβος φεύγει από πάνω τους κι έτσι πορεύονται. 11 Και με αυτόν τον τρόπο ξανανοίγει η πύλη των Ουρανών και το φως τους μπορεί να λάμψει και πάλι πάνω σ' έναν ξένοιαστο νου.

17. ΠΩΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΟΥΝ ΟΙ ΔΑΣΚΑΛΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΤΙΣ ΜΑΓΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ;

Μ-17.1. Αυτό είναι ένα κρίσιμο ερώτημα, και για το δάσκαλο και για τον μαθητή. 2 Εαν ο δάσκαλος του Θεού το χειριστεί λανθασμένα, έχει βλάψει τον εαυτό του και έχει επιτεθεί και στον μαθητή του. 3 Αυτό ισχυροποιεί τον φόβο και κάνει την μαγεία να φαίνεται πολύ αληθινή και στους δυο τους. 4 Γι' αυτό, ο τρόπος αντιμετώπισης της μαγείας τελικά είναι ένα μάθημα που είναι σημαντικό να το κατέχει ο δάσκαλος του Θεού. 5 Το πρώτο του μέλημα είναι να μην επιτεθεί στον μαθητή του. 6 Αν μια μαγική σκέψη του προκαλεί θυμό, οποιασδήποτε μορφής, τότε ο δάσκαλος του Θεού μπορεί να είναι σίγουρος ότι εκείνη την στιγμή ενδυναμώνει την πεποίθησή του στην αμαρτία και έχει καταδικάσει τον εαυτό του. 7 Ακόμα, μπορεί να είναι σίγουρος ότι έχει ζητήσει την κατάθλιψη, τον πόνο, το φόβο και την καταστροφή. 8 Ας θυμηθεί, λοιπόν, ότι αυτό που κάνει δεν είναι εκείνο που θα ήθελε να διδάσκει, γιατί δεν είναι εκείνο που θα ήθελε να μάθει.

Μ-17.2. Υπάρχει, παρόλα αυτά, ένας πειρασμός να αντιδρά κανείς στην μαγεία με τρόπο που την ενισχύει. 2 Και αυτό δεν είναι πάντα εμφανές. 3 Πράγματι, μπορεί εύκολα να κρύβεται πίσω από μια επιθυμία για παροχή βοήθειας. 4 Και αυτή η "διπλή" επιθυμία είναι που κάνει τη βοήθεια να μην αξίζει και πολύ και δεν μπορεί παρά να οδηγήσει σε ανεπιθύμητα αποτελέσματα. 5 Και δεν πρέπει και να ξεχνά κανείς ότι το αποτέλεσμα που προκύπτει θα επέλθει και στο δάσκαλο και στο μαθητή, εξίσου. 6 Πόσες φορές έχει τονιστεί ότι μόνο και μόνο στον εαυτό σου προσφέρεις; 7 Και που θα φαινόταν αυτό καλύτερα, παρά στους τρόπους που βοηθά ο δάσκαλος του Θεού αυτούς που χρειάζονται τη βοήθειά του; 8 Εδώ είναι που φαίνεται πεντακάθαρα ότι το δώρο του, δίνεται στον ίδιο τον εαυτό του. 9 Γιατί θα προσφέρει μόνο αυτό που έχει επιλέξει για τον εαυτό του. 10 Και μέσα σ' αυτό το δώρο έγκειται η κρίση του για τον άγιο Υιό του Θεού.

Μ-17.3. Το πιο εύκολο, είναι να διορθώνονται τα λάθη εκεί που είναι πιο φανερά και τα λάθη μπορούν να αναγνωρίζονται από τα αποτελέσματά τους. 2 Ένα μάθημα το οποίο έχει διδαχθεί σωστά δεν μπορεί να οδηγεί παρά μόνο στην απελευθέρωση και του δασκάλου και του μαθητή, που μοιράστηκαν ένα κοινό σκοπό. 3 Επίθεση μπορεί να υπάρξει μόνο αν υπήρξε αντίληψη διαφορετικών στόχων. 4 Και πραγματικά, μόνο αυτό μπορεί να έχει συμβεί, αν το αποτέλεσμα είναι οτιδήποτε άλλο από χαρά. 5 Ο μοναδικός στόχος του δασκάλου συγκεντρώνει τον διαμοιρασμένο στόχο του μαθητή και τον στρέφει προς μια και μόνη κατεύθυνση, όπου το μόνο που ζητά πλέον είναι βοήθεια. 6 Στη συνέχεια, η ανταπόκριση σε αυτό το αίτημα είναι εύκολη με μια και μόνη απάντηση και αυτή η απάντηση θα εισέλθει αλάνθαστα στο νου του δασκάλου. 7 Από εκεί, η απάντηση ακτινοβολεί στο νου του μαθητή, ενοποιώντας τον με το νου του δασκάλου.

Μ-17.4. Ίσως είναι χρήσιμο να θυμόμαστε ότι κανένας δεν μπορεί να θυμώνει με ένα γεγονός. 2 Αυτό που προκαλεί αρνητικά συναισθήματα είναι πάντοτε μια ερμηνεία, ανεξάρτητα από την φαινομενική αιτιολόγησή της από αυτά που εμφανίζονται ως γεγονότα. 3 Ανεξάρτητα, επίσης, από την ένταση του θυμού που προκαλείται. 4 Μπορεί να πρόκειται για έναν ελαφρό εκνευρισμό, τόσο ήπιο που να είναι δύσκολο ν' αναγνωριστεί καθαρά. 5 Ή μπορεί ακόμα και να πάρει την μορφή έντονης οργής, ακολουθούμενης από σκέψεις βίας, που είτε μοιάζει να πραγματοποιούνται είτε παραμένουν φαντασίωση. 6 Δεν έχει σημασία. 7 Όλες αυτές οι αντιδράσεις δεν έχουν καμιά ουσιαστική διαφορά. 8 Κρύβουν την αλήθεια και αυτό ποτέ δεν μπορεί να είναι ζήτημα διαβάθμισης. 9 Η αλήθεια ή είναι φανερή, ή δεν είναι. 10 Δεν είναι δυνατόν να αναγνωρίζεται μερικώς. 11 Όποιος δεν έχει επίγνωση της αλήθειας δεν μπορεί παρά να βλέπει ψευδαισθήσεις.

Μ-17.5. Ο θυμός ως αντίδραση στην αντίληψη μαγικών σκέψεων, είναι μια βασική αιτία φόβου. 2 Αναλογίσου τι σημαίνει αυτή η αντίδραση, και γίνεται φανερό το πόσο κεντρικό ρόλο παίζει στο σύστημα σκέψης του κόσμου. 3 Μια μαγική σκέψη, με την εμφάνισή της και μόνον, πιστοποιεί έναν διαχωρισμό από τον Θεό. 4 Δηλώνει, με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο, ότι ο νους που πιστεύει ότι έχει ξεχωριστή βούληση η οποία μπορεί να εναντιώνεται στη Βούληση του Θεού, επίσης πιστεύει ότι μπορεί και να το επιτύχει. 5 Το ότι κάτι τέτοιο δεν μπορεί να συμβεί είναι προφανές. 6 Όμως είναι εξίσου προφανές ότι κάποιος είναι δυνατόν να το πιστεύει ως γεγονός. 7 Και εδώ είναι που βρίσκεται η γενέτειρα της ενοχής. 8 Εκείνος που σφετερίζεται τη θέση του Θεού και την παίρνει για τον εαυτό του αποκτά έναν θανάσιμο "εχθρό". 9 Και πρέπει να προστατεύει μόνος του τον εαυτό του και να φτιάξει μια ασπίδα για να τον κρατά ασφαλή από μια οργή που δεν θα κοπάσει ποτέ και από μια εκδίκηση που δεν θα ικανοποιηθεί ποτέ.

Μ-17.6. Πώς μπορεί να επιλυθεί αυτή η άνιση σύγκρουση; 2 Η κατάληξή της είναι αναπόφευκτη, επειδή το αποτέλεσμά της δεν μπορεί παρά να είναι ο θάνατος. 3 Πώς, λοιπόν, μπορεί κανείς να πιστέψει στις άμυνές του; 4 Πρέπει και πάλι να βοηθήσει η μαγεία. 5 Ξέχνα την σύγκρουση. 6 Δέξου την ως γεγονός και μετά ξέχνα την. 7 Μην μνημονεύεις πόσο απίστευτα εναντίον σου είναι οι πιθανότητες. 8 Μην θυμάσαι το τεράστιο μέγεθος του εχθρού σου, και μην σκέφτεσαι πόσο ευάλωτος είσαι μπροστά του. 9 Δέξου τον διαχωρισμό σου, μα μην θυμάσαι το πώς συνέβη. 10 Πίστεψε ότι τον "κέρδισες" αλλά μην διατηρείς ούτε την ελάχιστη ανάμνηση του Ποιός είναι στην πραγματικότητα ο σπουδαίος "αντίπαλός" σου. 11 Προβάλλοντας την λήθη σου πάνω Του, σου φαίνεται ότι έχει ξεχάσει και Εκείνος.

Μ-17.7. Ποιά θα είναι όμως τώρα η αντίδρασή σου σε όλες τις μαγικές σκέψεις; 2 Δεν μπορεί παρά να αφυπνίζουν και πάλι την λανθάνουσα ενοχή, που την έχεις κρύψει αλλά δεν την έχεις εγκαταλείψει. 3 Κάθε μαγική σκέψη λέει καθαρά στο φοβισμένο νου σου: "Έχεις σφετεριστεί το ρόλο του Θεού. 4 Μην νομίζεις ότι Αυτός το έχει ξεχάσει". 5 Εδώ απεικονίζεται με τον πιο απροκάλυπτο τρόπο ο φόβος του Θεού. 6 Διότι με αυτή την σκέψη η ενοχή έχει ήδη ανεβάσει την παραφροσύνη στον θρόνο του Ίδιου του Θεού. 7 Και τώρα δεν υπάρχει ελπίδα. 8 Εκτός από το να σκοτώσεις. 9 Εδώ είναι τώρα η σωτηρία. 10 Ένας οργισμένος πατέρας καταδιώκει τον ένοχο γιό του. 11 Να σκοτώσεις ή να σκοτωθείς, μόνο ανάμεσα σε αυτά έχεις να διαλέξεις.12 Πέρα από αυτά δεν υπάρχει άλλη επιλογή, γιατί αυτό που έγινε δεν μπορεί να ξεγίνει. 13 Το σημάδι του αίματος δεν μπορεί να βγει ποτέ και όποιος το 'χει πάνω του πρέπει να βρει το θάνατο.

Μ-17.8. Σε αυτή την απελπιστική κατάσταση, ο Θεός στέλνει τους δασκάλους Του. 2 Φέρνουν το φως της ελπίδας από τον Ίδιο το Θεό. 3 Υπάρχει ένας τρόπος με τον οποίο η απόδραση είναι εφικτή. 4 Και είναι δυνατόν να μαθευτεί και να διδαχθεί, απαιτεί όμως υπομονή και άφθονη προθυμία. 5 Με αυτή την προϋπόθεση, η ολοφάνερη απλότητα του μαθήματος ξεχωρίζει σαν ένα δυνατό φως μέσα στο σκοτάδι, γιατί περί αυτού πρόκειται. 6 Αν ο θυμός προέρχεται από μια ερμηνεία και όχι από ένα

γεγονός, τότε δεν είναι ποτέ δικαιολογημένος. 7 Από την στιγμή που αυτό γίνει έστω και αμυδρά αντιληπτό, ο δρόμος είναι ανοιχτός. 8 Τώρα είναι δυνατόν να γίνει το επόμενο βήμα. 9 Επιτέλους, η ερμηνεία μπορεί ν' αλλάξει. 10 Οι μαγικές σκέψεις δεν χρειάζεται να οδηγούν στην καταδίκη, γιατί δεν έχουν πραγματικά τη δύναμη να δημιουργούν την ενοχή. 11 Κι' έτσι μπορούν να αγνοηθούν και μ' αυτό τον τρόπο κυριολεκτικά να ξεχαστούν.

Μ-17.9. Η παραφροσύνη, μοιάζει σίγουρα τρομακτική. 2 Στην πραγματικότητα δεν έχει την δύναμη να δημιουργήσει τίποτα. 3 Ακριβώς όπως η μαγεία, ούτε επιτίθεται ούτε προστατεύει. 4 Το να την βλέπεις και ν' αναγνωρίζεις το σύστημα σκέψης της ισοδυναμεί με το να κοιτάζεις το τίποτα. 5 Μπορεί το τίποτα να προκαλέσει θυμό; 6 Μάλλον όχι. 7 Ας θυμάσαι λοιπόν, δάσκαλε του Θεού, ότι ο θυμός αναγνωρίζει μια πραγματικότητα που δεν υπάρχει· παρ' όλα αυτά, ο θυμός είναι βέβαιος μάρτυρας ότι την πιστεύεις ως πραγματική. 8 Τώρα είναι αδύνατον να γλυτώσεις, μέχρι να δεις ότι έχεις αντιδράσει στην ίδια σου την ερμηνεία, την οποία έχεις προβάλει σ' έναν εξωτερικό κόσμο. 9 Άφησε τώρα να σου πάρουν αυτό το ζοφερό ξίφος. 10 Δεν υπάρχει θάνατος. 11 Αυτό το ξίφος δεν υπάρχει. 12 Ο φόβος του Θεού είναι αναίτιος. 13 Όμως η Αγάπη Του είναι η Αιτία των πάντων πέρα από κάθε φόβο και γι' αυτό είναι παντοτινά πραγματική και αιώνια αληθινή.

18. ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΔΙΟΡΘΩΣΗ;

Μ-18.1. Μόνιμη διόρθωση, - που είναι και η μόνη πραγματική διόρθωση,- δεν μπορεί να γίνει μέχρι την στιγμή που ο δάσκαλος του Θεού έχει πάψει να συγχέει την ερμηνεία με το γεγονός, ή, την ψευδαίσθηση με την αλήθεια. 2 Εάν λογομαχήσει με τον μαθητή του για μια μαγική σκέψη, της επιτεθεί, προσπαθήσει να τεκμηριώσει την πλάνη της ή να αποδείξει την αναλήθειά της, τότε το μόνο που κάνει είναι να δίνει μαρτυρία για την πραγματικότητά της. 3 Σε αυτή την περίπτωση η κατάθλιψη είναι αναπόφευκτη, γιατί έχει "αποδείξει" και στον μαθητή του και στον εαυτό του, ότι αποστολή τους είναι να δραπετεύουν από την αλήθεια. 4 Και αυτό, δεν μπορεί παρά να είναι αδύνατον. 5 Η αλήθεια είναι αμετάβλητη. 6 Οι μαγικές σκέψεις δεν είναι τίποτε άλλο από ψευδαισθήσεις. 7 Διαφορετικά η σωτηρία θα ήταν απλά και μόνο μια διαφορετική μορφή του ίδιου πανάρχαιου, άπιαστου ονείρου. 8 Ωστόσο, το όνειρο της σωτηρίας έχει νέο περιεχόμενο. 9 Δεν είναι μόνο στη μορφή η διαφορά.

Μ-18.2. Το μείζον μάθημα των δασκάλων του Θεού είναι να μάθουν πως ν' αντιδρούν στις μαγικές σκέψεις με πλήρη απουσία θυμού. 2 Μόνο με αυτόν τον τρόπο μπορούν να διακηρύσσουν την αλήθεια για τον εαυτό τους. 3 Μέσω αυτών, το Άγιο Πνεύμα μπορεί πλέον να μιλά για την αλήθεια του Υιού του Θεού. 4 Τώρα μπορεί να θυμίζει στον κόσμο την αναμαρτησία· την μοναδική, αναλλοίωτη και μη μεταβλητή κατάσταση που είναι ιδιότητα όλων όσων δημιούργησε ο Θεός. 5 Τώρα μπορεί να απευθύνει το Λόγο του Θεού σε αυτιά που ακούν και να κομίσει την όραση του Χριστού σε μάτια που βλέπουν. 6 Τώρα είναι ελεύθερο να διδάξει σε όλους τους νόες την αλήθεια για το ποιοί είναι, έτσι ώστε να επιστρέψουν με χαρά σε Αυτόν. 7 Και τώρα η ενοχή συγχωρείται καθώς παραβλέπεται εντελώς, μέσα από την όραση του Αγίου Πνεύματος και το Λόγο του Θεού.

Μ-18.3. Ο θυμός δεν κάνει άλλο από το να στριγκλίζει: "Η ενοχή είναι πραγματική!" 2 Η αλήθεια συγκαλύπτεται καθώς αυτή η παρανοϊκή πεποίθηση υιοθετείται, υποκαθιστώντας το Λόγο του Θεού. 3 Τα μάτια του σώματος τώρα, τάχα, "βλέπουν"· τα αυτιά του σώματος και μόνο μπορούν, τάχα, να "ακούν". 4 Ο λιγοστός του χώρος και η μικροσκοπική αναπνοή του καθίστανται το μέτρο της πραγματικότητας. 5 Και η αλήθεια καταλήγει να είναι εικονική και χωρίς νόημα. 6 Η Διόρθωση έχει μια απάντηση για όλ' αυτά και για τον κόσμο που στηρίζεται σ' αυτά:

7 Δεν κάνεις τίποτ' άλλο από το να συγχέεις την ερμηνεία με την αλήθεια.

8 Και κάνεις λάθος. 9 Το λάθος, όμως, δεν είναι αμαρτία, ούτε τα λάθη σου έχουν αποκαθηλώσει την πραγματικότητα από το θρόνο της. 10 Ο Θεός βασιλεύει παντοτινά, και μόνο οι δικοί Του νόμοι κυριαρχούν πάνω σε σένα και τον κόσμο. 11 Η Αγάπη Του παραμένει το μόνο υπαρκτό πράγμα.
12 Ο φόβος είναι ψευδαίσθηση, γιατί είσαι όμοιος με Αυτόν.

Μ-18.4. Προκειμένου λοιπόν να θεραπευθεί ο δάσκαλος του Θεού, καθίσταται απαραίτητο να επιτρέπει να διορθώνονται όλα του τα λάθη. 2 Αν ανιχνεύσει στον εαυτό του έστω και το παραμικρό ίχνος ενόχλησης, κατά την ανταπόκρισή του σε οποιονδήποτε, ας συνειδητοποιήσει αμέσως ότι έχει κάνει μια ερμηνεία που δεν είναι σωστή. 3 Ας στραφεί τότε εντός, στον εσωτερικό Οδηγό του, και ας αφήσει Εκείνον να κρίνει ποιά θα έπρεπε να είναι η αντίδρασή του. 4 Έτσι θεραπεύεται, και καθώς θεραπεύεται ο ίδιος, μαζί του θεραπεύεται και ο μαθητής. 5 Η μοναδική ευθύνη του δασκάλου του Θεού είναι ν' αποδεχθεί την Εξιλέωση για τον εαυτό του. 6 Εξιλέωση σημαίνει διόρθωση, ή, αναίρεση των λαθών. 7 Όταν έχει επιτευχθεί αυτό, ο δάσκαλος του Θεού εξ' ορισμού γίνεται εργάτης θαυμάτων. 8 Οι αμαρτίες του έχουν συγχωρεθεί, και δεν καταδικάζει πια τον εαυτό του. 9 Πώς μπορεί λοιπόν να καταδικάσει οποιονδήποτε; 10 Και ποιόν θα αποτύγχανε να θεραπεύσει η δική του συγχώρεση;

19. ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ;

Μ-19.1. Δικαιοσύνη είναι η θεία διόρθωση της αδικίας. 2 Η αδικία είναι η βάση κάθε κρίσης σ' αυτόν τον κόσμο. 3 Η δικαιοσύνη διορθώνει τις ερμηνείες που προκαλεί η αδικία, και τις εξουδετερώνει. 4 Στον Ουρανό δεν υπάρχει ούτε δικαιοσύνη ούτε αδικία, γιατί εκεί, δεν μπορεί να υπάρξει λάθος και η διόρθωση δεν έχει νόημα. 5 Σε αυτόν τον κόσμο, ωστόσο, η συγχώρεση εξαρτάται από τη δικαιοσύνη, εφ΄όσον κάθε επίθεση δεν μπορεί παρά να είναι άδικη. 6 Δικαιοσύνη είναι η ετυμηγορία του Αγίου Πνεύματος για τον κόσμο. 7 Εξαιρουμένης της δικής Του κρίσης δεν μπορεί να υπάρξει δικαιοσύνη, γιατί κανείς σε αυτόν τον κόσμο δεν είναι σε θέση να κάνει μόνο δίκαιες ερμηνείες παραμερίζοντας κάθε μορφή αδικίας. 8 Εαν ο Υιός του Θεού κρινόταν δίκαια, δεν θα είχε ανάγκη σωτηρίας. 9 Η σκέψη του διαχωρισμού θα ήταν παντοτινά αδιανόητη.

Μ-19.2. Η δικαιοσύνη, όπως και το αντίθετό της, είναι μια ερμηνεία. 2 Είναι, ωστόσο, η μόνη ερμηνεία που οδηγεί στην αλήθεια. 3 Αυτό καθίσταται δυνατόν επειδή μολονότι δεν είναι καθεαυτό πραγματική, η δικαιοσύνη δεν περιέχει τίποτα που να αντιτίθεται στην αλήθεια. 4 Δεν υπάρχει καμιά εγγενής σύγκρουση μεταξύ δικαιοσύνης και αλήθειας· η δικαιοσύνη δεν είναι παρά ένα μικρό πρώτο βήμα προς την αλήθεια. 5 Όσο προχωρά κανείς, το μονοπάτι αλλάζει πολύ. 6 Και κανένας δεν θα μπορούσε να προβλέψει από την αρχή όλη την λαμπρότητα, το μεγαλείο της εικόνας και την απεραντοσύνη των προοπτικών που του ανοίγονται καθώς συνεχίζεται το ταξίδι. 7 Αλλά ακόμα και αυτά που, καθώς κάποιος προχωρά, το μεγαλείο τους φτάνει σε απερίγραπτα ύψη, είναι πραγματικά λίγα μπροστά σε όλα εκείνα που τον περιμένουν όταν το μονοπάτι τελειώσει και μαζί του τελειώσει και ο χρόνος. 8 Αλλά από κάπου πρέπει κανείς να ξεκινήσει. 9 Η δικαιοσύνη είναι η αφετηρία.

Μ-19.3. Κάθε ιδέα ή αντίληψη που έχεις για τους αδελφούς σου και τον εαυτό σου, κάθε φόβος για μελλοντικές καταστάσεις και κάθε έγνοια για το παρελθόν, όλα προέρχονται από την αδικία. 2 Αυτά είναι τα γυαλιά που μπαίνοντας μπροστά από τα μάτια του σώματος, παραμορφώνουν την αντίληψη και φέρνουν μαρτυρία του διαστρεβλωμένου κόσμου στον νου ο οποίος κατασκεύασε τα γυαλιά και του είναι ιδιαίτερα προσφιλή. 3 Με αυτόν ακριβώς τον τρόπο, δηλαδή αυθαίρετα και επιλεκτικά, έχει οικοδομηθεί κάθε έννοια αυτού του κόσμου. 4 Οι «αμαρτίες» έρχονται στην αντίληψή σου και

τεκμηριώνονται με μια προσεκτικά επιλεκτική διαδικασία μέσα στην οποία κάθε σκέψη για ενότητα δεν μπορεί παρά να χαθεί. 5 Η συγχώρεση δεν έχει θέση σε ένα τέτοιο σύστημα, όπου κάθε «αμαρτία» μοιάζει παντοτινά αληθινή.

Μ-19.4. Η σωτηρία είναι η δικαιοσύνη του Θεού. 2 Αποκαθιστά στην επίγνωσή σου την ενότητα των κομματιών τα οποία εσύ αντιλαμβάνεσαι σαν αποκομμένα και διαχωρισμένα. 3 Και αυτό είναι που υπερνικά το φόβο του θανάτου. 4 Γιατί τα διαχωρισμένα κομμάτια πρέπει να παρακμάσουν και να πεθάνουν, αλλά η ενότητα είναι αθάνατη. 5 Παραμένει πάντα και για πάντα όπως ο Δημιουργός της, καθώς είναι ένα με Αυτόν. 6 Η Κρίση του Θεού είναι η δικαιοσύνη Του. 7 Είναι μια Κρίση που δεν περιέχει ούτε ίχνος καταδίκης· μια αξιολόγηση βασισμένη εξ' ολοκλήρου στην αγάπη· και πάνω της, εσύ έχεις προβάλει τη δική σου αδικία, καταλογίζοντας στο Θεό τα γυαλιά της διαστρεβλωμένης αντίληψης μέσα από τα οποία εσύ κοιτάζεις. 8 Τώρα πια είναι δικά του και όχι δικά σου. 9 Φοβάσαι Εκείνον και δεν καταλαβαίνεις ότι μισείς και φοβάσαι τον Εαυτό σου σαν εχθρό.

Μ-19.5. Προσευχήσου για τη δικαιοσύνη του Θεού και μην συγχέεις το έλεός Του με τον δικό σου παραλογισμό. 2 Η αντίληψη μπορεί να κατασκευάσει οποιαδήποτε εικόνα που ο νους επιθυμεί να δει. 3 Να το θυμάσαι αυτό. 4 Σε αυτό στηρίζεται είτε ο Παράδεισος είτε η κόλαση, ανάλογα με το τι επιλέγεις. 5 Η δικαιοσύνη του Θεού δείχνει προς τα Ουράνια, προς τον Παράδεισο, απλά και μόνο επειδή είναι εντελώς αμερόληπτη. 6 Αποδέχεται κάθε στοιχείο που της προσκομίζεται· γιατί δεν αποκλείει τίποτα και δεν αξιολογεί κανένα στοιχείο ως διαχωρισμένο και ξεχωριστό από όλα τα υπόλοιπα. 7 Μόνο από αυτή την οπτική γωνία κρίνει. 8 Εδώ, κάθε επίθεση και καταδίκη καθίσταται άσκοπη και αστήρικτη. 9 Η αντίληψη αναπαύεται, ο νους είναι γαλήνιος και το φως επιστρέφει και πάλι. 10 Η όραση έχει τώρα αποκατασταθεί. 11 Αυτό που είχε χαθεί τώρα έχει βρεθεί. 12 Η ειρήνη του Θεού κατέρχεται σε όλο τον κόσμο και μπορούμε να δούμε. 13 Και βλέπουμε!

20. ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΕΙΡΗΝΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ;

Μ-20.1. Έχει ειπωθεί ότι υπάρχει ένα είδος ειρήνης που δεν είναι αυτού του κόσμου. 2 Πώς αναγνωρίζεται; 3 Πώς βρίσκεται; 4 Και έχοντας βρεθεί, πώς διατηρείται; 5 Ας εξετάσουμε κάθε ερώτηση χωριστά γιατί κάθε μια αφορά ένα διαφορετικό βήμα στο μονοπάτι.

Μ-20.2. Κατ' αρχήν, πώς μπορείς να αναγνωρίσεις την ειρήνη του Θεού; 2 Η ειρήνη του Θεού αρχικά αναγνωρίζεται από ένα μόνο πράγμα: είναι από κάθε άποψη εντελώς διαφορετική από οποιαδήποτε προηγούμενη εμπειρία. 3 Δεν σου θυμίζει τίποτα. 4 Δεν προκαλεί κανένα συνειρμό. 5 Είναι κάτι το εντελώς καινούργιο. 6 Υπάρχει μια αντίθεση, πράγματι, ανάμεσα σε αυτήν και σε ολόκληρο το παρελθόν. 7 Όμως, κατά περίεργο τρόπο, δεν είναι μια αντίθεση με πραγματικές διαφορές. 8 Το παρελθόν απλά γλιστρά και φεύγει και στη θέση του βρίσκεται η αιώνια γαλήνη. 9 Μόνο αυτό. 10 Η αντίθεση που έγινε αρχικά αντιληπτή απλά έχει χαθεί. 11 Η ησυχία έφτασε να σκεπάζει τα πάντα.

Μ-20.3. Πώς βρίσκεται αυτή η γαλήνη; 2 Κανένας δεν μπορεί να αποτύχει να την βρει, φτάνει να αναζητήσει τις προϋποθέσεις της. 3 Η ειρήνη του Θεού δεν μπορεί ποτέ να εισέλθει εκεί όπου υπάρχει θυμός, γιατί ο θυμός δεν μπορεί παρά να αρνείται την ύπαρξη της ειρήνης. 4 Όποιος θεωρεί τον θυμό δικαιολογημένο με οποιοδήποτε τρόπο ή σε οποιαδήποτε περίσταση, διακηρύσσει ότι η ειρήνη δεν έχει νόημα και πρέπει να πιστεύει ότι δεν μπορεί να υπάρχει. 5 Κάτω από αυτές τις συνθήκες, η ειρήνη δεν μπορεί να βρεθεί. 6 Συνεπώς, η συγχώρεση είναι η αναγκαία προϋπόθεση για να βρεις την ειρήνη του Θεού. 7 Πέραν αυτού, με δεδομένη τη συγχώρεση, *δεν μπορεί παρά να* υπάρχει ειρήνη. 8 Γιατί τι άλλο εκτός από την επίθεση θα οδηγήσει σε πόλεμο; 9 Και τι άλλο εκτός από την ειρήνη είναι αντίθετο στον πόλεμο; 10 Εδώ η αρχική αντίθεση ξεχωρίζει καθαρά και

αναμφισβήτητα. 11 Ωστόσο, όταν η ειρήνη βρεθεί, ο πόλεμος δεν έχει νόημα. 12 Και είναι η σύγκρουση που γίνεται πλέον αντιληπτή ως ανύπαρκτη και εξωπραγματική.

M-20.4. Πώς μπορεί κάποιος να διατηρήσει την ειρήνη τη Θεού, από την στιγμή που θα την βρεί; 2 Ο θυμός, με όποια μορφή κι' αν επανεμφανιστεί, θα ρίξει και πάλι το βαρύ πέπλο του και η πεποίθηση ότι η ειρήνη δεν μπορεί να υπάρχει θα επιστρέψει σίγουρα. 3 Ο πόλεμος γίνεται και πάλι αποδεκτός ως η μοναδική πραγματικότητα. 4 Τώρα πρέπει για άλλη μια φορά να αφήσεις το ξίφος σου μολονότι δεν συνειδητοποιείς ότι το 'χεις ξαναπάρει στα χέρια σου. 5 Αλλά - καθώς τώρα θυμάσαι, έστω και αμυδρά, τι ευτυχία είχες δίχως αυτό - θ' ανακαλύψεις ότι προφανώς το έχεις ξαναπιάσει για να αμυνθείς. 6 Σταμάτα τώρα για μια στιγμή και σκέψου το εξής: την σύγκρουση θέλεις ή μήπως η ειρήνη του Θεού είναι καλύτερη επιλογή; 7 Ποιό σου δίνει περισσότερα; 8 Ένας ήσυχος νους δεν είναι μικρό δώρο. 9 Δεν θα προτιμούσες να ζήσεις αντί να διαλέξεις να πεθάνεις;

M-20.5. Το να ζεις είναι χαρά, ενώ ο θάνατος μόνο θρήνος μπορεί να είναι. 2 Στο θάνατο βλέπεις την απόδραση από αυτό που κατασκεύασες. 3 Αλλά αυτό που δεν βλέπεις, είναι ότι εσύ έφτιαξες τον θάνατο, και αυτός δεν είναι παρά μια ψευδαίσθηση τέλους. 4 Ο θάνατος δεν μπορεί να είναι απόδραση, γιατί δεν είναι η ζωή το πρόβλημα. 5 Η ζωή δεν έχει αντίθετο επειδή ο Θεός είναι ζωή. 6 Η ζωή και ο θάνατος φαίνονται σαν αντίθετα επειδή εσύ έχεις αποφασίσει ότι ο θάνατος βάζει τέλος στη ζωή. 7 Συγχώρεσε τον κόσμο, και θα κατανοήσεις πως ό,τι δημιούργησε ο Θεός δεν μπορεί να έχει τέλος, και καθε τι που δεν δημιούργησε Εκείνος, δεν είναι αληθινό. 8 Σε αυτή και μόνο την πρόταση περιέχεται το νόημα των μαθημάτων μας. 9 Σ' αυτή και μόνο την πρόταση δίνεται στην πρακτική μας η μοναδική της κατεύθυνση. 10 Και σε αυτή και μόνο ττην πρόταση προσδιορίζεται επακριβώς όλο το πρόγραμμα διδασκαλίας του Αγίου Πνεύματος.

M-20.6. Τι είναι η ειρήνη του Θεού; 2 Τίποτα περισσότερο από αυτό: Η απλή κατανόηση ότι δεν υπάρχει τίποτα απολύτως που να αντιτίθεται στο Θέλημά Του. 3 Δεν υπάρχει σκέψη που να αντιβαίνει στη Βούλησή Του και παρ'ολα αυτά να μπορεί να είναι αληθινή. 4 Η αντίθεση ανάμεσα στη δική σου και τη δική Του θέληση μόνο έμοιαζε να είναι αληθινή. 5 Στην πραγματικότητα δεν υπήρχε διαμάχη, γιατί η Θέλησή Του είναι η δική σου. 6 Η πανίσχυρη Θέληση του Ίδιου του Θεού είναι το δώρο του σ΄εσένα. 7 Δεν επιζητά να την κρατήσει για τον Εαυτό Του. 8 Εσύ γιατί να επιδιώκεις να κρατήσεις τις μικροσκοπικές, εύθραυστες φαντασιώσεις σου διαχωρισμένες από Αυτόν; 9 Η Θέληση του Θεού είναι μόνο μία και αυτή μόνο υπάρχει. 10 Αυτή είναι η κληρονομιά σου. 11 Το σύμπαν πέρα από τον ήλιο και τα άστρα, και όλες οι σκέψεις που μπορείς να συλλάβεις, σου ανήκουν. 12 Η ειρήνη του Θεού είναι η προϋπόθεση της Βούλησής Του. 13 Επίτυχε την ειρήνη Του και θυμίσου Τον.

21. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ ΣΤΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ;

M-21.1. Κυριολεκτικά μιλώντας, οι λέξεις δεν παίζουν κανένα απολύτως ρόλο στη θεραπεία. 2 Ο κινητήριος παράγων είναι η προσευχή, ή, η παράκληση. 3 Αυτό που ζητάς, λαμβάνεις. 4 Αυτό όμως έχει να κάνει με το αίτημα της καρδιάς, όχι με τις λέξεις που χρησιμοποιείς στην προσευχή. 5 Μερικές φορές τα λόγια και η (πραγματική) δέηση αντιφάσκουν· άλλες φορές, συμφωνούν. 6 Δεν έχει σημασία. 7 Ο Θεός δεν αντιλαμβάνεται τις λέξεις, επειδή κατασκευάστηκαν από διαχωρισμένους νόες για να τους κρατάνε μέσα στην ψευδαίσθηση του διαχωρισμού. 8 Οι λέξεις μπορούν να είναι χρήσιμες, ιδιαίτερα για τους αρχάριους, στο να βοηθούν τη συγκέντρωση και να διευκολύνουν τον αποκλεισμό – ή έστω, τον περιορισμό - των άσχετων σκέψεων. 9 Παρόλα αυτά, ας μην ξεχνάμε ότι οι λέξεις δεν είναι παρά σύμβολα που συμβολίζουν άλλα σύμβολα. 10 Έτσι, απέχουν διπλά απο την πραγματικότητα.

M-21.2. Ως σύμβολα, οι λέξεις έχουν πολύ συγκεκριμένες εννοιολογικές αναφορές. 2 Ακόμη και όταν μοιάζει να παραπέμπουν σε κατεξοχήν αφηρημένες έννοιες, η εικόνα που φέρνουν στο μυαλό τείνει να είναι πολύ συγκεκριμένη. 3 Αν δεν έρθει στο νου κάποιο συγκεκριμένο σημείο αναφοράς που να συνδέεται με τη λέξη, τότε η λέξη έχει ελάχιστο ή καθόλου ουσιαστικό νόημα, κι' έτσι δεν μπορεί να βοηθήσει τη θεραπευτική διαδικασία. 4 Η προσευχή της καρδιάς δεν ζητά πραγματικά συγκεκριμένα πράγματα. 5 Ζητά πάντοτε κάποιο είδος εμπειρίας ή συναισθηματικής κατάστασης· τα συγκεκριμένα πράγματα που ζητούνται, απλώς είναι αυτά που ο προσευχόμενος νομίζει ότι θα του προκαλέσουν την επιθυμητή εμπειρία. 6 Οι λέξεις λοιπόν, συμβολίζουν αυτά που ζητάμε, αλλά αυτά καθεαυτά τα ζητούμενα απλά και μόνο συμβολίζουν τις εμπειρίες που ελπίζουμε να έχουμε.

M-21.3. Η προσευχή για πράγματα αυτού του κόσμου θα φέρει εμπειρίες αυτού του κόσμου. 2 Αν αυτό ζητήσει η επίκληση της καρδιάς, αυτό θα δοθεί επειδή αυτό θα ληφθεί. 3 Στην αντίληψη εκείνου που ζητά, είναι αδύνατον να μείνει αναπάντητη η προσευχή της καρδιάς. 4 Αν ζητά το αδύνατον, αν επιθυμεί κάτι που δεν υπάρχει ή αναζητά με την καρδιά του ψευδαισθήσεις, όλο αυτό το αποκτά. 5 Η δύναμη της απόφασής του, του το προσφέρει ακριβώς όπως το ζητά. 6 Εδώ βρίσκονται και η κόλαση και ο Παράδεισος. 7 Αυτή είναι η μόνη δύναμη που έχει απομείνει στον αποκοιμησμένο Υιό του Θεού. 8 Είναι αρκετή. 9 Τα λόγια του δεν έχουν σημασία. 10 Μόνο ο Λόγος του Θεού έχει σημασία, επειδή συμβολίζει αυτό για το οποίο δεν υπάρχει κανένα ανθρώπινο σύμβολο. 11 Μόνο το Άγιο Πνεύμα καταλαβαίνει τι αντιπροσωπεύει αυτός ο Λόγος. 12 Και αυτό, είναι επίσης αρκετό.

M-21.4. Πρέπει λοιπόν ο δάσκαλος του Θεού ν' αποφεύγει να χρησιμοποιεί λέξεις στη διδασκαλία του; 2 Ασφαλώς όχι! 3 Υπάρχουν πολλοί που πρέπει να προσεγγιστούν με τα λόγια, καθώς δεν είναι ακόμα σε θέση να ακούν στη σιωπή. 4 Ωστόσο, ο δάσκαλος του Θεού πρέπει να μάθει να χρησιμοποιεί τις λέξεις μ' ένα καινούριο τρόπο. 5 Βαθμιαία, μαθαίνει πως να επιτρέπει να επιλέγονται οι λέξεις για λογαριασμό του, σταματώντας να αποφασίζει μόνος του για το τι θα πει. 6 Η διαδικασία αυτή είναι απλώς μια ειδική περίπτωση της άσκησης θαυμάτων που λέει "Θα κάνω ένα βήμα πίσω και θ' αφήσω Εκείνον να καθοδηγεί." 7 Ο δάσκαλος του Θεού αποδέχεται τα λόγια που του προσφέρονται, και δίνει καθώς λαμβάνει. 8 Δεν κατευθύνει ο ίδιος την πορεία του λόγου του. 9 Αφουγκράζεται, ακούει και μετά μιλά.

M-21.5. Σ' αυτή την πτυχή της μάθησής του, ο δάσκαλος του Θεού έρχεται αντιμέτωπος με ένα μεγάλο εμπόδιο: το φόβο του για την εγκυρότητα όσων ακούει. 2 Και όντως, αυτά που ακούει μπορεί να τον ξαφνιάζουν ή και να τον φοβίζουν. 3 Κι' ακόμα, μπορεί να μοιάζουν τελείως άσχετα με το παρουσιαζόμενο πρόβλημα - όπως ο ίδιος το αντιλαμβάνεται - και μπορεί πραγματικά να φέρνουν το δάσκαλο αντιμέτωπο με μια κατάσταση που μοιάζει να τον βάζει σε πολύ δύσκολη θέση. 4 Όλα αυτά είναι κρίσεις που δεν έχουν καμιά αξία. 5 Κρίσεις δικές του, προερχόμενες από μια κακομοίρικη αντίληψη για τον εαυτό του, την οποία θα ήθελε να εγκαταλείψει. 5 Μην κρίνεις τα λόγια που έρχονται στο νου σου, μα πρόσφερέ τα με εμπιστοσύνη. 7 Είναι πολύ σοφώτερα από τα δικά σου. 8 Οι δάσκαλοι του Θεού έχουν το Λόγο του Θεού πίσω από τα σύμβολά τους. 9 Και Αυτός ο Ίδιος δίνει στα λόγια που χρησιμοποιούν, τη δύναμη του Πνεύματός Του, εξυψώνοντάς τα από σύμβολα χωρίς νόημα, στο Κάλεσμα των ίδιων των Ουρανών.

22. ΠΩΣ ΣΥΝΔΕΟΝΤΑΙ Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΚΑΙ Η ΕΞΙΛΕΩΣΗ;

M-22.1. Η θεραπεία και Η Εξιλέωση δεν συνδέονται απλώς· είναι ένα και το αυτό. 2 Δεν υπάρχουν βαθμοί δυσκολίας στα θαύματα γιατί δεν υπάρχουν διαβαθμίσεις Εξιλέωσης. 3 Είναι η μοναδική ολοκληρωμένη ιδέα που μπορεί να υπάρχει σε αυτόν τον κόσμο, επειδή είναι η πηγή μιας πλήρως ενοποιημένης αντίληψης. 4 Μια μερική Εξιλέωαη είναι μια ιδέα χωρίς νόημα, ακριβώς όπως είναι

αδιανόητο να υπάρχουν ειδικές ζώνες κολάσεως μέσα στον Παράδεισο. 5 Δέξου την Εξιλέωση και έχεις θεραπευτεί. 6 Η Εξιλέωση είναι ο Λόγος του Θεού. 7 Δέξου τον Λόγο Του και τι απομένει για να κάνει την ασθένεια εφικτή; 8 Δέξου τον Λόγο Του και κάθε θαύμα έχει πραγματοποιηθεί. 9 Το να συγχωρείς σημαίνει να θεραπεύεις. 10 Ο δάσκαλος του Θεού έχει δεχτεί ως μοναδική λειτουργία του την αποδοχή της Εξιλέωσης.11 Τι υπάρχει, λοιπόν, που δεν μπορεί να θεραπεύσει; 12 Ποιό θαύμα μπορεί να παρακρατηθεί από αυτόν;

Μ-22.2. Η πρόοδος του δασκάλου του Θεού μπορεί να είναι αργή ή γρήγορη, αναλόγως αν αναγνωρίζει την ιδιότητα της Εξιλέωσης να συμπεριλαμβάνει τα πάντα χωρίς εξαίρεση, ή προσωρινά εξαιρεί από Αυτήν κάποιους τομείς προβλημάτων. 2 Σε ορισμένες περιπτώσεις, γίνεται μια ξαφνική και πλήρης συνειδητοποίηση της απόλυτης εφαρμοσιμότητας του μαθήματος της Εξιλέωσης σε όλες τις καταστάσεις αλλά αυτό είναι σχετικά σπάνιο. 3 Ο δάσκαλος του Θεού μπορεί να έχει αποδεχτεί τη λειτουργία που του έχει δώσει ο Θεός πολύ πριν μάθει όλα όσα του επιφυλάσσει αυτή η αποδοχή του. 4 Το μόνο που είναι σίγουρο, είναι η κατάληξη. 5 Η αναγκαία συνειδητοποίηση της προϋπόθεσης της συμπερίληψης, μπορεί να τον βρει σε οποιοδήποτε σημείο της διαδρομής. 6 Αν φαίνεται μακρύς ο δρόμος, ας είναι ικανοποιημένος. 7 Έχει αποφασίσει για την κατεύθυνση που θέλει να ακολουθήσει. 8 Του ζητήθηκε κάτι περισσότερο; 9 Και εφόσον έχει κάνει αυτό που ήταν απαραίτητο, θα του στερούσε ο Θεός τα υπόλοιπα;

Μ-22.3 Ότι η συγχώρεση είναι θεραπεία, χρειάζεται να γίνει κατανοητό, αν είναι να σημειώσει πρόοδο ο δάσκαλος του Θεού. 2 Η ιδέα ότι το σώμα μπορεί να ασθενήσει αποτελεί κεντρική έννοια στο σύστημα σκέψης του εγώ. 3 Αυτή η σκέψη προσδίδει αυτονομία στο σώμα, το διαχωρίζει από τον νου, και διατηρεί την ιδέα της επίθεσης αλώβητη. 4 Εάν το σώμα μπορούσε να αρρωστήσει, η Εξιλέωση θα ήταν αδύνατη. 5 Ένα σώμα που μπορεί να διατάξει έναν νου να κάνει ό,τι νομίζει αυτό, απλά θα έπαιρνε τη θέση του Θεού και θα αποδείκνυε ότι η σωτηρία είναι ανέφικτη. 6 Τι θα απέμενε λοπόν να θεραπευτεί; 7 Το σώμα έχει γίνει άρχοντας του νου. 8 Πώς θα μπορούσε ο νους να επιστρέψει στο Άγιο Πνεύμα αν δεν φονευόταν το σώμα; 9 Και ποιός θα επιθυμούσε την σωτηρία με τέτοιο τίμημα;

Μ-22.4. Σίγουρα η ασθένεια δεν μοιάζει να είναι ζήτημα επιλογής. 2 Ούτε και θα πίστευε κανείς πραγματικά ότι θέλει να είναι άρρωστος. 3 Ίσως να μπορεί να δεχτεί την ιδέα σε θεωρητικό επίπεδο, όμως, στο επίπεδο του πώς αντιλαμβάνεται κανείς τόσο τον εαυτό του όσο και όλους τους άλλους, σπάνια μπορεί να την εφαρμόσει με συνέπεια σε κάθε συγκεκριμένη μορφή ασθένειας. 4 Ούτε είναι σε αυτό το επίπεδο που ο δάσκαλος του Θεού επικαλείται το θαύμα της θεραπείας. 5 Παραβλέπει *και* το νου *και* το σώμα, βλέποντας μόνο το πρόσωπο του Χριστού να λάμπει εμπρός του, διορθώνοντας όλα τα λάθη και θεραπεύοντας κάθε αντίληψη. 6 Η θεραπεία είναι το αποτέλεσμα της αναγνώρισης, από τον δάσκαλο του Θεού, ποιός είναι αυτός που χρειάζεται θεραπεία. 7 Αυτή η αναγνώριση δεν αναφέρεται κάπου συγκεκριμένα. 8 Ισχύει για όλα όσα δημιούργησε ο Θεός. 9 Και με αυτή την αναγνώριση, θεραπεύονται όλες οι ψευδαισθήσεις.

Μ-22.5. Όταν ένας δάσκαλος του Θεού αποτυγχάνει να θεραπεύσει, είναι επειδή έχει ξεχάσει Ποιός είναι. 2 Έτσι, η ασθένεια κάποιου άλλου γίνεται δική του. 3 Επιτρέποντας να συμβεί αυτό, έχει ταυτιστεί με το εγώ ενός άλλου και κατά συνέπεια τον έχει δει ως ένα σώμα. 4 Κάνοντάς το αυτό, έχει αρνηθεί να δεχτεί την Εξιλέωση για τον εαυτό του και βέβαια δεν μπορεί και να την προσφέρει εν ονόματι του Χριστού στον αδελφό του. 5 Ουσιαστικά, δεν θα είναι καθόλου σε θέση να αναγνωρίσει τον αδελφό του, διότι ο Πατέρας του δεν δημιούργησε σώματα κι' έτσι το μόνο που βλέπει στον αδελφό του είναι το μη πραγματικό. 6 Τα λάθη δεν διορθώνουν λάθη και η στρεβλωμένη αντίληψη δεν θεραπεύει. 7 Κάνε ένα βήμα πίσω τώρα, δάσκαλε του Θεού. 8 Έχεις κάνει λάθος. 9 Μην χαράζεις πορεία, γιατί έχεις χάσει το δρόμο. 10 Στρέψου γοργά προς τον Δάσκαλό σου και άφησε τον εαυτό σου να θεραπευτεί.

M-22.6.   Η Εξιλέωση προσφέρεται καθολικά. 2 Είναι εξίσου εφαρμόσιμη σε όλους τους ανθρώπους και σε όλες τις περιστάσεις. 3 Και μέσα της έχει τη δύναμη να θεραπεύει τους πάντες, από κάθε μορφή ασθένειας. 4 Το να μην το πιστεύει κάποιος αυτό, σημαίνει ότι αδικεί τον Θεό, και συνεπώς δεν έχει πίστη σε Αυτόν. 5 Κάποιος που είναι ασθενής, αντιλαμβάνεται τον εαυτό του ως διαχωρισμένο από τον Θεό. 6 Εσύ, θα ήθελες να τον βλέπεις ως διαχωρισμένο από σένα; 7 Αποστολή σου είναι να θεραπεύσεις την αίσθηση διαχωρισμού που τον κατέστησε ασθενή. 8 Η λειτουργία σου είναι να αναγνωρίσεις για λογαριασμό του ότι αυτό που πιστεύει για τον εαυτό του δεν είναι η αλήθεια. 9 Η δική σου συγχώρεση είναι που πρέπει να του το δείξει αυτό. 10 Η θεραπεία είναι πολύ απλή. 11 Η Εξιλέωση λαμβάνεται και προσφέρεται. 12 Όταν έχει ληφθεί, πρέπει να γίνει αποδεκτή. 13 Η θεραπεία, λοιπόν, έγκειται στην αποδοχή. 14 Όλα τα άλλα πρέπει να προκύπτουν από αυτή και μόνο τη λειτουργία.

M-22.7. Ποιός μπορεί να περιορίσει τη δύναμη του Ίδιου του Θεού; 2 Άρα και ποιός μπορεί να καθορίσει το ποιός μπορεί να θεραπευτεί και από ποιά ασθένεια, και τι πρέπει να εξαιρεθεί από τη δύναμη συγχώρεσης του Θεού; 3 Αυτό πραγματικά είναι παραφροσύνη. 4 Δεν είναι αρμοδιότητα των δασκάλων του Θεού να Τον περιορίζουν, γιατί δεν είναι αρμοδιότητά τους να κρίνουν τον Υιό Του. 5 Και το να κρίνουν τον Υιό Του ισοδυναμεί με το να περιορίζουν τον Πατέρα. 6 Και τα δυο είναι εξίσου χωρίς νόημα. 7 Ωστόσο, αυτό δεν θα γίνει κατανοητό έως ότου ο δάσκαλος του Θεού αναγνωρίσει ότι πρόκειται για το ίδιο λάθος με διαφορετική μορφή. 8 Εδώ είναι που λαμβάνει την Εξιλέωση, επειδή αποδεχόμενος τον Υιό του Θεού όπως Αυτός τον δημιούργησε, αποσύρει την κρίση του από πάνω του. 9 Δεν στέκει πια χωριστά από το Θεό, καθορίζοντας που θα έπρεπε να δοθεί η θεραπεία και που να μη δοθεί. 10 Τώρα μπορεί, μαζί με το Θεό, να πει: "Αυτός είναι ο αγαπημένος μου Υιός, ο οποίος δημιουργήθηκε τέλειος και έτσι θα είναι παντοτεινά."

23. ΕΧΕΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΚΑΠΟΙΟ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟ ΡΟΛΟ ΣΤΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ;

M-23.1. Τα δώρα του Θεού σπανίως μπορούν να ληφθούν απευθείας. 2 Σ' αυτόν τον κόσμο, ακόμα και οι πιο προχωρημένοι δάσκαλοι του Θεού υποκύπτουν στον πειρασμό. 3 Θα ήταν άραγε δίκαιο αν, γι' αυτό τον λόγο, οι μαθητές τους αποκλείονταν από την θεραπεία; 4 Η Βίβλος λέει, "Ζήτα εν ονόματι του Ιησού Χριστού." 5 Αυτό, άραγε, είναι απλά μια επίκληση στη μαγεία; 6 Ένα όνομα δεν θεραπεύει, ούτε και μια επίκληση επιστρατεύει κάποια ιδιαίτερη δύναμη. 7 Τι σημαίνει να επικαλείται κάποιος τον Ιησού Χριστό; 8 Τι εξασφαλίζει η επίκληση του ονόματός του; 9 Γιατί η έκκληση προς αυτόν είναι μέρος της θεραπείας;

M-23.2. Έχουμε πει επανειλημμένα ότι κάποιος ο οποίος έχει αποδεχθεί πλήρως την Εξιλέωση για τον εαυτό του, μπορεί να θεραπεύσει τον κόσμο. 2 Πράγματι, το έχει ήδη κάνει. 3 Ο πειρασμός μπορεί να επανεμφανίζεται στους άλλους, σε Αυτόν όμως, ποτέ. 4 Τώρα πια είναι ο αναστημένος Υιός του Θεού. 5 Έχει νικήσει τον θάνατο επειδή έχει αποδεχθεί την ζωή. 6 Έχει αναγνωρίσει τον εαυτό του όπως τον δημιούργησε ο Θεός και κάνοντάς το αυτό, εχει αναγνωρίσει ως μέρος του εαυτού του κάθε ζωντανό ον. 7 Τώρα η δύναμή του δεν έχει όρια, επειδή πρόκειται για την δύναμη του Θεού. 8 Κι' έτσι το όνομά του έχει γίνει το Όνομα του Θεού, επειδή δεν βλέπει πια τον εαυτό του διαχωρισμένο από Αυτόν.

M-23.3. Τι σημαίνει αυτό για σένα; 2 Σημαίνει ότι ενθυμούμενος τον Ιησού, θυμάσαι τον Θεό. 3 Σ' αυτόν βρίσκεται ολόκληρη η σχέση του Υιού με τον Πατέρα. 4 Η θέση του Ιησού στην υιότητα είναι και δική σου, και η ολοκληρωμένη γνώση του εγγυάται την επιτυχία σου. 5 Εξακολουθεί άραγε να είναι διαθέσιμος για να βοηθήσει; 6 Τι είπε σχετικά με αυτό; 7 Θυμίσου τις υποσχέσεις του, και ρώτα τον εαυτό σου ειλικρινά αν υπάρχει πιθανότητα να αμελήσει να τις τηρήσει. 8 Μπορεί ο Θεός

να απογοητεύσει τον Υιό Του; 9 Και μπορεί κάποιος που είναι ένωμένος με τον Θεό να διαφέρει από Αυτόν; 10 Αυτός που υπερβαίνει το σώμα, έχει ξεπεράσει τους περιορισμούς. 11 Θα μπορούσε ο άριστος δάσκαλος να μην είναι διαθέσιμος γι' αυτούς που τον ακολουθούν;

Μ-23.4. Αυτό καθεαυτό το όνομα του Ιησού Χριστού δεν είναι παρά ένα σύμβολο. 2 Αντιπροσωπεύει όμως μια αγάπη που δεν είναι αυτού του κόσμου. 3 Είναι ένα σύμβολο το οποίο αντικαθιστά αξιόπιστα το πλήθος των ονομάτων όλων των θεών στους οποίους προσεύχεσαι. 4 Γίνεται το λαμπερό σύμβολο του Λόγου του Θεού, τόσο κοντινό σ' αυτό που αντιπροσωπεύει, που η μεταξύ τους διαφορά εξαφανίζεται τη στιγμή που θα θυμηθείς το όνομα. 5 Το να θυμάσαι το όνομα του Ιησού σημαίνει να ευχαριστείς για όλα τα δώρα που σου έχει δώσει ο Θεός. 6 Και η ευγνωμοσύνη προς το Θεό γίνεται ο τρόπος με τον οποίο Τον θυμάσαι, γιατί η αγάπη δε μπορεί παρά να είναι το επακόλουθο μιάς καρδιάς που ευγνωμονεί και ενός νου που αποδίδει ευχαριστίες. 7 Ο Θεός εισέρχεται εύκολα, γιατί αυτές είναι οι πραγματικά κατάλληλες συνθήκες για την επιστροφή σου στο σπίτι σου.

Μ-23.5. Ο Ιησούς έχει ανοίξει το δρόμο. 2 Γιατί δεν θα του ήσουν ευγνώμων; 3 Έχει ζητήσει αγάπη, αλλά μόνο για να μπορεί να τη δώσει σε σένα. 4 Δεν αγαπάς τον εαυτό σου. 5 Αλλά στα μάτια του, η ομορφιά σου είναι τόσο πλήρης και αψεγάδιαστη που μέσα της βλέπει μια αντανάκλαση του Πατέρα του. 6 Γίνεσαι το σύμβολο του Πατέρα του εδώ στη γη. 7 Προσβλέπει σε σένα για να βρει ελπίδα, γιατί δεν βλέπει σε σένα κανένα περιορισμό και καμιά κηλίδα να αμαυρώνει την όμορφη τελειότητά σου. 8 Στα μάτια του η Χριστική όραση λάμπει με τέλεια σταθερότητα. 9 Έχει παραμείνει μαζί σου. 10 Δεν θα ήθελες να μάθεις το μάθημα της σωτηρίας μέσα από τη δική του γνώση; 11 Γιατί θα επέλεγες να ξεκινήσεις από την αρχή, όταν αυτός έχει κάνει το ταξίδι για λογαριασμό σου;

Μ-23.6. Κανείς στη γη δεν μπορεί να συλλάβει τι είναι ο Παράδεισος, ή ποιά είναι η αληθινή σημασία του μοναδικού Δημιουργού του. 2 Κι' όμως, έχουμε μάρτυρες. 3 Αυτούς θα έπρεπε να επικαλείται η σοφία. 4 Έχουν υπάρξει κάποιοι που η γνώση τους υπερβαίνει κατά πολύ αυτό που εμείς μπορούμε να μάθουμε. 5 Ούτε θα θέλαμε να διδάξουμε τους περιορισμούς που εμείς έχουμε βάλει στους εαυτούς μας. 6 Κανένας από όσους έχουν γίνει αληθινοί και αφοσιωμένοι δάσκαλοι του Θεού δεν ξεχνά τους αδελφούς του. 7 Όμως αυτό που μπορεί να τους προσφέρει περιορίζεται από αυτό που μαθαίνει ο ίδιος. 8 Ας στραφείς λοιπόν σε κάποιον που έβαλε στην άκρη κάθε περιορισμό, και προχώρησε πιο πέρα από το απώτατο επίπεδο γνώσης. 9 Θα σε πάρει μαζί του, επειδή δεν πήγε μόνος του. 10 Και εσύ ήσουν μαζί του τότε, όπως και τώρα είσαι.

Μ-23.7. Αυτό το πρόγραμμα μαθημάτων προήλθε από αυτόν γιατί τα λόγια του σε προσέγγισαν σε μια γλώσσα που μπορείς να αγαπήσεις και να καταλάβεις. 2 Υπάρχουν άραγε άλλοι δάσκαλοι που να μπορούν να δείξουν το δρόμο σε εκείνους που μιλούν διαφορετικές γλώσσες και ελκύονται απο διαφορετικά σύμβολα; 3 Σίγουρα υπάρχουν. 4 Θα άφηνε ο Θεός οποιονδήποτε που βρίσκεται σε δύσκολη στιγμή χωρίς άμεση βοήθεια - δηλαδή χωρίς έναν σωτήρα που να μπορεί να συμβολίζει Αυτόν τον Ίδιο; 5 Ωστόσο, χρειαζόμαστε ένα πολύπλευρο πρόγραμμα μαθημάτων, όχι επειδή υπάρχουν διαφορές στο περιεχόμενο, αλλά επειδή τα σύμβολα χρειάζεται να μετασχηματίζονται και ν' αλλάζουν για να ταιριάζουν στις ανάγκες. 6 Ο Ιησούς ήρθε για να ικανοποιήσει τη δική σου ανάγκη. 7 Σε Αυτόν θα βρεις την απάντηση του Θεού. 8 Δίδαξε, λοιπόν, μαζί του, επειδή αυτός είναι μαζί σου· είναι πάντοτε εδώ.

24. ΥΠΑΡΧΕΙ Η ΜΕΤΕΝΣΑΡΚΩΣΗ;

Μ-24.1. Με την απόλυτη έννοια, η μετενσάρκωση είναι αδύνατη. 2 Δεν υπάρχει παρελθόν ή μέλλον, και η ιδέα της γέννησης σ' ένα σώμα δεν έχει νόημα, είτε μια είτε πολλές φορές. 3 Οπότε, η

μετενσάρκωση δεν μπορεί να ισχύει με καμια πραγματική έννοια. 4 Η μόνη μας ερώτηση θα έπρεπε να είναι, “είναι η ιδέα της μετενσάρκωσης χρήσιμη”; 5 Και αυτό, βέβαια, εξαρτάται από τη χρήση της. 6 Εαν χρησιμοποιείται για να ενδυναμώσει τη συνειδητοποίηση ότι η ζωή είναι από τη φύση της αιώνια, είναι πράγματι χρήσιμη. 7 Οποιαδήποτε άλλη ερώτηση σχετικά με την μετενσάρκωση, είναι άραγε πραγματικά χρήσιμη στο να φωτίσει το δρόμο; 8 Όπως και πολλές άλλες πεποιθήσεις, μπορεί να χρησιμοποιηθεί με οδυνηρά λανθασμένο τρόπο. 9 Στην καλύτερη περίπτωση, μια τέτοια κατάχρηση προσφέρει προσκόλληση και ίσως και αλαζονεία για το παρελθόν. 10 Στη χειρότερη περίπτωση, προκαλεί αδράνεια στο παρόν. 11 Ανάμεσα σ΄αυτά τα δυο άκρα, πολλά είδη τρέλας είναι πιθανά.

M-24.2. Ούτως η άλλως, το πρόβλημα που πρέπει να αντιμετωπισθεί *τώρα*, δεν είναι η μετενσάρκωση. 2 Σε περίπτωση που ήταν υπεύθυνη για κάποιες από τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει κάποιος τώρα, η αποστολή του θα ήταν μόνο να ελευθερωθεί απ' αυτές τις δυσκολίες τώρα. 3 Εαν αυτός βάζει τις βάσεις για μια μέλλουσα ζωή, εξακολουθεί να ισχύει ότι μόνο τώρα μπορεί να βρει λύση για τη σωτηρία του. 4 Ίσως κάποιοι βρίσκουν μια παρηγοριά σ' αυτήν την ιδέα, και εφόσον τους εμψυχώνει, η αξία της είναι αυταπόδεικτη.

5 Παρόλα αυτά, είναι βέβαιο ότι ο δρόμος για τη σωτηρία μπορεί να βρεθεί και από αυτούς που πιστεύουν στη μετενσάρκωση, και από αυτούς που δεν πιστεύουν. 6 Επομένως, η ιδέα δεν μπορεί να θεωρηθεί ζωτικής σημασίας για το πρόγραμμα μαθημάτων. 7 Πάντοτε υπάρχει ένας κίνδυνος στο να βλέπουμε το παρόν με βάση το παρελθόν. 8 Και πάντοτε υπάρχει κάτι θετικό σε οποιαδήποτε σκέψη δυναμώνει την ιδέα ότι η ζωή και το σώμα δεν ταυτίζονται.

M-24.3. Για το σκοπό μας, δεν θα ήταν χρήσιμο να πάρουμε μια συγκεκριμένη θέση στο ζήτημα της μετενσάρκωσης. 2 Ένας δάσκαλος του Θεού θα έπρεπε να είναι το ίδιο πρόθυμος να βοηθήσει αυτούς που πιστεύουν σ' αυτήν, όσο και εκείνους που δεν πιστεύουν. 3 Αν ήταν απαραίτητο να πάρει σαφή θέση, αυτό απλά θα περιόριζε την χρησιμότητά του, καθώς και τη δική του ελευθερία αποφάσεων. 4 Το πρόγραμμα μαθημάτων μας δεν ασχολείται με ιδέες που δεν είναι αποδεκτές σε οποιονδήποτε, ανεξάρτητα από τις τυπικές πεποιθήσεις του. 5 Το να έχει να αντιμετωπίσει το εγώ του, είναι ήδη αρκετό, και δεν θα ήταν σοφό να προσθέτει δογματικές αντιπαραθέσεις στο φορτίο του. 6 Ούτε θα παρουσίαζε κάποιο πλεονέκτημα η εκ μέρους του πρόωρη αποδοχή του προγράμματος μαθημάτων, απλά και μόνο γιατί υποστηρίζουν μια προϋπάρχουσα πεποίθησή του.

M-24.4. Είναι δύσκολο να τονιστεί αρκετά ότι αυτό το πρόγραμμα μαθημάτων στοχεύει σε μια πλήρη αντιτροφή του τρόπου σκέψης. 2 Όταν αυτό έχει τελικά επιτευχθεί, ζητήματα όπως η εγκυρότητα της μετενσάρκωσης δεν έχουν πια νόημα. 3 Μέχρι εκείνη τη στιγμή, πιθανότατα θα είναι απλώς αμφιλεγόμενα. 4 Επομένως, ο δάσκαλος του Θεού είναι φρόνιμο να απέχει από τέτοια ερωτήματα, γιατί έχει πολλά να διδάξει και να μάθει, εκτός από αυτά. 5 Θα έπρεπε και να μάθει και να διδάξει ότι τα θεωρητικά ζητήματα δεν κάνουν άλλο από το να σπαταλούν χρόνο, στερώντας τον από τον καθορισμένο σκοπό του. 6 Σε περίπτωση που οποιαδήποτε ιδέα ή πεποίθηση έχει μια χρήσιμη διάσταση, θα ενημερωθεί γι' αυτό. 7 Επίσης, θα ενημερωθεί για το πως να τις χρησιμοποιήσει. 8 Τι περισσότερο χρειάζεται να ξέρει;

M-24.5. Αραγε, αυτό σημαίνει ότι ο δάσκαλος του Θεού δεν θα έπρεπε να πιστεύει ο ίδιος στη μετενσάρκωση, ή ότι δεν θα έπρεπε να την συζητά με άλλους που πιστεύουν σ' αυτήν; 2 Η απάντηση είναι, κάθε άλλο! 3 Εαν ο ίδιος πιστεύει στη μετενσάρκωση, θα ήταν λάθος του να αποκυρήξει την πεποίθησή του εκτός εαν του το συνιστούσε ο εσωτερικός του Δάσκαλος. 4 Και αυτό είναι πολύ απίθανο. 5 Θα μπορούσε να ειδοποιηθεί ότι χρησιμοποιεί λανθασμένα την πεποίθηση με κάποιο τρόπο που βλάπτει την εξέλιξη του μαθητή του ή την δική του. 6 Σ' αυτή την περίπτωση, θα του συστηνόταν επανερμηνεία, γιατί είναι απαραίτητη. 7 Όλο που χρειάζεται να αναγνωρισθεί, παρόλα

αυτά, είναι ότι η γέννηση δεν ήταν η αρχή, και ο θάνατος δεν είναι το τέλος. 8 Αλλά ούτε καν αυτό δεν απαιτείται από τον αρχάριο. 9 Χρειάζεται μόνο και μόνο να αποδεχθεί την ιδέα ότι αυτά που γνωρίζει, δεν είναι απαραιτήτως όλα όσα υπάρχουν για να μάθει. 10 Το ταξίδι του έχει αρχίσει.

M-24.6. Αυτό που τονίζουν αυτά τα μαθήματα παραμένει πάντα το ίδιο: τώρα είναι η στιγμή που σου προσφέρεται η τέλεια σωτηρία, και τώρα είναι η στιγμή που μπορείς να την αποδεχθείς. 2 Αυτή εξακολουθεί να είναι η μόνη σου ευθύνη. Η Εξιλέωση θα μπορούσε να αντιστοιχιστεί με την πλήρη απόδραση από το παρελθόν και την απόλυτη έλλειψη ενδιαφέροντος για το μέλλον. 4 Ο Παράδεισος είναι εδώ. 5 Δεν υπάρχει πουθενά αλλού. 6 Ο Παράδεισος είναι τώρα. 7 Δεν υπάρχει άλλη χρονική στιγμή. 8 Καμιά διδασκαλία που δεν οδηγεί σ' αυτό δεν αφορά του δασκάλους του Θεού. 9 Όλες οι πεποιθήσεις, αν ερμηνευθούν σωστά, αυτό υποδεικνύουν. 10 Με αυτήν την έννοια, μπορεί να ειπωθεί ότι η αλήθεια τους έγκειται στην χρησιμότητά τους. 11 Κάθε πεποίθηση που οδηγεί στην πρόοδο θα έπρεπε να τιμάται. 12 Αυτό είναι το μοναδικό κριτήριο που απαιτούν αυτά τα μαθήματα. 13. Τίποτα παραπάνω από αυτό δεν χρειάζεται.

25. ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΘΥΜΗΤΕΣ ΟΙ ΨΥΧΙΚΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ;

M-25.1. Η απάντηση σ' αυτή την ερώτηση μοιάζει πολύ με την προηγούμενη. 2 Βέβαια, "αφύσικες" δυνάμεις δεν υπάρχουν, και το να κατασκευάζει κανεις μια δύναμη που δεν υπάρχει προφανώς είναι απλά μια επίκληση στη μαγεία. 3 Ωστόσο, είναι εξίσου προφανές ότι κάθε ανθρωπος έχει πολλές ικανότητες των οποίων δεν έχει επίγνωση. 4 Καθώς αυξάνεται η επίγνωσή του, κάλλιστα μπορεί να αναπτύξει ικανότητες που θα του φαίνονται ιδιαίτερα εντυπωσιακές. 5 Παρόλα αυτά, τίποτα από ό,τι μπορεί να κάνει δεν μπορεί καν να συγκριθεί με τη μεγαλειώδη έκπληξη που θα νιώσει ενθυμούμενος Ποιός είναι. 6 Ας είναι στραμμένη λοιπόν όλη η μάθησή του και κάθε προσπάθειά του προς αυτή τη μια μεγάλη τελική έκπληξη, και δεν θα ικανοποιείται καθυστερώντας με τις μικρές εκπλήξεις που μπορεί να του προκύπτουν στο δρόμο.

M-25.2. Σίγουρα υπάρχουν πολλές "ψυχικές" δυνάμεις που ευθυγραμμίζονται απόλυτα με αυτά τα μαθήματα. 2 Η επικοινωνία δεν περιορίζεται στο μικρό εύρος καναλιών που ο κόσμος αναγνωρίζει. 3 Εαν περιοριζόταν, η προσπάθεια να διδαχθεί η σωτηρία δεν θα είχε πολύ νόημα. 4 Θα ήταν αδύνατον να διδαχθεί. 5 Τα όρια που ο κόσμος βάζει στην επικοινωνία είναι τα κύρια εμπόδια στην εμπειρία της άμεσης επικοινωνίας με το Άγιο Πνεύμα, το Οποίο είναι πάντοτε Παρόν, και η Φωνή Του πάντα διαθέσιμη – γι' αυτούς που ακούν, όμως. 6 Αυτά τα όρια τίθενται λόγω φόβου, επειδή χωρίς αυτά, τα τείχη που περιβάλλουν όλα τα διαχωρισμένα μέρη του κόσμου θα κατέρρεαν στο άκουσμα του ιερού ήχου της Φωνής Του. 7 Όποιος ξεπερνά αυτά τα όρια με οποιοδήποτε τρόπο, απλά πλησιάζει περισσότερο στην αληθινή του φύση. 8 Δεν κάνει κάτι το ιδιαίτερο, ούτε υπάρχει κάτι το μαγικό στα επιτεύγματά του.

M-25.3. Οι φαινομενικά νέες ικανότητες που μπορεί να εκδηλώνονται καθώς προχωρά, μπορούν να είναι πολύ χρήσιμες. 2 Προσφερόμενες στο Άγιο Πνεύμα και χρησιμοποιούμενες με την καθοδήγησή Του, αποτελούν πολύτιμα διδακτικά μέσα. 3 Κάτω από αυτό το πρίσμα, το ερώτημα για το πως προκύπτουν είναι ασήμαντο. 4 Το μόνο κριτήριο που έχει σημασία είναι το πως χρησιμοποιούνται. 5 Εάν κάποιος τις εκλάβει ως αυτοσκοπό, αυτό θα καθυστερήσει την πρόοδό του. 6 Ούτε και η αξία τους έγκειται στο να αποδεικνύουν κάτι, όπως επιτεύγματα του παρελθόντος, ασυνήθιστο συντονισμό με το "αόρατο", ή "ειδικές" εύνοιες από τον Θεό. 7 Ο Θεός δεν κάνει ιδιαίτερα χατήρια, και κανείς δεν κατέχει δυνάμεις που να μην είναι διαθέσιμες στον κάθε ένα. 8 Μόνο με μαγικά τεχνάσματα "επιδεικνύονται" οι ιδιαίτερες δυνάμεις .

M-25.4. Όταν κάτι είναι γνήσιο δεν χρησιμοποιείται για εξαπάτηση. 2 Το Άγιο Πνεύμα είναι ανίκανο

να εξαπατήσει, γι' αυτό και μπορεί να χρησιμοποιεί μόνο αυθεντικές ικανότητες. 3 Ό,τι χρησιμοποιείται για μαγεία, Του είναι άχρηστο. 4 Αλλά και ό,τι χρησιμοποιεί το Άγιο Πνεύμα, δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για μαγεία. 5 Ωστόσο, οι ασυνήθιστες ικανότητες έχουν μια ιδιάζουσα γοητεία η οποία μπορεί να είναι περίεργα δελεαστική. 6 Σε αυτές τις ικανότητες υπάρχουν θετικά στοιχεία που το Αγιο Πνεύμα τα θέλει και τα χρειάζεται. 7 Το εγώ όμως βλέπει σε αυτά ακριβώς τα πλεονεκτήματα μια ευκαιρία να δοξάσει τον εαυτό του. 8 Και είναι πράγματι τραγικό, τα θετικά στοιχεία να μετατρέπονται σε αδυναμίες. 9 Όμως, αυτό που δεν προσφέρεται στο Άγιο Πνεύμα, αναγκαστικά προσφέρεται στην αδυναμία, επειδή ό,τι παρακρατείται από την αγάπη δίνεται στο φόβο, οπότε και θα προκαλεί φόβο.

Μ-25.5. Ακόμα και εκείνοι που δεν προσδίδουν πια αξία στα υλικά πράγματα του κόσμου μπορεί να εξακολουθούν να εξαπατώνται από τις "ψυχικές" δυνάμεις. 2 Καθώς η επένδυση στα υλικά δώρα του κόσμου έχει αποσυρθεί, το εγώ έχει απειληθεί σοβαρά. 3 Ίσως όμως είναι ακόμα αρκετά δυνατό ώστε να ανασυνταχθεί κάτω από αυτόν τον πειρασμό για να ξανακερδίσει δύναμη με δόλιο τρόπο. 4 Πολλοί δεν αντιλαμβάνονται εγκαίρως την άμυνα του εγώ σ' αυτή την περίπτωση, παρόλο που δεν είναι και τόσο περίτεχνη. 5. Όμως, αν υπάρχει μια εναπομένουσα επιθυμία για αυταπάτη, τότε αυτή διευκολύνεται. 6 Τώρα η "δύναμη" δεν είναι πλέον μια αυθεντική ικανότητα, και δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί αξιόπιστα. 7 Είναι σχεδόν αναπόφευκτο, εκτός κι αν το άτομο αλλάξει γνώμη σχετικά με το σκοπό της, ότι θα υποστηρίζει την αμφίβολη εντιμότητα της "δύναμής" του αυξάνοντας την αυτοεξαπάτησή του.

Μ-25.6. Κάθε ικανότητα που αναπτύσσει κάποιος, έχει τη δυνατότητα να προσφέρει καλό. 2 Σ' αυτό δεν υπάρχει εξαίρεση. 3 Και όσο πιο ασυνήθιστη και απρόσμενη είναι αυτή η δύναμη, τόσο μεγαλύτερη είναι και η δυνητική χρησιμότητά της. 4 Η Σωτηρία έχει ανάγκη κάθε ικανότητα, επειδή ό,τι θα ήθελε να καταστρέψει ο κόσμος, το Άγιο Πνεύμα θα ήθελε να το αποκαταστήσει. 5 Οι "ψυχικές" δυνάμεις έχουν χρησιμοποιηθεί για επίκληση του διαβόλου, πράγμα που απλά σημαίνει την ισχυροποίηση του εγώ. 6 Κι' όμως σ΄αυτές βρίσκεται επίσης ένα σπουδαίο κανάλι ελπίδας και θεραπείας στην υπηρεσία του Αγίου Πνεύματος. 7 Όσοι έχουν αναπτύξει "ψυχικές" δυνάμεις απλά έχουν επιτρέψει να αρθούν κάποιοι από τους περιορισμούς που είχαν βάλει στον νου τους. 8 Αν όμως χρησιμοποιούν την αυξημένη ελευθερία τους για να φυλακιστούν περισσότερο, δεν κάνουν άλλο από το να βάζουν ακόμα μεγαλύτερους περιορισμούς στους εαυτούς τους. 9 Το Άγιο Πνεύμα χρειάζεται αυτά τα δώρα, και εκείνοι που τα προσφέρουν αποκλειστικά σε Αυτό, πορεύονται με την ευγνωμοσύνη του Χριστού στις καρδιές τους, και με το άγιο βλέμμα Του να τους ακολουθεί.

26. ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΤΕΙ ΑΠΕΥΘΕΙΑΣ Ο ΘΕΟΣ;

Μ-26.1. Ο Θεός πράγματι μπορεί να προσεγγιστεί απευθείας, γιατί δεν υπάρχει απόσταση ανάμεσα σ' Αυτόν και τον Υιό Του. 2 Η επίγνωσή Του βρίσκεται στη μνήμη όλων, και ο Λόγος Του είναι καταγεγραμμένος στην καρδιά όλων. 3 Ωστόσο, αυτή η επίγνωση και αυτή η μνήμη μπορούν να διαβούν το κατώφλι της συνειδητοποίησης μόνον όταν έχουν απομακρυνθεί όλα τα εμπόδια της αλήθειας. 4 Για πόσους ισχύει αυτό άραγε; 5 Εδώ, λοιπόν, βρίσκεται ο ρόλος των δασκάλων του Θεού. 6 Ούτε και αυτοί δεν έχουν ακόμα αποκτήσει την αναγκαία κατανόηση, έχουν όμως ενωθεί με κάποιους άλλους. 7 Αυτή η ένωση είναι που τους ξεχωρίζει από τον κόσμο. 7 Και αυτή είναι που επιτρέπει και σε άλλους να εγκαταλείψουν τον κόσμο, μαζί τους. 8 Μόνοι τους δεν είναι τίποτα. 10 Αλλά στην ένωσή τους βρίσκεται η δύναμη του Θεού.

Μ-26.2. Υπάρχουν κάποιοι που έχουν έλθει σε άμεση επαφή με τον Θεό, ελεύθεροι από κάθε ίχνος περιορισμού αυτού του κόσμου, και ενθυμούμενοι τέλεια την Ταυτότητά τους. 2 Αυτοί μπορούν να ονομαστούν Δάσκαλοι των δασκάλων επειδή, μολονότι δεν είναι πλέον ορατοί, παρόλα αυτά μπορεί

να γίνει επίκληση της εικόνας τους. 3 Και θα εμφανιστούν όταν και όπου χρειάζονται. 4 Σε εκείνους που θα τρόμαζαν από εμφανίσεις αυτού του είδους, προσφέρουν τις ιδέες τους. 5 Κανείς δεν μπορεί να τους επικαλεσθεί μάταια. 6 Ούτε υπάρχει κάποιος που να μην τον έχουν στην επίγνωσή τους. 7 Τους είναι γνωστές όλες οι ανάγκες, και έχουν αναγνωρίσει όλα τα λάθη και τα έχουν παραβλέψει. 8 Θα έρθει η στιγμή που αυτό θα γίνει κατανοητό. 9 Στο μεταξύ, προσφέρουν όλα τα δώρα τους στους δασκάλους του Θεού που στρέφονται προς αυτούς για βοήθεια, ζητώντας το κάθε τι στο όνομά τους και μόνο.

Μ-26.3. Μερικές φορές ένας δάσκαλος του Θεού μπορεί να έχει μια σύντομη εμπειρία άμεσης ένωσης με τον Θεό. 2 Σε αυτόν τον κόσμο είναι σχεδόν αδύνατον να έχει διάρκεια αυτή η κατάσταση. 3 Ίσως, μπορεί να κερδηθεί ύστερα από πολλή αφοσίωση και προσήλωση και κατόπιν να διατηρηθεί για τον περισσότερο καιρό που θα βρίσκεται στη γη. 4 Αυτό όμως είναι τόσο σπάνιο που δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ρεαλιστικός στόχος. 5 Εάν συμβεί, καλώς. 6 Εάν δεν συμβεί, επίσης καλώς. 7 Κάθε κατάσταση αυτού του κόσμου δεν μπορεί παρά να είναι ψευδαισθητική. 8 Εάν ο Θεός προσεγγιζόταν απευθείας και αυτή η κατάσταση συνείδησης παρατεινόταν, το σώμα δεν θα μπορούσε να διατηρηθεί για πολύ. 9 Αυτοί που έχουν εγκαταλείψει το σώμα απλά και μόνο για να επεκτείνουν τη χρησιμότητά τους προς εκείνους που μένουν πίσω είναι πράγματικά λίγοι. 10 Και χρειάζονται βοηθούς που είναι ακόμα δέσμιοι και σε κατάσταση ύπνου, ώστε με τη δική τους αφύπνιση να μπορεί να ακουστεί η Φωνή του Θεού.

Μ-26.4. Μην απελπίζεσαι, λοιπόν, εξαιτίας των περιορισμών. 2 Η λειτουργία σου είναι να ξεφύγεις από αυτούς αλλά όχι να υπάρχεις χωρίς αυτούς. 3 Εάν θα ήθελες να σε ακούσουν αυτοί που υποφέρουν, χρειάζεται να μιλάς την γλώσσα τους. 4 Για να μπορείς να είσαι σωτήρας, χρειάζεται να καταλαβαίνεις από τι χρειάζεται να αποδράσει κάποιος. 5 Η σωτηρία δεν είναι θεωρητική. 6 Δες το πρόβλημα, ζήτα την λύση του και κατόπιν δέξου την όταν έλθει. 7 Η έλευσή της δεν θα αργήσει. 8 Θα σου παρασχεθεί όλη η βοήθεια που είσαι σε θέση να δεχτείς και δεν θα μείνει ακάλυπτη ούτε μια ανάγκη σου. 9 Ας μην ανησυχούμε λοιπόν για στόχους για τους οποίους δεν είσαι έτοιμος. 10 Ο Θεός σε καθοδηγεί και σε καλωσορίζει. 11 Τι παραπάνω θα μπορούσες να επιθυμείς, όταν αυτό είναι όλο που χρειάζεσαι;

27. ΤΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ;

Μ-27.1. Ο θάνατος είναι το κεντρικό όνειρο από όπου πηγάζουν όλες οι ψευδαισθήσεις. 2 Δεν είναι τρέλα να σκέφτεσαι ότι η ζωή είναι το να γεννηθείς, να γεράσεις, να χάσεις τη ζωτικότητά σου και στο τέλος να πεθάνεις; 3 Την έχουμε ξανακάνει αυτή την ερώτηση, αλλά τώρα χρειάζεται να την εξετάσουμε πιο προσεκτικά. 4 Πρόκειται για τη σταθερή και αμετάβλητη πεποίθηση του κόσμου σύμφωνα με την οποία τα πάντα σ΄ αυτόν τον κόσμο γεννιούνται μόνο για να πεθάνουν. 5 Αυτό θεωρείται ως "ο τρόπος λειτουργίας της φύσης", ο οποίος δεν πρέπει να αμφισβητείται αλλά να γίνεται αποδεκτός ως "φυσικός νόμος" της ζωής. 6 Το κυκλικό, το μεταβαλλόμενο και το αβέβαιο· το αναξιόπιστο και το ασταθές, η προδιαγεγραμμένη ακμή και παρακμή – όλα αυτά θεωρούνται Θέλημα του Θεού. 7 Και κανείς δεν ρωτά αν θα μπορούσε να το θέλει αυτό ένας καλοκάγαθος Δημιουργός.

Μ-27.2. Με βάση αυτή την αντίληψη για το σύμπαν, δηλαδή ότι έτσι το δημιούργησε ο Θεός, θα ήταν αδύνατο να Τον θεωρεί κανείς στοργικό. 2 Γιατί κάποιος που έχει αποφασίσει ότι τα πάντα χάνονται, καταλήγοντας να γίνουν σκόνη και απογοήτευση και απόγνωση, δεν μπορεί παρα να προκαλεί φόβο. 3 Κρατά την ασήμαντη ζωή σου στο χέρι του από μια κλωστή, έτοιμος να την σπάσει δίχως να λυπηθεί ή να νοιαστεί, μπορεί σήμερα κιόλας. 4 Αλλά κι αν δεν το κάνει σήμερα, το τέλος είναι βέβαιο. 5 Όποιος αγαπά έναν τέτοιο θεό δεν γνωρίζει την αγάπη, γιατί έχει αρνηθεί ότι

η ζωή είναι αληθινή. 6 Ο θάνατος έχει γίνει το σύμβολο της ζωής. 7 Ο κόσμος του είναι ένα πεδίο μάχης, όπου οι αντιθέσεις βασιλεύουν και διεξάγουν έναν ατελείωτο πόλεμο. 8 Όπου υπάρχει θάνατος η ειρήνη είναι ανέφικτη.

M-27.3. Ο θάνατος είναι το σύμβολο του φόβου του Θεού. 2 Η Αγάπη Του συγκαλύπτεται μέσα σε αυτή την ιδέα, που την κρύβει από την επίγνωση σαν ασπίδα που έχει υψωθεί για να κρύψει τον ήλιο. 3 Η μακαβριότητα του συμβόλου αρκεί για να δείξει ότι δεν γίνεται να συνυπάρχει με τον Θεό. 4 Ο θάνατος συντηρεί μια εικόνα στην οποία ο Υιος του Θεού "ενταφιάζεται" στην αγκαλιά του αφανισμού, όπου περιμένουν να τον υποδεχθούν τα σκουλήκια και όπου θα διατηρηθεί για λίγο ακόμα, μέχρι την τελειωτική καταστροφή του. 5 Αλλά και τα σκουλήκια είναι επίσης καταδικασμένα να αφανιστούν. 6 Και, με αυτό το σκεπτικό, τα πάντα ζουν εξαιτίας του θανάτου. 7 Ο «νόμος της ζωής» της φύσης είναι να καταβροχθίζει. 8 Ο Θεός είναι παράφρων και μόνο ο φόβος είναι αληθινός.

M-27.4. Η παράξενη πεποίθηση ότι υπάρχει ένα κομάτι των όντων που πεθαίνουν το οποίο μπορεί συνεχίζει ξέχωρα από το κομάτι που θα πεθάνει, δεν υποδηλώνει ένα στοργικό Θεό ούτε επανεδραιώνει κάποια βάση εμπιστοσύνης. 2 Εάν ο θάνατος είναι αληθινός και ισχύει για οτιδήποτε, τότε δεν υπάρχει ζωή. 3 Ο θάνατος αρνείται την ζωή. 4 Αν όμως η ζωή είναι πραγματική, τότε διαψεύδεται ο θάνατος. 5 Δεν μπορεί να υπάρχει κανένας συμβιβασμός σε αυτό. 6 Ή ένας θεός του φόβου υπάρχει, ή ένας Θεός της Αγάπης. 7 Ο κόσμος επιχειρεί να κάνει χιλιάδες συμβιβασμούς και θα συνεχίσει να επιχειρεί κι άλλους τόσους. 8 Ούτε ένας τους δεν μπορεί να είναι αποδεκτός από τους δασκάλους του Θεού, επειδή ούτε ένας δεν θα μπορούσε να γίνει αποδεκτός από τον Θεό. 9 Ο Θεός δεν έφτιαξε τον θάνατο επειδή δεν έφτιαξε τον φόβο. 10 Και τα δυο είναι εξίσου άσκοπα για Αυτόν.

M-27.5. Η «πραγματικότητα» του θανάτου είναι γερά ριζωμένη στην πεποίθηση ότι ο Υιός του Θεού είναι ένα σώμα. 2 Και άν ο Θεός δημιουργούσε σώματα, τότε πραγματικά ο θάνατος θα ήταν αληθινός. 3 Αλλά τότε δεν θα ήταν ένας Θεός Αγάπης. 4 Πουθενά αλλού δεν γίνεται τοσο εμφανής η αντίθεση μεταξύ της αντίληψης του πραγματικού κόσμου και του κόσμου των ψευδαισθήσεων. 5 Αν ο Θεός είναι Αγάπη, τότε ο θάνατος είναι πραγματικά ο θάνατος του Θεού. 6 Και έτσι η Ίδια η δημιουργία Του πρέπει να στέκεται έντρομη εμπρός Του. 7 Δεν είναι Πατέρας αλλά καταστροφέας. 8 Δεν είναι Δημιουργός αλλά εκδικητής. 9 Τρομερές είναι οι Σκέψεις Του και επίφοβη η εικόνα Του. 10 Το να κοιτάξει κάποιος τα δημιουργήματά Του σημαίνει το θάνατο.

M-27.6. «Και το τελευταίο που θα ξεπεραστεί θα είναι ο θάνατος». 2 Ασφαλώς! 3 Δίχως την ιδέα του θανάτου δεν υπάρχει κόσμος. 4 Με την υπέρβαση του θανάτου θα τελειώσουν όλα τα όνειρα. 5 Αυτός είναι ο τελικός στόχος της σωτηρίας· το τέλος όλων των ψευδαισθήσεων. 6 Και όλες οι ψευδαισθήσεις γεννιούνται μέσα στην ιδέα του θανάτου. 7 Τι μπορεί να γεννιέται από το θάνατο και παρόλα αυτά να έχει ζωή; 8 Και τι μπορεί να γεννιέται από τον Θεό και παρόλα αυτά να μπορεί να πεθάνει; 9 Οι ανακολουθίες, οι συμβιβασμοί και οι τελετουργίες που καλλιεργεί ο κόσμος στη μάταιη προσπάθειά του να προσκολλάται στο θάνατο και παρόλα αυτά να θεωρεί ότι η αγάπη υπάρχει, δεν είναι παρά ανόητες μαγείες, αναποτελεσματικές και άστοχες. 10 Ο Θεός είναι αιώνιος και δεν μπορεί παρά να είναι αιώνια και όλα όσα έχει δημιουργήσει εντός Του. 11 Δεν συνειδητοποιείς ότι σε διαφορετική περίπτωση ο Θεός θα είχε αντίθετο και τότε ο φόβος θα ήταν εξίσου αληθινός με την αγάπη;

M-27.7. Δάσκαλε του Θεού, η μόνη σου αποστολή θα μπορούσε να εκφραστεί ως εξής: Μην δεχθείς κανένα συμβιβασμό στον οποίο ο θάνατος έχει κάποιο ρόλο. 2 Μην πιστεύεις στην σκληρότητα, ούτε να επιτρέπεις στην επίθεση να σου κρύβει την αλήθεια. 3 Αυτό που φαίνεται να πεθαίνει έχει απλά και μόνο παρερμηνευτεί και έχει γίνει ψευδαίσθηση. 4 Τώρα η αποστολή σου είναι να

επιτρέψεις στην ψευδαίσθηση να προσαχθεί στην αλήθεια. 5 Μείνε ακλόνητος σε αυτό και μόνο: μην εξαπατηθείς από την «πραγματικότητα» οποιασδήποτε μεταβαλλόμενης μορφής. 6 Η αλήθεια ούτε μετατοπίζεται, ούτε αμφιταλαντεύεται, ούτε βουλιάζει στο θάνατο και στη διάλυση. 7 Και ποιο είναι το τέλος του θανάτου; 8 Τίποτε άλλο από αυτό: η συνειδητοποίηση ότι ο Υιός του Θεού είναι αθώος και αναμάρτητος και τώρα και παντοτινά. 9 Μόνο αυτό. 10 Αλλά και τίποτα λιγότερο από αυτό, μην αφήσεις τον εαυτό σου να το ξεχάσει.

28. ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ;

Μ-28.1. Πολύ απλά, η ανάσταση είναι το ξεπέρασμα ή, η υπέρβαση του θανάτου. 2 Είναι μια επαναφύπνιση ή, μια αναγέννηση· μια αλλαγή του νου σχετικά με το νόημα του κόσμου. 3 Είναι η αποδοχή της ερμηνείας του Αγίου Πνεύματος για το σκοπό του κόσμου· η αποδοχή της Εξιλέωσης για τον εαυτό μας. 4 Είναι το τέλος των ονείρων της δυστυχίας, και η χαρούμενη συνειδητοποίηση του τελικού ονείρου του Αγίου Πνεύματος. 5 Είναι η αναγνώριση των δώρων του Θεού. 6 Είναι το όνειρο μέσα στο οποίο το σώμα λειτουργεί τέλεια, έχοντας σαν μοναδική του λειτουργία την επικοινωνία. 7 Είναι το μάθημα στο οποίο η μάθηση τελειώνει, επειδή με αυτό ολοκληρώνεται και ξεπερνιέται. 8 Είναι η πρόσκληση που απευθύνουμε στον Θεό, για να κάνει το δικό Του, τελικό βήμα. 9 Είναι η εγκατάλειψη κάθε άλλου στόχου, κάθε άλλου ενδιαφέροντος, κάθε άλλης επιθυμίας και κάθε άλλης έγνοιας. 10 Είναι η μοναδική λαχτάρα του Υιού για τον Πατέρα.

Μ-28.2. Η ανάσταση είναι η άρνηση του θανάτου, καθώς είναι δήλωση ζωής. 2 Με αυτό τον τρόπο αντιστρέφεται τελείως ολόκληρο το σκεπτικό του κόσμου. 3 Η ζωή πλέον αναγνωρίζεται ως σωτηρία, και οποιαδήποτε μορφή πόνου και δυστυχίας γίνεται αντιληπτή ως κόλαση. 4 Η αγάπη δεν προκαλεί φόβο πια, αλλά καλωσορίζεται χαρούμενα. 5 Τα είδωλα έχουν εξαφανιστεί, και η ενθύμηση του Θεού λάμπει ανεμπόδιστα σε όλο τον κόσμο. 6 Το πρόσωπο του Χριστού είναι ορατό σε κάθε ζωντανό ον, και τίποτα δεν παραμένει στο σκοτάδι, διαχωρισμένο από το φως της συγχώρεσης. 7 Δεν υπάρχει πια θλίψη πάνω στη γη. 8 Η χαρά των Ουρανών έχει έλθει.

Μ-28.3. Εδώ τελειώνουν τα μαθήματα. 2 Από'δω και πέρα, δεν χρειάζονται οδηγίες. 3 Η όραση έχει αποκατασταθεί πλήρως, και όλα τα λάθη έχουν επανορθωθεί. 4 Η ειρήνη έχει έλθει και η επίθεση δεν έχει νόημα. 5 Ο στόχος των μαθημάτων έχει επιτευχθεί. 6 Οι σκέψεις στρέφονται προς τον Παράδεισο και όχι προς την κόλαση. 7 Όλες οι επιθυμίες έχουν ικανοποιηθεί, γιατί τι έχει μείνει αναπάντητο ή ελλιπές; 8 Η τελευταία ψευδαίσθηση εξαπλώνεται σε όλον τον κόσμο, συγχωρώντας τα πάντα και αντικαθιστώντας κάθε επίθεση. 9 Όλη η μεταστροφή έχει ολοκληρωθεί. 10 Δεν έχει μείνει τίποτα που να αντιτίθεται στο Λόγο του Θεού. 11 Τίποτα δεν εναντιώνεται στην αλήθεια. 12 Και τώρα επιτέλους η αλήθεια μπορεί να έλθει. 13 Τι γρήγορα που θα έλθει καθώς της ζητείται να εισέλθει και να περιβάλει έναν τέτοιο κόσμο!

Μ-28.4. Όλες οι καρδιές που ζουν μένουν ακίνητες με μια αναστάτωση βαθιάς προσμονής, γιατί ο καιρός των αιώνιων πραγμάτων τώρα πλησιάζει. 2 Δεν υπάρχει θάνατος. 3 Ο Υιός του Θεού είναι ελεύθερος. 4 Και στην ελευθερία του έγκειται το τέλος του φόβου. 5 Δεν απομένουν μυστικοί χώροι πια στη γη για να δώσουν καταφύγιο σε αρρωστημένες ψευδαισθήσεις, όνειρα φόβου και λανθασμένες αντιλήψεις για το σύμπαν. 6 Τα πάντα βλέπονται στο φως, και μέσα στο φως ο σκοπός τους μεταμορφώνεται και γίνεται κατανοητός. 7 Κι' εμείς, τα παιδιά του Θεού, αναδυόμαστε από τα συντρίμια και ατενίζουμε την τέλεια αθωότητά μας. 8 Το τραγούδι του Παραδείσου ηχεί σε ολόκληρο τον κόσμο, καθώς ανυψώνεται και κομίζεται στην αλήθεια.

Μ-28.5. Τώρα δεν υπάρχουν διακρίσεις. 2 Οι διαφορές έχουν εξαφανιστεί και η Αγάπη ατενίζει τον Εαυτό της. 3 Τι άλλο θέαμα, πέρα από αυτό, μπορεί άραγε να χρειάζεται; 4 Τι άλλο απομένει που θα

μπορούσε η όραση να εκπληρώσει; 5 Έχουμε δει το πρόσωπο του Χριστού, την αναμαρτησία Του, την Αγάπη Του πίσω από όλες τις μορφές, πέρα από κάθε σκοπό. 6 Είμαστε άγιοι επειδή η δική Του Αγιότητα πραγματικά μας ελευθέρωσε. 7 Και δεχόμαστε την Αγιότητά Του ως δική μας· όπως είναι. 8 Όπως ακριβώς μας δημιούργησε ο Θεός, έτσι και θα παραμείνουμε αιώνια, και το μόνο που λαχταράμε είναι, το Θέλημά Του να είναι και δικό μας. 9 Οι ψευδαισθήσεις οποιασδήποτε διαφορετικής βούλησης έχουν χαθεί, γιατί έχει βρεθεί ο κοινός σκοπός που μας ενώνει.

Μ-28.6. Αυτά μας περιμένουν όλους, όμως δεν είμαστε ακόμα έτοιμοι να τα καλωσορίσουμε με χαρά. 2 Για όσο διάστημα οποιοδήποτε νους εξακολουθεί να κατέχεται από μοχθηρά όνειρα, η ιδέα της κόλασης είναι χειροπιαστή. 3 Οι δάσκαλοι του Θεού έχουν ως στόχο να αφυπνίσουν τους νόες εκείνων που κοιμούνται, και να δουν εκεί το όραμα του προσώπου του Χριστού να παίρνει τη θέση αυτού που ονειρεύονται. 4 Η σκέψη του φόνου αντικαθίσταται από ευλογία. 5 Η κρίση εγκαταλείπεται, και παραδίδεται σε Εκείνον που η λειτουργία Του είναι να κρίνει. 6 Και με τη δική Του Τελική Κρίση, αποκαθίσταται η αλήθεια για τον άγιο Υιό του Θεού. 7 Λυτρώνεται γιατί έχει ακούσει τον Λόγο του Θεού και έχει καταλάβει το νόημά του. 8 Είναι ελεύθερος γιατί επέτρεψε στον Λόγο του Θεού να διακηρύξει την αλήθεια. 9 Και πλάι του, ανασταίνονται μαζί του όλα όσα προηγουμένως προσπαθούσε να σταυρώσει, καθώς μαζί τους ετοιμάζεται να συναντήσει τον Θεό του.

29. ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΥΠΟΛΟΙΠΑ...

Μ-29.1. Αυτό το εγχειρίδιο δεν έχει στόχο να δώσει απαντήσεις σε όλες τις ερωτήσεις που μπορεί να θέσει τόσο ο δάσκαλος όσο και ο μαθητής. 2 Ουσιαστικά, καλύπτει μόνο μερικές από τις πιο προφανείς ερωτήσεις, με τη μορφή μιας σύντομης περίληψης μερικών από τις σημαντικότερες ιδέες που υπάρχουν στο Κείμενο και στις Ασκήσεις Θαυμάτων. 3 Δεν υποκαθιστά κανένα από τα δύο, αλλά απλώς τα συμπληρώνει. 4 Μολονότι ονομάζεται Εγχειρίδιο Δασκάλων, χρειάζεται να θυμάται κανείς ότι μόνο ο χρόνος είναι που χωρίζει τον δάσκαλο από τον μαθητή, έτσι η διαφορά τους είναι εξ' ορισμού προσωρινή. 5 Σε κάποιες περιπτώσεις μπορεί να είναι χρήσιμο για τον μαθητή να διαβάσει πρώτα το Εγχειρίδιο Δασκάλων. 6 Γι΄ άλλους, μπορεί να είναι καλύτερο να ξεκινήσουν από τις Ασκήσεις. 7 Και άλλοι ακόμα μπορεί να χρειάζονται να ξεκινήσουν από το πιο αφηρημένο επίπεδο, δηλαδή από το Κείμενο.

Μ-29.2. Τι ταιριάζει σε ποιόν; 2 Ποιός θα ωφελείτο περισσότερο μόνο με την προσευχή; 3 Ποιος άραγε χρειάζεται μόνο ένα χαμόγελο, καθώς είναι ακόμα ανέτοιμος για περισσότερα; 4 Κανείς δεν θα έπρεπε να προσπαθεί να απαντήσει μόνος του σ' αυτά τα ερωτήματα. 5 Σίγουρα κανένας δάσκαλος του Θεού δεν έχει φτάσει ως εδώ χωρίς να το έχει συνειδητοποιήσει αυτό. 6 Το πρόγραμμα των μαθημάτων είναι πάρα πολύ εξατομικευμένο και κάθε διάστασή του βρίσκεται υπό την ειδική καθοδήγηση και φροντίδα του Αγίου Πνεύματος. 7 Ρώτα Το και θα απαντήσει. 8 Είναι δική Του ευθύνη και μόνο Εκείνο είναι κατάλληλο να την αναλάβει. 9 Αυτή είναι η λειτουργία Του. 10 Δική σου λειτουργία είναι να Του παραπέμπεις τα ερωτήματα. 11 Θα ήθελες να φέρεις την ευθύνη αποφάσεων για τις οποίες καταλαβαίνεις τόσο λίγα; 12 Να χαίρεσαι που έχεις έναν Δάσκαλο ο Οποίος δεν μπορεί να κάνει λάθος. 13 Οι απαντήσεις Του είναι πάντοτε σωστές. 14 Θα μπορούσες να πείς το ίδιο για τις δικές σου;

Μ-29.3. Υπάρχει άλλο ένα – και πολύ σημαντικό – πλεονέκτημα στο να αφήνεις τις αποφάσεις στο Άγιο Πνεύμα, όλο και πιο συχνά. 2 Μπορεί να μη σου έχει περάσει από το νου αυτή η διάσταση, αλλά είναι προφανές το πόσο σημαντική είναι: 3 Το να ακολουθείς την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος ισοδυναμεί με το να το να επιτρέπεις στον εαυτό σου να απαλλαγεί από την ενοχή. 4 Αυτή είναι η ουσία της Εξιλέωσης. 5 Είναι το επίκεντρο των μαθημάτων. 6 Ο φαντασιωσικός

σφετερισμός λειτουργιών που δεν σού ανήκουν είναι η αφετηρία του φόβου. 7 Όλος ο κόσμος που βλέπεις αντανακλά την ψευδαίσθηση ότι το έχεις πράγματι κάνει, καθιστώντας έτσι το φόβο αναπόφευκτο. 8 Έτσι, το να δίνεις τη λειτουργία πίσω σε Εκείνον που Του ανήκει, είναι η απόδραση από τον φόβο. 9 Και αυτό ακριβώς είναι που επιτρέπει στην ανάμνηση της αγάπης να επιστρέψει σε σένα. 10 Μη σκέφτεσαι, λοιπόν, ότι το να ακολουθείς την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος είναι αναγκαίο μόνο και μόνο εξαιτίας της δικής σου ανεπάρκειας. 11 Είναι ο τρόπος για να βγείς από την κόλαση.

Μ-29.4. Εδώ εμφανίζεται πάλι το παράδοξο που συχνά αναφέρεται στα Μαθήματα. 2 Λέγοντας «Μόνος μου δεν μπορώ να κάνω τίποτα» κερδίζεις κάθε δύναμη. 3 Κι' όμως, μοιάζει παράδοξο. 4 Όπως σε δημιούργησε ο Θεός, ***έχεις*** κάθε δύναμη. 5 Η εικόνα που έφτιαξες για τον εαυτό σου είναι που δεν έχει καμιά δύναμη. 6 Το Άγιο Πνεύμα γνωρίζει την αλήθεια για σένα. 7 Η εικόνα που κατασκεύασες δεν την γνωρίζει. 8 Ωστόσο, παρόλη την προφανή και πλήρη άγνοιά της, αυτή η εικόνα νομίζει ότι γνωρίζει τα πάντα γιατί εσύ της έδωσες αυτή την πεποίθηση. 9 Αυτό διδάσκεις, και αυτό διδάσκει ο κόσμος που φτιάχτηκε για να το επιβεβαιώνει. 10 Αλλά ο Δάσκαλος ο Οποίος γνωρίζει την αλήθεια δεν την έχει λησμονήσει. 11 Ο αποφάσεις Του είναι ωφέλιμες για όλους επειδή είναι πλήρως απαλλαγμένες από οποιαδήποτε επίθεση. 12 Και επομένως ανίκανες να προκαλέσουν ενοχή.

Μ-29.5. Αυτός που θεωρεί ως δεδομένη μια δύναμη που δεν είναι πραγματικά δική του, εξαπατά τον εαυτό του. 2 Ωστόσο, το να δεχθεί τη δύναμη που του έχει δοθεί από τον Θεό δεν είναι παρά αναγνώριση του Θεού και αποδοχή των δώρων Του. 3 Και τα δώρα Του δεν έχουν όριο. 4 Το να ζητάς από το Άγιο Πνεύμα να επιλέξει για λογαριασμό σου, απλά ισοδυναμεί με το να αποδέχεσαι την αληθινή κληρονομιά σου. 5 Αυτό άραγε σημαίνει ότι δεν μπορείς να πείς τίποτα δίχως να Το συμβουλευτείς; 6 Ασφαλώς όχι! 7 Κάτι τέτοιο δεν θα ήταν καθόλου αποτελεσματικό στην πράξη, και η αποτελεσματικότητα είναι βασικό μέλημα αυτών των μαθημάτων.8 Εαν το 'χεις κάνει συνήθεια να ζητάς βοήθεια σε κάθε ευκαιρία, τότε μπορείς να είσαι σίγουρος ότι η σοφία θα σου δοθεί τη στιγμή που θα την έχεις ανάγκη. 9 Προετοίμαζε γι αυτό τον εαυτό σου κάθε πρωί, να θυμάσαι τον Θεό όποτε μπορείς κατά τη διάρκεια της ημέρας, ζήτα τη βοήθεια του Αγίου Πνεύματος όταν αυτό είναι εφικτό, και το βράδυ να Το ευχαριστείς για την καθοδήγησή Του. 10 Και η εμπιστοσύνη σου θα είναι πραγματικά δικαιολογημένη.

Μ-29.6. Ποτέ μην ξεχνάς ότι το Άγιο Πνεύμα δεν βασίζεται στα λόγια σου. 2 Καταλαβαίνει τα αιτήματα της καρδιάς σου και σ' αυτά ανταποκρίνεται. 3 Αυτό άραγε σημαίνει ότι για όσο διάστημα εξακολουθεί να σε ελκύει η επίθεση, το Άγιο Πνεύμα θα ανταποκρίνεται θετικά στα αιτήματά σου για επίθεση; 4 Όχι βέβαια! 5 Γιατί ο Θεός, Του έχει δώσει τη δύναμη να μεταφράζει στη δική Του γλώσσα τις προσευχές της καρδιάς σου. 6 Το Άγιο Πνεύμα κατανοεί πως μια επίθεση είναι μια έκκληση για βοήθεια. 7 Και ανταποκρίνεται προσφέροντας την ανάλογη βοήθεια. 8 Ο Θεός θα ήταν πολύ σκληρός αν επέτρεπε στα δικά σου λόγια να αντικαταστήσουν τα δικά Του. 9 Ένας στοργικός πατέρας δεν αφήνει το παιδί του να βλάψει τον εαυτό του, ή να επιλέξει την αυτοκαταστροφή του. 10 Μπορεί αυτό να επιζητά να πληγωθεί αλλά ο πατέρας του θα εξακολουθεί να το προστατεύει. 11 Θα μπορούσε άραγε ο Πατέρας σου να αγαπά περισσότερο τον Υιό Του;

Μ-29.7. Θυμήσου ότι είσαι η Αγάπη Του και η ολοκλήρωσή Του. 2 Θυμήσου ότι η δική σου αδυναμία είναι η δική Του δύναμη. 3 Αλλά μην το παρερμηνεύσεις αυτό. 4 Εάν η δύναμή Του βρίσκεται μέσα σου, αυτό που αντιλαμβάνεσαι ως αδυναμία σου δεν είναι παρά μια ψευδαίσθηση. 5 Και σου έχει δώσει τα μέσα για να το αποδείξεις αυτό. 6 Ζήτα από τον Δάσκαλό Του (το Άγιο Πνεύμα) τα πάντα, και θα σου δοθούν τα πάντα. 7 Όχι στο μέλλον, αλλά αμέσως· τώρα. 8 Ο Θεός δεν περιμένει, γιατί η αναμονή προϋποθέτει την ύπαρξη του χρόνου και Εκείνος είναι άχρονος. 9 Ξέχνα τις ανόητες εικόνες σου, την αίσθηση αδυναμίας σου και το φόβο ότι μπορεί να πάθεις κάτι

κακό, τα όνειρα κινδύνου και «σφαλμάτων». 10 Ο Θεός δεν γνωρίζει παρά τον Υιό Του, και ο Υιός παραμένει ακριβώς όπως τον δημιούργησε ο Πατέρας Του. 11 Σε αποθέτω με εμπιστοσύνη στα Χέρια Του, και δίνω εκ μέρους σου ευχαριστίες που έτσι έχουν τα πράγματα.

Μ-29.8.

Και τώρα ας είσαι ευλογημένος σε ό,τι κάνεις.
2 Ο Θεός στρέφεται σε σένα για να βοηθήσεις να σώσει τον κόσμο.
3 Δάσκαλε του Θεού, σου προσφέρει τις ευχαριστίες Του,
και όλος ο κόσμος στέκει σιωπηλός μέσα στην ευλογία που Εσύ φέρνεις από Εκείνον.
4 Είσαι ο Υιός που Εκείνος αγαπά, Και σου έχει δοθεί
να είσαι το μέσον Με το οποίο η Φωνή Του ακούγεται σ' όλο τον κόσμο,
Να δώσεις τέλος σε όλα όσα ανήκουν στο χρόνο·
να παύσεις την θέαση όλων Των ορατών·
και να αναιρέσεις Όλα όσα μεταβάλλονται.
5 Μέσα από σένα αναγγέλλλεται και εισαγάγεται Ένας κόσμος
αόρατος, ανήκουστος κι' όμως αληθινά υπαρκτός.
6 Είσαι Άγιος, και στο δικό σου φως ο κόσμος Αντανακλά την αγιότητά σου,
διότι δεν είσαι Μόνος Και δίχως φίλους.
7 Ευχαριστώ για σένα, Και συμμετέχω στις προσπάθειές σου εξ' ονόματος του Θεού
Γνωρίζοντας πως είναι και προς χάριν μου επίσης,
Και προς χάριν όλων εκείνων που βαδίζουν προς τον Θεό μαζί μου.
8 ΑΜΗΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΕΙΣ ΟΡΩΝ